

Giới thiệu Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh

Người ngoài xem cô là một nam sinh cao trung bị cong.

Trên thực tế cô là hacker Z đang lợi dụng internet để đuổi bắt tội phạm.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Nữ Vương Hacker Trở Thành Học Sinh Cao Trung

Editor: hoapham290

“Cậu là ai?”

Sau khi Phó Cửu nói xong câu này, người được hỏi giống như nghe tiếng sấm đánh, nhanh chóng chạy ra ngoài cửa, kêu lên: “Bác sĩ, bác sĩ! Đầu óc của thiếu gia nhà ta hỏng rồi!”

Thiếu gia? Là đang nói cô sao?

Phó Cửu phát hiện có chỗ nào đó không đúng, nhũu chặt lông mày.

Trong phút chốc hoảng hốt, hình như đang có cái gì muốn vọt vào trong não cô.

Cô lắc mạnh cái đầu đang phát đau của mình, ánh mắt mê mang nhìn chiếc gương to ở đối diện.

Hình ảnh trong gương là một thiếu niên, dáng người cao gầy, khoảng mười bảy tuổi, một đôi mắt xinh đẹp, đường cong rõ ràng mà lưu luyến.(1)

(1) Từ này mình cũng không rõ lắm, ai hiểu nghĩa thì giúp mình với. :’((

Khi híp mắt, lông mi nhẹ nhàng khép lại đến lúc chạm tới mí mắt tạo thành cánh quạt nhỏ.

Điểm hoàn mỹ nhất chính là làn da trắng như tuyết, từ mũi đến cằm đều xinh đẹp không thể bắt bẻ.

Đầu tóc ngắn màu bạc bị rối tung không những không làm giảm vẻ đẹp vốn có, ngược lại tăng thêm khí chất xa hoa tôn quý, tựa như quý tộc mà cả rồng ở Phương Đông.

Trên tai thiếu niên còn mang khuyên tai màu đen dạng viên cầu nhỏ, tỏa ra một chút bí ẩn.

Đàng hoàng, kiêu ngạo, đẹp trai

Đây là cảm giác đầu tiên khi mọi người nhìn thấy thiếu niên.

Trong ánh mắt hoàn mỹ mà xa lạ của cô lộ ra tia nghi hoặc, nhìn như hòa đồng lại không dễ thân cận.

Nếu không phải cô đang soi gương, ngay cả Phó Cửu đều sẽ cảm thấy hình ảnh trong gương là một đứa con trai.

Nhưng mà cô biết rất rõ, không chỉ riêng cô, mà cả thân thể hiện tại này đều là con gái.

Phó Cửu nhìn chính mình trong gương, bỗng nhiên nhắm hai mắt lại, vài giây sau mở ra, ánh mắt khiến cho người ta cảm giác thần bí khó lường.

“Thiếu gia!” Người vừa mới chạy ra ngoài giờ lại đi vào, tay còn kéo theo một bác sĩ: “Mau, mau xem thiếu gia nhà ta, đầu óc của hắn có phải hay không bị hư!”

Bác sĩ tay cầm đèn nhỏ chiếu sáng, tay nhẹ nhàng vạch mắt Phó Cửu, cẩn thận xem xét.

Phó Cửu ngồi im một chỗ, cũng không phản kháng hành động của bác sĩ.

Cô đang tiếp thu tin tức không ngừng truyền đến đại não.

Thân thể này tuy rằng trùng tên trùng họ với cô, nhưng hoàn cảnh lại hoàn toàn khác nhau.

Rõ ràng là con gái, từ nhỏ mẹ của “cô” lại giả dạng “cô” thành nam sinh.

Nuôi thể nào cũng không thay đổi được chuyện “cô” thích con trai.

Đến năm cao trung, mỗi thiếu nữ đều sẽ bắt đầu động tâm.

“Cô” động tâm mãnh liệt, lại không có bản tính rụt rè của con gái, thấy trai đẹp đều trực tiếp tiến tới làm quen.

Vì thế nên mọi người đều hiểu lầm “cô” là cong, bị người ta đánh tới mức phải nhập viện.

Đến lúc Phó Cửu nhớ tới khoảng thời gian này, sắc mặt rất khó coi.

Cô đã từng sử dụng một máy tính phá tan Lầu Năm Góc (2).

(2) Lầu Năm Góc (Ngũ Giác Đài) là trụ sở của Bộ Quốc phòng Hoa Kỳ. Cơ sở này tọa lạc ở địa chỉ 48N. Rotary Road, Arlington, Virginia 22211. Lầu Năm Góc được dùng là biểu tượng của Quân đội Hoa Kỳ và khi nói đến Bộ Quốc phòng Hoa Kỳ thì tên tòa nhà này dùng như đồng nghĩa. Ngũ Giác Đài khánh thành ngày 15 tháng 1 năm 1943 với kiến trúc phức hợp văn phòng, có công suất sử dụng cao nhất thế giới và cũng là tòa nhà văn phòng rộng nhất thế giới xét về diện tích sàn. Ngũ Giác Đài có 23.000 nhân viên (quân nhân và dân sự) và 3.000 người giúp việc. Về mặt kiến trúc đúng ra là 5 bình đồ hình ngũ giác đồng tâm lồng vào nhau, có 5 cạnh, cao 5 tầng (cộng thêm 2 tầng hầm). Chiều dài các hành lang cộng lại đo được 28 km. Trong vụ khủng bố ngày 11/9, Ngũ Giác Đài là một mục tiêu của nhóm Al-Qaeda. Nhóm khủng bố này đã cướp chiếc máy bay dân sự Boeing 757 cất cánh từ Boston, Massachusetts rồi phóng đâm vào một góc Ngũ Giác Đài, gây nhiều thương vong.

Cảnh sát quốc tế vì bắt cô đều đã dùng qua mỹ nam kế mỹ nữ kế, mười người da đen đều đánh không lại cô.

Việc bị người đánh tới mức phải nhập viện như thế này... Thật là gây cười cho người khác.

Mà thực ra Phó Cửu cũng bật cười, chẳng qua đôi mắt kia vẫn lãnh, sâu bên trong lộ ra một tia tà nịnh.

“Thiếu gia?” Trần Hiểu Đông nghi hoặc nhìn cô.

Phó Cửu không thèm nhìn hắn, nâng tay vuốt tóc đang ướt ra sau đầu, lộ ra khuôn mặt hoàn mỹ như được thượng đế ban tặng.

“Hửm?”

Giọng nói cũng hoàn mỹ không thể bắt bẻ, không quá thấp cũng không quá cao, mang theo nét đặc trưng của thiếu niên, dịu dàng mà từ tính.

Rõ ràng đây chỉ là động tác bình thường, cô làm ra lại có phần ương ngạnh, không phải cô làm thì không thể có hương vị như vậy.

Trần Hiểu Đông sững sốt, hắn cảm thấy thiếu gia bây giờ có chỗ nào đó không giống như lúc trước.

Trước kia thiếu gia động hay không động đều sẽ phát giận, xài tiền không lo tiền hết, cả người tràn ngập hơi thở ta là “nhà giàu mới nổi”.

Nhưng hôm nay lại khác, hắn thấy trên người thiếu gia toát lên hai chữ quý khí...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Phó Cửu Thay Đổi, Rất Tàn Khốc

#Chương_2: Phó Cửu Thay Đổi, Rất Tàn Khốc

Editor: hoapham290

Ba ngày tiếp theo, Phó Cửu đều nằm ở bệnh viện làm kiểm tra. Cho đến ngày thứ tư, cô mới không tiếp tục sắm vai mỹ thiếu niên trong trang phục bệnh nhân.

Từ trước đến nay, Phó Cửu là người có năng lực tiếp thu rất mạnh.

Nhưng mà có một chuyện cô muốn điều tra rõ ràng.

Là ai ở sau lưng hại cô!

Phó Cửu nhủ chặt lông mày, nhiệt độ trong phòng bệnh phút chốc giảm xuống âm độ.

Tiếp đó cô lại nở nụ cười, khoe môi gọi lên độ cong hoàn mỹ.

Người này giống như cô, cả người tràn ngập tính nguy trang.

Cô là một hacker, danh hiệu Z.

Chỉ cần đưa cô một chiếc máy tính, tất cả những gì người muốn cô đều có thể làm được.

Người như vậy, lại từng sinh thành một học sinh cao trung.

“Thiếu gia, tất cả quần áo của cậu tôi đều đem đến đây, cậu muốn thay bộ này hay là bộ kia?” Trần Hiểu Đông giống như đang tranh giành công lao, nhìn mỹ thiếu niên đang ngồi trên ban công cạnh cửa sổ: “Cả hai bộ này đều là mẫu mới nhất của Kỳ Phạn Hi.”

Phó Cửu hai tay chống, từ trên ban công nhẹ nhàng nhảy xuống, trong miệng cô còn ngậm một cây kẹo que, mái tóc do ngồi đón gió mà hơi bị rối nhìn có chút lười biếng, lông mày đẹp chết người, môi mỏng của cô hơi nhếch lên, tay trái rút túi quần, chậm rãi đi tới gần Trần Hiểu Đông.

Bộ dáng cô lười biếng như vậy rất giống quân gia ác ma, khốc tể! (1)

(1) Khốc: tàn khốc; tể: nổi cáu, giận.

Trần Hiểu Đông nhìn đến ngậy người, hiện tại thiếu gia ra đường với bộ dạng này, đừng nói là nữ sinh, ngay cả nam sinh... Không, không thể nghĩ như vậy!

Không thể nghĩ ngờ, hần chính là cổ vũ thiếu gia một thân oai phong tà khí. Hần còn chưa quên lý do lần này thiếu gia bị đánh đến mức phải nhập viện!

Nếu để ông chủ biết chuyện thiếu gia còn ý nghĩ muốn Tàn thiếu, chắc chắn thiếu gia sẽ bị đánh gãy chân!

“Ngoại trừ hai bộ này còn bộ nào khác hay không?” Phó Cửu nhìn hai bộ đồ màu sắc rực rỡ trước mắt, nhủ thầm.

Trần Hiểu Đông lập tức xoay người, vội vàng tìm kiếm trong đồng quần áo mà hần đem tới: “Tôi còn mang đến bộ HOT BOY mà thiếu gia thích nhất!”

HOT BOY?

Cậu xác định đây không phải là hàng châu báu giá rẻ? Thảm mĩ của nguyên chủ cũng thật là kỳ lạ.

Phó Cửu nhìn đồng quần áo màu sắc rực rỡ trước mắt, hai tay mở cúc áo của bộ đồ bệnh nhân đang mặc trên người, giọng nói nhàn nhạt: “Lấy đồng phục của tôi lại đây.”

“Hả? Bình thường không phải cậu không thích mặc đồng phục hay sao?” Hai mắt của Trần Hiểu Đông tròn to, hiển nhiên là bị lời nói của Phó Cửu làm cho kinh ngạc.

Phó Cửu liếc mắt quét qua người hần, chỉ nói hai chữ: “Đi lấy.”

Không có lời giải thích nào, thái độ tàn ác làm hần sợ đến nhũn cả hai chân, xem tí không đứng vững, đây có phải là thiếu gia nhà giàu mới nổi của nhà bọn họ sao?

Trường cao trung Giang Thành, lịch sử lâu đời, số lượng giáo viên hùng hậu, trong đây đều là nhân vật lợi hại chẳng hạn như nhân văn Trạng Nguyên gì đó, tất nhiên trong mỗi trường như vậy đều có một ít học sinh không có ý chí vươn lên, ví dụ điển hình là Phó Cửu.

So sánh độ nhạy bén của một người giàu, bản thân cô không phát hiện ra mình cần phải chữa trị, bởi vì cô luôn thích ảo tưởng, ngồi xe thể thao vào trường học, xem mình như ông chủ của một mỏ than đá.

Tuy rằng nhà cô đúng là khai thác mỏ than, nhưng cô mang bộ dạng như cha mình phát huy tại trường học, rõ ràng là không thích hợp.

Còn có cách ăn mặc của cô, lúc nào cũng tự nhận mình rất đẹp trai, thực chất trong mắt người khác cô chính là người mới từ dưới đất chui lên chứ không phải người làm chủ xu hướng thời trang.

Cẩn thận nhớ lại, Phó Cửu cũng không làm chuyện gì đặc biệt khác người.

Nhưng một người như vậy tồn tại chính là muốn bản thân bị chê cười, có ai sẽ thích?

Chỉ là hôm nay, chủ nhiệm lớp nhìn mỹ thiếu niên phong cách mới mẻ, vẻ mặt dò hỏi: “Phó Cửu?”

“Là em, thầy Trần, em tới điểm danh.” Phó Cửu cười nhạt.

Thầy Trần ngậy ra một lúc mới nói: “Được, thầy đã biết, em trở về lớp học đi, về sau không được đánh nhau, đầu óc tập trung trong việc học tập một chút.”

“Vâng.”

Thầy Trần kinh ngạc nhìn thiếu niên xoay người rời đi.

Nhập viện một lần nên có thay đổi lớn như vậy?

Chuyện này đúng là “về lò nấu lại” (2)!

(2) Kiểu như được sinh ra lần nữa, thay đổi hoàn toàn.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Gặp Mặt Kẻ Thù Cũ

#Chương_3: Gặp Mặt Kẻ Thù Cũ

Editor: hoapham290

Lại lần nữa bước lên sân trường quen thuộc, Phó Cửu có loại cảm giác nói không nên lời, chiếc loa còn đang phát quảng cáo, không biết chút nữa có dùng để tập thể dục theo nhạc hay không...

“A, bạn học đẹp trai kia là ai? Học sinh mới tới sao? Tại sao chưa nhìn thấy lần nào nhỉ?” Nữ sinh lôi kéo người bên cạnh, làm họ chú ý tới Phó Cửu.

“Cậu ấy vừa mới cười với tớ! Răng nanh kia thực đáng yêu nha!”

“Khoan đã, tớ cảm thấy cậu ta rất quen mắt! Cậu ta là Phó Cửu?!”

Đi đến gần, mấy nữ sinh hoàn toàn tròn tròn mắt!

Mỹ nam như vậy tại sao lại là tên Phó Cửu nhà giàu mới nổi?

Nhưng hướng cậu ta đi chính là ban của các cô!

Phó Cửu đặt cặp sách ở trên bàn gỗ, chân dài khụy gối ngồi xuống, định lấy tập sách vở ra ngoài.

Liền nghe phịch một tiếng!

Ghế dựa cạnh cô bị người kéo ra, sắc mặt âm trầm nhìn cô: “Dọn đồ của mày đi chỗ khác, tao không muốn ngồi cùng mày dù chỉ một giây, thằng biến thái!”

Người này là bạn cùng bàn với Phó Cửu, tên là Trương Phi Dương, nam sinh đẹp trai nhất ban D, cũng là chủ lực trong đội bóng rổ của trường, làm xao xuyến trái tim của rất nhiều nữ sinh.

Ngay cả bản thân Phó Cửu cũng đã từng theo đuổi hắn.

Đã theo đuổi, một khi nghĩ đến ba chữ này, Phó Cửu cảm thấy có chút đau đầu.

Nhưng mà từ trước đến nay, cô cực kì không thích có người lớn tiếng trước mặt cô.

“Không muốn ngồi?” Giọng nói của Phó Cửu lạnh nhạt, tay chống cằm nhìn hắn: “Vậy thì rút.”

“Mày nói cái gì!” Trương Phi Dương lập tức ra tay, hắn định nắm cổ áo Phó Cửu.

Không ngờ hắn vừa mới đưa tay thì chụp vào khoảng không, cả người nằm sấp trên mặt bàn, do dụng mạnh mà cái cằm phát đau.

Mà Phó Cửu đứng bên cạnh, khóe miệng mỉm cười nhìn hắn: “Gần đây tao rất không thích đánh nhau. Vì thế bạn học Trương, tốt nhất chúng ta vẫn nên hòa hợp mà ở chung, mày cảm thấy thế nào?”

Tất cả mọi người đều cho rằng bọn họ giống như anh em tốt đang nói chuyện với nhau.

Chỉ riêng Tường Phi Dương mới biết, cánh tay đè trên lưng hắn dùng bao nhiêu sức lực, đau đón cỡ nào. Hắn cắn chặt răng, do tức giận mà hai mắt đỏ lên, không thể tin được mình lại thua bởi một tên yếu đuối cận bã.

“Thật là kỳ quái. Trước kia, chỉ cần Tường Phi Dương nói với Phó Cửu một câu, Phó Cửu sẽ đỏ mặt hơn nửa ngày. Tại sao hôm nay lại khác?”

“Không có kỳ quái là bình thường, hiện tại ánh mắt của Phó Cửu đều đặt trên người Tần thiếu, làm gì có thời gian nhìn người khác.”

“A, đúng thật là mặt dày, ngay cả Tần thiếu hắn cũng muốn nhúng chàm.”

“Chờ xem, cuối cùng sẽ có người dạy dỗ hắn.”

Trong một mảnh ồn ào, Phó Cửu hạ mắt, mở ra sách vật lý ở trên bàn.

Tường Phi Dương lắc lắc cánh tay đau, hừ lạnh một tiếng: “Nghe rõ chưa, mày sống cũng không được bao lâu nữa. Không tính Tần thiếu, chỉ cần đội bảo vệ Tần thiếu ở trường cũng có thể giết chết mày.”

Nghe vậy, Phó Cửu lại cười, ánh mắt đang chăm chú xem sách vật lý chợt nâng lên nhìn hắn: “Tao có chết hay không là chuyện sau này. Nếu mày nói thêm một câu nữa, tao lập tức đánh rớt cằm của mày!”

Tường Phi Dương: “...”

Mẹ nó, tại sao hắn lại có cảm giác bị chấn trụ?!

Ánh mắt vừa rời của tên cận bã này thật sự rất đáng sợ!

Tiếng chuông vào lớp vang lên, cuối cùng Phó Cửu cũng có chút thời gian an tĩnh

Nhưng mà tới thời gian cơm trưa, phiền toái cần tới rồi cuộc cũng phải tới.

Một đám nữ sinh mặc váy ngắn vây quanh Phó Cửu ở chính giữa, trong lời nói mang theo tia xảo quyết không dễ chọc.

“Nhà họ Phó tại sao lại sinh ra một tên gay nhà giàu mới nổi, thật là ghê tởm!”

Phó Cửu đang đói bụng cứ thế bị ngăn lại, ánh mắt bắt đầu lạnh xuống.

Hiện tại nghe đối phương nói xong, cô chợt ngẩng đầu lên, khóe miệng nhẹ gọi lên ý cười lạnh lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Trực tiếp vả mặt, quá soái!

Chương 4: Trực tiếp vả mặt, quá soái!

Editor: hoapham290

Phó Cửu cười như vậy khiến cho trái tim của các nữ sinh vây quanh cô đập thành thịch.

Nhưng không phải ai cũng giống nhau. Đặc biệt là nữ sinh đi đầu tên gọi Hoắc Tư Vũ. À ta híp mắt, ánh mắt nhìn Phó Cửu tràn ngập chán ghét: “Lần trước tao đã cảnh cáo mày, khuyên mày cách xa Tần thiếu một chút. Tao đã nghĩ rằng mày sẽ ngoan ngoãn nghe lời, không ngờ vẫn chưa hiểu như thế nào gọi là giáo huấn? Ngay cả nhà ăn mày cũng dám đến, còn muốn bị xối nước sao?”

Đối với tên nhà giàu mới nổi này, ả đã bắt mắt từ lâu. Nghĩ đến một người như hắn lại dám nhớ thương nam thần mà ả thích, ả liền muốn buồn nôn!

“Mau lui hắn vào trong nhà vệ sinh! Hôm nay tao sẽ cho hắn biết rõ nơi nào nên tới, nơi nào không nên tới.”

Trong trường học, Hoắc Tư Vũ nổi tiếng là nhờ vào thủ đoạn của ả. Đối với người ả chán ghét, trong tình huống bình thường đều dùng cách như vậy, những người bị chinh khổ mà không nói nên lời.

Nghe nói còn bị ấn đầu vào bồn cầu.

Lần này Phó Cửu lại gặp xui xẻo!

Haizz, mới xuất viện giờ lại muốn nhập viện, thực là quá đáng thương.

Đây là suy nghĩ chung của tất cả mọi người trong nhà ăn.

Chỉ thấy Phó Cửu một tay đút túi quần, nhấc một chân đá Hoắc Tư Vũ ngã nhào trên mặt đất.

Rầm!

Động tác kia vừa nhanh lại vừa mạnh, khiến người khác không thấy rõ ràng cô làm thế nào được.

Lúc Hoắc Tư Vũ ngã xuống, lục phủ ngũ tạng đều đau đớn. Lại không dám tin tưởng mình bị Phó Cửu đạp, con giận nhanh chóng bùng phát: “Mày, thằng biến thái, lại dám đá tao!”

Phó Cửu bị mắng như vậy lại không chút hoang mang, mở nắp chai nước khoáng đang cầm trên tay, sau đó bước tới bên cạnh bọn họ, tay vẫn đút túi quần, môi mòng khê mớ: “Trước kia mày đối xử với tao như thế nào, hiện tại đều trả toàn bộ cho mày.”

Xôn xao!

Phó Cửu vừa nói xong.

Một chai nước khoáng đổ xuống đầu Hoắc Tư Vũ!

Phản ứng đầu tiên của Hoắc Tư Vũ là sững sờ, sau đó giống như phát điên: “Phó Cửu, mày chờ cho tao. Người như mày lại dám mơ tưởng Tần thiếu, anh ấy sẽ bỏ qua cho mày sao? Mọi người trong trường gặp mày đều cảm thấy ghê tởm đến nỗi muốn phun ra. Tần thiếu chỉ là cảm thấy chán ghét, không thêm nghĩ đến chuyện ra tay với mày!”

Nghe vậy, Phó Cửu nhẹ nhàng nở nụ cười, hơi nghiêng mình, vươn tay vỗ nhẹ mặt Hoắc Tư Vũ, chỉ như vậy lại vô cùng đẹp trai: “Chuyện lớn lắm à. Này em gái, nghe cho rõ, lúc nào tao cũng có thời gian ngược mày.”

“Mày!” Hoắc Tư Vũ có ý tưởng muốn xé rách mặt Phó Cửu.

“Hừ.” Phó Cửu dùng ngón trỏ dè dặt vào môi Hoắc Tư Vũ: “Tính tình của tao không được tốt lắm. Không nên ép tao có ý định muốn đánh người. Còn nữa, dù tao có thích con trai, cũng sẽ không thích vị Tần thiếu trong miệng mày. Hắn muốn đến, tao lúc nào cũng hoan nghênh.”

Nói ra một câu tựa như bom rơi, Phó Cửu giống như một người không liên quan đi ra khỏi nhà ăn.

Đối với những nơi ồn ào nhộn nhạo, trên cơ bản cô đều không muốn ở lại làm kẻ ngốc.

Sau khi cô rời đi, tại một góc khuất nhưng có tầm nhìn tốt trên hành lang lầu hai xuất hiện hai bóng dáng thon dài.

Trong đó một người ngồi trên lan can, nâng cằm về bóng người ở phía sau, giọng nói mang đầy ý sâu xa: “Khai giảng vừa rồi còn đuổi theo ngài nói không phải ngài sẽ không gả. Bây giờ lại nói hẳn nếu có thích con trai cũng sẽ không thích ngài. Xin hỏi Tần đại thiếu gia, hiện tại ngài có cảm giác như thế nào?”

Người được nói đến dáng người cao to, gương mặt như điêu khắc, cả người nghiêng dựa vào cửa sổ, hai chân thon dài, cúi đầu chăm chú nhìn vở đang cầm trên tay, ở phía sau hẳn là toàn bộ phong cảnh trường học, lấp lánh rực rỡ.

Nghe người kia nói vậy, hẳn cũng không có đáp lại, chỉ nâng mắt lên nhìn thoáng qua phương hướng mà Phó Cửu vừa rời đi...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Bao nuôi nam thần của trường?

Chương 5: Bao nuôi nam thần của trường

Editor: hoapham290

“Thiếu gia, cậu không sao chứ?”

Phó Cửu vừa mới đi xuống lầu liền thấy tiểu quân gia Trần Hiểu Đông thở hổn hển chạy về phía cô, ánh mắt nôn nóng thể hiện rất rõ ràng.

“Cậu có bị thương chỗ nào không? Đám người Hoắc Tư Vũ có phải lại...”

Không đợi Trần Hiểu Đông nói hết câu, Phó Cửu liền mở miệng: “Bị tôi đánh một trận.”

“Cái gì?!” Trần Hiểu Đông cảm thấy mình lo lắng chạy thẳng đến đây, hai lỗ tai đều có vấn đề, gian nan hỏi: “Thiếu, thiếu gia nói là, cậu không bị đánh?”

Phó Cửu nhướn mày: “Nhìn tôi giống như vừa mới bị đánh lắm sao.”

Nếu là cậu của ngày trước, chuyện đúng là như vậy!

Trần Hiểu Đông nói thầm ở trong lòng một câu. Hắn biết thiếu gia nhà hắn từ sau khi tỉnh lại có chút thay đổi.

Đầu tiên là khí chất vô cùng động lòng người, nhưng chuyện này không bao gồm việc hắn có thể đối phó đám người Hoắc Tư Vũ kia nha...

“Vậy vừa rồi cậu có gặp Tần thiếu hay không?” Trần Hiểu Đông cẩn thận hỏi.

Phó Cửu lười biếng duỗi thẳng người: “Không có.”

“Không có vậy thì tốt!” Trần Hiểu Đông nhẹ nhõm thở dài một hơi.

Phó Cửu cảm thấy kỳ quái. Tại sao đám người này nhìn giống như rất sợ cô gặp được vị Tần thiếu kia: “Nếu như tôi gặp được hắn vậy thì có chuyện gì?”

“Tôi sợ cậu sẽ trực tiếp ôm lấy chân hắn không chịu buông.” Trần Hiểu Đông vừa nói xong, gương mặt đầy vẻ u oán liếc mắt Phó Cửu một cái: “Thiếu gia, cậu thực sự quên chuyện đã làm trước kia à?”

Trần Hiểu Đông không nhắc nhở thì tốt. Cậu ta vừa nói xong đúng thật là có ký ức không cam lòng trực tiếp hiện lên trong đầu Phó Cửu.

Giống như hiện tại ở nhà ăn.

Lần đầu tiên gặp Tần đại thần liền nhất kiến chung tình.

Sau đó thì... nói rằng muốn bao nuôi người ta!

Phó Cửu là loại người hiếm khi xấu hổ, hiện tại lại có ý định lấy tay che mặt.

Dù sao cô cũng là nữ vương hacker, vẫn muốn chứng minh mình trong sạch: “Người lúc trước muốn bao nuôi hắn không phải là tôi.”

Về mặt của Trần Hiểu Đông như muốn nói “Cậu nghĩ đôi mắt của tất cả giáo viên học sinh chúng ta đều bị mù sao.”

Lại cố ý dẫn dò Phó Cửu một câu: “Thiếu gia, cậu nghe tôi nói, nếu cậu có thích nam sinh cũng đừng động tay động chân với Tần thiếu. Thân phận của hắn cao hơn vài cấp bậc, chỉ bằng nhà họ Phó chúng ta cũng không dễ dàng trêu chọc!”

“Ừm.” Phó Cửu trả lời vô cùng có lễ.

Trần Hiểu Đông dừng bước, vẻ mặt nghiêm túc như hiểu chuyện gì nên làm chuyện gì nên nói bằng lời: “Thiếu gia, cậu không thể thích con gái sao? Vì chuyện này nên ông chủ có ý kiến với cậu, không cho tiền tiêu vặt còn mặc cậu tự sinh tự diệt ở trong trường. Về sau chuyện thừa kế công ty cậu chắc chắn không có vẻ, mà cơ hội sẽ thuộc về hai chị em con riêng của ông chủ, thiếu gia không nóng nảy sao? Mà nếu là vì phụ nhân, một người con trai vô dụng thì giúp được gì?”

Nghe vậy, Phó Cửu dừng chân, đôi mắt phủ lên một lớp mỏng lạnh lùng.

Chuyện của cô ngày trước bình thường đều do hai chị em kia ở trước mặt cha thêm mắm thêm muối.

Lúc đầu Phó Trung Nghĩa đối với Phó Cửu rất tốt, xem cô là đứa con trai duy nhất của mình.

Nhưng sau này, lời nói như gió thoảng bên tai mỗi ngày một nhiều.

Thái độ của Phó Trung Nghĩa đối với Phó Cửu ngày càng xấu. Đến lúc biết được chuyện Phó Cửu có khả năng bị cong liên chặt đứt nguồn cung cấp kinh tế của cô.

Việc liên quan đến gia đình đều không cho tham gia, đối với Phó phụ nhân đã từng cùng hắn chia sẻ hoạn nạn cũng chỉ là sự khinh thường.

Phó Cửu nghĩ đến người đàn ông cận bã như vậy không hề có chút thiện cảm.

Lúc trước Phó Trung Nghĩa có thể thành lập công ty, tất cả tài lực đều dựa vào mẹ cô cung cấp.

Hiện tại Phó Trung Nghĩa cái gì cũng có, liền có ý tưởng ăn cháo đá bát?

Trên đời này làm gì có chuyện tốt như vậy?

Nếu như cô đã tiếp nhận thân thể này, vậy những gì thuộc về bọn họ đều lấy lại tất cả!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Hacker ra tay, gặp được Tần Mặc trong game

Chương 6: Hacker ra tay, gặp được Tần Mặc trong game

Editor: hoapham290

Hiện tại, điều cần thiết nhất là cô phải kiếm chút tiền mua linh kiện điện tử, lắp ráp một cái máy tính chức năng cao cấp.

Cô đã kiểm tra qua máy tính ở nhà, miễn cưỡng đánh một trận game còn được. Muốn phá một trang web không tránh khỏi việc lưu lại dấu vết.

Vì vậy kiếm tiền là nhiệm vụ ưu tiên hàng đầu. . .

“Cậu nói cái gì? Kiếm tiền ư?”

Sau khi Trần Hiểu Đông nói ra câu này, đến cả tài xế cũng bị kinh ngạc, lập tức ngừng xe lại. Hai người nhanh chóng quay đầu nhìn Phó Cửu, vẻ mặt giống như vừa gặp được người ngoài hành tinh.

Tay trái Phó Cửu còn cầm một chai nước trái cây, mỉm cười nhìn lại: “Như thế thì làm sao? Tôi nói kiếm tiền rất kỳ quái à?”

“Đúng là có một chút.” Trần Hiểu Đông khẩu phật tâm xà, quá kỳ quái thì có!

Trước kia mỗi ngày cậu đều xài hơn một ngàn, đến triển lãm phô trương khí chất mình là nhà giàu mới nổi, khiến người khác đều muốn đánh cậu. Hiện tại cậu lại nói cho chúng tôi cậu muốn bắt đầu kiếm tiền, này không phải đùa người thì là gì?

Phó Cửu cười nhạt: “Mỗi người đều phải có thay đổi. Gần đây kinh tế có chút khó khăn, tất nhiên là muốn tìm việc làm rồi.”

“Thiếu gia!” Tài xế già chớp mắt hai cái, giống như vô cùng cảm động: “Nếu như phu nhân nghe được những lời này của cậu, tối hôm nay nhất định có thể ngủ ngon.”

Phó Cửu uống một ngụm nước trái cây: “Mẹ tôi ở bên ngoài tỉnh còn rất nhiều việc cần làm, hai người đừng làm phiền bà ấy. Kiếm tiền yêu cầu thời gian, ngày mai Vương thúc đến trường học xin cho tôi nghỉ hai ngày là được.”

Vương tài xế, Trần Hiểu Đông: “. . .”

Nói nhiều như vậy, cậu vẫn là vì muốn xin nghỉ!

“Thiếu gia, cậu muốn ở nhà nghỉ ngơi thì cứ nói thẳng, còn gạt chúng tôi cái gì mà cậu muốn kiếm tiền.” Trần Hiểu Đông nhỏ giọng nói thào một câu.

Phó Cửu nghe vậy bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Cô phát hiện mặc cho cô nói cái gì, những người xung quanh đều sẽ không tin tưởng.

Rất cuộc trước kia cô một thân nhà giàu mới nổi, không học vấn không nghề nghiệp, suốt ngày chỉ mơ tưởng đến soái ca!

Nhưng mà như vậy cũng không tồi.

Có thể dùng làm ngày trang rất tốt. . .

Buổi tối, lầu hai ở nhà họ Phó.

Phản chiếu trong gương chỉ thấy trên chiếc bàn phím đời cũ, một đôi tay thon dài trắng nõn di chuyển qua lại, tốc độ rất nhanh khiến người ta như nhìn thấy ảo ảnh. Nếu là một người thường xuyên chơi game, chắc chắn sẽ nhìn ra đây là một người cực kỳ xinh đẹp!

“Àm.” Một âm thanh vang lên!

Đại chiêu phóng ra!

BOSS đã chết, chỉ dựa vào một chiêu!

“Mẹ kiếp! Đây là loại chức nghiệp gì? Làm sao có thể thông qua màn BOSS âm u?”

“Không cần biết chức nghiệp gì, ta bỏ tiền thuê hắc mang ta vượt qua bản đồ này. Không ngờ hắc lại chỉ cần một chiêu, cũng làm ta quá chấn kinh (1) rồi!”

(1) Chấn động, kinh ngạc.

“Ta cũng muốn mượn hắc. Hắc là người nơi nào, tên gọi là gì, trang bị có mạnh hay không?”

“Ừ, hắc không có trang bị. Hình như là người mới, bộ dáng rất thiếu tiền.”

“Ngươi muốn lừa ai, một người mới có thể giết chết BOSS âm u?”

“Đây là thật, ta vừa mới nhận được thông tin của hắc. Hắc lại đưa đoàn Diệt Tư Sinh, hiện tại đang đánh lần thứ hai, các ngươi đợi một chút đọc thông báo đi.”

Người này vừa nói xong, toàn sever lại phát lên thông báo một chiêu giết BOSS.

Tiếp đó lại là lần thứ ba, lần thứ tư, lần thứ năm... Lần thứ mười!

Mỗi một lần như vậy cái tên “Hắc Đào Z” đều được treo cao phía trên màn hình.

Hắc tựa như sử dụng thêm thao tác đặc biệt, mọi người xem đều nhiệt huyết sôi trào!

Một thiếu niên gương mặt siêu cấp đáng yêu chức nghiệp liên đội kích động kêu lên: “Tần thiếu, ngài nhìn xem tên Hắc Đào Z này. Quá soái! Chúng ta kéo hắc về đội mình đi, kéo hắc về đi!”

Hai chân Tần Mặc gác lên nhau, nghiêng mặt qua, đôi mắt đen nhánh, làn da trắng nõn, nhìn hắc như một quý tộc hút huyết quý. Đặc biệt hắc còn mặc đồng phục chức nghiệp liên đội của đội hắc, hơi thở lạnh băng lại lười biếng: “Người mới?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Tần thiếu nhướng mày, từ chối thêm bạn hắc?

Chương 7: Tần thiếu nhướng mày, từ chối thêm bạn hắc?

Editor: hoapham290

“Là một tân thủ, nhưng mà thao tác lại không giống như một người mới chơi, mười lần liên tiếp giết chết BOSS. Nhớ năm đó đội trưởng chỉ thắng được chín lần...” Nói tới đây, miêu hệ thiếu niên lập tức sửa lại câu chuyện: “Hắc không có lợi hại hơn đội trưởng, nhưng cũng không tồi. Có đội trưởng lại có thêm hắc, Đế Minh của chúng ta sẽ tuyệt đối vô địch!”

Tần Mặc nhìn nhân vật trong trò chơi trên màn hình. Lúc đầu còn không có nói chuyện, đợi đến khi người nọ vừa thay đổi vũ khí, khói bay mù mịt, mày nhíu một cái: “Gửi kết bạn với hắc.”

Miêu hệ thiếu niên nhận được mệnh lệnh, hai mắt tỏa sáng, trong tay đang ôm thỏ bông, nhanh chóng gửi lời mời kết bạn cho Hắc Đào Z, cũng chính là Phó Cửu.

Chỉ là có một chuyện hắc không bao giờ nghĩ đến đó là... Đối phương lại từ chối thêm bạn với hắc!

Từ chối?!

Miêu hệ thiếu niên miệng há to vừa đủ nhét một quả trứng gà, tất nhiên là đã chịu đả kích rất lớn!

Phải biết rằng tên của hắc trong trò chơi nổi tiếng không ai không biết, tại sao lại bị người khác từ chối?

Lúc này không thể không nói một chút, miêu hệ thiếu niên tên thật là COCO, biệt danh trong trò chơi cũng như vậy, hắn thuộc top 10 những game thủ có kỹ thuật thao tác mạnh nhất!

Nhưng điều này không đáng nhắc tới, quan trọng hắn cũng là một đại thần danh tiếng vang xa. Mỗi lần phát sóng trực tiếp đều có trên nghìn người theo dõi, người này lại dám từ chối thêm bạn với hắn?

“Lại thêm lần thứ hai, hắn không thể từ chối tiếp!” Trên đầu COCO vang lên tiếng ong ong, cả người chán chường, nhanh chóng đăng xuất tài khoản: “Đội trưởng, mặt khẫu của người là gì?”

Tần Mặc cũng không ngăn cản hắn, mỗi mông hé mở nói ra một dãy số.

COCO lại lần nữa đăng nhập vào giao diện trò chơi. Vừa mới vào trang chủ, tinh thần của tất cả game thủ đang online đều sôi trào lên!

“Ta đang nhìn thấy cái gì! Đó là đại thần! Đâu má, đúng thật là đại thần!”

“Aaaa! Nhanh nhanh, tìm tọa độ của đại thần!”

“Hình như hắn ẩn rồi...”

Tất nhiên COCO sẽ ẩn tọa độ.

Dùng tài khoản của đội trưởng đăng nhập vào trò chơi, chuyện này sẽ làm cho internet bị tê liệt!

Hắn lại gửi lời mời kết bạn tới Phó Cửu một lần nữa.

COCO ôm con thỏ bông trong ngực, mặt tràn đầy vẻ đắc ý. Lúc này chần chẫn hắn (Phó Cửu) sẽ quỳ xuống la to!

Nhưng thực tế lại khác, hệ thống thông báo đối phương lần nữa từ chối thêm bạn!

Tiếp tục từ chối?

Hắc Đào Z, rốt cuộc người đang muốn quỳ kiểu nào?!

COCO cắn lỗ tai con thỏ, phần nộ quát: “Bình thường người chơi ‘Anh hùng’ tất nhiên sẽ biết Tần thiếu, người duy nhất phát sóng trực tiếp được chiếu trên mạng kẻ cả TV. Hắn lại không biết chuyện này?”

Tần Mặc buông sách vật lý đang cầm trên tay xuống, tay phải đặt trên bàn phím, gửi kết bạn lần nữa kèm theo tin nhắn: “Ta là Tần Mặc.”

Phó Cửu còn đang kiểm tra tốc độ tay của mình, lại có người gửi kết bạn liên tục. Thấy đối phương không ngừng nhấn gửi, trong miệng Phó Cửu ngậm kẹo que, lười biếng trả lời một câu: “Vậy thì sao?”

Vẫn là thông báo từ chối, chỉ là lúc này lại thêm một câu.

COCO đọc xong nội dung tin nhắn, hoàn toàn tròn tròn mắt: “Hắn, hắn có ý gì? Biết rõ đây là Tần thiếu lại dám từ chối?”

Mắt phượng hẹp dài của Tần Mặc híp lại, bộ dạng lúc này là bắt đầu hứng thú, khóe miệng cũng từ từ kéo lên.

Không thể nào? Tần thiếu đang cười?

Nhất định là hắn nhìn lầm rồi!

Vì dòi đi lực chú ý, COCO một tay cướp bàn phím đến trước mặt hắn: “Người biết còn không chấp nhận?!”

Không phản ứng?

Đối phương offline?

Offline!

COCO giống như vừa bị thứ gì dọa, cả người cứng ngắc, người dọa hắn lại không còn nữa!

“Tần thiếu...” COCO xoay đầu nhìn về phía Tần Mặc, vẻ mặt như vừa mới bị người khác đánh, cực kì ủy khuất!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Đại thần thì làm sao?

Chương 8: Đại thần thì làm sao?

Editor: hoapham290

Tần Mặc đứng dậy, ấn điều thuốc còn đang dang dở vào trong gạt tàn, trên người mặc đồng phục màu đen của đội, khoe miệng mang theo nụ cười tàn nhẫn, tóc mái màu đen rũ xuống che lại hai mắt của hắn, làm người khác không nhìn rõ gương mặt của hắn.

“Đội lần sau hắn online, bảo Mập Mập điều tra địa chỉ IP của hắn.”

Nghe vậy, khuôn mặt nhỏ của COCO lập tức thay đổi: “Vẫn là đội trưởng thông minh. Ta gọi người trong công ty luân phiên theo dõi động tĩnh của hắn. Hừ hừ! Như vậy chỉ sợ hắn không online, một khi online sẽ tìm thấy!”

Một nơi khác, Phó Cửu còn đang ở trong trò chơi kiếm tiền, cũng không biết mình đã bị theo dõi.

Loại máy tính cơ bản này không thích hợp để chơi game. Mỗi lần chơi lâu liền phát ra tiếng ong ong đau cả đầu.

Nghĩ đến nguyên chủ chắc chắn là chỉ thích những loại đất tiền có thể mang ra ngoài. Loại máy tính như này chắc hắn đã bị vứt vào xô xĩnh nào rồi, để giờ cô phải chịu đựng tình huống này.

Trước đây Phó Cửu đều sử dụng các loại máy tính giá cao, xài rất tốt, di động bình thường cũng phải là loại “quá táo” mới nhất.

Bây giờ đáng tiếc là không có notebook, máy tính bàn lại quá cũ, hệ thống vẫn là đời trước. WebTru yenOn line . com

Mặc dù tới tay Phó Cửu đều có thể trở thành một loại vũ khí sắc bén, cô cũng không nghĩ đến chuyện dùng kỹ xảo của hacker tiến hành công kích. Tuy rằng người khác không thấy được nhưng vẫn để lại một ít dấu vết. Từ trước đến nay cô đều theo chủ nghĩa hoàn mỹ, đối với những chuyện không chắc chắn, cô sẽ không dễ dàng thực hiện.

“Một ngàn tám trăm sáu mươi sáu.” Phó Cửu đọc số tiền trong thẻ ngân hàng của mình, đây là thành quả lao động của cô sau bốn giờ. Có lẽ so với một phút đồng hồ kiếm tiền của cô trước kia sẽ ít hơn. Nhưng Phó Cửu chính là người rất dễ thích ứng với hoàn cảnh, dù kiếm được hơi ít nhưng vẫn có cảm giác đạt được thành tựu.

Chút tiền ấy muốn đem đi mua trọn bộ linh kiện dùng một lần là không có khả năng.

Đầu tiên cô cần một bàn phím tốt, ít nhất không được giống cái hiện tại, nút cứng ngắt, ảnh hưởng nghiêm trọng tới tốc độ tay của cô.

“Ngày mai sau khi tan học đi đến cửa hàng máy tính gần trường xem có cái gì tốt hay không.” Nói tới đây Phó Cửu đột nhiên cười, chiếc gương đối diện hiện lên gương mặt xinh đẹp động lòng người nổi lên một ít tà mị: “Phải làm một học sinh cao trung yêu học tập đúng thật là rất khó.”

Nói xong cô liền vào nhà tắm.

Cô cởi ra áo thun màu đen đang mặc trên người, bởi vì động tác của cô mà tóc ngắn màu bạc hơi rối loạn, nhưng chính vì điều này lại làm cô nhìn đã đẹp càng khiến người muốn thết chối tại.

Trong gương, trên cổ cô đeo sợi dây chuyền mặt hình chữ thập, khuyên tai đá quý màu đen lóe lên ánh sáng, khắp người tràn ngập hơi thở tà mị!

Nhìn thế nào cũng thấy cô là một thiếu niên. Ngón tay vừa động thào ra mảnh vải trắng bọc xung quanh ngực, một đôi thỏ ngọc trắng nõn mềm mại thuộc về thiếu nữ liền muốn nhảy ra ngoài, dáng người thon thả cứ thế trần trụi.

Nếu muốn đi học thật tốt, phải giải quyết đôi nhân nhi trước ngực này.

Ngày hôm sau Phó Cửu dậy rất sớm, tóc còn hơi ẩm ướt như mỹ thiếu niên vừa được sinh ra, làm Trần Hiểu Đông hung hăng lấp bấp kính hãi: “Thiếu gia, cậu, cậu làm sao lại dậy sớm như vậy?”

“Tám giờ rưỡi vào lớp, bảy giờ rưỡi dậy thì rất sớm sao?” Phó Cửu vừa nói, tay vừa cầm bánh quẩy ngâm trong miệng.

Trần Hiểu Đông cảm thấy thiếu gia của hắn nhất định là có vấn đề.

Ngày trước bình thường đều ngủ đến giữa trưa mới rời giường, hắn làm sao có thể nói ra những lời này!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Phó Cửu và Tần Mạc chính thức gặp mặt

Chương 9: Phó Cửu và Tần Mạc chính thức gặp mặt

Editor: hoapham290

Nhưng mà Trần Hiểu Đông vẫn không quên nhiệm vụ phu nhân giao cho lúc nghe điện thoại: “Nếu thiếu gia thật sự thiếu tiền, đợt thi lần này cố gắng đạt thành tích tốt một chút, phu nhân chắc chắn sẽ cho thiếu gia một số tiền lớn. Cả ngày trốn trong phòng chơi game nhiều quá sẽ ảnh hưởng xấu đến mắt, hơn nữa trước kia không phải thiếu gia không thích chơi game sao? Thiếu gia, không phải tôi muốn đả kích cậu. Tuy rằng cậu muốn thông qua trò chơi để tiếp cận Tần thiếu. Nhưng mà Tần thiếu chính là đại thần của game “Anh hùng” trong cả nước, dù cậu có luyện trên mười năm cũng không thể với tới hắn.”

“Ý của cậu là tôi chơi game chỉ vì muốn theo đuổi cái tên Tần thiếu kia?” Phó Cửu uống một ngụm sữa đậu nành, nhướn mày hỏi: “Ai làm cho cậu có loại ảo giác này?”

Bộ dạng Trần Hiểu Đông như rất đau lòng, lắc đầu: “Thiếu gia, đã đến nước này rồi, cậu muốn lừa ai thì lừa, không nên gạt tôi. Tôi tới nhà họ Phó đã ba năm, còn không hiểu cậu sao? Cậu chẳng bao giờ vì một cái gì mà quên ăn quên uống, ngoại trừ con trai.”

Phó Cửu: “...”

“Thiếu gia, cậu nên thừa nhận đi.” Trần Hiểu Đông vẻ mặt nghiêm túc nói: “Chỉ cần cậu đáp ứng phu nhân trở thành một người có tiến bộ, tôi sẽ không lên kút báo cáo phu nhân những chuyện xấu mà cậu làm.”

Cô vẫn nên im lặng. Nếu cô càng muốn giải thích thì chuyện sẽ thêm loạn.

Làm một người có tiến bộ, điều kiện này thật ra có thể đáp ứng. Phó Cửu lười biếng chống cằm: “Những lần trước tôi thi xếp hạng thứ mấy?”

Trần Hiểu Đông: “Vị trí thứ nhất đếm ngược từ dưới lên trên.”

Phó Cửu không nói gì, qua nửa ngày mới lên tiếng: “Cậu xác định mẹ tôi nói chỉ cần tôi nhảy lên một người?”

“Đúng vậy, phu nhân nói chỉ cần cậu xếp hạng thứ hai đếm ngược từ dưới lên trên, bà liền khen thưởng.” Trần Hiểu Đông trả lời chắc chắn như đinh đóng cột!

Phó Cửu: “Mẹ vẫn là người tốt nhất, tôi đáp ứng.” Hạng thứ 2 đếm ngược từ dưới lên trên còn không làm tốt sao? Mặc dù cô không học được môn vật lý và hóa học nhưng vẫn còn tiếng Anh và toán, đây là hai môn giỏi nhất của một người hacker như cô.

Trần Hiểu Đông thấy Phó Cửu đáp ứng không có thỏa mãn, ngược lại lo lắng: “Phu nhân còn nói, không được hối lộ để đạt được vị trí thứ hai đếm ngược từ dưới lên. Biện pháp như vậy không được dùng, nếu không sẽ không được khen thưởng.”

Phó Cửu nhướn mày: “Tại sao lại muốn hối lộ, tôi trực tiếp dùng nắm đấm uy hiếp không phải càng tốt hay sao?”

“Thiếu gia, cậu đừng nói giỡn. Đến cả con gái cậu đều không đánh lại, sao có thể đánh thắng một đứa con trai.” Trần Hiểu Đông cười ha ha, tay chụp một cái trên vai Phó Cửu, bộ dáng vô cùng giống Tổng Tiểu Bảo. (1)

(1) Danh hài của Trung Quốc. Tra google để tìm hiểu rõ hơn.

Phó Cửu ngược mắt lên, chậm chậm buông đôi đũa gỗ đang cầm trong tay, ánh mắt lạnh lùng quét qua người hắn.

Trần Hiểu Đông cả người lập tức cứng ngắc. Tại sao hắn cảm giác được trên người thiếu gia có sát khí?

Chuyện này thật không khoa học!

Nhưng mà thật sự rất đáng sợ!

Phó Cửu thật ra không có ác ý với hắn, dù sao đứa nhỏ này vẫn luôn đối với cô rất tốt.

Nói thật thì cô trước kia yếu đến cỡ nào, đến cả một đứa con gái cũng không đánh lại, một người có bộ dạng tốt như vậy lại ngu ngốc mờ mịt. một người có bộ dạng tốt như vậy lại ngu ngốc mờ mịt.

Mặc kệ thế nào, Phó Cửu vẫn mang bộ mặt đẹp trai phong độ mà đi học. Cả người mặc đồng phục trắng đen, cặp sách treo trên vai, gương mặt thiếu niên trắng nõn, lúc ánh nắng mặt trời chiếu rọi xuống nhìn giống như cây sáo trúc, trong sáng thân thiện mà lại xa cách.

Trong trường học không ít người dừng bước chân, ánh mắt dán vào người thiếu niên.

“Các cậu có cảm thấy Phó Cửu trở nên rất khác so với trước đây?”

“Có cảm giác... Rất đẹp trai!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Phó Cửu và Tần mặc chính thức gặp nhau

Chương 10: Phó Cửu và Tần mặc chính thức gặp nhau

Editor: hoapham290

Nghe được có người khen mình, Phó Cửu chuyển mắt nhìn, miệng cười cười: “Cảm ơn, các cậu cũng rất xinh đẹp.”

Cười như vậy nên nói thế nào nhỉ, quá dụ hoặc!

Các nữ sinh được chào hỏi lập tức đỏ mặt, hét to!

Trần Hiểu Đông đi theo sau Phó Cửu, biểu tình giống như thấy quỷ: “Thiếu gia, cậu vừa... Cậu vừa mới phóng điện tới các nữ sinh!”

Phó Cửu nhướn mày: “Có vấn đề sao? Các bạn học nữ dễ thương thế mà.”

“Cậu không phải nói trời sinh cậu chính là yêu thích con trai sao!” Trần Hiểu Đông dè dặt giọng.

Phó Cửu lười biếng hỏi lại: “Chuyện này cùng tôi phóng điện tới các nữ sinh có quan hệ sao?”

Trần Hiểu Đông: “...”

Hắn thật sự không biết nên nói gì!

Chỉ là thiếu gia cậu khi nào học được cách quyến rũ người ta. Trước kia chẳng phải cậu chán ghét con gái, hận không thể nhìn thấy bọn họ liền bỏ chạy.

Cậu nhìn xem cậu hiện tại!

Quả thực chính là một cao thủ chọc gái!

Phó Cửu không để ý người khác cảm thấy cô như thế nào, đặc biệt là bạn cùng bàn Tưởng Phi Dương sau khi thấy thái độ của Phó Cửu đối với các nữ sinh, hai mắt đều mở to!

Cái tên tiểu nhợc tra (2) rốt cuộc là có chuyện gì?

(2) Yếu đuối, cận bã.

Đang muốn cướp bạn gái người ta sao?

Hai mắt Tưởng Phi Dương nhanh chóng nổi lửa nhỏ, nhìn đáng vẻ kia lại cảm thấy tay mình không muốn an phận.

Phó Cửu tùy ý ném cặp sách lên bàn, cứ như vậy cho một tay vào túi quần nhìn hân.

Chỉ thấy khí thế của Tưởng Phi Dương yếu dần, yếu dần đi... Cuối cùng rút cổ lại, tránh sang bên để đường cho Phó Cửu đi.

“Haha.” Phó Cửu cười nhẹ một tiếng, sau khi ngồi vào chỗ liền mở bọc một cây kẹo que cho vào miệng, rất có bộ dáng một thiếu gia ăn chơi trác táng.

Hai tay Tưởng Phi Dương nắm chặt đặt ở trên bàn, trước sau không có bỏ xuống, bởi vì hắn thật sự đánh không lại đối phương.

Tại sao tên tiểu nhợc tra luôn luôn đuổi theo hắn lại đột nhiên biến thành tiểu ma đầu? Cuộc sống này đúng là rất khó hiểu!

Đệ nhất soái ca lớp 013 ban D còn đang buồn rầu, giáo viên tiếng Anh đã từ bên ngoài đi vào.

Phó Cửu vừa thấy là môn học cô am hiểu, ngón tay trên bàn học nhanh chóng di chuyển, lấy bàn phím cứng gác đã chuẩn bị tốt ra.

Sách giáo khoa tiếng Anh dựng đứng, che khuất bàn phím đặt bên trên bàn học. Dù sao cô cũng không ngu ngốc, gõ phím không cần cúi đầu nhìn.

Nhanh chóng đăng nhập vào giao diện trò chơi.

Phó cửu không bấm vào xem thông báo, lại thấy lời mời kết bạn lần trước vẫn còn đó.

Tần Mạc?

Cô vừa định từ chối lần nữa, Tường Phi Dương ngồi bên cạnh đang nhìn giao diện trên màn hình của cô, không chế không được kêu lên: “Tần, Tần thiếu!”

Lời này tựa như gió xoáy thổi quét toàn bộ phòng học.

“Cậu ta vừa nói ai? Tần thiếu?”

“Tần thiếu tới đây sao?!”

“Sao có thể! Nếu trường học không mời, nam thần sẽ không đến đây, một năm nhìn thấy không tới hai lần!”

“Vậy Tường soái ca vừa mới kêu tên ai?”

“Không biết nha, rốt cuộc tại sao lại như vậy?”

Ngón tay Tường Phi Dương còn đang chỉ vào sách giáo khoa của Phó Cửu. Trên thực tế chính là ngón tay hấn cứng ngắc, môi có chút run run: “Tần thiếu anh ấy...”

“Thưa cô!” Không đợi Tường Phi Dương nói xong, Phó Cửu liền mở miệng chặn lại, hai mắt nhìn lên bục giảng: “Tường Phi Dương nói lung tung ầm ĩ trong lớp học, rõ ràng là không tôn sư trọng đạo.”

Trên trán giáo viên tiếng Anh đã sớm nổi gân xanh, hiện tại lại nghe Phó Cửu nói, lập tức quát: “Các bạn khác tiếp tục tự học. Tường Phi Dương, em theo tôi tới văn phòng một chuyện!”

Tường Phi Dương biểu tình bị oan, tay chỉ Phó Cửu, sốt ruột nói với giáo viên tiếng Anh: “Thưa cô, không phải em, là cậu ta...”

“Em ấy làm sao?” Giáo viên tiếng Anh đi tới gần, ánh mắt đặt trên sách giáo khoa đang dựng đứng của Phó Cửu.

Sau đó giờ tay lên...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Phó Cửu Và Tần Mạc Chính Thức Gặp Mặt

Chương 11: Phó Cửu Và Tần Mạc Chính Thức Gặp Mặt

Editor: hoapham290

Phía dưới ngoại trừ cây bút bị, cái gì cũng không có.

Giáo viên tiếng Anh híp híp mắt, cảm thấy mình là bị học sinh tên Tường Phi Dương này đùa giỡn.

Gương mặt xinh đẹp của Phó Cửu ngược lên, biểu hiện mờ mịt không hiểu gì.

Giáo viên tiếng Anh thấy thế, trong lòng liền nổi lửa lớn, quay đầu nhìn Tường Phi Dương nói: “Em không lắng nghe tôi giảng bài còn muốn làm cho bạn học gánh tội thay? Em đi ra ngoài cho tôi!”

Tường Phi Dương không nghĩ đến kết cục của mình lại thế này. Tên tiểu nhược tra kia rõ ràng là đang chơi game, sao lại nhanh tay giấu đi như vậy.

Hơn nữa... Kia rõ ràng là tên của Tần thiếu trong trò chơi không phải sao?

Chẳng lẽ là mình nhìn lầm?

Người vương bận vừa đi khỏi, Phó Cửu mới cúi đầu lấy ipad ra. (Giải thích đôi chút: Phó Cửu không có notebook, lại không thể xách cái máy tính bàn

đến lớp được nên mới dùng ipad. Mà chơi game này cần bàn phím nên mới lấy bàn phím cũ của máy tính bàn gắn vào ipad. Cho nên khúc trên mình đề là lấy bàn phím ra, lúc này mới dùng là lấy ipad cho khỏi bị trùng lặp. TwT)

Điều khiến cô nhũn mày chính là lúc này Tường Phi Dương kêu lên làm cô bấm nhầm khung đồng ý kết bạn.

Phó Cửu đang có ý định xóa người bạn này, lúc này cô như vừa mới nhận ra cái gì, mắt màu đen chợt co rụt lại!

Tiếp theo là vẻ mặt cười như không cười.

“Không nghĩ đến sẽ có người muốn theo dõi mình, đúng là có ý tứ.”

Phó Cửu vừa nói, một bên ngón tay nhanh chóng di chuyển, giao diện cứng nhắc trong màn hình phút chốc thay đổi.

Đã không còn trò chơi, chỉ có từng dãy số liệu không ngừng tuôn ra trên màn hình!

Bên này Phó Cửu nhẹ nhàng, ngược lại tại nơi nào đó, một người có thân hình to lớn mập mạp, tay gõ bàn phím tốc độ máy móc vang lên tiếng lạch cạch, trên mặt toát ra mồ hôi hột, cuối cùng ầm một tiếng, tay hung hăng đập mạnh trên mặt bàn: “Bà ngoại nó, hần chạy mất rồi!”

“Anh nói cái gì? Chạy?” Miêu hệ thiếu niên đang phát sóng trực tiếp nhanh chóng bỏ xuống tai nghe, bỏ lại trăm nghìn fan, nghiêng đầu sang, vẻ mặt đầy kinh ngạc: “Hần sao có thể chạy trốn từ trong tay anh? Anh đứng nhất trên bảng xếp hạng các hacker giỏi trong nước. Mập Mập, anh đừng tùy tiện nói giỡn, đội trưởng đang ở đây nha.”

Mập Mập lau mặt một phen, đôi mắt tràn ngập hưng phấn, đó là biểu hiện của hần khi gặp được cao thủ. Hần không trả lời COCO, quay đầu nhìn Tần Mặc kích động nói: “Tần tổng, ngài tìm ở đâu ra một người như vậy, quá thần kỳ! Chỉ là phản ứng hơi chậm, thời gian phát hiện tôi có chút chậm. Nhưng mà hần giống như vượt qua trở ngại, tạo ra hàng trăm à không hàng nghìn giả thuyết IP gửi lại đây, che dấu hoàn toàn số liệu chân thật. Không chỉ như thế, hần còn lau sạch sẽ dấu vết, trả lại cho tôi một con virus không có cách nào phá giải. Lợi hại, quá lợi hại! Tôi đoán hần dùng loại máy tính không tốt lắm, nói cách khác, đến cả mặt ngoài tôi cũng không phá được.”

“Không phải. Trước tiên anh xem máy tính của tôi, tại sao lại đen thui nha?” Miêu hệ thiếu niên cắn lỗ tai con thỏ, hoàn toàn không hiểu hần đang nói cái gì.

Mập Mập a một tiếng, lời ít mà ý nhiều giải thích một câu: “Đối phương tặng một con virus trong máy tính cậu, tôi sẽ không giải.”

Khóe miệng COCO giật giật: “Nói cách khác, anh lén lút thâm nhập vào máy tính người ta, cuối cùng bị hần phản công đến mức máy tính bị hư rồi?”

“Có thể nói như vậy.” Mập Mập sờ sờ cằm, vẻ mặt thâm trầm.

COCO: “...”

Vậy anh còn thâm trầm cái cọng lông nha! Bị người ta phản công còn dám kiêu ngạo như thế sao!

Tần Mặc lại xem như không có chuyện gì, tay buông văn kiện của công ty xuống, chân phải vất lên chân trái, hay tay gác lên mặt bàn nói một câu: “Cậu công phá từ ngoài vào trong.”

“Hi hi, vẫn là Tần tổng anh minh, chỉ ra điểm quan trọng.” Mập Mập cười vô cùng giảo hoạt: “Tôi tìm ra vị trí của hần chính là tại trường cao trung Giang Thành.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Phó Cửu Vọt Vào Trong Lòng Ngực Tần Mặc

Chương 12: Phó Cửu Vọt Vào Trong Lòng Ngực Tần Mặc

Editor: hoapham290

Trong phòng học, Phó Cửu môi mòng hé mở, nhẹ nhàng nói ra hai chữ: “KO.” (Ý là săn bắt thành công, từ chuyên dùng của hacker)

Cô cười nhạt dùng một chút thủ đoạn, sau khi lấy sách tiếng Anh đang dựng thẳng xuống, trên bàn trống trơn, trở lại làm một học sinh cao trung bình thường.

Không có người nào biết cô vừa mới thành công đánh rớt một tên hacker!

Đến tiết học thứ ba, Phó Cửu còn đang suy nghĩ đến giờ nghỉ trưa lúc đó nên đi ăn cái gì.

Loa thông báo của trường học trên đỉnh đầu vang lên, giọng nói nghe vô cùng phấn chấn: “Các bạn học! Vì các nhân tài sau này, học trường của các em là Tàn Mạc sẽ đại biểu tập đoàn Tàn thị đến trường thị sát...”

Người nọ còn chưa nói xong, bọn học sinh liền hét to lên!

Tàn Mạc là thiên chi kiêu tử, xuất thân cao quý, quyền lực trải khắp ba tỉnh thành, xứng bá một phương.

Hành tung ngày thường của hắn đều là bí mật. Dù là ở trường học cũng không dễ dàng thấy mặt.

Nếu không phải ở chiến đội của mình thì là ở công ty, Tàn thiếu vĩnh viễn đều ở trên cao, người thường không thể với tới.

Một khi muốn nhìn thấy mặt hắn đều phải xem phát sóng trực tiếp màn hình trò chơi cùng hơn mấy ngàn người tranh giành cảm giác tồn tại.

Hiện tại hắn lại muốn đến trường thị sát?!

Hạnh phúc đến quá bất ngờ, toàn bộ bọn học sinh trong trường đều sôi trào!

Chỉ có Phó Cửu lười biếng ngồi ở trên ghế duỗi thẳng người, trầm nghĩ: Xem ra buổi chiều không có tiết lại có thể đánh hai ván trong game, kiếm trên năm trăm nghìn.

Vì nghênh đón Tàn Mạc đến đây, toàn bộ trường học đều được quét tước sạch sẽ, lãnh đạo và giáo viên cũng mặc lại đồ nghiêm chỉnh.

Ba mươi phút sau, ba bốn chiếc xe như những con chiến mã hung tàn chạy vào cửa lớn trường học, thân xe màu đen nhánh, thiết kế sang trọng không khỏi có chút xa hoa.

“Aaaa!” Lại một trận kích động, tiếng hét chói tai vang động toàn sân trường. Tất cả nhóm giáo viên học sinh đều phấn khởi chen chúc đi tới gần.

Những bảo tiêu mặc quần áo màu đen nhanh chóng ngăn chặn mọi người, nhường lại đường đi cho đám người Tàn Mạc. Toàn bộ người đang ở sân trường đều nhón cao mũi chân, cố gắng nhìn thấy gương mặt tôn quý của nam thần.

Chỉ có Phó Cửu không chút hoang mang đứng bên trong đội ngũ.

Cô cứ nghĩ rằng lãnh đạo và giáo viên nghênh đón người ta, cô lại có thể ở trong phòng học kiếm thêm một ít thu nhập, không nghĩ tới còn muốn tất cả học sinh phải tập hợp.

Quả nhiên giống như Hiểu Đông nói, gia thế của vị Tàn thiếu này rất lớn, đúng thật là cao hơn nhà họ Phó vài cấp bậc.

Dù sao cũng là con cái của gia đình làm việc cho quân đội, ông nội lại là người có công lớn trong thời kỳ đóng góp xây dựng đất nước.

Thực tế từ trước đến nay, trong Giang Thành này không thiếu những kẻ có tiền.

Ví dụ là Hoắc Tư Vũ luôn thích khi dễ người khác đang đứng phía sau cô.

Ở trong mắt ả, Phó Cửu vĩnh viễn không thoát khỏi cái tên gọi khác là đồ nhà quê.

Cho nên vì chuyện bị Phó Cửu đánh ả càng thêm ghi hận trong lòng.

Hoắc Tư Vũ không biết tại sao tên này đột nhiên trở nên khó đối phó, chợt dạ nghĩ là Phó Cửu được người trong nhà dạy hai chiêu phòng thân.

Nhưng mà hôm nay những cái đó đều không quan trọng.

Ả phải khiến cho hắn ở trước mặt mọi người bị chê cười!

Ánh mắt Hoắc Tư Vũ liếc nhìn xung quanh rồi dừng ở con đường bị bảo vệ phía trước, lại nhìn Phó Cửu đang cúi đầu chơi đùa với ngón tay, lặng lẽ lui người ra sau, thừa dịp không có ai chú ý đưa hai tay lên.

Hung hăng đẩy Phó Cửu ra khỏi hàng ngũ!

Phó Cửu còn đang suy nghĩ buổi chiều nên mua linh kiện gì, cả người không chút phòng bị liền ngã về phía trước, tay chân luống cuống đâm vào trong lòng ngực một người...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Ăn Đậu Hủ Của Tàn Thiếu

Chương 13: Ăn Đậu Hủ Của Tàn Thiếu

Editor: hoapham290

Một màn này phát sinh quá bất ngờ, đến cả bảo tiêu mặc quần áo đen bên cạnh cũng chưa có phản ứng gì.

Tàn Mặc chỉ cảm thấy có thứ gì đó nhào vào trong ngực mình, chân trái lùi về sau một cái, ánh mắt đen thâm trầm.

“Tổng giám đốc Tàn!”

Bí thư đi theo sau Tàn Mặc đầu đầy mồ hôi kêu lên, muốn kéo giám đốc nhà mình ra nhưng đã không kịp nữa rồi...

Phó Cửu trong chớp mắt mất đi trọng lực, trong mắt toát ra tia sắc bén.

Nhưng mà không có thời gian cho cô suy nghĩ, xung quanh chỉ còn một mảnh yên tĩnh.

Là cô đang ảo giác sao?

Tại sao cái gáy lại lạnh như vậy.

Ngược lại lòng bàn tay vẫn còn một chút ấm áp, à ừm sờ vào còn khá tốt...

Động tác của Phó Cửu rơi vào trong mắt lãnh đạo trường học, dọa chủ nhiệm sắc mặt trắng bệch.

“Phó Cửu!” Chủ nhiệm lớp 013 hận không thể một tay xách người này đi ra ngoài. Hắn không nghĩ tới tiểu tử này sẽ đột nhiên trực tiếp nhảy ra, không phải đã nhắc nhở bọn họ đừng cho “hắn” xuất hiện ở đây sao?!

Hoắc Tư Vũ nghe tiếng gầm nhẹ, cao hứng nở nụ cười. Lần này đồ nhà quê Phó Cửu chắc chắn sống không được!

“Phó Cửu? Chẳng phải là người lần trước quần lấy Tàn thiếu không chịu buông hay sao?”

“Đúng thật là vẫn chưa từ bỏ ý định, hắn không sợ Tàn thiếu sẽ giết chết hắn sao?”

“Đầu tên này chắc là có vấn đề. Xem ra khi con trai si mê người khác cũng làm cho người ta không nói nên lời.”

Nghe lời nghị luận xung quanh, người muốn che lại hai mắt của mình nhất chính là Trần Hiểu Đông. Hắn không bao giờ nghĩ đến người hắn lo lắng nhất sẽ ở trước mặt mọi người làm ra chuyện này.

Hắn còn nghĩ rằng mấy ngày qua thiếu gia đã thay đổi.

Không nghĩ đến tất cả đều là vì kịch bản mà “hắn” cẩn thận chuẩn bị từ lâu.

Lúc này hắn không nên đứng ở ban A mà nên đi đến ban D. Như vậy trước khi thiếu gia mất lý trí muốn ôm Tàn thiếu mà bắt lấy chân cậu ấy!

Lúc này Phó Cửu cũng không thỏa mãn như vậy, cô cũng bị người khác hăm dọa.

Nhưng mà xem bộ dáng mọi người khẳng định sẽ không tin tưởng cô.

Không làm thì thôi, một khi đã bị như vậy thì chơi tới cùng.

Nghĩ đến đây, Phó Cửu cong môi cười, tay nhanh chóng nắm cổ áo người trước mặt, ngược mắt nhìn khuôn mặt tuấn mỹ lạnh băng, giọng nói tà nịnh: “Anh em, đáng người không tôi.”

Đây là đang đùa giỡn?!

Trần Hiểu Đông cả người tuôn ra mồ hôi lạnh. Thiếu gia cậu thật sự điên rồi, điên rồi!

Trêu chọc con gái còn đỡ, đằng này lại dám làm vậy với Tàn thiếu, cậu không biết đó là một con hổ già sao!

Mọi người đều không nghĩ đến Phó Cửu sẽ nói ra những lời như vậy.

COCO đi bên cạnh bị kinh ngạc quá mức, một phát cắn đứt lỗ tai con thỏ đang ôm trong ngực.

Nhóm lãnh đạo và giáo viên hận không thể làm cho Phó Cửu lập tức biến mất trước mắt bọn họ!

Ánh mắt Tần Mạc cũng lạnh tới cực điểm.

Nhưng với vẻ mặt này làm mọi người đang trong trạng thái thần kinh căng thẳng hít sâu một hơi.

Khí phách vương giả, bề ngỗ thiên hạ.

Hiện tại Phó Cửu mới tin lời Trần Hiểu Đông nói, người đàn ông này thật sự không dễ chọc.

Chỉ là bỗng nhiên khuôn mặt của hắn lập tức tối gần, bộ dáng tuần mỹ tự phụ lúc này nhanh chóng bị đánh vỡ, khiến cho người khác chỉ còn cảm giác bất an, bị áp bách...

Hắn cúi người, hơi thở lạnh lùng thổi vào tai cô: “Phó Cửu phải không? Lúc tan học mau chóng về nhà, bởi vì rất có khả năng cậu sẽ bị người khác chặt đứt tay phải.”

Lời của hắn lạnh nhạt như gió máy, giọng nói trầm thấp chỉ khi ở gần hắn mới nghe rõ được.

Nhưng Phó Cửu vẫn nghe ra ý tứ khác trong lời nói của hắn. Cô vừa dùng tay phải của mình sờ ngực hắn, Tần thiếu gia bị cô ăn đậu hủ nên muốn chặt tay phải của cô?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Sờ Ta Cũng Vì Muốn Khen Ta?

Chương 14: Sờ Ta Cũng Vì Muốn Khen Ta?

Editor; hoapham290

Đánh nhau sao?

Cô cũng không sợ ai cả.

Chỉ là Phó Cửu không thích vô duyên vô cớ kết thù với người khác: “Anh đẹp trai, vừa rồi tôi chỉ là muốn khen anh.” Được khen còn muốn gọi người khác đánh cô, chuyện này không tốt lắm đâu.

Tần Mạc chột cười, đáy mắt chỉ còn một mảnh lạnh lẽo, hận không thể chém Phó Cửu thành trăm mảnh mới hết tức giận: “Sờ ngực ta cũng vì muốn khen ta?”

“Anh không phải là con gái, bị người khác sờ ngực một cái cũng không mất mát cái gì.” Phó Cửu khuyên hắn: “Làm người nên rộng lượng một chút.”

Tần Mạc thái độ thờ ơ hất tay cô ra, giọng nói như vừa mới từ địa ngục bước ra: “Thật là đáng tiếc, từ trước đến nay ta đều không biết rộng lượng là gì.”

Đây là ý định một hai đều muốn giận dữ?”

Phó Cửu nhìn bóng dáng vừa nói vô cùng nguy hiểm, lắc lắc cổ tay có chút đau của mình.

Ánh nắng mặt trời xuyên thấu qua lá cây chiếu trên người hắn giống như là bổ sung thêm màu sắc, ngoại trừ tôn quý chỉ toàn là xa hoa.

Mọi người chỉ cần cảm nhận được hơi thở của hắn đều thấy vô cùng lạnh lẽo.

Hơn nữa phía sau hắn còn đi theo một đám bảo tiêu mặc đồ đen.

Xem ra về sau có chút phiền toái...

***

Nhóm lãnh đạo trường học cũng không nghĩ tới Tần thiếu sẽ dễ dàng bỏ qua cho Phó Cửu, đến hỏi cũng không hỏi một câu, vừa kinh ngạc vừa thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

“May mắn Tần thiếu là người rộng lượng.”

“Ai nói không phải.”

Chủ nhiệm của Phó Cửu sợ bóng sợ gió lau mồ hôi trên trán.

Chỉ có COCO nghiêng đầu cắn cắn tai con thỏ trong ngực. Hắn biết đội trưởng từ trước đến nay có thù tất báo, hắn không lập tức phát hỏa hậu quả sẽ càng thêm nghiêm trọng...

Người tên Phó Cửu vừa ngã lại đây, lần này chết chắc rồi!

Tần Mạc dẫn đầu đi phía trước, trước ngực còn động lại cảm giác trước nay chưa từng có, chuyện này làm ánh mắt của hắn càng thêm trầm trầm.

Chỉ là một phút đồng hồ ngắn ngủi lại làm cho toàn bộ người ở đây cảm thấy như đã qua rất lâu.

Đến lúc bóng dáng Tần Mạc hoàn toàn biến mất, Trần Hiểu Đông tựa như con bão chạy tới trước mặt Phó Cửu, hai mắt trừng lớn: “Thiếu gia, cậu có biết vừa rồi mình đã làm gì không? Nếu để ông chủ biết chuyện này chắc chắn sẽ mắng cậu. Còn Tần thiếu từ trước đến nay không thích người khác chạm vào hắn, cậu lại dám động đến điểm mấu chốt của hắn, này là liều một phen. Thiếu gia, Tần thiếu và cậu không giống nhau, hắn không phải là cong!”

Phó Cửu đút tay vào túi quần, lập tức phủ nhận: “Tôi cũng không phải cong.”

“Cậu đối với Tần thiếu như vậy, cậu...” Trần Hiểu Đông nói tới đây liền thở dài một hơi: “Thiếu gia, tôi biết nếu tôi là con cũng sẽ thích một người như Tần thiếu. Nhưng mà cậu nhìn xem con gái người ta đứng xung quanh xem cũng không có trực tiếp nhào lên ôm người khác.”

Phó Cửu à một tiếng, thái độ không chút để ý, khóe miệng còn đang cười: “Cậu nói như vậy thì người đầu tiên Tần thiếu ôm là tôi.”

“Thiếu gia...” Trần Hiểu Đông cũng giờ tay đầu hàng thiếu gia nhà mình. Đến lúc nào rồi còn suy nghĩ chuyện này.

Phó Cửu vỗ vỗ vai hắn: “Đừng suy nghĩ lung tung. Nhưng mà tôi muốn thanh minh một chút, tôi không muốn tiến lên ôm ai cả. Lúc này đang cúi đầu nghĩ tới chuyện mua linh kiện, không kịp phòng bị liền bị người phía sau đẩy một cái.”

“Tôi tin tưởng cậu!” Trần Hiểu Đông vô cùng nghiêm túc nói.

Phó Cửu hạ mi mắt.

Trần Hiểu Đông tiếp tục nói: “Cho nên thiếu gia, chúng ta nên tin tưởng lẫn nhau. Lần sau cậu muốn làm gì với Tần thiếu, trước tiên nên bàn với tôi!”

Phó Cửu: “...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Nếu Tôi Nói Muốn Ngủ Với Hắn Thì Làm Sao

Chương 15: Nếu Tôi Nói Muốn Ngủ Với Hắn Thì Làm Sao

Editor: hoapham290

Thấy Trần Hiểu Đông như vậy, tâm tình của Phó Cửu như đang chơi đùa với sủng vật, lười biếng nói: “Thật ra có một chuyện tôi vẫn luôn muốn làm.”

“Chuyện, chuyện gì?” Trần Hiểu Đông vội vàng hỏi.

Phó Cửu cười nhạt ném ra ba chữ: “Ngủ với hắn.”

Cả người Trần Hiểu Đông tựa như vừa bị sét đánh, cứng ngắc...

Tay Phó Cửu vỗ vỗ mặt hắn: “Cho nên cậu hãy quên cái suy nghĩ chơi chữ với tôi, thật không ra cái gì cả. Ngoan, lo đi học đi.”

“Thiếu gia!” Trần Hiểu Đông ôm chặt cánh tay của Phó Cửu: “Nhất định là cậu đang nói giỡn đúng không thiếu gia!”

Phó Cửu chỉ cười không nói, đẩy người đang ôm cánh tay của cô ra.

Trần Hiểu Đông càng nhìn bộ dáng của thiếu gia nhà mình thì trong lòng càng thấp thòm. Xong rồi xong rồi, trước kia thiếu gia chỉ vụng trộm yêu thầm, hiện tại lại muốn ngủ cùng người ta.

Người kia chính là Tần thiếu!

Ngủ với hần, chẳng phải là không muốn giữ cái mạng nhỏ này?

“Thiếu gia, rốt cuộc là từ khi nào cậu có tâm tư dơ bẩn như vậy!” Trần Hiểu Đông bên này ôm đầu như muốn phát điên.

Bên kia Phó Cửu lại không hề quan tâm, ánh mắt lướt qua camera ở bốn phía, khóe miệng nhếch một cái.

Chỉ cần là nơi có internet, muốn tìm ra người đẩy cô không phải rất dễ dàng sao?

Phó Cửu tìm một góc trên sân thượng ngồi xuống, lấy ra ipad và bàn phím trong cặp, ngón tay thon dài nhanh chóng lướt, động tác làm người ta nhìn muốn hoa cả mắt, truy cập vào trung tâm trang web của trường.

Sau khi cô xâm nhập, trên màn hình nhảy ra một loạt hình ảnh, có khoảng hai, ba cửa sổ nhỏ cộng đồng.

Hiện tại theo động tác của Phó Cửu, hình ảnh theo dõi trường học cũng nhanh chóng chạy.

Nói cách khác, hoạt động của mỗi cái camera trong trường học đều lọt vào mắt cô.

Sau một hồi xem xét, ở trên màn hình hiện ra một hình ảnh cố định.

Phó Cửu mở bọc một cây kẹo que ngậm vào trong miệng, môi mím nhếch lên, ánh mắt lạnh băng: “Hoắc Tư Vũ? Hóa ra là ả...”

Nhưng mà đến lúc này cũng không có gì.

Điều làm Phó Cửu nhú mày chính là tường phòng ngự thiết kế sẵn truyền đến tiếng cảnh báo.

Không nghĩ tới người lúc trước muốn xâm lấn máy tính của cô sẽ kiên trì đến như vậy.

Hai mắt Phó Cửu híp lại, ngón tay bắt đầu hoạt động.

Lúc này thao tác so với vừa nãy càng thêm tính công kích. Thao tác như vậy giống như chim ưng đến từ hoang mạc, hung mãnh bay thẳng đến yết hầu của kẻ địch!

Àm!

Màn hình đang sáng bỗng nhiên tối đen!

Mập Mập ngồi trên ghế sofa, nhìn notebook của mình bị phá hư, không những không có uể oải, ngược lại ánh mắt càng thêm nhiệt liệt nhìn về phía người bên cạnh: “Tổng giám đốc Tần, tìm được hắc, Hắc Đào Z!”

“Hắc?” Nhóm lãnh đạo và giáo viên về mặt nghi vấn. Tần thiếu tới trường học không phải để thị sát sao? Thế nào lại biến thành tìm người?

Môi mỏng của Tần Mặc hé mở, nói ra bốn chữ không nhiều cũng không ít: “Vị trí cụ thể.”

“Sân thượng dãy lầu ban B! Hắc vừa mới xâm lấn trang web của trường học!” Mập Mập đang kích động lại thêm kích động: “Hiện tại hắc còn ở đó!”

Tần Mặc nhanh chóng đứng lên, đi về phía sân thượng của dãy lầu ban B.

COCO vội vàng ôm con thỏ chạy theo, còn có một ít bảo tiêu mặc đồ đen.

Nhóm lãnh đạo và giáo viên không biết chuyện gì đang xảy ra, chỉ nghe được Mập Mập nói có người xâm lấn trang web của trường bọn họ, sắc mặt đều thay đổi!

Ở một nơi xa xa, tiếng gõ bàn phím lạch cạch còn đang vang lên.

Thân hình thon dài của Tần Mặc ở dưới lầu, chân dài đứng ngược sáng, tay trái đút túi quần, trên người khoác áo chiến đội màu đen vẫn chưa thay ra, ngẩng đầu nhìn thoáng qua sân thượng ban B, đôi mắt thâm thúy lóe qua một tia sáng...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Hắc đào Z không phải giáo viên mà là một học sinh

Chương 16: Hắc đào Z không phải giáo viên mà là một học sinh

Editor: hoapham290

Ấn vào nút tầng cao nhất trong thang máy.

Mập Mập dẫn đầu xông lên sân thượng.

Cứ tưởng vẫn còn ở đó, thế nhưng bỗng tuếch!

Một bóng người cũng không có?

Tại sao lại như vậy?

“Tổng giám đốc Tần.” Mập Mập sắc mặt khó coi quay đầu: “Nhất định Hắc Đào Z ở chỗ này, không có sai!”

Nói như vậy thế thì người đâu?

Mập Mập sốt ruột vội đi tìm.

Tần Mặc đi tới vài bước, hai mắt sắc bén quét qua giấy gói kẹo vẫn còn giữ độ ẩm đang nằm trên mặt đất.

“Ở đây đúng thật từng có người.” Tần Mặc nói, quần ủng màu đen hung hăng nghiền lên mặt giấy gói kẹo. Đứng trên sân thượng nhìn xuống toàn bộ quanh cảnh trường học, đồng phục chiến đội tung bay tựa như thiên thần: “Hắc Đào Z là một học sinh.”

Mập Mập mắng “Mẹ kiếp” một tiếng: “Sao lại đoán như vậy?”

“Có giáo viên nào nhầm chán đến mức sẽ ăn kẹo que. Ngay từ đầu cậu đã suy đoán phương hướng sai rồi.” Tần Mặc di chuyển ánh mắt đặt trên người hắn.

Đúng thật là Mập Mập chống cự không nổi ánh mắt và hơi thở của loại người như tổng giám đốc Tần.

Cuối cùng vẫn không tìm được Hắc Đào Z, Tần Mặc có chút không cao hứng.

Mập Mập chột dạ sờ sờ mũi: “Này, chuyện này cũng không nên trách tôi. Tôi thấy thao tác của Hắc Đào Z lợi hại như vậy nên cho rằng hắn ít nhất cũng là một giáo viên, sao có thể nghĩ đến việc hắn chỉ là một học sinh.” Học sinh nha! Nơi này là trường cao trung, có tên học sinh nào lợi hại đến mức có thể đối kháng cùng hắn?!

“Mập Mập, anh đang khinh thường học sinh à? Tôi cũng là một học sinh nhưng lúc chơi game đánh còn lợi hại hơn anh nha!” COCO không phục cào tường.

Bỗng nhiên Tần Mặc nâng tay lên, ánh mắt đảo qua một vòng.

Hiện trường lập tức an tĩnh!

“Có tiếng gì ở đằng kia.” Giọng nói của Tần Mặc lạnh nhạt nhưng lại mang theo tia khiến người khác tuyệt đối tuân theo mệnh lệnh. Ném xuống một chữ, ngầm có một chút độc ác: “Tìm!”

Bọn bảo tiêu mặc quần áo màu đen lập tức tản ra xung quanh, tìm kiếm mọi góc ngách trên sân thượng.

Đột nhiên có người hô lên: “Thiếu gia, ở chỗ này!”

Đó là cái thùng rác.

Bên trong đó có một vật màu trắng, rõ ràng là Ipad Air 2.

May mắn không có hư hao gì, nhưng mà không có dấu vết lưu lại. Tiếng kêu lúc này là do Ipad này vọng lại, nghe vô cùng rõ ràng.

“Đây là của Hắc Đào Z bỏ lại?” Trong mắt Mập Mập hiện lên một tia khiếp sợ.

Trước nay Tần Mặc đều không có lấy cái gì ở trong thùng rác. Mấy nhủ một chút, vươn tay trái ra lập tức có người đưa lên một bao tay màu đen.

“Tất mấy sao?” COCO trừng lớn hai mắt: “Tại sao hắn lại muốn ném ở chỗ này?”

Biểu tình của Mập Mập trầm xuống: “Hắn phát hiện chúng ta đang tìm hắn, dứt khoát chặt đứt dấu vết, thật là giáo hoạt! Đừng nói cho tôi biết, hắn đúng là dùng Ipad để đối kháng với tôi!”

“Vậy thì thế nào?” COCO không hiểu, dùng cái gì rất quan trọng hay sao?

Ánh mắt Mập Mập trở nên nghiêm túc: “Tốc độ vận hành của Ipad kém hơn so với notebook bình thường ít nhất năm lần! Nếu hắn dùng là Ipad, cậu có

hay không nghĩ tới một ngày nào đó hần dùng notebook sẽ có hiệu quả như thế nào?”

COCO nghe xong liền chấn kinh! (1)

(1) Chấn động, kinh ngạc.

Mập Mập nghĩ đến khả năng này, hai mắt trở nên thất thần: “Đến cả đại khái vị trí cố định của hần tôi cũng không tìm được. Người lợi hại như vậy tại sao lại không có mặt trong bảng xếp hạng? Hần rốt cuộc là ai? Một... Học sinh cao trung sao?”

Tần Mặc đứng một bên, hai chân thon dài, sườn mặt kiêu ngạo, hai mắt thâm thúy băng hàn tựa như vũng nước sâu, đầu ngón tay lướt qua màn hình cứng nhắc. Bỗng nhiên bên trong hiện lên dòng chữ!

“K O.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Làm Tần tổng giám đốc bỏ nhà, (2) tiếp tục tìm!

Chương 17: Làm Tần tổng giám đốc bỏ nhà, (2) tiếp tục tìm!

Editor: hoapham290

(2) Bỏ nhà là chuyển động chúc xuống với góc nghiêng quỹ đạo hơn 30o của máy bay (tàu lượn, vv.). Động tác bỏ nhà được áp dụng khi ném bom (hoặc bắn, phóng đạn, tên lửa) vào mục tiêu mặt đất (biển) trong không chiến, khi cơ động tránh tên lửa và khi cần giảm nhanh độ cao khi bay.

“Đây cũng là do Hắc Đào Z để lại? Bởi vì biết chúng ta đang tìm hần sao?” Cho nên liền kiêu ngạo khiêu khích như vậy?

COCO cẩn thận quan sát biểu tình của đội trưởng nhà mình, cuối cùng nói ra câu hỏi như thế.

Mập Mập nhẹ gật đầu, lại không dám ngẩng đầu nhìn tổng giám đốc.

Giờ phút này, đôi mắt âm độc của Tần Mặc tựa như biển sâu vào ban đêm, vừa nguy hiểm vừa trầm thấp!

Từ lúc sinh ra, nơi nào hần đi qua đều có người té nhào...

“Tiếp tục tìm.”

Ba chữ không có một chút độ ấm lập tức làm dây thần kinh của các bảo tiêu căng chặt lên!

Cấp cao trong trường học cũng lâm vào một mảnh hoảng loạn!

Cùng lúc đó, tại một góc khuất trên hành lang, Phó Cửu tắt màn hình di động đang nóng, hai mắt nâng lên, khóe miệng cười cười: “K O!”

Người tìm cô hiện tại hần là rất tức giận.

Nghĩ như vậy, ý cười trên mặt Phó Cửu càng đậm.

Cô không muốn người khác nhìn cô, càng không thể để bọn họ biết bộ dáng của cô như thế nào...

Nhưng mà không có Ipad, phải mau chóng mua linh kiện lắp ráp notebook loại nhỏ, bằng không muốn làm chuyện gì cũng có cảm giác không thuận lợi.

Lại nói trước tiên vẫn nên kiếm tiền nha.

Còn à Hoắc Tư Vũ kia từ từ giải quyết sau.

Phó Cửu nhét điện thoại vào trong túi, miệng ngậm kẹo que, xoay người một phát thành công lẩn vào trong đám người đang mua cơm, khôi phục lại thành tên học sinh cao trung không được hoan nghênh nhất.

Nhưng mà kế hoạch của Phó Cửu còn chưa thực hiện được.

Cô vừa mới ăn xong cơm trưa đã bị chủ nhiệm lớp gọi vào văn phòng.

Phó Cửu nhướn mày một chút. Đám người kia hẳn là không tìm được cô mới đúng, đây là vì chuyện gì?

Trong văn phòng ngoại trừ chủ nhiệm lớp cô còn xuất hiện thêm một người. Nhìn hẳn hơn bốn mươi tuổi, trên người mặc quần áo của hãng thời trang Armani, tay mang đồng hồ vàng. Đến lúc Phó Cửu đi vào, vẻ mặt tràn đầy phẫn nộ. Người này không phải cha cô thì còn có thể là ai.

“Phó tiên sinh.” Chủ nhiệm Trương liếc mắt Phó Cửu một cái, trên mặt đầy vẻ khinh thường: “Không phải tôi luôn thích mời ngài đến đây, nhưng mà đứa con này của ngài lại làm chuyện mất danh dự giáo viên của tôi. Làm một đứa con trai êm đẹp như thế lại đi thích người con trai khác. Thấy tổng giám đốc Tần lại dám giờ trò làm loạn! Người như Tần thiếu hẳn có thể tùy tiện tiện mớ tương sao?!”

Phó Trung Nghĩa trong người đã sớm tràn đầy tức giận. Sau khi chủ nhiệm nhắc đến tên tổng giám đốc Tần sắc mặt đều thay đổi, ánh mắt hung hăng đưa tay lên, nhìn đáng về chính là muốn đánh Phó Cửu: “Tại sao ta lại sinh ra đứa con khiến người ta mất mặt như vậy!”

“Cha, người đừng như vậy, anh hai cũng không phải cố ý.” Người giữ chặt Phó Trung Nghĩa cũng không xa lạ, đúng là con gái ngoài giá thú của hẳn, Phó Tuyết Nhi.

Phó Tuyết Nhi giống mẹ của nàng, gương mặt xinh đẹp ngây thơ, người theo đuổi lại rất nhiều.

Phó Cửu đã sớm lĩnh giáo qua thủ đoạn của nàng. Mỗi lần nói chuyện nhìn giống như đang bao che cô, trên thực tế nàng càng nói như vậy càng làm Phó Trung Nghĩa tức giận.

“Không phải cố ý? Đây chính là không khống chế được nên chính mình tự ngã?” Ánh mắt Phó Trung Nghĩa rét lạnh nhìn Phó Cửu.

Nhà họ Phó không cần đứa con trai làm người ta mất mặt!

Huống chi lần này hẳn còn chọc tới con trai độc nhất của nhà họ Tần, lần sau có thể hay không liên lụy đến công việc làm ăn của mình.

Phó Trung Nghĩa nghĩ đến con trai út của mình. Hai người đều là con của hẳn, tại sao lại có chênh lệch lớn như vậy!

Nếu tên làm gia đình mất mặt này không biết cố gắng.

Vậy thì đừng trách người làm cha như hẳn!

“Nếu cậu còn không thay được đôi tất xấu của mình. Như vậy từ hôm nay trở đi, cậu không phải là con trai của Phó Trung Nghĩa ta!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thân Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Các người đừng hối hận

Chương 18: Các người đừng hối hận

Editor: hoapham290

Đây là muốn đoạn tuyệt quan hệ với cô?

Ánh mắt Phó Cửu lạnh băng, chỉ ném cho Phó Trung Nghĩa hai chữ: “Tùy người.”

“Được!” Phó Trung Nghĩa tức đến mức ngực phập phồng, quay đầu nói với chủ nhiệm của Phó Cửu: “Thầy cũng nghe rồi, tôi không quản được đứa nhỏ này. Nhà trường muốn đuổi học hay muốn khuyên bảo, tất cả đều cùng tôi không có quan hệ!”

Lúc Trần Hiểu Đông chạy tới nghe được những lời này, ánh mắt lay động nhìn về phía Phó Cửu.

Phó Cửu lại giống như người không có việc gì, đề thấp giọng nói: “Chỉ mong người không hối hận vì lời nói ngày hôm nay.”

“Ta hối hận nhất chính là sinh ra một đứa con như cậu, cưới mẹ của cậu!” Phó Trung Nghĩa nói ra những lời này rồi rồi đi, tức giận đến mặt và tai đều đỏ.

Chủ nhiệm thấy thế đẩy đẩy mắt kính, nói với Phó Cửu thêm một câu cũng cảm thấy không chịu đựng nổi: “Đi thu thập sách vở đi. Tư chất của cậu trước nay chỉ có thể học ở khu chuyên khoa trung cấp, nhà trường nhân từ lắm cũng chuyển cậu đến đó. Đi nhanh thôi!”

Hắn nói xong còn vẫy vẫy tay, tựa như Phó Cửu là một đồng rác rưởi ở dưới nương.

“Thiếu gia.” Trần Hiểu Đông đi tới gần, vẻ mặt lo lắng.

Phó Cửu không ở lại lâu, chỉ câu môi cười cười, ánh mắt lạnh lẽo cầm thư thông báo đến lớp học.

Học sinh toàn trường đứng trên lan can nhìn cô ôm sách giáo khoa đi ngang qua dưới lầu, có thương hại cũng có trào phúng, vui sướng khi người gặp họa.

Không có ai vui vẻ hơn Hoắc Tư Vũ, à khoan tay trước ngực cười ra tiếng: “Đây chính là báo ứng phải chịu nha, người nào đó tự tìm đường chết. Sau chuyện lần này, đến cả học sinh cũng không xứng đáng làm!”

“Nghe nói nơi hân đi chính là một khu chuyên khoa trung cấp.” Người phía sau Hoắc Tư Vũ cũng nở nụ cười: “Nói không chừng nơi như vậy mới thích hợp với loại người như hân, mỗi người đều là rác rưởi, ha ha.”

Nghe đến đó, Phó Cửu dừng chân, xoay người về phía bọn họ!

Trải qua chuyện lần trước Hoắc Tư Vũ bị cô đánh đến sợ hãi, run rẩy lui về phía một bước.

Nhưng mà Phó Cửu không có ý định nào muốn ra tay, ngược lại chỉ nói một câu: “Mày thật sự cho rằng chuyện mày làm không có ai biết?”

“Quả thực không thể hiểu được!” Hoắc Tư Vũ chính nhiều người như vậy đã không biết cái gì gọi là chột dạ, ánh mắt độc ác nhìn Phó Cửu.

Phó Cửu cười nhạt, môi mỏng tà tính: “Nếu như vậy chỉ còn cách công bố nó cho tất cả mọi người đều biết...”

Đây là câu nói cuối cùng của Phó Cửu trước khi rời đi ban D.

Hoắc Tư Vũ căn bản không quan tâm đến những lời này. Một tên nhà giàu mới nổi đến cả cha hân cũng không cần hân, về sau còn có thể gây ra chuyện gì!

Hôm nay Trần Hiểu Đông phá lệ an tĩnh, giống như hân sợ mình nói chuyện gì lại kích thích thiếu gia nhà hân.

Phó Cửu lại rất nhẹ nhàng, tay di chuyển trên màn hình di động, hiện lên video Hoắc Tư Vũ đẩy cô đã chuẩn bị sẵn...

“Thiếu gia.” Lúc đi xuống xe Trần Hiểu Đông nghe một cuộc điện thoại, sau đó quay đầu chuyển lời với Phó Cửu: “Phụ nhân vì chuyện của cậu mà gấp gáp cả đêm quay về, dường như đến cơm cũng chưa ăn. Tí nữa cậu gặp phụ nhân cũng đừng tiếp tục cãi nhau với bà ấy.” Nói tới đây, trong lòng Trần Hiểu Đông nhắc nhở nếu hân còn nói thêm điều gì sẽ làm cho thiếu gia không thích, chỉ thấp giọng bỏ thêm một câu: “Phụ nhân bà ấy cũng không dễ dàng...”

“Tôi biết.” Ánh mắt Phó Cửu nhàn nhạt, buông xuống di động trong tay.

Trần Hiểu Đông lại cho rằng lỗi tai mình có vấn đề!

“Thiếu gia, cậu vừa mới nói cái gì?”

Phó Cửu nhướn mày: “Tôi nói tôi biết mẹ của tôi không dễ dàng, vậy thì làm sao?”

“Không, không sao cả.” Mới là lạ! Cậu nói như vậy, những chuyện âm ỉ trước kia của cậu với phụ nhân, cậu đều quên hết hay sao?!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Phó Cửu nổi giận

Chương 19: Phó Cửu nổi giận

Editor: hoapham290

Phó Cửu cũng biết trước kia quan hệ của cô với Phó phụ nhân thực sự không tốt.

Dù sao trong đầu cô vẫn còn ký ức của nguyên chủ.

Khi đó cô cái gì cũng không hiểu. Bởi vì chuyện giả trai này khiến cô rất áp lực.

Cảm thấy tất cả đều là lỗi của mẹ. Mẹ của cô tham tài mới có thể làm như vậy.

Hơn nữa cô muốn cái gì cha đều mua cho cô. Không giống như mẹ, bà ấy luôn nói chuyện này không thể làm, chuyện kia không thể làm, còn dặn cô đề phòng Phó Tuyết Nhi một chút.

Lúc ấy cô lại không nghe lời, còn nói mẹ của cô là người độc ác nhất trên thế giới, hư hỏng nghĩ ai cũng như vậy!

Quan hệ của mẹ con cô từ nhỏ đến lớn đều như vậy.

Phó phu nhân nói với cô chuyện gì, cô cũng đều hờ hững.

Hơn nữa Phó phu nhân lại đến từ nông thôn, có vài thói quen không thay đổi được.

Sau khi cô đi học càng thêm khinh thường bà. Cô động hay không động đều tức giận, lễ nghi ăn com một chút cũng không để ý, tính cách đối với ai cũng tùy tiện.

Chuyện này làm Phó Cửu không có mặt mũi đứng trước mặt các bạn học.

Thậm chí cô còn nghĩ tới nếu mẹ của cô trang điểm xinh đẹp giống như mẹ của Phó Tuyết Nhi, không béo như vậy, phụ thân của cô không chừng sẽ không bỏ rơi bọn họ.

Những chuyện cũ hiện lên trong đầu càng ngày càng nhiều, Phó Cửu đỡ cái trán, tương lai của cô đúng thật là khó khăn.

Vừa vào cửa liền nhìn thấy một người phụ nữ trung niên, gương mặt phúc hậu đang dùng bàn tay bụ bẫm của bà cầm điện thoại.

“A lô, là chủ nhiệm Trương sao? Là tôi, Hồng Hoa, mẹ của Phó Cửu. Chuyện của con trai tôi, ngài có thể giúp đỡ không? Đúng đúng đúng, lời ngài nói đều đúng, do tôi ngày thường giáo dục con trai không tốt.”

Phó Cửu đứng gần đó đều có thể nghe được giọng nói của chủ nhiệm trong điện thoại, phê bình mẹ của cô giống như đang phê bình con của chính mình.

Hắn nói: “Các người đến từ nông thôn đều sẽ không quản lý con cái chặt chẽ, gây ra chuyện lớn như vậy muốn tôi giải quyết như thế nào?”

Trên thực tế mỗi người đều có tự tôn của riêng mình.

Hạ Hồng Hoa, mẫu thân của cô không thích nhất đó là nghe người khác dùng giọng điệu như thế nói đến hai từ dân quê.

Phó Cửu còn nhớ có lần một nhân viên trong cửa hàng dùng giọng điệu khinh thường nói chuyện với bà.

Lúc ấy Hạ Hồng Hoa liền vọt lên: “Dân quê thì làm sao? Dân quê cũng dựa vào tay của mình kiếm tiền nuôi gia đình. Tôi có thiếu tiền hay có thái độ ác liệt với cô, cô lại khinh thường dân quê đến như vậy? Và lại nơi tôi đang sống là ở thành phố, không phải nông thôn!”

Khi đó Hạ Hồng Hoa rất có khí phách, giống như nữ hiệp trong tiểu thuyết cổ đại.

Nhưng hôm nay vì muốn bảo trụ tiền đồ đi học của cô, Hạ Hồng Hoa từ đầu đến cuối đều cười xin lỗi muốn làm lành, đối phương nói gì cũng đều cho là đúng.

Tất cả việc này đều là vì cô...

Trong lòng Phó Cửu có cảm giác nói không nên lời, chỉ đạo bước đi qua, một tay đút túi quần, một tay rút đi động trong bàn tay của mẹ cô.

Hạ Hồng Hoa quay đầu lại, ngạc nhiên nhìn cô.

Đầu dây điện thoại bên chủ nhiệm Trương còn có tiếng người đang ăn uống: “Muốn đưa con trai bà trở lại ban D cũng không phải không thể. Chỉ là khi thủ tục đến một nửa, còn lại đều do bà giải quyết. Dân quê các người đại khái không hiểu bước này, nhưng trường học lại là cái dạng này. Bà suy nghĩ kỹ một chút, nếu thật sự muốn đưa hắn trở lại ban D thì nên hiểu điểm này. Một trường học tốt không phải ai cũng có thể ở lại mà học tập đúng không?”

Phó Cửu nghe đến ánh mắt phát lạnh, trên gương mặt tuần mỹ trước nay chưa từng có lệ khí giờ lại xuất hiện, tóc màu bạc lay động, nhìn cô tựa như quý tộc hút huyết quý vào ban đêm: “Thầy nói rất đúng, dân quê như chúng tôi đúng thật là không hiểu bước này. Nhưng lại dám công khai bảo mẹ tôi đút lót cho mình. Chủ nhiệm Trương, thầy còn muốn tiếp tục làm nghề giáo viên sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thân Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Làm cho bọn họ đến cầu xin tôi!

Chương 20: Làm cho bọn họ đến cầu xin tôi!

Editor: hoapham290

Chủ nhiệm Trương vừa nghe Phó Cửu nói như vậy, lập tức nổi giận: “Được lắm! Phó Cửu, xem như cậu lợi hại. Trường học của chúng tôi không quản lý được loại học sinh như cậu. Cậu nghe rõ cho tôi, kể cả mẹ cậu đến cầu xin tôi cũng không được. Rác rưởi như cậu chẳng có ai thèm giúp đỡ cả!”

Tít tít...!

Điện thoại bị ngắt.

Lúc này Hạ Hồng Hoa mới phản ứng, lôi kéo cánh tay của Phó Cửu.

Tuy rằng Phó Cửu là nữ sinh, dáng người lại cao hơn một mét bảy, so với Hạ Hồng Hoa béo lùn ực ịch cao hơn một cái đầu.

“Con đứa nhỏ này! Tại sao lại không hiểu chuyện như vậy!” Hạ Hồng Hoa rất sốt ruột, đến cả tức giận cũng quên đi, lại muốn cúi đầu cầm điện thoại gọi thêm một lần nữa.

Phó Cửu ôm chặt eo bà, giọng nói nhẹ nhàng: “Mẹ, trường học tốt hay không tốt cũng không sao cả, người không cần phải như vậy.”

Tay Hạ Hồng Hoa định gọi điện thoại dừng lại, phải biết rằng đứa con gái này đã lâu không gọi bà là mẹ.

Không biết bắt đầu từ khi nào, hai người vừa gặp mặt là cãi nhau đến âm ỉ.

Bà biết con gái không muốn gặp bà, cũng không muốn bị bà đưa đến trường học.

Hôm nay lại lên tiếng gọi bà là mẹ, giống như những chuyện của nhiều năm trước...

Thậm chí Hạ Hồng Hoa có chút không thể tin được lỗi tai của chính mình.

Phó Cửu cười cười với bà, ngoảnh mặt nói với người đang đứng sau lưng cô: “Mẹ của tôi còn chưa ăn cơm, cậu đi gọi đi làm vài món xào, đặc biệt là cháo khoai lang đỏ.”

“Vâng, thiếu gia!” Trần Hiểu Đông nhận được mệnh lệnh lập tức chạy vào phòng bếp bên kia.

Trên thực tế hán cũng bị chấn kinh rồi!

Khi nào thiếu gia lại quan tâm đến phu nhân như vậy?

Nếu dựa theo những chuyện trước đây, trường hợp như vậy thiếu gia nhất định sẽ đi tới gào với phu nhân.

Tiếp theo chính là quậy âm ỉ khiến cho hai bên đều không thoải mái.

Quảng bề di động đều là chuyện thường xuyên.

Nhưng từ sau khi thiếu gia xuất viện, hán có cảm giác thật giống như là... Giống như là hoàn lương! (1)

(1) Trở lại cuộc đời làm ăn lương thiện sau một quãng thời gian lầm lỡ.

Hạ Hồng Hoa ngồi xuống, móng vừa chạm ghế. Đến lúc Phó Cửu gấp đồ ăn bỏ vào trong chén bà, bà mới có cảm giác chân thật.

Hạ Hồng Hoa quay đầu nhìn mái tóc màu bạc xinh đẹp của Phó Cửu, tay cầm đũa gỗ có chút run rẩy.

Bà cố tình không chế tốc độ ăn cơm của mình.

Bởi vì Hạ Hồng Hoa biết con gái của bà rất không thích bà ăn tương...

Phó Cửu quay đầu, khuôn mặt đẹp có chút không giống người thường, ánh mắt dừng lại trên tay cầm đũa gấp cơm của Hạ Hồng Hoa, trong lòng hiểu rõ.

Không nói hai lời trực tiếp cầm lấy chén cơm, gấp một ít đồ ăn, lại thêm hai miếng cơm lớn bỏ vào trong miệng. Hai má phồng to lên, nhìn Hạ Hồng Hoa đang ngẩng đầu, nhìn có chút đáng yêu: “Ăn cơm cùng mẹ chính là hương vị.”

Hạ Hồng Hoa nhìn bộ dáng Phó Cửu nhìn không được lấy tay bưng kín miệng, hốc mắt đỏ lên.

Phó Cửu buông đôi đũa, ngồi vào bên cạnh bà, một tay nắm tay bà, một tay thay Hạ Hồng Hoa lau nước mắt: “Mẹ, trước kia là do con không đúng, về sau con sẽ không như vậy nữa.”

Lời nói không có dư thừa lại làm Hạ Hồng Hoa rất lâu không thể bình ổn lại.

Phó Cửu nhìn người phụ nữ trung niên trước nay đều chịu đựng cô ghét bỏ lại không có ý nghĩ muốn từ bỏ cô, lại một lần mắng chính mình một tiếng cặn bã...

Hai mẹ con bỏ qua những hiềm khích lúc trước, Hạ Hồng Hoa rất là cao hứng, trên mặt do vui mừng mà đỏ rực hỏi Phó Cửu muốn cái gì bà đều mua cho cô.

Phó Cửu biết Hạ Hồng Hoa tuy rằng cũng có làm ăn, nhưng lại không giống Phó Trung Nghĩa kiếm được nhiều tiền như vậy.

Phó Trung Nghĩa căn rờ bao nuôi tiểu tam ở bên ngoài, cũng khiến cho Hạ Hồng Hoa trong thương trường sống không dễ dàng. Bọn họ đều cười bà cử chỉ tục tĩu, giữ không được người đàn ông của mình. Hơn nữa do vấn đề xuất thân nên con đường làm ăn của bà so với người khác càng thêm gian nan.

“Mẹ, con không thiếu gì cả. Nhưng công việc của mẹ không tốt thì nói, nên nghỉ ngơi giữ sức khỏe.” Phó Cửu xoa cánh tay của Hạ Hồng Hoa.

Hạ Hồng Hoa nghe con gái nói mà trong lòng một mảnh ấm áp, sợ bà nói sẽ phá hư không khí bình thân vất vả mới có được một lần. Nhưng không nói bà sẽ không yên tâm.

“Cửu Cửu, mẹ biết con không thích học tập. Nhưng thời buổi này làm người có tri thức mới sống được, mẹ sẽ tìm cách đưa con lên lại ban D, con...”

Phó Cửu đánh gãy lời nói của Hạ Hồng Hoa, tuyên bố một câu: “Chuyện này mẹ không cần tìm người giúp, con sẽ khiến cho bọn họ đến cầu xin con trở về.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Thực lực chân chính của Phó Cửu

Chương 21: Thực lực chân chính của Phó Cửu

Editor: hoapham290

Đến lúc đó cô có trở về hay không phải xem tâm tình của cô...

Hạ Hồng Hoa cũng không để lời nói này của Phó Cửu ở trong lòng, chỉ nghĩ là con gái đang an ủi chính mình.

Nhưng mà bà cũng không biết, đêm hôm đó Phó Cửu liền bắt đầu hành động.

“Thiếu gia, trời đã tối muộn rồi cậu còn muốn đi đâu vậy?” Trần Hiểu Đông vội vàng đi theo sau Phó Cửu. Mỗi lần thiếu gia không vui vẻ liền đi đến quán ăn đêm, uống say đến mức không biết trời trăng mây gió ra sao.

Lần này tuy rằng thiếu gia không nói, nhưng có ai bị đình chỉ học mà trong lòng cảm thấy thoải mái đâu?

Đây là lời giải thích của hắn!

Nếu bây giờ thiếu gia đi quán ăn đêm, hắn khẳng định sẽ không nói cho phụ nhân!

Nhưng ngược lại với suy nghĩ của Trần Hiểu Đông, thiếu gia nhà hắn lại nhàn nhạt trả lời hắn hai chữ: “Tiệm internet.”

Tiệm internet?

Trần Hiểu Đông mơ màng nhìn Phó Cửu thuần thực móc ra giấy chứng minh thân phận đưa cho ông chủ mở máy, sau đó mang tai nghe vào, vô cùng đẹp trai: “Cậu đi mua cho tôi túi kẹo que.”

“A?” Trần Hiểu Đông còn đang mơ mơ màng màng đứng đó.

Phó Cửu lấy tiền trong túi đặt trên tay hắn, nghiêng người khởi động máy, động tác chậm rãi: “Vị chocolate, mua thêm hai chai nước, hôm nay chơi qua đêm.”

Qua đêm?

Ồ tiệm internet?

Thiếu gia định làm cái gì?

Trần Hiểu Đông cũng không rõ ràng lắm!

Phó Cửu thừa lúc hắn đi ra ngoài, nhanh chóng gõ bàn phím.

Cô bảo ông chủ mở máy mười trong một giờ đồng hồ.

Rất nhiều người cũng không biết rõ, máy tính của mỗi tiệm internet đa số dùng để chuyên môn chơi game nên tính năng rất tốt.

Có sẵn cơ sở vận hành, Phó Cửu chỉ dùng mười giây liền đánh rớt trang web trường. Tư liệu của mỗi nhân viên trong trường học nháy mắt xuất hiện trên màn hình máy tính trước mặt cô.

Sử dụng công cụ tìm kiếm để xác định tư liệu của chủ nhiệm Trương.

Cô lại nhanh chóng chiến đấu như đang ở chiến trường, thao tác linh hoạt lướt trên bàn phím. Lấy máy tính của cô làm chủ, lợi dụng mạng internet mạnh, điều khiển toàn bộ máy. Thậm chí hơn mười máy tính chỉ dựa vào một máy đồng thời vận chuyển, làm chúng nó tự động phục vụ cho cô, tiến hành chọn lọc giả thuyết IP mạnh mẽ nhất. Tất cả đều vì muốn xâm nhập được máy tính của chủ nhiệm Trương!

Sau vài phút có một số máy tính trong tiệm đồng thời có hiện tượng số liệu nhảy loạn!

Vì thế nên mọi người đều đứng bật dậy, bắt đầu vỗ lung tung trên bàn phím: “Mẹ kiếp, ông chủ, chuyện này là sao? Game cũng không chơi được, bị trúng độc sao?”

Ngay từ đầu ông chủ tiệm internet cũng nghĩ là bị trúng độc, khởi động lại cũng không được, nhanh chóng chạy đi gọi điện thoại cho nhân viên kỹ thuật đến đây sửa!

Trong tiệm internet chỉ còn duy nhất máy tính của Phó Cửu đang hoạt động.

Đến lúc tất cả mọi người muốn phát điên, Phó Cửu đeo tai nghe, gương mặt xinh đẹp như tranh vẽ, tóc mái bị gió thổi tới trước che khuất hai mắt cô, chỉ có khuôn tai màu đen ở trong bóng đêm lóe ra vài tia sáng.

Tiệm internet bị công kích nghiêm trọng như vậy khẳng định là muốn bảo trì toàn bộ hệ thống một lần.

Phó Cửu gõ bàn phím, thao tác vẫn xinh đẹp lóa mắt. Sau một hồi đợi file chạy, IP internet của nhà chủ nhiệm Trương trực tiếp bị cô khóa trong usb.

Thông qua internet lại xâm nhập được di động. Cuối cùng đưa vào một con virus nhỏ nhỏ... Àm!

K O!

Phó Cửu híp mắt, ấn vào nút kết thúc. Bên trong tiệm internet là một mảnh ồn ào náo nhiệt, đội lên mũ áo khoác màu đen, chậm rãi đứng lên, đi đến gần cửa còn không quên cười cười với ông chủ: “Ông chủ, cảm ơn.”

Ông chủ tiệm internet nào có thời gian rảnh đáp lại cô, vẫn còn đang cúi đầu kiểm tra máy chủ.

Kỳ quái chính là nhân viên kỹ thuật còn chưa đến nơi, toàn bộ máy tính lại trở nên bình thường!

Đúng là gặp quý!

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Phó Cửu Đối Đầu Cùng Tàn Mặc

Chương 22: Phó Cửu Đối Đầu Cùng Tàn Mặc

Editor: hoapham290

Tàn Mặc ngược mắt nhìn hắn, đáy mắt đặc biệt thâm thúy. Có thể thấy được tin tức này đối hắn có bao nhiêu quan trọng.

Mập Mập xoay notebook trên tay, biểu tình phấn khởi nói: “Tổng giám đốc Tàn, vừa rồi ở Giang Thành có mấy tiệm internet đồng thời bị tê liệt. Người

bình thường đều cho rằng đây chỉ là trùng hợp, suy đoán nhất định là có virus xâm nhập, trên thực tế không phải như vậy. Chúng tôi làm hacker đều biết, virus sẽ không tới nhanh và cũng không rời đi nhanh như vậy. Không có người ra tay, virus sẽ tự mình biến mất sao? Đây quả thực là chuyện hoang đường! Khả năng lớn nhất chính là có hacker khởi xướng công kích. Vì thế tôi liền điều tra các tiệm internet, đúng thật là phát hiện có vấn đề. Chúng nó không phải trúng độc mà là bị người điều động công tác hình thức tiềm tàng! Nói cách khác, trên mấy nghìn máy tính ở Giang Thành đồng thời vận hành phục vụ cho một người!”

COCO nghe đến ngây người, miệng đang cắn tai con thỏ buông lỏng: “Lợi hại đến như vậy?”

“Đương nhiên!” Mập Mập kích động: “Cậu không biết chuyện này đại biểu cho cái gì. Người có thể làm được bước này, ít nhất cũng ở trong top 3 hacker giỏi nhất cả nước! Nhưng mà vẫn có một chút kỳ quái. Hiện tại nhóm lão đại hacker đều sẽ có notebook chuyên môn của riêng mình dùng để công kích, hẳn lại dùng máy ở tiệm internet. Phong cách như vậy căn bản chính là của tên Hắc Đào Z kia!”

Sau khi Tần Mặc nghe xong những lời này cũng không có biểu tình gì, chân này gác lên chân kia, dựa người vào ghế, mày hơi nhướng lên nhìn giống như đế vương thời cổ đại, vừa tự phụ vừa lười biếng: “Cho nên vì cái gì mà hẳn lại sử dụng máy tính ở tiệm internet?”

Mập Mập dừng lại một chút, ho nhẹ hai tiếng: “Giả thuyết IP quá nhiều, hơn mười nghìn máy tính đồng thời đang tìm kiếm thứ gì đó, còn dùng phương pháp che giấu. Tôi, tôi không tra ra.”

Nghe vậy, ánh mắt Tần Mặc lạnh dần xuống.

Mập Mập lập tức nói: “Tổng giám đốc Tần, tên Hắc Đào Z này thật sự rất lợi hại! Tôi, tôi chỉ sợ không phải là đối thủ của hắn.”

Hắn vừa nói xong, COCO liền túm lấy tay áo của Mập Mập, ra hiệu cho hắn nhanh chóng câm miệng!

Không thấy được đội trưởng vì bị chơi còn đang khó chịu hay sao!

Ngay lúc này lại dám nói mình không lợi hại bằng Hắc Đào Z, bị ngu ngốc sao!

Tần Mặc đứng dậy, tay cầm ly rượu vang đỏ ở trên bàn lắc qua lắc lại hai lần, chất lỏng trong ly pha lê kia giống như máu tươi, mang theo lệ khí âm ngoan.

Hắn đứng trước cửa sổ sát đất, đưa lưng về phía hai người như đang tự hỏi cái gì, phảng phất toàn bộ thành thị trước mắt tựa như đều bị hắn dẫm đạp dưới chân.

Sau đó hắn uống một ngụm rượu vang đỏ, khuôn mặt trắng nõn nổi lên tầng tầng lớp lớp băng lạnh lẽo...

“Hắn đang tìm người.” Tần Mặc nghiêng đầu, trong mắt như có ánh sáng ban đêm lưu chuyển.

Mập Mập sững sốt: “Ai tìm?”

“Còn ai ngoài Hắc Đào Z nữa.” COCO xen mồm: “Nhưng mà đội trưởng, anh làm sao lại biết hắn đang muốn tìm người?”

Tần Mặc cầm ly rượu, giọng nói rất lạnh nhạt hỏi lại: “Lợi dụng trên mười nghìn máy tính để tìm tôi, không phải tìm người thì là gì?”

Mập Mập vỗ mạnh vào cái ót, vô cùng ảo não: “Đúng vậy, sao tôi lại không nghĩ tới chuyện đó!”

“Người mà hắn hung hăng tìm kiếm sẽ trở thành mục tiêu công kích tiếp theo của Hắc Đào Z.” Đôi mắt Tần Mặc như đầm nước sâu, lạnh băng đến thấu xương: “Chuyện này sẽ còn tiếp tục, cậu theo dõi chặt chẽ tin tức mới nhất trên mạng tìm ra hắn cho tôi!”

“Vâng!” Lời nói của Mập Mập vừa ra.

COCO ngồi bên kia chơi đùa con thỏ bông lơ đãng nhìn lướt qua máy tính, đột nhiên kêu lên, ngón tay thon dài chỉ thẳng màn hình máy tính, giọng nói run rẩy: “Đội, đội trưởng! Hắc, Hắc Đào Z online!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Tổng Giám Đốc Tần, Tìm Được Hắc Đào Z! (Yêu Nhau Lắm Cẩn Nhau Đau)

Chương 23: Tổng Giám Đốc Tần, Tìm Được Hắc Đào Z! (Yêu Nhau Lắm Cẩn Nhau Đau.)

“Thiếu gia, sao cậu lại ra ngoài này?” Trần Hiểu Đông bên này vội vàng chạy đi mua kẹo vừa trở về liền thấy Phó Cửu bộ dáng như muốn rời khỏi: “Không phải nói chơi qua đêm hay sao?”

Phó Cửu thưởng thức usb trong lòng bàn tay: “Không qua đêm, về nhà.”

Trần Hiểu Đông chớp chớp mắt, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Tại sao tôi lại có cảm giác vừa rồi thiếu gia cố ý bảo tôi đi ra ngoài nhỉ?”

Phó Cửu nghe vậy liền quay đầu nhìn hắn một cái, môi mông câu lên: “Không nghĩ tới cậu vẫn có chỉ số thông minh.”

Trần Hiểu Đông: “...”

Đừng độc miệng với hắn như vậy chứ!

“Đi, tôi đưa cậu đi ăn một chút, vừa rồi không phải than đói?” Tay trái Phó Cửu vòng qua cổ Trần Hiểu Đông kẹp chặt.

Trần Hiểu Đông bị hành động này của cô làm hắn chấn kinh, vô cùng vô cùng nghiêm túc nhìn Phó Cửu: “Thiếu gia!”

“Hửm?” Phó Cửu nhướn mày.

Về mặt Trần Hiểu Đông tràn đầy nghiêm túc: “Cho dù thiếu gia đối với tôi rất tốt, tôi cũng sẽ không vì thế mà thành công. Vậy nên thiếu gia đừng sắp đặt sẵn, tôi tuyệt đối sẽ không tiếp thu quy tắc mưa dầm thấm lâu!” (Editor: Chết cười với thanh niên nghiêm túc này, luôn có ảo tưởng bay cao bay xa. :)))

Phó Cửu: “...”

“Quy tắc mưa dầm thấm lâu? Ai thấm? Cậu ư?”

Trần Hiểu Đông thở dài một hơi: “Tôi biết, ở chung càng lâu càng dễ nảy sinh tình cảm. Hơn nữa thiếu gia lại xảy ra loại chuyện này, khó tránh khỏi sẽ có những suy nghĩ như vậy.”

“Suy nghĩ như thế nào?” Phó Cửu khoanh tay nhìn hắn, đợi hắn tiếp tục nói.

Tuy rằng Trần Hiểu Đông cảm giác được gió lạnh từ người thiếu gia. Nhưng vì sự trong sạch của mình, hắn vẫn quyết định nói ra: “Khụ khụ! Chính là suy nghĩ muốn ngủ với con trai!”

Phó Cửu cười, kéo hắn lại gần: “Hiểu Đông a.”

“Thiếu gia, cậu muốn nói gì thì nói, không nên động tay động chân!” Trần Hiểu Đông đỏ mặt, dù sao thì thiếu gia vẫn quá đẹp trai!

Phó Cửu hạ mắt nhìn hắn: “Dù tôi có muốn ngủ với con trai, cậu cảm thấy tôi sẽ ngủ cùng người lùn hơn tôi?”

Trần Hiểu Đông: “...”

Công kích mãnh liệt làm hắn trở tay không kịp!

Dáng người không cao vẫn luôn là vết thương trong lòng Trần Hiểu Đông!

Nhưng này cũng đủ chứng minh thiếu gia thật sự muốn ngủ với con trai!

Đột nhiên Trần Hiểu Đông nhớ tới lời nói trước kia của Phó Cửu, trái tim run rẩy!

Người mà thiếu gia muốn ngủ cùng chính là Tàn thiếu!

Nếu phu nhân biết chuyện này, đảm bảo lại không ngủ yên.

Trên thực tế người không có cảm giác muốn ngủ lại là Tàn Mặc. Hắn ngồi cạnh cửa sổ sát đất, sau lưng là toàn bộ ánh đèn thành thị, phía trước bày ba cái máy tính sừng sững như tượng đài người ngoài hành tinh, bàn phím máy móc mọc mọc và tai nghe có micro ngắn. Lướt sơ qua ba bộ máy tính không sai biệt lắm là hai mươi nghìn nhân dân tệ.

COCO ngồi trên ghế cách Tàn Mặc không xa lắm, hắn ôm con thỏ bông vừa phát sáng trực tiếp xong. Đi cũng không được, ở lại cũng không xong.

Bởi vì tổng giám đốc Tàn không mở miệng, những người ở nơi này cũng không dám tự ý rời đi.

COCO nghĩ nghĩ, cảm thấy vẫn nên lại gần nhắc nhở một chút: “Đội trưởng, hiện tại đã là 11 giờ đêm, tôi cảm thấy tên Hắc Đào Z kia nhất định biết chúng ta đang tìm hắn cho nên cũng không dám online. Vì thế đội trưởng, trước tiên chúng ta có phải hay không nên đi ngủ gì đó?”

Tàn Mặc nhìn tin tức thông báo Hắc Đào Z đã chấp nhận lời mời kết bạn trên giao diện trò chơi trong màn hình.

Một người nếu như sợ hấn làm sao có thể dám chấp nhận kết bạn?

Tần Mặc âm độc cầm điều thuốc trong tay ấn vào gạt tàn, chỉ nói một chữ: “Chờ.”

Giọng nói rất lạnh, lạnh đến mức khiến cho COCO run rẩy, rụt người lại.

Hắn biết rõ một thiên chi kiêu tử như đội trưởng tuyệt đối là lần đầu tiên bị người khác chơi, cũng là lần đầu tiên bị người khác ôm...

Hiện tại, tâm tình muốn giết người chắc hẳn đều có.

Hắn vẫn nên im lặng...

Lá gan của tên Hắc Đào Z kia cũng rất lớn, đã đưa cột đội trưởng còn dám chấp nhận kết bạn.

Hắn đang muốn bị đội trưởng giết chết sao?

“Tổng giám đốc Tần, tìm được rồi!” Bỗng nhiên Mập Mập hấp tấp từ phòng khác nhảy vào, mặt đầy hưng phấn: “Hắc Đào Z, nhất định là hắn!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Phó Cửu trêu chọc Tần Mặc

Chương 24: Phó Cửu trêu chọc Tần Mặc

Editor: hoapham290

Hai mắt Tần Mặc híp lại, một tay chống trên mặt bàn cúi người nhìn về phía máy tính, ánh mắt đen nhánh

Đến lúc hắn định làm gì đó, khung thoại bạn bè trên màn hình đột nhiên xuất hiện một hàng chữ.

Hắc Đào Z: “Tần đại thần lại hao tổn tâm cơ muốn tìm được tôi như vậy, chẳng lẽ là đang yêu thầm tôi?”

Nhìn đến câu nói phía sau, nhiệt độ xung quanh người Tần Mặc nhanh chóng giảm xuống đến mức thấp nhất!

COCO và Mập Mập ở một bên miệng đều mở to.

Hắn hấn hấn... Hấn sao lại dám nói ra những lời này!

Đùa giỡn đội trưởng?

Thật là muốn tìm cái chết nha!

Đề xem kế tiếp hắn sẽ làm thế nào?!

COCO kích động cắn lỗ tai con thỏ. (Anh bạn này có thói quen cắn người, à không là cắn thỏ bông chứ. ☹))

Giọng nói của Tần Mặc lại âm lãnh, lạnh đến thấu xương: “Đưa cho tôi.”

Bịch!

Lúc này Mập Mập phản ứng rất nhanh, lập tức quay người, sợ bị Tần thiếu bắt gặp hắn đang nhìn xem màn hình.

Người kia... Hắc Đào Z quá... Quá lợi hại!

Không phải nói kỹ thuật hacker của hắn, mà là hắn thể nhưng lại dám... dám trêu chọc tổng giám đốc Tần như vậy!

Tuy rằng biết hiện tại tổng giám đốc Tần không thể tiếp tục bị trêu chọc, nhưng mà bọn họ vẫn muốn nhìn xem kế tiếp Hắc Đào Z sẽ nói gì.

Xác thật là Phó Cửu còn có chuyện muốn nói. Ngoài miệng ngậm kẹo que, trên mặt chỉ toàn ý cười, ngón tay xinh đẹp thon dài di chuyển nhanh nhẹn trên bàn phím, lách cách gửi đi một đoạn tin nhắn: “Tôi không quá thích loại phương thức theo đuổi này. Nhưng mà nếu anh kiên trì, cũng có thể dùng sắc dụ hoặc, tôi sẽ xem xét lại một hồi rồi đáp ứng.”

Tần Mặc nhìn những dòng chữ đó mà đôi tay gắt gao nắm chặt, sau đó lại buông ra, cuối cùng vẫn đưa tay lên bàn phím, gõ từng con chữ một, ánh mắt lạnh lẽo cơ hồ có thể đông chết người khác: “Mặc kệ cậu là ai, tốt nhất từ giờ trở đi nên cầu nguyện không bị tôi tìm được.”

Phó Cửu nhìn khung thoại không đáp lời lại, lười biếng câu khéo môi, đuổi người một cái, tâm tình rất tốt.

Bên Tần Mặc lúc này trong phòng đã không còn độ ấm.

Bể bơi trên sân thượng của tòa cao ốc xa hoa nhất trong Giang Thành đang tản ra nhàn nhạt ánh sáng.

Mỗi người trong chiến đội lại không dám nhìn thẳng khuôn mặt tuấn tú của tổng giám đốc bọn họ.

COCO và Mập Mập không sợ chết, trộm nhìn dòng chữ còn lưu lại trên giao diện trong màn hình, lại thêm một lần chấn kinh nữa!

Sắc... Sắc hoặc?!

Bảo tổng giám đốc dùng sắc... dụ hoặc?!

Àm một tiếng!

Con thỏ trong tay COCO bị thả lỏng mà rớt xuống đất!

Tay Mập Mập dùng sức xoa mạnh mặt của mình, dòng chữ ngắn ngủi này xem ra hơi có điểm cay mắt người khác.

COCO và Mập Mập nhìn thoáng qua nhau.

Suy nghĩ nếu một ngày nào đó đội trưởng của bọn họ cũng có thể chủ động dùng sắc dụ hoặc người khác, bọn họ cũng dơ tay điểm danh để được xem một màn này.

Sắc mặt Tần Mặc càng ngày càng lạnh, bỗng nhiên quay mặt lại, giọng nói lạnh lùng: “Hai người các cậu nhìn trộm tựa hồ tâm tình rất tốt?”

“Không, không có! Làm gì có chuyện đó!” COCO và Mập Mập lập tức phủ nhận: “Cái tên Hắc Đào Z này quả thật rất đáng giận, chúng ta nhất định phải tìm ra hắn!” Vì tương lai có thể xem được chuyện thú vị, cần thiết tìm được hắn.

Tần Mặc lại cười, trong mắt không có một chút độ ấm: “Nếu lúc các cậu nói lời này mà có thể không cười sẽ càng thêm sức thuyết phục.” Nói tới đây, hắn chậm rãi mở miệng nói với bí thư đang đứng phía sau: “Phân phó cho bên nhà ăn, cấm thịt COCO và Mập Mập một tháng.”

“Vâng, tổng giám đốc.” Bí thư rất xứng đáng với chức nghiệp của hắn, lập tức lấy bút ghi chép lại.

COCO và Mập Mập lại nhìn thoáng qua nhau.

“Tổng giám đốc!”

“Đội trưởng!”

“Anh không thể đối với hai chúng tôi như vậy a!”

Ngón tay hai người cào tường, nhìn bóng dáng dần biến mất trên hành lang, hoàn toàn khóc không ra nước mắt.

Ngày đêm đều không có thịt ăn thì sống thế nào!

Đêm nay mặc dù đang nằm ở trên giường, trong đôi mắt của tổng giám đốc Tần vẫn còn ảm ảm tia sáng lạnh...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Mặt đẹp trai nhất của Phó Cửu

Chương 25: Mặt đẹp trai nhất của Phó Cửu

Editor: hoapham290

Trời càng thêm tối. Thời điểm mọi người đang ngủ say trong giấc mộng ngọt ngào. Trong một căn phòng của nhà họ Phó vẫn còn vang lên tiếng gõ bàn

phím lạch cạch.

Phó Cửu ngồi trước màn hình máy tính thành công xâm nhập vào giao diện di động của chủ nhiệm Trương.

Có rất nhiều mật mã lấy tiền còn lưu lại trên trang web.

Nhưng Phó Cửu cũng không động tới những cái đó của hắn.

Có lẽ người bình thường không biết.

Một người chân chính được gọi là hacker sẽ không thông qua mạng mà lấy tiền tài của người khác.

Đây là nguyên tắc.

Đồ vật Phó Cửu yêu cầu rất đơn giản, đó là tất cả lịch sử trò chuyện hằng ngày của chủ nhiệm Trương.

“Cuộc sống hằng ngày quả thật rất xuất sắc.” Phó Cửu nhìn tin nhắn trong lịch sử trò chuyện của chủ nhiệm Trương với một người phụ nữ trẻ tuổi, khoe miệng câu lên: “Cũng không biết đến lúc vợ hắn biết được chuyện này sẽ nháo thành cái dạng gì?”

Phó Cửu cười cười, ngón tay vừa động, ngừng ở trên giao diện tin nhắn của chủ nhiệm Trương. Nội dung rõ ràng là hắn dốc lòng cầu cha mẹ của học sinh dứt lốt cho hắn nếu không sẽ không giúp đỡ con của người ta.

Phó Cửu chụp lại toàn bộ nội dung cần thiết, đang định biên tập một bài báo dài đăng lên mạng, không nghĩ tới xuất hiện phúc lợi ngoài ý muốn.

Chủ nhiệm Trương phòng chừng cô đơn nhện không được, một hai bảo người phụ nữ kia nhất định phải chụp ảnh à đang ngủ gửi lại đây.

Người phụ nữ lại đồng ý.

Chủ nhiệm Trương nhìn ảnh chụp, giọng nói lập tức có chút thờ hờn hờn: “Ặc, tiểu bảo bối, anh càng xem càng cương cứng!”

Nghe đến đó Phó Cửu quyết đoán tháo xuống tai nghe, cô sợ nghe thêm một chút nữa sẽ làm cô ói hết đồ ăn ra ngoài!

Nhưng mà có một đoạn như vậy phát lên mạng, lực ảnh hưởng mới càng thêm lớn...

Đáy mắt Phó Cửu hiện lên một tia sáng lạnh. Đương nhiên cô sẽ không làm người khác biết kẻ đăng bài viết này là cô.

Trong trường cao trung Giang Thành đã có không dưới mười mấy học sinh bởi vì nghèo, thành tích học tập không tốt lại không tặng quà cho hắn liền bị chủ nhiệm Trương tìm lý do làm cho hiệu trưởng đuổi học bọn họ.

Phó Cửu rất thông minh lấy video Hoắc Tư Vũ đẩy cô và những lời chủ nhiệm Trương nói với cô trong văn phòng để ở giữa sự kiện của hơn mười mấy học sinh khác.

Tiếp theo cô lợi dụng giả thuyết IP, đưa những chứng cứ có sẵn đồng thời đăng lên các trang mạng có lượt người tham gia nhiều nhất.

Đương nhiên cô cũng không quên gửi một số bản sao chép gửi cho vợ của chủ nhiệm Trương và giáo viên của các trường học danh tiếng.

“Mọi người cùng nhau xem trò hay mới có ý tứ.”

Nói xong câu đó Phó Cửu liền tắt máy tính đi tới giường ngủ, tóc màu bạc lay động, nhìn góc nào cũng thấy rất đẹp trai thần bí...

Buổi sáng 9 giờ ngày hôm sau.

Chủ nhiệm Trương đúng giờ lái xe đi vào trường học.

Không biết có phải hay không là do hắn suy nghĩ nhiều. Hắn cảm thấy sau khi hắn xuống xe, mỗi học sinh đều chỉ chỉ trỏ trỏ vào người hắn.

“Chính là hắn, các cậu mau nhìn.”

“Ngày thường tớ nhìn hắn đều cảm thấy hắn rất dâm đẳng, quả nhiên không phải loại người tốt!”

“Ây nha, đừng nói nữa, hắn quay đầu nhìn chúng ta bây giờ.”

Chủ nhiệm Trương không hiểu chuyện gì đang xảy ra, mày hung hăng nhíu một cái, vừa mới đẩy ra cửa văn phòng liền thấy một đám giáo viên vây quanh trước máy tính nhìn cái gì đó.

Từ sáng sớm tâm tình của chủ nhiệm Trương đã không tốt, hiện tại thấy cấp dưới không chịu làm việc liền quát to: “Các anh còn không chịu đi soạn giáo án, tùm năm tùm bảy trước máy tính làm gì!”

Nói xong hắn kéo một giáo viên trong đó, giáo viên kia quay đầu nhìn hắn, biểu tình rất không thể tin được nhìn hắn.

Lúc đầu chủ nhiệm Trương cũng không thèm để ý, đến lúc hắn nhìn thấy ảnh chụp trên màn hình, lập tức đoạt con chuột của người nọ đang cầm.

Chuyện này, đây là cái gì?!

Những cái này *** (Chửi tục đó hehe đáng đời.) đều là cái gì!

Tại sao ảnh chụp hắn hôn môi với tình nhân lại xuất hiện trên đây?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thân Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Hết thấy chuyện này chỉ vừa mới bắt đầu

Chương 26: Hết thấy chuyện này chỉ vừa mới bắt đầu

Editor: hoapham290

“Vu hãm, đây là vu hãm!”

Chủ nhiệm Trương quăng mạnh con chuột, vừa vịn dụng phải nút nhấn nghe ghi âm.

Chính là đoạn đối thoại ngày hôm qua của hắn và tình nhân cứ như vậy phát ra từ máy tính...

Trong nháy mắt toàn bộ văn phòng tràn ngập tiếng hắn thò dúc.

Mặt chủ nhiệm Trương lập tức trắng bệch, trực tiếp nằm liệt trên ghế.

Hiện giờ trong lòng hắn chỉ có một ý niệm.

Đó chính là xong rồi. Kiếp sống dạy học của hắn hoàn toàn xong rồi!

Con lóc phần nọ thổi quét tới toàn bộ dân mạng, tạo ra vết bẩn cho ngành giáo dục hơn trăm năm nay trong Giang Thành mà xưa nay chưa từng có hao tổn về danh dự.

Nhóm lãnh đạo trường thay phiên nhau xin lỗi đều không đủ để áp chế sự phẫn nộ của tất cả nhân dân.

Trường học thế nhưng lại mời người như vậy làm chủ nhiệm!

Việc đi học đối với bọn nhỏ có ý nghĩa gì?

Đó là chuẩn bị cho tương lai của bọn họ!

Những đứa trẻ đó không nên bị thôi học. Chẳng lẽ chỉ cần dựa vào một câu xin lỗi là có thể đền bù sao?

Sau khi nhìn thấy những chấn vấn đó, một số trong nhóm lãnh đạo của trường cao trung Giang Thành lập tức gọi điện cho từng học sinh đã bị đuổi học gửi lời xin lỗi.

Những học sinh đó có người đã tốt nghiệp, đang học đại học. Thậm chí có người năm đó bị đuổi mà trở thành kẻ vô học đã trực tiếp bước chân vào xã hội, đi làm công việc nặng nhọc.

Trong mười mấy người chỉ có sáu người vẫn còn là học sinh cao trung.

Hạ Hồng Hoa vẫn còn đang phát sầu vì chuyện của con gái, nghĩ muốn tìm người nào đó mở rộng quan hệ. Đến khi bà nhận được cuộc điện thoại xin lỗi, cả người đều choáng váng, không thể tin tưởng hỏi người đầu đi động bên kia: “Anh, ý của anh là Cứu Cứu nhà tôi không cần phải chuyển đi?”

“Đúng vậy thưa Hạ phu nhân. Trường chúng tôi rất đau lòng vì chuyện phát sinh trước kia. Bởi vì hành vi cá nhân của chủ nhiệm Trương đã tạo thành những hiểu lầm như vậy, mong bà có thể đưa con trai của bà đến trường đúng giờ vào chiều nay. Thay mặt trường học tôi rất xin lỗi, chúng tôi sẽ bảo chủ nhiệm Trương tự mình nói ra lời xin lỗi với các học sinh.”

Hiện tại chuyện đã tới bước này rồi, trong Giang Thành mặc dù có tạo lại quan hệ xã hội tốt cũng không kịp ngăn cản tình thế đang chuyển biến xấu, chỉ có công bằng mới là thượng sách.

Trên thực tế muốn nói trong Giang Thành không có lựa chọn giữ gìn hình tượng mọi mặt, chỉ bằng nói căn bản bọn họ không có thời gian ra tay.

Hết chuyện này đều phát sinh quá bất ngờ.

Bọn họ chỉ có thể ra mặt nhận lỗi!

Hạ Hồng Hoa sau khi ngắt điện thoại liền cao hứng muốn hồng rồi, lập tức chạy vào phòng Phó Cửu: “Cửu Cửu, con đoán có chuyện gì xảy ra nào! Trường học của con vừa gọi điện thoại tới, bọn họ bảo con hôm nay đến trường đi học!”

“Ừm... Mẹ...” Phó Cửu ôm chầm lấy ngồi dậy, chân dài trắng nõn, khuôn mặt tuấn mỹ. Bởi vì vừa ngủ một giấc mà đầu tóc màu xám bạc bị rối, nhưng điều này cũng không ảnh hưởng tới vẻ đẹp của cô, ngược lại nhìn cô giống như một đứa trẻ chưa thành niên, bộ dáng xoa xoa hai mắt vừa ngủ dậy lại lười biếng.

Ngay cả Hạ Hồng Hoa thân làm mẹ đều nhìn cũng cảm thấy đỏ mặt.

Cửu Cửu nhà bà nếu là một đứa con trai, không chừng có thể mê một chết một đám con gái nhà lành.

Nhưng mà con gái cũng khá tốt, trở thành tri kỷ!

Hạ Hồng Hoa cười tủm tỉm nói: “Mau, nhanh lên! Ăn một chút rồi đi đến trường học!”

“Được được được.” Phó Cửu vừa nói vừa đẩy Hạ Hồng Hoa đi ra ngoài: “Hạ phu nhân, làm ơn cho con một chút thời gian riêng tư để rửa mặt, cảm ơn.”

“Con nha.” Hạ Hồng Hoa rất vui vẻ, thời điểm xuống lầu đều là nhảy nhót.

Mà lúc này Phó Cửu mới chân chính thanh tỉnh, môi mím chứa một ít ý cười gian xảo, nhẹ nhàng nói ra hai chữ cô thường dùng kia.

“K O!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sừng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 27: Chính nghĩa có lẽ sẽ đến trễ...

Chương 27: Chính nghĩa có lẽ sẽ đến trễ...

Editor: hoapham290

Trường cao trung Giang Thành vì biểu đạt thành ý mà mời rất nhiều phóng viên truyền thông đến hiện trường.

Phó Cửu đứng giữa đám người, mặc quần jean màu trắng, dây nịt màu đen kết hợp với áo thun màu bạc cùng màu với tóc, đẹp trai làm tim người ta đập thình thịch.

Hạ Hồng Hoa đứng bên cạnh cô, vẻ vui sướng trên mặt không khó để nhận ra.

Từ lúc con gái bắt đầu học cao trung tới nay, đây là lần đầu tiên bà đến trường học của cô.

Phó Cửu như vừa nghĩ tới điều gì, một tay sờ khuyên tai của mình, đề thấp giọng nói: “Mẹ, một tí nữa chủ nhiệm Trương nói xin lỗi với chúng ta, người đừng trả lời hần, những vấn đề đó đều để con trả lời.”

“Được, được!” Hạ Hồng Hoa hành sự xác thật rất lỗ mãng, tự nhiên sẽ nghe lời của con gái.

Phó Cửu ngồi cùng năm học sinh khác, các phóng viên đã bắt đầu nóng lòng muốn phỏng vấn, cũng có rất nhiều người chờ đợi tin tức này từ trường cao trung Giang Thành trên mạng.

Phó Cửu bình tĩnh nhìn xung quanh cho đến khi chủ nhiệm Trương xuất hiện.

Lúc này chủ nhiệm Trương đã không còn khí thế như hùng như hổ dọa người sợ hãi trước kia, trên người mặc áo sơ mi nhàu nhum, muốn bao nhiêu suy sút có bấy nhiêu suy sút.

Những chuyện này hần rất không cam lòng!

Rõ ràng những học sinh này thành tích học tập đều không tốt, một đám phế vật!

Đám phế vật này cũng toàn là quý nghèo!

Dựa vào cái gì phải bắt hán xin lỗi bọn họ!

Nhưng chuyện này cần thiết có kết quả, nếu hán không nói xin lỗi, về sau sẽ không còn cách nào để sống sót trong Giang Thành này.

Chủ nhiệm Trương nghĩ đến đây, chân bước đến trước mặt các học sinh nói một tiếng: “Thật xin lỗi.”

Những học sinh này cũng không phải ngốc, nhìn thái độ của hán liền biết không phải thật lòng.

Cho nên bọn họ không trả lời câu nào.

Chủ nhiệm Trương vừa thấy bộ dạng của bọn họ, ngẩng đầu lên nhìn các phóng viên nói: “Thật xin lỗi tôi cũng đã nói xong. Nhưng các bạn phóng viên nhìn xem những đứa trẻ này, mỗi người đều im lặng như vậy, lúc trước cũng vì bọn họ không còn cách dạy dỗ nào nên tôi mới...”

“Nếu muốn xin lỗi phải thành thành thật thật mà xin lỗi.” Phó Cửu mở miệng, giọng nói rất lạnh đánh gãy lời của hán: “Chủ nhiệm Trương, thầy nói bỏ cái gì?”

Lời nói của Phó Cửu như đánh thẳng vào mặt chủ nhiệm Trương, hán ta lập tức buột miệng thốt ra một câu: “Cậu cầm miệng! Nếu không phải dân quê như mẹ cậu suốt ngày nghĩ cách mở rộng quan hệ đứt lót cho trường học, tôi sẽ làm ra loại chuyện như thế này?”

Phó Cửu cười, lạnh lùng hỏi: “Xem ra lần này trường học gọi điện thoại kêu chúng tôi tới căn bản không phải thật sự muốn xin lỗi, mà là muốn chúng tôi diễn trò cho mọi người cùng xem? Nếu không tại sao chủ nhiệm Trương lại có thái độ này?”

“Cậu!” Chủ nhiệm Trương thật không nghĩ đến trước kia câu cửa miệng của Phó Cửu đều mắng người khác là rác rưởi, làm sao lại trở nên nhanh mồm dẻo miệng như vậy.

Nhóm phóng viên truyền thông quay lại được hình ảnh này, không một chút gián đoạn ấn đăng lên báo.

Chủ nhiệm Trương không quan tâm ảnh hưởng của xã hội, không đại biểu trường học sẽ không.

Nghe đến đó, một người lãnh đạo trường học lập tức đề thấp giọng quát: “Cậu mới là người nên cầm miệng! Những học sinh này đều do ta thật lòng mời trở về trường, cậu xem lại vị trí của mình rồi hãy mở miệng!”

Đây là một câu cảnh cáo.

Chủ nhiệm Trương nghe hiểu, sắc mặt trắng bệch mà cúi đầu, bàn tay nắm chặt nói với Phó Cửu: “Vừa rồi do thầy không đúng, cho tới nay đều là thầy không đúng nên mới đuổi học các em, thầy rất xin lỗi.”

“Không chỉ riêng việc học!” Một nữ sinh trong đó khóc lóc hô lên: “Còn có danh dự của chúng em! Trên thực tế em rất hâm mộ Phó Cửu vì cậu ấy có mẹ luôn tiêu tiền trên người con của mình. Bởi vì điều kiện gia đình không tốt, thầy liền nói em là ăn trộm, một hai điều phải đuổi học em cho bằng được. Mẹ của em vì muốn cho em đi học lại mà chạy đôn chạy đáo khắp Giang Thành, còn phải chịu đựng người khác mắng mỏ. Thầy căn bản không xứng làm giáo viên!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: ...Nhưng từ trước đến nay nó sẽ không vắng hợp

Chương 28: ...Nhưng từ trước đến nay nó sẽ không vắng hợp

Editor: hoapham290

Đó là hận ý.

Trong lòng mỗi học sinh bị chủ nhiệm Trương đuổi học đều tràn đầy hận ý.

Chủ nhiệm Trương mạnh miệng: “Nếu không phải do em trộm, vậy lúc đó tại sao không có mặt em?”

Nữ sinh không nghĩ chuyện đã tới hiện tại, tên bại hoại này còn dám nói như vậy, cả người giận đến run rẩy.

Phó Cửu đề tay nài lại, giọng nói nhàn nhạt: “Dựa theo ý tứ của chủ nhiệm Trương, có phải hay không một người giàu nhất được đồ mà không có mặt tại hiện trường đều không phải là ăn trộm? Nếu như thầy là người nghèo, thầy sẽ thành ăn trộm một cách oan uổng?” Nói tới đây, ánh mắt của cô vừa nhấc, tóc màu bạc lay động, lời nói sắc bén: “Nghe nói lãnh đạo nhà trường còn muốn giới thiệu chủ nhiệm Trương đến chỗ khác làm giáo viên, loại thầy giáo như vậy chẳng lẽ không phải là nên bị xóa sổ hay sao?”

”Cậu!” Ngón tay chủ nhiệm Trương khẽ run.

Người lãnh đạo vừa nẩy lên tiếng lập tức đánh gãy lời của hắn: “Sẽ không có chuyện đó. Vị bạn học này, cậu yên tâm, ngành giáo dục sẽ không cần loại người như vậy!”

Nghe vậy, toàn thân chủ nhiệm Trương cứng ngắc, sắc mặt khó coi quay đầu nhìn về phía vị lãnh đạo kia.

Mình không còn hy vọng sao...

Các phóng viên chen chúc đưa micro tới gần, có người hỏi hắn: “Có phải lương tâm của thầy đang rất bất an hay không?”

Phóng viên vẫn còn phỏng vấn bọn học sinh, trong đó có hỏi một vấn đề như thế này: “Nếu các em bị oan, vì chuyện gì lại không nói ra sớm một chút? Phải nhất thiết làm lớn thế này sao?”

Bất luận là thời điểm thế nào đều cũng sẽ có ác ý như vậy tồn tại.

Phó Cửu mất lạnh đảo qua.

Nhóm đồng hành cùng truyền thông đều không dám nhìn thẳng, một phóng viên đẩy người kia ra sau đó nói: “Những tin nhắn trên mạng chúng tôi đã xem qua, mặc dù có một số người oan uổng bị đuổi học, đáy lòng vẫn thiện lương như vũ. Tôi muốn hỏi các bạn học một chút là vì cái gì mà các bạn vẫn bảo trụ sơ tâm* như vậy?”

*Lòng dạ lúc ban đầu. Hoặc lòng dạ chảnh mắng, không để ý.

Người được đưa micro đến trước mặt chính là nữ sinh bị vu oan thành ăn trộm.

Nữ sinh lấy micro đặt trong tay Phó Cửu, đôi mắt tỏa sáng nhìn cô. Phó Cửu cười cười quay đầu đi, hai mắt sáng rực nhìn thẳng vào ống kính: “Bởi vì chúng em đều tin tưởng rằng chính nghĩa có lẽ sẽ đến trễ, nhưng từ trước đến nay nó đều sẽ không vắng hợp.”

Phó chín cười cười, quay đầu đi, hai mắt nhìn màn ảnh, liền giống như lóa mắt quang: “Bởi vì chúng ta đều tin tưởng, chính nghĩa có lẽ sẽ đến trễ, nhưng nó trước nay đều sẽ không vắng hợp.”

Khoảnh khắc đó, bọn học sinh đều không không chế được mà hốc mắt đỏ lên.

Đúng vậy.

Chính nghĩa có lẽ đến trễ, nhưng từ trước đến nay nó đều sẽ không vắng hợp.

Chúng ta cứ tin tưởng vững chắc như vậy mới có mặt tại đây và ngay lúc này.

Tít!

Tần Mặc ấn nút tắt TV bằng điều khiển từ xa, ánh mắt đảo qua cấp dưới ở bên cạnh, nhíu mày: “Khóc cái gì?”

”Từ nhỏ tôi cái gì cũng không giỏi. Chỉ cần vừa đụng đến máy tính cũng bị giáo viên nói rằng không chuyên tâm học hành.” Mập Mập vừa nói vừa lau nước mắt: “Nếu không phải tổng giám đốc Tần giúp đỡ tôi, tôi cũng sẽ không trở thành hacker.”

Tần Mặc nhìn về phía người khác: “Phụ nhị đại*, cậu đừng nói với tôi rằng cậu cũng được người khác khuyên học.”

”Tôi cảm động!” COCO cắn lỗ tai con thỏ: “Cái tên chủ nhiệm kia là người xấu, xứng đáng bị xóa sổ. Đội trưởng, anh hãy gọi ngay cho mẹ của anh, làm cho hắn ở nơi nào cũng không sống được!”

Nghe vậy, Tần Mặc nghiêng đầu ngừng một chút, ánh mắt rất lạnh nhạt: “Không cần tôi ra tay cũng sẽ có người khiến hắn sống không được mà chết cũng không xong.”

”Ai?” “COCO kinh ngạc.

Tần Mặc bật lửa từ chiếc hộp quẹt bằng bạc trong tay: “Hắc Đào Z.”

Nghe vậy, Mập Mập và COCO lập tức nhảy lên! “Tổng giám đốc Tần, ý của anh là Hắc Đào Z sẽ giải quyết chuyện này?”

Hơi thở Tần Mặc mang theo mùi thuốc lá, một thân tây trang phẳng phiu, khí chất tôn quý, lười biếng mà trầm ổn: “Bằng không là ai rảnh rỗi đi tiết lộ lịch

sử trò chuyện cá nhân của chủ nhiệm Trương như vậy? Chắc chắn đã có người xâm nhập hệ thống di động của hắn. Hắc Đào Z là một trong sáu học sinh đang trả lời phỏng vấn...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Sắp tìm được rồi

Chương_29: Sắp tìm được rồi

Editor: hoapham290

“Ồ... Trong... Một trong sáu học sinh này?!”

COCO và Mập Mập không khỏi nhìn thoáng qua nhau, trong mắt tràn đầy khiếp sợ!

Trước tiên không nói sáu học sinh này đều rất bình thường.

Trong đó còn có một tên con trai bị cong đã từng dây dưa với tổng giám đốc Tần.

Người như vậy sẽ là Hắc Đào Z?

Tần Mặc nâng mắt lên, khuôn mặt tuấn tú bên trong làn khói thuốc như ẩn như hiện: “Các cậu cảm thấy rất kỳ quái? Trước kia không phải tôi đã nói qua Hắc Đào Z là một học sinh hay sao.”

“Nhưng mà tổng giám đốc Tần làm sao lại xác định Hắc Đào Z là một trong những người này?” Mập Mập vẫn không hiểu.

Tần Mặc liếc mắt một cái qua giao diện tin tức, nói một câu trí mạng: “Bởi vì chỉ có người bị hại mới có thể muốn giải oan.”

Mập Mập chấn động một cái, lập tức hiểu rõ vấn đề.

Nếu Hắc Đào Z ở trong đám người này, vậy thì phạm vi tìm kiếm càng thêm nhỏ.

Bởi vì nơi đó chỉ có bốn người là nam.

Hắc Đào Z đăng ký tài khoản cũng không chọn công khai giới tính.

Nhưng xem phong cách làm việc của hắn, chắc hẳn là nam sinh...

Ban đêm, nhà họ Phó.

Phó Cửu cất usb cầm trên tay, mới vừa đi xuống lầu liền nghe được Hạ Hồng Hoa đang nghe điện thoại, giọng nói rất lớn như đang cãi vã cùng đối phương chuyện gì đó.

Kết quả lại rất không như ý.

Nếu không Hạ Hồng Hoa cũng không rũ tay xuống, ngay người nhìn chăm chăm phía trước.

Thấy cô đi xuống, Hạ Hồng Hoa mới nở nụ cười: “Mau ngồi xuống, mẹ tự tay hầm chân heo mà con thích ăn nhất, có bỏ thêm ớt cay và khoai tây!”

“Từ lúc ba giờ chiều phu nhân đã xuống bếp hầm canh cho cậu, tiểu gia hỏa chậm lớn.” Di giúp việc bưng trà đi tới: “Tí nữa ăn tuyệt đối sẽ vừa thơm vừa mềm.”

Nghe vậy, Phó Cửu ôm vai Hạ Hồng Hoa nói: “Cảm ơn mẹ.”

“Con đứa nhỏ này, nói cảm ơn cái gì.” Trên gương mặt Hạ Hồng Hoa xẹt qua vài tia thẹn thùng: “Ăn nhanh lên. Người đã lớn rồi còn ôm ấp ấp!” Tuy rằng ngoài miệng bà nói như vậy, hạnh phúc trên mặt ngăn cản thế nào cũng hiện rõ như ban ngày.

Nhưng mà ngay lúc này điện thoại trên bàn trà vang lên, một tiếng lại một tiếng nghe vô cùng chói tai.

Hạ Hồng Hoa nhìn thoáng qua tên người gọi, cười cười bảo Phó Cửu nhanh chóng đi ăn cơm.

Phó Cửu cũng không phải người ngu ngốc. Vừa thấy biểu tình của bà, cũng không đợi Hạ Hồng Hoa mở miệng liền đưa qua một ly trà, giọng nói lạnh

nhặt: “Mẹ cứ nghe đi, mặc kệ là chuyện gì cũng có con bên cạnh người.”

Nghe con gái nói vậy, trong lòng Hạ Hồng Hoa từ đâu xuất hiện thêm một cỗ lực lượng, tay mở màn hình: “Này, cậu nói cho bọn họ, một năm vừa rồi Hạ Hồng Hoa tôi đều không có bạc đãi bọn họ chuyện gì. Hiện tại Điện Cạnh đại tái sắp bắt đầu rồi, bọn họ nói đi là đi, có lương tâm hay không?! Trả một trăm triệu nhân dân tệ cho mỗi người? Đỗ Trạch, cậu là sư tử há mồm to!”

“Tổng giám đốc Hạ, tôi ôn tồn nói chuyện cùng bà. Bà nhìn bà xem, sao lại có thái độ này.” Giọng điệu của Đỗ Trạch giống như vừa bị làm tức giận: “May mắn tôi rời đi sớm theo Tinh tỷ. Dân đến từ nông thôn vẫn là dân nông thôn, ánh mắt căn bản là ngẩn như vậy. Tổng giám đốc Hạ, xem như bà vẫn là ân nhân của tôi, Đỗ Trạch tôi cũng chỉ điểm bà một chút. Hãy nhanh chóng ly hôn với tổng giám đốc Phó đi, một thôn cô mập mạp như bà làm sao xứng làm người tranh đoạt với Tinh tỷ?”

Àm một tiếng!

Hạ Hồng Hoa ngắt điện thoại quăng mạnh xuống đất, ngực kịch liệt phập phồng lên xuống, trong mắt lóe ra rất nhiều cảm xúc.

Tức giận, hương tâm, lòng căm phẫn khó bình tĩnh lại.

Kế tiếp bà thấy Phó Cửu đang nhìn mình, lập tức nói: “Chân heo hằm trong nồi chắc hẳn đã ổn rồi, mẹ đi múc cho con một chén.”

Phó Cửu đưa tay bắt được cánh tay Hạ Hồng Hoa, giọng nói nặng nề: “Mẹ, rốt cuộc công ty đã xảy ra chuyện gì?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Thiếu Gia, Không Được Nói Giỡn, Làm Sao Cậu Lại Biết Chơi Game

Chương 30: Thiếu Gia, Không Được Nói Giỡn, Làm Sao Cậu Lại Biết Chơi Game

Editor: hoapham290

Hạ Hồng Hoa dừng lại một chút, cũng không nói lời nào.

Phó Cửu nhú mày một cái, nhìn Trần Hiểu Đông đứng bên cạnh vẻ mặt như biết rõ đáp án: “Cậu nói đi, sao lại thế này?”

Không có nói lời dư thừa, thiếu gia như vậy cực kỳ giống cái ngày mà cậu ấy vừa tỉnh lại trong bệnh viện.

Trần Hiểu Đông chấn động, nhin không được đã mở miệng: “Còn không phải do ba người kia dùng thủ đoạn đê tiện!”

Phó Cửu nghiêng đầu: “Nói kỹ càng tí mĩ một chút.”

Trần Hiểu Đông đi lên trước: “Thiếu gia, Điện Cạnh là một hạng mục lớn trong Giang Thành do tập đoàn Tần thị làm nhà đầu tư. Mỗi năm đều tổ chức Điện Cạnh để tuyển chọn một số người gia nhập công ty bọn họ. Yêu cầu không chỉ là chơi game giỏi, tuổi cần phải trẻ, như vậy mới có thể đủ điều kiện được công ty chọn. Phụ nhân nhìn trúng điểm này nên mới bỏ tiền tìm một ít cao thủ chơi game trong trường học, bao ăn bao ở, huấn luyện bọn họ một năm trời chính là vì muốn bọn họ nâng cao trình độ mà tham gia vòng loại đấu Điện Cạnh năm nay. Chỉ cần ở trong cuộc thi lần này trở hết tài năng là có thể được Tần thị lựa chọn ký hợp đồng, trở thành một tuyển thủ chuyên nghiệp, mà phụ nhân cũng nhận được không ít lợi nhuận. Nhưng ngay lúc này, ba tuyển thủ có thiên phú tốt nhất của công ty và người đại diện của bọn họ lại rời công ty để gia nhập công ty khác. Hiện tại công ty của chúng ta chỉ còn lại vài người có tư chất bình thường, dựa theo trình độ ấy mà đi tham gia thi đấu Điện Cạnh chắc chắn chỉ ở cuối bảng. Đến lúc đó công ty không chỉ tổn thất chi phí đầu tư một năm nay mà còn cả tư cách kinh doanh. Ba người kia chính là cố ý làm vậy! Lúc đầu phụ nhân còn có thể chống đỡ, nhưng sau khi thiếu gia bị đuổi học, ba người kia và công ty hợp tác mới của bọn họ nói, nói...”

“Nói cái gì?” Giọng nói của Phó Cửu rất nhạt, ý bảo hắn cứ tiếp tục.

Trần Hiểu Đông do dự liếc mắt nhìn Hạ Hồng Hoa một cái, cuối cùng giống như bằng bất cứ giá nào cũng phải nói ra: “Nói rằng thiếu gia thích con trai, tương lai cũng không cưới vợ sinh con được. Những người đó sau khi nghe xong liền quyết định phản bội! Phụ nhân... Phụ nhân đã không còn cách nào để tiếp tục duy trì công ty!”

Phó Cửu nghe đến đó, ánh mắt âm trầm, tóc màu bạc lay động, lạnh đến thấu xương tủy.

Hạ Hồng Hoa vội quát: “Cửu Cửu, con đừng nghe Hiểu Đông nói hớ hênh. Biện pháp giải quyết sẽ nghĩ ra được, mẹ của con là người dễ dàng để người khác khi dễ như vậy sao? Con yên tâm, mặc dù mẹ vô dụng nhưng cũng lo cho con được bữa cơm ngon lành!”

“Mẹ!” Phó Cửu ngược mắt lên, khóe miệng cười cười: “Người nói sai rồi, vẫn là con nên lo cho mẹ tốt hơn. Không phải là chơi game sao? Con cũng sẽ chơi.”

Hạ Hồng Hoa nở nụ cười, giọng đặc biệt to: “Mẹ biết con cũng chơi game, đại chiến giữa thực vật và cương thi đúng không? (Game Plants and Zombies ý.) Tốt, thi đua Điện Cạnh cũng không phải chơi trò đó. Trước tiên đi ăn cơm, cơm nước xong mẹ còn có việc phải làm...”

Khi đó Hạ Hồng Hoa cũng không biết, Phó Cửu nói sẽ chơi game thì thật sự thực hiện ngay.

Sau khi ăn xong bữa cơm

Trần Hiểu Đông đã bị Phó Cửu gọi: “Lại đây.”

Trần Hiểu Đông cũng không biết có chuyện gì, hiện tại vừa nghe thiếu gia nhà mình nói chuyện lười biếng như vậy, hắn cảm thấy phía sau cổ hơi lạnh lạnh.

“Thiếu gia, cậu kêu tôi?”

Phó Cửu khép lại cuốn tạp chí để trên đùi, ngửa đầu về phía sau, tóc bạc rơi xuống, giọng nói tà hoặc: “Đưa danh sách tuyển thủ của công ty cho tôi.”

Trần Hiểu Đông vừa nghe đến đây, nhìn trái nhìn phải, đè thấp giọng nói: “Thiếu gia, vừa rồi tôi nghĩ cậu vì gần đây Tần thiếu mới chơi game lại nên mới đưa đòi theo. Cậu đừng cho rằng ‘đại chiến giữa thực vật và cương thi’ giống như thi đấu Điện Cạnh, đó đều dành cho các đại thần chơi. Tuy rằng ngày đó Tần thiếu cũng sẽ có mặt, nhưng lại không liên quan tới game cậu chơi nha, kia đều là những nhân tài mới có thể tham gia. Thật sự thì thiếu gia, cậu mới vừa an tĩnh được mấy ngày nay, không cần tái phạm chuyện...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Tần đại thần, thế nào? Muốn gặp mặt sao?

Chương 31: Tần đại thần, thế nào? Muốn gặp mặt sao?

Editor: hoapham290

“Lấy tới.”

Phó Cửu tàn khốc ném ra hai chữ, giọng nói đều là lạnh lẽo.

Trần Hiểu Đông lập tức xoay người, đi lấy một ít tư liệu đến đưa cho Phó Cửu.

Phó Cửu chỉ xem qua hai trang rồi đi lên lầu.

Trần Hiểu Đông cũng không biết thiếu gia nhà hắn muốn làm cái gì, im lặng ghé tai đứng dưới lầu liền nghe được tiếng trò chơi.

Không có sai, đó là tiếng trò chơi!

Sau khi Phó Cửu xem kỹ tư liệu của tuyển thủ, trực tiếp đăng nhập vào “Anh hùng”, hai mắt nhìn lướt qua các danh sách trên bảng xếp hạng.

Một tay chống cằm, vẻ mặt đắm chìm.

Cuối cùng, ngón tay của cô vừa động, click mở giao diện bạn bè trong trò chơi, gửi cho Tần Mặc một câu: “Tần đại thần, hai ngày vừa rồi thế nào? Tìm tôi rất vất vả nhỉ?”

Lúc này Tần Mặc đang ở công ty họp hội nghị nước ngoài. Dù sao cũng làm bên ngành phát triển game, sử dụng máy tính cũng không phải là chuyện kỳ quái.

Hiện tại không khí trong phòng hội nghị đã lạnh tới cực điểm.

Chỉ nghe “Đình” một tiếng vang lên.

Người đàn ông ngồi trên chiếc ghế ở giữa tựa như một đế vương, ánh mắt thâm thúy xẹt qua một tia sáng mỏng.

Hắn nâng một cánh tay lên, ý bảo trước tiên tạm dừng hội nghị.

Một động tác này của Tần Mạc không chỉ khiến cho nhóm cao tăng của tập đoàn ngậy ngấn cả người, ngay cả người đàn ông luôn đứng sau là Lương bí thư cũng có chút không thể tưởng tượng.

Phải biết rằng thời điểm Tần tổng mở họp, trước nay đều sẽ không có bất luận cái gì làm gián đoạn.

Tại sao lại vì trò chơi liên...

Mọi người chú trọng mắt như vậy nhìn người đàn ông tuấn mỹ như tranh vẽ một tay cầm lấy notebook đi ra ngoài.

“Tình huống này là thế nào?”

“Không biết nha.”

Trong phòng hội nghị chỉ còn lại một trận nghị luận nhỏ giọng.

Tần Mạc cứ vậy mà dựa vào vách tường nhìn người duy nhất trong khung bạn bè, Hắc Đào Z.

Ngón tay thon dài dùng một chút móng gõ xuống bàn phím: “Không có.”

Phó Cửu nhìn hai chữ bằng lãnh kia, lại nhìn nhân vật của hắn trong màn hình nhẹ nhàng cười, ngồi trên ghế ngâm kẹo que, lười biếng đáp lại một câu: “Tần đại thần, anh lại khẩu thị tâm phi* như vậy, tương lai sẽ không tìm được bạn gái tốt.”

*Miệng nói một đằng lòng nghĩ một nẻo.

Tần Mạc lại một lần nữa có ý niệm muốn giết chết người khác.

Ánh mắt thâm thúy càng thêm thâm trầm.

Môi mỏng lạnh nhạt nói một câu, gửi đi một hàng chữ: “Cậu rất thích ăn kẹo que phải không? Vị chocolate.”

Phó Cửu nhìn màn hình máy tính, nhanh chóng ngồi thẳng lưng.

Nếu không phải cô đang ở trong phòng của mình, cô sẽ hoài nghi có người theo dõi cô qua camera.

Nhưng suy nghĩ cẩn thận một chút thì phát hiện đối phương không có khả năng biết cô. Nếu không đã sớm kêu tên cô mà không phải nói kẹo que gì đó.

Người đàn ông này... Đã lớn lên yêu nghiệt còn phúc hắc như vậy!

Chỉ là hắn làm sao biết mình rất thích ăn kẹo que?

Chẳng lẽ... Trên sân thượng lần đó?

Ánh mắt Phó Cửu chợt lóe, tiếp tục cười: “Xem ra lần sau cần phải cẩn thận hơn một chút. Quả nhiên Tần đại thần không giống với người khác...” Đối phó quá khó. Nếu cuối cùng cần thiết phải gia nhập Tần thị, không bằng cứ tiên hạ thủ vi cường**!

** Câu này trích trong Tôn Tử binh pháp, ngoài ra nó còn 1 vẻ nữa là “Hậu thủ vi tai ương” (về đối mã). Ý nghĩa là ra tay trước là dành được lợi thế, trở thành kẻ mạnh; ra tay sau thì sẽ bị thua thiệt (tai ương). Nguồn: Wikipedia.

“Anh xem chúng ta cứ người tìm người chạy nhiều lần như vậy, đến cả cậu cũng sẽ có cảm tình.” Phó Cửu tiếp tục đánh chữ: “Thời tiết dạo này không tồi, chắc hẳn là Tần đại thần đã biết tôi cũng ở Giang Thành. Ngày mai anh có hứng thú gặp mặt hay không?” (Ta không muốn dùng “chó” nên để “cẩu” nghe nó hay hơn. :3)

Tần Mạc nhìn notebook màu bạc trên tay, hắn suy nghĩ rất nhiều về việc Hắc Đào Z sẽ trả lời vấn đề này như thế nào.

Hoặc là phủ nhận hoặc là tránh né.

Nhưng điều duy nhất hắn không nghĩ tới chính là Hắc Đào Z sẽ hẹn gặp mặt hắn...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Tần Mạc Hỏi: “Muốn Gặp Mặt, Cậu Là Nam Hay

Nữ?”

Chương 32: Tàn Mạc Hỏi: “Muốn Gặp Mặt, Cậu Là Nam Hay Nữ?”

Editor: hoapham290

Ánh mắt Tàn Mạc thâm thúy, không lập tức trả lời lại.

Phó Cửu cũng không nóng nảy. Một tay cô chống cằm ngồi trên ghế nhìn khung thoại trên màn hình.

Thời gian đại khái trôi qua năm giây.

Rốt cuộc trên khung thoại cũng hiện ra một chữ.

“Được.”

Đây là tin nhắn Tàn Mạc gửi lại.

Phó Cửu còn muốn hỏi thêm một chút, chẳng hạn như gặp ở chỗ nào, liên lạc làm sao đã bị đối phương chặn lại.

“Hiện tại tôi còn đang có cuộc họp. Chuyện gặp mặt lát nữa bàn bạc tí mĩ sau.”

Một câu như phát ra mệnh lệnh, lạnh như băng không có một chút độ ấm.

Nhưng mà... Bận họp còn không quên trả lời cô.

Đại thần đối với cô dường như rất quan tâm không phải sao?

Môi mông của Phó Cửu tà nịnh câu lên: “Được, tôi chờ anh.”

Ba chữ “Tôi chờ anh” xẹt qua mắt Tàn Mạc, giờ tay đóng lại notebook.

Lương bí thư đi theo phía sau hấn, trên mặt đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Hấn nhìn lầm rồi sao?

Hình như hấn cảm giác được tổng giám đốc Tàn vừa cười?!

Đến lúc Tàn Mạc vừa đi vào phòng họp, nhóm cao tầng đều đã im lặng lại.

Nhưng bọn họ rất hiếu kì là mười phút vừa rồi tổng giám đốc ra ngoài làm việc gì!

Nhìn dáng vẻ như là vừa chơi game?

Trò chơi khi nào lại có lực hấp dẫn như vậy?!

Tàn Mạc không để ý bọn hấn, chậm rãi đi đến ghế da sang quý để notebook lên bàn, hai chân gác lên nhau, khí thế rung động người.

“Tiếp tục.”

Chỉ hai chữ cũng đủ làm nhóm cao tầng sôi nổi thu liễm suy nghĩ.

“Tổng giám đốc Tàn, đây là danh sách đăng ký tham gia thi đấu Điện Cạnh trong ba tháng vừa rồi, toàn thành phố có hơn năm mươi công ty...”

Tiếng phát ra từ phòng họp dần dần chìm xuống.

Nhà họ Phó.

Phó Cửu ngồi trước máy tính, cân nhắc một chút về yêu cầu thời gian mở họp. Đặc biệt là họp vào buổi tối, khẳng định sẽ không giải tán dễ dàng như vậy.

Trước tiên cô đánh hai trận game, dẫn đầu đi giết boss. Sau đó liền cầm quần áo đi vào phòng tắm.

Tắm rửa xong rồi trở lại nói cũng không chậm.

Bên này, sau khi Tàn Mạc họp xong liền mở notebook màu bạc lần nữa.

Bí thư vẫn như cũ đứng phía sau hần không dám nói lời nào, cũng không dám lộn xộn. Nhưng đôi mắt lại có chút không không chế được.

Tuy rằng tổng giám đốc giống như thần tồn tại trong thi đấu Điện Cạnh.

Nhưng trước nay tổng giám đốc đều không thích nói chuyện phiếm cùng người khác trong trò chơi!

Hôm nay... Chuyện này rốt cuộc là như thế nào... Đây đã là lần thứ hai... Lần thứ hai hần nhìn thấy tổng giám đốc gõ chữ?

“Còn ở đó không?”

Đây là tin nhắn mà tổng giám đốc của bọn họ gửi đi rất lâu rồi.

Hình như đôi phương đang trong trạng thái offline?

Cũng chưa có online lại.

Tổng giám đốc cũng không động mà ngồi gác chân như vậy, đôi mắt nhìn chăm chăm màn hình notebook.

Tổng giám đốc đây là... Muốn chờ đôi phương?

Bí thư tiếp tục cảm thấy mình bị chán động!

Rốt cuộc là người nào lại khiến cho tổng giám đốc có hứng thú chờ đợi?

“Còn, vẫn còn. Vừa rồi mới đi tắm rửa một chút.” Lúc Phó Cửu đi ra từ phòng tắm liền thấy tin nhắn này, một tay click mở máy rồi gõ chữ, một tay xoa tóc ngồi lại trên ghế.

Bọt nước còn đọng lại trên tóc màu bạc của cô, từng giọt trượt xuống trên sườn mặt như ẩn như hiện, sau đó đi vào áo sơ mi trắng của cô, làm cô thêm một chút dụ hoặc.

Tần Mặc ngồi trong phòng hội nghị, nhìn người vừa mới online lại, bất ngờ hỏi một câu: “Cậu là nam hay nữ?”

Phó Cửu dừng lại, ánh mắt hơi lóe: “Nam”

Sau khi trả lời, hai tay Phó Cửu lại đánh chữ thêm một câu: “Vậy thì làm sao? Tần đại thần, anh rất coi trọng tôi sao?”

Tần Mặc nghe vậy, nguyên bản mắt đen vắng lặng đột nhiên bốc cháy lên ngọn lửa làm cho người ta cảm thấy sợ hãi.

Bí thư đứng phía sau hần nhin không được ho khan kịch liệt!

Này... Người này lại dám nói như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Khiến Cho Cậu Ném Thử Cái Gì Gọi Là Thích!

Chương 33: Khiến Cho Cậu Ném Thử Cái Gì Gọi Là Thích!

Editor:hoapham290

Tổng giám đốc sẽ không vì không không chế được giận dữ mà trực tiếp làm thịt hần đâu nhỉ?

Lương bí thư đã có ý nghĩ về nhà sớm một chút nay lại quyết định không đi.

Xem tổng giám đốc Tần bị trêu chọc còn thú vị hơn là về nhà xem phim truyền hình.

Đáng tiếc là hần vừa có ý niệm này, Tần Mặc liền tắt notebook rồi cầm trên tay, giọng nói lạnh nhạt ném cho hần một câu: “Nếu Lương bí thư thích xem diễn kịch ở công ty như vậy thì đêm nay ở lại tăng ca đi, ngày mai tôi tới nghiệm thu* thành quả.”

*Thí nghiệm, thu hoạch.

Lương bí thư: “...”

Tổng giám đốc, làm người không thể vô tình như vậy a!

Tần Mặc ấn nút tầng cao nhất trong thang máy, đi vào khu nghỉ ngơi của chiến đội, khóe miệng nhếch lên, ý cười chậm rãi hiện lên trên mặt phẳng phát như một đóa băng hoa độc nhất vô nhị ở Bắc Cực.

Phó Cửu không thấy đối phương đáp lại, gửi đi một dấu chấm hỏi.

“Đình.”

Tần Mặc ngồi trước cửa sổ sát đất, vừa mở notebook lên liền thấy tin nhắn này.

Hắn chậm rãi đánh chữ gửi qua một câu: “Tôi không có hứng thú đối với nam. Nhưng mà nếu cậu là nữ, nhất định tôi sẽ khiến cho cậu nếm thử cái gì gọi là thích.”

Hắn rất dùng sức khi đánh hai chữ “thích” này! (“Thích” trong tiếng trung là 喜欢, nên ghi là “hai chữ”.)

Tuyệt đối không phải ý tứ thuần khiết gì.

Phó Cửu cũng hiểu hàm ý trong đó, không hiểu sao trên mặt nóng bừng.

Để tránh người khác thấy được cô cùng đối phương thay phiên trên chộc.

Phó Cửu thông minh nhanh chóng sửa lại đề tài: “Ngày mai anh có thời gian rảnh không, buổi sáng hay là buổi chiều?”

“Buổi chiều.”

Lại là hai chữ, Phó Cửu nghĩ thầm không nên chộc giận người đàn ông này, lúc nào cũng tiết kiệm lời nói như vậy.

Phó Cửu nhìn lịch học một chút: “Vây chờ tôi tan học đi, kết thúc tiết cuối cùng là sáu giờ, sáu giờ mười lăm tôi sẽ tới, quán cà phê A Đại gần trường học, không gặp không về.”

Nói xong, Phó Cửu liền muốn offline.

Không nghĩ tới bên kia nhanh chóng gửi tin tức lại, hẳn là không có độ âm: “Khoan đã, cậu chờ một chút.”

“Hửm?” Phó Cửu nhướng mày

Ánh mắt Tần Mặc nhàn nhạt: “Tại sao lại nói muốn ra gặp mặt?”

“Luôn bị người khác truy tìm, tôi cũng rất buồn rầu.” Phó Cửu gửi xong tin nhắn này liền buông khăn lông chờ đáp lại, nguyên nhân chân chính đương nhiên không thể nói ở trên mạng.

Tần Mặc bên kia chỉ “A” một tiếng.

Giọng rất lạnh lẽo, rõ ràng cũng không tin tưởng lời này.

Kế tiếp hắn đánh một câu gửi lại: “Đưa phương thức liên hệ của cậu nói cho tôi.”

Phó Cửu cũng đã nghĩ tới chuyện này, không nghĩ sẽ giữ lại, dứt khoát đưa số WeChat qua: “Hắc Đào Z toàn đưa.” (Cái này chắc là tên WeChat, ta cũng không rõ app này lắm.)

“Đã biết.” Đối phương đáp lại một câu, đến cả một dấu chấm câu cũng không có.

Quả nhiên là thiên chi kiêu tử, bộ dáng cao ngạo hơn người.

Nhìn dáng vẻ của vị tổng giám đốc đại thần này phòng chừng là không muốn tiếp tục đùa giỡn cùng cô.

Tất nhiên là ở trong trò chơi, người ta rất nổi tiếng.

Nhưng mà dù sao cô cũng đã gặp qua hắn.

Đến lúc đó đi quán cà phê trực tiếp gọi tên Tần Mặc là được.

Chỉ sợ đến lúc đó Tần đại thần làm thổ hào* muốn vào phòng VIP, tin tức này cũng không tiết lộ cho mọi người được.

*Phú hào địa chủ có quyền thế ở nông thôn, trong xã hội cũ. Nguồn Wiki.

Dù sao cũng không có quan hệ. Mà từ giờ cô phải bắt đầu dùng WeChat.

Sau khi quyết định, Phó Cửu liền tắt máy đi ngủ. Cô cũng không có thói quen mang điện thoại theo bên người cho nên cũng không biết lúc này trên WeChat của cô có ba thông báo kết bạn ở trong di động của cô, chờ đợi cô chấp nhận...

Tầng cao nhất của tập đoàn Tần thị, bên ngoài cửa sổ sát đất là phong cảnh toàn bộ ánh đèn thành phố, chiếu rọi một bóng hình đó là ánh mắt sâu không thấy đáy của Tần Mặc.

Một tay của hắn cầm ly rượu vang đỏ, chăm chú nhìn màn hình di động của mình, ánh mắt lạnh dần xuống...

Vẫn chưa chấp nhận lời mời kết bạn?

Tốt, rất tốt!

Xem ngày mai gặp mặt, hắn thu thập “Hắn” như thế nào

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Phó Cửu trêu chọc nữ sinh

Chương_34 Trước khi gặp mặt, Phó Cửu trêu chọc nữ sinh

Editor: hoapham290

Ngày hôm sau, Phó Cửu mang ba lô, mặc đồng phục đi ra khỏi cửa.

“Thiếu gia, cậu đợi một chút!” Lão tài xế họ Vương còn đang ăn bánh quây: “Hiện tại tôi liền khởi động xe đưa cậu đến trường.”

Dường như hôm nay thiếu gia dậy sớm hơn so với ngày hôm qua?

“Không cần, tôi dùng nó đi học.” Phó Cửu đứng trước cửa chỉ chỉ ván trượt dưới chân.

Tài xế Vương a một tiếng: “Không ngồi xe?”

“Không ngồi. Về sau chú Vương cũng không cần đứng đợi ở bên ngoài. Thu đến trời sẽ càng ngày càng lạnh, chú đã lớn tuổi, con tự mình đi là được.”

Thời điểm nói những lời này, bóng dáng của Phó Cửu đã biến mất, chỉ để lại từng trận dư âm vang bên tai.

Tài xế Vương ngậy người tại chỗ.

Thiếu gia đây là... Đang quan tâm hắn?

Chuyện hoang đường Phó Cửu làm trước kia ông rất rõ ràng.

Ông vốn tưởng rằng thiếu gia chỉ muốn kiếm ít tiền từ phụ nhân nên trong khoảng thời gian này mới có thể biểu hiện hiếu chuyện như vậy ra ngoài.

Không nghĩ tới thiếu gia thật sự thay đổi.

Trở thành người như vậy làm ông cảm thấy ấm áp trong lòng.

Tám giờ là thời điểm cửa trường học có nhiều người nhất.

Trước trường đầy đủ các loại kiểu dáng siêu xe.

Chuyện này đối với trường cao trung Giang Thành cũng không có gì kỳ quái.

Bởi vì phần lớn học sinh ở nơi này đều là con nhà giàu đăng kí vào. Hơn nữa ở tuổi này thích đua đòi rất bình thường, cho nên đều để tài xế trong nhà đưa đón.

Trong khe hở của từng hàng siêu xe, một bóng người thon dài xinh đẹp lướt qua!

Mơ hồ chỉ thấy tóc màu bạc bắt mắt lay động.

Đó là Phó Cửu, chân trái cô cố định trên ván trượt, trên đầu còn đeo tai nghe màu đen, do động tác uốn gối của cô mà đồng phục bị gió thổi tung, lộ ra một đoạn eo trắng nõn, đường cong xinh đẹp khiến cho không ít nữ sinh có ý nghĩ lấy đi động ra chụp lại vài tấm hình.

“Lúc hần tiếp thu phòng vấn vào ngày hôm qua, tớ cảm thấy hần rất ngầu! Hiện tại nhìn hần lướt ván trượt càng thêm ngầu!”

“Làm sao bây giờ, tớ muốn thay đổi người yêu, Phó Cửu, Phó Cửu...”

Như là nghe được lời nói của các nữ sinh, Phó Cửu ngoái đầu nhìn lại, khóe miệng câu lên một chút.

Trong nháy mắt, rất nhiều thiếu nữ bị trúng chiêu...

Sau khi trải qua sự kiện lần này, mọi người đều có đổi mới đối với Phó Cửu.

Đặc biệt là vị bạn học có điều kiện gia đình không quá tốt kia, Tiết Dao Dao.

Hôm nay cũng là ngày nàng chính thức trở lại trường, chủ động yêu cầu học chung ban với Phó Cửu.

Lúc này lại thấy Phó Cửu đi vào lớp học, lập tức đưa bánh bao trong tay: “Đây là do chính tay mẹ tớ làm. Bà, bà bảo tớ thay bà cảm ơn cậu.”

Bởi vì động tác này của Tiết Dao Dao, toàn bộ bạn học chung ban đều nhìn về phía Phó Cửu bên này, vang lên một trận nghị luận.

“Khẳng định Phó Cửu sẽ không ăn bánh bao của cậu ta. Ăn đồ vật không sạch sẽ rồi bị tiêu chảy, lúc đó biết làm sao giờ?”

“Ai nói không phải vậy. Này, không phải là cậu ta coi trọng Phó Cửu rồi?”

“Trời ạ, cậu ta cũng không chịu soi gương nhìn xem đáng người của mình kia. Một con heo béo còn dám mơ tưởng đến Phó Cửu?”

Tiết Dao nghe những lời này, không cam lòng cắn cắn môi. Nàng chỉ là muốn cảm hơn hần, không có muốn làm hần rước thêm nhiều phiền toái.

Lại xem quên bản thân mình là một cái chê cười. Nghĩ vậy, Tiết Dao Dao liền muốn thu tay lại.

Chỉ là nàng không nghĩ tới thiếu niên kia tháo tai nghe xuống, đột nhiên cúi người, cắn một miếng bánh bao trên tay nàng: “Ừm, ăn rất ngon, vừa vặn tớ cũng chưa ăn sáng, cảm ơn.”

Giọng nói vừa vang lên kia còn mang theo chút lười biếng, đẹp đẽ quý giá. Hơn nữa lúc hần cười phảng phất như có thể hòa tan tuyết đầu mùa.

Không chỉ riêng Tiết Dao Dao, ngay cả trong lòng các nữ sinh xinh đẹp trong lớp học đều không tránh khỏi con nai chạy thẳng... (Kiểu như bị phải lòng ý.)

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Cậu trực tiếp lên xe của tôi

Chương 35: Cậu trực tiếp lên xe của tôi

Editor: hoapham290

Khi đó Phó Cửu cũng không biết chỉ vì động tác nho nhỏ của cô, Tiết Dao Dao liền thề nàng sẽ luôn bảo vệ thiếu niên này.

Bởi vì, hần đã bảo vệ cô...

Phó Cửu không cảm thấy mình làm chuyện gì khiến cho người khác cảm động.

Người ta chỉ là biểu đạt lòng biết ơn, đương nhiên cô phải thành tâm mà tiếp nhận.

Tuy rằng cô không quan tâm đáng về bên ngoài, nhưng lại không thích bất kỳ kẻ nào cười nhạo hình thể của người khác.

Tuổi dậy thì có chút béo thì làm sao?

Rất bình thường!

Ngâm bánh bao thơm ngào ngạt đi đến chỗ ngồi của mình, Phó Cửu mới lấy điện thoại ra, cô chuẩn bị tra xem cách học vật lý, dù sao cũng hóc xương cả cô luôn bị mắc nghẹn ở cổ họng, không cách nào nuốt xuống được.

Nhưng mà không đợi cô mở trang web, WeChat liền thông báo có năm lời mời kết bạn đang chờ chấp nhận.

Trong đó còn có một tin nhắn chờ, phong cách rất giống người gửi: “Tôi là Tần Mặc.”

Bốn chữ này cũng coi như... Bình thường.

Chỉ là cô lại bị Tần đại thần công kích mặt khác.

Mỗi một tin đều chỉ có một chữ “A”, cực kỳ lạnh lùng.

Chuyện này xác thật là cô không có đạo nghĩa, Phó Cửu thừa nhận.

Nhưng mà lúc ấy người đàn ông này cũng chưa nói muốn thêm bạn cô nha.

Phó Cửu dừng một chút, bấm chấp nhận.

Nghĩ đến cuộc hẹn gấp mặt ngày hôm nay, sau này còn muốn hợp tác, cô đánh một câu gửi đi: “Đêm qua ngủ không dễ di động bên người, lúc này mới thấy được thông báo từ anh.”

Sau khi gửi xong, Phó Cửu theo bản năng bắt đầu đợi đáp lại.

Kết quả là bên kia không có một chút tin tức nào...

Phó Cửu tiêu sái như vậy nên rất mau đặt chuyện này ở sau đầu.

Giáo viên vật lý giảng trên bục, Phó Cửu ở dưới này nhủ mảy.

Chẳng lẽ chỉ có mình cô cảm thấy môn học này quả thực không thích hợp với học sinh sao?

Đã không còn cứng nhắc, thời gian cũng bắt đầu trôi qua.

Thẳng đến thời điểm chạng vạng, di động trong bàn học rung một cái.

Phó Cửu vừa lấy ra liền thấy cuộc gọi nhớ của Tần Mặc.

“Đang trong tiết học, không có cơ hội để nghe máy.” Cô đánh một hàng chữ gửi đi, rất ngắn gọn.

Bên kia lại không có trả lời, Phó Cửu cũng không thèm để ý.

Ba phút trôi qua, Tần Mặc bên kia mới gõ chữ gửi lại đây: “Không cần địa điểm gặp mặt, tôi trực tiếp đến trước cửa trường học đợi cậu, xe của tôi rất dễ thấy, cậu hẳn là biết rõ.”

Phó Cửu: “...”

Cô biết, không chỉ riêng mình cô biết, toàn bộ giáo viên và học sinh trong trường đều biết rõ xe quân dụng như con Hãn Mã kia.

Đừng nói chỉ riêng Giang Thành, toàn bộ ba tỉnh miền Đông Bắc cũng không tìm ra chiếc xe thứ hai như vậy.

Chiếc xe màu đỏ và biển số xe đều lộ rõ thân phận tôn quý của hắn.

Nhưng mà nói như vậy, chẳng phải là muốn cô làm trò trước mặt mọi người mà leo lên xe của hắn?

Ừm...

Chuyện này, bạn học Hiểu Đông chắc chắn sẽ phát điên lần nữa rồi...

“Được.” Cô thì không sao cả.

Tần Mặc nghiêng đầu nhìn chữ trên màn hình di động, lúc này mới ngồi dậy từ trên giường.

Hắn vừa mới tỉnh ngủ, mắt đen nhánh như đêm đen có chút trầm mặc, nút áo sơ mi trắng bị bung ra làm lộ vòm ngực màu bánh mật của một người đàn ông, khe hở giữa ngực làm người ta kinh tâm động phách, mỗi một đường cong đều dụ hoặc gọi cảm muốn chết người, quả thực có thể làm người ta chảy máu mũi!

Hắn đi xuống giường, tay gãi nhẹ chỗ bị ngứa trên đầu, vì động tác này mà tóc mái che đầy đôi mắt của hắn. Đột nhiên hắn như vừa nhớ tới chuyện gì,

gửi qua WeChat một câu, giọng điệu vô cùng bá đạo: “Dừng lại tắt máy.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Phó Cửu thay đổi hoàn toàn

#Chương_36: Phó Cửu thay đổi hoàn toàn

Editor:hoapham290

Mặc dù cách màn hình điện thoại, Phó Cửu cũng có thể cảm nhận được thời điểm người đàn ông này gõ chữ, biểu tình có bao nhiêu lãnh.

Xác thật là không thể tắt máy.

Chuyện tắt máy làm chậm trễ...

Năm giờ chiều.

Người trong chiến đội Đế Minh vẫn luôn ngẩng đầu xem đồng hồ.

“Tại sao tổng giám đốc Tần còn chưa tới?”

“Hình như là ngày hôm qua đội người hơn nửa đêm trên WeChat mới đi ngủ.”

“Người nào quan trọng trên WeChat như vậy?”

“Không biết...”

Mọi người đang nghị luận liên nghe cạch một tiếng, cửa bị kéo ra.

Tần Mặc đi vào, áo sơ mi chưa gài đủ nút, tóc đen như bị nhuộm cuồng vọng của ban đêm, lạnh băng tàn nhẫn làm mọi người trong nhảy mắt im lặng.

Chỉ là dáng người kia quá tốt, không ít người sau khi liếc mắt xem liền bắt đầu hung hăng nuốt nước miếng.

COCO đi đến gần hỏi: “Đội trưởng, ngày hôm qua anh ngủ ở chỗ này? Việc của công ty nhiều quá hay sao?”

Tần Mặc không trả lời mà nghiêng người, ấn xuống điện thoại trên bàn làm việc của công ty: “Chuẩn bị cho tôi một bộ quần áo, đưa tới ngay lập tức.”

“Vâng.”

Hiệu suất làm việc của Lương bí thư rất nhanh.

Tần Mặc tiếp nhận áo khoác trên tay hân, ngón tay xoắn tay áo, thất lại nút cổ định mới thông thả nói: “Hắn Đào Z hẹn gặp mặt tôi.”

“Cái gì?”

Phanh một tiếng!

COCO và Mập Mập đồng thời đứng dậy từ trên ghế.

Gặp mặt?

Bạn bè trong trò chơi trên mạng hẹn gặp mặt?!

Này... Chuyện này quá huyền diệu đi!

“Có thể hay không là bẫy rập, gia hỏa này luôn luôn rất giảo hoạt!” COCO suy đoán.

Mập Mập tán đồng*: “Tổng giám đốc Tần, chúng ta mang nhiều người đi theo. Lần này tuyệt đối sẽ không để hắn chạy thoát!”

* Khen ngợi và bày tỏ sự bằng lòng.

“Các cậu cảm thấy nếu đó là bẫy rập, tôi sẽ không phát hiện ra? Hay là muốn nói...” Tàn Mặc bộ dáng không chút để ý, đáy mắt là một mảnh yêu lãnh: “Các cậu muốn nhắc nhở chuyện lần trước tôi bị chơi?”

COCO và Mập Mập đồng thời cứng đờ, da đầu đều tê dại: “Không... Không phải...”

Huhu, hôm nay tổng giám đốc thật đáng sợ!

***

Bên kia, trường học đã bắt đầu tiết học cuối cùng trong ngày.

Trong tình huống bình thường, tất cả mọi người đều không có tâm tư học tập gì cả.

Mỗi người đều cúi đầu nhìn thời gian trên di động.

Phó Cửu cũng không ngoại lệ, rốt cuộc vẫn còn cuộc hẹn.

Giáo viên tiếng Anh cũng biết bọn họ không chịu nghe giảng, suy nghĩ vài vấn đề khôi phục lại không khí học tập, liền gọi Phó Cửu đứng dậy.

“What kind of girl do you like?” (Em thích kiểu con gái như thế nào?)

Trong ban D, người người đều biết vị trí thứ nhất đếm ngược từ dưới lên trên của kì thi mỗi năm luôn là hạng của Phó Cửu.

Hoàn toàn không biết gì về tiếng Anh.

Tuy rằng vấn đề này đối với một ít nữ sinh đều cảm thấy rất có hứng thú, nhưng cũng biết Phó Cửu khẳng định không trả lời được.

Tường Phi Dương ngồi bên cạnh Phó Cửu, bộ dáng trào phúng như đang xem kịch vui.

Tiết Dao Dao ngồi phía sau sốt ruột nhìn Phó Cửu, lấy cây bút chọc chọc lưng cô, viết trên tờ giấy một từ “beautiful”.

Chỉ cần Phó Cửu trả lời được một từ như vậy là có thể vượt qua thử thách này.

Nhưng nàng sợ Phó Cửu cũng không biết đọc từ này thế nào.

Giáo viên cũng đang nhìn nàng.

Phó Cửu cười, môi mông mả ra nói một đoạn tiếng Anh một cách lưu loát: “Cậu cho rằng tớ nghèo, không xinh đẹp liền không có tình cảm sao? Nếu thượng đế đã ban cho tớ mỹ mạo và tài phú, tớ sẽ không để cậu rời khỏi tớ, cũng giống như tớ không bao giờ rời khỏi cậu.”

Nguyên bản giọng của cô rất dễ nghe, hiện tại lại dùng cách phát âm của người bản xứ, chậm rãi nói ra những câu đó, tràn ngập hơi thở của nước ngoài.

Mọi người trong lớp học cơ hồ nghe đến say mê.

“Này, đây là...” Giáo viên tiếng Anh kích động: “Nguyên câu trong ‘Gián ái!’”

“Xem ra cô cũng rất thích quyển sách này. Ừm... Nữ chính trong bộ này chính là kiểu con gái mà em thích.” Phó Cửu còn đang cười, nháy mắt trái một cái với Tiết Dao Dao đang ngồi phía sau lưng cô.

Đẹp trai tà hoặc như vậy.

Các nữ sinh ngồi xung quanh thấy biểu tình này của Phó Cửu, nhịp tim nhảy lên xuống có chút rối loạn...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Thiếu Gia, Cậu Đi Đâu? Phó Cửu Đáp: “Đi Gặp Tàn Mặc.”

#Chương_37: Thiếu Gia, Cậu Đi Đâu? Phó Cửu Đáp: “Đi Gặp Tàn Mặc.”

Editor:hoapham290

Giáo viên tiếng Anh vỗ tay đầu tiên, hơn nữa khuyên các bạn khác nên học tập Phó Cửu, đây là chuyện xưa nay chưa bao giờ có.

Hai mắt Trương Phi Dương trừng to, nguyên bản hắn muốn nhìn Phó Cửu bị chê cười, không nghĩ tới lại làm tên yếu đuối cận bã này được nổi bật!

Phó Cửu ngồi xuống, ánh mắt đảo qua hắn một cái, môi mỏng câu lên.

Kia rõ ràng là đang trào phúng hắn, Trương Phi Dương cảm thấy mặt của mình bị đánh đến sưng như đầu heo.

Hơn nữa hắn không biết vì cái gì lại cảm thấy Phó Cửu như vậy nhìn rất đẹp!

Hắn đây là điên rồi sao?!

“Các bạn làm rất tốt, tiết học đến đây là kết thúc, tan học!”

Sau khi câu này của giáo viên tiếng Anh phát ra, bọn học sinh giống như thủy triều ủa ra khỏi phòng học.

Một tay Phó Cửu cầm cặp sách gác lên vai, một tay mang theo ván trượt của cô, chậm rãi đi vào trong đám người.

Trần Hiểu Đông vẫn luôn đợi dưới sân trường: “Thiếu gia, cậu muốn đi đâu? Đợi tôi với!”

Phó Cửu dừng bước chân.

Không ít nữ sinh đỏ mặt nhìn cô cũng ngừng lại theo.

Trần Hiểu Đông dừng một chút, đây là cậu nhìn lầm sao?

Các bạn học nữ kia làm sao lại có bộ dáng ướt át xấu hổ như vậy?

“Thiếu gia.” Trần Hiểu Đông dè dặt giọng nói: “Cậu đã làm chuyện gì? Có phải hay không lại trêu chọc nữ sinh?”

Phó Cửu lấy di động của mình ra, lười nhác đáp trả cậu ta một câu: “Không có.”

“Được rồi.” Trần Hiểu Đông nghiêm túc nói: “Tôi tin tưởng thiếu gia. Mà hiện tại chúng ta nên đi đâu? Chẳng phải cậu đã nói đi đến các tiệm máy tính gần trường mua linh kiện hay sao?”

Không biết vì cái gì mà gần đây thiếu gia rất có hứng thú đối với chuyện này.

Phó Cửu mở WeChat, nhìn ba chữ trên màn hình “Tôi tới rồi”, khoe miệng dương lên: “Trước khi đi mua linh kiện, tôi phải đi gặp một người.”

Trần Hiểu Đông a một tiếng rất hồn nhiên, kế tiếp bất giác như muốn công kích mạnh mẽ: “Gặp ai nha?”

“Tần Mặc.” Phó Cửu chỉ đề lại cho cậu ta hai chữ liền bước đi.

Trần Hiểu Đông cứng lại trong tức khắc, khoe miệng giật một cái, biểu tình nhanh chóng bị phóng đại tới cực hạn.

“Thiếu gia, cậu từ từ, cậu bình tĩnh một chút! Cậu sẽ bị Tần thiếu xem là biến thái mà đánh thành một cái bánh bao!”

Cùng lúc đó.

Ở trước cửa trường cao trung Giang Thành.

Một chiếc xe màu đen như con Hắc Mã, đường cong lưu loát như con mãnh hổ dừng ở ven đường.

Biển số xe trắng chữ màu đỏ, xung quanh xe đều có bảo tiêu.

Khí thế áp đảo người!

Nhưng mặc dù như thế cũng không ngăn cản được sự nhiệt tình của bọn học sinh.

“Là xe của Tần Thần! Aaaa, tớ muốn điên rồi!”

Danh tiếng của Tần Mặc thật sự rất lợi hại, giống như siêu sao thiên vương có cả hàng nghìn người hâm mộ.

Chỉ cần anh xuất hiện, tất sẽ có người cầm di động chụp ảnh.

Mặc kệ là nam hay nữ, sau khi gặp qua anh trong trò chơi sẽ không có người không yêu anh. (Minh đổi cách gọi Tần Mặc từ hắn sang anh đây, vì lúc này quan hệ của anh ấy càng ngày càng gần với Phó Cửu nên gọi anh cho nó thân thiết.)

Nhưng mà cho dù bên ngoài có bao nhiêu người vây quanh, xe của Tần Mặc trước sau đều không dao động.

Anh ngồi ở ghế sau, mũi cao như đỉnh bát, gương mặt tuấn mỹ, tư thế ngồi giống như đang ngủ, một tay lười biếng chống sườn mặt, một tay nhẹ đặt trên chân dài, mắt hẹp dài khép hờ, nhìn lướt qua thập phần không chút để ý xung quanh.

Chỉ là khi WeChat vang lên tiếng thông báo, đột nhiên anh mở mắt ra, trông mắt yêu tà như đêm đen, phảng phất như có thể nhìn xuyên thấu tất cả mọi vật trên thế giới này.

Tần Mặc lấy di động ra nhấn nhẹ hai cái, trên màn hình chỉ xuất hiện một hàng chữ: “Hiện tại tôi sẽ đi tới gần xe anh.”

COCO ngồi trên ghế bên cạnh ghế điều khiển cũng nghe tiếng vang kia, không biết tại sao lại kích động lên.

“Chơi game lâu như vậy, đây là lần đầu tiên tôi gặp mặt người trong trò chơi, không biết bộ dáng của Hắc Đào Z như thế nào? Chắc hẳn là một người vạm vỡ nhỉ?”

Dù sao phong cách làm việc của hắn rất buru hân!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiểu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Cuộc Gặp Mặt Của Phó Cửu Và Tần Mặc

#Chương_38: Cuộc Gặp Mặt Của Phó Cửu Và Tần Mặc

Editor:hoapham290

Mập Mập cũng rất phấn khởi, ngón tay nắm chặt bánh lái: “Là dạng học sinh cao trung nào có thể lợi hại như vậy? Thật muốn gặp mặt làm vài trận PK bằng kỹ xảo của hacker!”

COCO cắn lỗ tai con thỏ: “Tôi muốn chơi game cùng hắn!”

“Cậu đừng như vậy, có vẻ thực lực của chúng ta rất yếu so với hắn.” Mập Mập chụp vai hắn: “Lấy ra đại thần khí Võng Hồng của cậu, còn không phải là gặp mặt sao?”

COCO xuy một tiếng: “Anh thông dong nói như đúng rồi, tay còn đang run thế kia!”

Thoạt nhìn như vậy, vẫn là tổng giám đốc tương đối trấn định... Hai người liếc mắt nhìn nhau một cái, không khỏi mà cùng nhìn tình huống bên ngoài qua cửa kính.

Tổng giám đốc đội trưởng chắc hẳn cũng là lần đầu tiên gặp mặt người khác qua trò chơi nhỉ?

Không nghĩ tới tổng giám đốc lạnh nhạt như vậy cư nhiên lại đáp ứng gặp mặt với người khác?!

Nhưng mà nếu gia hỏa kia là Hắc Đào Z sẽ không có cái gì quá kỳ quái... .

Bởi vì chiếc xe Hãn Mã không chạy đi, cửa trường học đã vây đầy học sinh.

Thời điểm Phó Cửu đi ra nhìn thấy chính là một màn này.

Mọi người đều nhón chân nhìn về phía chiếc xe của Tần Mặc, toàn bộ cảm xúc kích động đều biểu đạt ở trên mặt.

Thậm chí có vài nữ sinh trong nháy mắt nhìn thấy Tần Mặc mở cửa sổ xe ra, nhịn không được lấy tay bưng kín môi của mình!

Tần Mặc nhìn bên ngoài cửa kính, con người đen nhánh lướt nhanh qua đám người.

Một lát nữa, Hắc Đào Z sẽ đi ra từ nơi đó.

Chỉ cần nghĩ đến cảnh này, từ trước đến nay giữa môi mỏng kia đều thờ ơ, thế nhưng bây giờ lại xuất hiện một tia nghiền ngẫm chưa từng có qua.

Thình thịch!

Anh nghiêng đầu lấy ra một điều thuốc lá, cánh tay tùy ý để bên ngoài cửa xe, tay còn lại chơi đùa bật lửa Zippo màu bạc trắng số lượng có hạn, tóc đen

bị gió thổi nhẹ có chút hỗn loạn, sùnn mặt tuấn mỹ như thiên thần làm người xem thét một trận chói tai!

“Aaa! Tàn thiếu! Tàn thiếu!”

Trần Hiểu Đông đi theo phía sau Phó Cửu ngậy ngấn cả người. Cậu chưa bao giờ nghĩ đến vừa nãy thiếu gia nói muốn gặp Tàn thiếu, hiện tại Tàn thiếu liền xuất hiện trước mắt của bọn họ!

Này quả thật là trời cao đang tra tấn cậu!

Nhất định cậu phải ôm chặt thiếu gia, không thể để cậu ấy làm việc gì bậy bạ!

Phó Cửu nhìn Trần Hiểu Đông chắn trước người cô, mày nhíu một cái: “Tránh ra.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Cuộc gặp mặt của Phó Cửu và Tàn Mạc

Chương 39: Cuộc gặp mặt của Phó Cửu và Tàn Mạc

“Thiếu gia!” Trần Hiểu Đông tận tình khuyên bảo: “Cậu nhìn xem nơi này có nhiều người như vậy, thật sự không thích hợp đi qua đó. Hơn nữa Tàn thiếu rất ít khi xuất hiện ở trường học, chắc chắn là anh ấy tới đây vì đám người này, chúng ta cũng đừng tham gia vào chuyện náo nhiệt kia được không thiếu gia? Lỡ may lại bị nhà trường đuổi học thì làm sao bây giờ? Phu nhân sẽ rất đau lòng.”

Phó Cửu cười: “Cậu cũng biết anh ta tới đây là vì đám người này, vậy cậu biết anh ta đang chờ ai sao?”

“Ai?” Về mặt Trần Hiểu Đông mờ mịt.

Giọng nói của Phó Cửu rất trầm: “Tôi.”

“Thiếu gia, tôi nói thật, làm người không nên có ý nghĩ kỳ lạ như vậy, cậu...”

Lúc này Phó Cửu cũng không chờ cậu ta nói xong liền ném ánh mắt sắc bén qua. Kế tiếp lấy tay đẩy Trần Hiểu Đông đứng trước mặt ra. Cô đeo tai nghe vào, mang theo ván trượt nhanh chóng đi tới chiếc Hân Mã màu đen đang bị đám người vây quanh kia. Đầu tóc màu bạc lay động, ánh nắng mờ nhạt chiếu rọi xuống càng thêm long lanh bắt mắt.

“Chờ một chút, đó là... Phó Cửu?”

“Chẳng lẽ hần còn chưa hết hy vọng đối với Tàn thiếu?”

“Không được a! Tổ vừa mới yêu thích cậu ấy!”

“Đánh cược đi, Tàn thiếu thấy mặt hần khẳng định sẽ trực tiếp ra lệnh đuổi hần...”

Phảng phất như không nghe được nghị luận xung quanh mình, Phó Cửu cứ như vậy đi tới trước mặt chiếc Hân Mã. Thậm chí trên mặt cô đều toàn là ý cười.

Bảo tiêu lập tức ra tay chặn đường cô đi.

Lần đầu gặp chính là thiếu niên này đột nhiên xuất hiện nhào vào trong lòng ngực tổng giám đốc. Lúc này lại có mặt ở đây, là không để ý tới bọn họ sao?

Đối mặt với ngăn trở như vậy, biểu tình khiếp đảm trên mặt Phó Cửu đều không có. Ngược lại nhíu mày nhìn về phía trước, môi mím hơi nghiền ngẫm như đang suy nghĩ phải làm thế nào.

Trần Hiểu Đông ở trong đám người thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Như vậy cũng tốt, có bảo tiêu của Tàn thiếu chặn lại.

Nếu không phải vì quá khứ của thiếu gia, cậu cũng không cần phải lo lắng thiếu gia sẽ va chạm với Tàn thiếu...

“A!” COCO ngồi ở trong xe cũng nhận ra Phó Cửu: “Là hần!”

Lần trước Mập Mập có việc phải kiểm tra máy tính, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì: “Hần là ai?”

“Hình như là nam sinh bị cong yếu thẳm đội trưởng...” COCO nói tới đây, phát hiện Tần Mặc nhìn về phía cậu, lập tức sửa lại lời nói sắp ra khỏi miệng: “Không, tôi nói hần là một fan tương đối điên cuồng! Ừm, vô cùng điên cuồng, cách biểu đạt tình cảm có chút đặc biệt!”

Nghe vậy, biểu tình của Mập Mập rất thất vọng: “Ặc, vậy hần không có khả năng là Hắc Đào Z...”

Phó Cửu thấy đôi phương không có một chút ý tứ muốn mở cửa xe, hơn nữa Tần Mặc giống như đang cúi đầu xem di động.

Dứt khoát mở WeChat lên, gửi một tin nhắn đi qua: “Tần đại thần, kêu bảo tiêu của anh tránh ra.”

Đột nhiên ngón tay Tần Mặc dừng lại, không tự giác nâng đầu lên, tầm mắt đặt lên bóng người không tính là xa lạ đang bị bảo tiêu chặn lại.

Hoàng hôn đã buông xuống, tay trái người nọ mang theo ván trượt, tay phải cầm di động, áo khoác đồng phục không có kéo lên, phối hợp cùng áo thun màu trắng.

Hai mắt hắc bạch phân minh**, mông lung lơ đãng mà sạch sẽ.

** Trắng đen rõ ràng, không bị pha lẫn vào nhau.

Lúc ánh sáng chiếu xuống, tóc bạc kia nhìn trong mắt không hiểu vì sao lại mang theo một chút hương vị diêm dúa.

Ánh mắt Tần Mặc nhìn Phó Cửu chấn động kịch liệt!

Tiếp theo, hai tròng mắt thâm thúy hiện lên một tia nguy hiểm

Phó Cửu thấy anh đang nhìn mình, lười biếng lắc lắc di động trên tay.

Tần Mặc cũng không lập tức kêu Phó Cửu lên xe, ngón tay thon dài nhẹ nhàng ấn đầu mẫu thuốc lá, hạ mắt gửi một tin qua WeChat: “Người đứng bên ngoài là cậu?”

Sau khi Phó Cửu nhìn nội dung tin nhắn, không khỏi nhướng mày: “Hóa ra Tần đại thần là người đa nghi. Đúng vậy.”

Lúc này Tần Mặc tận mắt nhìn thấy “hần” trả lời WeChat.

Trong mắt anh đã voi bớt ánh sáng lạnh: “Tránh ra hết, để hần đi vào.”

“Cái gì!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Cuộc gặp mặt của Phó Cửu và Tần Mặc

Chương 40: Cuộc gặp mặt của Phó Cửu và Tần Mặc

COCO khiếp sợ cắn rớt lỗ tai con thỏ.

Hai người bảo tiêu cũng là bốn mắt nhìn nhau ngốc tại chỗ.

Đừng nói chỉ riêng bọn họ, ngay cả Trần Hiểu Đông cũng mở to hai mắt.

Thế nhưng... Thế nhưng để cho thiếu gia đi vào?!

Bọn học sinh đứng vậy xem càng không thể tin được lấy tay bưng kín miệng.

Phó Cửu đưa tay lên vỗ vỗ vai bọn họ: “Đã nói là tổng giám đốc của các anh đang đợi tôi, sao lại không tin chứ?”

Bọn bảo tiêu quay đầu nhìn lại, phải có lời chứng thực của ông chủ nhà mình, bọn họ không tin đây là sự thật!

“Đề hần đi vào.” Giọng nói thờ ơ của Tần Mặc lặp lại một lần nữa.

COCO kinh ngạc quay đầu lại: “Đội trưởng, anh đừng như vậy. Mặc dù trước kia người nọ đã tự ý ôm anh, anh cũng không thể có ý nghĩ muốn đánh

hắn trước mặt mọi người nha.”

Lúc này Phó Cửu đã đi tới gần, cánh tay trái tùy ý đặt trên cửa sổ xe, cong người xuống, gương mặt tuấn mỹ đến gần Tần Mặc, nguyên bản hai mắt kia nhìn rất đẹp, nhìn gần như vậy càng làm người ta kinh tâm động phách: “Hửm? Tần đại thần muốn đánh ai? Tôi sao?”

Tần Mặc cau mày nhìn gương mặt Phó Cửu ở trước mắt như được thượng đế ban tặng, cách mình càng ngày càng gần.

Hơi thở rất thơm, mang theo hương vị của kẹo. Sắc mặt thiếu niên kia thờ ơ, môi mỏng rất thích hợp để hôn liền ở trước mặt anh, mang theo một tia ý cười trên choker.

Đối mặt với công kích đùa giỡn như vậy cũng chỉ có Tần Mặc là bình tĩnh được, khoe mắt anh hơi cong vì đang tươi cười, con người tràn ngập cảnh cáo: “Thời điểm nói chuyện đừng gần tôi như vậy, đi vào.”

Phó Cửu có chút ngoài ý muốn, còn tưởng rằng đối phương sẽ đỏ mặt gì đó.

Chơi rất không vui... Tần đại thần người này quả nhiên khó đối phó a!

Nhưng mà như vậy mới có tính khiêu chiến.

Lần sau cô lại thổi khí vào lỗ tai của hắn thử xem có phải hay không hắn luôn thờ ơ như vậy.

Phó Cửu đã tìm được việc làm thú vị.

COCO và Mập Mạp ngồi ở phía trước nghe đến hai mắt trừng lớn.

Bọn họ nghe được cái gì, đội trưởng lại nói để cho đứa con trai bị cong này đi vào xe?!

Đương nhiên Phó Cửu biết được hai người kia đang suy nghĩ điều gì, mới vừa ngồi xuống, khoe miệng liền câu lên: “Chào mọi người, giới thiệu thêm một lần nữa, tôi là Hắc Đào Z, Phó Cửu.”

Cô không nói những lời này còn tốt, vừa nói ra liền khiến tay đặt trên bánh lái của Mập Mạp thiếu chút nữa trượt xuống!

Hắc, Hắc Đào Z?!

Không chỉ riêng hắn, ngay cả trên mặt COCO cũng xuất hiện tia khiếp sợ trong nháy mắt.

Trách không được vừa rồi đội trưởng dừng lại một chút.

Có ai có thể nghĩ đến một nam sinh con nhà giàu mới nổi lại bị cong sẽ là Hắc Đào Z phong cách làm việc vừa mạnh bạo vừa chính xác kia?!

Không nên có loại giả thiết này!

Phải biết rằng trong số những học sinh được phỏng vấn, nam sinh bị cong chính là người đầu tiên bị bọn họ loại trừ!

Đây không phải là đang nói giỡn đâu nhỉ?

Hay là cậu còn chưa tỉnh ngủ?

Hoặc là nam sinh bị cong này đang giả mạo!

Không, không có khả năng giả mạo.

Bởi vì cậu nhìn thấy đội trưởng và tiểu tử này nhắn tin trên WeChat!

Nhưng chuyện này cũng quá huyền huyền...

“Trong tương tượng của tôi Hắc Đào Z hẳn là một người vạm vỡ.” COCO nói một câu.

Phó Cửu nhướn mày, ý cười dào dạt: “Rất xin lỗi, không có trưởng thành như bộ dáng trong suy nghĩ của cậu, không thể chấp nhận ân sủng của cậu.”

COCO: “...”

“Đội trưởng, hiện tại tôi tin tưởng tiểu tử này chính là Hắc Đào Z!” COCO nắm chặt tay: “Tôi có thể đánh hắn hay không?!”

Mở miệng liền khiến người ta có cảm giác muốn đánh người, chắc chắn là phong cách của Hắc Đào Z!

Nghĩ tới lần đầu tiên gặp bộ dáng của gia hỏa này trong trò chơi, đến cả thêm bạn cũng không dám chấp nhận!

Hiện tại ngoại trừ đội trưởng, ai cũng không có phương thức liên hệ với hắn.

Phó Cửu cười cười: “Muốn đánh? Có thể, chỉ là tôi sợ sau khi đánh xong, cậu sẽ khóc.”

COCO bị đùa giỡn mà trên mặt đều đỏ lên, lại không nói được Phó Cửu, chỉ có thể nhìn Tần Mặc, buột miệng thốt ra một câu: “Đội trưởng, hắn là do anh đưa tới, anh nên quản lý hắn!”

Phó Cửu bị câu này của COCO làm cho sững sốt.

Vì sao lại để Tần đại thần quản lý cô?

Quan hệ của bọn họ rất quen thuộc sao?

Những lần gặp mặt cũng không nhiều lắm. Không phải chỉ là trao đổi liên lạc bằng WeChat thôi sao?

Nhưng không hề có trong dự liệu, Tần Mặc quay đầu nhìn về phía cô.

Tây trang gọn gàng và sùnn mặt tự phụ vô cùng phù hợp với thân phận tổng giám đốc của anh, xác thật là rất có khí chất của một người lãnh đạo.

Tiếp theo anh buông tạp chí Điện Cảnh trong tay xuống, giọng điệu thờ ơ nói với cô: “Không nên khi dễ trẻ nhỏ.”

Nghe được đội trưởng vì cậu mà ra mặt, COCO lập tức giống như con mèo mà héch cằm.

Nhưng đến khi cẩn thận ngẫm lại... Chờ một chút! Trẻ nhỏ?

Khỏe miệng COCO giật giật, rất ủy khuất: “Đội trưởng, anh thật sự muốn giúp tôi chứ không phải cùng Hắc Đào Z khi dễ tôi? Đây là lần gặp mặt đầu tiên của hai người, anh liền theo phe người ta như vậy...”

Vẫn còn tốt, Hắc Đào Z không phải là nữ. Nếu không toàn bộ thành viên của chiến đội đều bị thất sủng.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Tần Mặc nói: “Đưa cậu đi ăn cơm.”

Chương 41: Tần Mặc nói: “Đưa cậu đi ăn cơm.”

Phó Cửu cảm thấy lời nói này của Tần Mặc không sai chút nào, vừa muốn khen ngợi anh vài câu.

Còn không chờ cô nói chuyện, Tần đại thần liền mở miệng, chậm rãi nhắc tới lịch sử đen tối mà cô không muốn đối mặt nhất: “Còn có, tôi không thích nam, đặc biệt không thích bị nam bao đường.”

Phó Cửu: “...”

Người đàn ông độc miệng như vậy chẳng có điểm nào đáng khen ngợi cả!

COCO cười lại cảm thấy tò mò, ôm con thỏ hỏi Phó Cửu: “Làm sao cậu sẽ trở thành Hắc Đào Z? Thời điểm đội trưởng gửi lời mời kết bạn, cậu còn khinh thường không muốn nhìn, không phải cậu rất thích đội trưởng của chúng tôi sao?”

Phó Cửu nghe vậy, thờ dài một hơi: “Con người mà, luôn có thời niên thiếu khinh cuồng.”

“Ý của cậu là muốn nói hiện tại cậu không thích tổng giám đốc Tần?” Mập Mập xoa người lại.

Ngón tay Tần Mặc đang cầm tạp chí cứng lại.

COCO nhìn ánh mắt đội trưởng của mình dần lạnh xuống, một tay chột chột Mập Mập ngồi bên cạnh, nói bừa cái gì cũng đừng nên nói sự thật!

Tần Mặc thấy trong xe an tĩnh, nhàn nhạt liếc mắt nhìn Phó Cửu một cái, giọng nói trầm thấp lạnh lẽo khiến người ta không thể không tuân lệnh: “Lái xe.”

“Vâng!” Mập Mập nào dám nói điều gì nữa, nhanh chóng dựng thẳng lưng, một chân dẫm xuống chân ga, tay xoay bánh lái sang bên trái.

Tất cả học sinh đứng bên ngoài vây xem đều choáng váng hoa mắt.

Đặc biệt là Trần Hiểu Đông, mặt đầy kinh ngạc.

Quan hệ giữa thiếu gia nhà bọn họ và Tần thiếu khi nào trở nên tốt như vậy?

Thế nhưng Tần thiếu không đánh hấn một trận, còn đưa hấn đi?!

Chẳng lẽ là mang về nhà mới giáo huấn?

Chuyện này cũng không phải không có khả năng!

Trần Hiểu Đông tưởng tượng đến trường hợp kia, nhin không được rùng mình một cái.

Làm sao bây giờ?

Cậu có nên thông tri cho phu nhân hay không?

Không đúng, trước tiên cậu phải gọi điện thoại hỏi thiếu gia chuyện gì đang xảy ra thế này!

Chiếc Hân Mã vừa mới quẹo trái, di động Phó Cửu liền vang lên.

Cô cầm điện thoại lên, tư thế tùy ý, dường như một chút cũng không thêm để ý người đang ngồi bên cạnh cô là ai: “A lô.”

“Thiếu gia, là tôi!” Trần Hiểu Đông vội vàng nói: “Tần thiếu muốn đưa cậu đi đâu? Có cái gì nguy hiểm hay không?”

Phó Cửu nhướn mày nghe bên kia nói, nghiêng mắt hỏi người đàn ông bên cạnh cô: “Chúng ta đang đi đâu?”

“Đưa cậu đi ăn cơm.” Tần Mạc khép tạp chí lại, giọng nói vẫn thờ ơ: “Những người hẹn gặp mặt lần đầu tiên qua trò chơi không phải đều đi ăn cơm?”

Như thế cũng không sai lắm.

Nhưng mà thật sự tôi không nghĩ tới anh cũng là dạng này.

Thành thật mà nói, có phải sau khi Tần đại thần nghe cô hẹn gặp mặt vào ngày hôm qua liền tra xét những việc làm khi gặp mặt hay không?

Phó Cửu dừng một chút, nói với người ở đầu dây điện thoại bên kia: “Anh ấy đưa tôi đi ăn cơm.”

“Ăn cái gì?” Trần Hiểu Đông vừa nghe đáp án kia càng thêm nóng nảy: “Có phải muốn ăn sùi cào hay không? Sau đó lấy thịt cậu băm nhỏ làm nhân sùi cào? Thiếu gia, cậu đừng sợ, hiện tại tôi sẽ tới đó cứu cậu!”

Phó Cửu: “...”

“Không phải, tôi cũng không ngủ với anh ta, anh ta vì cái gì muốn băm tôi? Đừng có cả ngày đi suy nghĩ mấy chuyện không có thật đó.” Phó Cửu lười biếng sửa đúng lời nói của cậu, hồn nhiên không thêm để ý: “Chúng tôi chỉ là bạn bè tốt cùng nhau ngồi ăn một bữa cơm.”

Trần Hiểu Đông trừng mắt: “Thiếu gia, cậu còn chưa từ bỏ ý niệm muốn ngủ cùng với Tần thiếu sao? Nếu để anh ấy biết nhất định sẽ giết cậu!”

Tiếng nói này có chút lớn.

Đặc biệt vang cả không gian trong xe, lặp lại thêm vài lần nữa.

Mập Mập ngồi ở phía trước nghe được rõ ràng, thiếu chút nữa một tay đập mạnh vào cửa xe bên trái.

COCO không dám có hành động gì, im lặng giằng co cùng Mập Mập, muốn quay đầu nhìn lại không dám.

Lỗ tai của bọn họ hẳn là không có vấn đề gì... Bên trong điện thoại vừa mới nói Hắc Đào Z muốn... Muốn ngủ với tổng giám đốc nhà bọn họ?!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Nếu cậu chấp nhận ở dưới, tôi có thể suy xét

Chương 42: Nếu cậu chấp nhận ở dưới, tôi có thể suy xét

Không khí bên trong xe liên động lại như vậy, tất cả vừa động lập tức bất động.

Phó Cửu có thể cảm nhận rõ ràng bốn phía đang biến hóa, đặc biệt là hơi thở băng hàn phát ra từ bên trái cô...

“Anh ấy đã biết.” Phó Cửu bắt đầu nói xong câu đó liền ngắt điện thoại, ánh mắt tà nịnh nhìn Tần Mặc: “Nếu tôi nói đây chỉ là hiểu lầm, anh có tin không?”

Tần Mặc nhìn cô, ánh mắt lạnh lùng: “Cậu nói xem?”

“Chuyện này thật sự là hiểu lầm.” Phó Cửu vì muốn thêm lực thuyết phục, cố gắng nhấn mạnh: “Anh khó ngủ như vậy.”

Tần Mặc cười, môi mỏng lạnh lẽo, giọng nói như chứa ma lực: “Rất xin lỗi về chuyện đó. Nếu như không đẩy ngã được, có phải tôi nên nằm yên mặc cậu muốn làm gì thì làm hay không?”

“Nếu anh nguyện ý cũng có thể như vậy.” Ngữ khí của Phó Cửu như đang suy xét có nên đồng ý hay không.

Lời này rơi xuống

Dưới chân Mập Mập đạp mạnh, tốc độ nhanh chóng tăng lên.

COCO đang có ý đồ làm chính mình thành không khí.

Đột nhiên Tần Mặc vươn tay qua nắm lấy khuôn mặt làm anh hận đến ngứa răng, ngữ điệu nặng nề: “Phó Cửu!”

“Hửm?” Phó Cửu ngẩng đầu lên nghi hoặc nhìn anh, đôi mắt xinh đẹp như con mèo nhỏ anh nuôi trong nhà.

Đặc biệt là đầu tóc màu bạc kia như đám lông xù xù khiến cho Tần Mặc sinh ra ảo giác.

“Nếu cậu còn muốn ăn cơm thì ít nói chuyện lại.” Tần Mặc buông lỏng mặt cô, lòng bàn tay vẫn còn cảm xúc bóng loáng vừa rồi, làm cho đôi mắt hấn không chút tự nhiên nhìn ra bên ngoài cửa kính, trong giọng nói không còn một chút độ ấm.

Tần Mặc tự nhủ với chính mình rằng nếu Hắc Đào Z vẫn không biết nặng nhẹ, anh sẽ không khách khí mà ném tiểu tử thích để tóc rối này ra ngoài cửa xe...

Địa điểm ăn cơm là một khách sạn cao cấp, nơi sang quý nhất Giang Thành, ánh đèn lộng lẫy, trang hoàng đẹp đẽ quý giá.

Trên trần nhà treo hơn một nghìn ly rượu vang chân dài, tất cả phục vụ đều mặc áo trắng quần đen, lễ nghi vô cùng chu đáo.

Nhìn thấy xe Tần Mặc đi vào, lập tức có người tiến lên đón khách.

Chỉ là người nọ không phải là một người phục vụ, mà là giám đốc của khách sạn.

“Tổng giám đốc Tần, nhà ẩm thực hoa trên tầng cao nhất mà ngài muốn đã được người quét tước sạch sẽ, tôm hùm Úc Châu hôm nay đều mới nhập về, còn có sò Bắc Cực...”

Tần Mặc nghe giám đốc kia giới thiệu xong, đầu tiên là ừ một tiếng, sau đó nói: “Anh hỏi xem cậu ta muốn ăn cái gì.”

Giám đốc ngừng lại, chần chờ đặt ánh mắt trên người Phó Cửu.

Chuyện này không xem không quan trọng, vừa thấy trái tim của hấn thiếu chút nữa nhảy ra!

Này! Này không phải là tên phá gia chi tử nhà họ Phó sao?!

Mỗi lần tới khách sạn của bọn họ đều luôn khoe một đồ vật quý báu, gọi bọn họ đưa tới một bình rượu.

Trên thực tế, trong túi tiền cũng không có nhiều đến như vậy.

Căn bản là một tên nhà giàu mới nổi đến cả người thân cũng chịu không nhận.

Tại sao tổng giám đốc lại ở cùng hấn?!

Còn dò hỏi ý kiến đôi phương muốn ăn cái gì?!

Phó Cửu vừa thấy sắc mặt của giám đốc kia liền biết hắn đang suy nghĩ điều gì.

Dù sao đối với nơi này cô cũng không thấy xa lạ, trước kia cô cũng đã tới đây ăn cơm.

Nói vậy giám đốc này có ấn tượng rất sâu đối với cô cũng nhờ hai chị em kia phân phối, biến cô thành vị khách không được chào đón nhất.

“Lấy tôm hùm đi.” Phó Cửu câu môi cười một chút, hai mắt sạch sẽ tản ra nhàn nhạt ánh sáng mỏng.

Quả nhiên vẫn thích đồ ăn quý giá như vậy. Giám đốc yên lặng ghi nhớ.

Tần Mặc đi ở phía trước quay đầu lại, giọng nói thờ ơ: “Rất thích ăn tôm hùm?”

Phó Cửu ngậm kẹo que gât đầu, không có phủ nhận.

Tần Mặc ừ một tiếng, phân phó cho bóng người đi phía sau: “Lấy mười con cho cậu ta.”

Giám đốc nhà hàng: “...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Tần đại thần sờ đầu Phó Cửu

Chương 43: Tần đại thần sờ đầu Phó Cửu

Editor: hoapham290

“Vâng.”

Một chữ này đối với giám đốc nhà hàng khi nói là vô cùng gian nan.

Tuy rằng trong lòng kinh ngạc, nhưng cũng biết xem sắc mặt mà đoán ý, thời điểm ngẩng đầu trên mặt đã đầy ý cười: “Phó thiếu, ngài có muốn gọi thêm món gì không, tôi bảo bọn họ bưng lên một lượt cho ngài.”

“Phó thiếu?” Phó Cửu hơi ngừng lại: “Tôi rất không thích cách xưng hô Phó thiếu này, rất dễ khiến người khác nhận sai, một Phó thiếu khác cũng thường xuyên đến đây không phải sao?”

Giám đốc khách sạn kỳ thật rất muốn nói là sẽ không có ai nhận sai.

Khí chất của vị kia hoàn toàn là loại học sinh ưu tú, mỗi người đều có thể phân biệt được.

Nhưng tổng giám đốc đang ở đây, hắn cũng không dám nói, chỉ có thể chần chờ: “Kia, kia...”

“Về sau kêu tôi là Cửu gia.” Phó Cửu cầm thân kẹo que, trong tay còn đang mang ván trượt, cười vô cùng ương ngạnh.

Giám đốc khách sạn miệng cười cứng đờ.

“Thế nào?” Phó Cửu nhướn mày: “Giám đốc Lý không muốn?”

Giám đốc Lý nhìn lướt qua tổng giám đốc nhà mình.

Ánh mắt Phó Cửu phát lạnh: “Phó Cửu.”

“Hừm?” Phó Cửu ngẩng đầu, đưa mặt tới gần Tần đại thần chớp mắt trái một cái, bộ dáng rất vô tội, lại khó nén được phát ra tia lệ khí*.

*Có thể hiểu là sự u ám, ác độc. Gần giống như âm khí.

“Đừng quá kiêu ngạo.” Tần Mặc nghiêng người, một tay đè đầu cô lại, giọng nói đè thấp, không khó có thể khiến người khác thấy được hơi thở của hắn chạm rãi đánh vào tai Phó Cửu, rất bá đạo: “Nơi này là địa bàn của tôi.”

Đúng vậy, đúng vậy!

Giám đốc Lý ngẩng đầu lên, vừa định hừ lạnh.

Liền thấy tổng giám đốc của bọn họ đem tầm mắt nhìn lại đây, đáy mắt có chút lạnh: “Giám đốc Lý, chỉ là một từ xưng hô, cậu ta muốn anh kêu bằng gì, anh nên tuân theo, đừng quên cách đối đãi với khách hàng mà tôi đã dạy cho anh.”

Này... Này cùng suy đoán sẵn của hần căn bản không giống nhau, không phải tổng giám đốc nên trực tiếp đuổi tên nhà giàu mới nổi kia đi hay sao?

Sao lại làm chống lưng cho hần?!

Giám đốc Lý cứng đờ: “Kia, kia...”

“Kia cái gì?” Mí mắt Tần Mạc nháy một cái, tay trái đút vào túi quần, bộ dáng kiêu căng tự phụ: “Gọi người.”

Giám đốc Lý run lên, lập tức cúi đầu: “Cửu gia.”

“Ngoan, đi lấy tôm hùm đi.” Phó Cửu ra lệnh cho hần.

Giám đốc Lý trong lòng hung hăng mắng một câu chó cậy thế chủ!

Phó Cửu nhìn bóng dáng không cam lòng của hần, khóe miệng lạnh lùng câu lên.

Lúc này Tần Mạc đã mất kiên nhẫn, một tay túm người lại gần.

Dựa theo phong cách của Tần đại thần, từ trước đến nay đều không thích tiếp xúc thân thể với người khác.

Cho nên anh túm chính là cổ áo đồng phục của Phó Cửu.

Phó Cửu liền giống như một kiện hàng hóa bị Tần đại thần kéo đi lên tầng cao nhất.

COCO và Mập Mập đều cảm thấy Hắc Đào Z có thể sống đến tận bây giờ hoàn toàn là nhờ vào một thân bản lĩnh chơi game kia.

Nếu không tổng giám đốc sẽ không kéo cậu ta đi lên tầng cao nhất, mà là trực tiếp ném cậu ta ra khỏi cửa khách sạn!

Nhưng dù vậy, tính nhẫn nại của tổng giám đốc đối với tiểu tử này cũng rất mạnh

Thế nhưng vừa rồi còn sờ soạng đầu cậu ta?!

Từ trước cho đến nay, sự tình này cũng chưa từng xuất hiện qua!

Thật ra Phó Cửu cũng không để ý mình bị Tần đại thần kéo như vậy, dù sao hôm nay cô cảm thấy rất thống khoái.

Nhưng mà...

“Kêu nhiều tôm hùm như vậy, tôi ăn không hết.” Phó Cửu nhìn một bàn đầy tôm hùm Úc Châu kia, trong lòng có một chút phiền muộn.

Tần Mạc nghiêng đầu hút thuốc, biểu tình nhạt nhẽo: “Ăn không hết thì mang về.”

Còn có thể đóng gói?

Không nghĩ tới Tần đại thần cũng rất biết săn sóc người khác.

Phó Cửu mới vừa đem hình tượng bạo quân cực kỳ tàn ác kia đánh rớt liền nghe Tần Mạc nói: “Đi gọi thêm hai phần nữa, tất cả đều đưa cho Phó Cửu ăn hết.”

Phó Cửu: “...”

Săn sóc gì đó thật là mây bảy tận chân trời!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Tần đại thần phúc hắc theo Phó Cửu đi WC

Chương 44: Tần đại thần phúc hắc theo Phó Cửu đi WC

Editor:hoapham290

Tần Mặc nói có ai dám không làm theo.

Đừng nói chỉ riêng khách sạn của tập đoàn Tần thị, ngay cả toàn bộ Giang Thành này, anh nói cái gì, lập tức sẽ có người thực hiện theo.

Phục vụ rất nhanh đã mang hai phần tôm hùm tiến vào, dùng trúc làm thước đo, đầu mỗi con đều rất lớn, cái kiềm vẫn còn động đậy.

Phó Cửu ngồi một bên nhìn, tức khắc cảm thấy những con tôm hùm còn dư lại càng thêm khó có thể nuốt xuống.

Người đàn ông này căn bản là cố ý!

Có thể vui gấp mà gấp mặt hay không?

“Tổng giám đốc Tần.” Hai tay phục vụ cung kính nâng lên cây thước bằng trúc, để tổng giám đốc của bọn họ có thể nhìn thấy tỉ lệ của tôm hùm rõ ràng.

Ngón tay thon dài của Tần Mặc vẫn rất thư thái, nhàn nhạt lướt qua hướng bên kia: “Đưa cho Cửu gia của các cậu.”

Cửu gia của các cậu...

Phó Cửu đang ngậm cái kiềm to của tôm hùm, bất ngờ cắn một ngụm thật mạnh!

Tần Mặc nhìn bộ dáng hơi buồn bực của thiếu niên kia, mặc kệ khiếp sợ bên trong ánh mắt của tất cả mọi người ở trong phòng, tay sờ đầu như đang sờ lông của thú cưng, giọng trầm thấp cười như không cười, cảm giác áp bách: “Từ từ ăn, không đủ... Có thể kêu thêm...”

Phó Cửu nghe vậy, quyết đoán lau khô miệng, ý cười tà tà: “Tôi đi WC tiện một chút.”

Tần Mặc thu tay trở về, ánh mắt thâm thúy mà xinh đẹp. Hắn nhìn Phó Cửu vài giây, môi mím mới gọi lên: “Chúng tôi sẽ không ăn tôm hùm, tất cả đều để lại cho cậu, đi thôi.”

Đến cả cơ hội chuồn đi cũng không cho cô?

Phó Cửu hạ mi mắt, người đàn ông này quả thật là có thù tất báo, lợi hại!

Nhưng mà cũng không có việc gì.

Dù sao cũng do anh ta trả tiền, cô không nấu tôm hùm liền sẽ không ăn tôm hùm sao?

Chờ cô giải quyết sinh lý xong là có thể tái chiến.

Buông cái kiềm đang cầm trong tay, Phó Cửu đứng dậy, lười biếng đi ra khỏi cửa nhà ẩm ướt hoa trên tầng cao nhất.

Lại không biết COCO và Mập Mập ở phía sau cô biểu tình khiếp sợ như thế nào.

Lần thứ hai!

Hôm nay là lần thứ hai tổng giám đốc sờ đầu tiểu tử này!

Hai người đồng thời quay đầu, bộ dạng muốn nói nhưng lại thôi.

Đương nhiên Tần Mặc biết bọn họ đang nhìn mình, tay búng nhẹ đầu mẫu thuốc lá, ném ra một chữ rất nhạt: “Nói.”

“Đội trưởng, làm sao anh lại đối với Hắc Đào Z tốt như vậy? Không đủ tôm hùm liền gọi thêm cho cậu ta, anh cũng không có đối tốt như vậy với tôi và Mập Mập!” Cuối cùng COCO cũng đem lời nói áp chế trong lòng cả ngày hôm nay nói ra.

Tần Mặc tiếp nhận khăn ướt phục vụ đưa qua, lay tay một chút: “Cậu muốn ăn cũng có thể. Ăn hết mười con đã chín cùng hai con sống kia.”

“...”

COCO dừng lại, bởi vì cậu đang cẩn thận suy nghĩ hình ảnh kia, bỗng nhiên quay đầu mới phát hiện một sự thật đáng sợ!

Xem ra được đội trưởng “quan tâm dịu dàng” cũng không phải là chuyện tốt!

Nhưng mà... Vẫn có điểm kỳ quái, trước này đội trưởng đều không có sờ qua đầu của ai.

Đừng nói sờ đầu, đến cả cười như vừa rồi cũng rất hiếm thấy!

Lúc COCO đang cố gắng vắt hết óc nghi hoặc, Mập Mập lại thấy tổng giám đốc đột nhiên đứng lên, vội vàng nuốt thịt bò trong miệng xuống, hỏi: “Tổng giám đốc Tần, anh định đi đâu?”

“Các cậu cứ tiếp tục ăn, tôi đi xem gia hỏa muốn chạy trốn kia.” Sườn mặt Tần Mặc không chút để ý bị tóc màu đen đánh tới, chỉ lộ ra đáy mắt sâu không thấy đáy kia, sắc bén như chim ưng bay trên không trung.

Thời điểm anh nói những lời này, ánh mắt kia vẫn lạnh như vụn băng. Bị cậu ta trốn một lần, sao có thể lại để cậu ta chạy trốn trước mặt mình lần thứ hai!

Mỗi ngõ ngách trong buồng vệ sinh của khách sạn đều dùng loại huân hương* tốt nhất, ngoại sức trang hoàng cơ bản nhất trí cùng cách bài trí, vô cùng hoa mỹ.

*Chắc là tinh dầu phát ra mùi thơm thì phải.

Chỉ là...

Phó Cửu cũng không bao giờ nghĩ đến chuyện sẽ có một ngày cô vì muốn đi vệ sinh lại cảm giác bối rối về vấn đề nên vào WC nam hay là WC nữ.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sừng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 45: bị Tần đại thần chộp tới WC nam

Chương 45: bị Tần đại thần chộp tới WC nam

Editor: hoapham290

Vào WC nữ sẽ bị người khác xem thành lưu manh.

Vào WC nam... WC nam lại không có phòng kín.

Trừ phi là ngồi xổm...

Phó Cửu đưa tay ấn ấn phía sau cổ của mình, mày đẹp nhíu một chút.

Quyết định vậy đi, WC nào không có người thì cô đi vào!

Vì khiến người khác nhìn mình không đáng khinh như vậy, khóe miệng Phó Cửu mang theo ý cười, một tay cầm túi quần, bộ dạng đoan chính đứng trước cửa.

Có một thiếu nữ mới đi ra từ trong phòng vệ sinh, vừa ngẩng đầu liền thấy nguyên khí* mỹ thiếu niên, mặt lập tức đỏ lên.

* Nguyên khí là sức mạnh vật chất, tinh thần tiềm tàng nơi con người.

Người này... sao lại đẹp trai như vậy.

Chỉ là hơi kỳ quái, làm sao hắn lại muốn đứng chỗ này a?

Thiếu nữ nghi hoặc nhìn Phó Cửu.

Phó Cửu câu môi lần nữa, vô cùng tự nhiên chỉ chỉ vào bồn rửa tay: “Hình như vòi nước bị hỏng rồi, làm thế nào cũng không chảy nước.”

“Ừm, ặc... Cái kia, tôi vào xem thử.” Thiếu nữ e thẹn cúi đầu, làm sao bây giờ, được mỹ thiếu niên đi đến gần! Nàng nên biểu hiện rụt rè hay là nên hào phóng một chút?

Thiếu nữ dè xuống tâm tình đang kích động, vươn tay ra, giọng nói nho nhỏ: “Không bị hư, đồ vậy nơi này đều là cảm ứng, cậu đưa tay tới gần vòi nước, nước sẽ tự động chảy ra.”

“Hóa ra là như thế.” Bộ dáng Phó Cửu như vừa thông suốt, không hề có một chút cảm giác không khỏe nghiêng mặt qua cười với thiếu nữ: “Cảm ơn cậu.”

”Không, không cần khách khí. . .” Nhìn gần làn da càng đẹp, lông mi thì không còn lời nào để chê, làm sao lại có người đẹp như vậy. Thiếu nữ chỉ cảm thấy trái tim của mình sắp từ lồng ngực nhảy ra ngoài, vừa định mở miệng xin số WeChat.

Đột nhiên!

Một bàn tay trắng nõn xuất hiện đặt ở giữa hai người bọn họ, một tay túm chặt cổ áo phía sau của mỹ thiếu niên kia!

Thiếu nữ sững sốt, tình huống này là như thế nào?

Phó Cửu cũng ngây ngốc một chút, theo bản năng ngẩng đầu nhìn người động tay với cô.

Một bóng người đứng ngược sáng.

Là Tần Mặc.

Hắn mặc áo khoác tây trang màu đen, áo sơ mi thả lỏng hai nút trên cùng, gương mặt cực kỳ tuấn mỹ như con lai, tản ra khí chất tôn quý bất phàm, bên trong ẩn ẩn vài phần nguy hiểm.

Hiện tại, một bàn tay của anh nắm cổ áo cô, tay khác tùy ý cầm trong túi quần, cứ như vậy chăm chú nhìn cô, hai tròng mắt thâm thúy.

Phó Cửu bình tĩnh cười nói: “Tần đại thần, thật trùng hợp, anh cũng muốn đi WC?”

”Chẳng lẽ là tới xem cậu phóng điện với con gái nhà người ta?” Tần Mặc thông thả ung dung hỏi lại, vừa rồi anh cũng nghe được mấy câu, khoe miệng có chút lạnh: “Vòi nước bị hỏng? Cũng mệt cho cậu đã vất óc nghĩ ra cái cớ để đến gần.”

Quả thực tiểu tử này không có thời khắc nào là không phóng điện.

Trước cửa WC cũng làm được vậy.

Cậu ta rất thích trêu chọc người khác như vậy sao?

”Không có biện pháp, ai bảo lại làm vòi nước kiểu vậy ở nơi này.” Phó Cửu hoàn toàn không có bộ dáng khốn khổ vì bị vạch trần, nhìn về phía thiếu nữ đứng bên cạnh vừa bị màn này làm cho kinh ngạc, chớp chớp mắt trái, cặp mắt hoa đào kia vô cùng đẹp.

Thiếu nữ kia che môi, nhìn hai người đang đứng trước mắt, biểu tình rất kích động: “Tần, Tần Thần!”

Tay Phó Cửu gỡ nhẹ môi mỏng, tà nịnh ưm một tiếng, nói: “Tần đại thần, hóa ra nàng là fan của anh. . .”

Lúc này cũng không đợi Phó Cửu nói xong, Tần Mặc liền dùng thêm sức, biểu tình thờ ơ túm cổ áo phía sau cô giống như đang xách con mèo nhỏ kéo vào trong WC bên cạnh.

Phó Cửu nhìn không được bẹp bẹp miệng. Người đàn ông này sao lại thích xách cô đi tới đi lui như vậy? Lúc vào khách sạn cũng làm vậy, hiện tại vẫn như thế, còn thêm vẻ mặt ghét bỏ. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Tần đại thần, cần tôi cởi quần giúp anh không?

Trong nhà vệ sinh nam, Tần Mặc buông lỏng cánh tay đang nắm chặt cổ áo cô: “Vừa rồi cậu không tiến vào mà đứng ngốc ở bên ngoài làm gì?”

“Hửm?” Phó Cửu nhướn mày, cười một cách phong lưu mà phủ nhận: “Khi nào tôi lại đứng ngốc? Không phải đang phóng điện với người ta sao?”

Tần Mặc “A” một tiếng, đi tới chỗ bên cạnh, anh cũng không đeo cà vạt, ngay cả cúc áo cũng mở ra hai nút trên cùng. Anh liếc mắt về phía cô một cái, tiếng nói hơi trầm lợt vào tai cô: “Không phải đã nói muốn đi tiểu tiện? Tại sao lại không vào?”

Phó Cửu nhìn nhìn bồn tiểu tiện dạng một nửa hình quả trứng.

Làm sao cô tiểu tiện bằng cái này được?

Thoạt nhìn cô giống như mỹ thiếu niên, thực chất vẫn là một nữ sinh.

Muốn tiểu tiện cũng không cần bồn nước tiểu như vậy.

Đợi một hồi, Tần Mặc cũng đã nhận ra điều gì, chợt bước tới gần Phó Cửu, cúi thấp đầu xuống, ánh mắt thu lại nóng rực nhìn chăm chăm cô, giọng nói rất nhát: “Tôi đã tra trên mạng, gặp mặt là phải ăn cơm, uống rượu và đi tiểu tiện cùng nhau.”

Xem ra Tần đại thần rất nghiêm túc muốn cùng cô xi xi. (Đi tiểu ý, để thể đọc cho vui.))

Công lược** gặp mặt thật muốn hại chết người.

**Cái từ này trong Vietpharse dịch là “tiền công chiếm đóng”, từ này dịch tắt sát nghĩa cũ, nghĩa chuẩn của từ “công lược”. Nhưng theo từ điển ngôn ngữ hiện đại thì từ “công lược” được baika giải thích như sau:

Tại trò chơi yêu đương cùng vai nữ chính hoàn thành good ending/happy ending thì được gọi là đã “công lược” hoàn thành. Bởi vì có một số trò yêu đương có độ khó nhiều, cần mượn dùng bí tịch (hệ thống) mới có thể hoàn thành good ending/happy ending, cho nên quá trình độ hao cảm từ 0 phút triển đến lúc hoàn thành GE/HE được gọi là “công lược/tiền công chiếm đóng”. Từ nay ban đầu áp dụng cho các trò game xã hội (ví dụ như TheSim ý), rồi chuyển qua dùng cho thể loại ngôn tình mang theo “hệ thống”. Minh ko dùng từ “tiền công chiếm đóng” vì nghe nó kỳ kỳ, quyết định giữ nguyên “công lược” theo Hán Việt cho đến khi nào tìm được từ thay thế. Nguồn: greyphan.com

Chỉ là... Muốn cô giải quyết như thế nào? Cô lấy đâu ra thứ đồ kia?

Phó Cửu nghiêng đầu suy nghĩ một chút. Đột nhiên cô nâng mắt, một tay đè lại ngực người đàn ông, đẩy anh về phía vách tường!

Tay trái cũng nâng lên theo, đặt trên vách tường màu trắng bên cạnh Tần Mặc.

Tư thế như vậy, lưu loát như nước chảy mây bay.

Kế tiếp cô nhích lại gần, thổi một hơi vào lỗ tai của Tần Mặc: “Thực tế lúc gặp mặt còn có thể coi quần giúp đối phương, Tần đại thần muốn thử một lần hay không?”

Cả người Tần Mặc cứng đờ, đến khi cô nói câu này anh mới phản ứng lại, trong nháy mắt khuôn mặt tuấn tú trở nên đầy lạnh lẽo khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi.

Anh nhìn người trước mắt, gần từng chữ một kêu tên cô: “Phó, Cửu!”

“Hửm?” Phó Cửu còn đang cười, tay phải làm bộ muốn coi quần giúp đối phương: “Đừng thẹn thùng, mỗi người đàn ông đều phải trải qua quá trình này. Nếu không so sánh thứ đồ kia nhỏ hay lớn, làm sao có thể biết được ai mạnh hơn ai, đúng không?”

Rốt cuộc Tần Mặc cũng không thể nhịn thêm nữa, tay bắt lấy cổ tay của người làm anh giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, môi mòng dùng sức nói, đáy mắt tràn ngập sát khí: “Có phải cậu không muốn sống nữa hay không?”

“Không có nha, tôi chỉ là đang biểu đạt tình bạn của mình. Tần đại thần mời tôi ăn tôm hùm nhiều như vậy, đương nhiên tôi phải bày tỏ lòng biết ơn một chút. Đầu là anh em tốt, đừng câu nệ như vậy.” Phó Cửu chớp chớp mắt, cúi người lại gần anh. Gương mặt xinh đẹp kia càng thêm rõ ràng, làn da trắng nõn mịn màng thậm chí còn có thể nhìn thấy lông tơ rất nhỏ kia. Thêm cả nhiệt độ cơ thể, thật sự là muốn mạng người.

Tần Mặc âm ngoan nhìn cô, làm sao cũng không thể áp chế được cảm giác xúc động muốn bóp chết người.

Bịch một tiếng!

Anh trở người một cái, mạnh mẽ đè cô vào vách tường, giọng nói lạnh lùng đến cực điểm: “Nếu cậu còn sờ loạn, tôi sẽ hủy móng vuốt của cậu!”

Phó Cửu cũng không thêm đề ý bị anh đè nặng, quay đầu lại, cười sáng lạn với người đối diện: “Tần đại thần trong sáng như vậy, chẳng lẽ vẫn là trai tân?”

Bộ dáng lười biếng cùng tóc bạc kia, xác thật rất giống con mèo mà anh nuôi.

Đều không biết tốt xấu như vậy!

Tần Mặc hít sâu một hơi, tay dùng sức nhéo cảm thiếu niên, gần từng chữ: “Ngaoan một chút, đừng ép tôi giết chết cậu! Hiểu không?”

“Tức giận?” Phó Cửu thấp giọng khuyên bảo: “Đừng nóng giận, như vậy quan hệ mới tốt được.”

Tần Mặc cười lạnh, đẩy người cô ra, sửa sang lại cổ áo hỗn độn của mình: “Đừng dùng giọng điệu lúc phóng điện nữ sinh để đùa giỡn tôi, giải quyết chuyện của cậu nhanh một chút rồi nhớ trở về!”

“Được rồi.” Phó Cửu lắc lắc cổ tay phát đau, vô cùng tiếc nuối nhìn bóng dáng lạnh băng vừa nói xong liền xoay người bước đi kia, cười như không cười... Haha, không nghĩ tới đại thần lại là loại ngây thơ ngang ngược...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 47: Tổng Giám Đốc Tần, Anh Thật Sự Cảm Thấy Phó Cửu Chính Là Hắc Đào Z?

COCO và Mập Mập ngồi ở nhà ẩm trà hoa trên tầng cao nhất cũng không biết trong phòng vệ sinh đã xảy ra chuyện gì.

Hai người còn đang vui đầu ăn, hồi lâu mới cảm giác được thời gian lần này tổng giám đốc Tần đi tới WC một chuyến lâu hơn những lần trước.

Mập Mập nhíu mày hỏi: “Có phải đã xảy ra chuyện gì hay không?”

COCO không để ý chút nào: “Có thể xảy ra chuyện gì? Cả ngày tên kia đều nghĩ đến chuyện ngủ cùng với đội trưởng.”

“COCO...” Mập Mập buông dao nĩa trên tay xuống, dùng sức nhấp miệng về phía sau cậu.

Nhanh nhạy như COCO lập tức đã nhận ra hàn ý phía sau không tầm thường, nhanh chóng đề cao âm điệu, sửa lại lời nói sắp ra khỏi miệng: “Cậu ta cũng không nghĩ đến, đội trưởng là người muốn ngủ cùng là ngủ được sao! Đội trưởng chúng ta thích phụ nữ, không phải giống như cậu ta bị cong!”

Hồ, may mắn cậu không đem khúc sau của câu kia “Cậu ta còn tiếp tục như vậy, tôi lo lắng đội trưởng sẽ bị cậu ta bẻ cong” mà nói ra!

Thật là rất mạo hiểm, rất mạo hiểm!

Tay COCO lau mồ hôi một phen.

Biểu tình của Tần Mặc cũng không vì cậu đã sửa lời mà trở nên ấm áp, ngược lại sau khi anh tiến vào, hơi thở lạnh lẽo giống như muốn đóng băng toàn bộ căn phòng lại.

Xung quanh lạnh không thể tưởng tượng nổi.

COCO chỉ cảm thấy mình như rơi vào hầm băng, cổ lạnh lẽo kia xác thật phát ra từ trên người tổng giám đốc Tần.

Cậu quay đầu đưa mắt ra hiệu với Mập Mập: Tại sao đội trưởng đi một chuyến tới phòng vệ sinh, ánh mắt liền biến thành như vậy, có cảm giác anh ấy muốn giết người.

Mập Mập lắc đầu: Tôi biết nói thế nào? Đừng nói chuyện, cẩn thận tổng giám đốc theo dõi cậu!

Hai người vừa trao đổi bí mật liền rút người ra phía sau, nghe giọng nói âm ngoan phúc hắc của tổng giám đốc nhà bọn họ vang lên trên đỉnh đầu: “Lấy thêm cho cậu ta mười con tôm hùm, lớn một chút.”

Không chỉ riêng Mập Mập và COCO, ngay cả phục vụ đứng bên cạnh đều có vẻ mặt “Còn muốn ư?”.

Nhưng mà, tổng giám đốc nói gì, đương nhiên phải làm theo cái đó!

Tuy rằng sự kiện chính người này vô cùng quý dị, một chút cũng không giống tác phong ngày thường của tổng giám đốc.

Nhưng mà một đồng tôm hùm đều vào trong bụng một người, cũng cảm thấy không quá dễ chịu...

Sau khi phục vụ đi ra ngoài, Mập Mập suy nghĩ một hồi mới nói: “Tổng giám đốc Tần, anh thật sự cảm thấy Phó Cửu chính là Hắc Đào Z? Sao tôi lại có cảm giác người này hơi kỳ quái.”

“Cậu ta là cong, thể giới của cong chính là như vậy.” Sau khi COCO nói giúp Phó Cửu một câu, lại nói tiếp: “Nhưng mà cậu ta rất khác so với ấn tượng của tôi về tên phá gia chi tử nhà họ Phó kia, không phải trước kia cậu ta rất nội cáì* sao?”

* COCO sẽ giải thích cho mọi người

“Nội cáì?” Mập Mập là trạch nam cũng không biết từ này.

COCO đếm bằng ngón tay: “Hoa si, thích khoe của, không có phẩm vị, đúng tiêu chuẩn của một tên nhà giàu mới nổi. Nhưng mà thật ra cậu ta cũng chưa từng hại ai, chỉ là tư thái của Phó Cửu khiến người khác cực kỳ không thích. Hơn nữa cậu ta là cong, luôn bị người khác xa lánh.”

“Nhưng hiện tại cậu ta vẫn là cong, hơn nữa cậu ta còn muốn ngủ...” Lúc Mập Mập nói đến việc ngủ này chợt dừng lại.

Tần Mặc chơi đùa bật lửa màu bạc trong tay, nhướn mày lạnh lùng cười: “Cậu ta còn muốn ngủ cái gì? Sao lại không tiếp tục nói? Hừm?”

“Ngủ... Ngủ... Ngủ...” Mập Mập thật sự không tìm ra lý do để nói dối, khóc không ra nước mắt: “Ngủ với tôi không được sao?”

“Cậu?” Tần Mặc xoay bật lửa một chút, ngón tay dừng lại.

Sau đó tiếng nói lạnh hơn, tựa như băng ra khỏi vỏ, lực sát thương vô cùng mạnh: “Nếu cậu ta muốn ngủ với cậu, giá trị sắc đẹp một chút cũng không còn.”

Mập Mập: “...”

Tại sao hán tự nguyện hi sinh bản thân mình, tổng giám đốc còn muốn công kích hán?!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Tại sao lại muốn gặp mặt?

Chương 48: Tại sao lại muốn gặp mặt?

Editor:hoapham290

COCO vì cứu vớt Mập Mập, ra mặt nói: “Đội trưởng, chúng ta có nên thử tên Phó Cửu kia không?”

“Không cần thử.” Tần Mặc xoay đầu một chút, thần nhiên ném ra ba chữ, trong giọng nói không có một chút cảm tình gì: “Chính là cậu ta.” Không có người thứ hai khiến anh nhìn một cái liền có ý niệm muốn bóp cổ chết người.

Mập Mập nhủ mảy: “Thật sự tôi không hiểu tại sao Hắc Đào Z đột nhiên muốn gặp mặt. Chẳng lẽ cậu ta chơi game chỉ vì muốn tiếp cận tổng giám đốc sao? Vì thế nên mới hẹn gặp mặt?”

Mập Mập nói xong còn có ý nhìn thoáng qua tổng giám đốc nhà mình, may mắn anh ấy vẫn đủ lý trí, không bài xích cách nói này của hán.

Dường như COCO vừa nghĩ ra chuyện gì, đột nhiên ngồi thẳng người: “Không, không phải vì muốn tiếp cận đội trưởng. Nếu là nguyên nhân đơn giản như vậy thì lúc đội trưởng gửi lời mời kết bạn, cậu ta sẽ không từ chối ngay. Gần đây không phải chiến đội của chúng ta muốn chiêu mộ người mới sao? Rất nhiều công ty đều muốn đề cử người cho tập đoàn Tần thị, nhưng bên phụ nhân nhà họ Phó hình như đã xảy ra vấn đề gì đó. Chỉ bằng việc toàn bộ tuyển thủ rời đi công ty, yêu cầu cơ bản nhất cũng bị rút, vì thế cũng không nộp danh sách tới được. Công ty nhà cậu ta đã gặp khó khăn rất lớn.”

“Cậu nói Hắc Đào Z vì chuyện này nên mới hẹn gặp mặt tổng giám đốc?” Mập Mập nói, lại liếc mắt nhìn Tần Mặc một cái. Chỉ là lúc này không biết có phải do hán bị ảo giác hay không, thế nhưng bật lửa trên tay tổng giám đốc dừng lại một chút?

Nhưng mà Tần Mặc cũng không nói lời nào, ngón tay trắng nõn như ngọc nâng lên cầm ly rượu vang đỏ trên bàn, lắc qua lại hai cái, đôi mắt thâm thúy có chút lạnh lùng. Hóa ra cậu ta muốn gặp mình là bởi vì chuyện này...

Sau khi Phó Cửu đi tiểu tiện xong, vừa trở về phòng liền phát hiện trước chỗ cô ngồi lại nhiều thêm mười con tôm hùm.

Thực chất bàn ăn cơm của bọn họ cũng không nhỏ, ngồi loại bàn tổng thống dành cho mười hai người ăn cũng có chút xa hoa.

Hiện tại trên bàn toàn bộ để đầy tôm hùm.

Đồ ăn của ba người Tần đại thần chỉ chiếm chỗ nhỏ như vậy.

Anh ta muốn cô ăn no đến chết?

Phó Cửu ngẩng đầu nhìn về phía Tần Mặc, nội tâm vô cùng phiền muộn. Công lược gặp mặt sao lại không dạy dỗ đại thần một chút, đối đãi với bạn tốt trên game trong lần đầu gặp mặt nên hàm súc và khoan dung!

Có tiền cũng không nên hư hỏng như vậy, giá tiền của mười con tôm hùm không phải là nhỏ, mà đây chính là tôm hùm Úc Châu!

Người đàn ông thấy thiếu niên tóc bạc buồn bực, như là đang chải rửa cái gì, cười thấp một tiếng, sau đó rút ra một điều thuốc, cắn ở giữa môi mỏng, nghiêng đầu bật lửa, tiếp theo nâng cằm: “Tất cả đều là của cậu, ăn đi.”

“Được.” Phó Cửu cũng cười, có chút tà mị, ăn liên ăn, dù sao người trả tiền cũng không phải là mình.

Nhưng mà, tại sao Tần đại thần lại lạnh lùng hơn so với vừa rồi?

Cô cũng không thật sự lộ quần anh ta, không đến mức vừa nhìn cô liền cười lạnh đâu nhỉ?

Chẳng lẽ lúc cô không ở đây đã xảy ra chuyện gì?

Phó Cửu suy nghĩ hồi lâu cũng không nghĩ ra điều gì. Thật ra cũng ăn không ít tôm hùm, bụng cũng căng rất to, cũng tính là thỏa mãn.

Chỉ cần qua một lần gặp mặt, đến lúc cô dự thi không cần nguy trang thân phận, cũng không cần suy nghĩ nên đề phòng Tần Mạc sẽ hành hạ mình như thế nào.

Thật ra cũng là lần đầu tiên cô gặp được đối thủ khó chơi như vậy.

Đến cả việc cô thích ăn kẹo que cũng điều tra ra được.

Nếu tiếp tục để anh ta điều tra, không chừng sẽ tìm ra chuyện gì phức tạp.

Hiện tại cô không chịu nổi việc Tần Mạc điều tra.

Không chỉ riêng việc cô là linh hồn sống lại trên thân thể này, quan trọng nhất chính là... Cô là nữ không phải nam!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: lấy hóa đơn đưa cho Cửu gia các cậu

Chương 49: lấy hóa đơn đưa cho Cửu gia các cậu

Editor:hoapham290

Ngâm xong kiểm tôm hùm cuối cùng, Phó Cửu cảm thấy mình có thể đi rồi, đang định nói với Tần đại thần: “Cảm ơn tôm hùm của anh, hẹn gặp lại.”

Liền nghe Tần Mạc ở bên cạnh cười như không cười hỏi một câu: “Ăn xong?”

“Ừm, đã xong.” Phó Cửu sờ gáy, tâm tình rất không tồi, Tần đại thần đã học được cách tâm sự với người khác, sự thật chứng minh công lược gặp mặt rất hữu dụng.

Tần Mạc cười cười, bộ dáng lười biếng, đôi mắt hiện lên một tia sáng lạnh, nâng bàn tay lên.

Người phục vụ lập tức đưa thực đơn qua.

Tần Mạc liếc mắt nhìn người phục vụ kia một cái: “Đi lấy hóa đơn lại đây.”

Hóa đơn?

Người phục vụ rất nghi hoặc, tổng giám đốc ăn cơm không cần tính tiền mà nhỉ?

COCO và Mập Mập cũng không rõ tình huống này là như thế nào.

Sau đó lại nghe tổng giám đốc nhà bọn họ không chút hoang mang nói ra một câu: “Đưa cho Cửu gia của các cậu, hôm nay cậu ấy trả tiền.”

COCO: “...”

Mập Mập: “...”

Phó Cửu: “...”

Ngay cả người phục vụ cũng: “...”

Phó Cửu phản ứng nhanh nhất, vừa rồi còn muốn phóng điện với Tần Mạc hiện tại mắt giật một chút.

Này... Khi nào bữa cơm này biến thành là do cô mời?!

Hơn nữa chủ khách sạn này không phải họ Tần sao?”

“Đại thần, tôi nhớ rõ đây là sản nghiệp nhà anh, anh xác định là do tôi mời?”

Phong độ đâu mất rồi? Phó Cửu nhướn mày.

COCO và Mập Mạp ngồi một bên nghe cũng có chút ngượng ngùng.

Trước nay tổng giám đốc sẽ không để người khác mời ở quán bên ngoài, chỉ ăn trong khách sạn nhà mình.

Nhóm phục vụ đứng một bên cũng bộ dáng cậu nhìn tôi, tôi nhìn cậu, không ai đi lên phía trước.

Tần Mặc lại nhìn cặp mắt hoa đào xinh đẹp của Phó Cửu, giọng nói thản nhiên: “Đối với người có quan hệ tốt tôi mới làm như vậy.”

Phó Cửu: “...”

Người đàn ông này căn bản là cố ý.

Dùng lời cô đã nói qua để đáp lại cô.

Cô chỉ vừa mới thổi khí vào lỗ tai của anh ta.

Anh ta liền đối phó với cô như vậy?

Hiện tại trong người cô có năm nghìn nhân dân tệ, đều do cô chơi game kiếm được, nhiều nhất chỉ có thể trả tiền năm con tôm hùm.

Giáo trình gặp mặt rồi cuộc dạy người làm như thế nào?!

Tần đại thần, nếu anh vẫn luôn có thù tất báo như vậy, đừng nói đến bạn bè tốt, ngay cả bạn gái cũng không tìm được!

“Thế nào? Không muốn mời tôi ăn cơm sao?” Tần Mặc cầm chén trà trong tay cũng không uống, ánh mắt mờ mịt mang theo vài tia sáng mỏng: “Không phải cậu đã nói quan hệ của chúng ta rất tốt?”

Phó Cửu ngẩng đầu lên, rất dứt khoát: “Không phải không muốn, mà là tôi không có tiền.”

“Cậu không có tiền?” Lời này là do COCO nói, ngữ điệu có chút cao, dường như một chút cũng không tin: “Sao có thể?”

Phó Cửu cười: “Sao lại không có khả năng? Có người chê tôi làm người ta mất mặt, lại sợ đắc tội Tần thiếu, liền xóa tên của tôi ra khỏi nhà họ Phó, tin tức này chắc hẳn cậu đã biết từ lâu mới đúng.”

COCO xác thật là biết, dù sao nhà bọn họ cũng có làm ăn qua lại với nhà họ Phó.

Chuyện này vừa ầm ĩ vừa náo động.

Cha cậu ta nói mặc kệ Phó Cửu sống ra sao, hẳn phải đưa con riêng từ bên ngoài vào nhà làm dòng chính, còn chặt đứt nguồn kinh tế của hai mẹ con Phó Cửu.

Người cha kia đúng là quá phận, nhân cơ hội đưa người về, căn bản muốn bức chết Hạ Hồng Hoa.

Trong nháy mắt, COCO cũng không biết nên nói cái gì cho tốt. Cậu chỉ quay đầu nhìn qua tổng giám đốc nhà bọn họ.

Cũng không đợi Tần Mặc nói chuyện, Phó Cửu liền mở miệng. Một bàn tay vịn trên lưng ghế dựa của tổng giám đốc nhà bọn họ, mặt ghé vào vô cùng gần, âm điệu tà mị: “Nếu không thì Tần đại thần, tôi lấy thân mình để trả nợ cho anh được không?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Muốn quản thì quản

Chương 50: Muốn quản thì quản

Editor: hoapham290

Trong phút chốc, nhiệt độ trong phòng liền thấp xuống vài độ!

Nhóm phục vụ đứng bên cạnh, ngón tay đều cứng ngắc, trong ánh mắt mang theo khiếp sợ nói không nên lời.

Thế nhưng có người dám... Dám làm ra loại tư thế này với tổng giám đốc!

Hơn nữa... Cậu ta vừa nói cái gì?

Lấy thân trả nợ?!

Sự thật không cần giống như ý tứ mà bọn họ nghĩ!

Chỉ là nhìn tư thái của vị thiếu gia nhà họ Phó kia xác thật đang trêu chọc tổng giám đốc!

Bọn họ không suy đoán đến chiều hướng kia cũng rất khó.

Đặc biệt môi mỏng màu nhạt của cậu ta chỉ cách lỗ tai tổng giám đốc một centimet.

Lại gần thêm một chút nữa chỉ sợ là muốn hôn lên!

Hơi thở quanh người tổng giám đốc rõ ràng lạnh thêm vài phần.

Nhưng vị thiếu gia kia giống như không nhận thấy điều này, đáy mắt mang theo ánh sáng mê hoặc: “Thế nào? Không thích tôi lấy thân trả nợ? Tôi đây cần anh một ngum sẽ tốt hơn!”

Phó Cửu nói rất vui vẻ, hơn nữa phải lập tức áp dụng hành động.

Hai mắt Tần Mặc biến lạnh, một bàn tay duỗi ra nắm chặt cổ tay cô, đem Phó Cửu ấn ở trên mặt bàn, hận không thể bóp chết Phó Cửu.

Tiếp theo, anh dùng thêm sức rút túi tiền từ trong túi quần của Phó Cửu ra, thoải mái ném tới trên tay người phục vụ, giọng nói lạnh như nền tuyết của hồ băng: “Tất cả tiền trong thẻ đều tính vào hóa đơn!”

“Vâng.”

Lúc này căn bản không có người phục vụ nào dám cãi lại mệnh lệnh của Tần Mặc. Mỗi người đều có thể nhìn ra hình tượng cao ngạo lạnh nhạt từ trước đến nay của tổng giám đốc sắp bị người này trêu chọc muốn sụp đổ.

Phó Cửu vẫn muốn giữ lại một chút tài sản, thử thương lượng với Tần Mặc: “Giữ lại phí sinh hoạt một nghìn nhân dân tệ cho tôi được không?” Tần Mặc hoàn toàn không nghe Phó Cửu nói, không tiếp tục giữ tư thế này mà đẩy cô trở về, từ trên cao nhìn xuống, nhin rồi lại thêm nhin mới không bẻ gãy cổ tay của gia hỏa này.

Tiểu tử này thế nhưng lại rất ngoan cố, vẫn duy trì dáng vẻ tươi cười nhìn anh. Hơi thở ấm áp như có như không phả vào trên mu bàn tay của mình.

Không biết là vì cái gì, Tần Mặc lại cảm thấy Phó Cửu rất giống con mèo nhà anh, đến tóc cũng giống, nhìn qua rất mềm mại, một chút lại một chút dụi vào lòng bàn tay anh.

Người không biết còn tưởng rằng thiếu niên này đang làm nũng.

Trên thực tế gia hỏa này chỉ là đang giả bộ.

Nếu về sau có chơi game cùng nhau, anh nhất định phải sửa tật xấu phóng điện loạn xạ của cậu ta.

Nhìn thấy ai cũng đùa giỡn, rốt cuộc là học ở đâu ra cái này?

Tần Mặc hơi hạ mi mắt, một tay ấn điều thuốc vào gạt tàn, một tay dùng sức đè Phó Cửu, nửa người trên vẫn còn mặc áo khoác tây trang, tóc màu đen phối hợp cùng động tác của anh mà rũ xuống trán, vô cùng có hương vị đàn ông. Không chỉ riêng tư thế, còn có ánh mắt lóe qua tia độc ác kia.

Chỉ cần có người nhìn Tần Mặc như vậy, hai chân đều sẽ nhũn ra.

Trách không được fan của anh sẽ gọi anh là Tần Thần.

Quá đẹp trai! Quá tàn nhẫn!

Đáng tiếc hiện tại Phó Cửu thật sự không có tâm tình đi thưởng thức sắc đẹp của đại thần. Dù sao thẻ tín dụng của cô vừa mới bị rút sạch, chuyện này đối với một hacker có ý muốn mua máy tính mới quả thực là tin xấu.

“Tổng giám đốc Tần.” Người phục vụ đỏ mặt hời hợt khắp trán, đôi tay nâng thẻ tín dụng lên: “Phí tổng cộng là 26580 nhân dân tệ, trong thẻ của Cửu gia chỉ có 5000 nhân dân tệ đã được rút hết.”

Tần Mặc thân nhiên ừ một tiếng.

Phó Cửu vốn tưởng rằng sự tình đến đây đã kết thúc.

Dù sao tiền trong thẻ của cô cũng đã rút hết, còn muốn thế nào nữa.

Nghĩ thế nào thì nghĩ, cô vừa muốn ngồi dậy liền nghe người đàn ông kia không chút để ý bỏ thêm một câu: “Tiền dư lại chưa trả, các cậu ghi sổ cho Cửu gia.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thân Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Tôi đưa cậu về nhà

Chương 51: Tôi đưa cậu về nhà

Editor:hoapham290

Nhớ... Ghi sổ?!

Trước nay người đến nơi này ăn cơm đều không có việc ghi sổ...

Đặc biệt là những người cỡ tuổi bọn họ, thích cạnh tranh sự hào phóng với người khác nhất.

Đi ra ngoài ăn cơm còn muốn ghi sổ?

Chuyện này rất keo kiệt nha!

COCO cúi đầu cắn ngón tay của mình.

Tổng giám đốc làm chuyện này quá phúc hắc, anh ấy muốn công khai giúp Phó Cửu được nổi tiếng.

Về sau chỉ cần nơi có mặt Phó Cửu, chuyện này đều sẽ bị nhắc đến.

Thật ra Phó Cửu cũng không để bụng thanh danh, cái cô để ý chính là tiền!

“Tần đại thần, anh không biết trong công lược gặp mặt có nói là nếu bạn tốt của anh không có tiền, anh phải hào phóng mà bù đắp việc đó sao?”

Tần Mặc thân nhiên liếc mắt nhìn cô: “Đó là cuộc gặp mặt bình thường, hiển nhiên là điều đó không phù hợp với cậu. Vì tránh cậu có loại ý tưởng hoang đường như lấy thân trả nợ, vẫn nên để cậu trả toàn bộ tiền.”

Phó Cửu: “...”

Chầu tôm hùm này đúng thật là ăn rất mệt.

Vì không muốn mệt nhọc, lúc đầu Phó Cửu không nghĩ phải đem hai con tôm hùm còn lại mang về nhà. Hiện tại dù có mệt cô cũng phải ôm chúng trở về.

Đây chính là cô mời khách, còn thiếu 21580 nhân dân tệ.

Nhưng mà đã tiêu tiền thì tiêu cho thoải mái, ăn xong một bữa cơm, về sau cũng không cần đề phòng bị điều tra.

“Cậu muốn tự mình đi về hay cần tôi đưa cậu về?” Tần Mặc nhìn thoáng qua tôm hùm trên tay thiếu niên, cảm thấy bộ dạng này của cô tựa như con mèo nhỏ trong nhà anh vừa bị xối nước. Chẳng qua anh biết rõ đối phương nhìn sơ qua như rất đáng thương, móng vuốt vẫn rất ngang ngạnh. Vì thế thấp giọng hỏi một câu, đến cả lễ nghi và gia giáo của nhà họ Tần cũng vứt ra đằng sau. Tần Mặc nghĩ đến mặt khác một chút. Nếu trên xe gia hỏa này yêu cầu cái gì, chỉ cần không quá phận, anh đều có thể đáp ứng.

Dù sao phần lớn nguyên nhân anh muốn gặp mặt Hắc Đào Z lần này chính là muốn mời cậu ta gia nhập chiến đội của anh.

Phó Cửu cũng không khách khí, lắc lắc đầu tóc màu bạc của mình, khước miệng câu lên: “Anh đưa tôi về. Hiện tại trên người tôi đến cả tiền xe cũng không có, nơi này lại cách nhà tôi hơi xa, việc lướt ván trượt trở về không khả thi lắm.”

“Ừm.” Tay Tần Mặc mở cửa xe ra, biểu tình rất nhạt, vẫn là bộ dáng cao lãnh như cũ.

Lúc này giữa hai người mới có không khí của cuộc gặp mặt bình thường.

Mập Mập và COCO vẫn luôn cảm thấy những chuyện lúc này đều không được gọi là gặp mặt.

Quả thật chính là cuộc đối đầu kịch liệt trong một giây!

Người lái xe vẫn là Mập Mập.

Trong xe mở nhạc.

Phó Cửu ngồi bên tay trái Tần Mặc, khoảng cách giữa hai người cũng không lớn, lại không nói chuyện với nhau.

Điều này khiến cho COCO có chút không quen, nhìn không được đã mở miệng: “Phó Cửu, công ty của mẹ cậu làm thế nào bây giờ? Thật sự phải đóng cửa sao?”

“Vi sao phải đóng cửa?” Phó Cửu thu lại ánh mắt đang thưởng thức phong cảnh ban đêm ngoài cửa xe.

COCO liếc môi dưới: “Tôi nghe được vài tin tức nói là đại bộ phận tuyển thủ của công ty mẹ cậu đều rời đi hết rồi, hiện tại không tìm ra tổ đội thích hợp để dự thi. Hơn nữa nếu các người không nhanh chóng điều chỉnh sẽ bị hủy bỏ tư cách báo danh, đến khi bên nhà đầu tư hết vốn, công ty của mẹ cậu sẽ rất khó chống đỡ.”

Đúng thật là có chuyện như vậy.” Phó Cửu cười một chút, đáy mắt hiện lạnh lẽo đến thấu xương: “Cậu nghe ai nói? Ba kẻ phản bội kia? Hay là con riêng của nhà họ Phó? Mặc kệ cậu nghe ai nói, công ty của mẹ tôi đều sẽ không sụp đổ, muốn sụp đổ cũng là người khác sụp đổ.”

COCO không nghĩ tới người vừa rời ở khách sạn không kiểm chế được phóng đảng, lúc này trên người lại tràn ngập cảm giác áp bách ác liệt như vậy.

Giờ khắc này cậu mới chân chính cảm nhận được Phó Cửu, kẻ được gọi là nhà giàu mới nổi, phá gia chi tử này đúng thật là tên đánh bọn họ liên tục bại lui, Hắc Đào Z!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Phó Cửu lại đùa giỡn đại thần

Chương 52: Phó Cửu lại đùa giỡn đại thần

Editor: hoapham290

Tần Mặc cũng nhìn về phía Phó Cửu.

Cặp mắt thâm thúy kia làm người ta nhìn không ra cảm xúc gì.

“Tổng giám đốc Tần, tới nhà họ Phó rồi.” Mập Mập dừng xe lại.

Tần Mặc lại liếc mắt nhìn Phó Cửu một cái.

Trong tay Phó Cửu còn ôm hai con tôm hùm sống, ngẩng đầu cười với anh: “Tôi phải đi rồi. Cảm ơn Tần đại thần đưa tôi về nhà, tí nữa gặp nhau trong trò chơi chứ?”

Nguyên bản hai người ngồi bên cạnh nhau, Tần Mặc chỉ cần nghiêng đầu là có thể nhìn thấy khuôn mặt vô tội kia, thậm chí cả lông tơ rất nhỏ trên má cũng nhìn rõ.

Tần Mặc nhìn bộ dạng này của cô, vốn dĩ tâm tình không phải rất tốt cũng trở nên tốt hơn bình thường: “Chỉ có nhieu đó? Cậu không muốn nói thêm gì sao?”

Nói thêm cái gì?

“Lái xe chậm một chút, về đến nhà lên WeChat, tôi gọi anh đi giết boss!” Phó Cửu cúi người, ngón tay đùa giỡn tóc đen trên trán Tần đại thần: “Nếu đại thần có thể tự mình ra trận, khẳng định xác suất rơi trang bị càng cao.”

Lúc đầu Tần Mặc còn muốn nói “Nếu vì chuyện công ty nhà cậu mà cậu mới mở lời hẹn gặp mặt tôi, tôi có thể giải quyết giúp cậu”.

Chỉ là anh không bao giờ nghĩ tới, gia hỏa này chỉ vừa an tĩnh được một phút đồng hồ liền bắt đầu tìm đường vào chỗ chết!

Tần Mặc hít sâu một hơi, hai mắt híp lại, ngực do thờ mạnh mà phập phồng lên xuống, giọng nói rất trầm, lời nói kia cũng từ sự ma sát mạnh giữa hai hàm răng mà bắn ra: “Cút xuống cho tôi!”

“Lại tức giận?” Phó Cửu trừng mắt, tiếp theo cười cười, dứt khoát nâng tay lên nhẹ nhàng sờ đầu Tần Mặc: “Đại thần, anh không cần phải luôn tàn nhẫn như vậy, nên hòa đồng một chút. Dù sao cũng là lần đầu tiên chúng ta gặp mặt, không nên chia tay trong sự buồn bã. Ừm, như vậy thuận mắt hơn nhiều!”

COCO và Mập Mập ngồi phía trước xe, căn bản không dám quay đầu lại.

Tiểu tử kia rốt cuộc đang làm cái gì?

Sờ đầu tổng giám đốc/ đội trưởng?!

Chưa nghe nói qua câu không nên rút lông trên đầu lão hổ sao?

Này căn bản là một đạo lý nha!

Lần này phỏng chừng ý niệm muốn xé nát cậu ta cũng xuất hiện trong đầu Tần thiếu!

Tần Mặc thật sự chưa từng bị ai xoa đầu, lúc này nắm chặt bàn tay, chặt càng thêm chặt. Cuối cùng không nhịn được nữa liền đẩy cửa xe ra, trực tiếp ném thiếu niên đang cười sáng lạn ra ngoài.

“Lái xe!” Hai chữ vô cùng lạnh băng, không có một chút độ ấm nào.

Cả người Mập Mập run lên, không đợi Tần Mặc nói lần thứ hai liền dẫm xuống chân ga.

Hắn sợ nếu cứ ngây người như vậy, tổng giám đốc nhà bọn họ nhìn không được sẽ ra tay xử lý Hắc Đào Z.

Thật ra Phó Cửu rất vui vẻ, môi mỏng nhếch lên cao, mỉm cười nhìn kính chiếu hậu của chiếc xe đang chuẩn bị rời đi.

Tần đại thần nhìn đôi mắt hoa đào cong lại do cười, hừ lạnh một tiếng, sau đó quay đầu nhìn hướng khác.

Phó Cửu hạ mắt, tránh mặt cô?

Dù vậy cô vẫn có biện pháp quấy rầy nha.

Vừa cúi đầu liền gửi đi tin nhắn trên WeChat.

“Đại thần, về nhà nhớ lên trò chơi để tôi đưa anh đi giết boss.”

Tần Mặc đang chống cằm, sau khi nhìn thấy tin nhắn này liền tiếp tục hừ lạnh một tiếng: “Tôi giết boss cũng cần cậu mang đi?”

“Vậy anh mang tôi đi, dù sao cũng như nhau.” Sau khi Phó Cửu đánh xong câu này, trên mặt cười cười: “Chơi game cùng bạn bè mới có ý tứ.”

Lúc này Tần Mặc cũng không cự tuyệt, lạnh nhạt gửi lại hai chữ: “Đã biết.”

Đây là đáp ứng rồi? Phó Cửu hơi nhú mày, xem ra Tần đại thần cũng không hoàn toàn không có tình người.

Nếu tí nữa Tần đại thần thật sự cùng cô đi giết boss, tiền tiếp nhận đơn chắc chắn sẽ bay lên rất nhiều.

Những việc chụp ảnh chung linh tinh cũng nên tính thêm vào.

Đề đại thần hỗ trợ giết boss làm gì dễ dàng như vậy.

Giá cả giống nhau đều không nhận.

Cần thiết đổi thành đãi ngộ của VIP.

Không tôi không tôi, gặp mặt cũng có chỗ lợi.

Đến lúc đó nhận đơn đánh mang tên đại thần, tuyệt đối là tiền tài cuộn cuộn!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Luôn bảo trì bộ dáng đùa giỡn Tần thần

Chương 53: Luôn bảo trì bộ dáng đùa giỡn Tần thần

Editor:hoapham290

Tương tượng đến đây, Phó Cửu buồn bực xoay người, trong tay ôm tôm hùm, mặt muốn ghét lại không thể ghét.

Hôm nay đại thần rút của cô bao nhiêu tiền, cô liền kiểm lại bấy nhiêu trên người anh ta... Một đổi một, rất công bằng!

Lúc này, hai tròng mắt thâm thúy của Tần Mặc vẫn còn đang nhìn tin nhắn WeChat trên màn hình di động, ánh mắt phức tạp khó hiểu.

Anh cho rằng thiếu niên sẽ nhắc đến chuyện kia, thế nhưng đến một câu cậu ta cũng không nhắc tới...

COCO quay đầu nhìn anh, do dự nói: “Xem ra Phó Cửu cũng không phải vì chuyện trong nhà bọn họ mới tới tìm đội trưởng. Chẳng qua đột nhiên cậu ta thay đổi nhiều như vậy, thật sự khiến người khác khó có thể tiếp thu. Có phải trước kia cậu ta vì tiếp cận đội trưởng nên vẫn luôn diễn kịch hay không? Có lẽ trước đây biết đội trưởng thích loại người ngoan ngoãn nên mới làm như vậy. Hiện tại cảm thấy không cần tiếp tục diễn nên mới buông thả mình như vậy?”

Tần Mặc lại nhìn thoáng qua nhãn dán hình người nháy mắt trên WeChat, biểu tình thờ ơ: “Thù đoạn diễn kịch như vậy, loại người ‘thông minh’ như cậu ta có thể nghĩ ra được sao?”

Nghe vậy, khoe miệng COCO giật giật. Đội trưởng, tuy rằng trước kia Phó Cửu đúng thật là không thể nào thông minh được. Nhưng mà hiện tại cậu ta rất lợi hại, nói không chừng là đã từng diễn kịch.

Nhưng mà nếu là diễn kịch cũng sẽ không cần thiết nói cho bọn họ cậu ta chính là Hắc Đào Z.

Nghĩ vậy, cậu cảm thấy nên xem trọng năng lực đoán ý của Hắc Đào Z qua lần gặp mặt này.

Nếu muốn diễn cho tốt, Phó Cửu cũng không cần thường xuyên trêu chọc tổng giám đốc khiến anh ấy luôn có ý niệm muốn giết chết cậu ta.

Vậy thì biến hóa kia rốt cuộc là vì cái gì?

Chẳng lẽ là bởi vì gia cảnh* thay đổi?

* Tình huống trong gia đình, thường nói về tình trạng kinh tế.

COCO vẫn không hiểu.

“Chỉ cần Hắc Đào Z luôn bảo trì như vậy thì không cần phải xen vào việc của cậu ấy.” Tần Mặc nghiêng đầu mở miệng, hai mắt nhắm lại như đang nghỉ ngơi, tóc màu đen vì vừa rồi bị xoa nhiều lần nên giờ hơi hỗn loạn. Anh có cảm giác trên đầu mình như còn lưu lại cái gì, không được tự nhiên dùng tay xoa vuốt đi.

COCO và Mập Mập nghe đến đây, cả người dừng lại.

Luôn bảo trì như vậy... Là bảo trì cái gì... Bộ dạng đùa giỡn tổng giám đốc sao...?!

COCO cúi đầu cắn lỗ tai con thỏ.

Quả nhiên đội trưởng đối với Hắc Đào Z rất dung túng!

Ban đêm.

Trần Hiểu Đông đang đứng trước cửa nhón mũi chân nhìn xung quanh.

Trong lòng cậu rất sốt ruột, bên thiếu gia cũng không có tin tức gì.

Chỉ nói một câu: “Anh ấy đã biết.” Sau đó ngắt điện thoại.

Lúc ấy trong lòng Trần Hiểu Đông liền lộp bộp một tiếng.

Anh ấy đã biết là có ý tứ gì?

Ý muốn nói Tần thiếu đã biết chuyện thiếu gia muốn ngủ cùng anh ấy?

Thế thì chẳng phải thiếu gia có đi mà không có về?!

Trần Hiểu Đông chấn động, nhanh chóng bật dậy.

Không được! Cậu cần thiết nghĩ ra biện pháp giải quyết, nếu không cậu thử xông vào sân khu quân đội? Nhà họ Tàn hình như là ở nơi đó.

Thời điểm Trần Hiểu Đông buồn bực đến mức muốn dậm chân, Phó Cửu đi tới từ phía sau vỗ vỗ vai cậu: “Trời đã tối, cậu đứng đây làm gì?”

“Thiếu gia!” Hai mắt Trần Hiểu Đông sáng lên: “Thiếu gia còn sống trở về! Thiếu gia, cậu có bị đánh chỗ nào hay không? Không sao đâu, cậu cứ nói cho tôi biết, tôi sẽ đi lấy thuốc giúp cậu!”

Phó Cửu nghe Trần Hiểu Đông viện cớ, tay xoa xoa huyệt thái dương: “Lần nào cậu cũng hi vọng tôi bị đánh. Nhìn cho kỹ, trên người tôi không có vết thương nào cả!”

Lúc này Trần Hiểu Đông mới để ý thiếu gia nhà hắn xác thật không có chỗ nào là không ổn. Ngược lại trên gương mặt xinh đẹp kia nhiễm một tầng đỏ ửng giống như được ăn rất thỏa mãn, trong tay ôm hai con tôm hùm Úc Châu cỡ lớn còn sống?

Trần Hiểu Đông tò mò duỗi tay, hỏi: “Thiếu gia, cậu lấy đâu ra hai con tôm hùm Úc Châu lớn như vậy?” Vẫn còn đang sống. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sừng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Lên trò chơi chọc đại thần

Chương 54: Lên trò chơi chọc đại thần

Editor:hoapham290

Giang Thành cũng không giống Lâm Hải, một đôi tôm hùm Úc Châu như vậy, đừng nói là còn sống, cho dù chết cũng có giá trị xa xỉ.

Gần đây không phải thiếu gia không có tiền sao?

Sao có thể đem thứ này về?

“Tần đại thần đưa.” Phó Cửu nói xong thuận tay ném tôm hùm tới trong ngực của cậu: “Tìm một thùng nước để thím Lâm chăm coi, chờ mẹ tôi về nếu chúng.”

Tần, Tần thiếu đưa tôm hùm?!

Trần Hiểu Đông trừng mắt, tức khắc cảm thấy đồ vật trên tay nặng như thiên kim**!

** Nghìn vàng, ý nói nhiều tiền của hoặc có gì rất quý giá.

Quan hệ giữa thiếu gia với Tần thiếu đã tốt đến mức Tần thiếu đã có thể tặng lễ vật cho cậu ấy sao?

Này quả thật chính là sống lâu mới thấy!

Phải biết rằng lần đầu tiên Tần thiếu được thiếu gia thổ lộ, thiếu chút nữa anh ấy đã kêu người dùng một tay nghiền chết thiếu gia.

Thế nhưng hiện tại còn tặng lễ vật cho thiếu gia?!

Nhưng đưa lễ vật như tôm hùm. . . Có phải quá quý dị hay không?

Thế giới của Tần Thần quả nhiên không phải người phạm như bọn họ muốn hiểu là có thể hiểu được!

“Đợi một chút! Thiếu gia, cậu đi đâu?” Trần Hiểu Đông nhìn Phó Cửu muốn lên lầu, nhìn không được mở miệng hỏi.

Trước khi Phó Cửu đóng cửa chỉ chừa lại cho cậu một câu: “Lên trò chơi chọc đại thần.”

Phó chín lâm đóng cửa phía trước, chỉ chừa cho hắn một câu: “Lên trò chơi, liêu đại thần.”

“... ”

Trần Hiếu Đông đi ra cùng thím Lâm, cả hai người đều cảm thấy gần đây thiếu gia nhà bọn họ có chút hơi giống bị tẩu hỏa nhập ma!

Thế nhưng thật sự vì một người đàn ông mà bắt đầu vật lộn với cái máy tính đến mất ăn mất ngủ.

Chỉ là bọn họ quá hiểu rõ kỹ thuật của thiếu gia, thao tác nhân vật nào trong trò chơi cũng không được. Từ lúc phu nhân mở công ty, bọn họ liền biết thiếu gia không có thiên phú về mặt này. Thiếu gia lại dám tìm cơ hội để tiếp cận Tần Thần trong trò chơi.

Không thể không nói, một khi con người sa vào lưới tình cũng sẽ làm ra chuyện khiến mọi người kinh ngạc.

Thím Lâm cũng không nấu hai con tôm hùm kia, lại nghe nói là đồ vật của vị Tần thiếu gia đưa, bà càng không dám đụng vào. Chỉ cẩn thận tìm một thùng gỗ nhỏ, bỏ thêm chút rong biển rồi đem lên phòng Phó Cửu, làm sùng vật cho thiếu gia nuôi.

Lúc Phó Cửu tắm rửa xong, vừa đi ra liền thấy hai con tôm hùm đang giương nanh múa vuốt về phía cô. Thuận tay xách một con lên nhìn trái nhìn phải, sau đó lấy điện thoại chụp một tấm ảnh gửi cho Tần Mặc: “Dùng sùng vật tôm hùm mới triệu hoán đồng đội Tần đại thần.”

Tấm ảnh là do Phó Cửu nghiêng mình chụp, cô căn bản cũng không chú ý tới thời điểm gửi ảnh đi qua, trên ảnh còn có thể mơ hồ nhìn thấy xương quai xanh lộ ra từ áo ngủ lông léo kia.

Tần Mặc mở di động liếc mắt nhìn tấm ảnh kia, tầm mắt đảo qua trên xương quai xanh trắng nõn tinh xảo của thiếu niên, ánh mắt hơi dừng lại, nhúu mày nhăn ghì âm, giọng nói có chút lạnh: “Về sau đừng gửi ảnh chụp như vậy.”

Ảnh chụp như vậy?

Ảnh chụp cô gửi thế nào... Phó Cửu nhìn đồ vật trong tay, còn không phải làm một con tôm hùm sao?

Vẫn là do chính tay Tần đại thần đưa...

Tóm lại, quan trọng là nên nói đúng.

“Bây giờ lên trò chơi sao?” Phó Cửu một bên ghi âm lại, một bên nghiêng người nhấn nút khởi động máy tính.

Thời điểm Tần Mặc nghe câu này, tiếng vang kia rất rõ ràng. Gia hỏa này dùng máy tính kém như cái máy dẹt để chơi game sao?

“Đội tôi ở cầu Nại Hà.”

Đương nhiên Phó Cửu sẽ không cự tuyệt, tay nhanh nhẹn gõ tài khoản đăng nhập vào trò chơi, truyền tống nhân vật tới cầu Nại Hà.

“Đỉnh” một tiếng.

Như là có thứ gì truyền tới.

[Bạn tốt Tần Mặc tặng ngài 999999 đồng vàng, ngài có tiếp thu hay không?]

Chỉ là một cái cũng chưa xong, ngay sau đó lại truyền tới lần nữa.

[Bạn tốt Tần Mặc tặng ngài 999999 kim cương bảy màu, ngài có tiếp thu hay không?]

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Đại thần nói: Là lễ vật gặp mặt.

Chương 55: Đại thần nói: “Là lễ vật gặp mặt.”

Editor:hoapham290

999999 đồng vàng trong trò chơi?

Nếu đổi thành tiền mặt ít nhất cũng là 9999 nhân dân tệ. Càng đừng nói đến kim cương bảy màu trân quý kia, ngày thường không dễ dàng mua được.

Đại thần đây là đang làm cái gì...

Tuy rằng Cửu gia của chúng ta là người thông minh, cũng không rõ đối phương đang suy nghĩ chuyện gì.

“Tiếp thu.” Tần Mạc chỉ nhấn lại sáu chữ: “Lễ vật gấp mặt.”

Phó Cửu: “...”

Đại thần, rốt cuộc là anh tìm đâu ra loại giáo trình gấp mặt như vậy?!

Làm sao lại giống sinh lễ như vậy?

Nào có người trực tiếp đưa tiền cho bạn bè trong trò chơi như thế?

Một phú hào phúc hắc như vậy, cô cũng đã động đũa với người ta, Phó Cửu cũng không biết là may mắn hay bất hạnh

Nghĩ hồi lâu vẫn không hiểu được.

Nhưng thật ra cô cũng tiếp thu kim cương kia. Có thể mài nhỏ thành cái gậy đeo bên ngoài làm vũ khí cho hai người.

“Không phải cậu đang thiếu tiền sao?”

Quả nhiên là Tần Thần danh tiếng uy chấn bốn thành, mỗi lần trò chuyện nói cao lãnh nói trắng ra như vậy.

Phó Cửu mở bọc một cây kẹo que đặt ở trong miệng, câu môi cười: “Đúng là tôi đang thiếu tiền. Nhưng mà đại thần, anh cứ đưa như vậy sẽ khiến tôi cho rằng anh muốn bao nuôi tôi.”

Ngón tay Tần Mạc đặt trên con chuột đột nhiên căng thẳng, cũng cười theo, cực kỳ lạnh: “Gửi lại kim cương cậu vừa mới tiếp thu cho tôi.”

“Chúng nó rất hữu dụng.” Phó Cửu ngậm kẹo que, hai chân thon dài tách ra, rất nhanh trả lời lại: “Tần đại thần, chúng ta là anh em nên tôi sẽ nói thật với anh. Làm người không thể quá keo kiệt, đặc biệt là đàn ông. Làm gì có đạo lý tặng đồ vật rồi lại thu hồi? Tôi vừa mới tiếp thu, chúng ta vẫn nên đi giết boss, ngoan.”

Đôi mắt thâm thúy của Tần Mạc âm trầm nhìn câu nói kia trên màn hình, đặc biệt là chữ “ngoan” ở cuối câu. Toàn thân phát ra cảm giác áp bách lạnh lẽo, khiến cho bí thư Lương đi vào báo cáo liền tự động lui về phía sau.

Tổng giám đốc làm sao vậy?

Đột nhiên có cảm giác giống như muốn giết người!

Kế tiếp hần thấy tổng giám đốc của bọn họ nâng tay lên, hung hăng gõ chữ trên bàn phím: “Câm miệng!”

Trước nay Tần Mạc đều không trông cậy vào thời điểm gia hỏa này trò chuyện sẽ có thể phun ra lời nói dễ nghe.

Hết thấy đều xem xét năng lực của Hắc Đào Z.

Anh mới không giết chết cậu ta.

Tần Mạc lại tự nhủ với chính mình thêm lần nữa.

Phó Cửu sờ đầu tóc của mình, trả lời: “Chúng ta có thể dùng kim cương làm vũ khí, anh nghĩ muốn làm cái gì?”

Dần dần Tần Mạc cũng quen với phương thức nói chuyện của gia hỏa này, lạnh nhạt gửi đi hai chữ: “Tùy tiện.”

“Đến lúc đó tôi lại tự mình nghiên cứu.” Phó Cửu nói xong, tay cầm tai nghe đeo vào: “Tôi mời anh vào đội.”

“Được.”

Giọng Tần Mạc vừa rơi xuống, cảnh tượng trong trò chơi liền thay đổi.

Đã không còn phong cảnh êm đềm, nước chảy khéo léo, hoa đào rực rỡ. Mà là đi tới trước một ngôi mộ cổ xưa, lối vào trong phần mộ còn có bốn người chơi khác.

Đám người phía trước là những người gửi đơn cho Hắc Đào Z.

Đối với sức chiến đấu của Hắc Đào Z, bọn họ cũng có hiểu biết. Vốn dĩ định mở cửa liền nghe Hắc Đào Z nói có bằng hữu có hán muốn tham gia cùng bọn họ.

Lúc đầu bọn họ cảm thấy nếu nhiều người cùng nhau dọn dẹp quái trong phần mộ cổ xưa này sẽ không có lời. Dù sao cũng cần chia trang bị, nếu một người thao tác không tốt tới, nói không chừng sẽ không hoàn thành nhiệm vụ lần này.

Chỉ là đến khi bọn họ gặp vị bằng hữu kia trong miệng của Hắc Đào Z...

Toàn bộ đều hóa đá!

Tần... Tần Thần?!

Sao có thể!

Nhất định lại là một kẻ gỗ tên là Tần Thần, lừa gạt cá nhân trong bản đồ Sơn Trại!

Đội xem tư liệu và cấp bậc của hắn là có thể phát hiện nghi... Nghi...

Mẹ kiếp, thế nhưng lại không có điểm đáng ngờ?!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Đại thần yêu đương qua mạng

Chương 56: Đại thần yêu đương qua mạng

Editor: hoapham290

Bốn người chơi đồng thời nhìn thoáng qua nhau, ánh mắt kinh sợ nhìn về phía Tần Mạc.

Cấp bậc miễn cấp (Cấp cao nhất trong trò chơi), tư liệu hoàn hảo.

Càng khiến người nhìn lóe mù mắt chính là chữ xếp hạng PK màu vàng sáng chói của hắn.

No 1!

Này chắc chắn là Tần Thần không thể nghi ngờ.

Bọn họ nhìn thấy Tần Thần...

Hóa đá, kích động, phấn khởi!

Căn bản không có cách nào hình dung được tâm tình của bốn vị này.

Bọn họ ngồi ở tiệm internet, ta cầm con chuột đều run rẩy.

Người kia chính là Tần Thần!

Trước nay đều không chơi game riêng lẻ, mỗi lần phát sóng trực tiếp trong thi đấu Điện Cạnh sẽ dẫn tới nghìn vạn game thủ điên cuồng hô tên Tần Thần!

Bọn họ thật sự không phải đang nằm mơ đúng không?

Mặc kệ, trước mắt nên tự sát một lần rồi lại tiến vào trò chơi.

Chỉ có chết một lần, bọn họ mới có thể tin tưởng sự thật này!

“Sao lại không nhúc nhích rồi? Bắt đầu đánh đi nha.” Phó Cửu còn đang gõ chữ, vừa chớp mắt liền thấy bốn người chơi phía trước đang trong trạng thái treo...

Tình huống này là như thế nào?

Phó Cửu dừng một chút, chợt ý thức được điều gì.

“Là bởi vì anh?”

Tin nhắn này là do Phó Cửu gõ trong khung trò chuyện riêng.

Tần Mạc nâng lên một bàn tay, đáp lại: “Tôi chưa bao giờ đánh nghiệp dư, chỉ toàn đánh ‘Anh hùng’ chuyên nghiệp, cũng không rõ ràng lắm.”

“Anh không có tự mình vào game?” Phó Cửu chấn động.

Tần Mặc thần nhiên trả lời: “Không tự mình vào. Nhưng mà đôi khi công ty tuyên truyền yêu cầu game thủ vào game, ba lần.”

Phó Cửu căn cứ vào lý giải của đại thần, phiên dịch lại lời nói của anh chính là từ lúc bắt đầu chơi game, anh chỉ tự mình vào game ba lần, những lần còn lại đều là vì phát sóng trực tiếp...

“Trách không được bọn họ sẽ treo, hóa ra là bị đại thần anh dọa.” Phó Cửu nhướn mày, tốc độ tay bay nhanh: “Vậy ngày thường anh chơi game chẳng phải đều rất cô đơn? Lần này thì tốt, còn có gia bên cạnh, gia sẽ làm tài xế già mang anh đi làm giàu.”

Tần Mặc hoàn toàn không phản ứng lại. Tiểu tử này thuộc về loại hình thích leo lên nóc nhà lật ngói. Càng phản ứng càng muốn chọc người, tốt nhất là nên làm lơ cậu ta.

Nhưng mà ngoài ý muốn, cậu ta thuận mắt hơn một chút so với những người khác.

Nghĩ đến đó, Tần Mặc nghiêng đầu đốt một điếu thuốc. Cứ ngồi trên ghế da như vậy, sau lưng là bầu trời đầy sao, toàn bộ ánh đèn thành thị, khoảnh khắc đó phẳng phát như tất cả đều là bối cảnh phụ trợ cho anh.

Bí thư Lương bụng cà phê đi tới, trên tay còn mang bao tay màu trắng. Từ trước đến nay, tổng giám đốc nhà bọn họ đều có thói quen ở sạch, một chi tiết nhỏ cũng không xem nhẹ... Hắn muốn liếc mắt nhìn màn hình một cái, quan sát xem rốt cuộc là tổng giám đốc đang nói chuyện phiếm cùng ai.

Bình thường vào thời gian này, tổng giám đốc hẳn là đang xem tin tức về tài chính và kinh tế, tại sao bây giờ lại lên trò chơi?

Rốt cuộc là người nào ở máy tính bên kia?

Lần trước khiến cho tổng giám đốc tạm dừng hội nghị đã diễn ra được một nửa.

Lần này lại làm tổng giám đốc điều chỉnh thời gian làm việc.

Chắc chắn là một tiểu yêu tinh!

Bằng không làm sao có thể khiến tổng giám đốc đến cả công việc cũng không làm mà lo chơi game?

Nhưng tiểu yêu tinh này là ai? Hắn thật sự rất tò mò, trong lòng ngứa ngáy giống như có móng vuốt đang cào.

Tổng giám đốc lại cô tình không nói cho hắn biết.

Thật là rất ưu thương...

Vậy thì hắn báo cáo với ông chủ và phu nhân như thế nào?

“Bí thư Lương.” Tần Mặc tắt điếu thuốc, bụng ly cà phê lên, hai mắt nhìn hắn, đáy mắt tràn đầy tia sáng lạnh: “Nên nhớ kỹ anh rốt cuộc là ai. Hiện tại đóng cửa đi ra ngoài.”

Bí thư Lương cả người run rẩy, da đầu căng lên đáp: “Vâng.”

Vì sao khí tràng*** của tổng giám đốc còn làm người ta có cảm giác áp bách hơn so với ông chủ?!

*** Là một khái niệm trong đạo giáo và triết học, là một loại năng lực thần bí, hay có thể dùng chỉ sức mạnh hoặc khí chất.

Không phải vẫn là một học sinh sao...

Trách không được fan của tổng giám đốc sẽ gọi cậu ấy là Tần Thần, này căn bản chính là bạo quân chuyển thể a!

Lại nói có người có thể không sợ tổng giám đốc như vậy, cũng là rất dũng cảm!

Nghĩ đến đây, bí thư Lương lấy điện thoại ra bấm một dãy số như rất quen thuộc, về mặt nghiêm túc nói: “Phu nhân, ông chủ, tôi hoài nghi tổng giám đốc cậu ấy yêu đương qua mạng. Không sai, chính là yêu qua mạng...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Tàn Thần online, thế giới sôi trào

Chương 57: Tàn Thần online, thế giới sôi trào

Editor: hoapham290

Bên này bí thư Lương còn đang nói dối quân tình.

Bên kia “Anh hùng” hoàn toàn bùng nổ chiến tranh.

Bên trong trò chơi không có người bình tĩnh, hầu như toàn bộ thế giới đều nhanh chóng cập nhật tin tức.

“Mẹ kiếp, tôi lại có thể thấy Tàn Thần lên trò chơi lúc còn đang sống? Còn không có ản thân, này không phải là sự thật!”

“Đoàn fan chúng ta không nhận được tin tức chiến đội Đế Minh phát sóng trực tiếp, Tàn Thần sao có thể lên trò chơi? Không có khả năng!”

“Đó là sự thật. Rất nhiều người đã thấy hiện tại Tàn Thần còn đang đánh ả!”

“Trời ạ, không cần nằm mơ! Tàn Thần sẽ đánh ả? Tàn Thần chỉ đánh PK liên đoàn cơ mà?!”

“Đậu má, không tin thì tự mình đi xem! Tàn Thần còn đi cùng một tay mới, quan hệ trông rất mờ ám!”

Quan hệ rất mờ ám... Rất mờ ám... Thành viên của chiến đội Đế Minh ngồi ở trên tầng cao nhất sau khi nghe được tin tức tổng giám đốc đánh ả cũng đi theo vào trò chơi, hiện tại mặt đối mặt nhìn thoáng qua nhau.

Kế tiếp... Tập thể đều nhìn về phía COCO!

Miêu hệ thiếu niên ủy khuất cắn lỗ tai con thỏ: “Không nên hỏi tôi, tôi cũng không biết!”

Đội trưởng, sao anh lại bị Hắc Đào Z thông đồng đi đánh ả a! Là ai đã từng nói đánh ả vốn dĩ không có ý tứ chút nào?

Anh có biết anh vừa mới xuất hiện, hệ thống trò chơi đều sắp tê liệt hay không?!

Số lượng người chơi tham gia đánh ả giờ đã vượt qua nghìn vạn khiến nhóm kỹ thuật game muốn phát điên lên rồi!

Lúc người đại diện của chiến đội Đế Minh thu được tin tức này là do lão tổng giám đốc sáng lập công ty phát sóng trực tiếp nói cho hắn.

Hắn dịu dàng cười, hơi thở mang đậm tính thương nghiệp nhấn mạnh: “Tổng giám đốc Tàn của chúng tôi không đánh ả, nhất định là ngài nhận sai người.”

Lão tổng giám đốc kia dứt khoát đưa notebook cho hắn.

Người đại diện tức khắc chấn động: “Đợi chút, trước tiên tôi gọi một cuộc điện thoại.”

Trước khi nhấc gọi, hắn hít sâu một hơi. Không nghĩ tới hắn vừa định mở miệng, tổng giám đốc Tàn liền nói: “Tôi đang đánh ả, có việc gì thì để ngày mai nói. Đừng nên vui chơi ở bên ngoài, về công ty sớm một chút còn làm việc, cúp máy.”

Giọng nói rất lạnh, ngắt điện thoại rất dứt khoát.

Xác thật là tác phong của Tàn thiếu nhà bọn họ.

Nhưng mà tổng giám đốc, tốt xấu gì thì tôi cũng là người đại diện của cậu. Vẫn là tôi quản cậu, không phải cậu quản tôi, được chứ?!

Mấu chốt là cậu làm sao lại thật sự đi đánh ả?!

Tên bài báo ngày mai làm sao bây giờ?

Chờ một chút, tên chủ đề!

Ánh mắt người đại diện vừa chuyển, lập tức gọi điện thoại cho đoàn đội của công ty quan hệ xã hội: “Hiện tại các cậu viết một bài báo dài nói tổng giám đốc Tàn lên trò chơi đánh ả là vì muốn thay mặt chiến đội khai quật máu mới mẻ... Quan hệ mờ ám cái gì? Quan hệ mờ ám lại là cái... Sao lại thế này?!”

“Kia, kia cái gì... Có người nói lần này tổng giám đốc Tàn lên trò chơi là vì một tay mới. Hiện tại tên đó đi cùng tổng giám đốc Tàn tiếp đơn kiếm tiền, mỗi lần hoàn thành giết chết boss sẽ lấy năm nghìn. Vì có thể tổ đội cùng tổng giám đốc Tàn, hiện tại chúng tôi đều lên trò chơi, tranh thủ có thể xin vào đội...”

Ngực người đại diện phập phồng lên xuống. Ai có thể nói cho hắn, rốt cuộc tổng giám đốc bị sao vậy?!

Trước kia đều do hấn cầu xin tổng giám đốc, cậu ấy mới chịu đáp ứng hấn đăng nhập vào trò chơi đánh ải để phát sóng trực tiếp...

Hết thầy chuyện này còn chấp nhận được, không cần mở họp, không có việc gì để làm, tâm tình cũng không tệ lắm...

Tổng giám đốc Tần nhà bọn họ sống với châm ngôn “Mọi người yêu thích tôi hay không thích tôi, tôi vẫn luôn cao lãnh như vậy”.

Hiện tại sao lại tùy tiện tiện cùng người khác đi giết boss chỉ vì năm nghìn?

Tổng giám đốc, nếu tiền có thể đã động đến cậu, vì sao cậu không nói sớm cho tôi biết!

Quả thật người đại diện đau đớn vô cùng đau đớn, biểu tình lập tức biến đổi nói: “Tổng giám đốc Tần đang ở khu nào?”

“A, làm gì?”

Người đại diện hừ lạnh: “Tôi cũng muốn mướn hấn đánh ải thay tôi!”

“...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Bán đấu giá Tần đại thần

Chương 58: Bán đấu giá Tần đại thần

Editor:hoapham290

Phó Cửu đang tập trung đánh ải liền phát hiện người đến vây xem đặc biệt nhiều.

Hơn nữa trên đỉnh đầu của những người đó cũng có danh hiệu màu vàng rực rỡ giống như Tần đại thần.

Phó Cửu nhướng mày, ngậm kẹo que, tà nhỉnh cười, gõ một câu gửi đến Tần Mặc: “Tần đại thần, sức ảnh hưởng của anh rất mạnh, các chức nghiệp chiến đội trong cả nước đều mò tới vì anh.”

Tần Mặc cũng nhìn lướt qua màn hình, hồn nhiên không thèm để ý: “Đừng nhìn người khác, để ý quái trước mặt cậu một chút.”

Lạnh nhạt như vậy?

Ngón tay Phó Cửu click một cái phát ra đại chiêu.

Boss toàn diệt!

Nhiệm vụ hoàn thành!

Hai cái tên Hắc Đào Z và Tần Mặc lại treo cao trên thông báo toàn thể giới lần nữa.

Sắc trời rõ ràng đã khuya, cư dân mạng lại nhiệt tình không có chút buồn ngủ nào, đều nhìn chăm chăm vào màn hình máy tính.

Mặc kệ là người chơi ở tiệm internet hay là người có chức nghiệp liên đội, mỗi lần đều điên cuồng gửi đơn, hi vọng Hắc Đào Z có thể chấp nhận đơn của bọn họ.

Phó Cửu vừa thấy tình cảnh này, ánh mắt chợt lóe, bộ dáng cười cười không ngay thẳng gõ chữ gửi qua một câu: “Đêm nay nhận thêm một đơn cuối cùng, giá càng cao càng tốt.”

Một đơn cuối cùng?!

Người đại diện nghĩ thầm, thật vất vả mới có cơ hội làm nô dịch cho tổng giám đốc, hấn tuyệt đối sẽ không để dành cho người khác!

Vì thế quyết đoán trả mười nghìn!

Trước nay trong trò chơi cũng không thiếu kẻ có tiền.

Có ai lại không muốn tiếp xúc gần gũi với thần tượng của mình?

Còn không phải là tiền sao?!

Vậy thì thêm!

Trong nháy mắt, giao diện trò chơi đều trở thành nơi ra giá.

Giá cả đánh ai trực tiếp từ 5000 bay lên thành 50000!

Phó Cửu nâng chân dài, tóc màu bạc bởi vì mang tai nghe nên cũng cong lên theo. Nhìn giá cả vẫn luôn tăng nhanh, không cần thận gở một câu nói thật gửi qua cho Tần Mặc: “Đại thần, sao tôi lại có cảm giác tình cảnh này như là đang bán đầu giá anh, haha...” “Phó, Cửu!”

Mặc dù là cách màn hình, Phó Cửu cũng có thể cảm giác được người đàn ông này đang âm ngoan nghiêng răng nghiêng lợi.

“Nếu cậu không câm miệng, tôi sẽ khiến cho cậu và máy tính của cậu cùng nhau biến mất!”

Ánh mắt Tần Mặc âm trầm, ngón tay thon dài gắt gao nắm chặt con chuột, liễu mạng ngăn chặn lửa giận trong lòng. Cuối cùng cũng không dè xuống được, vẫn gở một câu gửi qua.

Thời điểm bí thư Lương tiến vào vừa nhìn thấy chính là một màn này.

Chỉ nhìn thoáng qua phía Tần Mặc đang ngồi liền nhanh chóng đi ra ngoài.

Thật là đáng sợ!

Tổng giám đốc biến thành ác ma!

Hắn chỉ là ra ngoài gọi hai cuộc điện thoại thông báo một chút tình hình.

Tại sao ánh mắt tổng giám đốc lại trở nên khát máu như vậy?!

Hắn cảm thấy mặc kệ hiện tại là ai đi vào, tổng giám đốc đều có thể bóp nát cổ người nọ!

Thật đáng sợ!

Người đang yêu chính là không thể nói lý như vậy.

Một giây kia trên miệng còn treo nụ cười, giây tiếp theo có thể trở thành kẻ giết người!

Bí thư Lương nhận không được lại gọi điện thoại: “A lô, là phu nhân phải không? Đúng vậy, là tôi. Tôi cảm thấy tổng giám đốc giống như là đang cãi nhau với đối phương. Vâng, không sai, là loại cãi và giữa một cặp vợ chồng son...”

Trên thực tế Phó Cửu gửi xong câu nói kia cũng cảm thấy có chút không ổn. Dù sao mình có thể kiếm được nhiều tiền như vậy cũng đều là nhờ có Tần đại thần đi theo.

Nghĩ nghĩ, lại gửi đi một hàng chữ.

“Anh yên tâm. Nếu là bán đầu giá đại thần, tôi khẳng định là sẽ bảo tiêu đầu tiên bên cạnh anh, tuyệt đối không để bọn họ đoạt đi.”

Mặc dù hai người đang trò chuyện riêng, Tần Mặc cũng muốn túm gia hỏa này từ trong máy tính ra ngoài, dùng sức bóp nát mồm của cậu ta.

Người này ngoại trừ kỹ thuật đánh rất tốt trong trò chơi, còn lại chỉ cần một giây cũng có người muốn giết chết cậu ta!

Cái tật xấu gặp ai cũng đùa giỡn này, sớm muộn cũng có ngày anh phải xách cậu ta lại đây rồi chặt bỏ nó!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Có người muốn tặng bốc Phó Cửu thành đại thần

Chương 59: Có người muốn tặng bốc Phó Cửu thành đại thần

Editor: hoapham290

Tần Mặc hung hăng hạ mi mắt, đẩy mắt thâm thúy lạnh băng: “Còn không cảm mến? Cậu muốn tôi cắt ngắn móng vuốt của cậu sao?”

Haizz, đại thần lại ngao kiêu*... Phó Cửu lười biếng duỗi vai, vẫn là không cần đùa giỡn quá phận, như thế hiệu quả sẽ bị đảo ngược.

*Mặt ngoài thì làm bộ lạnh lùng, cường ngạnh nhưng bên trong lại ngại ngùng, xấu hổ, rất ôn nhu.

Phó Cửu nghĩ như vậy, ngâm kẹo que vờn tay qua, nhún con chuột một cái nhanh chóng mời vị ra giá cao nhất vào phó bản, người chơi “Tôi chính là người đại diện của đại thần”.

“Tôi chính là người đại diện của đại thần? Nick name rất kỳ quái.” Phó Cửu một bên trò chuyện riêng cùng Tần Mặc, một bên bắt đầu định vị.

Tần Mặc liếc mắt quét qua người chơi kia một cái, đôi mắt đen nhánh thâm thúy xẹt qua một tia sáng lạnh lẽo.

Người đại diện còn đang ở bên kia khoe khoang, hỏi trợ lý bên cạnh: “Yêu cầu tổng giám đốc làm động tác nên nói như thế nào?”

Trợ lý rụt cổ một chút: “Gồ, gồ chữ...”

Chỉ cần gồ chữ là được? Trong lòng người đại diện gọn sóng, có ai có thể nghĩ đến hẳn cũng có một ngày xoay người làm địa chủ. Vừa mới muốn đặt tay lên trên bàn phím, trong trò chơi liền xuất hiện một câu: “Hiện tại cậu muốn tự offline hay đợi tôi gọi điện thoại bức cậu hạ tuyến**? Người đại diện Phong.”

** Giống như offline.

Phong Dật không nghĩ tới hẳn bị vạch trần thân phận nhanh như vậy, cả người tức khắc chấn động.

Lại nghe tổng giám đốc nhà hẳn ở bên kia nói: “Xem ra gần đây nhiệm vụ của cậu ở công ty quá ít, làm cậu có thời gian rảnh để chơi game? Ngày mai bắt đầu tăng ca.”

Phong Dật: “...”

Chờ một chút!

Hắn bỏ ra năm mươi nghìn để tổng giám đốc tới làm nô dịch chứ không phải hẳn vì tương lai làm nô dịch càng tốt cho tổng giám đốc!

Cái gì mà đánh ai, vốn dĩ là cái bẫy!

Vừa rồi đầu óc của hắn nhất định có vấn đề mới nghĩ đến chuyện nhân cơ hội để tổng giám đốc tới làm nô dịch cho hắn.

Nói rằng chỉ cần đưa tiền là có thể vào?

Gạt người!

Quả thật Phong Dật rất muốn khóc.

Với năm mươi nghìn nhân dân tệ, hẳn chỉ hưởng thụ được cảm giác bị ngược!

Quả nhiên, hẳn không nên tới trêu chọc tổng giám đốc.

Nhưng mà...

Thao tác của tên Hắc Đào Z kia sao lại tàn nhẫn ảo diệu như vậy?

Một chiêu toàn diệt?!

Còn có thể nhắn tin cùng tổng giám đốc?

Chờ một chút!

Thế nhưng hẳn có thể phối hợp hoàn mỹ cùng với tổng giám đốc?

Phải biết rằng chưa có ai có thể đuổi kịp tốc độ chơi game của tổng giám đốc!

Này... Người này tuyệt đối là cao thủ trong cao thủ!

Phong Dật xem đến nhiệt huyết sôi trào, nhanh chóng bật dậy từ trên sofa, một tay nắm áo trợ lý chỉ vào màn hình nói: “Người gọi Hắc Đào Z này, tôi mặc kệ cậu dùng biện pháp gì, nhất định phải tra ra toàn bộ tư liệu của hắn cho tôi. Là nam hay là nữ, có bạn trai hoặc bạn gái hay không, hiện tại bao

hiều tuổi, người ở nơi nào, nghề nghiệp là gì, ngày mai tôi phải thấy được ảnh chụp người thật của hấn trên bàn công tác của tôi!”

“A, phó tổng giám đốc, anh muốn ảnh chụp của hấn làm cái gì?” Trợ lý mê mang, không phải phó tổng giám đốc vì mất năm mươi nghìn nhân dân tệ mà trở nên ngu ngốc đầu nhĩ?

Đáy mắt Phong Dật lóe lên ánh sáng: “Tôi muốn bồi dưỡng hấn thành chức nghiệp đại thần chỉ sau tổng giám đốc, đương nhiên trước tiên muốn xem bộ dáng của hấn ra sao! Đi tra!”

Này quả thật chính là thu hoạch ngoài ý muốn.

Thao tác quá xinh đẹp!

Loại hình ảnh trò chơi như này thích hợp làm phát sóng trực tiếp nhất!

Chiến đội vẫn luôn yêu cầu một người có thể phối hợp đánh cùng tổng giám đốc như vậy.

Nhưng có tình ngay cả bọn COCO cũng không làm được.

Hiện giờ rốt cuộc có thể giải quyết được chuyện này, quả thật là thần đang trợ giúp hấn!

Chờ một chút, trước tiên hấn nên thêm bạn lại nói sau.

Phong Dật vốn tưởng rằng nhờ thân phận là người đại diện của tổng giám đốc, hấn sẽ rất nhanh được đối phương chấp nhận.

Không nghĩ tới...

Cự tuyệt?!

Hấn là người đại diện của đại thần Điện Cảnh, các game thủ đều muốn tranh nhau mà nịnh bợ hấn, thế nhưng sẽ bị người khác cự tuyệt?!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Ức hiếp đến từ đại thần

Chương 60: Ức hiếp đến từ đại thần

editor: hoapham290

Phong Dật không tin sự thật, tay không ngừng ấn gửi lời mời kết bạn.

Kết quả vừa đánh xong phó bản, sau khi phân trang bị hấn liền bị đá... Bị đá!

Từ trước đến nay Phó Cửu chơi game có một thói quen đó chính là không bao giờ thêm bạn tốt.

Ngay cả trường hợp của Tần đại thần cũng là việc ngoài ý muốn.

Sao có thể lại thêm một người khác.

Đương nhiên là cự tuyệt.

Hiện tại toàn bộ lực chú ý của cô đều đặt trên những việc như kiếm tiền.

Con số trong thẻ ngân hàng tăng lên đột ngột, chuyện này làm cho tâm tình của cô không thể không nói là vui sướng. Quà nhiên mang đại thần đi theo đánh boss không giống bình thường, lớn lên đẹp trai, phí lên sân khấu lại cao như vậy.

Chỉ cần hai cảnh đã có sáu mươi nghìn nhân dân tệ, cũng đủ cho cô mua linh kiện máy tính.

Nếu trừ đi tiền thiếu nợ tôm hùm cũng có gần bốn mươi nghìn.

Phó Cửu cắn kẹo que, vô cùng sáng khoái gửi cho Tần đại thần bốn chữ: “Kết thúc, đi ngủ.”

“Trước khi ngủ, chúng ta nên tính toán một chút...” Tần Mặc chậm rãi gõ bàn phím: “Tiền hôm nay cậu tiếp nhận đơn.”

Phó Cừu cứng đờ, kẻo que rớt!

Vì sao đại thần còn muốn tính tiền với cô?

Này không giống với lúc cô vừa online, đối phương thái độ nhà giàu quăng cho cô ba lần 999999.

“Tôi còn tưởng rằng đại thần coi tiền tài như căn bã.” Phó Cừu chơi đùa tóc bạc của mình, tiền tới tay liền bay đi, loại cảm giác này không tốt cho lắm.

Tần Mặc thông thả trả lời: “Xem ra nhận thức của cậu đối với tôi căn bản là sai lầm. Tôi là một thương nhân, chuyện không có lợi thì làm gì nhúng tay vào?”

Nhà tư bản giống như quỷ hút máu.

Phó Cừu nhanh chóng gửi cho đối phương một câu, nghĩ lại về sau còn muốn mang đại thần đi theo kiếm tiền, thành lập quan hệ hợp tác lâu dài cũng không tồi, tà mị nhếch môi: “Tí nữa tôi chuyển một nửa qua WeChat cho anh.”

“Một nửa?” Tần Mặc cười như không cười: “Ai nói muốn chia một nửa? Tôi chỉ cần cậu một.”

Phó Cừu nhìn tỉ lệ hoa hồng chia cực kỳ không công bằng ở cuối câu, nhin không được mở miệng: “Đại thần, anh không cảm thấy chia tiền như vậy rất vô sỉ?”

“Không cảm thấy.” Giọng nói Tần Mặc thản nhiên, liền tiếp hỏi Phó Cừu ba vấn đề: “Tên người tiếp đơn đánh là ai? Mọi người tiến đến vây xem ai? Cuối cùng bọn họ đầu giá cao như vậy là bởi vì ai?”

Phó Cừu: “...”

“Đều là tôi.” Tần Mặc hít một hơi thuốc mới gõ lại một hàng chữ: “Cho nên cậu một tôi chín là rất công bằng.”

Đối mặt với người đàn ông có thù tất báo như thế, Phó Cừu còn có thể nói cái gì, mở WeChat chuyển số tiền lớn qua, tặng kèm điều kiện: “Về sau tiếp tục nhận đơn đánh ả!”

Thời điểm thu tiền, Phó Cừu nói cho chính mình đây là cô đang phóng cần câu cá lớn.

Đại thần giúp đánh một lần vốn là kiếm được sáu mươi nghìn.

Lần sau quảng cáo khẳng định là kiếm được càng nhiều.

Coi như đầu tư cũng cảm thấy thịt đau như cắt.

Vốn là kiếm được năm con số, qua thời gian ngắn ngủn liền giảm thành bốn con số.

Phó Cừu buồn bực cắn kẻo que, ngoại trừ thời điểm người đàn ông này bị trêu chọc thì tưởng đối đáng yêu một chút, những lần khác đều không dễ tính kể!

Bên này Phó Cừu vừa chuyển tiền xong, Tần Mặc bên kia liền nhận được cuộc gọi từ người đại diện khóc kể lể: “Tổng giám đốc Tần, tên Hắc Đào Z kia lại dám cự tuyệt tôi, thế nhưng hần cự tuyệt tôi!”

Tần Mặc nghe xong đại khái ý tứ bên kia, ánh mắt thâm thúy mở điện thoại di động ra liền thấy thông báo chuyển khoản trên WeChat, ba mươi nghìn xx nhân dân tệ.

Phòng chừng thời điểm tên kia chuyển khoản, về mặt vô cùng không cam nguyện.

Tựa như lúc anh muốn đưa hóa đơn cho cậu ta hôm ở khách sạn.

Nghĩ đến đây, khóe miệng Tần Mặc xẹt qua ý cười chính bản thân anh cũng không nhận thấy được...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Phó Cừu trước khi ngủ đùa đại thần một chút

Chương 61: Phó Cừu trước khi ngủ đùa đại thần một chút

Tần Mạc tắt máy tính đứng dậy, cũng không lập tức đi ngủ, ngón tay thon dài khẽ nhúc nhích gửi một câu cho Phó Cửu qua WeChat: “Cậu vừa mới từ chối thêm bạn người khác sao?”

Sau khi Phó Cửu ừ một tiếng, lại cảm thấy trước khi ngủ nên đùa một chút, click ghi âm giọng nói gửi đi: “Ngoại trừ đại thần ra, trong trò chơi cũng không thêm ai. Có phải rất cảm động hay không? Muốn lấy thân báo đáp sao? Nếu là loại tướng mạo như đại thần, tôi có thể suy xét một chút rồi có thể ngủ cùng.”

Tần Mạc lấy văn kiện của bí thư Lương đưa qua, một tay ấn xuống nút nghe ghi âm, giọng nói lười biếng cứ như vậy truyền vào lỗ tai, mang theo sự trong sáng đặc biệt của thiếu niên.

Bí thư Lương không nghe được tiếng nói bên kia di động, chỉ thấy tổng giám đốc nhà bọn họ đột nhiên dừng lại động tác, đứng nơi đó cũng không nói lời nào, về mặt không có định thay đổi rồi lại thay đổi.

Ngón tay thon dài trắng nõn kia gắt gao nắm chặt di động bên tai, trong ánh mắt là một mảnh âm lãnh không thể nào áp chế được.

Phảng phất như nếu người ở đầu dây bên kia còn nói thêm một câu nữa, cậu ấy sẽ trực tiếp bóp chết đối phương!

Bí thư Lương không dám tiếp tục xem, cúi đầu làm bộ làm tịch sửa sang lại bao da.

Cuối cùng tổng giám đốc nhà bọn họ hít sâu một câu, dùng giọng nói nặng nề ghi âm gửi lại: “Lại khiến tôi nghe được chữ ‘ngủ’ từ trong miệng cậu một lần nữa, về sau cũng không cần phải mở miệng nói chuyện.”

Ngủ? Ánh mắt bí thư Lương sáng quắc.

Tần Mạc liếc mắt quét qua người hấn một cái, biểu tình thờ ơ nhắc nhở hấn nên tự biết điều mà đi ra ngoài.

Bí thư Lương: “...”

Không phải, tổng giám đốc, trời đã khuya rồi, cậu còn muốn tôi đi nơi nào?!

Hôm nay thời tiết bên ngoài rất lạnh được chứ!

Sau khi giải quyết kẻ nghe lén xong, một tay Tần Mạc cởi cúc áo sơ mi ra, một tay còn đang gửi tin nhắn bằng giọng nói: “Người gửi kết bạn cho cậu là người đại diện của tôi.”

“Tôi biết.” Ngón tay Phó Cửu sờ sờ tóc bạc trên đầu, đặt chân lên trên bàn máy tính, đẹp trai nói không nên lời: “Không muốn thêm. Anh có thể đi cửa sau, vì sao còn để người khác đi?”

Cũng không biết có phải vì nguyên nhân quá muộn hay không, thời điểm giọng nói của thiếu niên vang bên tai cũng không có tức giận như vậy.

Tần Mạc kéo khăn tắm qua một bên, thời điểm nghiêng đầu bên trong áo sơ mi trắng không cài nút lộ ra cơ bụng xinh đẹp và gợi cảm, theo động tác cởi quần của anh hơi cong về phía trước.

Tựa hồ lúc đó như đang nghĩ tới cái gì, Tần Mạc dừng lại một chút, tiếp theo rất nhanh ném quần tây sang một bên, tay ấn xuống màn hình, tiếng nói lạnh nhạt trả lời: “Ngày mai Tần thị chính thức ký hợp đồng với nhóm người mới đầu tiên, hấn (Phong Dật) muốn đặc biệt chiêu mộ đội viên, cậu có thể trực tiếp lại đây.”

“Vậy vòng loại thi đấu Điện Cạnh nửa tháng sau là?”

“Đây là nội chiêu.”

Chỉ bốn chữ, Phó Cửu liền hiểu rõ ý tứ của Tần đại thần, khoe miệng cong lên: “Ngày mai tôi mua xong linh kiện rồi đi.”

“Ừm”

Đây là do Tần đại thần trả lời, sau khi không còn nói về chuyện kia nữa, chỉ là đáp lại mấy chữ ít ỏi, vô cùng cao lãnh.

Ngược lại Phó Cửu không thêm để ý, ngáp một cái, cứ như vậy tùy ý nằm lên giường, toàn bộ tóc bạc mềm mại chạm vào gối, lộ ra cằm nhỏ trắng nõn kia, mơ mơ màng màng đáp lại một câu: “Ngủ ngon.”

Trong phòng tắm sương mù mông lung, di động của Tần Mạc truyền đến tiếng vang, vừa thấp vừa mềm mại, một chút đều không giống thiếu niên ương ngạnh tà nịnh khiến người ta tức muốn chết như ngày thường.

Ngón tay không tự giác lướt qua bấm nút nghe ghi âm ngăn ngừa màu xanh biếc kia một lần nữa.

Do sương mù ngăn cách trong phòng, không có ai thấy rõ trên gương mặt tuần mỹ tự phụ kia đang hiện lên biểu tình gì.

Cả phòng cũng chỉ quanh quẩn một câu ngủ ngon nhẹ nhàng kia của Phó Cửu...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Nếu công thì làm sao bây giờ

Chương 62: Nếu công thì làm sao bây giờ

Sau khi ý thức được mình đang làm gì, Tần Mặc hung hăng nhủ mày.

Tóc đen rũ ở trên trán còn đang nhỏ nước, cứ như vậy rơi trên màn hình di động.

Tần Mặc lấy khăn tắm, tiện tay ném điện thoại sang một bên. Nhất định là tối hôm nay chơi game hơi nhiều, vì thế ngón tay cũng xảy ra vấn đề.

Thế nào lại cảm thấy giọng nói của tên kia dễ nghe, rõ ràng là muốn kêu người bóp chết cậu ta mới đúng...

Một đêm lại trôi qua.

Ngày hôm sau Phó Cửu tỉnh lại cũng không sốt ruột tới trường học.

Hôm nay là thứ tư.

Tuy rằng việc học rất quan trọng, nhưng rất rõ ràng là mua linh kiện và ký hợp đồng với Tần thị càng quan trọng hơn.

Phó Cửu nghĩ hồi lâu, vẫn là nên tìm một người quyết định.

Thời điểm đưa ra yêu cầu này, Trần Hiểu Đông đứng bên cạnh dùng vẻ mặt “Tôi biết thiếu gia cậu ngoan ngoãn không được một tháng liền muốn gây chuyện” nhìn cô, ánh mắt rất là vi diệu.

Phó Cửu câu môi cười, cúi người giơ một tay ra vỗ nhẹ lên gương mặt cậu: “Thiếu gia nhà cậu có việc quan trọng, một mình cậu đi học thuận tiện xin nghỉ giúp tôi. Nói là nghỉ do bệnh, không được để giáo viên cho rằng tôi rất thích trốn học.”

Thời điểm Trần Hiểu Đông vừa bị sờ mặt liền ngây ngẩn cả người, chủ yếu là do thiếu gia nhà hắn lúc nhìn gần quá đẹp trai làm người ta không kịp phản ứng lại.

Thế nhưng thiếu gia còn nháy mắt với cậu!

Trần Hiểu Đông hít sâu một hơi. Không được, về sau cậu nên cách xa thiếu gia một chút.

Cứ như vậy mà bị bê công thì làm sao bây giờ?

Sau này cậu còn muốn cưới vợ sinh con!

***

Dựa theo tin tức do đại thần cung cấp, thời gian tập đoàn Tần thị chính thức bắt đầu chiêu mộ chiến đội còn chưa tới.

Hiện tại trên tay Phó Cửu cũng có tiền. Tuy rằng chỉ có bốn số nhưng việc mua nội trí* tốt nhất để lắp ráp máy tính cũng không thành vấn đề.

* Linh kiện bên trong.

Chẳng hạn như hiện tại và nội tồn điều gì đó. (Tha lỗi cho editor cũng không hiểu vật lý nên cũng không dịch ra....)Ngành vật lý này cô thật sự nghe không hiểu nên không đến trường học lãnh phí thời gian của thầy giáo mà đi tìm chỗ nào đó trang bị cho cô một chút.

Cô không chỉ muốn bảo trợ công ty của Hạ Hồng Hoa, nhóm người cận kề vong ân phụ nghĩa nói đi là đi cũng nên chịu báo ứng.

Mắt phượng hẹp dài của Phó Cửu híp lại, mở bọc một cây kẹo que bỏ vào trong miệng, tay trái đút trong túi quần, ngược mắt nhìn khu máy tính ở phía trước.

Nghe nói nơi này cất giấu rất nhiều đồ tốt, đa số các cao thủ đánh League** chuyên nghiệp đều tới đây mua linh kiện.

** Liên đoàn, liên minh.

Vừa vặn nơi này rất hữu dụng đối với thi đua Điện Cạnh năm nay.

Phó Cửu đẩy cửa đi vào, dựa theo công lược kỹ thuật trên diễn đàn, tìm được cửa hàng trang hoàng rất khốc huyễn*** kia.

*** Khốc trong tàn khốc, huyễn trong khoe khoang.

Xác thật là không giống với những nơi bán máy tính bình thường ở bên ngoài.

Đi vào nơi này liền cho người ta một loại cảm giác như bước vào thế giới điện tử.

Trong tiệm có bốn màn hình lớn, trên mỗi cái màn hình lớn đều đang phát tin tức hoặc hình ảnh đánh nhau trong trò chơi.

Đó là hình ảnh nhân vật của Tàn đại thần, anh chỉ vừa nhấc một tay liền xuất hiện vô số lông vũ màu đen hình thành lốc xoáy rất lớn, mỗi một chiếc đều có thể đưa đối phương vào chỗ chết.

Phó Cửu cũng cảm thấy tuyệt chiêu này của Tàn đại thần rất tuấn tú.

Nhưng mà... Môi mỏng của cô cong lên, này hình như là hình ảnh bọn họ cùng nhau chơi ngày hôm qua, người phối hợp với đại thần dùng tuyệt chiêu này chính là cô.

Phó Cửu vẫn nhận ra áo choàng của mình, Hắc Đào Z.

Xem ra mạng đại thần theo chơi game, so với cô tưởng tượng thì ảnh hưởng còn lớn hơn nhiều.

Tối hôm qua bọn họ vừa đánh ai, hôm nay đã được cửa hàng này dùng làm hình ảnh trưng bày.

Không biết nếu như cô đem ngựa Giáp Báo ra, chủ quán có thể giảm giá cho cô hay không.

Thời điểm Phó Cửu định mở miệng kêu người lấy đồ vật, đột nhiên bên tai truyền đến một giọng nói cung kính: “Phó thiếu ngài xem, cái này hình như là linh kiện mới nhất của cửa hàng bọn họ. Về ngoài trang trí đẹp, tốc độ cũng nhanh, rất thích hợp với khí chất của ngài...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Cửu Gia muốn vả mặt

Chương 63: Cửu Gia muốn vả mặt

Chỉ cần nghe kiểu xưng hô kia, Phó Cửu liền biết đối phương không phải kêu mình.

Dù sao lão gia hỏa kia cũng hận không thể khiến cho người trên toàn thế giới đều biết tên bại gia tử là cô không còn bất cứ quan hệ gì với ông ta.

Nếu không phải kêu cô thì chính là một vị Phó thiếu khác?

Phó Cửu nhướng mày nhìn về phía người bên cạnh

Đó là một thiếu niên mặc đồ vest màu trắng, tuổi khoảng chừng giống cô, gương mặt rất xinh đẹp, chỉ là chiều cao của cậu ta hơi khiêm tốn một chút.

Giống như không yêu thích nói chuyện, trên mặt lộ ra vài tia không kiên nhẫn, vừa nhìn liền biết là loại thiếu gia được nuông chiều từ bé.

Vị thiếu gia này không phải người lạ, đúng là đứa con riêng mà Phó Trung Nghĩa yêu thương nhất, Phó Hi Minh.

Đi cùng cậu ta tới mua linh kiện có hai người, trong đó Phó Cửu nhận thức được một vị.

Không thể xem như là nhận thức.

Hắn là nên nói đã từng gặp mặt.

Khi đó cô vẫn chưa hiểu chuyện, thời điểm ăn mặc quần áo như lưu manh cãi nhau với Hạ Hồng Hoa chính là người này ở bên cạnh đứng nhìn, vẻ mặt muốn cười lại không cười.

Đến bây giờ Phó Cửu vẫn còn nhớ rõ ánh mắt hắn nhìn mặt cô, đó là xem thường và coi rẻ.

Có lẽ là do bị ánh mắt như vậy nhìn, cô mới có thể cãi nhau với Hạ Hồng Hoa chỉ vì một chút việc nhỏ.

Người đại diện lúc trước của công ty, Đỗ Trạch.

Tên cận bã kia đã hại mẹ cô hết đường xoay xở!

Phó Cửu cắn phần kẹo một cái, khoe miệng chậm rãi nhếch lên.

Đây là đến đông đủ?

Cô phải nhớ kỹ hai khuôn mặt này, nếu không thời điểm đánh bị trật tay thì làm sao bây giờ.

Đỗ Trạch cũng thấy được tên bại gia tử mà hấn khinh thường nhất. Trước kia bởi vì mặt mũi của Hạ Hồng Hoa, mỗi lần thấy tiểu tử này đều phải kêu cậu ta một tiếng Phó thiếu. Trên thực tế trong lòng hấn rất chán ghét hai mẹ con từ rất lâu rồi. Đến từ nông thôn, nhỏ nhen không có phẩm vị, theo chân ở bên cạnh bọn họ cũng kéo thấp giá trị của hấn.

Không giống với người hiện tại hấn đi theo, không chỉ có khí chất học thức xuất chúng, thiên phú chơi game cũng lợi hại hơn so với người bình thường.

Đồng dạng đều là con trai của nhà họ Phó, tiền đồ của vị này so với tên bại gia tử kia lớn hơn gấp mấy lần.

“Thiếu gia.” Đỗ Trạch liếc mắt nhìn Phó Cửu một cái, quay đầu nói với Phó Hi Minh: “Nếu không chúng ta qua bên kia xem, nơi này nhiều ruồi bọ như vậy, làm hỏng tâm tình của cậu lại không tốt.”

Phó Hi Minh cũng nhận ra Phó Cửu.

Nhưng mà vậy thì tính sao?

Trước nay cậu đều không thèm để ý tới người anh hai ngu xuẩn này.

Khi còn nhỏ mọi người đều mắng cậu là con riêng.

Chuyện gì cũng phải nhường Phó Cửu.

Hiện tại cậu mới là chính.

Phó Cửu tính là thứ gì? Rác rưởi như vậy còn không đáng để cho cậu nhìn một cái.

Phó Hi Minh nâng cằm lên, kéo khóa áo khoác một chút, xem cô như không khí nói: “Hấn không đi thì tôi cần gì phải đi. Tiếp tục lựa, không phải chú vừa mới nói đồ vật nơi này dùng rất tốt hay sao? Bàn phím của tôi đã cần thay đổi từ lâu, thoát nhìn nơi này không tôi nên mua ở đây.”

“Vâng!” Đỗ Trạch cười: “Thiếu gia nói rất đúng, hấn không đi thì chúng ta càng không cần đi.”

Một người khác cũng cười: “Quả nhiên Phó thiếu là người hiểu mấy tính. Lát nữa chúng ta đi tới Tần thị, tôi cũng có thể dùng chuyện này nói giúp cậu một chút.”

“Vẫn là nhờ đến sự hỗ trợ của giám đốc Lý.” Đỗ Trạch tiếp tục nói: “Nghe nói yêu cầu của người đại diện Phong rất cao. Ngoại trừ kỹ thuật đánh tốt còn phải có diện mạo xuất chúng, này...”

Giám đốc Lý kia mở miệng tiếp lời: “Hiện tại nhu cầu của thị trường là như thế này, gương mặt càng ưa nhìn thì lúc phát sóng trực tiếp cũng càng nhiều người xem. Cậu nhìn tổng giám đốc Tần của chúng ta cũng biết cậu ấy vừa lên trò chơi liền có bao nhiêu người chờ xem. Nhưng mà cậu yên tâm, với gương mặt của Phó thiếu như vậy hoàn toàn không thành vấn đề.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Khi dễ Cửu Gia? Tìm chết!

Chương 64: Khi dễ Cửu Gia? Tìm chết!

Phó Hi Minh thật ra là một đứa trẻ trầm ổn. Nghe giám đốc Lý kia nói xong cũng không có biểu hiện mừng như điên. Một học sinh cao trung như cậu ấy có thể bình tĩnh như vậy xác thật không tồi.

Đỗ Trạch lại cười một trận, chẳng qua là muốn làm cho tên bại gia tử kia cũng nghe được tin tức này.

Xem rốt cuộc cậu ta kém Phó thiếu ở chỗ nào!

Tốt nhất là cậu ta tức giận nháo với bọn họ ở trong tiệm, sau đó lại đem chuyện này nói với Hạ Hồng Hoa.

Công ty của Hạ Hồng Hoa cũng không cần bọn họ tốn công, bị phá sản không thể nghi ngờ!

Kế hoạch của Đỗ Trạch rất tốt nhưng hẳn lại không thể nghĩ đến chính là sau khi Phó Cửu nghe bọn họ nói xong, một chút ý tứ tức giận đều không có. Ngược lại tự nhiên cảm thấy một con chuột hôi nhân viên: “Cái này bao nhiêu tiền?”

Bộ dáng kia không chút để ý, căn bản giống như là không để bọn họ vào mắt!

Đỗ Trạch nhú mày, rất nhanh lại mở miệng: “Hiện tại người không hiểu về máy tính cũng có thể đi theo tới trộn lẫn với những người trong tiệm. Về sau cửa hàng này nên làm thẻ VIP gì đó, quy định người nào được vào, người nào không được vào.”

Đối với chuyện của nhà họ Phó, giám đốc Lý cũng biết được một chút, nhìn lướt qua Phó Cửu đứng bên kia: “Giám đốc Đỗ, người như chúng ta đi quản nhân vật nhỏ như vậy làm gì. Thích đốt tiền thì khiến cho cậu ta đốt, giá một bộ thiết bị này cũng không dễ dàng mua được.”

Đỗ Trạch nghĩ lại cũng thấy đúng. Hiện tại của cái cửa Hạ Hồng Hoa còn chưa đủ để tên bại gia tử này phá hết. Cứ mua đi, mua càng nhiều càng tốt!

Nhưng có ai biết Phó Hi Minh cũng coi trọng con chuột Phó Cửu cầm trong tay: “Tôi cũng muốn mua nó.”

Đỗ Trạch há miệng thờ đốc, chưa nói cái gì.

Khóe môi Phó Cửu nhếch lên, tà tính như vậy khiến cho nhân viên nhìn thấy đều đỏ mặt.

“Thật sự ngượng ngùng.” Giám đốc cửa hàng nghe được tiếng vang đã đi tới: “Loại con chuột này giống với của đại thần, trong tiệm chỉ còn một cái này.”

Chỉ còn một cái?

Sẽ thuộc về ai?

Nữ nhân viên cảm thấy nên bán cho mỹ thiếu niên tóc bạc này, dù sao cậu ấy cũng là người đầu tiên cảm nó.

Nhưng Đỗ Trạch càng muốn khiêu chiến điểm máu chó của người khác: “Nếu là thứ tốt vậy ai trả nhiều tiền thì được mua nó mới đúng.”

“Này...” Sắc mặt của giám đốc cửa hàng có chút khó xử. Nói thật làm một người thương nhân, đương nhiên hẳn muốn kiếm được thật nhiều tiền.

Nhưng... Kiểu buôn bán như vậy cũng không có đạo lý lắm. Về sau sẽ không có người tới tiệm của bọn họ mua đồ nữa!

Hắn vừa định mở miệng thì thấy bên ngoài cửa hàng có một nhóm mặc đồng phục chiến đội đang đi tới. Trong đó có một tên cao khoảng một mét tám, diện mạo rất hấp dẫn người khác, vừa nhìn liền biết gia cảnh không tồi. Hắn đặt một tay lên trên vai Phó Hi Minh, thấp giọng hỏi: “Gỗ đầu, đang làm gì vậy?”

“Mua con chuột, thế nhưng lại có người tranh giành với tôi.” Phó Hi Minh vừa nói vừa nhìn thoáng qua Phó Cửu đứng một bên: “Cậu nói xem có phải rất không có ý tứ đúng không?”

Người nọ cười một tiếng, trong giọng có chút tà khí: “Tên anh hai ngu xuẩn kia của cậu cũng dám đoạt đồ cùng cậu? Lão Viên, ông nên cho người anh em này của tôi một chút quyền lợi. Chúng tôi đều là game thủ, con chuột tốt như vậy lại nhường cho kẻ ngoài nghề thì không tốt lắm đâu.”

Lão Viên chính là giám đốc cửa hàng, hiện tại vừa thấy chức nghiệp chiến đội tới lập tức nói: “Vậy ai trả giá cao thì con chuột thuộc về người đó.”

Này cũng quá khi dễ người, mỹ thiếu niên khẳng định sẽ tức giận! Nữ nhân viên nghĩ, ánh mắt đầy vẻ lo lắng nhìn về phía Phó Cửu.

Nhưng thực tế lại không giống với tưởng tượng của nàng. Thiếu niên kia lại chớp mắt nhìn nàng. Kế tiếp, môi mông của cậu ấy nhếch lên, nhẹ nhàng cười đưa ra một cái giá: “Mười nghìn nhân dân tệ.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thân Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Người bị chơi chính là cậu

Chương 65: Người bị chơi chính là cậu

Mười nghìn?

Dùng mười nghìn nhân dân tệ để mua một con chuột?

Có phải quá dư tiền hay không?!

Nữ nhân viên tròn to mắt.

Vừa rồi mỹ thiếu niên này còn thấp giọng hỏi nàng cửa hàng đang có chính sách ưu đãi gì hay không, thế nào lại lắc mình một cái liền biến thành thổ hào như vậy?

Đỗ Trạch nghe cũng ngăn người ra, hiện tại Hạ Hồng Hoa còn đi nơi này nơi nọ vay mượn tiền người khác, chẳng lẽ trong nhà còn thừa tiền?

Bằng không tên bại gia tử này làm sao sẽ kiêu ngạo như vậy?

Bỏ ra mười nghìn nhân dân tệ mua một con chuột xác thật rất dư tiền.

Mặc dù Phó Hi Minh là tiểu thiếu gia tử nhỏ sống trong nhung lụa cũng cảm thấy thịt có chút đau.

Nhưng mà nhiều bằng hữu nhìn như vậy, lại có giám đốc của Tần thị đang ở đây, cậu cũng không thể ném mặt mũi của mình.

“Mười một nghìn nhân dân tệ!”

Phó Hi Minh cười lạnh tăng giá.

Hạ Hồng Hoa không có tiền, việc này có ai không nói như vậy?

Ngược lại cậu muốn nhìn xem tên bại gia tử này có thể đầu cùng cậu đến tình trạng gì!

“Mười một nghìn nhân dân tệ?” Phó Cửu cười, chậm rãi bỏ con chuột sang một bên: “Ông chủ, ngài có thể bán con chuột với giá như vậy cho tên ngốc này. Bỏ ra mười một nghìn nhân dân tệ để mua một con chuột, không phải kẻ dốt tiền thì chính là đầu óc có bệnh.”

Giám đốc cửa hàng: “...”

Phó Cửu mặc kệ người khác có phản ứng gì, miệng ngâm kẹo que cười quỷ dị, ngón tay vừa kéo liền lấy ra ổ cứng phía dưới con chuột: “Kỳ thật tôi muốn mua cái này hơn, vận hành nội tồn lớn nhất, tận mười lần.”

Náo loạn hồi lâu chỉ vì một con chuột mà mục đích của cậu ta lại là tới mua ổ cứng? Vậy thì sao cậu ta lại ra giá, còn trả mười nghìn nhân dân tệ cao như vậy?!

Chẳng lẽ... Ngón tay Phó Hi Minh căng thẳng, môi mím lại nghiêng răng nói: “Phó Cửu! Anh chơi tôi?!”

“Đúng vậy, tôi chơi cậu.” Phó Cửu vuốt tóc bạc ra đằng sau, ý cười nảy sinh ác độc: “Vậy thì thế nào?”

“Anh! Anh!” Toàn thân Phó Hi Minh đều phát run, nhưng mà cậu vẫn còn lý trí. Thời khắc như vậy cần nghĩ đến thân phận của mình, không thể so đo với một kẻ không ra gì tại trường hợp thế này, chỉ có thể kéo thấp hình tượng của cậu.

Phó Hi Minh hít sâu một hơi, nở nụ cười: “Nhưng mà mười nghìn nhân dân tệ, tôi cũng biết anh không lấy ra được, hiện tại lại thông mình tìm đường lui cho mình. Chờ đến lúc ba tôi ly hôn với mẹ anh, tôi xem anh còn kiêu ngạo như thế nào!”

Đối mặt với người như vậy, Phó Cửu cũng không tức giận, ngược lại môi mím đang giương cao lập tức hạ xuống: “Phó Hi Minh, nếu tôi là cậu, tôi sẽ không đem chuyện mình là con riêng hay mẹ là tiểu tam ngày ngày suy nghĩ cách chen vào hạnh phúc gia đình người khác để nói tại nơi này. Xem ra cậu cho rằng vô sỉ và phản bội rất vinh dự, rất kiêu ngạo nha? Quả nhiên trên thế giới này cũng không phải tất cả mọi người đều được gọi là con người.”

“Phó Cửu!” Phó Hi Minh thấy người vây xem càng ngày càng nhiều, sắc mặt xanh mét ném ra một câu: “Anh chờ cho tôi!”

Nữ nhân viên nghe đến đó cũng hiểu chuyện như thế nào. Hóa ra vị thiếu gia này không chỉ khi dễ người khác, còn điều chiếm tước sào*? Nàng thống hận loại người này nhất, vừa thấy Phó Hi Minh muốn đi khỏi lập tức lớn tiếng nói: “Tiên sinh, mời cậu đi tới phía trước nhận hóa đơn. Phí tổng cộng của cậu là mười một nghìn nhân dân tệ, cậu muốn quẹt thẻ hay trả bằng tiền mặt?”

*Chim điều chiếm tổ chim sẻ, ý chỉ hành động cướp đoạt thứ không thuộc về mình.

Phó Hi Minh lại hít sâu một hơi, chỉ vào Đỗ Trạch nói: “Đề hấn trả!”

Đỗ Trạch không nghĩ tới kết quả sẽ như vậy. Không khi dễ được tên bại gia tử kia thì không nói, còn trắng trợn lãng phí mười một nghìn để mua một con chuột trị giá khoảng mấy trăm nhân dân tệ!

Chủ yếu tiền này là do hấn trả!

Thật là con bà nó đen đui!

Rốt cuộc tên bại gia tử này gặp chuyện gì?

Trở nên thông minh?

Không, không có khả năng!

Có khả năng nhất cũng là mèo mù đụng phải chuột chết!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Tàn đại thần hỏi đang làm gì, Phó Cửu trả lời đang chọc người

Chương 66: Tàn đại thần hỏi đang làm gì, Phó Cửu trả lời đang chọc người

Sau khi giải quyết xong nhóm người cận vệ chương mắt, tâm tình hiện tại của Phó Cửu còn muốn tốt hơn so với lúc mới tới.

Phó Cửu cúi đầu chọn thêm một ít linh kiện nhỏ, toàn bộ đều giao cho nữ nhân viên, khước miệng câu lên: “Chỉ có nhiều đó, tình tiền đi, cảm ơn.”

Nữ nhân viên nhận lấy đồ trên tay Phó Cửu, quyết định giảm giá một chút, trên mặt vẫn còn đỏ bừng. Ngữ điệu của mỹ thiếu niên quá dễ nghe, quá dịu dàng. Một trăm khách hàng tới mua chưa chắc có một người như vậy!

“Cậu không cần con chuột?”

Lời này cũng không phải do nữ nhân viên hỏi mà là người đàn ông vừa để tay lên trên vai của Phó Hi Minh. Hấn khoắc đồng phục chiến đội, ý cười trên mặt không có một chút thân thiện nào.

Một tay Phó Cửu cầm túi quần, một cái liếc mắt cũng không thèm cho hấn, giao tiền xong liền cầm đồ của mình chạy lấy người.

Không nghĩ tới người đàn ông kia lại câu môi dưới, đi ngang qua gian giữa, thân nhiên bỏ lại một câu “thú vị”.

Rất thú vị không phải sao?

Trước kia người anh hai ngu xuẩn này của Phó Hi Minh mỗi lần nhìn hấn đều sẽ đỏ mặt.

Hiện tại lại giống như không quen biết hấn.

Người đàn ông híp híp mắt, cũng không suy nghĩ nhiều tới chuyện của Phó Cửu. Mặc kệ hấn trở nên như thế nào cũng vẫn là con.

Hấn không nghĩ đến chuyện sẽ trêu chọc tên biến thái như vậy. Dính người còn kéo ra không được, mặc dù gương mặt xinh đẹp nhưng cũng rất ghê tởm...

“Lão đại, anh mau đến nhìn xem. Video trong tiệm chính là Hắc Đào Z chơi game cùng Tàn Thần vào ngày hôm qua. Tôi rất hâm mộ gia hỏa này. Ngày thường đi thi đấu cũng chỉ có lão đại anh có thể chống lại Tàn Thần. Gia hỏa này lại có thể tổ đội với Tàn Thần cùng nhau đi đánh ai, quá may mắn! Tôi đã hỏi qua tên này không thuộc Đế Minh, cũng không biết là người của chiến đội nào, hay vẫn là một tay mới?”

Người đàn ông nhìn theo hướng ngón tay của đồng đội, ánh sáng màu bạc bắn ra từ tuyệt chiêu lọt vào tầm mắt hấn. Hấn tức khắc chấn động, không khỏi khen ngợi hai chữ: “Xinh đẹp.”

Thật là quá xinh đẹp!

Cho dù là hấn cũng không đạt được tốc độ tay như vậy... Hắc Đào Z người này... Rốt cuộc là ai?!

Buổi chiều hai giờ. Đại sảnh của tập đoàn Tàn thị bắt đầu có rất nhiều người đi vào, hàng ngũ nối liền không dứt.

Phó Cửu cũng là một trong số đó.

Người ghi chép tư liệu mở miệng hỏi: “Có thư giới thiệu hay không?”

“Thư giới thiệu?” Phó Cửu lắc đầu: “Không có.”

Người nọ hơi nhũn mày, chỉ vào hàng ngũ bên cạnh: “Vậy cậu cầm lấy cái này đi qua một bên đợi. Khi nào tới lượt cậu sẽ có người dẫn cậu đi vào.”

Phó Cửu cũng không nói gì thêm, dựa theo quy củ nhận thẻ số, tùy tiện gác chân ngồi xuống một chỗ, không có việc gì quan trọng liền bắt đầu nghiên cứu ô cứng cô vừa mới mua. Nên hủy bỏ rồi chỉnh sửa lại như thế nào, hình dáng bên ngoài ra sao, tốt nhất là nhỏ một chút, tính năng nguy trang mới càng cao...

“Cậu, cậu cũng tới báo danh tham gia vòng loại?” Thiếu niên đeo kính ngồi bên cạnh như là rất cố gắng lấy hết dũng khí mới dám mở miệng làm quen với Phó Cửu: “Tôi, tôi, tôi cũng vậy.”

Hiển nhiên thiếu niên này nói chuyện không nhanh nhẹn.

Phó Cửu cười cười, nâng mắt ừ một tiếng.

Thiếu niên kia ngây ngẩn cả người, thầm nghĩ người này lớn lên thật xinh đẹp: “Bộ dạng này của cậu lúc phỏng vấn khẳng định sẽ được chọn. Nghe, nghe, nghe nói người, người đại diện Phong rất, rất xem trọng diện mạo!”

“Cậu cũng rất đáng yêu.” Phó Cửu nói xong lại mỉm cười bỏ thêm một câu: “Còn rất trẻ.”

Lúc hai người nói chuyện phiếm, tiếng thông báo WeChat vang lên từ di động trên tay Phó Cửu.

Là tin nhắn của đại thần, ba chữ rất ngắn: “Tôi hay không?”

Đến cả một dấu chấm cũng không có.

Phó Cửu cười, lười biếng ghi âm giọng nói gửi qua lại: “Đã tới rồi, đang muốn đùa người khác liền gặp một tiểu soái ca mi thanh mục tú**.”

** Long mày dài nhỏ, mắt đẹp, chỉ diện mạo đẹp đẽ.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Về sau công ty không chấp nhận việc đùa giỡn người khác

Chương 67: Về sau công ty không chấp nhận việc đùa giỡn người khác

Tầng cao nhất của tập đoàn Tàn thị. Trong văn phòng to như vậy, bí thư Lương rõ ràng thấy được ngón tay đang bấm WeChat của tổng giám đốc dừng lại một chút.

Nguyên bản sắc mặt kia rất thờ ơ... Giống như bắt đầu trở nên không tốt lắm?

Này... Đây là đã xảy ra chuyện gì?

Bí thư Lương theo bản năng lại nghĩ tới trên mạng...

Tần Mặc còn đang nhìn WeChat, mày nhíu một chút: “Tàn thị không phải nơi cậu có thể tùy tiện trêu chọc người khác.” Tay hơi dùng sức gõ chữ, ánh mắt lạnh băng: “Hiểu không?”

Phó Cửu nhìn tin nhắn trở về là ngôn ngữ trong nghề, cô ngậm kẹo que, chậm rãi trả lời lại: “Đại thần yên tâm, nơi này không có người đẹp hơn anh. Có muốn trêu chọc thì đối tượng cũng là anh, anh chính là một con cá lớn.”

Cá lớn?

Có ai lại thích bị hình dung bằng từ như vậy?

Giáo viên dạy ngữ văn cho gia hỏa này là sinh vật sao?

Ngón tay Tần Mặc dùng sức nắm chặt, đáy mắt hiện lên một tia sáng âm lãnh.

Bí thư Lương đứng bên cạnh anh chỉ cảm thấy ánh mắt của tổng giám đốc nhà mình nhìn di động giống như đang xem một vật sắp chết, làm hắn đứng xem đều nhìn không được mà đáy lòng phát run.

Rốt cuộc là người nào ở bên kia WeChat lại dám chọc tới tổng giám đốc?

Rõ ràng tâm tình của tổng giám đốc vào buổi sáng hôm nay cũng không tệ lắm, bây giờ sao lại... trở nên lạnh hơn?

Một tay Tần Mặc đẩy cửa phòng họp ra, tay ấn xuống màn hình đem tin nhắn cuối cùng trên WeChat gửi đi. Kế tiếp ngẩng đầu lên, một đôi mắt thâm thúy như nước nhìn chăm chăm vào bí thư Lương, tiếng nói lạnh lẽo: “Hiện tại anh đi thông tri cho chiến đội. Về sau nếu có ai trong chiến đội trêu chọc người khác tại công ty liền cắt tiền lương người đó.”

“A? Vâng!”

Sau khi bí thư Lương phản ứng lại cảm thấy lời thông tri này có chút không thể hiểu được.

Đùa giỡn người?

Thành viên trong chiến đội đều lo chơi game rèn luyện kỹ năng của mình. Vì chuẩn bị cho chiến tranh không lâu nữa trong cuộc thi đấu giữa các thành thị, tất cả mọi người đều ngâm mình cả ngày ở công ty, ai lại có tâm tình đi đùa giỡn người khác?

Thêm một điều nữa, chiến đội đều là một đám tiểu hỏa tử thì đùa giỡn như thế nào?

Dù cho có đùa thì ít nhất cũng muốn tìm phụ nữ nha?

Lúc này Phó Cửu còn đang ghé lạnh ngồi trên ghế nhìn tin nhắn Tần đại thần gửi lại đây, khóe miệng giờ lên, ngón tay gõ nhanh: “Anh cứ mở họp, tôi bên này không thành vấn đề, hẳn là có thể qua.”

Loại thi đấu này là việc nhỏ không cần phải phiền toái tới đại thần. Đại thần chính là để cô dùng kiếm tiền, không thể tùy tiện mang ra ngoài đi bộ.

Tuy rằng đại thần vừa nói sau khi họp xong sẽ tới đây gặp cô.

Nhưng mà Phó Cửu vẫn cảm thấy có chút hèn hạ, tùy tiện đánh là có thể qua được.

Huống chi người đại diện Phong không phải vẫn luôn nghĩ cách tìm cô hay sao?

Tóm lại cô không thể làm nổi bật quá.

Cũng biết đối phương không có thời gian trả lời WeChat cho cô, Phó Cửu theo bản năng cắt điện thoại đi động lại, an tĩnh chờ kêu tên.

Khuôn mặt của thiếu niên ngồi bên cạnh nóng bừng: “Tôi, tôi không có gì, mi thanh mục tú. Rất, rất bình thường.”

“Lấy mắt kính xuống là đẹp.” Phó Cửu nghiêng mặt qua, tóc bạc lấp lánh: “Cậu yên tâm.”

Thiếu niên có chút ngượng ngùng: “Cảm, cảm ơn.”

“Không cần khách khí.” Tay Phó Cửu đem những linh kiện đó cất vào trong ba lô.

Thiếu niên lại hỏi: “Cậu, cậu thuộc khu nào?”

“Anh hùng sao? Khu C.” Phó Cửu ngậm kẹo que, tùy ý vuốt tóc ra phía sau. Rõ ràng là ngồi trong góc lại giống như người nổi bật nhất.

“Khu C?!” Đột nhiên thiếu niên mở to hai mắt, thần thần bí bí đề thấp giọng nói: “Hắc, Hắc Đào Z ở, ở khu C cậu có biết không?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Giám đốc làm khó dễ Phó Cửu

Chương 68: Giám đốc làm khó dễ Phó Cửu

Phó Cửu giả vờ ho một tiếng không nói gì. Cô nên nói biết hay là nói không biết đây?

Hai mắt của thiếu niên đều tỏa sáng, vẫn lấp bắp nói chuyện: “Cậu, cậu ấy thật sự rất lợi hại. Nghe, nghe nói cậu ta cũng tới tham gia vòng loại lần này. Thật muốn nhìn được người, người thật của cậu ấy trông như thế nào!”

Phó Cửu dừng lại, khẽ cười nói: “Sao cậu lại quan tâm tới một tay mới như vậy?”

“Cậu, cậu ấy không phải tay mới!” Biểu tình của thiếu niên càng thêm kích động: “Tôi thấy kỹ năng của cậu ấy không kém đại thần bao nhiêu. Tôi, tôi rất thích cậu ấy!”

Phó Cửu nghe vậy liền nâng cánh tay lên vỗ vai thiếu niên kia: “Cảm ơn.”

Thiếu niên khó hiểu, cảm ơn cái gì?

Thời điểm cậu vừa muốn nghĩ lại, bên trong đi ra một đoàn người như mới vừa xét duyệt xong, dẫn đầu là một vị giám đốc.

Lúc Phó Cửu mua ô cứng đã từng gặp qua vị giám đốc kia, chính là người đi theo cùng Phó Hi Minh.

Ánh mắt cô hơi híp lại.

Thiếu niên tưởng rằng cô cảm thấy hứng thú liền thấp giọng nói bên tai cô: “Đó chính là giám, giám đốc câu lạc bộ của chiến đội phụ trách xét duyệt cửa thứ nhất, những người mới đi ra đều có thư giới thiệu. Tôi... Chúng ta không có nên trở thành đám người được phỏng vấn cuối cùng!”

Giám đốc Lý cũng thấy được Phó Cửu, vẻ mặt của hắn cũng không nói được có bao nhiêu tốt, nâng cổ tay lên thông báo: “Những người còn lại đều cùng nhau vào đi. Cần thận một chút, đừng đụng hỏng máy tính của công ty.”

Cửa thứ nhất xét duyệt vào câu lạc bộ chính là kiểm tra tốc độ tay của bọn họ.

Đương nhiên cơ bản nhất là đánh bừa.

Hiện tại trên mặt mỗi người chơi đều là khản trương.

Bởi vì có thể đậu vòng loại để tiến vào liên minh chiến đội mạnh nhất cả nước nên xem hôm nay là quan trọng nhất!

Câu lạc bộ đều cung cấp cho mỗi cá nhân một tài khoản để bọn họ đăng nhập vào trò chơi.

Nhưng không phải đăng nhập vào “Liên minh anh hùng” mà là “QQ huyền vũ”!

Thí nghiệm tốc độ tay và phản ứng của bọn họ.

Phó Cửu cảm thấy phương pháp này không tồi. Dù sao thời điểm trước kia cô xâm lấn internet đều rất thích nhảy một ván “QQ huyền vũ” để luyện tập độ linh hoạt của tay.

Cho nên nói trò “QQ huyền vũ” này đối với cô cũng không khó.

Chỉ là Phó Cửu có một thói quen, cô thích thiết trí yêu cầu độ cao rồi mới nhảy, như vậy thì ngón tay mới có thể giãn ra tới mức tốt nhất.

Tiếng gõ bàn phím vang lên lại rơi xuống cùng thời gian với tiếng ở trong văn phòng, vô cùng chính xác!

Mỗi lần kết thúc ván nhảy, trên máy tính liền hiện ra một mốc tốc độ tay.

Các game thủ có thể chơi ba mốc, chọn mốc tốc độ tay nhanh nhất làm thành tích.

Đương nhiên bọn họ chỉ có thể nhìn màn hình của mình.

Lại không biết phương diện này của bọn họ có một tên biến thái, tốc độ tay cao tới 90%.

Tên biến thái kia đương nhiên chính là Cửu gia của chúng ta.

Phó Cửu chơi một ván liền cố định thành tích tốc độ tay vì thế trở thành người thứ nhất đứng lên, điền vào tờ bảng điểm tốc độ tay rồi giao cho giám đốc Lý.

Tên giám đốc Lý kia lại nghiêm khắc nhìn cô một cái: “Thí nghiệm là ba mốc, lấy thành tích cao nhất!”

“Tôi chơi mấy lần đều giống nhau.” Tiếng nói của Phó Cửu rất nhạt: “Hơn nữa lấy ván nào làm thành tích không phải do mình tự nguyện? Nếu là tự nguyện thì tôi lấy ván thứ nhất cũng không vi phạm quy định.”

Giám đốc Lý lạnh lùng cười, cố ý tìm ngược: “Tôi bảo cậu chơi ba mốc, cậu phải chơi ba mốc! Đừng tưởng rằng bản thân đánh chữ nhanh hơn người khác một chút liền thật sự cảm thấy tốc độ tay của mình nhanh bao nhiêu. Câu lạc bộ của chúng tôi yêu cầu người trẻ tuổi biết khiêm tốn, có tinh thần

nhật huyết, yêu thương trò chơi chứ không phải loại người giống cậu, suốt ngày chỉ khoe khoang không biết thu liễm. Cậu lấy thành tích ra sớm như vậy là muốn làm giám khảo cảm thấy cậu lợi hại? Cậu tính toán như vậy thì hoàn toàn gọi lộn số. Từ trước đến nay người muốn vào nơi này của tôi đều không phải chỉ cần dùng công phu bên ngoài là có thể vượt qua được!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Cữu Gia xé phiếu điểm tại hội trường

Chương 69: Cữu Gia xé phiếu điểm tại hội trường

Phó Cữu nghe xong những lời này cũng không tức giận, chỉ thản nhiên nói: “Vậy ông nói xem phải làm sao bây giờ? Tôi đã điền thành tích.”

“Cầm lại bảng điểm này của cậu đi kiểm tra thêm một lần nữa.” Giám đốc Lý giống như rất khinh thường phải nhìn cô, tùy ý ném bảng điểm của Phó Cữu qua.

Thiếu niên vừa mới nói chuyện cùng Phó Cữu cũng lo lắng nhìn cô.

Phó Cữu cười một chút. Kế tiếp khom lưng nhặt tờ bảng điểm lên.

Lúc này thiếu niên mới bình tâm lại, vừa định kéo cô chạy nhanh đi thí nghiệm một lần nữa.

Nhưng không nghĩ đến Phó Cữu mới vừa đứng thẳng thân mình liền nâng tay lên, nhẹ nhàng dùng sức, trong nháy mắt tờ bảng điểm kia liền biến thành hai nửa!

Nguyên bản đều là tiếng vang do gõ bàn phím.

Hiện tại lại bị Phó Cữu ảnh hưởng, mỗi người đều dừng động tác, phòng thí nghiệm im lặng đến mức chỉ có thể nghe tiếng xé giấy.

Đợi đến lúc Phó Cữu xé bảng điểm kia thành những mảnh nhỏ ném tới trước mặt giám đốc Lý, xung quanh cô nổi lên cơn thủy triều nghị luận!

Nhưng mà cô lại phảng phất như không nghe được cái gì, một tay chống mặt bàn, tóc màu bạc rơi xuống, chậm rãi đè thấp giọng nói: “Nếu câu lạc bộ của Tần thị lại chiêu mộ người như ông làm giám đốc, tôi đây tình nguyện không ở chiến đội này chơi game.”

Tức khắc mọi người trong phòng thí nghiệm ồ lên.

Không có người dám nói chuyện như vậy với giám đốc câu lạc bộ!

Cậu ta thật sự không nghĩ muốn vượt qua vòng này sao?

“Cậu!” Giám đốc Lý chưa bao giờ bị người khiêu khích như vậy, căn bản không xuống đài được, tức giận đến mức hai mắt đều nổi lửa: “Tốt, rất tốt! Có cốt khí* đúng không? Vậy cậu cầm đồ của cậu cứ đi cho tôi!”

* Khí chất từ trong xương cốt.

Phó Cữu cười lạnh một tiếng cũng không nói thêm cái gì, lấy ba lô bên cạnh đeo lên trên vai lập tức đi ra khỏi phòng thí nghiệm, bóng lưng kia cực kỳ tàn nhẫn!

Thiếu niên ngồi trên ghế nhìn tóc độc tay của mình, nhìn máy tính bên cạnh rồi chụp lại màn hình, cuối cùng cắn răng lấy ba lô chạy ra ngoài.

“Kia, kia... Cái kia, cậu từ từ!”

Phó Cữu nghe được tiếng gọi phía sau lưng, quay đầu hạ mi mắt: “Tại sao cậu cũng ra ngoài này?”

“Tôi, tôi thấy cậu đi rồi cũng, cũng không nghĩ ở lại nơi đó!” Sau khi thiếu niên nói xong, trên mặt hiện lên ý cười: “Tuy, tuy rằng tôi rất muốn gia nhập vào Tần thị, nhưng mà giống như tôi đã nói như vậy sẽ thành vấn đề. Khăng, khăng định đến cuối cùng cũng không được tài nguyên huấn luyện gì. Kia, nhìn sơ qua tên giám đốc kia có đôi mắt thêm danh lợi, tôi, tôi không thích hoàn cảnh như vậy. Chơi, chơi game chính là muốn vui vui về về đúng không?!”

Phó Cữu sờ sờ mũi, nghe đến những lời nói này khó tránh khỏi có chút chột dạ. Dù sao ước nguyện ban đầu của cô khi chơi game chính là muốn kiếm tiền, hiện tại lại vì cầm lại công ty của Hạ Hồng Hoa.

Điểm xuất phát của cô so với đứa trẻ ngoan ngoãn này hình như hiệu quả hơn, lợi ích cũng nhiều hơn.

“Nếu, nếu không cần thi đấu. Tôi, chúng ta đi ăn một bữa cơm đi!” Khuôn mặt của thiếu niên đỏ bừng, nhìn rất đáng yêu: “Tôi, tôi biết một chỗ bán lẩu không tòi ở gần nơi này. Trước, trước kia tôi luôn muốn ăn cơm cùng với người trong trò chơi. Không, không nghĩ tới nguyện vọng lại được thực hiện nhanh như vậy!”

Phó Cửu: “...”

Vì sao cô lại cảm giác đứa trẻ ngoan ngoãn này có điểm nào đó rất giống với Tần Thần.

Là ảo giác sao?

Những thần thánh này đó sao lại đối với người trong trò chơi tốt như vậy...

“Cứ vậy đi, nhưng mà hiện tại trên người tôi không có tiền, cậu cứ mời trước, lần sau tôi lại bao cậu.” Phó Cửu vừa nói vừa giơ tay đặt lên trên vai thiếu niên.

Lần này đứa trẻ ngoan ngoãn kia càng đỏ mặt thêm, cực kỳ đáng yêu gật đầu mạnh: “Tôi, tôi mời! Tiệm lẩu kia là, là của nhà tôi.”

Phó Cửu: “...”

Lại thêm một kẻ phú nhị đại!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Tổng giám đốc Tần quyết định đi xem tên kia làm thí nghiệm

Chương 70: Tổng giám đốc Tần quyết định đi xem tên kia làm thí nghiệm

Trong phòng hội nghị nồng đậm hơi thở thương vụ, không khí trước sau vẫn thấp như một.

Người của bộ thị trường còn đang run rẩy nói số liệu năm nay, sợ tổng giám đốc nhà bọn họ không hài lòng cái gì, ánh mắt thâm thúy như hồ băng sẽ lập tức nhìn về phía hắn!

Cũng may hôm nay tổng giám đốc hơi thất thần, tựa như đang suy nghĩ đến chuyện quan trọng nào đó, vẫn luôn thờng thức cây bút máy màu trắng trong tay.

“Tổng giám đốc Tần, đại khái chính là như vậy.” Người của bộ thị trường nói xong liền theo bản năng chờ đợi người nào đó phê bình.

Không nghĩ tới...

“Ừm.”

Cứ như vậy? Mọi người khó tránh khỏi có chút không thích ứng.

Tần Mặc cũng không cần thận nghe lắm, dù sao chuyện số liệu chỉ cần điều chỉnh lại là được.

Anh càng để ý thời gian hơn, giờ này chắc là tên kia cũng đã kết thúc thí nghiệm.

Đợi đến lúc cậu ta vào chiến đội phải đặt ở bên người, quản lý chặt chẽ không để cậu ta vừa gặp người liền đi chọc người.

Nghĩ đến đây, khóe miệng Tần Mặc hơi nhếch lên, lộ ra một tia ý cười.

Nhóm cao tầng tham gia cuộc họp đã sợ ngây người, nhìn chằm chằm hình cung như có như không của tổng giám đốc, thầm nghĩ rốt cuộc hôm nay là ngày lành gì... Nhìn bộ dáng của tổng giám đốc có thể thấy tâm tình của cậu ấy rất không tồi?

Lại qua hơn mười phút, Tần Mặc nâng tay lên, giọng nói thần nhiên: “Hội nghị hôm nay tạm dừng tại đây, ngày mai lại tiếp tục.”

“A?” Giám đốc cao tầng của bộ kế hoạch chưa chuẩn bị phương án thứ hai, vì thế hắn rất cao hứng vì quyết định tạm thời này của tổng giám đốc, lập tức vui vẻ nói: “Vâng, vâng!”

Tần Mặc dẫn đầu đứng lên, hai đùi được che phủ bởi quần tây vô cùng thẳng tắp. Hơn nữa anh có khí chất của ác ma, anh vừa ra khỏi phòng họp, mọi

người liền cảm giác cổ áp bách trên đỉnh đầu chợt biến mất, bọn họ không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, nằm liệt trên ghế làm việc. Nhưng mà... Lúc này tổng giám đốc muốn đi đâu?

Bí thư Lương đi theo bên người Tần Mặc, trên tay còn cầm văn kiện ký lục của hội nghị ngày hôm nay: “Tổng giám đốc Tần, bữa tiệc của ngài vào tối nay bây giờ mới bắt đầu, hiện tại chúng ta ra khỏi phòng họp có phải quá sớm hay không? Ngài có muốn nghỉ ngơi một chút không?”

“Không cần, đi câu lạc bộ.” Tần Mặc vừa bước vào thang máy liền đưa ra mệnh lệnh.

Cao ốc bên cạnh Tần thị chính là câu lạc bộ của bọn họ, đi bộ qua cũng không xa.

Tần Mặc cũng không nói cho Phó Cửu rằng hội nghị đã kết thúc, anh đã suy nghĩ về chuyện này, đôi khi làm gia hỏa kia giật mình một chút cũng không tồi.

Bí thư Lương nghe xong có chút kinh ngạc: “Đi câu lạc bộ? Hình như hôm nay bên trong tổ chức vòng loại, tổng giám đốc Tần muốn đi xem?”

Tần Mặc cũng không giải thích nhiều, chỉ thần nhiên ừ một tiếng.

Bí thư Lương hơi ngừng lại: “Vậy ngài chờ một chút, người bên kia không biết tổng giám đốc muốn qua xem, tôi phải gọi điện thoại trước. Tuyền thủ tham gia vòng loại lần này đều là fan của tổng giám đốc, ngài cứ như vậy mà đi qua sẽ dễ dàng tạo nên oanh động.”

“Mấy chục người có thể tạo nên oanh động gì?” Tần Mặc nâng tay lên, cổ tay áo dính một viên kim cương màu đen thuần túy, theo động tác của anh mà tản ra ánh sáng xa hoa, đầu ngón tay ấn vào nút thang máy.

Bí thư Lương đành phải thu điện thoại về, xem ra hôm nay tổng giám đốc đã sớm hạ quyết tâm phải qua đó.

Thật là kỳ quái...

Trước kia phó tổng giám đốc Phong muốn tổng giám đốc sang làm giám khảo, cậu ấy còn nói rất nhảm chán. Hiện tại sao lại thay đổi chủ ý... Chẳng lẽ!

Hai trông mắt bí thư Lương mở to, báo danh tham gia vòng loại lần này có tiêu yêu tình mà tổng giám đốc nhận thức trên mạng?

Khẳng định là như thế!

Lát nữa hẳn phải báo cáo cho ông chủ và phu nhân. Cả hai đều đã phát triển tới mức gặp mặt bên ngoài, quả nhiên tổng giám đốc đang yêu... Lại lún vào rất sâu!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Tổng giám đốc Tần đi tìm Phó Cửu, kết quả...

Chương 71: Tổng giám đốc Tần đi tìm Phó Cửu, kết quả...

Tần Mặc vừa tiến vào câu lạc bộ liền thấy người đại diện đàn độn của anh đang đứng đó nhón chân nhìn xung quanh, cũng không biết đang đợi ai.

Phong Dật xác thật đang đợi người, chỉ là người hẳn đợi lại không thấy mặt đâu. Sau khi nhìn thấy đại thần nhà mình, hai mắt đều phát sáng: “Tổng giám đốc, không phải cậu đã nói Hắc Đào Z sẽ đến sao? Thế thì người đâu? Tôi đã ở đây đợi cậu ta từ lâu, còn phải cải trang tránh cho phóng viên nhận ra tôi rồi lại nhào tới đòi phỏng vấn. Cậu biết đấy... Kỳ thật tôi cũng rất tức giận.”

Tần Mặc nhìn lướt qua chiếc mũ trên đầu hắn, giọng nói thần nhiên: “Đây là kết quả cải trang của anh, một kẻ đánh cá trông vô cùng ngu xuẩn?”

Phong Dật quyết đoán xoay đầu hỏi bí thư Lương: “Khó coi lắm sao?”

Bí thư Lương chớp chớp mắt.

Phong Dật cảm thấy quả thật hắn đã chịu đủ sự độc miệng của đại thần thiếu gia nhà bọn họ, lấy mũ xuống: “Mặc kệ khó coi ra sao, vậy Hắc Đào Z đâu?”

“Cậu ấy làm thí nghiệm ở bên trong.” Tần Mặc nói ra những lời này liền nhắc chân đi vào phòng thí nghiệm.

Sau khi người trong câu lạc bộ nhìn thấy gương mặt tuấn mỹ như thiên thành của anh, sôi nổi lui về phía sau, nhìn không được lấy tay bưng kín miệng mình.

Tần... Tần Thần lại tới đây!

Bên ngoài câu lạc bộ muốn nổ tung rồi!

Trong phòng đã tiến hành thí nghiệm đến vòng thứ ba. Lần này đăng nhập vào “Anh hùng”, kiểm tra năng lực đánh phó bản, tất cả mọi người tự dùng tài khoản của chính mình.

Giám đốc Lý còn tức giận bởi hành vi vừa rồi của Phó Cửu, đi tới đi lui lạnh lùng nói: “Tôi nói cho các cậu nghe, muốn chơi game thì phải dùng thái độ chơi game mà tới, không được học theo tên bại gia tử kia. Còn tưởng rằng ai muốn vào Tần thì cũng có thể tùy tiện vào hay sao? Vậy các cậu...”

Hắn còn chưa nói xong đã bị chặn trụ khi nhìn thấy người đứng ngoài cửa.

Tổng, tổng giám đốc!

Tại sao cậu ấy lại đến đây?!

Giám đốc Lý nhìn bóng dáng tự phụ vĩ đại kia, lập tức đi lên đón: “Tổng giám đốc Tần, tôi...”

Tần Mặc không thèm liếc mắt nhìn hắn một cái, khuôn mặt tuấn tú lạnh nhạt đi vào, cả người mặc tây trang phẳng phiu, cực kỳ tôn quý.

Các tuyển thủ đều dừng lại động tác, cứ như vậy ngẩng đầu nhìn anh, biểu tình khó nén kích động.

Tần Thần!

Bọn họ được nhìn thấy người thật của Tần Thần!

Tần Mặc nổi tiếng không chỉ vì khuôn mặt của anh mà còn cả thao tác chơi game cao hơn mọi người của anh. Không thể không nói, anh vừa là nam thần trong mộng của các thiếu nữ, vừa là anh hùng mà đông đảo người chơi luôn mong muốn được đi theo.

Hiện giờ anh lại xuất hiện ở chỗ này, tự nhiên sẽ xảy ra một phen hiệu ứng điên cuồng.

Tần Mặc lại đứng kia không coi ai ra gì, hai mắt lướt qua từng người chơi trong phòng, cuối cùng nhíu mày.

Tại sao không có cậu ta?

Tần Mặc cúi đầu nhìn lướt qua tin nhắn trên WeChat, trên đó có thể số cậu ấy gửi cho anh.

Số 19.

Tần Mặc nhìn theo số thứ tự, lại thấy chỗ ngồi của máy tính phía trước trống không.

Bí thư Lương theo thiếu gia nhà hắn đã lâu, rất nhanh liền hiểu ánh mắt kia của tổng giám đốc có ý tứ gì, quay đầu hỏi: “Tuyển thủ ngồi máy số 19 đâu rồi?”

Vấn đề này vừa được nhắc.

Trong phòng thí nghiệm im lặng khoảng một phút, các game thủ hai mặt nhìn nhau, biểu tình không nói nên lời kia thế nhưng có chút vi diệu.

Không ai dám lên tiếng, bọn họ đồng thời trộm nhìn về phía giám đốc Lý.

Bản thân giám đốc Lý cũng cứng lại. Dù sao trước nay hắn đều không nghĩ tới bí thư Lương sẽ hỏi qua loại chuyện này, còn đang nghĩ có để nói cho qua chuyện.

Ánh mắt của Tần Mặc đứng bên kia đã bắt đầu nguy hiểm lên.

Bí thư Lương thấy tổng giám đốc nhà mình sắp mất kiên nhẫn, vội vàng hỏi tiếp: “Lão Lý, ông nói xem rốt cuộc là chuyện như thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Tổng giám đốc Tần tức giận. Đuổi cậu ấy đi, ông xứng sao?

Chương 72: Tổng giám đốc Tần tức giận. Đuổi cậu ấy đi, ông xứng sao?

Giám đốc Lý còn đang ở kia làm bộ làm tịch, thờ dài một hơi nói: “Còn có chuyện gì nữa, bí thư Lương. Tôi cũng không hiểu là ai đề cử tuyển thủ số 19 này tới tham gia vòng loại, tố chất của cậu ta rất kém, lại không tuân thủ nội quy của thí nghiệm nên tôi đã trực tiếp đuổi hắn đi rồi.”

Im lặng!

Cũng không ai biết vì cái gì mà toàn bộ người trong phòng thí nghiệm nín thở, không khí như ngưng đọng lại.

Bí thư Lương ngẩng đầu nhìn về phía tổng giám đốc.

Chỉ thấy trên gương mặt tuần mỹ phi phàm kia che kín băng hàn xưa nay chưa từng có.

Giọng nói cũng rất trầm thấp đáng sợ, gần từng chữ một khiến đáy lòng mọi người run lên: “Ông nói, ông đuổi cậu ấy đi rồi?”

“Đúng vậy, tổng giám đốc Tần.” Giám đốc Lý cười ha ha: “Bại gia tử như vậy thật sự chẳng ra gì, may mắn ngài không chạm mặt.”

Đột nhiên Tần Mặc cười một tiếng, kế tiếp dạo bước đi tới gần hắn, giơ tay tóm cổ áo giám đốc Lý xách lên, hai mắt lạnh băng đến mức có thể đông chết người: “Ông là cái thứ gì mà lại dám tùy tiện đuổi tuyển thủ đi?”

“Tổng, tổng giám đốc Tần, tôi, tôi...” Giám đốc Lý còn muốn giải thích thêm.

Phong Dật còn điên hơn so với anh, hắn vừa nghe ý tứ kia của đại thần nhà bọn họ liền khẳng định người bị đuổi đi kia con bà nó chính là Hắc Đào Z!

Hắn liều mạng muốn tìm Hắc Đào Z, thế nhưng lại bị lão Lý này đuổi đi. Quả thật hắn có chút không tin được lỗ tai của mình!

“Lão Lý, tại sao ông lại muốn làm như vậy?!”

Giám đốc Lý biết lúc này chỉ có thể nhờ và phó tổng giám đốc Phong, vội vàng nói: “Tôi bảo cậu ta kiểm tra tốc độ tay một lần nữa, cậu ta không muốn nên xé bằng thành tích của chính mình, không muốn vào câu lạc bộ của chúng ta.”

Tần Mặc căn bản không tin lý do thoái thác* này của hắn, tùy tiện giơ một ngón tay chỉ vào tuyển thủ: “Cậu nói xem, rốt cuộc chuyện lúc đó là như thế nào?”

*Viện cớ để cho qua chuyện.

Tuyển thủ kia không nghĩ đến thần tượng sẽ điểm danh mình, lập tức kích động đứng bật dậy nói: “Tuyển thủ số 19 là người đầu tiên kiểm tra xong tốc độ tay rồi điền vào giấy, giám đốc Lý lại nhục nhã cậu ấy rằng chỉ biết khoe khoang, khuyên cậu ấy không nên tự cho mình là đúng, cần phải thí nghiệm lại lần nữa. Số 19 vừa nghe lời này liền xé bằng thành tích ngay tại chỗ, còn nói chỉ cần... Chỉ cần câu lạc bộ có người như giám đốc Lý tồn tại, cậu ấy sẽ không bao giờ gia nhập chiến đội Đế Minh!”

Tuyển thủ kia căng da đầu cố gắng nói cho xong. Bởi vì hắn phát hiện mỗi khi hắn nói một chữ, mắt thâm thúy của Tần Thần sẽ lạnh thêm một chút. Cuối cùng đã kết thành hồ băng, phẳng phát như muốn đưa ai đó vào chỗ chết.

Phong Dật đứng một bên nghe, hắn cũng không nghĩ tới quá trình sẽ như vậy. Ánh mắt vừa nâng lên nhìn về phía giám đốc Lý, tay run rẩy: “Ông, ông, tôi bảo ông xem chừng phòng thí nghiệm, ông lại dám làm ra chuyện như vậy?!”

Tần Mặc không nói thêm gì mà trực tiếp tóm cổ áo giám đốc Lý, một tay ấn hắn vào máy tính trước mặt.

Xuất thân của anh là từ quân đội nên cũng không ôn hòa, lúc này càng phát huy tính cách thị huyết âm ngoan của anh tới cực hạn.

“Ông tự nhìn xem thành tích tốc độ tay của cậu ấy là bao nhiêu. Người như cậu ấy có tư cách kiêu ngạo!”

Tần Mặc như vậy quả thật rất đáng sợ.

Trên thương trường lại tự phụ đậm đặc.

Đáy mắt âm lãnh khát máu.

Toàn thân giám đốc Lý đều run rẩy: “Tổng, tổng giám đốc Tần, chuyện này không phải do tôi cố ý.”

“Đuổi cậu ấy đi, ông xứng sao?” Một tay Tần Mặc cầm túi quần, cứ như vậy cong lưng, giọng nói cực kỳ lạnh: “Không phải ông muốn biết là người nào giới thiệu cậu ấy tới tham gia vòng loại sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Tàn thần hỏi ở đâu

Chương 73: Tàn thần hỏi ở đâu

“Là tôi!”

Tàn Mạc nói xong liền ném người nọ ra.

Hai chữ không có chút độ ẩm nào, hoàn toàn làm chấn trụ giám đốc Lý. Hai mắt hắn kịch liệt lay động lên, mặt dán vào màn hình máy tính, cứ như vậy ngồi lên ghế. Cho đến khi Tàn Mạc đi ra ngoài hắn vẫn chưa hồi phục tinh thần lại, khuôn mặt tái nhợt dọa người.

Bởi vì hắn biết tiền đồ của hắn đã xong rồi. Không cần tổng giám đốc lên tiếng cũng biết kế tiếp hắn sẽ lập tức bị đuổi việc, thậm chí còn không thể sống yên ổn ở Giang Thành nữa!

Vì sao... Vì sao tên bại gia tử kia lại do tổng giám đốc Tàn giới thiệu?

Đồng thời!

Tốc độ tay của Phó Cửu cũng biểu hiện trên máy tính của tuyển thủ.

Mỗi tuyển thủ nhìn thấy thành tích như vậy đều ngây ngẩn cả người, kế tiếp là không tin tưởng được ồ lên!

Hơn 90%!

Giờ khắc này mọi người đều im lặng.

Chấn động, giật mình, kinh ngạc thổi quét toàn bộ phòng thí nghiệm!

Tốc độ tay như vậy, bọn họ luyện từ đời trước cũng không đạt được!

Tuyển thủ số 19 này đến tột cùng là ai?

Mỗi người đều tò mò tự hỏi trong lòng.

Chỉ là tư liệu của cậu ta đã sớm bị xé bỏ ném vào trong thùng rác... Một cái vả mặt này thật tuyệt vời!

Tàn Mạc đi nhanh ra ngoài, bóng dáng kia lạnh tới cực điểm, dọa bí thư Lương và Phong Dật sợ đến mặt trắng bệch.

Đặc biệt là Phong Dật.

Trận vòng loại này là do hắn làm chủ.

Ai biết được thủ hạ của hắn lại trực tiếp đuổi Hắc Đào Z, người mà hắn tốn công sức đi tìm ra khỏi cửa.

Không chỉ riêng tổng giám đốc tức giận, hiện tại hắn rất muốn làm thịt lão Lý khôn nạn kia!

Bí thư Lương cũng không dám nhắc nhở tổng giám đốc của bọn họ về chuyện bữa tiệc tối kia, cậu ấy đang trong trạng thái ác ma ẩn mình dưới hình hài một con người.

Đột nhiên Tàn Mạc dừng lại bước chân, lấy di động ra từ trong túi quần, ngón tay ấn xuống màn hình, khuôn mặt tuấn tú hơi nghiêng: “Cậu đang ở đâu?”

Ba chữ rất nhạt, hình như đang gửi tin nhắn WeChat?

Bí thư Lương và Phong Dật nhìn thoáng qua nhau, người có thể khiến tổng giám đốc gửi tin nhắn WeChat vào lúc này...

Tiểu yêu tinh/ Hắc Đào Z!

Lúc này Phó Cửu còn đang đánh giá tiệm lẩu trong miệng thiếu niên, mày nhủ một cái: “Đây là tiệm lẩu rất bình thường trong miệng cậu?”

Trong ba tỉnh miền Đông Bắc chỉ có Michelin là nhà ăn tiêu chuẩn nhất.

Ngoại trừ cần tiền, còn phải có thể lực mới bước chân vào được.

Tiệm lẩu bình thường?

Đưa mắt nhìn lại một trong mười những tiệm lẩu ngon nhất thế giới.

Thiếu niên then thùng cười, gãi gãi đầu tóc của mình: “Cậu, cậu muốn ăn cái gì? Tội, tội bảo bọn họ đem lên.”

“Thịt đi, tôi theo chủ nghĩa ăn thịt.” Phó Cửu cũng không xem thực đơn, vô cùng tà khí ngồi trên ghế, ý cười mê người: “Không nghĩ tới tham gia cuộc thi lại nhặt được một phú nhị đại.”

Thiếu niên bắt đầu nói lắp: “Không, không phải, tôi, tôi không giàu như cậu nói đâu. Chỉ, chỉ có thể mời cậu ăn lẩu. Về sau chờ tôi kiếm tiền rồi mời, mời cậu ăn cái khác!”

“Đáng yêu quá!” Phó Cửu chớp mắt cười, toàn thân đều tản ra hơi thở mê hoặc người.

Oanh!

Mặt thiếu niên lại đỏ: “Cậu, cậu luôn nói chuyện kiểu như vậy sao?”

“Kiểu gì?” Phó Cửu thấy mình sắp bị vạch trần, rũ mắt nhìn thiếu niên.

Thiếu niên đẩy đẩy gọng kính: “Luôn, luôn phóng điện như vậy.”

“Đẹp trai là phải như thế này.” Một tay Phó Cửu vịn lưng ghế, tóc bạc mắt đen, mang theo một cổ yếu tà.

Thiếu niên nghe vậy nên ngáy ra một chút, kế tiếp cười cười: “Cũng, cũng đúng. Đợi, đợi một chút, là tiếng vang từ điện thoại của cậu phải không?”

Điện thoại?

Phó Cửu nghiêng người lấy điện thoại từ trong túi quần ra, vừa nhìn liền thấy tin nhắn WeChat của Tần đại thần gửi, trong miệng ngậm một chiếc đũa, ngón tay thon dài gõ chữ trả lời.

“Lúc này thi đấu làm quen được tiểu soái ca, cậu ấy đang mời tôi ăn lẩu. Anh hợp xong rồi sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Tần thiếu, Cửu gia là đồng đội

Chương 74: Tần thiếu, Cửu gia là đồng đội

Câu lạc bộ Tần thị.

Rất nhiều người tụ tập vây xem bóng dáng thon dài đang đi đến.

Ngoại trừ tuyển thủ muốn nhìn thấy Tần Thần của bọn họ ở ngoài đời thật, đến cả truyền thông cũng mang theo camera chạy tới.

Nhìn sơ qua cũng đủ biết sức ảnh hưởng của Tần Mặc mạnh cỡ nào.

Không tham gia giới giải trí nhưng danh tiếng lại có thể so với một siêu sao.

Giống như là loại tự cao tự đại mà trời cao ban cho. Chỉ cần anh vừa xuất hiện, sẽ có người che mờ hết chói tai.

Nhưng mà Phong Dật và bí thư Lương biết rất rõ, hiện tại tổng giám đốc của bọn họ đang trong trạng thái đông chết người không đèn mạng.

Đặc biệt là sau khi cậu ấy nhìn màn hình di động.

Cũng không biết đối phương đã nhấn cho tổng giám đốc Tần cái gì mà khiến cho cặp mắt của cậu ấy hoàn toàn rét lạnh.

Phó Cửu lại không cảm thấy tin nhắn mình gửi có điều gì sai trái, gửi thêm mấy chữ: “Anh có đói bụng không? Nếu có thì đến đây, tiệm lẩu không tệ lắm, tiểu soái ca cũng là người có thể yêu.”

Gia hỏa này thật là thiếu quân giáo!

Tần Mặc đứng nơi đó, ngón tay hung hăng ngừng lại. Anh muốn hít sâu một hơi lại phát hiện nơi này rất nhiều người, muốn hít sâu cũng không làm được,

cố gắng kiềm chế nói một câu: “Địa chỉ.”

Phó Cửu chớp mắt, sao cô lại nghe được ngữ điệu của Tần đại thần có chút lạnh?

Chẳng lẽ lại tức giận?

Cô cũng chưa chọc anh, sao anh ta có thể tức giận?

Phó Cửu ngồi trước bàn ăn, tay trái chống cằm, bàn tay khác không chút để ý gửi địa chỉ qua.

Sau khi Tần Mặc nhìn thấy liền nhủ mảy một chút, phân phó bí thư Lương chuẩn bị xe.

Bí thư Lương nghe địa chỉ kia, không phải tổng giám đốc Tần đã nói tối nay sẽ đến đây sao?” Tổng giám đốc Tần, hiện tại chúng ta liền đi qua đó?”

Có phải quá sớm hay không?

Thời gian ăn cơm còn chưa tới.

Tần Mặc không nói gì, vươn tay lấy chìa khóa hán đang cầm, an vị vào ghế điều khiển, ý tứ là không mang ai theo cả.

Bí thư Lương còn chưa kịp hỏi thêm cái gì đã thấy tổng giám đốc của bọn họ cầm tay lái, mái tóc đen nhánh rũ xuống che khuất đôi mắt thâm thúy kia của anh.

Một động tác hất đuôi xinh đẹp, đường cong lưu loát của chiếc xe thể thao số lượng có hạn mang theo tiếng gió sắc bén chạy ra đường lớn theo hướng bắc.

Với cái dạng này của tổng giám đốc thật sự không phải là đi tới nhà ăn, ngược lại giống như đi trả thù. . .

Lúc này Phó Cửu còn lười biếng uống nước trà, mắt phượng hẹp dài như đang tỏa ra ánh sáng, vô cùng xinh đẹp nhìn thiếu niên: “Lát nữa có một người bạn muốn đến đây ăn cùng, cũng là do tôi nhận thức từ trong trò chơi, có ngại hay không?”

“Không, không ngại!” Tật xấu nói lắp của thiếu niên vẫn không đổi: “Tôi, tôi bảo bọn họ làm thêm một phần thức ăn. Xém quên mất, chúng ta tâm sự cùng nhau lâu như vậy nhưng vẫn, vẫn chưa biết cậu tên gì?”

Phó Cửu nghe vậy, nâng tay lên cười: “Phó Cửu.”

“Tên rất hay.” Thiếu niên suy nghĩ hồi lâu mới được một từ khen ngợi, trên mặt đỏ bừng nói: “Tôi, tên của tôi là Phong Thượng. Trong, trong trò chơi gọi, gọi là Thượng Ngươi Một Năm Đắm Tiêu Tiêu Nhạc*.”

* Thượng Ngươi Một Năm Đắm Tiêu Tiêu Nhạc: Thượng cho ngươi một năm đắm phóng khoáng như ngọn núi lớn. (Hmm không chắc chắn lắm.)

“Phốc!”

Tuy Phó Cửu là một người bình tĩnh nhưng nghe thấy cái tên trong trò chơi này cũng không nhịn được mà phun nước trà ra ngoài.

Không chỉ vì tên của đối phương rất buồn cười, mà nhân vật này trong trò chơi “Anh hùng” cũng là một người nổi tiếng.

Thao tác trâu bò, tiền cũng rất nhiều, chỉ là có chút đặc biệt. Gia hỏa này rất hay làm nhảm, chỉ cần gặp được tiểu cô nương nào đó liền nói với người ta: “Con gái, có muốn chinh phạt cùng thúc thúc không? Thúc thúc mang cháu đi đánh phó bản, mang cháu bay!” (Thúc thúc = cậu, này là trong game mà, để vậy nghe cho hay:3)

Phó Cửu sẽ không bao giờ nghĩ đến một người có hình tượng đại hán chân chính trong trò chơi như vậy, ngoài đời thật lại là đứa trẻ xinh đẹp ngoan ngoãn. So với chuyện cô là Hắc Đào Z càng muốn ảo diệu. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Tần Thần tới, Cửu gia...

Chương 75: Tần Thần tới, Cửu gia...

Phong Thượng cũng biết Phó Cửu sẽ có phản ứng như vậy, ngược ngừng gãi gãi gương mặt của mình, lỗ tai cũng đã chuyển sang màu hồng: “Chắc, chắc hẳn cậu cảm thấy tôi ở bên ngoài không giống với hình tượng trong trò chơi, từ từ sẽ thành thói quen thôi. Anh, anh hai gửi cho tôi rất nhiều tiền trong game, nhưng lại không cho tôi tiền mặt. Hại, làm hại tôi chỉ có thể ăn lẩu ở quán nhà mình. Cậu, cậu là người đầu tiên không chê cười tôi nói lắp, cho nên tôi rất muốn kết bạn với cậu!”

Phó Cửu nhướn mày, ánh mắt chột lóe: “Anh hai của cậu là Phong Đạt?”

Dù sao họ Phong cũng không thấy nhiều ở trong Giang Thành này.

Đứa trẻ ngoan ngoãn gật đầu, lại hỏi: “Biết, biết danh trong trò chơi của cậu là gì? Về sau chúng ta có thể chơi game cùng nhau.”

“Để cậu dẫn tôi đi đánh phó bản, mang tôi bay sao?” Phó Cửu cười trêu chọc, đây chính là câu danh ngôn của đôi phương.

Nghe vậy, khuôn mặt của Phong Thượng càng thêm đỏ.

Phó Cửu không đùa giỡn người ta nữa. Dù sao Phong Thượng cũng không giống như Tàn đại thần, đối mặt với chuyện gì cũng có thể cao lãnh như cũ.

Cô suy nghĩ một chút, kế tiếp buông đôi đũa xuống nhìn Phong Thượng nói: “Vừa rồi ở câu lạc bộ chưa kịp nói, thật ra tôi chính là Hắc Đào Z.”

Phong Thượng cứng đờ!

Sau đó dùng tay trái chỉ về phía cô, nói chuyện càng không nhanh nhẹn: “Cậu, cậu, sao cậu lại là Hắc Đào Z?!”

“Danh hiệu của tôi là Z.” Phó Cửu nói một câu không rõ ý vị là gì.

Phong Thượng cũng không hiểu cho lắm, nhưng mà...

Hắc Đào Z!

Cậu ấy nói mình là Hắc Đào Z!

Cậu... Mong muốn lớn nhất của cậu chính là được nhìn thấy thần tượng Hắc Đào Z!

Phong Thượng cũng không biết nên nói cái gì, chột ngắc đầu: “Thần tượng, cậu đợi tôi bình tĩnh lại đã.” Phó Cửu cười: “Cậu không nói lắp?”

Phong Thượng cũng ý thức được vừa rồi mình nói chuyện đặc biệt lưu loát. Nhưng đều do cậu bị chấn kinh quá mạnh!

Kế tiếp.

Cậu như vừa nhớ tới cái gì, nói: “Kia, giám đốc có đôi mắt danh lợi kia hiện, hiện tại khẳng định rất hối hận. Tôi, tôi đã xem video cậu liên thủ với Tàn thiếu cùng nhau đánh phó bản. Hắn, hắn lại dám đối với cậu như vậy. Tàn, Tàn thiếu tuyệt đối sẽ khiến hắn ăn chưa xong liền ném hắn đi!”

“Đừng nói tôi, còn cậu sao lại không nói cho tên giám đốc kia rằng cậu là em trai của người đại diện Phong?” Phó Cửu nhọt nhọt câu môi: “Nếu vậy thì chắc hẳn không cần thí nghiệm cũng có thể đập rồi ký hợp đồng.”

Cả người Phong Thượng cứng lại một chút, giọng nói cũng nhỏ lại: “Tôi, tôi không thích hợp làm chức nghiệp tuyên thủ. Tôi, tôi nói chuyện lắp. Không, không muốn dựa vào quan hệ với anh hai đi vào. Tôi, tôi muốn nhìn thấy thực lực chân chính của mình.”

“Nếu là như thế vậy thì có hứng thú tổ đội với tôi hay không?” Ngón tay Phó Cửu đặt giữa không trung, nâng mắt lên nhìn về phía Phong Thượng, nồng đậm tà nịnh: “Khiến cho những người đó mở rộng tầm mắt một chút.”

Phong Thượng chấn động, nhìn gương mặt tuấn tú có thể làm vô số thiếu nữ si mê trước mắt kia, trong ánh mắt bốc cháy lên tầng tầng ánh sáng: “Làm bọn họ mở rộng tầm mắt như thế nào?”

“Vòng loại chính thức của thi đấu Điện Cạnh còn hơn mười ngày nữa, đội viên chính thức của Tàn thị cũng là từ buổi thí nghiệm này. Đến lúc đó chúng ta tổ đội giành vị trí thứ nhất, thế nào?” Phó Cửu dùng loại tư thế vô cùng xinh đẹp đặt tay lên trên vai Phong Thượng, làn da trắng nõn tản ra ánh sáng, khoe miệng đầy tàn nhẫn.

Tóc mái màu bạc rũ xuống chặn hai mắt cô, làm người ta có chút không nhìn rõ khuôn mặt của cô.

Mặc dù là thế.

Nhưng với tư thái như vậy cũng dễ khiến người ta nhiệt huyết sôi trào!

“Được!” Đứa trẻ ngoan ngoãn cầm tay Phó Cửu, rất có khí khái của anh hùng lúc uống máu ăn thề.

Lúc Tàn Mạc đi vào liền thấy một màn như vậy.

Tay Phó Cửu đặt trên vai Phong Thượng, sáng khoái nói chuyện, khoe miệng cũng mang theo ý cười quyến rũ người khác.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Cửu gia chọc Tàn thần

Chương 76: Cửu gia chọc Tàn thần

“Tổng, tổng giám đốc Tàn.” Phục vụ rất cẩn thận nhìn sắc mặt người mới tới, giọng nói thấp gần như có chút không nghe được.

Tàn Mặc nhìn hai người trước mắt, lưng thẳng như tùng bách* trên núi Thương Sơn, khiến người ta không cảm giác được một chút độ ấm.

* Cây tùng bách là một trong những loài cây thuộc 1 trong bộ “Tùng, Cúc, Trúc, Mai”. Còn có tên gọi khác là Tùng Bách Tán, Vương Tùng, có tên khoa học là *Araucaria excelsa*, thuộc họ *Araucariaceae* (Bách tán).

Cặp mắt kia híp lại càng thêm nguy hiểm, lạnh như đầm nước sâu lâu đời.

Phục vụ còn đang suy nghĩ nên nói cái gì đã thấy người đàn ông vô cùng tôn quý trước mắt đã bước đi tới gần cửa sổ, sau đó dùng sức giữ chặt cổ áo phía sau của thiếu niên tóc bạc.

Phanh!

Phó Cửu không có phòng bị, cô vừa quay đầu lại, cả khuôn mặt gần như đều chôn vào trước ngực Tàn Mặc, hơi lạnh hương bạc hà phát ra từ chiếc kẹp cứng trên tây trang tràn vào xoang mũi của cô.

Không cần đoán cũng biết là Tàn đại thần tới. Chỉ có người này mới thích túm cổ áo phía sau của cô.

Phó Cửu ngẩng đầu liền thấy anh thấp mắt nhìn cô, đôi mắt kia thâm thúy như giếng cổ, đậm đặc cao quý không thể tưởng tượng.

“Móng vuốt của cậu được dùng để đánh phó bản chứ không phải dùng để đùa giỡn đàn ông.” Tàn Mặc nheo nheo phía sau Phó Cửu, giọng nói gọi cảm mê hoặc: “Lại để tôi thấy cậu xuống tay với người nào nữa, tôi liền chặt đứt đôi tay này. Như thế cũng bớt lo lắng.”

Phó Cửu nhướn mày: “Không có đùa, chúng tôi đang liên minh. Hơn nữa Tàn đại thần, anh để ý tôi như vậy, chẳng lẽ là...” Cô vừa nói, một bên chậm rãi cười ghé lại gần bên tai anh, thông thả ung dung nói: “Anh ghen tí?”

Không thể đụng vào lỗ tai của một người đàn ông.

Mặc dù Tàn Mặc cấm dục nhưng anh vẫn là người đàn ông bình thường.

Nhất định không chịu được hành động bị thổi khí như vậy.

Nhìn gương mặt làm người ngựa răng kia, khuôn mặt của thiếu niên đặc biệt non nớt, mang theo hơi thở thanh xuân có mùi kẹo. Rõ ràng là tướng mạo như con gái khiến người nhìn cảm thấy vui vẻ, nhưng mỗi lần anh nhìn đều muốn bóp chết cậu ta.

Phó Cửu cười, lại gần thêm chút nữa: “Chẳng lẽ bị tôi đoán trúng?”

Mặt cậu ta lướt qua mặt anh, mắt thấy môi mỏng kia gần dán lên lỗ tai của anh.

“Phó Cửu!” Tàn Mặc dùng thêm sức trực tiếp ném người trở về trên ghế dựa. Bộ dáng lạnh lùng âm ngoan từ trên cao nhìn xuống, môi mỏng mím lại thành một đường thẳng, tay nắm chặt lên, giọng nói băng hàn tới cực điểm: “Thời điểm nói chuyện cách xa tôi một chút. Tôi không phải cong nên sẽ không ăn dấm của cậu mà là tới ăn lẩu.”

Phó Cửu sờ sờ mũi: “Tức giận thật rồi? Có phải hợp xong liền sẽ đi tìm tôi, kết quả phát hiện tôi không ở đó cho nên mới tức giận? Chuyện đó cũng không nên trách tôi, tên giám đốc kia thật sự quá đáng. Với tính tình nóng nảy của tôi, anh nói tôi có thể nhẫn nại sao? Không động thủ đánh hấn, hoàn toàn là vì đang ở trên địa bàn của anh.”

“Nói vậy thì tôi còn phải cảm ơn cậu?” Tiếng nói Tàn Mặc lạnh hơn.

Phong Thượng ở một bên xem đã tròn mắt. Dù sao cậu đã từng gặp qua Tàn thiếu vài lần, trước nay vẫn chưa thấy anh ấy đối với ai lại khoan dung như vậy. Hơn nữa nhìn anh ấy không giống như thật sự phải đối phó với thần tượng của cậu, nhưng ánh mắt ấy xác thật muốn vặn gãy cổ Phó Cửu.

Nhưng mà... Thần tượng của cậu vừa mới làm cái gì...

Thế nhưng... Thế nhưng cậu ấy thiếu chút nữa hôn lỗ tai Tần thiếu?

Cậu, cậu ấy muốn tìm cái chết sao?

Làm chiến hữu mới của thần tượng, cậu nên ra mặt nói giúp cậu ấy một câu. Nếu không Tần thiếu thật sự có thể giết chết thần tượng của cậu!

“Tần, Tần thiếu, này, việc này cũng không trách Cửu Cửu được. Giám, giám đốc Lý rõ ràng là không vừa mắt cậu ấy mới, mới đuổi Cửu Cửu đi.”

Tần Mặc nghe vậy liền nhướn mày, cười như không cười nhìn Phó Cửu, ánh mắt không có bao nhiêu độ ấm: “Cửu Cửu? Cửu gia, xưng hô của cậu lại thay đổi? Không cho người khác kêu cậu là Cửu gia nữa sao? A, Cửu Cửu...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Tần thiếu nhẫn nại

Chương 77: Tần thiếu nhẫn nại

Rõ ràng là hai chữ nghe khá tốt, nhưng được Tần đại thần nói lại mang theo một cỗ hương vị khiến người ta phát run từ trong lòng.

Không khí bốn phía giống như bị đông lạnh, người phục vụ cũng không dám nhìn anh.

Tần thiếu quyền khuynh ba tính thật sự không phải dễ chọc như vậy... Bọn họ cũng mong nhị thiếu gia có thể im lặng không cần nói thêm cái gì nữa, nếu không ngay cả đại thiếu gia cũng không cứu cậu ấy được...

Phong Thượng cũng ngoan ngoãn ngậm miệng, đầu cúi xuống cũng muốn đụng mặt đất. Xưng hô Cửu Cửu không tốt sao... Vì cái gì mà cặp mắt của Tần thiếu còn lạnh hơn so với lúc mới vừa tới?

Thật ra Phó Cửu cũng không biết có vấn đề ở chỗ nào. Nếu cô là anh, muốn đi gặp bạn bè sau giờ làm việc mệt mỏi cuối cùng phát hiện người ta không còn đó nữa, tâm tình cũng sẽ không quá tốt.

Thực tế Tần đại thần rất coi trọng cô, nếu không sau khi họp xong cũng sẽ không lập tức tới câu lạc bộ tìm cô.

Tần đại thần hoàn toàn có thể bảo bí thư của mình đi một chuyến, không cần tự mình đi...

Nghĩ đến đây, Phó Cửu buông đĩa gỗ xuống, nâng mắt lên nhìn Tần Mặc, thở dài một hơi: “Anh chưa đưa cho tôi thư giới thiệu, giám đốc kia lại nói chuyện quá khó nghe nên tôi bất buộc phải đi.”

Tần Mặc nghe giọng nói hơi trầm thấp của thiếu niên, băng hàn ở đáy mắt cũng dần dần biến mất.

Xác thật anh đã quên đưa thư giới thiệu cho gia hỏa này. Ban đầu cứ cho rằng có Phong Dật ở đó sẽ không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Nghĩ tới đây, Tần Mặc nhìn thoáng qua thiếu niên đang cúi đầu lấy đĩa gỗ, một cỗ cảm giác đầy tội ác kỳ diệu nảy ra trong lòng.

“Chuyện đã qua rồi, không cần nhắc lại. Mau ngồi xuống ăn lẩu.” Phó Cửu túm lấy cánh tay của Tần Mặc. Đại thần tới khẳng định có thể nhiều thêm mấy mâm thịt!

Tần Mặc không dự đoán được thiếu niên bỗng nhiên sẽ có động tác như vậy. Anh vẫn chưa có phản ứng đã bị cô kéo xuống ngồi trên ghế, bả vai còn dựa rất gần nhau. Khoảng cách giữa hai người ngày càng gần, gần đến mức chỉ cần anh nghiêng đầu sang có thể thấy rõ lông tơ thật nhỏ trên má trắng nõn của thiếu niên. Thân cận như vậy làm anh có chút không được tự nhiên. Anh cau mày ngồi thẳng lưng, lạnh lùng trong giọng nói phai nhạt dần: “Chuyện giám đốc Lý tôi đã xử lý giúp cậu. Com nước xong cậu theo tôi về Tần thị.”

“Đại thần, chúng ta là anh em.” Phó Cửu cũng không ngẩng đầu lên, tay vớt được miếng thịt bò non, trên mặt mang theo tà nịnh cười nhạt: “Tôi cũng là một người sĩ diện. Anh nghĩ xem, nếu anh bị người nhục nhã như vậy, nói trở về sẽ trở về?”

Sau khi Tần Mặc nghe được hai từ nhục nhã, ngón tay dừng một chút. Xác thật anh không suy xét đến điểm này.

Lại nhìn thiếu niên gắp thịt bò cho mình, Tần Mặc càng nhứ chặt lòng mày. Khi nào anh lại suy nghĩ giúp người khác, chẳng lẽ bởi vì biểu tình hiện tại của thiếu niên nhìn qua tương đối thuận mắt?

Hay bởi vì hai chữ bạn bè kia?

Anh vẫn chưa quên vừa rồi mình hận không thể dùng thêm lực bóp chết gia hỏa này.

Cũng nhớ ra anh luôn kiên nhẫn với những khiêu chiến của cậu ta.

Nhưng mà, nói đi nói lại thì chuyện này đúng thật là bên anh xảy ra vấn đề...

Phong Thượng ngồi một bên lại đứng ngồi không yên, đôi mắt liên tục quan sát biểu tình của Tần Mặc, thấy ánh mắt của anh lạnh băng nhìn chằm chằm Phó Cửu. Chẳng lẽ anh ấy hận thần tượng đến nghiêng răng nghiêng lợi nên đang suy nghĩ biện pháp giết cậu ấy sao?

Không được, cậu cần thiết cứu vớt thần tượng của cậu!

Đứa trẻ ngoan Phong Thượng hít sâu một hơi, da đầu căng chặt vừa muốn mở miệng liền thấy môi mỏng của người đàn ông ngồi đối diện với cậu câu lên một chút, giống như không còn lạnh lẽo: “Chuyện Phong nhị thiếu đi tham gia thi đấu điều động nội bộ của Tần thị, người trong nhà có biết hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Tần đại thần cảm thấy áy náy

Chương 78: Tần đại thần cảm thấy áy náy

Nghe vậy, phía sau lưng Phong Thượng đột nhiên cứng đờ, tất nói lắp càng thêm nặng: “Tần, Tần thiếu, anh, anh đừng nói chuyện này cho anh hai của tôi. Anh, anh ấy khẳng định sẽ nhờ quan hệ mà cho tôi đi cửa sau. Tôi, tôi...”

“Xem ra là không biết.” Tần Mặc thông thả ung dung lau khước miệng, nụ cười kia như cây đao lẳng tri.

Vốn dĩ Phong Thượng hay đỏ mặt, hiện tại sốt ruột hận không thể giải thích rõ ràng.

Phó Cửu ngồi bên cạnh nhìn, nuốt thịt bò trong miệng xuống rồi nói: “Đại thần, anh đừng khi dễ Phong Thượng. Hiện tại cậu ấy là đồng đội của tôi.”

“Đồng đội của cậu không phải chỉ có tôi sao?” Tần Mặc hạ khước mắt, ngã người dựa vào ghế, cầm chìa khóa xe ném lên mặt bàn, phát ra tiếng vang khá to.

Đây là... Phó Cửu dừng một chút, tiếp theo đột nhiên cười. Cô nâng tay trái lên đặt trên vai Tần Mặc, bộ dáng thiếu gia ăn chơi trác táng nói: “Lại ghen tị nha. Đại thần yên tâm, trong trò chơi vốn dĩ chỉ có hai người chúng ta liên thủ cường cường vô cùng kiên định.”

Khước miệng Tần Mặc câu lên, đẩy tay cô xuống, hồn nhiên lạnh lẽo: “Nếu cậu không thay đổi được tất xấu động thủ loạn này, hôm nay phải ăn hết hai mươi bàn thịt bò.”

Lại ăn? Hai mươi con tôm hùm lần trước khiến cô dùng một ngày mới tiêu hóa hết.

Thật ra ăn chỉ là việc nhỏ, chủ yếu là ai chịu trách nhiệm trả tiền... Phó Cửu cười cười, buông lỏng tay ra: “Quan hệ tốt mới như vậy, thật đó. Anh đừng khi dễ Phong Thượng.”

“Che chở cậu ta như vậy?” Mắt Tần Mặc có chút trầm.

Phó Cửu thần nhiên nói: “Tôi muốn cùng cậu ấy tham gia đấu vòng loại Điện Cảnh vào tháng sau, đây là biện pháp duy nhất có thể tiến vào chiến đội.”

“Tôi mang cậu đi, cậu không đi. Một hai phải tham gia thi đấu.” Tần Mặc giương mắt nhìn thiếu niên, ngón tay vurun ra đẩy gương mặt đang tới gần chớp mũi của mình, ý cười lạnh lùng: “Cách xa tôi một chút. Đừng nói biện pháp duy nhất, cũng đừng nghĩ tới việc đùa giỡn người. Nói thật một chút sẽ có lợi đối với cậu.”

Phó Cửu cười: “Thành thật mà nói, trải qua nhục nhã ngày hôm qua, tôi cảm thấy yên lặng tiến vào Tần thị không giống tác phong của tôi. Không làm ra chuyện lớn nào đó thì quá mất mặt.”

“Mất mặt? Tôi thấy cậu đang muốn đánh vào mặt của ai thì đúng hơn.” Tần Mặc nâng rồi hạ mắt, rút ra một điều thuốc ngậm giữa môi mỏng, tiếng nói thần nhiên: “Á tiểu tam kia làm cậu tức giận?”

Đôi mắt xinh đẹp của Phó Cửu híp lại: “Không nghĩ tới đại thần cũng dùng từ tiểu tam này. Gần đây tôi chưa từng thấy người phụ nữ kia, nhưng lại đụng mặt với con trai của bà ta. Không phải tôi đã nói cho anh rằng hôm nay tôi đi mua thiết bị máy tính sao? Tôi coi trọng con chuột loại hình giống như của anh, cậu ta lại khi dễ tôi nghèo nên muốn đoạt nó. Lúc ấy giám đốc câu lạc bộ kia cũng có mặt. Chấn hấn ông ta nhìn tôi không vừa mắt nên thời điểm thi

nghiệm mới gây khó dễ cho tôi.”

Rõ ràng là Cửu gia làm Phó Hi Minh rơi vào bẫy, nhưng khi đến miệng cô lại là Phó Hi Minh đoạt con chuột của cô.

Không thể không nói, đối đãi với kẻ thù, Cửu gia của chúng ta chính là thích tùy hứng không có nguyên tắc như vậy!

Phong Thượng nghe đến đó, rất vất vả chen vào một câu: “Tôi, tôi cũng không có tiền nên có, có thể cảm nhận được tư vị bị người khi dễ kia!”

Phó Cửu vỗ vai cậu một cái, hai người rất có phong thái anh em có cùng cảnh ngộ.

Phong Thượng an ủi cô: “Thật trùng hợp. Thần tượng, tôi, tôi có thể cho cậu con chuột của tôi.”

“Không cần, tối hôm nay tôi đi đánh phó bản cùng đại thần là có thể kiếm chút tiền.” Phó Cửu vừa nói, một bên gấp thịt bò bỏ vào trong miệng. Bởi vì ăn cay nên đôi môi kia càng thêm đỏ.

Ngón tay thon dài trắng nõn của Tần Mặc dừng một chút, nhìn thiếu niên tóc bạc đang vui đầu ăn thịt bên cạnh, trong lòng có một tia áy náy quý dị bùng lên...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Ý tưởng của Tần đại thần

Chương 79: Ý tưởng của Tần đại thần

Ăn xong một bàn lẩu thơm ngào ngạt, Phó Cửu liền muốn cáo biệt với Tần đại thần, cô phải về nhà để trang trí notebook loại nhỏ. Tuy rằng linh kiện mua chưa được đầy đủ nhưng vẫn có thể lắp ráp bên trong.

Không nghĩ tới Tần đại thần sẽ mở miệng giữ cô ở lại: “Tí nữa tôi có một bữa tiệc ở chỗ này, cậu đi cùng tôi, ăn xong tôi đưa cậu về nhà.”

Phó Cửu vừa muốn cự tuyệt.

Tần Thần biểu tình thần nhiên nói tiếp một câu: “Ăn xong lại cùng cậu đánh phó bản.”

Ý tứ này là không đi ăn cùng sẽ không giúp đánh phó bản?

Nhưng cô mới vừa ăn xong lẩu, lại ăn...

Như là nhìn ra ý tưởng của cô, ngón tay Tần Mặc khẽ nhẹ đầu mẫu thuốc lá, tiếp tục nói: “Uống hai ngụm rượu rồi đi ngay, không cần cậu ở lại ngăn trở.”

“Thật ra tôi còn có thể ăn thêm một mâm thịt bò.” Phó Cửu chống cằm cười: “Bồi anh.”

Tần Mặc không nói thêm gì, nhưng mà Phong Thượng ở bên cạnh nhìn cảm thấy từ lúc đi vào đến bây giờ, sắc mặt Tần thiếu xem như đã hòa hoãn bớt.

Trong lúc hai người nói chuyện, Phong Thượng đang ngồi trên ghế lại không tốt. Chủ yếu là cậu lo lắng tí nữa anh trai tới phát hiện chuyện cậu trộm dự thi.

Nói tới dự thi, Phong Thượng còn có vài câu muốn hỏi Phó Cửu: “Còn nữa, thần tượng, ba người khác trong chiến đội của chúng ta là ai? Có, có thể nói biệt danh của bọn họ trong trò chơi cho tôi không? Tôi, tôi cho bọn họ đồng vàng!”

Phó Cửu rất vừa lòng với đồng đội có tài thiện giải mà cô thông đồng, nhưng mà...

“Trước mắt thành viên trong chiến đội...” Phó Cửu nói tới đây hơi dừng một chút.

Phong Thượng ngồi thẳng thân mình, hai mắt tỏa sáng chờ Phó Cửu nói tiếp.

“Chỉ có tôi và cậu.” Phó Cửu vừa dứt cậu, vẫn cười tà nịnh như cũ: “Có phải cảm thấy rất kiêu ngạo hay không? Cậu được trở thành đội viên cấp bậc nguyên lão.”

Tuy Phong Thượng là đứa trẻ ngoan nhưng nghe được lý do thoái thác như vậy, nhìn không được khóc miệng cũng giật giật. Hóa ra các vị trí trong chiến

đội vẫn chưa lấp đủ... Vì sao cậu luôn có loại cảm giác bị sập bẫy của thần tượng!

“Có tôi ở đây còn sợ không chiêu mộ được người sao?” Phó Cửu vừa nói vừa giờ tay chụp vai Phong Thượng.

Đột nhiên Tần đại thần vươn tay chặn lại động tác của cô, ánh mắt thâm thúy, dùng bật lửa gõ gõ trên cổ tay trắng nõn: “Móng vuốt của cậu.”

Đây là thật sự muốn quản lý cô? Phó Cửu bĩu môi mông, cảm giác hứng thú tan rã đi, thu rồi cánh tay lại rồi nói: “Tóm lại Thượng bảo bảo, cậu cứ yên tâm. Đến lúc đó không sợ không có ai bồi chúng ta đánh.”

Phong Thượng suy nghĩ về năng lực ở trong trò chơi của thần tượng mới thấy yên tâm một chút. Nhưng mà Thượng bảo bảo là cái quái gì?!

Trong lòng Thượng bảo bảo đau khổ nhưng Thượng bảo bảo lại không nói.

Hơn nữa cậu được thần tượng chiêu mộ vào chiến đội, chuyện này xác thật rất hạnh phúc. Mặc dù hiện tại không có quy mô to lớn gì, nhưng cậu tin tưởng về sau bọn họ khẳng định sẽ sớm nổi danh!

Thần tượng cũng đã nói muốn mang theo cậu chinh phục hạng nhất!

Nếu đến lúc đó thật sự không có đồng đội, cậu sẽ dùng đồng vàng trong trò chơi mua thêm ba người gia nhập.

Dù sao trong trò chơi cậu có rất nhiều tiền!

Nghĩ như vậy, Phong Thượng luyến tiếc đứng lên: “Kìa, thần tượng, tôi đi trước đây. Về nhà đổi bộ trang bị. Dù sao tôi cũng muốn đi theo thần tượng đánh, đánh với thiên hạ. Cậu, cậu cứ đi xã giao cùng Tần thiếu!”

“Ừm.” Phó Cửu nhếch môi, đôi mắt phản chiếu ánh sáng vô cùng xinh đẹp.

Nhìn thần tượng như vậy, khuôn mặt của Phong Thượng lại bắt đầu đỏ bừng. Nghĩ hồi lâu vẫn quyết định dặn dò thần tượng một câu, vì thế trộm kéo góc áo Phó Cửu một chút.

Không nghĩ tới một động tác này của cậu lại bị Tần thiếu nhìn qua.

Anh cứ nhìn cậu như vậy, gương mặt tuấn mỹ tựa thiên thần hơi nghiêng, mắt phượng khép hờ, rõ ràng là con người đang nửa cong cười nhạt lại mang theo âm ngoan lạnh lẽo.

Làm người cảm thấy da đầu đều lạnh đến tê dại...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Phó Cửu và Tần Thần đơn độc ở chung

Chương 80: Phó Cửu và Tần Thần đơn độc ở chung

Cuối cùng Phong Thượng đã hiểu vì sao một người khôn khéo có tài năng như anh trai của cậu lại trở nên nhút nhát khi đối mặt với Tần thiếu.

Rõ ràng là một người đại diện lại không quản lý được đại thần như cấp dưới.

Hóa ra ngoại trừ việc Tần thiếu là tổng giám đốc một tập đoàn lớn còn có ánh mắt của anh ấy, thật sự có thể giết chết người!

Đứa trẻ ngoan Phong Thượng rụt rụt cổ, lời cảnh cáo muốn để lại cho thần tượng cũng gian nan nuốt trở về trong bụng.

Nhưng Phó Cửu đã nhận thấy được Phong Thượng đang túm tay áo cô, quay đầu nhìn thoáng qua: “Làm sao vậy?”

“Không, không có gì.” Tật nói lấp của Phong Thượng vẫn không thay đổi: “Cửu, Cửu Cửu, tôi đi trước. Nếu, nếu cậu không có việc gì quan trọng thì nhớ về, về nhà sớm một chút rồi lên trò chơi.”

Không được trêu chọc Tần thiếu.

Đó là một con hổ già!

Thần tượng của cậu thông minh như vậy hẳn là cũng biết điểm này nhỉ?

Nhưng vừa rồi cậu xem phản ứng của thần tượng, có vẻ không rất giống như bộ dáng biết được điểm này!

Thật ra Phó Cửu đã ăn no, vẻ mặt lười biếng như con mèo nhỏ vầy vầy tay, bộ dạng vẫn đẹp trai như thường: “Cậu đi trước, đợi tôi ăn xong bên này sẽ lên trò chơi gặp cậu.”

“Được!” Phong Thượng lại đỏ mặt một lần nữa. Cậu thật sự cảm thấy thần tượng rất đẹp, muốn tiếp tục ở lại nhưng không chống cự được hàn ý phát ra từ trên người Tần Thần.

Nghĩ một chút, vẫn quyết định lưu luyến từng bước rồi đi khỏi tiệm lẩu của nhà cậu.

Lần này là do cậu hẹn thần tượng, cuối cùng cậu lại trở thành người phải đi. Cậu còn tưởng sẽ được về nhà cùng thần tượng, để thần tượng xem cậu mua trang bị trong trò chơi.

Tần Thần căn bản là hoành đào đoạt ái*!

*Cầm ngang đào đoạt ái tình, đại loại là chỉ người thứ 3 vô duyên nhảy vào công nhiên cướp đoạt ái tình của người khác.

Thượng bảo bảo nghĩ đến đây liền có một chút cảm xúc nhỏ nhưng lại không dám nói ra, âm thầm hạ quyết tâm hôm nay phải thông đồng thật nhiều thiếu nữ trong trò chơi!

Sau khi Tần Mặc thấy bóng dáng của Phong Thượng biến mất mới thu ánh mắt trở về, giọng nói vẫn nhạt: “Không được để Phong Dật biết em trai của cậu ta muốn tham gia thi đua Điện Cảnh. Ngày thường cách xa Phong Thượng một chút, trong trò chơi cũng như thế.”

“Đã biết.” Phó Cửu lười biếng duỗi eo, ngoài miệng đáp lời nhưng cũng không nhất định sẽ làm như vậy.

Hai người ngồi đó, ánh mặt trời chiếu xuống từ bên ngoài xuyên thấu qua cửa sổ sát đất, chạm vào trên sườn mặt sạch sẽ tinh tế của thiếu niên.

Tần Mặc đứng dậy, trên tay cầm chìa khóa xe nhướn mày nhìn Phó Cửu: “Lên.”

“Đi đâu?” Phó Cửu nghi hoặc. Không phải đã nói tí nữa có bữa tiệc ở chỗ này sao?

Bộ dáng của Tần Thần vẫn cao lãnh như cũ, trên mặt không nhìn ra cảm xúc gì: “Thời gian ăn cơm còn rất lâu, trước tiên đi tiêu thực.”

Đi xe để tiêu thực sao?

Phó Cửu đi theo Tần đại thần ra ngoài liền nhìn thấy đường cong mê người của chiếc xe thể thao số lượng có hạn kia, một thân màu đen, lớp xe lại mang theo một màu hồng, tính năng của xe rất tốt, mới rõ ga phòng chừng cũng hơn 80.

“Thích?” Tần Mặc nhìn thiếu niên đang trong bộ dáng hai mắt tỏa sáng, ngón tay ấn xuống mở khóa ra.

Cửa xe liền tự động mở ra.

Phó Cửu suy nghĩ một chút. Theo kịch bản trong tiểu thuyết, nếu lúc này cô nói thích, đại thần khẳng định sẽ đáp là tặng cho cậu!

Dù sao lúc trước chuyện đồng vàng kim cương gì đó cũng là một ví dụ điển hình đúng không?!

Tần Thần đều vung bàn tay lên tặng 999999.

Vì thế Phó Cửu rất nghiêm túc mở miệng: “Tôi rất thích!” Cũng giống như tôm hùm vậy, cho tôi hai chiếc, không ngại nhiều đâu!

Tần Mặc liếc mắt nhìn thiếu niên một cái, thấy cô nắm chặt bàn tay, khoe miệng giương lên, học bộ dáng đùa giỡn lúc trước của cô, nhẹ nhàng vỗ vỗ mặt thiếu niên: “Thật đáng tiếc nó không phải là của cậu. Nỗ lực lên! Không chừng sẽ có ngày cậu có thể mua được một chiếc, nhưng mà chắc hẳn là không có khả năng đó. Dù sao cả ba tỉnh miền Đông Bắc cũng chỉ có một chiếc như vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Tần Thần chống lưng giúp Cửu gia

Phó Cửu: “...”

Đại thần, anh chưa đọc tiểu thuyết hay sao, chuyện này rất khó làm anh có biết không?!

Tần Mặc nhìn về buồn bực trên mặt thiếu niên, môi mông câu ra ý cười nhàn nhạt, dùng thêm thức xách cổ áo phía sau của Phó Cửu, đem người nhét vào ghế phó điều khiển. (Cái ghế kế bên ghế điều khiển.)

Thời điểm lên xe nhìn qua rất phong cách.

Đặc biệt bên trong đồng dạng còn có hai người xuất sắc ngồi.

Tóc bạc của Phó Cửu bị gió thổi qua cửa xe làm cho hỗn loạn, mang theo một loại cảm giác mạnh mẽ tàn khốc nói không nên lời.

Khuôn mặt tuần mỹ cộng thêm diễn xuất xa hoa.

Đến khi chiếc xe xinh đẹp lướt qua trung tâm thành phố, mọi người còn tưởng rằng hai siêu sao đang đóng phim điện ảnh.

Hình ảnh như vậy hấp dẫn không ít người dừng lại bước chân, đợi lúc xe thả phanh ngừng lại đợi đèn đỏ sang đèn xanh để chụp ảnh.

Nhưng mà, tay phải Tần Mặc nắm bánh lái, sườn mặt đậm mạc tự phụ gần như chột lóe theo tốc độ của xe, dừng lại trước cửa thành** máy tính.

** Tường lớn bao quanh kinh đô hoặc một khu vực để phòng vệ. Chỗ này giống như là một khu chuyên dành cho máy tính.

Phó Cửu nhìn nơi đó không khỏi nhướng mày.

Tần Mặc ra khỏi xe, dáng người cao lớn đứng thẳng.

Người trong tiệm cũng không nhiều, nhưng phàm là người đi vào cửa hàng đều đang nhìn về phía hai người Phó Cửu.

Nói đúng ra là bọn họ đang nhìn Tần đại thần.

Dù sao nơi này cũng không giống như bên ngoài, là nơi thường xuyên tới của các game thủ.

Tần Mặc vừa tiến vào cửa tiệm liền bị những fan tiềm tàng của anh nhận ra.

“Là Tần Thần!”

“Anh ấy cũng tới mua linh kiện sao?”

“Thật không nghĩ tới có thể gặp được Tần Thần ở nơi như thế này!”

Tới mua thiết bị phần lớn đều là nam sinh, cũng sẽ không điên cuồng giống với các nữ sinh.

Nhưng bởi vì danh tiếng của Tần Mặc quá lớn nên vẫn tạo thành một cỗ oanh động không nhỏ.

Giám đốc cửa hàng nghe được tin Tần Thần tới lập tức bước nhanh ra ngoài, không dám có một chút chậm trễ.

Đối với thương nhân như bọn họ, Tần Mặc không chỉ là đại thần Điện Cảnh, mà còn là đại thiếu gia nhà họ Tần. Với một cái dặm chân của cậu ấy cũng có thể làm cho Giang Thành từng trận rung lên.

Khuôn mặt của giám đốc cửa hàng đầy ý cười, vừa định mở miệng liền nhìn thấy Phó Cửu đứng bên cạnh Tần Mặc.

Chuyện đoạt con chuột mới phát sinh không lâu, trong đầu giám đốc cửa hàng tự nhiên vẫn còn ấn tượng. Đặc biệt là một đầu tóc bạc huyền ảo của Phó Cửu và khuôn mặt tuần mỹ kia, muốn người khác quên cũng rất khó.

Chỉ là hắn không nghĩ đến, thiếu niên này sẽ xuất hiện cùng với Tần Thần!

Trong lòng giám đốc cửa hàng lộp bộp một tiếng, giọng nói cũng lắp ba lắp bắp theo: “Tần, Tần thiếu...”

Tần Mặc liếc mắt quét qua người giám đốc cửa hàng kia, giọng điệu lạnh lùng ném ra một câu rất ngắn gọn: “Đem con chuột mà cậu ấy coi trọng lúc giữa trưa lấy ra đây.”

Tổng cộng cũng không có bao nhiêu chữ lại làm giám đốc cửa hàng gian nan giật giết yết hầu: “Tần thiếu, con chuột mà vị khách nhân này coi trọng xác thật là trong tiệm chỉ còn một cái. Hồi trưa đã được người mua, trong tiệm vẫn chưa kịp nhập về. Tôi sẽ phân phó nhân viên đi lấy chúng. Chỉ là phiền toái Tần thiếu chờ, chờ một lát...”

Giám đốc cửa hàng nói đến khúc sau đã không dám nhìn mặt của Tần Mặc, bị khí tràng cường đại của người đàn ông này áp bách gần như khiến hắn không dám ngẩng đầu.

Giọng nói của Tần Mặc vẫn nhạt như cũ, ngón tay chỉ chỉ Phó Cửu nói với giám đốc cửa hàng: “Nhớ kỹ khuôn mặt này. Về sau nếu cậu ấy đến đây mua cái gì thì ưu tiên cho cậu ấy cái đó.”

“Vâng, vâng!” Giám đốc cửa hàng biết tổng giám đốc Tần đây là mang theo người tới tìm công đạo. Hắn cũng may mắn vì không làm cái gì quá phận lúc giữa trưa. Nếu không dựa theo tác phong của Tần thiếu, cậu ấy cũng không dễ dàng bỏ qua như vậy, rất có thể sẽ đẹp cửa hàng của hắn!

Hiện tại giám đốc cửa hàng nhớ tới, trong lòng nghĩ lại mà thấy sợ. Chỉ là không biết thiếu niên này có quan hệ gì với tổng giám đốc Tần. Thế nhưng lại có thể làm tổng giám đốc Tần đưa mình đi mua đồ vật?!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Tần Thần Phúc Hắc Muốn Giăng Bẫy Cừu Gia

Kỳ thật Phó Cừu cũng có chút ngoài ý muốn. Cô cho rằng tiêu thực theo như lời của người đàn ông này chính là chạy xe hứng gió.

Hiện tại xem ra... Phó Cừu nâng mắt lên, mỉm cười nhìn Tần Mạc. Không nghĩ tới đại thần đối xử với bạn bè mới nhận thức cũng không tệ lắm.

Thời điểm Tần Mạc vừa quay đầu liền thấy thiếu niên đang nhìn mình, anh nhướn mày, túm cổ áo phía sau của cô kéo lại gần: “Thích cái nào, chọn đi.”

“Đại thần, thật sự không có người nào lại thích bị người khác xách tới xách lui như vậy.” Phó Cừu vừa nói vừa sửa sang cổ áo của mình lại một chút, vẫn là bộ dáng đẹp trai xấu xa, nghiêng người cười tà nói: “Lại động tay động chân với tôi một lần nữa, tôi sẽ cho rằng anh đang yêu thầm tôi nha.”

Hiện tại Tần Mạc sẽ không vì những lời nói của cô mà tức giận lần nữa, vươn tay ra chụp lấy cái ót mềm mại của thiếu niên, tươi cười lạnh lùng: “Câm miệng, chọn đồ đi.”

Trong cuộc đời của Phó Cừu, đây là lần đầu tiên cô bị người khác chụp ót. Bởi vì không có phòng vệ sẵn, khuôn mặt tuấn tú kia đều vùi vào cổ áo phía trước.

Nếu là người khác tìm tới đây để đánh cô, cô chắc chắn sẽ đánh hắn thành đầu heo, khiến hắn không còn đường trở về. Nhưng người này lại không dễ chọc, nghiêm túc suy nghĩ một hồi, cô quyết định trả thù anh bằng cách lấy thật nhiều đồ.

Tần Mạc không để bụng chuyện tiêu tiền nhiều hay ít, thấy thiếu niên sau khi bị anh đánh lập tức giơ tay lên che lại cái ót, vẻ mặt rất không cam lòng, khóe miệng của anh vô ý thức nhếch lên, tâm tình cũng tốt hơn.

Phó Cừu cũng đã nhìn ra hứng thú hiện tại của Tần đại thần là khi dễ cô.

Thành thật mà nói, trước kia chưa tiếp xúc với Tần đại thần, cô chỉ cho rằng người đàn ông này không dễ chọc.

Sau khi tiếp xúc rồi cô mới phát hiện người đàn ông này căn bản là một kẻ có lòng dạ hiểm độc.

Một người bình thường sẽ dùng cách khi dễ bạn bè để làm thú vui ư?

Khắp thiên hạ cũng chỉ có một mình Tần đại thần là người như vậy...

Lấy độ nổi tiếng của Tần Mạc chú định là không thể gốc lâu ở thành máy tính.

Phó Cừu nhìn đồng hồ, vô cùng nhanh nhẹn chọn một đồng lớn linh kiện nội trí, còn có vài thứ linh tinh bên ngoài.

Thời điểm cô chọn những vật linh tinh dùng để lắp ráp bên ngoài, giám đốc cửa hàng kinh ngạc nhìn về phía cô: “Ngài, ngài xác định là sẽ mua những thứ này? Loại đồ vật rải rác này có thể làm được gì? Sao ngài không mua thành phẩm cho tiện lợi?”

Phó Cừu cười: “Xác định.”

Tính nguy trang bên ngoài của notebook lắp ráp sẵn không tốt lắm. Cô muốn làm một cái có tính năng nguy trang tốt, đến lúc đi học mới có thể yên tâm gõ chữ.

Lúc này Tần Mạc đang ngồi ở bên cạnh, hai chân thon dài gác lên nhau, trên tay cầm một quyển tạp chí Điện Cảnh. Sau khi nghe Phó Cừu nói liền động mi mắt nhìn về phía cô, ánh mắt thâm thúy như cổ đàm*, nhìn như gợn sóng bất kinh**, kỳ thật dấu điểm rất nhiều điều huyền bí.

* Vực nước sâu cổ xưa.

** Trái lẽ thường.

Phó Cửu cũng chú ý tới Tần Mặc đang nhìn mình. Dù sao người đàn ông này đã biết cô là hacker từ lâu, lúc này cũng không có việc gì tốt để che giấu, nghiêng đầu cười với anh: “Muốn tự làm notebook cho riêng mình.”

Tần Mặc nhướn mày, đứng lên dạo bước đi tới gần, ngón tay thon dài chỉ cặp linh kiện kia, bản tính thương nhân không thay đổi: “Ồ cứng ở đây làm notebook không tốt lắm, chỗ tôi còn dư một khối, khi nào vào Tần thị rồi cho cậu.”

Ý tứ chính là nếu cô không gia nhập vào Tần thị, muốn mơ tưởng đều không cần mơ tưởng.

Kỳ diệu là Phó Cửu lại nghe ra tầng ý tứ khác trong lời nói của đại thần: “Vậy còn chúng thì sao?”

“Nếu thi đấu kết thúc mà cậu chưa đi đến Tần thị thì cứ dựa theo giá gốc mà trả tiền cho tôi.” Tần Mặc nói xong liền ném túi đồ vào trong lòng ngực cô, một tay cầm túi quần, cười như không cười.

Phó Cửu thấy thế liền nhướn mày. Tiêu thực cái gì chứ, căn bản đều là vì sau này có thể sai bảo cô tốt hơn nên mới nghĩ ra chiêu này!

Trước tiên là đem cô dưỡng béo, đợi thời cơ đến lại chậm rãi làm thịt... Bẫy rập của đại thần quả thật rất sâu...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Tần Thần Nói Gọi Anh Trai

Quên đi. Dù sao đại thần cũng không phải vô si một ngày hai ngày.

Những loại phản ứng đó xác thật đều rất tuyệt.

Chủ yếu vẫn là công sức của cô.

Phó Cửu hơi cúi đầu, tiến lên phía trước một bước, nâng tay lên muốn chụp vai trêu đùa anh.

Không nghĩ tới lúc này Tần Mặc phản ứng cực kỳ nhanh, tay cô chưa kịp chạm vai đã bị anh bắt lấy cổ tay, xoay người một cái đem cô đè lên vách tường, trong hơi thở đều là lạnh lùng: “Không muốn giữ móng vuốt?”

Phó Cửu tiếp tục cười, đôi mắt lại có chút tỏa sáng: “Tần đại thần, tôi phát hiện dường như lỗ tai của anh đặc biệt yếu ớt...”

Khán giả vây xem rất nhiều, người nào thấy được một màn đó đều không khỏi mở to mắt mà nhìn.

Đặc biệt là giám đốc cửa hàng đang đứng bên cạnh, cả người run rẩy.

Này... Rốt cuộc tình huống này là như thế nào?

Trước kia cũng không nghe nói qua Tần thiếu còn có sở thích này...

Mỹ thiếu niên tóc bạc... Đó là người nhà họ Tần, cậu có biết không?

Nhóm trẻ nam đi mua thiết bị đang xem cũng trộm nuốt nước miếng, muốn chụp ảnh nhưng lại không dám làm.

Với thể lực của nhà họ Tần, sẽ có người dám chọc bọn họ sao?

Chỉ là tư thế như vậy khiến người ngoài rất dễ hiểu lầm.

Hơn nữa hai người kia đều đẹp quá phận, mỗi người tựa như ở chỗ nào cũng có thể tản ra hormone, càng làm người khó tránh khỏi suy nghĩ tới phương diện kia.

Thật ra Phó Cửu không cảm thấy điều gì bất thường, nhưng mà bị người đè lên tường như vậy xác thật không tốt lắm. Nhìn gương mặt tuấn tú gần trong gang tấc kia, ý cười trên khóe miệng cô càng đậm, đem đầu xoay qua một bên...

Thấy thiếu niên lại muốn thổi khí vào tai mình, Tần Mặc dùng thêm sức đem cô ấn mạnh vào vách tường, ánh sáng nơi đáy mắt phóng ra tia khiến người mê muội: “Phó Cửu!” Có lẽ là do khuôn mặt của thiếu niên quá non nớt, còn nhỏ nhưng lại rất xinh đẹp. Vì thế nên khiến cho anh không nỡ dùng tay sức bóp chết cô.

Nhưng mà Tần Mạc vẫn muốn giáo huấn thiếu niên một lần. Anh nhanh chóng hành động, cúi người vô cùng bá đạo, môi mỏng nhích đến gần lỗ tai đeo khuyên màu đen ở bên trái, hơi thở ấm áp phối hợp với sùnn mặt tuần mỹ không kiềm chế được của anh, làm cho người ta cảm thấy một loại mập mờ nói không nên lời. Chỉ là giọng nói của anh rất lạnh, nặng nề phả vào tai của cô, xác thật rất dễ dàng làm người tê dại: “Anh trai đây lấy tư cách một người từng trải nói cho cậu, về sau đừng tùy tiện thổi khí vào lỗ tai của một người đàn ông, hiểu không?”

Tần Mạc nói xong câu đó liền đứng thẳng thân mình.

Anh không hiểu tại sao gia hỏa này lại có thể dùng thái độ thờ ơ mà trêu chọc người khác.

Chỉ là đến khi nhìn thấy lỗ tai trắng nõn như sứ ngọc, vành tai mượt mà tinh xảo kia, anh lại có loại xúc động muốn đi thương thức chúng.

Nhất định là anh bị điên rồi!

Gia hỏa này chọc người loạn chẳng phân biệt trường hợp, đến cả anh cũng bị cậu ta ảnh hưởng.

Nhưng người nào lại cố tình trưng vẻ mặt cười xấu xa, hoàn toàn không có bộ dáng bị anh chấn trụ, đôi mắt đẹp hơi híp: “Anh trai?”

Tần Mạc nhướng mày, sửa sang cà vạt của mình lại, bộ dáng vô cùng có cảm giác cấm dục: “Tôi lớn hơn cậu, không gọi anh trai thì gọi là gì?”

Mặc dù đúng như thế, nhưng mà chính miệng Tần đại thần nói làm anh trai... Hắn là cũng có chút áp lực.

Nhìn chỗ nào của Tần đại thần cũng cảm thấy đây là một gian thương. Nếu lại giăng bẫy cô, làm cô ký vào hợp đồng bán mình gì đó...

Phó Cửu nhướng mày, có cảm giác mất nhiều hơn nhận.

Tần Mạc thấy thiếu niên còn đang ngây người suy xét, trong lòng lập tức vui vẻ lên, giọng nói cũng giảm bớt khí lạnh theo: “Thế nào? Cậu rất úy khuất khi phải gọi anh trai sao?”

“Đương nhiên không úy khuất.” Phó Cửu giương môi cười: “Nhưng mà nếu anh Mạc là kiểu người đệ không*** vậy thì càng tốt.”

*** Đệ không, muội không... Ý chỉ đối với đệ đệ, muội muội có ý rất “thích, cung chiều, bảo hộ”.

Nghe thiếu niên gọi một tiếng anh Mạc, Tần Mạc nghĩ thầm, mặc dù biết gia hỏa này đang diễn kịch nhưng vẫn thấy cậu ta tương đối thuận mắt. Dù sao cũng nhỏ hơn anh...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thân Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Cùng Nhau Ăn Cơm, Khác Nhau Một Trời Một Vực

Buổi chiều sáu giờ.

Thừa dịp phía trước vẫn chưa bị kẹt xe.

Phó Cửu và Tần Mạc mua xong linh kiện liền chạy tới tiệm lẩu Michelin kia.

Bí thư Lương cũng đã đợi ở đó, một thân tây trang phẳng phiu đứng trước cửa, thỉnh thoảng lại nâng tay nhìn đồng hồ. Cho đến khi nhìn thấy chiếc xe màu đen của tổng giám đốc nhà bọn họ xuất hiện, hắn mới chậm rãi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Chỉ là ngay sau đó, hai mắt bí thư Lương đều trừng lớn!

Hắn lại có thể nhìn thấy một người ngồi bên cạnh tổng giám đốc Tần.

Phải biết rằng thời điểm tổng giám đốc Tần lái xe sẽ có rất ít người được ngồi vị trí bên cạnh cậu ấy. Rốt cuộc người nọ là ai?

Bí thư Lương tiến lên phía trước thêm vài bước, muốn cẩn thận nhìn một chút.

Nhưng kết quả lại làm hắn mở rộng tầm mắt. Thế nhưng hắn đã từng gặp qua người kia!

Thời điểm tổng giám đốc Tần tới trường học gặp được kia... vị thiếu gia phế vật của nhà họ Phó kia sao?

Không thể trách tại sao bí thư Lương sẽ xưng hô với Phó Cửu như vậy. Trên thực tế mấy năm gần đây việc làm ăn nhà họ Phó càng ngày càng phát đạt, thanh danh của Phó Cửu cũng càng thấp theo năm tháng.

Bí thư Lương cũng không phải là người đầu tiên biết đến cái tên Phó Cửu này. Chỉ cần là thượng lưu ở Giang Thành, mỗi khi nghe đến tên cậu ấy chắc chắn sẽ cười nhạo.

Một số quán ăn đêm đã xem cậu ấy thành khách hàng không được chào đón nhất. Đặc biệt là những nơi cao nhã, vừa nghe được tên Phó Cửu đều sẽ lắc đầu.

Nhờ chuyện âm ỉ mà cậu ta đã tạo ra, hiện tại có rất nhiều người đều đang chờ xem Hạ Hồng Hoa và đứa con trai phế vật này bị chê cười...

Tuy rằng những chuyện đó không phải là điểm quan trọng, nhưng tại sao tổng giám đốc ở bên cạnh với người như vậy!

Suy nghĩ một chút đều thấy bạn bè bên cạnh tổng giám đốc gần như đều đến từ khu đại viện quân đội. Nếu không làm chính trị thì cũng là quân nhân, không có người nào không phải là nhân vật nổi tiếng.

Hiện tại một người này... Bí thư Lương nhìn tổng giám đốc nhà hân thuận tay tiếp nhận túi đồ của thiếu niên, sau đó tùy ý ném nó vào ghế sau xe, tựa như đang nói: "Lát nữa tôi đưa cậu về nhà, cậu còn lấy chúng làm gì?" Đại loại là như vậy,

Bí thư Lương cảm thấy không phải hân ngũ chưa tỉnh thì chính là đôi mắt hoặc lỗ tai xảy ra vấn đề: "Tổng, tổng giám đốc Tần..." Hân kêu Tần Mặc, ánh mắt lại dừng trên người thiếu niên kia.

Phó Cửu thông minh như vậy, đương nhiên đã nhận ra tầm mắt đang đánh giá của vị bí thư Lương này. Cô cũng không nói lời nào, chỉ đứng đó cười nhạt, tóc bạc mắt đen, mang theo một cỗ khí chất tôn quý không rõ ràng.

Bí thư Lương càng nhìn càng thêm cả kinh. Thời điểm trước kia hân đối mặt với vị Phó thiếu này, cậu ta cũng không phải giống như bây giờ. Bộ dạng lúc đó của cậu ta là nhà giàu mới nổi, suốt ngày khoe khoang không biết thu liễm. Tại sao hôm nay nhìn qua lại thấy có vài phần ưu nhã?

Nhưng mà bí thư Lương cũng là người lăn lộn đã lâu, lời nào không thích hợp nói ra thì hân sẽ không nói, hân cung kính nói với Tần Mặc: "Tổng giám đốc Tần, tổng giám đốc Lý và tổng giám đốc Trương đã đợi ở bên trong. Anh bạn này của ngài trước tiên có muốn..."

"Cậu ta đi cùng tôi." Giọng nói của Tần Mặc rất nhạt.

Phó Cửu nhếch môi nhìn anh.

Bí thư Lương thấy hai người kia cùng nhau đi tới gần nhà ăn lại thêm cả kinh.

Tuy rằng bữa tiệc này là do tổng giám đốc Lý và tổng giám đốc Trương vì muốn nịnh bợ tổng giám đốc Tần của bọn họ nên mới mở ra.

Nhưng mà... Vị Phó thiếu này có tư cách ngồi trên bàn cơm như vậy sao?

Không phải là do bí thư Lương khinh thường Phó Cửu, chỉ là hân cảm thấy kỳ quái!

Từ khi nào mà tổng giám đốc nhà bọn họ lại thân mật với vị thiếu gia phế vật nhà họ Phó kia như vậy?

Này quả thật là vòng luẩn quẩn tương phản lớn nhất trong giới thượng lưu của Giang Thành.

Một người trên trời một kẻ dưới đất. Hai người khác nhau một trời một vực thế nhưng lại... Đi ăn cùng nhau?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Tổng Giám Đốc Không Bình Thường, Nhận Sai Người

Tổng giám đốc Lý và tổng giám đốc Trương thấy Tần đại thiếu mang theo một thiếu niên đi vào cũng bị cả kinh, vội vàng đứng bật dậy.

"Ngồi xuống đi." Giọng nói của Tần Mặc vẫn nhạt như cũ, lại vô cùng có hiệu quả. Anh tiến tới bàn ăn ngồi xuống, để Phó Cửu ngồi bên cạnh mình, tay nói lòng cả vạt, sườn mặt tuần mỵ: "Sao không gọi món ăn?"

Tổng giám đốc Lý cười nói: "Chúng tôi đều đang đợi Tần thiếu." Vừa dứt câu, hân nhìn thoáng qua người phục vụ đứng bên cạnh.

Phục vụ lập tức đem thực đơn dâng lên, bí thư Lương tiếp nhận rồi đặt ở trước mặt Tần Mặc.

Sau đó cúi đầu dùng ánh mắt xem kỹ nhìn tổng giám đốc của bọn họ chọn hai dạng đồ ăn khác biệt.

Khi bí thư Lương nhìn thấy hai chữ lông bụng kia, đôi mắt trừng lớn!

Trước nay tổng giám đốc nhà bọn họ sẽ không bao giờ ăn loại đồ này, nói là dơ bẩn không vệ sinh!

Nhưng hôm nay làm sao... Hơn nữa cậu ấy còn chọn món thịt bò viên? Là ai đã nói không ăn loại thích gia công?!

Chẳng lẽ... Máy thử này đều dựa theo khẩu vị của thiếu gia phế vật nhà họ Phó mà chọn?

Bí thư Lương bị kết luận này của mình dọa cho kinh sợ.

Không, không phải là phương hướng kia!

Nhất định là do hắn nhìn thấy Phó Cửu đi xuống từ trên xe của tổng giám đốc nên đã chịu kinh hách quá lớn, vì thế mới suy nghĩ nhiều như vậy. Tổng giám đốc Tần cậu ấy sao có thể sẽ...

“Cậu xem bao nhiêu đây đã đủ chưa, nếu thiếu thì tự mình chọn thêm.” Tần Mặc vừa nói vừa nghiêng người châm một điếu thuốc, cổ tôn quý thuộc về đại thiếu của Giang Thành hiện lên rõ ràng.

Bí thư Lương chỉ cảm thấy mình bị ù tai rồi. Tổng giám đốc cậu ấy... Đúng thật là cậu ấy dựa theo khẩu vị của thiếu niên để chọn món!

Phó Cửu nghiêng mắt qua, bả vai cọ vào người Tần Mặc, nhìn thực đơn một chút rồi câu môi: “Thêm một phần cháo yến mạch.”

Nghe vậy, Tần Mặc cầm bút chì viết vào giấy.

Tổng giám đốc Lý và tổng giám đốc Trương ngồi bên cạnh cảm thấy Tần đại thiếu đối xử với thiếu niên này không bình thường, lập tức nhìn thoáng qua nhau, trong lòng tính toán.

“Tần thiếu, vị này là...”

Tần Mặc ngậm điếu thuốc lá, mũi thẳng dọc dừa ném ra ba chữ: “Em trai của tôi.”

Em trai?

Khi nào mà Tần đại thiếu lại có thêm một em trai?

Chưa từng nghe qua nhà họ Tần còn có con trai khác ngoại trừ đại thiếu nha?

Lúc này bí thư Lương còn đang uống trà. Sau khi nghe được câu em trai của tôi liền ho khan!

Tổng giám đốc Tần, cậu nói như vậy thì đã hỏi qua ông chủ với phu nhân chưa?

Tần Mặc thần nhiên nhìn lướt qua người hắn, chậm rãi giải thích thêm: “Em trai kết nghĩa.”

Nghe vậy, tổng giám đốc Lý lập tức nói tiếp: “Có thể được Tần thiếu nhận làm em trai khẳng định có chỗ hơn người. Không biết nên xưng hô với vị thiếu gia này như thế nào, trong nhà làm nghề gì?”

“Tôi họ Phó.” Phó Cửu cầm chén trà lên, ý cười nhợt nhạt: “Tôi không thường xuyên đụng tới việc làm ăn trong nhà, gần đây đang định tiếp nhận.”

Tổng giám đốc Trương vừa nghe chữ “Phó”, lại nhìn nhìn bộ dáng của cô, đột nhiên như nghĩ tới cái gì: “Chẳng lẽ là nhà họ Phó kia? Lần trước ở trong phòng khách thương nghiệp tôi đã gặp qua cha của cậu. Hiện tại việc làm ăn của nhà họ Phó càng ngày càng có quy mô, không tôi không tôi! Nghe nói Phó thiếu gia chơi game cũng rất giỏi, được khá nhiều chiến đội nhìn trúng. Trách không được tổng giám đốc Tần nhận làm em trai, các cậu đều là thiếu niên anh tài nha!”

“À, tôi cũng nhớ ra rồi!” Tổng giám đốc Lý không cam lòng bị yếu thế cũng nịnh bợ theo: “Lại nói tiếp, Phó thiếu gia và anh trai của cậu đúng là khác nhau một trời một vực. Vị Phó thiếu gia thật là...”

Bí thư Lương vừa nghe những lời này liền biết tổng giám đốc Lý nhận sai người, chưa kịp mở miệng ngăn cản đã nghe thiếu niên tóc bạc ở bên cạnh lười biếng cười, đáy mắt mang theo tia lạnh lẽo rõ ràng: “Thật là cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Tàn Thân Chống Lưng

“Thật là không nói được.” Tổng giám đốc Lý lắc đầu: “Phẩm vị của cậu ta kém hơn Phó nhị thiếu cậu rất nhiều. Mẹ của cậu ấy cũng đến từ nông thôn, không biết rõ hết chữ cái còn dám mở công ty, cũng không xem lại năng lực của chính mình, cuối cùng là vẫn bị mọi người giẫm đạp đầy thôi. Cậu nhìn xem, không chỉ riêng đứa con trai là đối tượng bị chê cười, đến cả người làm mẹ cũng bị vạ lây. Đây không phải là giúp người ta tìm thú vui sao?!”

“Vẫn chưa hết đâu.” Tổng giám đốc Trương phụ họa thêm: “Nghe nói vị kia còn có sở thích đặc biệt, trách không được tổng giám đốc Phó sẽ xóa tên cậu ta không gia phả. Nếu tôi có đứa con trai như vậy, khẳng định cũng sẽ chịu không được, may mắn tổng giám đốc Phó vẫn còn một người con như Phó nhị thiếu.”

Bí thư Lương nghe hai vị này nói hết liền cảm thấy xong rồi.

Thật sự xong rồi!

Tuy rằng này giờ tổng giám đốc của bọn họ không nói câu nào, nhưng mà khóe miệng kia gợi lên ý cười, còn có động tác mập mờ kia là có thể nhìn thấy hàn ý cuộn cuộn không ngừng phát ra từ trên người cậu ấy.

Phải biết rằng nếu tổng giám đốc nhận thiếu gia phế vật của nhà họ Phó làm em trai thì chính là xem đối phương thành người một nhà.

Tổng giám đốc lại luôn luôn bênh vực người của mình... Không biết tí nữa sẽ như thế nào...

Tay trái Phó Cửu chống hàm dưới, bộ dạng ăn chơi trác táng vô cùng tà nịnh: “Xem ra tổng giám đốc Lý và tổng giám đốc Trương chưa gặp qua đứa con riêng kia, nói cách khác hai người cũng không có khả năng nhận biết kẻ nào là cậu ta. Thật đáng tiếc, tôi chính là vị Phó đại thiếu gia có sở thích đặc biệt kia trong miệng hai vị.”

Trên bàn ăn tức khắc an tĩnh lại.

Sắc mặt của hai người tổng giám đốc Lý và tổng giám đốc Trương lập tức thay đổi.

Khóe miệng đang cười vì thế mà cứng ngắt.

Tóm lại đây là hoàn cảnh xấu hổ nhất từ trước đến nay trong công việc buôn bán mà bọn họ gặp phải.

Trên mặt nóng bừng, hận không thể lập tức tìm một khe hở dưới đất để chui vào. Nhưng trên gương mặt tuấn tú của tổng giám đốc Tàn đang ngồi phía đối diện không lộ ra bất cứ cảm xúc vui vẻ hay tức giận gì.

Này không phải là đại biểu cho việc bọn họ còn có đường hòa hoãn*?

* Làm cho tình thế đang căng thẳng trở nên êm dịu thông thả.

Tổng giám đốc Lý nghĩ vậy, khí phách nói: “Cậu xem, tôi đúng là có mắt lại không thấy Thái Sơn. Tôi tự phạt mình một ly, tự phạt mình một ly!”

“Lúc trước đều do tôi nghe người ta nói quá nhiều nên mới có thành kiến với Phó thiếu, ly rượu này cần phải uống!” Tổng giám đốc Trương cũng ngừng đầu nâng chén theo.

Thời điểm hai người uống ly rượu này vào bụng đều cảm thấy có chút khó sở.

Bọn họ sẽ không bao giờ nghĩ đến việc Tàn thiếu có quan hệ với một vị nhà giàu mới nổi tiếng xấu lan xa này.

Vì thế nên mới theo bản năng đem Phó Cửu trở thành Phó nhị thiếu.

Hiện tại tốt rồi, bị người ta vạ mặt một cái rõ đau.

Phó Cửu cũng không có tính toán sẽ tha thứ cho bọn họ. “Cô” của trước kia đúng là có vấn đề, nhưng mà Hạ Hồng Hoa lại không phải đối tượng để mọi người chê cười, giễu cợt như vậy. Cô sẽ không để chuyện đó tiếp tục xảy ra. Đáy mắt cô tràn đầy lạnh lẽo, sau đó đứng lên, khóe miệng vẫn đang cười, giọng nói không có chút độ ấm nào: “Anh Mạc, hai người ăn trước đi. Đúng thật là con người tôi không có phẩm vị giống như lời nói của hai vị tổng giám đốc này. Chung một bữa cơm với người xa lạ, tôi nuốt không nổi, cũng không uống được hai ly rượu này!”

Tay của tổng giám đốc Lý và tổng giám đốc Trương đang nâng chén đều dừng lại, thầm nghĩ người này không muốn cho bọn họ mặt mũi có phải hay không?!

Nếu không phải có Tàn thiếu ở đây, có ai sẽ kính cậu ta ly rượu này?

Cậu ta nói như vậy, không chỉ làm mất mặt bọn họ mà còn cả Tần thiếu.

Vừa được Tần thiếu nhận làm em trai, cậu ta liền cho rằng mình là ruột thịt?

Không hiểu chuyện như vậy, lại không cần bọn họ thì làm được gì? Tần thiếu sẽ vì cậu ta mà trở mặt với bọn họ ư?!

Nhưng sự thật lại không như suy nghĩ của bọn họ, thế nhưng Tần thiếu lại dùng sức kéo cánh tay tên phế vật nhà họ Phó kia, giọng nói vẫn rất nhạt, không nghe ra vui hay giận: “Không phải tôi đã nói là đưa cậu trở về?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Muốn Thân Thiết?

Hai người nghe thế đều tròn tròn mắt, cứ như vậy nhìn Tần đại thiếu đứng lên, một thân tây trang phẳng phiu, áo khoác màu đen đặt ở trên vai, từ trên cao nhìn xuống.

Người đàn ông vẫn còn nắm chặt tay Phó Cửu, ánh mắt lướt qua phía bọn họ, lạnh lẽo trong đáy mắt làm người ta run rẩy.

“Tần thiếu, công việc của chúng ta ngày hôm nay...” Tổng giám đốc Lý còn muốn giữ người.

Tần Mặc âm ngoan cười một tiếng: “Người mà em trai tôi nhìn không vừa mắt, ông cảm thấy tôi nhìn sẽ vừa sao?”

Một câu như vậy hoàn toàn làm hai người cảm giác được sợ hãi, phảng phất như hàn ý kia chui vào tận bên trong xương cốt, lan tỏa khắp cả người.

“Tần thiếu, đây là hiểu lầm. Tần thiếu!” Hai người liều mạng muốn giải thích, đuổi theo từ nhà ăn ra tới bên ngoài, cuối cùng bị bảo tiêu chặn lại, không tiến thêm được bước nào nữa.

Hai người sốt ruột, liếm môi khô khốc nhìn bí thư Lương bị cản ở phía sau: “Bí thư Lương, cậu nói giúp chúng tôi với Tần thiếu là... Là lời nói của Phó thiếu rất đúng, cậu ấy không vừa mắt chúng tôi ở chỗ nào, chúng tôi sẽ lập tức sửa!”

Bí thư Lương đẩy đẩy mắt kính, đôi mắt nhìn tổng giám đốc nhà mình vẫn đang lơ đãng kéo cổ tay trái của thiếu niên, trong lòng nói thầm thối ở sạch của Tần thiếu khi nào đã được trị hết, cũng không quên ứng phó với hai vị trước mặt này: “Tổng giám đốc Lý, tổng giám đốc Trương, ánh mắt của tổng giám đốc Tần độc hơn so với người khác. Thái độ vừa rồi của hai người lúc uống rượu, ngài ấy chắc hẳn đã nhìn ra. Tôi chân thành khuyên hai vị đừng xuất hiện trước mặt tổng giám đốc Tần một lần nữa. Ngài ấy... tương đối thích bệnh vực người của mình.” Em trai của tôi cũng dám nói, xem ra tổng giám đốc rất nghiêm túc muốn che chở Phó đại thiếu. May mắn có hai vị này chắn đao trước mặt giúp hắn, bằng không hẳn cũng không nhìn ra ý tứ của tổng giám đốc là gì.

Bí thư Lương quyết định, từ nay về sau, Phó thiếu gia nói cái gì, hắn liền làm cái đó!

Đụng tới Phó thiếu tương đương với việc chọc giận tổng giám đốc của bọn họ. Hậu quả kia... Thật là làm người ta không dám tưởng tượng.

Nghe bí thư Lương nói xong, hai người tổng giám đốc Lý và tổng giám đốc Trương đều ngừng tại chỗ, vẻ mặt chỉ còn lại đồng tro tàn!

Vừa rồi trong lòng bọn họ mắng có bao nhiêu ngoan độc, lúc này có bấy nhiêu hối hận.

Nếu biết Tần thiếu để ý vị Phó thiếu gia kia như vậy, bọn họ làm gì dám lộ ra một chút biểu tình khinh thường nào?

Bây giờ muốn bọn họ uống một chai rượu để nhận tội, hai người đều nguyện ý. Chỉ là trong Giang Thành có người nào lại không biết tính tình của Tần thiếu?

Ngài ấy sẽ không cho bọn hắn cơ hội thứ hai!

Lần buôn bán này coi như bị gió thổi bay đi mất.

Hiện tại mong ước của bọn họ chính là Tần thiếu có thể nhanh chóng quên chuyện này. Nếu không thì công ty của bọn họ sẽ ngày càng đi xuống!

Vị Phó thiếu gia kia rốt cuộc đã làm gì mà lại khiến cho Tần thiếu che chở cậu ta như vậy?

Hai người họ có thể nhận thức cũng là một chuyện rất kỳ quái rồi. Thế nhưng Tần thiếu thật sự... Thật sự đối đãi với cậu ta như em trai ruột!

Nếu tin tức này lọt ra ngoài, toàn bộ người trong giới thương nghiệp đều sẽ khiếp sợ!

Thật ra Phó Cửu cũng không nghĩ tới Tần Mặc sẽ vì cô mà gây ra tình trạng này, lúc đầu cứ tưởng rằng gọi anh trai em trai chỉ là một cách xưng hô...

“Ngốc cái gì, lên xe.” Tần Mặc tùy tay kéo cửa xe ra, sừng mặt tuấn mỹ vẫn làm người cảm thấy rất có hương vị.

Lúc này vị trí tài xế do bí thư Lương đảm nhiệm, hai người ngồi ở ghế sau.

Phó Cửu bắt gặp bí thư Lương trộm nhìn cô qua kính sau xe không chỉ một lần, vì thế cười xấu xa chớp mắt trái một cái.

Tay bí thư Lương đang cầm bánh lái trượt xuống, chiếc xe thiếu chút nữa là bị lệch đường đi.

Tần Mặc cau mày nâng mắt lên từ cuốn tạp chí thương nghiệp, tay trái vừa nhắc liền túm chặt cổ áo sau của Phó Cửu, cứ như vậy làm mặt cô nhìn thẳng về phía mình...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Bị Bẻ Cong?

Môi mông xinh đẹp, giọng nói trầm thấp mang theo cảnh cáo nặng nề: “Không được gặp ai cũng đùa giỡn.”

“Tôi chỉ là chào hỏi bí thư Lương mà thôi.” Phó Cửu lười biếng dựa lưng vào ghế, một tay gác sau cổ, vô cùng tiêu sái.

Tần Mặc nghĩ tới bản lĩnh chọc người của gia hỏa này, căn bản không tin lời cô nói, lấy một quyển sách ném vào trong tay vô, giọng nói không nói cũng không lạnh: “Cúi đầu xem tạp chí của cậu đi. Bí thư Lương là một ông già, có cái gì đẹp.”

Bí thư Lương ngồi ở phía trước nghe xong những lời này thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu.

Tuy rằng xác thật hẳn cũng không còn trẻ!

Nhưng hẳn đã đắc tội ai mà phải bị tổng giám đốc độc miệng như vậy?!

Phó Cửu mở tạp chí ra, hai mắt nhìn hồi lâu thì cảm thấy không có hứng thú, quay đầu đối mặt với người đàn ông vô cùng tự phụ nói: “Có loại tạp chí nào liên quan tới mỹ nam và xe không, đưa tôi một quyển xem thử.”

Bí thư Lương nghe xong lời này, trong lòng cả kinh.

Hắn chợt nhớ tới một sự kiện.

Đó chính là vị Phó đại thiếu gia này, cậu ấy... Cậu ấy là cong!

Tổng giám đốc không phải đã bị... Bị cậu ấy bẻ... Bẻ cong?!

Không, không có khả năng!

Mặc dù thiếu gia nhà bọn họ không thích phụ nữ, nhưng cũng sẽ không thích đàn ông!

Nhưng lỡ như là sự thật thì làm sao bây giờ?

Đợi một chút.

Sao hẳn lại quên hiện tại tổng giám đốc đang yêu qua mạng, trong game vẫn còn tiểu yêu tinh đang chờ cậu ấy, mỗi ngày nhắn tin với nhau qua WeChat.

Cho nên tổng giám đốc tuyệt đối không có khả năng bị cong!

Sức tưởng tượng của hắn quá phong phú haha... Vào lúc bí thư Lương muốn cười to liền thấy tổng giám đốc nhà bọn họ vuron tay ra nhéo nhéo cằm nhỏ của thiếu niên, khuôn mặt tuấn tú cách rất gần, tư thế kia giống như động tác trước khi hôn môi, đánh vỡ khoảng cách mà anh đã bảo trì với người khác trong nhiều năm qua.

“Tôi mặc kệ cậu có sở thích gì, nhưng sau khi cậu vào chiến đội thì không được tùy tiện trêu chọc người khác. Nếu cậu muốn xem những vật không bình thường như thế, tốt nhất nên bỏ ý định đó rồi yên lặng xem tạp chí thương nghiệp. Còn không chịu cảm miệng liền ném cậu ra ngoài.”

Ngữ khí không có một chút uy hiếp, ngoại trừ cảm giác mát mẻ do nghiêng răng nghiêng lợi, thật sự giống như là đang dạy dỗ em trai.

Chỉ là tổng giám đốc nói cái gì?

Vào chiến đội?!

Nói cách khác hôm nay tổng giám đốc dành thời gian để đi câu lạc bộ tìm tiểu yêu tinh chính là... Chính là muốn tìm vị Phó thiếu gia này?!

Là như thế sao?

Không được, hần cần thêm manh mối. Không nên tùy tiện đoán mò như vậy!

“Tiểu tình nhân bí mật trên internet” khiến cho tổng giám đốc nhớ mãi không quên sao có thể là nam?!

“Cửu thiếu, cậu nhận thức tổng giám đốc của chúng tôi bằng cách nào vậy? Nói thật thì vừa rồi nhìn thấy cậu tôi cũng rất hoảng sợ.”

Phó Cửu cảm thấy bí thư Lương người này không tồi, tay cầm tạp chí, thuận miệng nói một câu: “Nhận thức trong trò chơi, hôm nay đi tham gia để gia nhập vào bên trong Tần thị, anh Mạc tới tìm tôi chính là muốn nhìn thành tích của tôi ra sao.”

Đúng thật là tiểu yêu tinh kia!

Bí thư Lương đã không nói được cảm tưởng hiện tại trong nội tâm của hần là cái gì, mắt nhìn chăm chăm vào đường phía trước, lòng bàn tay ứa ra mồ hôi.

Phó Cửu cứ như vậy mà bị đuổi về nhà. Vừa xuống xe liền nghiêng người lấy túi đựng linh kiện, giữa vạt áo trắng và dây lưng màu đen lộ ra vòng eo bóng loáng trắng nõn, độ cong làm người nhìn kinh tâm động phách.

Tần Mạc ngồi một bên nhanh chóng hạ mi, không biết vì cái gì lại kéo kéo cả vạt, cuối cùng như là thật sự không nhìn được nữa, vươn tay ra đè lại vạt áo của cô, biểu tình đậm đặc nhìn vào mắt Phó Cửu, dùng tư cách của một người anh trai, giọng nói rất lạnh, khuôn mặt vẫn tuấn tú như cũ: “Trời lạnh, về sau đừng mặc quần áo ngắn như vậy. Còn nữa, một đứa con trai như cậu lại quá trắng. Sau này ngấm lại nên làm cách nào để mình nhìn qua có khí khái của đàn ông một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Cậu Chính Là Lớn Lên Quá Xinh Đẹp

Quần áo cô mặc... quá ngắn?

Phó Cửu thấp mắt nhìn lướt qua chính mình, kích cỡ áo rất bình thường, những thiếu niên khác không phải đều mặc như vậy sao?

Đến cả chuyện cần có khí khái đàn ông này, một người phụ nữ như cô càng không cần.

Đương nhiên cô sẽ không nói ý tưởng này ra.

Chỉ không chút để ý đáp một câu: “Đã biết.”

Tần Mạc nhìn bộ dáng thiếu niên không để lời này vào trong lòng, hơi nhíu mày: “Ngày mai tôi đi đánh tennis, cậu theo cùng.”

“Ngày mai tôi phải đi học.” Có phải Tần Thần đã quên cô vẫn là một học sinh hay không?

Giọng nói của Tần Mạc rất nhạt: “Chờ cậu tan học rồi đi. Em trai của tôi không được có bộ dáng này.”

“Bộ dáng này... Là kiểu gì?” Phó Cửu cười, đưa tay đặt lên trên vai Tần Mạc, chậm rãi tiến tới gần: “Anh Mạc, anh dám nói tôi không đẹp trai sao?”

Tần Mạc đẩy tay thiếu niên ra, lại nheo nheo cầm cô, trong ánh mắt còn có một chút ý tứ ghét bỏ, ngữ điệu cao lãnh: “Cậu chính là lớn lên quá xinh đẹp, đẹp trai cái rắm. Đi theo tôi rèn luyện, đừng suốt ngày ở nhà chơi game, khiến cho mình yếu đuối như vậy.”

Làn da của cô rất kỳ quái? Phó Cửu phát hiện Tần Thần tính toán muốn đem cô thành em trai mà dưỡng.

Này... Nếu như bị Tần Thần phát hiện cô là nữ, có thể một phen bóp chết cô hay không?

Phó Cửu hơi chột dạ liếc mắt nhìn Tần Mạc một cái: “Thật ra ngày mai tôi có việc...”

Tần Mặc cười có chút phúc hắc, vô cùng bá đạo: “Thu hồi lại lời nguyền biện. Ngài mai tan học tôi đến trường đón cậu.”

Phó Cửu: “...”

Thật đúng là muốn giữ cũng không có cách giữ.

“Vào nhà đi.” Tần Mặc nghiêng đầu chăm chú thuốc, dựa người vào xe thể thao nhướn mày nhìn cô.

Phó Cửu giương môi: “Được rồi. Anh Mặc về tới nhà nhớ gửi tin nhắn WeChat, chúng ta lên trò chơi đánh một ván.”

“Ừm.” Tần Mặc trả lời một tiếng rồi lên xe đi trước.

Sau khi Phó Cửu nhìn chiếc xe màu đen biến mất mới đi vào cửa nhà.

Trong nhà giống như là có người tới, đồ vật nằm ngổn ngang trên mặt đất, lộn xộn khắp nơi.

Con người của Phó Cửu lập tức lạnh xuống, hỏi Trần Hiểu Đông đứng bên cạnh: “Đã xảy ra chuyện gì?”

“Những đội viên còn sót lại của công ty đã bỏ đi hết rồi. Hiện tại công ty thành cái vỏ rỗng, trong lòng phu nhân rất khó chịu nên đã, đã...” Trần Hiểu Đông nắm chặt đôi tay, cắn chặt hàm răng: “Bọn họ còn cười nhạo Phu Nhân không hề có năng lực, căn bản không thành lập được chiến đội gì cả.”

Phó Cửu nâng tay cầm đồ vật ném mạnh vào sofa, ý cười lạnh lùng: “Ai đã tới đây?”

“Lương Húc Quang, Trương Đình Siêu, còn có Nhiếp Húc, ba người này đều có mặt trên bảng xếp hạng. Lúc bọn họ vừa mới gia nhập công ty, điều kiện cũng không vượt trội cho lắm, rất nhiều nơi đều không cần bọn họ. Phu nhân lại thấy bọn họ đến từ các tỉnh nhỏ, không đành lòng nên đã thu nhận họ, sau đó tốn nhiều công sức để bồi dưỡng. Bây giờ bọn họ đã có fan, kỹ thuật cũng tăng lên theo, lại trở mặt đâm đạp phu nhân như vậy. Thiếu gia, thực tế thì phu nhân không phải tức giận vì bọn họ bỏ đi, mà là gần đây bị người mình tin tưởng phản bội nên cảm giác rất khó chịu.” Trần Hiểu Đông nói xong câu cuối cùng, hai mắt đều đỏ.

Phó Cửu nghe xong liền bỏ ý định đi lên lầu, lấy áo khoác vừa cởi ra mặc vào lại, tóc màu bạc bị gió thổi bay, dưới đáy mắt đầy sự lạnh lẽo.

“Đợi một chút, cậu muốn đi đâu?” Trần Hiểu Đông bám theo phía sau cô.

Phó Cửu buông ván trượt xuống, mắt cá chân trắng nõn dùng sức một cái, bóng lưng lạnh băng kia chỉ để lại hai chữ ít ỏi: “Tiệm internet.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Vả Mặt? Anh Trai Đây Đánh Giúp Cậu

Trời đã sang thu, thời tiết rất lạnh.

Cô lại dùng ván trượt đi ra ngoài, xác thật có chút lạnh chết người.

Thời điểm tiến vào bên trong tiệm, Phó Cửu trực tiếp dựng cổ áo khoác lên.

Vụ máy tính bị hư lần trước thiếu niên này cũng có mặt, cho nên ông chủ cửa tiệm cũng có ấn tượng đối với Phó Cửu.

“Lần này lại chơi ba mươi phút sao?” Ông chủ đang ngâm thuốc lá, cúi đầu chỉnh sửa gì đó: “Không cần trả tiền, máy bên kia đã mở, cậu qua chơi đi.”

Từ lần đầu tiên Phó Cửu gặp người này đã cảm thấy có thiện cảm, vì thế nên bây giờ vẫn tới tiệm internet này: “Tôi nay chơi hơi lâu, có thể tới mười hai giờ, cho tôi máy tính tốt một chút.”

“Để làm gì? Chơi game?” Ông chủ nâng mắt lên, cảm vẫn còn rất đẹp trai.

Khóe miệng Phó Cửu hơi cong “Ừm” một tiếng, ánh mắt lại là lạnh.

“Vậy thì khu A số 19 đi, cậu muốn chơi game gì? Nghe nói hôm nay có chiến đội không tôi muốn phát sóng trực tiếp trò chơi ‘Anh hùng’, cậu có thể vào xem.”

Phó Cửu cười: “Tôi đến đây chính là muốn xem trận phát sóng trực tiếp này.”

“Hả?” Ông chủ nghe có chút không hiểu, chỉ cảm thấy hôm nay trên khuôn mặt tuần tú của thiếu niên kia lạnh hơn bình thường.

Quy mô của tiệm internet không nhỏ, Phó Cửu đi men theo dãy máy tính tìm số 19 ngồi xuống, khởi động máy đăng nhập vào trò chơi, sau đó đảo mắt qua bảng xếp hạng.

Lợi dụng công cụ tìm kiếm nhanh, trực tiếp cố định vị trí ba người kia.

Lương Húc Quang, Trương Đình Siêu, Nhiếp Húc, trước kia khi ba người bắt đầu chơi game vẫn dùng nick name khác. Đến hiện tại đã ký hợp đồng với công ty, vì chào mời thêm người biết đến nên dứt khoát dùng tên thật làm biệt danh trong trò chơi để thu hút người xem phát sóng trực tiếp.

Phó Cửu nhìn thoáng qua đồng hồ hiển thị trên máy tính, thời gian phát sóng trực tiếp còn ba mươi phút nữa...

Cũng đủ để cô công phá màn bên ngoài.

Hai mắt Phó Cửu nhử lại.

Chỉ nghe “Lạch cạch...”

Đôi tay thon dài trắng nõn bay múa trên bàn phím màu trắng, tiết tấu phát ra từ tiếng gõ bàn phím gần giống như là màn dạo đầu nhẹ nhàng của một bản nhạc.

Thời điểm ông chủ cửa tiệm cầm kẹo que mà thiếu niên yêu cầu đi tới gần đúng lúc nhìn thấy cảnh này

“Tốc độ tay không tồi, nhưng mà cậu đang làm cái gì vậy?”

Phó Cửu nhanh chóng tắt cửa sổ, mở giao diện trò chơi lên, môi mông hơi nhếch: “Không có gì, gõ bài tiếng Anh thôi.”

“Làm bài tập ở trên máy tính?” Ông chủ cảm thấy rất có hứng thú nên đứng lại tâm sự với Phó Cửu vài câu: “Hóa ra cậu cũng chơi ‘Anh hùng’. Trong tiệm có thi đấu, thắng sẽ nhận được tiền thưởng, cậu muốn báo danh hay không?”

Phó Cửu mở bọc một cây kẹo que ngậm vào trong miệng, lười biếng cười cười: “Tôi chơi không giỏi lắm.”

“Thế thì thật đáng tiếc, tôi thấy tốc độ tay của cậu cũng không tệ lắm...” Ông chủ lắc đầu đi khỏi, trong lòng nói thầm tại sao tiếng Anh kia nhìn qua có chút kỳ quái, còn mang theo con số? Chẳng lẽ hẳn đã rời khỏi trường học quá nhiều năm nên không theo kịp thời đại?

Thấy bên cạnh không có người, Phó Cửu lại nhấn mở khung số hiệu, tóc bạc khẽ nhúc nhích, nhìn qua vô cùng xinh đẹp. Cô trực tiếp xâm nhập vào phòng điều khiển phát sóng.

Đúng lúc cô vừa muốn hành động, di động liên vang lên, trên màn hình là tin nhắn WeChat Tần Mặc gửi: “Ở đâu?”

“Tiệm internet.” Phó Cửu không suy nghĩ liền đáp trả hai chữ.

Tần Mặc ngồi trên ghế da nhướn mày: “Tôi hỏi cậu đang ở đâu trong trò chơi?”

“Hôm nay không đánh, có chút việc.” Phó Cửu gõ chữ rất nhanh.

Ánh mắt thâm thúy của Tần Mặc trầm xuống: “Lại có người chọc tới cậu vì thế nên cậu đến tiệm internet giải quyết? Giống như vụ của chủ nhiệm Trương lần trước sao?”

Phó Cửu nghiêng đầu ghi âm giọng nói trả lời: “Anh Mặc, anh cũng không nên nói vậy. Tôi cũng chỉ là đơn thuần muốn tìm người đánh một trận trong game.”

“Cậu muốn tìm ai đánh?” Tần Mặc cười như không cười buông hợp đồng trong tay xuống, ngừng lại hồi lâu mới gõ một hàng chữ: “Có cần anh trai đây ra tay đánh giúp cậu hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Muốn Chỉ Đạo Cửu Gia Chơi Game?

Phó Cửu nhìn thoáng qua số lượng người xem phát sóng trực tiếp không ngừng tăng lên, miệng cười đầy hàm ý: “Nếu anh Mặc có mặt vậy thì quá tốt...”

Tần Mặc nghe tiếng nói trầm thấp bên kia liền biết có chuyện gì, nghiêng đầu châm một điếu thuốc, gõ bàn phím đăng nhập vào game, dựa theo số hiệu

mà Phó Cửu đưa cho anh nhập vào, tự động đi tới phòng điều khiển phát sóng trực tiếp.

Trên màn hình có ba thiếu niên ăn mặc đồng phục chiến đội đang tiếp thu phỏng vấn trực tuyến.

“Nghe nói ba vị mới vừa thay đổi công ty, không biết phúc lợi lúc này như thế nào? Các fan đều rất quan tâm tới vấn đề đãi ngộ theo như lời của các cậu trên Weibo lần trước.”

Trong ba người, ngoại hình của Lương Húc Quang được coi là đẹp trai nhất, vì thế chủ yếu do hắn trả lời. Trên lỗ tai hắn mang tai nghe, ngồi trước màn hình máy tính, đến lúc ông kính chuyển tới mặt, hắn cười một chút rồi nói: “Công ty mới tốt hơn gấp mười lần so với công ty hắt hủi người trước kia. Các bạn fan cứ yên tâm, từ nay trở về sau, chúng tôi sẽ nỗ lực giữ gìn trạng thái tốt nhất cho cuộc thi đấu sắp tới.”

“Chuyện về công ty cũ của các cậu tôi cũng nghe được, đúng thật là chẳng ra gì cả.” Vì muốn tăng thêm lượt xem, người chủ trì vẫn không chịu kết thúc đề tài này.

Lương Húc Quang chỉ “Đúng vậy” một tiếng, sau đó nhún vai: “Thật ra cũng không còn cách nào tốt. Bà chủ đến từ nông thôn, lúc nói chuyện rất hay hét lớn kêu to, chắc hẳn người trong chiến đội vì không chịu nổi điểm này nên mới rời đi.”

“Một bà chủ không biết tôn trọng người khác, việc kinh doanh cũng không làm lâu dài được.” Người chủ trì khép lại kịch bản cười nói: “Nhưng bây giờ các cậu gặp được Bá Nhạc, sau này khẳng định sẽ phát triển càng ngày càng tốt.”

Lương Húc Quang cười theo: “Tôi cũng cho rằng như vậy.”

“Được rồi, chúng ta không nói nhiều nữa, các bạn fan đã nóng nảy chờ đợi khá lâu.” Người chủ trì ra vẻ hưng phấn nói: “Tôi nghe đồng nghiệp nói rằng ba người các cậu, ai cũng đều là cao thủ có mặt trên bảng xếp hạng, được không ít người sùng bái. Chỉ là công ty cũ không tuyên truyền nên làm chậm trễ sự phát triển của các cậu, rốt cuộc bây giờ đã có thể làm chúng tôi mở rộng tầm mắt! Hiện tại là thời gian của các tuyển thủ tiến vào trò chơi, các bạn fan nếu có điều gì thắc mắc hãy hỏi những quản trị viên ở phòng điều khiển, nhớ tặng quà cho...”

Người chủ trì vừa nói ra những lời này.

Phòng điều khiển đã bị một người spam

Đó là Phó Cửu, cô mang tai nghe màu đen, tóc bạc lấp lánh: “Nếu đã là đại thần, cậu có dám chấp nhận đánh nhau tại đây không?”

Sao lại nhảy ra câu hỏi như thế?

Này căn bản là không có trong kịch bản đâu nhĩ?!

Người chủ trì nhú mày, theo bản năng nhìn về phía đạo bá. (Tựa như đạo diễn.)

Đạo bá lại dùng tay đan thành chữ X đáp trả nàng.

Càng quỷ dị chính là bọn họ cũng không biết internet có xảy ra vấn đề gì hay không.

Bọn họ ở phòng điều khiển thế nhưng lại bị người khác khống chế, trong khi toàn bộ fan ở đây không thể lên tiếng được.

Vì thế nên câu nói kia tựa như lời khiêu chiến, lạnh lẽo hoang vắng như núi đêm lan tỏa khắp màn hình.

Phát sóng trực tiếp, bốn chữ này có ý nghĩa gì, hiện giờ sẽ không có người không biết.

Lúc này nếu cự tuyệt sẽ mất hết thể diện, còn bị gắn thêm cái mác “Chưa chuyên nghiệp”.

Hơn nữa xem áo choàng của người nọ cũng đủ biết hắn vẫn là tay mới.

Gia hỏa không biết trời cao đất dày là gì, nếu muốn dâng mình để bị đánh, hắn sẽ thành toàn “hắn”.

Lương Húc Quang nghiêng đầu, cao lãnh mở miệng: “Bạn fan này, nhìn cậu hắn là một game thủ nghiệp dư, chưa được hiểu rõ sự chênh lệch giữa có chức nghiệp và không có chức nghiệp. Nhưng mà cũng có vấn đề gì, nếu đã ra mặt lúc đang phát sóng trực tiếp, chúng tôi sẽ tận lực thỏa mãn lòng hiếu kỳ của cậu, chỉ đạo cậu một ván. Cậu muốn đánh với ai?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 92: Bằng Hấn Cũng Xứng Chỉ Đạo Em Trai Tôi?

Chỉ đạo?

Tần Mặc cũng ở bên trong đám quần chúng vây xem phát sóng trực tiếp, giữa hai ngón tay đang kẹp điều thuốc lá, sau khi nghe được hai chữ kia, duỗi tay buông lỏng cả vật ra, cứ vậy mà ngồi trên ghế da xa hoa, hai chân vắt chéo, khoe miệng cong lên tạo ra một hình cung lạnh lẽo.

Loại trình độ này cũng xứng chỉ đạo em trai anh?

Nhớ lại thao tác sạch sẽ ưu nhã mà xinh đẹp của thiếu niên lần trước, lại nhìn vẻ mặt đắc chí có cảm giác tốt đẹp của Lương Húc Quang ở trước mắt, Tần Mặc lập tức cảm thấy em trai nhà mình xuất sắc hơn vô số lần, bỏ đi cái tật thích chọc người sẽ càng tốt hơn.

Đương nhiên Tần Thần một chút cũng không nhận ra được ý tưởng lúc này của anh chính là suy nghĩ tiêu chuẩn của một người đệ khổng.

Tiệm internet, Phó Cửu đeo tai nghe màu đen, tà nhỉnh* cười đáp lại một chữ: “Cậu.”

*Tà: xấu xa. Nhỉnh: ra vẻ mê hoặc.

“Tôi?” Lương Húc Quang cười lớn hơn nữa: “Bạn fan này, tôi khuyên cậu nên chọn một trong hai người khác sẽ tốt hơn. Nói tôi đánh với cậu, thanh máu của cậu khẳng định sẽ rất nhanh bị hút cạn.”

Phó Cửu ngâm kẹo que, “A” một tiếng: “Chưa đánh thì làm sao biết được? Thế nào? Không dám tiếp?”

“Bạn fan này, tôi chỉ là muốn cho cậu cơ hội không bị mất mặt, nếu cậu không quý trọng cơ hội này, vậy đến đây đi.” Ngón tay Lương Húc Quang vừa nhấn vào “Anh hùng”.

Trong tức khắc, trên màn hình hiện lên hai nhân vật đứng đối diện nhau.

Xác thật con số của Phó Cửu mới không thể thêm mới. Chỉ là nếu Lương Húc Quang muốn nghiêm túc đối kháng trận thi đấu này, xem một chút chiến tích của cô, sẽ không giống hiện tại mà tự bành trướng mình như vậy.

Một tay mới có thể hoàn thành 29 trận đối kháng trong vòng một một tháng ngắn ngủi, với số liệu như vậy, ở câu lạc bộ nào cũng đủ tư cách để đứng đầu một chức nghiệp!

Lương Húc Quang nhìn thấy trên người tên Hắc Đào Z trước mắt này không có một bộ thứ trang bị nào ra hồn, phía sau lưng cũng chỉ đeo một thanh kiếm bằng đồng thau, còn lại là kỹ năng được tặng hoặc mua ở các tiệm tạp hóa, miệt thị trên mặt càng thêm nặng: “Anh bạn, trang bị của cậu cũng quá kém đi, có cần tôi nhường cậu mấy chiêu không?”

“Không cần.” Sau khi Phó Cửu gõ chữ xong liền phun ra cây kẹo que đang ngâm trong miệng, thay vào đó là một cây vị chocolate, nghiêng đầu cười nhạt: “Chức nghiệp tuyên thù lúc thi đấu đều nhiều lời như vậy sao?”

Hai mắt Lương Húc Quang hí lại, đây là mặt dày không biết xấu hổ?

“A, nếu như vậy thì bắt đầu đi.” Trên mặt Lương Húc Quang cười lạnh, người đang theo dõi phát sóng trực tiếp đều có thể xem được.

Trương Đình Siêu và Nhiếp Húc ngồi ở bên cạnh cổ động: “Húc Quang, dù sao đối phương cũng chỉ là tên nghiệp dư, tùy tiện dạy dỗ cậu ta là được, đừng quá nghiêm túc.”

“Cho tớ một phút đồng hồ làm an tâm mọi người rồi chúng ta phát sóng trực tiếp đánh phó bản.” Lương Húc Quang tràn đầy tự tin mang tai nghe lên, ngón tay đặt ở trên bàn phím, đợi hệ thống đếm ngược ba giây. Hấn chính là muốn trước tiên làm đối phương hoảng sợ choáng váng, sau đó ra chiêu liên tục để giết chết tiêu tử kia, như vậy mới có hứng thú phát sóng trực tiếp.

Nhưng mà thực tế lại không giống tưởng tượng của hấn. Hấn vừa mới di chuyển ngón trỏ, chưa kịp phát ra kỹ năng trong trò chơi mà hấn tự hào nhất đã thấy trên màn hình máy tính chọt lóe qua rất nhiều vòng sáng rực rỡ, thanh máu của hấn nhanh chóng tuột xuống với tốc độ sét đánh, thậm chí hấn còn không thấy rõ động tác của đối phương, ngay lập tức giọt máu cuối cùng trên người hấn bắn ra ngoài, cứ thế ngã thật mạnh xuống đất!

Trong tiệm internet, con chuột của Phó Cửu đang nhảy múa, tay gõ bàn phím, thao tác xinh đẹp, đến cả một cơ hội sống lại cũng không để cho đối phương, sau đó kết thúc bằng một đại chiêu!

Lương Húc Quang còn không kịp phòng thủ đã thấy trên màn hình nhảy ra hai chữ to đùng: “K O!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 93: Tôi Tới Hạ Gục Cậu

Thua?

Thế nhưng hán lại làm trò trước mặt các fan, thua?!

Biểu tình của Lương Húc Quang cũng đỡ, thông qua phát sóng trực tiếp truyền tới tất cả các góc trong cả nước.

Lúc này mới bao lâu?

10 giây?

20 giây?

Tuyệt đối vẫn chưa đến nửa phút, kết quả thì sao?

Người vừa ồn ào nói muốn giáo huấn Lương Húc Quang, mới bắt đầu một giây đã hạ gục?!

Toàn bộ nhóm quần chúng đang xem phát sóng trực tiếp đều bị chấn kinh!

Không ít người ở tiệm internet ngừng lại việc chơi game, đứng bật dậy nhìn màn hình lớn của tiệm, điên cuồng loại bỏ các chương ngại vật, trường hợp hỏa bạo kia căn bản không có cách nào khổng chế!

“Rốt cuộc người này là ai? Quá soái, quá soái!”

“Đội một chút, hình như có thể nhấn lại, nhanh hỏi cậu ấy là ai!”

“Có phải là game thủ chức nghiệp liên đội hay không?”

“Tuyệt đối không phải, tôi cảm thấy tên nhân vật của cậu ta có chút quen mắt... À, tôi nhớ ra rồi, Hắc Đào Z, cậu ấy là Hắc Đào Z, người mà giết boss quét sạch khu C!”

“Sao tôi lại cảm thấy Hắc Đào Z có ý ản chiến tích...”

“Đừng nói, tôi cũng có loại cảm giác này ha ha! Hắc Đào Z thật phúc hắc! Chức nghiệp Tấn Vương mới cái gì chứ, ở trước mặt Hắc Đào đại thần cũng là một kẻ yếu đuối mà thôi! Vừa rồi còn đồng dạng nói muốn để mặt mũi cho người ta, kết quả là một chiêu cũng chưa kịp phóng ra... Lần này đúng thật rất xấu hổ!”

Ông chủ cửa tiệm không khoa trương như những người trẻ tuổi này, tuy rằng rất thích chơi game, nhưng cũng không đến mức điên cuồng theo đuổi thần tượng như vậy. Hán cảm thức ăn mà khách yêu cầu đi ngang qua, tình cờ quét mắt tới màn hình máy tính mà thiếu niên tóc bạc đang ngồi, lập tức ngay ngắn cả người.

Thiếu niên nói chơi “Anh hùng” không giỏi, trên đầu đeo tai nghe màu đen, miệng ngậm kẹo que, sùnn mặt tuấn mỹ như bước ra từ tranh vẽ, nhân vật của “hán” đang đứng đối diện với người khác ở đấu trường, di chuyển con chuột trong tay, thao tác mạnh mẽ mà xinh đẹp bỗng nhiên ngừng lại, toàn bộ màn hình đều bị pháo hoa rực rỡ mừng người chiến thắng lấp kín.

Dáng vẻ kia một chút cũng không giống như người không biết chơi, ngược lại là cao thủ trong cao thủ!

Ông chủ đi tới gần, muốn cẩn thận xem lại, sau khi nhìn rõ tên nhân vật trên màn hình, hai mắt kịch liệt lay động!

“Hắc... Hắc Đào Z?!”

Cả người Phó Cửu tựa như vừa bước ra từ trong chiến tranh, sắc bén ngoái đầu nhìn lại, cây kẹo que còn đang ngậm trong miệng, ngón tay thon dài đặt giữa môi ý bảo im lặng, cười xấu xa.

Ông chủ có chút kinh ngạc, nhìn khuôn mặt khó phân biệt nam nữ của thiếu niên, lại xem màn hình lớn treo trên vách tường của tiệm, trên đó còn đang phát hình ảnh phát sóng trực tiếp vừa rồi, tiếng nói phấn khởi quanh quần toàn bộ tiệm internet, mỗi người chơi yêu thích game đều có vẻ mặt sùng kính Hắc Đào Z!

Công kích mãnh liệt mà xinh đẹp ngạo mạn kia, chiêu thức phong lưu đánh kẻ địch gãy chân kia!

Một người vốn dĩ có tư cách gia nhập vào chiến đội nổi danh thế nhưng lại là con Thần Long thấy đầu không thấy đuôi, còn đến tiệm internet của hán để

chơi game!

Dùng năm nhân nhân tệ mờ máy.

Hắn vẫn luôn xem đối phương là một tiểu quỷ học cao trung chỉ biết chơi game vật vãnh, không nghĩ tới. . .

Kích động, kinh ngạc, ảo não tràn ngập trong lồng ngực hắn!

Cuối cùng chịu không được, ông chủ tiệm internet che ngực của mình lại rồi nói: “Trước tiên tôi muốn lắng lắng đi uống một ly nước lạnh.”

Phó Cửu cười với hắn một chút sau đó xoay đầu lại nhìn màn hình trước mắt, ung dung thong thả gõ chữ gửi qua một câu: “Không mang trang bị cao cấp lên sân đấu chính là vì muốn nói cho cậu, chỉ cần dựa vào thao tác tôi cũng có thể hạ gục cậu!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Vũ Nhục Em Trai Tôi?

Một câu vô cùng cuồng vọng cứ như vậy chiếm đóng toàn bộ màn hình.

Phòng điều khiển phát sóng trực tiếp gần như bị người xem làm cho lúng túng, bọn họ chính là mê phong cách của Hắc Đào Z!

Không mang theo trang bị cũng có thể hạ gục cậu!

Vốn dĩ mặt Lương Húc Đông đã tái nhợt sẵn, sau khi nhìn thấy câu này lại nhiễm thêm một tầng phẫn nộ!

Ngón tay hắn gắt gao nắm chặt con chuột. Nếu không phải cổ kị còn đang phát sóng trực tiếp, hắn đã sớm mở miệng mắng to!

Rõ ràng là gia hỏa này tới tìm hắn gây khó khăn, cậu ta còn ỷ chiến tích, căn bản chính là cố ý!

Người chủ trì cũng nhìn ra đầu mối bên ngoài của phương diện này, vội vàng mở miệng nói giúp Lương Húc Đông: “Tốc độ chơi game khi đang phát sóng trực tiếp cũng chịu ảnh hưởng nên làm người tới khiêu chiến dính được vinh dự. Mặc dù kết quả này có chút ngoài ý muốn, nhưng mà cũng không đến mức hạ thấp nhân phẩm Húc đại thần của chúng ta. Cậu ấy vì fan mà suy nghĩ, có thắng lợi sẽ công bố ra ngoài. Tuyển thủ như vậy không phải nên được các bạn yêu nhiều hơn sao?”

Người chủ trì nói ra lời này liền biết nàng không hiểu trò chơi.

Hội thi đấu vừa rồi không liên quan gì tới vấn đề tốc độ internet, càng không phải do Lương Húc Đông nhường lại thắng lợi.

Mà là hắn từ đầu tới cuối đều bị nghiền áp không có sức lực đánh trả!

Nhóm quần chúng xem phát sóng trực tiếp mới là game thủ chân chính, lời này của người chủ trì vừa phát ra liền có người đáp trả: “Cục diện rõ ràng như vậy, người chủ trì cũng có thể viện cớ che dấu? Hành vi thường ngày của chức nghiệp đâu? Vô sỉ!”

“Có phải người chủ trì ăn hối lộ hay không?”

“Về sau không thèm xem nữa. Cái gì mà chức nghiệp tuyển thủ, thua thì chịu thua, người chủ trì còn ra mặt nói chuyện giúp!”

Người chủ trì vừa thấy nòng súng nhắm thẳng vào mình liền nhìn về phía đạo bá.

Nhưng lúc này phản ứng của đạo bá hoàn toàn không giống bình thường!

Cách vách tường pha lê hiện ra một tờ giấy to: “Phòng vấn tên Hắc Đào Z kia! Nhanh lên!”

Số lượng thảo luận nhiệt liệt như vậy, tuyệt đối không thể ngừng lại nửa chừng!

Người chủ trì bị sai khiến như vậy, cảm thấy hơi khó chịu.

“Ai biết hắn có phải là dùng hack hay không.” Lương Húc Quang lạnh lùng mở miệng: “Rõ ràng biết chúng ta đang phát sóng trực tiếp, còn cố ý một mình tới khiêu chiến, muốn nổi sao? Thủ pháp lằng xê không tồi.”

Người chủ trì ra vẻ kinh ngạc: “Hack? Nói cho dễ hiểu, tôi cũng biết sơ lược về tên Hắc Đào Z này, nghe nói cậu ta vừa vào liền quét sạch khu C, nhân vật vẫn là tân thủ, dựa theo đạo lý thì cơ bản là không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ giết boss, hơn chín mươi phần trăm là do mụn phần mềm hack hỗ trợ.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Tàn Thần Lên Sân Khấu

“Tàn, Tàn Thần!”

“Thật là Tàn Thần!”

“Tàn Thần hạ thư khiêu chiến! Mẹ kiếp, này không phải là mơ! Tôi lại có thể tận mắt nhìn thấy Tàn Thần đến phát sóng trực tiếp của người khác chơi game, tôi muốn xem tay của Tàn Thần!”

Phó Cửu ở tiệm internet cũng chịu ảnh hưởng theo. Thời điểm Tàn Mạc xuất hiện, toàn bộ người chơi đang quan sát màn hình lớn đều hóa đá.

Kế tiếp, một đám cực kỳ hưng phấn kêu lên!

Không khí trong tiệm bùng nổ như đêm giao thừa, ngoại trừ Phó Cửu còn đang ngồi tại chỗ, những máy tính khác không còn người nào. Mỗi người đều tỏa sáng hai mắt nhìn màn hình TV, vì ồn ào nên ông chủ mở âm lượng to thêm một chút.

Tàn Mạc.

Tàn Mạc.

Tàn Mạc.

Chỉ cần nhìn hai chữ kia là có thể làm người ta nhiệt huyết sôi trào!

Tàn Thần chỉ xuất hiện trên phòng điều khiển ở minh tinh phát sóng trực tiếp mỗi năm một lần.

Hôm nay, anh ấy lại tới!

Dù sao thì nhóm quần chúng đến cùng cũng chỉ là vây xem, Lương Húc Quang mới là người chân chính bị dọa tới!

Tàn Thần nhán những lời này là cho hắn xem.

Kỹ thuật của hắn sao có thể so với Tàn Thần?!

Nói không chừng chết còn thảm hơn vừa rồi!

Người chủ trì nhìn thấy tên nhân vật kia cũng khiếp sợ, sau đó lòng dạ đàn bà bắt đầu tràn lan.

Nàng không chơi game. Nhưng mà ở Giang Thành này có người phụ nữ nào không khát vọng có thể được tiếp cận Tàn thiếu?!

Người chủ trì bắt đầu thất thần, suy nghĩ xem tí nữa nên đối thoại với Tàn thiếu như thế nào, kết quả là đạo bá hậu trường nhin không được liền tự mình đi tới bên cạnh người chủ trì, dùng tay gạt micro nói: “Tôi nghĩ lúc này các bạn có cảm xúc giống như tôi, đều muốn Tàn Thần ra tay đúng không?”

Đạo bá nói ra tiếng lòng của mọi người, hiện tại bọn họ không quan tâm tên Lương Húc Quang kia làm gì, chỉ mỗi mắt trông mong hy vọng Tàn Thần có thể mở camera lên!

Lướt xem phát sóng trực tiếp trong phút chốc đã chạm đến mốc hơn mười nghìn người, không ít truyền thông đã tụ tập đông đúc, người đại diện của các câu lạc bộ khác cũng nhanh chóng gọi điện tới các tuyến thủ: “Vào phát sóng trực tiếp! Tàn Mạc muốn đánh PK! Các cậu mau xem!”

Thay vì nói gọi bọn họ vào xem thì hãy nói để bọn họ học tập một chút.

Ngoại trừ lúc Tàn Thần thi đấu mang chiến đội đi chém giết, cũng không dễ dàng PK!

Này quả thật là thời cơ trăm năm khó gặp!

Cùng lúc đó, Phong Dật còn đang nói sẽ tài trợ sau cũng nhận được tin tức.

Hắn buông ly rượu xuống, rất nghiêm túc nhìn tổng giám đốc Tần: “Tay của ngài là vàng là bạc, sao có thể công khai PK với một kẻ không có tiếng tăm như thế?”

Đại thần, Tần thiếu, tổ tông của tôi, ngài biết số tiền cho lời nói của ngài có bao nhiêu con số sao? Cứ như vậy tùy tiện xuất hiện trên phòng điều khiển phát sóng trực tiếp?!

Bí thư Lương đã không còn can đảm nhìn khuôn mặt của tổng giám đốc nhà hắn. Nói thật, có ai sẽ vì em trai mình mà tìm đến phát sóng trực tiếp để trả thù sao? Từ trước đến nay, Tần thiếu chắc chắn là người đầu tiên. Cậu ấy cũng quá bệnh vực người của mình...

Không được, hắn không thể suy nghĩ bậy bạ!

Tổng giám đốc là thắng!

Chẳng qua là từ nhỏ lớn lên một mình, bây giờ có thêm một người em trai nên có đôi chút khuynh hướng đệ khổng!

Không sai, là khuynh hướng đệ khổng!

Tần Mặc lại hồn nhiên không thêm đề ý ảnh hưởng từ hắn, bộ dạng vẫn cao lãnh khí phách như cũ, nhú mày gõ năm chữ gửi qua: “Đánh hay là không đánh”

Đến cả dấu chấm câu cũng không có, giọng điệu lạnh băng cơ hồ có thể đông chết người.

Lương Húc Quang ngồi trước máy tính, rõ ràng là có máy điều hòa trong phòng phát sóng trực tiếp nhưng hắn vẫn không khống chế được mà tay run rẩy.

Nếu chấp nhận lời thách đấu của Tần Thần, khẳng định hắn sẽ trở thành kẻ bị tàn phá. Đến lúc đó mọi người chỉ nhớ kỹ bộ dáng uất ức của hắn, làm gì còn ai sẽ thích hắn?!

Lần đối kháng này, hắn không thể đánh!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Cữu Gia Nói Chuyện

Lương Húc Quang liếc mạy lui về phía sau, đạo bá lại dùng sức đè vai hắn: “Tất nhiên là phải đánh. Húc Quang, có Tần Thần chỉ đạo cho cậu, cậu nên cảm thấy vinh hạnh.”

Vinh hạnh cái gì?

Sao có thể là vinh hạnh?

Nếu thật là đánh với Tần Thần, cả đời còn lại của hắn sẽ không thoát khỏi hai chữ “Trò hề” này!

“Chú Lý, tôi...” Lương Húc Quang còn muốn nói thêm

Đạo bá đã cắt đứt lời của hắn, thừa dịp trực bánh xe thay đổi vận tốc, nhẹ nhàng nói một câu bên tai hắn: “Lần này không đánh, về sau cậu đừng nghĩ sẽ được đánh tiếp.”

Ý đồ uy hiếp rất rõ ràng

Cái mà đạo bá cần chính là hiệu quả, lướt xem và lợi ích.

Nếu hắn không tiếp trận đấu này, Tần Thần sẽ không ra tay, làm sao có thể tăng lượt xem?

“Thế nào? Cậu đã cho rằng mình chính là một đại thần? Ông chủ của các cậu đưa các cậu về công ty cũng không phải vì kiếm thêm tiền. Tiếp tục đánh, đợi sau khi kết thúc, chỗ tốt tự nhiên sẽ không thiếu cậu.”

Lúc này Lương Húc Quang mới hiểu ra, hắn đã không thể muốn làm gì thì làm kể từ lúc bước chân vào công ty mới. Loại tuyển thủ như bọn họ ở trong mắt ông chủ cũng lắm chi là một quân cờ.

Những người này sẽ không suy xét tới tương lai của hắn, chỉ nhìn trúng ích lợi trước mắt.

Về mặt của Lương Húc Quang lúc này đều là chán nản và thất bại. Hắn tiến lại gần máy tính, sau khi đăng nhập vào trò chơi liền nhìn thấy nhân vật tựa như thiên thần ở trước mắt.

Hắn cắn chặt răng, muốn ra chiêu chống cự cuối cùng.

Nhưng mà công kích của Tàn Thần không kịch liệt giống như Hắc Đào Z.

Mà là trực tiếp định thân hắn, làm hắn không thể nhúc nhích, từng giọt máu rơi xuống, chậm chạp giết chết hắn!

Lương Húc Quang vốn tưởng rằng hắn bị làm cho mất mặt cũng chỉ hơn mười giây.

Thế nhưng Tàn Thần giống như đang chơi hắn, làm hắn chết vật hơn ba phút.

Ba phút này, muốn hắn có bao nhiêu khó coi liền có bấy nhiêu.

Trên màn hình bắt đầu phát ra tiếng cười, chói tai đến mức muốn mạng người. Cuối cùng Lương Húc Quang nhìn không nổi nữa, tháo tai nghe ném mạnh lên bàn.

Cách chết như vậy còn uất tức hơn so với vừa rồi!

Dù sao nhà họ Tàn cũng xuất thân từ quân đội.

Bề ngoài của Tàn Mặc rất tuấn mỹ thanh quý*, nhưng một khi ra tay lại tàn nhẫn như muốn lột da rút xương người.

* Thanh cao, tôn quý.

Sau khi giết người xong, Tàn đại thần biểu tình thần nhiên gửi qua một hàng chữ: “Cậu xem thao tác của tôi chậm như vậy cũng là đang dùng hack sao?”

Lời này chính là muốn vả mặt người!

Biểu tình của Lương Húc Quang cứng ngắc.

Không ít fan của Tàn Thần sau khi nghe được câu nói kia, lập tức ngầm hiểu ra mà gõ chữ: “Không chơi game được vậy thì đừng chơi, bị người ta hạ gục liên vu oan dùng hack, kẻ như vậy cũng xứng làm chức nghiệp tuyển thủ sao?”

“Xác thật không xứng.” Người mở miệng lúc này chính là thành viên ở chiến đội khác, tên chói lọi của đại thần còn treo ở đó.

Bởi vậy cũng có thể nhìn ra đến lúc này trên phòng điều khiển phát sóng trực tiếp có bao nhiêu chức nghiệp tuyển thủ đang trực tuyến!

Số lượng người xem đã đạt tới mức mà từ trước đến nay chưa từng có. Đạo bá kêu người bật hình ảnh hiện lên trên màn hình, hưng phấn trong mắt rất rõ ràng.

Lương Húc Quang chỉ cảm thấy khó lòng chịu đựng nổi, muốn đứng dậy rời đi.

Chỉ là sự việc không như hắn tưởng tượng, hết thấy chuyện này còn chưa xong!

Một giọng nói trong trẻo tà nịnh truyền tới thông qua microphone, mang theo hương vị của thiếu niên, cô cười khê: “Thế nào? Muốn đi rồi? Lương Húc Quang, cậu nghĩ rằng chuyện đã đến bước này, tôi sẽ để cho cậu đi sao? Vừa rồi cậu nói cái gì, tới từ nông thôn, thích lớn tiếng ồn ào đúng không?”

“Thời điểm cậu đang nói những lời này, có vẻ như đã quên một điều rằng cậu cũng tới từ nông thôn. Ngày ấy cậu nghèo đến mức chỉ có thể ăn mì gói ở tiệm internet. Người mà cậu khinh thường nhất kia đã đưa cậu vào công ty, cho cậu ăn cho cậu chỗ ở, lúc cậu không có một chút tài năng cũng hết lòng hết dạ đối tốt với cậu. Cậu thì sao? Không biết ơn nghĩa, sau khi phản bội đối phương vì tiền bạc còn lên Weibo cắn ngược lại chủ nhân một ngụm, nói bà ấy hà khắc với cậu?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: CỬ GIA KHÍ PHÁCH, ĐÁNH SUNG MẶT CÁC CẬU!

Lời nói này của Phó Cửu vừa ra.

Trong phòng điều khiển phát sóng trực tiếp nhấc lên một trận “Ồ” tựa sóng lớn.

Ngay cả nhân viên công tác bên cạnh cũng có vẻ mặt kinh ngạc nhìn Lương Húc Quang, giống như là không có ai nghĩ đến nội tình sự việc sẽ là dạng này!

Lương Húc Quang đã không còn mặt mũi nhìn thẳng vào camera, liều mạng dùng tay che mặt mình lại.

Nhưng mà giọng nói của Phó Cửu không dừng lại, cô cứ như vậy ngồi ở bên trong đám người vô cùng ầm ĩ, vắt chéo hai chân, nhìn giống như vương giả không chế toàn cục diện, dưới mái tóc màu bạc là môi mỏng hơi cong. Thời điểm tất cả mọi người đang nhìn chằm chằm phát sóng trực tiếp chiếu trên màn hình lớn, không ai biết được ngay lúc đó, tại góc nào đó ở tiệm internet có một thiếu niên diện mạo xinh đẹp đeo tai nghe màu đen, bàn tay trắng nõn vừa động đậy, điều khiển toàn bộ giảng son.

“Bây giờ mới biết mất mặt? Không phải các cậu vừa mới cười nhạo công ty của Hạ Hồng Hoa không duy trì lâu được, vì thế sẽ không bồi dưỡng người sao? Lương Húc Quang, Trương Đình Siêu, còn có Nhiếp Húc, tôi nói cho các cậu biết, tôi chính là tuyển thủ của Hạ thị, chỉ cần ngược các cậu một lần như vậy là đủ. Trở về nói cho bà chủ của các cậu, đợi đến ngày thi đấu Điện Cạnh sắp tới đây, tôi sẽ đánh sưng mặt học viên của ả!”

Tiếng nói của Phó Cửu vừa rơi xuống, lượt xem phát sóng trực tiếp lập tức phá mốc một trăm triệu người!

Hóa ra người này không phải fan bình thường tới PK, mà là đến tuyên chiến với chiến đội khác!

Nhóm truyền thông ngirì được hương vị nhiều chuyện, chen chúc tới gần như thủy triều.

Trên màn hình có rất nhiều người đang hỏi: “Hạ thị là công ty nào?”

Còn có người lấp bắp kinh hãi, bởi vì người đã nghe qua tên Hạ thị này đều biết đó là công ty sắp bị phá sản.

Vừa xuất hiện liền quét ngang khu C, liên tục hoàn thành 29 nhiệm vụ giết boss, dùng gần 18 giây để giết chết một chức nghiệp tuyển thủ, Hắc Đào Z thế nhưng lại ký hợp đồng làm học viên của công ty này?!

Bọn họ suy đoán rất nhiều về xuất thân của Hắc Đào Z, nhưng không có ai nghĩ vị cao thủ thần bí như thế lại đến từ một công ty sắp phá sản!

Đêm hôm đó, điện thoại của Hạ Hồng Hoa liên tục bị các nhà đầu tư gọi đến.

Bà còn chưa biết chuyện gì xảy ra đã nghe được người bên kia la hét dữ dội: “Tổng giám đốc Hạ, sao bà không nói cho tôi biết sớm một chút rằng công ty của chúng ta có một tuyển thủ là Hắc Đào Z?! Nếu bà nói từ sớm, tôi đã không cắt đứt quan hệ với bà rồi! Hợp đồng kia đã bị tôi xé, chúng ta hợp tác lại lần nữa. Lần này tôi đầu tư thêm cho bà năm trăm nghìn nhân dân tệ nữa có được không?”

Hạ Hồng Hoa ngơ ngác nhìn di động của mình, không thể tin được người luôn ngại đầu tư cho bà lại nói muốn đầu tư thêm, còn... Còn gọi bà là tổng giám đốc Hạ?

Quả thật chuyện này hiếm lạ hơn rất nhiều so với trên trời rớt xuống cái bánh có nhân!

Phản ứng đầu tiên của Hạ Hồng Hoa chính là nghĩ tên này nhất định là một kẻ lừa đảo. Trên đời này làm gì có chuyện tốt như vậy!

Khẳng định là đang nghĩ cách muốn lấy đi số tiền còn dư lại của bà.

Chỉ là cuộc gọi thứ nhất vừa xong, bà đã nhận tiếp tám cuộc gọi nữa. Trong đó năm cái là do nhà đầu tư gọi tới, còn lại do ba công ty truyền thông nổi danh nhất Giang Thành gọi đến, nói rằng muốn phỏng vấn tuyển thủ của công ty bọn họ, tên nhân vật trong game là “Hắc Đào Z”.

Bà cũng nghe nói qua cái tên Hắc Đào Z này, đại thần quét sạch khu C.

Nhưng mà công ty của bọn họ không có tuyển thủ nào tên “Hắc Đào Z”!

Bên phía truyền thông còn nói tốt nhất bà nên gửi một tấm ảnh qua, như vậy mới thuận tiện cho việc bọn họ tuyên truyền.

Mấu chốt là bên bà thật sự không có người này nha!

Hạ Hồng Hoa mơ màng.

Bên phía truyền thông cũng phát hiện bà không tập trung, dứt khoát gửi một đoạn phát sóng trực tiếp qua, thái độ vẫn rất phấn khởi: “Hạ nữ sĩ*, trước hết bà cứ nghe cái này, đợi sau khi bà suy xét kỹ lưỡng thì có thể gọi điện thoại cho tôi bất cứ lúc nào!”

* Người phụ nữ có học. Cách gọi này cũng giống như lúc gọi đàn ông là “Tiên sinh”.

Chương 98: Cữu Gia Phúc Hắc, Cao Thủ Kiếm Tiền

Hạ Hồng Hoa không hiểu là chuyện gì, càng không biết cách mở nó ra. Cuối cùng phải gọi Trần Hiểu Đông tới đây, hai người cùng nhau nhìn về phía máy tính, nhận video rồi cẩn thận xem.

Lúc Trần Hiểu Đông nghe xong câu cuối cùng, cả người đứng ngồi không yên, lập tức bật dậy hô to một tiếng: “Thật là con bà nó há giận! Phu nhân, lần này người dân cả nước đều biết được bộ mặt của ba người kia, về sau sẽ không có người chịu thu nhận bọn họ, làm chúng hủy bỏ giao ước với chúng ta. Xứng đáng!”

“Hắc, Hắc Đào Z...” Hạ Hồng Hoa mơ hồ cảm thấy giọng nói kia có chút quen tai, kết quả đã chạm tới gần mép mào lại đột nhiên không nhớ nổi đã nghe qua ở đâu: “Vì có gì mà cậu ấy muốn giúp tôi?”

Trần Hiểu Đông cười to một tiếng: “Khẳng định là gặp chuyện bất bình nên rút đao tương trợ! Phu nhân, người không biết những cao thủ trên mạng đều thích làm ra bắt ngờ lớn cho người ta!”

“Nhưng công ty của chúng ta không có người như cậu ấy, đến lúc truyền thông lại gọi tới thì tôi nên giải thích như thế nào đây?” Dù sao Hạ Hồng Hoa vẫn là một bà chủ, suy nghĩ khác rất nhiều so với những người khác.

Trần Hiểu Đông buồn rầu. Thật ra thì cậu cũng không biết rõ sự tình này là như thế nào. Vì sao Hắc Đào Z lại nói rằng cậu ta thuộc công ty của bọn họ?

Nếu công ty bọn họ có một đại thần như vậy, phu nhân làm gì phải phát sầu đến nước này?

Cậu đang suy nghĩ thì cửa lớn bị đẩy ra, tay trái thiếu niên đặt ván trượt xuống, tay phải phui phui đầu tóc ướt nhẹp của mình, toàn thân mang theo bụi bậm từ bên ngoài, lộ ra gương mặt tuần tú làm điên đảo chúng sinh kia: “Mẹ, sao hôm nay về nhà sớm thế ạ?”

Hạ Hồng Hoa vừa thấy con gái liền vui vẻ trong lòng, lời kéo Phó Cửu nói: “Cửu Cửu, công ty của chúng ta được cứu rồi!”

“A?” Trong lòng Phó Cửu đã sớm biết chuyện như thế nào, việc không có ích lợi, cô sẽ không tùy tiện ra tay, chỉ nhếch môi mỉm cười, tà nhỉnh cười: “Có phải những nhà đầu tư đó gọi cho người bảo là muốn hợp tác lại hay không?”

Hạ Hồng Hoa vui vẻ, giọng cũng lớn theo: “Không chỉ riêng nhà đầu tư, ngay cả truyền thông cũng gọi điện tới, một hai phải giúp công ty chúng ta tuyên... Khoan đã, sao con lại biết nhà đầu tư muốn hợp tác lại?”

“Chuyện của mẹ đương nhiên là con phải để ý rồi.” Phó Cửu vươn cánh tay ra ôm lấy vòng eo không lồ của Hạ Hồng Hoa, kéo người tới trên ghế sofa.

Hạ Hồng Hoa nghe thế liền cảm động, cũng không muốn chinh đón lại sự kiện này, đôi tay thô ráp kia lướt tiếc buông con gái ra: “Cửu Cửu à, chờ mẹ kiểm tra sau vụ này liền đem công ty giao lại cho con, những chuyện đó cũng không khó làm. Con yên tâm, mẹ sẽ luôn ở bên cạnh hỗ trợ cho con, không để con bị người khác chê cười.”

“Có mẹ ở bên tất nhiên con sẽ yên tâm.” Phó Cửu nhẹ nhàng cười, ôm lấy vai bà: “Trước hết chúng ta nói về chuyện kia đi, bọn họ muốn tuyên truyền giúp công ty chúng ta như thế nào?”

Hạ Hồng Hoa hoàn toàn không có ý định nói lời khách sáo với con gái, vô cùng ảo não sờ tóc xoăn của mình một chút: “Nói là muốn phỏng vấn đại thần trong trò chơi, Hắc Đào Z. Nhưng quan trọng là công ty của chúng ta không có người này, cũng không thể biến ra một người như vậy!”

“Ừm...” Phó Cửu cười, ba phần phong lưu: “Mẹ nói đúng, không làm thế được.”

Một câu khích lệ làm Hạ Hồng Hoa trở tay không kịp, mặt bà nhanh chóng đỏ lên. Con gái nhà bà sao có thể đẹp trai như vậy nha?

Phó Cửu quay đầu nhìn vào mắt Hạ Hồng Hoa, tiếp tục nói: “Mẹ, nếu lần sau lại có phóng viên gọi điện thoại cho ngài, ngài cứ nói cho bọn họ rằng Hắc Đào Z là vương bài tuyển thủ của công ty chúng ta, đợi đến ngày thi đấu Điện Cạnh mới có thể gặp mặt người nọ, người nào trong phòng điều khiển cảm thấy có hứng thú thì lúc này có thể tìm ngài để ký hợp đồng hợp tác.”

Chương 99: Đừng Gửi Loại Ảnh Chụp Này Cho Tôi

Hạ Hồng Hoa nghe vậy, hai mắt chợt tỏa sáng: “Cửu Cửu, sao con có thể nghĩ đến mảnh khốe này nha! Nếu vậy thì công ty của chúng ta sẽ kiếm được một khoản lớn!”

Phó Cửu không mở miệng nói tiếp, chỉ cười nhạt.

Rất nhanh, Hạ Hồng Hoa như vừa nghĩ tới chuyện gì đó, nhíu mày lại: “Chỉ là công ty chúng ta thật sự không có người tên Hắc Đào Z kia, cũng không thể gạt người như vậy.”

“Mẹ, như thế này sao có thể tính là gạt người được?” Phó Cửu vỗ vai Hạ Hồng Hoa, giọng nói trầm thấp: “Hôm nay con cũng xem phát sóng trực tiếp. Nếu Hắc Đào Z đã nói mình thuộc công ty chúng ta thì tới ngày thi đấu Điện Cạnh, cậu ấy khẳng định sẽ lên sân khấu, bằng không chính là tự hủy thanh danh của mình. Cho nên ngài cứ yên tâm về việc này. Đến lúc đó cậu ấy nhất định sẽ xuất hiện, ngài cứ lớn mật đi ủng hộ với truyền thông đi.”

Hạ Hồng Hoa nghe con gái bà bày chiêu xong, nhảy nhót đi gọi điện các vị bạn truyền thông cho người ta câu trả lời.

Trần Hiểu Đông ở bên cạnh nhìn thiếu gia nhà mình bỗng nhiên trở nên thông minh, hết sức nghiêm túc nói: “Thiếu gia, sao tôi lại có cảm giác vừa rồi cậu có ý phóng điện tới phu nhân, cậu muốn che dấu cái gì?”

“Hiểu Đông à!” Phó Cửu duỗi cánh tay ra, đặt lên trên vai tiểu thư đồng của cô: “Ngày thường cậu xem nhiều phim điện ảnh như vậy, chẳng lẽ còn không hiểu được đạo lý này sao? Trong tình huống bình thường, người biết càng nhiều thì chết càng nhanh. Tôi chơi game cả đêm nên giờ rất mệt mỏi, cậu đi làm sandwich hoặc pha một ly rượu đem lên cho tôi, tôi sẽ suy xét lại về việc có nên giết cậu hay không.”

Trần Hiểu Đông bị động tác này của Phó Cửu làm cho cậu nổi da gà: “Tôi sẽ đi ngay. Thiếu, thiếu gia, cậu không được bẻ cong tôi!”

Bẻ cong?

Phó Cửu hơi nhíu mày, trầm nghĩ nếu muốn bẻ cong, cô cũng sẽ ra tay với Tần đại thần, sao có thể tới lượt một đứa nhỏ còn chưa mọc lông đầy đủ chứ!

Thổi tóc trên trán một chút, Phó Cửu thuận tay lấy di động đang rung từ trong túi quần ra, là tin nhắn Tần Mặc gửi qua WeChat, vài chữ ngắn gọn vô cùng khí phách, giọng điệu vẫn lạnh nhạt như cũ: “Bên ngoài đang mưa, không có việc gì thì đừng dạo chơi ở tiệm internet.”

Rất có khí chất của một người làm anh trai!

Phó Cửu lấy khăn lông lau tóc, nhìn Hạ Hồng Hoa đang gọi điện thoại ở bên cạnh. Nếu mẹ cô biết mình tìm một đứa con nuôi như vậy đến cho bà, không biết bà ấy sẽ có phản ứng gì.

“Anh Mặc, tôi đã về tới nhà.” Sau khi nói xong, Phó Cửu vì chứng minh mình không nói dối, dứt khoát tự chụp một tấm ảnh gửi qua.

Tần Mặc nhìn khuôn mặt cực kỳ non nớt còn đang nhỏ nước của thiếu niên, phảng phất như lông tơ nhỏ đều ngoan ngoãn dựng đứng trên gương mặt, uyển chuyển năm xuống, đặc biệt là xương quai xanh xinh đẹp tinh xảo kia.

Ngón tay Tần Mặc dừng một chút, phản ứng đầu tiên là buông điện thoại xuống, yên lặng đưa mắt nhìn dòng xe cộ ngoài cửa sổ sát đất vài giây, sau đó mới cầm điện thoại lại, giọng điệu khiến người ta không chống cự được mệnh lệnh: “Tôi đã nói rồi, về sau đừng gửi loại ảnh chụp như vậy cho tôi. Bây giờ đi ngủ, ngày mai tôi tới trường học đón cậu.”

Phó Cửu hơi khó hiểu.

Ảnh của cô làm sao vậy? Nhìn rất rõ ràng cơ mà?

Quả nhiên không có người có thể đoán được tâm tư của đại thần.

Nhưng mà có một việc cần phải ghi chép lịch trình lại.

Nếu cô đã tuyên bố muốn làm ba người kia ném thứ đau khổ trong ngày thi đấu Điện Cạnh, yêu cầu cấp bách lúc này chính là cô phải chiêu mộ đủ thành viên cho đội của mình.

Tay Phó Cửu chống cằm dưới, chợt cười: “Giờ học vào ngày mai, chúng ta vào trò chơi đi dạo đi. Những linh kiện mà đại thần mua, vừa vặn đêm nay có thể sử dụng tới.”

Hạ Hồng Hoa vừa nói chuyện điện thoại xong đã không thấy con gái của bà nữa, chỉ còn ly rượu vang đỏ và Trần Hiểu Đông đang loay hoay trong bếp làm bánh sandwich.

“Cửu Cửu đâu?” Bà hỏi.

Trần Hiểu Đông đau khổ lắc lắc đầu, cậu cố gắng nhìn lắm

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Bảo Hộ Nữ Khuê Mật* Của Cửu Gia

* Bạn thân cùng giới.

Ngày hôm sau, Phó Cửu ngáp ngủ đến trường học. Cả đêm ngồi lấp ráp notebook, bả vai cô đau như bị gãy, lần này cô không lướt ván trượt mà là đi xe buýt, lộ trình gồm hai trạm, dọc theo đường đi có không ít nữ sinh mặc đồng phục trường cao trung Giang Thành chụp hình cô.

Phó Cửu ngậm kẹo que mỉm cười với bọn họ. Có người còn giả vờ ngã vào người cô, cô càng ra dáng một quý ông đỡ tay thiếu nữ kia.

Lúc xuống xe, các nữ sinh đều đỏ mặt, hưng phấn đi theo phía sau Phó Cửu cho đến khi cô vào lớp học mới tiếc nuối thờ dài một hơi.

Nhưng mà trong phòng học lại không có vui vẻ như vậy.

Phó Cửu vừa bước vào cửa liền thấy một màn hỗn loạn.

Tiết Dao Dao đang ngồi xổm trên mặt đất, tóc dài rũ xuống che khuất mặt của cô, chỉ là không khó để nhìn ra cảm xúc lúc này của cô có bao nhiêu tức giận, ngay cả khi ngón tay chạm đến sách giáo khoa cũng căng chặt.

“Con mập chết tiệt, ngoại hình xấu như vậy thì nên biết điều mà cách xa tao một chút!” Nam sinh vừa nói vừa giơ chân đá rớt lá thư trên tay Tiết Dao Dao xuống: “Còn dám nhặt lại? Tao nói cho mày biết, ông đây đã chịu đựng con heo mập như mày đủ lâu rồi. Nếu mày còn muốn ở lại ban D thì xin chú nhiệm đôi chỗ cho mày gấp, đừng có hòng mà giờ trở! Đã nghèo lại còn xấu, đúng thật là vũ nhục đôi mắt của tao!”

Tiết Dao Dao lại siết chặt ngón tay thêm một chút, lực độ toàn thân gần như tập trung hết tại lòng bàn tay.

Phó Cửu biết cô đang cố nén, bởi vì chuyện này không đáng để cô khóc, một khi khóc coi như thua một cách triệt để.

Đám người xung quanh đều đang xem diễn, đặc biệt có vài nữ sinh che miệng cười nhạo, ánh mắt bắt bẻ liên tục đảo qua trên người Tiết Dao Dao.

“Cậu nói cũng đúng, bị nhà trường đuổi học còn trở lại làm gì. Tuy rằng cậu ta bị vu oan vì chuyện ăn trộm lần trước, nhưng nhà cậu ta nghèo chính là sự thật. Thời tiết bên ngoài rất lạnh, cậu ta lại không thay quần áo mới, đồng phục chỉ có một bộ, ngay cả giặt cũng không giặt. Đầu tóc dài kia lại tỏa ra mùi đồ ăn, có phải lúc tắm không chịu gội đầu đúng không nhỉ?”

“Gi cơ? Cậu đừng nói nữa, thật ghê tởm!”

Tiếng cười nhạo làm người ta khó chịu hơn so với nắm đấm, Tiết Dao Dao cúi đầu càng thấp, thấp đến mức gần như muốn đụng xuống đất.

Nam sinh đứng bên cạnh cô vừa muốn động chân đã bị một cái chân khác đá sang một bên.

Một tiếng “Ầm” vang lên.

Nam sinh kia chưa kịp kêu đau đã thấy Phó Cửu duỗi tay ra kéo Tiết Dao Dao đứng dậy, tay trái vịn cái ót của Tiết Dao Dao ấn vào trong ngực mình, tay phải trực tiếp nắm áo hắn, trong ý cười mang theo vài phần tà nịnh tàn nhẫn: “Con trai mà đánh con gái thì không bằng một tên phế vật. Hiện tại mày nên ngoan ngoãn cảm miệng hoặc là đi theo tao ra sân thể dục phía sau, để xem nắm tay của ai cứng rắn hơn!”

Cú đá vừa rồi của Phó Cửu khiến hắn ngay cả đứng cũng không làm được, hơn nữa ánh mắt người này nhìn hắn khiến hắn chỉ cảm thấy toàn thân đều nổi da gà, nghe lời lui về phía sau một bước.

Phó Cửu nhượng mày, buông lỏng tay đang nắm cổ áo hắn ra, nghiêng người lấy ba lô, đồng phục để hờ, giọng nói thần nhiên: “Mày không muốn dựa gần vào người Tiết Dao Dao đúng không?”

Sắc mặt nam sinh tái nhợt, há miệng thở dốc: “Ai sẽ thích dựa... Dựa gần vào người một đứa con gái như vậy!” Hắn không dám “Heo mập” nữa, hấn sợ Phó Cửu lại dùng chân đá chết hắn.

Tại sao trước kia hấn không phát hiện được tên bị cong này lúc đánh lộn lại tàn nhẫn như vậy?

“Tao đòi với mày.” Trước tiên là Phó Cửu để Tiết Dao Dao ngồi xuống ghế, sau đó tiêu sái ném ba lô của mình vào bên cạnh cô, hất cằm về phía nam sinh kia: “Mày tới chỗ của tao.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Ghen. Rốt cuộc Phó Cửu là thắng hay cong?

Chương 101: Ghen. Rốt cuộc Phó Cửu là thắng hay cong?

Editor: hoapham290

Thời điểm Phó Cửu ôm lấy Tiết Dao Dao, những người có mặt trong phòng học đều bị chấn động.

Có vài nữ sinh tròn tròn mắt, không thể tin được nhìn một màn này!

Cả người Tiết Dao Dao cứng ngắc, muốn mở miệng nói cảm ơn lại sợ mình không kiềm chế được mà bật khóc.

Phó Cửu giống như người không có việc gì, ngồi xuống ghế, tay trái tùy ý đặt ở phía sau lưng Tiết Dao Dao, mỉm cười nhợt nhạt: “Bánh bao lần trước ăn rất ngon, hôm nay không có sao?”

Tiết Dao Dao không nói gì, gạt đầu rồi lại lắc đầu, sau đó cúi đầu, từng giọt rồi lại từng giọt nước mắt rơi xuống trên sách giáo khoa.

Cô cũng không rõ vì có gì mà lúc bị người khi dễ như vậy đều không bao giờ khóc.

Cổ tình thiếu niên kia chỉ hỏi thăm một câu cực kỳ bình thường lại có thể làm cô khóc không thành tiếng.

Tiết Dao Dao nghĩ đại khái là vì cái ôm vừa rồi quá ấm áp, ấm áp đến mức có thể quên đi nỗi nhục nhã ấy.

“Không có thật rồi.” Phó Cửu vô cùng tiếc nuối sờ soạng bụng nhỏ của mình, kế tiếp vừa cử động tay trái, một cây kẹo que xuất hiện ở trước mắt Tiết Dao Dao, trên khóe miệng còn mang theo ý cười: “Cầm đi, con gái nên ăn ngọt nhiều một chút.”

Các bạn học xung quanh nhìn hai người hành động thân mật, có hăm mộ cũng có ghen ghét.

Nữ sinh xinh đẹp nhất ban D không hiểu rõ nhỏ heo mập kia có gì tốt, đáng giá để Phó Cửu quan tâm như vậy!

“Chẳng lẽ Phó Cửu thật sự thích nhỏ heo mập?”

“Cũng không hẳn. Không phải đã nói Phó Cửu là cong sao?”

“Cậu xem thái độ của cậu ấy đối với nữ sinh nhìn rất giống cong sao? Rõ ràng là thắng!”

“Chỉ là chuyện trước kia cậu ta thích Tưởng soái ca lại nói muốn bao nuôi Tần Thần nên giải thích như thế nào đây?”

“Tớ mặc kệ, dù sao hiện tại Cửu điện hạ đã là thắng!”

Vì giữ gìn thanh danh của Phó Cửu, trong trường học đã thành lập một đội fan nho nhỏ, các cô gọi Phó Cửu là Cửu điện hạ một cách rất thân thiết.

Bởi vì mỗi lần điện hạ của các cô lên sân khấu, bộ dáng tà nịnh kia, thái độ ngược nam căn bã kia, ánh mắt sáng ngời kia, thần thái điềm tĩnh khi đối mặt với truyền thông kia nhìn rất giống với Thái tử nắm trong tay quyền lực thâm sâu ở cổ đại.

Do đó biệt danh Cửu điện hạ nhanh chóng lan ra.

Rất có thể nguyên nhân là do ngu tầm ngu, mã tầm mã. Mỗi người yêu thích Phó Cửu đều có định hướng vô cùng ngay thẳng. Chẳng hạn như chuyện ngày hôm nay, các cô cũng muốn ra mặt từ sớm, bắt đắ đi vì sức mạnh cá nhân có hạn. Hơn nữa nam sinh kia ở trường học vốn dĩ không dễ chọc, còn có quan hệ với người bên ngoài trường học. Lúc ba người các cô đang do dự có nên xuất đầu lộ diện hay không đã thấy Cửu điện hạ đập chân qua, động tác kia cực kỳ phiêu dật, đá một cái cũng đủ để trút hết giận!

Từ khoảnh khắc kia, ba người quyết định mặc kệ Cửu điện hạ là thắng hay cong, thiếu niên này, các cô đã xác định sẽ bảo hộ cả đời!

Bản thân Phó Cửu hoàn toàn không biết vì hành động kia của cô mà đã thu hoạch được ba fan hâm mộ.

Cả đêm hôm qua ngồi lắp ráp notebook, lúc này cô chỉ muốn nằm lên bàn học để bổ sung thêm giấc ngủ.

Có thể nói trong hai tiết học đầu, Phó Cửu đều được Tiết Dao Dao che chở, đến cả giáo viên cũng không phát hiện được.

Tướng Phi Dương ngồi bàn khác lại có chút thất thần, từ sáng sớm đã chứng kiến được chuyện kia. Hắn không thể tưởng tượng được tên nhóc căn bản yếu đuối đã từng nói thích hắn kia lại có thể bỏ được cơ hội ngồi chung bàn với hắn.

Hắn có cảm giác hoàn toàn bất đồng so với ngày hôm qua hắn tức giận vì bị tiểu nhược tra này trêu chọc giáo huấn, không biết vì sao trong lòng có chút rầu rĩ...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Tần Thần nói mang cậu đi ăn cơm

Chương 102: Tần Thần nói mang cậu đi ăn cơm

Editor: hoapham290

Thời điểm Phó Cửu tỉnh lại đã là giữa tiết học thứ ba. Cô cũng không biết bạn học Tướng Phi Dương suy nghĩ cái gì, thế nhưng lại đi tới bên cạnh, gõ gõ bàn học của cô, thấp giọng hỏi: “Cậu thật sự muốn ngồi ở chỗ này?”

Phó Cửu cảm thấy thú vị nhìn hắn một cái, tay trái lười biếng chống cằm, ánh mắt nóng bỏng như vậy nhanh chóng làm Tướng Phi Dương tỉnh táo.

Hắn đang làm cái gì vậy?

Muốn khuyên tên tiểu nhược tra này trở về sao?

Mình điên thật rồi!

Nhưng Tướng công tử vẫn mặt dày nói: “Thật ra cậu cũng không cần như vậy. Cuối tuần này giáo viên sẽ thay đổi chỗ ngồi một lần nữa, để Tiết Dao Dao ngồi chung với nữ sinh sẽ tốt hơn.”

“Tôi cảm thấy nơi này không tồi.” Phó Cửu cười: “Ít nhất không cần phải lo lắng bị người khác mách lẻo.”

Tướng Phi Dương biết cô đang nói mình, trên mặt hơi trắng, cảm thấy căn bản không thể nói lý với tên tiểu nhược tra này. Hắn luôn cho cậu ta bậc thang, cậu ta lại không biết đường leo xuống.

“Tùy cậu!”

Tướng Phi Dương bỏ lại những lời này liền trở về chỗ ngồi, trong mắt còn mang theo tức giận, khiến cho các nữ sinh thích hắn đều mờ mịt không rõ hắn bị làm sao.

Tiết Dao Dao cũng ngẩng đầu lên: “Có, có phải tớ gây ảnh hưởng không tốt đối với cậu hay không?”

“Ảnh hưởng?” Phó Cửu lấy sách giáo khoa tiếng Anh đã được cải tạo từ trong ngăn bàn ra, câu môi cười: “Tớ là một tên xếp hạng nhất đếm ngược từ dưới lên trên thì sợ ảnh hưởng gì? Cậu học giỏi hơn tớ, đặc biệt là môn vật lý, nó xác thật là dành cho con người học sao?”

Đây không phải lần đầu tiên Phó Cửu chửi rủa vật lý, có thể thấy được oán niệm của cô đối với môn học này có bao nhiêu sâu.

Tiết Dao Dao liếc mắt nhìn thiếu niên tóc bạc ngồi ở bên cạnh mình. Bởi vì vừa mới tỉnh ngủ nên trên đỉnh đầu của cậu ấy vẫn còn vài cọng tóc dựng đứng, bên trong sự hỗn độn mang theo vài câu thả, phảng phất như có thể mọc ra hai cái lỗ tai, làm người ta cảm thấy cậu ấy vừa đẹp trai vừa đáng yêu dễ xấu hổ.

Trước nay đều chưa từng thấy hạnh phúc như bây giờ. Tiết Dao Dao thật sự rất thích Phó Cửu, không phải loại tình cảm giữa nam và nữ. Cô biết với ngoại hình của mình căn bản không có một chút nào xứng với thiếu niên này. Cô chỉ hết lòng muốn báo đáp, nhưng lại sợ cậu ấy không cần, cô cũng muốn để thiếu niên cảm giác được thoải mái.

“Về sau vấn đề nào liên quan tới vật lý mà cậu không hiểu, tớ đều có thể...”

Tiết Dao Dao còn chưa nói xong, điện thoại bên tay Phó Cửu rung lên chứ không phải là tiếng chuông chấn động.

Vốn dĩ nhà trường cấm học sinh mang điện thoại tới lớp, nhưng quy định là quy định, vẫn có vài người đem theo.

Phó Cửu làm động tác ý bảo chờ một tí, sau đó mở màn hình lên, là tin nhắn WeChat Tần Mặc gửi, tiếng nói lạnh nhạt, vừa nghe đã biết chính là loại tổng giám đốc cấm dục: “Giữa trưa tôi đợi ở gần trường học, khi nào xong tôi đưa cậu đi ăn cơm.”

“Xã giao? Tôi sẽ không đi, tí nữa lên trò chơi dạo một vòng. Và lại anh Mặc... Tôi thật sự vẫn là một học sinh nha.” Phó Cửu cảm thấy ở trong mắt Tần đại thần, việc học giống như không phải rất quan trọng. Loại người còn chưa tốt nghiệp đã được cử đi làm học bá đại diện cho đại học này làm sao có thể hiểu rõ nỗi đau của học tra các cô chứ!

(Học bá là một từ trên mạng, dùng để chỉ người vừa thông minh, vừa chăm chỉ và có thành tích học tập vô cùng xuất sắc. Học tra: Từ này có nghĩa tương phản với “Học Bá”, “Học Tra” chỉ những người không thích học, thành tích học tập kém cỏi. Nguồn: kienthucitiengtrung)

Tần Mặc ở bên kia dùng một chút, lại dùng ngữ điệu cao lãnh của một người anh trai dặn dò thêm lần nữa: “Đi học cho tốt.”

Phó Cửu nghe vậy liền cười, nghiêng đầu ghi âm giọng nói gửi qua: “Yên tâm, trong tình huống bình thường tôi sẽ thật ngoan ngoãn, bạn cùng bàn mới đang định về sau giúp tôi học bù. Anh đi làm việc đi, sau khi tan học rồi gặp.”

Vốn tưởng rằng chuyện này đến đây đã kết thúc rồi, dù sao bên kia cũng im lặng vài phút chưa trả lời lại. Đọc truyện tại Web Truyện Online . com

Lúc Phó Cửu đang định suy nghĩ nên dùng cách nào để khai quật thành viên cho chiến đội, di động lại rung lên một lần nữa: “Hóa ra thành tích của cậu đã kém đến mức phải yêu cầu học bù để đạt được tiêu chuẩn.”

Phó Cửu: “...”

Đại thần, không biết là vì cái gì, anh có thể không cần phải trả lời độc miệng như vậy không? Trách không được anh tìm không thấy bạn gái!

Tâm sự của editor:

Lời nói 1: Cửu tỷ cứ luôn miệng trù ẻo đại thần không tìm được bạn gái, sợ có tiểu tam à? =.w.=

Lời nói 2: Từ “tiểu nhợc tra” ta đã giải thích qua rồi, giờ để nguyên văn cho khỏi bị lặp.

Lời nói 3: Thời gian đăng càng ngày càng khuya.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Tần Thần đùa giỡn Phó Cửu

Chương 103: Tần Thần đùa giỡn Phó Cửu

Editor: hoapham290

Chỉ là sau khi nói xong những lời này, tổng giám đốc Tần cũng không có một chút ý tứ muốn thu liễm, gửi tiếp một câu: “Lần trước thi cậu đứng thứ mấy?”

Nghẹn tay Phó Cửu hơi dừng lại, thật sự là không muốn trả lời vấn đề này, nó quả thực là một bạo kích đối với cô.

Cô có chút hoài nghi đại thần cố ý nói như vậy.

Dựa vào tính tình phúc hắc của đại thần thì rất có khả năng.

Thật sự không thể trả lời WeChat cho người đàn ông như vậy.

Phó Cửu rất quyết đoán đặt điện thoại lên trên bàn học.

Vài giây sau lại rung lên: “Lớp học của cậu có hơn năm mươi người, chắc hẳn là có thể nằm trước hạng bốn mươi nhỉ?”

Phó Cửu vẫn không nói gì như cũ, xác định đại thần tuyệt đối là cố ý!

“Trước bốn mươi lắm?”

Khuôn mặt tuần tú kia của Phó Cửu lại suy sụp thêm một chút.

Đại khái là cảm thấy không sai biệt lắm, người đàn ông mới thông thả ung dung gửi lại đây một câu: “Đừng nói cho tôi rằng cậu ở trong ba người hạng cuối.”

Cứ bị đại thần một nhát lại một nhát chém như vậy, còn không bằng chính mình tự thừa nhận... Phó Cửu hơi buồn bực gửi qua hai chữ: “Nhất ngược.”

“Hửm?” Tần Mặc ở bên kia chọn một âm cuối hoa lệ, mang theo ý cười rõ ràng: “Hóa ra là như thế.”

Phó Cửu: “...”

Bằng không thì có thể là như thế nào. Đại thần, anh hỏi nhiều như vậy không phải đã sớm xác định được tôi là học tra sao?!

Mười một giờ năm phút, tại khách sạn năm sao, trên bàn đầy thức ăn thừa, ăn cơm giờ này đối với người bình thường có vẻ hơi sớm, nhưng đối với chuyện công việc thì không quá sớm.

Thừa dịp thời gian ăn cơm để tâm sự với thiếu niên quả nhiên sẽ giúp người có cảm giác ăn uống ngon hơn.

Tần Mặc nhìn dấu ba chấm trên màn hình, trước mắt phảng phất như hiện ra bộ dáng buồn bực của thiếu niên kia, khóe miệng không khỏi nhếch cao lên.

Bí thư Lương đứng ở bên cạnh nhìn tổng giám đốc nhà bọn họ đột nhiên cười, cả người chấn động mạnh.

Thời điểm xã giao, tổng giám đốc Tần đã từng cười bao giờ?

Hơn nữa tổng giám đốc Tần cũng không có thói quen cầm di động... Trộm liếc mắt nhìn một cái liền thấy hai chữ Phó Cửu ở trên màn hình điện thoại... Giờ khắc này, nội tâm của bí thư Lương rất phức tạp, cảm giác khổ mà không nói nên lời!

Tiếp theo nói đến đối tác làm ăn cũng là thế gia, lớn hơn so với Tần Mặc hơn mười tuổi, thấy ông ta cười, mày nhướng lên.

Đợi đến lúc các hạng mục được quyết định, Tần Mặc giọng điệu thản nhiên hỏi một câu: “Nghe nói tổng giám đốc Tiêu còn có một đứa em trai đang học cao trung.”

Tổng giám đốc Tiêu sùng sốt, có vẻ như là không nghĩ tới Tần thiếu quyền khuynh tam tính sẽ thích nói loại việc riêng tư này, cười nói: “Đúng là có một em trai.”

“Cậu ấy học tập thế nào?” Tần Mặc cầm lấy ly rượu vang đỏ nhấp một ngụm, khuôn mặt tuần mỹ như thiên thần không có chút gợn sóng nào, tựa như đang nói chuyện phiếm.

Tổng giám đốc Tiêu lại cười khổ một tiếng: “Thành thật mà nói thì không tốt lắm, ngày mai tôi còn phải đi họp phụ huynh cho nó.”

“Họp phụ huynh...” Tần Mặc lặp lại ba chữ này, đôi mắt hoa đào thâm thúy, không có người nào biết được anh đang suy nghĩ gì.

Tổng giám đốc Tiêu tiếp tục nói: “Nhưng mà cũng không trách nó được, đến cả tôi xem sách giáo khoa cao trung bây giờ cũng không hiểu, những đề đó quá khó làm, tôi đang định tìm gia sư dạy kèm cho nó.”

Tần Mặc không đáp lời lại.

Tổng giám đốc Tiêu tưởng rằng anh không cao hứng, cũng hiểu được mức độ vừa phải: “Nhìn tôi xem, vừa nhắc đến đứa em trai này liền nói hơi nhiều.”

“Không có gì, tôi cũng có em trai, hiểu rõ loại cảm giác này.” Biểu tình của Tần Mặc vẫn nhạt như cữ, một thân tây trang phẳng phiu, tôn quý xa hoa.

Câu này lại làm bí thư Lương thiếu chút nữa phun ra ngụm rượu trong miệng. Tổng giám đốc Tần, người kia là em trai ruột của tổng giám đốc Tiêu, còn cậu thì không phải!

Cho nên cậu rốt cuộc hiểu rõ cảm giác gì?!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Sách của Cửu gia

Chương 104: Sách của Cửu gia

Editor: hoapham290

Sau khi Phó Cửu gửi đi đầu ba chấm cuối cùng liền tắt đi động đang nóng, dựng “Sách giáo khoa tiếng Anh” chuyên chúc của cô lên. Tất cả mọi người đều cho rằng cô đang xem sách, bao gồm cả giáo viên ở trong lớp.

Chỉ có Tiết Dao Dao ngồi ở bên cạnh cô mới biết được không phải Phó Cửu đang xem sách mà là một notebook loại nhỏ!

Cô nhìn notebook loại nhỏ tinh xảo như vũ khí thần, giật mình bưng kín miệng, sợ mình kêu lên sẽ khiến cho giáo viên tiếng Anh phát hiện bí mật của Phó Cửu.

Có ai sẽ nghĩ đến lúc đầu rõ ràng là một quyển sách giáo khoa tiếng Anh, sau khi mở ra bên trong lại là máy tính. Rốt, rốt cuộc cậu ấy đã làm như thế nào?!

Hai tròng mắt Tiết Dao Dao lay động nhìn sùnn mặt hoàn mỹ của thiếu niên.

Cô không ngu ngốc, notebook cấu tạo như vậy không phải là có thể mua được, hơn nữa mặt trên cũng không có nhãn hiệu.

Chỉ cần người đã từng học qua cơ bản về máy tính đều biết đây là notebook tự lắp ráp đỉnh cấp.

Cậu ấy... Làm sao sẽ có một cái notebook như vậy?

Rõ ràng chỉ là một thiếu niên rất bình thường.

Cũng đã từng là tên nhà giàu mới nổi kiêu ngạo ương ngạnh.

Chẳng lẽ tất cả chuyện này... Đều là nguy trang sao?

Tiết Dao Dao nhìn đôi tay thon dài khây ra chỉ pháp xinh đẹp ở trên bàn phím kia.

Cô cũng chơi game nên biết rất rõ, người càng lợi hại khi gõ chữ càng không có tiếng động.

Hơn nữa... Thời điểm thiếu niên gõ chữ căn bản không có cúi đầu, một bàn tay chống hàm dưới, hai mắt xinh đẹp nhìn về phía bảng đen, tựa như cậu không phải đang gõ chữ mà là nghe giảng.

Rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại mới có thể đạt tới trình độ như vậy?!

Tiết Dao Dao kích động nắm chặt bàn tay.

Làm một người nghèo, cô rất rõ sự kiện lần trước của chủ nhiệm Trương kia cũng không phải dễ dàng điều tra ra bằng chứng cụ thể như thế.

Quan hệ của chủ nhiệm Trương ở trong trường học có bao nhiêu sâu, cô đã sớm biết.

Tin tức tư mật như vậy, rốt cuộc đã tìm bằng cách nào?

Là ai lại có thể phát động hiệu ứng dây chuyền bằng internet cường đại chỉ trong vòng một đêm như vậy?

Sau lưng khẳng định có kẻ thúc đẩy.

Có lẽ chủ nhiệm Trương rất hận kẻ thúc đẩy này.

Đọc truyện tại Web Truyen Online . com

Nhưng đối với người bị hại như bọn họ, có thể trở lại trường học một lần nữa, có thể xóa bỏ tội danh ăn trộm của cô, toàn bộ đều nhờ vào kẻ thúc đẩy này.

Đó là anh hùng trong lòng mà cô muốn cảm tạ nhất.

Càng ngày càng ồn ào hơn, bởi vì không có quan hệ rộng rãi, không có đủ tiền nên mới bị người dè đầu cười cồ.

Cho đến thời khắc đó, Tiết Dao Dao thấy được rất nhiều rất nhiều hy vọng.

Cô vẫn luôn suy đoán người kia sẽ là ai, thậm chí đến cả cảnh sát cũng không có đầu mối.

Lúc này cô đã biết được người nọ là ai.

Hóa ra cậu ấy an vị ở bên cạnh mình, bảo vệ cô một lần lại thêm lần nữa.

Tiết Dao Dao vươn cánh tay phải còn đang run rẩy ra lấy viết chì, viết một tờ giấy đầy qua, bởi vì kích động quá mức nên nét chữ luôn luôn xinh đẹp kia có chút vận vẹo.

“Chuyện của chủ nhiệm Trương do cậu làm đúng không?”

Phó Cửu còn đang nhất tâm nhĩ dụng* ở trong trò chơi tìm đội viên, sách giáo khoa tiếng Anh trên tay chỉ là cái xác bên ngoài, là thành quả một đêm gian khổ ngày hôm qua. Phần bên ngoài do cô tiêu tiền đặt trước trên mạng, phí trang thiết bị vận hành khá cao, tốn không ít công phu.

*Nhất tâm nhĩ dụng: Thể hiện của việc phân chia ý thức thành 2, có suy nghĩ và cảm nhận hoàn toàn tách biệt với nhau. Ví dụ như việc điều khiển linh khí, Linh đồ bình thường dùng toàn bộ ý thức mới điều khiển được 1 cái, nhưng với “nhất tâm nhĩ dụng” thì bản thân có 2 ý thức, mỗi ý thức tập trung vào điều khiển 1 cái linh khí nên có thể sử dụng đc 2 linh khí cùng lúc. Với trường hợp của Phó Cửu thì cô vừa chơi máy tính vừa tập trung nghe giảng.
Nguồn: bachngocsach.

Trước mắt thỉnh linh xuất hiện một mảnh giấy nhỏ, chữ viết trên giấy bị nước mắt nhòe to ra càng thêm rõ ràng.

Phó Cửu dừng tay lại, nghiêng đầu nhìn về phía Tiết Dao Dao.

Tiết Dao Dao thấy thế lại xé một tờ giấy, nhanh chóng viết: “Tớ không có ý tứ gì xấu, cũng sẽ không nói cho người khác biết. Tớ chỉ là muốn...”

Không đợi Tiết Dao Dao viết xong, Phó Cửu liền lấy bút trong bóp viết ra, dứt khoát để lại một chữ trên tờ giấy: “Đúng.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Xưng bá thi đấu Điện Cạnh

Chương 105: Xưng bá thi đấu Điện Cạnh

Sau khi Tiết Dao Dao nhìn thấy một chữ kia bỗng nhiên ngừng lại.

Suy đoán là một chuyện, xác nhận lại là chuyện khác.

Cô đột nhiên nghĩ đến ngày hôm đó, thiếu niên kiên định đối mặt với rất nhiều phóng viên, phảng phất như được phủ thêm chiến giáp, đôi mắt sáng ngời nói: “Bởi vì chúng em đều tin tưởng rằng chính nghĩa có lẽ sẽ đến trễ, nhưng từ trước đến nay nó đều sẽ không vắng hợp.”

Hóa ra là như thế.

Hóa ra vẫn luôn là dạng này...

Hốc mắt Tiết Dao Dao đỏ bừng, tay bụng kín mít. Cô rất muốn khóc, không phải vì khổ sở mà là rất vui vẻ.

Cô vừa nghèo vừa xấu xí, thân hình lại rất mập.

Ở trường học, cô đã chịu qua rất nhiều khi dễ.

Trong số đó có vài lần không hẳn được tính là khi dễ, chỉ là ánh mắt khinh thường liếc tới, chỉ là khe khẽ nói nhỏ, là cười nhạo. Chỉ cần một ít cũng đủ phá hủy lòng người.

Tiết Dao Dao cảm thấy mình rất may mắn mới có thể gặp một người như vậy.

Cậu ấy có gương mặt xinh đẹp và thân thiện hơn so với người khác. Ngay cả ánh mắt cậu ấy nhìn mình lúc này đều tràn ngập ấm áp.

“Tớ sẽ không nói với người khác.”

Chẳng những không nói ra bên ngoài, cô còn sẽ bảo mật giúp thiếu niên.

Phó Cửu cười cười, viết ba chữ đưa qua: “Tớ đã biết.”

Tiết Dao Dao ngừng một chút, lại viết một câu: “Tớ thấy cậu hình như đang tìm người ở trong trò chơi? Tớ cũng đánh “Anh hùng”, tớ tìm giúp cậu nhé?”

Phó Cửu vừa nghe được Tiết Dao Dao nói rằng cũng đánh “Anh hùng”, hai mắt cô sáng ngời, cũng không hỏi trình độ của Tiết Dao Dao ra sao, trực tiếp đẩy notebook của mình qua: “Thử đánh một ván xem.”

Đây là lần đầu tiên Tiết Dao Dao chơi game trong lúc đi học, sau khi khắc phục gánh nặng tâm lý mới bắt đầu ra tay. Hơn nữa notebook loại nhỏ này dùng tốt hơn ngoài dự đoán của mọi người, thao tác bàn phím không có một chút tạm dừng, hình ảnh cũng rất mượt, thậm chí tốc độ còn nhanh hơn một số loại máy tính cao cấp.

Thực tế thì Tiết Dao Dao chưa từng đụng tới đồ vật cao cấp nào. Bởi vì người quá béo, ngoại trừ chơi game, cô cũng không có bất cứ hạng mục giải trí khác.

Nói thêm cũng chỉ có đau buồn, nhưng trong cái rủi có cái may. Loại tiền khiển như vậy, cô cũng có thể dùng tiền tiết kiệm để trả. Đến tiệm internet mở máy tính ba giờ đồng hồ cũng chỉ mất sáu nhân dân tệ, cũng không cần phải mua một ly Starbucks như các bạn học khác. Cho nên thao tác của Tiết Dao Dao không yếu, thậm chí kỹ năng còn thành thạo hơn so với một game thủ bình thường.

Phó Cửu ngồi bên cạnh nhìn, lông mày hơi nhíu lại, không đợi Tiết Dao Dao đánh xong liền viết một câu lên mảnh giấy: “Chỗ tớ có một công việc, thù lao không tồi, cậu có hứng thú tới giúp tớ hay không?”

Tiết Dao Dao chưa hỏi nội dung công việc là gì đã lập tức viết: “Tớ nguyện ý!” Sau khi trả lời xong mới phát hiện hình như mình nhiệt tình quá mức, sợ Phó Cửu sẽ ghét cô nên hơi rụt tay lại.

Không nghĩ tới bộ dáng của Phó Cửu lại rất cao hứng, khoe miệng nhếch lên, đầu bút lưu chuyển: “Nội dung công việc chính là mỗi ngày chỉ cần chơi game, lợi dụng thời gian sau khi tan học. Tớ thấy thao tác của cậu thoát nhìn khá tốt, chỉ là còn vài chỗ bị khiếm khuyết, chúng ta sẽ khắc phục chúng sau. Tóm lại mục tiêu của chúng ta chính là phải xưng bá thi đấu Điện Cạnh năm nay, vì thế cậu nên sắp xếp việc học cho tốt. Đừng để đến lúc đó không đạt tiêu chuẩn, không lấy được tư cách dự thi.”

Tiết Dao Dao nghe bốn chữ “Không đạt tiêu chuẩn” kia, nhẹ nhàng ho một tiếng, kế tiếp trả lời một câu: “Cửu điện hạ, thật ra thì cậu có cảm thấy về phương diện học tập, chắc hẳn cậu là người nên để ý nhiều hơn mới đúng.”

Cả người Phó Cửu chợt cứng lại, nhớ tới phiếu điểm trước kia Trần Hiểu Đông đưa, ngoại trừ ngữ văn, các môn còn lại của cô đều là ba mươi mấy điểm...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 106: Mang cậu đi đánh tennis

Chương 106: Mang cậu đi đánh tennis

Này... Xác thật là cô nên lưu ý một chút.

Phó Cửu giờ tay vuốt tóc bạc của mình ra đằng sau: “Yên tâm, lần này cùng lắm chỉ có vật lý không đạt tiêu chuẩn.”

Tiết Dao Dao nhắc nhở thiếu niên: “Vật lý không đạt tiêu chuẩn, thành tích cũng sẽ không đạt tiêu chuẩn. Vì đề phòng thanh thiếu niên trầm mê vào trò chơi quá mức, thi đấu Điện Cạnh năm nay quy định tất cả các môn đều phải đạt tiêu chuẩn.”

Phó Cửu hơi ngừng lại: “Quy định mới là như vậy? Không phải tổng điểm đạt tiêu chuẩn là được sao?”

“Không phải.” Bởi vì bản thân Tiết Dao Dao rất thích “Anh hùng”, cho nên sẽ chú ý quy định mới của thi đấu Điện Cạnh: “Cửu điện hạ, cậu cần phải nỗ lực.”

Lúc này Phó Cửu mới cảm thấy yêu cầu tất yếu nhất căn bản không phải mua đồ vật trang bị notebook, mà là lấy sách vật lý ra và thay đổi cách học chúng. Quan trọng cô là trời sinh không có duyên với vật lý!

“Muốn tìm giáo viên để học bù hay không?” Tiết Dao Dao viết lên giấy.

Phó Cửu nhìn dòng chữ kia, tức khắc có chút phiền muộn nhỏ, nhưng mà có thể tìm được đội viên thì vẫn nên cao hứng, tùy tay viết: “Đưa số điện thoại di động của cậu cho tớ đi.”

Mặt Tiết Dao Dao đỏ lên, vừa mới thấp giọng trả lời một câu: “Tớ không có di động.” Đã thấy giáo viên tiếng Anh chợt xuất hiện ở bên cạnh cô!

Phó Cửu phản ứng rất nhanh, tay trái động một cái liền đổi notebook thành sách giáo khoa tiếng Anh chân chính, những tờ giấy kia cũng bị cô giấu đi chỗ khác.

Chỉ có tờ giấy vừa viết kia vừa vụn bị giáo viên tiếng Anh bắt được.

Giáo viên tiếng Anh nhìn hàng chữ trên tờ giấy, hơi nhíu mày, hỏi Tiết Dao Dao: “Đây là có chuyện gì?”

Tiết Dao Dao nắm chặt tay, vừa định mở miệng đã nghe thiếu niên ở bên cạnh cô khẽ cười nói: “Cô Trần, tờ giấy này là do em viết cho cậu ấy.”

Giáo viên tiếng Anh không nghĩ tới Phó Cửu sẽ xin số di động của Tiết Dao Dao, lúc này cũng không biết nên nói cái gì cho tốt, chỉ đẩy đẩy mắt kính: “Khụ, Phó Cửu, lo học đi, gần đây em tiến bộ không nhỏ, là một hạt giống tốt. Dù sao vẫn là học sinh, em nên đem tâm tư của mình đặt hết vào trong học tập, đừng xem thiện cảm của em đối với bạn học Tiết trở thành thích.”

Tin tức của những lời này quá lớn, tất cả bạn cùng lớp đều khiếp sợ nhìn về phía Phó Cửu.

Có ý tứ gì?

Phó Cửu thích Tiết Dao Dao?

Này... Hai người này không xứng đôi chút nào.

Chẳng lẽ Phó Cửu thích mẫu người như thế?

Có vài nữ sinh không thể tiếp thu chuyện này, Tưởng Phi Dương càng nắm chặt tay, thật sự hắn không nghĩ ra được Phó Cửu thích đứa con gái kia ở điểm nào. Nếu diện mạo xinh đẹp thì không nói, đằng này lại là một người như vậy...

Tiết Dao Dao muốn giải thích, lại thấy Phó Cửu chớp chớp mắt trái với cô, đẹp trai tà mị.

Cô biết thiếu niên này vì bảo hộ cô nên mới để mọi người tùy ý hiểu lầm như vậy.

Loại sự tình truyền giấy như thế này, nếu để người khác biết do cô chủ động, những lời đồn đãi vớ vẩn về cô ở trong trường học càng nhiều thêm.

Cô và thiếu niên là người của hai thế giới khác nhau, Tiết Dao Dao vẫn luôn hiểu điều này, cho nên cô căn bản không dám yêu cầu cái gì xa xôi.

Tựa như cô và người kia, mặc dù hiện tại cô đã trở thành em gái kế của hắn, nhưng ở trong trường học bọn họ vẫn khác nhau một trời một vực...

Bởi vì giáo viên tiếng Anh cảnh cáo, kể tiếp Phó Cửu cũng không đăng nhập vào trò chơi lại, như là chợt nhớ tới cái gì, lấy di động ra gửi một tin nhắn qua WeChat cho Tần Mặc: “Anh Mặc, hôm nay đi đánh tennis, tôi có thể đưa bạn học theo cùng không?”

Mặc dù tính cách cô rất ương ngạnh, nhưng trong xương cốt của Phó Cửu vẫn có lễ phép. Nếu đối phương nói sẽ mang cô đi thì có một số việc cần thiết phải hỏi trước.

Tần Mặc bên kia đáp lại hai chữ rất nhạt: “Có thể.”

Phó Cửu nhìn màn hình câu môi cười, đợi đến lúc tiếng chuông kết thúc tiết học vang lên mới quay đầu nói với Tiết Dao Dao: “Buổi chiều tan học cậu có thời gian rảnh không? Nếu có thì nói, tớ đưa cậu đi đánh tennis.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: Tần Thần xuống xe tóm Phó Cửu

Chương 107: Tần Thần xuống xe tóm Phó Cửu

Ngay từ đầu Tiết Dao Dao cũng không đồng ý lời mời của thần tượng. Nói thật thì từ trước đến nay, cô chưa từng đến sân tennis chuyên nghiệp để đánh bao giờ, phí ở nơi đó hẳn là không thấp.

Hơn nữa đáng người của cô không tốt, tới nơi như vậy sẽ bị coi thành dị loại.

Đại khái là nhìn ra cô kị của cô, thiếu niên cười khẽ bỏ thêm một câu: “Yên tâm, cậu không cần phải ra sân đánh. Cậu ngồi tại khu nghỉ ngơi cầm notebook của tớ đánh cũng đủ rồi, chủ yếu là tớ có thể ở bên cạnh sửa giúp cậu vài khuyết điểm trong game.”

Hóa ra vừa rồi thiếu niên đã nhìn ra việc cô không có di động.

Chỉ là cậu ấy dụ dỗ đến mức không nói ra.

Thời điểm tan học, một vai thiếu niên vác cặp sách màu đen đi cạnh cô, đẹp trai không thể tả.

Bên ngoài trời có vài hạt mưa nhỏ rơi xuống.

Phó Cửu không đem dù, sau khi tóc màu bạc bị ướt nhẹ càng hiện rõ khuôn mặt xinh đẹp tinh xảo kia.

Còn có khuyên tai hình viên tròn màu đen trên lỗ tai, phối hợp với ý cười nhợt nhạt đúng thật là vũ khí sắc bén dùng để hạ gục các thiếu nữ.

“Phó Cửu, cậu đợi một chút được không?”

Bỗng nhiên có một nữ sinh đỏ mặt chắn trước người Phó Cửu, bị hai người bạn ở phía sau đẩy tới, hai má càng nóng thêm: “Hôm nay có bộ phim điện ảnh mới rất hay, cậu có thể đi cùng tớ hay không?”

Phó Cửu cười cười, “À” một tiếng mới nói: “Hôm nay có việc gấp, xin lỗi.”

Tư vị bị cự tuyệt luôn luôn không dễ chịu. Tuy rằng biết đối phương rất có khả năng sẽ không chấp nhận, nhưng là... Nữ sinh kia vẫn cúi đầu, tay nắm chặt vé xem phim cũng hơi run: “Kia, vậy thì cậu đi làm việc kia trước đi.”

Phó Cửu nhìn đầu ngón tay dần trở nên trắng bệch của nữ sinh, nâng tay trái lên vén tóc dài của cô ra phía sau tai, khoe miệng nhếch cao: “Hôm nay trời mưa, cậu nên về nhà sớm một chút, chú ý đừng để bị cảm mạo.”

Trong nháy mắt, ba nữ sinh kia hét to lên!

Nữ sinh được vén tóc kia càng nhận rõ cảm giác ấm áp xưa nay chưa từng có.

Đây là Cửu điện hạ của các cô, đến cả cự tuyệt người khác cũng dịu dàng như vậy!

Lúc Tần Mặc mở cửa kính xe xuống liền nhìn thấy một màn như thế, anh vẫn ngồi ở phía sau xe, hai chân vắt chéo, bên trên là máy tính làm việc cứng nhắc, như vừa mới kết thúc cuộc video hội nghị.

Nguyên bản anh muốn châm một điếu thuốc, tay trái còn đang thưởng thức bật lửa màu bạc số lượng có hạn kia, sau khi nhìn thấy thiếu niên ở bên ngoài xe, cả người hơi cứng lại, con người thâm thúy càng thêm trầm thấp, trong ánh mắt anh chỉ toàn băng hàn.

“Tổng giám đốc Tần, chúng ta phải chạy tới phía trước một chút sao?” Tài xế còn tưởng rằng anh có vấn đề, rất cẩn thận hỏi.

Tần Mặc thu lại bật lửa làm vang lên một tiếng “Cạch”, trực tiếp đẩy cửa xe ra, bỏ lại một câu: “Không cần.” Sau đó đi về phía thiếu niên.

Mưa thu ở miền bắc trong tình huống bình thường đều vô cùng lạnh, vì thế nên trang phục của Tần Mặc ngày hôm nay cũng khác so với những ngày trước. Bên ngoài tây trang phẳng phiu là một chiếc áo gió gồm hai khuy cài màu đen, trên cổ áo gió còn có một vòng lông hồ ly màu trắng, chỗ nào cũng lộ ra nét tự phụ bá đạo của anh, gương mặt tuấn mỹ không tì vết kia chỉ trong vài giây đã hấp dẫn rất nhiều ánh mắt!

Chỉ là không đợi mọi người điên cuồng gọi tên anh, anh liền vươn tay tóm lấy cổ áo đồng phục phía sau của thiếu niên kéo lại gần, lạnh lùng cười như không cười: “Cậu đã quên những lời tôi nói với cậu rồi sao?”

Phó Cửu bị động tác thành linh xảy ra như vậy, mũ bị úp lên trên đầu, lúc quay đầu lại, tóc bạc vênh cao, đôi mắt xinh đẹp: “Anh Mặc, đừng vu oan cho tôi, lần này tôi bị người ta chọc.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Cửu gia lại bắt đầu chọc Tần Thần

Chương 108: Cửu gia lại bắt đầu chọc Tần Thần

“Vu oan?” Tần Mặc nhướng mày nhìn thiếu niên trước mắt, khuôn mặt kia rõ ràng chọc người thích, chỉ là quá giao hoạt, ngón tay gõ gõ trên tay phải của cô: “Móng vuốt này của cậu vừa rồi mới vuốt tóc người ta?”

Phó Cửu còn đang cười, giọt mưa nhỏ giọt từ tóc bạc dừng lại trên mặt: “Kia không tính là đùa giỡn người.”

Sau khi Tần Mặc nhìn thẳng vào hai mắt cô, cầm lấy chiếc ô màu đen do tài xế đem lại đây, trực tiếp chống lên trên đầu thiếu niên, làm lơ tiếng thét chói tai nồng đậm nhiệt liệt ở bốn phía, giọng điệu thần nhiên nói: “Lên xe trước.”

Phó Cửu biết anh đã hết giận, nghiêng mắt liếc nhìn Tiết Dao Dao một cái, mở cửa xe đằng sau ra, ý bảo cô ngồi vào.

Tần Mặc đứng bên cạnh nhứ chặt mảy rậm: “Đây là người cậu nói muốn đưa theo tới sân bóng qua WeChat?”

“Đúng vậy.” Phó Cửu đẩy đẩy sau lưng Tiết Dao Dao.

Tiết Dao Dao lại cảm giác được áp lực xưa nay chưa từng có.

Cửu điện hạ chưa từng nói qua, người mà cậu ấy muốn cùng nhau đánh tennis là Tần Thần!

Hơn nữa ánh mắt của Tần Thần nhìn cô tuy rằng không có nơi nào không lễ phép, nhưng mà cổ mura đá lạnh lẽo kia thật sự rất dễ dàng khiến toàn thân người ta phát lạnh.

“Sao lại không đi vào?” Phó Cửu nhẹ nhàng cười một chút: “Vào đi thôi, tớ đã nói với anh Mặc rồi, được dẫn người theo.”

Tiết Dao Dao gian nan nuốt nước miếng, cô thậm chí còn không dám tưởng tượng ánh mắt của mọi người xung quanh nhìn lúc cô tiếp cận chiếc xe này ra sao.

Nói thật thì bọn học sinh đứng gần đó đều đã khiếp sợ nói không nên lời.

Trước không nói tới việc Tần Thần bỗng nhiên xuất hiện, thế nhưng nữ sinh mập mập kia cũng có thể đứng gần anh như vậy, còn có khả năng rất lớn sẽ được lên xe của Tần thần, các cô liền cảm thấy một trận hâm mộ lẫn ghen tị.

Nữ sinh kia rốt cuộc đã tích lũy phúc khí mấy đời rồi?!

Da đầu Tiết Dao Dao có chút tê dại, do dự thật lâu vẫn không di chuyển cái chân kia được.

Mất thấy Phó Cửu định đẩy mạnh người ta, cổ áo sau lại bị Tần Mặc túm chặt. Một tay anh bung dù, trên bàn tay bung dù kia còn mang theo bao tay màu đen, nhìn có chút giống như ác ma thời cổ đại, một bàn tay khác bắt lấy Phó Cửu, gương mặt tuấn mỹ tự phụ: “Có hiểu quy củ hay không? Để con gái ngồi ở phía trước, hai người đàn ông chúng ta ngồi ghế sau.”

Phó Cửu nghĩ thầm, tôi cũng là nữ.

Nhưng mà cũng sẽ không nói như vậy được.

Khóe miệng nhếch lên cao, rất có tư thế của một quý ông, nghiêng người mở cửa xe trước ra.

Lúc này Tiết Dao Dao mới có dũng khí bước đi, chủ yếu là cảm thấy ánh mắt của Tần Thần không lạnh như vừa rồi một cách kỳ diệu.

Sau khi ba người lên xe mới ngăn cách được oanh động bên ngoài.

Với thời tiết như vậy, trong xe đều sẽ dễ sẵn khăn lông.

Tần Mặc không chút để ý giật một cái, tùy tay ném tới trên đầu thiếu niên, vurun ra một bàn tay cầm khăn lông xoa đầu giúp cô.

Tiết Dao Dao nhìn thấy một màn như vậy qua kính sau xe liền kinh sợ, cô không biết nên phản ứng thế nào, chỉ có thể cứng ngắc ngồi ở đó.

Thực tế thì tâm tình của tài xế rất phức tạp, dù sao đây cũng là lần đầu tiên hắn thấy thiếu gia xuống xe vào ngày mưa.

Không chỉ riêng việc xuống xe, sau khi lên xe lại không lau tay mình trước mà là đầu của người khác.

Này... Quá không phù hợp với tác phong yêu sạch sẽ ngày thường của thiếu gia.

Không, không đúng.

Tại sao thiếu gia lại cho phép một mỹ thiếu niên toàn thân ướt nhẹp ngồi bên người cậu ấy? Không phải nếu giống như vậy đều sẽ bị cậu ấy đá xuống xe sao?

Ngược lại Phó Cửu cảm thấy không có gì, vì để Tần Mặc dễ dàng lau đầu cho mình còn nhích qua bên này một chút, trên khóe miệng vẫn luôn mang theo ý cười, dựa gần vào người Tần Mặc: “Anh Mặc, chờ tôi rất lâu sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Tàn Thần rất tốt với em trai

Chương 109: Tàn Thần rất tốt với "em trai"

Editor:hoapham290Tàn Mặc nghe vậy, sợi tóc ướt của thiếu niên chọt lướt qua môi, sau đó chạm vào đầu anh, ngón tay anh tức khắc cương một chút, trên môi còn hơi phát ngứa, tiếng nói cũng lạnh dần xuống: "Cầm khăn lông, tự mình lau."

Nói xong câu đó, anh liền lấy máy tính làm việc cứng nhắc để lên tay một lần nữa, cắm tai nghe vào, biểu tình cao lãnh tính toán muốn tiếp tục mở hộp.

Phó Cửu xoa tóc mình, không hiểu rõ anh Mặc của cô bị làm sao.

Thay đổi cảm xúc quá đột ngột, không thể hiểu được, cô còn chưa bắt đầu chọc cơ mà!

Nhưng mà thấy đại thần mở hộp, Phó Cửu không quấy rầy, cũng không có ý định lấy khăn lông trên đỉnh đầu xuống, mở bọc một cây kẹo que ngâm vào trong miệng.

Một phút đồng hồ cứ như vậy trôi qua, Phó Cửu còn tưởng rằng đại thần vì mở hộp đã sớm quên cô đi.

Ai biết được vừa ngược mắt, người đàn ông ngồi ở bên cạnh bỗng lấy khăn lông trên đầu cô ra, đôi mày rậm nhấn chặt: "Cậu không sợ cảm mạo?"

Phó Cửu cười: "Hóa ra anh Mặc đang quan tâm tôi."

"Nề mặt bạn học của cậu, tôi sẽ không đá cậu xuống xe, có thời gian rảnh nên đọc sách nhiều một chút." Trên tai Tàn Mặc mang theo khuyên tai màu đen, vẻ mặt thản nhiên xốc hạ mí mắt, môi mỏng cười như không cười: "Ít nhất cũng không phải là hạng nhất đếm ngược."

Phó Cửu: "..."

Nhắc tới thành tích, Phó Cửu an tâm ngay, ngâm kẹo que suốt đường đi, không nói lời nào, càng không làm ra hành động dùng tóc chọc Tàn Mặc.

Tổng giám đốc Tàn rất hài lòng đối với điểm này, thậm chí bảo tài xế dừng xe lại để cô và bạn học đi mua nước.

Dù sao cũng là em trai mình nhận về, tật xấu loạn đùa giỡn từ từ sửa lại thành đúng, trước mặt người ngoài vẫn nên để chút mặt mũi cho em trai.

Đây là ý tưởng trực quan* nhất của tổng giám đốc kiểm đại thiếu gia nhà họ Tàn.

*(Phương pháp giảng dạy) dùng những vật cụ thể hay ngôn ngữ cử chỉ làm cho học sinh có được hình ảnh cụ thể về những điều được học.

Đặc biệt khi anh nghiêng mắt nhìn thiếu niên đang cúi đầu thổi hơi nóng từ chén nước, sương trắng bốc lên dính vào tóc màu bạc kia càng cảm thấy mình làm như vậy rất chính xác.

Giống với con mèo anh nuôi, đưa đồ ăn sẽ ngoan ngoãn ngay lập tức.

Tàn Mặc vắt chéo hai chân, mở tạp chí thương nghiệp ra, tay trái vô ý thức xoa nhẹ đầu của thiếu niên, môi mỏng cũng cong lên theo, bộ dáng như có tâm tình rất tốt.

Sau khi Phó Cửu bị sờ đầu theo bản năng quay sang nhìn đại thần, lại xoay trở về tiếp tục uống nước của mình, uống những thứ ấm áp vào ngày mưa xác thật khiến người cảm thấy thoải mái.

Tay Tiết Dao Dao bụng ly Mã Kỳ Đóa tiêu đường nóng hằm hập, trong lòng đã hiểu rõ, đây là do cô dính được ánh sáng của Cửu điện hạ. Chỉ là cô thật sự không nghĩ tới quan hệ của Cửu điện hạ với Tàn Thần sẽ tốt như vậy.

Tuy rằng lần trước cô cũng nhìn thấy Cửu điện hạ lên xe của Thần Thần, nhưng là... Nguyên nhân lên xe không có được vài người biết, bởi vì họ còn suy đoán có phải Tàn Thần cho Cửu điện hạ một bài học hay không.

Dù sao những việc Cửu điện hạ đã làm trước kia... Khụ, chắc hẳn là Tàn Thần không nhịn nổi cậu ấy.

Hơn nữa, toàn bộ người trong trường đều nói Cửu điện hạ là công đang yêu thầm Tàn Thần.

Nhưng cô nhìn cách hai người ở chung, quyền chủ động cũng không phải chỉ xuất phát từ phía Cửu điện hạ, ngược lại... Tàn Thần đối với Cửu điện hạ rất tốt...

Không, cô không nên nghĩ như vậy!

Tiết Dao Dao lắc lắc đầu của mình, động tác của Tàn Thần và Cửu điện hạ chỉ là tình bạn bè đơn thuần.

Tài xế nhìn một màn này, ngón tay mắt không chế, ly cà phê định đưa cho thiếu gia nhà bọn họ cứ thế mà oanh liệt rơi ra ngoài xe.

Tần Mặc nhìn thoáng qua phía bên này.

Tài xế lập tức nói: “Thiếu gia, tôi đi mua ly khác!”

“Không cần.” Tần Mặc úp tạp chí thương nghiệp lại, sườn mặt vẫn tuấn mỹ tôn quý như cũ: “Tôi uống chung ly với cậu ấy.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sừng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Hôn môi gián tiếp?

Chương 110:: Hôn môi gián tiếp?

Editor:hoapham290

Phó Cửu bị điểm danh liền ngẩng đầu lên, tóc bạc trên đầu hơi cong lên về phía trước, có cảm giác hơi giống tai mèo, xinh xắn đáng yêu.

Tài xế nghe đến câu sau của Tần Mặc, cả người chột cứng lại, thậm chí ông còn hoài nghi có phải tai mình xuất hiện vấn đề gì hay không!

Thiếu gia nhà bọn họ vẫn luôn có bệnh thích ở sạch nghiêm trọng, thiếu gia nhìn ai đều giống như đang nhìn vi khuẩn lại nói ra muốn uống chung ly cà phê với người khác.

Nếu ông chủ và phu nhân biết chuyện này, khẳng định sẽ kinh ngạc mà đến gặp thiếu gia vài lần.

Này căn bản không giống với tác phong ngày thường của cậu ấy!

Phó Cửu nhường mảy, khoe miệng câu lên, cũng không để ý: “Anh Mặc muốn uống ngay bây giờ sao? Tôi vừa mới thổi, chắc không còn nóng.”

Thiếu niên này... Tài xế tức khắc cảm thấy đầu to ra, người thường không nên đáp lời như vậy đâu nhỉ?

Tần Mặc không mở miệng mà đè tay Phó Cửu lại, nghiêng đầu qua, trực tiếp đem môi mỏng chạm vào mép ly cà phê, sườn mặt cảm dục tuấn mỹ mông lung như trong mưa bụi, có vẻ vô cùng anh đĩnh, đặc biệt anh còn mặc tây trang màu đen.

Phó Cửu lại hồn nhiên trở thành mỹ thiếu niên đầy sức sống, cổ áo đồng phục cọ qua vai Tần Mặc, hình ảnh như vậy nhìn lướt qua hết sức duy mỹ*.

*Chỉ có sự đẹp đẽ.

Tiết Dao Dao chỉ cảm thấy khi hai người đẹp trai nhất thiên hạ tựa vào nhau nhìn cực kỳ đẹp mắt.

Chỉ là... Tiết Dao Dao có chút rối rắm liếc mắt quét qua kính sau xe một cái, cô cảm thấy mấy chuyện như uống chung ly cà phê gì đó, căn bản không phải là gián tiếp... Hôn môi sao?

“Hơi ngọt.” Thời điểm Tần Mặc nói chuyện, hơi thở rất gần.

Phó Cửu lại uống một ngụm, đầu lưỡi liếm bọt nước trên môi dưới: “Đúng là có chút, chắc do vừa rồi tôi ăn kẹo que, hương chocolate.”

Tần Mặc nhìn khuôn mặt gần trong gang tấc của thiếu niên, lúc này mới phát hiện khoảng cách giữa hai người quá gần, lông tơ trên mặt thiếu niên lại nhảy vào đáy mắt anh lần nữa, môi mỏng nhạt màu kia rất thích hợp dùng để hôn môi, nếu thế càng thêm ướt át mê người...

Tần Mặc nhíu mày một chút, thu ánh mắt trở về, quay đầu về, đôi mắt thâm thúy nhìn ra ngoài cửa xe, lại xoay đầu đối mặt với tầm mắt đánh giá của tài xế, giọng nói trầm xuống, giọng điệu ra mệnh lệnh trước sau như một: “Lái xe.”

“Vâng, thiếu gia!”

Tài xế cũng cảm thấy không thể dừng lại được, lần đầu tiên ông thấy thiếu gia có quan hệ tốt với người khác như vậy.

Kể cả vài vị ở trong sân lớn của khu quân đội kia dường như cũng chưa được thiếu gia đối đãi như thế.

Đương nhiên Tần Mặc biết tài xế suy nghĩ điều gì, nhưng mà anh không cần phải nói cho đối phương biết rằng cách anh đối đãi với bạn bè và em trai không giống nhau.

Đổi đãi với em trai sẽ tận lực nhường nhịn cậu ấy.

Mặc dù đôi khi Tần Mặc vẫn cảm thấy có ý muốn làm gia hòa này cách xa mình một chút, cũng khiến cậu ta bỏ suy nghĩ phóng điện mọi nơi mọi lúc.

Phó Cửu chớp chớp mắt nhìn bộ dáng kia của đại thần, tay trái chống cằm, xấu xa cười.

Quả nhiên anh Mặc không bị chọc sẽ rất đáng yêu.

Nhưng mà rất nhanh Phó Cửu không còn vui vẻ như vậy.

Người đã từng đến sân tennis chính quy hẳn đều biết cơ bản là độ ẩm nơi đó không cao cũng không thấp, có người phục vụ chuyên môn cung cấp khăn lông và nước trà, đồng dạng theo đó cũng cần phải thay trang phục vận động, mang bao đầu gối vào chờ dụng cụ chuyên nghiệp, luyện tập trước mới được ra sân chơi bóng, như vậy cũng vì phòng ngừa người chơi bị căng cơ bắp trong quá trình đánh. . .

Mang bao đầu gối thì không đáng nói, quan trọng là chuyện phải thay quần áo vận động nam. . . Phó Cửu. . .

***

Tác giả: Gửi các bạn đọc một màn kịch nho nhỏ.

Tần Mặc cười lạnh: Bạn học Tiết, cô không cảm thấy trên người mình có rất nhiều mỡ hay sao?

Phó Cửu: . . .

Tiết Dao Dao: Đại thần bắt

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Thay quần áo

Chương 111: Thay quần áo

Editor:hoapham290

Phó Cửu thật là có chút không quá tiện lợi.

Một tay cô cầm túi quần, ngừng lại một chút, nghiêng mắt nhìn về phía Tiết Dao Dao.

Thật ra Tiết Dao Dao cũng không muốn thay quần áo, dáng người của cô. . . Quần áo chỗ này hẳn là mặc không vừa đâu nhĩ. . .

Nhưng mà Tiết Dao Dao đã xem nhẹ ảnh hưởng của cái tên Tần Mặc này ở ba tỉnh miền Đông Bắc, chỉ cần là sản nghiệp trong Giang Thành đều sẽ có cổ phần của Tần thị.

Cho nên ở chỗ này, bọn họ được hưởng đãi ngộ của khách quý.

Tiếp tân đứng bên cạnh đều rất xinh đẹp, ăn mặc đồng phục nói với cô: “Tiết tiểu thư, chúng tôi đã chuẩn bị tốt trang phục vận động dành riêng cho ngài, mời đi theo tôi.”

Tiếp tân kia nói xong, hơi cúi người với Tần Mặc mới dẫn người rời đi.

Đây là lần đầu tiên Tiết Dao Dao đến loại địa phương này, khó tránh khỏi có chút câu nệ, thế nên cũng không nhận thấy được Phó Cửu có điều gì không ổn.

Trong đại sảnh trang hoàng hoa lệ ngoại trừ tiếp tân cũng chỉ dư lại hai người Phó Cửu và Tần Mặc.

Vị trí phòng thay quần áo nam ở phía tay trái bọn họ, cách không xa lắm

Phó Cửu đang suy nghĩ nên viện cớ như thế nào đã bị Tần Mặc dùng một tay túm lấy cổ áo cô, xách người vào cửa phòng, tay trái còn không quên lấy trang phục vận động được tiếp tân đưa tới.

Tổng giám đốc có một thói quen, đến nơi thế này anh sẽ không để người khác hầu hạ, cho dù là thay quần áo, anh cũng sẽ bảo những tiếp tân đó chờ bên ngoài.

Tuy rằng là đãi ngộ của khách quý, nhưng thay quần áo vẫn chung một phòng.

Phó Cửu vừa vào phòng liền đánh giá bốn phía, ngoại trừ sau khi mở ngăn tủ có thể tạo được công năng che đây một chút, các nơi còn lại đều là trống rỗng.

Muốn cô thay quần áo ở chỗ này, không tới ba giây đồng hồ sẽ bị bại lộ giới tính ngay.

Kỳ thật lúc Tần Mặc nói muốn đánh tennis, Phó Cửu cũng đã chuẩn bị tốt việc tiếp xúc thân thể từ sớm, hôm nay không chỉ cố ý quấn một vòng băng vải ở trước ngực, còn mặc thêm áo phông trắng che ngực lại.

Nhưng dù vậy cũng không thể coi sạch trước mặt đại thần ha?

Phó Cửu ôm trang phục vận động màu đen Tần Mặc đưa cho cô, mảy đẹp nhũ một chút, hai mắt cũng trầm xuống theo.

Tần Mặc đã giao áo gió cho tiếp tân lúc mới tiến vào, hiện tại trên người chỉ còn lại tây trang, một tay anh cởi áo sơ mi ra, quay đầu nhìn Phó Cửu, khoe miệng hơi nhếch lên, không che dấu được tia cảm dục tuần mỵ kia: “Sao đây? Cậu còn muốn tôi cởi đồ giúp cậu?”

Phó Cửu biết đại thần nhắc lại lời nói của cô trong lần gặp mặt đầu tiên.

Xem ra không có khả năng trả thù lại chuyện cũ, đại thần lúc này với người đàn ông soạn sẵn giáo trình lần đầu gặp mặt kia có bản chất khác nhau hoàn toàn.

Cái khác chính là anh ta thật sự xem cô là em trai...

“Vẫn không nhúc nhích?” Ngón tay thon dài của Tần Mặc tháo cúc áo, tùy tay ném áo sơ mi tới tủ quần áo, sau đó lấy bật lửa ra nghiêng đầu châm một điếu thuốc, xuyên qua làn khói bốc lên có thể nhìn thấy nửa người trên trần trụi hoàn mỵ của anh, mỗi tác đường cong trên cơ bụng đều gọi cảm muốn mạng người, chỉ còn mặc quần tây thủ công đen tuyền, che đây hai chân phà lệ thon dài kia, đai lưng màu đen đã bị anh cởi ra một nửa, lờ lững sang một bên, quyến rũ trí mạng.

Anh hít một hơi thuốc mới di chuyển, ngón tay vừa động liền túm Phó Cửu lại gần, ánh mắt đậm đặc như nước, bá đạo rất có hương vị đàn ông: “Còn đang suy nghĩ cách đùa giỡn người giống như lần trước trong WC sao? Nơi này không có đối tượng thích hợp để cậu ra tay, đứng ở đó nghĩ ra tâm tư méo mó gì. Bất động lần nữa, tôi sẽ cởi giúp cậu.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112

Editor: hoapham290

Phó Cửu nghe vậy liền cười, ngẩng đầu nhìn Tần Mặc, đôi mắt đẹp có chút quá phận.

Kế tiếp, cô nhón mũi chân, môi mòng đến gần tai trái của Tần Mặc, khoảng cách kia chỉ hơn một centimet, giọng nói nhẹ nhàng quyến rũ: “Anh Mặc, anh cứ muốn nhìn tôi cởi quần áo như vậy, tôi sẽ cho rằng anh có hứng thú với tôi.”

Hai tròng mắt Tần Mặc chợt trầm xuống, một tay đem thiếu niên kéo ra.

Lực đạo như vậy làm Phó Cửu không kịp đứng vững, thiếu chút nữa đụng vào giá áo phía sau, cũng may Tần Mặc duỗi tay đứng lúc, túm thiếu niên trở về.

Khuôn mặt kia tựa như có chút rét run, lại cười như không cười: “Cậu học những lời này từ đâu?”

Phó Cửu nhìn đại thần không có ý tứ buông mình ra, mùi thuốc lá rất dễ ngửi quanh trong hơi thở, cô cũng không nóng nảy, lười biếng nói: “Đi quán ăn đêm nhiều lần, đến trường sẽ học được, anh Mặc hẳn là không phải không biết thanh danh trước kia của tôi.”

“Trước kia cậu rất nổi tiếng?” Con người Tần Mặc càng thêm trầm, đem điếu thuốc chưa hút xong nhét vào giữa môi của thiếu niên, vươn tay tới vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ lại làm anh tức giận kia, giọng nói vẫn nhạt, khí thế không để người chống cự: “Cậu lần qua bên kia thay quần áo. Lần sau lại nói chuyện ở bên tai của tôi... Tôi lột cậu.”

Phó Cửu rất tin tưởng bản lĩnh nói được thì làm được của đại thần, đặc biệt ở phương diện quản giáo cô.

Làm em trai của đại thần thật là có nhiều chuyện cần phải đề phòng .

Nhưng mà may mắn chính là sau khi đại thần đẩy cô ra, giống như rất ghét bỏ cô tới gần, tốc độ thay quần áo vô cùng nhanh, vẻ mặt “Cậu cũng thay quần áo nhanh một chút rồi lăn ra đây”.

Từ đầu tới chân đại thần đều là cao lãnh, chỉ có khuôn mặt kia xác thật rất tuấn mỹ, mặc dù đã mặc trang phục vận động vào nhưng vẫn không che dấu được khí chất như siêu sao, kiêu ngạo tự phụ.

Phó Cửu nhìn bóng lưng người nọ đi ra, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, đi đến trước tủ quần áo, đầu tiên là cởi áo khoác đồng phục ném qua một bên, ngay sau đó khom lưng lột áo sơ mi.

Tư thế cởi quần áo của Phó Cửu rất soái khí, cũng rất nhanh nhẹn.

Nhưng cô lại không nghĩ tới chính là khi cô vừa lấy trang phục vận động tới... Cạch một tiếng!

Cửa phòng thay đồ bị mở ra!

Người đàn ông cứ như vậy ưu nhã dựa vào trên khung cửa, dù bận vẫn ung dung nhìn cô, có chút ý tứ muốn ôm cây đợi thỏ, nhú mày lại: “Đây là nguyên nhân vừa rồi cậu không muốn thay quần áo sao? Bởi vì quá gầy?”

Lúc này Phó Cửu vô cùng may mắn, vừa rồi cô cũng không đóng tủ quần áo lại, cánh cửa kia mở ra nửa chừng, vừa vặn có thể che khuất vị trí trước ngực của cô.

Ý thức được người đàn ông muốn đi tới bên này, Phó Cửu nhanh chóng đem áo chùng từ trên đầu xuống, lúc vạt áo vừa vặn kéo tới eo cô, Tần Mặc đi tới bên cạnh cô, một tay tóm cô lại gần, chỉnh lại vài sợi tóc màu bạc bị rối, đôi mắt thâm thúy nhìn cô: “Hoảng hốt cái gì?”

Phó Cửu rũ mắt, cổ tình hạ thấp âm điệu của mình: “Tôi sợ anh Mặc nhìn thấy sẽ chê cười tôi. Dáng người của tôi không tốt như anh Mặc, khô queo khô quắt, lại trắng hơn người, đến cả cơ bụng cũng không có.”

Nghe thiếu niên nói như vậy, ngón tay Tần Mặc dừng lại một chút. Thời điểm anh bằng tuổi thiếu niên, hình như cũng rất dễ ý dáng người của mình.

Trách không được vừa rồi gia hỏa này luôn giận dỗi, không chịu cởi quần áo.

Hóa ra là thời kỳ phản nghịch ở tuổi dậy thì tới quá phá.

Tần Mặc vẫn có thể lý giải điểm này.

Theo anh thì xem ra, thiếu niên ngoại trừ thích phóng điện, những mặt khác đều rất tốt, chút phản nghịch nho nhỏ này cũng không có gây ra ảnh hưởng xấu gì, hơn nữa việc này còn có quan hệ tới lòng tự trọng của thiếu niên.

Làm một người anh trai, tựa hồ anh nên để thiếu niên có một chút không gian riêng tư.

Dù sao bọn họ cũng không phải ruột thịt...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Tần thần càng ngày càng đệ không

Nếu đề bí thư Lương biết ý tưởng này của Tần Mặc, nhất định hẳn sẽ cảm thấy may mắn vì tổng giám đốc nhà bọn họ cuối cùng đã ý thức được anh và người ta không phải ruột thịt!

Nhưng mà phản ứng lúc này... Ngược lại càng có khuynh hướng đệ không nha...

Bản thân Tần Mặc hoàn toàn không cho rằng ý nghĩ của mình có bao nhiêu quan tâm tới thiếu niên, hai trong mắt thâm thúy chỉ nhìn chăm chăm vào Phó Cửu, tiếng nói rất nhạt: “Đúng thật không có hương vị đàn ông gì cả, lát nữa ra ngoài chạy thêm vài vòng.”

Anh nói xong liền quay lưng lại, ngón tay thon dài tùy ý đùa nghịch găng tay màu đen, nghiêng khuôn mặt tuấn tú thanh lãnh như thường: “Thay đi, tôi không nhìn nữa.”

Phó Cửu: “...”

Đại thần, anh không thể đi ra ngoài chờ sao?

Quên đi, đại thần ở trước mắt cô sẽ tốt hơn.

Tâm tư quá kín đáo, làm người quá phúc hắc, gài bẫy quá thành thạo, không cẩn thận một chút sẽ khiến người nghi ngờ.

Trước kia Phó Cửu làm hacker cũng chưa từng gặp qua người khó đối phó như vậy, nếu mỗi cảnh sát đều giống với đại thần...

Thật đúng là cô cần phải suy xét kỹ lưỡng nhiều hơn khi bắt đầu làm việc.

Nhưng mà hình như đại thần thích ăn mềm không ăn cứng... Chỉ cần cô ngoan một chút, có vẻ như đại thần thật sự sẽ dùng cách yêu thương em trai để đối đãi cô... Phó Cửu nhìn bóng lưng cao lớn của người đàn ông, chậm rãi câu môi dưới. Sau khi thay quần áo xong cũng không để phòng nữa, dù sao trước ngực cô đã quấn băng vải, lại mặc thêm áo khoác, cơ bản không cần để ý cái gì, trực tiếp đặt tay lên vai Tàn Mặc từ sau lưng, bộ dáng một em trai tốt: “Anh Mặc, tí nữa nhớ nhường tôi, tôi đánh bóng không tốt lắm.”

Tàn Mặc cố gắng nhịn hết mức mới không đụng vào móng vuốt của thiếu niên.

Đại thần vô cùng cao lãnh tự nhủ với bản thân rằng hiện tại thiếu niên đang trong thời kỳ phản nghịch tuổi thanh xuân, bất luận hành vi kháng cự nào của anh có lẽ đều tạo thành thương tổn nhất định đối với tâm linh của cậu ấy.

Chỉ là thiếu niên cách gần quá, lúc hơi thở sạch sẽ ngọt lành quen thuộc kia truyền tới, làm anh có ý tưởng muốn cạy miệng thiếu niên ra xem rốt cuộc cậu ta ăn bao nhiêu đường...

Lúc này Tiết Dao Dao đã ngồi đợi ở bên ngoài sân bóng, gần cánh tay là ly nước trà, giữa bàn trà là mâm trái cây lớn vô cùng xinh đẹp. Tới nơi này để đánh tennis, chi bằng nói là tới hưởng thụ sẽ đúng hơn.

Ngoại trừ thảm cỏ xanh nhân tạo ở bên ngoài sân, độ ẩm trong nhà đều được điều chỉnh thích hợp, dựa người vào ghế sofa màu nâu cũng đặc biệt thoải mái, xung quanh còn thoảng thoảng hương nước hoa Cologne.

Tiết Dao Dao rất ngại ngùng, chân cô quá thô, chỉ muốn đem giấu đi mà thôi.

Đến khi cô ngẩng đầu nhìn thấy tư thế thân mật của hai người kia, ngại ngùng cũng quên đi mất... Chỉ biết ngơ ngác nhìn thiếu niên cười với cô, sau đó lại nghiêng đầu kề gần tai Tàn Thần nói nhỏ.

Đề cho người ta giật mình chính là Tàn Thần còn cười theo, kế tiếp duỗi tay nhéo nhẹ sau cổ thiếu niên: “Không cần phải cò kè mặc cả với tôi, ba mươi phút, một giây cũng không được thiếu.”

Khuôn mặt tuấn tú của Phó Cửu suy sụp, có chút buồn bực nhỏ: “Tôi lớn lên đẹp trai cũng không được sao?” Đệ không có gì tốt.

“Thân hình đến cả một múi đều không có còn dám nói mình đẹp trai?” Tàn Mặc cầm lấy vợt đánh bóng trên tay tiếp đãi sinh ấn vào trong ngực thiếu niên, miệng lưỡi không chút để ý: “Đánh cho tốt, không được lười biếng.”

Tiếp đãi sinh kia không nghĩ tới Tàn thiếu sẽ đem vợt đánh bóng của anh cho người khác, kinh ngạc nhìn về phía Phó Cửu.

Phó Cửu cũng thông minh, vừa thấy ánh mắt của tiếp đãi sinh liền biết vợt đánh bóng này hơn chín mươi phần trăm không phải do sân tennis cung cấp mà là đồ riêng của đại thần.

Vừa nghiêng vợt đánh bóng lập tức thấy được, quả nhiên... Trên khung vợt tennis màu đen khắc một chữ Tàn màu bạc sáng bóng.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Tàn đại thần bắt đầu ghen tị

Phó Cửu ngừng một chút, sau đó nâng mắt đặt lên người đàn ông đứng cách đó không xa.

Anh đang chọn lựa vợt tennis do sân bóng cung cấp, đôi tay thon dài cầm chính giữa găng tay chơi bóng màu đen, trên người mặc trang phục đánh bóng có vẻ rất chuyên nghiệp. Khi cúi đầu, lông mi dài đen bóng rũ xuống hình thành cánh quạt nhỏ, làm cả người anh phát ra hương vị không chút để ý như có như không, cực kỳ giống với mình tinh đang chụp ảnh quảng cáo.

Với vẻ ngoài phúc hắc của Tàn đại thần, nếu xuất hiện trên phát sóng trực tiếp phỏng chừng trình độ được hoan nghênh sẽ lại nâng cao thêm một cấp

bạc...

Đại khái là chú ý tới ánh mắt của thiếu niên, Tàn Mạc ngẩng đầu lên, thần nhiên nhìn về phía Phó Cửu: “Lại có chủ ý gì đây?”

Phó Cửu lắc lắc vợt tennis, mỉm cười sáng lạn, giữa miệng lộ ra răng nanh nhỏ: “Không có nha, chỉ là thấy anh Mạc quá đẹp trai nên muốn nhìn nhiều lần.”

Tiết Dao Dao ở bên cạnh nghe hết sức rối rắm.

Vì cái gì mà cô lại cảm giác được Phó Cửu đang phóng điện tới Tàn Thần?

Rõ ràng là hai nam ở bên nhau đánh tennis, Tiết Dao Dao lại có một loại ân ái đến mức ảo giác!

Nhưng mà... Hai người kia xác thật rất xứng đôi...

Tiết Dao Dao bưng chén trà, hăm mộ liếc mắt nhìn trên sân bóng một cái.

Phó Cửu đối mặt với tầm mắt của cô, nhẹ nhàng cười, ôm vợt tennis đi tới gần, sau đó lấy notebook của mình ra từ cặp sách, cúi người nói với cô: “Trước tiên cậu đánh thử hai ván, tới thời gian nghỉ giải lao tớ sẽ giải quyết vấn đề giúp cậu.”

“Biết rồi.” Tiết Dao Dao không nghĩ tới lúc này thiếu niên còn quan tâm tới mình, có một loại cảm giác được chiếu cố đang tới, mặt từ từ đỏ lên.

Ánh mắt Phó Cửu đảo qua mâm đựng trái cây trên bàn trà, lấy một khối dưa hấu bỏ vào trong miệng, giọng nói dịu dàng: “Hoa quả gì đó đều có thể ăn thoải mái, không cần câu nệ.”

“Ừm.” Tiết Dao Dao dùng sức gật gật đầu, nhìn khuôn mặt của thiếu niên, trong mắt tràn đầy tôn sùng.

Tàn Mạc đứng trên sân nhìn thấy một màn như vậy, đem bóng tennis ném mạnh vài cái, đôi mắt thâm thúy càng thêm tối như ban đêm.

Lúc Phó Cửu đi lại đây liền thấy khuôn mặt đại thần dường như lạnh nhạt thêm không ít.

Chẳng lẽ do sắp mở màn... Vì thế nên sát khí của đại thần cũng tăng lên?

“Ném bóng.” Tàn Mạc chỉ ném cho tiếp đãi sinh đứng cạnh giữ ở bên cạnh hai chữ, thân hình cao lớn đứng trước lưới.

Ánh mắt Phó Cửu cũng nghiêm túc lên, cô hơi khụy đầu gối, sườn mặt nghiêng vừa sạch sẽ vừa tuấn mỹ, tóc bạc đánh vào bên tai, phối hợp với khuyên tai màu đen, một lần dùng sức cảm giác như muốn giết người!

Tàn Mạc không chút hoang mang quan sát phương hướng bóng bay tới, kế tiếp nghiêng thân mình qua một bên, dùng loại tư thế vô cùng xinh đẹp, tay nắm chặt vợt tennis nhắm ngay quả bóng trắng mà đánh mạnh vào.

Bịch một tiếng!

Cái trán của Phó Cửu tức khắc bị trúng chiêu.

Cô nâng tay xoa nhẹ, khuôn mặt nhăn nhó vì đau có chút đáng thương: “Anh Mạc cố ý đúng không? Muốn đánh vào mặt tôi?”

Này thật là mời cô tới đánh tennis chứ không phải mượn cơ hội trả thù cô ư?

Tàn Mạc nhìn thiếu niên như vậy, con người trầm trầm: “Nếu là tới đánh bóng thì nên toàn tâm toàn ý đánh bóng, không cần phải luôn nghĩ cách đùa giỡn con gái người ta.”

“Lúc nào mà tôi luôn nghĩ cách đùa giỡn chứ!” Phó Cửu nói thảm một câu, có chút cảm giác bị oan uổng.

Hai mắt Tàn Mạc đảo qua người thiếu niên đang rũ đầu như cục bông xù kia xuống, cuối cùng vẫn không thắng được trái tim, trong lòng bắt đầu nảy lên cảm giác áy náy, nghiêng đầu liếc mắt nhìn tiếp đãi sinh một cái, giọng nói cũng không phải rất vui sướng: “Đi lấy đá chườm lại đây.”

“A? Vâng!” Nhóm tiếp đãi sinh vẫn chưa rõ Tàn thiếu muốn lấy đá chườm làm cái gì.

Sau đó thấy anh rút một cái khăn lông bao đá chườm lại, đặt lên trên trán thiếu niên...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Tàn Thần đối xử với thiếu niên không giống bình thường

Phó Cửu sừng sốt, nhìn gương mặt gần trong gang tấc kia, sau đó câu môi cười: “Không nghiêm trọng như vậy, chỉ là hơi đau một chút.”

Tiếp đãi sinh đứng bên cạnh cũng cảm thấy Tàn thiếu có chỗ nào giống đối đãi với em trai, nói là đối đãi với búp bê sứ thì đúng hơn.

Trước kia Tàn thiếu đánh bóng còn ác hơn, nhưng đến bây giờ chưa gặp qua anh ấy tự mình chườm đá cho người khác...

Ngón tay thon dài của Tàn Mặc dùng thêm chút sức, tiếng nói rất nhạt: “Lại loạn phóng điện, lần sau sẽ càng đau.” Anh vừa nói vừa nắm cầm thiếu niên, lòng bàn tay khẽ nhủ: “Xoay mặt qua đây, đừng nhìn chỗ khác.”

Thật ra Phó Cửu không cảm thấy có gì không ổn, thời gian cô ngừng mặt để Tàn Mặc chườm đá giúp khoảng chừng một phút đồng hồ.

Tiết Dao Dao đang chơi game không được tự nhiên giật mình, cảm thấy mình ngồi ở nơi này có chút dư thừa.

Cô vẫn không nên ngắm sang hướng trên sân bóng, tận lực giảm cảm giác tồn tại của mình sẽ tốt hơn.

Sau khi chườm đá giúp, Tàn Mặc tự mình phát bóng, lực đạo nhẹ hơn rất nhiều so với vừa rồi.

Thời điểm Phó Cửu chơi bóng còn đẹp trai hơn ngày thường, đặc biệt lúc này cơ hồ cô không dừng lại, không ngừng chạy qua chạy lại, sức bật kinh người phối hợp với khuôn mặt cô, tuổi trẻ sức sôi làm người cực kỳ hâm mộ.

Kỹ thuật của hai người đều không tồi, đặc biệt là Tàn Mặc. Anh chỉ đứng ở nơi đó, về mặt bình tĩnh nhìn xung quanh rồi đi tới phía trước, chạy qua trái sang phải, không chút để ý giờ vọt chụp, kỹ thuật đánh bóng kinh người cùng với dáng người hoàn mỹ tràn ngập cảm giác làm chủ, dẫn tới từng đợt kinh hô từ người ở sân bóng khác.

“Đây đều là vận động viên chuyên nghiệp sao? Người đánh bóng là ai nhỉ?”

“Anh không biết cậu ấy ư? Anh hẳn là đã nghe nói qua nhà họ Tàn?”

“Cậu chỉ nói vô nghĩa, không phải tôi hỏi Tàn thiếu, người tôi hỏi chính là thiếu niên đánh bóng cùng cậu ấy!”

“Không biết, chắc hẳn là vị thiếu gia nào đó trong đại viện khu quân đội.”

Loại sân bóng này dù sao cũng rất lớn, hết sức chú trọng riêng tư, đặc biệt là khách quý như Tàn Mặc.

Lúc người bên kia quan sát bên này chỉ có thể nhìn thấy dáng người, không thấy được khuôn mặt.

“Ai nha, Phó thiếu, cậu lại đây nhìn xem có thể thấy rõ hay không.”

Phó Hi Minh lớn lên khá thấp, ba đối tác làm ăn kia đều không nhìn được thì cậu càng không thấy rõ, đùa nghịch vợt tennis trên tay một chút, nói: “Tôi đã gặp Tàn thiếu vài lần, bên người anh ấy ngoại trừ vài vị trong đại viện khu quân đội kia cũng sẽ không có ai khác, thân phận của đối phương hẳn là không cần đoán đâu.”

Mấy người kia vừa nghe, lập tức nở nụ cười, nịnh nọt nói: “Nói vậy cũng đúng, nhưng mà tôi còn chưa gặp được Tàn thiếu trong đời sống hiện thực lần nào cả, Phó thiếu quả nhiên lợi hại.”

“Không có gì.” Phó Hi Minh thân nhiên nâng cằm, nhưng thật ra trong lòng rất kiêu ngạo.

Phó Trung Nghĩa nghe thấy con trai được khen, vô cùng cao hứng: “Đứa con trai này của tôi ngày thường thoạt nhìn như không thích nói chuyện cho lắm, nhưng chơi game lại lợi hại, Tàn thiếu cũng có chơi, thường xuyên qua lại như thế nên quen biết được.”

“Nếu quen biết vậy chúng ta cần phải đi qua kia chào hỏi một tiếng nhỉ?” mấy người khác nghe đến đó liền động tâm tư.

Phó Hi Minh lại nhủ mảy một chút: “Tàn thiếu không thích bị người quấy rầy lúc chơi bóng, vẫn nên chờ cơ hội lần sau.”

“Lần sau à...” Thái độ mát mắt rất rõ ràng, nhưng mà ít nhất còn có hi vọng: “Vậy nhờ Phó thiếu dẫn dắt.”

Phó Hi Minh “Ừ” một tiếng, sau đó nhìn thoáng qua hướng bên kia.

Thật ra cậu cũng nghĩ đến việc có nên chờ một lát hay không, tìm cơ hội ngẫu nhiên gặp được rồi trò chuyện đôi câu với Tàn thiếu.

Lý do cậu đến nơi này đánh tennis cũng là vì nghe nói Tàn thiếu thường xuyên tới đây vận động.

Trước kia đúng thật là cậu đã gặp mặt Tần thiếu vài lần, tất cả đều ở trước cổng lớn kia, cũng chưa từng nói với nhau câu nào.

Lúc này đây, cậu nhất định phải nỗ lực, nỗ lực...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Dấm chua Tần Mạc thăng cấp

Đánh xong một loạt bóng, ngay cả phụ đạo viên ở bên cạnh nhìn cũng nhìn không được muốn khen trận này đánh rất xinh đẹp.

Kết cục đương nhiên là Tần Mạc thắng.

Thể lực của Phó Cửu xác thật theo không kịp, lúc tới hiệp sau, trên trán trắng nõn bao phủ một tầng mồ hôi hơi mỏng, tóc bạc gần đó đều ướt, dính vào tên lỗ tai, cô giờ tay xoa một cái, cậu mỉm cười: “Anh Mạc, tôi nghỉ ngơi một lát, đợi tí nữa chúng ta đánh trận thứ hai.”

Tần Mạc liếc mắt nhìn cô một cái, tùy tay lấy ly giữ ấm của mình đưa cho thiếu niên.

Phó Cửu cũng khát, người vừa vận động xong cần bổ sung thêm nước, tiếp nhận ly giữ ấm, cúi đầu uống vài ngụm to.

Nhân viên tiếp tân lại bị chấn kinh một lần nữa.

Yên lặng quay đầu nhìn thoáng qua với người bên cạnh.

Hôm nay Tần thiếu thật sự không giống ngày thường!

Không còn thói ở sạch chút nào cả!

Phó Cửu uống vào hai hộp mới phát hiện Tần Mạc không uống nước, theo bản năng trả ly giữ ấm lại.

Nhóm nhân viên tiếp tân nghĩ thầm, đưa đồ vật cậu đã uống cho Tần thiếu, anh ấy tuyệt đối sẽ lạnh mặt nhìn một cái, vẻ mặt không quan tâm.

Nhưng...

Người đàn ông thế nhưng cứ như vậy ấn tay thiếu niên, cúi đầu uống vào hai ngụm nước, sau đó quay đầu phân phó bọn họ: “Nhặt bóng.”

“Hả, vâng!”

Không thể trách được phản ứng của nhóm nhân viên tiếp tân ngày hôm nay có chút chậm chạp.

Lực đánh từ một màn này thật sự quá mạnh mẽ!

Phó Cửu thấy bộ dáng của đại thần hình như không quá khát, cứ như vậy ôm ly giữ ấm đi tới bên cạnh Tiết Dao Dao, bóc một khối dưa hấu bỏ vào miệng, sau đó nghiêng đầu nhìn màn hình notebook, một cánh tay chống sau lưng Tiết Dao Dao, tay khác đặt lên trên con chuột cô đang cầm: “Chức nghiệp của cậu đôi khi không cần thao tác nhanh như vậy, ngoại trừ sử dụng bàn phím, phải phối hợp với con chuột, thời điểm kẻ địch công kích lại đây, trước tiên cứ lóe sáng rồi xoay tay chụp chết nó!”

Tiết Dao Dao thấy thiếu niên nhẹ nhàng tung ra một tuyệt chiêu trên màn hình, trong mắt tràn ngập chấn động.

Kỳ thật cô vẫn luôn muốn hỏi rằng thao tác của Cửu điện hạ lợi hại như vậy, rốt cuộc tên nhân vật trong trò chơi là gì?

Không chờ cô mở miệng đã thấy Tần Thần vắt chéo chân ngồi trước mặt bọn họ, anh không có giọt mồ hôi nào cả, chính là bởi vì như vậy mới có thể càng làm người cảm thấy người đàn ông này trời sinh không thể đuổi kịp, anh nghiêng đầu chầm một miếng thuốc, toàn thân tỏa ra ung dung xa hoa.

Chỉ là ánh mắt kia lạnh lẽo đến mức khiến người không dám nhìn thẳng.

Tiết Dao Dao không rõ tại sao Cửu điện hạ lại dám kề vai sát cánh cùng người đàn ông này.

Dù sao chính là cô cũng sợ không làm được.

Hơn nữa... Ánh mắt Tần Thần dừng ở trên tay cô làm người ta có cảm giác áp bách mãnh liệt!

Tiết Dao Dao nhận không được cúi đầu, lúc này mới phát hiện Tần Thần không phải nhìn cô, mà là bàn tay của Cửu điện hạ đang đặt trên mu bàn tay cô...

“Đã rõ sao?” Giọng nói của thiếu niên còn đang vang bên tai, vẫn mang theo dịu dàng: “Sau này cậu cứ đánh như vậy.”

Tiết Dao Dao căng chặt da đầu “Ủm” một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 117: Dám chưa Tần Mạc thẳng cấp

Editor: hoapham290

Tần Mạc ngồi bên kia mở miệng, một tay túm Phó Cửu kéo qua, tiếng nói có hơi thấp: “Tôi đưa cậu tới đây đánh tennis, không phải để cậu dạy người khác chơi trò chơi. Vừa nãy đã nói rồi, cậu đừng chân trong chân ngoài*, quên nhanh như thế sao, hửm?”

*Tà thái độ làm việc nước đôi, vừa làm việc ăn lương ở nơi này lại vừa tranh thủ làm ở nơi khác để kiếm thêm. Phó Cửu sờ sờ mũi.

Tiết Dao Dao giải vây giúp thiếu niên: “Cửu điện hạ, những lời cậu vừa nói tớ đã hiểu rõ, hai người tiếp tục đánh bóng đi, tớ dọn đồ đi trước đây.”

“Đi trước?” Phó Cửu nhướn mày: “Đón xe ở nơi này không tiện lắm. Đợi chúng tớ đánh xong sẽ đưa cậu trở về, đứng không anh Mạc?”

Tuy rằng Tần Mạc cảm thấy hành vi đùa giỡn như vậy của thiếu niên khiến người không nhìn quen, nhưng giáo dưỡng cơ bản nhất vẫn phải có, thân nhiên “Ủm” một tiếng.

Phó Cửu đứng lên, lười biếng duỗi eo, mỉm cười với Tiết Dao Dao: “Tóm lại chơi trò chơi nhiều cũng không tốt, tớ đưa cậu đi đánh một trận tennis được chứ?”

“Không, không cần!” Tiết Dao Dao vội vàng xua tay, lúc cô nói những lời này không tự giác nhìn thoáng qua hướng Tần Mạc đang đứng. Tần Thần hẳn là không quá muốn để cô đánh tennis cùng với Cửu điện hạ. Đừng hỏi vì cớ gì cô sẽ có cảm giác như vậy, đây là phản ứng đầu tiên của cô!

Phó Cửu lại hiểu lầm ý tứ ánh mắt kia của cô: “Hay là cậu thích đánh cùng với anh Mạc hơn? Hai người chúng tớ, cậu chọn một đi.”

Tần Mạc nghe vậy, mặt không biến sắc nhú mày rậm xuống.

Phó Cửu đã đứng lên từ sớm, miệng vẫn đang cười: “Chọn ai?”

Tiết Dao Dao khổ mả không nói nên lời, cuối cùng đành phải mở miệng: “Vậy thì đánh với Cửu điện hạ.” Cô thật sự không dám chọn Tần Thần, người tự phụ từ lúc mới sinh ra như vậy luôn áp chế làm cô có chút không thở nổi.

“Xem ra sức quyến rũ của tôi mạnh hơn anh Mạc.” Lúc Phó Cửu nói những lời này là nhìn về phía Tần Mạc, cô cười một chút, lộ ra răng nanh nhỏ trắng, tóc màu bạc hơi rối, thật sự khiến người ta cảm thấy chán ghét không muốn đứng dậy.

Nhưng là... Hai trông mắt Tần Mạc đảo qua thiếu nữ ở bên cạnh thiếu niên, ngón tay ngừng lại một chút. Đứa em trai này của anh có phải đối xử quá tốt với Tiết Dao Dao hay không?

Thời gian anh biết Phó Cửu cũng không tính là dài.

Mặc kệ là thiếu niên ở bên ngoài hay Hắc Đào Z trong trò chơi đều không dễ tiếp cận như vậy.

Tần Mạc vẫn luôn cho rằng mình là người duy nhất được thiếu niên đối đãi đặc biệt.

Có vẻ như lúc này cậu ấy đối xử với Tiết Dao Dao càng tốt hơn...

Tần Mạc nghĩ đến đây, không khỏi nhìn đáng người mập mạp của Tiết Dao Dao thêm nhiều lần...

Tiết Dao Dao chỉ cảm thấy con gió lạnh quét tới phía sau cổ làm cô lạnh cả người, ngưng ngưng quay đầu lại.

Nói thật là cô quá béo.

So sánh với thời điểm vừa rồi thiếu niên trên sân bóng không giống nhau. Trên đùi cô đều là thịt mỡ, tí nữa chạy tới khẳng định sẽ run lên từng đợt, thật sự không quá đẹp mắt.

Không có người nào thích bị bại lộ khuyết điểm trước mặt thần tượng của mình, nhưng trở về chơi game lại không tốt lắm. Hiện tại Tần Thần không muốn nhìn bọn họ ngồi tại đó đùa nghịch máy tính. . .

Phó Cửu ở bên cạnh cô cũng nhìn ra cổ kị của cô, thừa dịp lúc chọn lựa vợt tennis, khẽ cười nói: “Vừa rồi tớ muốn rất hỏi vì cái gì mà cậu lại gọi tớ là Cửu điện hạ?”

“Này. . . Đây là do các nữ sinh thích cậu ở trường học, không phải loại thích này mà là loại thích kia!” Tiết Dao Dao sợ mình giải thích không được rõ ràng, trên mặt vẫn hồng: “Tóm lại chính là tên gọi khác do nhóm fangirl của cậu và chúng tớ cùng nhau đặt cho cậu. Bởi vì cậu rất giống với thái tử thời cổ đại, tà nịnh khí phách!”

Phó Cửu cảm thấy rất thú vị khi nghe xong lời giải thích này.

Thái tử?

Cô?

Ý tưởng của các em gái này vừa rất đáng yêu lại thật ngốc ngếch.

“Vậy bốn thái tử sẽ dạy cho cậu làm thế nào để đánh tennis tốt, rất nhiều nữ sinh không am hiểu lắm về phương diện này.” Vì để Tiết Dao Dao nhìn qua không xấu hổ như vậy, Phó Cửu cười nhạt chớp mắt trái một cái, sau đó vòng một bản tay qua vạt trên tay Tiết Dao Dao, gương mặt tuấn mỹ sạch sẽ sẽ hơi nghiêng, không chỉ tư thế soái khí, giọng nói còn vô cùng dễ nghe.

“Ngón tay dùng sức, lúc chơi bóng nên tận lực áp thân thể xuống dưới, tầm mắt hướng theo vợt tennis và để ngang đánh vào bóng, lợi dụng mắt cá chân kéo hết lực toàn thân, tựa như vậy.”

Phó Cửu nói xong liền nắm lấy tay Tiết Dao Dao, cầm luôn cả vợt tennis dùng chút sức vung lên phía trên, động tác rất dứt khoát, tóc bạc lay động nhanh nhẹn trong gió lướt qua tai Tiết Dao Dao.

Trong nháy mắt, xung quanh cô chỉ dư lại hơi thở nồng đậm mùi kẹo trên người thiếu niên, thanh đậm như nước suối, làm mặt cô không tự chủ được nóng bừng lên. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Tần Thần ăn ghen đến cảnh giới nhất định

Editor: hoapham290 Trái tim Tiết Dao Dao đập nhanh không có quy tắc.

Trước nay cô cũng không dám tưởng tượng có một ngày cô sẽ cách thiếu niên gần như vậy.

Cửu điện hạ đặc biệt dịu dàng. . . Thật sự có thể hòa tan người thành nước.

“Nhớ chưa?”

Giọng nói dễ nghe lại vang bên tai, nghiêng đầu sang một bên lập tức thấy thiếu niên câu môi cười.

Ngay cả các mỹ nữ ở những sân tennis khác đều nhìn không được nhìn về hướng này, ánh mắt tràn ngập hâm mộ.

“Tôi cũng muốn một anh chàng đẹp trai như vậy dạy mình đánh tennis.”

“Cười thật xinh đẹp, anh ấy là ai vậy?”

“Không biết, lần đầu tiên thấy. . .”

Các mỹ nữ không khỏi dừng động tác lại, toàn bộ ánh mắt nóng rất đều đặt trên người Phó Cửu cách lưới bóng.

Chỉ có nhiệt độ trong phòng nghỉ thấp.

Tiếp đãi sinh đứng bên cạnh Tần Mặc cũng không dám nhúc nhích.

Không phải do cậu ảo giác, hàn khí phát ra từ trên người Tần thiếu cơ hồ có thể đông máu người.

Rốt cuộc chuyện này là như thế nào...

Hai tròng mắt Tần Mặc nhìn sâu bóng, một tay chống hàm dưới, ngón tay thon dài mang theo bao tay màu đen đặt ở trên thành ghế, cặp mắt hẹp dài thâm thúy lạnh tới cực điểm, ngay cả tiếng nói cũng tựa như hoa nở tại bắc cực, lạnh từ trong xương cốt: “Đi kêu bọn họ trở về.”

Dù sao anh cũng từ đại viện quân khu ra tới, tàn nhẫn trên người trước nay đều không bị vùi lấp: “Đánh xong ba mươi phút phải nghỉ ngơi, đạo lý này cậu ấy không hiểu, các cậu cũng không hiểu sao?”

Vừa nói xong, anh không để tâm ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn nhân viên tiếp tân một cái.

Cặp mắt thâm thúy kia khiến da đầu người ta tê rần lên.

Tiếp đãi sinh không dám phản bác. Tuy rằng mỗi lần Tần thiếu tới chơi bóng đều đánh hơn hai tiếng mới ngừng lại, nhưng hiện tại Tần thiếu nói đánh đủ ba mươi phút phải nghỉ ngơi thì cần thiết nên nghỉ ngơi!

“Cửu thiếu.” Kỳ thật tiếp đãi sinh cảm thấy lúc này mà đi ngăn cản thiếu niên dạy người đánh bóng cũng có chút không đáng hoàng. Nhưng bây giờ có thể làm sao đây, Tần thiếu phát lệnh, cậu không dám không tuân theo.

Phó Cửu nghiêng mắt: “Chuyện gì?”

“Tôi thấy đáng về vị tiểu thư này có vẻ rất nóng, hẳn là do vừa rồi không nghỉ ngơi đủ.” Tiếp đãi sinh trả lời, mặt không nháy mắt tìm lý do: “Lúc đầu không khởi động mà thời gian vận động quá dài ngược lại không tốt đối với thân thể. Trước tiên để chúng tôi rửa sạch sân bóng một chút, lát nữa hai vị lại đánh tiếp được chứ?”

Đánh tiếp thì ngại nên bồi Tần thiếu đánh đi, đừng bỏ Tần thiếu một mình mà ở chỗ này dạy nữ sinh. Nếu không tôi phải viện cớ một lần nữa!

Phó Cửu cảm thấy kỳ quái, sân bóng này mới đánh ba mươi phút sao lại phải rửa sạch? Nhưng mà nếu tiếp đãi sinh đã nói như vậy, cô cũng không nên nhiều lời, dẫn Tiết Dao Dao đi về phòng nghỉ.

Mới vừa chạm mắt còn tưởng sắc mặt người đàn ông kia sẽ lạnh nhạt hơn chút, không ngờ vẫn một mực tôn quý, ngón tay di chuyển trên notebook cô tự chế, bàn tay khác bung ly cà phê, toàn thân toát lên khí chất vương giả: “Máy không tôi.”

Lời nói khích lệ, Phó Cửu đương nhiên sẽ tiếp thu toàn bộ: “Ồ cứng tốt, tốc độ vận hành rất nhanh, về sau dùng nó đánh phỏ bản cùng anh Mặc.”

Tần Mặc “Ừ” một tiếng, cũng không tiếp tục đề tài này, ngược lại nghiêng đầu nhìn Tiết Dao Dao, không chút để ý xoay chiếc bao tay màu đen trên tay: “Tiết tiểu thư và em Cửu của tôi quen biết như thế nào? Tôi thấy quan hệ giữa hai người không tồi.”

Em Cửu?

Tiết Dao Dao có chút ngậy đại đối với cách xưng hô này, nhưng mà vẫn muốn trả lời vấn đề của Tần Thần, mặc kệ da đầu căng lên: “Hiện tại em là bạn cùng bàn của Cửu điện hạ. Cậu ấy rất tốt, hay giúp đỡ em.”

“Hả?” Tần Mặc nhướng mày, sau đó mỉm cười, có chút lạnh lùng: “Xem ra cậu ấy ở trong trường học cũng không quá tệ...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 119: Về sau vật lý do ta dạy

Tiết Dao Dao không hiểu tại sao Tần Thần lại hỏi như vậy, chỉ mờ mịt gật đầu

Phó Cửu còn ở bên cạnh uống nước, khi ngẩng đầu, cổ trắng nõn đặc biệt thon dài.

Tần Mặc nhìn thoáng qua người thiếu niên, vừa vận thấy động tác này của Phó Cửu, ánh mắt thâm thúy đảo qua gương mặt bóng loáng kia, có chút không nhịn được kéo người lại gần “trường học sau khi học xong thời gian rảnh rồi có thể cho người tự do phóng điện, không cần đọc sách nữa phải không”. Cái gì tự do phóng điện? Phó Cửu khụ một tiếng: “Anh Mặc, ta oan uổng a. Dao Dao vừa là đồng đội, vừa là cô giáo dạy bổ túc vật lý cho ta, về sau thành tích của ta còn phải nhờ bạn ấy nữa”.

Chỉ là học tập?

Tần Mặc vẫn cảm thấy nghi ngờ phải cần kiểm tra, hướng ánh mắt nhìn người vô tội nào đó ,nói:”Học bỏ tức không cần phiền toái nữ sinh,đặc biệt là Tiết tiểu thư,em ấy ngày thường chắc hẳn cũng rất bận”.

Em,em... Tiết Dao Dao muốn nói ra em không bận,nhưng khi chạm vào ánh mắt đầy hàn ý của Tần Thần nên vội nuốt vào trong bụng

Đúng thật là Phó Cửu chưa nghĩ tới vấn đề này.Tiết Dao Dao gia cảnh cũng không quá tốt,đến lúc đó chơi trò chơi khẳng định sẽ chiếm dụng của cô ấy một phần thời gian.Ngày thường cô ấy hẳn cũng muốn nấu cơm cho mình ăn,hơn nữa phải chỉ đạo mình học vật lý... Dường như phương diện thời gian có chút không ổn lắm.

“Không sao,tớ mời giáo viên phụ đạo vật lý ngoài giờ cũng được” Phó Cửu mỉm cười nhìn Dao Dao,rõ ràng đang muốn giải vây giúp cô.

Tần Mặc ngồi bên cạnh nhìn,khuôn mặt trầm xuống “Để người ngoài biết cậu không đạt tiêu chuẩn môn vật lý,cậu thấy vui sao?”

Phó Cửu “...”

Anh Mặc,anh nói chuyện không cần như mạng đao giết người chứ.Tình bạn bè tan vỡ đều do cách lật thuyền như thế.

Nói đến thành tích của Phó Cửu hơi kém,đặc biệt là vật lý. “Không có biện pháp,điều kiện tham gia thi đấu Điện Cạnh là môn nào cũng phải đạt tiêu chuẩn mới được”.Nói tới đây,Phó Cửu mỉm cười,lại gần Tần Mặc,bộ dáng xấu xa: “Nếu không thi tôi dùng tiền mua anh Mặc,anh cho tôi đi cửa sau được không?”

“Có thể” Tần Mặc liếc mắt nhìn người trước mặt một cái: “Mười triệu,cậu có thể vượt qua”

Khuôn mặt đẹp trai của Phó Cửu trở nên suy sụp: “Thôi anh Mặc cho tôi mười nghìn vạn mời giáo viên phụ đạo tốt hơn”

Tần Mặc nhìn khuôn mặt suy sụp của Phó Cửu,lạnh lẽo trong mắt cũng tan ra một chút: “Sau này về vật lý,sẽ do tôi tới phụ đạo”.

Tiết Dao Dao “.....”

Phó Cửu “...”

Tại sao họ cứ cảm thấy Tần thiếu đạo một vòng cũng chỉ vì muốn nói những lời này nhỉ?

Phó Cửu sùng sốt “Anh Mặc,chắc hẳn anh cùng bạn thường xuyên đi”.

“Thời gian phụ đạo cho cậu vẫn có” Tần Mặc vừa nói vừa xoa cục bông xù xù trên đầu Phó Cửu. “Về sau những chuyện mất mặt như thế này giao cho anh trai làm,hiểu chưa?”

Phó Cửu “...”

Tóm lại đại thần sợ đưa “em trai” này làm mất mặt nên mới dạy cô học vật lý

Đột nhiên chuyện này,cảm giác học tập áp lực thật lớn.

“Như thế nào,không muốn?” Tần Mặc đánh giá khuôn mặt kia,cười lạnh một tiếng,bỗng chốc xung quanh không khí xung quanh giảm đi,gần từng chữ nói: “Có phải cậu muốn tôi ném cậu ra ngoài hay không?”

Phó Cửu cười: “Trước tiên cư làm vậy đi,lúc dạy đừng chê chỉ số thông minh của tôi thấp”

Tần Mặc cũng cười,dáng vẻ vô cùng đẹp trai,duỗi tay捏 cằm khuôn mặt thiếu niên: “Chỉ số thông minh của cậu có sao?”

Phó Cửu “...”

Giờ phụ đạo còn chưa bắt đầu,cô đã cảm giác được toàn thế giới đối với cô ác ý rất sâu...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Tàn thần và mặt

Editor: hoapham290

Kể tiếp hai người lại đánh tennis thêm một ván.

Lúc này Tiết Dao Dao thật sự tự giác đem mình trở thành giấy dán tường.

Tàn Mạc đối chiến với Phó Cửu rất có hứng thú.

Nhưng đối với người muốn ngẫu nhiên gặp Tàn Mạc như Phó Hi Minh lại là một loại tra tấn chờ đợi.

Tốt xấu gì thì cậu cũng là thiếu gia nhà họ Phó, cậu đứng tại cửa người tới tới lui lui nhiều như vậy tựa như một tiếp đãi sinh, thật không còn chút mặt mũi nào.

Mười lăm phút trước cậu cũng đã sai người đi tìm Tàn thiếu, nói rằng cậu muốn đánh với Tàn thiếu vài ván.

Dựa theo đạo lý mà nói, chuyện giống như vậy sẽ không bị cự tuyệt.

Nhưng bên kia trả lời lại là Tàn thiếu đang bận, đến cả phòng nghỉ cũng không để cậu đi vào.

Mười lăm phút, cậu đã đứng chỗ này khoảng chừng mười lăm phút.

Quan trọng là Tàn thiếu cũng không cho cậu một câu từ chối.

Nếu tiếp tục chờ đợi, tí nữa những đối tác làm ăn với nhà họ Phó ra tới, cậu nên xử lý như thế nào đây? Lúc này nếu biết từ sớm việc này, cậu đã không khoác lác.

Phó Hi Ninh nắm chặt vợt tennis trên tay, mỉm cười với bảo tiêu mặc quần áo đen nói: “Anh lại đi hỏi tôi một chút xem khi nào Tàn thiếu có thể ra ngoài?”

Bảo tiêu mặc đồ đen rất lễ phép, đi hỏi lại lần nữa.

Chỉ là sau khi Tàn Mạc nghe được vấn đề này, vẫn chỉ đạm mạc ném ra bốn chữ: “Để cậu ta chờ.”

Phó Cửu thấy cảnh bảo tiêu mặc đồ đen tiến vào đi ra bốn lần, vịn chặt băng vải màu đen trên cổ tay, tò mò chen đầu: “Có việc gì sao?”

“Không có gì.” Tàn Mạc nhìn mờ mờ còn dính lại trên người thiếu niên, xoay mặt cô lại, lạnh nhạt nói: “Lần trước tên Phó Hi Minh kia từng khi dễ cậu sao?”

Phó Cửu nhướn mày. Lần trước? Khi dễ cô?

Thằng con riêng kia đã từng khi dễ cô... Nhưng mà nếu đại thần đã hỏi như vậy, cô đương nhiên phải gạt đầu: “Ừm, đúng vậy.”

“Vậy đúng rồi.” Tàn Mạc quơ vợt tennis của mình vài cái, nói một câu khá kỳ lạ.

Phó Cửu nghe như lọt trong sương mù, hoàn toàn không biết ý của đại thần. Nhưng này cũng không ảnh hưởng tới vẻ đẹp của cô. Tiếp tục cười cười với Tàn Mạc.

Tàn đại thần cảm thấy cách làm này của anh không có vấn đề.

Có người khi dễ em trai của anh, người làm anh trai như anh đương nhiên phải trút giận giúp em trai.

Phó Hi Minh vẫn không biết được khi nào cậu chọc tới người đàn ông này, vững chắc đứng bên ngoài bốn mươi phút, khuôn mặt nhỏ tuổi bị nhìn đến vô cùng xấu hổ.

Còn có khách nhận trực tiếp xem cậu thành huấn luyện viên phụ trợ, vẫy tay kêu cậu đi qua nhật bóng.

Một màn này vừa vụn bị đoàn người Phó Trung Nghĩa đi ra thấy được.

Phó Hi Minh thật sự chịu không đựng không nổi, hung hăng nhìn thoáng qu khách nhân kia: “Ông con bà nó mới là người nhật bóng.”

Khách nhân kia cũng bức: “Cậu không phải người nhật cầu thì đứng ở chỗ này làm gì!”

Phó Hi Minh không nói rõ ra rằng đến cả cửa cậu còn chưa đi vào, chỉ dậm chân mạnh đi ra bên ngoài.

“Phó thiếu, làm sao vậy? Tàn thiếu đâu?” Đoàn người kia vội vã hỏi.

Con tức này của Phó Hi Minh không có chỗ xả,nói thẳng một chữ: “Cút.” Dù sao những người này không có tiền như nhà cậu.

Sắc mặt những trưởng bối đó lập tức thay đổi.

Phó Trung Nghĩa còn muốn giải thích: “Đứa nhỏ này...”

Khách nhân kia lại cười lạnh một tiếng: “Hả? Tàn thiếu? Muốn gặp cậu ấy là gặp được sao? Đứng ở bên ngoài đợi hơn ba mươi phút chứng minh là đã bị Tàn thiếu cự tuyệt còn chưa từ bỏ ý định,loại người này tôi thấy rất nhiều! Cho rằng tôi đánh tennis hai lần,đến lần thứ ba là có thể gặp Tàn thiếu.Kết quả làm cho con tức của mình càng thêm lớn.Xuy,đóng giả người giàu có làm cái gì!”

Một câu như vậy làm cho Phó Trung Nghĩa lâm vào tình cảnh cực kỳ xấu hổ.

Sau khi bảo tiêu nhìn thấy một màn này,lại đi vào nói nhỏ bên tai Tàn Mặc vài câu.

Biểu tình của Tàn Mặc không thay đổi,cầm vợt tennis trên tay,giọng nói rất nhạt: “Đã biết.”

Nhưng mặc dù là vậy,bảo tiêu cũng có thể nhận thấy được,lúc này rõ ràng là bố cục do chính tổng giám đốc Tàn bài trí...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 121: Trở về cùng tôi

Editor: hoapham290

Hai người đánh tennis tới trời tối mới tan cuộc.

Tàn Mặc thật sự bận, làm tổng giám đốc một tập đoàn lớn, trên người còn kiêm chức đội trưởng chiến đội Đế Minh, lâu lâu lại có vài cuộc gọi đến.

Phó Cửu thừa dịp đại thần không chú ý tới mình, lặng lẽ đi vào phòng thay đồ nhanh chóng đổi quần áo, sau đó cầm một tay trong túi quần, xấu xa cười với người đàn ông còn đang nghe điện thoại, khoa tay múa chân làm động tác tỏ ý cô đi ra ngoài trước.

Tàn Mặc vốn không muốn để Phó Cửu ra cửa trước, nghĩ tới bản lĩnh chọc người của gia hỏa này, không giữ cậu ta bên người lập tức sẽ gây phiền toái cho anh.

Nhưng anh nghĩ đi nghĩ lại, lúc này thiếu niên đang trong thời kỳ phản nghịch tuổi thanh xuân nên không thể quản quá nghiêm. Vì thế anh gật đầu, nhưng mà ánh mắt kia vẫn tràn ngập cảnh cáo, ý tứ đơn giản là muốn cô thành thật một chút.

Người ở đầu dây bên kia không biết tổng giám đốc nhà bọn họ vì có gì lại an tĩnh như vậy, còn tưởng rằng báo cáo của anh ta xảy ra vấn đề, run rẩy nói: “Tổng giám đốc Tàn?”

“Anh tiếp tục đi.” Tàn Mặc buông vợt tennis xuống, dạo bước đi vào phòng thay quần áo, một tay cầm điện thoại, hàm răng cắn trên khóa kéo trang phục đánh bóng, bàn tay khác dùng thêm chút sức, tư thế cởi quần áo rất tàn khốc, bên trong đó lộ ra soái khí.

Phó Cửu quay đầu lại nhìn thoáng qua đường cong gợi cảm đủ khiến phụ nữ điên cuồng, đàn ông ghen ghét kia, sau đó đem ánh mắt dùng trên người của mình.

Về sau cô vẫn không nên nói muốn so lớn nhỏ với đại thần.

Cảm giác có chút nguy hiểm...

Ba người ngồi một chiếc xe, vẫn dựa theo vị trí như cũ.

Chỉ là lúc này năng lực tiếp thu của tài xế hay Tiết Dao Dao đều mạnh hơn khá nhiều so với vừa rồi.

“Đưa Tiết tiểu thư về nhà trước.”

“Vâng.”

Tài xế lái xe rất ổn.

Đó là chợ bán thức ăn bên cạnh khu chung cư cũ, tới tới lui lui đều là xe đạp.

Đừng nói tới Tàn Mặc, ngay cả tài xế cũng rất ít tới loại địa phương như thế.

Tiết Dao Dao hiểu chuyện, không để bọn họ đi vào sâu bên trong: “Đến đây được rồi, nhà em không xa, đoạn đường còn lại em đi bộ qua là tới. Cảm ơn Tàn Thần, cảm ơn Cửu điện hạ.”

Phó Cửu thấy cô xuống xe cũng bước xuống theo.

“Thật sự không xa?”

“Ừm.”

Tiết Dao Dao đứng ngoài xe, gương mặt mồm mỉm rất đáng yêu: “Cửu điện hạ cậu yên tâm, sau khi về tới nhà tớ sẽ luyện tập kỹ năng cậu dạy cho tớ ngày hôm nay thật tốt.”

“Cái đó à, tùy ý là được.” Phó Cửu cười, thấy cô cả ngày có chút khấn trương, đuổi tay vỗ nhẹ cái ót của Tiết Dao Dao: “Có tớ làm đội trưởng ở bên sẽ không thua được.”

Tiết Dao Dao sững sờ che cái trán của mình lại, cũng nở nụ cười theo. Quả nhiên Cửu điện hạ rất dịu dàng...

Hai người đều mặc giáo phục*, bản thân Phó Cửu đã dễ hấp dẫn người khác, hơn nữa thêm một động tác như vậy, người lui tới không khỏi ngoái đầu lại nhìn nhìn.

Advertisement

00:00

*Đồng phục của trường.

Hơi thở thanh xuân rất nồng đậm, đặc biệt là cảnh tượng đời thường đầy sức sống như vậy.

Tàn Mặc ngồi ở ghế sau xe nhìn cửa kính đang hạ xuống, đôi mắt đen kịt tựa đêm lạnh lẽo, tất cả cảm xúc đều bao phủ ở trong đó, tay cầm máy tính làm việc cứng nhắc dùng thêm sức ghì chặt như đang ấn nhấn điều gì đó...

Lúc này anh không xuống xe mà chờ đến khi thiếu niên lên xe mới thông thả ung dung sửa sang lại ống tay áo của mình một chút: “Hủy bỏ bữa tiệc ngày hôm nay, trực tiếp về biệt thự.”

Tài xế: “...”

Về biệt thự?

Nhưng trên xe còn có người khác nha!

Có phải thiếu gia đã quên việc đuổi Cửu thiếu về nhà hay không?

Phó Cửu cũng chờ người ra, nhướn mày hỏi: “Còn tôi?”

Tàn Mặc nghiêng đầu cười một chút, dáng vẻ cũng không phải rất vui sướng, tay mang bao tay màu đen nhẹ nhàng vỗ vỗ mặt thiếu niên, hơi thở như gió mùa đông ở miền Bắc, lạnh thấu xương.

“Trở về cùng tôi.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Đại thần mang Cửu gia về nhà dạy dỗ

Về nhà cùng đại thần?

Phó Cửu nghĩ nghĩ, cũng không có gì là không thể.

Nhà đại thần chắc hẳn có rất nhiều linh kiện máy tính tốt.

“Được,tôi đó còn có thể tham quan phòng của anh Mạc.”

Phó Cửu thần nhiên nói.

Lúc tài xế nghe tới câu kia của thiếu gia nhà ông,cả người đều chấn kinh.

Thiếu gia muốn đưa người ở ngoài đại viện về biệt thự?

Này quả thật là chuyện trước nay chưa từng có.

Kể cả thời điểm thiếu gia còn đi học cũng sẽ không mời ai về nhà...Tuy rằng thái độ vừa rồi của thiếu gia không giống như mời khách,ngược lại giống kiểm chuyện phiên toái với người hơn...

Nhưng... Bao nhiêu đó cũng đủ để người ta cảm thấy đây là giấc mộng!

Xe chạy không nhanh,Phó Cửu có thể nhìn thấy tiêu chí đặc trưng của đại viện quân khu dọc theo đường đi.

Những nơi như thế đều là lấy yên tĩnh trong ồn ào,xe ra vào phải trải qua kiểm tra,người thường căn bản không vào được.Mỗi ngày đều có quân nhân mang võ trang chuyên môn đứng gác,cao quyền trong cao quyền.

Kiếp trước cô cũng không phải chưa từng tới nơi như vậy.

Chỉ là khi đó cô đang thu nhặt một số hạt giống tuyển thủ từ các cơ quan tình báo lớn...

Tần Mạc vừa xuống xe,nhóm binh lính mặc quân trang trắng thối: “A” một tiếng rồi nâng tay lên.

Rất dễ để người ta cảm giác được nơi này hoàn toàn bất đồng với bên ngoài.

“Thiếu gia.” Một người hầu trang điểm như phụ nữ trung niên đi lên đón.

Tần Mạc dùng một tay tóm Phó Cửu kéo lại đây,tiếng nói rất nhạt: “Di Trương,đây là Phó Cửu,em trai của con,sau này cậu ấy sẽ thường xuyên tới,di xem rồi an bài.”

Di Trương ngẩng ra,bà làm việc ở nhà họ Tần lâu như vậy cũng khá rõ ràng chuyện trong nhà. Từ khi nào thiếu gia lại có thêm em trai??

Ông chủ và phu nhân hẳn là cũng không biết nhỉ...

Phó Cửu còn muốn nói chuyện cùng di Trương,nụ cười ma quái mê hoặc người vừa mới xuất ra đã bị Tần đại thần nắm cổ tay: “Đừng tùy tiện phóng điện,đã hiểu?”

“Tôi chỉ muốn chào hỏi...”

Tay Tần Mạc dùng thêm chút sức,thần nhiên nói: “Chào hỏi cũng không được,lên lầu.”

Phó Cửu có chút buồn bực nho nhỏ ngâm kẹo que. Tần đại thần làm anh trai có thể dùng quần cô quá nghiêm được hay không!

Tần Mạc vừa vào phòng lập tức ném áo khoác lên ghế sofa,tay trái mở cúc áo sơ mi ra,cứ như vậy nhưong mảy nhìn thiếu niên,dáng vẻ bá đạo tàn nhẫn: “Cảm thấy tôi quần cậu quá nghiêm sao?”

Phó Cửu cũng ngồi xuống,lười biếng ngáp một cái: “Có chút.”

Tần Mạc nhìn đầu của thiếu niên cách mình rất gần,không biết tại sao hẳn ý lại tan bớt một ít,tự phụ đầy người: “Chúng ta nói một chút về đề tài đàn ông đùa giỡn với nhau.”

Phó Cửu “...”

Đề tài đùa giỡn giữa hai người đàn ông?

Cô đùa...không thích hợp đâu nhỉ...

Cô cũng không phải là đàn ông...

Thành thật mà nói thì anh Mạc à,anh thật sự tìm nhầm người.

“Hiện tại cậu rất muốn yêu đương ư?” Tần Mạc thấy thiếu niên một bộ ừ ừ không có sức sống,cảm thấy thái độ của mình có vẻ quá cứng cỏi.Dù sao

cũng không nên đối xử với em trai như với cấp dưới, không tự giác bỏ thêm một câu: “Tôi cũng không phản đối yêu sớm, chỉ là lúc này nên đặt lực chú ý vào học tập nhiều hơn.”

Phó Cửu nghe đến ngây người, cô không có muốn yêu đương nha!

“Về sau cách xa nữ sinh một chút.” Tần Mặc thấy thiếu niên không chịu ngẩng đầu, giọng nói cũng phai nhạt đi: “Trước khi yêu đương với người khác, ít nhất phải đạt được tiêu chuẩn đúng không? Hạng nhất đếm ngược, hửm?”

Phó Cửu lại bị chọc một dao, nhìn không được nhấc cánh tay đặt lên trên vai anh, đôi mắt rất xinh đẹp: “Anh Mặc, không bằng chúng ta bàn một chút về đề tài làm thế nào để trở thành người anh trai tốt đi.”

“Hả.” Tần Mặc nhìn sùn mặt thiếu niên, lòng bàn tay lướt qua môi mỏng của mình, cười lạnh: “Ý của cậu là nói anh trai như tôi còn chưa đủ tốt sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Tần Mặc dung túng em trai

Trong hoàn cảnh như lúc này chắc chắn không ai dám trêu chọc Tần Mặc.

Nhưng Phó Cửu thì khác, ở trong mắt cô không có gì là phi thường đáng sợ: “Có thêm chút khoan dung thì tốt hơn.”

“Đến lúc này tôi còn không đem cậu ném ra ngoài đã là rất khoan dung.” Tần Mặc ánh mắt đậm đặc đảo qua cái tay của thiếu niên, giọng nói rất trầm.

Phó Cửu nhìn nhìn tư thế của mình, nghiêm túc giải thích: “Có quan hệ tốt với anh Mặc mới làm như vậy.”

“Tôi xem người có quan hệ tốt với cậu không ít, ví như Tiết Dao Dao.” Tần Mặc nói tới đây thì cười lạnh một tiếng, không nghĩ tới gia hỏa này cư nhiên lại có hảo cảm với nữ sinh như vậy, tiện tay cởi áo somi của mình ra, thay đổi đề tài: “Có đói bụng không?”

Phó Cửu ngậm kẹo que gât đầu: “Đã sớm đói bụng.”

Nghe vậy, Tần Mặc liếc mắt nhìn thiếu niên một cái lại cảm thấy mình có chút xem thường mọi chuyện.

Quá lắm chỉ là hảo cảm. Cũng không phải là thích.

Tuổi này đối với người khác có hảo cảm là rất bình thường.

Quản quá gắt gao sẽ đưa tới phản cảm

Tương tự đến năm chữ thời kỳ thanh xuân phản nghịch, Tần Mặc liền quyết định dạy dỗ thích hợp, không cần quá mức.

“Muốn ăn cái gì?” Tần Mặc một bên hỏi Phó Cửu, một bên bước đến nơi để điện thoại.

Phó Cửu suy nghĩ một lúc: “Lẩu cay, lòng bụng nhiều một chút, thịt bò nhiều một chút, thêm nhiều rau xanh nữa.”

Tần Mặc nghe xong cũng không chê Phó Cửu là đồ tham ăn, hạ mắt ấn gọi nội tuyến: “Alo, di Trương, chúng con ăn ở nhà ăn, di chuẩn bị một chút nồi lẩu cay, còn có...”

Phó Cửu đứng bên cạnh nhìn sùn mặt tuần mỹ đầy tự phụ của nam nhân, có chút ngoài ý muốn, cô còn tưởng rằng bọn họ sẽ ra ngoài ăn, không nghĩ tới là ăn ở Tần gia.

“Cậu cứ thoải mái xem, tôi đi thay quần áo.” Nói xong câu đó Tần Mặc liền lôi kéo cổ áo, đi vào phòng ngủ của hắn, tiếp theo nghĩ tới cái gì đó, ngừng lại hỏi: “Cậu có muốn thay quần áo hay không?”

Phó Cửu đương nhiên sẽ không đáp ứng, sự tình trong phòng thay quần áo cô không muốn lại lần nữa trải qua.

“Quần áo của anh Mặc quá lớn tôi mặc không vừa.”

Nghe vậy, Tần Mặc trên dưới liếc mắt quét thiếu niên một cái, quả thật có chút lùn.

Nhưng mà những lời này anh không có nói ra. Làm một người anh tốt cho em trai một chút mặt mũi cũng là cần thiết.

Đáng tiếc chính là, Phó Cửu không lĩnh ngộ được chuyện đại thần giữ mặt mũi cho mình, dù sao ý tứ trong ánh mắt kia quá phong phú.

Cô cũng không ngốc, đương nhiên biết anh nghĩ cái gì.

Cúi đầu nhìn chính mình, cao 1m73, đối với nữ sinh nàg cũng không thấp...

Không có chủ nhân, Phó Cửu đương nhiên sẽ đi dạo, hơn nữa là nam nhân thiếu chút nữa bắt được cô này càng cảm thấy có hứng thú.

Dù sao cô cũng tiêu dao ở cơ bộ phía tây nhiều năm, cảnh sát phải bao nhiêu nhân lực tới bắt nàg đều không ai bắt được, thậm chí cô là nam hay nữ cũng không biết.

Tuy rằng nguyên nhân trước đây cô bị phát hiện phần lớn là do thiết bị cô dùng không theo kịp.

Nhưng mặc dù là như vậy, năng lực trinh thám của đại thần cũng có chút không giống con người.

Phòng của Tần Mạc cùng con người của anh giống nhau, hai màu đen trắng phân rõ, dùng kệ sách làm bằng gỗ nguyên chất, xa hoa, thói quen ở sạch, thanh lãnh tuyệt trần.

Trên kệ đặt đầy sách, trừ bỏ một ít quyển sách liên quan đến máy tính ở ngoài, còn lại là rất rất nhiều sách tâm lý học và phân tích động cơ.

Phó Cửu nhú mày một chút, tùy tiện rút một quyển sách ra xem, con người nữ xuống mang theo đạo quang, đây là sở thích còn lại của đại thần trừ việc chơi trò chơi sao?

Tâm lý tội phạm?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124: Tần Thần nói xử lý cậu

Ở đại lục này, người có thể nghiên cứu tâm lý tội phạm chắc hẳn không nhiều lắm.

Huống chi có thể lưu lại chú giải trong sách càng hiếm hơn.

Phó Cửu nghiên ngẫm nhếch môi mỉm cười.

Đại thần giấu còn rất sâu.

Trách không được bọn họ đều nói người như Tần thiếu, toàn bộ ba tỉnh miền Đông Bắc không ai dám trêu chọc.

Nếu cảnh sát nào cũng giống như đại thần, phòng chừng cô che dấu sẽ mất rất nhiều công sức.

Tâm lý tội phạm, trong xương cốt là một quân nhân, hơn nữa hay nghiên cứu về máy tính...

Phó Cửu tin tưởng rằng trên thế giới này có một số người không kẻ trùng sinh bao nhiêu lần đều không so sánh được.

Đại thần có lẽ chính là người duy nhất trong mười nghìn người đó...

“Có hứng thú với sách của tôi sao?” Tần Mạc đã tắm rửa xong, anh mặc áo dệt kim mỏng nhạt màu phối hợp cùng quần vải dài, nhìn anh nhu hòa hơn rất nhiều, có nét như bộ dạng ở nhà của những nam minh tinh tại quốc gia H, tóc màu đen cũng dán vào bên tai, mang theo hơi ẩm ướt, cổ tay lộ ra bên ngoài nhìn qua đặc biệt trắng.

Anh cứ như vậy từ phía sau Phó Cửu bước lại đây, ngón tay thon dài đặt trên cuốn sách “Trong lòng tội phạm” cô đang đọc.

Hơi thở mùi bạc hà thanh đậm như nước, trộn lẫn một chút hương thuốc lá, rơi xuống từ trên đỉnh đầu Phó Cửu, vô cùng quen thuộc cũng vô cùng dễ người.

Với tư thế như vậy, lúc Phó Cửu quay đầu lại vừa vận nhìn thấy cảm tron bóng của anh.

Phó Cửu nghĩ tới vấn đề chiều cao, cô không được tính là thấp, người đàn ông này lại cao hơn cô một cái đầu.

Trách không được thời điểm vừa rồi đại thần đi tới, ánh mắt lại ghét bỏ như vậy... Cao như thế đúng thật có tư cách ghét bỏ cô...

Tần Mạc cũng hạ mắt, ánh mắt thâm thúy dừng trên mặt của thiếu niên, tựa như muốn động lại trong tức khắc.

Anh rất nhanh đã rút quyền sách trên tay cô ra nhét vào kệ sách lại, bàn tay khác trực tiếp túm chặt cổ áo sau của giáo phục cô đang mặc, cứ vậy mà nghiêng thân mình hỏi Phó Cửu, môi mỏng cách mặt cô rất gần, hơi thở cũng có thể phả vào mặt Phó Cửu: “Rất đẹp sao?”

“Có lẽ vậy.” Phó Cửu nhẹ nhàng cười, có chút quyền rũ người: “Trách không được anh Mạc có thể định vị phạm vi của tôi nhanh như vậy, năng lực trình thám mạnh thế mà. Nếu biết trước tôi đã không nhảy ra ngoài sớm như vậy mà trốn đi bởi anh Mạc chơi mấy trận.”

Tần Mạc lại tự nhủ với bản mình lần nữa, thiếu niên đang trong thời kỳ phản nghịch.

Làm anh trai, dù thẳng thót này có tùy tiện động vào đồ vật của anh, anh cũng không thể bóp gãy móng vuốt của cậu ta.

Nhưng mà đứa nhỏ này vẫn muốn xen vào.

Tần Mạc dùng thêm sức, mặc kệ thiếu niên đang trong tư thế gì, túm cô đi ra ngoài: “Sách học bù tí nữa hẳn xem, đi ăn cơm trước.”

Từ sau khi gặp được đại thần, số lần cô bị người xem thành bao tải nhiều lên rõ ràng: “Anh Mạc, chúng ta thương lượng chút. Anh đừng luôn kéo tôi đi như vậy, quá ảnh hưởng tới hình tượng của tôi.”

“Nhìn lên sách của người khác không ảnh hưởng hình tượng của cậu ư?” Tần Mạc bắt lấy vẻ mặt của thiếu niên, giống như đang giáo huấn con mèo nhỏ không nghe lời.

Phó Cửu cũng không phủ nhận: “Tôi chỉ muốn nhìn một chút xem người có thể bắt được tôi rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại. Anh Mạc, anh ngoại trừ chơi trò chơi còn làm gì không?”

“Kiếm tiền.” Sau khi Tần Mạc nói xong, dùng sức nheo nheo cảm thiếu niên: “Đừng hỏi thăm nhiều như vậy, lại vô nghĩa tôi sẽ xử lý cậu. Đi hầm lâu thôi.”

Phó Cửu cảm thấy nên thừa dịp cơ hội này giáo dục đại thần một chút, thò mặt lại gần, hết sức xấu xa cười: “Anh Mạc, thực tế thì vai trò làm anh trai này, anh còn vài chỗ không đạt tiêu chuẩn. Nói thật, nếu anh cứ nói chuyện thô lỗ như thế sẽ không theo đuổi bạn gái được.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 125: Ai nói ta làm anh trai không đạt tiêu chuẩn

Editor: Thư NM

“Tôi không cần theo đuổi bạn gái, tự nhiên sẽ có nữ nhân tới theo đuổi tôi.” Tần Mạc nhàn nhạt nói, đề thấp khuôn mặt tuần tú, đến cả hơi thở đều đánh vào trên môi của Phó Cửu: “Cho nên cậu nói những lời này cũng không nằm trong phạm vi suy xét của tôi, ngoan một chút, nghe lời một chút, đừng làm tôi vụn gãy cổ cậu rồi cậu mới tuân theo, hiểu chưa?”

Nói xong câu này, Tần Mạc liền buông thiếu niên ra, tấm lưng to lớn thâm chí khá chắc chắn.

Chủ yếu là đại thần nói những lời kia làm Phó Cửu xác thật khó mà phản bác.

Dựa vào ngoại hình của nam nhân này xác thật không lo vấn đề bạn gái.

Ở Giang Thành, không chỉ các thiếu nữ chơi trò chơi cung phụng hẳn như thần, ngay cả những tiểu thư thế gia cũng không ai có thể cự tuyệt được quyền thế Tần gia dụ hoặc.

Hơn nữa... cho dù là đem những thứ quyền thế đó đều dứt bỏ.

Dáng người cùng tướng mạo kia của đại thần, phỏng chừng là đi làm Nguru Lang cũng sẽ đoạt cái tay đầu bảng... Về sau cô cũng sẽ không lấy bạn gái công kích đại thần, cần bản là công kích không tới. Không giống như đại thần công kích thần tích của nàng một lần đánh một lần chuẩn... Nghĩ đến đây, Phó Cửu lại có chút buồn bực, chuẩn bị dùng thịt bò nóng hầm hấp trong nồi lẩu tới an ủi một chút chênh lệch trong lòng mình. Chỉ là nàng không nghĩ tới chính là, sau khi ngồi xuống, trên bàn cơm chỉ bày một bộ chén đĩa, đặt tại vị trí trước mặt người đàn ông kia.

Phó Cửu cười nhạt ngược mắt nhìn di Trương, trên gương mặt sạch sẽ tuần mỹ tràn ngập ánh mặt trời. Di Trương lại không dám đối diện với ánh mắt đầy soái khí này của thiếu niên, liền tiếp nghiêng đầu nhìn Tần Mạc, về mặt muốn nói lại thôi.

Phó Cửu nhìn thấy tình huống này liền biết là do đại thần phân phó, cũng không quanh co lòng vòng, đối với Tần Mạc nói: “Anh Mạc, chén đĩa của tôi

đầu.” Thịt bò cay trong nồi lẩu sôi sùng sục, gấp ra bỏ một ngum to vào trong miệng, liền môi răng đều là mùi thơm, chỉ cần nghĩ tới đã cảm thấy ngon.

Tần Mặc nhàn nhác nâng mi mắt, sau đó dùng đũa gấp một đồng thịt bò cho vào chén mình: “Tôi làm anh trai không đạt tiêu chuẩn, dĩ nhiên là tôi ăn, cậu nhìn.”

Phó Cửu: ..... Đại thần, làm người thật sự không nên tàn nhẫn như vậy, sẽ không có bạn, anh biết không?

Tần Mặc lại quét mắt liếc hắt một cái, chỉ thấy gương mặt tuấn tú của thiếu niên ngay lập tức suy sụp xuống, đôi mắt xinh đẹp còn đang nhìn mình, tóc màu bạc mượt mà nhìn có chút vô tội.

Điều này làm hắn nhớ tới thiếu niên vẫn đang trong thời kỳ thanh xuân phản nghịch, bắt đầu tự nhủ với chính mình, có phải hơi quá phận hay không.

Dù sao đây cũng là lần đầu tiên thiếu niên tới nhà làm khách. . .

“Rất muốn ăn thịt bò sao?” Tần Mặc hỏi người đối diện. Phó Cửu chống cằm, đầu lưỡi liếm môi dưới, soái khí tà nịnh: “Anh nói đi, tôi bồi anh đánh tennis lâu như vậy, đã sớm đói bụng.”

“Trong lúc cậu bồi tôi đánh tennis, cậu đùa giỡn bao nhiêu người, cậu nhớ nổi không?” Tần Mặc cười một chút, cũng không tính là ám áp: “Còn có một phần ba thời gian chỉ giáo người khác.”

Phó Cửu dừng một chút, lập tức đứng lên, cánh tay chống lên bàn ăn, cúi người qua, khó miệng hàm chứa ý cười: “Ghen?”

“Ghen?” Độ ấm trên người Tần Mặc ngày càng thấp, cầm đũa trúc trên tay, dùng ánh mắt ý bảo thiếu niên nhìn vào đáy nồi: “Lại muốn biến thành nó?”

Phó Cửu thiết tình cảm thấy đại thần quá khó chọc, không thổi khí vào tai anh, anh sẽ vẫn lạnh lùng như vậy. Khi nào mới có thể ăn thịt bò đây? Cô thật đói. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng*: *Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 126

Editor:hoapham290

Thiếu niên lại chán nản, Tần Mặc không phải không nhìn ra được, con người thâm thúy đảo qua đầu nhỏ rũ xuống của Phó Cửu, khóe miệng hơi nhếch lên, lấy tư thế làm anh trai ra: “Về sau còn tùy tiện yêu sớm sao?”

Phó Cửu lắc đầu một chút, lại cảm thấy không đúng, cô yêu sớm từ khi nào? Cô chỉ trêu chọc vài bạn nữ mà thôi.

Nguyên bản cô muốn nâng mắt, mở miệng nói rõ ràng, không nghĩ tới vừa há miệng đã bị người đàn ông nhồi nhét một ngum thịt bò non.

Thịt bò lạnh vừa, không quá nóng, ăn vào rất vừa miệng.

Trên tay anh vẫn cầm đũa gỗ, chẳng qua đôi đũa kia đã quay ngược đầu đút cho thiếu niên.

Thấy được một màn như vậy, không chỉ riêng Di Trương há to miệng đứng ở bên cạnh, ngay cả bọn lính gác gần đó cũng không dám tin tưởng nhìn lẫn nhau.

Này... Đây là tình huống như thế nào ?!

Thiếu gia cậu ấy thế nhưng... Thế nhưng sẽ đút cho người khác ăn?!

Di Trương còn nhớ rõ thời điểm thiếu gia khoảng tám tuổi ngồi đọc sách ở trong sân, tuy cậu ấy còn nhỏ tuổi nhưng cũng đã rất giống một quý ông, ăn mặc một thân tây trang màu đen loại nhỏ, bên ngoài khoác áo gió lông tơ, trong tay luôn bùng một ly trà, tất cả người trong đại viện đều quay đầu nhìn.

Lúc ấy trong lòng phu nhân cũng gọn sảng, muốn đút thiếu gia ăn một miếng trái cây.

Ngay từ đầu thiếu gia không nói gì, đại khái là cảm thấy phu nhân âm ỉ một hồi sẽ mệt mỏi rồi ngưng.

Thiếu gia cực kỳ bình tĩnh buông sách xuống, về mặt tự phụ nói với phu nhân: “Mẹ, con đường truyền bá vi khuẩn của nước miếng nhanh hơn gấp mười lần hô hấp bình thường, không được lấy tâm xía rằng mình đã dùng qua để đút người khác ăn gì đó, đây là kiến thức cơ bản.”

Một màn này đến bây giờ vẫn luôn quanh quẩn trong đầu di Trương.

Một đứa trẻ chưa tới mười tuổi thế nhưng sẽ nói ra loại truyện truyền bá vì khuôn như thế, đối tượng lại còn là mẹ của mình.

Hình ảnh như vậy vừa đáng yêu lại khiến người ta giật mình.

Vì thế nên sau này, lúc di Trương nấu đồ ăn, phản ứng đầu tiên sẽ là nghĩ đến com này làm ra có sách hay không.

Dù sao thiếu gia nhà bọn họ có thói ở sách... Là sự thật.

Nhưng... Từ bao giờ thiếu gia lại dùng đùa của mình để đút cho người khác?!

Không phải nói sẽ truyền bá vì khuôn sao?

Hiện tại thiếu gia không còn chê vì khuôn nữa?

Nếu phu nhân nhìn thấy một màn này, nhất định sẽ không còn ưu nhâ!

Bản thân Phó Cửu cảm thấy không có gì nghiêm trọng, có thịt ăn hàng ngày thì không gì vui vẻ hơn.

Trong nháy mắt cô đã đem vấn đề yêu sớm hay không yêu sớm vứt sang một bên.

Tần Mặc nhìn thiếu niên cười cong mắt không nói thêm gì nữa.

Nếu đã là em trai do chính anh nhận về, tất nhiên phải nuôi dưỡng tí mĩ.

Đối phương chắc hẳn cũng đã ý thức được vấn đề của mình.

Nói không hề yêu sớm, đại biểu còn được tính là nghe lời anh.

So với những kẻ làm xằng bậy cả ngày đó, điểm này tương đối thuận mắt.

Hơn nữa bộ dáng thiếu niên ăn cái gì cũng giống đang ăn com.

Càng nhìn càng thấy giống con mèo anh nuôi, chỉ cần ăn nó sẽ ngoan ngay. Quan sát thì quan sát, không nên quá gắt gao, dù sao cũng đang trong thời kỳ phản nghịch.

Sau khi Tần Mặc tự nói cho chính mình cũng ăn một lát thịt bò, vẫn dùng đôi đũa gỗ kia.

Điều này càng khiến di Trương bị chần trệ một lần nữa, cầm đũa gỗ dự phòng lấy tới cho Phó Cửu trên tay cũng vô dụng. Cả ngày nay bà đều cảm giác được kỳ ảo là thế nào.

Nhưng mà bà cũng vì thiếu gia mà cảm thấy cao hứng.

Dù sao đây vẫn là lần đầu tiên bà nhìn thấy thiếu gia thân cận với người khác như vậy. Cuối cùng thiếu gia cũng có chút tình người...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127: Học bù ngọt ngào

Editor: hoapham290

Ăn xong một nồi lẩu, Phó Cửu cực kỳ thỏa mãn, vừa muốn hẹn đại thần ngày mai gặp đã nghe người nọ chậm rãi mở miệng: “Tôi sai người chuẩn bị sách vật lý đầy đủ rồi, chúng ta học bổ túc từ hôm nay trở đi.”

Phó Cửu trời sinh có mâu thuẫn với vật lý, bàn tay chống hăm dưới của mình, bộ dáng ăn chơi trác táng cười: “Tốc độ nhanh như vậy, hiệu suất học tập sẽ không tốt.”

“Trường học của cậu chỉ còn chưa tới bảy ngày nữa sẽ bắt đầu thi tháng. Cậu cảm thấy bằng năng lực học tra của cậu, không học bù cấp tốc thì môn vật lý có thể đạt tiêu chuẩn sao?” Tần Mặc cầm lấy cây bút máy, sùnn mặt vẫn tuấn mĩ như cũ, giọng nói nhật phảng phất như đang trần thuật lại một sự kiện có thật.

Nhưng mặc dù là như thế, Cửu gia của chúng ta vẫn cảm giác được mình bị công kích.

Phó Cửu không khỏi bắt đầu tự hỏi bản thân, cô tìm ai dạy mình học thêm cũng được mà, vì có gì lại cố tình tìm đại thần chứ...

“Ăn no rồi thì đi lên lầu cùng tôi, đàn ông không cần phải cạo tóc cạo lông như vậy.” Tần Mặc mặc áo dệt kim mỏng nhạt màu, một tay cầm vào túi quần, không còn khiến người ta cảm giác áp bách nặng nề, chính là vì nguyên nhân đó mà Phó Cửu mới không tiếp tục trêu chọc được.

Đại thần quá thanh trần thoát tục, không cần thận một chút sẽ bị khuôn mặt kia hấp dẫn.

Ở thời cổ đại, người ta nói hồng nhan họa thủy không phải là không có căn cứ.

Cô chính là bị gương mặt kia mê hoặc.

“Tập trung một chút.”

Hai người cùng nhau ngồi trước chiếc bàn dài hẹp kiểu cổ, trên bàn ngoại trừ sách giáo khoa vật lý còn có đủ loại sổ liệu tuyến, tạp chí kinh tế, Ipad chuyên dụng của đại thần và bảng liệt kê phân tích môn tâm lý học.

Phó Cửu cảm thấy tương đối hứng thú đối với người phía sau.

Ngón tay thon dài của Tần Mặc đập lên trên mặt bàn, biểu tình thân nhiên mở sách giáo khoa vật lý ra.

Lúc này Phó Cửu mới đem lực chú ý kéo trở về.

Di động của Tần đại thần đặt ở một bên bỗng nhiên chấn động, anh không lập tức xem mà ngược mắt hỏi Phó Cửu một câu: “Cậu không hiểu chỗ nào?”

Ngón tay Phó Cửu còn đang xoắn tóc bạc của mình, sau khi nghe thấy vấn đề này liền cứng đờ một chút, kế tiếp rất nghiêm túc nhìn Tần Mặc nói: “Tôi không hiểu chỗ nào hết.”

Tần Mặc dừng tay đang lật sách lại, nghiêng đầu nhướn mày nhìn về phía thiếu niên còn phóng điện với anh: “Rất kiêu ngạo?”

Phó Cửu sờ sờ mũi: “Tôi chưa nói rằng rất kiêu ngạo.”

“Bắt đầu học từ đâu.” Ngón tay Tần Mặc dừng lại trên một công thức trong sách: “Trước tiên nhớ kỹ công thức này, sau đó...”

Thật ra Phó Cửu rất nghiêm túc nghe giảng, dù sao cũng có quan hệ tới việc kế tiếp cô có thể tham gia thi đấu Điện Cạnh lần thứ hai hay không.

“Chỗ này không đúng...”

Ngoài dự liệu, thời điểm Tần Mặc dạy người khác học phá lệ có kiên nhẫn.

Có lẽ học bá đều là cái dạng này. Ở trong mắt bọn họ, hóa học hay vật lý gì đó cũng lắm là vài con nòng nọc nhỏ hợp với nhau, để bọn họ tùy ý đùa nghịch.

Trong lúc này Tần Mặc còn tiếp hai cuộc điện thoại về chuyện làm ăn, tất cả đều bị đại thần nhất tâm nhị dụng xử lý, hơn nữa cách xử lý hết sức xinh đẹp. (Nhất tâm nhị dụng đã chú thích chương 104 trang 18)

Dường như bên kia còn có người hỏi qua: “Tổng giám đốc Tần, cậu nói công thức gì? Tốc độ? Mật độ?”

“Giúp em trai tôi học bù.” Tần Mặc rất nhạt nhẽo nói ra mấy chữ.

Ông giám đốc ở đầu dây bên kia hơi ngạc nhiên, nghiêng đầu hỏi bạn tốt ngồi kế bên: “Tổng giám đốc Tần khi nào có em trai vậy? Vị nào là bào thai thứ hai? Không có khả năng đâu nhỉ?”

“Em trai?” Về mặt của bạn tốt cũng ngây dại.

Ông giám đốc gật đầu: “Không sai, là em trai, còn nói tự mình giúp cậu ấy học bù.”

Bạn tốt: “...”

Tay trái Tần Mặc còn cầm di động, sau khi phát hiện vấn đề của Phó Cửu liền cong lưng tới, trực tiếp cúi xuống từ phía sau lưng cô, ngón tay vòng qua chỉ vào trên sách bài tập trước mặt thiếu niên, tiếng nói chậm rãi: “Nơi này...”

Chương 128: Khác nhau giữa học tra và học bá

Anh cúi đầu, tất cả hơi nóng tỏa ra theo động tác nói chuyện của Tần Mặc đều phun vào phía sau lỗ tai Phó Cửu.

Phó Cửu cong lưng, ngẩng đầu nhìn hai tròng mắt thâm thúy như biển của người đàn ông, thấy anh nói một câu cuối cùng: “Hôm nay không ra đi.” Sau đó ngất mảy, lúc lông mi rũ xuống chạm vào mí mắt tạo thành một mảnh bóng ma nồng đậm, có vẻ như toàn bộ sườn mặt đều tuấn mỹ dị thường.

Phó Cửu ngẩng người xuống tránh động tác này đi.

Tần Mặc cũng không nói gì, ánh mắt xẹt qua gương mặt của thiếu niên: “Viết lại một lần nữa.”

Có thầy giáo như vậy thật là áp lực.

Bút máy trên tay Phó Cửu bay nhanh, tựa như tiểu cường đang phấn đấu.

Cảm giác tồn tại của đại thần quá mạnh, không phải ai cũng có thể so sánh.

Nhưng mà có một chút vẫn thật tốt.

Sự bất đồng giữa học giỏi và người thường chính là anh rất nhanh nhận biết được đáp án vô cùng chính xác: “Phó Cửu”.

“Hà?” Thiếu niên nói bằng giọng mũi, rất tuần tú nhìn anh.

Tần Mặc nâng ngón tay thon dài xoa huyết thái dương của mình một chút: “Cậu thật sự không thích hợp học vật lý”.

“Anh Mặc, để cho tôi tới chửi rửa nó. Chẳng lẽ anh không cảm thấy cái ngành vật lý học này có mặt để phản nhân loại sao?” Phó Cửu nghiêm túc nói.

Tần Mặc cười lạnh một tiếng: “Tôi cảm thấy cậu có thể được sinh ra mới là có mặt để phản nhân loại”.

Phó Cửu “...” Còn có thể vui sướng nói chuyện phỉm hay không?!

“Con đường này đi không được” Ngón tay Tần Mặc vừa chuyển, đem sách vật lý ném qua một bên: “Dựa theo tốc độ như vậy mà tiếp tục học, bảy ngày sau cậu tuyệt đối sẽ không đạt tiêu chuẩn.”

Lần đầu tiên Phó Cửu thống nhất ý kiến cùng với đại thần: “Tôi cũng cảm thấy như vậy.”

“Lấy chương trình học gần đây nhất của cậu ra đi.” Tần Mặc lật tạt chỉ.

Phó Cửu nhìn sách vở vật lý trên tay, quyết định ăn ngay nói thật: “Vấn đề này cần phải hỏi giáo viên.”

Tần Mặc nghiêng mắt nhìn thiếu niên, giọng nói thần nhiên: “Nếu tôi là thầy dạy vật lý của các cậu, lúc này tôi sẽ ném cậu văng ra ngoài.” Học tới bài nào cũng không biết.

Phó Cửu không cảm giác được tội ác, chỉ tò mò hỏi: “Biết chương trình học làm cái gì?”

“Đoán đề giúp cậu”

Đại thần không chút để ý thốt ra bốn chữ, lại làm Phó Cửu ý thức được bản chất khác nhau giữa học kém và học giỏi một lần nữa.

Hóa ra học giỏi còn có loại công năng đoán đề này.

Việc này đối với nhóm học kém như bọn họ không công bằng. Đoán đề và biết đáp án trước khi thi có khác biệt chỗ nào đâu?

Phó Cửu bên này còn đang buồn bực, Tần Mặc đã đứng lên từ chỗ ngồi.

“Anh đi đâu?”

Đại thần quyết định đại phát từ bi để cô nghĩ ngợi sao?

Tần Mặc liếc mắt nhìn thiếu niên một cái: “Gọi điện thoại cho chủ nhiệm của cậu, hỏi một chút về tiếng trình học tập.”

Đại thần rõ ràng không nói cái gì, nhưng Phó Cửu lại thấy vẻ bất đắc ở bên trong...

Đại thần vắt vẻo, Phó Cửu Nghi thế, mở bọc cây kẹo que đặt vào trong miệng, cuối đầu xem một chuỗi rồi lại một chuỗi công thức kia.

Cô lớn lên đẹp trai như vậy

Công thức vật lý khó coi như thế

Rõ ràng là vật lý tương đối phản nhân loại...

Sau khi chủ nhiệm của trường cao trung Giang Thành nhận được điện thoại từ Tần Mặc, phản ứng đầu tiên là ngây ngốc hồi lâu, hoài nghi có phải do mình nghe lầm hay không. Đến khi Tần Mặc nói câu thứ hai, ông mới nhanh chóng đứng thẳng người: “Tần thiếu?! Môn vật lý học tới chỗ nào sao? Cái này... hiện tại tôi sẽ lập tức gọi điện thoại hỏi giáo viên bộ môn!”

Tần Mặc không ngắt máy ngay, anh duỗi tay lấy chai nước khoáng đặt trong tủ lạnh ra, đạm mặc tiếp tục nói: “Nghe nói bây giờ trường học sắp xếp bàn cũng không phân biệt nam nữ phải không?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Về sau nam nữ cùng ngồi cùng bàn

Chủ nhiệm kia cũng không rõ tại sao Tần thiếu đột nhiên lại quan tâm tới vấn đề phân bàn, chỉ cung kính đáp một tiếng: “Vâng.”

“Chẳng lẽ chủ nhiệm Toàn không cảm thấy nam nữ ngồi chung bàn rất dễ khiến học sinh nảy ra một loại tình cảm sai lầm hay sao?” Ngón tay thon dài của Tần Mặc còn đang cầm chai nước khoáng kia, hình ảnh phản chiếu từ trong ánh mắt giống như mặt nước nơi đó, mang theo hơi lạnh lẽo.

Chủ nhiệm Vương nghe đến ngây dại: “Tình cảm sai lầm?”

“Yêu sớm.”

Sau khi Tần Mặc nói xong hai chữ này, chủ nhiệm Toàn bên kia lập tức hiểu rõ ý tứ trong lời nói của Tần đại thần: “Vâng, vâng, Tần thiếu nói đúng! Đám người chủ nhiệm chúng tôi cũng đã từng thương lượng với nhau về vấn đề này, Nam nữ ngồi chung bàn gì đó cần phải thay đổi!”

Tần Mặc thần nhiên “Ừ” một tiếng.

Chủ nhiệm Toàn không rõ cảm xúc của người bên kia, khẩn trương hỏi lại một câu: “Tần thiếu, trong ban D có người của ngài sao?” Bằng không dựa theo tính cách của Tần thiếu, tuyệt đối sẽ không hỏi tới người trong trường học.

Lúc này Tần Mặc không nói nữa, bởi vì thiếu niên đang ngược mắt nhìn anh, hai mắt hẹp dài xinh đẹp sáng sủa.

Phó Cửu cũng không biết Tần đại thần nói gì, chỉ là cô đang khát nên đứng lên đi đến, thấy trong tay người đàn ông còn cầm điện thoại, hơi nhú mồm: “Anh Mặc, không hỏi được sao?”

“Hỏi ra được.” Tần Mặc một bên đưa chai nước khoáng trên tay cho thiếu niên, một bên nói với người trong điện thoại: “Trước cứ như vậy, tí gửi tiến độ chương trình học cho tôi.”

Tần đại thần cũng không cho rằng cách làm của mình có vấn đề.

Với vai trò là anh trai, có một số việc cần thiết ngăn lại, cắt đứt nó từ cơ bản để phòng ngừa nảy sinh.

Nếu thiếu niên thích trêu đùa người khác như thế, vậy thì làm cho ta sống yên ổn một chút, đừng lúc nào cũng thân cận với con gái.

Nhưng mà loại sự tình này để người khác biết cũng không tốt, đặc biệt là thiếu niên. Người trong thời kỳ phản nghịch chắc hẳn sẽ không hi vọng bị ai quản như vậy.

Nghĩ đến đây, Tần Mặc lại nhìn thoáng qua Phó Cửu ngồi bên cạnh.

Phó Cửu nhận lấy chai nước khoáng liền uống vào mấy ngụm, phần cổ trắng nõn và cằm bóng loáng luôn gây cho người ta một loại cảm giác xinh đẹp nói không lên lời.

Như là ý thức được ánh mắt của Tần Mặc, thiếu niên xoay đầu qua, tóc màu bạc ngậy ngó dựng lên hai ba sợi, cười nhạt nhìn anh chớp chớp mắt.

Tần Mặc đưa một tay ra đem người túm về chỗ ngồi, lại thêm một lần cảm thấy cách làm của mình rất chính xác. Muốn thằng nhóc này thay đổi tật xấu

đó, anh phải mạnh tay.

Chủ nhiệm Toàn bên kia càng gấp gáp, mới vừa tắt điện thoại liền gọi cho giáo viên vật lý ban D. Chuyện thứ nhất ông hỏi chính là: “Trong các học sinh cậu dạy có ai họ Tần không?”

Chủ nhiệm Toàn nói một câu như vậy, giáo viên vật lý cũng mơ màng: “Đúng là có một cậu nam sinh học Tần.”

“Cậu ấy lớn lên thế nào? Điều kiện sinh hoạt ra sao?” Nếu là thân thích của Tần thiếu, mặc dù là bà con xa cũng sẽ không kém chút nào.

Giáo viên vật lý lắc đầu: “Một học sinh rất bình thường, đáng người béo, nhà bán tạp hóa.”

“Vậy không phải... Nếu không phải người thân ở xa, còn có thể là gì? Chẳng lẽ... Là nữ sinh?” Chủ nhiệm Toàn như bừng tỉnh đại ngộ, rất nghiêm túc dặn dò: “Về sau loại chuyện phân chia bàn học nên xếp nam sinh một bàn, nữ sinh một bàn.”

Nơi đó chắc chắn có bạn gái của Tần thiếu, vì thế nên cậu ấy mới có thể bỏ thời gian gọi điện thoại nhắc nhở ông!

Giáo viên vật lý dừng lại: “Chủ nhiệm, hôm trước không phải ngài còn nói nên vẫn minh, tư tưởng không thể bảo thủ như vậy, nam sinh và nữ sinh ngồi chung bàn mới có thể thúc đẩy thái độ của nhóm nam sinh lên cao hay sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sừng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Qua Đêm Cùng Nhau

Chủ nhiệm Toàn trầm nghĩ đó là trước kia!

Trước kia ông cũng không biết loại người luôn không gần phụ nữ như Tần thiếu sẽ có bạn gái!

Nếu không đánh chết ông, ông sẽ không nói ra những lời như vậy!

Nhưng mà khi đối xử với cấp dưới, ít nhất vẫn phải có phong độ.

“Thầy Trương à, này cũng không phải tư tưởng bảo thủ.” Chủ nhiệm Toàn vừa nói vừa nhớ tới lời của Tần thiếu: “Chuyện nam nữ ngồi chung bàn sẽ kích phát thái độ học tập của nhóm nam sinh thì không giả, nhưng rất dễ dàng khiến bọn nhỏ nảy sinh loại tình cảm sai lầm. Chúng ta muốn ngăn chặn tình trạng yêu sớm thì phải xuống tay từ việc sắp xếp chỗ ngồi đầu tiên.”

Giáo viên vật lý: “...”

“Được rồi, chuyện này dừng tại đây, anh hãy nhớ kỹ.” Chủ nhiệm Toàn nghiêm túc nói: “Môn vật lý của anh đã học tới phần nào? Nói những điểm quan trọng thôi, anh gửi tới hòm thư cho tôi...”

Sau khi Tần Mạc nhận được tập tư liệu kia chỉ quét mắt nhìn vài lần, bắt đầu cảm bút đánh dấu những điểm quan trọng, dùng hết khả năng đào toàn bộ liên quan tới kì thi ra hết. Càng trâu hơn chính là anh tìm ra bốn phương pháp từ trong tờ đề lớn, ngón tay thon dài gõ lên trên: “Thời điểm các cậu thi cuối tháng, toàn quốc sẽ ra một trong bốn cách làm này. Cậu không muốn làm thì nhớ kỹ đáp án, năng lực ghi nhớ của cậu chắc hẳn không tồi.”

“Đã biết.” Thiếu niên ngậm kẹo que thong thả cười. Bản thân mỗi người làm hacker đều có trí nhớ tốt, đặc biệt là trí nhớ về số liệu.

Nếu không phải ngành học vật lý này có ảnh hưởng tới sự nghiệp ăn uống của Cửu gia, cô cũng không thăm đến mức như vậy, còn cần đại thần tới giúp cô học bù.

Nhưng mà người đàn ông này thật sự rất lợi hại, nhiều đề lớn như vậy cũng có thể lọc ra được. Trước tiên cứ tùy tiện chọn một đề điền thử, hẳn là có thể đạt tiêu chuẩn.

Phó Cửu tưởng tượng đến đây lập tức vui vẻ, lộ ra răng nanh trắng tinh: “Anh Mạc, nếu đã có thể không chế được phần điểm, vậy hiện tại có phải chúng ta nên tan học hay không?”

“Có thể không chế điểm thi?” Tần Mạc hơi nhíu mày đẹp.

Phó Cửu chỉ vào bài thi: “Chỗ này, chỗ này, còn có chỗ này, tổng cộng lại cũng đủ điểm đạt tiêu chuẩn.”

“Học sinh do Tần Mạc tôi dạy ra làm sao chỉ có thể đạt tới điểm tiêu chuẩn là được.” Ngữ điệu của anh rất đậm mạc, là kiểu người trời sinh tự phụ.

Phó Cửu: “...”

Vì cái gì cô lại cảm thấy để loại học bá như đại thần đến dạy cô học vật lý căn bản là tới hất hủi.

Yêu cầu điểm số của học bá quả thực không cùng một cấp bậc với loại học tra như cô.

Cô chỉ muốn đạt tiêu chuẩn, không muốn trở thành một người yêu thích vật lý gì cả!

Chỉ là không có biện pháp, dù sao cô còn phải dựa vào đại thần đoán đề giúp cô.

Cẩn thận chút cũng có chỗ lợi.

So với việc chịu đựng các loại công thức kia tra tấn, đoán đề như thế rồi để cô học thuộc lòng, cô càng dễ thích ứng hơn.

Phó Cửu nghĩ đến đây lại bắt đầu gặm đầu bút viết, quyết chí tự giãi lên!

Lúc kim đồng hồ chạy tới khoảng chừng mười giờ, cô vươn tay xoa nắn cái ót của mình một chút, nhũn mảy.

“Anh Mạc, hôm nay học tới đây thôi được không?”

Tần Mạc đang mở hội nghị qua video, rất ung dung tạm dừng bên này, nghiêng mắt nhìn về phía đỉnh đầu màu bạc xù xù của thiếu niên, ánh mắt thâm thúy: “Được.”

Phó Cửu vừa nghe lời này liền lười biếng duỗi eo, cười hết sức tà khí, thu thập xong đồ đạc đứng dậy tính toán đi.

Bắt xe về nhà lúc mười giờ hơn chắc hẳn không khó...

Suy nghĩ hình thành trong não, cô còn chưa kịp cất bước đi, bên cạnh đã truyền đến giọng nói thư thả mang đặc trưng của đàn ông. Tần Mạc ấn gọi điện thoại trong nhà, sừng mặt vẫn thanh lãnh theo khuynh hướng tuần mỹ: “Di Trương, lấy bộ đồ ngủ mới đem lên đây, Phó Cửu muốn mặc.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Cần phải ngủ lại

Editor: Thanh Jenny

Cô muốn mặc?

Khi nào cô nói muốn mặc đồ ngủ?

Sao lại thành dạng này?

Rõ ràng cô là người phải về nhà.

Phó Cửu nghiêng đầu qua nhìn gương mặt gợi cảm anh tuấn kia, hơi nhũn mảy: “Anh Mạc, tôi cảm thấy trên cách giao tiếp của chúng ta xuất hiện vấn đề rất cơ bản.”

“Từ từ, chú Trương không có ở đây, cậu tự mình đi về không an toàn.” Giọng nói của Tần Mạc rất nhạt, chân dài khụy xuống ngồi lên ghế sofa: “Phòng dành cho khách nhiều như vậy, cậu tùy tiện tìm một căn rồi ngủ.”

Phó Cửu câu môi cười: “Bắt xe về nhà rất an toàn.”

“Cậu muốn bắt xe ở gần đây sao?” Tần Mạc liếc mắt nhìn thiếu niên một cái, sửa sang cặp sách của Phó Cửu rồi treo lên giá gỗ, ngữ khí đậm mặc không có chút cảm xúc gì: “Có đôi khi thế giới may mắn này quan tâm tới giá trị nhanh sắc chứ không phải chỉ số thông minh.”

Phó Cửu “...” Đại thần lại công kích cô!

Nhưng mà trong phố Trường An này không cho xe nơi khác tiến vào, đúng thật không thể bắt xe.

Phó Cửu cầm lấy điện thoại di động ra nói: “Tôi gọi điện thoại bảo tài xế trong nhà tới đón tôi.”

Nghe vậy,tay trái cầm tài liệu công việc cứng nhắc của Tần Mặc dừng một chút.Kế tiếp anh chậm rãi híp hai mắt lại,lạnh lẽo nơi đáy mắt không rõ ràng: “Để cậu ngủ lại chỗ tôi là rất ỳ khuất cho cậu sao?”

Lúc này Phó Cửu mới dừng lại động tác muốn bấm số điện thoại,cảm thấy đại thần dạy dỗ vật lý cho cô hai tiếng đồng hồ cũng mệt mỏi.Cô không thể là dùng người xong nói đi ngay,ít nhất phải viện cớ: “Nếu là thứ bảy sẽ ngủ lại.Hôm nay là thứ năm,ngày mai tôi còn phải đi học,tôi sợ không ngủ được vì lạ chỗ...”

Tần Mặc ngẩng đầu nhìn thiếu niên một cái,sau đó buông xấp tài liệu về công việc ở công ty ra,đứng dậy,nhẹ nhàng vỗ vỗ má phải của Phó Cửu: “Từ khi nào cậu trở thành học sinh ngoan đi học đúng giờ vậy? Dừng viện cớ hù người như vậy.Ngày mai tôi tới công ty thuận đường đưa cậu đến trường học,bây giờ đi lấy đồ ngủ từ chỗ đi Trương đi.Hay là cậu muốn tiếp tục học thêm một đề nữa?”

Phó Cửu “...”

Loại áp đề vật lý này kêu chọn thêm là chọn được sao?

Ngực cô đang quần băng vải,ngủ ở chỗ này sợ sẽ bại lộ.

Phó Cửu rũ mắt xuống,suy nghĩ xem nên cự tuyệt như thế nào.

Bên ngoài đã vang lên tiếng đập cửa.

“Thiếu gia,đồ ngủ của Cửu thiếu gia đã chuẩn bị tốt.”

Sau khi đi Trương biết tin tức thiếu niên này sẽ ngủ lại nhà họ Tần,bà rất kinh ngạc.

Thiếu gia càng ngày càng có hương vị tình người.Cậu ấy thế nhưng mời bạn bè ngủ lại! Thay đổi trọng đại như vậy,nếu phu nhân biết khẳng định sẽ tra hỏi tư liệu của vị Cửu thiếu gia này.

Phó Cửu “...”

Loại áp đề vật lý này kêu chọn thêm là chọn được sao?

Ngực cô đang quần băng vải,ngủ ở chỗ này sợ sẽ bại lộ.

Phó Cửu rũ mắt xuống,suy nghĩ xem nên cự tuyệt như thế nào.

Bên ngoài đã vang lên tiếng đập cửa.

“Thiếu gia,đồ ngủ của Cửu thiếu gia đã chuẩn bị tốt.”

Sau khi đi Trương biết tin tức thiếu niên này sẽ ngủ lại nhà họ Tần,bà rất kinh ngạc.

Thiếu gia càng ngày càng có hương vị tình người.Cậu ấy thế nhưng mời bạn bè ngủ lại! Thay đổi trọng đại như vậy,nếu phu nhân biết khẳng định sẽ tra hỏi tư liệu của vị Cửu thiếu gia này.

Trên thực tế ngay cả bản thân đi Trương cũng tò mò.Rốt cuộc là đứa nhỏ nào trong nhà họ Phó có thể hợp ý với thiếu gia nhà bọn họ như vậy?

Tần Mặc thu hồi tay từ trên mặt thiếu niên: “Đi vào.”

Hai tay đi Trương ôm đồ ngủ,con người nhìn về phía Phó Cửu tràn ngập hòa ái: “Cửu thiếu gia,tôi thấy cậu thấp hơn thiếu gia một cái đầu nên lấy quần áo thời trung học của thiếu gia cho cậu mặc.Mong Cửu thiếu gia không cần để ý.”

Phó Cửu còn có thể cự tuyệt đại thần,nhưng hiện tại nếu cô không nhận lấy đồ ngủ trên tay đi Trương thì sẽ làm tổn thương tấm lòng người già.

Nghĩ tới Hạ Hồng Hóa,lại nhìn đôi mắt nhỏ lóe sáng kia của đi Trương.

Cửu gia của chúng ta chỉ hơi do dự một chút,đang suy nghĩ như thế nào để đi Trương không quá thất vọng.Tần Mặc ở bên cạnh đã mở miệng: “Cậu không hài lòng quần áo đi Trương chuẩn bị cho cậu sao? Cho nên mới phản ứng chậm như vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Tần Thần giảng bày Cửu gia. Ngủ lại

Gần như trong nháy mắt, Phó Cửu thấy cặp mắt của dì Trương âm ảm xuống. Cô vội vàng duỗi tay ra, ý cười nhợt nhạt rất soái khí: “Sao lại không hài lòng được, dì Trương nấu lẩu thịt bò ngon như vậy, chuẩn bị quần áo khăng định mặc cũng rất thoải mái...”

Dì Trương được thiếu niên khen một tràng, cả khuôn mặt hiện lên vui vẻ, còn có chút hồng kỳ lạ. Cửu thiếu gia thật sự quá dịu dàng, hoàn toàn không giống loại hình của thiếu gia nhà bọn họ.

Phó Cửu đang định không ngừng cố gắng mê hoặc...

Tần Mặc đã nhanh miệng ngắt lời thiếu niên, giọng nói rất nhạt: “Cảm thấy dì Trương tốt thì hôm nay hãy ngủ lại.”

Phó Cửu: “...” Đại thần giăng bày cô!

“A? Cửu thiếu gia hôm nay không ở lại được sao?” Dì Trương ngược mắt nhìn thiếu niên xinh đẹp này, vẻ mặt hết sức thất vọng nói: “Tôi còn nấu thức ăn khuya cho Cửu thiếu gia, cháo thịt nạc trứng muối. Bình thường thiếu gia không ăn mấy thứ này, hiện tại hiếm lắm mới có người ăn...”

Phó Cửu cẩn thận suy nghĩ một chút, phòng tắm và phòng ngủ riêng biệt. Mặc dù cô ngủ lại đây, chỉ cần phòng khác nhau cũng không đến nỗi bị phát hiện cái gì.

Đã nói đến loại tình trạng này, nếu cô còn cự tuyệt thì tài năng thần thám đã học qua tâm lý học như đại thần nói không chừng sẽ hoài nghi cô.

Quan trọng là cô không nỡ khiến người phụ nữ đối xử tốt với cô thương tâm, đặc biệt là phụ nữ giống như dì Trương.

“Cháu đương nhiên muốn ở lại!” Phó Cửu giương môi lên, bộ dạng ngập tràn khí chất công tử, vươn tay trái cầm áo ngủ, lại vén tóc ra sau tay giúp dì Trương: “Cháu thích ăn như vậy, sao có thể buông tay cháo thịt nạc trứng muối do chính tay dì Trương làm.”

Dì Trương vừa nghe những lời này lập tức cao hứng như một đứa trẻ: “Tôi đi bưng lên cho Cửu thiếu gia ngay.”

“Được.” Không người nào nhìn ra được, trong lòng Phó Cửu của chúng ta xuất hiện mặt khóc nhỏ.

Ồ lại có nghĩa là cô phải quần băng vải ngủ cả đêm. Là nữ sinh đều biết quả thật chính là giày vò!

Tần Mặc thấy mục đích đã đạt được liền quay đầu đi, tiếp tục mở video hội nghị, trong tiếng Anh vô cùng lưu loát ngẫu nhiên pha trộn vài câu tiếng Pháp.

Cuộc hội nghị kia cũng không phải loại hội nghị nhỏ gì, cũng làm khó đại thần, đã mở ra hội nghị thương nghiệp vượt quốc tế như vậy, còn có thể dành thời gian lợi dụng dì Trương giăng bày cô.

Quả nhiên là không buôn bán sẽ không gian dối.

Phó Cửu một bên chải rửa, một bên lợi dụng đại thần còn đang họp, nhanh chóng thay bộ đồ ngủ.

Nói cách khác chuyện ở phòng thay quần áo tại sân tennis lại xuất hiện lần nữa...

Cô thật đúng là không dễ đối phó.

Vì phòng ngủ tí nữa đại thần lại giăng bày cô, Phó Cửu đi xuống lầu xác nhận phòng dì Trương chuẩn bị cho mình trước, quen thuộc hoàn cảnh.

Giường khác nhau, hệ số an toàn sẽ cao hơn.

Tựa hồ cũng không có yêu cầu gì đáng lo lắng.

Nghĩ như vậy, Phó Cửu móc ra notebook được mình cải trang, rất thành thạo đăng nhập vào trò chơi.

Cô vừa mới vào game đã thấy một người gửi cho cô khoảng chừng một trăm lời mời kết bạn.

Phó Cửu kéo giao diện ra, tất cả đều là: “Thường Ngươi Một Quyền Tiêu Tiêu nhạc.”

“Thần tượng, thần tượng, vì sao cậu không chấp nhận tôi?”

“Thần tượng, ‘Anh Hùng Không Phải Đồ Vật’ lại dám nói tôi ác ý quấy rầy người chơi! Tôi rõ ràng chỉ gửi cho cậu một trăm lời mời! Tôi muốn gửi cho cậu một nghìn lần nữa kia! Trong trò chơi tôi có rất nhiều tiền!”

“Thần tượng đã nói mang tôi đi đánh phó bảng, mang tôi bay cơ mà? Sao cậu còn chưa chịu xuất hiện?”

“Thần tượng, vì có gì cậu không lên trò chơi, chẳng lẽ cậu đã bị đại thần bắt cóc rồi sao?”

Lúc ban đầu là hứng thú bưng bưng, cuối cùng lại là mặt uể oải, đủ để nhìn ra được hồn vọng phu Phong Thượng đã mỏi mắt ngóng trông Cửu gia cỡ nào...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Ngủ cùng đại thần?

Editor: Nga Hoang

Phó Cửu ngậm một cây kẹo que trong miệng rồi gác đôi chân dài lên bàn, mở miệng nói: “Không phải đem tôi bắt cóc mà là tôi thành công bám vào người đại thần.”

Đối với trận đấu cô tuyệt đối không thể để thua.

Tuy rằng kịch bản của đại thần là cô.

”Bám... Bám vào người đại thần“. Thường người một quyền tiêu tiêu nhạc biểu tình lập tức hoảng sợ. Hắn như thế nào cũng không nghĩ tới thần tượng của hắn vừa xuất hiện, liền nói cho hắn một tin tức kinh người như vậy.

Phó Cửu cũng không thể nào nói dối, bất quá nếu đem cái da trâu này thối ra thì đương nhiên phải tận lực vo viên trở về có đúng hay không; bằng không đối với hình tượng soái khí bá đạo thật không tốt.” Cái này có cái gì mà kinh ngạc, về sau nếu tôi có thể làm hắn ngủ trên giường của tôi, có phải hay không cậu sẽ kích động đến nổi nhảy dựng lên.”

Ngủ.... ngủ ở trên giường. Khuôn mặt Phong đồng học kia lại bắt đầu đỏ ửng lên, phi thường nghiêm túc nói:” Thần tượng, chúng ta không cần liều như vậy, nếu không sẽ bị tố cáo.”

Phó Cửu vừa xem màn hình vừa buồn cười, định nâng tay đánh chữ, thì một đạo thân ảnh thon dài liền từ phía sau cô tráo xuống dưới, ngữ khí nặng nề nói:” Về sau nếu tôi có thể làm hắn ngủ ở trên giường của tôi...”

Phó Cửu vừa nghe thấy âm thanh thanh lãnh vừa quen thuộc vừa dễ nghe kia, phía sau lưng đều cứng lại.

Bây giờ điều làm cô hối hận nhất chính là vừa nãy không khóa cửa phòng lại.

Ai biết chơi cái trò trục bánh xe biến tốc, đại thần cũng có thể ở lại đây, đi đường lại không phát ra một chút tiếng động, còn cho rằng hắn là mèo?

Tần Mặc đầu tiên là cười lạnh một tiếng mới nghiêng mặt đi nhìn thiếu niên trước mặt, con người thâm thúy như nước chảy trong đêm tối nói:” Thì ra cậu như vậy muốn cùng tôi ngủ trên một chiếc giường, xem ra tôi cho người dọn dẹp phòng khách cho cậu, căn bản là lãng phí phòng a!”

Biểu tình như vậy nhìn không ra vui giận, nhưng lại đủ cho không khí bốn phía trong nháy mắt lạnh xuống.

Phó Cửu ho nhẹ một cái rồi giải thích:” Đây đều là hiểu lầm.”

”Đúng không?” Tần Mặc nhướn mày, duỗi tay lấy cái bồn mà thiếu niên đang cầm, đầu ngón tay đặt ở mặt trên, có chút không để ý lười biếng nói:” Nếu đúng thật là hiểu lầm, tôi liền cùng cậu đi thi đứng thứ hạng thứ nhất đếm ngược từ dưới lên.”

Phó Cửu:.....

Đại thần mỗi lần dùng ngôn ngữ công kích đều có kỹ thuật như vậy.

Thật là... cái thói quen này của đại thần, rốt cuộc làm sao mà tạo thành... Học giỏi thì ghê gớm lắm sao?

”Về sau ở trong trò chơi không cần thêm người, đồng đội mà giống nhau thì ảnh hưởng tới chỉ số thông minh của cậu“. Tần Mặc một bên nhàn nhạt nói, một tay thao tác tài khoản của thiếu niên, thật tự nhiên đem” Thường người một quyền tiêu tiêu nhạc” từ danh sách bạn tốt của” Hắc đạo Z” đá ra ngoài, rồi đi chuyển con chuột trực tiếp chụp hình chia nhân viên trò chơi sau đó điểm danh khiêu nại Phong đồng học.

Phó Cửu trở tay không kịp nhìn đại thần làm động tác thuần thục, thậm chí chắc lúc này đây Phong bảo bảo chỉ sợ muốn nổi điên.

Xác thật Phong đồng học đang nổi giận!

Có phải hay không khi dễ hắn nhiều tiền.

Hắn rõ ràng chỉ cùng thần tượng hàn huyên vài câu, còn không có đưa kim cương đâu, cái gì cũng đều chưa có làm a!

Như thế nào lại nói hấn ác ý quấy rầy .

Không được , hấn nhất định điều tra ra là ai đã khiêu nại hấn.

Vì thế hấn lợi dụng một chút quan hệ , sau đó quyết đoán đi chọn nhân viên trò chơi .

Không tra không biết , càng tra ra hấn càng thương tâm . . . tố cáo người của hấn tự nhiên là thần tượng của hấn a .

Không chỉ tố cáo .... còn đem hấn vào danh sách đen a ... vì cái gì vậy ?

Phong đồng học ngồi trước máy tính mặt thật ủy khuất , hấn đã gửi một cái mặt khóc cho Hắc đạo Z :” Thần tượng , cậu liền tính tố cáo tôi , cũng không thể để tôi vào danh sách đen a !”

Hộp thư vừa có tin đến , Tần Mặc liền click mở cũng chưa click mở , chỉ pháp xinh đẹp vừa động , cắt thành tài khoản của chính mình , lúc sau mới trả lại notebook cho Phó Cửu.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Cửa gia tắm rửa

Editor: Kim Dạ Chi Nguyệt

Giọng nói của nam nhân lạnh nhạt, nghe không ra bất cứ cảm xúc gì: “Vì phòng ngừa cậu nói chuyện lung tung, trước khi tiến vào thi đấu tân điện cạnh, cậu dùng tài khoản của tôi, tôi dùng tài khoản của cậu.”

Phó Cửu cười nhạt: “Anh Mặc, như vậy không tốt, trong trò chơi chúng ta dùng kỹ năng khác nhau.”

“Làm hacker mà trong trò chơi còn không điều khiển được kỹ năng khác?” Tần Mặc cười châm biếm, khuôn mặt lúc đó mang theo vẻ kiêu ngạo, đưa cho thiếu niên một cái khăn tắm: “Đừng đem chỉ số thống minh của cậu và tôi đánh đồng, sau khi viết xong tài khoản, đem móng vuốt của cậu rửa sạch sẽ, hay cậu muốn tôi rửa giúp cậu?”

Phó Cửu lúc này mới nghĩ đến mình chưa có tắm rửa, cũng không thể an ủi Phong cực cùng trong trò chơi rồi, cầm khăn tắm của Tần đại thần liền vào trong phòng tắm.

Lần này, nàng không quên mất phải lên lớp, hơn nữa còn là 2 buổi.

Phó Cửu hoàn toàn tin rằng, một khi đại thần không cần sĩ diện nữa, vậy sẽ thật sự dám cởi đồ người ta ra đấy.

Cô còn muốn một đường an toàn.

Nghĩ đến đây, Phó Cửu nhìn bản thân mình trong gương, rõ ràng lớn lên đẹp trai như vậy, còn bị uy hiếp, ai . .

Như cảm thấy thiếu niên trong phòng tắm buồn bực, Tần Mặc đứng lên, chậm rãi đi đến trước cửa, một tay đút vào túi quần, nhìn cực kỳ ngầu, giọng nói lạnh nhạt lại mang theo hương vị mệnh lệnh trời sinh: “Tiền trong tài khoản trò chơi cậu có thể dùng, chẳng qua có một điều là không cho phép thêm người.”

Tiền trò chơi?

Mắt Phó Cửu sáng lên, nghiêng người mở cửa phòng, cánh tay chống đỡ một bên, cơ thể cách Tần Mặc nửa mét, một khuôn mặt tuần tú cười tà: “Anh Mặc yên tâm, ít nhất tôi còn có phẩm đức.”

Tần Mặc cũng không có ngờ rằng thiếu niên sẽ mở cửa, nhìn người kia đang ở gần trong gang tấc, trên mái tóc màu bạc còn mang theo hơi ẩm, trực tiếp đưa một tay ra đem Phó Cửu đẩy trở về phòng tắm: “Cậu đi tắm đi.”

Phó Cửu lần này không để ý giọng điệu của đại thần đối với cô lạnh lùng bao nhiêu, cười sáng ngời, một lần nữa bắt đầu cởi quần áo.

Chẳng qua khi cởi đến một nửa liền có điểm không tự nhiên.

Bởi vì cô phát hiện, Tần Mặc không có đi mà ở bên ngoài phòng tắm ngồi trên xô pha, giống như còn đang tiếp tục mở hội nghị, khi không có tiếng nước, vẫn có thể nghe được hấn nói tiếng Anh và tiếng Pháp.

Đem một tảng bên ngoài cời ra, bên trong là băng vải.

Phó Cửu nhìn bản thân một lần, trực tiếp ngồi ờ rìa bồn tắm lớn, hai chân duỗi ra, nghiêng mặt cẩn thận đem vải trắng quấn ở trước ngực mở ra.

Theo động tác cô, mái tóc màu bạc rũ xuống dính vào sườn mặt.

Làm cho cô trở nên cực kỳ đẹp trai, tựa như một thiếu niên xinh đẹp tràn đầy sức sống.

Nhưng khoảng khắc này, nếu như Tần Mặc tiến vào nhất định sẽ phát hiện, thực tế em trai mà hắn biết không phải m trai mà là em gái.

Phó Cửu, theo truyền thuyết là một nam nhân bị cong

Như thực tế cho tới giờ cô vẫn là thẳng

Chẳng qua không có ai nghĩ đến cô chính là nữ sinh...

Bởi vì tí nữa tắm xong cô còn phải tiếp tục dùng mảnh vải, cho nên không thể bị ướt cũng không thể thận tay xé.

Một tảng cuối cùng cũng bị cô mở ra, nhìn thấy một đôi thỏ ngọc trắng nõn này ra.

Phía sau nàng chột vang lên một trận tiếng gõ cửa.

Ngón tay đặt trên mảnh vải trắng của Phó Cửu hơi dừng lại.

(Tần đại thần chọn đúng thời điểm ghê :v)

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Bị đại thần thấy bộ dáng này của cô

Chương 136: Bị đại thần thấy bộ dáng này của cô

Editor: Kim Dạ Chi Nguyệt

Chỉ một giây sau, cô liền cầm áo sơ mi che trước người mình.

Nhưng mà Tần Mặc cũng không có tiến vào, chỉ thấy thân hình thon dài đứng ở cửa, sườn mặt tuấn mỹ kiêu ngạo, trên tay nhiều thêm một ít đồ rửa mặt thường thấy: “Mở cửa, có đồ cho cậu.”

Cái đó là cố tình cho cô?

Phó Cửu giữ chặt áo sơ mi nói: “Chờ tôi tắm rửa xong sẽ cầm.”

“Bên trong sửa tắm cũng không có thì cậu tắm kiểu gì?” Tần Mặc nhướn mày, giọng nói trầm xuống: “Mở cửa, đem đồ đi Trương chuẩn bị cho cậu đều mang vào đi.”

Sau khi nói xong câu này, Tần Mặc thấy bên trong chậm trễ không có động tĩnh, ngón tay thon dài để ở trên then cửa, vừa muốn mở khóa.....

Cửa gỗ trước mắt liền mở ra, lưu lại một khe nhỏ, thiếu niên đem đầu dò xét ra, như là không có mặc quần áo, cái cổ trắng nõn cùng xương quai xanh tinh xảo đều dừng ở bên ngoài, chỉ lộ ra như vậy một khuôn mặt tuấn tú đẹp trai bồng bồng, phía sau lan ra chính là hơi nước trong phòng tắm, lông mi đen dày của thiếu niên đều có dính hơi nước.

“Anh Mặc, đồ vật ở đâu?” Phó Cửu nói tự nhiên, khóe miệng còn mang theo một nụ cười nhạt.

Tần Mặc nhìn thoáng qua xương quai xanh bóng loáng của thiếu niên, tiếp theo dời ánh mắt, đem một túi đồ dùng rửa mặt ném cho hắn.

Phó Cửu giơ tay nhận lấy, còn thổi một tiếng huýt sáo.

Tần Mặc thấy không có biện pháp khi gia hỏa này lúc nào cũng có thể phóng điện, trực tiếp đem thiếu niên nhốt lại bên trong phòng tắm, mắt không thấy tâm không phiền.

Phó Cửu mới thật sự nhẹ nhõm thở ra, khe cửa lại mở ra một chút, cô khẳng định sẽ bị phát hiện.

Lộ một chút như vậy, làm đại thần không kiên nhẫn nhìn cô một chút, so với trực tiếp đi vào cũng tốt hơn.

Phó Cửu nghĩ đến đây, liền nhìn sửa tấm trên tay, tiếp theo tay phải nâng lên, cuối cùng cô cuối cùng cũng đem một tảng màu trắng vải trắng kia hủy đi.

Nhìn người trong gương đồng, từ một thiếu niên đẹp trai và nịnh mỵ tức khắc biến thành một nữ hài từ cực kỳ xinh đẹp, cũng là tóc màu bạc, chẳng qua bởi vì trước ngực có một đôi thỏ ngọc, nhìn khuôn mặt Phó Cửu sẽ càng thêm mê người.

Dáng người cô rất tốt, chân dài eo nhỏ, bàn tay sau lưng ngừng kéo, mơ hồ có thể nhìn thấy được vùng bụng bằng phẳng, và sợi dây áo lót dày chắc, đôi thỏ ngọc cũng rất trắng nõn mượt mà, đứng ở trong phòng tắm trần ngập sương mù như vậy, đường cong cao nhất rất rõ ràng, thậm chí bởi vì quá mức no đủ, sẽ làm học sinh có một loại xúc động muốn xoa xoa.

Phó Cửu nằm ở trong bồn tắm, nhắm hai mắt, tùy ý để giọt nước xối vào gương mặt thanh tú trắng nõn của cô, lông mi thật dài ở mí mắt cô hiện ra một mảnh bóng mờ, phối hợp với khuôn tai màu xám bạc, tạo lên một loại mỹ cảm không nói lên lời.

Nếu Tần đại thần nhìn thấy bộ dáng của cô lúc này ..... Phó Cửu cảm thấy..... Đại thần tuyệt đối sẽ không dễ dàng tha cho cô.

Nhưng mà cũng may cô phát dục cũng không tệ lắm, không vì quần vải trắng mà teo lại. (ˊˋ : ˊˋ : ˊˋ)

Nhưng cuối cùng đi xuống như vậy cũng không phải biện pháp.

Cô hiện tại đã là học kỳ 2, bắt đầu phát dục rồi, tới đầu xuân năm sau, cũng không biết quần vải trắng có còn hiệu quả không..... Phó Cửu nghiêng đầu, xem ra đôi khi nơi đó quá lớn, cũng sẽ trở thành một loại phiền não.

Thời điểm khi ra ngoài cô cần phải cẩn thận một chút, vừa rồi cô nhìn qua đồ ngủ, cũng không phải rất an toàn.

Chỉ sợ quần vải trắng, cũng sẽ nhìn ra một vài điểm trống..... Phó Cửu nghĩ đến đây, chợt mở hai mắt, tay trái ấn tóc bạc, động tác vẫn là đẹp trai.

Một khi đã quyết định muốn trụ lại, ngoài vấn đề này ra, cô sẽ cố gắng giải quyết, nói đến cùng chẳng qua chỉ là ngủ một giấc.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Mang về nhà tắm rửa, cong sao?

Editor: Dao Linh

Lực chú ý của Tần Mặc còn tập trung ở hội nghị thương nghiệp, tay trái chơi đùa một cái ly trong suốt đầy nước.

Người chủ trì hội nghị kia lại cảm thấy rất kỳ quái, hôm nay trạng thái của Tần tổng rõ ràng có điểm không thích hợp, như là không chú ý.

“Còn có quan hệ với những người mới của Điện Cảnh, tôi có một ý tưởng mới.”

Khi người kia nói xong phương hướng hợp tác, Tần Mặc mới mở miệng, anh mang theo tai nghe Bluetooth, nhìn qua so với người bình thường vẫn là càng có phong cách của một nhà thương nghiệp không có cảm xúc: “Nếu là muốn tìm ra đội viên mới có ưu tú nhất, trước hết hãy từ bỏ phương án lấy người đã được chọn trong nội bộ, để cho họ cũng thử đi so tài một lần. “

“Từ bỏ phương án lấy người được chọn trong nội bộ ? “

Các giám đốc của Tần thị bắt đầu hai mặt nhìn thoáng qua nhau.

Vị người Châu Âu cùng Tần mặc hợp tác lúc này câu môi cười cười, rất là bất đắc dĩ: “Nhưng mà Tần à, phương án điều động người trong nội bộ lúc đầu là do chính anh nói ra. “

“Đó là Tần thị lúc trước, cũng không phải Tần thị mà tôi tiếp nhận.” Tiếng nói của Tần Mặc đạm mạc, mặc dù là ở trước mặt người hợp tác cùng, cũng là không vội không hoảng chuyên nghiệp nói: “Nhân tài trước nay đều không phải thông qua điều động nội bộ có thể là có thể chọn ra, tin tưởng Robert cũng nghe nói qua một câu nói như vậy của Masterincivil, cao thủ ở dân gian.”

Robert nghe vậy, hai tròng mắt sáng ngời, tiếp theo nhún nhún vai: “Tốt, Tần, anh lại một lần nữa thành công thuyết phục được tôi, Tần thị có anh ở đây, thật đúng là có một thanh bảo kiếm”

Ngón tay Tần Mặc hoạt động một chút, không có phủ nhận, càng không có khiêm tốn nói: “Cám ơn.”

“Tần, tôi liền thích cái tính cách này của anh!” Robert phá lên cười: “Nghe nói anh gần đây cũng bắt đầu chơi riêng? Còn đi tới cái phòng phát sóng trực tiếp gì đó? Chúng tôi ở chiến đội bên này chính là đều rất quan tâm, rốt cuộc là ai có cái năng lực làm cho anh đi chú ý một cái buổi phát sóng trực tiếp nho nhỏ.”

Trên mặt Tần mặc không có chút gợn sóng nào, nghiêng đầu lấy một cây bút, kẹp ở đầu ngón tay thon dài, phong thái thượng lưu tôn quý: “Không phải là vấn đề về năng lực, đó là em trai tôi.”

“Em trai?” Robert tỏ vẻ thực sự giật mình.

Lương bí thư là người phụ trách ghi chép nội dung buổi hội nghị, loại hội nghị xuyên quốc gia như thế này, hẳn đều sẽ làm đến nghe.

Chính là đang nghe đến hai chữ em trai lúc sau kia, Lương bí thư cả người đều cảm giác có chút không ổn.

Tần tổng, người đó không phải là em trai ruột đâu!!

Vì cái gì anh ở thời điểm mở cuộc họp, lại làm ra cái bộ dáng cùng khẩu khí hết mực sùng bái kia?!

Robert còn đang hỏi: “Tần, anh lúc nào thì có em trai? Tôi nhớ rõ Tần thị tập đoàn chỉ có anh thôi, không phải sao? “

“Có em trai, tốt, không nói nữa, nó còn đang tắm rửa.” Tần Mặc nâng tầm mắt lên, nhìn lướt qua đồng hồ treo ở trên tường: “Tôi đi xem nó đã, cứ như vậy đi, ngủ ngon.”

Robert thật là cực kỳ tò mò, ở trong ấn tượng của anh ta Tần chính là người vẫn luôn rất khó có thể tiếp cận.

Thật không nghĩ tới người đàn ông kia sẽ đối với em trai tốt như vậy.

Trước kia hẳn không thích người Hoa, chính là bởi vì có một ít người Hao về sau giàu có, liền xem nhẹ gia đình.

Hiện tại xem dáng vẻ này của Tần, hẳn càng thêm xác định ý niệm muốn cùng Tần thị hợp tác.

Các giám đốc trong hội đồng nhìn đến câu nói lúc sau kia, phản ứng đều rất lớn, dáng vẻ không thể tin nổi.

Lương bí thư lại cảm thấy đầu đều bắt đầu đau, tổng tài lúc này mới quen biết vị Phó thiếu gia kia mấy ngày, liền đem người ta mang về nhà đi tắm rửa!?

Không được, hẳn không thể miên man suy nghĩ!

Tổng tài nhất định là bởi vì cô đơn một mình gánh vác quá lâu, mới có thể một người bạn bởi hẳn.

Nhưng cho dù muốn tìm cũng nên tìm phụ nữ không phải sao?

Vì cái gì mà người xuất hiện ở kia lại là một vị Phó thiếu gia.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Tần Mặc lau tóc cho Cử điện hạ

Editor: Thư NM

Lương bí thư thật là rối rắm.

Hắn không muốn gọi điện thoại cho phu nhân hoặc là ông chủ đâu.

Cho dù có gọi điện thoại đi, hẳn nên nói như thế nào đây?

Cũng không thể nói Tần tổng bị một nam nhân bề cong được....

Bất đồng với tư tưởng sinh động của Lương bí thư, trong trò chơi Phong Thượng chỉ cảm thấy hôm nay cậu là người thấp kém nhất, thật là buồn mà.

Cho nên ở thời điểm anh cậu gõ cửa tiến vào, cậu cũng không thu hồi notebook, khuôn mặt mất mát tiêu tụy.

Người đại diện Phong còn tưởng tiền trong trò chơi của em hẳn không đủ xài, lập tức vung tay gửi vào ba ngàn, hỏi: “Đủ không?”

“Không, không phải chuyện tiền bạc!” Phong Thượng liền nói lấp, cũng cảm thấy chuyện này thật buồn thôi.

Phong Dật nhướn mày: “Thế là chuyện gì?”

Phong Thượng vừa định nói cho anh của cậu việc cậu gặp Hắc Đào Z, nhưng nghĩ lại nếu anh cậu biết chuyện này cũng sẽ biết chuyện ngay đó đi tham gia thi đấu điều động nội bộ của Tần thị, cho nên chỉ lắc lắc đầu, cái gì đều không có nói.

Nhưng Phong Dật cũng nói với em trai của mình một chút chuyện: “Anh trai cậu rất vội, Tần tổng không biết vì sao đột nhiên hủy bỏ tư cách nhập đội của nhân viên trong kỳ thi đấu điều động nội bộ lần này, làm cho bọn họ liền tới tham gia thi đấu Điện Cạnh, ta còn phải bộ trí kế hoạch lại lần nữa, sau này lại không thể nào đi quán ăn đêm hẹn hò, cậu nói xem đại thần vì cái gì lại cố tình làm như vậy?”

“Tôi, tôi cũng không biết.” Trên thực tế là Phong Thượng biết, cậu cảm thấy Tần thần đưa ra quyết định như vậy ngó trái ngó phải đều là để khiến thần tượng của cậu hết giận.

Chẳng lẽ thần tượng thật sự bị đại thần cấp phải chạy?

Phong Thượng càng nghĩ càng cảm thấy uể oải, hẳn còn chưa đi theo thần tượng đây, vậy mà Tần thần đã nhanh chân đến trước?

Bản thân Phó Cửu còn không biết có người nổi lên ý muốn đi theo cô, tay trái cầm khăn long, tùy ý xoa tóc ngắn màu bạc của mình, liền như vậy đi chân trần vào phòng tắm, đuôi tóc còn nhỏ nước, đứng ở trên môi mỏng đỏ nhạt, làn da trắng như ngọc, từ mũi đến cằm đều xinh đẹp đến không thể bắt bẻ, đẹp đến làm người ta không muốn rời mắt.

Trong miệng thiếu niên còn ngậm một cây kẹo que, chậm rãi đi qua chỗ Tần Mặc.

Bộ dáng lười biếng giống như một tên ác ma ngạo mạn, phi thường soái khí!

Thiếu niên sau khi tắm xong càng thêm hấp dẫn sự chú ý của người khác.

Cứ như vậy chăm chú nhìn gia hỏa, Tần Mặc không có cách nào tiếp tục công việc, đơn giản đóng lại hồ sơ trên tay, đem thương vụ cứng nhắc ném tới bên cạnh, nâng lên đôi mắt đảo qua thiếu niên đang nhìn anh, nâng tay phải lên: “Đưa khăn lông cho tôi.”

Lúc này Phó Cửu không quá phản kháng với đại thần, cô hiện tại là đang mặc áo ngủ, vẫn nên bảo vệ tốt chính mình, tùy tiện đem khăn lông giao cho nam nhân.

Ánh mắt Tần Mặc dừng lại trên giọt nước đọng lại ở mu bàn tay mình, giọng nói nhàn nhạt: “Cúi đầu.”

Khóe môi Phó Cửu co rút, đại thần là muốn lau đầu cho cô?

Vừa vặn cô tự lau cũng không tiện, đơn giản liền giao cho đại thần, cũng hạn chế nước rơi phía trước quá nhiều sẽ lộ ra cái gì.

Nghĩ tới đây, Phó Cửu phi thường nghe lời cúi đầu xuống.

Tần Mặc nhìn cái đầu xù xù lông trước mắt, tay phải nâng lên, lực đạo không tính là mềm nhẹ, Tần Mặc cho rằng đối đãi em trai cần phải có bộ dáng đối đãi với em trai, không cần quá ôn nhu. ...

Bất quá, cho dù là như thế, bộ dáng như vậy nhìn qua vẫn tuần mỹ động lòng người, câu môi một chút, vẫn là vô cùng cung chiêu. ...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Thiếu gia coi cậu ấy là bạn

Editor: Thư NM

Thời điểm Di Trương đem thức ăn khuya đến chính là nhìn thấy một màn này, cháo trứng muối thịt nạc trên tay thiếu chút nữa rơi trên mặt đất!

Thiếu gia trước mắt thật sự không giống thiếu gia mà bà biết.

Thiếu gia trước kia cao lãnh, đậm mạc, giống như đều nắm rõ mọi việc trong tay, không có bất cứ thứ gì khiến cho anh thấy hứng thú.

Có phải hay không thiếu gia từ nhỏ đến lớn đều chỉ có một mình cho nên khi vất vả kết giao được bằng hữu mới trở nên như vậy?

Di Trương suy nghĩ như vậy, sau đó suy xét chờ ngày mai gọi điện cho phu nhân, giờ này đã quá muộn.

Bà sợ khi nói với phu nhân, phu nhân sẽ kích động đến ngủ không yên.

Tần Mặc thấy dì Trương đứng ở cửa, thu tay về, ngữ khí vẫn lạnh nhạt như trước: “Được rồi, cậu có thể đi ăn đồ ăn khuya dì Trương vì cậu làm.”

Phó Cửu nghe vậy càng thêm vui vẻ, nâng đầu xù xù lông lên đi tới, cười với dì Trương: “Cảm ơn dì Trương.”

Dì Trương vội vàng xua tay, nhìn thiếu niên không sợ nóng uống một ngụm cháo của bà, trong lòng cao hứng, tất cả cháo đều đặt tại chỗ của cô.

Phó Cửu một chút cũng không sợ mình cô ăn không hết.

Sinh hoạt tốt đẹp không gì hơn được, buổi tối hơn mười một giờ học bỏ tức xong môn vật lý, còn có thể uống thêm cháo thịt.

Ở Giang Thành cuối thu trời đã bắt đầu lạnh, bên ngoài tràn ngập một tầng lại một tầng sương mù, ăn chút gì đó trong bụng mới ấm áp.

Hơn nữa cô còn có thể vừa ăn vừa đi trong trò chơi tiêu xài tiêu xài.

Quan trọng nhất chính là, cô vẫn hứng thú chuyện tài khoản của đại thần có bao nhiêu tiền.

Chỉ bằng thái độ lúc hắt đưa đồ vật cho nàng, tuyệt đối không ít. Phó Cửu vừa uống cháo vừa đăng nhập tài khoản đại thần cho nàng.

Hứng thú bùng bùng mở danh sách tư liệu tài sản.

Một cái link, hai cái link, ba cái link.. tám cái link, chín cái link.

Chín cái link game đã giả tiền, đổi ra nhân dân tệ cũng phải hơn trăm vạn...

Phó Cửu nghiêng mắt xem đại thần đang đăng nhập tài khoản của mình, mới có mấy ngàn khối.

Này chẳng lẽ là sự chênh lệch giữa học bá và học tra sao?

Phó Cửu cuối đầu ngậm cái muỗng uống cháo!

Không công bằng!

Cô phải nghĩ biện pháp kiếm điểm tiền.

Phó Cửu nghĩ đến đây như nhớ ra cái gì.

Đúng rồi, Phong bảo bảo!

Phó Cửu mở lên giao diện, liền thấy “Thượng người một quyền tiêu tiêu nhạc” đang ở kênh thể giới thông đồng với em gái khác.

Căn cứ theo như lời hắt nói, Phó Cửu xác định chính xác vị trí tọa độ của Phong Thượng, gửi một cái tin nhắn qua: “Đang online sao?”

Sau khi Phong Thượng tiễn anh trai cậu đi, thời điểm vừa ngồi xuống, liền thấy trong trò chơi Tần thần vừa gửi tin cho cậu, sắc mặt ngưng nước bọt không khỏi ho khan.

Chẳng lẽ đã giả mạo?

Đây là phản ứng đầu tiên của Phong Thượng.

Hơn nữa bạn học Phong đang suy nghĩ, tên giả mạo lại chia hòng súng vào cậu, phải cho hắt một bài học mới được.... Từ từ, trên đỉnh đầu người nọ có xếp hạng, mặt trên còn treo hai cái tên hiệu bá đạo mười phần Để mình!

Đối với cái tên hiệu này, bạn học Phong quá quen thuộc, là câu lạc bộ chiến đội của Tần thị.... Thật là Tần Thần cùng cậu nói chuyện?

Phong Thượng cảm thấy chính mình đã chịu kinh hách, phản ứng đầu tiên không phải là trả lời tin nhắn của Tần Mặc mà là mở nick của Hắc Đào Z, gửi một chuỗi tin nhắn qua: “Thần tượng, thần tượng, Tần Thần thế nhưng hỏi tôi đang online sao? Ta nên trả lời hắt thế nào?”

Tần Mặc mới vừa online tài khoản trò chơi của thiếu niên liền nhận một cái tin nhắn, ngón tay thon dài lướt qua con chuột, nâng mặt lên nhìn Phó Cửu ngồi đối diện anh, mắt phượng thâm thúy dần dần trầm xuống....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Người này lại là bạn bè

Editor: Nga Hoang

Người này, quả nhiên là không nhìn hấn.

Hấn sẽ liền làm ra chuyện bạn không thể ngờ đến.

Ánh mắt Tần Mạc lạnh lại, đầy mắt như quay cuồng vô số ngọn sóng, ngọn sóng này cất giấu cái gì, không ai thấy rõ.

Chỉ là hơi thở quanh hấn rõ ràng là rất lạnh.

Phó Cửu không biết chính mình bị đại thần theo dõi, lấy răng cắn cái muỗng, ngón tay xinh đẹp gõ theo nhịp điệu, chậm rãi nói: "Phong bảo bảo, cậu đang làm cái gì, như thế nào không trở về quy thuận tôi?"

Phong Thượng thấy thế, sắc mặt liền thay đổi, cấp tốc chụp hình gửi qua cho Hắc Đào Z: "Thần tượng, cậu xem, đại thần hấn gọi tôi là Phong bảo bảo, cậu nói đại thần hấn .... Hấn không phải yêu thầm tôi đi?"

Tần Mạc mặt mày căng thẳng, tay phải đang cầm con chuột thiếu chút nữa bị hấn bóp nát ném văng ra.

Bất quá trên mặt hấn một chút ý tứ tức giận đều không có, ngược lại cặp con ngươi lãnh vô cùng, khóe miệng cũng hướng về phía trước khẽ nhếch nhưng không có chút độ ấm nào.

Trong lòng mọi người đều biết, vào thời điểm hấn có bộ dạng này mới là thời điểm hấn đáng sợ nhất.

Trong đại viện quân khu, đại nhóm giống như hồng miêu thứ hai cũng không ít. Nhưng không có người nào có thể giống Tần Mạc như vậy.

Từ nhỏ hấn đã thù đoạn, tàn nhẫn vô cùng.

Tần Mạc không có đáp lời, ngược lại cúi tay lấy ly nước trước mặt rồi uống một ngụm. Từ cảm phác họa ra chỗ kia là một đường cong làm hấn thoát nhìn giống như thiếu gia quân phiệt thời kì dân quốc, toàn thân lạnh nhạt tự phụ.

Trong chốc lát, Phó Cửu thấy rõ bên kia rõ ràng đang ở chính tuyến, chính là không trở về phục tùng cô, lại đánh ra một chuỗi kí tự gửi cho Phong Thượng: "Phong bảo bảo, là tôi, Phó Cửu đây, tôi dùng tài khoản của đại thần a."

Phong Thượng còn đang suy nghĩ, trừ bỏ thần tượng có thể bề cong hấn, liên tính cả Tần đại thần hướng hấn thổ lộ, hấn cũng quyết đoán đem đối phương vào danh sách đen, không nghĩ tới khi ấn click mở tin tức lại thấy một tin như vậy.

Lúc ấy, Phong Thượng ngóc một hồi rồi cấp tốc gửi lại: "Kia .... tài khoản kia của thần tượng đâu."

"Đương nhiên là đại thần dùng rồi, hơn nữa tôi nhất định phải thanh minh cho chính mình một chút. Người đưa cậu vào danh sách đen, đi khiếu nại người của cậu chính là đại thần". Phó Cửu nghĩ thầm rốt cuộc cũng có thể hồ đại thần lần nữa cho nên đánh chữ thật sáng khoái: "Từ vừa mới bắt đầu hấn luôn dùng tài khoản của tôi".

Phong Thượng nhìn những lời này lại nhìn những lời đối thoại của mình với Hắc Đào Z, cậu quả thật muốn khóc a, sau đó liền đánh chữ không có nói lắp: "Thần tượng, vì cái gì mà cậu lại đưa tài khoản cho đại thần dùng, lần này tôi thăm rồi".

"Cậu thăm?". Phó Cửu không rõ: "Có cái gì thăm".

Phong Thượng cảm thấy một chốc cũng không giải thích hết, liền dứt khoát đem lịch sử trò chuyện trực tiếp chụp lại gửi cho Phó Cửu.

Phó Cửu vốn đang cao hứng uống cháo, rốt cuộc cô có thể dùng tài khoản của đại thần, đi trong trò chơi cô chân chính là kẻ có tiền a. Tư liệu chín con số cũng không thể là gạt người a. Một hồi cô bảo Phong Thượng phối hợp cùng cô đi nhận nhiệm vụ đầu bảng. Lần này cô nhất định nâng giá điểm để đi đổi máu, bằng không đều phải đi xin lỗi tài khoản của đại thần.

Nhưng mà một giây kia khi cô click mở hộp thư kia thì tính toán tốt đẹp toàn bộ đều đột nhiên sụp đổ, biến mất một cách nhanh chóng.

Phó Cửu cơ hồ đang xem xong lịch sử cuộc trò chuyện kia, giây tiếp theo cô liền nhìn về hướng của đại thần, liền thấy đại thần cười như không cười nhìn chằm chằm cô. Đầy mắt của hấn giống như giếng cổ thâm thúy làm da đầu cô tê dại.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 140: Tàn tổng ghen

“Phong bảo bảo?” Tàn Mạc cũng đã mở miệng, giọng nói thấp... ai nghe xong cũng đều biết hiện tại tâm tình của hắn tuyệt đối là không tốt nhất.

Phó Cửu cười giải thích: “Kia chỉ là một cái nick name sẽ không làm cho người khác cảm giác nó quá mức xa cách.”

Tàn Mạc nghe vậy, nghiêng đầu nhếch một chút môi mỏng, lãnh đạm nói: “Thân mật đến mức làm cho người ta nói rằng tôi yêu thầm hắn?”

“Tuyệt đối là Phong bảo bảo có vấn đề, người này chính là đã suy nghĩ quá nhiều!” về mặt của Phó Cửu nghiêm túc nói.

Tàn Mạc hiển nhiên là sẽ lấy cớ không vừa lòng, nắm cầm Phó Cửu, tất cả đầu ngón tay đều dùng sức lực, khuôn mặt tuần tú tới gần, trầm giọng nhắc nhở người thiếu niên: “Nếu tôi mà phát hiện cậu đăng tài khoản lung tung thì buổi tối không cần phải ngủ đâu.”

Phó Cửu có thể nhận thấy được trên người nam nhân phát ra nguy hiểm, lần này với những lần trước đều không quá giống nhau.

Bất quá, Tàn Mạc cũng không làm nàng khó xử, chỉ là ở cảnh cáo và cấm phản bác lại trong vòng mười phút.

Chẳng hiểu sao hôm nay Phong bảo bảo bị khiêu nại nhiều như vậy, với việc bị cấm như này so với bị nhốt trong phòng tối một mình chẳng có cái gì khác nhau.

Phó Cửu bên này đang suy nghĩ, Tàn Mạc bên kia liền đã mở miệng: “Cậu nên cảm thấy may mắn, nếu như không cấm chắc một lúc sau cậu lại muốn tham gia trận đánh đồng đội, nếu không có gì thay đổi thì cái tài khoản này không cần phải giữ lại.”

Phó Cửu tin tưởng tuyệt đối ở đại thần là trong trò chơi này có thể một tay che trời, yên lặng dùng thể Phong bảo bảo nhưng lại rất sáng chói.

Phong Thượng ở bên này cũng nhận được thư bị khiêu nại, ở trong trò chơi hắn chính là rất lâm nhâm, như vậy mà không cho hắn nói chuyện trực tiếp thì quá khó để tiếp thu!

Chủ yếu là, hắn cũng không biết rõ ràng Thần Tượng cùng Tàn thiếu bên kia là cái tình huống gì.

Tàn thiếu sẽ không xem đến nội dung của bức thư nhận lúc sau, trực tiếp bắt thần tượng ngay tại chỗ đi từ hình...

Bất quá, có một chuyện vẫn là chú ý tới, Tàn thiếu tất nhiên sẽ đem tài khoản của chính mình đưa cho người khác chơi?!

Phải biết rằng cái tài khoản của trò chơi kia rất giá trị không phải là mấy chục vạn có thể đánh giá tài khoản đó được.

Năm đó, Tàn thiếu còn không trở thành được người đứng đầu của trò chơi nhưng đã có người mang hơn mười nghìn vạn đến để trước mặt hắn đòi mua tài khoản.

Cậu cũng không nghĩ đến người như thế nào mà lại muốn mua tài khoản, nhưng lại không biết người đứng sau là Tàn gia thiếu gia, đắc tội với Tàn thiếu không nói chỉ sợ lúc sau sẽ không lộ mặt được ở trong trò chơi.

Dùng Tàn thiếu nói tới, cậu đã dùng quá nhiều đồ vật, nếu nói là từ bỏ, cũng sẽ chỉ để đấy, không giao cho bất một người nào.

Nhưng hôm nay, Tàn thiếu như thế kia mà lại đem tài khoản giao cho thần tượng, hơn nữa còn bị phạt một thời gian dài như vậy.

Chuyện này nếu mà bị đại ca biết, khẳng định sau một hồi sẽ không còn giữ được cái mạng!

Phong Thượng nghĩ như thế, về sau cũng chỉ muốn cùng thần tượng trao đổi tài khoản cho nhau, không hiểu chuyện gì mà lại giao cho Tàn thiếu!

Phó Cửu thật ra không tưởng nhiều như vậy, nàng lần này chính là đơn thuần nghĩ mang ra cho mọi người chiêm ngưỡng...

Cô ở phía trước chỉ cần làm thao tác một chút... đến lúc đó căn cứ cô sở hữu đều sẽ nhận được tin tức thay đổi toàn bộ đoàn đội.

“Mạc ca, muốn hay không cùng tôi đấu một trận?” Phó Cửu nghiêng đầu hỏi Tàn Mạc.

Phó chín liền tiếp dùng trợ giúp, đem tất cả toàn đoàn đều kéo vào đánh quái ở trong đội ngũ.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 141: Có người dám khinh thường đại thần?!

Editor: Dao Linh

Lúc trước, Phong Thượng nhìn thấy Hắc Đào Z trong trò chơi, đều sẽ đặc biệt đặc biệt vui vẻ.

Kết quả hôm nay tiến công, hấn hận không thể trốn tránh cái kia tên đi!

Đại khái là bởi vì đã gặp qua người thật chân chính, bạn học Phong Thượng hiện tại chỉ cảm thấy ngay cả ngay cả nhân vật trò chơi đứng trước mặt anh ta, đều như là chính bản thân Tần thiếu, một thân mang áo choàng làm từ lông cừu, giống như một nhân vật vừa đi ra từ bụi hoa, tự mang công năng đóng băng, chỉ cần một thân tuần lãng yếu nghiệt đứng ở nơi đó, là có thể làm không khí bốn phía xung quanh hấn đều lạnh xuống.

Bạn học Phong Thượng gian nan nuốt nước miếng, nhích lại gần bên người Phó Cửu.

Lúc chia đội ngũ, bọn họ trên thực tế căn bản là không nghĩ tới, sẽ là bản thân Tần thần tiếp đãi họ, hơn nữa nhân tiện còn mang theo hai người tới đội ngũ.

Với Hắc đào Z bọn họ đã không xa lạ, chủ yếu là bây giờ cư nhiên còn có “Thường người một quyền tiêu tiêu nhạc”, đây là chính là người phi thường nổi danh người chơi Nhân Dân Tệ.

Trong nháy mắt, bọn họ có điểm không nỡ nhìn thẳng ba người kia.

Phải biết rằng ở phương diện này mà nói, mỗi người này, đều nổi danh lợi hại.

Trước tiên đừng nhắc tới Tần Thần cùng Hắc Đào Z.

Chính là gia hỏa “Thường người một quyền tiêu tiêu nhạc” này, ở trong trò chơi cũng là người phi thường có nhân duyên, trên bảng xếp hạng phú hào mỗi ngày đều có thể nhìn thấy hấn.

Kỳ quái chính là, người này ngày thường mà thấy, nhất định sẽ spam, nhìn đến xinh đẹp Nữ Nhi, liền càng phóng túng.

Như thế nào lúc này đây lại an tĩnh như vậy?

Người chơi còn lại đều buồn bực, Phó Cửu đã bắt đầu hình thức chỉ huy rồi, so với tài khoản cấp bậc hơi thấp của nàng kia, đại thần phú hào trang bị đầy đủ như vậy, một cái trang bị động vào đều là tiền, quả thực không thể quá đơn giản, một đường hướng lên trên đi, giết người rất sắc bén.

Nhưng thật ra tài khoản Hắc đào Z này không có gì động tĩnh.

Thậm chí ra tay cũng không có ra tay, một chút tác dụng đều không có.

Trong đội ngũ có một người chơi nữ cũng chơi không tốt, nhưng ít nhất cô ấy còn biết vài động tác tay, còn Hắc đào Z kia thì đến cả tay cũng không dùng.

Nếu không phải là người do Tần thần mang đến, người như vậy nên bị đá ra khỏi đội ngũ đi.

Người chơi nữ kia càng xem bộ dáng đi đường chậm rì rì của Hắc Đào Z, trong lòng càng khó chịu.

Dựa vào cái gì người như vậy lại được Tần thần nhìn với ánh mắt khác.

Rõ ràng bản lĩnh đều không có, chỉ đi theo phía sau đội ngũ nhặt kinh nghiệm, còn bày ra một bộ dáng chính mình là tuyệt thế cao thủ, làm người ta nhìn vào liền cảm thấy chán ghét!

Ngay từ lúc đầu, người chơi nữ còn nhẫn nại, chờ đến một lúc sau, khi nàng chưa kịp hồi phục, làm rớt hơn phân nửa thanh máu, liền hoàn toàn cấp tốc nổi giận!

Ở máy tính bên kia cười nhạt một tiếng, liền ngữ khí đều là trào phúng lạnh nhạt: “Cái gì vị vua mới đáng để người ta chờ mong của khu C, thao tác mạnh mẽ, tốc độ tay nhanh, được câu lạc bộ Tần thị mời đến với số tiền lớn, thì ra chẳng qua chỉ là một người chỉ biết đi ôm chân đại thần lấy điểm kinh nghiệm, ngay cả tiếp cận quái cũng không biết, càng đừng nói, tôi thấy lần giết boss trước đây, cũng không nhất định là người nào đó tự làm, ít nhất cứ người đều sẽ không, cùng người như vậy ở cùng đội, đừng nói là lấy đầu sát, ngay cả cái cửa ải này nói không chừng đều không qua được.”

Anh Hùng là trò chơi này là có thể nói chuyện trực tiếp, đây cũng là nguyên nhân vì sao Anh Hùng được nhiều tuyển đội yêu thích như vậy.

Nó có thể làm trò chơi chức nghiệp hóa, càng có thể ở lúc sau thông qua thanh âm hấp dẫn người chơi.

Người chơi nữ mở miệng, tiếng nói tuy rằng khá hay, nhưng những lời nói trào phúng kia lại rõ ràng làm người ta nghe xong không thoải mái.

Mặc dù cô ta không nói ra là đang nói tới ai, nhưng người chơi « anh hùng » người đều biết, vị vua mới đáng mong chờ nhất của khu C này, cũng chỉ có

hắc đào Z!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Cứu gia cùng đại thần phối hợp

Q.

Editor: Nana Nguyễn

Vì thế, khi lời nói này của cô vừa ra tới, trò chơi trên màn hình lâm vào một trận chết yên lặng.

Phó Cứu ngoài miệng còn ngậm kẹo que, tay vẫn đánh quái chạy đi theo một lượt, trực tiếp lại ra một chiêu rất nhanh...

Những người chơi khác lại không có phản ứng nhanh như vậy.

Nhưng ở ngay lúc này, con yêu quái lớn nhất xuất hiện, hơn nữa còn hướng về phía bọn họ bên này ra sức phóng lửa...

Đừng nói là những người khác, ngay cả “Người chơi giỏi nhất” hay cao thủ cũng trở tay không kịp, còn bảo hắc kỹ thuật không tồi, có thể ở nhảy mất lùi về phía sau.

Những người chơi phía sau liền không có vận may, trực tiếp bị ngã xuống trên mặt đất, chết một cách rất thê thảm.

Dựa theo đạo lý mà nói, một đội ngũ chết mà còn thừa ba người, trong đó một cái hơi thở cũng thôi thóp lợi hại, kết cục cũng không có khả năng thắng.

Nhưng làm người không nghĩ tới chính là, vẫn không có tiếng tăm gì “Hắc đào Z” thế nhưng tại đây một giây sau, một cái bóng kiếm xoay tròn, Phó chín liền ở phía sau khởi động thật lớn phong hoa, lóe sáng lên chiếm đầy toàn bộ màn hình người thật lâu vẫn chưa phục hồi tinh thần lại.

Trừ bỏ bị Tàn thần bảo hộ trợ phó chín, năng sát khí tựa hồ không có bởi vì những người khác đã chết mà giảm bớt nửa phần, ngược lại ở Tàn thần yểm hộ hạ, trực tiếp nhảy dựng lên, ngay cả màu đen chiến phẩm đều mang theo màu bạc quang, dùng sạ kích!

Mọi người thấy được vừa thấy được một trận mà xưa nay chưa từng có dám phối hợp!

Soái khí, không kèm chế được, không người nào có thể địch!

Toàn bộ đội ngũ người đều ngơ ngác nhìn một màn hình này, từ ánh mắt tới tay cánh tay đều cảm giác được xưa nay chưa từng có chấn động.

Cái kia thủ pháp!

Cái kia thủ pháp rõ ràng là..... Rõ ràng là Tàn thần nhất am hiểu “Ba nghìn đao chém”!

Vì cái gì “Hắc đào Z” tài khoản của Tàn Thần sử dụng được tuyệt chiêu như vậy!

Hiện tại thao tác “hắc đào Z” Người này rốt cuộc là ai?!

Trong lòng mỗi người đều nghi vấn.

Từ bỏ nghi vấn, còn có cái khác chính là chấn động.

Tuy rằng bọn họ đã được nghe qua quá nhiều Tàn thần truyền thuyết, nhưng là hiện tại Tàn thần đã thành thần, hắc dùng đỉnh cấp của tài khoản, mặc kệ dùng ra những cái gì tuyệt chiêu gì, trong đáy lòng mọi người đang có cái thanh âm rất nhỏ rất nhỏ đang nói, Tàn thần có thể lợi hại như vậy có thể cùng hắc dùng tài khoản tạo ra quan hệ không.

Nhưng hiện tại, một cái chính là!

Nếu dùng “Ba nghìn đao chém!” rất khó khăn

Tuy rằng trên người đỉnh tân nhân tỏa ra hào khí, nhưng tuyệt chiêu nếu không phải từ anh hùng vừa ra thì trò chơi đã có người chơi rất lâu năm, tuyệt đối sẽ không dùng được chiêu ý!

Kia rõ ràng chính là Tàn thần!

Từ bỏ Tàn thân, cả nước sở hữu chiến đội, đều không có người có thể dùng ra cái này tự sát!

Đã có người bảo hộ, lại là người bảo hộ đồng thời, tiến hành phụ trợ vào tấn công!

Trong truyền thuyết “Ba nghìn đao chém, kể cả nghìn con quái trong phút chốc đều sẽ gục xuống!”

Màn hình máy tính vẫn lấp lánh ở mỗi người nhìn thấy trong mắt, đôi đồng tử đều lay động lên.

Ngay sau đó, bọn họ chỉ nghe được trong màn hình truyền đến một tiếng vang lớn!

Con quái mạnh nhất cũng đã ngã xuống, bốn phía bắn ra một tầng bụi bậm như tuyết.

Liên ở trong nháy mắt “Hắc đào Z” “Tàn mạc” “Thương người một đoạn nhạc” đám người đại danh trực tiếp xuất hiện ở toàn phục trang tầng thượng, cao cao treo ở đỉnh, liên tiếp ba lần, đều đã hoàn thành!

Càng kinh ngạc hơn chính là, nhóm người bọn họ thậm chí còn phá vỡ cả kỷ lục đứng đầu trên bảng rồi!!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143: Toàn bộ nghe lệnh phong sát

Editor: Dao Linh xinh đẹp dễ thương a~~

Người chơi nữ vừa rồi còn đang nói mát kia trực tiếp trợn tròn mắt!

Cầm con chuột trong tay mạnh đến phát run.

Đội ngũ tin tức đã bị người chơi oanh tạc!

Mỗi một người đều đang nói về cái tuyệt chiêu kia —— ba ngàn đao trăm!

Lúc ánh sáng chói mắt kia lui tán, các đội viên tự động sống lại.

Lúc này, thân hình Phó Cửu vừa động, một chuỗi lời nói đã được đánh qua: “Từ lúc bắt đầu tiến công, tôi đã nói qua mỗi người đều phải bảo vệ tốt chính bản thân mình, chỉ cần không bị quái giết chết là được, mặc dù Hắc Đào Z không có cứu người, nhưng anh ta cũng không có rút huyết. Mà thật ra chính Tiểu Ưu Liên Liên cô, vốn là tôi tiếp nhận, tôi là chỉ huy, tôi không nói lời nào, cô liên không cần lộn xộn, vậy mà còn chạy đến nơi xa như vậy đi giết quái, chính là đến yêu cầu chỉ huy cơ bản nhất cũng đều không hiểu, cô là lần đầu tiên chơi Anh Hùng sao!?”

Người chơi nữ bị chỉ trích có điểm ủy khuất, còn tưởng có thể biện giải cho chính mình, vừa mở miệng đã bày ra một bộ dạng đáng thương: “Tôi là sợ quái bên sẽ tổn thương tới các anh.....”

Phó Cửu nhướng mày: “Tốt, coi như sự tình giống như cô nói vậy, cô sợ quái tổn thương tới chúng tôi, lộn xộn vị trí của chính mình, nhưng cô bị rút máu, nhanh chóng về đội ngũ liền tốt rồi, còn ở nơi đó cười nhạo người nào? Cô có biết hay không chỉ bởi vì một đoạn lời nói như vậy của cô, làm hại bốn thiếu chút nữa không qua được! Tiểu Ưu Liên Liên, gia nói cho cô biết, đừng nghỉ ở trước mặt gia hất nước bẩn vào người khác, còn nghỉ có thể toàn thân trở ra ư?! Từ nay về sau, phàm là người có Tiểu Ưu Liên Liên ở trong đội ngũ làm đơn, tôi đều sẽ không tiếp!”

“Tôi cũng không tiếp!” Sau khi Phong Thượng nói xong câu đó, trực tiếp ở toàn trường tiêu tiền tuyên bố phong sát.

Chín chín lần thông cáo, khắp nơi trong trò chơi, nghe được tin tức như vậy, đều vô cùng kinh ngạc, cảm thán thật là hiếm thấy!

Thương Một Quyền Tiêu Tiêu Nhạc ưa nhã vung tiền mua tuyên bố thông báo toàn máy chủ: “Toàn bộ nghe lệnh, về sau đội ngũ nào có Tiểu Ưu Liên Liên, không cần tìm tôi tiếp!”

Một câu như vậy, liền khiến cho toàn bộ trò chơi chấn động!

Không chỉ là bởi vì “Thương một quyền tiêu tiêu nhạc” “trước nay ở trong trò chơi đều sẽ không cùng ai gây thù chuốc oán, càng sẽ không nói ra lời cự tuyệt với bất cứ một ai, nay lại nói ra lời như vậy!

Mà càng là bởi vì chín chín cái thông báo toàn máy chủ này!!

Một cái thông báo toàn máy chủ lên tới một trăm vàng!!

Chín mươi chín cái, việc này quả thực chính là rải tiền a!

“Mẹ nó! Tiền thật nhiều! “

“Thường Ngươi Một Quyền Tiêu Tiêu Thạc luôn luôn rất nhiều tiền, được chứ?”

“Phú ông à, ta chỉ muốn nói, ta muốn cùng ngươi làm bằng hữu! “

“Chỉ có tôi quan tâm, vì cái gì bạn học Phong sẽ phát ra một cái tin tức như vậy sao?”

“Tôi biết! Bên trong tin tức có nói! Ngươi vừa rồi có nhìn đến cái thông báo phá kỷ lục giết boss toàn máy chủ không? Tàn Thần dẫn theo thần tượng của ta Hắc Đào Z đại thắng, cái cô Tiểu Ưu Liên Liên này, từ đầu đã không phục chỉ huy còn làm chính mình bị rút máu, còn trào phúng thao tác của thần tượng Hắc Đào Z của ta, không xứng với danh hiệu vị vua mới!? Kết quả đâu? Hắc Đào Z một chiêu tuyệt sát, không chỉ có bảo hộ tất cả đồng đội, còn bạo kích toàn trường! Ngày mặt đánh thật đúng là xấu hổ! “

“Cái gì? Trào phúng đại thần Hắc Đào? Cho rằng danh tiếng của đại thần chúng ta đều là làm giả sao?”

Bất quá chỉ là trong nháy mắt, khơi dậy sóng triều của ngàn người.

Tuy rằng Hắc Đào Z này là người chơi mới tới không được bao lâu, nhưng chính bởi vì hắn là người chơi có xuất thân bình thường, không có trải qua bất luận huấn luyện gì, lại lấy kỹ thuật tuyệt đối nghiền áp qua vô số lần trên chiến trường.

Cho nên danh vọng của Hắc Đào Z ở Anh Hùng chính là vô cùng to lớn, có tiếng lại có miếng!

Vô luận là những người chơi được Phó Cửu cùng nhau mang theo đánh phó bản, hay là những người chơi xem qua phát sóng trực tiếp, mỗi người đều từ đáy lòng bội phục Hắc Đào Z.

Nguyên nhân Tiểu Ưu Liên Liên vừa được làm sáng tỏ, ít nhất có ba đội trưởng chiến đội đều thông báo:

“Toàn bộ nghe lệnh, về sau đội ngũ có Tiểu Ưu Liên Liên làm đơn, vĩnh viễn không tiếp!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 144: Nói Hắc Đào Z chỉ là một nhân vật nhỏ!

Editor: Dao Linh

Tức khắc!

Toàn trường đều như bị oanh tạc!

Bởi vì ai ở khu C đều biết, chỉ có mấy cái chiến đội trâu bò như vậy, muốn qua vài phó bản tương đối phức tạp, đều phải mang họ theo!

Nhưng hiện tại, tất cả chiến đội có thao tác lợi hại, toàn bộ đều cự tuyệt tiếp đón Tiểu Ưu Liên Liên. .... Không cần lại nói cũng rõ, ai ai đều biết hậu quả của việc kia là gì.

Việc này quả thực chính là phong sát Tiểu Ưu Liên Liên!

Tiểu Ưu Liên Liên thật là không hiểu được trò chơi này, đều là con trai, tại sao lại vì một người đàn ông, lại muốn cự tuyệt tiếp đón mỹ nữ như cô ta?!

(Edit: Chưa thấy ai ảo tưởng sức mạnh như chị gái này. .... *lau mồ hôi*)

Tiểu Ưu Liên Liên nhìn tin tức cô ta bị đá ra khỏi đội ngũ trên màn hình, tức giận quăng ngã con chuột, sắc mặt trở nên phi thường khó coi!

Lúc sau nghe được động tĩnh, Phó Minh Hi còn ở bên cạnh luyện tốc độ tay nghiêng ánh mắt, cau mày hỏi: “Chị, làm sao vậy? “

Thì ra người chơi Tiểu Ưu Liên Liên lại chính là Phó Tuyết Nhi! Chị ruột của Phó Hi Minh!

Phó Tuyết Nhi hỏa khí còn chưa tiêu tan hết, trước ngực phập phồng kịch liệt, uống một hộp nước lớn, tiếp theo cười lạnh một tiếng: “Còn không phải Hắc Đào Z kia sao, ý vào có Tàn Thần cho hắn chống lưng, hắn liền cảm thấy chính mình có năng lực? Đám người chơi trạch nam kia khẳng định cũng là đầu óc bị thùng rồi! Đại mỹ nữ ta đây bọn họ không che chở, cố tình lại muốn cùng một người đàn ông đứng ở cùng trận tuyến, còn muốn liên kết cự tuyệt tiếp đón ta? Ha, cái này chị thấy thật đúng là đáng chê cười! “

“Hắc Đào Z?” Lúc Phó Hi Minh nghe đến cái tên này, ngón tay đang đặt ở bàn phím liền ngừng lại, ánh mắt cũng mang theo tia nhè nhẹ trào phúng: “Cái kia chính là vị vua mới của khu C? Người chơi mới tới đó?”

“Còn không phải là hấn sao?! “Phó Tuyết Nhi cũng mặc kệ máy tính, quay đầu tới đối với Phó Hi Minh nói:

“Thao tác thật ra không kém, nhưng chính là nhân phẩm người nọ thật đúng là không dám khen tặng.”

Phó Hi Minh vẫn một mực ra vẻ thanh cao: “Đó là hấn còn không có gặp qua người chơi chức nghiệp, một thứ không biết từ nơi nào ra tới, người chơi nghiệp dư cũng tưởng xưng vương, thật là khôi hài.”

Phó Tuyết Nhi cũng cười nhạt theo: “Em nói không sai, nếu là em trai của chị đến, có khi đánh hấn đến đông tây nam bắc cũng không phân biệt được.”

“Nhân vật nhỏ như vậy còn không đáng cho em động thủ.” Phó Hi Minh rũ mắt, ngữ khí nhàn nhạt: “Mục tiêu của em chính là nhân tài mới giá trị nhất.”

Phó Tuyết Nhi ra vẻ nghịch ngợm chớp đôi mắt: “Là là là, em trai thiên tài của chị, khẳng định là chương mất loại người này, bất quá chị nghe nói Hắc Đào Z cũng sẽ dự thi, lại còn lấy thân phận chiến đội của Hạ thị tham gia, thật là không biết bà cô nông thôn béo phì Hạ Hồng Hoak kia từ đâu đem cái tên Hắc Đào Z này đào tới.”

“Hấn sẽ không dự thi.” Phó Hi Minh lại mở miệng nói.

Phó Tuyết Nhi không rõ: “Vì cái gì?”

“Đến lúc đó chị sẽ biết. “Phó Hi Minh vừa nói, một bên vừa đăng nhập tài khoản của trong trò chơi của chính mình.

Đối với Hắc Đào Z này, hấn đã đại khái hiểu biết.

Mẹ hấn bên kia càng chuẩn bị cho hấn một cái phương án cụ thể.

Hắc Đào Z từ lúc bắt đầu xuất hiện ở Anh Hùng, liền vẫn luôn tiếp đơn kiếm tiền, nói trắng ra chính là một con quỷ nghèo.

Người như vậy đối phó ngược lại vô cùng dễ dàng.

Phó Hi Minh di động con chuột, không để ý lăm click mở nhân vật trò chơi Hắc Đào Z kia, phát một cái tin nhắn qua: “Hắc Đào Z phải không? Tôi nói thẳng, Hạ Hồng Hoa cho anh bao nhiêu tiền làm anh đi dự thi, chúng tôi bên này đều có thể cho anh gấp đôi giá. Điều kiện chính là anh từ bỏ lần thi đấu này, đem tài khoản của anh giao ra đây, tôi biết cái tài khoản này của anh chiến tích không tồi, bất quá trong tương lai chiến đội chức nghiệp xem trọng cũng không phải những thứ này, chủ yếu vẫn là xem thao tác của anh, anh ra giá đi, chỉ cần không phải quá đáng, đều có thể tiếp thu.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 145: Đại thần mở miệng liền vả mặt

Chương 146: Đại thần mở miệng liền vả mặt

Editor: Duyên Mỹ Linh

Một đầu của máy tính kia .

Tần Mặc nhìn trên màn hình biểu hiện ra tới tin tức bằng chứng , ánh mắt nhàn nhạt lấy qua tay cái chén tới, uống một ngụm nước cho tỉnh táo , cũng không có lập tức tỉnh táo được .

Phó Cửu còn không biết tài khoản cô bị Phó Hi Minh coi trọng, thao tác tài khoản của đại thần , đang ở kiểm tra vừa rồi đánh BOSS dùng trang bị, trên mặt mang theo soái khí ý cười: “Anh Mặc , chúng ta vận khí cũng không tệ lắm.”

Tần Mặc không chút để ý “Ân” một tiếng, mới vươn ra một bàn tay, bắt đầu hồi phục tin tức.

Hấn cũng không có cự tuyệt, ngược lại cấp Phó Hi Minh nói ra giá cả cụ thể .

Chẳng qua Phó Hi Minh đang xem đến giá cả , sắc mặt đều tái xanh , ngón tay gõ thật mạnh: “Một ngàn vạn?! Hắc Đào Z! Anh điên rồi à !”

Tần Mặc vẫn cứ duy trì dáng ngồi của một bậc đế vương , ngữ khí lãnh đạm: “Một ngàn vạn mà còn không có , các anh còn làm công ty, nói chuyện gì buồn bán ?”

Chính là bởi vì thái độ đối phương quá mức bình tĩnh , phảng phất một ngàn vạn chỉ là cái số nhỏ tự , mới có thể làm Phó Hi Minh đang xem đến này tin tức , mặt đều đỏ lên!

Phó Hi Minh cũng không biết vì cái gì , ở kia trong nháy mắt , hần lại nghĩ tới sự việc hôm nay ở sân tennis .

Cái loại cảm giác khó chịu đựng nổi này , một lần nữa nảy lên Phó Hi Minh trong lòng.

Hần luôn cho rằng tiêu tốn mười tới vạn là có thể đem sự việc làm lắng xuống dưới , rốt cuộc Hắc Đào Z như vậy muốn tiền.

Không nghĩ tới . . . . . Phó Hi Minh ánh mắt âm trầm xuống , liền đánh chữ lực đạo đều mang theo tàn nhẫn : “Này làm người, vẫn là có điểm tự mình hiểu lấy, ở trong trò chơi đều nghèo như vậy, trang bị đều không có, huống chi ở hiện thực, Hắc Đào Z, có một số việc, tôi không làm rõ là cho anh để lại mặt mũi, nếu anh đồng ý việc chúng ta hợp tác, vậy hãy chờ xem, chỉ mong đến lúc đó anh còn có nắm chắc như vậy . “

Nói xong lúc sau, Phó Hi Minh đã đi xuống , tiếp theo hần gọi cho mẹ hần một cuộc điện thoại : “Mẹ, sự việc không tốt , Hắc Đào Z căn bản là là cái hàng hoá chuyên chở! Còn ở trước mặt ta sung người giàu có, mở miệng chính là một ngàn vạn. Mẹ, hần đó liên tính ở trong trò chơi chiến tích không tồi, nhưng là hần hiện thực thao tác thế nào, ai đều không có gặp qua , mẹ vì cái gì phải đem cái tài khoản kia của hần mua tới cho con dùng?”

“Hi minh.” Điện thoại bên kia thanh âm ồn ào , như là tránh đi âm nhạc của vũ hội , mới tiếp tục đã mở miệng: “Hắc Đào Z hiện tại cái này tài khoản đã hấp dẫn khắp nơi , truyền thông chú ý, con có biết hay không này ý nghĩa gì? Đây ý nghĩa đến lúc đó người sở hữu tài khoản Hắc Đào Z liền sẽ trở thành đầu đề, thành danh là khẳng định! Cũng không biết là người học thức sâu rộng nào ở sau lưng chỉ điểm Hạ Hồng Hoa, làm cô thông suốt, chơi được như vậy. Nhưng hiện tại, ai cũng không biết Hắc Đào Z là ai, mẹ suy nghĩ thật lâu, biện pháp tốt nhất chính là có thể đem cái tài khoản này mua, sau đó dùng ở trên người của con , đến lúc đó con liền lấy thân phận Hắc Đào Z dự thi , có danh hiệu thiên tài thiếu niên, hơn nữa chỉ cần nói đó là tài khoản của con , tuyệt đối sẽ tốt ! “

Phó Hi Minh lúc này mới hiểu được mẹ nói là có ý tứ gì, cũng đi theo có chút sốt ruột lên: “Kia hiện tại làm sao bây giờ? Hàng hoá chuyên chở đã từ chối con .”

Điện thoại bên kia an tĩnh ba giây đồng hồ, lại phát ra thanh âm “Nếu cho hần chỗ tốt, hần không nghĩ hợp tác, chúng ta liền tốn chút tiền đem hần tài khoản vào tay, yên tâm, đối phó loại người rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt này , mẹ đều có biện pháp. . . . .”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 146: Tàn Thần phải quản giáo Cữu gia?

Chương 147: Tàn Thần phải quản giáo Cữu gia?

Editor: NM

Anh Hùng, lần này Phó Cữu còn tự mình chuẩn bị trang phục ăn mặc cho các đồng đội. Đối với những người đi theo nàng, nàng vẫn luôn rất hào phóng, vật phẩm kim cương rơi ra lúc đánh Boss đều chia sẻ công bằng cho các đội trưởng.

Thường người một quyền tiêu tiêu nhạc được phần trang bị tốt nhất , Phó Cữu thừa nhận đây là tư tâm của cô, dù sao đây cũng là đồng đội tương lai của cô, bất quá những người khác không để ý tới là được, họ đều không phải chơi chức nghiệp nên cũng không cần phải đi sưu tầm tài liệu, họ thích những thứ thực tế hơn tí như kim cương đối với đồ vật khác cũng không để ý, đều nghe theo an bài của Phó Cữu.

Phó Cữu vì cảm tạ bọn họ, lần này tiếp đơn giá còn giúp họ đánh thêm trận.

Tàn Mạc nhìn một màn này, tay phải cầm chuột cứng lại, ánh mắt thâm thúy từ trên màn hình máy tính xẹt qua, nhìn hai nhân vật trong trò chơi tùm lại một nói chuyện, đáy mắt dần dần lạnh xuống.

Kỳ thật từ lúc bắt đầu Tàn Mạc đã không có ra tay, nguyên nhân lớn nhất là do hai người kia quá thân cận.

Chơi trò chơi có cần phải thân cận thế không? Tuy rằng hần không nhúng tay quá nhiều vào chuyện của thiếu niên, ai đang trong thời kỳ thanh xuân phản nghịch đều không muốn bị quản.

Nhưng mà có một số nguyên tắc vẫn không thể vi phạm

Đến lúc này Tàn Mạc mới nhớ ra người này thích nam nhân. . .

” Thần tượng, này đó đều tôi sao? ” Phong Thượng không nghĩ tới tình huống này cho dù có đại thần, thần tượng cũng có thể nghĩ tới mình.

Phó Cửu ngâm kẹo que, nghiêng đầu gửi qua một hàng chữ: ” Thời điểm thi đấu Điện Cạnh cần dùng đến, kỹ năng của cậu tôi hiểu không sai biệt lắm, chờ thêm mấy ngày nữa chúng ta chạm mặt chiến đội liền đi đánh một phen.”

Hai người này thật quá tự tin, người khác nhìn vào chỉ thấy nhân vật của Phó Cửu cùng Phong Thượng đặc biệt gần.

Phong Thượng nhìn đến lời nói, ách một tiếng mới hồi phục tinh thần nói: ” Thần tượng, cậu quên rồi sao, chiến đội chỉ có hai người chúng ta. “

“Hiện tại là ba người. ” Phó Cửu cười, khoe miệng mang theo nồng đậm tà nịnh: ” Đây cũng là nguyên nhân hôm nay tôi online, hơn nữa đồng đội mới của chúng ta là nữ sinh. “

Phong Thượng chân kinh, tốc độ đánh chữ cũng tăng nhanh: “Nữ, nữ sinh? Ở nơi nào? Ta, ta như thế nào không biết! Ta, ta vẫn luôn cho rằng chúng ta sẽ sẽ toàn là nam! Thần tượng người, người không phải là đang lừa gạt ta đi!

“Phong bảo bảo, làm đội viên, người nên tuyệt đối tin nhiệm đội trưởng của người, ta làm sao có thể lừa gạt người. ” Phó Cửu nhìn phản ứng của hắn, ý cười trên khoe miệng càng đậm: “Hơn nữa tính cách của đồng đội mới rất tốt, là một cô gái không tồi. “

Phong Thượng đã mặc kệ đối phương là loại hình gì, cậu đã nghĩ kĩ rồi, mấy ngày sau nếu nhìn thấy đồng đội mới, hắn sẽ chào hỏi như thế nào.

Àn, liền nói mang cô đánh nhau, mang cô bay, thuận tiện mua trang bị cho cô.

Nên kêu anh cậu cho thêm tiền.

Hai người bên này đang bàn tán sôi nổi, sườn mặt của nam nhân bên kia cũng lạnh dần xuống.

Phó Cửu vẫn còn hăng hái đánh chữ nên không nhận thấy được.

Tần Mặc cười một tiếng nâng lên một độ cung trong thế nào cũng thấy tàn nhẫn, anh đem ly nước đặt ở chỗ cũ, sau đó đứng lên , từng bước đi qua giường thiếu niên.

Đôi mắt đen nhánh của anh không chút nào gọn sóng, chỉ là động tác kia mang tới gió lạnh, bóng dáng nhìn qua thực mười phần lạnh lẽo...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Cùng nhau ngủ

Chương 148: Cùng nhau ngủ

” Có bạn bè vui vẻ như vậy sao? ”. Tần Mặc nói thật bình tĩnh , ở ban đêm nghe tới liền thành cái dạng này , phảng phất đối với chuyện gì cũng không để ý lại mang theo một cỗ không dung chống lại cái lạnh

Phó Cửu nghe đại thần hỏi chuyện xong mới từ từ ngẩng đầu lên , lúc này cô mới phát hiện ra người đàn ông kia đã muốn chạy tới trước mặt cô đứng ở mép giường ; trên tay cầm một quyển vật lý . Quần dài màu kaki làm hắn thoát nhìn như hòa đi rất nhiều nhưng cảm giác áp bách vẫn còn như cũ , trong xương cốt vẫn có khí phách ba quân như cũ.

Nói như thế nào cũng có điểm khó khăn.

Quan trọng nhất chính là cặp con ngươi kia không giống như rất cao hứng.

Phó Cửu còn đang ngâm kẹo que , hoàn toàn không rõ chuyện gì xảy ra nhưng đó là do cô nghĩ như vậy a.

Dựa theo những gì cô biết về đại thần , một khi tâm tình của đại thần không tốt , liền nói lời công kích với cô.

Một hồi chỉ cần cô cho đại thần mượn lực rồi suy nghĩ biện pháp thông minh một chút thì chuyện này cơ bản liền giải quyết.

Nhưng là !

Làm Phó Cửu không nghĩ tới chính là đại thần không theo lẽ thường ra bài , liền một ngụm hỏi cô :” Em rốt cuộc là thích nam hay thích nữ?”

Đại thần cứ như vậy ưu nhã đặt câu hỏi để cô trả lời cho thật tốt.

Nếu cô nói thích nam thì rất có khả năng cô bị đại thần tóm cổ ném ra ngoài .

Nêu cô nói thích nữ ... cô không nghĩ muốn nói dối ,như vậy trái với lương tâm a.

Bất quá ...

” Nữ thì xinh đẹp , đáng yêu ; nam thì khôi ngô tuấn tú “. Phó Cửu hít con mắt xinh đẹp cười cười , ngón tay quăn lên mái tóc bạc của chính mình , cả người dựa vào đầu giường mang theo vẻ soái khí tà nịnh nói tiếp :” Điều có thể , quan trọng nhất chính là xem mặt a , chỉ cần mặt đẹp em đều ok hết!”

” Điều ok ? ” Tần Mặc chậm rãi cong môi ,làm như không vui lại như đang nghiền ngẫm :” Em là đang nói nam nữ e đều có thể ăn ?”

Phó Cửu nghiêm túc nói :” Quá đẹp chính là có gánh nặng này a .”

” Rốt cuộc ai cho em cái tự tin cường đại như vậy ?”. Tần Mặc điềm tĩnh nói.

Phó Cửu nghĩ nghĩ nghiêm túc nói :” Cha mẹ em sinh ra em đẹp nhưng mà anh Mặc , anh yên tâm đi , dù em có thích nam đi chăng nữa cũng sẽ không xuống tay với anh đâu !”

Trả lời như vậy hẳn là không có vấn đề gì đi .

Phong chừng đại thần hỏi cô vấn đề này cũng là vì trước kia cô đã làm những chuyện đó ví dụ như bao nuôi đại thần gì đó ...

Phó Cửu một bên phân tích nguyên nhân một bên gửi tin tức cho Phong bảo bảo ; cho nên cũng không chú ý tới , người đàn ông sau khi nghe những lời này của cô con người liền hiện lên tia lạnh lẽo.

Nếu Lương thư kí nhìn thấy tổng tài nhà mình lộ ra biểu tình như vậy ,khẳng định sẽ vì người nào đẩy đổ một trận mồ hôi lạnh.

Bởi vì hiện tại Tần Mặc thật sự rất không cao hứng a

Tần đại thần cho rằng , không có một ai nguyện ý chọn em trai của mình bởi vì sinh hoạt của hắn rất phong phú a.

Hắn cũng giống nhau

Nam nữ đều ăn ?

A ! Thật là có bản lĩnh lớn a.

Tần Mặc nhìn lướt qua nhìn thiếu niên tóc trắng còn đang ôm notebook ở nơi đó nói chuyện phiếm .

Thần sắc không có chút biến hóa nào cả , khuôn mặt tuấn mỹ như cũ . Ngón tay thon dài trực tiếp cởi cúc áo và quần dài của chính mình.

Phó Cửu nhìn hành động của người đàn ông này , bàn tay đang gõ chữ bỗng dừng lại ...

Người đàn ông đứng đầu giường thân hình đứng đặc giống như cây tùng bách , rất là hấp dẫn người . Mỗi lần giơ tay nhấc chân đều là ưu nhã quý phái , phảng phất như tất cả đều nằm trong sự khống chế của hắn .

Nhưng .... Đây .... Là tình huống như thế nào ?

Vì cái gì đại thần muốn cởi quần ?

Vẫn là ở trước mặt cô thoát y.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 148: Liền phải ngủ chung.

Chương 149: Liền phải ngủ chung.

Editor: Thư NM

“Anh Mặc, anh làm gì vậy?” Phó Cửu chậm rãi nâng lên đôi mắt, khoe miệng vẫn cười, soái khí không thay đổi.

Tần Mặc không nóng không lạnh nói: “Đương nhiên là ngủ.”

“Nhưng đây là phòng của tôi.” Phó Cửu nhướn mày nhắc nhở anh.

Tần Mặc a một tiếng, đột nhiên khom lưng cúi người, chống tay trái lên giường đệm bên cạnh Phó Cửu, cả hơi thở đều bao quanh lấy cô, hương mặt giống như thiên thần vô cùng thuần túy cũng thực gần, bóng đêm càng làm tăng thêm quý khí cùng tà nịnh, vài sợi tóc mái tùy ý rơi xuống trên trán trắng nõn, đều làm người ta cảm thấy tuần mỹ không thể tưởng tượng!

Anh nhìn cô, trong ánh mắt mang theo nhiệt độ không rõ, tiếng nói hơi trầm vang lên bên tai, giống như là rượu vang đỏ quý báu, không nhanh không chậm mà xoay tròn : “Không phải cậu muốn cùng tôi ngủ trên một cái giường sao? Hôm nay anh trai liền thỏa mãn nguyện vọng này của cậu.”

Thanh âm đậm đặc còn mang theo nhân nhật trào phúng.

Đừng tưởng rằng cô nghe không hiểu, đại thần rõ ràng chính là cô ý.

Phó Cửu buồn bực: “Anh không phải là ảo tưởng sao?”

“Ai cho cậu loại ảo giác này?” Nam nhận nhủ mày, không có chút ý tứ rời khỏi nào.

Phó Cửu cười dứt khoát, môi mỏng cong lên, đến gần nam nhân: “Chính là tôi thích nam a, anh Mặc không sợ tôi. ....”

Tần Mặc đem thiếu niên kéo lại, ấn Phó Cửu ở trên đầu giường, cười như không cười tăng thêm giọng nói lạnh như băng: “Thời điểm cậu ngủ nên an phận một chút, nếu cậu mà động một chút, tôi liền cho kỳ thi vật lý lần này của cậu lại hạ gục nhất từ dưới đếm lên.”

Phó Cửu: ..... Nói đoán đề giúp cô đâu? Tốc độ biến hóa của đại thần như thế nào lại nhanh như vậy!

Bất quá... Ngủ chung

Vạn nhất nhận biết được điều gì, đối với cô thật sự không tốt lắm.

Phó Cửu nghĩ đến đây, đôi mắt cong lên: “Cái này tôi làm sao mà không chế được? Anh Mặc đẹp trai như thế, ngủ ở bên cạnh tôi, với tôi mà nói quả thật chính là một loại khảo nghiệm.”

“Đúng không?” Tần Mặc cười một tiếng, khoe miệng có điểm lạnh: “Vậy cậu tốt nhất nên không chế được, tay không nên duỗi lại đây, nói cách khác, tôi rất có khả năng sẽ chém móng vuốt của cậu.”

Phó Cửu uể oải: “Anh Mặc, anh cũng là đàn ông, hẳn là anh biết có đôi khi thật sự không không chế được.”

Tần Mặc nhìn thiếu niên rất là buồn rầu trước mắt.

Phó Cửu tà nịnh lộ ra gương mặt đẹp trai: “Anh hiểu mà, đúng không?”

“Thành thật mà nói thì không hiểu lắm.” Tần Mặc tiếng nói thật nhẹ, sùnn mặt tuần mỹ đầy tự phụ: “Dù sao tôi cũng không phải cong, nhiều nam nhân đẹp trai ngủ ở bên cạnh đều không có cảm giác gì.”

Phó Cửu:.....

“Được, cứ xem như anh Mặc không có biện pháp cảm thấy như chính bản thân mình cũng bị, đến lúc đó tôi làm gì với anh thì sao bây giờ?”

Tần Mặc nhướn mày: “Liền như vậy không không chế được chính mình?”

“Năng lực tự khống chế của tôi xác thực không tốt lắm.” Phó Cửu đặt cánh tay lên vai Tần Mặc như an hem tốt: “Bằng không, trước kia tôi cũng sẽ không đi quán ăn đêm lẫn lộn.”

Cho nên, đại thần mau về phòng của anh ngủ đi.

Những lời cuối cùng này tất nhiên Phó Cửu sẽ không nói ra, chỉ dùng một ánh mắt phóng điện biểu đạt cảm xúc.

Tần Mặc kéo tay thiếu niên xuống, ý cười lạnh hơn: “Không có tự chủ như vậy, tôi đây liền giúp cậu khống chế.”

Phó Cửu còn chưa phản ứng lại, Tần Mặc đã duỗi tay lấy cả vật trên ghế sofa, một bên cột vào tay phải của thiếu niên, một bên cột trên đầu giường.

Phó Cửu nghiêng mắt, nhìn cái cà vạt màu bạc kia, tay bị cột ở thành giường không khỏi có chút đau, tiếp theo lại nhếch miệng cười mỉa hoặc nói: “Thì ra anh Mặc còn có loại khẩu vị này a~~”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Em trai của hấn liền phải quản giáo.

Chương 150: Em trai của hấn liền phải quản giáo.

Editor: Nga Hoàng

Bộ dáng thiếu niên nằm trên giường vô cùng đẹp mắt , đặc biệt là khuôn mặt kia của hấn . Trên người hấn mặc bộ áo ngủ màu trắng càng làm tôn lên màu da trắng nõn như ngọc , tóc bạc soái khí , dung nhan tuấn mỹ , câu lấy đôi môi mỏng . Trong nháy mắt kia nhiều hơn một loại không nói nên lời càng làm cho câu tâm động phách.

Tần Mặc liếc hấn một cái , đứng dậy , tay phải giương lên , trực tiếp đem người nhét dưới chăn , thật đúng là mắt không thấy tâm không phiền.

Quả nhiên vẫn là nên quản giáo quản giáo a.

” Về sau em mà còn đi đến cái địa phương không sạch sẽ đó thì sẽ không còn là việc trời người đơn giản này đâu.”

Tần Mặc luôn luôn biết thiếu niên này được dạy dỗ tốt nhưng không nghĩ đến hấn lại có một mặt như vậy , nằm ở nơi đó giống như búp bê sứ.

Tần Mặc đột nhiên nhớ tới có một lần trong đại viện ; ở phòng thuê có một đứa bé trai tuổi cũng không lớn , chạy vào gọi bọn họ là anh trai .

Không biết vì cái gì , hấn đã từng cảm thấy đó là chuyện hết sức bình thường nhưng bây giờ mỗi lần nhớ tới hấn lại có chút bài xích.

Duy nhất hấn có thể xác định đó chính là hấn cũng không hi vọng nhận lại người em trai này .

Trước giờ , Tần Mặc cũng không quản ai có xu hướng giới tính là cái dạng gì .

Nhưng bây giờ thì khác , em trai hấn như thế nào có thể nằm phía dưới người khác.

Tần Mặc xoay người , bóng dáng chừng chặc khác hấn với suy nghĩ của hấn , cặp con ngươi kia thâm thúy lãnh đến cực hạn cơ hồ làm ảnh hưởng tới nhiệt độ không khí xung quanh.

Phó Cửu không bị trời tay , rũ ở mép giường , một tay kéo chăn ra , bước vào phòng tắm trước mặt đại thần .

Nhìn đáng vẻ lúc này đây của cô thật sự là tránh không khỏi .

Bất quá liền thấy phản ứng của đại thần vẫn có điểm ghét bỏ cô.

Hấn là sẽ không có chuyện gì phát sinh đi.

Phó Cửu lại giật giật tay phải của chính mình , con ngươi màu đen quang mang chột lóe rồi biến mất

Cái nút trời này thật không dễ gỡ a.

Nhìn qua rất bình thường nhưng trên thực tế lại rất chuyên nghiệp , chữ thập giao nhau cho dù có lưỡi dao cũng rất khó gỡ bỏ.

Người đàn ông này đúng thật là khó đối phó.

Ở đại lục này hấn là không có người nghiên cứu tâm lý tội phạm lại có thể làm ra loại phương pháp trời này.

Nếu có ....Thì không phải là người của cảnh sát sao ?

Hoặc là đại thần có thể tự do rời đi để quản thúc ở ngoài....

Phó Cửu nghĩ tới đây , đột nhiên nhắm hai mắt lại , qua vài giây là mở ra , hai con mắt mang theo vẻ thần bí khó lường.

Tiếp theo , cô phi thường cảm thấy hứng thú huyết một tiếng sáo.

Nếu không phải đại thần nhận cô là em trai , cô còn tưởng cô cùng đại thần đang đánh giá lẫn nhau a.

Nhìn một cái , mặc dù cô lợi hại nhưng đại thần còn lợi hại hơn cả cô.

Bất quá nguyện vọng này chỉ sợ không thực hiện được.

Nói đến nguyện vọng , nếu cô sớm biết tình huống này xảy ra thì cô đã không cùng Phong bảo bảo nói khoác.

Hiện tại thì tốt rồi , cô đúng là mua dây buộc mình mà.

Phó Cửu nghiêng đầu , ngón tay tiếp tục đùa nghịch cái cà vạt màu đen kia . Vào thời điểm cô định cởi bỏ thì đại thần liền xuất hiện .

Hắn như là tắm rửa nhanh chóng , tóc đen còn tản ra sương mù ướt át lại cùng với bản chất của Phó Cửu hoàn toàn khác nhau.

Mặc dù với bộ dáng này của Tần Mặc, cảm giác hắn tồn tại vô cùng mạnh.

Hắn không có lấy khăn lông , chậm rãi bước rồi đảo qua động tác của cô , môi mỏng cong cong nói :” Thật đúng là em của anh”.

” Không , anh Mặc lợi hại nhất “. Phó Cửu lại giật giật tay của chính mình .” Nhưng hiện tại em muốn đi tiểu , làm sao bây giờ ?”.

Tần Mặc như là dự liệu thiếu niên sẽ lấy cớ như vậy , mày nhíu một chút rồi lãnh đạm nói :” Lên , anh giúp em “.

” Thôi em vẫn nên nhịn thì hơn “. Phó Cửu tạm thời từ bỏ chống cự . . . . Sau đó cô về giường uể oải nằm xuống. . . Đây là hắn một hai muốn cùng ngủ với cô sao ?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Ngủ ở cùng trên giường

Chương 151: Ngủ ở cùng trên giường

Editor: Đậu Đậu

Nhìn thiếu niên đầu tóc bù xù cùng bộ dáng héo hon uể oải kia, giọng nói hơi khôi phục một ít trầm thấp: “Cho nên nói, không cần ở trước mặt ta chơi thủ đoạn, Hiện tại trời lấy người , là để cho người biết về sau đừng tùy tiện cùng bạn nói loạn, mặc kệ là ở hiện thực hay là ở trong trò chơi, nam nữ đều giống nhau.”

Phó Cửu còn có thể nói cái gì.

Anh trai dẫn dò em trai.

Hiếm khi nam thần không có tiếp tục công kích nàng.

Bất quá, động tác kẻ tiếp của Tần Mặc, lại làm Phó Cửu có chút dừng lại.

Tư thế thoát áo lưu loát, nhưng khi Tần Mặc làm ra lại mang theo một phần kinh ngạc.

Nguyên nhân đại khái là bởi vì dáng người quá tốt, mặc dù là không có trang sức, người đàn ông chỉ đứng yên ở nơi đó, làm cho người ta một cảm giác rất mong lung không thể nào mà xâm phạm được.

Đại thần tuyệt đối là cái loại này coi giáo điều vì không có gì người, nếu không cũng không có khả năng rõ ràng có gia tộc xí nghiệp, còn sẽ đi chơi game.

Càng sẽ không nói trời, lập tức đem nàng trời lại. ....

Ở vị trí của Phó Cửu, vừa vặn nhìn thẳng Tần Mặc, nếu dời đi ánh mắt thì có vẻ kỳ quái.

Hơn nữa dáng người của đại thần xem một trăm lần cũng không chán, nàng dứt khoát đem cánh tay đặt ở sau đầu, dùng một ánh mắt thờ ơ, nhìn người đàn ông trước mắt từ trên xuống dưới

Tần Mặc trước khi ngủ đều sẽ uống một chén rượu, liền như vậy trần trụi nửa người trên, ngón tay thon dài trắng nõn trên thân lý, ngẩng đầu uống một ngụm, không chút để ý thực mê người. Vòng eo cùng làn da trắng nõn lộ ra rõ ràng, theo động tác của hắn , thấp thoáng nhìn thấy đoá hoa kỳ lân màu đen bên sườn.

Phó Cửu muốn thấy rõ ràng một chút, tầm mắt liền bắt gặp đôi mắt thâm thúy kiểu diêm

Hắn cúi thấp đầu xuống, đôi mắt nhìn chằm chằm nàng, môi mỏng rất gần nàng, liền hơi thở phảng phất đều có thể rơi trên môi nàng: “Còn lại một yêu cầu người như thế nào lại không đề cập tới? Ví dụ như giúp người cởi áo ngủ đi đó?”

Cởi áo ngủ?

Nói giỡn đi.

Áo ngủ đó là tùy tiện có thể cởi sao?

Liên tính quần lấy băng vải, bên trong ăn mặc vượt rào cản ngực, cũng không thể cởi áo ngủ.

Phó Cửu cười, bình tĩnh: “Đó là việc nhỏ không phiền toái Mặc ca, ta thích mặc quần áo ngủ. “

“Đúng không?” Tần Mặc lần này không nói thêm gì, chỉ nghiêng đi người đi, tháo đồng hồ trên cổ tay, đặt ở đầu giường, thuận tiện tắt đèn, chỉ để lại đầu giường ánh đèn mỏng manh.

Sau đó, trực tiếp cởi bỏ nút thắt quần dài, thân hình cao lớn thon dài liền thả mình nằm ở bên cạnh Phó Cửu, chớp mũi cao thẳng trong bóng đêm mang theo một cảm giác không nói nên lời. Rất ít người có thể dưới tình huống như vậy còn có thể xa hoa khéo léo, đậm nhạt như nước.

Người ngoài nói quả nhiên không sai.

Nếu đem Tần thần ngủ trở thành là poster để tuyên truyền, để mình chiến đội khẳng định sẽ càng nổi bật (hỏa).

Một người ngủ có thời điểm còn cảm thấy rất lớn, nhiều một người chính là cảm giác có chút không giống nhau.

Đặc biệt là một người khí tràng quá cường đại, cảm giác sẽ bị phóng đại vô hạn.

Phó Cửu giật mình dựa vào giường bên này tay, phiên hạ thân, nhưng mặc dù là như vậy.

Vẫn có thể ngủ được mùi thuốc lá nhân nhạ kia, như vậy khí vị từ một cái khác nhân thân thượng truyền tới, làm Phó Cửu quay đầu lại xem, thật sự là bởi vì không có cùng ai cùng nhau ngủ.

“Hiện tại đang thành thật?” “Thanh âm của người đàn ông lại truyền tới, lạnh băng.” Cậu đi những nơi đó, những thủ đoạn bản thủ thiếu sao? Cậu thích cường ai, cũng phải có tự chủ của chính mình, đừng tùy tiện bị đè ở dưới thân, nếu cậu không có, tôi không ngại tự mình giúp cứu vớt một chút tam quan hỗn loạn kia của cậu. “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Ngủ ôm ở cùng nhau

Chương 152: Ngủ ôm ở cùng nhau

Editor: Thư NM

Đề ở dưới thân?

Thời điểm Phó Cửu nghe thấy bốn chữ này, khóe môi tà nịnh cong lên: “Anh Mặc, anh nhất định là hiểu lầm chỗ nào cho dù tôi là cong, cũng sẽ không là người nằm phía dưới.”

Tần Mặc không nói gì, nghiêng mắt tới đậm nhạt liếc mắt qua thiếu niên một cái.

Thực kỳ quái là Phó Cửu từ gương mặt đó nhìn ra nghi ngờ

Hiện tại thời cơ không đúng, về sao phải tìm một hai cơ hội đè đại thần xuống, làm anh cảm thấy cô có bao nhiêu công.

Nói ở trên giường vấn đề này cũng không qua tốt, nếu vui đùa quá trớn đại thần lại động thủ tháo áo ngủ của cô thì mất nhiều hơn được

Cho nên mặc dù Phó Cửu đã được cởi trói ở tay, cũng không có xoay người đem Tần Mặc đè ở dưới thân, dù nghĩ là có thể thể nhưng khi làm thì có chút khó khăn...

Nghĩ như vậy bất tri bất giác liền buồn ngủ.

Trên thực tế cũng đã rất khuya, kim đồng hồ đã chỉ tới 12 giờ.

Hai người ban ngày đánh cầu lông, buổi tối học vật lý, lại chơi trò chơi một lúc.

Đây đều là việc làm hao tổn tinh thần cùng thể lực.

Hơn nữa trước đây một ngày Phó Cửu còn lấp ráp một cái notebook, hiện tại bốn phía đều an tĩnh, cô cũng khép đôi mắt lại.

Tần Mặc nguyên bản còn tưởng rằng thiếu niên sẽ lại nói thêm cái gì, đợi nửa ngày mới phát hiện cô đã ngủ rồi.

Lông mi thật dài rũ xuống thành một bóng râm, dung nhan an tĩnh làm cho thiếu niên nhìn rất vô hại, trông giống như thiên sứ rơi xuống trần gian.

Tần Mặc nhìn chăm chăm khuôn mặt kia một phút đồng hồ, mới đem chân bông đắp lên người, cũng nhắm mắt lại.

Cuối thu, nhiệt độ không khí ở miền Bắc có thể một ngày giảm xuống sáu bảy độ, đặc biệt là đêm đó lại có gió Bắc, mưa một giọt lại một giọt đánh vào trên cửa sổ, khiến cho người ta cảm thấy lạnh lẽo.

Tần Mặc cùng Phó Cửu đều đã ngủ, hơn nữa một cổ khí lạnh tới quá đột nhiên, Phó Cửu sợ lạnh bất tri bất giác ngày càng tiếng gần nơi phát ra hơi ấm. ...

Ngày hôm sau, trời quang mây tạnh, ánh nắng xuyên thấu qua bức màn chiếu xuống loang lổ.

Đừng tưởng rằng thời tiết lúc này sẽ ấm áp, sáng sớm lúc cuối thu đôi khi còn lạnh hơn so với ban đêm.

Phó Cửu giật giật tay, càng thêm tiến lại gần nơi ấm áp kia.

Đây là ai tốt như vậy, ở trên giường cô an bài một túi giữ ấm thật lớn, thật ấm áp. ...

Phó Cửu cảm lòng không đậu ôm lấy cơ thể ấm áp kia, dùng mặt cọ cọ.

Nhưng đến khi cô mở mắt, trong nháy mắt tất cả suy nghĩ đều thanh tịnh.

Đồ vật cô ôm không phải là túi giữ ấm, mà là. ... Đại thần!

Tần Mặc nhìn qua tỉnh sớm hơn cô một chút, ánh sáng đánh vào trên gương mặt tuấn mỹ tự phụ của anh, lúc sáng lúc tối ẩn hiện đầy ái muội, so với diện mạo, hai mắt của anh còn xinh đẹp hơn, giống như là màu đen của đá quý, tóc đen hỗn độn nhìn qua càng thêm mê người.

Lúc này, Tần Mặc đang nhìn cô, cặp mắt kia sâu thẳm, phảng phất vô ý một chút là có thể xem người hút đi.

Hai người đang rất gần, môi của cô dán ở trên ngực anh, hai cái đùi không biết như thế nào tương đáp cùng nhau như thế, phi thường thân mật.

Cả người cô như lọt vào trong ngực anh, chỗ mẫn cảm nhất dựa vào nhau, chỉ cách một tầng quần ngủ thật mỏng.

Hơi thở thuộc về anh bốn phương tám hướng vây quanh cô ở giữa.

Thậm chí thời điểm Phó Cửu lui lại còn có thể người được hương bạc hà thoang thoảng trên người nam nhân. ...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 152: Sáng sớm, phản ứng của đàn ông a

Ánh mắt Tần Mặc vẫn còn một chút mơ hồ, như là chưa hoàn toàn tỉnh táo.

Phó Cửu biết có một loại người như thế này, đôi mắt vẫn đang mở, nhưng tư duy lại chưa có quay về.

Người như vậy trong tình huống bình thường, không chỉ là phi thường thông minh, tâm lý đề phòng còn rất mạnh.

Phản ứng đầu tiên của Phó Cửu chính là thân phận nữ sinh của mình tuyệt đối không thể bại lộ!

Nghĩ cũng không thèm nghĩ liền đưa đầu gối lên, ngăn cách giữa khuôn miệng đang gần sát như muốn hôn lên của hai người.

Hiện tại cô thật may mắn khi phía trước dừng quần có đứt một ít giây, chính vì vậy nhìn qua có vẻ phình phình nhưng giây cùng phía dưới đàn ông vẫn có khác nhau, cũng không biết Tần Mặc đã khôi phục vài phần thần chí.

Phó Cửu làm một động tác như vậy, làm ánh mắt Tần Mạc cũng dần dần có thần hơn.

Cùng với khuôn mặt hàn băng sáng ngời, nửa người dưới của anh cũng càng “thanh tỉnh” lợi hại hơn, thẳng tắp chống lại đầu gối của Phó Cửu, sự nóng bỏng phi thường rõ ràng.

Đã nhận ra biến hoá của chính mình, sau lưng Tần Mạc như là cứng lại một chút, chân mày đột nhiên nhíu lại, bàn tay to vừa động, xốc chần bông lên, trực tiếp liền từ trên giường ngồi dậy.

Phó Cửu vì chế tạo ra đám hỗn loạn kia, soái khí cười cười, cũng đi theo ngồi dậy, gương khuôn mặt trắng nõn vào rất gần, mái tóc bạc rối bởi mang về tình nghịch, nói chuyện làm cho hơi thở đều đánh vào bên tai Tần Mạc, môi mỏng cười tà nịnh: “Anh Mạc, việc này không có gì, đàn ông mà, buổi sáng lên đều sẽ tương đối có tinh thần, không quan hệ đến việc ai nằm bên cạnh anh.”

Gương mặt tuần tú của Tần Mạc mang theo vẻ thanh lãnh cảm dục, hơi hướng tới đầu giường bên này hạ ánh mắt, tiếng nói trầm thấp từ tính, phảng phất nét lạnh lùng, làm cô gái nào đó nghe được mà thần hồn mê dại: “Xem ra về sau lại trời cậu, muốn trời đòi tay.”

(Editor: Sắc dụ a~~~~)

Phó Cửu:.....

Từ từ, hiện tại người có phản ứng cũng không phải là cô.

Vì cái gì mà đòi trời tay cô?

Nhưng bất đắc dĩ đại thần đã đẩy cô ra, đứng lên, thần thái lạnh băng, lấy một cái khăn lông, liền dạo bước đi vào phòng tắm.

Nói cách khác, cô ngay cả cơ hội phản bác cũng không có.

Này, thật là hảo oan uổng.

Bất quá, lực chú ý của đại thần lúc này đây hẳn là sẽ không đặt ở trên người cô.

Phó Cửu hạ thấp ánh mắt, nhìn lưng quần hơi trễ kia.....

Đàn ông lúc đang nửa ngủ nửa tỉnh sức phán đoán sẽ không cao, đây cũng là nguyên nhân vì sao Phó Cửu dám cùng đại thần cùng chung chăn gối một đêm.

Hơn nữa đại thần vừa rồi có phản ứng, hiện tại suy nghĩ hẳn là chỉ tập trung ở nửa người dưới của anh ta.

A di đà phật, phản ứng sinh lý thuần túy nhất của đàn ông đã giải cứu cô.

Loại sự tình ngủ chung này, chỉ biết có lần đầu tiên, tuyệt đối sẽ không có lần thứ hai!

Phó Cửu nói với chính mình như vậy, nhưng từ xưa đến nay tương tượng cùng hiện thực đều sẽ có chênh lệch, mà điều chênh lệch này thường là quyết định.....

Trong phòng tắm, vòi hoa sen xôn xao chảy nước, cũng không có sương mù.

Những giọt nước lạnh lẽo như vậy tích ở cơ ngực râm nắng tinh trắng của người đàn ông, mỗi một tác một đường cong đều gọi cảm đến muốn đòi mạng, độ cứng như vậy chỉ nghĩ làm sao cho người bị hấn ôm vào trong ngực hung hăng yêu thương!?

Tần Mạc nghiêng đầu, mái tóc đen bị ướt, hơi hơi che đậy nửa đôi mắt của anh, nửa người dưới phản ứng vẫn còn.

Dưới tình huống như vậy, có khả năng vẫn đam mê chắc cũng chỉ có đại thần.

Đại khái là có quan hệ tới xuất thân của anh, ở trên người Tần Mạc trên người có sức dục hoặc cực hạn, đồng thời lại có một loại cảm giác an bình nói không nên lời, phảng phất như có ồn ào náo động bao nhiêu trước mắt anh đều không là gì.

Chỉ là ngay cả chính Tần Mạc cũng không rõ ràng lắm, vì cái gì lại có phản ứng vào lúc ấy.

Anh thực xác định chính mình không phải cong.

Chẳng lẽ là bởi vì gần đây con tức quá lớn?

Tần Mạc nhìn chính bản thân mình trong gương, thâm thúy con ngơoi trầm trầm.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 153: Đưa Phó Cửu đi học.

Edit: Dao Linh xinh đẹp a~~~~

Chương 154: Đưa Phó Cửu đi học.

Trải qua sự kiện sau khi rời giường vào buổi sáng, tâm tình Tần Mặc hiển nhiên không quá tốt, gương mặt tuần tú toát lên vẻ đáng sợ như muốn nói người sống chó tới gần.

Áo ngủ trên người Phó Cửu đã đổi thành đồng phục học sinh, mái tóc màu bạc hơi rối, khuôn miệng nở nụ cười nhạt, một bên vai đeo cặp sách, nét đẹp trai tràn đầy tinh thần.

Xem như tới qua ngủ không tồi.

Trong nhà có rất ít người, hiện tại có thiếu niên đến ở, di Trương một hơi làm bốn loại bữa sáng, bánh màn thầu, bánh quẩy, bánh bao nhân thịt loại nhỏ, còn có cháo rau dưa, cười ha hả bảo làm cho Phó Cửu ăn nhiều một chút.

Phó Cửu tự nhiên là sẽ không cự tuyệt phần ý tốt này của di Trương, ăn phi thường thơm ngọt, đặc biệt là bánh màn thầu, màu sắc tươi ngon lúc, đặt ở trong miệng hương vị vừa đủ, ăn rất ngon miệng.

Chỉ là Phó Cửu một người cũng không thể ăn hết một mâm, đại thần buổi sáng chỉ uống sữa bò, trên tay còn xem báo kinh tế, hiển nhiên là không có ý tứ cùng cô tiêu diệt bữa ăn này.

Phó Cửu không đành lòng làm di Trương thất vọng, dứt khoát đem những phần dư lại kia đóng gói trong hộp.

Di Trương thấy thế rất cao hứng: “Vẫn là Cửu thiếu gia có nhiều bạn bè, thiếu gia nhà chúng tôi trước nay đều không có nghĩ tới phải mang bữa sáng cho các bạn học.”

“Thật ra không phải bạn bè của con nhiều, chính là bạn ngồi cùng bàn đối xử với con cũng không tồi.” Phó Cửu cười nói: “Cũng muốn cho cậu ấy ném thử tay nghề của di Trương.”

Di Trương rất thích cùng thiếu niên này nói chuyện, vừa thấy Phó Cửu muốn đi học, còn có chút lưu luyến không muốn rời đứng ở cửa phát tay: “Nhớ lần sau còn tới đây theo thiếu gia, đến lúc đó phu nhân cũng ở đây, phu nhân thấy Cửu thiếu gia nhất định sẽ thích.”

“Tốt.” Phó Cửu ngồi trên xe, hướng tới di Trương cong môi cười.

Tần Mặc an vị ở bên cạnh người thiếu niên, ánh mắt đậm đặc đảo qua hộp bánh màn thầu mới nhiều ra trên tay cậu, qua nửa ngày, mới cất thanh âm lãnh đạm ra lệnh với tài xế: “Lái xe.”

“Vâng, thiếu gia.”

Tuy rằng tài xế nghe ra ngữ khí thiếu gia nhà hắn không quá tốt, nhưng hắn vẫn là dựa theo sự phân phó của Tần Mặc, đầu tiên là tới trường trung học Nhất Trung của Giang Thành.

Xe của Tần gia, vô luận là mẫu xe hay biển số, đều phi thường khiến người khác chú ý.

Cũng may hiện tại lúc này học sinh đến trường cũng không phải là nhiều.

Bất quá, chiếc xe kia vừa xuất hiện, vẫn khiến cho không ít bạn học vây xem.

Tiết Dao Dao vốn còn đang đeo tai nghe ôn từ đơn tiếng Anh, lúc sau nhìn thấy mọi người phản ứng không giống bình thường, cũng đi tới bên cạnh đám người nhìn xem.

Liền thấy một thiếu niên tóc màu bạc đi xuống chiếc xe màu đen Lincoln, khoé miệng thiếu niên kia giương lên, mang theo vẻ đẹp thanh xuân tuần mỹ cùng tà nịnh, không phải Cửu điện hạ của các cô thì còn có thể có ai.

Tiết Dao Dao vừa nhìn thấy khuôn mặt kia, liền bước nhanh đi qua: “Buổi sáng tốt lành, Cửu điện hạ.”

Phó Cửu mới vừa xuống xe, quay đầu đi liền đón nhận khuôn mặt tươi cười của Tiết Dao Dao, nghiêng ánh mắt đối với Tần Mặc nói: “Anh Mặc, tôi đi trước đây, anh trên đường chú ý an toàn.”

Nói xong, Phó Cửu vẫy vẫy tay, một bên vai đeo cặp sách, một tay tùy ý cắm vào túi quần, mỉm cười đi qua phía Tiết Dao Dao.

Tiết Dao Dao nhìn thiếu niên càng chạy càng tới gần, trên mặt đều bắt đầu đỏ.

Nhìn thấy Cừu điện hạ làm cô kích động, thế nhưng đã quên đây là ở công trường, cũng không biết cô cùng Cừu điện hạ chào hỏi như vậy, có thể hay không tạo thành ảnh hưởng không tốt cho Cừu điện hạ.

Nghĩ đến đây, Tiết Dao Dao nhìn thoáng qua bên cạnh, liền thấy có mấy em gái cũng đang chỉ chỉ trỏ trỏ về phía bọn họ bên này, mặt mày để lộ ra ý vị tới xem bát quái, làm Tiết Dao Dao không được tự nhiên vặn xoắn ngón tay mình.

“Buổi sáng tốt lành.” Thiếu niên đã đi tới bên người cô, toàn thân đều tản ra hơi thở có mùi kẹo dễ ngủ, đối với lời đồn đãi quanh thân coi như đều không thấy, vẫn cười tươi rồi toát lên vẻ soái khí.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 154: Đồng đội

Chương 155: Đồng đội

Tiết Dao Dao ừ một tiếng, nhìn thiếu niên đang tràn đầy ý cười đằng sau, dững khí trong lòng cũng nhiều không ít.

Phó Cừu câu môi, đem com hộp trong tay đưa cho Tiết Dao Dao : ”Đại thần làm bữa sáng, cậu ném thử đi, hương vị cũng không tồi. “

”Này...” Tiết Dao Dao theo bản năng nhìn thoáng qua người đàn ông phía sau chiếc xe, trầm nghĩ, Cừu điện hạ, cậu đem bữa sáng của Tàn Thần cho tôi, không sợ Tàn thần thấy sẽ không vui sao?

Cũng may chiếc xe kia cũng chỉ tạm dừng một chút, liền đâm mạt đi rồi, rất phù hợp với tính cách của chủ nhân nó.

Tiết Dao Dao trong mắt chỉ thấy chiếc xe đâm mạt rồi đi, nhưng tài xế lái xe cảm thấy, thiếu gia của bọn họ con người đã băng lạnh tới cực điểm, nhiệt độ không khí xung quanh anh đều lạnh theo.

Tàn Mặc một tay chống cằm, nhìn bóng người kai phía sau kính xe càng ngày càng xa, khóe miệng câu lên nhưng lại không có chút độ ấm nào.

Lúc này, Tiết Dao Dao vừa vặn nhớ tới điều gì đó, bữa sáng của Đại thần...chẳng lẽ...

”Cừu điện hạ, cậu ngày hôm qua ở lại nhà, ngủ cùng với Đại thần?”

Phó Cừu lười biếng duỗi eo, ừ một tiếng.

Phó Cừu thật sự rất đẹp trai, cho nên những hành động đó mới khiến đám bọn học sinh không ngừng dừng kích động nhìn cô.

Chỉ là...Phó Cừu cư nhiên lại cùng đại thần ở tại chung nhà?!

Là cái dạng quan hệ gì, mới có thể được đến loại trình độ này?!

Tiết Dao Dao liên tưởng một chút tới bộ dáng đánh cầu lông chung của hai người hôm qua, đặc biệt là lúc Tàn Thần cúi người néo Cừu điện hạ kia.....
Chờ một chút!

Không được! Cô không thể tưởng tượng quá nhiều, cứ cho là Phó Cừu ở lại nhà đại thần, cũng không thể nói hai người bọn họ chính là cái quan hệ này đúng không...

Nhưng vạn nhất....Nếu là thật sự có cái gì đó.....

Tiết Dao Dao khuôn mặt nghiêm túc, hai tròng mắt sáng lên : ”Cừu điện hạ, tôi sẽ chúc phúc cho cậu và Tàn Thần! ” Hai người đều rất đẹp trai, ở bên nhau là thích hợp nhất, mặc dù là bị nhiều người không chấp nhận, chỉ cần Phó Cừu thích, cô đều sẽ họ giúp duy trì.

Phó Cừu bị Tiết Dao Dao làm cho có chút không hiểu, dứt khoát đổi đề tài : ”Ngày hôm qua ‘ Anh hùng ‘ cậu luyện thế nào rồi? “

“Tập luyện rất nhiều, nhưng là tốc độ vẫn không đi lên. “

”Luyện nhiều lần thì tốt thôi, cậu ngày thường ở đâu để lên mạng, hôm nay làm khác một chút đi, cho cậu gặp một đồng đội khác của chúng ta, Thường

Người Một Quyền Tiêu Tiêu Nhạc. “

Tiết Dao Dao : “...”

Phó Cửu đang tìm hiểu vì sao lúc Tiết Dao Dao nghe đến cái tên này, vì cái gì lại làm ra cái loại biểu tình như thế này, vuron tay tới vỗ vỗ vai cô : ” Làm sao vậy? “

Tiết Dao Dao vẫn đang còn trong thời gian tiếp thu , cô thật sự không nghĩ tới, sẽ có một ngày cô cùng đại thúc chuyên đùa giỡn con gái, rồi tiền khắp nói kia có bất kỳ quan hệ gì.

” Cửu điện hạ, cậu làm như thế nào mà biết được cái nhân vật Thượng Người Một Quyền Tiêu Tiêu Nhạc này ? Nghe nói cậu ta chỉ mang nữ nhân đi đánh ...”

Phó Cửu không chút để ý cười nói : ” Thời điểm kết thúc thi đấu, cậu ta còn mời tôi ăn một nồi lẩu. “

” Thời điểm thi đấu? ” Tiết Dao Dao như lại nhớ tới cái gì, tiếp tục nói : ” Cửu Điện hạ, có phải cậu chơi ‘ Anh hùng ‘ đã được một thời gian rất lâu? “

Phó Cửu vút cây kẹo que ngậm ở trong miệng : ” Để thực hành, đối với tớ, bất luận trò chơi gì cũng đều là dùng để luyện tập tốc độ tay. “

” Vậy tên trò chơi của cậu trong game là gì? ” Mặc dù là hiện tại, Tiết Dao Dao lại nhớ rõ lúc Phó Cửu chỉ dạy cô, dùng ra những chỉ pháp xinh đẹp, kia tuyệt đối là cao thủ trong cao thủ, chính là ở các chiến đội to lớn, cô cũng không tìm được cao thủ nào như Phó Cửu. ....Cửu điện hạ cậu ta ....Rốt cuộc là ai?

Phó Cửu nghe vậy, ngừng bước chân, tay phẩy đuôi ra, cười tuần mĩ : ” Một lần nữa nhận thức lại đi, tôi là Hắc Đào Z. “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 155: Phó Cửu không phải là phế thải.

Chương 156: Phó Cửu không phải là phế thải.

Editor: Thư NM

Tiết Dao Dao nghe vậy hoàn toàn dừng lại, trái tim như là bị bốn chữ kia đâm thủng.

Hắc Đào Z.

Cái người vừa chơi game liên hạ vô số tân nhân vương.

Cái người đổi mới vô số kỷ lục, hành tung bí ẩn trong khu C đại thần.

Cái người đánh vỡ rất nhiều quy tắc, hành xử khác người, không mua bất cứ những thứ mà chiến đội cao cấp có.

Tiết Dao Dao nghe nói qua tên này rất nhiều lần, thậm chí thời điểm chơi game thường sẽ lên trên bảng xếp hạng xem người này sau đó tự nói với chính mình, trên thế giới này không phải người không có tiền thì sẽ bị mai một

Hắc Đào Z, hẳn chính là một ví dụ như vậy!

Thủ pháp xinh đẹp, xuất kỳ bất ý, là một người ngao nghệ xưng vương!

Giang Thành sở hữu quyền đưa tin của điện cạnh đều muốn bắt người này để có tư liệu trực tiếp.

Nhưng hẳn ả đến tìm mãi không thấy

Có người nói, Hắc Đào Z nhất định rất xấu, cho nên mới không để lộ gương mặt, bằng không cơ hội nổi danh tốt như vậy hẳn sao có thể không tiếp thu phỏng vấn, tính đến một lần phát sóng trực tiếp liền có thể thu vào được mười vạn.

Còn có người nói, nếu Hắc Đào Z lớn lên không có trở ngại thì tuổi tác chắc cũng đã cao, xem thao tác của hắn thuần thục tinh vi như vậy, lại quen thuộc các loại kịch bản trong trò chơi, nhất định là một đại thúc.

Chính là!

Hắn lại là Hắc Đào Z!

Tiết Dao Dao bưng kín môi.

Cô như thế nào cũng không nghĩ tới nhân vật mục tiêu của cô, thế nhưng chính là Cửu điện hạ của các cô

Dù cho đã ngồi vào lớp học, cảm xúc của Tiết Dao Dao vẫn chưa có bình phục.

Nếu các bạn học nữ trong trường biết chuyện này, nhất định sẽ điên!

Cửu điện hạ căn bản không phải cái gì nhà giàu mới nổi phở vật!

Hắn không chỉ ôn nhu soái khí mà còn là đại thần số một của <>!

Tiết Dao Dao nghiêng mắt đi nhìn sườn mặt tuấn mỹ sạch sẽ của thiếu niên, không khỏi lên tiếng ní non: “Nếu làm cho các fan biết Hắc Đào Z trưởng thành là cái dạng này, trong trò chơi khẳng định sẽ rất loạn, còn có các phóng viên, cũng sẽ thu hồi các suy đoán về tướng mạo của Hắc Đào Z, Cửu điện hạ, cậu vì cái gì không tiếp nhận phỏng vấn...”

“Bởi vì thời cơ còn chưa tới.” Phó Cửu chuyển động bút, nhẹ nhàng cười, bên trong áp ủ hương vị phúc hắc.

Tiết Dao Dao cũng không biết cụ thể là Phó Cửu tính toán cái gì, cô cần yêu cầu yên lặng một chút mới có thể tiếp thu tin tức chấn động này.

Từ lúc cô bắt đầu tiếp xúc <> đến bây giờ, trước nay đều không nghĩ tới sẽ có ngày nhìn thấy Hắc Đào Z.

Bởi vì cô rất rõ ràng, cái gì gọi là đại thần bất đồng với người bình thường.

Nhưng hôm nay cô cư nhiên là đi theo hắn cùng một chiến đội thi đấu!

Đó là cái tư vị gì, không có trò chơi con người, thật sự sẽ không

Trái tim rối loạn tiết tấu, ngay cả máu đều sôi trào, cô giống như bắt đầu mộng tưởng của chính mình, lần đầu tiên có thể với tới như vậy đều là thiếu niên giao cho cô...

Phó Cửu không biết mình tạo ảnh hưởng cho Tiết Dao Dao, cô còn đang xem vài đề vật lý hôm qua đại trính bạchhân chỉ cho cô.

Ừm... Mấy ngày kiểm tra này liền dựa vào nó!

“Reng Reng!”

Chuông vào học reo lên.

Lúc thầy vật lý vào tới cũng không giống như trước gọi học sinh đứng dậy trả lời câu hỏi mà là nhìn họ một vòng, sau đó nhẹ nhàng khụ một tiếng nói: “Hôm nay chúng ta làm bài toán một lần nữa, nam nữ không thể ngồi cùng bàn, hiện tại bắt đầu tự do đổi chỗ.”

Bọn họ tất cả đều ngốc!

Sau đó liền nghe một trận kêu rên.

“Không phải đâu, mới vừa làm bài kiểm tra, như thế nào lại làm nữa?”

“Ta thật vất vả có thể tiếp cận nữ thần còn làm nam nữ không thể ngồi cùng bàn!”

“Nói muốn chúng ta làm sao học tập tính toán cực đây?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Gối ôm Phó Cửu

Chương 157: Gối ôm Phó Cửu

Editor: Nga Hoang

Đồng thoại quả nhiên đều là gạt người

Các nam sinh ai oán ôm cặp sách , từ biệt nữ thần của chính mình nhưng cũng có chút học sinh nữ trong lòng không thoải mái.

Nhất là Tiết Dao Dao không biết phải làm sao , rốt cuộc phía trước bởi vì phân bàn , cô đã chịu đối đãi như vậy.

Lúc này đây...

Nhưng sự thật chứng minh , lúc này đây vẫn là bất đồng .

Chợt có hai nữ sinh chủ động đi tới hướng về Tiết Dao Dao mỉm cười nói :” Cậu cũng thích Cửu điện , chúng tôi cũng thích hấn . Cậu muốn hay không ngồi cùng bàn với bọn tôi ?”

Lúc ấy , Tiết Dao Dao liền biết , trên thế giới này có lẽ diện mạo soái khí có rất nhiều người nhưng chỉ có một người có khả năng dùng mị lực của mình ảnh hưởng tới chung quanh.

Cho nên các cô mới có thể kêu hấn là Cửu điện , hấn tồn tại là độc nhất vô nhị.

Phó Cửu nghe thấy âm thanh bên này , một tau cảm lưng quần bày ra vẻ tuần tú hướng ba cô gái cười cười đồn thời vào thời điểm phân bàn trả lại cho mỗi người một cây kẹo que.

Bất đồng với Tiết Dao Dao , hai nữ sinh kia thật kích động , kẹo ăn ở trong miệng thật ngọt .

Giống như Cửu điện nói , mỗi cô gái đều rất thích ăn đường , nếu cho họ , họ sẽ đối xử tốt với mình . Mặc dù mình bị đối xử không tốt , cũng không cần tùy tiện cười nhạo người khác. Tôn trọng người khác chính là tôn trọng chính mình.

Các cô toàn bộ đã học xong , hơn nữa vì điều này mà kiêu ngạo.

Kì thật các cô đang ngầm thảo luận rồi âm thầm phái một người xâm nhập vào tài khoản wechat của Cửu điện chính là muốn xem ảnh của Cửu điện vì bộ dáng kia của Cửu điện không giống như thích bị người khác quấy rầy.

Ai ... Vì cái gì Cửu điện không đi làm mình tinh , như vậy các cô có thể hợp tình hợp lý ủng hộ hấn , còn có thể làm các đồ vật có hình của hấn quanh người a , ví dụ như gối ôm gì đó...

Tưởng tượng đến điểm này , hai nữ sinh càng nói càng hăng say.

Tiết Dao Dao ở bên cạnh nghe xong , lúc sau kiên định nói với các cô :” Yên tâm , những tưởng tượng của hai người , một ngày nào đó có thể thực hiện được ?”

Chờ tới ngày ra gối ôm có hình của hấn , cô cũng muốn mua một cái .

Trên thực tế cùng ngồi một bàn với Tiết Dao Dao , Phó Cửu có điểm tương chính mình ngồi một bàn . Như vậy thời điểm cô đi học cũng có thể phá được internet.

Rốt cuộc chơi game chỉ là hứng thú nhất thời , chờ đến khi cô đem sự tình của Hạ Hoa Hồng giải quyết thì cô phải về The Matrix sinh hoạt.

Phó Cửu quan sát một chút , chỗ cuối cùng cũng là vị trí không tồi , dựa vào cửa sổ là một góc chết . Tuy rằng đối với học sinh học tập tốt đó là một nơi không tốt nhưng đối với cô mà nói nơi đó rất thích hợp làm việc công .

Phó Cửu mỉm cười vừa dạo bước đi qua , đem cặp sách màu đen của mình ném xuống bàn sau đó cô bước vào ngồi xuống.

Mọi người không có ai nghĩ đến Phó Cửu sẽ lựa chọn chỗ đó . Chỗ đó chính là nơi giành cho những học sinh bị giáo viên vứt bỏ.

Song Hạ Hoa Hồng vì hấn có thể học tập thật tốt cho nên đã đầu tư rất nhiều tiền vào trường học mới làm cho hấn ở trường học có thể đi lên hàng phía trước.

Như thế nào , chỉ trong chớp mắt Phó Cửu liền tự động trở về vị trí cũ ?

Bọn học sinh hết tôi nhìn bạn , bạn nhìn tôi đều im lặng không nói chuyện.

Nhảy cả bản thân giáo viên vật lý cũng không thấy được tình huống không giống nhau này.

Tuy rằng thời điểm giáo viên tiếng Anh khen Phó Cửu hồi lâu nhưng là giáo viên dạy vật lý vẫn cảm nhận chung . Phó Cửu vẫn là người kéo thành tích lớp bọn hấn xuống thấp.

Cũng không phải là do kì thi . Giáo viên vật lý cũng cảm thấy vị trí tốt nên giành cho những học sinh giỏi .

”Tốt , nếu mọi người đã chọn tốt chỗ ngồi của mình , vậy thì bắt đầu học thôi .”

Giáo viên vật lý vỗ vỗ tay , đồng thời đem ánh mắt thu về . Tường Phi Dương nhìn Phó Cửu , do dự mãi không ngồi .

Tiết Dao Dao nhìn thấy một màn này liền đứng dậy nói :” Thừa thầy , em cũng muốn ngồi ở vị trí cuối này. “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 157: Phế vật học kém

Chương 158 : Phế vật học kém

Editor: Nga HoangChỗ ngồi cuối cùng chỉ còn lại chỗ bên cạnh Phó Cửu là còn trống

Tiết Dao Dao muốn ở cùng ai một bàn điều này không phải rõ rồi sao !Mặt khác hai nữ sinh kia cũng duy trì chỗ ngồi với Phó Cửu . Rốt cuộc Phó Cửu ngồi trong một góc như vậy , giáo viên một câu cũng không nói , có chút đối xử không công bằng , mơ hồ có cảm giác xa lánh.

Ở trường học , tất cả đều dựa vào thành tích để đối xử , điểm này các cô đều biết.

Thật sự chỉ là không nghĩ đến một bước , người ngồi trong góc lại chính là Phó Cửu.

Giáo viên vật lý hiển nhiên không rõ những học sinh có ý nghĩ gì cho nên nói ra những lời lãnh ý :”Thầy đã nói rất rõ ràng , nam nữ không thể ngồi cùng bàn . Bạn học Tiết , tình huống của em chính em là người rõ ràng nhất , thi đỗ một trường đại học tốt là con đường trước mắt của em . Không cần tư tưởng đến những thứ không thực tế xa vời ; nếu em có thời gian thì hãy xem nhiều sách một chút . Còn bây giờ em ngồi xuống đi.”

Tiết Dao Dao còn muốn nói cái gì nhưng Phó Cửu nhanh chóng đưa mắt tới , cho cô một ánh mắt ” tạm thời đừng nóng nảy ” rồi hướng cô cười cười , ý tứ vô cùng rõ ràng ngồi phía sau cũng không có vấn đề.

Chẳng qua .... Giáo viên Vật lý tựa hồ đối với mình có thành kiến lớn a.

Nếu là vì học tập , Phó Cửu sẽ không đi tìm giáo viên , đây thuộc về vấn đề nguyên tắc của cô.

Cũng không biết có phải hay không bởi vì cô cùng đại thần học vật lý cả đêm mà lần này đi học , cô thể nhưng nghe hiểu một chút.

Bất quá giáo viên vật lý hỏi tới những câu không chú tâm vào trọng điểm . Đơn giản mà nói giáo viên này so với đại thần kém cỏi hơn rất là nhiều.

Có lẽ không phải do giáo viên năng lực có vấn đề mà là do đại thần có năng lực quad kinh người.

Phó Cửu lại lần nữa nhớ đến khi cô ở thư phòng Tần gia nhìn đến những tư liệu về trong lòng tội phạm , logic trình thám , pháp y thương thức . Những cuốn sách đó , người bình thường hẳn là sẽ không thường xuyên đi xem a..

Bên này Phó Cửu đang nghĩ lại , bên kia Tiết Dao Dao thấy thiếu niên không có biểu tình không vui gì , mới an tâm ngồi xuống.

Cô biết mặc kệ là học sinh hay giáo viên đã sớm đối với phế vật Phó Cửu ấn tượng khắc sâu dẫn tới cảm giác cách ly như có như không này, cô cũng đã từng thử qua cho nên cô muốn ngồi cùng bàn với Phó Cửu.

Nhưng rốt cuộc Phó Cửu vẫn cũng không phải là cô .

Người kia nội tâm vô cùng mạnh mẽ.

Trước nay không hề để ý cái gì là xa lánh , cái gì là cách ly.

Giống như hiện tại , hần ngồi ở dưới , bộ dáng nghe giảng rồi cầm cúi viết , dường như không để bụng chính mình ngồi vị trí đầu .

Một ngày nào đó , tất cả mọi người đều biết thân phận thật của Phó Cửu , liền sẽ biết.... Hẳn trước nay đều không phải là cái phế vật học kém .

Một người một bàn vẫn là có chỗ lợi , Phó Cửu lên trò chơi đều vô cùng thuận lợi , cũng không cần cố tình tránh đi ai . Rốt cuộc hiện tại cô có thể dùng tài khoản của Tần thần rồi .

Trong trò chơi không thêm bạn tốt thì rất khó xác định vị trí cụ thể của người chơi .

Nhưng cái này đối với Phó Cửu không tính là gì . Sử dụng vì dữ liệu để điều tiết , khổng chế , trực tiếp phong tỏa ” Thường người một quyền tiêu tiêu nhạc ” hơn nữa thông qua liên minh ngôi cao đã phát đối thoại qua cửa sổ :”Ồ đó sao “

Phong Thượng nguyên bản còn đang ở trong game giật mình hoảng sợ , còn tưởng rằng mình trúng độc , lại thấy người nói chuyện với mình lại chính là thần tượng của hắn , liền lấy lại tinh thần nói ”Ồ , ờ , ờ”

” Hôm nay buổi tối 7 điểm ở thành tây trong game ” Phó Cửu lười biếng đánh chữ :” Chúng ta liên thủ xoát thành “.

Phong Thượng còn chưa có đi qua , suy nghĩ một chút chân nhân liên thủ công thành , liền cảm thấy kích động :” Được , đều ... đều nghe thần tượng”.

Phó Cửu cười sau đó nhanh chóng gõ chữ :” Tôi sẽ dẫn em gái đồng đội đi qua đó . Cậu đừng quá khản trương !”.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Mặt cơ thành công

Chương 159: Mặt cơ thành công

Editor: Kim Dạ Chi Nguyệt

Sau khi Phong Thượng nhận được thông tin cuối cùng, liền theo ghế dựa đứng lên.

Bắt đầu nghiêm túc lựa chọn quần áo.

Lần trước gặp mặt quá ngẫu nhiên rồi .

Không giống như lần này.

Nghiêm khắc đi lên giảng, bọn họ đây là mặt cơ!

Hơn nữa không phải là một mặt cơ mà là toàn đội mặt cơ!

Mặc dù Phong Thượng cho tới giờ đều không có cùng người trong trò chơi gặp mặt, nhưng tiểu thuyết có đọc không ít.

Chiến đội mặt cơ, cảm giác giống như sắp được nhìn thấy nữ tử mà mình yêu thích vậy, trái tim đập so với lúc bình thường nhanh hơn rất nhiều.

Không thể không nói, Phong Thượng thực sự rất kích động, thế nên hắn phải đi trước một giờ.

Thời tiết phương Bắc, người sinh hoạt đều rất rõ ràng, sau cuối thu, cảm giác gió lạnh thổi trên mặt , mang theo một chút đau.

Chẳng qua điều đó không thể ngăn nổi nhiệt huyết của Phong Thượng.

Nhưng thật ra lái xe của hắn rất không yên tâm lại lái xe quay lại, hạ cửa xe xuống nói: “Nhị thiếu, nếu không cậu đi vào chờ?”

“Không cần.” Phong Thượng rất kiên trì: “Tôi muốn cho bọn họ một chút kinh hi, ông đi đi, không cần để anh trai tôi biết chuyện này.”

Lái xe bắt đầu dĩ đành phải đem xe lái đi.

Bởi vì hai lần như vậy, ông chủ Võng Ba nhất định sẽ chú ý đến, đóng lại máy chủ, liền đẩy cửa đi ra: “Này, tiểu huynh đệ, lão đứng ở bên ngoài làm gì?”

“Tôi, tôi đang đợi người.” Phong Thượng lắp bắp nói.

Võng Ba ông chủ đẩy cửa: “Chờ người? Mặt cơ? Tiến vào đi, nơi này là cửa hàng của tôi, cậu đứng ở bên trong chờ, bọn họ cũng đến xem.”

Phong Thượng nghe vậy, hai mắt đều tròn tròn: “Cậu, cậu sao biết tôi là mặt cơ?”

“Nơi này là Võng Ba, mỗi ngày đều có ba bốn người bởi vì chơi Anh hùng mà hẹn gặp mặt, người thật vốn cũng không phải là cái gì mới.” Võng Ba ông chủ động tác ngậm thuốc lá mặc dù có chút lưu manh.

Lại thành công thuyết phục Phong Thượng, tựa hồ trong nháy mắt kia, hắn cũng rõ ràng, vì sao thần tượng sẽ chọn chỗ này gặp mặt, ông chủ là người không tồi?

Nửa tiếng sau, thời Phó Cửu và Tiết Dao Dao đi tới chỉ thấy Phong đồng học cầm một cốc trà sữa cùng với ông chủ nói chuyện.

“Xem ra tôi đến không đúng lúc, cậu lẫn lộn không tòi.” Phó Cửu vừa đi tới vừa cởi áo khoác ném trên sô pha, vào Vồng Ba có chút nóng, không cởi không được.

Ông chủ nhìn thiếu niên vừa đến: “Hóa ra là bạn của cậu, chẳng qua nói trước, trà sữa này phải thu phí.”

“Được, bao nhiêu tiền, chờ tôi đánh xong trò chơi liền trả cho ông.” Phó Cửu nháy mắt trái, nhìn vô cùng đẹp trai.

Phong Thượng ngược ngược nói: “Tôi... lúc tôi ra ngoài không có mang tiền, nên... cho nên...”

“Lần trước cậu mời tôi, lần này để tôi mời lại, tí nữa còn phải liên bản, com chiều ăn ở Vồng Ba, thức ăn nhanh ở nơi này ông chủ làm cũng không rồi.” Phó Cửu nhân tiện khen.

Ông chủ ngậm thuốc lá, rất vui lòng: “Được, muốn ăn cái gì liền viết đi, tôi làm cho.”

“Nghe thấy rồi đó.” Phó Cửu nhọt nhọt cười, tiếp theo quay đầu nói: “Quên mất không giới thiệu, Dao Dao, đây là Phong Thượng, cậu cũng có thể gọi hần là Thường Ngươi Một Quyền Tiêu Tiêu Nhạc.”

Tiêu Dao Dao ngốc rồi, cô vốn cho rằng dựa vào tác phong của “Thường Ngươi Một Quyền Tiêu Tiêu Nhạc” trong trò chơi, dù sao cũng là một nam nhân bur hần có giọng nói trầm ngốc ghêch hoặc giống như bọn họ nói là một đại hán đào chân.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, hần chính là bộ dáng này...

“Khụ.” Phong đồng học khụ một tiếng, rất nghiêm túc nói: “Tôi, tôi ở trong trò chơi có đầy đủ tiền, một... một lát nữa tôi mang cậu đi đánh phó bản, mang... mang cậu bay.” (bay gì cơ...)

Tiết Dao Dao: ...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 159: Chiến đội hình thành!

Chương 160: Chiến đội hình thành!

Editor: Kim Dạ Chi Nguyệt

Tiết Dao Dao nguyên bản không muốn cười, nhưng sau khi nghe hần nói đến câu trong trò chơi thường nói, thật sự là nhịn cười không được: “Được.”

Phong Thượng trầm nghĩ quả nhiên là thần tượng mang em gái đến, quả thật ở chung rất tốt.

Tiết Dao Dao cũng là lần đầu tiên gặp nam sinh không chê mình béo, cảm giác được đối phương thân thiện, tâm tình khẩn căng thẳng liền biến mất.

“Tôi đánh không tốt, tí nữa còn phải xin chỉ giáo nhiều hơn.”

Phong Thượng nói: “Không, không có việc gì, qua cửa không được, nhưng có thể dùng tiền quét.” (Thỏ hào kia)

“Có tôi ở đây, sao có thể không qua được cửa. “Phó Cửu đứng lên, trong miệng còn ngậm kẹo que, môi mỏng khê cong, tay phải thành nắm thành quyền, duỗi một chút ra ngoài.” Đi thôi, trước chân kính khu C một chút. “

Nhìn nắm tay trước mắt mình, Tiết Dao Dao và Phong Thượng nhìn nhau một chút, cũng đem bàn tay duỗi ra, để dựa vào nhau.

Cứ như vậy, không lâu về sẽ sau một nhóm hắc mã chấn kinh tân điện cạnh ở Vồng Ba chính thức thành lập!

Ba người rất đẹp trai ngồi ở một dãy, đều mang tai nghe lớn màu đen, trong đó Phó Cửu không thể nghi ngờ là xinh đẹp nhất, đăng nhập trò chơi đến nhận nhiệm vụ đều lưu loát nhanh chóng.

Hiện tại là thời gian ăn cơm, trong Vồng Bá người cũng không phải vô cùng nhiều.

Thông thường sau 8 giờ, mới có thể bắt đầu có một lượng lớn người vào.

“Còn thiếu một người.” Phó Cửu mang tai nghe, nghiêng mắt nhìn với Phong Thượng nói: “Quét thông cáo gọi bọn họ.”

Sau khi Ông chủ Vồng Ba từ lần trước biết Phó Cửu chính là Hắc Đào Z, liền bắt đầu nghĩ muốn tận mắt nhìn thấy một lần chơi game thiếu niên, hiện tại nghe hắn nói thiếu một người, đem thuốc lá dí vào gạt tàn mới nói: “Cậu xem tôi có được không?”

Phó Cửu quay đầu lại đi, vừa gặp là hắn, cười: “Đương nhiên là được.”

Trong đoàn đội lại nhiều thêm một tên trò chơi, tên trò chơi tuy rằng không có ở trên bảng xếp hạng, nhưng cấp bậc lại rất cao, như là rất lâu không chơi.

Ngón tay ông chủ Vồng Ba nhanh chóng đánh hai chữ: “Mở đi.”

Bốn người, mỗi người đều có một chỗ am hiểu, Phó Cửu chủ yếu là lực tấn công, mỗi một chiêu đánh ra ngoài đều là trí mạng.

Cô rất bình tĩnh chỉ huy mỗi người, đem bọn họ đặt ở nên vị trí phù hợp.

Như vậy một cái Vồng Ba nho nhỏ, có tiết tấu bàn phím lên xuống thanh, không có người biết, ở chỗ này sắp có một chiến đội muốn ra đời.

Chẳng qua chỉ có nửa tiếng ngắn ngủi!

K, O!

Đầu sát hoàn thành!

Trên màn hình xuất hiện bạc chói mắt!

Theo tiếng đặc hiệu vang lên, có người đẩy cửa đi đến: “Đệt, là ai đánh giết đầu? Này thanh âm nghe thật mang cảm!”

Ông chủ Vồng Ba đứng lên, đưa cho người nọ cái quét chứng minh thân phận để khởi động máy.

Ngay sau đó, lại có một nhóm người đi đến, lúc này Vồng Ba hoàn toàn náo nhiệt ra.

Phó Cửu vốn muốn ở chỗ này ăn com, cũng bỏ đi suy nghĩ ngày, nhìn Phong Thượng và Tiết Dao Dao li một cái, tiếp theo bỏ xuống tai nghe: “Chúng ta ra ngoài tìm một chỗ nói chuyện?”

Hai người tự nhiên đồng ý.

Vồng Ba bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, thời điểm nói chuyện quả thật không tiện.

Thời điểm Phó Cửu đi qua quầy bar thu tiền, bước chân dừng một chút, sau đó đối với ông chủ Vồng Ba nói: “Có hay không hứng thú cùng cùng đi đánh chức nghiệp?”

“Tôi? Đánh chức nghiệp tái?” Ông chủ Vồng Ba như là bị khối thuốc trong miệng sặc: “Khụ, tôi không được, tuổi quá lớn, người không gặp trong TV những chức nghiệp tuyên thủ đó, đều là người trẻ tuổi sao?”

Phó Cửu giơ lên môi mỏng, đầu ngón tay lướt qua cằm mình: “Những cái đó đều là dựa vào mặt ăn com, chiến đội của chúng ta dựa vào là thực lực, thế nào, muốn hay không cùng nhau chơi?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 160: Phó Cửu thật thông minh a~

Editor: Ân

“Không cần không cần chơi!” Vồng Ba đem bỏ bàn phím xuống về mặt thâm trầm: “Nếu là lấy cái giải thưởng gì đó, thì tôi có thể cân nhắc lại!”

Phó Cửu cười: “Chỉ như thế thì làm sao chấn động điện cạnh giới, còn chơi cái gì nữa, cân nhắc gì hả?”

Nghe vậy, mắt Vồng Ba lập tức rút lại, liền nghe thấy bên kia có game thủ gọi: “Vồng Ba, đem nước tới!” “Tới ngay!” Vồng Ba ngậm thuốc lá, từ tủ lạnh lấy ra chai nước khoáng, lại nhìn Phó Cửu liếc mắt một cái: “Thời điểm thi đấu nhớ bảo cho tôi.”

Phó Cửu khoe miệng gio lên:“Cảm on! “

Tiết Dao Dao ở bên cạnh nhìn một màn này, từ đầu đến cuối không nói lời nào, đợi Vồng Ba đi rồi nói:“Hắn ta dùng chiêu thức thật lợi hại, chúng ta còn chưa động thủ thì toàn bộ yêu quái đều đã bị diệt sạch cả! “

“Đúng là cao thủ!”Thời điểm Phong Thượng nói những lời này thì đôi mắt sáng rực lên:“Thật không nghĩ tới một chủ tiệm nhỏ lại có thể chơi game hay như vậy!”

Phó Cửu nhẹ nhàng cười:“Ngón tay phải của hắn so với ngón tay trái thì phản ứng linh hoạt hơn, hơn nữa vào thời điểm lấy đồ vật,ngón trở lại theo bản năng gõ mặt bên trái, đây rõ ràng là thường xuyên chơi nên hình thành thói quen, hẳn trước kia chắc là chức nghiệp chiến đội, chẳng qua là vì lý do gì nên rời đi thì chỉ có hắn biết! “

“Quả nhiên thần tượng, cậu, cậu lần đầu tiên là đã nhìn ra hắn...Hắn... “

Tuy rằng Phong Thượng còn chưa nói xong nhưng Phó Cửu đã ngầm hiểu ý:“Lần đầu tiên tới nơi này, tôi đã chú ý đến tên Vồng Ba rồi, thấy hắn có hứng thú với game, bằng không, cậu cho rằng tôi vì cái gì mà lại muốn đưa các cậu tới nơi này? “

Nói xong lời cuối cùng, trên khuôn mặt tuấn mỹ lộ ra sự nham hiểm-.

Phong Thượng cùng Tiết Dao Dao nhìn nhau, cơ hồ có thể khẳng định là, Vồng Ba đã bị Phong Thượng nhìn trúng!. Bất quá gần thông qua một động tác là có thể phán đoán ra khả năng.....,cũng quá vô lý đi a!

“Đều nhìn tôi làm gì? “Phó Cửu đem khẩu trang màu đen đeo vào,tay thì cầm lấy áo khoác và ví, cười nói:“Tìm một chỗ, ăn com thôi!”

Phong Thượng gật đầu nói:“Này, như vậy đi, hay... hay ăn món nóng cho ấm bụng! Nếu muốn thì đi... đi về nhà tôi ăn lẩu được không?!”

“Nhà cậu hơi xa, hay tìm quán nào ở gần đây thôi, ăn xong thì tôi còn phải trở về ôn tập bài vật lý!“Nói đến đây, gương mặt Phó Cửu bày ra sự thống khổ:))

Tiết Dao Dao thì không để ý ăn ở đâu chỉ cần có thể cùng mọi người chơi trò chơi và ăn cùng nhau. Vốn dĩ là việc trước đây cô chưa từng làm bao giờ.

Phong Thượng cũng như thế, hưng phấn đi ở phía sau Phó Cửu. Chỉ là ba người vừa muốn qua đường thì liền xuất hiện một đoàn người,bọn họ mỗi người đều mặc quần áo chiến đội, cao trên tiêu chuẩn, vì thế trông oai phong vô cùng.

Đi phía bên kia là kẻ thù của Phó Cửu, người đại diện Đỗ Trạch. Ngoài Đỗ Trạch thì còn có Phó Hi Minh đứng kế bên. Đỗ Trạch trước sau như một con chó đội lốt người, ba chân bốn cẳng chạy theo:“Thiếu gia, bên này, là bên này! “

Phó Hi Minh lúc này đã nhìn thấy Phó Cửu, khuôn mặt lạnh lùng kiêu ngạo, thần nhiên bước ngang qua Phó Cửu.

Đỗ Trạch dừng lại một lúc lâu, vẻ mặt khinh thường:“Tại sao đến nơi nào cũng gặp được tên tiểu tử thôi đó, thật đúng là đen đủi!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 161: Ở chỗ này đánh, không vui!

Editor: Duyên Mỹ Linh

Người của chiến đội cũng có biết đến Phó Cửu,rốt cuộc cũng có một nhóm người của Hạ Hồng Hoa từ nơi đó rời đi, ẩn tượng Phó Cửu để lại cho bọn họ là:“ chỉ biết dùng tiền, một chút năng lực cũng không có, là phế vật “.

“Người nào đó con người cũng thật là mạnh mẽ, bây giờ còn có tâm tình tới để lừa người khác.”

“Hắn là một người chẳng làm nên nổi việc gì, người còn trông cậy vào hắn có bao nhiêu tiền đồ lớn.”

“Chúng ta rời công ty là một quyết định sáng suốt, dựa vào Hạ Hồng Hoa kia, sớm muộn gì chúng ta cũng gặp xui xẻo.”

Tiết Dao Dao biết, đây là đang nói thần tượng, nghiêng đầu liền hướng tới thiếu niên nhìn qua.

Phó Cửu trên mặt còn mang theo khẩu trang, khẩu trang che kín lộ ra đôi mắt thâm thúy, lạnh giá như trời đông giá rét băng động.

“Đúng là người nào đó cùng người khác ở cùng nhau.Chiều nay tôi còn nghe bạn học nói, người nào đó tìm một con heo lớn, béo làm bạn gái, hiện tại

xem ra, thật đúng là không giả.”

Ngay từ đầu, Phó Cửu cũng không có động.

Chỉ là đang nghe đến những lời này lúc sau, Tiết Dao Dao mắt thấy thiếu niên một chân nâng lên tới, hung hăng đá vào người bọn đội viên khi anh sắp cùng bọn họ đi ngang qua!

Động tác phi thường tàn nhẫn, cũng phi thường đẹp trai!

Phanh một thanh âm vang lên!

Mấy người đội viên cầm chặt đầu gối chính mình, đau đến mức sắc mặt đều trắng bệch.

“Chuyện không nên nói thì đừng nói.” Phó Cửu đôi tay vẫn như cũ cắm vào túi tiền, sườn mặt đậm mạc: “Ít nhất không cần phun ra phân.”

“Mây .....” Những người chiến đội khác không làm! Giơ lên nắm tay tới, liền hướng về phía Phó Cửu đánh!

“Dừng tay! ‘Phó Hi Minh âm thanh thanh lãnh vang lên.’ Các người hiện tại mặc quần áo này, nếu trước mặt mọi người ầu ẩu, có biết hay không sẽ có hậu quả gì? Ngày mai ảnh chụp các người liền sẽ xuất hiện ở các trang báo, đều trở về cho tôi, các người khảo thí đều không đạt tiêu chuẩn, không đáng các người động thủ. “

Mấy người đội viên về mặt tức giận bắt bình cầm quai đeo cặp sách, lại dùng tay ấn ấn vào Phó Cửu.

Phong Thượng xắn tay áo, này vẫn là lần đầu tiên cùng bạn đánh nhau, vô cùng chủ động: “Thần tượng cần tôi đánh không!”

“Không cần. ‘Phó Cửu mỉm cười: ‘Ở chỗ này đánh bọn họ, không có vui.”

Phong Thượng có điểm ngốc: “Vậy ở nơi nào đánh?” Đánh nhau còn muốn tìm địa phương sao? Hắn không đánh nhau nhiều, hoàn toàn không biết.

“Trong trò chơi.” Phó Cửu ngược mắt, tiếng nói xuyên thấu qua khẩu trang, phảng phất mang theo một loại sức cuốn hút của bậc đế vương: “Trong trò chơi tôi sẽ toàn lực nghiền áp bọn họ.”

Con gió thổi qua làm cho mái tóc màu bạc kia cũng bay bay theo gió.

Nhưng mà, đến nay đám người kia đều còn không biết Phó Cửu chính là Hắc Đào Z, còn ở kia tức giận bắt bình.

“Phó thiếu, chẳng lẽ chúng ta liền như vậy buông tha tiểu tử kia!? Cậu nghe một chút hắn vừa rồi nói gì đó, phun ra phân? Chính là không có đem ngài để vào mắt!”

Các đội viên hiển nhiên là nói ra những lời nói có ý xấu, trước kia bọn họ ở công ty liền xem tên phế vật kia không vừa mắt, bọn họ đều ở đây phải nhẫn nhịn, hiện tại bọn họ đã không ở Hạ Hồng Hoa làm việc, dựa vào cái gì còn muốn nhẫn lại hắn!

“Ai nói muốn buông tha hắn.” Phó Hi Minh lạnh lùng cười, tràn ngập khinh thường: “Phó Cửu không chỉ là các người nhìn không thuận mắt, trong trường học cũng có người đã sớm muốn đối phó hắn, tốn chút tiền làm để cho người khác mang hắn đưa đến trước mặt các người, cho các người tùy tiện đánh, không phải càng tốt?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 162: Tần Mạc chờ ở trường học

Editor: Đậu Đậu

“Biện pháp của Phó thiếu thật là cao!” Đội viên cao cấp giơ ngón tay cái lên, lại nhìn đồng đội bên cạnh liếc mắt một cái. Trên mặt hai người đều mang theo nồng đậm ác ý, phế vật kia ngày lành cũng nên kết thúc.

Phó Hi Minh thật ra không có đem Phó Cửu để ở trong lòng, chỉ là một lần sự kiện con chuột, làm hắn cảm thấy là thời điểm nên cho đối phương một cái bài học, thật đúng là cái kia bị ủy khuất không biết nói ra sao?

Đây là thời điểm cho mọi người thấy rõ, ai mới là Phó gia thiếu gia chân chính!

Phó Hi Minh căn bản là không hiểu, Cửu gia trước nay đều khinh thường hắn vì cái gì tranh Phó gia thiếu gia xưng hô.

Hợp mặt đội, thông qua các tình huống đều sẽ uống rượu.

Phó Cửu một mở miệng chính là “Một đánh một trăm”.

Phong Thượng cảm thấy từ lúc theo thần tượng, lần đầu tiên cũng chưa thấy. Chẳng hạn như hợp mặt, chẳng hạn như đánh nhau, chẳng hạn như..... Uống rượu.

“Nếu uống không quen, liền uống ít đi một chút. “Phó Cửu uống rượu tư thế thực tà nịnh.

Phong Thượng nhìn lúc sau, vẻ mặt nghiêm túc: “Thần tượng, tin tưởng ta, ta, ta có thể! “

“Ách, vậy người uống đi. “Phó Cửu nói xong, lại giơ tay nói:” Ông chủ, một ly nữa.

Phong Thượng ngập ngừng:..... Còn..... Còn tới?!

“Nói một chút ưu điểm của mỗi người.” Phó Cửu tiến vào trạng thái lúc sau, thật sự có điểm như là tổng tài của thương giới, ngón tay dính rượu, điểm ở trên mặt bàn.” Phong Thượng, cậu thao tác nhanh, chờ đến khi thi đấu, đứng ở vị trí này, chủ yếu phụ trách hồi máu trị thương, Dao Dao người..... “

Nhìn qua mặt thiếu niên, rõ ràng thực thanh xuân sạch sẽ, nhưng ở kia một khắc kia bọn họ lại cảm thấy thiếu niên cũng không phải là một cái học sinh cao trung bình thường.

Thật giống như... Giống như một cái linh hồn trưởng thành bám vào thể xác tuổi trẻ.

Tiết Dao Dao cũng không biết vì sao lại có cảm giác như vậy.

Chỉ là... Thiếu niên phát ra mệnh lệnh, mọi người luôn không tự chủ thần phục.

Không hổ là Cửu gia!

Có đội trưởng như vậy ở đây, mặc dù là tới nhiều cao thủ như mây Điện Cảnh sắp tới cũng không có gì sợ.

Tiết Dao Dao nở nụ cười, khuôn mặt tròn trĩnh, cũng không biết là bởi vì uống rượu, hay là bởi vì đối với trò chơi tràn ngập chờ mong, mặt hơi nổi lên hồng...

Lúc này, ở giang thành.

Một chiếc xe màu đen Lincoln quen thuộc đậu ở lề đường.

Bốn phía còn đứng mấy bảo tiêu, mỗi người đều mang theo tai nghe Bluetooth màu đen cho thông tin liên lạc thuận tiện.

Bất luận là xe, hay là người, toàn bộ đều tản ra hơi thở người sống chớ lại gần.

Dù vậy, cũng ngăn cản không được bọn học sinh nhiệt tình ở cửa trường học.

Không ít con gái đều cầm di động chụp.

Tài xế đứng ở bên ngoài, lại nhìn thoáng qua trên cổ tay đồng hồ, nhìn qua như là rất sốt ruột, mặt có vẻ khó xử với người ở trong xe: “Tần tổng, nửa tiếng đồng hồ đã trôi qua, chúng ta có hay không đi trước? Cửu thiếu gia cũng nên về nhà.”

Tần Mặc cầm trên tay tư liệu vật lý, những ngón tay thon dài trên mặt và gõ gõ, khóe miệng cong lên một chút, nhưng mắt lạnh dọa người: “Nên?”

Tài xế lập tức nói: “Tôi đi hỏi một chút.”

“Không cần.” Tần Mặc tiện tay đem tài liệu vật lý ném vào một bên, hai chân ưu nhã, sừng mặt hoàn mỹ giống như mạ một lớp băng giá lạnh: “Đi lên, lái xe.”

Tài xế do dự một chút, lẩm miệng một câu: “Không đợi Cửu thiếu gia sao.”

Tần Mặc không có nói nữa, biểu tình lạnh băng đã nói lên tất cả...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 163: Tần Thần nói đi Phó gia

Chương 105. Tàn thân nơi, út lều gia

Editor: Cá chép nhỏ đáng yêu (Lục Cảnh Lễ)

Tài xế không dám nói thêm cái gì nữa, lập tức xoay người lên xe, nắm tay lái có chút không ổn.

Hắn có thể đoán trước được tâm tình của thiếu gia nhà mình cũng không phải là tốt.

Rốt cuộc làm tài xế của Tàn gia lâu như vậy, hẳn trước nay đều không có gặp qua thiếu gia chờ đợi ai....Kết quả....Thiếu gia chờ đợi mà người kia còn không có xuất hiện.....Chắc hẳn bởi vậy nên cũng biết thiếu gia hiện tại....Aiz, thật sự rất khó nói.

“Phía trước rẽ phải. “ Thời điểm tiếng nói Tàn Mặc trầm thấp phía sau truyền tới, tài xế có điểm ngây ngốc: “ Rẽ phải? “

“Trực tiếp đi Phó gia. “ Con người của Tàn Mặc không chút dao động, lại đen nhánh như là có thể tràn ra sương mù lạnh giá.

Đi Phó gia?!

Tài xế không che dấu được sự kinh ngạc trên mặt, hướng tới sau cửa kính nhìn thoáng qua, qua nửa ngày sau, mới nói: “ Dạ “

Không thể gọi được cho Cửu thiếu gia, liền chạy đến Phó gia tìm, thật sự không phù hợp với tác phong hàng ngày của thiếu gia.

Không, không đúng, phải nói là thiếu gia từ trước đến nay đều không có đến nhà người khác làm khách!

Rốt cuộc thiếu gia nghĩ như thế nào mà lại muốn đi Phó gia?!

Hắn có nên hay không gọi một cuộc gọi khẩn cấp cho phu nhân?

Chính là đột nhiên như vậy.....Bọn họ ngày thường cũng bất hòa khi tiếp xúc với Phó gia, căn bản là không có phương thức liên hệ...

Tàn Mặc cũng không biết nội tâm của tài xế đang nghĩ cái gì.

Hiện tại Tàn đại thân chỉ nghĩ rất đơn giản.....Bắt được gia hỏa nào đó, hung hăng giáo huấn cho hắn một trận.

“ Hắt xì! “

Nguyên bản Phó Cửu đang uống rượu rất sảng khoái, cũng không biết vì cái gì, đột nhiên hắt xì một cái.

Phong Thượng đã say ngã trái ngã phải, trên mặt cũng đỏ bừng: “ Ôi thần tượng, cậu, cậu như thế nào lại biến thành hai người? “

“ Bởi vì cậu uống say. “ Phó Cửu cầm ly rượu, đem một ngụm rượu nuốt xuống, lúc sau ngẩng đầu nói: “ Phục vụ, tới, tính tiền. “

Tiết Dao Dao nhưng lại ngoài dự đoán của mọi người, có thể uống ba bình rượu trở xuống, cũng không có gì khác thường.

Phó Cửu tính tiền xong, lúc sau nghiêng đầu nói với Tiết Dao Dao: “ Cái tên này sẽ theo tôi về, nếu cậu ta ở cái trạng thái này trở về, khẳng định sẽ bị anh cậu ta đề ra tra khảo.”

“ Tôi, tôi không sợ anh hai tôi! “ Nguyên bản Phong Thượng đang say khướt, đột nhiên bừng tỉnh nói: “ Tôi, tôi đó là nghe lời. “

Phó Cửu đau đầu, ngữ khí có chút lạnh: “ Đúng, đúng, cậu là nghe lời. “

Nói xong, đem cánh tay hướng trên vai người bên cạnh, một thân đồng phục, soái khí không giảm: “ Đi thôi, đi đánh một chiếc xe tới đây, kêu tài xế đi đến nhà cậu trước. “

“ Được. “ Tiết Dao Dao cũng không khách khí với Phó Cửu, quay ra đi đánh xe, cô ngồi ở phía trước, quay đầu lại nhìn Phó Cửu: “ Cửu điện hạ, Phong Thượng cái dạng này không có việc gì đi. “

Phó Cửu xoa đầu Phong Thượng: “ Yên tâm, có tôi ở đây, con trai lần đầu tiên uống rượu, đều sẽ có loại phản ứng này. “

Tiết Dao Dao ừ một tiếng, cẩn thận suy nghĩ một chút, ba người Cửu điện hạ uống nhiều nhất, đại khái đều có tám chín bình, nhưng xem bộ dáng của cậu ấy, một chút phản ứng đều không có.

Này...Thật sự không rất giống học sinh cao trung...

Nhà của Tiết Dao Dao cũng phải rất xa, đi một lúc sau, Phó Cửu cũng liền quen đường cũ, đem cô gái đưa trở về, lúc sau, trực tiếp đối với tài xế nói: “ Quay lại đường vừa nãy “.

Một đoạn này đi lên cần phải dùng thời gian, đặc biệt là bên cạnh còn có một tên say rượu đang ngồi.

Cũng may cái này say rượu rất mạnh, nhất cử nhất động đều là diễn, quả thật chính là linh vật.

“Này, này đây không phải đường về nhà tôi. “Phong Thượng ghé mặt vào cửa sổ xe, lập tức khuôn mặt tuần tú kia đều biến hình.

Phó Cửu chống hàm dưới, nghiêng mắt về phía cậu ta cười nhạt nói: “Đúng, không về nhà cậu, đây là đường về nhà tôi...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Đưa ta lên phòng thiếu gia nhà người ~~~~~

Editor:Dung Ân

~~~~~

Buổi tối 7 giờ

Sắc trời đã đen

Phuong Bắc đã xuất hiện từng tầng sương mù mỏng

Đoạn đường thành phố đã bắt đầu vào giờ cao điểm

Đại sảnh Phó gia

Lúc sau Tần Mặc từ từ tiến vào, Trần Hiểu Đông kia hai tay run run, nắm chặt lại đứng bất động.

“Người nói là thiếu gia nhà người còn chưa trở về?”. Tần Mặc ngồi ở trên sofa, ngữ điệu điềm tĩnh, động tác không nhanh không chậm tháo găng tay ra, khí thế bức người.

Trần Hiểu Đông nghĩ như thế nào cũng không nghĩ ra lí do Tần Thiếu xuất hiện ở nhà bọn họ, cứ tính là thiếu gia chọc giận hắn, Tần Thiếu cũng không tự mình đến tận cửa để bắt người. Bây giờ hắn chỉ muốn hỏi là chuyện gì đang xảy ra -.-

“Hà?”. Tần Mặc thấy Trần Hiểu Đông không trả lời, nhú mày nhìn thẳng.

Trần Hiểu Đông vừa nghe thì lập tức da đầu tê rần rần: “Dạ, thiếu gia chúng tôi đêm qua có nói đến nhà của bạn ngủ, đến bây giờ còn chưa trở về, nếu cậu muốn thì có thể cùng với tôi đến quán ăn đêm tìm thiếu gia?” Có khả năng là bản tính trước đây của thiếu gia đã trở lại. Hắn thật sự không hiểu nổi là thiếu gia đang làm cái gì.....

Tần Mặc nghe thế, cong môi cười: “Nếu thiếu gia nhà người thật sự đi quán ăn đêm, bảo hắn hôm nay không cần trở về!!!”

Một câu nói bình thường như thế, không biết vì cái gì từ miệng Tần thiếu nói ra thì Trần Hiểu Đông nghe lạnh thấu tim gan.

Vì cái gì?

Trần Hiểu Đông thật sự không hiểu, đi quán ăn đêm thì làm sao? Thiếu gia nhà bọn họ đi quán ăn đêm là chuyện thường ngày thôi mà.-.

“Lần này đến vội, không có mang theo quà! “Tần Mặc lại mở miệng, lời nói mang vẻ kính trọng, còn khuôn mặt kia nhìn như thế nào thì cũng đều là nét tôn quý tuần mĩ: “Nói về điểm này, tại sao Hạ Tổng giờ vẫn chưa trở về?”

Trần Hiểu Đông vội vàng trả lời: “Dạ phu nhân đi công tác, hơn hai ngày mới có thể trở về! “

Tần Thiếu hỏi như vậy là sắp phải đi sao?

Thật tốt quá!

Tuy rằng Tần Mặc rất tuần tú đẹp trai, nhưng ở gần như vậy thì áp lực thật sự rất lớn a!

Nghĩ như vậy, Trần Hiểu Đông cung kính chuẩn bị tiễn Tần Mặc ra khỏi cửa.

Nhưng, làm hắn không ngờ nhất chính là...!

“Phòng thiếu gia nhà các người ở đâu?”. Tần Mặc đứng lên, một tay dứt vào quần tây, một tay cầm sách vật lí, giọng điệu thản nhiên: “Đưa tôi lên đó!”

Trần Hiểu Đông:.....

* * * * *

Bóng đêm lại dày đặc vài phần

Thật vất vả lắm tài xế taxi mới đưa được Phó Cửu đến nhà, Phong Thượng mở mành đi lung tung ra đường.

Phó Cửu một tay đem hần giữ chặt, túm tay áo hần lôi vào Phó Gia

Phó Trung Nghĩa cơ hồ cái gì cũng đều cảm đi, nhưng biệt thự thì lại không dám động

Tài sản phụ thê cái nghĩa gì chứ, hiện tại cái này cơ hồ thất học cũng hiểu.

Chính vì điểm này, cái ả tiểu tam kia không chịu buông tay, không hoàn toàn tiến vào đại môn Phó gia thì ả vĩnh viễn không tính là phu nhân chính thức

Đạo lý này vốn không cần nhắc tới, vì đây là điều mà mỗi người đều hiểu rõ.

Huống chi cái biệt thự này còn không tiện nghi.....À dùng ra nhiều thủ đoạn khiến Hạ Hoa Hồng có thể bỏ nhà chính để chạy lấy người, làm trò cười cho tất cả mọi người, còn có một nguyên nhân chính là ả muốn làm cho hai mẹ con bọn họ hoàn toàn không có tài chính trong tay, bắt buộc phải bán biệt thự giá rẻ, đến lúc đó ả có thể danh chính ngôn thuận thu mua lại.

Phó Cửu nhìn trước mắt đèn sáng trưng, lạnh lùng cười, bất luận là ai muốn hủy hoại nhà mẹ cô, cô sẽ làm cho đối phương biết thế nào là nghiền xương thành tro.

Bất quá, kì quái chính là..... Hôm nay trong nhà sao lại yên tĩnh đến như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Đại thần bắt đầu chinh người

Tiểu quân gia kia không có ra đón tiếp...

Phó Cửu khó hiểu gật đầu, bởi vì trên tay vẫn còn kéo Phong Thượng, cũng không thấy chiếc xe đen đang đậu ở chỗ tối kia toàn bộ Giang thành chỉ có một chiếc

Sau khi vào phòng khách thì không thấy một ai.

Phó Cửu nhướng mày, trực tiếp lên thẳng tầng hai, trước tiên chính là để Phong bảo bảo rửa cái mặt rồi nói.

Nhưng cô không nghĩ tới chính là, cô vừa mới đẩy cửa ra, liền thấy Tần thần - người không nên xuất hiện ở chỗ này, trong tay đang cầm một cuốn sách trên kệ của cô, đẹp trai như thiên thần, khuôn mặt nhìn không ra biểu cảm. Cả người hần đều trong một tư thế lười biếng quý phái, ngồi trên một chiếc ghế gỗ, toàn thân một bộ vest đen, giày da Ý, khuỷu tay chống một bên, đôi mắt lạnh tựa đêm thu, tiếng nói nhẹ: “Còn biết trở về?”

Phó Cửu dừng một chút, tư thế này xác thật rất giống anh trai.

Nàng vốn là muốn giải thích, Phong Thượng liền từ phía sau nhảy ra tới: “Thần tượng! Chúng ta lại uống một chén! Uống xong tôi, tôi lại cùng cậu về, về nhà ngủ!”

“Về nhà ngủ?” Tần mặc lặp lại ba chữ, cười như không cười đứng lên, mắt lạnh rét run: “Thật đúng là lợi hại, đi ra ngoài một chuyến là có thể đem Phong nhị thiếu gia mang về nhà ngủ, không hổ là em trai của tôi.”

Tần đại thần nói lời này tuyệt đối muốn chống cô.

Với chỉ số thông minh của Phó Cửu, đương nhiên sẽ không ngu ngốc chịu trận, cười nhẹ nói: “Hôm nay toàn đội chúng em họp mặt, mọi người đều vui mừng nên uống một vài ly, hần như thế này em không yên tâm đưa hần về nhà, nên mới đem hần mang về nhà em, anh Mặc, em sẽ không đối với Phong bảo bảo xuống tay, anh trai hần sẽ giết em a.”

“Anh trai hần có thể hay không giết em, anh không biết, lại có tiếp theo.....” Tần Mặc chậm rãi tới gần, hơi thở đều phả vào mặt Phó Cửu, lạnh tới cực hạn: “Anh không chỉ muốn đánh gãy tay của em, chân của em cũng đừng nghĩ đến anh tha cho.”

Phó Cửu nghe vậy, sờ sờ mũi, ánh mắt rơi vào cuốn sách vật lý trên bàn, không khỏi ngáy ra một lúc..... Đây là học bù?

Lại nói tiếp đại thần muốn cô học bù, khẳng định là muốn đến trường học, sẽ không đến nhà cô.

Chẳng lẽ là đi qua trường học một lúc, không chờ được nên mới đến nhà cô?

Phó Cửu lúc này mới ý thức được tình thế có bao nhiêu nghiêm trọng, đại thần là thương nhân luôn chú trọng thời gian, hẳn là người... Với tính cách của đại thần, tuyệt đối sẽ nghĩ cách chinh cô.

Chỉ là Tần mặc cũng không giống như sốt ruột như Phó Cửu dự liệu, nghiêng người lấy điện thoại di động ra, đôi mắt nhìn cô, ngón tay thon dài gọi một dãy số.

Đang ở tiệc tối chiến đội họp mặt, thư ký Phong vừa thấy điện báo liền kinh sợ, Tần tổng?

Đại thần nhà hần từ khi nào chủ động cho gọi điện cho hần?

Mọi lần hần ở bên này gọi năm lần, bên kia mới có thể tiếp một lần, đôi khi đại thần còn nói: “Phong Dật, không có chuyện gì quan trọng, không cần phải gọi điện thoại tới đây, hiểu chưa?”

Lúc ấy hần muốn ném điện thoại biết bao nhiêu!

Hiện giờ..... Hừ hừ!

Thư ký Phong hết sức nghiêm túc khụ một tiếng, cố tình đè thấp tiếng nói, cố tỏ ra bình thường: “Tần tổng, có chuyện gì sao?”

Điện thoại bên kia như là đang cười: “Phong Dật, tôi cho cậu hai mươi phút, tới Phó gia đem em trai đang say rượu trở về, hai mươi phút sau, nếu không tới, cậu có thể trực tiếp mua vé máy bay đi Nam Phi, tôi sẽ đóng gói em trai cậu đưa qua đó, thế nào?”

Còn hỏi hần thế nào?

Nam Phi là địa phương nào? Chỉ có thể ăn đất quốc gia!

“Tần tổng, người từ từ, tôi lập tức qua đó!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Đại thần thủ đoạn

Editor: NM

Phong Thượng đang say rượu nghe được ai kêu tên anh trai của mình, lập tức đứng thẳng dậy, người cũng thanh tỉnh không ít, ít nhất có thể nhận ra được người đang đứng trước mặt mình là ai!

“Tần, Tần thiếu....”

Tại sao Tần thiếu lại xuất hiện ở nhà của thần tượng?

Thần tượng không phải nói dẫn cậu về nhà ngủ sao?

Như thế nào lại gọi Tần thần tới?

Phong Thượng lắc lắc đầu của mình, thực loạn!

Tần Mặc để điện thoại di động vào túi tiền, bước tới trước mặt Phong Thượng, lời nói ung dung: “Nhị thiếu, nếu tôi là cậu tôi liền ngoan ngoãn ngồi ở nhà, cho dù ngày thường có mê chơi ít nhất cũng không nên tùy tiện tiện cùng người khác về nhà, đúng không?”

Phong Thượng ăn nói vụng về, tại sao Tần thiếu lại nói hần là người tùy tiện tiện cũng người khác về nhà, cậu ngày thường đều giữ mình trong sạch, Tần thiếu hẳn là biết mới phải! Vì cái gì muốn ở trước mặt thần tượng bôi đen coi!

“Tôi lược ngoại.” Tần Mặc đi tới duỗi tay trái ra kéo Phó Cửu tới bên người mình, tiếng nói vẫn như cũ, toàn thân vẫn lạnh nhạt mở miệng nói: “Lấy bài kiểm tra vật lý trước ngời ở đó viết mười lần, sau đó chúng ta lại nói đến việc hôm nay cậu uống rượu.”

Phó Cửu còn chưa có há mồm.

Tần đại thần phong thanh vân đạm nói một câu: “Không muốn tôi giúp cậu đoán đề nữa sao?”

Phó Cửu lập tức từ bỏ ý tưởng cưỡi vót Phong bảo bảo, dứt khoát kiên quyết đi tới bàn học của mình ____ chép phạt!

Phong Dật tới Phó gia rất nhanh, hẳn thật sự sợ Tần tổng đem hắc phái đến Nam phi đào kim cương, nước miếng cũng không có mà uống chứ đừng nói tới phương tiện giải trí.

Chỉ là trong lòng hẳn vẫn có một nghi vấn lớn... Vì sao phải đến Phó gia đón người?

Quan trọng nhất chính là!

Em trai hẳn từ khi nào biết uống rượu!

Phong thượng nhìn anh trai hẳn một lúc, hoàn toàn hết say.

Tài xế Phong gia già rồi còn bắt đắc đi đến đón cậu giờ này.

Ai cũng không thể ngờ sẽ là trường hợp như vậy.

Phong Dật cũng không hỏi nhiều, nhìn biểu tình của vị kia Tần tổng tài là không muốn bọn họ ngồi ở đây!

Cứ như vậy, bạn học Phong Thượng có nguyện vọng muốn cùng thần tượng ngủ chung hoàn toàn ngâm nước nóng.

Không chỉ có như thế, sau khi trở về anh cậu sẽ đem việc cậu uống rượu nói cho mẹ, mẹ lại nói với gia tộc những gì anh hẳn nói.

Tám cô Bảy dì tuyệt đối sẽ tới an ủi cậu một lần, Phong Thượng nghĩ rồi lại nghĩ, vẫn là cảm thấy Tần thiếu gọi điện thoại cho ánh cậu tới đón thật không có nhân đạo!

Cậu rõ ràng còn tính toán cùng thần tượng đắp chăn nói chuyện đến hừng đông, vì cái gì Tần thiếu lại phá hư mộng tưởng của cậu a!

Bạn học Phong cảm thấy thật buồn bực, nhưng buồn bực này không thể nói với anh trai cậu, bởi vì việc cậu tham gia thi đấu Điện Cạnh tuyệt đối không thể cho anh trai cậu phát hiện!

Ngoài cửa Phó gia, Trần Hiểu Đông không dám xuất hiện, thời gian ngắn ngủi nửa giờ không chỉ Tần thiếu tới, ngay cả người đại diện Phong cũng chạy tới Phó gia bọn họ một chuyện.

Nếu là phu nhân ở đây, khẳng định sẽ nghĩ cách để người đại diện Phong lưu lại, tất cả mọi người ở Giang Thành đều biết bất luận chơi trò chơi gì chỉ cần tới tay người đại diện Phong đều sẽ rất phổ biến!

Đương nhiên, lợi hại nhất vẫn là Tần thiếu đang ở trong nhà, Trần Hiểu Đông cảm thấy bốn phía đều là lãnh khí...

Phó Cửu cũng nhận ra không khí phía sau có biến hóa, bất quá lực chú ý hiện tại của cô không phải ở đây mà là tại ngăn kéo cuối cùng ở đầu giường kia... Nơi đó có một đồ vật ngàn vạn lần không thể bị đại thần thấy....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 167: Chương 168

Đại thần bàn chuyện với Cửu điện.

Toàn bộ Phó gia trừ bỏ Hạ Hoa Hồng biết Phó Cửu chính là nữ, ngay cả Phó Hiểu Đông luôn đi theo bên người Phó Cửu cũng không biết được giới tính thật của Phó Cửu.

Đây là bí mật quan trọng cho nên mặc dù ở trong nhà của chính mình, phòng của Phó Cửu cũng sẽ không giống với cô gái khác, nơi nơi đều là đồ vật trang điểm linh tinh.

Nhưng dù sao Phó Cửu cũng là một cô gái.

Đặc biệt là Phó Cửu trước kia. Cô vẫn luôn mong muốn có một ngày cô khôi phục thân phận con gái.

Cho nên ở trong phòng này có ít hoặc nhiều tàn lưu dấu vết của nữ sinh.

Kì thật Phó Cửu cũng coi như là hiểu chuyện, cô thật rõ ràng nếu bị người khác biết cô là một cô gái thì cô cùng mẹ toàn bộ đều xong.

Chỉ là trước kia Phó Cửu chịu không nổi sinh hoạt như vậy, mới có thể một mặt muốn che giấu, một mặt hướng Hạ Hoa Hồng trút giận.

Cho nên dưỡng thành cái tính cô hay mua trộm đồ về nhà đều được cô để trong ngăn kéo đầu giường.

Từ khi trọng sinh tới nay, Phó Cửu vẫn luôn vội vàng chơi game, kiếm tiền, báo thù, nên không có thời gian để xử lí mấy đồ vật kia.

Hơn nữa cô cho rằng cũng không nhất thiết phải xử lí nó.

Nhưng hiện tại....Phó Cửu nghiêng mặt đi, lòng bàn tay lướt qua môi mình, thanh xuân đào dạt sườn mặt tuổi trẻ làm cho tâm người dao động.

Đại thần hẳn là không phát hiện được đi?

Nhưng mà Phó Cửu lại quên mất, trên thế giới này có một loại định luật gọi là mặc phi định luật.

Mặc phi định luật có nghĩa là mọi người lo lắng sẽ phát sinh chuyện gì thì nhất định sẽ phát sinh chuyện đấy.

Tần Mặc chú ý tới ánh mắt của thiếu niên, lúc sau cũng lần theo tầm mắt của hắn dừng lại bên cạnh đầu giường. Một tay cầm quần tây, con người thâm thúy mà lạnh băng nói:“ Em giống như vừa thấy anh bước vào phòng thì ‘nhìn chằm chằm vào đầu giường’.”

“Có sao?”. Phó Cửu ngồi ghế xoay xoay người lại câu môi cười.

Tần Mặc dạo bước đi đến trước người cô, lưng cúi xuống, hai tay lấy tư thế vô cùng xinh đẹp chống lên mặt bàn phía sau cô. Một ít tóc đen theo động tác của hắn buông xuống sắc bén ở trước mắt, khắc xuống khuôn mặt tuổi trẻ của hắn càng làm cho hắn thêm cuồng ngạo khó thuần..

Tức khắc, mùi bạc hà yên hương liền tràn ngập vào miệng mũi cô cùng tây trang của hắn phát ra hơi thở nhất trí u ám tĩnh lặng mà lạnh lẽo.

Phó Cửu không có động, mà cười tà ngẩng đầu, không chút lùi bước nào.

Cặp con ngươi kia của Tần Mặc giống như lốc xoáy thâm trầm vào ban đêm, đặc biệt là thời điểm hắn nhìn cô càng sâu.

Hai người cứ giữ nguyên tư thế như vậy, thật không bình thường.

Thế cho nên thời điểm Trần Hiểu Đông bưng trà vào lại bị dọa trở về.

Hắn, hắn nhìn thấy gì?

Tần thiếu ở... Ở trong phòng hôn thiếu gia nhà bọn họ.

Hắn nhất định là nhìn lầm rồi!

Làm sao có thể chứ?

Từ sau lưng của hai người nhìn thì tư thế của bọn họ xác thật là ái muội.

Hơn nữa hai người lại phi thường tuổi trẻ, khó tránh khỏi làm người khác liên tưởng đến phương diện kia.

Đặc biệt là Phó Cửu đôi tay chống lên ghế dựa, còn cổ tình nâng thân lên, đối với Tần Mặc nói một câu:“ Anh Mặc, em hôm nay phát hiện ra anh thật sự rất đẹp trai nha.”

Đối phó với đối thủ, đôi khi dùng công kích là biện pháp vô dụng.

Ở thời điểm đối phương tức giận thì biện pháp tốt nhất chính là khích lệ.

Tần Mặc cũng xác xác thật thật cười, chỉ là một giây sau hắn lại vươn tay trái tới, nhẹ nhàng bắt lấy thiếu niên kia, khó có thể nói ra những lời không trào phúng:“ Miệng còn rất ngọt, bất quá, em tựa hồ đã quên một chút.”

Tần Mặc đem cánh tay phía sau Phó Cửu thu về, âm thanh từ tính không nhanh không chậm phát ra:“ Anh đã đọc qua tâm lý học “.

Phó Cửu:.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 168: Đại thần phát hiện đồ Vật

Editor: Dao Linh, Giao Nguyễn

Giờ phút này Tần Mặc nhìn qua so với ngày thường còn nguy hiểm hơn, ngày thường anh còn dùng sự ưu nhã để che dấu, nhưng hiện tại, ánh mắt anh nhìn tới đầu giường, âm trầm không thể đoán biết.

Trên thực tế khi nhìn thấy Phó Cửu mang theo Phong Thượng say khướt lên lầu, ánh mắt Tần Mặc đã không còn khả năng âm lại.

Mặc kệ là vì nguyên nhân gì, lúc anh chờ thiếu niên, cậu ta vậy mà còn ở bên ngoài ăn chơi đàng điếm, điếm này là sự thật.....

Nghĩ đến đây, cặp con ngươi Tần Mặc lại lạnh đi vài phần. Hắn hướng tới đầu giường, tầm mắt xẹt qua phía trên, cuối cùng dừng lại ở ngăn kéo phía dưới.

Ánh mắt cùng khả năng trinh thám đặc biệt như thế, nào giống với người chỉ đọc qua vài cuốn sách tâm lý học, thật giống như là pháp y đang tìm chứng cứ.

Phó Cửu chỉ mắt thấy bàn tay thon dài của anh chỉ “Bá “ một tiếng, kéo ra cái ngăn kéo kia!

Vài món đồ dùng thiếu nữ, đặc biệt là áo ngực, kiểu dáng thật đa dạng..... Vải sa dẹt, đường viền ren, thêu hoa..... cực nhiều, một tủ đồ toàn bộ đều theo động tác này của hắn mà bắn ra ngoài.

Ở một khắc kia, Phó Cửu trong lòng chỉ có một ý niệm. Đó chính là..... Cô xong đời rồi!

Tần Mặc tuy rằng tính cách đậm mạc, nhưng lúc nhìn đến một màn này, cũng ngoài ý muốn dừng lại một chút.

Tiếp theo, anh dùng cây bút chì than trên tay khoi lên một kiện màu đen trong đó, ánh mắt lạnh băng nhìn Phó Cửu, cả người tản ra khí thế của quân nhân, có mùi chết chóc: “Tôi thật không nghĩ tới thú vui của cậu lại đa dạng như vậy, cậu có phải hay không nên giải thích một chút cho tôi, vì cái gì trong phòng của cậu lại xuất hiện cái loại đồ vật này?!”

Hai hàng mày Phó Cửu nhíu lại, ánh mắt hoang mang hiện lên, rất nhanh liền trở lại bình thường, khoe miệng vẫn là nở nụ cười, nhìn qua như không có gì “Anh Mặc, anh là đàn ông, chắc hẳn là hiểu, đàn ông mà, có một hai hồng nhan tri kỷ như vậy là bình thường.”

“Hồng nhan tri kỷ?”

Ý cười của Tần Mặc càng lạnh hơn, đem vật kia ném đi, trên mặt đều mang theo vẻ ghét bỏ nồng đậm: “Cậu không sợ nhiễm bệnh sao?”

Phó Cửu không cảm thấy như vậy là có chuyện gì lạ, như là thật sự tin chẳng có gì khác biệt: “Anh Mặc, chúng tôi cái gì cũng không có làm, cô gái kia bất quá chính là ở phòng ngủ của tôi hai ngày, để lại chút đồ vật, nói là lần sau đến đây, có thể thuận tiện một chút”.

Khuôn mặt căm dục của Tần Mặc, cũng không bởi vì lời giải thích này mà tốt hơn, ngược lại ánh mắt dường như mang theo nhiều sương đen

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 169: Đại thần bắt đầu xử lý Phó Cửu

“Đổi khăn trải giường?” Phó Cửu nhắc nhở đại thần: “Hiện tại là buổi tối.” Buổi tối đổi khăn trải giường gì đó...

Tần Mặc cười như không cười lộ vẻ lãnh đạm, rất rõ ràng nói bốn chữ: “Xem rồi bản mặt.”

“Được rồi.” Phó Cửu lần này nhớ tới đại thần mắc bệnh sạch sẽ, dặn dò Trần Hiểu Đông rồi tiến vào.

Trần Hiểu Đông liên tiếp nháy mắt ra hiệu cho thiếu gia nhà mình.

Ở trong ấn tượng của hắn, Tần thiếu vừa mới hôn thiếu gia bọn họ.

Hắn nhất định phải chứng thực chuyện này có phải là sự thật không.

“Lấy cái khăn trải giường này, đem cái này đổi đi.” Phó Cửu hoàn toàn không hiển vẻ mặt của tiểu quân gia.

Trần Hiểu Đông liếc mạt phiến miệng.

Phó Cửu nhướn mày: “Tình huống thế nào?”

Trần Hiểu Đông còn tưởng cấp chỉ ra hiện nhắc nhở.

Tần thiếu dựa vào cửa sổ sát đất, vừa lật sách vừa mở miệng, giọng nói trầm thấp cực hạn: “Đồ trong ngăn kéo cũng lấy ra ngoài, ném.”

Đồ trong ngăn kéo? Trần Hiểu Đông còn không biết là cái gì.

Chỉ thấy thiếu gia nhà bọn họ không chút tiếng động lôi ra đưa cho hắn hai cái... Áo lót của con gái?!

“Thiếu gia, nhà chúng ta như thế nào sẽ có loại đồ vật này!”

Trần Hiểu Đông lập tức kêu lên!

Phó Cửu rất bình tĩnh giải thích: “Của bạn, được rồi, nhanh cầm đồ vật ra ngoài đi, tôi cùng đại thần còn phải học tập.”

Một thoáng sững người này, chỉ chốc lát nữa chuyện nàng nói dối mang em gái về nhà ngủ sẽ bị lộ ra mất.

Bạn gì?!

Thiếu gia trước nay đều không có bằng được không!

Bị đẩy ra cửa Trần Hiểu đông biết là thiếu gia nhà bọn họ lừa gạt người.

Hơn nữa trước kia thiếu gia đều không có nhìn con gái, sao có thể..... Trần Hiểu Đông cúi đầu nhìn một đồng quần áo cay mắt trong tay.

Chẳng lẽ..... Thiếu gia bởi vì muốn theo đuổi Tần thiếu, đã biến thái đến nỗi bắt đầu nghĩ mình là con gái?!

Hai mắt Trần Hiểu Đông chấn động, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Hắn không muốn đem chuyện này nói cho phu nhân..... Không, vẫn là tính, thiếu gia vừa mới chuyển biến tốt hơn một chút, liền đem sự thật tàn nhẫn như vậy nói cho phu nhân, phu nhân nhất định sẽ chống đỡ không được!

Trong phòng, Tần mặc còn đứng ở cửa sổ trước, sau hắn bao phủ chính là sương mù dày đặc đầy trời, cái lạnh ấy, tựa như có thể xuyên qua cửa sổ, lan vào trong mắt hắn.

Bất kể là nơi nào, một khi đám nam nhân đứng như vậy, đều trông như sắp khai mở hội nghị quốc tế vậy.

Rõ ràng đơn giản chỉ là khóa bỏ tấc vật lý, cũng không biết là đại thần rút cuộc là lớn lên như thế nào, được nuôi đến kiêu ngạo như vậy, làm cô đối với mẹ đại thần đều có điểm tò mò.....

Tâm lý Phó Cửu hoạt động rất là phong phú, vừa muốn đi qua đi, tiếp tục đem dư lại đầu đề sao xong.....

“Đây là sách cậu thường đọc? “Tần Mặc đem bìa ngoài sách trên tay chuyển qua tới, chỉ vì để thiếu niên xem rõ ràng hơn, khóe miệng còn cười trào phúng: “ ‘Bá đạo tổng tài yêu ta’ ‘ngủ cùng con nhà giàu’ ‘săn bắt tiêu cực cực’ ‘giáo thảo bá đạo trốn đi đâu?’ Mỗi một quyển đều là kiểu giống nhau, cô bé lợ lem gặp được bạch mã hoàng tử, a, thật là con mắt tốt.” (Tên tiếng trung 4 bộ: 《霸道总裁爱上我》《睡定豪门阔少》《猎捕小甜心》《霸道校草哪里逃》. Dịch tên truyện có thể sai)

Phó Cửu sao có thể nghe không ra trong giọng nói ung dung kia có sự châm chọc, nghiêm túc nói: “Sinh hoạt ngày thường đều vất vả như vậy, tôi nghĩ lúc tôi đọc sách có thể thả lỏng tâm tình, như vậy thư không cần tự hỏi, vừa vặn tốt.”

“Tim lý do không tồi.” Tần Mặc lại nhếch miệng, tuyệt đối không có ý tứ khích lệ.” Vậy cậu có biết hay không sách đó đều là ai xem? Con gái. Cậu một người nam nhân đọc truyện của con gái mà vẫn có thể kiêu ngạo? Vẫn là nói.....” Phân tích đến đây, Tần Mặc dừng một chút, giọng điệu lạnh nhạt: “Cậu nguyên bản chính là một nam nhân.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 170: Đại thần nói hắn muốn ngủ cùng Cửu điện

Phó Cửu nghe vậy, duỗi hai tay ra, áo đồng phục khoác nửa đắp, chọn mây đẹp, tư thế vô cùng soái khí tà nịnh: “Anh Mạc, anh xem em công như vậy, làm sao có thể nằm phía dưới người khác được.”

“Nơi đó đều giống nhau.” Tần mặc đem những cuốn sách đó tùy ý ném tới một bên, ung dung nói: “Một bộ dáng xinh đẹp mà lại bị người khác đè xuống dưới.”

Phó Cửu:.....

Cô thật sự không thể đem những lời này trở thành khích lệ a!

Kỹ thuật mắng người của Đại thần, thật là có thể làm người khác nội thương

“Em toàn xem những thứ như vậy, trách không được em thi toàn quốc đứng thứ nhất từ dưới đếm lên.” Tần mặc một thân vàng ngọc lập tức đứng dậy, tay trái dứt túi quần, con người trần ngực trào phúng đối thiếu niên đối diện: “Nếu em thích như vậy, buổi tối hôm nay sẽ làm mười đề, mỗi một đề đọc một lần tiền tam trang.”

Tiền tam trang..... Mười đề.....

Kia cũng đến đọc ba mươi trang!

Phó Cửu khoe miệng nhếch một chút, đi theo nở nụ cười, mượn cơ hội nói: “Việc này sẽ chiếm dụng thời gian dạy học của anh Mạc mất, em vẫn nên từ bỏ thi hơn, tuy rằng em thực thích, nhưng là em có thể lên lại xem.”

“Thật đúng là hiểu chuyện. “Tần mặc gọi lên môi mỏng, cười như không cười, lạnh lùng nói:” Bất quá, ai nói cho em biết thời gian em chiếm dụng của anh chính là thời gian dạy học? Đó đều là chuyện xưa, ngày thường sinh hoạt đều đã gian khổ như vậy, thời điểm đọc sách nên thả lỏng tâm tình một chút, như vậy sách không cần tự hỏi, vừa vận tốt, học xong vật lý, đọc cho anh nghe.”

Phó Cửu:.....

Vì cái gì cô nói tới nói lui vẫn là không lay chuyển được hần.

Đại thần làm như vậy có phải hay không quá vô sỉ.

Huống chi, sinh hoạt gian khổ nói chính là người khác!

Liên trong nhà đại thần nước khoáng đều uống VOSS, vậy thì sinh hoạt gian khổ ý là cái gì? Một trăm đồng tiền một lọ, đủ để cho cô uống đến vui vẻ!

Bất quá, Phó Cửu cũng thật nghe lời, khéo léo nói tránh trọng điểm, con người đảo một vòng nói: “Đi Ngủ trước?”

Tần Mặc giống như là đang đợi cô hỏi vấn đề này, ánh mắt nhìn người đối diện, chậm rãi dạo bước đến chỗ cô.

Phó Cửu thậm chí có thể nhìn đến ánh sáng trong mắt Tần Mặc chiếu đến, tuyệt đối không thân thiện.

Phòng Phó Cửu không lớn như là phòng Tần Mặc, từ kệ sách đến bên này thực hẹp, một động tác Tần Mặc, là có thể làm người khác cảm giác được sự áp bách.

“Cửu đệ thích dẫn người về nhà ngủ như vậy, hần là sẽ không cự tuyệt anh ngủ lại.”

Hần nhìn cô, ánh mắt lạnh băng, phảng phất chỉ cần cô nói một cái “Không, hần liền sẽ đem cô ném văng ra cửa sổ, vô luận nơi này là nhà ai”

Phó Cửu cảm thấy đại thần so với cô càng giống chủ nhân Phó gia hơn, khí tràng cường như vậy, ngay cả Trần Hiểu Đông cũng bị dọa không ít.

Chính là..... Lại muốn ngủ ở bên nhau sao?

Hôm qua mới vừa mới ngủ qua.....

Tuy rằng tình huống hôm nay cùng ngày hôm qua có chút khác biệt, nơi này là Phó gia, là địa bàn của cô, sẽ tốt hơn một chút, nhưng là thời điểm buổi sáng cô cảm thấy quá hưng tàn.

Nhưng đại thần cũng không có cho cô cơ hội cự tuyệt, tay phải kéo án thư ra trong đó một cái chiếc ghế, khuôn mặt kia lười biếng ngồi xuống, hai chân bắt chéo, khí thế đẹp đẽ quý phái.

Khuôn mặt tuấn tú, hướng tới cái ghế bên cạnh, kia ý tứ đơn giản là đang nói, cô cũng ngồi xuống.

Mệnh lệnh hiện tại của Đại thần, đều không cần mở miệng..... Phó Cửu trong lòng nói thầm, nếu không phải còn cần đại thần đoán đề vật lý..., nhưng thật ra không có phản kháng.

Dù sao cô đứng cũng mệt mỏi rồi, chờ cô ngồi xuống, suy nghĩ ra lý do tốt hơn, lại cự tuyệt yêu cầu đại thần muốn ngủ ở nhà cô.....

Tần mặc liếc mắt một cái quét tới thiếu niên, tiếng nói nhàn nhạt: “Lần trước thử là đề lớn, lần này cho em hai mươi đề em tự mình lựa chọn đi”.

Phó Cửu nghe vậy, lập tức thay đổi chủ ý!

So với đạt tiêu chuẩn vật lý, thì việc đại thần ngủ ở nhà cô là yêu cầu nhỏ có tính là cái gì? Cô đáp ứng!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 171: Ngủ cùng đại thần?

Editor: Giao Nguyen

Beta: Na già

Ngoài cửa sổ bóng đêm càng lúc càng dày đặc.

Sương mù tràn ngập, không khí trong nhà có chút giảm xuống.

Lúc Trần Hiểu Đông bụng trà nóng đến, nhìn thấy Tần thiếu đang giúp thiếu gia học bỏ túc vật lý, cả khuôn mặt đều là kinh ngạc không nói nên lời.

Hắn là thật sự không nghĩ tới thiếu gia hần cư nhiên cũng biết học tập!

Hơn nữa..... Tần thiếu bây giờ không giống với trong tưởng tượng của hần a, hần ngay từ đầu còn tưởng rằng Tần thiếu lại đây là muốn bắt thiếu gia nhà hần đi làm sùi cảo nhân thịt người.

Hiện tại xem ra, Tần thiếu đối với thiếu gia nhà hần..... Giống như còn tốt hơn?

Không biết tại sao lại trở nên thế này, bất giác Trần Hiểu Đông lại nghĩ tới cái hôn kia, vội vàng lắc lắc đầu, một màn kia khẳng định là hần nhìn lầm rồi.

Tuy rằng hần chưa từng hôn môi qua, nhưng là cũng biết hôn môi sẽ là như thế nào a, thiếu gia cùng Tần thiếu bình thường như vậy, vừa rồi hần là cái gì đều không có phát sinh.....

“Nơi này”.

Tần Mặc thấy lực chú ý thiếu niên chạy theo trà nóng, duỗi tay đem cái gậy túi vận của hần lại đây, ngón tay thon dài gõ gõ trang giấy trên mặt bàn, một thân tây trang màu đen trắng tấp, bên ngoài khoác áo khoác, có điểm như là thiếu gia quân phiệt thời kì quốc dân, sườn mặt thanh tú tự phụ.

Phó Cửu không nghe hần, ngược lại buông xuống cây bút chì đen trên tay, cánh tay vừa nhấc lên liền vươn tới trên vai Tần thần, miệng khẽ một tiếng: “Mặc ca, người xem tiêu quần gia của tôi thế nào? Từ vừa mới bắt đầu liền vẫn luôn nhìn người.”

“Nhà người quản tiêu quần gia như thế nào ta không rõ ràng lắm, ta chỉ biết là nếu người kiên trì duy trì tư thế này cùng ta nói chuyện, ta liền đem người đem treo bên ngoài cửa sổ kia, làm người hít chút khí sương đêm của Giang thành.” Âm thanh khàn khàn không nhanh không chậm, mang theo một tia lạnh lẽo, ánh mắt thâm trầm liếc nhìn “Đem tay nhà người mang xuống”

Trần Hiểu Đông trước khi rời đi thấy một màn như vậy hồn bay phách lạc ..... Thiếu, thiếu gia hần..... Hần làm sao dám cách Tần thiếu gần như vậy ..... Gần giống như..... Giống như có thể hôn lên a.....

Trần Hiểu Đông sau khi ra ngoài, cũng không có lập tức đi, mà là dừng ở trước cửa một chút, lại hướng tới cánh cửa phòng đang đóng kia nhìn thoáng qua.

Như là nhìn thấu biểu tình vừa rồi của hần, Phó Cửu cũng đi theo đi ra, nhướn mày nhìn hần: “Người không tiếp tục đi lấy trà bánh, đứng ở chỗ này làm cái gì?”

“Thiếu gia! “Trần Hiểu Đông vươn tay một cái đã bắt được cánh tay Phó Cửu, mang theo hần chạy qua bên cạnh, thật vất vả có thể mở miệng nói chuyện, giọng điệu có chút cao, vô cùng lo lắng: “Thiếu gia, người liền nói đi, người có phải hay không còn không có từ bỏ muốn ý tưởng ngủ với Tần Thần? Ta nói thiếu gia như thế nào hôm nay trở nên siêng năng học tập, nguyên lai là ý của Tuy Ông không phải ở rượu, cố ý làm Tần thiếu tới dạy người học bù, như vậy người liền có cơ hội tiếp cận Tần Thần, trời tối rồi, còn có thể làm hần thuận tiện ngủ lại, ta nói rất đúng phải không?”

Trong nháy mắt Phó Cửu không biết nên phản bác như thế nào, nhưng nằng đi theo ra là một nguyên nhân khác chính là bảo Trần Hiểu Đông đi chuẩn bị một phòng ngủ cho đại thần.....

“Thiếu gia, người nghe ta một lần, người liền bỏ mấy cái này ý niệm này đi. . . . .” “Trần Hiểu Đông trong lòng sốt ruột.” Người cái này thể trạng ngủ bắt quá Tàn Thần. “

Phó Cửu nghe đến đó, môi mông câu lên, cười thực tà nịnh: “Ai nói ta ngủ bắt quá Tàn Thần? Tiểu case được chứ.”

Đúng lúc này ——

“Tiểu case? Nguyên lai ta ở trong lòng của người dễ dàng ngủ như vậy.”

Tiếng nói trầm thấp, mang theo nhàn nhạt trào phúng, chậm rãi vang lên từ phía sau nằng, liền giống như mạn họa trung xuất hiện ác ma ưu nhã, phúc hắc cực hạn. . . . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: Đối với em trai phải “dịu dàng”

Editor: Kim Dạ Chi Nguyệt

“Tàn, Tàn thần!” Trần Hiểu Đông nhìn thân ảnh cao lớn xuất hiện ngoài cửa, dọa giọng nói của hắn đều run rẩy, hiện tại trong đầu của hắn chỉ có một ý tưởng, thiếu gia nhà bọn họ lần này chết chắc rồi!

Phó Cửu cũng hơi dừng lại, sao có thể thốn như vậy, chỉ cần cô nói một câu mạnh miệng thì đại thần nhất định sẽ xuất hiện, người học tâm lý đều có thể dự đoán như thần?

Tàn Mạc thờ ơ chuyển tầm mắt: “Sao không nói nữa? Đầu lưỡi bị mèo tha đi rồi? Tôi còn muốn nghe xem cậu phải ngủ với tôi như thế nào.”

Phó Cửu quay đầu đi, con mắt rất nghiêm túc: “Tôi sai rồi.”

Tàn Mạc hay tay vòng qua ngực, đánh giá thiếu niên từ trên xuống dưới, ném ra hai chữ lạnh buốt: “Đi vào.”

Trần Hiểu Đông kéo cô lại: “Thiếu gia, nếu không, tôi... chúng ta báo cảnh sát đi! Tàn thiếu hấn có thể hay không sẽ giết cậu đó.”

Phó Cửu cười nói: “Yên tâm, đại thần nhiều nhất chuẩn bị dây thừng đem tôi treo ở bên ngoài hít sương mai, bản lĩnh của tôi còn không sai, cậu đi nấu đồ ăn khuya trước đi, nếu tôi bị treo ở bên ngoài thì còn có cái để ăn.”

Trần Hiểu Đông:...

Hắn rất nghiêm túc lo lắng được chứ!

Đến hiện tại rồi mà thiếu gia còn có tâm tình trêu chọc!

Vì sao thiếu gia nhà bọn họ có lá gan lớn như vậy, đó là Tàn thiếu, bóp chết một người cũng như là bóp chết một con kiến thôi!

Phó Cửu vừa đi vào phòng, liền bị Tàn Mạc đè lại cái tay đang rảnh, thân mình đè thấp, kèm theo giọng nói có chút trầm: “Cậu nói, tôi nên đem cậu treo trên cây hay là trực tiếp cho cậu ra ngoài chạy mười vòng?”

“Tất cả đều không tốt.” Khuôn mặt Phó Cửu luôn sạch sẽ tuấn mỹ, làm cho người ta không thể tập trung, cô lộ răng nanh cười: “Tôi đẹp trai như vậy, vạn nhất sương mai làm ô nhiễm, ánh mắt nhiễm trùng thì nên xử lý thế nào, đến lúc đó thì không đạt chuẩn, chơi game cũng không được, như vậy không thể cùng chiến đội với anh Mạc được.”

Tàn Mạc nhìn khuôn mặt tuấn tú trắng nõn trước mặt, cẩn thận suy nghĩ một chút, tương mạo như vậy, nếu như nhìn chăm chăm vào đôi mắt đỏ rực của con thỏ, quả thật có chút không hài hòa.

Chẳng qua, ánh mắt nhiễm trùng cũng tốt, ít nhất gia hòa này có thể bớt trêu chọc người..

Nếu như hắn tàn nhẫn một chút, khẳng định sẽ đem tiểu tử này ném ra ngoài, quân hắn có nhiễm trùng mắt hay không.

Nhưng một khi trở thành em trai nuôi của hắn, liền phải chuyên tâm nuôi dưỡng, ra ngoài có bệnh cũng là vớt mặt mũi hắn.

“Cậu có thật nhiều lý do.” Tàn Mạc buông thiếu niên ra, da thịt mịn màng còn lưu lại ở đầu ngón tay hắn, không nhìn được nhú mảy, quả nhiên là không đủ đàn ông.

Phó Cửu không nói chuyện, nhân cơ hội ngồi trở lại vị trí ban đầu của nguyên lai mình, tiếp tục ngâm bút, cô ghi nhớ đề tuyển chọn, khước miệng gọi lên ý cười nhợt nhạt.

Biện pháp lấy lui làm tiến như vậy đối với đại thần mà nói quả nhiên dùng được.

Về sau sẽ dùng nhiều.

Phó Cửu chính nghĩ như vậy, liền thấy nam nhân đi tới, từ sau lưng cô duỗi tay trái, đem sách vật lý trước mặt cô hợp lại, giọng nói không lạnh không nhạt: “Hôm nay tới đây thôi, ngày mai lại nhớ vài công thức.”

Tóc bạc Phó Cửu có chút vênh: “Nhớ công thức?”

“Vài cái đề thi toàn quốc.”

Đại thần nói lên áp đề miệng lưỡi, giống như là không để ý ngày mai sẽ ăn gì.

Làm một cái học tra vừa mới nhập môn, Phó Cửu thật sự lý giải không được!

Ngày mai hỏi Dao Dao một chút, bọn học bá học vật lý tốt có phải hay không đều như vậy.....

Chẳng qua, đối với nhiệm vụ học tập có thể hoàn thành trước tiên, Phó Cửu vẫn rất cao hứng, chân dài vừa thu lại, liền như vậy ngồi trên chiếc ghế, một tay ấn cổ mình, di chuyển qua lại, đôi mắt sáng ngời, tóc bạc câu người: “Cuối cùng có thể ngủ!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 173: Người đã quên ngủ trước chuyện xưa?

Editor: Đậu Đậu

Beta: Na già

“Ngủ? “Người đàn ông nhìn cô, mày nhăn một chút, ngón tay thon dài đem mấy cuốn sách trên kệ sách rút ra, giơ lên phía trước.” Cậu đã quên đọc chuyện đi ngủ?”

Phó Cửu cả người đều cứng đờ, thật sự đọc?

“Anh Mạc, tiểu thuyết thật sự không phù hợp làm một câu chuyện trước khi đi ngủ.”

“Thích hợp hay không thích hợp, không phải cậu định đoạt.” Giọng Tần Mạc rất nhẹ, tay móc ra một hộp thuốc lá, rút ra một điếu, cắn giữa môi mỏng, nghiêng đầu bật lửa, nói tiếp: “Hôm nay tôi muốn nghe nó trước khi ngủ.”

Phó Cửu.....

Đại thần, người tùy hứng như vậy, là không nghĩ đến bạn bè a.

“Không muốn đọc?” Tần mạc cười nhẹ một tiếng: “Hay là cậu muốn đi ra ngoài chạy mười vòng, hít sương mù Giang thành.”

Phó Cửu duỗi tay lấy quyển sách trong tay nam nhân, khước miệng mỉm cười: “Ta là người có văn hóa, vẫn nên đọc nhiều sách.”

“Đọc loại sách này?” Tần mạc búng trán cô.

Phó Cửu đôi mắt nhú lại: “Anh Mạc, đừng coi thường tiểu thuyết ngôn tình. Anh có biết nó làm nhiều con gái rơi vào tình yêu, nhiều đàn ông theo đuổi được người yêu?”

Nói tới đây, Phó Cửu vỗ vai người đàn ông: “Thành thật mà nói, anh Mạc nên xem nhiều tiểu thuyết như vậy, có lợi cho anh cùng con gái ở chung.”

“Con gái?” Giọng Tần Mạc không nóng không lạnh, giống như là pháp y đang làm giám định chuyên nghiệp, sùnn mặt vẫn đẹp trai như cũ, không có bất luận cái gì biểu cảm gì, duỗi tay tháo cà vạt, cả người mang hơi thở cấm dục.” Phiền phức, nên quên. Có thể còn người tốt, nhưng một bộ phận trong đó vì tiếp cận kẻ có tiền việc gì cũng có thể làm. Tôi nghĩ rằng, điều này cậu hiểu rõ hơn tôi.

Phó Cửu biết hẳn chỉ chính là cái kia, tuy nhiên: “Phát sinh việc này, theo ý của tôi, tiểu tam phá hư gia đình người khác tuy rằng đáng giận, nhưng những đàn ông chịu không nổi dụ dỗ, rồi bỏ vợ con, cũng không thể tha thứ.”

Đại thần thể nhưng không có phản đối những lời này, nhàn nhạt nói một câu: “Như vậy, không xứng làm nam nhân.”

Phó Cửu lần đầu tiên cảm thấy Tần Mặc người này có kết bạn. Bởi vì hẳn tuy rằng phúc hắc như vậy, cũng không sử dụng thủ đoạn đê tiện đối phó với người ngoài. Ví dụ như đối với vấn đề của cô, nam nhân vẫn luôn dung túng, nếu không lấy thế lực của Tần gia, hoàn toàn có thể ở thời điểm bọn họ lần đầu tiên gặp mặt làm cô ở toàn bộ Giang thành đều “một bước khó đi”.

Nhưng là, hẳn không làm vậy.

Ở hiện tại, rất nhiều người đàn ông trong vấn đề này, lúc nào cũng mù quáng đổ lỗi cho người phụ nữ, không nghĩ tới họ cũng là nguồn gốc của các vấn đề.

Nhưng đại thần thì khác, ở trong mắt đại thần, đàn ông phải làm một người đàn ông chân chính, điều này làm cho khuôn mặt của hắn thêm đẹp trai, hoàn mỹ không tỳ vết.

Quả nhiên, đại thần người này chẳng những thích hợp làm đối thủ, càng thích hợp chính là làm bằng hữu.

Phó Cửu lúc trước còn tiếc nuôi bại lộ quá sớm mình là “Hắc đào Z”, nếu không có thể chơi cùng hắn.

Bây giờ nhớ tới, nếu có thể cùng đại thần kẻ vai chiến đấu, khẳng định cũng là cái tương đối mới mẻ.

Chủ yếu là, đại thần có tiền!

Bất quá..... Trải qua phiên thảo luận này, nàng càng thêm xác định một điều, tốt nhất không thể để đại thần biết giới tính thật sự của nàng.

Chỉ nghe đại thần đánh giá một câu ít ỏi, cũng biết hẳn không thích con gái thân cận hắn, bằng không cũng sẽ không dùng từ “phiền phức” để hình dung.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 174: Tai họa đặt ở bên người là an toàn nhất

Editor:NM

Phó Cửu nhướng mày, khoe miệng mang theo ý cười, làm cho người ta không biết được rốt cuộc cô đang nghĩ cái gì, trừ bỏ soái khí vẫn là soái khí.

Trên thực tế Tần Mặc cũng là lần đầu tiên gặp loại người giống như thiếu niên.

Nhìn như tà nịnh, làm việc không có chương trình.

Nhưng ngoài việc có tâm lý học, loại người này làm khó nhất chính là việc tiến hành viết một thứ gì đó.

Thế nên loại tai họa này vẫn nên đặt bên người anh là an toàn nhất.

“Đọc quyển nào trước đây?” Phó Cửu nhìn mười quyển tiểu thuyết trên tay, có điểm khó lựa chọn.

Tần Mặc phục hồi lại tinh thần, tiếng nói trầm thấp dễ nghe: “Cậu thích nhất quyển nào liền đọc quyển đó.” Mọi người đều nói rằng ngày thường đọc sách xưa có thể suy đoán ra tính cách một người.

Trước đây Tần Mặc phi thường tín nhiệm luận điểm chuyên nghiệp này, nhưng hiện tại.... Bởi vì thiếu niên, anh đã bắt đầu hoài nghi tính cách con người quá phức tạp, xem bộ dáng ngày thường của thiếu niên đã thấy ngốc rồi nhưng không ngờ so với tưởng tượng của anh còn ngốc hơn.

Phó Cửu xác thật không thể nào xem loại đồ vật này, ngày thường cô thích nhất là tiểu thuyết huyền huyền trinh thám, nhưng ở trong đầu cô vẫn có nhớ về một chút thư tịch, rút ra một quyển cô cho là truyện hài, nhưng trên thực tế là tiểu thuyết thanh xuân vườn trường.

Đại thần lần này rất có lễ phép, bày ra một tư thế chuẩn bị nghe, mang theo ưu nhã trực tiếp bắt chéo hai chân nằm ở trên giường cô, khuôn mặt tuấn mỹ đậm mạc, tay phải còn mang theo bao tay màu đen, lộ ra cánh tay trắng nõn làm người ta cảm giác anh không tồn tại trên thế giới này.

Phó Cửu trước kia cũng không cảm thấy giường của mình nhỏ, hiện tại bị một người đàn ông nằm lên.... Cảm thấy nên đổi một cái giường to hơn...Nhưng cũng là vì đại thần quá cao.

“Đây là quyển tiểu thuyết nổi tiếng.” Phó Cửu nhẹ nhàng khụ một tiếng: “Thanh xuân vườn trường, hào môn thế gia.”

Tần Mặc mỉm môi mỏng, nhìn có điểm trào phúng: “Nam thần bá đạo ở đâu?”

“Anh Mặc thật là có trí nhớ tốt.” Phó Cửu thò lại gần, đôi mắt xinh đẹp chớp chớp.

Tần Mặc duỗi tay đặt trên đầu thiếu niên: “Kêu cậu đọc chuyện xưa trước khi ngủ chứ không kêu cậu phóng điện.”

Phó Cửu ý cười càng đậm, khuôn mặt đầy soái khí: “Bắt đầu rồi, tôi tên là Trương Mỹ Lệ, là một nữ sinh rất bình thường, cho đến một ngày tôi chuyển vào học viện cao đẳng có tên là vũ trụ vòng quanh trái đất Hoa Hạ, sinh hoạt mộng ảo của tôi bắt đầu, một ngày kia tôi đi mãi đi mãi rồi té xỉu ở một khu rừng, lúc này xuất hiện một người, hán rất đẹp trai! Gọi là Âu Dương có tiền!”

Nghe đến đó, người đàn ông đại khái là nhin không được cười lạnh một tiếng: “Âu Dương có tiền? Tên?”

“Anh Mặc, đừng nóng vội, chuyện xưa vừa mới bắt đầu.” Phó Cửu tiếp tục hăng hái: “Âu Dương có tiền này không phải ai khác chính là con một của viện trưởng học viện cao đẳng vũ trụ vòng quanh trái đất Hoa Hạ, sẽ tạo phi thuyền vũ trụ, trong nhà còn có vệ tinh, lúc hán thấy tôi té xỉu, liền cho tôi một đồng thẻ để tôi đi mua đồ ăn vặt. Tôi là một người như vậy thiện lương như vậy đáng yêu như vậy thuần khiết, sao có thể lấy tiền của hán! Âu Dương có tiền vẫn là lần đầu tiên gặp nữ sinh cự tuyệt hán, từ đó liền bắt đầu vây quanh tôi, tuy rằng người thích tôi rất nhiều, từ trong phòng học dài tới công trường, nhưng tôi thật sự không đành lòng cự tuyệt hán, liền đáp ứng cùng hán yêu đương mấy ngày...”

Bang.

Tần Mặc vươn tay đề lên quyển sách trên tay Phó Cửu, tiếng nói nhàn nhạt: “Dùng thẻ mua đồ ăn vặt? Cậu xác định có thể mua được sao?”

“Anh Mặc, đây là hào môn vườn trường văn, bình thường, đều bình thường.” Phó Cửu nén cười, ý cười trong mắt như là có thể tràn ra.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Tôi và thiếu gia các người ngủ một phòng

Editor: Ân Dung

Beta: Na già

Tần Mặc trong gang tấc ngược mắt nhìn thiếu niên: “Bình thường? Tôi vốn chưa hề xem qua loại tiểu thuyết này, cũng biết là nó không bình thường, cậu có ý?”

“Sẽ như thế nào? “ Phó Cửu không thừa nhận, bình tĩnh cầm quyển sách lên, cười cười: “Anh xem, mặt trên chính là viết như vậy!”

“Tiểu thuyết nam nhân ảo tưởng mình là nhất trên thế giới? “Tần Mặc ngón tay thon dài chỉ chỉ vào câu “Tuy rằng người thích tôi rất nhiều, từ trong lớp cho đến công trường“, con người Tần Mặc lạnh lại.

Phó Cửu lười biếng trả lời: “Thì có gì đâu, mỗi lần anh Mặc đến trường, so với cái này còn dữ hơn, lãnh đạo, thầy cô, học sinh đều chạy ra đón tiếp, cho nên đây chẳng có gì kì quái.”

Kia nháy mắt, Tần Mặc nghe thế cảm thấy mình không biết nên nói gì.

Phó Cửu nhoen miệng cười, rốt cuộc cũng có thể làm đại thần bị ghen trụ đề tài, cô còn muốn tiếp tục nữa!

Tần Mặc sao có thể để cô bức mình lần hai, liền đem quyển sách này khép lại, nhìn thiếu niên nhiu mày: “Rất đặc ý?”

“Không có! “ Phó Cửu cười khê, cuối cùng mới nhớ ra là đại thần đã học qua tâm lý học, tâm sâu khó lường, khẳng định nếu nổi tiếng thì sẽ là Mary Sue thứ hai.

Tần Mặc duỗi tay, nắm cầm thiếu niên, ánh mắt hơi trầm xuống: “Cười đến nổi hở cả răng nanh, còn nói không đặc ý?”

“””” Xoảng!!!!!!!!!! “”””””

Lúc vào quên không gõ cửa, Trần Hiểu Đông ung dung tiến vào liền nhìn thấy một màn này, tay run lên, bát đĩa rơi xuống.

Hán thật sự không thể tưởng tượng được, Tần thiếu đến để giáo huấn thiếu gia nhà họ theo phương thức... hôn môi?!

Trần Hiểu Đông hoảng sợ nuốt nước bọt

Tư thế kia rõ ràng là rất ám muội!!

“Có việc gì?”

Tần Mạc thân nhiên hỏi, gương mặt vì tức giận lúc nãy mà hơi đỏ hồng, càng dễ làm cho người ta hiểu sai!

“Không, không,.....” Trần Hiểu Đông không đủ tin để trả lời hết câu hỏi, tiếp theo nghĩ tới cái gì lại nói: “Tôi,... tôi đã chuẩn bị cho Tần thiếu một phòng khách, nếu muốn thì ngài có thể đi nghỉ ngơi, còn chưa thì chờ một lát ở...”

Phó Cửu thật là không thể hiểu nổi, tại sao quán gia nhà mình cùng Phong Thượng đều giống nhau, cũng nói lấp? Chẳng lẽ là bị đại thần dọa?

“Phòng khách?” “Đôi mắt Phượng của Tần Mạc khẽ chớp: “Ai nói tôi muốn nghỉ ngơi ở đó?”

Trần Hiểu Đông khốn đốn..... Bằng không thì ở đâu cha nội.

“Ta và thiếu gia các người ngủ một phòng.” Tần Mạc nói không chút để ý.

Trần Hiểu Đông nghe xong tựa như sét đánh ngang tai, miệng mở to hỏi: “Ngủ,... ngủ một phòng?!”

“Như thế nào? Có vấn đề?” Tần Mạc ngón tay cầm điều thuốc, hướng tới gạt tàn búng búng, ánh mắt lãnh đạm như nước xẹt qua hần.

Trần Hiểu Đông bị ánh mắt kia quét qua thì ớn lạnh, lập tức nói: “Đương nhiên là không có vấn đề, để tôi chuẩn bị thêm chăn gối cho ngài!”

Trần Hiểu Đông thật sự không nghĩ tới hai người này sẽ ngủ chung, hần cảm thấy không ổn nhưng lại không dám cãi lời Tần Mạc, vì vị này không thể chọc giận.

Vì thế Trần Hiểu Đông trước khi đi, còn nói nhỏ với Phó Cửu: “Thiếu gia, tuy rằng tôi ngày thường phản đối chuyện cậu theo đuổi Tần Thiếu, nhưng nếu người cố chấp, tôi sẽ đứng về phía cậu, vừa rồi tôi cố ý đưa cho Tần Thiếu tấm chăn mỏng, nếu đêm nhiệt độ hạ xuống, thì cậu,..... Khụ khụ! Tóm lại thiếu gia, cậu không cần phải cảm ơn tôi, chúc cậu may mắn, cố lên!!!!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 176: Cử gia hấp dẫn Tần Thần

Phó Cửu nhìn hần một cái, tươi cười lãnh đạm: “Tôi thật đúng là muốn cảm ơn anh đã am hiểu lòng người như vậy, ngày mai bắt đầu, tiền lương giảm một nửa.”

Trần Hiểu Đông:..... Vì cái gì hần làm một việc chính xác như vậy, thiếu gia còn giảm tiền lương của hần? Vì cái gì!!!

Phó Cửu đem chăn ném tới trên giường, trong lòng rất là bất đắc dĩ, cô có một con heo là đồng đội, tiểu quân gia này ý tưởng lung tung rối loạn về sau phải quản, bằng không quá nguy hiểm.

“Anh Mạc, anh ở phòng ngủ, tôi đi ngủ phòng khách.” Phó Cửu quay đầu tới, đối với Tần Mạc nhợt nhạt cười: “Tôi uống qua rượu, trên người nồng nặc mùi rượu, anh hần là sẽ không thoải mái.”

Tần Mạc phá hủy ý đồ tách riêng của Phó Cửu, hần túm thiếu niên trở về, nắm chặt cánh tay Phó Cửu, một tay đem hần ấn ở trên vách tường, khuôn mặt tuần tú rất gần, hai người gắn kết với nhau, căn bản người thứ ba tồn tại không thể tồn tại: “Như thế nào? Không muốn cùng tôi ngủ một cái giường?”

Như thế nói trắng ra vấn đề, có điểm khó trả lời.....

“Tùy tùy tiện tiện một người nữ sinh đều có thể ngủ ở trên giường của cậu, anh liền không thể?” Tần Mạc nói câu này mang theo tia băng giá, con người thâm thúy không có một độ ấm.

Phó Cửu biết rất rõ ràng, lúc này cần thiết trả lời: “Đương nhiên có thể.”

“Tắm rửa sạch sẽ, lúc lên giường, đừng cho tôi ngửi được trên người của cậu một chút mùi rượu, vẫn là nói cậu càng thích cùng tôi tắm?” Tần Mạc không có đeo cà vạt, liền áo sơ mi cúc áo đều yêu nghiệt kéo ra hai viên, một đầu tóc đen phối hợp tuần mỹ trắng nõn mặt, như vậy tồn tại cảm đặc biệt mạnh mẽ, một bộ cực kỳ lười biếng biểu tình, như là đang nói, cậu cứ chậm rãi, tôi không nóng nảy.

Phó Cửu biết cô đây là chạy trời không khỏi nắng, dứt khoát cười soái khí: “Anh Mạc tắm trước đi, tôi đem giường đệm sửa sang lại một chút.” Thế nào cũng muốn nghĩ cách sửa sang giường, bằng không rất nguy hiểm.....

Tắm rửa thời gian thông thường sẽ không rất dài.

Tần Mặc lúc đi ra, Phó Cửu cũng không sai biệt lắm đem giường đệm bố trí tốt, ở giữa cố tình thả một cái món đồ chơi, chính là vì phòng ngừa ngày hôm sau buổi sáng tỉnh lại, lại giống tình huống lần trước.

Đại thần nhưng thật ra không có đề ý tạt xấu của cô, Phó Cửu cầm khăn lông cũng vào phòng tắm, bắt đầu đem giỏ phục cùng băng vải đều mở ra, dùng nước ấm tắm, mới đổi quần áo đi ra.

Dù không gội đầu, lại vẫn như cũ lộ ra một cổ hơi ẩm, mái tóc bạc hỗn độn, sẽ chỉ làm người cảm thấy cao quý.

Phó Cửu không thích dùng dép lê, đặc biệt là tắm rửa xong, cô liền như vậy tùy hứng theo sở thích chân thật của cô, khoe miệng còn mang theo cười, rõ ràng là động tác bình thường, từ cô thể hiện lại mang nét đường hoàng soái khí.

Ở phía trước, Tần Mặc liền cảm thấy thiếu niên có làn da rất trắng, hiện tại lại xem cặp hai đôi chân kia, giống như sứ ngọc, liền móng tay đều được chăm sóc mượt mà ánh sáng, đôi mắt không khỏi trầm một chút, lúc sau, mới đưa tầm mắt dời đi.

Từng có lần trước cùng chung chăn gối nên lúc này đây Phó Cửu thực tự nhiên tắt đèn, liền nằm qua đi.

Không biết có phải do đã tắt đèn, mùi hương của rượu cùng mùi sữa tắm thơm ngọt, cùng với tiếng thiếu niên hô hấp, dần dần rõ ràng lên, như có như không, phảng phất ở tai và mũi của hắn, thiếu niên còn không có phát hiện, hướng tới hắn cười một chút: “Anh Mặc, anh có muốn nghe một câu chuyện xưa không?”

Âm thanh của Thiếu niên vang lên, nghe vào trong bóng tối, luôn có một loại hương vị nói không nên lời, không biết vì sao làm người khác muốn cời bỏ áo ngủ của cậu .....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Đè dưới thân

Editor: Nga hoàng (Sứu nhi)

Bởi vì cái ý tưởng này mà Tần Mặc nhũ mào thật chặt, mắt đen thâm thúy như là có thể phản xạ ánh sáng trong phòng 0.

Phó Cửu nhìn Tần Mặc không nói gì, liền muốn nhìn kỹ một chút.

Không nghĩ tới cô vừa mới động, đã bị người đàn ông dùng sức đè xuống dưới thân.

Hắn dựa sát vào người cô, ngón tay nắm chặt cổ tay cô, hơi thở có chút nóng rực.

Trừ bỏ bên ngoài có một ít ánh sáng mỏng manh thì bên trong phòng là một mảnh tối tăm, cho nên mới thấy được cặp con ngươi kia càng thêm thâm thúy băng lãnh, tựa như một con thú đang cảnh giác.

Hai người đang ở cự ly gần, gần đến nỗi Phó Cửu có thể nhìn thấy lông mi màu đen trên khuôn mặt tuấn mỹ của người đàn ông kia.

Hắn cứ như vậy nhìn cô, con ngươi thâm thúy như giếng nước, làm người khác cảm giác một khi không cẩn thận sẽ bị mê hoặc ngã xuống dưới.

“Em mà lại động một chút, thì em liền đi ra ngoài. Hiện tại hãy nhắm mắt lại và ngủ đi “.

Ngón tay hắn như là dùng một chút sức lực, tiếng nói trầm thấp mà tràn đầy cảnh cáo.

Tiếp theo, Phó Cửu đã bị Tần Mặc ấn vào trong ngực.

Trong nháy mắt mùi bạc hà vị thuốc lá trên người người đàn ông toàn bộ đều tràn vào khoang mũi của cô vừa quen thuộc vừa xa lạ.

Cô so với đàn ông thấp hơn một cái đầu, tầm mắt vừa vặn dừng ở chiếc cằm hoàn mỹ của hắn, còn có thể nhìn thấy yết hầu hơi chuyển động khi hắn nói chuyện.

Tư thế của cô hiện giờ xác thật không thể tùy tiện lộn xộn.

Cũng may cô thả món đồ chơi lông nhung ở trên giường, có thể hơi ngăn cách bọn họ ra một khoảng nhỏ...

Mà Tần Mạc lại cảm thấy người bị hấn ấn trong ngực vô cùng mềm mại giống như là kẹo bông gòn, hương vị ngọt làm người khác muốn dùng một chút sức lực đem thiếu niên bóp nát.

Mặc dù ý nghĩ này rất không thích hợp, Tần Mạc lại không khống chế được cảm giác của hấn, cũng may thiếu niên kia không có hành động lỗ mãng, đầu để ở trước ngực mình cũng vô cùng ngoan ngoãn, cùng những người hấn đã tiếp xúc tất cả đều không giống nhau. Thiếu niên trừ bỏ vẻ bề ngoài thuận mắt lại còn rất dễ dạy bảo, cho nên tư thế như vậy hấn cũng không có bài xích, ngược lại hấn cảm thấy đây là phương thức ngủ không tồi. Vô luận là cảm giác trên tay hay là hơi thở quanh thân đều có thể trợ giúp giấc ngủ.

Bóng đêm càng ngày càng buông xuống rồi trắng dần rạng đông, hai người tuấn mỹ ngủ trên một chiếc giường nhìn vô cùng đẹp mắt. Đặc biệt là tóc bạc của Phó Cửu kết hợp với mái tóc đen của Tần Mạc tạo ra hình ảnh vô cùng kinh điển...

Nếu hiện tại có người quay phim ở chỗ này, nhất định sẽ đem hai người bọn họ chụp lại rồi chiếu lên TV thì tuyệt đối sẽ thu về được rất nhiều fan hâm mộ.

Mặt trời bắt đầu nhô lên, Phó Cửu chậm rãi mở mắt, duỗi tay xoa xoa mắt trái của chính mình, mái tóc bạc rẽ ra hai ba chỗ, nghiêng đầu liếc mắt nhìn người bên cạnh. Đại thần còn đang ngủ, khuôn mặt kia có thể điên đảo chúng sinh, cao quý mà ưu nhã.

Hấn cứ như vậy an tĩnh nằm ở đó, hai tay thon dài đáp xuống, ưu nhã đặt ở trước ngực, lông mi đánh hạ xuống tạo thành một mảnh ám ảnh, toàn thân tản ra hơi thở người lạ chớ gần.

Khóe môi khẽ nhếch lên, tứ hồ đối với những người học kém bọn họ không thể không trào phúng.

Phó Cửu càng xem càng thấy ở thời điểm thượng đế tạo người, nhất định đã đem đại thần trở thành con của mình nên mới được ưu ái như vậy. Cô vươn tay định chọc vào khuôn mặt mê người kia.

Chỉ là giây tiếp theo, cảm giác đau quen thuộc từ bụng nhỏ truyền đến, cùng với thân thể lập tức tỉnh. Ở nơi nào đó có cái gì lập tức chảy ra.

Cả người Phó Cửu cứng lại trong vài phút, tiếp theo đứng dậy, chạy vọt vào nhà vệ sinh....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 178: Đến ngày đèn đỏ

Editor: na già, ân hân, đậu cute

Đèn đỏ tới!!!

Nhưng tại sao lại là hôm nay.

Phó Cửu nhìn quần ngủ bị dính máu, ánh mắt trầm xuống. Sau khi cởi quần ra, chỉ cần rửa cơ thể bằng nước ấm.

Bụng lúc này mới ấm lên, nhưng là cô cũng không có tìm được cái của nợ kia để thay, chỉ đơn giản là gấp xếp một lớp giấy mềm để thay thế.

Chỉ là..... Nàng hiện tại không rõ ràng lắm chính là, khăn trải giường có bẩn hay không.

Môi Phó Cửu trắng bệch nhìn mình trong gương, cau mày, cái này đến thật đúng thời điểm.

Nhưng nàng cũng may mắn, nếu không phải ngày hôm qua đại thần cho cô học bù, nếu không, bị bắt quả tang, thì thật là thảm.

Sắc mặt như vậy dễ dàng làm người khác nhìn ra điểm khác thường, Phó Cửu mở tủ bên cạnh đựng mỹ phẩm dưỡng da, tô son dưỡng môi của đàn ông, ở trên môi vẽ một chút, chỉ vì làm chính mình nhìn qua trông có huyết sắc hơn.

Lúc này, Tần Mạc bởi vì âm thanh phát ra trong phòng tắm, mở cặp mắt lạnh, chỉ là sau khi mở chăn, đôi mắt neho lại một chút, đây chẳng phải là Vết máu sao?

Trong phòng vệ sinh, Phó Cửu nhìn chân dài của mình, cầm giấy lau chân sần, vớ lấy quần dài mặc vào, nhìn lướt qua đống giấy rác trong sọt, nếu không xác định trên khăn trải giường có hay không, bèn dứt khoát đặt cho mấy cái này càng trắng trơn táo bạo hơn một chút.

Nghĩ đến đây, Phó Cửu cầm giấy cho thành một cục, nhét vào mũi của mình, sau khi cảm thấy hóa trang đủ giống, mới bước ra phòng tắm.

Vừa đi ra, liền nhìn thấy con mắt thâm thúy của nam nhân kia nhìn chằm chằm tắm khăn trải giường đã bẩn rớt xuống, khoát hờ một bên người.

Phó Cửu tự nhiên đi qua, lười biếng ngáp: “Anh Mạc, tôi chảy máu mũi, có hay không nhiễm trên quần áo anh.”

Tần Mạc quay đầu lại, nhìn thiếu niên thiếu niên tóc bạc và gương mặt vô tội, nhìn mũi hần đỏ lên còn chặn bởi một cục giấy, cau mày, đem người kéo lại: “Sao lại chảy máu mũi?”

Không biết có phải hay không bởi vì vừa mới tỉnh ngủ, giọng nói nam nhân đê đê trầm trầm có chút hương vị triền miên.

Phó Cửu thể nhưng từ trong câu nói ấy có ý tứ quan tâm, dứt khoát môi mỏng khẽ cong: “Đại khái là bởi vì nguyên nhân muốn đăng kí tham gia thi đua điện cạnh, ít nhiều cũng có chỗ nguy hiểm”

Không thể không nói, Cửu gia chúng ta lực sát thương cực mạnh, không thua kém ai.

“Cậu là em trai của tôi!” Tần Mạc giọng lãnh đạm, vương tay đè ót Phó Cửu, muốn đích thân giúp cậu cầm máu

Phó Cửu gợn tay chặn tầm mắt đại thần, đùa cái gì vậy, nếu đại thần nhìn kĩ thì sẽ biết là cô đang nói dối, người đàn ông này có bao nhiêu tâm cơ, cô hiểu rõ hơn ai hết

“Đừng nhìn, máu đã ngừng ra rồi! “Phó Cửu che cái mũi lại, cười yếu ớt: “Anh Mạc không cần lo lắng đâu a!”

Tần Mạc nghr giọng thiếu niên ồm ồm, cảm thấy mình có điểm không xứng đáng làm anh trai -.

Đã nói muốn tu tâm dưỡng tính, nhưng vẫn xuất hiện loại tình huống này.

Phó Cửu không biết đại thần nghĩ gì, vô luận phải đem việc vết máu này giấu kín.

Bs ngày này tốt nhất là cô nên tránh xa anh một chút, vì đang bị Di Cà ghé thăm nên hành động có chút bất tiện.

Hiện tại bụng rất đau, xem ra bên phía trường học chắc phải xin nghỉ buổi chiều, chỉ hy vọng vào ngày kiểm tra vật lí thì có thể may mắn qua được.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 179: Có người theo dõi Cửu gia

Editor: Đậu Đậu

Beta: Na già

Luôn có cảm giác đau bụng, buồn nôn, nhưng không ai phát hiện ra biến hóa của Phó Cửu.

Giống như lời của Tần mạc, người như Phó Cửu, khó khăn nhất là thấu hiểu.

Ăn bữa sáng, trên bàn đặt một đĩa trái cây lớn, hầu hết đều là lê.

Trần Hiểu Đông âm thầm nói với cô: “Đây đều là Tần thiếu cho người trực tiếp từ khách sạn đưa tới đây, nói là thiếu gia nóng trong người, ăn nhiều một chút cái rất tốt. Hẳn thật sự không có nghĩ nhiều! Nhưng mà, đêm qua rốt cuộc đã xảy ra cái gì, thiếu gia sao lại nóng trong người?”

Phó Cửu nhướn mày, ngắm nhìn đĩa trái cây trước mắt.

Lê thuộc tính hàn.

Là nữ nhân đều biết, khi đến kì, không thích hợp nhất chính là ăn hoa quả loại này.

Phó Cửu tới ngày này, không dám uống nước lạnh, đừng nói là ăn lê.

Nhưng lúc này, Phó Cửu lại cười khẽ cầm một miếng đặt ở trong miệng: “Không tồi, ăn rất ngon, cảm ơn Mạc ca.”

Tần Mạc đem ánh mắt từ trên người cô thu trở về, lại cho người mang lên một tô canh, hiệu quả trị liệu cũng giống nhau, toàn bộ hiệu quả đều là —— hạ hỏa trong người!

Bên trong canh thả bách hợp, Phó Cửu thật ra không muốn uống, với trí thông minh của đại thần, không phải thời điểm đã không phản ứng, sau đó sẽ không phản ứng.

Cho nên làm bộ diễn trò, Phó Cửu ngẩng đầu, uống cạn canh.

Tần Mặc nhìn chăm chăm thiếu niên uống, hẳn không phải nhìn không ra Phó Cửu do dự, nhướn mày: “Không thích bách hợp?”

“Ngày thường rất ít ăn. “Phó Cửu lau miệng.” Ta tương đối kén ăn. “

Tần mặc gật gật đầu, tiếng nói thực đậm: “Tuổi trẻ nổi loạn. “

Phó chín: ..... tuổi trẻ nổi loạn này có liên quan gì?

Ăn xong lễ uống xong bách hợp canh hiệu quả chính là, đôi mắt sáng rất nhiều, không sợ sương mù, nhưng là bụng đau, buồn nôn Phó Cửu căn bản không muốn đi chuyện.

Điều này không thể để đại thần biết được, hơn nữa sáng hôm nay còn có một tiết vật lý, giáo viên nói không được vắng, rất có khả năng sẽ ảnh hưởng kết quả kỳ thi hàng tháng.

Ăn xong cơm sáng, Phó Cửu liền đứng lên, một tay cầm cặp, ý cười nhợt nhạt.

Tần Mặc đưa cô đến trường học, trước khi đi còn phân phó với lái xe: “Buổi trưa, mang cho Cửu thiếu gia đĩa trái cây cùng canh lạnh.”

“Dạ.” Tài xế gật đầu.

Phó Cửu ở bên cạnh nghe thấy đã suy nghĩ về nó, Tần thần muốn gửi bữa trưa cho nàng. Hai món kia, nàng tuyệt đối không thể ăn tiếp, hiện tại vẫn còn đau.

Lợi dụng màu môi nhợt nhạt của cô vẫn không thay đổi hoàn toàn

Thừa dịp màu môi nhợt nhạt của cô vẫn chưa hoàn toàn tái nhợt, Phó Cửu đẩy cửa xe ra rồi đi xuống, vẫy tay về phía Tần mặc, chờ đến kia chiếc xe hoàn toàn biến mất.

Phó Cửu mới lấy tay che bụng mình, mái tóc màu bạc rũ xuống, che đi cặp mắt của cô.

Bởi vì bên ngoài có áo khoác đồng phục, nhiều người đều cho rằng thiếu niên là đau dạ dày.

Chỉ là bóng dáng của thiếu niên vẫn rất đẹp trai, bộ dáng đeo cặp sách, vẫn làm rất nhiều chị em muốn đi lên cùng Cửu gia trò chuyện.

Nhưng, rất rõ ràng.

Hôm nay tinh thần Phó Cửu không tốt lắm, từ lúc vào phòng học, cô liền đội mũ, nằm bò ra mặt bàn, chỉ lộ ra sườn mặt trắng nõn.

Có mấy nữ sinh nhìn ra đằng sau.

“Cửu gia bị bệnh sao?”

“Hình như là.....”

Năm sáu nam sinh đã sớm xem Phó Cửu không vừa mắt kia, nhìn nhau, đáy mắt thoáng qua ác ý.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Kế hoạch ẩu đả bắt cóc ~

“Nếu không, hay là hôm nay liền động thủ? Dù sao Phó thiếu gia đã nói, chỉ cần chúng ta bắt được cái tên biến thái kia đem đến trước mặt hắn, hắn liền cấp cho chúng ta một chỗ tốt. Các người suy nghĩ cẩn thận một chút, tên biến thái kia có bao nhiêu ghê tởm, thích nam nhân còn chưa nói đến, lại cùng với con heo kia ngồi chung một bàn, học hành kém muốn chết, quả thực là xem thường thực lực của chúng ta, từ trước tới nay đều không để chúng ta vào mắt, thật là buồn cười, hắn cũng không thèm xem lại trước đây hắn là bộ dạng gì, còn dám ở trước mặt chúng ta phách lối! “

Người đang nói chuyện đối với Phó Cửu đã sớm ghi hận trong lòng, hiện tại có cơ hội, đương nhiên là muốn kích động kẻ khác nhanh chóng động thủ.

Hắn hiện giờ đã sắp không thể chờ nổi bộ dạng của tên Phó Cửu kia quỳ trên mặt đất, đau khổ cầu xin hắn tha thứ!

Ở phòng học nhiều người như vậy mà lại dám đá hắn, quả thực chính là tự tìm đến chỗ chết!

“Tốt thôi, đều nghe người, chờ hết một tiết vật lý, mọi người trong phòng học đều đi rồi, ta ở cửa sau, các người ở cửa trước, chúng ta lần này sẽ cho hắn biết được thế nào là có đến mà không có về!”

Cứ yên lặng lập mưu kế, không có ai biết rằng, ở phòng học vài người đang làm chuyện xấu, muốn kế hoạch bắt cóc thật ác liệt, tỉ mỉ.

Còn Phó Cửu ở đây chỉ cảm thấy không thoải mái vì bị đi cả ghé thăm, hắn là mỗi người con gái đều hiểu nỗi khổ này, bụng dưới đau âm ỉ.

Rất muốn đi vào buồng vệ sinh một chuyến nhưng cô đang nữ cái nam trang, đi vào đây không được an toàn cho lắm.

Vừa đau lại vừa mệt, nên thoáng chốc đã bị một lớp mồ hôi mỏng phủ kín trán.

Lúc này Tiết Dao Dao hướng về phía bên cạnh, thấy dáng vẻ kia của Phó Cửu ngủ cũng không yên ổn, định lấy nước ấm cho cậu.

Thời điểm Phó Cửu ngẩng đầu lên, vẫn là câu đấy, thanh âm vừa mới tỉnh dậy nên có chút khàn khàn, trầm thấp dễ nghe: “Như thế nào?”

Dáng vẻ kia lúc này vô cùng đẹp trai, bởi vì bệnh nên làn da thiếu niên trắng buốt, nhìn qua giống như một vị vương gia đang gặp nạn, không một chút bụi trần.

Dáng vẻ này, có lẽ chỉ có một mình cậu mới có thể sở hữu.

“Phó Cửu, nếu cậu cảm thấy không thoải mái, hay là đến phòng y tế nghỉ ngơi chốc lát xem sao!”. Tiết Dao Dao lo lắng hỏi.

Phó Cửu lắc đầu: “Minh không sao đâu.” Cô ở cái bộ dạng này nếu bị người ta phát hiện ra thì sẽ tệ hại đến mức nào.

“Vậy cậu uống chút nước ấm đi!” Tiết Dao Dao biết rằng cậu đã quyết định cái gì, thì nhất định sẽ không thay đổi.

Phó Cửu nhận lấy nước ấm, cười yếu ớt: “Cảm ơn!”

Đại khái là nước ấm cũng có tác dụng, tuy rằng bụng vẫn còn đau nhưng ít nhất thì thân thể cũng ít lạnh hơn.

Vì cơ thể mệt mỏi nhưng ngồi ở bàn cuối nên Phó Cửu may mắn không bị ai phát hiện suốt tiết.

Tiết này, cô có khó chịu nhưng cũng không thể ngủ, mặt chống lên tay trái, tay phải đặt lên cuốn tập, lại còn dùng một quyển sách chống ở bụng, sườn mặt tái nhợt nên nếu nhìn kĩ thì có thể nhìn ra cô đau ở đâu.

Ông thầy vật lý nhìn Phó Cửu với ánh mắt khinh thường, kỳ thật người này có đi học hay không cũng như nhau, không hề hi vọng cậu có thể lấy được thành tích xuất sắc gì.

Chỉ cần Phó Cửu mỗi tiết đều tới, đừng làm cho giờ của mình vắng họ sinh, chỉ cần hoàn thành tiết dạy, được lĩnh lương đầy đủ, còn cậu có như thế nào thì ông cũng đã sớm không quan tâm tới.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181: Cử gia bị vạ đổ

Tiết vật lý tới đối với Phó Cửu vô cùng gian nan, tuy rằng đã lết nhiều hơn một tầng giấy, nhưng là cảm giác ẩm ướt vô cùng rõ ràng.

Mặc giáo viên vật lý, nàng vẫn cứ xuống bàn phía dưới, ít nhất phạm vi ra câu, đại thần sẽ giúp nàng đoán đề.

Chỉ là càng đến lúc sau, Phó Cửu bụng càng đau, đành phải lại lần nữa bò trở về bàn học trên.

Mơ mơ màng màng, lại ngủ rồi.

Giáo viên vật lý cũng không có kêu Phó Cửu dậy.

Cứ như vậy tiết học luôn liên tục rồi tới giờ nghỉ trưa tan học.

Tiết Dao Dao nhìn bộ dáng thiếu niên, lấy tiền trong cặp sách, liền chạy xuống lầu, nàng tưởng là Phó Cửu bị đau dạ dày nên mua một ít thuốc, sẵn tiện đem cơm cũng mang về tới, nhân lúc còn nóng để Phó Cửu ăn.

Còn có mấy nữ sinh, quay đầu lại nhìn Phó Cửu vài lần, xác định thiếu niên chỉ là ngủ rồi, mới yên tâm rời đi.

Giữa trưa nghỉ ngơi, dù sao cũng là muốn đi ăn cơm.

Vì buổi chiều đi học còn có suốt hai cái giờ, trong phòng học đại bộ phận học sinh đều đi nhà ăn.

Cũng có hai ba cái loại học tập nhiệt tình, còn ở phòng học chôn đầu làm bài thi, rốt cuộc liền phải nguyệt khảo, nhiều làm một phần bài thi liền đại biểu cho có thể nhiều khảo một phần, có thể nhờ bạn học mang cơm liền tận lực làm bạn học mang cơm, như vậy cũng tiết kiệm thời gian.

Chỉ là, hôm nay..... Hai ba cái học sinh này bị một đám nam sinh dùng ánh mắt bức đi ra ngoài.

Người đi đầu kia ngó quanh phòng học một lượt, nhìn trong phòng học duy nhất còn sót lại hạ Phó Cửu, liếc mắt hướng tới người phía sau.

Phó Cửu còn ghé vào bàn học trên, mái tóc bạc che lấp khuôn mặt, chỉ có thể nhìn đến cằm trắng nõn kia của nàng.

Đại khái là bản năng nhạy cảm phát hiện nguy hiểm, Phó Cửu đột nhiên mở cặp mắt trong tròng của nàng, thời điểm ngừng trước mặt nàng là một đôi giày NIKE, Phó Cửu đặt tay trái ở trên mặt bàn, rồi sau đó ngẩng đầu lên, nhìn mấy người trước mắt, chậm rãi đứng thẳng eo.

Đồng thời lúc nàng đứng lên, đôi mắt nàng còn không quên hướng tới cửa sau nhìn qua.

Phía dưới thực khó chịu, ngược lại trong đầu lại thanh tĩnh, thậm chí còn tự động phân tích tình hình.

Trong phòng học tổng cộng có sáu người, trước cửa hai người, cửa sau hai người, còn có hai người cầm gậy gỗ, đôi mắt nhìn chăm chăm nàng, một đầu gậy gỗ đưa lên đưa xuống đánh vào lòng bàn tay của hắn, rõ ràng là tới trả thù.

Hơn nữa..... Vẫn là trả thù có kế hoạch.

Chuyện này tuyệt không đơn giản.

Phó Cửu nâng mí mắt lên một chút, khóe miệng câu lên, nhìn người đằng trước kia, mặc dù là môi sắc trắng bệch, cũng không có chút nào bị vây quần bách, ngược lại một tay cầm túi quần, cười phi thường tà nịnh: “Như thế nào? Lưu Tông Minh, là ngày đó bị ta đá còn chưa đủ? “

“Ngươi! Đi tìm chết đi, tên nam công biến thái! “Nam sinh tên là Lưu Tông Minh giống như là bị chọc trúng điểm giận, gậy gỗ trong tay lên hướng tới Phó Cửu đánh tới.

Chỉ là hắn không nghĩ tới chính là, liền ở giây phút trong nháy mắt, Phó Cửu lắc mình nhắc chân một cái hung hăng đá vào đầu gối hắn!

Lưu Tông Minh đau sắc mặt đều trắng, lập tức liền ngã xuống ở trên mặt đất!

Vài người quanh hắn toàn bộ đều xem ngây người.

“Các ngươi còn thất thần làm gì, còn không động thủ nhanh lên! “Lưu Tông Minh ôm đầu gối, cắn răng gầm nhẹ.” Ngẩng lại phó thiếu cấp chúng ta chỗ tốt! “

Phó thiếu?

Mặc dù là thân thể không thoải mái tới cực điểm, Phó Cửu cũng không có buông tha một câu này, tin tức vô cùng quan trọng.

Nguyên lai, đứa con riêng kia mới là đầu sỏ gây tội!

Phó Cửu khom lưng một cái, nghênh đón gậy gỗ đến lần nữa.

Chính là vận động kịch liệt như vậy, làm nàng chỉ cảm thấy phía dưới râm râm khó chịu, nàng cũng không có đem những người này để vào mắt, chỉ là..... Quần nàng hình như bị ướt..... Cần thiết lập tức đi, nếu không làm những người này nhận thấy được cái gì, cũng liền nghĩa là đứa con riêng kia sẽ biết!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Rời xui đất khiến, Cửu điên bị phát hiện

Editor: Giao Nguyen

Phó Cửu nghĩ đến đây, ánh mắt nhìn lướt qua cửa sau.

Nhìn theo tầm mắt Phó Cửu, Lưu Tông Minh thực mau liền hướng tới hai người cửa sau gầm nhẹ một tiếng: “Cái tên biến thái nam cong này muốn chạy, khóa cửa lại!”

Chỉ là hắn không nghĩ tới, Phó Cửu cũng không có chạy qua cửa sau, thân thể đổ về phía trước theo quán tính, trực tiếp đâm ở xương sườn bên trên của hai người!

Hai người lập tức đau kêu lên tiếng!

Bên cạnh còn lại bốn cái gậy kia, mỗi người gậy gỗ, tất cả đều hướng tới Phó Cửu đánh qua.

Ngay lúc này, thân hình Phó Cửu lại vừa chuyển, nhảy lên bên cạnh cửa sổ, năng tốc độ thực mau, giống như là có một trận gió mạnh từ bên người thổi qua, thời điểm nhảy xuống, còn không quên đem bàn gỗ sau năng đẩy, hung hăng đụng ngã người kia đang theo sát.

Tiếp theo, gót chân chân phải Phó Cửu dùng sức một cái sát áp, thời điểm ở trên mặt đất, đồng phục màu trắng liền giống như tràn ra hai cánh, làm thiếu niên nhìn qua đẹp không tả nổi.

Nhất ban phòng học liền ở lâu một, muốn nhảy cửa sổ thật cũng tốn không ít lực a.

Nhưng là Phó Cửu thân thủ động tác xinh đẹp như vậy, thật đúng là không được mấy người.

Lưu Tông Minh cũng nghĩ nhảy cửa sổ đi ra ngoài theo hắn, bắt đắc dĩ thân hình quá mập, liền như vậy đứng ở bên cửa sổ thượng, mắt trông mong nhìn Phó Cửu ngoài cửa sổ, trong lòng tức phát hỏa!

“Thao!”

Bọn họ xuất động bảy người, không những không có chiếm được tiện nghi, còn bị đánh thành cái bộ dáng này.

Lưu Tông Minh quay đầu lại nhìn thoáng qua, chính mình nửa què một chân, người khác càng là ngã trái ngã phải hoành nằm ở trên mặt đất, đau thường khó chịu.

Cái tên nam cong kia ..... Như thế nào sẽ có thể đánh như vậy.

Hắn rõ ràng hôm nay không thoải mái không phải sao?

Phó chín xác thật rất khó chịu, bụng nhỏ năng đau không chỉ là mồ hôi lạnh chảy ròng, bởi vì động tác vừa rồi, từng đợt băng hàn cảm, cơ hồ thổi quét năng toàn thân.

Hơn nữa..... Năng trăm phần trăm đích xác định rồi, quần đồng phục của năng xác thật là bị thấm rồi.....

Phó Cửu đưa tay sờ phía sau, lại mở ra tay, đều là dính một tầng máu nho nhỏ.

Là nữ nhân này hiểu rằng, này đại biểu cho cái gì.

Chỉ là năng từ sau cửa sổ vừa mới nhảy xuống, cũng không có chú ý, phía sau năng đang có một người đứng.

Người này thấy toàn bộ quá trình vừa rồi, bao gồm một màn Phó Cửu bị vây đồ cùng với một màn ..... mặt sau quần Phó Cửu một tầng vết máu lớn.....

Người này không phải người khác, là người mua thuốc dạ dày trở về muốn đưa cho Phó Cửu Tiết Dao Dao.

Năng đứng ở nơi đó, nhìn chăm chăm màu đỏ kia, không khỏi ngây ngẩn cả người.

Ở nơi như vậy tuyệt đối không phải là bị thương.

Năng phía trước vẫn luôn cho rằng Cửu điện hạ là đau dạ dày mới có thể đè lại bụng chính mình.

Hiện tại, Tiết Dao Dao tưởng, năng cuối cùng biết Cửu điện hạ là bởi vì cái gì, như vậy nằm vật trên bàn, hơn nữa Cửu điện hạ không chịu đi phòng y tế, rất nhiều rất nhiều chi tiết thêm ở bên nhau, càng ngày càng như là một đáp án.

Chính là lại nhiều, cũng so qua nữ sinh đối nữ sinh hiểu biết.

Có chút đồ vật, chỉ cần là nữ sinh, vừa thấy liền sẽ biết ngay, Cửu điện hạ hắn..... Hắn.....

Tiết Dao Dao hai tròng mắt chấn động nói không nên lời cái kia, bát mì trên tay rung lên đổ xuống, nước lập tức liền vuren đầy trên mặt đất.

Nghe được động tĩnh phía sau, Phó Cửu nhanh chóng quay đầu lại, ánh mắt đậm bạc khiến Tiết Dao Dao khiếp sợ vô cùng.

Tiết Dao Dao nhìn thiếu niên trước mắt, “Hắn “Vẫn là bộ dáng đẹp trai vô cùng, sạch sẽ tuấn mỹ làm người vô pháp nhìn thẳng, thời điểm xuyên qua đồng phục có cái thói quen, trước nay đều không đem khóa kéo kéo lên.

Nhưng chính là như vậy thiếu niên bị vô số người gọi là Cừu điện hạ, “Hắn “.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 183: Cừu gia ôn nhu

Phó Cừu thể nhưng không phải nam, mà là nữ!

Tiết Dao Dao ngón tay run rẩy, đồng tử mở to, tiếng nói lắp bắp: “Cừu gia... “

Phó Cừu bị vạch trần lại không thấy hoảng loạn, mà là nở nụ cười với Tiết Dao Dao, bước đến gần cô, rút ra một chiếc khăn giấy, xoa xoa ngón tay của cô, môi mỏng tái nhợt, trong tiếng nói còn mang ý cười: “Về sau chơi game, ngón tay phải bảo vệ thật tốt, đừng quên, chúng ta còn muốn xưng bá Điện Cảnh. “

Tiết Dao Dao thật sự không biết nên nói cái gì cho tốt.

Nhưng người đẹp trai như vậy, thật sự không giống như những cô gái bình thường.

Nếu không phải bởi vì nhìn thấy cảnh kia, mặc dù là Cừu gia trên người có một chút dính máu, cô cũng sẽ không nghĩ đến việc kia, càng không dám đi nghĩ Cừu gia là con gái.....

Phó Cừu duỗi tay, đem tóc Tiết Dao Dao bị gió thổi loạn vén lên tai, giọng điệu có chút trầm: “Có thể giúp tôi giữ bí mật này không?”

Tiết Dao Dao ngẩng đầu, chỉ thấy mắt thiếu niên chính nhìn cô, sườn mặt vẫn đẹp trai dịu dàng. Vì thân thể không thoải mái, tóc bạc trước trán đã bị ướt đầm mồ hôi, để lộ một chút xanh xao, cặp mắt đã mất đi sức sống, chỉ là vẫn rất sáng, làm người khác tìm đập thành thịch.

Tiết Dao Dao dùng sức gạt đầu, nhìn lưng Phó Cừu một cái, trực tiếp đưa áo khoác đồng phục của mình cho Phó Cừu.

Thấy thiếu niên còn đang nhìn mình, Tiết Dao Dao nhẹ nhàng nói: “Đừng cái này buộc ở trên eo, sẽ không ai nhìn ra, còn cái kia, tôi giúp cậu lấy. “

”Cám ơn. “Phó Cừu cười, khoe miệng nhếch nhưng vẫn có phần tái nhợt, buộc tay áo đồng phục ngang hông, cặp đùi càng thêm thon dài, bộ dáng tà nịnh.

Tiết Dao Dao đánh giá mặt nàng: “Ta để thuốc giảm đau trong lớp còn có túi chườm nóng cùng... Cái kia, ta đi giúp người lấy. “

“Không cần. “Phó Cừu túm chặt cánh tay cô, sườn mặt hướng phía sau nhìn thoáng qua.” Trong phòng học không an toàn. “

Tiết Dao Dao cũng chứng kiến cảnh kia, đương nhiên cũng biết thủ phạm là ai: “Đều là tại tôi, nếu không phải bởi vì tôi, Cừu gia cũng sẽ không vì tôi cùng Lưu Tông Minh kết thù. “

“Không phải bởi vì cậu.” Phó Cừu cười một chút, môi càng nhợt nhạt: “Bọn họ chính là hướng về phía tôi, vì tiền bắt người để trừ họa. “

Tiết Dao Dao nghe càng kinh hãi: “Ý của Cừu gia, bọn họ là bị sai khiến? “

“Một thiếu niên tuổi dậy thì không chịu nổi áp lực, muốn cho ta một bài học, hơn nữa cũng chẳng ra gì.” Phó Cừu nói tới đây, ánh mắt trở nên có chút lạnh: “Có người ngấm ngấm giờ trò, mới có thể nghĩ ra cái biện pháp như vậy, làm mọi người ở trong trường học chặn ta.”

Tiết Dao Dao sắc mặt trắng bệch: “Buổi chiều Cừu gia cậu..... “

“Lớp học buổi chiều ta xin nghỉ.” Phó Cừu duỗi tay ấn bụng mình, cười tà nịnh nguy hiểm: “Đương nhiên, không phải bởi vì bọn họ, có vài người, chờ tôi khỏe, tôi sẽ từ từ giải quyết bọn họ.....”

Tiết Dao Dao nhìn thiếu niên tái nhợt bộ dáng, cuối cùng vẫn là không hỏi lý do Phó Cừu giả nam.

Trong một thời gian dài, cô được Cừu gia giúp đỡ rất nhiều, có thể báo đáp Cừu gia cô nhất định sẽ làm.

Chỉ là, có một việc, trước hết cần xác định, mới bảo đảm sẽ không bị vạch trần.

“Cừu gia... Tàn thiếu hấn...” Tiết Dao Dao do dự một chút, mới nói: “Hắn biết không?”

Chương 184: Cái kia phế vật sợ chúng ta

Editor: NM

Phó Cửu cười: “Loại chuyện này nếu bị hấn biết hấn nhất định sẽ bóp chết tớ, đại thần không thích tiếp xúc với nữ sinh.”

Lúc này Tiết Dao Dao mới hiểu vì sao thiếu niên luôn dùng ánh mắt khác thường nhìn nam sinh.

Tất cả mọi người đều nói hấn cong, trên thực tế hấn không có cong mà hấn thật sự nên thích nam sinh.

Nhưng mà Cửu điện hạ sau này lại không như thế.

Tiết Dao Dao không biết nên hình dung cảm giác này như thế nào, giống như là... Như là một lần nữa thay đổi linh hồn.

Bất quá hiện tại Tàn thiếu không biết, cô lo lắng về sau nếu Tàn thiếu biết được Phó Cửu sẽ gặp nguy hiểm.

Dù sao thế lực của Tàn gia ở Giang Thành rất lớn.

Tàn thần không thích bị người khác lừa gạt, đây là chuyện mà người ở Giang Thành đều biết.

Cửu điện hạ là gan cũng quá lớn đi!

Tiết Dao Dao nghĩ lại một chút: “Lần trước làm sao thay quần áo ở sân tennis?”

“Không bị phát hiện, đại thần có thói ở sạch.” Phó Cửu cong môi: “Tớ thôi hơi ở bên tai hấn, hấn thiếu chút nữa đã đem tớ ném vào thùng rác.”

Tiết Dao Dao:.....

Lỗ tai của đàn ông có thể tùy tiện thổi loạn sao? Cửu điện hạ nguyên lai không chỉ trêu chọc các em gái, còn có trêu chọc Tàn thần.....

Sau khi Tiết Dao Dao nhận thức về Phó Cửu, lại nhìn thoáng qua thiếu niên bên cạnh cô.

Lúc này thiếu niên đã khôi phục một ít tinh thần, mỉm cười đi về phía trước ai đều không nhìn thấy được cô quán quanh đồng phục vì ngăn trở vị trí xấu hổ, chỉ làm người ta cảm thấy tạo hình này của thiếu niên càng thêm soái khí.

Tiết Dao Dao không khỏi suy nghĩ, một nữ sinh như Cửu điện hạ thì nam nhân nào có thể không chế được cô.... Trong đầu Tiết Dao Dao tự nhiên xuất hiện một bóng người vô cùng tôn quý.

Nếu là Tàn thần.... Vậy thì quá hợp.

Phó Cửu không biết Tiết Dao Dao ở đó suy nghĩ cái gì, chỉ biết cô tựa hồ cười rất vui vẻ, nhíu mày một chút: “Như thế nào?”

“Không có gì.” Loại việc này vẫn là không cần nói cho Cửu điện hạ, dù sao cũng là tưởng tượng của cô mà thôi.

Bà di tới thăm làm Phó Cửu ở nhà ngủ suốt một buổi trưa, sau khi tan học Trần Hiểu Đông vài lần đẩy cửa đi vào cũng chỉ nhìn thấy chăn bông, còn có mái đầu tóc bạc lộ ra của thiếu niên.

Ngay cả hấn cũng không biết Phó Cửu xảy ra chuyện gì, chỉ tưởng thiếu gia nhà bọn họ chơi trò chơi quá mức mệt mỏi.

Một mặt khác, đầu gối của Lưu Tông Minh vẫn còn đau, lúc đi đường đều là khập khiễng.

Người bên cạnh hấn mặt mũi còn bầm dập lợi hại hơn: “Đầu gối, bộ dáng này của chúng ta làm thế nào hướng Phó thiếu đòi công đạo đây, chúng ta cũng không thể nói một đám người chúng ta đều bị một thằng phế vật biến thái đánh.”

“Như vậy còn có thể đến lãnh tiền sao?” Lưu Tông Minh tức giận: “Dùng đầu óc mà ngẫm lại, loại chuyện này nếu nói ra chúng ta còn ở lại như thế nào đây, không thấy mất mặt sao?”

“Vậy anh nói chúng ta nên nói như thế nào đây?” Người nọ cũng sốt ruột, chuyện này đúng là rất mất mặt, bị các cô gái biết nhất định sẽ cười chết bọn họ!

Lưu Tông Minh nheo mắt, tiếp theo từ trong túi tiền lấy ra điện thoại di động gọi cho Phó Hi Minh.

Phó Hi Minh thấy điện thoại gọi đến, khoe miệng nâng lên, mang theo một tia đắc ý cao ngạo: “Mọi chuyện đều tốt chứ?”

“Kia...Cái này...Phó thiếu...” Lưu Tông Minh liếm đôi môi khô khốc, nói: “Giáo huấn thì giáo huấn rồi, tên phế vật kia rất là ngu, còn nghĩ tới trốn sau đó bị tôi đánh thêm vài cái liền leo lên cửa sổ mà chạy, dọa hấn buổi chiều còn chưa dám đi học.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 185: Tần tổng, kia thật không phải người thân đệ đệ

Editor:NM

Sau khi Phó Hi Minh nghe Lưu Tông Minh nói xong, cười một tiếng khinh miệt: “Tên phế vật như thế thì làm được chuyện gì, tên đó gan rất nhỏ người cũng không cần trời tới, các người lo thu thập đi, sớm muộn gì hấn cũng sẽ đi học lại, đến lúc đó người nên làm như thế nào, ta nghĩ trong lòng người chắc cũng biết.”

“Vâng.” Lưu Tông Minh ngoài miệng thì đáp lời nhưng biểu tình rất mất tự nhiên, hấn nghe ra ý tứ của Phó thiếu là kêu hấn theo dõi Phó Cửu, gây phiền toái cho hấn tốt nhất là làm giống hôm nay dọa hấn chạy trốn chết.

Nhưng... Hấn ở trong điện thoại không có nói sự thật.

Bất quá, Phó thiếu không đắc tội được, hấn đành phải nói cho qua chuyện.

Phó Hi Minh còn không biết sự thật là như thế nào, sau khi tắt điện thoại liền đi tới phía sau chiến đội, giờ giờ lên di động: “Mọi người đều nghe được tên phế kia có bao nhiêu nhất gan đi.”

“Vẫn là Phó thiếu có biện pháp.” Mấy người trong chiến đội ai nấy đều nở nụ cười, thanh âm chói tai: “Cứ làm như thế sớm muộn gì cũng chinh chết tên nhà giàu mới nổi kia.”

“Ai bảo hấn chọc ai không chọc, lại có mắt không trông chọc phải chúng ta, cứ tưởng hấn là người tài giỏi gì.”

“Đứng, đứng, đừng nói tới hấn nữa, lãng phí thời gian, vẫn nên nghĩ nhiều về sách lược của chiến đội, lần này hủy bỏ điều động nội bộ cho nên Phó thiếu cũng có thể cùng dự thi, tôi đề nghị đem vị trí đội trưởng đưa cho Phó thiếu.”

“Đề nghị này đúng, tôi tán thành.”

“Tôi cũng tán thành, thi đấu Điện Cạnh lần này có Phó thiếu mang theo chúng ta, còn ai dám cùng chúng ta giành hạng nhất!”

Phó Hi Minh nhìn bốn người đều nghĩ hấn sẽ thắng, tiếng nói nhàn nhạt: “Bất quá chỉ là một trận thi đấu nhỏ, các cậu yên tâm, nhất định sẽ hạng nhất.”

Theo âm thanh của hấn rơi xuống, công ty vang lên một trận vui mừng.

Phó Trung Nghi mang theo mấy người bạn trong giới truyền thông vừa vắn đi ngang qua, nhìn đứa con trai này của ông, tràn đầy cảm giác tự hào: “Mọi người cũng nghe thấy rồi đấy, lần này chắc chắn sẽ được.”

“Nghe nói, Phó thiếu còn có tuyệt chiêu bí mật chưa có công bố, Phó tổng, rốt cuộc là dạng tuyệt chiêu bí mật gì? Một chút cũng không có lộ ra?” Nhà báo kia muốn đào ra một chút tin tức có giá trị, dù sao cũng còn năm ngày nữa là cuộc thi bắt đầu rồi.

Phó Trung Nghi cười đầy thần bí, giọng nói rất thấp rất thấp: “Mọi người biết Hắc Đào Z chứ...”

Ban đêm, bốn phía nổi lên mây mù, lúc này ở Giang Thành mọi người đi ra ngoài đều phải mang khẩu trang, tầm nhìn bốn phía cực kỳ thấp.

Phó Cửu còn đang ngủ, lần này tốt hơn một chút lộ ra khuôn mặt, chỉ là vẫn ngủ rất sâu, Tần Mạc tới cũng không biết.

“Cậu ấy từ khi trở về liền bắt đầu ngủ cho tới bây giờ sao?” Tần Mạc nhìn thiếu niên trên giường, nhướn mày hỏi Trần Hiểu Đông đứng bên cạnh.

Trần Hiểu Đông vừa thấy Tần thiếu nhìn mình, vội vàng nói: “Kia cũng không phải, thời điểm ăn cơm chiều thiếu gia có tỉnh, ăn rất nhiều, sau khi ăn xong liền ngủ tiếp.”

“Cậu nói là sức ăn bình thường của cậu ấy?” Tần Mạc lại liếc mắt nhìn thiếu niên một cái, cũng không ở trên mặt cô nhìn ra cái gì, nhưng bởi vì ngủ quá

hiều trên khuôn mặt còn mang màu hồng nhàn nhạt.

Trần Hiểu Đông ừ một tiếng: “Uống ba chén canh nóng, ăn hai chén cơm nửa bần sủi cải, còn có rất nhiều tương thịt bò cùng một ít bông cải hữu cơ, thiếu gia ngày thường đều ăn nhiều như vậy, rất bình thường.”

Lương bí thư đi theo Tần Mặc tới sau khi nghe Trần Hiểu Đông nói, khoe miệng co rút.... Ăn lượng cơm lớn như vậy, còn bình thường?

Bất quá hẳn lo lắng nhất chính là tổng tài nhà bọn họ.

Một chút thời gian rảnh liền đi tới Phó gia, rốt cuộc đây là tình huống gì.

Tần tổng, đó không phải thật sự là em trai ruột của ngài đầu a!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: Tần thần đo nhiệt độ cơ thể

Editor: Kim Dạ Chi Nguyệt

Tần Mặc không chút nào để ý ánh mắt của ai đó, hẳn nghiêng người đi, đem bao tay đen cởi xuống, lòng bàn tay dán vào trán Phó Cửu.

Cảm xúc lạnh buốt kéo tới, Phó Cửu di chuyển về phía sau, lại không có tỉnh táo, chỉ là càng rụt gương mặt đẹp trai ấy vào trong hơn, làn tóc bạc còn tung lên ở phía ngoài, quý khí còn vương vất.

Tần Mặc mắt trầm xuống, lại đem chăn bông đắp lại.

Lương bí thư ở bên cạnh xem trong lòng cực kỳ rối rắm, tổng giám đốc nhà bọn họ khi nào chiếu cố người như vậy?

Nhiệt độ không có vấn đề, bên ngoài thân cũng bình thường, vậy không phải cảm cúm, đại khái là gần đây cường độ học tập quá lớn, thể lực thiếu niên có điểm không chịu nổi.

Hắn còn đang phát triển, có một số việc, không cần phải quá hoàn mỹ.

Nghĩ vậy, Tần Mặc thu tay trở về, dự bị hôm nay muốn cho thiếu niên làm nốt đề, tiện tay xé, xé nát ném vào thùng rác.

Tuy rằng khảo sát rất quan trọng, nhưng mà em trai hắn, không cần phải khảo sát, dù sao hắn cũng nuôi nổi, chỉ cần không phải là người làm hắn mất mặt quá là được.

Lương bí thư vẫn là lần đầu tiên thấy Tần tổng bọn họ xé nát trang giấy gì đó, không nhận được có chút tò mò xem cái kia là gì.

Tần Mặc vào lúc này nhìn hắn một cái.

Ánh mắt kia cực lạnh.

Làm tâm tư của Lương bí thư, tự động loại bỏ.

Tần Mặc cũng không nói thêm gì, khuôn mặt tuấn tú lạnh băng như cũ, ánh mắt lạnh nhạt nhìn Trần Hiểu Đông: “Chiếu cố tốt thiếu gia các người.”

“Vâng.” Trần Hiểu Đông thật sự không rõ trong lòng mình là cảm giác gì, từ lúc Tần thần xuất hiện kia, hắn liền cảm thấy thế giới này thật huyền diệu.

Tần thiếu hắn... Hắn sẽ không thật sự vì thiếu gia nhà bọn họ mà bẽ cong đi!?

Người cùng Trần Hiểu Đông có tâm tình giống chính là Lương bí thư, một lát nữa còn phải hội nghị quốc tế đối với Tần tổng mà nói, có chuyện gì so với chuyện làm ăn quan trọng?

Chính là Tần tổng còn tự mình tới, còn một đội hai mươi mấy phút.

Thiếu niên ngủ, tổng giám đốc liền ở bên cạnh nhìn, trường hợp kia... Giống như hắn và tiểu quân gia Phó gia kia đều không tồn tại giống nhau.

Chuyện này rốt cuộc có nên nói cho phu nhân và ông chủ?

Thật là khó lựa chọn!

Vì cái gì tổng giám đốc nhất định phải coi trọng tiểu yêu tinh là hấn... Phó gia phê thiếu.

Phó Cửu thoải mái ngủ, cũng không biết cả đêm đã xảy ra nhiều chuyện như vậy.

Cô là không biết người khác đến ngày đèn đỏ thế nào, cô không thích nhất là ngày đèn đỏ.

Một phương diện là bởi vì là kẻ thù của việc nữ cải trang nam, một phương diện khác là đến ngày này, cô trừ đau ở ngoài còn buồn ngủ nữa.

Ngày hôm sau vẫn còn khó chịu, Phó Cửu tiếp tục xin nghỉ, cửa phòng ngủ cũng chưa ra, Thậm chí còn giữ chặt tay cầm bên trong nữa, mục đích là để tiêu diệt một ít “chứng cứ đầm máu”.

Đến khi thời điểm hoàng hôn, cô mới khôi phục tinh thần, chuẩn bị uống một chén canh nóng.

Trần Hiểu Đông rất nghiêm túc ngăn cô lại: “Thiếu gia, cậu nói thật với tôi đi, cậu và Tần thiếu... Hai người các cậu, có phải hay không đã ở bên nhau?”

“Cậu cảm thấy thế?” Phó Cửu cũng không có trực tiếp trả lời hấn, ngược lại bình thường đút túi quần, câu môi cười: “Thời điểm khảo nghiệm chỉ số thông minh của cậu tới rồi, suy nghĩ đi.”

Trần Hiểu Đông...

Vì cái gì hấn cảm thấy thiếu gia đối với hấn, giống như là đối với một món đồ chơi nuôi trong nhà, như thế nào có thể tùy ý như vậy!

“Thiếu gia, hai chúng ta không nói thẳng với nhau được sao?” Trần Hiểu Đông vặn ngón tay kẻ: “Nếu hai người các người không ở bên nhau, vì cái gì Tần thiếu lại dạy bù cho cậu, lại đo nhiệt độ cơ thể cho cậu, đêm qua hấn còn ngồi ở phòng cậu, nhìn cậu hơn hai mươi phút, liền chờ cậu tỉnh ngủ.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 187: Thời cơ đã đến, Cửu điện hạ báo thù

Editor:Dung Ân

Phó Cửu nghe đến đó, thân hình chợt cử động: “Nhiệt độ cơ thể? Tần thần muốn đo nhiệt độ cơ thể cho tôi?”

“Không phải như vậy, Tần thiếu là muốn sờ thử trán cậu.” Trần Hiểu Đông nói.

Phó Cửu nhướng mày cười: “Thì ra chỉ là sờ trán! “.

“Chính là bởi vì sờ trán mới kì quái, Lương Bí thư ở bên cạnh xem tròn tròn mắt. Trần Hiểu Đông lại nhai: “Thiếu gia, cậu không biết tâm tình tôi hiện giờ phức tạp ra sao, cậu còn ở đó mà vui vẻ, nếu tôi nói với phu nhân sự tình đã phát triển tới mức độ này, bà ấy nhất định sẽ không thể nào chịu nổi!”

Phó Cửu hồn nhiên không để ý, chờ hấn nói xong, hướng tới phía y ngoắc ngoắc ngón tay

Trần Hiểu Đông thấy thế, liền đi đến.

Phó Cửu duỗi tay vỗ mặt hấn: “Hiểu Đông ôi là Hiểu Đông, chỉ số thông minh của người đứng là tương ứng với chiều cao, nếu Tần Thiếu biết suy nghĩ của người, sẽ đem người băm làm sủi cào từ từ mà nhâm nhi.

Trần Hiểu Đông lúc đầu còn có điểm ngốc, chờ đến phản ứng lúc sau, mới phát hiện thiếu gia không chỉ công kích chỉ số thông minh của hấn mà còn chê hấn lùn:))

Vừa nãy Tần Thiếu còn nói muốn chiều cổ thiếu gia nhà bọn họ.

Thiếu gia như vậy, còn cần được chỉ dạy nữa sao?

Hơn nữa, hấn thế nhưng còn cảm thấy vừa rồi lúc thiếu gia bọn họ nói chuyện tư thế quả thật rất tuần tú và đẹp trai~

Lúc sau uống xong cốc nước, Phó Cửu nằm trên giường ngủ cả đêm.

Thẳng đến buổi sáng hôm sau, cô thức dậy mặc lại bộ đồng phục đã được giặt sạch, trên mặt mang khẩu trang đen, không có mang theo ván trượt

Mùa Đông đã đến, buổi sáng thì sương mù mênh mông, mơ hồ có thể nghe được tiếng bọn học sinh nô đùa, trong không khí còn có mùi bánh rán hương

vị trái cây.

Phó Cửu hôm nay có ý đến sớm,ngâm nửa ổ bánh rán trái cây, cũng không có tiền vào trường mà chỉ đứng ở đó.

Mục tiêu hôm nay của cô chính là muốn biết ai là người đằng sau muốn gây chuyện với cô

Lưu Tông Minh kia đang cuối đầu nghe điện thoại, nên căn bản không có đề phòng gì.

Chờ đến thời điểm hần phản ứng thì đã bị một người dùng sức đá vào một cái ngò nhỏ.

Lưu Tông Minh lúc sau đang định xem mặt thiếu niên, định mở miệng chửi to.

Ngay lập tức Phó Cửu dùng một chân đạp hần suýt nữa làm hần mất đi nửa cái mạng.

Lần này lực đạo cùng thời gian không giống nhau.

Lúc này đây, Phó Cửu thật sự là đang dùng sức

Lưu Tông Minh đau đớn quần quai nằm lăn lộn trên mặt đất.

Gương mặt Phó Cửu đều không chút dao động, cứ như vậy lạnh lẽo âm u.

Giây tiếp theo, thiếu niên cười to, chân dài dẫm lên lưng,con người đè thấp:“Người chẳng phải muốn đánh ta hay sao,có giỏi thì đánh đi!”

“Phó Cửu, người dám đánh lên ta, được thôi, hôm nay chúng ta sẽ giải quyết xong mọi chuyện ở đây! “Lưu Tông Minh vừa nói xong thì đồng bọn ra tới.

Phó Cửu mỉm cười nhìn hần:“Hiện tại là 7h40” sáng,nơi này tầm nhìn hạn chế, ta lại đeo khẩu trang, có ai chứng minh là ta đánh người, chẳng lẽ là người sao? Hà? “

Trên thực tế, những lời Tần Mặc nói cũng không sai, người như Phó Cửu rất dễ làm người ta ghét bởi vì trong cô đã sớm hình thành mấy loại hành động áp bức này rồi!))

Kế hoạch hôm nay của cô, cô sẽ không lưu lại bất cứ dấu vết nào làm cô tổn hại...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 188: Cử điện hạ ~~

Editor: Ân Dung

“Cậu, cậu,.....”Lưu Tông Minh thật sự sợ hãi. Trong thời khắc Phó Cửu nhìn hần bằng ánh mắt ấy, hần liền nhớ tới loài động vật bò sát nguy hiểm, quả đúng như người ta nói, chỉ cần dùng một cử chỉ nho nhỏ thì Phó Cửu liền dọa người sợ chết, đến lúc đó cũng không cần chịu trách nhiệm gì.

Chẳng phải hần vẫn là học sinh trung học hay sao?

Trước đây khi bọn họ đánh người, muốn đánh ai thì liền đánh.

Còn người này thì khác, đánh xong rồi còn muốn tiêu diệt chứng cứ?

Lưu Tông Minh nghĩ xong điểm này, không những không có được cảm giác nhẹ nhàng, ngược lại sau lưng còn toát mồ hôi lạnh.

Hần lúc này mới phát hiện, ở nơi này căn bản sẽ không có người nào đi ngang.

Điều đó có nghĩa là, sẽ không ai có thể cứu hần!

Phó Cửu không nhanh không chậm cười nhạt, chân dài chặn lại lối rời khỏi duy nhất, vừa lạnh lùng vừa tàn nhẫn, làm cho người ta có cảm giác như đang bị áp bức.

Lưu Tông Minh đứng lên không nổi, lắp bắp giải thích:“Phó Cửu, chúng ta,..... chúng ta đều là bạn học, bạn học thì chắc chắn sẽ có chút ít hiểu lầm, chuyện này chính là tôi không đúng, tôi thành thật xin lỗi.Lại còn, chúng ta lát nữa phải đến tham gia,muộn,... đến muộn không tốt cho lắm! “

Phó Cửu nghe xong, khẽ chớp đôi mi dài:“Có thái độ hối lỗi cũng tốt, tôi và cậu cũng chỉ là xích mích nho nhỏ, cũng chẳng có gì lớn hết! “

Nói xong cô duỗi tay một cái, mái tóc bạc khẽ động, trực tiếp nắm lấy cổ áo Lưu Tông Minh kéo lại, khuôn mặt tuần tú áp sát: “Rõ ràng là cố ý hại tôi, không phải hay sao hả? Muốn tôi buông tha, cũng được. Đem đi động ra gọi người bảo cậu làm, mau lên!!!!”

Lưu Tông Minh chấn động: “Người, ... người nào cơ chứ!”

“Bạn học à! “Phó Cửu cười chậm rãi, tay trái nhẹ nhàng vỗ mặt hắn: “Tôi không được kiên nhẫn cho lắm, cậu muốn tôi đánh cậu, hay là không đánh?”

Lưu Tông Minh im lặng.

Phó Cửu ung dung chậm rãi, đùi phải đặt lên đùi trái, vron tay chuẩn bị văng xuống một đấm -.

Lưu Tông Minh vội vàng duỗi tay chặn lại, sốt ruột hô to: “Tôi gọi, tôi gọi!!”

Phó Cửu cười nham hiểm, tiện tay ném hắn tới một góc tường.

Lưu Tông Minh biết rõ mình trốn không thoát, tên kia mạnh như thế, tên kia lại mạnh như thế, nếu mình không tuân theo thì sẽ chết chắc.

Trên thực tế, Lưu Tông Minh cực kì đau đớn nhưng quai lẹ là trên người hắn không hề có một chút máu hay vết thương, nhưng lúc ấn điện thoại chỉ cần một cử động nho nhỏ thì cũng khiến toàn thân tê nhức.

Người ở đầu dây bên kia đã bắt máy, Phó Hi Minh bỗng thấy thật kì quái, tên này vô cớ gọi hắn để làm cái gì.

Hắn đem bút gỗ vào bàn vài cái, cất giọng cao ngạo: “Có việc gì?”

“Phó, ... Phó thiếu, ... “Giọng Lưu Tông Minh hoảng sợ run run.

Phó Hi Minh nhíu mày: “Cậu đang ở đâu, xảy ra chuyện gì thế hả?”

Lưu Tông Minh vừa định mở miệng.

Phó Cửu liền kéo cổ tay cậu, ý bảo đưa điện thoại giao cho cô.

Lưu Tông Minh sao dám không nghe theo, bàn tay run run đưa điện thoại cho Phó Cửu.

Phó Cửu nhận lấy, nhếch đôi môi mỉm cười, tư thế như trước, tiếng nói lạnh băng: “Phó Hi Minh. ....”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 189: Cử gia và mặt

Editor: Nguyễn An (Đậu đậu)

Sau khi nghe giọng nói quen thuộc ở đầu dây bên kia.

Phó Hi Minh đứng ở trong phòng học cả người đều cứng.

Di động của Lưu Tông Minh sao lại ở trong tay phế vật kia?

Phó Cửu vẫn cười, thanh âm nặng nề: “Thành thật mà nói, ta thật sự tò mò, khi người khác ở gọi người là Phó thiếu, người không cảm thấy là đang đả kích người sao? Trên gia phả Phó gia không có tên của người. À, đúng rồi, nên nói, mẹ người không có gả vào Phó gia, đáng tiếc cho kế hoạch nhiều năm của bà ta, đến cuối cùng vẫn chỉ là tiêu tam.”

“Người! “Phó Hi Minh liền đứng lên một chút, ngón tay hung hăng nắm chặt bút chì trong tay, thanh âm như mài răng.” Phó Cửu, người cho rằng người là cái thứ gì, người cho rằng mẹ người là cái thứ gì, cả nhà đều là từ nông thôn tới, cha đã không còn muốn mẹ người, mẹ người còn bám lấy không buông, thật đúng là đương chính mình năng lực, công ty sắp đóng cửa đến nơi, còn ở trước mặt ta kêu gào? Tự tin của người từ đâu đến?”

Nghĩ đến Phó Hi Minh đang tức muốn học máu, Phó Cửu lười biếng nói: “Phó Hi Minh, người trở về nói cho Phó Trung Nghĩa, đem cổ phần cùng toàn bộ tài sản chuyển về như cũ, mẹ ta lập tức liền sẽ đập hắn. Làm rõ ràng một chút, rốt cuộc là ai chiếm đồ vật của ai không bỏ. Còn có, “Phó thiếu” muốn đánh nhau, liền tự mình tới, tìm người khác thay người động thủ, thực sự vui?”

Phó Cửu nói xong một câu này, liền cúp điện thoại, đem điện thoại ném trở về trong lòng ngực Lưu Tông Minh, nghiêng đầu đeo khẩu trang, lộ ra đôi

mắt vẫn ý cười, tay rút túi quần, chậm rãi đi ra đầu ngõ nhỏ, bóng dáng rất đẹp, như thể vừa rồi không có đánh người, ven đường chỉ có một con mèo.

Phó Hi Minh tức đến nghẹt thở, khuôn mặt tuấn tú cũng lạnh tới cực điểm, còn muốn ở nói vài câu, lại phát hiện đối phương đã cúp máy. Điều này làm cho hắn càng không thể nhịn, nhưng lại gọi lại, người nghe đã thay đổi.

Lưu Tông Minh vừa đứng lên liền nghe điện thoại: “Phó thiếu. “

“Chuyện kia như thế nào lại thành như vậy?” Phó Hi Minh hạ giọng, đôi mắt u ám đáng sợ: “Phế vật kia làm sao lại dùng di động của người gọi cho ta? Người không phải nói đã giải quyết sao?”

Lưu Tông Minh đau răng, nhếch miệng, lại chột dạ: “Ta. .... Phó thiếu, không phải do tôi, Phó Cửu, hắn không biết từ nơi nào học võ, đánh người tới tàn nhẫn muốn mạng, chân ta còn bị hắn đánh gãy, còn có ngày đó..... Thật ra ngày đó chúng ta có đến bảy tám người, cũng chưa bắt được hắn, còn bị hắn đánh phải nằm viện mấy ngày..... “

“Đủ rồi. “Phó Hi Minh càng nghe ánh mắt càng độc:” Ai cũng biết tên phế vật kia vô dụng, bảy tám người sẽ bắt không được hắn? Đừng nói này nói nọ, người làm không tốt chuyện này chính là làm không tốt! “

“Phó thiếu. Thật sự, ta không phải trốn tránh trách nhiệm, nam nhân công hiện tại thật sự rất khó đối phó! “Lưu Tông Minh tuyệt vọng.

Phó Hi Minh căn bản không muốn nghe lý do thoái thác của hắn.

Phó Hi Minh dù thế nào cũng không nghĩ đến, hắn đã thề sẽ chi tiền, đi tìm người cho Phó Cửu một bài học. Đến cuối cùng, đối phương lại gọi tới di động của hắn.

Việc này đối với Phó Hi Minh mà nói, quả thực chính là hung hăng tát hắn một cái.

Khuôn mặt tức giận bỏ bưng, đến khi hắn ngồi trở lại ghế, đều không có giảm xuống.

Cùng lúc đó, học sinh trung học đã vào trường thi.

Có thể thuận lợi tham gia thi Điện Cảnh hay không là nhờ vào kết quả kì thi hàng tháng...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Cử điện làm bài thi

Mỗi một năm đều có cuộc thi tháng, bọn học sinh chơi trò chơi đều sẽ đặc biệt chú ý, quy củ không giống với ngày thường của bọn họ.

Còn giống nhau không cần thầy chủ nhiệm nói thêm cái gì, bọn họ khẳng định đều biết.

Mà giám thị từ trước đến nay vô cùng nghiêm khắc..

Khẳng định không cho phép gian lận.

Chỉ là không cho phép là một chuyện, còn thân là học sinh, bọn họ vẫn có biện pháp để liếc mắt một cái..

Đó được gọi là trên có chính sách, dưới có đối sách.

Trừ bỏ những người học giỏi có thành tích xếp hạng đặc biệt cao thì nhóm nam sinh khác đều giống nhau thương lượng cho thật tốt, tìm người đáng tin cậy viết đáp án, bọn hắn chỉ chờ chép đáp án, sau khi làm xong, sẽ mời người đó một bữa coi như là cảm ơn..

Đương nhiên đây cũng là lần mạo hiểm nguy hiểm a.

Mọi người cơ hồ bận chính sự của mình, cho nên không có người nào biết vừa rồi Phó Cửu đã đánh một trận..

Kì thi tháng cũng không phải kì thi chỉ ở trong lớp mà là trộn lẫn vài lớp khác vào thi. Cho nên Phó Cửu dựa theo an bài đi vào nhóm những người thi đầu.

Trong nháy mắt tất cả bọn học sinh đều đình trệ...

Đơn giản là..... quá đẹp trai..

Thân ảnh thiếu niên thon dài ngay thẳng đứng ngược ánh sáng, tay trái đút trong túi quần đồng phục, một đầu tóc bạc, trên mặt mang theo khẩu trang, lộ ra đôi mắt thâm thúy mê người.

“Đó là ai!”

Đã có nữ sinh quay đầu dò hỏi.

Còn có vài người trong Fan Club của Phó Cửu đã phấn khích đến cực điểm: “Là Cửu điện! Thật không nghĩ tới Cửu điện sẽ cùng tôi thi cùng một phòng thi.”

“Cửu điện?”

“Bạn không biết hắn sao? Hắn chính là tân nam thần mới nổi trên mạng tuyên truyền.”

“Tân nam thần? Thôi đi hắn là một cái nam cong, còn đang chờ đi thi. Hắn chỉ dựa vào khuôn mặt xinh đẹp kia thôi chứ hắn chả có năng lực gì cả, vậy mà đòi làm nam thần.”

“Dù sao hắn có không ít fan a.”

“Đội kết thúc cuộc thi tôi xem đám fan nào tàn kia sẽ kinh ngạc đến mức nào khi thần tượng của họ vẫn đứng thứ nhất đếm ngược từ dưới lên.”

“Thì ra là cái tên luôn đứng thứ nhất đếm ngược từ dưới lên. Hắn chẳng qua là một tên nhà giàu mới nổi thôi nhưng em trai hắn thì không giống như vậy. Em trai hắn mới chân chính là thiên tài còn hắn chỉ là tên phế vật chỉ biết nhậu nhẹt chơi bời, ăn no chờ chết.”

Những âm thanh nghị luận khen chê vang lên không đồng đều, Phó Cửu chỉ nghiêng đầu hướng đám nữ sinh đang gọi hắn, chớp chớp mắt, cười thật mê người.

“Đẹp! Rất đẹp...”

“Cửu điện phạm quy. Hắn lại phóng điện với chúng tôi.”

Các nữ sinh có phúc lợi như vậy đương nhiên cảm thấy rất hạnh phúc rồi.

Phó Cửu hành sự luôn chính là như vậy. Cô chỉ phụ trách làm những người thích mình được vui vẻ còn những người không thích cô thì cô không thêm để ý.

Thời điểm giáo viên giám thị tiến vào, liền phát hiện căn phòng này không giống với bình thường. Đặc biệt là mấy nữ sinh ở hàng phía trước giống như là đang được hội kiến thần tượng vậy. Thẳng đến khi nhìn thấy Phó Cửu ở phía sau, trong lòng mới hiểu ra, thì ra có trai đẹp ở trong phòng.

“Tốt, các em đều cảm nhận rõ không khí của kì thi.” Giáo viên giám thị giờ tay nhìn thoáng qua thủ đoạn của chính mình, rồi nói tiếp: “Các em còn một phút để chuẩn bị cho kì thi. Còn bạn nào nhận sai phòng thi thì mau chóng tìm vị trí của mình, một phút sau chúng ta sẽ phát bài thi.”

Môn thi đầu tiên chính là tiếng Anh.

Phó Cửu thân là hacker thì tiếng Anh đối với cô là chuyện nhỏ. Hơn nữa trước kia cô biết rất nhiều thứ tiếng chứ không phải riêng tiếng Anh gì.

Thời gian thi không đến hai tiếng đồng hồ nhưng Phó Cửu chỉ dùng một tiếng để viết xong đáp án thế nên cô là người đầu tiên nộp bài trong phòng thi.

Giáo viên giám thị thấy thiếu niên kia nộp bài để trên bàn cũng không có nói gì.

Phó Cửu cũng nhận thức được việc làm của cô có nghĩa là một kẻ đứng nhất đếm ngược từ dưới lên đại khái là sẽ không viết, dứt khoát sớm nộp bài thi một chút thì hắn sẽ không phải nhìn học sinh làm bài lâu như vậy..

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191: Đại thần vẫn luôn tồn tại

Mọi người đều nhạo báng Phó Cửu, tự nhìn lẫn nhau, cười cười chế giễu, lúc sau mới cúi đầu tiếp tục làm bài thi.

Bởi vì thời gian thi còn thừa lại rất nhiều, thầy giám thị cũng không có việc gì để làm, cầm tờ bài thi duy nhất trên bàn.

Không nghĩ câu hỏi đầu tiên, Phó Cửu kia lại làm đúng rồi.

Giám thị cũng không để ý lắm, coi như giết thời gian, tiếp tục xem? Bài thứ hai cũng làm đúng rồi?

Bài thứ ba..... Cũng là đúng?!

Bài thứ tư, thứ năm... Thậm chí câu trả lời cũng là đúng!

Giám thị càng xem, đôi mắt mở càng lớn, trên mặt vô cùng chấn động lẫn kinh ngạc!

Toàn..... Toàn bộ đều làm được!?

Sao có thể?!

Phía dưới thí sinh còn không biết giám thị đã xảy ra cái gì, chỉ thấy hần đột nhiên đứng lên! Còn tưởng rằng là có ai bị bắt. Những người gian lận rùng mình một cái, lập tức đem cất điện thoại!

Đang nghĩ về nó, giám thị chỉ đứng ở nơi đó, trong miệng lầm bầm: “Điểm tuyệt đối, cái này nhất định là điểm tuyệt đối..... “

Cái gì tuyệt đối?

Thầy giám thị rốt cuộc đang nói cái gì?

Về mặt các thí sinh ngốc nghếch.

Hôm nay thầy giám thị rõ ràng không ở trạng thái tốt nhất, bọn họ gian lận thành công vài bài.

Cả ngày kiểm tra từ buổi sáng đến buổi chiều.

Ngày này đối với người khác tới có lẽ đau khổ, nhưng là đối với Phó Cửu thì lại có điểm tốt. Vì khi người khác làm bài, cô có thể tự do ra vào nhà vệ sinh, dù sao lần nào nàng cũng nộp bài đầu tiên.

Môn kiểm tra cuối cùng là vật lý. Đây là môn Phó Cửu ghét nhất.

So với các môn khác, lần này, cô rất nghiêm túc.

Giám thị lại chính là giáo viên dạy vật lý của Phó Cửu.

Cô giáo cũng thấy được phó chín, nhưng đối với cô, cô lo lắng nhất là những học sinh giỏi của lớp, nên cũng không để ý nhiều lắm.

Khi phát đề thi xuống dưới, Phó Cửu đọc đề trước tiên, ánh mắt quét qua một lần, trong lòng liền kêu một tiếng: “Lợi hại quá”. Toàn bộ đều bị đại thần đoán đúng rồi.

Về sau khi nào kiểm tra, chỉ cần bái đại thần. Điều này hữu ích hơn bái Phật nhiều.

Phó Cửu cười cong môi, bắt đầu cầm bút làm bài.

Ánh sáng bên ngoài xuyên qua lớp kính chiếu lên gương mặt trắng nõn của thiếu niên, sừng mặt gần như trong suốt. Lúc đó, gần như có thể làm cho mọi người nhìn thấy những năm tháng dịu dàng yên tĩnh.

Người đàn ông đẹp trai nhất khi nghiêm túc.

Không nghĩ tới thiếu niên nghiêm túc càng đẹp trai.

Cô gái ngồi cạnh Phó Cửu thật sự không chịu đựng được, thừa dịp giám thị đi qua, cầm di động chụp trộm một bức ảnh của Cửu gia.

Tốc độ Phó Cửu làm bài rất nhanh, tới phần điền vào chỗ trống, liền cảm thấy những kiến thức quen thuộc.

Trong đầu xuất hiện hình ảnh học bù với Tần thần.

Người đàn ông lười biếng chống cằm, một tay gõ đầu cô, thanh âm đều là ung dung tao nhã, biểu tình thờ ơ lạnh nhạt: “Công thức đơn giản như vậy đều không nhớ được, quả nhiên là tôi đánh giá quá cao chỉ số thông minh của cậu.”

Phó Cửu chỉ cần tưởng tượng đến dáng vẻ kia của đại thần, rất không hài lòng, cắn đầu bút, tiếp tục viết!

Vì chứng minh chỉ số thông minh của mình, cô phải trả lời đúng!

Chính là bởi vì lý do này, không tới bốn mươi phút, Phó Cửu liền làm xong bài, còn thuận tiện kiểm tra lại một lần. Lần này cô lại là người nộp bài đầu tiên...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 192: Báo danh thi đua

Mọi khi vào lúc này, Phó Cửu còn chưa tan học. Hôm nay bởi vì nộp bài thi đầu tiên, nên gọi điện thoại gọi Phong bảo bảo tới.

Lần này, bọn họ không đi quán Internet.

Mà là đến thẳng Hạ thị. Chính là công ty của Hạ Hồng Hoa, mẹ Cửu gia.

Kì thi hằng tháng kết thúc, cách cuộc thi game chỉ còn ba ngày. Trong ba ngày này, sẽ quyết định số người tham gia cuộc thi.

Cửu gia đây là muốn mang theo thành viên của đội trực tiếp đến công ty.

Hạ Hồng Hoa không ở công ty. Nàng đi khắp nơi để tìm người chơi có thể đại diện cho công ty của bọn họ.

Không nghĩ tới, Phó Cửu đã giúp nàng tìm được rồi, hơn nữa còn trực tiếp tập hợp thành một đội.

Khi Phó Cửu đi vào Hạ thị, trợ lý nghe điện thoại giật mình, lập tức đứng dậy, sắc mặt trở nên không tốt lắm.

Có thể tốt được sao?

Mỗi một lần tên nhà giàu mới nổi này tới, không phải đập vỡ đồ vật, thì chính là cãi nhau om sòm với Hạ tổng.

Nếu cô có một đứa con như vậy, bóp chết nó còn hơn đau tim.

Nhưng trợ lý không nghĩ tới chính là thiếu niên thế nhưng cười với cô, đôi mắt sáng như sao, hơi thở toát lên mùi thơm của kẹo: “Tôi dẫn một số người đến đây đăng kí, phiên Lý tỷ đưa đơn đăng kí cho họ.”

Khi Cửu gia nói những lời này cũng không có dừng lại. Mà là một tay rút túi quần, chân dài tùy ý đi tới phía trước, duỗi tay đẩy cửa văn phòng ra.

Như thế... Như thế hẳn chính là ông chủ của công ty này!

Phó Cửu đi tới cửa, cho rằng trợ lý không có nghe được mình nói, nghiêng người đi tới, khuôn mặt tuấn mỹ, lông mày hạ thấp, giọng nói mang ý cười, gọi cảm “Lý tỷ?”

Trợ lý dừng lại, nhìn lại lần nữa về phía thiếu niên tóc bạc, sau khi nhìn kĩ, thực sự không tự chủ được gật đầu..... Nàng nhất định là mê muội rồi!

Phong Thượng ở bên cạnh nhìn, trầm nghĩ lại một người bị thần tượng phóng điện...

Phó Cửu không biết gì về hành vi của mình có cái gì không ổn, ngồi xuống ghế chủ tịch, hai chân vắt chéo lên nhau. Cô lấy kế hoạch trên bàn làm việc của Hạ Hồng Hoa, toàn bộ đều là có liên quan đến đội viên dự thi.

Khi nhìn thấy kế hoạch đó, Phó Cửu đều có thể tưởng tượng ra, vì cuộc thi này, Hạ Hồng Hoa đã mất bao tâm huyết.

Hạ Hồng Hoa từ nông thôn tới, điều này ai đều biết.

Người khác không biết chính là, Hạ Hồng Hoa học không nhiều, được như hiện tại chính là nhờ tự học.

Bảng biểu trên bàn thậm chí có một chút ấu trĩ.

Phó Cửu đem kia bảng biểu kia đặt xuống bàn, lấy tờ đăng kí từ trợ lý, tay viết bốn cái tên.

“Thế nào? “Viết xong một lúc, cô nghiêng đầu hỏi Phong Thượng.

Phong bảo bảo đôi mắt sáng lên: “Tốt! “

Thi đấu xếp hạng, bốn PK bốn, quy tắc chính thức.

, các chữ cái được vẫn cảm thấy cô thực sự đã trở thành một thành viên trong nhóm chuyên nghiệp

Cho đến xem mẫu đăng ký chính thức này, Phong Thượng mới cảm thấy mình là một thành viên trong đội.

“Thần tượng, chọn, chọn cho đội chúng ta một cái tên đi!”

Phó Cửu nhướn mày: “Chọn tên? Ta chọn?”

“Ân!” Phong Thượng suy nghĩ một lúc, trầm trầm nói: “Nếu thần tượng không nghĩ ra được, ta, ta cũng có thể lấy. Ví dụ như chúng ta có thể kêu tiêu, tiêu tiêu nhạc quân đoàn!”

Phó Cửu:... Thật đặc biệt...

“Vẫn là ta lấy đi, nếu bọn họ khinh thường Hạ gia, khinh thường mẹ ta, chúng ta liền lấy tên đơn giản một chút.” Phó Cửu đứng lên, đi đến trước cửa sổ văn phòng, đẩy mắt phản chiếu cảnh đêm thanh phố, chớp mắt một cái liền hiện lên ánh đèn: “Hạ gia quân. Từ hôm nay trở đi, chúng ta gọi Hạ gia quân.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193: Chờ tin tức Tàn thiếu

Bảng biểu báo danh lấy hình thức là điện tử chuyển giao lên trên để trình duyệt, hệ thống sẽ tự động chứng thực đội viên thuộc công ty nào.

Thường là sau khi báo danh, công ty đều sẽ in lại.

Hạ Hồng Hoa từ đầu còn ở vì không đủ đội viên mà phát sầu, thậm chí cũng từng nghĩ tới tiêu tiền đi đào người, chỉ là hễ là trong trò chơi đánh tốt, hơi có tiếng tăm, đều không muốn tới đây.

Hơn nữa một ít người có tâm chèn ép.....

Vì vậy làm cho Hạ Hồng Hoa quả thực một bước cũng khó đi.

Khoảng cách đến ngày thi đấu còn có ba ngày, cô lại liên đội viên đều không có gom đủ.....

Chẳng lẽ chỉ có thể liên như vậy nhận mệnh.....

Hạ Hồng Hoa cầm lấy di động tới, lại đổi mới một chút giao diện báo danh của tập đoàn.

(*ml)

Làm cô không nghĩ tới chính là, liền như vậy một đổi mới, trang web đột nhiên bay ra một cái tin tức!

Nhìn đến tin tức, lúc sau, Hạ Hồng Hoa còn tưởng rằng là hai mắt của mình xảy ra vấn đề, dùng tay bụ bẫm xoa xoa, lại đi xem, còn đó!

“Hạ gia quân” ba cái chữ to giống như là ngang với trời xuất thế xuất hiện ở nơi đó, treo ở rõ ràng trên danh nghĩa, mang theo con dấu màu đỏ của tập đoàn, ảnh ngược vào trong mắt Hạ Hồng Hoa.

Hạ Hồng Hoa vội vàng click mở cái kia tin tức.

Thành viên của chiến đội, hiện rõ trước mắt.

Tiết Dao Dao.

Phong Thượng.

Ân vô được.

Phó Cửu?!

Nhìn đến một cái tên cuối cùng, Hạ Hồng Hoa đồng tử trong mắt đột nhiên chấn động, liền tiếp xác nhận vài lại, mới xác định cô không có nhìn lầm.

Hướng chỉ trên mặt còn có ảnh chụp của các thành viên cùng tin tức về thân phận.

Trên ảnh chụp thiếu niên mang vẻ soái khí, phảng phất đem sao trời đều không bằng với vẻ đẹp của cậu, đặc biệt là đôi môi mỏng, lúc nhìn về phía màn ảnh, mặt mày lộ ra vẻ nhẹ nhàng nét yêu nghiệt, nếu bị các cô gái thấy, khẳng định sẽ không chế không được tiến thét chói tai.

Cũng không biết vì cái gì, đôi mắt Hạ Hồng Hoa liền ướt át.

Trừ bỏ trang web tập đoàn mới có quyền lợi nhìn tin tức báo danh của các công ty, đây là vì tái chế công bằng.

Các tuyển thủ đều dùng tên thật dự thi, lúc sau tới hiện trường, mới có thể dùng tên trong trò chơi tiến hành thi đấu, đây cũng là vì việc sắp đặt tri hoãn, có thể đến lúc đó sẽ dẫn đến việc mọi người xôn xao bàn luận.

Cho nên Hạ Hồng Hoa cũng không biết Phó Cửu chính là Hắc Đào Z.

Cô cảm động chính là, nhà cô suy nghĩ là có thể ở ngay lúc này đứng ra, tuy rằng nhà nàng cũng đã tra cứu về trò chơi này, tưởng sự tình cũng đơn giản, còn lại này ba cái, cũng không biết là nhà nàng từ nơi nào tìm tới góp đủ số.

Nhưng có chi chiến đội này, ít nhất cô còn có tư cách báo danh, không đến mức làm việc trở thành một trò hề cười. ....

Hạ Hồng Hoa nghĩ đến đây, thực vui mừng nở nụ cười.

Mặc kệ, dù sao liền tính đến lúc đó thua, cô còn có nhà cô!

Hạ Hồng Hoa lại vui rạo rức nhìn di động nở nụ cười, đôi mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ, đến bây giờ Hắc Đào Z cũng không có xuất hiện, thắng bại sớm đã rõ ràng, cô chỉ sợ là không có hy vọng, nhưng cô vẫn cứ cảm ơn cao thủ không biết tên đó đã giúp cô trong lúc cô, khó khăn nhất.

Cô sẽ làm hạ thị bát căng, cô tuy rằng không có văn hóa, lại thô lỗ, nhưng là vì nhà nàng, cô cũng không thể ngã xuống.

Cô - Hạ Hồng Hoa là người thô kệch, không có khác, chính là kiếm càng nhiều tiền, cấp hoa!

Nhưng mà, Hạ Hồng Hoa như thế nào đều không thể tưởng tượng được, nhà nàng, chính là vị Hắc Đào Z. ....

Phó Cửu báo danh xong, lại cùng Phong Thượng đánh một trận trò chơi.

Ngày đó cô thi đấu là một lần cuối cùng dùng Hắc Đào Z tài khoản, cũng không có xuất hiện bất luận cái gì khác thường.

Chơi một ván, Phó Cửu triệu tập toàn thể các đồng đội, tụ họp ăn cơm, vừa mới khảo thi xong, tâm tình là học sinh đều sẽ hiểu, toàn thân nhẹ nhàng, liền tưởng vui vẻ đến bình minh.

Buổi tối 9 giờ.

Còn ở câu lạc bộ Tần thị chỉ huy tác chiến, Tần Mặc lại một lần nhìn về phía màn hình di động.

Không có một cái tin tức. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 194: Tuyên bố thành tích

Toàn bộ mọi người trong chiến đội hầu như đều chú ý đến động tác của đội trưởng bọn họ.

Cũng không phải bởi vì năng lực quan sát của bọn họ tốt!

Mà là... Đây là lần thứ năm đội trưởng nhìn màn hình di động rồi.

Bắt đầu từ 5h rưỡi đến giờ, đội trưởng không hề đi xuống, chỉ nhìn vào tay của mình thôi... Quá kỳ quái!

Thiếu niên miêu hệ Coco thấy thần sắc mọi người đều “bà tám” như vậy, bèn cấp tốc mở ra một cái group nhỏ: “Các anh muốn biết đội trưởng đang đội điện thoại ai không?”

“Đương nhiên muốn!”

“Là ai?”

“Coco, cậu nhanh lên một chút nói đi! Nói rồi, anh trai cho cậu đi đánh báng!”

Coco cầm cốc cà phê, cười hì hì: “Trừ Hắc Đào Z, còn có ai có thể dễ cho đội trưởng chúng ta nhớ da diết như vậy.”

“Hắc Đào Z?” Các đội viên càng nhiệt tình hơn, một người tiếp một người ở trong đoàn đều nín thở!

Coco rất là lão luyện thờ dài: “Đúng vậy, Hắc Đào Z, Hắc Đào Z này mấy lần đều thả đội trưởng bỏ câu rồi, đội trưởng đối tôi cho tới bây giờ đều không có năng lực nhẫn nại cao như vậy!”

“Biết tôi với cậu không có năng lực nhẫn nại không tốt, còn nói ra?”

Giọng nói lạnh lẽo trầm thấp lọt vào tai, COCO nháy mắt ngừng cười.

Tần Mặc khoác áo khoác chiến phục, ngừng điệu thờ ơ lộ ra hân ý: “Com chiều ăn thịt nướng, mang theo COCO đi, để hân nhìn.”

COCO cúi đầu, cắn lỗ tai thỏ... Đội trưởng, cậu như vậy tàn nhẫn, như thế nào không đem một mặt này của cậu dùng ở trên người Hắc Đào Z!

Mập Mập ở bên cạnh vỗ vỗ vai hân, an ủi nói: “COCO, cậu và Hắc Đào Z thật sự không thể so sánh được, kỹ thuật của hân, tốc độ tay, virus, trong nước rất hiếm thấy!”

Mập Mập vừa nói tới Hắc Đào Z, liền phản kích, rất muốn cùng thần tượng lần nữa gặp mặt.

COCO... Mập Mập, cậu xác định cậu không phải fan nào tàn của Hắc Đào Z?!

Sai khi Tần Mặc đi ra ngoài, cau mày, ngón tay thon dài trắng nõn đưa ra, sau đó bấm một cú gọi đi.

Nhưng cái lọt vào tai lại là lời nhắc thuê bao này hiện đã khoá máy.

Trong đôi mắt của Tần Mặc thoáng chốc tràn ngập sự lạnh giá.

Nguyên bản cho rằng thiếu niên ở thi tháng sau khi thi xong cái đầu tiên liền gọi cho mình

Hiện giờ xem ra, hân nhưng thật ra tự mình đa tình...

Tự mình đa tình?

Sau khi nghĩ đến từ này, Tần Mặc nghiêng đầu, cười nhẹ một tiếng, đem điện thoại tiện tay ném sang một bên, nghĩ tới vài loại phương pháp dạy dỗ em trai.

Trong đó vừa lòng một cái nhất, chính là làm cho người tàn luôn.

Vì vậy hân còn cố ý gọi điện cho đồng bọn từng hợp tác lúc trước, đồng thời báo cho đối phương rằng hân rất hiểu cái cảm giác em trai không nghe lời là như thế nào.

Tiếp điện thoại lão tổng có điểm ngốc, sau khi thu tuyến, càng ngốc.

Tần Mặc cũng không cảm thấy hành vi của mình có cái gì không đúng, hấp thu ý kiến của người từng trải, so với chính mình đi tìm tòi càng có hiệu quả.

Đáng tiếc...

Bất kể đối phương muốn tố cáo bản thân phải dịu dàng như thế nào.

Hân có thể nghĩ đến phương pháp dịu dàng nhất, nếu bắt được thiếu niên phải giáo huấn thật tốt, ít nhất muốn cho thiếu niên biết, mặc dù là ở thanh xuân phản nghịch kỳ, đi nơi nào cũng phải thông báo cho anh trai này.

“Hất xì!”

Phó Cửu còn không biết mình lại chọc tới đại thần, sau khi thả lỏng tâm tình, đem chính mình hướng trên giường ngã xuống, tóc bạc ướt át dựng lên, chính là một giương mặt tuần mỹ.

Thi tháng và thi giữa kì không giống nhau, rất nhanh là có thể có thành tích.

Ngày hôm sau, các bạn học vừa đến trường, liền nghênh đón tâm tình thấp thỏm.

Tiết đầu tiên là Tiếng Anh.

Theo bước nhẹ nhàng của giáo sư tiếng Anh liền có thể nghe ra tâm tình của cô không tồi.

“Giáo sư hôm nay thật sự rất vui, trước khi phát bài thi, tôi trước hết phải khen ngợi một người!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiểu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 195: Mãn phân, bạo kích!

Toàn thể học sinh đều suy đoán người lão sư sẽ khen ngợi.

Khẳng định không có gì bất ngờ chính là những học sinh mũ nhọn ngồi ở hàng phía trước.

Nơi nào có chỗ cho người khác.

Thầy tiếng anh thế nhưng kêu ra một cái tên không thể tưởng tượng được: “Phó Cửu! Môn Tiếng Anh của cậu ấy không chỉ là nhất môn chúng ta cũng là một trong ít học sinh được điểm tối đa trong bài thi lần này!”

Điểm... điểm tối đa?!

Trong nháy mắt tất cả mọi người đều hướng ánh mắt về thiếu niên đang ngồi bàn cuối.

Đôi mắt tràn ngập không thể tin được!

Vô luận là Trương Phi Dương hay là Luru Tông Minh trước kì thi bị Phó Cửu đánh không nhẹ hai tròng mắt đều run lên!

Người trước là bởi vì trong ban trước nay không có ai thi điểm cao hơn hẳn.

Người sau là bởi vì nếu Phó Cửu thi điểm tối đa, hạng nhất từ dưới đếm lên không phải là hắn sao?

Không sai, Luru Tông Minh kia chính là người hạng nhì từ dưới đếm lên trong truyền thuyết.

Chuyện này cũng không phải quan trọng nhất, mấu chốt là Phó Cửu hạng nhất từ dưới đếm lên, rốt cuộc làm sao thi được điểm tối đa!

Trong mắt mọi người đều có không thể tin được, có kinh diễm, có hâm mộ, cũng có khiếp sợ, đương nhiên vẫn là không thể tin được chiếm đa số!

Bản thân Phó Cửu thì lại không có cảm giác gì, đối với cô có thể đạt tiêu chuẩn không chậm trễ tham gia thi đấu Điện Cạnh là được.

Đương nhiên, thi được điểm tối đa là vì làm Hạ Hồng Hoa cao hứng

Cô không thể để thời điểm người khác cười nhạo Hạ Hồng Hoa đều nói con trai bà là nam sinh biến thái bị cong, còn không có tiền đồ chỉ biết thi hạng nhất từ dưới đếm lên.

Cười nhạo như vậy không giống với lúc đại thần cười nhạo.

Thầy Tiếng Anh đem bài thi của thiếu niên tóc bạc xuống, càng xem càng vừa lòng, đây chính là bảo bối của ban bọn họ, lớn lên xinh đẹp không nói, thành tích còn tốt như vậy, chủ yếu chính là lần trước Phó Cửu đọc diễn cảm <> bằng tiếng Anh, sớm đã cướp đi tâm của thầy Tiếng Anh, thấy ai nhất định sẽ khen Phó Cửu một phen.

Vốn dĩ cho rằng bất ngờ như thế đã quá đủ rồi.

Học sinh trong lớp như thế nào cũng không có nghĩ tới lại có bất ngờ thứ hai.

Tiết thứ hai là tiết Toán học.

“Các bạn học, hôm nay thầy thật sự là rất cao hứng, trước khi phát bài thi tôi muốn khen ngợi một người!”

Toàn thể học sinh:..... Những lời này vì cái gì nghe quen tai như vậy!!!

“Phó Cửu!” Thầy Toán có thói quen khi kích động sẽ mang ra tiếng địa phương của bọn họ ra nói: “Bạn học Phó Cửu này thật là học sinh có nghị lực nhất mà thầy từng gặp qua!”

Toàn thể học sinh:..... Có nghị lực? Thầy, thầy xác định thầy là đang nói Phó Cửu? Phó Cửu kia luôn là người xin nghỉ học nhiều nhất?

“Điều nói không phụ lòng người, lần thi này thành tích của Phó Cửu là thầy vừa lòng nhất!” Thầy Toán đem bài thi vung lên, đặc biệt giống lãnh đạo ở buổi diễn thuyết: “Điểm tối đa!”

Lại là điểm tối đa?!

Bọn học sinh ngây người, ngơ ngác nhìn thiếu niên tóc bạc đang đi lên đài lấy bài thi, đôi mắt soái, đôi mắt mê hoặc lòng người.

Tiết ba,

Bọn học sinh không chờ thầy giáo đang vui sướng hài lòng mở miệng liền nói thẳng: “Thầy, thầy liền nói cho bọn em biết đi, trong môn lần này không có người thi điểm tối đa đúng không?”

“Điểm tối đa?” Thầy giáo kia phụt cười một tiếng: “Sao có thể, đây là một ngữ văn a, viết văn rất hay bị trừ điểm!”

Bọn học sinh: Mẹ nó, cũng đúng, như thế nào quên mất viết văn là sẽ bị trừ điểm!

“Bất quá, thầy vẫn là rất cao hứng! Thầy hôm nay muốn khen ngợi một người!”

Bọn học sinh:.....

Thầy, các thầy là đã thương lượng tốt sao.

Có thể hay không đôi lời thoại đi a~~

“Phó Cửu, em viết văn rất tốt, thầy chỉ trừ em một điểm thôi.”

Bọn học sinh: Kia cùng điểm tối đa có gì khác nhau!!!

Cả ngày công bố thành tích, tất cả học sinh chưa bao giờ kích động tới vậy.

Thẳng đến cuối cùng là tiết vật lý.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 196: Sao chép? Đoán đề?

Thầy giáo cầm bài thi từ bên ngoài đi vào, sắc mặt không quá tốt, không những khó coi, trên mặt còn có nét nghiêm túc không nói nên lời.

“Lớp trưởng, đi lên phát bài thi.” Thầy vật lý sau khi nói liền nhìn tới chỗ ngồi bàn cuối, ngữ khí lạnh lùng: “Phó Cửu, em cùng tôi ra ngoài một chuyến.”

Bọn học sinh bị thái độ hoàn toàn tương phản này làm cho phát ngốc.

Các thầy giáo trước đều là khen Phó Cửu, hoàn toàn chê bai bọn họ.

Nhưng thầy Vật lý tới lại là tình huống này.....

Chẳng lẽ bởi vì thành tích Phó Cửu quá kém?

Không đúng a.

Trước kia lúc Phó Cửu thi kém biểu hiện của thầy giáo cũng rất bình thường.

Ai cũng đều nhìn ra đó là thái độ đã sớm từ bỏ Phó Cửu.

Như là không để ý Phó Cửu thi ít hay nhiều điểm.

Nhưng xem hành vi cử chỉ hôm nay của thầy giáo, không rất giống là bởi vì thành tích....

Nhưng không bởi vì thành tích thì là vì cái gì?

Phó Cửu nhướng mày đem bài vừa thu lại, bóng dáng đĩnh đạc đi ra khỏi phòng học.

Thầy Vật lý không nói gì nhiều, một đường đi tới, trên mặt đều không có lộ ra chút nào bộ dáng tươi cười, trực tiếp đem thiếu niên mang vào tổ văn phòng.

Phó Cửu còn chưa đi vào đã nghe được thanh âm la hét ầm ĩ truyền tới.

“Tà không tin hần hạng nhất từ dưới điểm lên có thể thi thành tích tốt như vậy! Sao có thể hạng nhất? Ban A chúng ta các khóa trước cũng chỉ có hai môn được điểm tối đa! Hần thi sao? Năm môn đạt điểm tối đa, tôi trước không nói cái khác, liền nói môn vật lý của hần, hần thi điểm tối đa như thế nào? Ngay cả thầy Trương bọn họ đều nói, Phó Cửu này ngày thường thành tích vật lý rất kém, một cái công thức cũng không thuộc, kết quả như thế nào? Điểm tối đa? Chuyện này tuyệt đối có vấn đề!”

Thầy Vật lý dừng một chút mới đẩy cửa đi vào.

Nháy mắt trong văn phòng liền an tĩnh.

Nhưng mà biểu tình của các giáo viên đều không có chút thay đổi nào, trên mặt mỗi người đều biểu hiện không phục.

Nhìn Phó Cửu ở phía sau, bụng ly nước lên uống một ngụm, đôi mắt lại quét tới phía Phó Cửu, khuôn mặt mang nét khinh thường phi thường rõ ràng.

Thầy Vật lý ngồi xuống chỗ của mình, thở dài một hơi nói với Phó Cửu: “Sau khi trải qua sự tình lần trước, trường học về phương diện đối đãi học sinh cũng chú ý rất nhiều, nếu không có gì đặc biệt quan trọng sẽ không tìm học sinh nói chuyện, tôi có thể lý giải tâm tích muốn đạt thành tích tốt của cậu, nhưng các thầy giáo mất đều không có mủ, có thể đối với học sinh có phán đoán cơ bản nhất, hiện tại các chủ nhiệm lớp đều ở đây, mỗi người chúng tôi đều nghi ngờ thành tích thi lần này của cậu có vấn đề, Phó Cửu cậu có thể nói cho thầy biết thành tích này như thế nào mà có không? Tôi vừa rồi cũng nói qua, phương diện đối đãi học sinh trường học chú ý rất nhiều, nếu cậu thừa nhận sai lầm này, trường học cũng sẽ không đuổi học cậu, cho cậu một cơ hội...”

Nghe đến đó, Phó Cửu vẫn luôn tầm mắt không nói mở miệng, khóe miệng cô nửa cong mang cảm giác lạnh lẽo nhàn nhạt: “Thừa nhận sai lầm? Em thi cử có gì sai?”

“Phó Cửu!”

Như là bị thái độ của thiếu niên chọc giận, thầy giáo Vật lý bang một tiếng để lại bút máy của mình, lồng ngực phập phồng: “Cậu nói như vậy là không muốn thừa nhận? Tôi đây liền hỏi cậu trước đây đề Vật lý xem đều không hiểu như thế nào vừa đến khi thi cậu liền hiểu?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 197: Vu khống em trai đại thần

Beta: Sứ Nhi

So Giáo viên vật lý sắp tức đến phát điên thì thái độ Phó Cửu thong dong hơn rất nhiều, cô vẫn giữ tư thế một tay rút túi quần

như cũ, tiếng nói cũng rất lãnh đạm, chỉ ném cho đối phương hai chữ: “Học bỏ tức.”

“Học bỏ tức?”

Giáo viên vật lý kia cười lạnh một tiếng: “Tôi không rõ lắm mẹ cậu dùng thủ đoạn gì để biết trước nội dung đề thi. Về phương diện này xác thật là trường học làm không đúng chỗ, nhưng, là cá nhân đều biết, trong vòng bảy ngày ngắn ngủi không có khả năng từ người hoàn toàn không biết gì cả biến thành người đạt điểm cao nhất, cái này căn bản là chuyện không thể nào xảy ra được, cái dạng học bỏ tức gì tôi cũng đã dạy qua? Nếu có giáo viên bỏ tức như vậy, thì cần chúng tôi nhận khóa giáo viên này làm cái gì?”

Lời nói giáo viên Vật lý vừa rơi xuống, mấy cái lão giáo viên cũng lập tức hòa theo, hừ lạnh một tiếng: “Nếu có giáo viên học bỏ tức như vậy, lão Lý tôi sẽ tự động xin từ chức, sau đó sẽ đến mời giáo viên bỏ tức kia đến dạy thay.”

“Đúng vậy! Nói dối cũng nói điểm thực tế, như vậy một khi đã bị vạch trần nói dối, thì có cái gì ý nghĩa gì?”

“Ha ha, trường học chúng ta cũng nên đi điều tra xem là ai đem đề mục này bán đi, làm hại chúng ta đường đường là ban A, lại có người luôn luôn xếp thứ nhất đếm ngược từ dưới lên mà lại đạt điểm cao như vậy, việc này nói ra đi ai tin tưởng?”

Chủ nhiệm kia thật ra không có quá kịch liệt, hần sợ cũng giống lần trước nháo quá lớn, hần không nghĩ lại mạo hiểm thêm, cũng không muốn gánh trách nhiệm này.

“Như vậy đi, Phó Cửu, em trước đem người nhà của em gọi đến trường, chuyện này chúng tôi muốn giải quyết.”

Phó Cửu câu môi mỉm cười, tiếng nói trầm thấp: “Giải quyết? Như thế nào giải quyết? Muốn đem người bồi nhọ sư phụ tôi khai trừ?”

“Khai trừ!” Các giáo viên nghe buồn cười: “Phó Cửu, giáo viên Trương ở chỗ này, cô ấy là người rõ ràng nhất tình huống của em, tốt thôi, em có thể nói chúng tôi bồi nhọ em, vậy thì những người nhậm khóa giáo viên cũng bồi nhọ em sao?”

Giáo viên Trương chính là giáo viên ban vật lý, dưới đáy lòng bà ta đã sớm khinh thường Phó Cửu, cho nên các giáo viên tìm bà, bà cũng không có chút ý tứ bảo nào nói cho Phó Cửu, bà cùng giáo viên tiếng Anh không giống nhau, bà căn bản là không tin cái tên Phó Cửu này thi toàn quốc được toàn điểm cao!

“Phó Cửu, chuyện này, hoặc là em thừa nhận sai lầm, hoặc là kêu trường bồi của em lại đây. “

Nghe vậy, Phó Cửu nâng đôi mắt lên, trong nháy mắt cặp mắt kia như là có màn sương đen từ bên trong tràn ra, cô lùi đi động ở trong túi ra, từ nãy giờ nó đã bắt đầu rung nhưng cô cứ mặc kệ.

Lúc này mấy giáo viên bên cạnh đã bức, lớn giọng nói: “Hiện tại, em lập tức gọi điện thoại cho mẹ em “

Phó Cửu đột nhiên cười, con người là một mảnh băng lãnh: “Loại sự tình này không cần kêu mẹ tôi”. Cô đem điện thoại đem ra, ấn nút nghe, đặt ở bên tai nói: “Uy, anh Mặc.”

“Em ở đâu? “ Giọng nói của người đàn ông nghe giống như rượu vang đỏ là bị ướp lạnh, mặc dù là cách điện thoại, cũng cảm thấy khí lạnh đang thấm thấu tới.

Phó Cửu tươi cười không chút để ý nói: “Bị các giáo viên gọi tới văn phòng, cho nên mới không có tiếp điện thoại, bọn họ vu khống nói em đi thi gian lận, bắt em kêu trường bồi đến, em còn đang xử lý, chờ xử lý xong, em lại theo anh Mặc về”

Tần Mặc đang ngồi ở tòa Hân Mã nghe vậy, ánh mắt chợt trầm xuống, thông thả ung dung đem tư liệu ném sang bên cạnh, trầm thấp nói: “Văn phòng nào?”

”Dạ?.”

“Anh hỏi em đang ở văn phòng nào.”

Phó Cửu: “ Tổ văn phòng.”

” Ở chỗ đó chờ anh.”

Bốn chữ không lạnh không nhạt, nghe không ra bất luận vui giận gì.

Nhưng người quen thuộc Tần mặc đều biết, càng là ở thời điểm hán không biểu lộ vui giận gì thì hán càng nguy hiểm. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198: Em trai chịu khi dễ?

Editor: Sừu Nhi

Phó Cửu treo điện thoại một lúc, còn có điểm ngốc. .... Mới vừa rồi ý của đại thần là nói, hán muốn tới?

Nhìn Phó Cửu gọi điện thoại, nhiều giáo viên đều có điểm khó chịu vì cái này liên quan đến xếp hạng của cả trường.

“Phó Cửu, em học hành không tốt lại không có gì nổi trội, em nên nhớ em vào được đây là nhờ quan hệ. Nếu chúng tôi lên làm bộ trưởng thì tôi tuyệt đối không cho phép một học sinh phẩm hạnh kém, lại dựa quan hệ để vào trường.”

Phó Cửu đem điện thoại thu lại, để ở lòng bàn tay chơi đùa, không có để ý đến bọn họ, chỉ đứng ở đó mỉm cười.

Thấy vậy mỗi một giáo viên đều có vẻ tức giận, bởi vì Phó Cửu nhìn bọn hán với ánh mắt, giống như là đang xem một đám hề nhảy nhót!

Giáo viên Vật lý cảm thụ sâu nhất, liền ở thời điểm cô vừa muốn mở miệng nói gì đó.

Một đạo tiếng nói ung dung mang theo hơi lạnh từ cạnh cửa chậm rãi vang lên.

“Phẩm hạnh có vấn đề?”

Thanh âm kia cũng không cao, lại như là mang theo giá lạnh, đơn giản là quá phẫn dễ nghe, cho nên mới cho người nghe cảm thấy thâm thúy như giếng

cổ băng lãnh.

Nghe được kia lời nói, cơ hồ tất cả mọi người quay đầu lại nhìn về phía cửa.

Chỉ thấy người đàn ông đang đứng ngược ánh sáng, một thân tây trang màu đen thuần thành công phụ trợ đáng người đẹp đẽ của hắn.

Ung dung, đẹp đẽ quý phái, lại cao cao tại thượng.

Đây là những từ ngữ mà mọi người hình dung sau khi nhìn đến người đàn ông này.

Lại có lẽ không chỉ là đáng người.

Bởi vì, toàn thân hắn dường như đều tản mát ra khí chất gọi cảm cảm dục.

Hắn liền đứng ở cửa văn phòng, không chút để ý cảm di động, chỉ là cặp kia con ngươi thâm thúy quá phận.

Một khắc kia, ánh sáng trong phòng giống như là chạy tới trong mắt hắn, tựa như kim cương đang chuyển động.

Chỉ liếc mắt một cái, liền có thể bị hấp sâu.

Không chỉ là toàn bộ giáo viên đều dừng lại nhìn người đàn ông kia.

Ngay cả chủ nhiệm cũng đều phải đứng lên, ngạc nhiên nói: “Tần thiếu,cậu, cậu như thế nào lại có thời gian đến đây?”

Tần Mặc không có cùng chủ nhiệm nói chuyện, ngược lại là đi tới bên cạnh thiếu niên, đôi mắt nhìn mặt Phó Cửu, phảng phất như xác nhận cái gì đó.

Phó Cửu vô cùng biết phối hợp, biểu đạt một chút chính mình bị ủy khuất.

Thấy vậy hai tròng mắt của Tần Mặc rét lạnh đi xuống, đây là chịu khi dễ đi?

Làm anh trai thiếu niên kia, hắn cần thiết phải cùng mấy giáo viên kia lý luận tốt một phen.

Đương nhiên, trong tình huống bình thường, Tần thần mà lý luận thì kết quả chính là —— diệt người!

Nhưng mà, các giáo viên lại còn không biết hai người kia có quan hệ, nhìn thấy Tần Mặc, trên mặt chất đầy ý cười nói: “Tần thiếu, lúc này không phải vừa mới kết thúc cuộc thi tháng sao, nói đến cũng hồ thẹn, lần này thế nhưng ra một học sinh gian lận, hắn còn sống chết không thừa nhận, còn nói chính mình là ở bên ngoài học bổ túc, cậu nói một chút xem có thể có giáo viên dạy bổ túc nào, trong thời gian bảy ngày ngắn ngủi, liền đem một người đứng thứ nhất đếm ngược từ dưới lên trở thành người đạt điểm tối đa. Cái này căn bản là là lời nói vô căn cứ, hắn lại cố tình nói là nói có sách mạch có chứng thật là.....”

Các giáo viên kia nói còn không có nói xong đã bị Tần Mặc đánh gãy lời nói bọn họ: “tôi”.

“Dạ? “Các giáo viên nghi hoặc, tôi? Có ý là gì?

”Tôi chính là giáo viên học bổ túc của hắn “. Tần Mặc nói tới đây, nở nụ cười, nụ cười này cùng với nụ cười Phó Cửu thường nhìn thấy đều rất khác biệt,đây mới là chân chính tà nịnh thị huyết,. Sau đó hắn duỗi tay trái ra, vệ sĩ đi theo phía sau hắn đưa ra một đồng trang giấy.

Tần Mặc đem những trang giấy đó vút lên trên mặt bàn, bao tay màu đen lướt qua mặt bàn: “Đây là mấy ngày nay tôi giúp hắn đoán đề, các người đều có thể nhìn xem.”

Tần Mặc thân nhiên nói ra “ Tôi chính là giáo viên bổ túc của hắn“. Trong nháy mắt, các giáo viên toàn thân đều cứng lại, hiện tại rõ ràng mình bạch như giấy trắng mực đen, trên trán tự nhiên toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

Cho tới bây giờ, bọn họ mới phát hiện, Tần thiếu nhìn về phía bọn họ ánh mắt có bao nhiêu lãnh.

Ánh mắt như vậy, thật giống như là có thể giết người vậy.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 199: Tần Thần làm phụ huynh

Editor: Nguyễn Hạnh

Beta: Na già

Tại sao lại như vậy?

Có ai có thể nghĩ đến thầy giáo dạy bổ túc trong miệng Phó Cửu lại là Tần thiếu?!

Hối hận đã không đủ để biểu đạt tâm tình hiện giờ của các giáo viên, bọn họ da mặt đều đỏ, hận không thể tìm cái khe đất chui vào đi, thật sự là rất xấu hổ chẳng khác nào bị người ta tát vào mặt!

Bởi vì ai cũng đều biết Tần Mạc rất lợi hại, không phải nói gia thế, mà là nói thành tích phi thường cùng với chỉ số thông minh của anh ta.

Nhìn những cái đề vật lý, thầy chủ nhiệm đột nhiên nhớ tới trước đó không lâu, Tần thiếu muốn hướng ông đề cập qua chương trình học của môn vật lý, hơn nữa còn nói tới vấn đề nam nữ ngồi cùng bàn.

Ông khi đó vẫn luôn cho rằng Tần thiếu là vì bạn gái của cậu ta..... Hiện tại xem ra..... Có thể hay không người đó chính là vì Phó Cửu?!

Nghĩ đến đây, hai trông thầy giáo chủ nhiệm kịch liệt lay động, hôm nay xảy ra chuyện này, bọn họ thật sự làm đã sai, rất có khả năng là người bị xử oan.

Thầy giáo vật lý của Phó Cửu còn muốn thay bọn họ giải thích một chút.

Đáng tiếc.

Tần thân ở phương diện này, cho tới bây giờ đều không phải là một người sẽ cho người khác cơ hội.

Hắn lấy ngón tay màu đen bên trái bõ xuốn, lay mí mắt, ánh mắt nhàn nhạt: “Nghe nói các giáo viên đều một hai phải bắt hắn kêu phụ huynh tới mới bằng lòng bỏ qua, nếu vấn đề học bổ túc đã nói xong, vậy chúng ta nói chuyện một chút, chuyện các người bôi nhọ em trai ta gian lận.”

Em trai?

Tất cả những người có mặt ở đây lại thêm một phen chấn động!

Từ lúc nào thì cái tên nhà giàu mới nổi Phó Cửu kia lại trở thành em trai của Tần thiếu?!

Mỗi một giáo viên ở trong nháy mắt đều không thể nói ra lời, cổ họng giống như là bị cái gì chèn ngăn lại vậy rất khó chịu.

Tần Mạc: “Như thế nào? Không nghĩ sẽ giải thích sao?”

Hỏi đến câu này, Tần Mạc nghiêng đầu cười một tiếng, tiếng nói vẫn cứ ung dung, nhưng là lạnh đến tận xương tủy: “Vậy cũng không phải là do các người. Em trai ta bây giờ là thời kỳ thanh xuân rất nghịch ngợm theo tâm lý học mà nói, chính là lúc thời điểm tâm lý thừa nhận năng lực kém nhất, làm giáo viên, một học sinh thì bị điểm kém, các người lại không đi khích lệ, mà cũng không phân biệt được phải trái lại đi bêu xấu, như vậy rất dễ dàng tạo cho người khác thành một bóng ma trong lòng.”

Phó Cửu:.....

Tuy rằng lúc này, cô không nên mở miệng.

Nhưng là, đại thân là từ đâu nhìn ra cô là đến thời kỳ thanh xuân nghịch ngợm?

Tần Mạc không có nhìn tới ánh mắt trao đổi của thiếu niên, coi như chưa nhìn, hắn cũng cho là thiếu niên bị người khác khinh thường, lần đầu tiên được làm phụ huynh đi tới trường học, hắn đương nhiên không thể mặc cho tình thế cứ như vậy mà phát triển, tiếp tục nói: “Lý chủ nhiệm, Nhất Trung dạy học rất chất lượng, từ khi nào lại lưu lạc đến cái loại tình trạng này? Tôi là cổ đông nhưng thế nào lại không biết những việc này.”

Thầy chủ nhiệm vừa nghe nam nhân nhắc tới chính mình, mồ hôi lạnh liền chảy xuống dưới: “Tần, Tần thiếu, chuyện này.....”

“Các người là muốn giải quyết riêng, hay là đưa ra giải quyết chung?” Tần Mạc không chờ hắn nói xong, liền nhìn về phía mấy giáo viên đứng bên cạnh, nghe vào ngược lại thấy rất bình thường.

Nhưng là mỗi một giáo viên trong lòng đều rất rõ ràng, chuyện này phải giải quyết riêng hay là đưa ra giải quyết chung, bọn họ đều không thể ở lại Nhất Trung nhận chức!

Đặc biệt là thầy Trương, giáo viên vật lý của Phó Cửu, cả khuôn mặt của ông ta huyết sắc đều nhanh chóng đi xuống biến mất, màu da tái nhợt: “Tần thiếu, chúng ta chẳng qua là thấy một học sinh học kém không có khả năng thi tốt như vậy, mới có thể muốn cho bạn học của Phó Cửu nói rõ ràng, cũng không có ý tứ bôi nhọ gì đó.”

“Tôi hỏi lại các người một lần nữa, các người là giải quyết riêng, hay là đưa ra giải quyết chung?” Tần Mạc căn bản không nghe những lời ông ta, đề thấp tiếng nói, chỉ mang theo một bàn tay, hắn nhìn qua giống như là ác ma muốn xé nát nhân loại, tuần tự lại tà nịnh...

Chương 200: Gia trưởng Tàn thần, Yêu thương chính là như vậy

Beta: Sứ Nhi

Tàn Thần hỏi ít vấn đề đối với bọn họ nói tới giống như là: “Người tương hòng tay trái hay hòng tay phải” là giống nhau.

Hòng tay nào cũng đều là hòng tay, không có cái gì khác nhau!

“Nghĩ không ra?” Tàn Mạc đem ánh mắt thu trở về, ngữ khí nhàn nhạt: “Vậy thì không cần nghĩ, chủ nhiệm Lý, lý lịch của một số giáo viên này nhớ nhập hồ sơ.”

Đây là đưa ra giải quyết chung?

Các giáo viên không khỏi sốt ruột, một khi bị nhập hồ sơ, bọn họ không chỉ là không thể dạy ở trường, về sau chức giáo viên đều không đảm đương nổi!

“Tàn thiếu, tôi muốn giải quyết riêng! “Giọng nói của Giáo viên Trương cũng thay đổi:“ Cậu xem, chỉ cần chuyện này chúng ta làm nhỏ xuống thì Phó Cửu nói điều kiện gì chúng tôi cũng có thể đáp ứng, chuyện này còn không đến mức nhập hồ sơ, ngay từ đầu là chúng tôi đã hiểu lầm em ấy. “

Lời của Giáo viên Trương kia nghe có vẻ nhận sai, nhưng trên thực tế họ cũng không có một chút ý tứ xin lỗi nào, chỉ là không ngừng lặp lại đây là cái hiểu lầm.

“Ách? Nghĩ giải quyết riêng?” Tàn Mạc nâng tầm mắt, hướng về phía cô nhìn lướt qua, ngữ điệu hờ hững không chút để ý: “Vậy thì mời giáo viên Trương chuẩn bị luật sư cho tốt đi, tôi thân là trưởng bối của Phó Cửu, tôi sẽ kiện cô với tội danh bôi nhọ châm chọc học sinh.”

Giáo viên Trương ngây ngốc.

Cô hoàn toàn đều không có nghĩ đến, giải quyết riêng trong miệng Tàn thiếu là như vậy! Đầu cô ong ong, bố mẹ cô đều là người trong cục, cô không nghĩ bị nhốt nhập hồ sơ, chính là bởi vì lúc sau mới nhớ một khi nhập hồ sơ, giáo viên đều không thể chuyển tới bộ môn hành chính.

Nhưng hôm nay..... cô lại bị kiện thì càng không thể làm nhân viên công vụ.

Lúc này đây, Phó Cửu được chứng kiến thủ đoạn chính người của đại thần. Xem ra trước kia đại thần nói nhường chính mình, chính là thật sự.

Àn..... Có anh trai che chở cảm giác cũng không tệ lắm.

Nghĩ đến đây, Phó Cửu ngẩng đầu lên, hướng tới Tàn Mạc cười cười.

Tàn Mạc còn không có thời gian quản thiếu niên, lần này không đem người xử lý xong, đại thần là sẽ không thu tay lại, nếu là cổ đông lớn nhất, gặp được loại vấn đề này đương nhiên phải xử lý cho tốt.

Ít nhất cũng phải làm cho mọi người biết, em trai hắn không phải là ai cũng tùy tiện khi dễ.

Hiệu trưởng nghe nói Tàn thiếu tới, vội vã từ bên ngoài chạy vào tổ văn phòng.

Phó Cửu nhìn cái đầu trọc lóc của hiệu trưởng, bỗng dưng liền cảm thấy buồn cười, nhìn không được cong môi mỉm cười.

Tàn Mạc bót thời giờ nhìn thiếu niên một cái, biểu tình lãnh đạm lấy một túi đồ vật từ tay vệ sĩ, ném qua cho hắn.

Phó Cửu cúi đầu nhìn túi đồ trong tay mình lại chính là chocolate được nhập khẩu từ nước Pháp, thực vui vẻ cảm lên ăn.

Đại thần để lại ánh mắt cho cô, cô xem cũng đã hiểu, ý bảo cô ở chỗ này chờ.

Chủ nhiệm Lý bị giáo huấn xong, nhìn Tàn thiếu mang theo mấy vị lãnh đạo vào bên trong văn phòng lớn, trộm quan sát Phó Cửu, đề thấp thanh âm nói: “Khụ.. khụ.. Bạn học Phó Cửu, cuối tuần trường học sẽ ra một danh sách, cử ra mười gia trưởng, đến lúc đó Tàn thiếu nhà cậu cũng tới trường tham dự sao?”

Phó Cửu miệng chứa chocolate, không chút để ý nói: “Hắn là sẽ không.”

Chủ nhiệm nhỏ giọng nói thầm một câu: “Nhưng xem ra Tàn thiếu giống như thực thích vị trí gia trưởng này.”

Nghe vậy, Phó Cửu dừng động tác, cũng tự hỏi vấn đề này.

Không nói, hai người nhìn nhau, trong đầu đồng thời hiện ra trường hợp Tàn thiếu tới tham gia bữa tiệc của các gia trưởng, thì sẽ.....

Cuối cùng, chủ nhiệm Lý truyền giọng tới: “Tôi lập tức báo cáo lên cấp tổ hủy bỏ đề cử gia trưởng lần này, sửa vì hình thức thư từ!”

“Được.”

Phó Cửu cũng cảm thấy làm cổ đông trong trường học, đại thần xác thật không thích hợp vị trí gia trưởng.

Nói vậy, trước tiên đừng nói vấn đề gia trưởng, các vị giáo viên phỏng chừng một câu đều nói không nên lời, bởi vì họ bị khí chất quá cường hãn của đại thần đè ép .....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 201: Tàn Thần bá đạo

Editor: Mỹ Linh cute

Nhóm giáo viên lãnh đạo bây giờ mới cảm thấy không khí lạnh xuống

Tàn Mạc ngồi ở trên ghế da thật, trên mặt biểu tình lãnh đạm, nhưng hắn nói mỗi một câu lại đánh thẳng vào trái tim bọn họ.

Nhóm giáo viên lãnh đạo khi rời đi tay ai cũng run rẩy.

Bắt đầu từ ngày hôm đó, mặc kệ là học sinh tốt hay là học sinh kém, trường học đều bắt đầu đối xử bình đẳng hơn, vẫn cai quản, nhưng là đối với học sinh hư hỏng không nên có kỳ thị, nếu có giáo viên nào kỳ thị, lập tức đuổi!

Trong phòng học, một số người không biết liền nghĩ đám học sinh đã đi rồi.

Chỉ có Tiết Dao Dao còn đang chờ, rốt cuộc Cửu điện hạ cặp sách còn ở đây, tổng hội trở về.

Cô hiện tại liền lo lắng giáo viên vật lý đem Cửu điện hạ kêu đi, có thể lần này việc nguyệt khảo ra vấn đề gì khác hay không.

Mỗi cái người tham gia điện cạnh thi đấu đều biết, lúc này đây thành tích nguyệt khảo đối với bọn họ rất quan trọng.

Nếu Cửu điện hạ xảy ra vấn đề, chiến đội bọn họ .....

Không có chín điện “Hạ gia quân “Sẽ không đầy đủ bất kể có ý nghĩa gì”

Tiết Dao Dao nghĩ đến đây, đi theo đứng lên, liền muốn đi văn phòng bên kia nhìn xem, cửa gỗ mới vừa vừa mở ra, nghênh đón chính là thiếu niên kia gương mặt sạch sẽ tuấn mỹ.

Tiết Dao Dao hai tròng mắt sáng ngời: “Cửu điện hạ, không sao chứ? Giáo viên kêu điện hạ .....

Lời nói của cô còn không có nói xong, liền bởi vì thấy thiếu niên mặt sau là một người con trai mà đột nhiên im bặt.

Tàn, Tàn Thần?

Hắn như thế nào tới?

Tiết Dao Dao trên mặt không khó coi ra tới kinh ngạc.

Phó Cửu lại chỉ là nhợt nhạt cười: “Tôi không có việc gì, lại đây lấy cặp sách. “

Phó Cửu dạo bước đi qua, tay trái tùy ý vừa kéo, liền đem cặp sách ném ở trên vai, một tay còn cầm túi quần, như vậy tư thế luôn là phi thường soái.

Tiết Dao Dao dù sao cũng là biết giới tính của Phó Cửu, nhìn đến Tàn Thần liền có điểm chột dạ, bất quá lại xem bọn họ kia liền tiếp động tác, lại cảm thấy không cần phải chột dạ.

Cửu điện hạ soái, người khác học không được.

Tần Thần hẳn là cũng sẽ không nghĩ tới chuyện Cửu điện hạ là nữ sinh.

“Đi thôi, cùng nhau.”

Phó Cửu đi trở về, sờ soạng một chút đầu Tiết Dao Dao.” Tôi cùng anh Mạc đưa cô trở về. “

Bị sờ đầu! Tiết Dao Dao đỏ mặt lên, mặc dù là đã biết Cửu điện hạ là con gái, cũng khó tránh khỏi sẽ bị cử chỉ đó làm cho đỏ mặt, thật là ôn nhu.

Chỉ là cô vừa nhắc mắt, liền đối mặt với khuôn mặt lạnh lẽo tuấn mỹ của Tần Thần, hẳn ánh mắt không nóng không lạnh đảo qua Cửu điện đặt ở tay cô, môi mỏng như là giờ giờ lên.

Nhưng Tiết Dao Dao lại cảm giác được kia ý cười lạnh lẽo, da đầu tê rần, lập tức nói: “Cửu điện hạ, không cần đưa tôi! Tôi còn hẹn bạn học, liền đi trước, hẹn gặp lại a!”

Tần Thần kia ánh mắt thật là đáng sợ.

So với lúc trước còn muốn đáng sợ.

Liền bởi vì Cửu điện hạ xoa đầu cô?

Tiết Dao Dao nghĩ đến đây, không khỏi nhìn thoáng qua, khi tiếp xúc đến dung nhan giống như thiên thần kia, lập tức đem ánh mắt thu trở về!

Vẫn là quá dọa người!

Phó Cửu còn rất là nghi hoặc nhìn Tiết Dao Dao kia phảng phất phía sau có ác ma đuổi theo cô(Tiết Dao Dao), hơi có chút khó hiểu, mày đẹp nhíu lại.

Tần Mạc cũng không có dư thừa động tác, một cái đuôi tay liền túm chặt cổ áo sau mũ thiếu niên, biểu tình lãnh đạm đem thiếu niên kéo lên xe.

May mắn bây giờ đã muộn, trong trường học cũng không có người nào, nếu không các bạn học đều sẽ nhìn đến, thiếu niên bị Tần Mạc trở thành bao tải xách theo đi, dáng vẻ kia giống như là chủ nhân quần áo thuộc hạ bướng bỉnh.

Thiếu niên là bị Tần Mạc nhét vào sau xe, động tác dứt khoát bá đạo tuyệt đối xưng không ôn nhu...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 202: Mua kẹo đều là tính kế?

Editor: Đậu Đậu

Phó Cửu lúc này mới đoán được đại thần hẳn là đã uống rượu, bởi vì có một ly rượu gần chỗ anh. Hơi thở Tần Mạc phả lên khuôn mặt cô, hơi rượu vang đỏ nhạt cũng tỏa ra, nói một câu: “Điện thoại của cậu dùng để làm trang trí a?”

Phó Cửu “Ân” “Một tiếng? Biểu tình có chút mờ mịt.

Tần Mạc ban đầu chuẩn bị kế hoạch để giáo huấn cô. Sau khi nhìn thấy khuôn mặt Phó Cửu, ý tưởng phai nhạt rất nhiều.

Hắn là anh trai a. Tuổi trẻ nổi loạn cần được chăm sóc che chở.

Hôm nay không thích hợp để giáo huấn thiếu niên.

Nghĩ đến đây, Tần Mạc đem ánh mắt thu về, nói tài xế: “Đi Galaxy SOHO.”

Galaxy SOHO?

Trung tâm mua sắm? Đi làm cái gì?

Phó Cửu không theo kịp suy nghĩ của Tần thần.

Chẳng lẽ đại thần muốn mang nàng đi dạo phố?

Từ khi nào mà đại thần lại thích đi dạo phố?

Phó Cửu mang theo nghi ngờ đầy người tới Galaxy SOHO.

Hai soái ca đẹp trai ngồi ngồi cùng nhau xuất hiện ở trung tâm mua sắm, luôn có một sức hút bắt ngờ, thu hút ánh mắt xung quanh.

Đặc biệt một trong số họ còn có một thiếu niên rất thích cười, quay đầu lại nhìn các chị em, mắt nghiêng, mím môi.

Quá đẹp trai!

Không chỉ là điểm này, quan trọng nhất chính là..... Ở trong mắt hủ nữ, người đàn ông đẹp trai lôi kéo cô tay thiếu niên đi trước, đủ để làm cho não họ tưởng tượng ra bao nhiêu cảnh.

Tần Mặc từ lâu đã quen với tiếng hét chói tai, cho nên cũng không có suy nghĩ những hủ nữ đó rốt cuộc ở hét chói tai vì cái gì.

Phó Cửu nghe ra được, chỉ vào chính mình, lại chỉ vào Tần Mặc, dùng khẩu hình nói: “Chúng ta rất xứng đôi?”

“Rất xứng đôi!” Các cô gái phấn khích không thôi.

Phó Cửu cảm thấy thú vị, nhìn mái tóc đen nhánh của người đàn ông, khoe miệng cười. Nếu như Đại thần biết người khác đem hủ nữ bẻ cong, vẻ mặt của hủ nữ chắc chắn sẽ rất đẹp!

Tần Mặc dừng lại trước một cửa hàng bán kẹo, toàn thân mặc tây trang, xuất hiện ở chỗ này rõ ràng không phù hợp.

Nhân viên tiếp đón khách đều ngây ra một lúc, tiếp theo lại nở nụ cười: “Vị tiên sinh này, xin hỏi ngài có yêu cầu gì?”

Nghe được nhân viên cửa hàng nói, có mấy đứa trẻ bên cạnh quay sang nhìn Tần thần, đôi mắt tròn xoe tràn ngập hứng thú.

“Là người lớn.”

“Người lớn cũng tới mua kẹo sao?”

“Có lẽ anh ta mua cho trẻ con.”

“Àn! Khẳng định là! Haiz, lại một đứa trẻ bị ăn đạn bọc đường, giống như ta. Hiện tại ta không nghe lời, cha ta liền nói việc ta ăn kẹo nói cho mẹ ta, rõ ràng lúc trước là hủ nữ mua kẹo cho ta, còn bảo ta không cần nói cho mẹ ta, nói cái này là bí mật của đàn ông, kết quả..... Ta đã bị tính kế!”

“Ta cũng vậy! Người nói xem anh trai này tính kế ai?”

Các bạn nhỏ đôi thoại sôi nổi, hơn nữa lần đầu tiên nhìn thấy người lớn đi mua kẹo, toàn bộ đều tò mò nhìn xung quanh đây.

“Không xong!” Đám nhóc tí rụt đầu lại: “Anh trai xinh đẹp đang nắm tay anh kia nghe thấy chúng ta nói chuyện!”

Phó Cửu:... Các người nói lớn tiếng như vậy, thật sự rất khó để không nghe thấy!

Nhân viên cửa hàng thật sự lúng túng, liền cố ý hỏi lại một lần: “Tiên sinh...”

Tiếng nói Tần Mặc thật nhẹ, không có cảm xúc gì: “Kẹo que vị chocolate, toàn bộ đều lấy.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 203: Tần thần bá đạo

Editor: Đậu Đậu

“Kẹo que?” Nhân viên cửa hàng cười tươi: “Là mua cho một người bạn nhỏ đúng không ạ?”

Phó Cửu vừa nghe kẹo que chocolate liền biết Đại thần là mua cho nàng, vừa muốn mở miệng phủ nhận.

Tiếng nói lạnh lẽo của đại thần lại truyền tới, thong thả ung dung quý khí: “Đúng là mua cho một người bạn nhỏ.”

Đại thần tuyệt đối là cố ý, nếu không khi hủ nữ nói ba chữ “người bạn nhỏ” còn liếc nhìn cô một cái.

Trước kia nhân viên cửa hàng cũng gặp qua không ít người lớn mua kẹo cho trẻ con, chỉ là trẻ tuổi giống như hai người trước mắt này, thật sự hiếm thấy,

khó tránh khỏi nhiều lời: “Tiên sinh, xin hỏi người bạn nhỏ của ngài tầm khoảng bao nhiêu tuổi? Chúng ta căn cứ vào tuổi để mua kẹo, đặc biệt ngài muốn mua vị chocolate, loại này kẹo không rất thích hợp cho trẻ nhỏ ăn.”

“Mười bảy tuổi.”

Lúc sau, Tần Mặc phun ra ba chữ này.

Không chỉ là nhân viên cửa hàng, ngay cả mấy đứa trẻ trong cửa hàng đều bị sốc, đôi mắt mở to, hỏi: “Mười bảy tuổi? Đó là bao nhiêu?”

“Ta năm nay ba tuổi, một lần ba tuổi là ba tuổi, hai lần ba tuổi là sáu tuổi, ba lần ba tuổi là chín tuổi, bốn lần ba tuổi. .... Bốn lần ba tuổi. .... “ Một nhóc con xòe bàn tay đếm ngón tay, đếm tới đếm lui cuối cùng sốt ruột, khuôn mặt nhỏ phồng lên, dậm chân: “Bốn cái ba tuổi không đủ làm sao đây?”

Bốn cái ba tuổi một đôi tay xác thật không đủ, thật là làm khó nhóc con. ....

Nhân viên cửa hàng khó khăn nói chuyện, xác nhận lần cuối cùng: “Tiên sinh nói chính là mười bảy tuổi? Không phải bảy tuổi?”

“Ân.” Lúc sau Tần Mặc lên tiếng, đem thiếu niên đẩy lên phía trước, môi mỏng khẽ mở: “Tuy rằng hành vi ăn kẹo này như trẻ con bảy tuổi, nhưng khuôn mặt này chính xác là mười bảy tuổi.”

Phó Cửu: ... Cô xác định, đại thần tới mua kẹo chính là vì có thể càng làm hình tượng độc miệng của mình sinh động hơn.

Nhân viên cửa hàng nhìn thấy động tác của người đàn ông, mới ý thức được kẹo chính là mua cho thiếu niên, dừng lại một chút, sau đó cười hồi lố: “Hai người chờ chút, tôi đi lấy kẹo cho hai người.”

Nghe vậy! Đám nhóc con chụm đầu lại, giống như mở hội nghị quan trọng, rất là thâm trầm: “Các người thấy chưa? Anh trai lớn mua kẹo cho anh xinh đẹp!”

“Ân! Thấy rồi! Ta cảm thấy đây là tính toán! Tuyệt đối là tính kế!”

“Chúng ta có hay không nói cho anh xinh đẹp, bảo anh ấy đừng lấy?”

“Không tốt lắm đâu, vẻ mặt của anh xinh đẹp trông rất muốn ăn. Haiz, ta có thể hiểu anh ấy, khi ta không được ăn kẹo, cũng là cái khuôn mặt như này.”

Phó Cửu: .... Khuôn mặt cô như thế nào? Không phải rất đẹp trai sao?

Còn có, những đứa nhóc bên kia, lúc các người đang nói thì thầm, nên nói nhỏ tiếng xuống một chút?

Bất quá. .... Có một túi kẹo que lớn để ăn, thật sự là hạnh phúc.

Hơn nữa thương hiệu sô cô la này rất ngon, pha trộn với kẹo, tạo ra một hương vị tuyệt vời.

Chờ đến khi Tần Mặc thanh toán xong, Phó Cửu bóc một cây ngậm ở trong miệng. Tóc bạc xinh đẹp cùng chớp mũi hoàn hảo, nhìn qua ngoan ngoãn hơn rất nhiều.

Tần Mặc cảm vị, mắt liếc nhìn thiếu niên một cái, hài lòng xoa mái tóc bù xù của thiếu niên, biểu tình lạnh nhạt như cũ: “Lần này đi không tồi. Nhưng nếu ta nhìn thấy người xoa đầu ai, không phải là kẹo sẽ bị ném vào thùng rác, mà toàn bộ Giang thành đều không ai dám bán cho người nỡ cây kẹo que, hiểu ý ta chứ?”

Phó Cửu: ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 204: Đại thần mang thiếu niên đi mua nội...

“Tôi nói là kịch bản!”

“Anh trai này so với cha tôi còn tàn nhẫn hơn, không cho người bán kẹo cho anh đẹp trai kia, quá dọa người.”

“Anh xinh đẹp làm cục cưng của hần thật thê thảm.”

“Ừ, thật thê thảm!”

Đám nhóc tí cùng nhất trí gật đầu.

Nhân viên cửa hàng đứng bên cạnh nghe mà muốn mắc phải bệnh xấu hổ luôn.

Phó Cửu cầm kẹo, một tay chống đỡ, liền nhảy vào, động tác kia rất là đẹp trai, chân dài đứng ở kia, sau đó hướng phía một tiểu nữ hài trong đó chớp mắt, cong lưng nhẹ giọng nói: “Vùng trộm nói cho các cô biết, anh trai uống rượu xong, tôi làm những việc này đều là vì dễ hấn vui vẻ, nhân tiện nhắc tới, cô xem tôi lớn như vậy, chỗ nào giống cục cưng của hấn?”

“Uống xong rượu?” Đám nhóc tí lại tiến lên một chút, dùng ánh mắt không giống như nhìn người nhìn Tàn thần đứng ngoài cửa.

Tàn Mặc nhướn mày, không nghe thấy Phó Cửu nói gì, cũng biết là thiếu niên giờ trò quý, tay trái duỗi ra, liền đem thiếu niên túm trở về.

Nhân viên cửa hàng nhìn toàn bộ quá trình đều há to miệng, là cho cô kinh ngạc nhất chính là thân thủ của thiếu niên tóc bạc kia, quá ngẫu!

Đối phương thật sự không phải là làm cảnh sát sao?

“Trẻ con mà cậu cũng không buông tha.” Giọng nói của Tàn Mặc rất lạnh, gia hỏa này thả ra lại phóng điện lung tung.

Phó Cửu ừ một tiếng: “Anh Mặc chẳng lẽ không cảm thấy những đám nhóc tí đó rất đáng yêu sao?”

Tàn Mặc không có nói gì, chỉ nghiêng một gương mặt tuấn mỹ như thiên thần, mang theo thiếu niên lên tầng ba.

Phó Cửu ngay từ đầu còn đang suy nghĩ, đại thần cuối cùng mang cô đi đến một tầng khá bình thường.

Phía trước lầu hai... Là thời trang trẻ em

Lầu ba bố trí liền rất hiện đại hoá, các loại nhãn hiệu lớn đều có, chỉ là... Đại thần tới chỗ nào dạo cũng được, vì sao lại cố tình tới dạo CK?!

Đều là quần lót, nhìn rất cay mắt...

“Đi chọn hai cái.” Tàn Mặc hướng phía Phó Cửu nhướn mày, vẻ mặt lạnh nhạt.

Phó Cửu... Cô là con gái, mua quần lót nam nhân làm gì! (để mặc:v)

“Cái này đều không cần.” Phó Cửu đẹp trai giờ tay cầm kẹo lên: “Tôi có cái này là đồ khen thưởng được rồi.”

Tàn thần nếu có thể cự tuyệt người khác, thì không gọi là Tàn thần rồi.

“Đi chọn, đừng luôn khiến cho mình nhu nhược, lúc nào cũng màu trắng.”

Phó Cửu... Đại thần hiện tại không công kích thành tích cô, bắt đầu công kích “Nội y” của cô?

“Màu trắng thì làm sao?” Phó Cửu thì cảm thấy đây là một nhan sắc vô cùng đáng khen, hấn là sẽ được những người bệnh thích sạch sẽ như đại thần thích.

Tàn Mặc nghiêng mắt, nhìn thiếu niên: “Theo phân tích tâm lý học, người bên dưới kia mới thích mặc đồ trắng đấy..”

Phó Cửu...

Trường hợp như vậy, nhân viên cửa hàng còn do dự có nên nói chen vào không.

Tàn Mặc giờ ngón tay thon dài lên, chỉ về phía quần lót màu đen treo ở bên phải: “Kiểu dáng kia, muốn một cái...” Nói tới đây, hấn nghiêng người đi, nhìn lướt qua hai chân Phó Cửu, bờ môi vừa hơi đượm nét trào phúng ấy chợt cười: “Cho hấn lấy kích cỡ nhỏ nhất.”

“Vâng, tiên sinh.” Nhân viên cửa hàng cảm giác đối thoại có thể bình thường, vội vàng quay đầu đi đóng gói đồ.

Phó Cửu cứ có cảm giác cái ánh mắt đại thần nhìn cô kia tràn ngập sự sỉ nhục đối với loài người.

“Tôi là cỡ trung.”

Nhân viên cửa hàng ngừng lại, quay đầu lại, chỉ thấy thiếu niên đối với cô nhẹ nhàng cười: “Phiền cô, cho ta lấy cỡ trung.”

“Này...” Nhân viên cửa hàng không biết nên nghe ai.

Tàn Mặc vẻ mặt lạnh nhạt, không nói thêm gì.

Nhân viên cửa hàng thấy thế, liền thiên vị thiếu niên bên này: “Tốt, ngài chờ.”

Phó Cửu mỉm cười gật đầu, thuận tay đặt lên vai nam nhân, khuôn mặt tuấn tú tới gần, tiếng nói rất chậm rất chậm: “Anh Mạc, tôi không có nhỏ như anh tưởng đâu...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 205: Hai người đẹp mắt

Editor: Kim Dạ Chi Nguyệt

Tần Mạc thân ngọc dài đứng ở kia, tùy ý để thiếu niên ở bên tai hần trâu chọc, một thân tây trang phẳng phẳng phiu quý khí, cảm giác cảm dục đậm đậm vô cùng.

Ngược lại là hai cô gái đứng ngoài, lúc này các cô thực là muốn chụp cho hai tên soái ca đang quảng vai bá cổ này một tấm ảnh.

Đặc biệt là thiếu niên nhón chân, một màn ở bên tai nam nhân câu môi cười khê, quả thực chính là một màn hồng phấn tỏa ra, quá đẹp mắt, làm cho người xem mặt đỏ tim đập!

Nhưng lúc mà các cô chuẩn bị cầm di động lên, nam nhân đột nhiên có động tác, trực tiếp kéo cổ tay thiếu niên, đem người ả vào phòng thử đồ, dáng người cao lớn đề thấp, khê cong người, giọng nói trầm thấp có chút lạnh nhạt: “Muốn chứng minh mình không nhỏ? Đi vào, cởi quần, anh giúp em đo.”

Cô không có thì sao đo được? Phó Cửu liền cảm thấy hoàn cảnh này hơi nguy hiểm, cô sao có thể quên hôm nay Tần thần uống rượu, không thể tùy tiện trâu chọc.

“Anh Mạc, em sai rồi.” Lúc này phải lấy lui làm tiến: “Em không nên thổi khí vào tai anh.”

Tần Mạc khiêu mi, nhìn gương mặt có vẻ buồn bực của thiếu niên, cuối cùng buông tay ra, giọng lạnh nhạt: “Biết sai là tốt.”

Nhân viên bán hàng khê nói: “Tiên sinh, quần lót đã giúp ngài gói kỹ, hai vị còn muốn mua cái khác không?”

“Kiểu dáng giống như thế, cỡ lớn.” Lúc Tần Mạc nói đến câu này, nhìn về phía Phó Cửu, trào phúng nhàn nhạt, ý tứ kia giống như là đang nói, cậu mặc đồ cỡ trung, còn thấy mình không nhỏ?

Phó Cửu xem hiểu về mặt kia, có chút không tự nhiên, làm cô có ý nghĩ muốn xem bộ vị nào đó của đại thần, thật có điểm xấu hổ.

Phó Cửu trong lòng còn đang suy nghĩ, thế cho nên lúc đại thần hỏi cô còn muốn cái gì, cô tiện tay chỉ về phía một cái... Tạo hình rất kỳ lạ... CK khi nào ra đồ như vậy!? Còn mang theo một cái đuôi mèo màu đen?

Tần Mạc cũng chú ý tới thiếu niên chỉ vào cái quần lót kia, ánh mắt dừng một chút, lạnh nhạt nói: “Thật không nghĩ tới em còn có khẩu vị như vậy, có điều, không thể mua cho em đồ như vậy, em còn đang ở thời kỳ phát dục, mặc đồ chật đối với cơ thể không tốt, hướng chỉ là loại này...”

Nói tới đây, Tần Mạc nhú mày, giống như đang suy nghĩ từ miêu tả, suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng vẫn là tuân theo đáy lòng: “Kiểu dáng biến thái.”

Nhân viên nữ ở bên cạnh cười, bộ dáng che miệng, như là đang nỗ lực khắc chế sự không tôn trọng đối với khách hàng.

Phó Cửu lần này là thật sự buồn bực, cùng đại thần đi dạo phố cũng có thể làm cho danh tiếng mất hết, cô vừa rồi thật sự chỉ tiện tay chỉ.

Chẳng qua nhân viên nữ không có nghĩ như vậy, thời điểm đưa cho cô túi đồ, rất dịu dàng đề thấp thanh âm nói: “Tôi đều hiểu, soái ca, cậu lần sau có thể lên lút đến mua, nhìn cậu đẹp trai như vậy, tôi chỉ tính cho cậu 90%.”

Phó Cửu: Giảm giá như vậy cô thật sự không muốn...

Vốn cho rằng đi theo đại thần dạo phố, dọc đường lòng sẽ luôn trầm xuống, không nghĩ tới, kế tiếp đại thần đột nhiên chuyển gió, chỉ vào một cái áo lông màu trắng trong đó, đề cho Phó Cửu đi vào thử.

Phó Cửu cũng cảm thấy áo lông kia không tồi, nghĩ tới sắp đến mùa đông rồi, mặc đồ ấm là quan trọng nhất, cũng không có cự tuyệt.

Phòng thử đồ đương nhiên khóa.

Có kinh nghiệm lúc trước, Phó Cửu ở phương diện này vô cùng chú ý.

Thiếu niên ở trong phòng thử đồ thử quần áo, nam nhân an vị ngồi ở trên sofa chờ, trên chân dài lại còn treo một cuốn tạp chí về trang phục, hình tượng hữu ái như vậy, thật sự rất khó để người ta không nghĩ nhiều...

Chương 206: Áo anh em, áo tình nhân ?

Editor: Mỹ Linh cute

Áo lông thú công cùng nguyên liệu đều được chú ý, chỉ cần là nhìn qua liền biết vô cùng mềm mại, càng đừng nói đến cảm giác mặc ở trên người, vừa giữ ấm vừa thoải mái.

Áo chỉ có một màu trắng như tuyết mặc trên người của người khác có lẽ sẽ bị hủy.

Nhưng mặc ở trên người Phó Cửu, lại chỉ làm người cảm giác thiếu niên đó có làn da trắng như tuyết với một đôi mắt đen láy.

Hơn nữa mái tóc màu bạc kia phát sáng, khuyên tai màu đen trên nước da trắng đó, chỉ là một cái ngược mắt cười khê, khiến cho nhân viên nữ sĩ ngốc ngây ra một lúc: “Hảo soái!”

Đến nỗi có bao nhiêu soái, Phó Cửu có bao nhiêu thích hợp với màu trắng, không thấy người sẽ không biết.

Cô mặc cái áo kia vào như nó làm ra cho cô vậy, kia áo lông cũng không có cổ áo, lộ ra xương quai xanh rất là trắng nõn, nhưng cổ tình Phó Cửu trên người lại mang theo kia vẻ tà nịnh yêu nghiệt, như vậy quả thực làm trái tim mọi người đập rối loạn tiết tấu.

Ngồi ở trên sofa Tần Mặc dần dần, không nói một lời, sừng mặt quay qua đây, lại nhìn đến, lúc sau, thiếu niên giơ tay trái sửa sang, con ngươi thâm thúy không khỏi trầm trầm.

Tiếp theo, hắn đứng lên, đến gần Phó Cửu, ngón tay thon dài vừa động, vuốt phẳng đầu lông xù xù tóc bạc cho thiếu niên.

Phó Cửu ngược mắt, hai người ánh mắt gặp nhau, cô hướng tới Tần Mặc cười, đồng tuyết sơ dung sáng lạn.

Như vậy ấm áp, giống như dùng đầu ngón tay đều có thể cảm nhận được.

Tần Mặc câu môi dưới, bên cạnh các nữ hài tử một người tiếp một người đều hoa si giống nhau bùng khuôn mặt của mình!

“Như thế nào có thể có người soái như vậy? Một soái còn soái một đôi!”

“Các ngươi thấy được sao? Mới vừa soái ca kia giúp thiếu niên tóc bạc sửa sang lại tóc, tâm tôi đều thay đổi! Hắn cười, cùng vừa rồi một chút đều không giống nhau!”

“Không cần nói nữa, máu của tôi sắp chảy ra rồi!”

Nhân viên nữ ở trong tiệm thời gian dài, thị lực thấy cũng có, thấy người thế này, lập tức mở miệng nói: “Trên thực tế chúng ta còn có cái áo lông lớn hơn, rất thích hợp hai anh em cùng nhau mặc, tiền sinh muốn hay không suy xét cũng mặc một cái?”

Nghe vậy, Tần Mặc chọn một chút, nhớ tới lúc trước hắn cùng Lý tổng giao lưu, thiếu niên luôn là thích được nhiều chú ý, áo dành cho anh em tuy rằng cũng không trong phạm vi suy xét của hắn, nhưng là lại vẫn có thể xem là một biện pháp tốt để kéo gần quan hệ.

“Tốt.”

Nghe thấy Tần Mặc nói vậy, Phó Cửu nhiều ít có chút ngoài ý muốn, rốt cuộc đại thần người như vậy, ngày thường không phải mặc tây trang thì là mặc chiến phục, không nghĩ tới hắn cũng có thể tiếp thu màu trắng?

Tần Mặc mặc áo lông kia vào cảm giác cùng Phó Cửu hoàn toàn ngược lại, tuy rằng đều là soái khí, nhưng Tần Thần chính là có thể làm người khác cảm giác được người sống chó tiền lại gần, lạnh băng quý khí, tay áo to rộng, thiết kế độc đáo, càng là làm hắn giống như huyết thống quý tộc, một cái quay mặt liền đủ để cho những cô gái điên cuồng như lửa.

Chỉ là có thiếu niên đứng ở bên cạnh hắn, các cô gái đều không tự chủ được đánh mất ý niệm kia.

Bởi vì so với đem đàn ông đoạt lấy, hai người soái khí như vậy nhìn qua càng làm cho người cảm thấy trong lòng phiếm ngọt.

Hai người đều xuất sắc lại mặc vào quần áo giống nhau, chỉ chốc lát sau liền khiến cho các em gái oanh động.

Cũng may mắn Tần Thần động tác thực nhanh chóng, không cho phóng viên nào cơ hội chụp hắn.

Chỉ là thu được mệnh lệnh chờ ở trong xe, Lương bí thư xem hai người ăn mặc, hoàn toàn dừng lại!

Hắn, hắn nhìn thấy gì?

Áo tình nhân .....áo tình nhân!?

Thiếu gia, cậu như vậy, tôi làm như thế nào đối với phu nhân cùng ông chủ nói lẽ phải, cậu nói!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 207: Điện cạnh thi đấu muốn tới!

Editor: Đậu Đậu

Tần Mặc đương nhiên cũng chú ý tới tầm mắt của Lương bí thư, nhân nhát liếc về phía anh.

Ánh mắt kia thật lạnh!

Lương bí thư run lên, khó khăn đem nghi vấn trong miệng nuốt vào, bắt lực nhìn chiếc áo lông trắng kia từ gương chiếu hậu.

Tiếp theo còn có một cuộc phỏng vấn chơi game, Tần tổng nếu mặc loại này trang phục xuất hiện ở trước mặt mọi người, chắc chắn sẽ gây ra rất nhiều sự chú ý. Từ trước đến nay, Tần tổng không bao giờ mặc như vậy ở trước mặt mọi người.

Đi dạo một thời gian, Phó Cửu đã sớm đói bụng, Tần Mặc nghe được tiếng bụng thiếu niên kêu, sai người đi mua một đồng hồ ăn, toàn bộ đều đưa cho thiếu niên: “Muốn ăn cái nào, chọn một cái.”

Phó Cửu không kén ăn, thích nhất là ăn thịt, lấy một cái hamburger thịt gà trong số đó.

Hamburger với Coca, chính là ngon nhất.

Phó Cửu ăn một miếng to, khiến khuôn mặt tuấn tú phồng cả lên.

Tần Mặc nhú mày.

Lương bí thư còn tưởng rằng Tần tổng nhà bọn họ sẽ dạy Phó Cửu không được ăn ở trong xe, chờ về đến nhà rồi ăn. Tần thiếu luôn có thói quen ở sạch, mọi người ở Giang thành đều biết.

Nhưng hắn không nghĩ tới chính là, tổng tài thế nhưng cái gì cũng không nói, ngược lại cầm lấy khăn giấy tới, khuôn mặt ghét bỏ lau khước miệng thiếu niên: “Đi Phó gia trước.”

“Dạ, thiếu gia.” Tài xế nghe được Tần Mặc phân phó, quay đầu xe.

Phó Cửu đảo mắt qua người đàn ông đang xử lý vấn kiện bên cạnh, suy nghĩ một chút đại thần vừa rồi cũng không có ăn com, rút ra một miếng khoai tây chiên, đặt ở trên miệng hắn.

Tần Mặc thật sự không ăn đồ ăn vặt, nhưng là tuổi trẻ nổi loạn, tốt nhất không nên từ chối hắn.

Há mồm, cắn một miếng.

Hương vị cũng không tệ lắm, mặc kệ thiếu niên kia lăn lộn.

Lương bí thư trên đường đi đều cảm thấy mình đang chịu đựng bạo kích, cho đến khi Phó Cửu về đến nhà.....

Tổng tài nhà bọn họ thấp giọng cảnh cáo, đôi mắt thâm thúy mê người: “Đừng có tùy tiện trêu chọc người khác, nghỉ ngơi một ngày, một ngày sau chính là thi đấu. Ta ở tầng cao nhất của Tần thị, lấy quần áo đồng phục, ta sẽ chờ ngươi đến, hiểu chưa?”

“Hiểu rồi.”

Đây là lần đầu tiên Phó Cửu đáp lại lời Tần Mặc. Không biết vì cái gì, mà là ngay cả chính cô đều cảm thấy có thể cùng đại thần trở thành đồng đội, nghĩ đến thôi cũng thấy nhiệt huyết sôi trào.

Lương bí thư lại không hiểu, không nhận được quay đầu lại nhìn thoáng qua, thầm nghĩ, tổng tài không giống như là chăm sóc em trai...

Sau khi Hân Mã lái xe về, Phó Cửu mới đi bộ về phía biệt thự.

Hạ Hồng Hoa ngồi ở trong nhà còn chưa biết thành tích của Phó Cửu.

Nàng lại liếc mắt nhìn trang web một lần, trong lòng nghĩ nó không hoạt động, nàng liền chủ động rút lui.

Hạ Hồng Hoa rất rõ ràng thành tích của Phó Cửu. Nhưng thật ra miễn cưỡng có thể đạt tiêu chuẩn, lần nào kiểm tra vật lý cũng chỉ được vài chục điểm.

Nàng không học hành nhiều, cũng không hiểu vật lý là cái gì.

Chỉ là nếu danh sách này thật sự xuất hiện ở cuộc thi đua ngày kia. Vì thành tích nên Phó Cửu không thể dự thi, đến lúc đó sẽ phải chịu nhiều công kích.

Hạ Hồng Hoa trước kia cũng nghĩ tới có thể làm con mình thành tích tốt hơn một chút. Nhưng là nàng càng tin tưởng hơn, đòi người còn rất dài, con nàng hiện tại nghe lời như vậy, làm thế nào để cho con vui vẻ, hạnh phúc.

Không nghĩ tới rằng, Hạ Hồng Hoa bên này còn chưa có quyết định tốt, trong nhà có điện thoại gọi tới, là trường học gọi tới đây: “A lô, có phải Hạ phu nhân không?”

”Tôi đây. “

“Ngài không cần lo lắng, hôm nay tôi gọi điện thoại tới là nói cho ngài một tin tức tốt. Lần này Phó Cửu tiến bộ rất lớn, tổng thành tích đứng đầu cả năm môn. Chúng tôi đã nhận được đơn xin tham dự cuộc thi của Phó Cửu, trường học đã đồng ý, xin hỏi Hạ phu nhân ngài có đồng ý không?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 208: Hạ Hồng Hoa vui vẻ đến điên rồi

Editor: Đậu Đậu

Beta: Sứu nhi

Tất... Tất cả năm môn?!

Trên mặt Hạ Hồng Hoa kinh ngạc không kể xiết. Trong nháy mắt, bà nghi ngờ có phải tai mình có vấn đề hay không?!

Điện thoại bên kia còn ở vang: “Hạ phu nhân? Ngài có nghe thấy không? Hạ phu nhân?”

“Tôi.....” Lúc này, Hạ Hồng Hoa mới phục hồi tinh thần, do dự hỏi một câu: “Trường học có mấy Phó Cửu? Cô giáo người có phải gọi nhầm điện thoại hay không?”

“Làm sao nhầm được.” Cô giáo cười khẽ một tiếng: “Toàn trường chỉ có Phó Cửu nhà phu nhân, số điện thoại gia đình hắn cũng điền là số này.”

Hạ Hồng Hoa ngăn kích động không được, vội vàng nói: “Ý, ý của cô là Phó Cửu nhà tôi, chính là con tôi, hắn thật sự đạt hạng nhất?”

“Đương nhiên là thật, ngày mai thành tích sẽ được công bố. Hiện tại quan trọng nhất chính là hắn xin tham gia trò chơi, mà cạnh tranh ngoại khóa thường phải trải qua sự đồng ý của cha mẹ. Lần này tôi gọi điện thoại tới chủ yếu muốn Hạ phu nhân đồng ý phương diện này.”

”Tôi đồng ý. “ Hạ Hồng Hoa trên mặt đỏ bừng, cao hứng nên giọng điệu đều đều biến hóa: “Chỉ cần trường học bên kia không có vấn đề, con tôi làm cái gì, tôi đều đồng ý.”

Trước kia cô giáo biết Hạ Hồng Hoa thương con, nhưng là trong nhận thức của mình. Cũng không biết ai tung tin vịt, đem mẹ Phó Cửu bị ma ám

Đối với họ, Hạ Hồng Hoa là một người nhà quê ngang ngược vô lý, tố chất thấp không nói, coi con trai làm cái gì cũng đúng.

Lần này chỉ bằng cuộc điện thoại này, cô giáo kia mới biết được, thì ra Hạ Hồng Hoa căn bản không phải như cô nghĩ.

Người phụ nữ trung niên này mặc dù không có văn hóa, nhưng là bà ts không kiêu ngạo, ngược lại rất lịch sự, dù cho là dung túng cho con, cũng là ở trong tình huống trường học cho phép.

Hơn nữa có đứa con giống như Phó Cửu, ai lại không muốn dung túng hắn?

Cô giáo kia cũng là một người mẹ. Khi gọi điện thoại đang xem phỏng vấn lúc trước, Phó Cửu chỉ nói một hai câu ngắn ngủn, nhưng cô biết, thiếu niên này xứng đáng để bất kì ai yêu quý!

Phó Cửu mở cửa, nhìn đến chính là vẻ mặt vui mừng của Hạ Hồng Hoa.

Đều nói nữ nhân lớn tuổi cùng con gái không có gì khác nhau, Hạ Hồng Hoa cùng Phó Cửu còn thân cận hơn thế.

Sau khi nhìn thấy Phó Cửu, Hạ Hồng Hoa giống như nữ sinh vây xoay quanh Phó Cửu: “Cửu, mẹ nhận được điện thoại ở trường con, cô giáo khen con nửa ngày, còn nói mẹ giáo dục con thật tốt. “

”Thưa Hạ phu nhân, mẹ vẫn luôn giáo dục con tốt. “Phó Cửu đem Hạ Hồng Hoa kéo tới, mỉm cười ngồi xuống: “Bằng không người tài giỏi như con là từ đâu tới?”

Hạ Hồng Hoa nghe Phó Cửu nói như vậy vừa nói, cười càng tươi: “Đúng! Lý nào lại như vậy! “

Trần Hiểu Đông vừa mới từ bên ngoài đi vào tới còn không biết đã xảy ra chuyện gì, liền thấy thiếu gia của hắn đang dùng thủ đoạn con gái trên người phu nhân, trong lòng thở dài một hơi.

Vì cái gì hắn cảm giác từ khi tỉnh táo lại ở bệnh viện, thiếu gia càng ngày càng giống yêu nghiệt.

Hôm nay mới vừa có kết quả thi, thiếu gia không phải là bởi vì làm bài không tốt, cho nên trước tiên nói phu nhân đi dự phòng cửa sau đi?

Trần Hiểu Đông trầm nghĩ, thiếu gia thi không tốt cũng không có gì. Thiếu gia có thể hiểu chuyện như bây giờ, hắn sẽ đi theo thiếu gia cả đời.

Để bày tỏ lòng trung thành, Trần Hiểu Đông thừa dịp Hạ Hồng Hoa không đề ý, thấp giọng nói với Phó Cửu: “Thiếu gia cậu yên tâm, tuy rằng ngày mai toàn trường đều sẽ công bố kết quả, nhưng tôi sẽ nghĩ cách giúp cậu giấu điểm, không cho phu nhân biết được!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 209: Đồng ý dự thi

Editor: Đậu đậu

Phó Cửu ngồi ở trên sô pha, trên người vẫn còn mặc đồng phục, một bàn tay đặt trên ghế sô pha, toàn thân trên dưới đều là đẹp trai tà nịnh: “Ai nói với người, ta lo lắng mẹ ta sẽ biết thành tích của ta? “

Trần Hiểu Đông vừa nghe lời nói kia, đôi mắt sáng lên: “Hay là thiếu gia đã thi vượt một người? Thật tốt quá!”

“Cái gì vượt một người?” Hạ Hồng Hoa đi tới, khuôn mặt tròn, mặt mày che dấu không được ý cười: “Cửu gia nhà chúng ta đạt hạng nhất năm môn!”

Năm môn. .... Đúng đâu?!

Trần Hiểu Đông cả người đều hóa đá.

Hôm nay bị trường học bị điên rồi, đạt điểm tuyệt đối năm môn, là thiếu gia của bọn họ?!

Thiếu gia rốt cuộc là ăn cái gì, làm thế nào trở nên lợi hại như vậy?

Chẳng lẽ là bởi vì. .... Tàn thiếu? Sức mạnh tình yêu thật là vĩ đại.

Trước kia hắn không tin, hiện tại nhìn đến thiếu gia nhà hắn, hắn cái gì cũng tin.

Trước kia thiếu gia không chạm vào máy tính. Bây giờ thường xuyên tự nhốt mình trong phòng ngủ, ngày nào cũng chơi trò chơi.

Không chỉ như vậy, còn có bài tập vật lý, thiếu gia từ khi nào vâng lời ôn tập thế?

Những thay đổi này là bởi vì Tàn thiếu!

Xem bộ dạng cao hứng của phu nhân, bí mật này, hắn liền tự mình nuốt vào trong bụng đi. ....

Nhưng Hạ Hồng Hoa lo lắng cũng không phải cái này, mà là: “Cửu gia, mẹ nhìn thấy hệ thống báo danh trên trang web, đội của con là người từ đâu tới?

Đều sẽ chơi game sao? “

“Đương nhiên. “Phó Cửu cười khê.” Mẹ, việc thi đấu giao cho ta, người cứ ở nhà nghỉ ngơi là được. “

Hạ Hồng Hoa nghĩ thầm, Cửu gia nhà nàng nói “chơi game” cùng định nghĩa chơi game của nàng chắc chắn không giống nhau. Nàng nói chuyên nghiệp, thậm chí không phải chuyên nghiệp, ít nhất cũng là tài năng.

Nhưng mà, chỉ cần Cửu gia vui vẻ thì có thể làm ngay bây giờ. Nguyên vọng lớn nhất của Hạ Hồng Hoa cũng là làm con vui vẻ, mặc kệ là làm cái gì. ....

Lúc này, ở khách sạn lớn phía Tây Giang thành, Phó Trung Nghĩa vì Phó Hi Minh tham gia cuộc thi còn cố ý tổ chức một tiệc rượu nhỏ.

Ngoài sự hiện diện của đối tác kinh doanh của Phó gia và lãnh đạo trường học, còn có bạn bè của Phó Hi Minh. Cứ như vậy, cánh truyền thông cũng sẽ tới.

“Phó thiếu, nghe nói cậu đối với điện cạnh lần này rất nắm chắc? “Khi phóng viên phỏng vấn, khóe miệng đều mang theo ý cười, đủ để nhìn thấy đây là người của Phó Hi Minh.

Phó Hi Minh mặc một bộ vest trắng, khuôn mặt nhỏ mang theo cao ngạo: Đương nhiên, tôi tin tưởng năng lực của tôi, càng tin tưởng thực lực của đội chúng tôi, Điện cạnh là thi đấu sơ cấp, chúng tôi tự tin sẽ thắng.”

“Điều này ta rất tin tưởng!” Phóng viên nói thực nhiệt huyết: “Lúc này Phó thị có không ít người tài tham gia đội. Ngay cả, bản thân Phó thiếu cũng là người tài nổi danh trong trò chơi, là ai, hiện tại ta không thể nói. Nhưng nói chung, Điện cạnh là một giải đấu đáng mong chờ!”

Ngành sản xuất chính là như vậy, ngoại trừ bản thân phải có năng lực, còn có chính là phải biết làm mọi việc cùng lảng xê.

Phó Hi Minh đã chịu ảnh hưởng của mẹ mình, học xong cả bộ diễn xuất.

Phó Trung Nghĩa cảm thấy tự hào khi nhìn vào con trai. Khi tiếp đãi khách khứa, trên mặt đều cười tươi.

Bên kia một lãnh đạo trường học cũng đã tới.

Phó Trung Nghĩa khâm phục nhất chính là nhà tri thức, vội vàng mang theo Phó Hi Minh đi đón.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sừng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 210: Vả mặt Phó Hi Minh

Giáo viên lãnh đạo trường trung học cũng cho Phó Trung Nghĩa mặt mũi, cười ha hả nói: “Phó tổng giáo dục con trai rất tốt, thành tích lần này tốt đến làm người ta giật mình, trường học vốn định cử hành khen thưởng mới phụ huynh tới, nhưng lại sợ chậm trễ bọn học sinh học tập mới hủy bỏ, bất quá Phó tổng ngài vẫn nên đi trường học nói ngài rất cuộc đời con trai như thế nào a.”

Phó Trung Nghĩa vừa nghe lời nói kia, còn tưởng rằng thầy giáo đang khen con trai nhỏ của ông, trên mặt càng thêm đắc ý, ngoài miệng còn khiêm tốn nói: “Làm gì có, Hi Minh từ nhỏ đã rất hiểu chuyện, mặc kệ là trò chơi hay học tập trước nay đều rất tốt, đứa nhỏ này rất giỏi, người làm cha như tôi đều nhận tiện nhận chút ánh sáng từ nó.”

Ai biết lúc thầy giáo lãnh đạo kia nghe đến lời nói này trong nháy mắt người đều cứng lại, rất là xấu hổ giật giật yết hầu, sau đó mới nói: “Kia, Phó tổng, tôi nói chính là con trai lớn của ông Phó Cửu.”

“Hắn?” Biểu tình của Phó Trung nghĩa trông rỗng một lát, ông như thế nào cũng không dự đoán được đối phương nhắc tới là phế vật không biết cố gắng kia.

Phó Hi Minh khi nghe được tên Phó Cửu chỉ hận không thể lột xương đối phương, cao ngạo cười một tiếng: “Nguyên lai chủ nhiệm nói chính là anh trai em? Xen ra đại ca cuối cùng cũng đã hiểu chuyện, biết học tập, có thể làm chủ nhiệm khen thành tích chắc là không tôi, hạng hai mươi từ dưới đếm lên sao?

“Thành tích ngày mai mới công bố, bất quá đại ca cậu có thể lợi hại hơn so với trong tưởng tượng của cậu nhiều.” Chủ nhiệm khi nói đến Phó Cửu biểu tình liền thay đổi: “Tôi trước giờ chưa từng gặp qua học sinh thông minh như vậy, năm môn đạt điểm tối đa, thời điểm hắn kiểm tra tiếng anh là tôi giám thị, không đến một giờ liền nộp bài thi, viết văn Tiếng Anh thật rất tốt, làm cả năm hạng nhất, trừ bỏ thành tích năm đó của Tần thiếu hắn không có vượt qua thi các học sinh trước mắt không ai hơn hắn, Phó tổng, con trai lớn của ông thật quá hoàn mỹ, tuyệt đối sẽ trở thành nhân vật phong vân trong trường học, ngay cả con gái học sơ trung của tôi cũng mê hắn, cả ngày đều kêu tôi mang nó đi xem nam thần trung học, cũng không biết tìm đâu ra ảnh của hắn sau từ đó về sau con gái tôi liền hiểu chuyện không ít, đây chẳng lẽ chính là lực lượng thần tượng trong thuyết thuyết, ha ha ha.....”

Chủ nhiệm sáng khoái cười, nói xong lời cuối cùng của mình thì đi, hoàn toàn không chú ý sau khi nghe những lời của ông, Phó Trung Nghĩa và Phó Hi Minh đều sắc mặt xanh mét.

Đặc biệt là Phó Hi Minh, cả bàn tay đều nắm chặt, đầu ngón tay đâm vào lòng bàn tay.

Lời nói này của chủ nhiệm làm cho hắn ta cảm thấy như ai đem bàn tay đánh vào mặt hắn ta, trên mặt nóng rất khó chịu.

Hạng nhất cả năm?

Cái kia phế vật?

Sao có thể?

Còn cái gì lực lượng thần tượng?

Hắn so với bất cứ ai đều rõ tên kia biến thái cỡ nào, rõ ràng chính mình là nam, thấy người cao hơn hay mạnh hơn hai mắt đều không dứt ra được, liền sẽ rải tiền khoe mình giàu.

Một kẻ bất lực như vậy, có cái tư cách gì là nhân vật phong vân trong trường học?

Phó Hi Minh nheo mắt, chờ khi thi đấu Điện Cạnh xong, mẹ nó Hạ Hồng Hoa phá sản công ty, hắn sẽ đưa tay hảo hảo dạy dỗ tên phế vật không có mắt kia!

Ngày hôm sau, công bố kết quả thi, tất cả học sinh đều vây quanh bảng thông báo.

Trong đó ngày Phó Cửu đi thi cũng là ngày hắn bị trào phúng

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211: Tự cho là đúng bàn phím khác, Hắc tử

Có một vài người đều có điểm tự cho mình siêu phàm.

Đều cảm thấy mình học rất xuất sắc một chút liền khinh thường cái này, khinh thường cái kia, hơn nữa còn cảm thấy mình rất chính nghĩa.

Phó Cửu là người vừa cao lại vừa đẹp trai nhưng thành tích không tốt, bọn họ cũng sẽ không ưa.

Một bộ dáng “Ta chính là không thích người.”

Trên thực tế không có ai quan tâm họ thích hay không thích.

Hết thấy bọn họ đều cho rằng mình rất quan trọng, cho nên khi xem thành tích đều là một khuôn mặt cao ngạo

Sau khi bọn họ xem xong thành tích của mình liền xem qua vị trí người cuối cùng, chính là vì muốn tìm cơ hội cười nhạo những người thích Phó Cửu.

Nhưng là!

Không có tìm được!

Từ sau đến trước đếm một chuỗi dài đều không tìm được cái tên bọn họ cho rằng sẽ xuất hiện!

Ngược lại khi ngẩng đầu, hạng nhất bắt mắt dán lên ảnh chụp của thiếu niên!

Sắc mặt của đám người kia liền thay đổi!

Lần này hạng nhất khối thật nghịch thiên, bọn họ ít hoặc nhiều đều có nghe thầy giáo nói sơ lược, nhưng bọn họ không nghĩ tới các người nghịch thiên kia lại là Phó Cửu!?

Bọn họ cho rằng là Phó Cửu chẳng qua là tên phế vật vô dụng mà thôi

Nháy mắt, tin tức này làm những người ở bảng bình chọn nam thần nổ tung.

“Ai nói Cửu điện hạ chúng ta chỉ có nhan sắc? Xem điểm đi này!”

“Mẹ nó, xin thỉnh giáo thi điểm tới đa môn Tiếng Anh như thế nào?”

Trên diễn đàn trường không chỉ là học sinh của trường mà còn học sinh các trường xung quanh tới bình luận.

Người thích Phó Cửu đều bởi vì Cửu điện hạ của bọn họ được khen ngợi mà cảm thấy tự hào.

Nhưng có người cổ tình hừ lạnh: “Thành tích như vậy nói không chừng là sao chép, có gì mà đắc ý, còn không phải cái gì cũng tốt, ta muốn nói nam thần nên là Tần thần, các người đều đã quên Tần thần sao?”

“Tần thần không có ở trong trường học a.”

“Ít nhất cũng phải tìm người giống với Tần thần, Phó Cửu này có sở trường đặc biệt gì? Quả thực không đúng tí nào, nếu so sánh cùng Tần thần chính là một người trên trời một người dưới đất.”

“Lâu trên, không cần để hai nhà cãi nhau, ta cũng thích Tần thần, tin tưởng Tần thần sẽ không muốn những người thích anh đi dẫm lên người khác.”

“Ha ha, dẫm? Phó Cửu như vậy có giá trị để chúng ta dẫm sao? Còn xóa bình luận của ta? Xóa cũng vô dụng, ta nói đều là sự thật, một tên bị cong cũng muốn làm nam thần?”

“Những người thích Phó Cửu đầu óc đều có vấn đề, nếu mà nói chung ta đề Phó Hi Minh có danh hiệu nam thần còn xứng hơn, các người biết hắn có bao nhiêu trâu không? Trước đừng nói thành tích khi thi, hắn chính là nhân vật anh hùng cấp bậc đại thần, cùng Tần thần giống nhau đều là đánh chức nghiệp, lúc này đây cuộc thi đấu Điện Cảnh đứng đầu danh sách, hắn là làm đội trưởng dự thi, thủ hạ của hắn đều là đại thần. Người như vậy mới xứng với danh nam thần đúng không? Chính là hắn tương đối khiêm tốn, không giống như Cửu điện hạ của các người, thi thành tích tốt hơn một chút liền ồn ào cho mọi người đều biết, thật là buồn cười....”

Tiết Dao Dao hôm nay tới tìm Phó Cửu, vốn à muốn cho Cửu điện hạ nhìn một chút việc có liên quan tới cô trên diễn đàn, nguyên bản là sự kiện vui mừng, không nghĩ tới cuối cùng lại thành như vậy!

Liên tính đối phương muốn khen Phó Hi Minh cũng không cần nói Cửu điện hạ như vậy nha?

Cô tức giận động ngón tay muốn ấn bàn phím cãi lại!

Phó Cửu đề tay cô lại, tư thế rất tuấn tú, ánh mắt đen như là sương mù trong bóng đêm, mang ra hương vị thị huyết: “Không có ý nghĩa, loại chuyện như và mặt này chỉ có giáp mặt mới đã ghiền....”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 212: Tín ngưỡng của chúng ta

Editor: Sừ Nhi

Tiết Dao Dao ngẩng đầu, ngo ngác nhìn thiếu niên trước mắt tuấn mỹ đến mê người.

Phó Cửu cười khẽ một tiếng, tiếp tục nói: “Đừng quên, mục tiêu của chúng ta chính là xưng bá toàn trường. “

Chính là bởi vì thiếu niên có tư thái soái khí tà nịnh, mới có thể càng thêm làm người khác cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Nếu nói cô ngay từ đầu chơi 《anh hùng》 chỉ là vì muốn ở trong thế giới trò chơi tìm kiếm một ít niềm vui cùng an ủi mà ở trong hiện thực cô không có được.

Nhưng hiện tại cô không chỉ tìm được mà còn ở bên trong học được cách chiến đấu cùng kiên cường.

Đây là một hồi chiến trường.

Nếu Cửu điện hạ là vương, thì bọn họ chính là một kỵ sĩ trung thành.

Mỗi người chúng ta đều sẽ ở một ít thời điểm nói cho chính mình.

Nếu mình không đủ cường đại, mình sẽ phải đối mặt nhục nhã, đối mặt cười nhạo, vì vậy hãy lớn tiếng nói “Không! “

Trận này thi đấu, không chỉ đơn thuần là thi đấu trong một trò chơi.

Bạn họ phải thi đấu vì tôn nghiêm!

Có thể hay không rồi tới ngày mai, mọi người sẽ biết Cửu điện hạ chính là hắc đảo Z, liền sẽ không có ai dùng ánh mắt khác thường nhìn cô nữa?

Buổi tối trước ngày thi đấu, khẳng định là có người không ngủ được.

Tiết Dao Dao là người thứ nhất, cô làm xong một đề toán học, sau đó cưỡng bách chính mình nằm ở trên giường đi ngủ sớm một chút, nhưng lần qua lần lại vẫn là ngủ không được, cuối cùng phải ngồi dậy bắt đầu nghiên cứu phương pháp mà Phó Cửu giao tay cho cô.

Cũng giống như Tiết Dao Dao, Phong Thượng cũng không ngủ được.

Hắn ngồi ở trước máy tính, không có kiểm tra trang bị, chỉ là nhìn nhân vật trên màn hình trò chơi, lại nghiêng đi mắt đi nhìn thoáng qua, cái địa phương có vòng tròn màu đỏ ngày trước hắn đã mạnh mẽ về ra.

Chức nghiệp tuyển thủ chiến đội... Đó là chức nghiệp mà trước kia hắn nằm mơ cũng không dám mơ thấy.

Phong Thượng cúi đầu, nắm chặt con chuột trên tay, tháo mắt kính xuống, hiện ra tuần mỹ mê người.

Còn ở tiệm internet thì đang ở khí thế ngất trời chơi trò chơi, 《anh hùng》.

Có người gõ gõ quầy bar: “Ông chủ? Chào ông chủ! Đang làm gì đây? Mau mang tới ly nhưng nhạc a!”

Ân Vô Dục không nói gì, ngậm một miếng thuốc lá, đem nhưng nhạc đưa qua.

Người nọ sờ sờ cằm hỏi: “Ông chủ hôm nay có tâm sự sao?”

“Không biết, nhìn qua cũng giống bình thường nhưng không quá giống nhau, hơn nữa nghe nói hôm nay tiệm internet đúng 10 giờ liền phải khóa cửa.”

“Dựa! Sớm như vậy?! Tôi còn tính toán chơi suốt đêm! Tôi còn chưa bao giờ có gặp qua cái nào tiệm internet đi không mở vũ trường! Ông chủ của tôi chính quá là tùy hứng!”

Ân Vô Dục đem tàn thuốc bắn ra: “Nói cái gì đấy? Nhóc con, còn không mau dọn dẹp một chút, rồi chuẩn bị đóng cửa.”

“Thật sự đóng cửa sao? Không phải, ông chủ! À chú. Chú đây là tính toán làm sao mà tiệm internet cũng không mở?”

Ân Vô Dục dừng một chút động tác, đem áo khoác ném ở trên vai chậm rãi nói: “Chú phải quay trở về nghề cũ, liên đấu chức nghiệp.”

Ném xuống những lời này xong, Ân Vô Dục liền đi ra khỏi tiệm internet.

Để lại một đám quần chúng đang ngây ngốc.

“Các người vừa mới nghe được sao? Ông, ông chủ nói hắn muốn đi liên đấu?”

“Có thể hay không là ông chủ đang nói giỡn?”

“Hắn ở cái tuổi này rồi, không có khả năng đi.....”

Bên ngoài tiệm internet vô cùng lạnh lẽo, Ân Vô Dục đã bắt đầu hối hận, vì một chút xúc động nhất thời liền chạy ra ngoài, dựa theo đạo lý mà nói tuổi hắn cũng không nhỏ, bọn nhỏ nói đúng, ở chức nghiệp chiến đội tốc độ tay cùng nhãn lực của hắn đã sớm theo không kịp những người trẻ tuổi khác.

Một ông chú đã ba mươi tuổi, còn nhảy nhót cái gì?

Nhưng thân thể chính là không tự chủ được bùng cháy lên cỗ nhiệt huyết kia.

Hắn nhớ lại, đại khái cũng bởi vì lời nói của thiếu niên kia mà hắn thay đổi suy nghĩ, hắn nói: “Chỉ lấy được cái giải thưởng thì đã thỏa mãn sao, không làm chán động điện cạnh giới, còn chơi trò chơi làm gì.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sừng: Nam Thân Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 213: Phó Cửu làm đội trưởng

Editor: Đậu Đậu

Điều này làm cho Ân Vô Dục nhớ tới trước kia, khi hắn chơi anh hùng.

Lúc ấy, rất nhiều người chơi trò chơi đều không bị lý giải.

Không giống hiện tại, một đại thần xuất hiện, liền bị tìm hiểu.

Sáu năm trước, trong mắt hầu hết mọi người, chỉ cần là người có liên quan đến máy tính, chính là làm việc không đàng hoàng.

Dự án game tại Trung Quốc luôn phải chịu xung đột.

Vì vậy, cho dù đó là người thân hoặc bạn cùng lớp, khi nhắc tới anh ta làm công việc liên quan trò chơi, chính là đều nhìn với điệu bộ khinh thường.

“Chơi game cũng có thể kiếm tiền?”

“Tiền cũng không kém nhiều lắm.”

“Người lười biếng như vậy, tương lai cũng không có tiền đồ...”

Ân Vô Dục ngồi trên lan can bên ngoài quán cà phê, nghiêng đầu chầm một điều thuốc.

Ngay cả bản thân hắn đều không hiểu, vì cái gì mà hôm nay lại nhớ tới khoảng thời gian trước kia.

Rất nhiều người nói “Hắn không thực tế.”

Hắn đều kiên nhẫn kiên trì, một ngày nào đó hắn sẽ chứng minh cho mọi người thấy, những việc hắn làm là thi đấu, cũng không phải là trò chơi.

Rốt cuộc, hắn cũng tham gia đội ngũ chuyên nghiệp.

Hắn cho rằng cuối cùng có thể tỏa sáng.

Nhưng mà, chỉ là nửa năm ngắn ngủi.....

Nửa năm ngắn ngủi, xóa sạch tất cả niềm đam mê của hắn với ngành này.

Thì ra Điện Cạnh cũng không phải chỉ có người chơi giỏi, mới có thể thành công.

Tuyên truyền như thế nào, người đại diện cũng không phải lúc nào cũng có thể thích người. Ngành công nghiệp này, đồng nghiệp cạnh tranh lẫn nhau, thậm chí đồng đội chỉ cốt vì cạnh tranh mà phản bội...

Ân Vô Dục nghĩ đến đây, dập tắt điều thuốc, vừa định đi vào, màn hình di động liền sáng.

Là WeChat của chiến đội bọn họ gửi tin nhắn tới.

Cửu gia ngậm kẹo que: “Có phải các người đều không ngủ được? Mọi người tập trung, đội trưởng ta có lễ vật muốn tặng cho các người.”

“Thật là trẻ con, một học sinh cao trung.” Ân Vô Dục khịt mũi, khóe miệng lại cười, lấy một điều thuốc, đội mũ lấy chìa khóa, đi tới địa chỉ mà thiếu niên gửi đến.

Ban đêm, không có nhiều xe cộ.

Đặc biệt là phía bắc Giang thành, càng lạnh càng ít người.

Nhưng mà không biết vì cái gì, ngực cùng lòng bàn tay đều ấm.

Phong Thượng mặc thêm áo khoác liền đi. Tiết Dao Dao cũng đi ra ngoài cùng lúc.

Mặc kệ bên ngoài có lạnh bao nhiêu, vào lúc đó, đôi mắt của bọn họ thậm chí còn sáng hơn.

Mà người dẫn dắt bọn họ, chính là thiếu niên đang đứng ở quảng trường Trường An.

Cơ thể thon dài, bóng dáng đỉnh đặc.

Áo khoác da màu đen với mái tóc bạc, dựa vào chiếc xe đen Land Rover.

Qua 11 giờ đêm, ở Trường An xe đã không còn nhiều.

Cho nên tiếng chạy bộ hít thở đều có thể nghe được rõ ràng.

Tiết Dao Dao ngồi chính là một chuyến tàu điện ngầm cuối cùng, Phong Thượng lái xe, Ân Vô Dục đi taxi. Ba người chạy từ ba hướng chạy tới.

Không biết là bởi vì chạy quá nhanh, hay là bởi vì lí do nào đó, mặc dù đêm tối, cũng có thể nhìn thấy bóng người.

Trái tim đập cơ hồ có chút loạn.

Như vậy cảm giác, không phải chỉ có ở tình yêu hoặc khi tưởng niệm người nào đó mới có.

Mà chính là hiện tại, khi nhìn thấy đồng đội, nhìn nhau cười vô tư.

Phó Cửu cũng cười, đi qua đó. Cửu gia giờ tay lên, cốp xe cùng đèn xe đồng thời mở ra, ánh sáng lóa mắt vô cùng, toàn bộ cánh hoa hồng cánh bay ra, lãng mạn giống như cảnh tượng trong truyện tranh.

Bất luận là Tiết Dao Dao hay là Phong Thượng xem đến một màn này, đều ngây ngẩn cả người.

Đây là cảnh tượng đẹp nhất mà họ từng thấy.

Cánh hoa đầy trời, thiếu niên kéo bằng một tay, bê ngang ba bộ áo khoác màu đen trắng xen kẽ, chậm rãi đi đến gần bọn họ, môi mông khẽ nhếch: “Đường đường là Hạ gia quân, làm sao lại không có đồng phục của đội, mọi người mặc vào, nhìn xem có hợp hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sừng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Sẵn sàng chưa? Lên sân khấu!

Editor: Đậu Đậu

Chiến phục của đội?!

Tiết Dao Dao không có nghĩ đến, Cửu gia nói muốn tặng lễ vật cho bọn họ sẽ là cái này?

Lúc quay đầu nhìn xem, ngay cả chú đẹp trai Ân Vô Dục khi nhìn thấy quần áo trên tay, ánh mắt đều xảy ra biến hóa.

Phong Thượng càng không cần phải nói, khi hần sờ qua vật liệu may, đầu ngón tay đều có chút run rẩy.

Hắn đã nhìn thấy rất nhiều tuyến thủ anh trai hần mang tới, mỗi lần hần nhìn thấy các giải đấu chuyên nghiệp, những người đó sẽ mặc chiến phục ngồi trước máy tính, gõ bàn phím, di chuyển con chuột, hần đều cảm thấy rất đẹp trai!

Nếu không phải bởi vì hần nói lắp..... Có lẽ cuộc sống của hần sẽ không như bây giờ.

Nhưng tự ti lại là khó tránh khỏi.

Trên thực tế, trước khi quen thần tượng, hần rất sợ nói chuyện với người lạ.

Phong Thượng nghĩ vậy, nâng mắt lên, ánh mắt nhìn thiếu niên tay đứt túi quần, môi mông mỉm cười.

Phó Cửu cũng nhìn hần, giờ một tay, liền đem đồng phục của nàng khoác lên người.

Kết cấu chiến phục rất tốt, xem ra là được thiết kế riêng, đường may dọc bả vai rồi trượt xuống. Khuôn mặt trắng nõn tuần mĩ, mùi phấn quý khí.

Tiết Dao Dao nhìn thoáng qua Ân Vô Dục, đem kéo khóa.

Bốn người cao thấp tất cả đều mặc chiến phục giống nhau, sau đó đứng trung tâm quảng trường, dẫm lên ánh đèn của xe, cánh hoa hồng bị thổi một thời gian dài...

Ngày hôm sau, một loại tin tức về cuộc thi đấu điện cạnh các thể loại che trời lấp đất thổi quét mà đến.

Ngay cả khi không có tin nóng vẫn sẽ có một số tin tức truyền ra ngoài. Sau tất cả, đây là tất cả những người chơi “anh hùng”, hầu hết mọi người đều mong chờ giải đấu này.

Từ nghiệp dư chuyển sang chuyên nghiệp, không phải người chơi trò chơi, sẽ không hiểu ý nghĩa của việc đó!

Chưa kể đến đứng trên tầng cao nhất chờ đợi người chiến thắng không phải ai khác, mà là đội trưởng chiến đội chuyên nghiệp có giá trị nhất của ngành công nghiệp game — Tần Mặc!

Chỉ cần chỉ là nghe được cái tên kia, là có thể làm người ta nhiệt huyết sôi trào.

Huống chi, Tần thần còn đích thân xuất hiện.

Dùng lối nói của truyền thông. Đây là một thời đại toàn ngôi sao.

Sự bùng nổ chiến đội chuyên nghiệp, cũng không phải kém hơn một số diễn viên, thậm chí tạo ra nghị luận không tầm thường.

Trong đó một cái web phát sóng trực tiếp, từ buổi sáng lượng người xem đã vượt quá hàng vạn.

Bọn họ đều có người duy trì chiến đội, các câu lạc bộ lớn cũng đã phát ra một tin tức, những người sẽ tham gia dự thi.

Ngày này, các quán cà phê cực kỳ an tĩnh, mỗi người đều cầm bia hoặc coca, ngẩng đầu nhìn màn hình lớn phía trước.

Vé vào cửa xem thi đấu đã mở bán bắt đầu từ một tuần trước, tăng dần qua mỗi ngày đến hôm nay mới thôi, còn có người muốn mua vé vào xem.

Những người này như vậy, là bởi vì bọn họ đều đang chờ hình ảnh — các chiến đội nhân viên tiến vào!

Vì vậy, một trận đấu lớn, bảo đảm xếp hạng tuyệt đối.

Truyền thông đã khiêng lên toàn bộ camera, nhân viên làm việc sôi nổi. Ở hàng giữa toàn bộ máy tính đều là trang bị cao cấp nhất, tai nghe thậm chí còn có thủy tinh màu đen, nhìn qua không kém gì nào một bầu trời đầy sao.

“Đạo diễn âm thanh vào chỗ.”

“Đạo diễn ánh sáng vào chỗ.”

“Người thuyết minh vào chỗ.”

“OK, các chiến đội chuẩn bị, đếm ngược bắt đầu! “Tổng đạo diễn đứng ở nơi tối nhất mặc áo khoác màu đen, cầm loa chỉ huy.” 3... “

Khi đạo diễn kêu 2. Bên phải hành lang Phó Cửu mặc chiến phục nghiêng đầu một cái, sùng mặt đẹp trai, ánh mắt lãnh khốc: “Sẵn sàng chưa?”

Ba người cùng nhau gật đầu.

Phó Cửu cong môi: “Chúng ta đi lên!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 215: Thiếu niên này muốn hỏa!

Phanh một tiếng!

Ánh đèn tập trung lại!

Toàn bộ người xem trên đài đều đứng lên, đôi mắt nhìn vào sân nhà!

12 chiến đội vào bàn.

Bốn người là một chiến đội.

Tổng cộng có 48 người.

Nơi đó đều có nam lẫn nữ.

Trong tình huống bình thường nữ đều rất trẻ, tuổi bình quân đều là sinh năm 92.

Hơn nữa trong trò chơi nhân vật càng buro hãn, trong tình huống bình thường đều là cái em gái diện mạo diễm đạm dễ thương, đây là tạo tình thần đoàn

đội tránh cho việc tương phản lẫn nhau.

Thành thật mà nói, ngày thường có các em gái lên sân khấu thì anh mắt các đại gia đều nhìn đến đầu tiên.

Nhưng hôm nay!

Tầm mắt bọn họ toàn bộ đều không tự chủ được hướng tới trên người một thiếu niên mái tóc bạc.

Người xem bên trong cũng có nữ sinh, chỉ liếc mắt một cái liền muốn đổ!

“Người kia là ai! Đẹp trai quá!”

“Không biết a, trước nay chưa từng gặp qua! Người đẹp trai như vậy cư nhiên không có lên phát sóng trực tiếp? Thật không khoa học!

“Chiến đội của bọn họ đâu? Xem quần áo có nhận biết được hay không?”

“Hoàn toàn chưa thấy qua nha!”

Không chỉ người xem nữ, ngay cả đạo diễn đều nhìn không được nhận xét thiếu niên một lượt.

Không phải vì cái gì khác đơn giản là vì cái câu môi cười gian đầy ta nịnh kia của hắn!

“Cho người nay lên màn ảnh nhiều một chút! Đứa nhỏ này nếu đánh không tôi tuyệt đối có thể nổi tiếng!”

Người ở hậu trường bắt đầu thao tác.

Phó Cửu ngoài miệng ngậm kẹo que, một tay bỏ vào túi quần, mang theo chiến đội đi tới chỗ báo danh.

Toàn bộ hành trình thi đấu đều phát sóng trực tiếp, sẽ đem cho trời truyền cho những người mê << anh hùng >> trên khắp cả nước xem.

Hạ Hồng Hoa cùng Trần Hiểu Đông là làm người đại diện đi theo, nhưng mà hai người thực không quá yên tâm.

Sợ Phó Cửu không tiếp thu được thất bại, trước khi Phó Cửu lên sân khấu còn nói qua: “Cửu Cửu a, trận thi đấu này chúng ta coi như là tới chơi, quan trọng là tham dự, thắng thua cũng không quan trọng, quan trọng nhất chính là con có thể vui vẻ.”

Phương thức an ủi người khác của Trần Hiểu Đông rất bất đồng với người thường: “Thiếu gia, dù sao hiện tại Tàn thiếu đã bắt đầu tiếp thu ậu, liên tính cậu không si mê trò chơi như vậy cũng không có quan hệ, cậu yên tâm, mặc kệ cậu thắng hay thua, chuyện cậu tham gia thi đấu vì Tàn thiếu tôi tuyệt đối sẽ không nói với phu nhân.”

Phó Cửu lúc ấy chỉ liếc hắn một cái, tay trái giơ lên câu cổ hắn: “Thua? Thiếu gia nhà người lúc trước hay bây giờ đều sẽ không thu, hiểu không?”

Hạ Hồng Hoa cùng Trần Hiểu Đông cũng không nói gì nữa.

Trong lòng chỉ cho là Phó Cửu chỉ muốn đi chơi, những đối viên đó bọn họ cũng gặp qua, một người vừa thấy mặt liền đỏ, một người khác thì ngậm một điều thuốc lá mặt cũng đỏ, chỉ có một nữ sinh duy nhất làm cho người ta thích.

Chỉ là bốn người vậy.... Thật sự rõ ràng ý nghĩa của thi đấu điện cạnh sao?

Hơn nữa, Hắc Đào Z xác định là sẽ không xuất hiện.

Hạ Hồng Hoa lại hướng đường đi vào nhìn thoáng qua, cuối cùng đem ánh mắt đặt vào thiếu niên vừa bước ra liền thu hút ánh mắt của mọi người.

Tuy rằng biết bọn họ là tới đùa giỡn, nhưng Hạ Hồng Hoa vẫn nhìn không được nắm chặt đôi tay, âm thầm nói một câu: “Cửu Cửu, cố lên.”

Hy vọng con trai có thể thắng, cho dù chỉ thắng một trận cũng làm cho bọn họ tới đây không tiếc nuôi gì.

Phó Cửu thật ra không có cảm giác gì, khoe miệng cô mang theo ý cười, khoác chiến phục đối mặt với đối thủ, bộ dáng thực làm người ta dễ dàng nghĩ tới bốn chữ quân lâm thiên hạ, trách không được trong trường học sẽ có người cảm thấy cô như là Thái tử thời xưa....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thân Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 216: Khinh thường Phó Cửu

Nhưng mà đồng dạng khiến cho các đội viên Phó gia oanh động, là khi họ nhìn thấy Phó Cửu....

“Làm cái gì thế này? Cái phé vật này như thế nào cũng điện báo thi đua?”

“Tôi đoán là Hạ Hoa Hồng thật sự là tuyển không được người giỏi, cho nên không biết là tìm từ đâu tới mấy cái quân hoang dại, liền hợp thành một cái chiến đội.”

“Bọn họ liền tính muốn hợp thành chiến đội, cũng không đến mức tìm cái phé vật này đến đây đi.”

Mấy người kia lớn lên đều còn có thể tính, chỉ là khí thế của mấy người giống như

người từng trải.

Chỉ nói còn chưa đủ, còn cố ý hướng về phía bọn Phó Cửu vừa đứng, nâng mi, ý cười mang theo sự khinh thường: “Thật không nghĩ tới người nào đó đã thành ra như vậy rồi, lại còn dám tới khoe khoang, xem ra hẳn đây là bị đánh chưa có phục đi.”

“Xem khuôn mặt kia của hắn đại khái là đã quên mất bộ dáng chính mình quỳ xuống đất cầu xin tha thứ ở trong trường học rồi, nói cách khác, nhìn thấy như thế nào cũng giống như con gà nhỏ bị dọa sợ, đứng không, Phó thiếu.”

Người nọ nói mà mắt liếc về hướng phía sau chính mình.

Trong đám người Phó Hi Minh lớn lên là đẹp nhất, chỉ là khuôn mặt nhỏ kia vẫn là cao ngạo trước sau như một, ra vẻ thanh lãnh hướng bên Phó Cửu nhìn lướt qua, một bộ dáng không có đem bất luận kẻ nào để vào mắt: “Cùng một cái người ngoài nghề nói nhiều như vậy làm cái gì, đi đăng kí tên của mình trong trò chơi, đăng kí xong trực tiếp lên trò chơi đấu.”

“Phó thiếu nói đúng, cùng một cái người ngoài nghề nói chuyện xác thật không có gì tốt.”

Lúc này đây Phó gia phái ra tuyển thủ ứng chiến, trừ bỏ Phó Hi Minh ở ngoài, còn có hai người là do Hạ Hoa Hồng đào lại đây.

Hiện tại nói tiếp chính là trong đó còn có một người.

Ân Vô Dục tính tình vốn nóng nảy, nghe xong những lời này, liền muốn động thủ!

Phó Cửu giơ tay một cái, ngăn cản cổ tay hắn, hai tròng mắt nhìn về phía Phó Hi Minh, âm thanh lãnh đạm nói: “Bị đánh phục? Bị đánh phục hẳn là người đã phải vị bạn học kia tới đi, như thế nào? Phó thiếu của các người không có nói cho các người biết, hẳn bị tôi dùng điện thoại và mặt như thế nào?”

Phó Hi Minh vừa nghe lời nói kia, sắc mặt rõ ràng trở nên rất khó coi.

Phó Cửu càng là biểu hiện như vậy, càng làm cho hắn một hồi nhớ tới sự tình ngày đó, càng nghĩ hắn càng chịu đựng được.

Mặt khác ba người còn không biết sao lại thế này.

Liền nghe Phó Hi Minh lạnh lùng nói một câu: “Hiện tại xem như hắn có chút miệng lưỡi, chờ đến khi thi đấu bắt đầu, các người muốn đánh hắn như thế nào, đều hướng tới hắn đánh như vậy, hiện tại, chúng ta đi.”

Để làm nổi bật lên chiến đội của mình mà Phó gia đã gọi những phóng viên có quan hệ tới.

Phó Hi Minh mang theo chiến đội, vừa đi đến chỗ bên báo danh, lập tức bị nhóm truyền thông vây quanh ở giữa!

Những nội dung này đều được phát sóng trực tiếp.

Bất đồng chính là, chỗ này cũng không phải một cái sân khấu, cho nên thời điểm báo danh, cũng sẽ có vài cuộc phỏng vấn nhỏ.

Ân Vô Dục nhìn bóng dáng mấy người kia, vẫn là có chút khó chịu, môi mòng cong một chút, hậm hực nói: “Cái tiểu tử kia là ai mà kiêu ngạo như vậy?”

“Khó trách chú Dục không biết, thời điểm người chơi chiến đội, hắn còn đang bú sữa mẹ. “Phó Cửu nghiêng mắt, khước miệng câu một chút.” Thế nào? Nhìn đến những người như vậy, có phải hay không có thể kích thích mọi người.”

Ân Vô Dục nghiêng đầu.” Đặc biệt có thể!”

“Vậy đi đăng kí tên đi.” Phó Cửu dạo bước đi qua.

Đám người Phó Hi Minh bên này thấy thế, liền trào phúng.

Một cái đội quân hoang dại, tên trong trò chơi có thể có mấy người biết?

Viết ra cũng là bị xếp hạng cuối cùng, càng sẽ không được chiếu lên màn ảnh.

Tân điện cạnh rất khác biệt với những trận thi đấu khác, tuôn ra tên trong trò chơi, cũng là làm ra một cái riêng biệt khác hẳn với người khác.

Những cái tên trong trò chơi là để bọn họ biết rõ đại thần, rốt cuộc là người nào.

Đây là những thứ mà người xem đều muốn biết nhất!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 217: Vẻ mặt đệ nhất

Không ít người đã đuổi thẳng cổ, mắt trông mong nhìn chăm chăm vào màn hình biểu hiện tên các tuyển thủ dự thi.

Cái loại hưng phấn này cũng kích động nói không nên lời, chờ đợi người quan sát, càng là nắm chặt trong tay, chỉ vì xem bọn hắn cảm nhận trung đại thần trong đời sống hiện thực sẽ là cái bộ dáng gì.

Điểm mấu chốt nhất chính là!

Nơi đó rất có khả năng sẽ có hắc đào Z!

Hiện trường sở dĩ cũng không to, có cả một bộ phận nguyên nhân chính là bởi vì nơi đó có quá nhiều quá nhiều sự phấn khích, bọn họ mỗi người đều ở ngồi chờ hắc đào Z xuất hiện!

Phó gia tìm tới đem lực chú ý của truyền thông toàn bộ đều đặt ở trên người Phó Hi Minh.

Ngay cả người đại diện câu lạc bộ của Tân Thị, cũng đều ở nhìn chăm chăm mấy cái chuyên nghiệp đội chiến, hơn nữa nhiều người cũng không có nhìn ra Phong Thượng tới.

Chủ yếu cũng là Phong Dật từ trước tới nay đều không có nghĩ tới hán thích ở nhà em trai, sẽ xuất hiện tại sân thi đấu này.

Rốt cuộc Phong Dật trước muốn mang hán tới, Phong Thượng đều không tới, chỉ là xem phát sóng trực tiếp.

Nói cách khác, trừ bỏ Hạ Hoa Hồng cùng Trần Hiểu Đông ở ngoài, không tầm mắt của ai là dừng lại trên người Hạ Gia Quân.

Không! Còn có một người.

Hán liền đứng ở sân thi đấu đỉnh cao nhất, trên người mặc một bộ màu đen, bên trong chính là áo somi trắng, hai tròng mắt thâm thúy nhìn xuống phía dưới sân, khuôn mặt tuần mỹ quý phái, trước sau như một rất lãnh đạm.

Mà những người thấp hèn, lại không để ý tới hán.

Chỉ là khi truyền phát tin, trên màn hình thoát cái hiện ra khuôn mặt, làm cho mọi người thét chói tai mà chỉ có thể thông qua video của truyền thông rồi internet phát sóng trực tiếp.

“Tần thần!”

“Thật là Tần thần! Là tôi ảo giác sao? Mấy ngày không thấy, Tần thần càng đẹp nha!

“Không phải ngơoi ảo giác, Tần thần mỗi ngày đều đẹp trai, bắt quá hán là đang xem cái gì? Cảm giác là đang xem báo danh ở bên này nha?”

“Khẳng định là đang xem tôi, phải biết rằng Tần thần đối tôi chính là ôm hy vọng rất lớn!”

“Này, đừng nghĩ nhiều được không?”

“Chờ một chút, Tần thần xác thật là đang xem người!”

“Sao có thể?”

“Như thế này không có khả năng? Tần thần cùng hắc đào Z ở trong trò chơi thường xuyên ở bên nhau, Tần thần có thể hay không cũng ở trong đám người tìm kiếm hắc đào Z, muốn nhìn một chút bản thân hán trông sẽ như thế nào?”

“Ngươi nói là đang có mặt ở hiện trường?”

“Nhìn dáng vẻ rất giống! “

Đều nói Tần Mặc ở nơi này chính là tồn tại một bí mật, bất quá là không đến một phút đồng hồ lộ mặt, liền tạo ra một trận đánh nhiệt, ngấn ngùi trong vòng ba phút, người theo dõi đã vượt qua gấp đôi khi mở màn, không có gì thay đổi sẽ có thêm nhiều người theo dõi hơn!

Nhóm Truyền thông cũng đều đã chuẩn bị tốt ở cái giai đoạn này, lại lần nữa chế tạo ra một đề tài nóng hổi.

Vì thế, bộ phận camera đều nhắm ngay Phó Hi Minh mà chiếu.

Có thể ở ngay lúc này!

Vẫn luôn làm cho người ta cảm thấy hoang mang, đột nhiên một thanh âm vang lên toàn bộ màn hình bị bao bọc!

Mọi người không khỏi kinh ngạc ngoái đầu nhìn lại.

Chỉ thấy bên kia chiếm lấy một cái trò chơi đề tên “Ân Sơn lấy Bắc “, cả nước đang PK bảng trước năm đó!

Không có sai, chính là trước năm đó!

Người vừa mới chơi “Anh Hùng” có lẽ không quen biết tên này.

Nhưng là người đã chơi trên ba năm lại rất thâm niên, lại hận không thể xem được một cái ở chính giữa màn hình!

Lúc sau xác nhận là không có lầm, hiện trường yên lặng một giây đồng hồ, ngay sau đó là một trận hò hét: “Bắc Đại! Thật là Bắc Đại! Làm sao bây giờ, hóc mắt đều đỏ! Tuyển thủ tôi thích nhất cũng đã trở lại! “

“Phải tôi sẽ không từ bỏ! Tôi liền biết Bắc Đại nhất định sẽ trở về!”

“A..! Bắc Đại trông như thế nào! Quay màn ảnh đi...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 218: Hạ gia quân, Ân Vô Được

Beta: Sừ nhi

Ngoài dự đoán của mọi người, một cái tên đột nhiên nhảy ra, hiện trường truyền thông trong nháy mắt đều ngây ngốc.

Đám người Phó Hi Minh bên này càng là không biết đã xảy ra cái gì.

“Ân Sơn lấy bắc “?

Đó là ai?

Lúc này, liền yêu cầu người giải thích lên sân khấu, người giải thích trong tình huống bình thường đều là chức nghiệp chơi 《 anh hùng 》, đối với tình huống đương nhiên cũng lành nghề:

“Nói vậy tất cả mọi người ở đây đều tò mò” Ân Sơn lấy bắc” là ai?

Nói những lời này liền phải bại lộ tuổi, 5 năm trước, thời điểm anh hùng còn không nóng như vậy, tôi đang là một đứa trẻ không thể nghi ngờ liền click mở một video bên trong là trận thi đấu xếp hạng của cả nước, tôi đến bây giờ đều còn nhớ rõ, cũng đúng là bởi vì nhìn người kia chơi game, tôi mới quyết định trở thành một tuyển thủ, người kia không phải ai khác, chính là Ân Sơn lấy bắc! Chỉ là về sau, không biết vì nguyên nhân gì, bắc đại rời đi, ID Ân Sơn lấy bắc này cũng liền không còn nổi tiếng như trước, tôi tin tưởng còn có rất rất nhiều người cũng giống tâm tình hiện tại của tôi, chúng ta chờ hán, rốt cuộc hán đã trở lại! “

Nói xong lời cuối cùng, người giải thích tiếng nói có chút khàn khàn.

Một khắc, một số người trước máy tính cũng dừng tay, nguyên nhân chỉ là ngẫu nhiên nhớ tới muốn xem lại một hồi league, bởi vì hán mà đỏ hóc mắt.

Trên thế giới này, chỉ có duy nhất một người.

Ở trên người hắn, nhớ lại hồi ức thanh xuân.

Mặc dù là hắn đã kết hôn, có con, thậm chí dần dần bắt đầu biến động đảo chúng sinh chờ đợi hắn.

Mà thời điểm khi người nhìn đến người kia, người liền sẽ nhớ tới những người nhiệt huyết của người sôi trào, đôi mắt đã từng tỏa sáng.

“Ân Sơn lấy bác. “

Chính là đã từng tồn tại như vậy!

Hiện trường cơ hồ có chút không chế không được, cũng may một khắc người giải thích nhìn một vòng bản thân cùng đồng nghiệp một phen lau mặt, quay đầu đi thực nghiệm tức đối với microphone nói: “Hắn khóc, làm sao bây giờ? “

“Đại gia người, ông đây không khóc! “

“Còn nói không khóc, đôi mắt đều đỏ, cùng con thỏ giống nhau. “

“Rốt cuộc là ai đem người an bài cùng ta hợp tác giải thích! “

”Không phải người nói chúng ta nếu chơi game đều ở bên nhau, giải thích cũng ở bên nhau, ta kỳ thật thực khó xử. “

“Người cảm miệng cho ta! “

“Vậy người đừng khóc, anh mua đường cho em ăn.”

“.....”

Nghe đoạn lời nói kia, không chỉ là tổng đạo diễn muốn đỡ trán, ngay cả người đại diện đều đem một bên trợ lý túm lại: “Ai làm cho bọn họ đi lên giải thích?”

“Phong, phong tổng, ngài đừng quên, ngài nói, hai người bọn họ có CP, hiện tại người xem liền thích xem bọn hắn đấu võ mồm, quan trọng nhất chính là hai người bọn họ cùng nhau lên sân khấu, tỉ lệ người xem sẽ tăng cao.....”

Phong đại diện hít sâu một hơi: “Nói cho bọn họ, bọn họ yêu nhau thì về nhà mà, hiện tại quan trọng nhất! Ai là Ân Sơn lấy bác!”

Vừa rồi bọn họ đều tập trung lên trận chiến đấu của đội Phó Hi Minh, bên này có thể xuất hiện tin nóng gì đó, cũng không có kịp di động camera.

Hiện tại mới nhớ tới âm thanh như là từ phía tây truyền tới, nói cách khác mới vừa rồi chỉ là nghe được âm, cũng không có nhắc đến là ai đăng nhập “Ân Sơn lấy bác”.

Cũng may có nhân viên kỹ thuật, một cái liên điều tiết không chế, liên phong tỏa đăng nhập của đội viên chiến đội

Người thứ 31, Hạ gia quân, Ân Vô Dục!

Hạ gia quân?

Sao có thể?

Trong nháy mắt kia, cơ hồ chính mình cũng không dám tin tưởng hình ảnh hiện lên trên màn hình lớn!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 219: Phó Cử lên sân khấu

Trần Hiểu Đông cũng bị chấn động theo, trên mặt biểu tình sùng sốt rất là rõ ràng.

Thì ra thiếu gia tới tìm người,..... Lợi hại như vậy sao?

Đám người Phó Hi Minh ở bên này mở to hai mắt nhìn.

Bọn họ như thế nào cũng đều không nghĩ tới, cái đội bên kia, thế nhưng còn có nhân vật như vậy!!!

Sắc mặt của Phó Hi Minh thay đổi một chút, lúc sau không chút để ý nói: “Đây không có gì đặc biệt cả, vì muốn giữ lại mặt mũi mà Hạ Hoa Hồng tốn tiền mời cái cao thủ này tới chiến đấu cũng là chuyện bình thường, đến nỗi người khác..... Cùng Phó Cửu chơi đến một trận đi, hẳn có thể có bản lĩnh gì. “

Nhưng mà.

Những lời này của Phó Hi Minh vừa mới ra, Hạ gia quân bên kia liền lại bạo động một phen!

“Thường người một quyền tiêu tiêu nhạc”

Tâm phúc vinh quang của khu C, xếp hạng ở thứ 7 trên cả nước.

Chỉ cần là người chơi game “Anh Hùng “ không có người nào mà không biết cái ID này!

Người này không chỉ là đầy đủ hết trang thiết bị, mà xếp hạng thi đấu cũng là nhất đẳng nhất đại thần!

Cơ hồ là trong nháy mắt, những âm thanh nghị luận vang lên quét sạch toàn bộ sân thi đấu!

“Ngạo tào! Cái quân của Hạ gia này rốt cuộc có cái gì đặc biệt!! Đội viên bố trí cũng quá trâu bò đi! “

“Có thể không trâu bò sao, này quả thực là muốn đem toàn bộ bảng xếp hạng đại thần chiếm lấy hết! “

“Thành thật mà nói, tôi vừa rồi còn tưởng rằng bọn họ chỉ là bọn chiến đội nghiệp dư, thật không nghĩ tới sẽ lợi hại như vậy!! “

“Nhưng truyền thông đâu? Như thế nào một chút bối cảnh cũng không tra ra? Quá không chuyên nghiệp rồi! “

Các bảng hữu Truyền thông khóc không ra nước mắt.

Bọn họ lại như thế nào nghĩ đến chiến đội Tổ Kiến sẽ xuất hiện trên màn phỏng vấn Hạ Lâm, làm kinh sợ toàn trường!

Từ vừa mới bắt đầu, bọn họ vì sợ sinh ra tiếng thét chói tai liền không có dừng lại.

Còn có người ở kêu cái gì: “Hãy đi cùng anh, đánh em cùng đánh tôi, mang em cùng bay”

Những người này đều là kêu gọi Phong Thường, ngay cả nữ tuyển thủ hôm nay tới dự thi cũng không dám tin tưởng, trong hiện thực “Thường người một quyền tiêu tiêu nhạc “ tự nhiên lớn lên tuần mỹ thanh tú như vậy!!!

Rốt cuộc các cô đôi khi cũng ở trong trò chơi đánh bài vị, cũng cùng đối phương đối chiến qua, kỹ thuật của đối phương cùng đối thoại của hắn cũng quá không hợp đi, đây mới là chân chính tương phản a?

Đứng ở giữa căn phòng lớn người đại diện nhìn chằm chằm lên trên đầu, nguyên bản muốn chỉ huy tay trái, nháy mắt liền ngừng tay lại.

Một màn này cơ hồ là tất cả mọi người chưa từng đoán trước được.

Đầu tiên là đại thần 5 năm trước biến mất không dấu vết giờ lại một lần nữa nhậm chức, lại là đứng đầu bảng xếp hạng đại thần nhân dân tệ.

Hai người kia đều xuất thân từ ----Hạ gia

Cái chiến đội này trước đây chưa từng có ai biết tới.

Nhưng mà, hai người kia xác thực ngồi ở đó, màn hình máy tính còn tản ra ánh sáng xanh sâu kín, không một ai nghi ngờ tính chân thực của việc này.

Lúc này đây, bá đạo trực tiếp hạ lệnh vặn ở cơ vị.

Nguyên bản đang định đăng nhập tài khoản để cho camera quay vào đội viên của Phó gia, thì sắc mặt lập tức xanh mét cùng ngón tay đang lơ lửng giữa không trung.

Chiến đội cần được tuyên truyền không được mọi người hoan nghênh bằng chiến đội không biết từ nơi nào chui ra.

Như vậy bọn họ không thể nghi ngờ là rất xấu hổ, trên mặt nóng ran như thiêu đốt.

Nhưng mà, mặc kệ là lúc trước nhiều người muốn xem nhưng hiện tại bên ngoài người xem sớm đã không quan tâm đến chiến đội của Phó gia.

Tại thời điểm này, trong lòng mọi người cơ hồ đều có một vấn đề.

Có thể cùng một lúc đem hai vị cao thủ mời lên, cái chiến đội này quả thực không đơn giản.

ID của hắn sẽ là cái gì??

Bang đất

Tiếng bàn phím nhỏ vang lên.

Chỉ thấy trên màn hình, thiếu niên tóc bạc ngón tay thon dài ấn hạ chữ cái thứ nhất....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 220: Hắc là hắc đào Z!

Beta: Sứ Nhi, Na già

H.

E.

I.

Hắc.

Đôi bàn tay tăng nồn đặt trên bàn phím, thủ pháp cực kì nhanh nhẹn.

Thiếu niên một đầu tóc bạc phối hợp sự soái khí tà nịnh, không thể nói nên lời

Không đợi mọi người thấy được thiếu niên đánh chữ thế nào.

Thì ở trên màn hình xuất hiện ba chữ to đùng ---- Hắc Đào Z.

Tức khắc.

Hạ Hoa Hồng bị nghẹn họng, miệng mở to mà không phát ra được một chữ nào, hai tròng mắt hơi giật nhìn một màn trước mắt, đôi đồng tử màu đen chấn động thật mạnh.

Trần Hiểu Đông phản ứng càng khoa trương hơn, que cổ vũ đang cầm trên tay trực tiếp vứt xuống đất.

Hắc..... Hắc Đào Z???

Hắc..... thiếu gia nhà hắc chính là..... là Hắc Đào Z?!

Kia, người diệt toàn khu giết đại thần là Hắc đào Z?!

Sao có thể!

Thiếu gia nhà hắc rõ ràng là một người không thể thông qua bài kiểm tra của trò chơi!

Tuy rằng gần đây thiếu gia xác thực vì theo đuổi Tần thiếu mà chăm chỉ không ít, mỗi ngày đem mình nhốt tại trong phòng chơi trò “Anh Hùng”.

Nhưng..... Chính là hắc sao có thể là Hắc đạo Z?!

Trần Hiểu Đông lại nhìn người thiếu niên tóc bạc ngồi trước máy tính liếc mắt một cái, mấy ngón tay của hắc đều run lên.

Tâm trạng của hắc hiện giờ không có từ nào có thể hình dung nổi.

Hung phấn, khiếp sợ, vẫn là không thể tin được?

Hắc là không thể tin được, nhưng hiện trường người xem lại cho ra phản ứng trực tiếp nhất.

Một thanh âm xôn xao vang lên!

Người trong toàn trường đều đứng dậy!

Không chỉ có thế, ngôi sao đánh giá trên internet càng bởi vì ID trò chơi này xuất hiện, lập tức vọt lên điểm cao nhất!

Tiếng ồn ào cơ hồ muốn đem nóc nhà nổ tung!

Mỗi người đều nắm chặt tay mình, hai tròng mắt nhìn màn hình đều đông đờ!

Hắc Đào Z!

Đó chính là Hắc Đào Z?!

Bởi vì hưởng ứng quá lớn, đội bảo vệ không thể không đứng lên duy trì trật tự: “Mọi người yên tĩnh một chút, tài khoản trò chơi còn chưa có đăng nhập, tất cả mọi người đều phải yên tĩnh một chút.”

Muốn bọn họ như thế nào để yên tĩnh!

Kia chính là Đại Hắc Đạo Z!

Quét ngang khu C, sát thân tân nhân vương Đại Hắc Đào!

Trên thực tế bọn họ cũng không ôm nhiều ảo tưởng với tướng mạo của nam thần.

Giới truyền thông cũng đều nói qua “Hắc Đào Z” sở dĩ rất thần bí, rất có khả năng là bởi vì hắn lớn lên quá xấu xí, nên không lộ diện, với lại họ dùng từ ngữ cũng không êm tai nói về Hắc Đào Z a.

Nhưng hôm nay.

Chỉ cần xem khuôn mặt kia, đều sẽ có người hưng phấn.

Quá đẹp trai!

Quá trẻ!

Đặc biệt là khi thanh niên ngậm kẹo que, hạ mắt đánh chữ, hàng lông mi nồng đậm quét một vòng màn ảnh.

Một đầu tóc bạc lộn xộn phối hợp bộ quần áo trắng đen, không những không làm người khác cảm thấy suy sụp tinh thần ngược lại cảm thấy rất tuần mỹ không thể bắt bẻ.

Đường hoàng, kiêu ngạo, quý phái!

Phảng phất vừa động thủ là có thể quét qua ngàn quân.

Này quả thật là cho người xem nhiệt huyết sôi trào!

Nam thần của bọn họ kia là Hắc Đạo Z sao?

Mỗi người cơ hồ đều ngừng hô hấp lại.

Camera toàn bộ đều nhắm ngay mặt của thiếu niên.

Nhưng mà.

Đ.....!!! Một thanh âm vang lên!

Tài khoản trò chơi đăng nhập thất bại.

Trên màn hình hiện ra một câu “Tài khoản hoặc mật khẩu của bạn đã sai...”

Tin tức này giống như là bị xối nước lạnh từ trên đầu xuống, dập tắt sự nhiệt tình của mọi người.

Mới vừa rồi kinh diễm nhanh chóng từ trên mặt tất cả lắng xuống.

Không chỉ là người trên khán đài, ngay cả người giải thích trong mắt đều lộ rõ kinh ngạc!

Đăng nhập thất bại?

Đây là tình huống gì?

Đã ngồi ở trước máy tính Ân Vô Dục cùng Phong Thượng cũng đột nhiên quay đầu, hướng tới sùnn mặt thiếu niên nhìn qua.

Tiết Dao Dao cả người đều ngẩn ra, tại sao lại như vậy? Cừu điện đăng nhập tài khoản của mình làm sao lại thất bại được?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 221: Nói Phó Cừu giả mạo Hắc Đạo Z!

Ngay tại thời điểm này mọi người có chút không tin.

Đội chiến của Phó gia bên kia đột nhiên truyền đến một tiếng cười lạnh: “Làm cái gì vậy? Người nào có mắt không trông, đến Hắc Đạo Z cũng dám giả mạo? Không sợ bị người ta đuổi ra ngoài sao?”

“Giả mạo?”

Hai chữ này giống như gió lốc thổi quét sạch toàn bộ sân thi đấu Điện Cảnh.

Khán giả thật ra cũng không hi vọng có chuyện như vậy phát sinh.

Đặc biệt là các fan của Hắc Đạo Z, nếu thật là giả mạo thì phải làm thế nào để giải thích người thiếu niên đăng nhập không được vào tài khoản của mình chứ?

Trong khoảng thời gian rất ngắn, ánh mắt của mọi người nhìn Phó Cừu đều đã thay đổi.

Vừa rồi là hưng phấn đến bây giờ là ngờ vực, còn có người trong mắt đã hiện ra một tia chán ghét.

Phong Thượng thấy thế liền sốt ruột nói: “Người... các người không được nói vậy...! Đội... đội trưởng của chúng tôi... đó chính là Hắc Đạo Z!”

“Ha ha ha ha! Cười chết mất! Trong hoàn cảnh như này còn có người nói lấp? “Đội chiến của Phó gia bên kia một chút che dấu cũng không có mà cười to, lên tiếng: “Muốn tôi tặng người một quyền trong game phải không? Xem người ở trong trò chơi nói chuyện rất lạ lưu loát, thật không nghĩ tới hiện thực lại là cái dạng này, Hạ gia là nghèo đến mức như thế nào mới tìm được một người nói lấp tới cuộc thi đấu.”

Phong Thượng nghe xong lời nói kia cũng không thêm quan tâm...

Còn không chờ những động tác kia... Chỉ nghe phanh một tiếng âm thanh vang lên!

Thiếu niên tóc bạc ngồi ở trước máy tính, một chân đá văng cái ghế dựa, một tay cầm túi quần, lạnh lùng nhìn đội viên của Phó gia, khoe miệng câu lên: “Người bảo là ai nói lấp? Một cái bỏ đi không trách nhiệm như người thì lấy tư cách gì để mà nói?”

Giọng nói của người thiếu niên vô cùng dễ nghe, mang theo sự thông thả và ung dung, khi mở miệng ra nghe đều dễ lọt lỗ tai.

Người kia sau khi nghe Phó Cừu nói, cả người lẫn mặt đều đỏ lên, đôi tay nắm chặt như người kia đã nói trúng cái gì đó.

Phó Hi Minh duỗi tay ngăn lại động tác của hắn, trên mặt toàn bộ đều là vẻ cao ngạo: “Chỉ là một cái người giả mạo, không cần phải nói lời vô nghĩa.”

Giả mạo hắn???

Thật nhanh đã có người bắt được trọng tâm lời nói của Phó Hi Minh, một mảnh tiếng ồ vang lên.

“Phó thiếu nói như vậy là có ý gì? Chẳng lẽ hắn mới chính là Hắc Đạo Z!”

“Suy nghĩ một chút Phó thiếu là Hắc Đạo Z cũng có khả năng rất lớn! Lúc trước không phải truyền thông có nói qua sao? Hắn còn từng bị câu lạc bộ Tần Thị điều động nội bộ qua.”

Một cái dự đoán như vậy, như là đã được xác thực, mỗi người đều hai mắt nhìn nhau!

Hiện trường, người xem lập tức nhận thức toàn bộ, tất cả đều hướng về Phó Minh Hi.

“Nếu là đúng như những lời nói kia, không phải là Phó Cừu không biết xấu hổ khi mạo danh sao?”

“Quả thực là không biết xấu hổ chứ? Đại Hắc Đạo của chúng ta làm sao có thể tùy tiện giả mạo được chứ?”

Tiết Dao Dao nhìn những ánh mắt khiển trách rơi lên trên người của thiếu niên, nàng lại cảm thấy bất an.

Trên thế giới khốn khổ nhất chính là bị người khác nói là giả mạo lại còn không thể chứng minh đó là mình.

“Tiểu đội trưởng.... “ Không chỉ là Tiết Dao Dao mà ngay cả Ân Vô Dục về mặt cũng lo lắng nhìn về phía sườn mặt của người thiếu niên tuấn mĩ.

Hạ Hoa Hồng là một người mẹ, khi nhìn người thiếu niên đang ở giữa trung tâm bị phi nhỏ trong lòng cũng đau như dao cắt.

Đó chính là con của nàng, nàng so với tất cả mọi người đều rất rõ ràng.

Tuy trước kia Phó Cửu rất là yếu đuối, tự ti, thích đồng tính, thích tiêu sài phung phí..

Nhưng nàng tin tuyệt đối con nàng sẽ không làm ra cái gì để giả mạo ai! Loại này rất có nguyên tắc, nàng đều sẽ không vi phạm!!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 222: Cửu gia, Tàn thần !

Lúc này, Phó Hi Minh đã ngồi vào ghế của mình hướng về phía máy tính, ngón tay vừa động đậy, tài khoản đã được đăng nhập, trực tiếp tiến vào trong trò chơi, đại đèn bạo hồng!

99 tràng đầu sát kỳ lục bảo tri đều là giả.

Thi đấu xếp hạng toàn thứ bộ nhất. Có được vô số vinh quang, ID cứ như vậy xuất hiện trước mặt mọi người!

“Hắc Đào Z”

Hiện trường khán giả, ai ai cũng kêu lên cái tên này, lồng ngực chấn động, kích thích không nói được nên lời.

Phó Hi Minh nghe được những lời mọi người hoan hô mình, khóe môi nhếch lên một đường.

Mẹ nó... quả không có sai.

ID Hắc Đào Z này, đáng giá để bọn họ dùng rất nhiều tiền mới mời được người đi trộm mà!

Bất quá hắc cũng không thể nghĩ tới, cái tên phé vật kia lại chính là Hắc Đào Z!

Vừa rồi Phó Cửu đăng nhập vào trò chơi làm hắc có chút bất an, nhưng đến khi có người nói là hắc giả mạo mới liền hết bất an.

Hắc liền suy nghĩ rồi nói một chút, khiến toàn sân thi đấu rầm rộ. Nghĩ ra được như vậy cũng chính là một biện pháp tốt!

Ở trong thế giới trò này, ai có thể đăng nhập ID, đó mới là người thật!

Phó Hi Minh đứng lên, rất thanh đạm hướng về phía Phó Cửu nhìn qua.

Thời điểm mà mua tài khoản này, hắc đã không thích Hắc Đào Z.

Vì sao hắc lại không thích là đều có lý do. Bất quá, hiện tại hắc phải mượn cái ID này, hoàn toàn hủy hoại thanh danh của đội chiến Hạ gia!

Phó Cửu có thể có biện pháp gì?

Còn không phải là lo lắng suông thôi sao, ha ha!

Phó Hi Minh ý cười nơi khóe miệng càng sâu.

Bọn Phong Thượng cùng Ân Vô Dục đều là tay chơi lão luyện, vừa nhìn đã biết tài khoản của đội trưởng bọn họ là đã bị trộm!

“Bà ngoại! “

Ân Vô Dục nhin không được nữa mới văng tục!

Hắc lui chính là vì không muốn mọi người biết hắc ám. Không ngờ tới hắc lại tiến vào lần nữa, vừa mở màn liền đặc gặp phải sự ghê tởm.

Hiện tại phải làm sao bây giờ?

Tiểu đội trưởng mới là khó chịu nhất?

Ân Vô Dược trước nói Phó Cửu là cái cao nhân trung sinh cùng với đại thúc miệng lưỡi rất giống nhau, nhưng hiện tại hẳn thật sự đau lòng!

Có thể không đau lòng sao?

Quen thuộc với Phó Cửu đến nay ai cũng vì hắn (PC) mà bức bối!

Liền nghe mọi người đằng trước đằng sau nói móc... đến khi chỉ nghe phanh được một tiếng!

Nguyên bản cửa đã bị người ta đá văng sang một bên

Khoác thân phục hắc chiến chính Tần Mặc, cứ như vậy mà xuất hiện ở cửa... đôi chân dài thẳng tắp, sườn mặt tuấn mỹ giống như vừa từ truyện tranh bước ra.

Đứng sau hắn chính là tiếng thở hổn hển của Lương bí thư, không yên tâm mà kêu một tiếng: “Tần... Tần Tổng.....” hôm nay là phát sóng trực tiếp, người không thể chịu đựng được khi có người khinh Cửu thiếu gia nhưng cũng không thể xúc động được đâu!

Khán phòng từ khi Tần Mặc xuất hiện liền là một mảnh yên tĩnh.!

Bởi không có ai nghĩ rằng Tần Thần sẽ bước xuống dưới!

Tuy Tần Mặc không nói gì, khoe miệng lại cong lên thành hình cung lạnh băng, trong mắt dày đặc hàm ý, ngón tay cầm chiến phục ném vào trong tay Lương bí thư, tỏ thái độ rõ ràng là muốn đích thân mình ra tay.

Nhưng mà, Phó Cửu lại ngoái đầu nhìn lại, ánh mắt thâm thúy lảng lảng nhìn hắn.

Tức khắc Tần Mặc dừng bước. Hai con người về ngoài soái ca cùng khí chất không coi ai ra gì đối diện với nhau. Từ bỏ khí chất cùng về ngoài, chính là vô hình va chạm vào nhau.

Không ai hiểu trong ánh mắt đó thể hiện điều gì!

Nhưng Tần Mặc lại hiểu ý tứ của người thiếu niên kia, hắn là muốn tự mình tới.

Vì thế, Tần Mặc cau mày một chút. Phó Cửu nhìn theo cười, đầu ngón tay chạm chạm vào môi mình, mắt trái chớp chớp bộ dạng rất là lưu manh.

Tần Mặc nhìn thiếu niên cách mình cũng không tính là xa, tạm dừng lại sau một lát, thu hồi bước chân của mình.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 223: Cửu điện vừa ra tay, mạng internet liền đen lại

Mọi người vừa thấy Tần thần lại đi trở về, tức khắc có chút không rõ đây là có chuyện gì?

Dựa theo đạo lý mà nói, ai giả mạo hắc đạo Z, Tần thần liền sẽ đuổi kẻ đó ra ngoài chứ? Như thế nào lại đi rồi quay trở về?

Ngay cả Lương bí thư cũng có chút ngốc, vừa rồi cả người Tần tổng phát ra hàn khí cơ hồ có thể đem người kẻ bên lạnh đến tận tim, như thế nào lần này thật giống như biến mất đi rất nhiều.

Không, không đúng, không thể nói là biến mất, mà nói là Tần tổng đem khí lạnh áp chế ở dưới đáy mắt.

Lương bí thư cảm thấy đây cũng không phải một dấu hiệu tốt.

Trong tình huống bình thường, Tần tổng càng không nói lời nào, thì đối phương càng chết rất khó coi.

Chỉ là làm Lương bí thư kỳ quái nhất chính là, Tần tổng thế nhưng vẫn còn có kiên nhẫn đứng ở bên này chờ?

Toàn bộ mọi người ở thính phòng cũng đều nghi hoặc, lại lần nữa hướng tới đầu sân thi đấu nhìn qua.

Chỉ thấy một mảnh huyền ảo âm ỉ, thiếu niên kia thế nhưng thần sắc điềm tĩnh ngồi trở lại trước máy tính chính mình, sườn mặt tuấn mỹ ung dung phảng phất như hiện tại người đang bị phi nhô kia không phải là hắn mà là người khác.

Ngón tay thon dài của Phó Cửu vừa động, đem microphone màu đen bày trí ở bên cạnh xoay lại đây, đặt ở trước môi, mái tóc màu bạc rũ xuống, che khuất mắt cô.

Tiếp theo, cô cười nhẹ một tiếng: “Thật là không nghĩ tới, mấy ngày không lên trò chơi, tài khoản đã bị trộm mất. Nhưng không sao tôi đã có một loại phương pháp cực tốt có thể chứng minh ai mới là hắc đảo Z thật sự.”

Thời điểm cô nói chuyện, đôi tay cô còn gõ lên bàn phím, chân chính gõ loạn trên bàn phím, chỉ pháp xinh đẹp làm mọi người kinh ngạc một phen.

“Ta đi! Người này tốc độ tay thật nhanh!”

Những lời này là của người giải thích nói, không khó nghe ra khuôn mặt của hắn là đang kinh ngạc.

Nhưng mà, còn không có xong!

Theo đầu ngón tay Phó Cửu rơi xuống, màn hình trước mắt đột nhiên lâm vào một mảnh đen tối, trừ bỏ mã hóa màu trắng ở ngoài, thì không còn có hình ảnh nào khác!

“Này, đây là cái gì?!”

Có người chán kinh rồi, không thể tin tưởng xem một màn này.

“Là hacker internet! Hắn cư nhiên ở hiện trường tiến hành hacker internet! Tôi còn là lần đầu tiên nhìn thấy một người có thể công kích internet, thật sự là quá đẹp trai!”

“Công kích Internet? Có ý gì? “

“Cái này mà cũng không hiểu? Hắn bôi đen những thứ liên quan đến《anh hùng》. Chờ một chút! Giống như hắn không chỉ bôi đen những thứ liên quan đến《anh hùng》, mà ngay cả ngôi cao được phát sóng trực tiếp, hắn cũng bôi đen được, ngạo tào tào! Này cũng quá xấu đi! Liên tính người này không phải hắc đảo Z, tôi cũng muốn làm fan của hắn! Kỹ thuật hacker này quả thực muốn nghịch thiên a!”

“Kỹ thuật Hacker? Người là nói người này là hacker?”

“Ngạo tào, người anh em, người xem số hiệu a, trên màn hình đang nhảy đó là cái gì! Người có hiểu được không! Không phải chỉ có hacker mới có thể làm ra được loại tình trạng này?”

Mặc kệ giữa sân có bao nhiêu ồn ào dâng lên, Phó Cửu vẫn ngồi như cũ, ngoài miệng cô còn ngậm kẹo que, giọng nói mang theo vẻ hơi lạnh, tà nhỉnh nói: “Mỗi người ở thời điểm tạo tài khoản đều sẽ lưu lại thông tin chân thực, tuy rằng tin tức của tôi trải qua thủ pháp đặc thù để che dấu, sẽ không bị ai điều tra ra, thậm chí ngay cả chính phủ đều nhìn không ra, nhưng chỉ cần động nơi này một chút thì số liệu che dấu hoàn toàn có thể hiện ra toàn bộ.”

Quá trình xâm lấn kia cực nhanh, không đợi mọi người phản ứng lại đây, thiếu niên gõ bang một cái liền kết thúc!

Chỉ pháp xinh đẹp nháy mắt liền đột nhiên im bật!

Ở đầu sân thi đấu rốt cuộc cũng không còn nghe được âm thanh lạch cách lạch cách của bàn phím nữa.

Toàn bộ màn hình lớn đều hiện lên thông tin người sử dụng đăng kí trên game《anh hùng》trên màn hình hiện rành mạch ID hắc đảo Z trong trò chơi cùng với tên họ thật tương ứng —— Phó Cửu!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 224: Đen trắng là đen nhưng vẫn là trắng?

Là Phó Cửu, không phải Phó Hi Minh!

Trong nháy mắt, toàn trường nín thở!

Nhìn đến nơi này, những người tự xưng ái mộ hắc đảo Z mắng to các fan của Phó Cửu cũng đều câm miệng.

Ngược lại là những người vừa mới không nói lên lời, mà ở thời điểm này đột nhiên hô to lên: “Đại hắc đảo của tôi thật đẹp trai! “

Đây là trực tiếp thừa nhận thân phận của Phó Cửu đi.

Trên thực tế người chân chính thích hắc đào Z, từ đầu cho đến bây giờ đều im lặng không có nói gì.

Bọn họ trước nay đều không có tin tưởng Phó Hi Minh sẽ là đại hắc đào, những gì mà thần tượng của bọn họ nói, bọn họ sẽ đều dụng tâm nhớ kỹ đâu.

Lúc trước ở thời điểm phát sóng trực tiếp trên internet Đại hắc đào chỉ dùng một chiêu duy nhất để giết người, liền nói qua hắc sẽ gia nhập Hạ thị.

Chẳng qua cuối cùng dư luận đưa một ít tin vụn vặt, mới có thể làm mọi người nghĩ rằng Phó Hi Minh có lẽ chính là hắc đào Z.

Bọn họ cũng không rõ vì cái gì sẽ có một ít fan lại không nghe lời nói thần tượng, cố tình đi tin một ít tin không có căn cứ.

Xác định là trắng không phải đen?

Tiếp ứng một câu vừa ra, một tràng tiếng huýt sáo vang lên ủng hộ!

Phó Hi Minh như thế nào đều không thể nghĩ được kết quả sẽ là như thế này, hiện trường đang công kích những người liên quan đến internet, đều lấy tư liệu đăng ký ..... Hắc đến bây giờ đều cảm thấy tất cả điều này đều là con ác mộng.

Cái tên biến thái Phó Cửu kia chỉ là một tên phế vật, làm sao có thể sẽ lợi hại như vậy được?!

Đừng nói chỉ có Phó Hi Minh có phản ứng như vậy, ngay cả hai người Phong Thượng cùng Ân Vô Dục cũng không biết đội trưởng của bọn họ còn bày ra chiêu này!

Hacker?!

Như vậy chức nghiệp huyền diệu khó giải thích, lại xuất hiện ở đây.

Trần Hiểu Đông quả thực không dám tưởng tượng, thiếu gia nhà bọn họ chỉ biết vì một người đàn ông không buồn ăn uống, thế nhưng sẽ là một tên hacker?

Cặp con người của Hạ Hoa Hồng càng chấn động đến không kèm chế được.

Cửu Nhi ... Kia lại chính là Cửu Nhi của bà.....

Hiện trường là một mảnh náo loạn âm ỉ, Phó Cửu đứng lên, một tay rút túi quần, tư thế thực khốc hướng về chiến đội của Phó gia kia, nhướn mày cười: “Mặt đau không?”

Ba chữ Ớt ời, tức khắc khiến cho mặt của Phó Hi Ninh hết xanh rồi lại trắng, khiến cho cặp môi kia đều mất đi ngao khí ngày thường!

Thật sự là xấu hổ đều không đủ để hình dung tâm trạng của hắc lúc này.

Camera lại cố tình quay vào hắc, mọi người toàn trường đều thấy được sự khó coi trên mặt hắc!

Vốn dĩ cho rằng chuyện này đến nơi đây liền kết thúc.

Nhưng cố tình, những người tự xưng là fan ái mộ hắc đào Z, cảm thấy cách làm này của Phó Cửu không chỉ tát lên mặt Phó Hi Minh một bạt tai, mà còn tát lên mặt của bọn họ nữa, không thuận theo không buông tha bắt đầu ở bên kia náo loạn lên: “Người đã là hacker, khẳng định cũng có thể bóp méo tin tức đăng ký phía chính phủ? Bây giờ lại muốn dùng một chút thủ đoạn liền chứng minh chính mình hắc đào Z? Ha ha, người nghĩ chúng ta dễ bị lừa gạt như vậy sao?”

Fan chân chính của hắc đào quả thực bị những người này làm cho phần nộ tới cực điểm: “Hỏi một câu, các người là thật sự thích đại hắc đào? Chứ không phải các người tới bôi đen hắc?”

“Thứ mà chúng ta muốn chính là chân tướng!”. Những người tự xưng là fan này nói những lời, liền cảm thấy chính mình không khác tiểu thiên sứ chính nghĩa!

Phó Hi Minh vừa hiện trường đang xao động, liền tung câu đầy thâm ý: “Đầu năm nay, một hacker có khả năng làm cho đen cũng có thể biến thành trắng.”

Các fan của Hắc đào thật là nhện không nổi thái độ này, liền vén tay áo lên, muốn đánh người!

Thuận tiện đem những đám fan giả này toàn bộ đóng gói ném qua cửa sổ, những câu bọn họ nghe tới đều ngứa tai! Chỉ số thông minh của bọn họ đâu?!

Ngay lúc này Phó Cửu lại nở nụ cười, trong cặp mắt xinh đẹp kia như là bị nhuộm đậm sương đen vô tận: “Phó Hi Minh, cậu gấp cái gì, tôi lại không có làm cậu đem tên đăng nhập trở về.”

Nói với Phó Hi Minh xong, Phó Cửu liền ngoái đầu nhìn lại, đối với trọng tài nói: “Trọng tài, lần thi đấu này, tôi xin dùng nhân vật không có trang bị cao cấp.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiểu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 225: Dùng nhân vật không có trang bị cao cấp thi đấu?

Dùng nhân vật không có trang bị cao cấp thi đấu?

Nhóm trọng tài khiếp sợ hết nhìn nhau rồi nhìn Phó Cửu.

Từ trước đến nay những người tham gia điện cạnh giới đều không có ai là dùng nhân vật không có trang bị cao cấp cả.

Trang bị cao cấp có quá nhiều tính năng, trong trò chơi trang bị cao cấp đều phải đạt tới cấp bậc nhất định mới có thể sử dụng.

Mà vị tuyển thủ này là tính không mang theo trang bị để đánh trận sao?

Nhưng mặc dù là như thế, trang bị cũ cũng không có lấy một cái.

Bởi vì tình huống đặc thù, nhóm trọng tài không dám tự chủ trương đành phải hướng người chủ trì xin ý kiến, người chủ trì tính toán gọi cho thư kí Phong xin ý một chút.

Bên kia giọng nói của Tần Mặc trầm thấp vang lên, liền giống như bình rượu vang đỏ quý vừa mới mở ra nắp bình, còn tản ra hơi thở đặc trưng của hân, ung dung nói: “Cho hân dùng.”

Quý chữ như vàng phù hợp với tác phong từ trước đến nay của Tần thần

Chỉ là theo hiểu biết của đội trưởng tổ giải thích hân biết người nói chuyện là ai, lại cảm giác phía sau lưng căng thẳng.

Đội trưởng giống như..... Trước nay đều không có ai dám nói chuyện như thế với hân

Người chủ trì nhìn thoáng qua bên kia, cũng không đợi trọng tài bên kia phản ứng, lập tức nói: “Được, hiện tại hãy cho tuyển thủ Phó Cửu một tài khoản mới, để chuẩn bị cho trận chiến đầu tiên!”

Thực dứt khoát mở màn quyết đấu.

Muốn phát sóng trực tiếp chính là không ngừng sinh ra đề tài, nhưng không thể kéo chậm tiết tấu.

Mỗi một người trong chiến đội đều ngồi trở lại máy tính của chính mình.

Thi đấu xếp hạng là tổ nào cùng tổ nào tiến hành PK đều phải theo quá trình rút thăm.

Nguyên bản cho rằng chẳng qua chỉ là một trận thi đấu, nhưng lại bởi vì đề tài ai mới thật sự là “Hắc đạo Z” chân chính mà trở nên sôi nổi náo nhiệt hơn bình thường.

Trên màn hình lớn chiếu danh sách quyết đấu ở trận đầu hai.

Trận này, Phó Hi Minh không có đối đầu cùng Phó Cửu.

Ngược lại là phía trước có rất nhiều chiến đội bội phục Phó Hi Minh muốn cùng Hạ gia quân tiến hành PK.

“Phó thiếu, chúng ta đi trước, giúp cậu giáo huấn một chút cái tên tiểu tử làm xằng làm bậy kia, một tên nói lấp lại thêm một cái đội viên quá khứ, bắt quá chi là đứng đầu bảng xếp hạng cũng miễn cưỡng được coi là lợi hại một chút, thật đúng là cho rằng bọn họ có thể lợi hại như vậy sao?”

Không dùng trang bị cao cấp, còn dám thi đấu?

Người nọ cười lạnh một tiếng, tầm mắt một lần nữa trở xuống rồi nhìn lên màn hình máy tính, bùm bùm nhấn cho các đồng đội một tin: “Nhân vật không có trang bị cao cấp chính là nhược điểm của bọn họ, giết nhân vật đó trước rồi giết luôn toàn bộ!”

“Dạ!”

“Đã rõ!”

Hình ảnh trò chơi chính thức mở ra.

Ngón tay Phó Cửu khẽ cầm dây tai nghe màu bạc, tay cô cũng không có đặt ở trên bàn phím, chỉ là đưa ra một tay di chuyển vị trí con.

Chiến đội bên kia vốn dĩ cho rằng, một cái nhân vật không có trang bị cao cấp thì một chút lực công kích đều không có, khẳng định sẽ thực mau bắt lấy!

Ai biết thời điểm toàn bộ bọn hắn đều đến gần ID “Cửu” trong trò chơi.

Chỉ thấy “Thường người một quyền tiêu tiêu nhạc “Cùng” Ân Sơn lấy bắc “Không biết từ địa phương nào xông ra, dùng hai cái đại chiêu, ngân quang phát sáng, trong nháy mắt diệt luôn cả đoàn quân!

Lúc này mới khai chiến không đến một phút đồng hồ!

Quân Hạ gia bên này còn có hai người không có ra tay, thanh máu bên kia liền không còn!

Còn dùng đánh sao?

Đội trưởng đối phương đội giấy giữa còn muốn đứng lên.

“Ân Sơn một bắc”; xoay người một cái, tiêu diệt hết số máu cuối cùng của hắn.

Trên màn hình chẳng những chiếu hình ảnh trò chơi, còn chiếu cả hình ảnh người chơi game, tốc độ tay cùng màn đánh trả đẹp mắt, quả thực là quá đẹp trai!

“Đại thần quá khủ?”

“Nói lắp?”

“A, diệt người!”

Ân Vô Dược cùng Phong Thượng trước nay đều không có quá ấn ý như vậy, cùng thời gian đánh ra những lời này.

Trên sân thi đấu vang lên một trận âm thanh cuồng phong tán thưởng!

Nhưng mà những fan đó vẫn là không phục nói: “Điều này nhiều nhất cũng liền chứng minh Bắc Đại cùng Thường Thần lợi hại, cá nhân tôi cũng thực thích thượng thần, bọn họ đương nhiên sẽ duy trì sự sống còn Hạ gia quân bọn họ, bắt quá, cái tên Phó Cửu kia từ đầu tới đuôi đều không có ra tay đi? Liền hoạt động con chuột một chút, tránh ở bên kia tích lũy kinh nghiệm

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 226: Cửu gia động thủ!

Editor: Kim Dạ Chi Nguyệt

Phong Thượng nghe được lời như vậy, đều muốn học máu, hắn cho tới giờ cũng chưa tức giận, cũng không nhịn được lạnh mặt: “Các cậu thích như vậy, tôi không chịu đựng được!”

Đây là lần đầu tiên hắn phá bỏ chương ngại tâm lý ở trước đám đông cố gắng nói chuyện!

Phó Cửu nghiêng đầu nhìn hắn.

Phong Thượng tưởng rằng thần tượng nhà mình sẽ khen ngợi hắn, mặt không khỏi đỏ lên!

Nào biết được, thần tượng đưa tay tay vỗ vai hắn, cười: “Hóa ra tức giận có thể trị nói lắp.”

Phong Thượng...

“Được rồi, chuẩn bị trận thứ hai đi.”

Phó Cửu ra lệnh một tiếng, toàn quân Hạ gia tiến vào giao diện trò chơi.

Suốt cả 3 trận dàn hàng PK, Phó Cửu đều chỉ đơn giản ra lệnh di chuyển.

Cũng thật nhìn giống như đơn giản vậy sao?

Những người từng chơi trò chơi đều biết, trên thực tế, những thao tác khó nhất chính là ở các thứ ti mỉ tinh tế này.

Di chuyển thế nào mới không bị người khác giết, di chuyển thế nào mới không làm ảnh hưởng đồng đội phát huy, chỉ có cao thủ mới có thể làm được điểm này.

Người thuyết minh nhóm đều có chức nghiệp đội viên trong Tần thị, bọn họ nhìn đến đây, đã nhìn ra Phó Cửu cũng không phải tuyển thủ chỉ biết ăn chức kinh nghiệm.

Ngược lại, thiếu niên kia không động thủ thì thôi, vừa động thủ ——bọn họ đều không thể xác định, hấn rút cuộc có thể lợi hại đến tình trạng gì?

Nhưng có một số fan lại tự cho rằng mình bất phàm, từ mặt tâm lý đã ấn định rằng Phó Cửu chỉ là đi theo ăn chức kinh nghiệm mà thôi.

Một vòng xuống, chỉ còn lại bốn chiến đội.

Rút cuộc, trên màn hình xuất hiện một hàng chữ!

Quân Hạ gia PK chiến đội Phó thị!

Phó gia đội viên bên này cũng thật lợi hại, dù sao cũng là trải qua huấn luyện chuyên nghiệp.

Vô luận vừa rồi kỹ thuật hacker Phó Cửu có bao nhiêu kinh điển, bọn họ cũng không thể cho rằng đối phương sẽ chơi game.

Dù sao thời gian bọn họ ở Hạ thị không ngắn, Phó Cửu người này là bộ dáng gì, bọn họ còn không biết?

Hơn nữa dù cho đối phương thật sự sẽ chơi game, dùng một acc mới liền nghĩ muốn thắng được bọn họ?

Bọn họ cũng không giống phía những chiến đội trước, kỹ thuật ẩn núp lâu như vậy, không chế được Ân Sơn Dĩ Bắc căn bản không thành vấn đề!

“Đội trưởng.” Có người đánh chữ gửi Phó Hi Minh: “Vừa mới bắt đầu, mọi đòn tấn công đều khởi xướng từ Ân Sơn Dĩ Bắc, chúng ta tập trung canh chừng hấn chứ?”

Phó Hi Minh điều khiển tài khoản ‘Hắc Đào Z’, rảnh tay rồi thì quay lại nói: “Tôi chặn đánh, mấy người phối hợp, chú ý phòng ngự Thương Ngươi Một Quyền Tiêu Tiêu Nhạc.”

“Rõ!”

Bố trí rõ ràng như vậy giống như là không có đem acc mới của Phó Cửu để vào mắt, thậm chí ngay cả Tiết Dao Dao, bọn họ cũng cảm thấy không cần để ý.

Phó Hi Minh đã vì thi đấu hôm nay là mua không ít trang bị tốt, trường đao dựng thẳng, liền hướng phía “Ân Sơn Dĩ Bắc” xông tới!

Bọn họ tính toán chính là, ngăn lại phía sau “Ân Sơn Dĩ Bắc”, lại xoay người cho “Thương ngươi một quyền tiêu tiêu nhạc” một cái đại chiêu choáng váng!

Bởi vì bọn họ vừa ra tay, người đầu tiên đến cứu viện “Ân Sơn Dĩ Bắc” tuyệt đối là “Thương ngươi một quyền tiêu tiêu nhạc”.

Người khác?

Quân Hạ gia trừ hai người kia đáng đối phó, ngoài ra hai người kia chỉ biết di chuyển chậm rì rì, căn bản không cần phòng ngự!

Ân Vô Dục cũng nhìn ra tính toán của đối phương, liền mở ra trạng thái chuẩn bị phòng thủ!

“Cậu cũng có thể đề phòng tôi?” Phó Hi Minh cười lạnh: “Thừa nhận đi, Ân Sơn Dĩ Bắc, anh đã tức giận quá rồi, chẳng qua tuổi tác cao hơn một chút, chức nghiệp đội viên đã không có giá trị lợi dụng, dù cho anh đến tham gia thi đấu thì sẽ như thế nào?”

Ân Vô Dục thừa nhận, khi hấn nghe đến những lời này, quả thật trong nhát mắt liền dừng lại.

Nhưng ở nháy mắt kia, thiếu niên vẫn luôn đứng ở bên cạnh di chuyển!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 227: Cửu điện bạo kích đoàn diệt!

Chương 227. Cuộc diện đạo kích, đoàn diện.

Một thanh âm lạch cạch vang lên!

Có nhiều thanh âm gõ nhịp nhàng vang lên!

Bên tai mỗi người đều truyền đến một giọng nói trong trẻo mà lạnh lùng, cô cùng ổn định: “Dao Dao, thêm máu cho Ân đại thúc.”

“Được. “Tiết Dao Dao phối hợp cũng rất đúng lúc.

Em gái bị toàn bộ mọi người xem nhẹ, một con chuột nghiêng đúng lúc thêm thuốc.

Phó Cửu thanh âm tiếp tục: “Phong Thượng, trợ công cho tôi.”

“Được.”

Nói cách khác Phó Cửu không chỉ có điều khiển nhân vật trò chơi của mình, cô còn ở sắp xếp toàn bộ tình hình chiến đấu!

Bên này người Phó Hi Minh vừa thấy tình huống này, liền nghĩ muốn quay đầu lại đi xử lý Tiết Dao Dao, dù sao thêm máu như vậy, máu Ân Sơn Dĩ Bắc bọn họ vừa giết chết sẽ quay lại.

Nào biết đâu rằng, chân hấn còn không kịp động.

Trước người liền xuất hiện một bóng người, kí hiệu ‘Cửu’, bạch y tản ra, như là đích thân tới!

Tốc độ xông lên quá nhanh!

Thật sự quá nhanh!

Người nọ còn không có thấy rõ người trước mắt rốt cuộc là ai.

Ngón tay thon dài của Phó Cửu bay múa ở trên bàn phím màu đen, di chuyển và thao tác xinh đẹp.

Trong lúc đó màu bạc chói mắt, liền chiếm đầy toàn bộ màn hình, điểm lên một sự tao nhã đồ sộ!

Người kia muốn quay trở về phòng ngự, mắt thấy thanh máu của mình bỗng chốc rơi xuống đến điểm đóng băng, thậm chí hấn muốn thêm máu cho mình gần như đều không có, liền nặng nề đồ xuống!

Giữa thi đấu xếp hạng chết, cũng sẽ không sống lại.

Người nọ nhìn màn hình đen kịt trước mặt, cách một tiếng ném con chuột trong tay ra, một chiếc chân dài như bắt cam, gác lên chân còn lại!

Hấn như thế nào đã bị giết rồi?

Nhưng mà, làm cho người ta không nghĩ đến chính là, công kích của thiếu niên rõ ràng chưa xong!

Trên màn hình, ánh sáng màu bạc kia lúc sắp kết thúc, Phó Cửu huy động con chuột trong tay, quay đầu lại ngậm lấy nv trò chơi đang chạy tới, trình diễn một màn lật kèo!

“Đệt bà! Vân Hồ, cậu thấy sao? Hấn không có dùng tay!”

Người giải thích rất kích động, túm chặt tay của tiểu đồng bọn bên cạnh!

Mặt khác người giải thích Vân Hồ không có phản bác hấn, cặp mắt nghiêm túc nhìn màn hình trước mắt, đột nhiên ánh mắt chợt lóe: “Còn có! “

Thật là còn có!

Đây quả thật là trước giờ chưa từng thấy!

Trên mái tóc màu bạc của Phó Cửu đeo tai nghe màu đen, không có nhìn bàn phím, chỉ nhìn chăm chăm màn hình, ngoài miệng còn ngậm kẹo que, tay trái để trên bàn phím, tay phải cầm chuột.

Nói như vậy, người dùng tay trái, tốc độ tay cũng sẽ không cao.

Nhưng đối với cô mà nói, dùng tay trái hay là dùng tay phải căn bản không có bất luận cái gì khác nhau!

Cũng tạo thành bạo kích liên tiếp xưa nay chưa từng có!

Bên này Phó Hi Minh không rõ phát sinh ra chuyện gì, chỉ thấy ánh sáng bạc trước chột lóe, thanh máu của hắn liền rút hơn phân nửa, hắn không nghĩ tới di chuyển, liền lại là một trận đối diện mà đến bạc.

Hắn thao tác tài khoản Hắc Đào Z này, tay còn chưa kịp giờ lên.

Chỉ nghe thấy một tiếng phanh!

Bạo kích!

Hoành bá toàn trường!

Ánh bạc rơi xuống, trận đánh còn chưa tới một phút, chỉ thấy trên màn hình hiện lên hai chữ to: “KO!”

Phó Cửu còn đang cười, tà nịnh, đẹp trai, phóng khoáng!

Nhưng mà, đã kết thúc.

Từ lúc Phó Cửu để tay ở trên bàn phím, liền đã biết trước kết cục, chấn động của trận này liền chưa có chấm dứt!

Người xem toàn trường đều ngơ ngác nhìn một màn này.

Không chỉ ở phòng phát sóng trực tiếp, ngay cả người ngồi trước màn hình ở Võng Ba, toàn bộ mọi người đều nhau, đều bị chấn động, là từ ánh mắt đến trái tim đều là tê dại!

Một người diệt cả đoàn!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 228: Cử gia nói dùng acc mới cũng có thể giết cậu

Cảnh tượng như vậy giống như đã từng xảy ra.

Thiếu niên không mang trang bị, thậm chí dùng chính là acc mới, lại có thể một chiêu tiêu diệt toàn bộ đoàn của đối phương!

Nhìn chung gần mười năm thi đấu.

Cũng chỉ có Tàn thần mới có thể làm được!

Đây không chỉ thử thách thao tác kỹ thuật của người chơi, đầu óc người thao tác còn phải bố cục chiến lược rõ ràng!

Tàn Thần được xem là tuyển thủ chuyên nghiệp có giá trị nhất, cũng bởi vì hắn có đủ năng lực không ché toàn trường.

Hiện giờ, lại xuất hiện một người như vậy!

Lại còn xuất hiện ở trên người một người mới, này cũng đủ làm mọi người khiếp sợ!

Trên thực tế, ngay cả Ân Vô Dục cũng không có nghĩ đến tiểu đội trưởng của bọn họ lợi hại đến mức độ này.

Nhìn màn hình nổ rộ lên ánh sáng màu bạc bạc và hai ký tự đại diện chiến thắng kia.

Một khắc kia, Ân Vô Dục trong đầu lại hiện lên một câu của thiếu niên: “Chỉ lấy phần thưởng là không đủ, không chấn động điện cạnh, còn chơi gì nữa.”

Lần này, không chỉ giới điện cạnh ở Giang Thành bị chấn động, cho dù ở toàn quốc, kỹ thuật như vậy đều đứng đầu!

Đặc biệt là cuối cùng quân địch tấn công kia cố gắng lộ vẻ phong lưu quay về, thật là đẹp đến bất ngờ!

Đám fan quá khích ồn ào không chịu phục ấy, toàn bộ đều choáng váng.

Thủ pháp như vậy rõ ràng là!

Rõ ràng là Hắc Đào Z ở đánh trận đánh khinh thường dùng một chiêu đánh lại!

Thân phận một người có thể làm giả, nhưng mà đặc điểm khi người này thao tác nhân vật, lại không thể biến mất.

Hơn nữa còn có người chuyên môn nghiên cứu qua, đấu pháp Hắc Đào Z nếu người có tốc độ tay không phải nhanh đến nhất định thì căn bản không bắt chước được!

Bọn họ không biết nên hình dung tâm trạng của mình như thế nào, chỉ cảm thấy trên mặt một trận lại một trận đau, cái loại xấu hổ này nói không nên lời.

Phó Hi Minh toàn bộ quá trình đều ngây ngốc, hắn còn đang nhìn ánh sáng bạc ở trên màn hình còn chưa biến mất, căn bản không dám tin được toàn đội bọn họ đã bị diệt!

Dưới tình huống thông thường, từng động tác kinh điển của bên chiến thắng đề sẽ được phát lại trên màn hình, đây là chuyên môn gặp ở bất cứ trận đấu nào.

Nhưng mà, lần này chỉ có một chiêu chiếu lại, người giải thích cũng không có hồi phục tinh thần lại, chỉ trừng lớn hai mắt, ngồi ở kia!

Xôn xao!

Hiện trường đều vang lên tiếng huýt sáo!

Không ít người trực tiếp đứng lên, vung vẩy hai tay của họ, gõ cho những cây gậy cổ vũ vang thật to.

Phó Hi Minh sắc mặt xưa nay chưa từng trắng như vậy, thậm chí một chút huyết sắc cũng không có.

Hắn nhìn trên màn hình còn đăng nhập tài khoản Hắc Đào Z.

Hình tượng chán nản kèm theo cái ID này, cực kỳ chói mắt.

Ai cũng biết, Hắc Đào Z được nhiều người thích như vậy, bởi vì có một nguyên nhân lớn chính là ở trong game cho tới giờ đều không có bại trận!

99 trận toàn thắng liên tiếp, chỉ cần lên sân khấu nhất định sẽ cầm đầu.

Cũng bởi vì chiến tích như vậy, mới có thể cho nó được theo đuổi.

Nhưng hiện tại, chính là thần hào có vô số vinh quang như vậy tới tay Phó Hi Minh, ngay cả lực đánh trả cũng không có!

Rốt cuộc ai mới là thật, vừa xem đã hiểu!

Nhưng mà, còn không có xong!

Phó Cửu cười khẽ một tiếng, nghiêng mắt để tai nghe xuống, tùy ý ném ở trên bàn, tóc màu bạc có mấy cái vênh lên, làm cho cô so với vừa nãy còn phải đẹp trai hơn, chân trái cô dùng chút lực, ghế dựa trượt về phía sau, cánh tay tùy ý để trên lưng ghế, lười biếng ngồi như vậy, ngoài miệng còn ngậm kẹo que, nghiêng đầu nhìn về phía Phó Hi Minh, môi mông chậm rãi nhếch lên: “Cùng mày đánh một trận như vậy chính là muốn nói cho mày biết, Hắc Đào chân chính cho dù dùng acc mới, cũng có thể giết mày.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 229: Đánh cho người mất mặt

Editor: Ân Dung

Beta: Na già

Nghe được câu nói lúc sau

Hiện trường đang rất ồn ào, âm thanh vang lên.

Các đại lý Internet và những người chơi hiện giờ vô cùng kích động, video trực tiếp đã đạt tới trăm triệu.

Mọi người ở khu vực bình luận đều cứng đờ người.

Ngay cả nhân viên kỹ thuật có kinh nghiệm như thế mà họ cũng chưa từng gặp qua ai bao giờ.

Bọn họ còn nghĩ rằng Internet sẽ bị tê liệt.

“Đẹp trai quá! “

“Đây mới chính là Hắc Đào Z của chúng ta! Dùng cách nào cũng có thể dễ dàng! “

“Thao tác tuyệt đối không thể giả mạo! “

“Người giải thích đâu? Nhanh lên, tôi cần có người giải thích gấp! “

“Người giải thích cũng bị Hắc Đào Z làm cho mê muội mất rồi!

“Tôi hỏi các người, còn có ai, có ai làm được như thế hả? Những cái mà Đại Hắc Đào vừa làm hãy trộn to mắt ra mà nhìn xem! Là một tiền bối, tôi hỏi các người một câu khoa học, vừa rồi nhìn thấy thao tác của cậu ấy, không ai có thể bắt chước được, hiểu không? Cái tên Phó Hi Minh kia,

còn không đem tài khoản của Đại Hắc Đào trở về, nếu mà không trả thì tôi sẽ cho người biết hacker của bọn ta có bao nhiêu thực lực?! “

Toàn bộ tin nhắn đều đồng loạt xuất hiện trên màn hình hiện trường

Trong đại lý Internet, người chơi nhìn lên màn hình vô cùng phấn khởi

“Đại thúc của chúng ta cũng thích Đại Hắc Đào? “

“Đại Hắc Đào đúng là trai gái đều không buông tha! “

“Nhưng hán nói bọn họ là hacker..... “

“Mặc kệ, tóm lại là chúng ta nhất định phải đem tài khoản của Đại Hắc Đào trở về! “

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều phấn khởi yêu cầu Phó Hi Minh trả lại tài khoản.

Chưa bao giờ gặp phải tình trạng như thế này, đội chiến bên Phó Gia ai cũng hoang mang bối rối, đứng ngồi không yên.

Phó Hi Minh nắm chặt tay thành cú đấm, gương mặt trắng bệch, tức giận nghiến răng.

Truyền thông sao có thể bỏ lỡ một sự kiện hấp dẫn như vậy, đương nhiên là phải chạy đến nắm bắt tình hình.

Phó Hi Minh vội vàng dùng tay che mặt lại, nhưng càng làm như vậy thì hán lại càng thêm mất mặt.

“Các người có thể hay không mà không suy nghĩ đến tổ chức, làm sao mà Phó Thiếu gia có thể lấy trộm tài khoản được chứ?“.Nếu như mà thừa nhận Phó Cửu chính là Hắc Đào Z,thì những lời bọn họ vừa nói lúc này có khác nào là tự mình hại người của mình.

Còn muốn biện minh thêm, nhưng vừa mới mở miệng thì đã bị ai đó chặn họng.

“Câm miệng! Còn dám nói!”

Phó Cửu lúc này đang hướng tới phía khán phòng bên kia nở một nụ cười mỉm, tiếng nói và ánh mắt chứa đựng sự lạnh lẽo:“Không cần hán phải trả, tôi sẽ tự mình lấy lại!”

Nói xong, ngón tay cô khẽ động, màn hình máy tính liền hiện ra một dãy số, rồi lại cứ tiếp tục ần ần gõ gõ.

Phó Hi Minh bên kia mặt đơ ra, nhìn vào màn hình máy tính đang yên lặng tự động chuyển động như bị ai đó điều khiển làm cho người xem không thể hiểu rõ số liệu đang xuất hiện ở trên đó là gì.

“Vô lý! Chơi game mà còn có thể đặt cho đối phương hán một con virus! Cái này làm thế nào mà làm được vậy?! “

“Tôi vừa mới nói chuyện một chút, quay đầu sang thì đã thấy Đại Hắc Đào tung xong chiêu! Trời ơi! Tôi yêu cầu bên phía chính phủ cấp cho chúng ta một cái máy tua thật chậm! “

“Xem tua lại cũng vô dụng, vừa chơi game giỏi vừa có thể làm cho đối phương nhiễm virus, đây chính là vấn đề thao tác kỹ thuật! “

“Đại Hắc Đào thật là giỏi?! “

Người cuối cùng vừa nói hết câu thì mọi việc cũng đã giải quyết xong, bởi vì tay trái Phó Cửu cầm chuột, tai phải di chuyển cắt ngang tài khoản mà nhanh như gió, một lần nữa đăng nhập được vào trò chơi, liền hiện lên một dãy số liệu, thoát cái cô đã phân tích và đăng nhập thành công.

Hắc Đào Z.

Đúng như cậu nói, không cần hẳn phải đem trả, cậu liền có thể tự mình đem về!

Không chỉ có trên màn hình của Phó Cửu, trên màn hình của các máy khác do bị sửa chữa quá nhiều số liệu nên cũng hiện ra thông tin của hai ngày trước, ID Hắc Đào Z đã bị người ta đột nhập và thay đổi pass.

Rốt cuộc là ai đột nhập, vừa xem là hiểu ngay!!!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 230: Tổng hội có nhiệt huyết không bị tưới tắt địa phương

Editor:NM

Mặt của Phó Hi Minh đều sắp bị đánh đến sưng lên.

Người giải thích Văn Hồ giống với Tần Mặc đều từ đại viện quân khu ra, nhìn đến lúc này căn bản áp chế không được bản tính, cười lạnh vào microphone một tiếng: “Nói như vậy thì không cần giải thích nữa, dùng tiền giả mạo tài khoản của người khác hiện tại bị người ta vạch trần, cậu có thể đi rồi.”

Đội viên Phó gia bên kia vừa nghe lời này, đừng nói biểu tình mà ngay cả động tác cũng cứng đờ.

Thi đấu Điện Cạnh nhiều lần như vậy nhưng chỉ có bọn họ là đội duy nhất bị người chủ trì đuổi ra khỏi cuộc thi, không chỉ có như thế, truyền hình Điện Cạnh phát sóng trực tiếp như vậy khẳng định có rất nhiều chiến đội đang xem, kia cũng có nghĩa là họ mất mặt với cả nước.

Về sau, không chỉ là Giang Thành, nếu đến các thành thị khác thi đấu thi việc này cũng sẽ trở thành sỉ nhục suốt đời của bọn họ.

Người xem ở hiện trường căn bản sẽ không giữ mặt mũi cho bọn họ.

Nếu chỉ thua thì cũng sẽ thua tôn trọng.

Nhưng Phó Hi Minh làm lơ quy củ, cho rằng bản thân có quyền thế, giả mạo nhân vật không nói còn kích động giới truyền thông!

Người chơi trò chơi sở dĩ thích Điện Cạnh là bởi vì bọn họ có thể ở < cảm nhận được đời sống không giống như hiện thực không có sự công bằng.

Trước kia ở chỗ này, không nói đến xuất thân, chỉ cần cầu có kỹ thuật là có thể trở hết tài năng.

Nhưng mấy năm gần đây, trong Điện Cạnh cũng xuất hiện một ít người tìm người có giá trị nhan sắc đánh thế hoặc tự thân có tiền cũng có thể thắng, trình tự không đồng đều xong ra.

Cái này đã làm cho không ít người nản lòng.

Phó Hi Minh có cách làm táo bạo trắng trợn như vậy, hoàn toàn chạm vào nền tảng kia.

Trước máy tính làm gì có bao nhiêu người chơi chân chính, chỉ sợ Phó Cửu sốt ruột đến phát hỏa, thì thiếu niên không thể nào có biện pháp chứng minh bản thân mình.

Nhưng kết quả là thiếu niên không chỉ chứng minh được bản thân mình.

Còn chứng minh được một việc là chỉ cần có thực lực thì không cần sợ hãi những lời đồn đại vớ vẩn!

Không biết bắt đầu từ khi nào, vừa thấy đến cái tên kia là ID trò chơi của Hắc Đào Z bọn họ liền tin tưởng trên đời nay vẫn còn có nhiệt huyết tuổi mãi không tắt tồn tại.

Quán quân thuộc về chiến đội đó không cần bất cứ người nào nói rõ, tập trung vào gương mặt tuấn mỹ trắng nõn của Phó Cửu cùng với kỹ năng hồi phóng tuyệt chiêu không ngừng.

Vô luận xem bao nhiêu lần đều thấy rất đẹp trai!

Trên chỗ ngồi xem, khuôn mặt tròn của Hạ Hồng Hoa không biết khi nào đã lệ rơi đầy mặt, bà duỗi tay bưng kín miệng mình, sợ chính mình sẽ khóc ra tiếng.

Cả đời này của bà, khổ cực như thế nào cũng không thể nói cho người khác biết.

Đôi khi cảm thấy rất mệt mỏi, bà cũng nghĩ không bằng ly hôn Phó Trung Nghĩa đi.

Trên thế giới này, có quá nhiều người bởi vì người có tiền có quyền có văn hóa mà tôn trọng người, hẳn sẽ không để ý người đã làm chuyện gì.

Cùng một trường hợp giống nhau, bà cũng cái tiểu tam kia xuất hiện cùng lúc, bà chỉ là một cô gái nông thôn, bị người ta đoạt đi đàn ông cũng là đúng.

Tiểu tam kia, chính là đẹp như tiên nữa.

Còn bà thì không đẹp như bà ta, bộ dáng lại quá mập.

Hạ Hồng Hoa cũng không phải thích tiền, nhưng mà bà không có tiền không được, Cửu Cửu của bà phải làm sao bây giờ?

Một khi bà ly hôn công ty cũng không có nửa phần của bà, Cửu Cửu của bà về sau sống như thế nào.

Bà phải nuốt hận vào lòng mà trở về!

Nhưng trước đây đội viên bị đào đi, bạn bè xa lánh, dư luận hăm hại, mọi người đều hận không thể đâm bà một cái làm cho bà phá sản.

Thật sự rất nản lòng.

Ở những lúc tối khuya, còn phải đi cầu người ở các thành phố lớn, phi thường muốn khóc.

Mặc dù là thời điểm “Hạ gia quân” lên sân khấu, bà còn đang suy nghĩ chỉ cần Cửu Cửu nhà bà vui là được.

Nhưng lại thắng!

Bọn họ thắng!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 231: Về sau đối thủ vì vương

Editor:NM

Hạ Hồng Hoa không biết hình dung loại tâm tình này như thế nào, chỉ đỏ hai tròng mắt nhìn lên thân ảnh đỉnh bạt trên sân thi đấu.

Cảm nhận của một người mẹ được con trai tán thành mới là hạnh phúc lớn nhất của bà.

<> bối cảnh âm nhạc vang lên.

Đội viên của “Hạ gia quân” đều đứng lên, mỗi ánh mắt đều thực sáng ngời.

Chúng ta không thể không thừa nhận, đây không có quan hệ với diện mạo đẹp trai mà là một loại khí chất từ trong cơ thể phát ra ngoài.

Bốn người cao thấp ăn mặc chiến phục đồng dạng, kẻ vai chiến đấu, từ thiếu niên đi đầu đến từng hàng máy tính phát sáng phía sau.

Tất cả mọi người cơ bản đều nhìn về một hướng_____ Đội trưởng Hạ gia quân Phó Cửu!

Tựa như một ít người đoán trước được thiếu niên này sẽ thắng!

Tập đoàn Tần thị tổ chức thi đấu Điện cạnh truyền bá cả nước. Bên này còn chưa hạ màn bên kia đã có phóng viên trên cuộc họp báo của các minh tinh phát ra vấn đề.

“Tiêu đại thần, không biết cậu có chú ý đến cuộc thi đó Tần thị tổ chức không?”

Người bị kêu là Tiêu đại thần ngồi trầm ổn: “Tôi ngồi ở đây thì chú ý như thế nào?”

Phóng viên:..... Đề tài này không có cách nào đi xuống!

“Nghe nói bên kia có tuyển thủ gọi là Hắc Đào Z, vừa ra xong liền náo động toàn trường quay.”

Người đàn ông nghe vậy nhướn mày: “Có chuyện như vậy?”

“Internet trên khắp cả nước đều truyền bá!” Phóng viên nói tới đây liền kích động, muốn thu được một chút tin nóng, ai cũng biết trước đó không lâu Trương Nam cùng Đế Minh có một trận đánh ác liệt, nếu lúc này có thể thu được chút đề tài dùng để làm mảnh lớn tuyệt đối náo loạn!

Người đàn ông chỉ liếc mắt nhìn phóng viên một cái, sau đó.... A một tiếng.

Chỉ a một tiếng?!

Nhưng tâm tình hiện tại của anh là gì a!

“Người đại diện phía sau người đàn ông xem thật sự bất đắc dĩ, cười giống như Phật Di Lặc nói: “Tiêu Cảnh, cậu có thể nói cảm tưởng của cậu.”

“Cảm tưởng?” Tiêu Cảnh suy nghĩ một chút rồi nói: “Phiền toái về sau loại thi đấu Điện Cảnh này nên phát trên truyền hình, tôi không thích lên mạng.”

Phóng viên:..... Anh là đại thần Điện Cảnh mà không thích lên mạng!!?

“Nghe nói Tàn thần đối với Hắc Đào Z rất là thương thức!”

Phóng viên vừa thấy Tiêu Cảnh muốn đi, bất đắc dĩ phóng đại chiêu!

Quả nhiên, người đàn ông lại quay trở về, vẻ mặt nghiêm túc: “Anh cẩn thận nói cho tôi nghe một chút, Tàn mạc thương thức người mới này như thế nào?”

Phóng viên:..... Tiêu đại thần, đây là buổi họp báo, không phải nhà của anh! Anh chú ý Tàn thần như vậy thật sự không phải yêu thầm hắn?!

Những chiến đội còn lại đều nhìn ra bốn đội viên này rất mạnh.

“Hắc Đào Z này không tồi.”

“Người như thế nào không nói đối thủ của hắn quá yếu, loại người này nếu tổng hội có một ít công kích lên lỗ hổng là được, tại những người đó không nhận thấy được thôi.”

“Tóm lại thời điểm thi đấu cả nước sẽ gặp được, đến lúc đó mới biết thế nào là Điện Cảnh chân chính”

“Đó là đương nhiên!”

Mặc kệ bên ngoài có động tĩnh gì thì cúp vàng hạng nhất kia đã ban phát tới tay Phó Cửu rồi.

Vô luận là đánh chức nghiệp hay là phi chức nghiệp, người mê <> đều thông qua phát sóng trực tiếp xem một màn này.

Phó Cửu lấy cái cúp tới, nghiêng đầu nhìn nhìn, tóc bạc đánh vào trước mắt cô, soái khí lóa mắt, tiếp theo cô chợt cười, một tay đút quần nhấc chân hướng tới hàng ghế bên phải đi qua.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 232: Cửu điện hạ trêu chọc trêu chọc

Editor:NM

Ngày từ lúc đầu có người con buồn bực thiếu niên vì sao lại đi đến bên kia.

Nhưng bọn họ phục hồi tinh thần lại mới nhớ nơi đó có Tàn thần!

Này..... Đây là tình huống như thế nào?!

Nơi xa, Tàn Mạc trên người khoác chiến phục màu đen, đứng ở chục bậc thang phía trên nhìn đến thiếu niên hướng anh đi tới, đôi mắt hẹp dài càng trở nên thâm thúy mê người.

Biểu tình của anh vẫn đạm mạc như cũ, mặc dù là hiện tại cũng chỉ hướng về trước nhứu mày đẹp, tràn đầy hơi thở cảm dục.

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn một màn này.

Không chỉ người xem mà đến cả trọng tài cũng đều dừng lại.

Bởi vì bọn họ cũng không có nghĩ đến chuyện sẽ phát triển thành cái dạng này.

Cứ như vậy đi đến trước mặt Tần thần, thiếu niên là muốn làm gì?

Chỉ là trong nháy mắt, toàn bộ camera đều dời vị trí nhắm vào hai người!

Lương bí thư nội tâm thấp thỏm không cẩn thận vào khung hình, hần hiện tại chỉ muốn kéo Cửu thiếu gia tới hỏi một chút, thời điểm này làm ra hành động như vậy là muốn làm cái gì?!

Không biết xung quanh đều có máy quay sao?

Bị người ta nhìn thấy được Tần thần luôn có khả năng bị biến công thì làm sao bây giờ?

Trần Hiểu Đông trên cơ bản là cùng ý tưởng với Lương bí thư.

Hần đến bây giờ còn chưa quên thiếu gia nhà bọn họ chơi game vì cái gì, đều là vì Tần thiếu!

Hiện tại.... Ý tưởng này càng thêm kiên định!

Nhưng mà, bất kể là Phó Cửu hay Tần Mặc đều sẽ không để ý ánh mắt của người khác.

Hai người nguyên bản đều phát sáng, lại đứng cùng nhau, ánh sáng như vậy hiệu quả gấp mười lần!

Khỏe miệng của thiếu niên còn mang theo nụ cười nhạt, soái khí trên choker người khác, mặc dù cách màn hình cũng có thể cảm nhận được hơi thở nồng đậm thanh xuân kia.

Suôn mặt sạch sẽ thậm chí ở camera có thể nhìn đến lông tơ thật nhỏ.

Bất đồng với thiếu niên chính là trên người Tần thần phát ra khí phách tôn quý, giống với thần tiên trường thân ngọc lập.

Hai người.

Một người ở trên.

Một người ở dưới.

Đứng ở phía trên bậc thang kia.

Tức khắc tất cả ánh đèn đều phản phát trong mắt thiếu niên, giống như kim cương vỡ vụn mang theo xinh đẹp lập lờ.

Bởi vì quá mức tuấn mỹ soái khí.

Thời điểm hình ảnh ấy xuất hiện trên màn hình mọi người chỉ cảm thấy được một kịch bản duy mỹ mạn họa.

Phó Cửu mỉm cười đi tới phía trước.

Trọng tài đều nghĩ Tần tổng sẽ không cấp thiếu niên một ánh mắt trực tiếp quay đi.

Không có dự đoán được!

Khi Phó Cửu đi đến bậc thang cuối cùng, Tần Mặc liền đem bàn tay túm lấy thiếu niên kéo lên.

Phó Cửu cũng không hàm hồ, trực tiếp nương theo cổ lực đạo kia nhón thân mình cười, môi mòng gần sát tai phải của Tần Mặc, tiếng nói thực dễ nghe: “Anh Mặc, không cần anh từ trên đi tới dưới, tôi trực tiếp đi lên là được rồi, không có năng lực diệt toàn trường làm sao xứng ở trên anh, đúng không?”

Lời này quá dễ làm người khác nghĩ nhiều!

Trần Hiểu Đông nhìn hình ảnh kia liền trực tiếp duỗi tay bưng kín mắt mình!

Thiếu gia, cậu rốt cuộc muốn như thế nào?

Làm trò trước mặt nhân dân cả nước, lại còn trên choker Tần thần!

Tiết Dao Dao cũng rung rẩy trong lòng, cô hướng bên trái nhìn một cái, lại hướng bên phải nhìn một cái, mọi người toàn trường quay miệng đều mở to!

Cửu điện hạ, cậu thật sự không có nhìn đến thời điểm cậu kẻ sát vào tai hấn, Tần thần liền nhũu mây sao?

Hai người giải thích cũng im lặng..... Trước nay đều chưa thấy qua đội trưởng bị người ta trêu chọc như vậy!

Tần Mặc nghiêng mắt, nhìn người lùn hơn so với anh một cái đầu, làn da thiếu niên rất tốt, lần thứ N nói với mình đối phương đang trong thời kỳ thanh xuân phản nghịch.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 233: Đại hắc đào theo đuổi Tần thần?

Editor:NM

Chỉ là dù có như vậy rất muốn bóp chết đối phương nhưng trong ánh mắt lại mang theo dung túng cùng một tia ôn nhu bị came chân thật thu lại.

Trừ ô khán giả ở đây còn có các fan của Tần thần đang xem phát sóng trực tiếp.

Hoàn toàn đứng hình!

Tần thần chưa bao giờ cười như vậy!

Quá mê người!

Thời điểm vừa rồi internet liền tê liệt, lướt xem trực tiếp lên cao như núi!

Tần Mặc câu lấy môi mông, nâng tay lên néo cổ thiếu niên đang túm áo mình! Màn hình đầy hoa!

Nháy mắt, khu bình luận bị bạo loạn!

“Tình huống như thế nào?”

“Hình như là đứng hình rồi?”

Mẹ nó, tổ kỹ thuật đâu? Tổ kỹ thuật đi đâu rồi? Tôi muốn xem kế tiếp a! Tần thần của tôi vừa rồi là đang làm cái gì! Làm cái gì!”

Tần Mặc đang làm cái gì?

Chỉ có những người ở hiện trường mới biết được.

Một tay túm thiếu niên, cười lạnh hút hồn người: “Lát nữa sẽ lại hảo hảo sửa chữa cậu.”

Phó Cửu thật vô tội, vì cái gì phải bị sửa chữa?

Đối thoại như vậy, thật sự là..... thật sự là.... Quá ái muội!

Hủ nữ ở hiện trường không ít, đặc biệt là những em gái thích chơi game đều thích ghép đôi cho đại thần nhà mình.

Bắt quá!

Các nàng đều không có nghĩ tới ghép đôi cùng Tần thần.

Tần thần là người giống như vao lãnh chí hoa, nhìn từ xa không làm cho người ta có ý nghĩ dâm loạn nào.

Quan trọng nhất chính là, Tần thần nhìn thấy chính là thắng!

Thắng tấp thắng tấp a!

Căn bản không có người dám ghép nam cho hấn sợ hấn cho vào lãnh cung.

Ngay cả trên Điện Cảnh đưa tin cũng chỉ dám nói cùng chiến đội nữ tuyển thủ nào đã gặp mặt, không dám nói bọn họ có giao tế vân vân.

Càng đừng nói, hướng một nam nhân bên cạnh Tần thần!

Nhưng hôm nay, nhìn đến thiếu niên đứng trước người hắn, Tần thần một bên giáo huấn người còn không quên sửa sang đầu tóc lại cho người ta, nhóm hủ nữ quả thực bị hình ảnh như vậy đảo tâm tới!

Quá xứng đôi!

Thật là quá xứng đôi!

Khán giả bên này kích động không thôi lấy đi động ra chụp ảnh hai người kia.

Ngôi cao bên kia còn đang không ngừng bình luận

“Lăn lộn, mau cho xem tiếp theo aaa!”

Như thế nào cho xem tiếp theo.

Nhóm kỹ thuật đều phải khóc.

Nhóm truyền thông lại nở hoa, dùng sức chụp, các loại góc độ, các loại tự thế, một đồng ảnh chụp được vừa có thể đăng báo vừa có thể lên truyền tay xem!

“Chỉ có một mình tôi chú ý thời điểm Đại Hắc Đào kêu Tần thần là Anh Mạc sao?”

“A? Nói cách khác hai người kia đã sớm gặp qua?”

“Có khả năng này!”

“Cho nên vừa rồi Tần thần đi xuống là do nhìn không được Đại Hắc Đào bị khi dễ!”

“Không, không thể như vậy, Tần thần là thắng, Tần thần vẫn là thắng!”

Cả nhóm đều mê muội rồi, các cô cũng quá kỳ quái, vì cái gì nhìn hai người kia đều đẹp trai như vậy thành đôi, so với mình yêu đương còn muốn rụng tim hơn.

Cái tình huống gì đây?

Hà Hồng Hoa suy nghĩ, thanh âm dăm dăm: “Hiếu Đông, Cứu Cứu quen Tần tổng khi nào vậy?”

Trần Hiếu Đông chấn động: “Phu nhân, bà yên tâm đi, thiếu gia tuyệt đối là thắng, hắn đối với Tần thiếu một chút ý tưởng đều không có, hắn chơi game không phải vì theo đuổi Tần thiếu, hành động vừa rồi của thiếu gia cũng không phải theo đuổi tình yêu, chỉ là giao lưu bình thường, giao lưu bình thường!”

Hạ Hồng Hoa nghe không hiểu, vẻ mặt mê mang.

Đám con gái mê muội đứng bên cạnh lại đồng thời bùng tình đại ngộ: “Nguyên lai là Đại Hắc Đào theo đuổi Tần thiếu.”

Trần Hiếu Đông: ... Em gái à, lời nói không thể nghe như vậy a!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 234: Chương 235

Nhưng mặc dù là không có lời nói đó của Trần Hiếu Đông.

Tần Mạc cùng Phó Cứu ở chung, không khí quá thân mật.

Rất ít khi nhìn thấy Tần Mạc sẽ đối xử với ai như thế này.

Cũng không biết thiếu niên cười khẽ nói gì đó với hắn.

Tần Thần duỗi tay, một tay đem đầu thiếu niên kéo lại gần, giống anh trai đang quan tâm em trai.

Phó Cửu liền như vậy cúi đầu nhìn tay Tàn Thần, ngoài miệng ngầm kẻo que, sườn mặt soái đến mức làm người ta muốn thét chói tai.

Hai người đều là người xuất sắc đứng chung một chỗ, thật sự là cảnh đẹp ý vui, hưởng chi động tác của bọn họ còn như vậy..... Ái muội!

Không ít đám con gái mê muội trong lòng đã có ý nghĩ, các cô tin tưởng từ hôm nay trở đi, về sau các cô có một đôi có thể ghép CP, biết bao nhiêu phấn khích, quả thực không cần quá hạnh phúc!

Nhưng những người đã chơi trận đấu đều biết, đó là hai cao thủ đáng để mọi người thương thức.

Tương lai của Thiếu niên, ai cũng không đoán trước được.

Đế Minh tuy rằng ở giang thành là vương giả.

Cũng đã liên tục ba năm không được giải quán quân của cả nước.

Tàn Thần tuy rằng dự vì có giá trị nhất trong những đội viên của trận đấu, lại là một người.

Cuối cùng thắng hay bại cũng là nhờ vào sức mạnh của sự đoàn kết.

Hơn nữa, chức nghiệp trình độ của chiến đội cả nước, cũng không giống hôm nay, bị một người là có thể diệt hết.

Nhưng ai đều không thể phủ nhận, có được Tàn Thần, lại có Hắc Đào Z Đế Minh, năng lực có bao nhiêu mạnh, ai cũng không biết.

Tương lai hết thảy cũng không biết như thế nào.

Lúc Phó Cửu dẫn theo Hạ gia quân đứng ở chiến đội Đế Minh, trừ bỏ Tiết Dao Dao ở ngoài, Phong Thượng là kích động nhất, hần nhìn đi hướng Phong Dật đi, hai trông mắt đều đỏ, hần đem vinh dự từ trong tay anh hần tiếp nhận, phía sau lưng cứng đờ.

Phong dật có quá nhiều nói muốn với em trai, nhưng cuối cùng, cái này vốn dĩ là người đại diện tuyển thủ của trận đấu sở hữu, chỉ là xẹt qua hần, lại hướng về phía tuyển thủ tiếp theo.

Bởi vì phong dật rất rõ ràng, phần vinh quang này là hoàn toàn ở trong tay Phong Thượng.

Mặc dù có một ngày ở trong giới nhắc tới trận đấu.

Cũng sẽ không có người nói “Các người xem, hần đều là bởi vì anh hần, mới đi lên, trên thực tế hần chỉ là thắng nói lắp.”

khi còn nhỏ đuổi theo hần bám ống quần hần rồi trưởng thành.

Giờ khắc này phong dật rất cuộc tin tưởng, liên tính không có hần trợ giúp, em trai hần cũng có thể từ đồng đảo trong đám người trở hết tài năng.

Cuối cùng lên tiếng, đương nhiên là Phó Cửu.

Dưới tất cả ánh đèn, thiếu niên cầm trên tay lưu kim cúp, sườn mặt quét về phía ba người bên cạnh, đối với màn ảnh, chột cười: “Chiếc cúp này tôi muốn tặng cho mẹ của tôi, vì tôi, mẹ đã phải lo lắng rất nhiều, bởi vì xuất thân không tốt bị người trào phúng, trần trọc, với các thành phố lớn, đi nói tài trợ, rất cuộc bảo toàn công ty tư chất, chiến đội mới được thành lập, chúng tôi mới có thể đi vào nơi này, cho nên cái cúp này tôi tặng cho mẹ của tôi, mọi người có ý kiến gì không?”

“Không ý kiến!”

Ba người kêu thanh âm thực vang dội, đôi mắt cũng nhìn về phía Hạ Hồng Hoa.

Hạ Hồng Hoa che miện của mình, hỉ cực mà khóc.

Phó Cửu ánh mắt trầm xuống, màu bạc phát đánh hạ: “Cuối cùng, chúng tôi đã từng không được xem trọng, thậm chí lúc nỗ lực, còn đã chịu nghi ngờ. Lấy cái này tặng mẹ tôi, là muốn nói cho một ít người. Thành viên như tôi, trước nay đều không nói quá một lời.”

Nháy mắt!

Vỗ tay như sấm đình đồng loạt vang lên!

Ân vô được, Tiết Dao Dao, Phong Thượng, này ba người nhìn nhau liếc mắt một cái lúc sau, đi tới cùng nhau, hợp lực đem Phó Cửu nâng lên.

Nếu trên thế giới này thật sự có tồn tại đế vương.

Chúng ta đây chính là những quần thần trung thành như một.

Huy động đao thương, không quên sơ tâm.

Chương 235: Đốt cháy lòng người

Chiến đội Đế Minh được thành lập.

Trong mười một người.

Tần Mặc đứng ở vị trí trung tâm, mỗi một người đều thân khoác chiến phục, soái không thể giải thích.

Chỉ bắt đầu khởi động

mà đã ra khí thế, giống như là năm đó thịnh hành giới manga anime 《SLAMDUNK》, thổi quét mà đến, đốt cháy lòng người!

Hình ảnh đó, thông qua các loại internet, đồng thời truyền phát tin.

Có bao nhiêu là đám con gái, con trai mê muội, nhìn thấy, nhìn không được tay ngửa lại chơi một phen 《anh hùng》!

Lúc này, ở tiệc rượu dành cho thương giới, phòng nghỉ ngơi.

Phó trung nghĩa cánh tay bị một người phụ nữ được bảo dưỡng tốt kéo, người phụ nữ đó ăn mặc một thân toàn đồ giá trị lớn, áo khoác len dạ, dung nhan tinh xảo, một bàn tay còn gợn một ly cao thân đựng đầy rượu vang đỏ chén rượu, đang đắc ý cùng nhà đầu tư chạm cốc: “Lý tổng, ánh mắt ngài thật tốt, lựa chọn chiến đội Phó thị của chúng tôi.”

Không có một người đàn ông nào không thích được mỹ nhân khen, đặc biệt là Lý tổng, hần đi theo, nở nụ cười, xua tay nói: “Nói đến tình mắt, vẫn là tô tổng ánh mắt tốt, đào nhiều như vậy đáng giá bồi dưỡng đội viên này, về sau, chiến đội Phó thị có thanh danh, chúng ta ngày lành liền tới rồi. Phó tổng a, ngài có thể có một người vợ hiền như vậy, thật là làm người hâm mộ a!”

Phó trung nghĩa nghe vậy, hần nhìn Tô Mân bên cạnh, liếc mắt một cái, kia biểu tình có vẻ tốt hơn trước.

Đối với người hợp tác, Lý luôn là từ trước đến nay không keo kiệt lời khen: “Còn có quý công tử, chơi game thật là một cao thủ, thành thật nói lúc trước tôi còn có một đoạn thời gian thật sự tin Hạ Hồng Hoa, cho rằng cái gì Hắc Đào ở nơi đó, này thật là..... Buồn cười.”

“Ai nói không phải đâu.” Tô Mân ra vẻ tiếc hận thờ dài một hơi: “Chị Hồng Hoa bên kia, thật là khó mà nói, đôi khi tôi cũng không muốn làm cho sự tình khó khăn, trung nghĩa là hiểu tôi, chỉ là chị cố tình bắt hoà với tôi, tôi không chịu được.....”

Phó trung nghĩa cười lạnh một tiếng: “Người đàn bà đánh đá kia, em nói đến cô ta làm cái gì.”

“Trên thực tế em cũng không để ý đến danh phận của chính mình.”

Tô mẫn nhìn phó trung nghĩa, thanh âm dần dần nhỏ đi, đôi mắt hồng hồng.” Hi minh ưu tú như vậy, từ nhỏ đến lớn nó đều phải bị người khác chỉ chò, bàn tán, chỉ là chậm Phó Cửu bảy tháng, em thật sự không đành lòng... “(ed: diễn sâu quá đi)

Phó trung nghĩa nghe xong lời nói kia, trong lòng mềm nhũn, duỗi tay đem vợ ôm vào trong lòng ngực, nhẹ nhàng vỗ vỗ: “Lần này, anh xem Hạ Hồng Hoa còn có lý do gì để không ly hôn! Chuyện kia em cứ yên tâm, Phó gia chỉ thừa nhận Hi minh của chúng ta, mặt khác, a, cái loại phế vật kia không cần.”

Lý tổng cũng không có hứng thú nghe loại gia đình nội đấu, hần là thương nhân, để ý nhất chính là lợi ích.

“Hôm nay chính là ngày lành, việc không thoai mái liền không cần đề ra, xem thời gian này Tần thị bên kia thi đấu hần là đã kết thúc.” Lý tổng nói, lại là cười:

“Phó tổng, chúng ta hiện tại đi xuống? Tin tưởng không ít truyền thông đều đang chờ phỏng vấn chúng ta, đặc biệt là kết giao với những thương nhân khác, sau này trong giới, khẳng định công việc sẽ tốt hơn.”

“Lý tổng nói rất đúng.”

Tô mẫn là nhân vật gì, khẳng định cũng biết ở cái vòng lẩn quẩn này, liền phải thừa cơ làm nóng, làm nũng nói: “Ông xã, anh nhanh lên cười một cái, suy nghĩ một chút Hi minh cho chúng ta mặt mũi, chúng ta cũng đi xuống đó nhận phỏng vấn đi.”

Phó trung nghĩa bị làm cho vui vẻ không thôi, bàn tay vung lên, rất là hào khí: “Không đề cập tới mẹ con kia nữa, đi, đi xuống.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 236: Bị vả mặt

Tiệc rượu ở giữa, thăm dò trái đầy đất, lộ rõ sự tôn quý.

Nơi đó xác thật có không ít người, đều là nhân vật nổi tiếng trong thương giới giang thành.

Trong đại sảnh được trang hoàng hoa lệ, mỗi người đều cầm chén rượu, mặt mang kinh diễm nói chuyện với nhau cái gì, mơ hồ có thể nghe được “Kỳ thi đấu mới” cái này từ.

Tô mân kéo Phó Trung Nghĩa từ xoay tròn thang lầu đi xuống, vừa thấy kia cảnh tượng, môi mông gọi lên cười.

Bà ta đoán trước không sai.

Chỉ cần có thân phận Hắc Đào Z, con trai của bà ta liền sẽ thành công!

Tô Mân mang theo khẳng định này, rất là tự tin đi xuống lầu.

Phục vụ mặc tây trang vội vàng nhưng không loạn đi lại trong đó.

Mọi người thấy Phó Trung Nghĩa cùng Tô Mân xuống dưới, đang nói chuyện với nhau đột nhiên im bật.

Rốt cuộc đều là người trên thương trường, cũng lâu rồi, tự nhiên sẽ không đem cảm xúc thật lộ ra ngoài, rất tự nhiên liền đem đề tài chuyển sang chuyện khác, chỉ là cặp mắt kia lại sẽ không làm chủ được nhìn về hướng của đám người Phó Trung Nghĩa.

Tất cả những ánh mắt đều dồn về phía mình, làm Tô Mân đem sự tự tin của mình nâng cao hơn, nghiêng người để người phục vụ đưa cho mình loại rượu thượng hạng, mới đi về phía đám người.

Lý tổng cũng ở kia cười vui vẻ, nghĩ thầm không tới một phút đồng hồ tuyệt đối sẽ có người lại đây tìm bọn họ!

Ba người định liệu trước nhìn nhau liếc mắt một cái.

Tô mân còn cố làm ra vẻ nâng chén nhấp một ngụm rượu vang đỏ, trên mặt toàn là ý cười.

Ai biết.

Một phút đồng hồ đi qua.

Hai phút đi qua.

Ba phút đi qua.....

Vẫn là không ai lại đây!

Nhưng thật ra có phóng viên chụp bọn họ.

Nhưng chụp như vậy cảm giác rất quái lạ, cũng không giống chính thức quay chụp..... Có điểm hình dung không ra, nếu lúc này, có người lại đây phỏng vấn, bọn họ cũng sẽ không cự tuyệt a.

Vì cái gì muốn trốn đi?

Lý tổng này nhăn lại, cảm thấy nơi nào có điểm không đúng, nhưng hần lại nói không nên lời.

Sự tình chậm chạp đều không có phát triển, Tô Mân không khỏi có chút sốt ruột, rốt cuộc ý nghĩa của việc tham gia tiệc rượu này là muốn ở đêm nay kết giao càng nhiều thương nhân, như vậy không thể được.....

Người khác không đi đến đây thì Tô Mân đến chỗ bọn họ, giong chén rượu đi tới một vị gần nhất theo dõi trận đấu, hạng mục nhà đầu tư bên cạnh: “Luu tổng, đã lâu không thấy. “

Vị kia Luu tổng liếc mắt một cái nhìn bà ta, không nói gì.

Tô mân tiếp tục cười nói: “Không biết kỳ thi đấu mới này, ngài có xem không?”

“Không có xem. “Vị kia Lưu tổng nói chuyện cũng rất có nghệ thuật: “Nhưng nhìn thấy bạn bè xem, tính toán về nhà phải xem, nghe nói phương diện này có người gọi là Hắc Đào Z, đó là một tuyển thủ không tồi.”

Phó trung nghĩa cùng Tô Mân vừa nghe hần nhắc tới Hắc Đào Z, ý cười càng nhiều.

Phó trung Nghĩa nghiền ngẫm từng chữ một nói: “Đưa con kém cỏi này, không tài cán gì, có thể được Lưu tổng để mắt đến, cũng coi như là phúc phận của nó.”

Lưu tổng uống một ngụm rượu lên, cũng không có nói gì, xem như cam chịu hần nói lời khiêm tốn này.

Nhưng thật ra một bên những người nghe được nội dung cuộc nói chuyện, đều lặng yên thu âm.

Các phóng viên lại ở ngay lúc này, toàn bộ đều giơ lên camera, một bộ muốn tranh giành phỏng vấn.

Tô mân muốn chính là hiệu quả này, cười lắc lắc đầu: “Ngày thường Hi Minh chơi trò chơi thời gian cũng không nhiều, người làm mẹ như tôi, đều vẫn luôn cho rằng nó chỉ ở chiến đội chơi, không nghĩ tới đứa nhỏ này trộm đăng ký một cái tài khoản 《anh hùng》, không dối gạt Lưu tổng, ngay từ đầu cả tôi cũng không biết nó là Hắc Đào Z, lúc ấy nghe thấy chiến tích của tân vương, tôi còn muốn đi đào hần, trọng điểm bồi dưỡng lên, không nghĩ đến, đi một vòng, lại chính là con trai mình, này thật đúng là..... Không biết nói như thế nào cho tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 237: Tự đánh mặt mình

Editor: Đậu Đậu

Tô Mân nói xong câu đó, còn làm cái biểu tình dờ khóc dờ cười cảm động, kỹ thuật diễn hạng nhất.

Mà không biết rằng, Lưu tổng nhưng mày một cái: “Ai nói cho ngươi, hắc đào Z là con của ngươi Phó Hi Minh?”

“A? “Tô mân bởi vì điều này đã ngây ngẩn cả người, đột nhiên không biết tại sao lại đứng trên kia.

Không chỉ có như thế, biểu tình của bà ta cũng bị lọt vào ống kính camera.

Phó Trung Nghĩa cùng vị Lý tổng cũng có chút ngây ngốc, Hắc Đào Z không phải là Hi Minh, còn có thể là ai?

“Phó tổng, tuy rằng một người ngoài như ta không nên nhiều lời. Đàn ông thì nên là chính nhân quân tử, hiện giờ làm gì có ai mà không bao dưỡng người ở bên ngoài, chẳng qua không có ai để cho con thứ ngồi lên đầu con cả, thật đúng là hiếm thấy. “Lưu tổng tiếng nói thật nhạt, trên tay hần còn cầm rượu.

Mọi người cảm thấy lạ chính là, bình thường Lưu tổng luôn là một người có chừng mực. Tuyệt đối sẽ không ở trường hợp này nói ra những lời như vậy, chẳng lẽ hần uống say?

Lý tổng dù sao cũng là người trung gian, hần mở miệng, liền muốn thay Phó Trung Nghĩa nói chuyện: “Lưu tổng, ngài chắc không biết, Phó đại thiếu gia thật sự là phé vật, không có gì để làm, bộ dạng hống hách, có tin đồn hần còn..... Hần còn thích nam nhân, cái này không phải biến thái sao? Phó tổng rộng lượng cũng không thể chịu được cái dạng này a. “

“Phé vật? “Lưu tổng không nói câu tiếp theo, chỉ cười khê hời lại một câu.

Lúc này Tô Mân đầu óc linh hoạt cuối cùng cũng ý thức được có cái gì không thích hợp, vừa định mở miệng. Nhưng tất cả đều chậm, tới tình trạng này, Lý tổng buột miệng thốt ra: “Đúng vậy. “

“Phé vật Phó Cửu trong miệng các người kia, chính là Hắc Đào Z.” Lưu tổng đặt ly rượu xuống: “Phó tổng, hai người con trai này của ông thật sự là kém nhau không ít, người trước kỹ thuật xuất sắc, người sau liền dùng thủ đoạn, cũng may thi đấu Điện Canh dựa vào thực lực, không phải dựa vào thủ đoạn của tiểu tam. Tô tổng, các người thật đúng là giả mạo người khác đến ghen, con trai ngươi ở thi đấu giả mạo, ngươi đã đến tiệc rượu rồi còn muốn giả mạo, Phó tổng coi trọng ngươi, cũng thật là hoàn hảo.”

Thời gian ngừng lại. Không chỉ là Tô Mân, ngay cả Phó Trung Nghĩa khuôn mặt đều cứng lại rồi, hai má trắng bệch lại hồng, cảm giác kia như thế nào, chỉ có bọn họ biết rõ.

Mọi người xung quanh sau khi nghe Lưu tổng nói điều nò nụ cười.

Nhưng đang cười cái gì, trong lòng mỗi người đều biết rõ ràng.

Tò Mân sống nhiều năm như vậy, từ trước nay đều chưa mắt mặt như vậy.

Bản thân nàng chính là tốt nghiệp đại học có tiếng, lại là học cách chủ trì, khổng chế dư luận như thế nào nàng rõ nhất.

Cho nên, mặc dù là lúc trước nàng đoạt đàn ông từ tay Hạ Hồng Hoa, cũng không có ai nói quá nàng một câu không phải.

Nhưng hôm nay..... Nàng tự đánh mặt mình!

Trong đầu Phó Trung Nghĩa lúc này chỉ còn lại một khoảng trống.

Trên thực tế chuyện Phó Hi Minh là giả mạo Hắc Đào Z, hẳn hoàn toàn không biết, cho nên mới phản ứng như thế này.

Huống chi, vừa mới Lưu tổng nói cái gì?

Con trai hần... Con trai lớn mới là Hắc Đào Z?

Làm hần tạm thời rút vốn đầu tư công ti của Hạ Hồng Hoa, đúng là ngốc.

Hắc đào Z là... Là con trai Hạ Hồng Hoa?!

“Sao có thể!” Lý tổng vội vàng nói: “Lưu tổng, người được đến tin tức có phải hay không có lầm?”

Lưu tổng mắt liếc hần một cái: “Trang đầu Tàn thị, tự mình xem.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 238: Mặt đau không?

Editor: Đậu Đậu

Nghe vậy, Lý tổng lập tức lấy di động của mình.

Phó Trung Nghĩa cũng nhìn về bên đó.

Toàn bộ tin tức trên internet, đều liên quan đến Phó Cửu.

Thiếu niên một tay kéo quần, đứng ở giữa chiến đội, không những không bị cổ khí thế kia áp xuống, ngược lại bởi vì trong miệng còn ngậm kẹo que. Hình ảnh này tác động mạnh mẽ tới học sinh.

“Có khí chất vương giả.”

“Nhan sắc là vũ khí sắc bén đầu tiên.”

“Hắc Đào Z!”

Đây đều là tiêu đề mà Tàn thị tuyên truyền cho Phó Cửu.

Mỗi một cái tiêu đề, giống như một cái tát hung hăng đánh vào mặt Phó Trung Nghĩa.

Trên mặt báo ngoài tin tức Phó Cửu giành quán quân, còn có ý thả một tin hình ảnh chiến đội Phó gia bị đuổi ra sân thi đấu.

Hơn nữa dùng thêm thô thuần một dòng chữ màu đen đơn giản thể tiêu thượng một câu “Trên sân thi đấu Điện cạnh, không cần một kẻ mạo danh.”

Tò Mân cũng thấy được ảnh chụp, con trai của nàng giờ tay che mặt, làm nàng cắn chặt khớp hàm!

Tại sao lại như vậy?

Sự việc tại sao biến thành như vậy?!

ID Hắc Đào Z này, nằng nề đã trả tiền tìm một cao thủ hacker từ trên mạng đạo lại đây!

Phải là Hi Minh!

Hon nữa, phé vật nông thôn kia, sao có thể là Hắc Đào Z thật!

Quá nhiều nghi vấn, làm Tô Mân có chút không nhìn được muốn đập di động kia.

Cũng may bà ta còn tỉnh táo. Biết trong trường hợp này, tuyệt đối không thể xấu mặt thêm nữa.

Chỉ là, khi ngẩng đầu lên, thấy tất cả mọi người đều đang nhìn mình, còn không ngừng nháy ống kính máy ảnh.

Điều này làm cho Tô Mân đem Phó Trung Nghĩa kéo lại đây, bỏ chạy khỏi hiện trường.

Bóng dáng nghiêng ngả lão đạo, tràn ngập chật vật.

Chỉ có cách không nói cái gì, mới có thể đảm bảo một tia thể diện cuối cùng.

Bởi vì bên kia đã có truyền thông không thể nhìn được: “Phó tổng, ngài đừng đi a. Cho chúng tôi hỏi một câu, ngài có cảm nhận thế nào về con thứ hai không có danh phận giả mạo con trai lớn của mình?”

“Tô tổng, Phó gia chiến đội là ngài thành lập, việc con trai ngài giả mạo Hắc Đào Z, chẳng lẽ một chút ngài cũng không biết? Nhưng xem phản ứng hiện trường, không nên a. “

Tô Mân cùng Phó Trung Nghĩa đã không còn tâm trạng để nói cái gì nữa, chỉ nghĩ việc nhanh rời khỏi nơi này.

Khi đi ra ngoài, khuôn mặt Tô Mân nhăn thành một đường, mày đều nhíu lại, nhưng không dám nói một câu.

Trong tiệc rượu chỉ còn lại Lý tổng, hắn còn đọc các tin tức trên điện thoại.

Những nhà đầu tư nhỏ của Hạ thị, thế nhưng chỉ trong nháy mắt, số lượng phỏng vấn vượt qua bọn họ.

Hon nữa còn độc quyền phát sóng tin có liên quan phỏng vấn cá nhân Hắc Đào Z.

Hai chữ hồi hận không đủ để tới hình dung tâm tình của Lý tổng, lúc đầu nghĩ rằng sẽ chỉ kiếm được một chút.

Hiện tại, bởi vì Phó Hi Minh giả mạo Hắc Đào Z, những nhà đầu tư trước kia có nguy cơ rút toàn bộ vốn về, mà công ty ông có nguy cơ phá sản.

Khuôn mặt Lý tổng trắng bệch, hắn giật mình cầm di động.

Trong đầu lại hiện ra cảnh Hạng Hồng Hoa van xin hắn.

“Lý tổng, ta biết thương nhân xem trọng lợi ích. Nhưng chúng ta đâu phải mới quen biết nhau, ngài thương xót ta, đừng ở thời điểm then chốt này rút vốn tư, được không? Ta không thể sụp đổ, ta suy sụp, con trai ta liền xong.”

Khi đó hắn đáp như thế nào?

“Con trai người xong có gì quan hệ với ta? Hạ tổng, ta khuyên người một câu. Nếu là từ nông thôn tới, thì nên rút về nông thôn đi, nơi này thật sự là không thích hợp với người. “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 239: Tàn thân bên vực người mình

Hiện giờ, danh dự của hắn cũng đã mất mà công ty cũng sắp phá sản, hạ thị lại thành thương hiệu quảng cáo nổi tiếng nhất.

Chỉ cần là thương nhân đều biết đến thương hiệu Hạ thị.

Lần này, hạ thị không phát lên cũng khó.

Hắc đào Z chính là vị vua mới của điện cạnh!

Về phương diện này rốt cuộc là ai chỉ chiều này cho Hạ Hoa Hồng, làm bà ta chơi một chiều hay như vậy!

Lý tổng nắm chặt di động trong lòng bàn tay, trong lòng tư vị giống như là một lọ thuốc nhuộm, thật hận chính mình lúc ấy không có diệt cỏ tận gốc!

Lưu tổng từ bên người hắn đi qua, chỉ nói một câu: “Tôi có thể hiểu làm thương nhân coi trọng danh lợi là điều bình thường nhưng không cần phải vong ơn bội nghĩa a”

Lý tổng đột nhiên chấn động.

Lưu tổng còn không có nói thêm cái gì, nhìn kết cục khác nhau của ba người này, dạo bước đi tới một góc an tĩnh, sau đó móc di động ra, lướt qua màn hình, xem tình hình vừa rồi thông báo lại.

Trên tầng cao nhất của Tần thị.

Tần mặc lướt nhìn di động của mình đang rung không ngừng, ánh mắt hắn nhìn thiếu niên trước mặt rồi nhìn lại di động, bất bình không lạnh không nhạt ấn nút nhận cuộc gọi.

Lưu tổng cũng không nói gì vô nghĩa, ý cười yếu diệu: “Tần tổng, những gì người nói, tôi đã đều làm rất tốt, hiệu quả không tồi. Ba người kia đều hận không thể tìm một cái lỗ chui vào. Huống hồ nơi này vừa vặn có truyền thông ở đây, trên cơ bản tôi không cần làm gì nhiều, chính bọn họ tự làm mất mặt mũi của chính mình. “

“Được. Tôi đã biết. “Tần Mặc tiếng nói thực lạnh, tay trái cầm di động, tay phải còn không quên vươn ra, vòng qua thiếu niên, đẩy đẩy cái đầu xù xù của hắn, làm hắn ngồi vào bên kia đi.

Phó Cửu nhướng mày, lúc này Tần thần còn cầm điện thoại, là có bao nhiêu vội?

Lưu tổng còn ở bên kia nói, mặt mờ hỏi một câu: “Tần tổng, cái bà Tô Mân này có phải hay không đã làm gì khiến người bất mãn a?”

“Không có.” Tần Mặc duỗi tay đem ô phục của chính mình ném qua một bên, sau đó cúi người mở máy tính.

Lưu tổng cười nói: “Tôi tưởng Tô Mân không dám quấy phá ai, không ngờ lại đụng đến Tần tổng”

Chính là chưa từng có trường hợp nào, Tần tổng ở thời điểm thi đấu, gọi một cuộc điện thoại cho hãnd, làm hãnd lưu tại tiệc rượu sang trọng này, chờ đám người Tô Mân tới tìm hãnd nói chuyện đầu?

Dựa vào tâm tư Tần tổng, hãnd là đã sớm đoán trúng bọn họ sẽ có phản ứng như vậy, loại sự tình này ở đám đông dưới đại sảnh nói ra nhiều mất mặt, nhưng có tình Tần tổng khiến cho hãnd ở chỗ này chờ, nếu không phải cố ý, hãnd đều không tin.

“Nếu chưa từng có, kia..... “Lưu tổng luôn là muốn hỏi rõ ràng điểm này, sợ ngày nào đó chính mình không chú ý cũng đi lên con đường của bọn họ.

Tần Mặc sừng mặt tuần mỹ, đem cánh tay hướng bên cạnh Phó Cửu thu lại, ánh mắt thâm thúy tản ra băng hàn: “Con người của tôi, tương đối bệnh vực người mình. “

“Dạ? “Lưu tổng nghe có điểm không có hiểu a, cái này cùng bệnh vực người mình có cái gì quan hệ?

Chẳng lẽ..... Lưu tổng nghĩ nghĩ, chỉ cần nhắc ra một cái khả năng, chính là Tần tổng trút giận cho ai?

Bất quá, mặc kệ rốt cuộc nguyên nhân là cái gì..... chiều này của Tần tổng thật là quá độc ác!

Người khác là không hiểu được ý nghĩa câu nói bệnh vực người mình kia nhưng Lương bí thư lại nghe hiểu, hãnd cảm thấy vô cùng ưu sầu!

Nếu trực giác của hãnd không có sai, Tần tổng này gọi điện thoại cho hãnd tuyệt đối cùng thiếu niên kia có quan hệ.

Tần tổng, cậu nói đi, cậu vì Cửu thiếu gia lại đi hại ai?

Tần Mặc không coi ai ra gì đưa điện thoại di động v thu lại, ánh mắt thương thức thiếu niên đang ngồi cách đó không xa.

Rốt cục cũng hoàn toàn đặt hãnd ở bên người chính mình.

Về sau, hãnd là có thể sống yên ổn một chút.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 240: Cái này chỉ là khởi đầu thôi

Editor:Dung Ân

Để Minh chiến đội cùng với người chơi điện cạnh, đa phần đều giống nhau.

Có thể gia nhập Tần Thị, lại còn điều khiển nhân vật chơi game một cách thuần thục, điều này làm mọi người vô cùng ngạc nhiên.

Trong bốn người, Tiết Dao Dao xuất thân gian nan nhất

Có một số chuyện, cô vẫn chưa nói cho Phó Cửu biết

Người nhà của cô không đồng ý cho cô chơi game

Đặc biệt là hoàn cảnh của Tiết Dao Dao, vẫn còn là học sinh trung học, học hành còn chả xong huống chi là đi chơi game

Chơi trò chơi đương nhiên là phải làm chậm trễ học tập, mỗi lần cô cùng với bọn người Phó Cửu tụ tập, liền nhận không ít lời dèm pha từ mọi người.

Từ đầu đến cuối, cho dù là quan tâm hay là châm chọc, tóm lại đều là một câu: "Điều kiện gia đình như thế còn học với hành chi nữa chứ, nhân lúc còn sớm thì nên bỏ học ra ngoài làm thêm còn có thể giảm bớt gánh nặng cho gia đình, chứ giống như bây giờ cứ chạy tới lui với bọn con trai tôi thì có một đồng nào đâu chứ! "

Có người nói với mẹ cô: "Là con gái mà lại chơi game, thông đồng với người này người kia, chỉ sợ là sau này thanh danh không được tốt! "

Mẹ Tiết Dao Dao đau lòng nói: "Dao Dao không phải loại người như thế, nó nói là về sau muốn đánh chức nghiệp. "

"Chức nghiệp?" Người nọ vốn dĩ không hiểu rõ ngành điện cạnh: "Chơi game còn có chức nghiệp? Kiểm tiền? Lừa người sao? Những chuyện đó chỉ có trên tivi, nhìn lại xem Dao Dao nhà bà có cái gì, từ nhỏ cho đến lớn đã béo ú, học hành lại tệ hại, làm gì có khả năng đạt đến trình độ như thế chứ! "

Mẹ Tiết Dao Dao nghe thế thì từ đó luôn phản đối, cho rằng cô không nghe lời

Nhưng mà mỗi lần như thế, cô đều nhắm mắt lại nói với chính mình: "Minh nhất định phải có tiền đồ! Nhất định phải tạo ra thành tích tốt, nhất định phải được công nhận! "

Hiện giờ, rốt cuộc cô cũng được ngồi ở chỗ này.

Tiết Dao Dao nắm chặt con chuột, nhìn đồng đội của mình, ngón tay run nhẹ.

Phó Cửu ngồi bên cạnh nhìn thoáng qua cô, sau đó đứng dậy từ áo khoác lấy ra cái thẻ ngân hàng đặt ở trước mặt Tiết Dao Dao, cười khẽ.

Tiết Dao Dao bị hành động của Phó Cửu làm cho sững sờ, đưa mắt nhìn sang thiếu niên hỏi: "Phó Cửu, cái này,..."

"Phần thưởng chiến thắng cuộc thi, mặt mã là sáu số chín. "Phó Cửu uống một ngụm nước, môi mông nhếch lên.

Tiết Dao Dao ngạc nhiên, trực tiếp đẩy trở về: "Giải thưởng vốn là cậu lấy về, người nhận nên là cậu mới phải! "

"Dao Dao, cậu nghĩ sao vậy? "Phó Cửu cười: "Nếu không phải nhờ cậu buff máu và dòi đi lực chú ý, mình cũng không có khả năng tiêu diệt toàn bộ bọn họ. "Nói đến đây, Phó Cửu ngồi xuống, về mặt tà nịnh: "Chẳng lẽ là cậu nghĩ mình thiếu tiền? "

Cái này, Tiết Dao Dao nghĩ kỹ lại một chút, lúc Phó Cửu ở trường học, muốn mua cái gì thì liền mua, kiểu này chính là nhà giàu mới nổi...

Hay là cậu cảm thấy Phong Thượng thiếu tiền? "Phó Cửu nói xong câu này thì hướng mắt về phía bên kia

Tiết Dao Dao lắc đầu, Phong gia có vốn giàu có, toàn bộ Giang thành đều biết!

"Tôi cũng không thiếu tiền! "Lúc Ân Vô Dược nói chuyện thì đang ngậm thuốc lá, khói men theo khe hở ở môi thoát ra ngoài: "Trước đây ở Vồng Ba làm việc, ta cũng có một chút lợi nhuận! "

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 241: Tần Thần hi cho ăn đấm chưa

Chương 271. Tàn Thân Bị Cho an tâm chưa

Editor:Dung Ân

“Cái này chỉ mới là khởi đầu,tiền thưởng cũng không được nhiều cho lắm, chờ sau này chúng ta nổi tiếng,mỗi đội Viên đánh chức nghiệp đều được chia hoa hồng, tha hồ mà tiêu xài. “Phó Cửu nhìn Tiết Dao Dao, cười khề:”Cậu xem, số tiền này do cậu cầm thì mới có ý nghĩa thật sự, chúng tôi vốn có tiền nên nếu như nhận thì làm sao mà sử dụng đúng cách chứ hả? “

Nói đến đây, Tiết Dao Dao cũng đã hiểu ra, Phó Cửu vốn là đang tìm một cái lí do để cô an tâm nhận số tiền này.

Cô cúi đầu đem thẻ ngân hàng cất vào,cảm động:”Cám ơn! “

“Cảm.. cảm ơn cái gì chứ,chỉ là,... “Phong Thượng lúc này cũng đến góp vui, cười tủm tỉm”Đội,... đội của chúng ta chỉ có duy nhất một nữ nhi, về sau có chuyện gì thì đương nhiên phải nhường muội một phần rồi! “

Đối với câu nói này, các đội viên còn lại vô cùng tán thưởng

Hôm nay đặc biệt còn có người cộng sự Vân Hồ và Lâm Phong,nghe thế liền chen vào nói:”Muội muội, Dao Dao muội muội, nhờ có muội nên nơi này mới không bị nhầm lẫn là miếu đền chỉ có toàn Hòa Thượng! Nơi đây cũng có con gái, xu hướng giới tính bình đẳng a! Nhưng tin đồn của mấy đứa hủ nam hủ nữ sẽ sớm tiêu tan thôi! Nếu vậy thì về sau chúng ta sẽ dễ dàng tìm được bạn gái chứ không cần khổ sở như bây giờ! “Nói xong, Lâm Phong lấy gương ra soi soi:”Thật là đẹp trai quá đi, không có bạn gái thật là uổng phí, nếu không thì tuổi thanh xuân của mình sẽ trôi qua mất! “

Vân Hồ cười lạnh một tiếng giật lấy cái gương:”Tĩnh lại! “

Lâm Phong mắt hứng liền đem người kia vấu chặt, ngẫu nhiên như mèo vờn chuột.

Tiết Dao Dao lại cảm thấy hai người họ rất xứng đôi, cần chi tìm bạn gái.

Những lời này chỉ dám nghĩ, tuyệt đối không bao giờ nói ra ngoài

Phó Cửu đem cánh tay đặt ở sau ghế Tiết Dao Dao:”Các vị sư huynh, chẳng lẽ là định lôi kéo Dao Dao đấy chứ? “

Các đội viên nghe thế,liền ồn ào:”Này, có ý gì đấy hả, định tuyên bố chủ quyền à? “

“Người là do tôi mang đến,đương nhiên là phải bảo vệ thôi! “Thời điểmPhó Cửu nói những lời này miệng cười rạng rỡ, hoàn toàn không hay biết Tàn Mặc đang ở phía sau nhìn cô.

Cặp mắt sâu thẳm thuần túy, vì nghe được đoạn đối thoại lúc sau mà lạnh xuống

Lương Bí Thư đứng ở bên cạnh, không hiểu gì rùng mình một cái

Tuy rất muốn thấy được biểu hiện của giám đốc như thế nào, nhưng Tàn Mặc ung dung hướng tới phía bên kia mà đi qua, tiếng nói trầm thấp:”Đêm nay đông vui, nếu mọi người muốn ăn cái gì thì cứ nói cho Lương Bí Thư biết để hắn sắp xếp. “

Để Minh chiến đội nếu như có thành Viên mới thì sẽ mở tiệc chúc mừng, đây là thói quen thường lệ của mọi năm

“Tôi muốn ăn lẩu! “

“Lại lẩu, món này ăn hoài riết ngán rồi! “

“Chỉ cần có thịt là được,tôi không ý kiến gì nữa! “

“Hay là ăn thịt nướng? “

“Nướng ít hay nướng nhiều thì cũng không có đủ thịt cho tất cả ăn đâu, một con mới được! “

“Bộ cậu bị ngốc à, đây là bờ biển đấy, đương nhiên là sẽ có người phục vụ cho chúng ta, muốn ăn bao nhiêu thì ăn thôi! “

“Éc đúng rồi, tôi quên, vậy thịt nướng đi! Thịt nướng với bia nhé, phải là một thùng to ấy! “

Nói xong, Lâm Phong quay đầu hỏi Phó Cửu:”Tiểu Hắc Đào, cậu uống được rượu không? “

“Tất nhiên! “Phó Cửu liếm môi mỏng:”Trăm ly thì uống được mười. “

Đôi mắt Lâm Phong sáng lên, duỗi tay ôm vai Phó Cửu,còn tay kia thì bắt tay cô:”Đúng là bạn bè giống nhau, chúng ta rút cuộc cũng có điểm chung! Xem bộ dạng của cậu, chắc hẳn là đã từng đi bar nhiều lần rồi nhì? “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiểu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 242: Chúc mừng một chút bên trong trò chơi

Editor:Dung Ân.

Chương 243:Chúc mừng một chút bên trong trò chơi

“Không dám”. Phó Cửu khiêm tốn nói

Lương bí thư suy nghĩ một chút người nào đó mỗi ngày đi quán ăn đêm, còn có người từ đó bởi vì nhà quê quá mức mà bị quán ăn đêm đuổi ra tới ký lục, cũng chỉ im lặng, Cửu thiếu, quá khứ huy hoàng của người cũng không phải là “Còn hành” đơn giản như vậy là có thể hình dung.....

Lâm Phong càng nói càng hăng hái, liền cùng Phó Cửu hào hào tâm sự, ai nghe cũng tưởng hắn nói dối, nguyên bản cái quá khứ này đã bị người bên trên giấu đi.

“Đội, đội trưởng? “Lâm Phong người này ai đều không xử, trừ bỏ Tần Mặc, thủ đoạn của đội trưởng bọn họ thật là không có người muốn lĩnh hội, chủ yếu là hắn còn không rõ ràng lắm đôi mắt của đội trưởng vì cái gì mà lạnh lẽo như vậy.

“Ta nhớ rõ, giao cho người rèn luyện tốc độ tay, hôm nay người vẫn chưa làm.” Tiếng nói tầm thấp của Tần Mặc vang lên không nghe rõ hi nộ.

Lâm Phong cứng ngắt nói: “Không phải, đội trưởng, hôm nay là ngày nhật từ không phải rèn luyện a? “

”Người khác không cần. “Tần Mặc lại quét mắt qua Lâm Phong, khóe miệng hơi cong lên, lạnh nhạt nói:” Người cần. “

Lâm Phong:.....

Hắn thật muốn hỏi vì cái gì!

Nhưng đội trưởng trước nay đều không thích bị người khác hỏi tại sao!

Thông thường nghi ngờ quyết định của đội trưởng, chỉ có kết cục thảm hại.

Tỷ như COCO cùng mập mập, đến bây giờ mới kết thúc tuần diễn ở thế toàn đội..... Cho nên thà rằng đắc tội tiểu nhân, cũng không thể đắc tội đội trưởng.

Lâm Phong rung rung nước mắt, xoay đầu đi bắt đầu luyện tập tốc độ tay!

Nhìn đến hắn như vậy, mỗi người đều cười.

Đế Minh chiến đội không khí phi thường tốt, ở chung lên cũng hòa hợp.

Nếu quyết định ăn cái gì, Lương bí thư đương nhiên sẽ mua cơm đúng chỗ, khoảng cách đi ra ngoài còn có nửa giờ, Tần Mặc duỗi tay đem cổ áo thiếu niên túm lại đây, ấn vào chỗ ngồi bên cạnh hắn.

Phó Cửu vẫn còn ngơ ngác, bất quá cũng không ảnh hưởng kỹ năng phóng diện của nàng, ngược mắt đối với Tần Mặc cười một cái đầy câu dẫn lại không tự biết.

Tần Mặc đã lười đi giáo huấn Phó Cửu, kéo chiếc ghế da trâu màu đen, cúi người đem màn hình máy tính mở ra, giọng nói vô cùng quyến rũ nói: “Toàn bộ đều online, trước tiên ở trên mạng chúc mừng một chút.”

“Chúc mừng” trong miệng Tần Mặc, tuyệt đối không phải là chúc mừng bình thường.

Cho nên đang nghe đến những lời này lúc sau, các đội viên của Đế Minh, mỗi một cái đôi mắt đều sáng lên.

Bá.. một tiếng!

Các đội viên đều đồng thời kéo ghế ra ngồi chỗ của bọn họ.

Mỗi người đều ăn mặc chiến phục đặc chế màu đen.

Một giây đó, Tiết Dao Dao chỉ cảm thấy xong rồi.

Cùm cụp.

Đồng thời online,

Tốc độ chuyên nghiệp làm người khác giật mình.

Nguyên bộ ngoại tình nhân máy tính, xứng với biểu hiện màn hình lớn, hồng trục bàn phím ở gõ đi xuống thời điểm, tự mang ánh sáng lập lòe.

Chẳng qua là một giây đồng hồ thời gian.

“Anh Hùng” khu C liền bạo tạc!

“Con mẹ nó! Ta nhìn thấy gì vậy!”

“Vân Hồ?”

“Lâm Phong?”

“Còn có..... Đại Thần!”

“Đế Minh chiến đội có chuyện gì thế? Hình như là toàn bộ online?! Toàn bộ online? Chuyện này trước kia hình như ko có xảy ra nha! “

“Thật là toàn bộ online, còn có.....đại bản doanh!”

“Đại bản doanh lúc trước đã thay đổi! “

Xác thật là thay đổi, thêm một đạo kim quang không nói,còn có rất nhiều chiến y.

“Đi, “

Tần Mặc một tay đem tai nghe tháo ra, nói ra một chữ.

Mười một nhân vật trong trò chơi cùng lúc cảm từng người vũ khí, đứng ở nơi đó, phảng phất như chiến thần tự thân tới. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 243: Chấn động toàn trường

Trước kia ở thời điểm xem league(thi đấu vòng tròn) trên máy tính, Tiết Dao Dao chưa bao giờ nghĩ tới sẽ có một ngày cô có thể trở thành một thành viên trong này.

Cho tới bây giờ, nhìn màn hình hiện lên dòng chữ mở thẻ bài của bạn, máu trong người đều sục sôi nóng lên không dứt.

Vô số người vây xem, căn bản là không đếm được.

Tần Mặc nghiêng đầu, ngón tay thon dài chỉ gõ qua bàn phím, trên thế giới chỉ xuất hiện một câu: “Chúc mừng sinh viên mới của đế mình. “

Sáu chữ kia, giống như là con người của hắn.

Đạm mạc, khí phách, chấn động toàn trường.

Ngay sau đó,những đội viên khác cũng đồng thời bắt kịp nhịp điệu của Tần Mặc.

Toàn bộ khu C, chỉ trong thời gian năm phút đồng hồ ngắn ngủi, toàn bộ đều bị chiến đội Đế Minh spam.

Nếu trong trò chơi có thể phát ra âm thanh, bọn họ tuyệt đối có thể nghe được, một đám mê trai đẹp đang thét chói tai!

“Đại thần!”

“Nhiều đại thần như vậy!”

“Tôi cảm thấy hôm nay tôi mà ngủ đều bị cái đẹp đánh cho tỉnh.”

“Mau chụp ảnh chung!”

“Không cần chụp ảnh chung, chủ động giúp tôi spam đại Hắc Đào!”

“Chúc mừng sinh viên mới của Đế Minh!”

Một câu này là fan spam tới nói.

Trong đám Fan đã người thứ nhất, sẽ có người thứ hai lên tiếng.

Ngay sau đó, người thứ ba, người thứ tư..... vô số câu “Chúc mừng sinh viên mới của Đế Minh” đồng thời xuất hiện.

Có một vài người của chiến đội đều muốn trực tiếp quăng võ con chuột!

Còn có để người ta vui vẻ chơi trò chơi nữa hay không?!

Đều là chiến đội chuyên nghiệp như nhau, như thế nào lại có sự chênh lệch tàn khốc đến như vậy!

Vừa rồi lúc bọn họ online căn bản là không có ai quan tâm!

Không chỉ là bên trong “anh hùng” nổ tung nổi.

Ngay cả rất nhiều doanh thương cũng cảm thấy may mắn, quay đầu hỏi: “Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Toàn thể online? Câu lạc bộ của Tần thị bên kia không có tin tức gì sao.”

“Tổng giám, tôi không nghĩ không nên vì một cái tin tức gì đó mà người tức giận, bây giờ điều chúng ta cần nghĩ chính là hôm nay spam thế giới có bao nhiêu người!”

Tổng giám vừa nghe lời này, đặc ý nói: “Đặc biệt nhiều!”

“Cái đó, tổng giám, Phong tổng bên kia điện thoại tới cho chúng ta, nói spam thế giới chia làm ba bảy, bọn họ bảy, chúng ta ba, bằng không hiện tại hẳn liền khiến cho đám người của Tần Thần toàn thể logout.”

Tổng giám hít sâu một hơi, một tay đem tên trợ lý túm lại: “Nói cho hắn ~ con bà nó, ông đây đáp ứng hắn! Mẹ kiếp! Đúng là một con Cáo già!”

Phong Dật quả thật rất hồ ly, hắn làm một người đại diện cao cấp dễ lắm sao?

Tần Thần mang theo đám thuộc hạ này, tên nào cũng rất nghe lời. Chỉ cần một lời không hợp ý hắn thì hắn sẽ cho đám người đó làm loạn lên.

Toàn thể chiến đội thành viên online, biết đây là ý gì sao? Đại biểu vô số người a!

Bất quá có vài người sờ dĩ sẽ thích Đế Minh, chính là bởi vì đám người đó a.

Tiêu sái, nhiệt huyết, không câu nệ tiểu tiết.

Có đôi khi bọn họ hoàn toàn không thèm để ý lần này có tiền hay không, họ muốn xuất hiện thì xuất hiện a.

Vụ dụ như hôm nay, toàn thể online chính là vì chúc mừng, mỗi người đều thực sự thích “anh hùng” cùng nhau chúc mừng!

Toàn trường mọi người đều đang chứng kiến trong trò chơi đang bị spam.

Tất cả người chơi trò chơi, đều cảm giác được không cách nào so sánh nhân khí.

Có người nói đây chính là chỗ hấp dẫn của Đế Minh.

Chỉ cần người đàn ông kia vẫn còn dẫn dắt thì sẽ không có ai địch nổi bọn họ, đồng thời cũng bọn họ cũng sẽ không quên tâm nguyện ban đầu.

Phó Cửu còn không có hưởng thụ qua thú vui như vậy, trước kia lúc cô còn là hacker, chỉ có việc offline, sẽ có người giúp cô xử lý công việc kế tiếp cùng với nguy tạo thân phận, còn lại những người khác trước nay, cô đều không có tiếp xúc qua.

Không nghĩ tới, có một ngày cô sẽ cùng rất nhiều người cùng đi hoàn thành một giấc mộng, kiên trì tín ngưỡng, chuyện này lại khiến bản thân cô cao hứng như vậy.

Phó Cửu nghiêng mắt, nhìn qua người bên cạnh đang thao tác nhân vật nam trong games, quả nhiên... có đội trưởng như đại thần quả thực hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 244: Tần thần ăn dấm

Trận đầu tiên của toàn đội Đế mình ảnh hưởng rất lớn đối với trận chiến sau này

Cho nên người xông ra đầu tiên chính là Ân Vô Dục! Nhưng tâm tình của hắn bây giờ đang rất bức tức.

Không đúng chính xác là hắn đang phát hỏa.

Nhớ rõ tại trước thời điểm phát sóng trực tiếp, không ít người chơi trò chơi đều ở trước máy tính nhìn thấy Ân Vô Dục vừa ra, liền nhận thức được đó là ông chủ tiệm internet, lập tức kích động không nói lên lời, lôi kéo đồng bọn của chính mình, lên mạng internet tra!

Một ít là khách quen càng không nghĩ tới, bọn họ thường xuyên nói giỡn với ông chủ tiệm internet, sẽ là Ân Sơn lấy bác, người đã từng là thần tượng của bọn họ.

Vì thế, một đám người thích chơi game ở tiệm internet, điên cuồng dừng màn hình vào..

Đối với nhân viên thu ngân đang xem máy tính chủ liền hỏi một câu: “Chú Ân đâu?”

“A?”

Nhân viên thu ngân chỉ là sinh viên, thực yêu thích học tập, đối với trò chơi thật sự không có hứng thú, huống chi hắn vẫn là kiêm chức, chỉ thích xem tiểu thuyết không thích vớ vẩn, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, ngạc nhiên nói lại một câu: “Ông chủ còn chưa có trở về, các người tìm ông chủ làm cái gì? Tu sửa máy tính sao? Tôi cũng làm được!”

Tu sửa máy tính, bọn họ là muốn ký tên, a a a! Vì cái gì trước kia ở thời điểm chơi trò chơi không nhận ra chú Ân chính là Bắc Đại của bọn họ!

Đã hồi hận những vẫn là cảm giác hưng phấn. Đó chính là tâm tình của bọn họ bây giờ.

Phong Dật không ngừng nhìn đồng hồ trên cổ tay, toàn thể chiến đội không thể ở trận đấu vượt qua mười phút, nếu chơi quá lâu, khẳng định sẽ có chiến đội kháng nghị, huống chi cả nước thi đấu sắp tới, như vậy rầm rộ ở tại trận đấu thi đấu vẫn là tốt nhất.

Đương nhiên, Tần Mặc từ trước đến nay so với Phong Dật đều không thích ồn ào, không sai biệt lắm năm phút đồng hồ hắn liền bên cạnh các đội viên đánh cái thủ thế.

Toàn thể hạ tuyến.

Mọi người bất tri bất giác cảm thấy đế mình chiến đấu giống như là gió lốc vô hình, tới thời điểm chân động, lại biến mất không hề báo động trước.

“Thật sáng khoái!”

Những lời này là Lâm Phong nói.

Phong Thượng rất là tán đồng gật đầu, trên mặt đều là đồ bưng!

Bên kia Lương bí thư đã đi tới, đối với tuổi này đều không phải đội viên lớn, cười lên tiếng: “Đều đã chuẩn bị tốt, hiện tại có thể xuất phát.”

”Gia! Thịt nướng, yêu nhất thịt nướng!”

Lâm phong một bên nói chuyện một bên đem kéo cổ Vân Hồ lại đây.

Vân hồ đối hắn có chút bất đắc dĩ, không một chút để ý tới, để cho hắn tùy ý như bạch tuộc bám trên người chính mình ăn vạ.

Đánh lâu như vậy, Phó Cửu cũng đói bụng, huống chi là thịt nướng, là món cô thích nhất, một tay dứt túi quần, khoe miệng còn cười nhợt nhạt với Tiết Dao Dao.

Tần Mặc ngón tay vừa động, đem tai nghe bỏ xuống, lúc sau quay đầu đi tới nhìn thấy chính là một màn như vậy.

Hắn đầu tiên là cười một chút, đáy mắt lại là lạnh lẽo.

Tiếp theo, đầu ngón tay lau viền môi mỏng, tiếng nói chậm rãi, từ tính lại dễ nghe vang lên: “Hôm nay Cửu gia mời khách, đều nhiệt tình ăn vào.”

Phó Cửu:.....

Cô khi nào nói cô muốn mời khách?

Vì cái gì một màn này giống như đã từng trải qua!

Không chỉ là Phó Cửu ngay cả đội viên để mình đều ngây ngẩn cả người? Hắc đào Z mời khách? Vì cái gì?

Phó Cửu cũng muốn hỏi, vô cùng kiên cường nhướn mày hỏi: “Anh Mạc, chúng em là đội viên mới, mà anh lại là đội trưởng, em mời khách không tốt lắm đâu.”

“Anh là cho em mượn sức để tạo cơ hội.” Tần Mạc đứng lên, nhàn nhạt nói: “Huống chi em thoát nhìn không thiếu tiền như vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 245: Tần Thần chán ghét CONG

Beta: Na già - Sừ Nhi

Phó Cửu: ..... Những lời này vì cái gì mà nghe quen tai như vậy.

Tiết Dao Dao cũng khốn đốn, yên lặng một chút... hồi ức cô vừa mới cùng Cửu điện nói chuyện hiện lên.

Thế nhưng kỳ lạ là cô đã biết Tần thần đang muốn cho Cửu điện một lý do...

Cúi đầu nhìn xem tay của chính mình đang bị Cửu điện lôi kéo, không biết vì cái gì... phía sau lưng một loạt khí lạnh đã bắt đầu dâng trào!

May mắn người Phó Cửu đang cầm tay là Tiết Dao Dao, cái con người này tuy đứng ngoài xem nhưng cũng rất tinh tế, nghĩ nhanh là kẻ sách tặc cứu lấy mình, buông lỏng bàn tay mình ra.

Tần Mạc cũng không nói thêm gì, trực tiếp vươn tay tới, một tay nhét túi quần, một tay đem cổ áo thiếu niên kéo ra tầng cao nhất, đại khái là hai người đều lớn lên quá xuất sắc, cho nên mặc dù là như vậy nhưng hình ảnh cũng thực sự rất soái.

Xung quanh toàn bộ đều là nam... đội viên cũng không cảm giác được, Tiết Dao Dao lại là một hủ nữ chính hiệu, cho nên cô cảm thấy máu trong người đang rất sôi trào.

Tuy rằng Cửu điện cùng Tần thần ở chung chỉ là một hình thức, cũng không phải là cái loại tương phản nhau này, ngược lại mơ hồ còn có một loại lực lượng ngang nhau, cảm giác áp bức cũng không áp bức cũng giống nhau.

Nhưng chính là như vậy, mới có thể làm người khác cảm thấy không giống người bình thường.

Bên cạnh các đội viên vẫn còn bàn tán.

Lâm phong: “Phong bảo bảo, người trộm nói cho ta biết, đội trưởng các người như thế nào mà lại chọn tới đội trưởng chúng ta.”

Phong thượng nhớ lại một chút kí ức ở trong trò chơi... thần tượng một mực muốn ngủ cùng Tần thần... cảm thấy chuyện này không thể nói được, cho nên rất quyết đoán mà lắc đầu.

Lâm phong nhướn mày: “Người không nói, dù sao hắn cũng đã chọn tới đội trưởng, bằng không đội trưởng sẽ mời khách ở lại ăn cơm sao.”

“Kỳ thật ta cũng biết một chút”. Người Không thích bát quái như Vân Hồ cũng mở miệng nói.

Cái này đều làm cho các đội viên để mình cảm thấy hứng thú, vội hỏi: “Vì cái gì?”

“Đại hắc đào, cũng chính là Phó Cửu, hắn là cong, hơn nữa ở nhà ăn trong trường học công khai tỏ tình đối với đội trưởng”. Thời điểm Vân Hồ đang nói những lời này đặc biệt đứng đắn, khuôn mặt tuần tú kia vừa không nghiêm túc lại nghiêm túc.” Các em gái xem thi đấu còn thu được tin tức đáng tin cậy, ngay cả lần này Phó Cửu tham gia kì thi đấu mới, cũng là vì theo đuổi đội trưởng.”

Lâm phong:.....

Phong dật:.....

Ân vô được:.....

Toàn thể đội viên:.....

Tầng cao nhất của Tần thị trước nay đều không có an tĩnh như vậy.

Một khắc kia, thật sự có thể nghe tiếng vang khi vận chuyển.

Tiết Dao Dao tận mắt nhìn thấy biểu tình của Lương bí thư cứng lại, một bộ dáng sắp khóc, nhưng bước chân đều không có dừng lại.

Lương bí thư đương nhiên muốn khóc, hần tì mĩ giúp tổng tài che giấu bí mật lâu như vậy cư nhiên bị vạch trần!

Lâm Phong là cái người đầu tiên phục hồi lại tinh thần, hần nghiêm túc cân nhắc chuyện này, cuối cùng cân nhắc ra đạo lý nhất định, vuron tay tới, vỗ vai Phong thượng: “Anh hôm nay cuối cùng cũng rõ ràng vì cái gì đội trưởng đối đại hắc đảo đặc biệt như vậy, hần đây là đem người đặt ở bên người chậm rãi chinh đồn, người biết đội trưởng hần ghét nhất chính là cái gì sao?”

“Không, không biết. “Bạn học Phong còn đang ở trạng thái khổ sở, hần cự tuyệt thừa nhận thần tượng chơi trận thi đấu mới là vì theo đuổi Tần thần, hần hoàn toàn cự tuyệt!

Lâm Phong rất hào phóng thuận thế giải đáp: “Tần đội ghét nhất nam cong, đặc biệt là nam cong hướng hần thổ lộ, nửa năm trước có một người, dù sao cũng thực đẹp trai, lớn lên cũng không tệ lắm muốn đem Tần đội bẻ cong, bị Tần đội trực tiếp xua đuổi ra ở ngoài tam tỉnh, cho nên vì suy nghĩ cho tương lai của chiến đội để mình của chúng ta, em hãy đi khuyên nhủ đại hắc đảo làm hần đánh mất cái ý niệm này, cũng có thể giữ lại mạng cho hần!”

“Ai, ai nói nhất định là, là thần tượng của em thích Tần thần, anh, các anh như thế nào không nói là Tần thần thích, thích thần tượng của em!” Bạn học Phong nhin không được đáp trả: “Đừng, đừng quên vừa rồi là Tần thần chủ động túm lấy thần tượng của em!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 246: Chương 247

Nghe Phong thượng nói xong.

Toàn chiến đội người đều vô cùng chấn kinh.

Đặc biệt là Lâm phong, nghiêng đầu đi, dùng biểu tình “Anh trai tôi thật là lợi hại”, nhìn Phong thượng.

Phong Dật bất đắc dĩ đem em trai hần hướng bên cạnh túm lại, giả ý giáo huấn nói: “Em như thế nào có thể có ý nghĩ như vậy, nhìn cũng biết là hắc đảo Z đang theo đuổi Tần thiếu, không cần tùy tiện lời nói lời bậy bạ biết chưa, đặc biệt là thời điểm lát nữa uống rượu, ngàn vạn đừng cùng Tần thiếu nói chuyện này. “

Tần thiếu lòng dạ hẹp hòi thủ đoạn âm ngoan, đến lúc đó em trai hần chết như thế nào, cũng không biết.

Phong Thượng còn nói lấp, lời lẽ vô cùng nghiêm túc: “Khó, chẳng lẽ vừa rồi không, không phải Tần thần đem, thần tượng túm đi? Rõ ràng chính là! “

“Đội trưởng túm hần đi, rất có khả năng là vì giáo huấn hần. “Lâm Phong thực khẳng định suy đoán: “Về sau phỏng chừng đội trưởng sẽ đặt ra càng nhiều quy định áp chế tiểu hắc đảo, ví dụ như hần không được làm cái này, không được làm cái kia, em nói xem tiểu hắc đảo lớn lên đẹp trai như vậy, vì cái gì lại thích nam đây? Thích nam cũng được nhưng hần cố tình lại muốn theo đuổi đội trưởng, ai, này thật sự là muốn tìm đường chết đây mà, em có biết đội trưởng hần có bao nhiêu chán ghét cong sao? Tuy rằng hần thực tôn trọng xu hướng giới tính người khác, nhưng là trước tiên loại sự tình này đừng đặt ở trên người hần, nếu có ai dám động tâm tư với hần, hần liền không thể nhịn, hơn nữa đội trưởng thân thủ lợi hại như vậy ..... Tiểu hắc đảo thật là không thể trông cậy vào, liền là muốn cái hôn trộm đều làm không được, tuyệt đối sẽ bị đội trưởng dạy cho một bài học. Bất quá, tiểu Thượng em yên tâm, anh đối đãi như vậy với tiểu hắc đảo, là sẽ không làm đội trưởng đem hần chinh chết, huống chi chỉ cần tiểu hắc đảo biểu hiện không quá rõ ràng, đội trưởng khẳng định cũng sẽ hơi chịu đựng hần một chút. Cũng không cần để hần chịu đựng lâu, sắp tới liền phải thi trong cả nước đại, để mình còn cần hần.”

Mặt khác đội viên ở bên cạnh nghe, gật đầu sôi nổi tỏ vẻ tán đồng.

Tiết Dao Dao đứng ở kia, chỉ nghĩ một vấn đề, nếu Cửu điện hôn trộm Tần thiếu, Tần thiếu thật sự sẽ giết Cửu điện sao? Vẫn là.....

Không, không thể như vậy tưởng!

Tiết Dao Dao vỗ vỗ mặt chính mình cho ửng đỏ lên, trong ánh mắt lại tràn ngập ngời sao.

Từ khi biết Phó Cửu tính toán theo đuổi Tần mạc, lực chú ý của mỗi người trong chiến đội đều cao lên, sợ Phó Cửu làm ra sự tình gì, chọc giận đội

trường, làm hấn một cái không thoải mái, trực tiếp đem người diệt, vì thế có kế hoạch có âm mưu, muốn đối với hai người kia tiến cách ly hành hoàn toàn!

“Tiểu hắc đào, ngươi đi ngồi bên cạnh em Dao Dao đi, tí nữa vào thời điểm uống rượu, còn có thể giúp em ấy chống đỡ.” Đây là Lâm Phong hạ giọng đối với Phó Cửu nói, nói xong, hấn liền cảm thấy chính mình thật là đẹp trai thật là thông minh, còn có thể biết tùy cơ ứng biến!

Phó Cửu một tay cời ra áo khoác, cười nhạt gật gật đầu, đối đãi Tiết Dao Dao, cô từ trước đến nay ôn nhu.

Chỉ là..... Nhìn đến thiếu niên bên cạnh mình rồi đi bên, Tần Mặc tay cầm chén rượu dừng một chút, cặp mắt đậm mạc con ngươi không hề cảm xúc nâng lên, nhìn khoảng cách giữa hấn với Phó Cửu còn có bốn người nữa, đáy mắt trở nên càng thêm thâm thúy, khí lạnh dâng lên.

Chỗ ngồi như vậy một điều, Vân Hồ ngồi bên cạnh người Tần mặc, thời điểm ngồi xuống cạnh vị đại tướng để mình này liền ngay cả người, có phải hay không hấn cảm giác hôm nay sẽ xuất hiện sai lầm..... khí lạnh trên người Đội trưởng là như thế nào vậy?

Nhưng Tần Mặc lại cái gì đều không có nói chuyện, ngón tay thon dài liền như vậy lười biếng gõ, chiến phục đen thuần khiết ở một bên, hình tượng cảm dục, liền giống như một poster điện cạnh được làm tỉ mỉ, nhiễm một tầng nhẹ hơi lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 247: Chiến thắng thật đáng ghen tị

Editor:Dung Ân

Chương 248: Chiến thắng thật đáng ghen tị

Phó Cửu nghiêng khuôn mặt tuấn mỹ trắng nõn, một cọng tóc bạc rơi xuống, rơi xuống phía sau tai, ngón tay lật xem thực đơn, hoàn toàn không để ý có gì không thích hợp, nhẹ giọng hỏi Tiết Dao Dao: “Muốn ăn cái gì? Có ăn kiêng không?”

“Không có. “Tiết Dao Dao lập tức lắc đầu,ngoan ngoãn nói.

Lần này, Tần Mặc dứt khoát nở nụ cười, mắt thấy một màn này, nghiêng đầu đốt một điếu thuốc, sương khói lượn lờ, cảm giác lạnh lẽo tăng thêm vài phần.

Trên thực tế hai người kia cách Tần Mặc quá xa, thật là không cảm giác được chơi thử bên kia.

Phó Cửu hiện giờ tiền không ít,nói với nhân viên phục vụ bên cạnh: “Có rượu trăm năm không? “

“Có.”

“Trước tiên đem lên ba mươi bình, ta muốn bình lớn, khi nào không đủ lại gọi thêm, còn nữa cho ta ít đá”

“Được.”

Mười mấy người uống ba mươi bình rượu thực sự bình thường,nhưng mà không có người khi uống rượu lại thêm đá.Cho nên phục vụ sinh không khỏi nhìn nhiều thiếu niên liếc mắt một cái.

Phó Cửu nghiêng đi thân đi, như rồng mảy: “Như thế nào? Không có đá?”

“Có.” Phục vụ sinh trái tim vừa động, gương mặt lập tức đỏ, mau lẹ đem phiếu ghi xuống,vô cùng xấu hổ rồi đi.Nhưng cái này không phải trọng điểm mà trọng điểm là người phục vụ là nam nhân!

Nam nhân còn xấu hổ..... các thành viên Đế Minh mặt đối mặt nhìn nhau, lập tức đối với Phó Cửu giơ ngón tay cái lên: “Tiểu Cửu,ngươi thực là lợi hại!”

Phó Cửu chợt hiểu,khoé miệng hơi nhếch lên nói: “Không có biện pháp, lớn lên đã đẹp trai rồi. “

Lâm Phong thật sự nhịn không được, quay đầu lại đi hỏi Ân Vô Dược: “Bác đại, ngươi rút cuộc là như thế nào xú tiểu quý này lừa dối lên chiến đội, ngươi chịu được hấn như vậy?”

Ân Vô Dược yên lặng ngẩng đầu,không có lên tiếng.

“Chẳng lẽ ta không soái? “Phó Cửu cười nhạt hỏi Tiết Dao Dao, còn không quên phô bày ra kỹ năng câu dẫn của nàng.

Tuy biết đối phương là nữ nhân nhưng Tiết Dao Dao cũng cảm thấy bản thân bị điện giật, đồ mặt gật đầu: “Soái. “

“Ngươi xem. “Phó Cửu tùy tay mở đũa trúc, ngậm vào trong miệng, đôi mắt nhìn Lâm Phong.

Lâm Phong xoay đầu đi, trực tiếp néo tay Vân Hồ: “Ta hình như ghét hẳn, làm sao bây giờ! “

“Nói xem vì sao ngươi ghét hẳn. “Vân Hồ thanh âm trầm thấp nói

Lâm Phong thực nghiêm túc: “Hắn lớn lên soái hơn ta. “

“Về phương diện này chỉ cần là nam ai cũng lớn lên so với ngươi soái hơn. “Vân Hồ nói, giờ tay sờ đầu.” Ngươi từ bỏ ý tưởng này đi “

Phó Cửu ở bên cạnh nghe nhạc, không khỏi cùng Tiết Dao Dao cười. Cái này làm cho người ngồi ở chính giữa là Tần mặc ý cười càng đậm.

Tiếp theo, hắn nâng tay lên, đem thuốc lá trên tay điều thuốc tắt đi ở bên cạnh gạt tàn thuốc.

Vân Hồ càng thêm cảm thấy trong rét run, nhưng hắn lại tìm không ra lý do tại sao lại lạnh.

Lâm Phong tới là cái sẽ nhiệt bãi người, rượu vừa lên tới, hắn liền rót cho tất cả mọi người thưởng thức rượu, sau đó hào khí đứng lên nói: “Từ hôm nay trở đi, chúng ta Đế Minh lại có máu mới. Năm trước đội trưởng bị thương tay, hơn nữa chúng ta lực chiến không cao, liên tứ cường đều không có tiến vào, năm nay không giống vậy, liên tính đội trưởng giai đoạn này không ra tay, hảo hảo trị liệu, chúng ta cũng có thể thắng tiến vào tứ cường!”

Đại Thần tay đã từng bị thương?

Hơn nữa còn đang trong thời gian trị liệu?

Là người đã từng cùng Tần mặc đánh quái phó bản, Phó Cửu xác thật nhìn không ra.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 248: Chương 249

Editor:Dung Ân

Tay bị thương mà còn có thể dùng tuyệt chiêu.”Ba ngàn đau trăm”đánh tới

Nếu như không bị thương, thì sẽ lợi hại đến mức nào?

Quả nhiên, không thể lấy người bình thường ra để so sánh với đại thần

Cô chơi trò này giỏi là bởi vì trời sinh tay có tốc độ rất nhanh, hơn nữa trước đây cô cũng đã từng chơi rất nhiều lần.

Nhưng mặc dù như thế, cô cũng không tài nào bì nổi với đại thần, khoảng cách vẫn còn kém xa

Phó Cửu nghĩ đến đây, trong đầu tựa hồ nhớ ra điều gì, trong nhà Tần thần vốn là có mấy cuốn sách về lĩnh vực tâm lý, trong lòng không khỏi hiện ra thắc mắc.”Tay của anh Mặc sao lại bị thương thế? “

Nghe Phó Cửu hỏi, Lâm Phong chớp mắt một cái vì ngay cả hắn cũng không biết tay đội trưởng cơ sao lại bị thương.

“Do không cẩn thận nên vậy. “Tần Mặc cầm ly rượu, tiếng nói mấp máy không chút để ý, tay bình thần dút vào túi quần, bộ dạng như thế này khiến ai cũng khó có thể không tin lời hắn nói.

Nhưng, Phó Cửu không phải là một trong những người đó

Đã tiếp xúc với đại thần một thời gian khá lâu, nên cô biết rất rõ Tần Mặc là người vô cùng cẩn thận

Làm một đội trưởng chiến đội đánh chức nghiệp, quan trọng nhất chính là đôi tay của mình

Đại thần hẳn là không tự làm mình bị thương mới đúng, trừ phi hắn bị thương là điều không thể tránh khỏi

Phó Cửu nghĩ đến đây thì ngẩng đầu lên, ánh mắt đối diện với Tần Mặc

Xem ra là đại thần cố ý giấu cô

“Này này, cái đó không quan trọng, quan trọng nhất chính là, hiện tại chúng ta là đồng đội, tương lai cũng sẽ mãi ở cạnh nhau! “Lâm Phong ngao ngao kêu to:”Uống hết ly rượu này, kiếp sau vẫn sẽ là đồng đội! “

Các đội Viên đương nhiên là sẽ hưởng ứng, mỗi người đều tươi cười thi nhau cụng ly

Tất cả mọi người đều chiếu cố Tiết Dao Dao, không ép nàng uống nhiều

Tiết Dao Dao cảm nhận được sự quan tâm của mọi người, trong lòng cảm thấy ấm áp.

Bởi vì xuất thân của cô thấp kém lại không xinh đẹp, nên nam sinh không ai để mắt đến cô

Cô từng nghe qua rất nhiều lời chê bai

Bao gồm cả người kia, lúc biết cô crush mình thì mặt mày khó chịu, tỏ vẻ xa lánh cô

Nhưng bây giờ, cô lại được sủng ái như một nàng công chúa

Cô đã từng không có bạn, không ai tâm sự cùng

Nhưng bây giờ, cô cảm thấy mình vô cùng hạnh phúc

Có người nói:”Trong đời người cơ ba lần trưởng thành, một là phải ý thức được trên thế giới này cô một số việc không như suy nghĩ của mình mà phải theo thời điểm, hai là cho dù có cố gắng nỗ lực thay đổi như thế nào đi nữa thì cũng không được tha thứ bởi những việc trước kia, còn ba là một người có thể thành công nếu như có dũng khí và nghị lực tiến về phía trước! “

Cô thật may mắn vì có thể là cô đã có được cái thứ ba

Tiết Dao Dao nghiêng đầu nhìn thiếu niên tóc bạc đang ăn thịt, không biết vì cái gì mà lại cảm thấy trong lòng mình ướt át, nếu lỡ không gặp được người này thì cô vẫn chỉ là con người tầm thường không có mộng tưởng không có ước mơ, chỉ có thể bị người khác sai khiến.

Nhưng hiện giờ đã khác

Tiết Dao Dao nhịn không được, xoay người cụng ly với Phó Cửu.

Phó Cửu làm sao biết cô đang nghĩ gì, vui vẻ đáp lại:”Là con gái thì không nên uống nhiều rượu đâu! “

“Xem tiểu Hắc Đào của chúng ta ga lăng với muội muội chưa kìa! “.Lâm Phong nãy giờ đã uống khá nhiều rượu.”Trước đến nay tôi đều không theo kịp cậu chỉ là vì chúng tôi không có quan hệ, cậu đừng có mà bôi đen đội trưởng của chúng tôi như thế, nếu sau này anh ấy lỡ có ra sao thì tôi sẽ ra đi, không còn là đội viên ở đây nữa! “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 249: Tần thiếu ra tay

“Đội hoa? “Phó Cửu nhìn khuôn mặt xinh đẹp như hoa của Lâm Phong kia, thực đúng trọng tâm đánh giá.” Thật sự rất thích hợp với anh, người trong đội trước kia của anh cộng lại cũng không có đáng đẹp như anh. “

Lâm Phong đầu lưỡi đã bắt đầu phát cứng, mặt tẻ đại nói: “Cậu nói như vậy có hay không nghĩ tới cảm thụ của em gái duy nhất nhà chúng ta!”

“Tôi nghĩ Dao Dao khẳng định rất vui vẻ có thể đem cái danh xưng đội hoa này nhường lại cho anh. “Phó Cửu cười, bộ dáng rất tươi trẻ nói.

Tiết Dao Dao không nói gì, bởi vì nói tới tướng mạo, Cửu Điện mới là đẹp nhất.

Nếu như đổi trở về nữ trang, khẳng định cũng sẽ thực làm người ta kinh diễm.

Cô lúc này mới có điểm lo lắng, nếu về sau trở thành một thành viên của Đế Minh, vậy chuyện Cửu Điện là nữ sinh ..... Còn có thể giấu được trong bao lâu?!

Phó Cửu thấy Tiết Dao Dao đang nhìn mình, nghiêng đầu qua, nhướn nhướn mày: “Như thế nào?”

“Không. ....” Tiết Dao Dao vừa mới trả lời.

Vừa thấy Tàn thần ngồi ở bên kia thường thức di động trong lòng bàn tay, nay đã dạo bước hướng chỗ bọn họ đi tới.

Tiết Dao Dao liền cảm thấy một màn này giống như đã từng thấy qua.

Còn không chờ cô nhắc nhở Cửu Điện.

Tàn Thần liền một cái cúi người, một tay đặt ở trên lưng ghế của cô, nụ cười nhàn nhạt, trầm giọng từ tính nói: “Dao Dao, đổi vị trí cho tôi?”

Tiết Dao Dao dừng lại.

Ngón tay có chút khấn trương.

Bất quá, cô vẫn là rất thức thời, hướng chi cô còn là fan CP của Cửu Điện cùng Tàn Thần, cô đặc biệt thích nhìn đến hai người này ở cùng một chỗ, vì thế không nói hai lời liền đem chỗ ngồi nhường lại.

Lâm Phong ở bên kia có chút bối rối, chẳng lẽ là hần uống nhiều rồi sao?

Như thế nào lại thấy đội trưởng chủ động chạy đến bên kia, muốn ngồi chung một chỗ với Tiểu Hắc Đào?

Nơi nào thành tướng.

Tàn Mặc không chỉ là ngồi xuống, hần còn thuận thế đem thiếu niên kéo đến gần mình mình, giọng đề thấp nói: “Tôi nói với cậu như thế nào? Há?”

Phó Cửu chớp mắt, cười theo: “Dao Dao là con gái, không tính. “

“Nam nữ đều giống nhau.” Tàn Mặc tiếng nói thực đậm: “Ở chiến đội không cho phép đội viên nói chuyện yêu đương, đến lúc đó một khi xuất hiện vấn đề liền ảnh hưởng tới thi đấu, cho nên không chế tốt bàn tay của em”.

Phó Cửu cười: “Anh Mặc, anh như vậy là không được, lỡ đâu về sau em cùng Dao Dao yêu nhau thì sao.”

“Vậy anh liền đánh gãy chân của em. “thời điểm khi Tàn Mặc nói những lời này, cười vô cùng đẹp, đủ để bất luận cô gái nào trong khoảnh khắc này đều si mê chỉ ngoại trừ Phó Cửu.

Những người khác nghe không thấy bọn họ đang nói cái gì, nhưng là nhìn tư thế như vậy, tư thế ái muội làm người khác rớt cằm vì kinh ngạc.

Lâm Phong dùng sức xoa hai mắt của mình, hần liền cảm thấy là mình uống đã nhiều quá, nên xuất hiện ảo giác.

Đội trưởng này. .... Đây là đang làm cái gì!

Những đội viên còn lại biểu tình cũng hơi phức tạp, bọn họ cảm thấy bọn họ đoán không ra hành động của đội trưởng có nghĩa là gì, ừ, phi thường đoán không ra!

Phó Cửu đã sớm tập mãi thành thói quen lạnh nhạt nói: “Anh Mặc, chúng ta vừa mới trở thành đội viên, về sau còn muốn cùng nhau tham gia so tài trong cả nước, không cần gây ra máu tanh như vậy.”

“Chân chặt đứt cũng sẽ không ảnh hưởng tới tốc độ tay của em, có thể đánh như thường” Nói xong câu đó, Tàn Mặc duỗi tay một cái, đem thiếu niên kéo lên, đối với các đội viên nói: “Tôi đưa cậu ta về, các người tiếp tục uống, bất quá, chớ quên sáng sớm ngày mai 8 giờ, tập hợp tại tầng cao nhất của công ty, toàn đội bay tới Đông Kinh, tạm thời tiến hành huấn luyện gian khổ, đến trễ một phút đồng hồ, thì hít đất mười cái. “

Phong Thượng vô cùng muốn ngăn cản, đáng tiếc. .... Bất luận kẻ nào đến trước mặt Tàn Thần đều sẽ thấp hơn một bậc, hơn nữa Phong Bảo Bảo vừa mới uống không ít rượu, vừa đứng lên đầu cũng choáng váng, cho nên những lời muốn nói cũng không có nói được, liền như vậy trơ mắt nhìn Tàn Thần đem thần tượng của hần mang đi. Trong lòng thầm nghĩ thật đúng là quy tắc tốt.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 250: Các người thực sự rất xứng đôi !

Bên ngoài thời tiết cực lạnh. Phương Bắc bắt đầu mùa đông, hơn nữa lại có một trận mưa.

Đi ra ngoài một lúc, hô hấp đều có thể thở ra một tầng sương trắng mỏng. Phó Cửu chỉ cảm thấy thật lạnh, bắt quá tay trái bị người ta nắm vẫn là rất ấm.

Tần Mặc đi được vài bước, phát hiện thiếu niên không có mặc áo khoác, ánh mắt thâm thúy nhìn một chút liền đem chiến phục ở một bên khoác lên người thiếu niên. Đây là một cái tín hiệu giải trừ nguy hiểm rồi!!

Phó Cửu sờ sờ bụng mình:”Tuồng là sẽ có canh nóng”

Tần Mặc bị thiếu niên nhìn, khẽ cười nói:”Đã không nghe lời, lại còn yêu cầu nhiều như vậy?”

“Anh Là một anh trai, có phải hay không nên cho em một chút khen thưởng.” Phó Cửu cười khê:”Em chính là tuân thủ định ước chiến thắng trong cuộc thi đấu, đoạt được giải nhất”.

Lương bí thư đi theo phía sau hai người kia cùng nhau ra ngoài, hiện tại nghe xong đối thoại chỉ có thể yên lặng ngẩng đầu nhìn trời, hai người kia đều nhấp vai anh trai em trai.... Vì sao hắn chỉ thấy toàn ái muội!

Tần Mặc hướng ra phía sau nhìn thoáng qua. Ý tứ chính là Lương bí thư không cần đi theo nữa. Lương bí thư rồi rầm muốn trái lệnh, phải biết Tần tổng chính là uống rượu xong sẽ là cái dạng nào!!!

Nếu hắn đi rồi đến lúc hai người kia phát sinh cái gì? Tần tổng cong thật thì phải làm sao bây giờ??? (nam nữ đi chung làm sao có thể gọi là cong hả Lương bí thư)

Hắn chính là không muốn đi....nhưng cũng không có can đảm ở lại!!!

Trên thực tế Lương bí thư cũng là suy nghĩ nhiều, Tần Mặc chỉ là đơn thuần không thích có người đi theo hắn, đặc biệt là ánh mắt của Lương bí thư kia lúc nào cũng liếc nhìn bọn hắn làm cho hắn hoài nghi lúc trước đặc biệt coi trọng đối phương là do năng lực hay do nhất thời chọn sai nữa.

Đuổi được người đi, Tần Mặc quay đầu, đem mắt nhìn thiếu niên:”Muốn ăn cái gì, thì nói đi, nếu người nào không biết còn cho rằng anh đang ngược đãi em.”

“Lẩu”Phó Cửu thực sự muốn ăn lẩu.

Tần Mặc nhìn đồng hồ xem thời gian:”Thời điểm này muốn ăn lẩu”.

“Cũng đúng, 11 giờ ăn lẩu cũng không thực tế cho lắm”Phó Cửu suy nghĩ một chút, nhìn về cách đó không xa có một cửa hàng tiện lợi:”Đến đó, khẳng định có cái ăn, ăn mì gói cũng không tồi, hương vị chua chua cay cay”.

Lúc tới cửa hàng tiện lợi, Phó Cửu như kiêu cá gặp nước, có cái gì ngon đều rõ như lòng bàn tay.Tần Mặc ngồi ở hàng ghế dành cho khách ăn, chống cằm nhìn về phía thiếu niên đang chọn đồ ăn.

Hai trông mắt dần dần mị lên nhìn thiếu niên chọn đồ giống như đã quen thuộc.Nhưng..... từ khi nào cái tên luôn chỉ ăn ở tiệm cơm Tây cùng tiêu xài ở quán ăn đêm, cũng tới cửa hàng tiện lợi?

Phó Cửu chọn xong mì gói, vừa ngẩng đầu liền đối diện cặp mắt thâm thúy kia, ngón tay dừng một chút, khóe miệng nhếch lên.Bắt quá cô cái gì cũng chưa nói, chỉ cầm đồ ăn đi tính tiền.

Nhưng trong lòng đã có điểm phòng bị, phải biết đối với đại thần không thể buông lỏng cảnh giác.Nghiên cứu tâm lý tội phạm chuyên nghiệp, thật dễ dàng đối với người khác tiến hành hành vi phân tích.

Phó Cửu trả tiền xong thì hỏi nhân viên thu ngân xin chút nước ấm, người phục vụ lúc rót nước tay có điểm run run giống như là hắn đang hạ độc vậy!!!

Cuối cùng, Phó Cửu cũng biết nguyên nhân ngón tay hắn phát run

“Cậu, cậu là Hắc đạo Z? Hôm qua tôi xem phát sóng trực tiếp, cậu có thể hay không xin giúp tôi chữ kí của Tần thần? Tôi là fan của cậu ấy a!”

Vốn dĩ người đến nơi này đều bình thường.Nhưng nhân viên thu ngân cuối cùng lại nói ra một câu:” Cậu cùng Tần thần thật sự rất xứng đôi!”

Tần Mặc đã đi đến bên này, nghe vậy mày đẹp nhướn lên:” Cái gì rất xứng đôi?!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 251: Tần thần không cự tuyệt bị ghép CP (Couple)

Beta: Sừu nhi

Người thu ngân hiển nhiên bởi vì thần tượng tới gần, có vẻ bị kích thích, bất quá không dám lặp lại lời vừa nói, thật sự ai cũng biết Tần thần không thích bị người khác ghép cặp.

Tần Mặc ở đây như là lừa gạt người, ngón tay gõ gõ mặt bàn, trầm thấp cười, mở miệng nói:” Tôi vừa rồi đều nghe được, chỉ là không rõ lắm, cậu sợ hãi cái gì? Lại không phải chuyện gì lớn“.

Nhân viên thu ngân hiển nhiên không biết thủ đoạn phúc hắc của Tần thần. Nhưng thâm sâu như Phó Cửu lại biết rất rõ, liền buông gói mì ra liếc cho thu ngân một ám hiệu.

Nhưng Tần thần căn bản là không cho Phó Cửu cơ hội, trực tiếp vươn tay, đem thiếu niên túm lại rồi có chút bá đạo mà ôn nhu nhìn nhân viên thu ngân, nói:”Cậu tiếp tục nói.“

Nhân viên thu ngân nhìn Tần thần túm người, nghĩ nghĩ một chút. Bằng sự hiểu biết của hắn về Tần thần nếu không thích người nào sẽ không chạm vào một ngón tay của họ. Hiện tại Thần tượng không chỉ chạm mà hành động còn có chút.... ái muội....

Vì thế, nhân viên thu ngân liền buông tâm trạng sợ hãi xuống, ngược lại có chút hưng phấn, trực tiếp lấy điện thoại ra đưa cho Tần thần:” Đây là ảnh hôm nay thời điểm Hắc đạo Z chiến thắng hướng về phía Tần thần đi tới, tất cả mọi người đều nói hai người rất xứng đôi! ”

Xứng đôi?

Tần Mặc nhú mày, khuôn mặt tuấn tú hơi nghiêng, ánh mắt thâm thúy nhìn màn hình di động.

Thiếu niên tóc bạc ngẩng đầu, bắt lấy tay hắn, khoe môi cong hình mặt trăng, cười hết sức soái khí mà có chút ôn nhuận, cũng không có đặc biệt phản nghịch!

Đối với người nào đó đang tuổi dậy thì mà nói, cười được như vậy xác thực không dễ dàng.

Tần Mặc lại nhìn ảnh chụp một lần nữa cũng không có nói gì, chỉ quét mắt nhìn thiếu niên một cái, không chút để ý hỏi:”Cậu từ khi nào bắt đầu ăn mì gói?“

Phó Cửu nhướng mày, đi theo cười:” Kỳ thật em vẫn luôn thích ăn, chỉ là trước kia tương đối thích tiệc lớn, anh Mặc sẽ không vì như vậy mà ghét bỏ em chứ?“

Lời này có ba phần giả, bảy phần là thật!

Cô chơi đùa cảnh sát bao nhiêu năm, thật biết phân tích tâm lý tội phạm chuyên nghiệp, mỗi vấn đề là tiềm ẩn sau nó một vấn đề khác.

Đại thần cũng muốn tra cô, đâu có dễ như vậy.

“Sẽ không” Tần Mặc cũng biết loại câu hỏi này em trai hắn sẽ không trả lời quá thật, dứt khoát lấy một ly ca phê cùng thiếu niên ngồi trở lại hàng ghế lúc này.

Chứng kiến hàng loạt chuỗi hành động kia làm cho nhân viên thu ngân hưng phấn không chịu nổi, đây vẫn là lần đầu tiên Tần thần bị ghép CP mà không cự tuyệt mặc dù lúc này có chút nhú mày. Nhưng lại không có bài xích, đây không phải là Tần thần cũng không phản đối cùng Hắc đạo Z trở thành một đôi!

Tương tự đến đây, trong mắt nhân viên thu ngân đều toát ra màu hồng phấn.

Ngoài cửa kính của cửa hàng tiện lợi mưa nhỏ đã biến thành hơi nước mỏng, bị đèn đường màu vàng chiếu lên phi thường xinh đẹp. Cái này ở Giang Thành rất ít thấy, rốt cuộc vẫn là thời tiết phương Bắc, sương mù vẫn là dễ thấy.

Gần rạng sáng đêm khuya, ngồi trong cửa hàng tiện lợi tầm nhìn rộng, chống tay lên một bên mặt nhìn ra ngoài cửa sổ, vẫn là điều Phó Cửu thích nhất. Nhưng sau đó lại phát hiện ra một điều.

“Em cho rằng chỉ cần là tội phạm đều sẽ thích ngồi ở đây.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sừng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 252: Thử Tần thần

Giọng nói của Tần Mặc trầm thấp mà mang theo hơi lạnh từ bên tai vang lên.

Phó cử ngược mắt cười nói: “Anh Mặc như thế nào cho rằng sẽ là như vậy?”

“Đây là nơi có tầm nhìn bao quát toàn bộ đường phố, bên cạnh lại là ngã tư đường, đối diện là cao ốc, hai mặt còn lại thực trống trải, không có kiến trúc che đậy, ngồi ở chỗ này, động tĩnh của ba phương hướng đều có thể thu hết vào đáy mắt, anh thấy chỉ số thông minh tội phạm giống như em vậy. Đám tội phạm sẽ xen lẫn trong đám người, dường như không có việc gì liên quan sát chung quanh, hấn lấy phương tiện để hành động lại có thể tránh cảnh sát kiểm tra, hơn nữa không bị bắt luận kẻ nào phát hiện.” Biểu tình của Tần Mặc thực lãnh đạm, làm người khác nhìn không ra hấn đang nghiêm túc giảng những lời này, hay là chỉ là đơn thuần muốn tâm sự cái đề tài này.

Đôi mắt của Phó cử nhìn mị gói phát ra hơi nóng, đem nửa plastic hướng ngoài miệng một cái, ý cười dạt dào giống như là thiếu niên ngây thơ: “Anh Mặc, anh xem phim quá nhiều rồi, trong hiện thực làm gì có tội phạm thông minh như vậy, nếu là như vậy, tần suất phá án cũng sẽ không thấp, rốt cuộc em ném đi động đi đều tìm không tìm lại được.”

“Bất luận lấy cái gì làm hình thức triển lãm nghệ thuật giành cho đại gia, trước mắt đó là chuyện cũ, bây giờ toàn bộ đều là nơi sinh hoạt.” Hai tròng mắt của Tần Mặc thâm thúy nhìn phó cử: “Cho nên về sau ở bên anh, em ngoan ngoãn một chút, đừng làm cho anh bắt được nhược điểm gì của em, đã hiểu chưa?”

Phó cử cảm thấy lần này trong miệng của đại thần không nói những câu độc địa nữa, cùng toàn bộ trong quá khứ đều không giống nhau.

Có vẻ như đang cảnh cáo cô đây.

Thành thật hiện tại cô không khỏi hoài nghi, đại thần làm cô bước vào đế minh, thứ nhất là vì trận thi đấu cả nước, thứ hai chính là vì coi chừng cô đi.

Nói như vậy..... Xác thật không phải giờ trò.

Phó cử ít nhiều có chút buồn bực, vì cái gì mình liên tính trọng sinh một trăm lần, cũng muốn đề phòng hấn.

Bởi vì không cao hứng, nên cô trực tiếp im lặng ăn mì gói.

Tần Mặc cũng không nghĩ làm phó cử cảm thấy hấn làm anh mà quá rộng, mặc dù là nhìn thiếu niên kia hơi nhếch khóe miệng, sẽ làm tâm tình hấn không tồi, nhưng cũng không thể làm quá mức.

“Em ném đi động đi nên không có phương tiện liên hệ, ngày mai tới Đông Kinh, anh sẽ nói với Lương bí thư mua cho em một cái.”

Phó Cử đem đồ ăn trong miệng nuốt xuống, thành thực nói: “Em liền mua cái khác, ở đó không thiếu đi động.” Đúng là tác phong của đại thần thấy không hợp liền mua đồ vật cho cô, rốt cuộc hấn là từ đâu mà học được? Khẳng định lại đi tra xét công việc của cô.

Như là nhìn ra thiếu niên suy nghĩ cái gì, Tần Mặc chợt cười: “Như thế nào? Em không phải xem trong sách, những tổng tài bá đạo đều như vậy sao? Âu Dương đặc soái.”

Phó Cử trở tay không kịp thiếu chút nữa bị sặc, về sau không thể để đại thần xem những đồ vật lung tung này nữa, học đi đôi với hành gì đó, quá độc người.

Bất quá.....Nói chuyện cười đều bức người như vậy, trừ bỏ đại thần thì thật đúng là tìm không ra người thứ hai.

Phó cử nghiêng đầu, lúc này mới phản ứng lại việc người đàn ông đem áo khoác cho cô, liền ăn mặc một cái áo màu trắng mềm mại, nhìn không ra hấn có lạnh hay không, ngón tay thon dài trắng nõn cầm ly cà phê.

Khẳng định cũng không có nhiều ám áp, dù sao ở cái thời tiết này cho dù cửa hàng tiện lợi có máy sưởi 24 giờ, nhưng cũng sẽ không đủ.

Phó cử nghĩ nghĩ, đem mì sợi đưa đến miệng Tần mặc.

Tần mặc dừng một chút, cũng không có cự tuyệt.

Dù sao lý do là sẽ không thay đổi, hấn sợ Phó Cử vẫn còn trẻ lại đang ở tuổi phản nghịch sẽ làm ra chuyện gì đó. Hơn nữa thiếu niên này lại quá miễn cảm cho nên hấn vừa mới đã cảnh cáo đối phương.

Cho nên, thiếu niên dứt cho hấn, hấn cũng không có tránh đi.

Nhân viên Thu ngân trước nay đều không có nghĩ đến có một ngày trực đêm còn có thể nhìn đến một màn như vậy, con tim đập loạn nhịp, một đôi con người đều trừng lớn!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 253: Trắng biến thành đen , nguy hại

Làm cầu độc thân như nhân viên thu ngân, cứ như vậy trơ mắt nhìn Tần Thần nghiêng đầu, môi mông màu nhạt mngâm lấy sợi mì mà đại Hắc Đào đút cho hắn, lộ ra sườn mặt cao quý tuấn mỹ, một khắc kia chợt có bóng tuyết ngoài cửa sổ bay xuống, phảng phất như ánh đèn đường phát ra cũng trở nên nhu hòa duy mỹ.

Hai người đều đẹp trai đến mức quá đáng, không chỉ là Tần Thần, ngay cả Hắc Đào Z cũng vậy, mới có thể tạo ra hình ảnh đặc biệt đẹp mắt đến như vậy.

Này tuyệt đối là xứng đôi!

Trốn không thoát được việc hai người này thật xứng đôi!

Nhân viên thu ngân giống như thật muốn đem tâm tình hiện tại nói cho tất cả mọi người biết!

Vì thế để không ảnh hưởng tới Tần Mặc cùng Phó Cửu phía trước, hắn giơ tay lên, len lén chụp trộm một tấm hình hai người, đăng lên nhóm thảo luận fan CP, kèm thêm một lời nhắn: “Tần Thần và đại Hắc Đào cùng nhau tới cửa hàng tiện lợi của chúng tôi, hai người hiện tại đang ăn mì gói, thì ra đây mới là phương pháp chính xác ăn mì gói, tư thế vô cùng ái muội, nhìn không được muốn chia sẻ cùng mọi người!”

Sau khi phát xong, nhân viên thu ngân còn yên lặng ở trong lòng nói một câu, hy vọng Tần Thần bọn họ không nên trách hắn, thật sự là một màn này, làm người nhìn quá hưng phấn!

Ảnh chụp vừa ra, toàn bộ giao diện đều bị nổ tung!

“Uy....Uy mặt?!! Tần Thần? Đại Hắc Đào? Không được, tôi muốn xem lại một lần!”

“Tần Thần giống như trước nay đều không có ăn qua đồ ăn người khác đưa, lần trước COCO cho hắn khoai lát, còn bị hắn ghét bỏ.”

“Cho nên nói Tần Thần đối đại Hắc Đào của tôi tuyệt đối là tình yêu! “

“Tôi chỉ muốn nói nhìn đến ảnh chụp, máu trong người tôi đều sôi trào“.

“Tôi mong phía chính phủ có thể sớm một chút có những đồ vật quanh người có hình hai bọn họ, tôi muốn mua những bức ảnh có đại Hắc Đào cùng Tần Thần ở chung, không cần quan tâm định giá bao nhiêu, đây quả thực chính là chờ tôi làm fan CP của hai người bọn họ đây mà!”

“Không cần nói cho tôi, Tần Thần cùng đại Hắc Đào chính là ngằm ở chung như vậy, tôi chỉ nói một câu, cầu độc thân đáng yêu như chúng tôi, xin đừng ngược đãi!”

“Chúc cầu độc thân này tôi nhận a!”

“ Phát dán phải chính là một người đàn ông cùng một người phụ nữ, cầu nhiều đồ để phóng aaaaa ”

“Tôi cảm thấy chúng ta vẫn là không cần quá phấn khích, Tần Thần nói không chừng cũng không nguyện ý cùng đại Hắc Đào lập thành CP, khiêm tốn một chút dù sao cũng không xấu.”

“Cũng đúng, vậy chúng ta đây liền yên lặng dán ảnh lên CP, ở nơi này thương thức, không cần phát ra bên ngoài, bằng không lỡ có phiền toái cũng không tốt. “

Đây thực là ý tưởng hay của fan.

Nhưng trên thế giới nhiều người như vậy, chúng ta luôn là không thể đoán trước được một sự kiện xảy ra, mặt trái của nó sẽ trở thành cái dạng gì.

Lúc này có một người đã từng yêu mến qua con người của Hắc Đào Z, nhìn kia CP dán lên ảnh chụp, chậm rãi nheo mắt lại.

Bởi vì chuyện nhận sai Hắc Đào Z hôm nay, đã làm cho cô ta cảm giác như thể bị đánh vào mặt.

Cho nên đối với việc hắc đào Z ở hiện trường chứng minh biện pháp của mình, cô cảm thấy người này quá giả bộ, một hai phải dùng thủ đoạn như vậy làm bọn họ bị bề mặt, có hay không suy xét qua cảm thụ của các cô? Vì thế quyết đoán biến trắng thành đen.

Ở phía dưới thiếp để lại một câu: “Biết Tần Thần không muốn nhìn thấy thiếp như vậy, các người còn đăng? Có phải có bệnh hay không? Tôi liền buồn bực, hắc đào Z như thế nào vừa mới tới, đã nháo ra nhiều việc âm ỉ như vậy, hiện tại nghĩ đến đã muốn bốc hỏa điên lên rồi, bắt đầu quán lấy Tần Thần để lãng xê? Các người có hay không hỏi qua cảm giác của Tần Thần? “

Hơn nữa thời điểm cô ta để lại đoạn lời nói này cũng không cho rằng chính mình có gì sai, đối với cô ta mà nói, đây mới là sự thật, những người khác chẳng qua là bởi vì quá náo loạn, mới có thể cảm thấy Hắc Đào Z cái gì cũng tốt.

Mặc dù là nhân viên thu ngân phát ảnh chụp đã giải thích cho cô: “Tần Thần xem qua cái thiệp này, lúc ấy cũng không có cái gì phản cảm”

Cô ta cũng xem nhẹ, ngay cả nhìn một cái cũng không thèm, liền đem ảnh chụp kia phát tới trên mạng của ngôi cao điện cạnh .....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 254: Có phiền toái ~

Editor:Dung Ân

Ở cuộc thi điện cạnh có một quy định

Các fan YY và CP có thể bày tỏ lòng hâm mộ với thần tượng của mình bằng bất kì cách nào ở đâu, nhưng riêng đây là không thể

Ở chỗ này đang chuẩn bị diễn ra một sự kiện quan trọng

Mỗi chiến đội nơi đây đều tập trung toàn lực ứng phó, đội trưởng dặn dò kĩ lưỡng thành viên của mình, cũng không quên bảo là nhất định phải nói chuyện cho lịch sự tử tế

Ai cũng đang bận rộn, nhưng đột nhiên bị cái poster CP lớn nổi bật thu hút

Đương nhiên là sẽ khiến cho một số người vô cùng bất mãn

Hơn nữa còn được đưa ra một cách công khai nữa kia chứ

Rốt cuộc cũng có người chịu không nổi,mở miệng

“Hắc Đào Z thật đúng là loại người thích nổi bật,nhất định phải khoa trương đến mức này hay sao? Đặc biệt hôm nay còn có rất nhiều người và fan hâm mộ đến, hẳn nhất định phải khoa trương như thế này à?”

“Đúng là không tồi,với tư cách là fan của Tần Thần, tôi nghĩ là fan của Hắc Đào nên biết kìm chế cảm xúc”

“Tôi thì không nghĩ nhiều, bởi vì theo sự hiểu biết của tôi về Tần Thần, cậu ấy tuyệt đối sẽ không cho bất cứ ai đút ăn đâu!”

“Hắc Đào Z? Là ai, chưa từng nghe qua nha!”

“Khu C đầu sát vương!Kĩ thuật công nhận không tồi, nhưng không biết nhân cách như thế nào,.....”

Người kia trước đây vô cùng thích Hắc Đào Z, thậm chí lúc Hắc Đào tham gia thi đấu thì cũng khôn ngại mua cả vé vip để xem, nếu lần này cậu không cho các fan như cô có được chút mặt mũi thì lần này cô sẽ kiên quyết lật mặt cậu đến cùng...

Rạng sáng, đã bắt đầu phát trực tiếp

Đế Minh chiến đội còn đang mở tiệc chúc mừng,không hề có ai biết rằng, phong ba bão táp đang sắp đến

Ngày hôm sau, trời còn chưa sáng

Phong Dật liền nhận được một cuộc điện thoại

Cũng may là hôm nay đi tỉnh sớm,các thành viên của chiến đội cũng đi Đông Kinh tập huấn, đương nhiên là hẳn cũng muốn đi theo, huống chi gì lần này còn có em trai hẳn Phong Thượng đi cùng,thời điểm hẳn nhận được điện thoại, nhủ mảy hỏi:”Khi nào thiệp được phát ra?”

“Phong Tổng, hay là chúng ta sang xin lỗi bên kia một chút đi, dù sao Phó Cửu cũng là người mới, chúng ta cũng không nên để tâm quá nhiều, nếu có thời gian thì hãy kêu hẳn chú ý đến fan mình một chút, chứ nhờ có chuyện gì xảy ra, chúng ta bị liên lụy thì sao?”

Phong Dật đã từng là người đại diện minh tinh cho đến điện cạnh chức nghiệp, sự việc này cũng đã từng gặp phải nên không lo lắng mấy:”Đầu tiên, Hắc Đào Z chỉ vừa mới gia nhập đế minh, nếu xảy ra vấn đề gì thì phải cho cậu ấy chút thời gian, hơn nữa tôi tin rằng nếu các fan thật sự thích cậu ấy thì tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện gì quá đáng, nếu bây giờ chúng ta xin lỗi, rõ ràng chứng minh cho người ta thấy là chúng ta sai, Hắc Đào vốn không làm gì sai, nếu có thì cũng không phải do cậu ấy, chúng ta làm thế chẳng khác nào là bôi nhọ cậu ấy hả?!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 255: Làm anh trai không thể nhẫn

Editor: NM

Thời điểm Phong Dật đang nói những lời này.

Phong Thượng đứng ở phía sau hần khi nghe tới câu nói trước đó còn thực có sinh khí, muốn đoạt điện thoại di động của anh trai cậu định nói gì đó.

Sau khi nghe được câu nói cuối cùng, cậu lựa chọn lẳng lặng đóng cửa lại, tiếp tục sửa sang lại hành lý anh trai vẫn chưa chuẩn bị tốt.

Phong Thượng trước giờ đều cảm thấy anh trai mình rất lợi hại.

Nhưng hiện tại, kiêu ngạo từ tận đáy lòng kia vì lời nói của Phong Dật mà nâng lên một giai đoạn mới.

Cậu thực may mắn khi có một anh trai như vậy.

Anh ấy tuy rằng ở địa vị cao, mỗi ngày đều đối mặt với những điều phải coi trọng vật chất, còn phải đi ứng phó với rất nhiều loại quảng cáo thương nghiệp, nhưng anh ấy trước giờ đều không có thay đổi.

Cái gì là chính nghĩa.

Chính là khi sự việc xảy ra, người đại diện sẽ ra mặt bảo hộ, giải quyết tất cả mọi chuyện.

Trước kia Tần thần đã nói qua, Đế Minh có thể phát triển đến như hôm nay, Phong Dật không thể không có công sức trong đó.

Cậu khi đó còn không rõ.

Cho rằng chơi game chỉ đơn giản là chơi game.

Sau khi quen biết thần tượng, sau khi tham gia thi đấu Điện Cạnh, sau khi nghe cuộc điện thoại ngày hôm nay.

Cậu đã hiểu.

Chúng ta muốn đi đến đỉnh vinh quang, phải vượt qua rất nhiều người, trả giá bằng toàn bộ nỗ lực của bản thân mình mới có thể thực hiện được.

Bài đăng vẫn còn phong ba trên mạng.

Bởi vì đương sự có đề cập tới Tần Mặc cho nên sau khi Phong Dật cúp điện thoại liền lập tức sửa vé máy bay, nói hần ở lại Giang thành rồi yêu cầu các đội viên tập huấn đi tới Đông Kinh trước.

Sau khi an bài tốt tất cả mọi chuyện, người đầu tiên hần gọi điện thoại chính là Tần Mặc.

Phong cách làm việc của Phong Dật từ trước đến nay rất lưu loát: “Tần thiếu, nơi này có bài viết cần cậu xem qua một chút.

Nói xong, hần liền đem bài viết thông qua nhiều phương thức liên tiếp gửi qua.

Sau khi gửi bài viết xong, thời gian đã sáu tiếng đồng hồ trôi qua.

Có rất nhiều người bất mãn việc này.

“Có làm hay không, đây là cuộc thi điện cạnh cả nước, không phải nơi để các ngươi YY. ”

“Nói thật trước kia ta còn rất muốn nhìn một chút Hắc Đào Z này có bao nhiêu lợi hại, chỉ có thể thôi sao, haha, hoàn toàn không có hứng thú.”

“Trước đây ta đã nói rõ, Tần thần không thích người khác ghép CP cho hần, sau này đừng lôi Tần thần lên.”

“Bài viết này rõ ràng là fan của Hắc Đào Z phát ra, thật là bất đắc dĩ a.”

“Hắc đào Z là một nam nhân, cư nhiên cũng có người nói hần cùng Tần thần là một đôi, còn ngang nhiên thể hiện trên sân khấu, không cảm thấy ghê tởm sao? “

“Ta cái gì đều không nói, chỉ bằng cái thiệp này cũng đủ bôi đen cả đời Hắc Đào Z. “

“Loại người này cũng xứng đáng đánh Điện Cảnh, Đế Minh suy xét một chút thay đổi người đi, kỹ thuật cho dù tốt nhưng nhân phẩm không tốt cũng sẽ hạ thấp cấp bậc của Đế Minh. “

“Thăm hỏi cả nhà Hắc Đào Z,*****”

Bởi vì mắng quá phẫn, vị này một chút ký tự cũng đều không có hiện ra.

Thời điểm Tần Mạc nhìn đến chỗ này, nguyên bản tay trái còn đang lôi kéo rương hành lý, đầu ngón tay dùng một chút lực đem rương hành lý bị ném tới, anh đang mặc chiến phục, con người lạnh lùng quét xuống dưới, giống như là ác ma đến từ trong địa ngục, cả người đều tràn ngập thị huyết lệ khí: “Chuyện này tôi tới xử lý.”

Phong đặt ngay ra: “Tần tổng tới? “

Loại chuyện này trong tình huống bình thường, đều sẽ là người đại diện xử lý.

Hắn đưa cho Tần tổng xem cũng chỉ là muốn đương sự là anh nhìn một chút, rốt cuộc quan trọng nhất chính là, hắn cũng không rõ ràng Tần thiếu có nguyện ý hay không bị trói định CP như vậy.

Nhưng hôm nay.....

“Không cần cho Z biết, ngày hôm qua cậu ấy trở về đã rất mệt để cậu ấy hảo hảo nghỉ ngơi, anh hiện tại đi trước cấp cho Z một cái chứng thực thân phận quan vi, sau đó đem tài khoản cùng mật mã đưa cho tôi.” Ánh mắt của Tần Mạc thực lãnh.” Không thể để cho cậu ấy vô duyên vô cớ bị người ta mắng được. “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 256: Chương 257

Làm một người anh.

Nếu ít nhất là bảo vệ cho em mình đều làm không được.

Vậy hắn cũng không xứng đáng làm anh trai.

Ở thời điểm kỳ thi đấu Điện cảnh mới, hắn không có ra tay, là bởi vì tường thiếu niên sẽ chính mình đi giải quyết vấn đề ngay lập tức.

Nhưng lúc này đây không giống nhau.

Trình tự kỹ thuật mặt bên ngoài của sự việc, hắn cần thiết muốn nói cho bọn họ, Phó Cửu rốt cuộc là ai thay thế để đánh lừa.

Thiếu niên xác thật giao hoạt, tâm tư lại cao thâm có năng lực nhưng che giấu, hơn nữa đến bây giờ mới thôi, ở trước mặt hắn đều không phải hoàn toàn trong suốt.

Nhưng thế nhưng hắn đem đối phương trở thành em trai, thiếu niên lại không có làm ra cái gì chuyện khác, ngày hôm qua liền uy cái mặt cho hắn, lại bị đen thành như vậy.

Kia hắn liền cho bọn hắn hảo hảo nói một câu, về trói định CP là hắn rốt cuộc nguyện ý không muốn.

Tần Mạc tay phải cầm di động, tay trái mở ra máy tính bên cạnh, khoe miệng nổi lên lạnh băng mười phần ý cười.

“Là. “Phong đặt khiếp sợ lúc sau, liền lập tức áp dụng thủ đoạn.

Không cần suy nghĩ.

Nói như vậy Tần thiếu đều nói ra.

Có thể thấy được việc trói định CP, Tần thiếu bản thân xác thật ngầm đồng ý.

Tuy rằng đối Tần thiếu ngầm đồng ý trói định CP, Phong Dật cả người đều cảm thấy bầu trời muốn sau một cơn mưa xuất hiện một dải cầu vồng, bầu giờ cũng có thể nhìn đến như vậy cảnh tượng, thật sự là không dễ dàng.

Rốt cuộc lúc trước Tần thiếu nói qua, muốn hấn vẫn luôn đánh chức liên đội, liền ít đi làm hấn xuất hiện ở trước mặt công chúng.

Nói cách khác Tần thiếu bản thân cũng không phải một người thích bị truyền thông đưa tin tới đưa tin đi.

Nhưng hiện tại nghe Tần thiếu ý tứ là hấn muốn phát động bối cảnh lực lượng hấn sở hữu.

Hắc Đào Z mị lực xác thật là lớn, phải biết rằng Tần thiếu trước nay đều sẽ không dễ dàng dùng thân thể áp người, trước kia Tần thiếu mới ra tới thời điểm, cũng gặp gỡ tình cờ nghiêm túc và cứng nhắc đến mức khó chịu, hơn nữa không nghiêm túc, cứng nhắc thì không được, rốt cuộc giống Tần thiếu loại tính cách này, không muốn cùng fan giao lưu, liền sẽ bị người bắt lấy nhược điểm.

Nếu là fan sẽ có các tuổi trẻ, tư tưởng khẳng định bất đồng, cho nên có một số việc rất khó khống chế.

Lúc ấy Tần thiếu như cũ cùng hiện tại giống nhau cao lãnh, nhìn đến có người ra oai với hấn, không treo ngược người lên mà trực tiếp đổi mới thẻ bài, đánh bại vô số thần chức nghiệp đội viên đều giống nhau, đến bây giờ mới thôi, mới trở thành người ở trên cao trong thị đấu điện cạnh, ai đều sẽ không đi dễ dàng dao động một cái tồn tại.

Người nói người khó chịu với Tần Mặc không có?

Đó là không có khả năng, ở trong thế giới Internet, chỉ cần người trở thành người của công chúng, có người thích đồng thời sẽ có người chán ghét.

Mặc dù là hiện tại cũng sẽ có người chướng mắt tác phong của Tần thiếu.

Chẳng qua làm hấn kinh ngạc chính là cách làm lần này của Tần thiếu, rốt cuộc hấn đối loại sự tình này luôn luôn đều thực hờ hững, không nghĩ tới sẽ như vậy trực tiếp sáng khoái giải quyết.

Xem ra việc lần này, là khiêu chiến tới điểm máu chốt của Tần Thiếu.

Chỉ là ngay cả Phong Dật đều không rõ ràng lắm Tần thiếu muốn cho hấn đăng ký Hắc Đào Z quan vi là muốn làm cái gì. ....

Thông qua đặc thù thủ đoạn áp dụng quan vi chứng thực giống nhau đều sẽ rất nhanh, hơn nữa Hắc Đào Z nguyên bản chính là Đế Minh chiến đội, từ chiến đội bên này đi chứng thực sẽ càng thêm nhanh chóng.

Không đến nửa giờ Phong Dật liền thu phục chuyện này, sau đó đem tài khoản cùng mật mã toàn bộ đều giao cho Tần Mặc.

Nào biết đâu rằng Tần thiếu cũng không có đăng nhập cái này tài khoản, mà là như gió thoảng mây trôi nói một câu:” 9 giờ lúc sau đem quan vi cho Z. Tài khoản cùng mật mã quan vi của tôi, là cái gì? “

Phong dật:.....

Tuy rằng hiện tại không phải thời điểm để nhỏ nước bọt bừa bãi, nhưng là! Đại thần, chính quan vi mật mã tài khoản của cậu, vì cái gì muốn hỏi tôi?

Không có biện pháp, biết Tần thiếu một năm tới nay một lần Weibo cũng chưa đăng, có khả năng là quên, hấn là người đại diện chỉ có thể một lần nữa nhắc lại đại thần một lần.

Tần Mặc biết được tài khoản, mở ra trang web, liền đăng .....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 257: Tần thần phản bác

Trên cơ bản weibo của hấn đã có một vạn người theo dõi.

Nhưng Tần mặc không có xem mấy thứ này, mà là trực tiếp mở tấm thiệp kia ra, đem ảnh hai người ghé vào nhau cùng nhau ăn mì tìm ra, sau đó viết ra đoạn văn đính kèm, tuyên bố tin tức mới nhất.

“Mặt không tôi, chủ yếu là cảnh dứt mì thực thuận mắt.”

Tại thời điểm Tần mặc phát ra những lời này, còn không quên tag Phong Dật cùng Phó Cửu vừa mới xin xuống dưới quan sát tình hình của “Hắc đào Z”.

Mấy từ không ít cũng không nhiều, lại hoàn toàn làm sáng tỏ lập trường, không chỉ là làm sáng tỏ lập trường, càng biểu lộ hấn không những không bài xích vụ CP, ngược lại là thực cam tâm tình nguyện.

Bất luận sử dụng ngữ khí gì, thậm chí ngay cả ngôn ngữ hiểm ác đều lộ ra, tất cả chỉ là vô dụng, biểu tình của hắn vẫn như cũ chỉ có lãnh đạm.

Nhưng chính là một cái tin tức như vậy.

Trực tiếp đem đội viên trong chiến đội để mình làm cho thanh tỉnh!

“Ngọa tào tào, tình huống này là như thế nào? Trách không được ngày hôm qua một mình đội trưởng đem tiểu hắc đào gọi đi, thì ra là muốn cho tiểu hắc đào mời cậu ta đi ăn mì gói!”

Lâm Phong là người thứ nhất tiến hành chia sẻ, có đoạn chia sẻ này, càng thêm chứng minh ngày hôm qua kia hai người sở dĩ ở một chỗ, là đội trưởng chủ động, cũng không phải giống như tin vịt, cái gì mà hắc đào Z muốn lãng xê? Ha ha, xin lỗi, để mình chúng ta chính là đồng lòng, đừng nghĩ lợi dụng sơ hở!

Sau khi phấn chấn qua đi, Vân Hồ lập tức đuổi kịp: “Người quan trọng bị thương, đội trưởng muốn nổi bão rồi.”

Ngay sau đó ở phía nam sân bay COCO cùng nập nập đang chuẩn bị đăng ký, tuy rằng bọn họ không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng là đối với đội trưởng (Tần tổng), bọn họ tín nhiệm 100%.

Mỗi người trong Đệ minh đều chia sẻ tin này từ weibo của Tần tổng.

Mọi người lại một lần nữa được chứng kiến đến cái chiến đội trẻ tuổi này vừa kiên cường vừa tràn đầy sức lực đến như vậy.

Trên thực tế, Tần mặc đã sớm mở miệng.

Khiến cho trang đầu Weibo liền nổ tung.

“Ngọa tào tào, tôi cũng tưởng đi theo lâm đại hoi tình huống như thế nào, Tần thần cư nhiên phản bác! Tôi kích động đến mức muốn đi xuống chạy hai vòng!”

“Suron mặt của Tần thần thật đẹp! Tôi lại say!”

“Thật không nghĩ tới sinh thời cư nhiên còn có thể nhìn đến Tần thần phản bác, làm fan của Tần thần, tôi chết cũng nhắm mắt! Bất quá những lời này của Tần thần là có ý gì? Chỉ quan tâm người tài giỏi bên cạnh mình, tôi có điểm gốc.”

“Tôi biết! Tôi biết!”

”Cầu lâu trên phá vỡ trò đùa này!”

“Phía chính phủ bên kia không phải đã cho người tẩy sạch cái ảnh CP rồi sao, hoi dán ảnh CP có đám người đem hắc đào Z mắng rất thảm, còn nói hắn cứng rắn lôi kéo Tần thần chụp CP, còn nói hắn ở cứng rắn dán ảnh Tần thần, xem ra hiện tại không hẳn là vậy.”

“Những lời này của Tần thần, tôi ngó trái ngó phải đều là đang nói, anh em, không cho phép nhúc nhích, là ý này đi?”

Fan CP cũng cảm thấy Tần thần nói chính là ý này.

Nhưng là trải qua sự việc vừa rồi, bọn họ biết nếu ở lúc này la hét hắc đào Z cùng Tần thần là một đôi, khẳng định sẽ khiến cho người khác phản cảm.

Cho nên, bọn họ lúc này cũng không có lên tiếng.

Này còn muốn cảm tạ fan tổ chức tình yêu đích thực.

Fan tình yêu đích thực nguyên bản chính là người cai quản internet, cô lại là một hủ nữ, nguyên bản tuổi đã lớn, đã sớm trải qua việc truy tìm ngôi sao cùng tuổi tác chơi game, mỗi ngày đều xử lý thương vụ.

Ở thời điểm vừa mới nhìn đến hắc đào Z, cô chỉ là đơn thuần cảm thấy thiếu niên này lớn lên không tồi.

Nhưng từ khi nhìn hắn chơi game, lại nhìn đến hắn che chở Ân Sơn lấy bắc như vậy.

Bất tri bất giác tập trung lại, cô liền nhìn thiếu niên này bằng hai con mắt, thẳng đến khi tìm kiếm hắc đào Z, nhảy ra cái video kia.

Cô mới triệt triệt để để từ người qua đường chuyển sang fan hâm mộ.

Thiếu niên ở trên video nói: “Bởi vì chúng tôi trước sau tin tưởng, chính nghĩa có lẽ sẽ đến trễ, nhưng nó trước nay đều sẽ không vắng mặt.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 258: Chân ái tiếp ứng

Editor: Đậu Đậu

Đôi khi, càng lớn lên càng nhớ về thời niên thiếu của chính mình.

Một fan chân chính xuất thân bình thường sẽ càng thêm thấu hiểu về sự đau khổ ấy.

Khi còn trẻ, nàng đã từng thề phải làm người ghê gớm.

Nhưng khi lớn lên, mới hiểu được rằng cuộc đời có quá nhiều việc không như ý mình.

Bị hắt nước bẩn, bị thương không thể minh oan, luôn nghĩ rằng sau khi thành công thì vết thương sẽ lành.

Trên thực tế, thời gian bị lãng quên? Nàng ban đầu muốn chờ đợi công bằng.

Có thể nói đó là trẻ vị thành niên, tuyệt đối không vì việc riêng muốn cùng ai tạo thành cặp CP.

Logic đơn giản như vậy, nàng không hiểu vì sao vẫn có người xem không hiểu.

Nhưng điều này cũng không miễn cưỡng ai cả.

Ngày hôm qua một đợt bình luận, nàng liền biết việc này còn có mặt sau.

Hắc Đào Z là một người mới.

Nếu không hiểu biết ‘Hắc đào Z’, sẽ có rất nhiều fan chuyển thành antifan.

Đây mới là thiệt hại lớn nhất.

Theo quan điểm của nàng, người đăng bài viết không thích Hắc Đào Z, thậm chí có khả năng là antifan.

Nhưng lời nói này, nàng không thể nói. Một khi nói, sẽ chỉ làm Hắc Đào càng có thêm antifan.

Biện pháp duy nhất có thể làm, chính là tắt cả fan chân ái gộp thành một, đặc biệt là fan CP.

Cho nên Tần thần đăng một bài lên Weibo, fan CP chân chính phát ra lời kêu gọi chân thành nhất.

“Nếu bạn thật sự thích Đại Hắc Đào, nên duy trì bản thân, bởi vì lúc này một câu nhục mạ, không những kéo thấp tổ chất của chúng ta, mà còn kéo thêm antifan cho Đại Hắc Đào. Hiện tại Tần thần đã phản bác, chúng ta chỉ cần chia sẻ bài của Tần thần, không bình luận cái gì, ngồi chờ tin tức phía chính phủ.”

“Đồng ý!”

“Hiện tại tôi liền đi chia sẻ!”

“Nói đến cùng nếu không phải chúng ta YY, cũng sẽ không hại Đại Hắc Đào bị chụp lên đầu một cái mũ như vậy. Chúng ta đã học được một bài học, tuyệt đối làm theo lời kêu gọi.”

“Không nói nhiều, một câu, ta tin tưởng Đại Hắc Đào!”

“Chờ một chút, mọi người. Hiện tại ta có chỗ không hiểu, nên nghe à?”

Một chị fan chân ái là người có kinh nghiệm, sau khi nhìn thấy câu hỏi này, một câu nói về lợi và hại: “Trong nhóm có Đại Hắc Đào sao? Hay là đám người kia có chứng thực phía chính phủ?”

“Điều này..... Dường như không có.”

Lúc sau chị ấy trả lời: “Tôi có thể hiểu hiện tại mọi người đều muốn bảo vệ cho Đại Hắc Đào, nhưng nếu không có bất kì xác nhận chính thức, đều có mù quáng nhất định. Hiện tại ở tình huống này, trước khi Tần thần chưa phản bác, Đại Hắc Đào đã bị hack ra tường. Hiện tại thật vất vả để thay đổi hình thức, có điều việc chúng ta phải làm chính là hỗ trợ Tần thần, không phải là đi làm việc dư thừa. Tôi nói lại lần nữa, nếu là fan chân ái, thì nên chia sẻ Tần thần Weibo, sau đó chúng ta chờ đợi tin tức phía chính phủ.”

“Tốt! Ta tin!”

Đây là một trò chơi.

Trong trò chơi này, may mắn là chiếm thượng phong.

Vì thế những âm thanh to lớn tiếp ứng nhau xuất hiện trên Weibo!

Mỗi người, không phân biệt nam nữ, khi chia sẻ Tàn mặc Weibo, đều sẽ thêm một tiêu chí Z.

Hiểu qua làm cho Phong Dật đẩy mạnh công tác kế tiếp nhanh hơn.

Lúc đầu hắn còn lo lắng, Tàn thiếu đăng bài như vậy lên Weibo, fan tiểu Hắc Đào bên kia sẽ thiếu kiên nhẫn, lại chiến ra cái dạng gì. Kết quả là, mặc kệ sự thật kia là cái dạng gì.

Lúc sau Tiểu Hắc Đào trải qua một hồi phong ba như vậy, đều sẽ người qua đường chán ghét. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 259: Chuyển phần trải qua

Editor: Đậu Đậu

Cho nên Phong Dật cũng không cần lo lắng phương diện quan hệ xã hội này.

So với quan hệ xã hội, thì fan chân chính còn hữu dụng hơn.

Đây là điều kiện để làm fan chân chính.

Trải qua phong ba lần này, Phong Dật càng cảm thấy tương lai tiểu Hắc Đào sẽ bùng nổ.

Bởi vì fan chân chính có thể có hàng chục nghìn.

Nhưng có thể thấy rõ ràng tình hình, fan chân chính có thể đặt mình vào hoàn cảnh của thần tượng, thật sự không có nhiều.

Giống như Tàn thiếu có thể có một fan chân chính như hắn, quả thật không dễ dàng!

Không sai! Phong đại diện của chúng ta, chính là cái fan của Tàn thần!

Rất nhiều người đều nói Tàn mặc là tình huống B, hắn liền nhận định thiếu niên có bản lĩnh.

Hiện giờ game ra quá nhiều kịch bản.

Có người sẽ vì hút fan cũng không ngại dùng tiền mua các hũ hoặc là giả vờ thân thiện hòa đồng.

Nhưng rất nhiều người đã quên, miễn là người có thể chơi tốt trò chơi, không làm vậy bản đạo đức, hướng tới tương lai mới là điều nên làm.

Hắn còn nhớ rõ, khi vừa mới dẫn dắt Tàn thiếu, Tàn thiếu nói với hắn một câu: “Tôi phụ trách chơi trò chơi, người phụ trách làm cho chiến đội ngày càng nổi tiếng, sau đó vào trận chung kết cả nước. “

Một cái chiến đội chơi game, cả hai đều thật sự không thể thiếu.

Nhưng là!

“Fan thì sao? Chẳng lẽ chúng ta không cần fan sao? “Lúc ấy hắn còn khuyên Tàn thiếu:” Người tin tưởng tôi, có đôi khi để giữ gìn fan, một ít việc cần bản không cần chúng ta làm. “

Nhưng khi đó Tàn thiếu lại chỉ nói cho hắn một câu: “Mỗi một người chơi game, đều rất rõ ràng về những gì mình thích. Tôi là người chơi game, chơi trò chơi như thế nào, nên làm gì, tuy rằng giữ gìn fan chân chính có thể làm ta nổi tiếng nhanh hơn. Nhưng đó không phải điều tôi muốn, trên thế giới phải có một đồ vật, là dựa vào nỗ lực mà đạt được. “

Trên thế giới này, phải có một đồ vật, là dựa nỗ lực mà đạt được... Bởi vì những lời này, hấn ở Tần thị cho đến hiện tại, mặc dù một năm kia Tần thiếu bị thương, Để Minh cũng không có đoạt giải quán quân.

Hấn cũng cam tâm tình nguyện như vậy.

Có lẽ là già rồi, vừa thấy gió bão trên mạng, hấn liền nghĩ tới những việc đã xảy ra.

Hoặc là tiểu Hắc Đào ở một khía cạnh nào đó cùng Tần thiếu thật sự rất giống nhau, mới có thể làm hấn có cảm giác nhiệt huyết một lần nữa.

Lúc sau, Phong Dật nhìn Weibo, không nghĩ ngợi gì, trực tiếp tìm được người phụ trách trò chơi phía chính phủ.

Đương nhiên, hấn sẽ không tìm thông tin của người đăng tin, điều này là trái pháp luật, hấn cũng sẽ không tìm người đăng tin.

Trên thực tế, theo quan điểm của hấn, đây là điển hình của fan biến thành antifan.

Lúc này việc cần làm là tìm sơ hở ở trong bài đăng, làm người đăng ra xin lỗi cùng xóa bài, mới là bảo vệ lớn nhất với tiểu Hắc Đào.

Vì thế Phong Dật ở dưới bài đăng hỏi ba vấn đề.

Thứ nhất: Bạn rút cuộc là fan tiểu Hắc Đào phần hay là antifan? Fan chân chính là sẽ không tới phía chính phủ đăng bài khiếu này kéo antifan cho tiểu Hắc Đào.

Thứ hai: Giả sử bạn là fan, vì cái gì ở có người đưa ra “Người ở chỗ này đăng bài là không tôn trọng người khác, càng làm mọi người càng thêm chán ghét tiểu Hắc Đào “Khi đó, tại sao bạn không xóa bài?

Thứ ba: Có lẽ bạn không chú ý. Lúc sau khi bạn đăng ảnh chụp, cách 10 phút lại suy đoán Tiểu Hắc Đào có phải đang ở tầng 73 cùng Tần thần. Hành vi này của bạn đã chứng minh bạn không phải là fan.

Thứ tư: Chúng ta tới phân tích một chút, rút cuộc ai mới có thể ở trong cả nước thi đấu, ở phía chính phủ lại phát dán CP này... xem ra nhận định Tiểu Hắc Đào không phải là người tốt

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 260: Tần thần nói “Ân, phát đường”

Editor: Đậu Đậu

Như một tuyên bố mạnh mẽ.

Người xem trực tiếp đều bị chấn động.

Sau đó, còn có điều chấn động hơn đến.

Chính là Tần Mạc đăng hai bài lên Weibo!

Không có sai.

Hơn năm Tần thần không dùng, thế nhưng trong vòng một ngày đã đăng hai bài lên Weibo.

Nếu cho rằng bài thứ nhất là bệnh vực người của mình, thì bài thứ hai trực tiếp đáp trả.

“Bất luận ai chửi bới Hắc Đào Z, tôi sẽ truy cứu trách nhiệm.”

Ngay lập tức!

Quan vi bị bạo!

Vị tỷ tỷ chân ái lúc đầu còn tưởng rằng phải qua mấy ngày cố gắng mới có thể xoay chuyển cục diện hiện tại.

Nhưng bây giờ Tần thiếu nói một câu như vậy. Chính là cho mọi người hiểu.

“Ai chửi Hắc Đào, chính là chửi tôi!”

Lần này, fan CP không phải chịu đựng!

Bình luận tag đầy toàn bộ màn hình!

“Ta chỉ muốn nói, ta muốn xem một lần ảnh chụp đại Hắc Đào cho Tần thần ăn mì!”

“Tần thần, người xác định không phải cho fan CP chúng ta kẹo chứ?”

“Sau ngày hôm qua, ta lại làm cầu lang!”

Điều này cũng không có gì.

Nào có biết, Tần thần thế nhưng lại trả lời một cái bình luận trong đó: “Ân, cho kẹo.”

Thừa..... Thừa nhận!

Tần thần chính miệng thừa nhận, ai dám chống đối!

Không có ai?

Không ai nói là Hắc Đào Z có ý trối buộc Tần thần!

Người đăng bài viết cũng bị phát hiện. Mọi người ngay từ đầu không biết gì, hiện tại đã được đánh thức bởi mấy vấn đề, cộng với bài đăng thứ hai Tần mặc trên Weibo.

Cho dù là fan Hắc Đào hay là fan Tần thần đều bắt đầu yêu cầu người đăng bài ra xin lỗi!

Trong cuộc thi quốc gia sắp tới, làm fan chỉ hy vọng thần tượng nhà mình có thể trong trạng thái tốt nhất để tham gia.

Đừng nói là fan hai người này, ngay cả fan các chiến đội khác cũng đều cảm thấy chuyện này thiếu công bằng cho Hắc Đào Z.

Mà lúc này, nhân vật chính của đề tài kia vừa mới sửa sang lại hành lý của mình.

Không có cách nào để mang nhiều kẹo cùng mì gói. Hơn nữa đằng sau nàng còn có một tiểu quân gia lắm lời, trực tiếp ảnh hưởng tới rồi hiệu suất làm việc của Phó Cửu.

“Thiếu gia, ta phải đi theo người, vạn nhất người nghĩ luẩn quẩn trong lòng, đòi phải ngủ với Tần thần thì làm sao bây giờ. Ta ở đây, ít nhất có thể ngăn cản người!”

Phó Cửu ngáp một cái, tóc bạc vuốt lên: “Kể cả người có ở đó, nếu ta muốn ngủ Mặc ca, vẫn có thể ngủ. Huống chi, đó là đi Tokyo, vé máy bay ai mua a?”

“Ta tự trả tiền! “Trần Hiểu Đông ưỡn ngực.” Một đồng không thiếu, thế nào?”

Phó Cửu xách chiếc vali đen lên: “Không nhiều, bởi vì ăn uống đều là tiền.”

“Người là tuyển thủ chuyên nghiệp, cái này là phải có a. “Trần Hiểu Đông sắp khóc.” Hơn nữa phụ nhân hai ngày nay công ty nhiều việc, không có thời gian chăm sóc người, cô ý dặn dò ta, phải chăm sóc người thật tốt.”

Phó Cửu cười khẽ:” Người ở nhà thật tốt, không cần tùy tiện nào bỏ, chính là sự chăm sóc tốt nhất đối với tôi.”

”Thiếu gia, người châm chọc ta!”

Phó Cửu nhìn gương chỉnh trang lại tóc mình một chút, mày đẹp: “Còn có thể nghe ra tới ý tứ của ta, không tồi.”

Trần Hiểu Đông.....

Phó Cửu đẩy tiểu quân gia ra, đang muốn đi ra sân bay, thì có người gọi đến.

Người gọi chính là Tiết Dao Dao.

Phó Cửu một tay dứt túi quần, khoe miệng cong: “Dao Dao? Một lát nữa ta đến.”

“Không phải, Cửu gia, hiện tại người đi xem Weibo Tần thiếu. Rất nhiều người đều tag người!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 261: Phó Cửu đáp lại

Editor: Đậu Đậu

Weibo?

Phó Cửu ngày hôm qua ngủ muộn, nên dậy cũng không sớm, mở mắt ra liền bắt đầu thu dọn đồ đạc, chuẩn bị chiến tranh tập huấn trong trạng thái tốt nhất.

Cô không có Weibo. Làm thế nào lại sẽ bị tag?

Bất quá nghe âm thanh của Tiết Dao Dao, Phó Cửu cũng biết có chuyện.

Tiện tay rút ra điện thoại, một tay ấn khởi động máy: “Ta đăng ký Weibo trước đã.”

Tiết Dao Dao nghi ngờ: “Đăng ký? Không cần, Phong tổng đã giúp chúng ta chuẩn bị tốt, số di động của mỗi người đều tiến hành rồi liên kết, hơn nữa còn chứng thực. Cho nên Cửu gia, cậu dùng số điện thoại của cậu trực tiếp đăng nhập liền được, mật khẩu chắc là Phong tổng đã gửi cho cậu.”

Phó Cửu nghiêng đầu nhìn màn hình di động một chút: “Đúng là có tin nhắn chưa đọc, sau đó ngắt điện thoại, lát chúng ta gặp ở sân bay.”

“Được.” Tiết Dao Dao cúp máy, không có đặt di động xuống, mà là chạy tới sân bay trên đường đi còn chú ý đến xu hướng Weibo.

Phó Cửu một tay cầm điện thoại, một tay kéo hành lý, không lãng phí chút thời gian lên xe.

Cửu gia ngồi trong xe, cô dùng di động mở internet, tiếp theo mới lên tới Weibo.

Vừa lên tới, đập vào mắt trước tiên là vô số tag.

Tay trái Phó Cửu dựa vào cửa sổ xe, tay phải mở những cái tag đó mở ra.

“A a a, sáng sớm đã làm người lang huyết sôi trào, Tàn thần đây là nhận CP a?”

“Cảm ơn Hắc Đào Z, ít nhất hẳn làm thần tượng của ta, trong vòng một ngày đã đăng hai bài lên Weibo!”

“Hiện tại ta muốn biết Hắc Đào Z sẽ đáp lại như thế nào.”

“Hắc đào Z khẳng định là ngượng ngùng, bị Tàn thần làm cho ngượng ngùng! Nhưng mà ta vẫn muốn tag cho Hắc Đào Z biết! “

”Cùng tag Hắc Đào Z! “

“Tiểu Hắc Đào, Đại thần gọi người ăn mì, tiếp tục tag! “

“Ta cũng tới tag một cái! “

Từ trước đến nay đều chưa xuất hiện loại tình huống này, đề tài về một tuyển thủ trò chơi thể nhưng lọt top 10 tìm kiếm. Hơn nữa còn tiếp tục tăng, không có dấu hiệu giảm nhiệt.

Đây là thần tượng nổi tiếng mới có đãi ngộ như vậy.

Nhưng mà hiện giờ, điều này chứng minh Tàn Mạc cùng Phó Cửu ở trong giới trò chơi không cần nghi ngờ về sự nổi tiếng.

Người tag Phó Cửu quá nhiều, ngay từ đầu nàng cũng không có nhìn đến cái Tàn mạc tag nàng. Sau khi nàng vào trang chủ của Tàn thần, mới nhìn đến “Mật không tôi, chủ yếu là người lớn lên thuận mắt. “Cùng với “Bất luận ai chửi bới Hắc Đào Z, tôi sẽ truy cứu trách nhiệm” Hai bài đăng trên Weibo.

Thành thực mà nói, cả hai cuộc đời Phó Cửu, đều chưa có ai che chở như vậy.

Môi mông không tự chủ cong lên, cũng hiểu rằng tạo thành hiện tượng như vậy chắc chắn là phải có nguyên nhân.

Ngay sau đó, cô đã tìm ra nguyên nhân.

Sau khi nhìn thấy bài đăng, ánh mắt Phó Cửu trầm lại, nhưng không có đi tìm người đăng tin.

Rất đơn giản, người như vậy không đáng để nàng bận tâm.

Người nọ còn đang không ngừng tỏ vẻ đã từng rất thích Hắc Đào Z. Nhưng là tác phong của Hắc Đào Z làm mình thất vọng, nên mới làm như vậy. Lần này nàng đăng bài xin lỗi, nhưng nàng sẽ không thích Hắc Đào Z lần nữa!

Phó Cửu chỉ để lại một câu dưới bài đăng: “Tôi là người chơi trò chơi, không phải tác phong, không yêu cầu bất cứ ai thích tôi, bài đăng đó là không tôn trọng chiến đội khác. Về sau bạn muốn là antifan thì tùy bạn, không sao cả.”

Sau khi đăng những lời này, ngón tay Phó Cửu mở lại giao diện Weibo, cười nhạt một cái ...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thân Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 262: Ngọt ngọt ngọt

Editor: Đậu□Đậu

“Người lớn lên càng thuận mắt, yêu yêu.”

Một câu yêu yêu, làm cho cả Weibo đều đi tag.

Đặc biệt là Phó Cửu đăng tin tức này, tag Tần Mặc Weibo, lại còn kèm ảnh chụp. Ảnh chụp Tần Mặc thật sự rất đẹp trai, khuôn mặt thờ ơ, khoe miệng mang ý cười nhạt, rất hiếm nhu hòa.

Ngón tay mảnh khảnh nắm chặt cổ tay Phó Cửu, khuôn mặt đẹp trai.

Nếu là thật sự fan Tần thần, nhất định sẽ nhìn ra được, Tần thần có bao nhiêu dung túng với thiếu niên, khuôn mặt nhưn mày cười tà nịnh.

Trước nay, Hắc đào Z chưa đăng một bài nào. Nói cách khác đây là bài đăng đầu tiên của Phó Cửu trên Weibo.

Chưa đầy một phút, bình luận dưới bài đăng phá vỡ một trăm!

“Yêu yêu đất?”

“Đây là đùa giỡn đi? Quả nhiên là tác phong của Đại Hắc Đào!”

“Lúc trước Hắc Đào bình luận bài đăng của antifan, thật là khó xử.”

“Đại Hắc Đào hình như cũng không quan tâm đến cô ta.”

“Đương nhiên không để ý tới, ở trong mắt Đại Hắc Đào, chỉ có Tần thần!”

“Trước khi thấy bài Weibo này, trong lòng ta vẫn luôn cho rằng Tần thần là độc nhất vô nhị cường công. Hiện tại ta phải xem kỹ lại một chút. Trong CP này, rốt cuộc ai là công là ai thụ?”

“Đại Hắc Đào là công!”

“Được, lần đầu tiên CP bị đảo. Hắc Đào thật tuyệt vời!”

“Trước nay Tần thần chưa bao giờ bị đùa giỡn như vậy, yêu yêu! “

“Ta muốn nói, ba chữ, yêu yêu. “

“Đuổi kịp lâu trên, yêu yêu! “

Bên này Tần mặc bị spam “Yêu yêu đất “. Nhưng khi nghĩ lại, hắn cũng thấy được, người nào đó có bao nhiêu phóng điện, hắn đã sớm biết.

Nhưng nhìn đến câu nói kia của thiếu niên, vẫn là không tự chủ cười, hân ý trong mắt cũng tan không ít.

Nhấn mở di động, trực tiếp hỏi: “Đang ở đâu? “

Hắc đào Z: “Đang trên đường đi sân bay, Mặc ca đang làm gì?”

Tần Mặc: “Giống nhau, ở cửa số 1 chờ ta.”

Hắc đào Z: “Được.”

Hai người không kiêng nể gì nói chuyện trên Weibo.

Thức ăn cho chó rải khắp Weibo!

Các fan ở dưới khóc lóc rên rĩ!

“Chờ một chút, đây là Đại Hắc Đào muốn cùng Tần thần ra ngoài du lịch?”

“Không phải đi du lịch, nghe nói Đế Minh chiến đội muốn đi Đông Kinh tập huấn. Tin tức đáng tin cậy, nhưng đến sân bay gì đó quá tình cảm đi.”

“Hiện tại ta có thể tượng tượng ra, bộ dáng Đại Hắc Đào kéo cái vali ở sân bay chờ Tần thần, đơn giản là quá đáng yêu ~!”

“Trong miệng chắc chắn ngậm kẹo que!”

“Chờ Tần thần tiểu hắc đào, hắc ~”

Các fan nói không sai, Phó Cửu đúng là đang ở chờ Tần thần, nhưng nàng không có kéo vali, mà là ngồi trên vali, trên tay còn cầm vé máy bay vừa mới đổi.

Tokyo, nàng đã cũng đi qua.

Làm một hacker, đến thành phố phát triển nhất trong giới thiết bị điện tử, nàng chắc chắn sẽ đi mua sắm một ít đồ vật.

Lần này là tập thể chiến đội hành động, không tự giác mong chờ nhiều hơn.

Nhìn chung, tâm tình Phó Cửu vẫn nhẹ nhàng.

Tần Mặc xuống xe, tay trái lôi vali, tay phải cầm đi động, vừa đi đến sân bay, liền thấy bộ dạng này của thiếu niên.

Không thể nghi ngờ sức hút Phó Cửu, tuy rằng nàng trên mặt còn mang theo khẩu trang, nhưng là mái tóc màu bạc, cũng đủ làm nàng ở trong đám người nổi bật hết cỡ.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 263: Hẹn sân bay

Editor: Đậu Đậu

Tần mặc cong môi. Sau đó nhấc chân, đi tới bên kia, nâng tay xoa đầu thiếu niên, giọng nói thật nhẹ: “Đi rồi.”

Phó Cửu nhìn qua vali của Tần Mặc: “Chỉ có vậy thôi sao?”

“Ngoại trừ đồ dùng cá nhân cùng chăn đơn còn cần mang cái gì sao?” Tần Mặc vừa nói, vừa chờ đổi vé máy bay.

Phó Cửu ngồi trên vali như trước, Tần Mặc đi một chút, nàng dịch lên phía trước một chút, cười đẹp trai: “Quần áo, đừng quên chúng ta ở Tokyo ba ngày.”

“Đi có thể mua.” Tần Mặc lấy vé máy bay, thấy thiếu niên vẫn luôn ngồi trên vali, một tay đẩy dứt khoát, là có thể đi về phía trước.

Nghe đại thần nói xong, Phó Cửu cảm thấy, kẻ có tiền thật quá keo kiệt.

“Nếu quần áo đều không mang theo, mang chăn đơn làm gì?”

Tần mặc ngoài đầu liễu thiếu niên mất một cái, thái độ thật lạnh: “Mặc dù là khách sạn rất cao cấp, trên giường đều không sạch sẽ. Điều này là người bình thường nào cũng biết.”

Phó Cửu:..... Cảm giác lại bị cười nhạo.

Tần Mặc cũng không bảo thiếu niên xuống dưới, càng không có khom lưng. Liền một tay đẩy vali, tay còn lại làm thủ tục cho thiếu niên.

Cảnh đó quá tình cảm, cũng khó trách sẽ có con gái nhìn, muốn chụp ảnh lại.

Nhưng mà mỗi lần giờ di động lên, thiếu niên đều nhìn một cái về hướng nàng, làm tim nàng đập mạnh quá đẹp trai, cuối cùng cũng không chụp được.

Nhưng một số người chơi game ở Giang thành xem Weibo đều biết Tần thần cùng Phó Cửu nói muốn đến sân bay. Toàn bộ đều chạy tới đây, chính là để nắm bắt tình hình.

Đáng tiếc, tốc độ vẫn là chậm. Khi các nàng tới sân bay, thì hai người kia đã qua cửa an toàn.

Xa xa nhìn thấy Lâm Phong cầm một ly cà phê, đang nói chuyện cùng Vân Hồ bên cạnh.

Còn có Ân đại thúc đứng bên cạnh Tiết Dao Dao.

Để Minh chiến đội, thống nhất đều mặc đồng phục của đội.

Vài người đứng cùng nhau, mặc áo khoác giống nhau, mặt sau là logo Để Minh, cứ như vậy sân bay trở thành một cảnh quan đặc biệt.

Nhóm những phụ nữ đi Tokyo mua sắm du lịch quay đầu nhìn bọn họ vài lần.

Phó Cửu cùng Tần Mặc tay trong tay, các nàng thật sự nhìn không nổi mở miệng hỏi: “Làm gì vậy? Khiêu vũ sao? Tôi thấy phong cách này giống mấy poster dán trên tường của con gái.”

“Chắc người không biết, gọi là người Hàn.”

“Đứng đứng đứng! Người Hàn! “

Vừa nói, vừa nhìn Phó Cửu lặng lẽ đánh giá vài lần: “Tiểu tử này lớn lên thật đẹp trai, là kiểu con gái tôi thích. “

”Đẹp thì có ích gì, dù sao cũng không phải người Trung Quốc chúng ta. “

Phó Cửu nghe vậy, nghiêng mắt cười:” Di à, con là người Trung Quốc, chúng ta cũng không phải người Hàn, là Điện cạnh chiến đội. “

“Điện cạnh chiến đội?” Mặt ngọc ngà, có vẻ như chưa từng nghe qua. Nhưng nghe Phó Cửu đáp như vậy, chọc bọn họ vui vẻ, lời kéo Phó Cửu hỏi han.

Dù sao, cũng đang chờ máy bay. Phó Cửu ngồi bên kia, liền nói chuyện cùng mấy người phụ nữ kia.

Điều này làm cho các thành viên khác bất đắc dĩ: “Ta phát hiện tiểu tử này, từ dưới 8 tuổi đến trên 48 tuổi, đều có thể trong nháy mắt trở thành fan của hắn. Hắn làm sao có thể nói chuyện cùng bọn họ như vậy?”

Lâm phong toát cái cao rang: “Nhìn Weibo, ta còn lo lắng tiểu Hắc Đào sẽ bị ảnh hưởng. Xem ra hiện giờ hoàn toàn không sao. “

Lời nói đều bị các đồng đội nói hết, Vân Hồ chỉ có thể thâm trầm nói: “Tâm trạng tốt là chuyện tốt. “

Bạn đang đọc truyện *Để Thiếu Trong Lòng Sừng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 264: Chúng ta mộng tưởng

Lâm Phong cười ha ha hai tiếng:” Anh xác định anh ta là tâm tình tốt sao? Không phải ở trong nhóm của di Liêu, khen di nhìn như gái mười tám. “

Vân Hồ quay đầu đi tới, nghiêng cứu nửa ngày.

Lâm Phong uống một ngụm cà phê, vô cùng cảm giận: “Di Liêu kia thế nhưng lại thích hắn! Tôi đến bây giờ đến một người bạn gái cũng không có!”

Vân Hồ đùa nghịch bài đăng ký: “Chuyện này cùng nói chuyện không có quan hệ, này cùng diện mạo có quan hệ, anh hãy xem lại khuôn mặt của anh đi.”

Bên này các đội viên còn trao đổi tâm đắc, bên kia Tần Mặc thuận tay, liền đem thiếu niên mê hoặc người khác kia xách trở về trong đội ngũ: “Cuối cùng một lần quen thuộc địa chỉ khách sạn, phong dật sẽ ở lại nước để xử lý sự tình kế tiếp, việc hắn công tác sẽ được Lương bí thư thay thế, ba ngày này có vấn đề sinh hoạt gì, đều có thể tìm hắn, COCO cùng mập mập đã đăng ký, hiện tại tất cả thành viên, xác nhận giấy chứng nhận. “

Tần Mặc là từ quân khu đại viện ra, làm việc phong cách từ trước đến nay đều quân phong.

Hắn mở miệng, cơ hồ tất cả thành viên nghe lệnh, không có chút nào tạp âm.

An bài tốt hết thầy, Đế Minh chiến đội chính thức đăng ký.

Ba ngày tập huấn, một hồi thi đấu hữu nghị quốc tế ở Hoa Đông.

Quan trọng nhất chính là người sau.

Phong dật nói, thực lực của đối phương rất mạnh, năm trước tập huấn, gấu gao áp chế Đế Minh.

Hơn nữa năm nay bọn họ cũng biết một vị tân nhân vương, ở Đông Kinh quốc, thắng vô số lần.

Nếu hiện tại đấu với Đế Minh đối phương liền thắng, kia Đế Minh cũng liền không có tư cách đi tham gia thi đấu cả nước lại.

Nói cách khác, đây là một hồi kiểm nghiệm tư cách thi đấu.

Nếu thắng, Đế Minh sẽ được vô số lời ca ngợi.

Lại thua một lần, mặc dù là Tàn Thần ở lại, cũng thế tất sẽ làm cho danh tiếng bị hao tổn.

Quan trọng nhất chính là, mặc kệ là hiện tại Tiết Dao Dao, vẫn là hiện tại Hắc Đào Z, cũng chỉ có là người quen thuộc 《anh hùng》 biết, nếu muốn nhiều người biết, đặc biệt là người người tán thành, cần thiết thông qua phương thức này đi chứng minh, bọn họ chơi game không phải như lời mọi người nói “Ăn no chờ chết, chẳng làm nên trò trống gì.”

Đây là lần đầu tiên Tiết Dao Dao ngồi máy bay, từ cất cánh bắt đầu, tâm tình của cô liền không có bình phục lớn, dựa cửa sổ vị trí có thể nhìn đến bên ngoài liên miên không ngừng những tầng mây.

Cô không có nói cho bất luận kẻ nào, lần này tới Đông Kinh, gặp tới rồi rất nhiều người coi thường.

Nhà cô ở chính là tứ hợp viện, nhiều người tới chơi.

“Đánh cái trò chơi phúc lợi còn tốt như vậy, gạt người đi.”

“Cô đang nằm mơ đi, tôi giới thiệu công việc khác cho cô, chúng tôi không hại cô đâu.”

“Đứa nhỏ này chính là không hiểu chuyện, cũng không nhìn xem chính mình có điều kiện, ta cũng không khuyên, thích thế nào thế nào, về sau con bé sẽ hối hận.....”

Tiết Dao Dao biết, một hồi kỳ thi đấu mới không thay đổi được quan điểm của người thường.

Những người thường, biết cô là liên đội đánh chức nghiệp, câu đầu tiên, sẽ hỏi cô: “Cô như vậy lợi hại, sao lại không thấy ở trên TV.”

Thường thường lúc này, cô á khẩu, không trả lời được.

Tiết Dao Dao rất rõ ràng, muốn chứng minh chính mình, liền tham gia thi đấu cả nước một lần nữa.

Bởi vì chỉ có đứng trên sân khấu của cả nước, những người đó mới có thể cảm miệng.

Trên thực tế, ngay cả Phó Cửu cũng giống như cô.

Trong trường học đại bộ phận, mọi người, cũng không sẽ quan tâm một kỳ thi đấu mới.

Kỳ thi đấu của Cả nước.....

Không chỉ là Tiết Dao Dao muốn đi.

Ân vô được, Phong Thượng, Lâm Phong, Vân Hồ, thậm chí tất cả đội viên đều đem nơi đó, trở thành là mộng tưởng của chính mình.

Muốn chứng minh chính mình có thực lực, tài năng.

Muốn chứng minh chính mình nơi lắp cũng có thể đánh trò chơi tốt.

Muốn chứng minh chính mình mặc dù là không có tiền không có bối cảnh, là một người con gái bình thường, cũng có quyền lợi mơ mộng.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 265: Tập huấn bắt đầu, ngọt

Giang thành Hoa Hạ thủ đô, bay thẳng đến Đông Kinh cũng không xa, tuy rằng là đến nước khác, lại chỉ cần nhiều nhất là bốn giờ có thể bay tới Đông Kinh.

Nhưng chỉ là ngắn ngủn bốn giờ, Phó Cửu ham ngủ nên ngủ từ lúc lên phi cơ, điều thấp ghé dựa, đem đầu dựa trên ghế, mái tóc màu bạc hiện lên ánh mắt người khác, thật là đẹp.

Tần Mặc đem thiếu niên an bài bên người, hoàn toàn là vì phòng ngừa hắn lại đi lán chuyện tốt đẹp nào đó.

Chỉ là nhìn đến Phó Cửu ngoan như vậy, cùng với sự ôn hòa, lúc tiếp viên hàng không đi tới, hắn buông tạp chí, đã mở miệng: “Phiền toái lấy cái chăn lại đây. “

Tiếp viên hàng không nhìn Tần Mặc, mặt đều đỏ, tuy rằng cô gặp qua soái ca không ít, nhưng là như vậy có khí chất thanh âm còn như thể trầm thấp từ tính, lại phi thường hiếm thấy.

Nhưng mà, thực hiển nhiên Tần Mặc lực chú ý hoàn toàn đều không có ở trên người cô tiếp viên hàng không, tùy ý cô cười có bao nhiêu ngọt ngào, hắn cũng chỉ là lấy chăn, đem ánh mắt đặt ở trên mặt thiếu niên đang ngủ.

Nghiêng người, mặt của hai người cách nhau càng gần hơn, hơi thở của tuổi thanh xuân như mê người ập vào trước mặt, Tần Mặc chỉ dừng một chút, liền đem tay thu trở về.

Chỉ là lúc này đây, hắn không thể xem được tạp chí thương vụ, bởi vì thiếu niên quay đầu đi, đặt ở trên vai hắn.

Tần Mặc nhíu mày, cuối cùng cũng không có đem người đẩy ra, chắc là bên cạnh có người đang ngủ.

Tần Mặc cũng bị ảnh hưởng, hơn mười phút lúc sau, cũng đã ngủ.

Lâm Phong tâm tình không tốt cho lắm, vừa quay đầu lại vốn dĩ tưởng đưa cho tiểu hắc đào một cái thịt bò hamburger ăn, liền nhìn đến một màn ái muội!

Hắn há to miệng ngây người trong chốc lát, sau đó tỉnh tỉnh, lại quay đầu lại nhìn thoáng qua, tiếp theo rồi rầm hỏi Vân Hồ: “Anh nói, đội trưởng có thể hay không vì kỳ thi đầu cả nước có thể thắng, tự động hiến thân cho tiểu hắc đào?” “

“Anh có thể chính miệng hỏi đội trưởng.” Vân Hồ ném cho hắn những lời này, đem mắt che lại, cũng chuẩn bị ngủ.

Lâm Phong nói thầm: “Tôi như thế nào có lá gan đi chính miệng hỏi, lại không phải choáng váng, nhưng hiện tại xem ra đội trưởng đối với tiểu hắc đào xác thật cực kỳ tốt. “

”Đội trưởng nhận hắn là em trai. “

Chuyện tới hiện giờ, Vân Hồ chỉ có thể cho một lời giải thích như vậy.

Lâm Phong nhanh chóng liền tiếp nhận rồi: “Thì ra là thế, tôi hiểu rồi. “

Lương bí thư ngồi ở bên cạnh, ngẩng đầu nhìn xem cabin, hiểu rồi cái P, anh em nơi nào là như vậy.

Bất quá, hắn tình nguyện là hắn nghĩ nhiều đi.

Rất cuộc Tần Mặc luôn là một người lớn lên, gặp được Phó Cửu nhìn thực thuận mắt lại so với chính mình lòng dạ nhỏ nhen, Phó Cửu được bảo hộ cũng không kỳ quái

Chính là tưởng tượng đến, đoạn đối thoại hôm nay trên Weibo.

Lương bí thư lại không khẳng định!

Phu nhân bọn họ là không về nước, phu nhân về nước, khẳng định sẽ hỏi cái này sự kiện!

Hiện tại hắn chỉ có thể trông cậy vào, tới Đông Kinh rồi tình huống này có thể thay đổi, rốt cuộc lần này có thể cùng Lưu Li tiểu thư chiến đội bọn họ gặp mặt.....

Lúc Phó Cửu tỉnh lại, mở che mắt ra, chỉ thấy ánh mặt trời chói mắt đã tới rồi, kia đại biểu cho phi cơ đã đến nơi.

Tần Mặc so với hắn tỉnh sớm hơn, nhìn đến thiếu niên mở mắt ra, duỗi tay chỉ chỉ chính vai mình, tươi cười có chút lãnh: “Tất cả đều là nước miếng của

cậu, cậu nói làm sao bây giờ?”

“Tôi đem đồng phục của đội cho anh mặc.” Phó Cửu hướng tới Tần Mặc cười, ngồi thẳng người, làm bộ liền phải cởi áo khoác: “Chỉ cần anh Mặc không chê tôi quần áo dơ.”

Tần Mặc môi mông một câu: “Đừng dùng phương pháp này, tới khách sạn rồi giặt quần áo.”

Phó Cửu:.....

Còn không có tập huấn liền bắt đầu nô dịch cô, này quả nhiên là Tần Thần!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 266: Chung phòng?

Editor: NM

Chiến đội Đế Minh được an bài ở khách sạn ở trung tâm thành phố Đông Kinh, đây là thành phố có kỹ thuật điện tử tiên tiến nhất thế giới.

Ở chỗ này, sẽ không bài xích trò chơi Điện Cạnh, cũng sẽ không bài xích thanh ưu phối âm.

Tôi huấn luyện ở chỗ này là để cho các đội viên càng thêm dung nạp hoàn cảnh.

Đường phố thực sạch sẽ, người đến người đi, ngày thường sẽ cho người ta một cảm giác tiến vào thế giới mạn hoa.

Chỉ là sau khi đến đại sảnh khách sạn, có một vấn đề xấu hổ xuất hiện.

Đế Minh rất có phòng, nhưng chỉ là hai người chung một phòng, không có khả năng mỗi người một gian.

Sau khi Phó Cửu nghe thấy cái tin tức này, mày nhướng về phía trước nhú lại, đôi mắt đẹp cũng mị lên, nhưng trên mặt lại không có gì biến hóa.

Sau khi trải qua sự tình ở cửa hàng tiện lợi, nàng đã biết đại thần phân tích người khác rất lợi hại, cho nên cũng không có lập tức đứng lên phản bác.

Nhưng Tiết Dao Dao lại ngẩng đầu một cái, tim đập chậm nửa nhịp.

Ba ngày, hai người cùng một phòng?

Thế Cửu điện hạ làm sao bây giờ?

Vô luận là ở với ai cũng không quá thuận tiện, không phải sao?

Vạn nhất cô bị phát hiện....

Nghĩ tới đây, Tiết Dao Dao hướng tới Phó Cửu nhìn một cái.

Phó Cửu cũng đang nhìn cô, ngón tay ở kia giật giật, di động rất nhỏ.

Tiết Dao Dao là một cô gái thông minh, liền chuyển ánh mắt nói với Lương bí thư: “Tôi nhát gan, không dám ngủ một mình, có thể hay không cho tôi ở cùng với Cửu điện hạ, hai người chúng tôi tương đối quen thuộc, tôi đối với Cửu điện hạ cũng rất tin tưởng.”

Cái đề nghị thỉnh linh xuất hiện này làm toàn bộ đội viên đều buông hành lý xuống, kinh ngạc nhìn cô.

Em gái Dao Dao cùng tiểu Hắc Đào chung phòng?

Nam nữ cùng phòng?

Cởi mở như vậy?

Ngay cả Tần Mặc đang ung dung ngồi đó cũng đình trệ một chút, khi nhấc mặt lên đã mang theo chút khí lạnh.

Phong Thượng nói lấp lịm hơn: “Cô, cô nói cái gì? Làm, làm sao thần tượng cùng, ngủ cùng cô được?”

Lâm Phong cũng là một vẻ mặt xấu xa: “Dao muối muối, đương nhiên có thể nha tiểu Hắc Đào giao cho em, em có thể tùy tiện chà đạp hấn, đánh đập hay cưỡng hôn đều có thể.”

Tiết Dao Dao bị trêu chọc làm cả khuôn mặt mập mạp đáng yêu đều đỏ như quả táo, bất quá ở vấn đề của anh cũng không có giải thích, cũng không biết nên nói cái gì cho tốt.

Phó Cửu đi tới, một tay cầm túi quần, một tay khác đặt ở trên vai của Tiết Dao Dao, trên khuôn mặt dạt dào ý cười: “Không được nói vậy, Dao muối muối còn muốn tìm bạn trai, bất quá, cô ấy xác thật rất sợ bóng tối...”

“Cho dù là sợ bóng tối, nam nữ ở cùng một chỗ cũng sẽ ảnh hưởng tới danh dự của nữ sinh.” Tần Mặc dạo bước đi tới, tiếng nói hơi lạnh đánh gãy câu nói của thiếu niên.

Phó Cửu cười: “Cái này tôi tán thành, cho nên mong Lương bí thư chiếu cố nhiều hơn một chút, tìm một mỹ nữ tới bồi giường cho Dao muối muối, tôi sẽ cùng Phong bảo bảo nhà tôi ở một phòng.”

Nói xong, Phó Cửu liền quay đầu hướng tới Phong Thượng nháy mắt trái.

Phong Thượng cực kỳ vui vẻ, vừa muốn nói chuyện.....

“Phòng đã chuẩn bị xong, tôi cùng cậu ở một phòng.” Tần Mặc tồn tại cho người ta một cảm giác áp bách, thực hiện nhiên những lời này là anh nói cho Phó Cửu nghe.

Phong Thượng nóng nảy: “Ta, ta cùng Tần, Tần thần đôi phòng!”

Tần Mặc cười nhẹ một tiếng, quay đầu nhìn Phong Thượng, ánh mắt thâm thúy kia đặc biệt ôn nhu, chỉ là lời nói ra thực lạnh lùng: “Nhị thiếu, tôi có thể chỉ đạo thần tượng của cậu chơi game, cậu có thể không?”

Mỗi lần Phong Thượng bị Tần thần kêu là nhị thiếu thì da đầu liền cảm giác được một trận tê dại, trên khuôn mặt đó căn bản một chút thiện ý cũng đều không có.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 267: Tần thần?

“Tôi..... Tôi.....” Lấy trình độ của cậu xác thật là không có cách nào chỉ đạo thần tượng chơi game, Phong Thượng căn bản không thể ngừng nói lắp, xem từ góc độ của cậu, thực cảm thấy Tần thần hơi vô sỉ, dùng loại chuyện này đàn áp cậu, một đại thần lại không biết xấu hổ muốn cùng tay mới như cậu so đo sao?

Nhưng thực hiện nhiên, Tần Mặc thực không biết xấu hổ: “Cuộc thi cả nước sắp tới rồi, thần tượng của cậu là tân nhân vương của Tần thị, không có điểm thành tích thì ném đi chính là bộ mặt của Đế Minh.”

Phó Cửu nghe vậy, tỏ vẻ chính mình mới là nhân vật chính: “Tôi có thể luyện tập ở phòng của mình, còn không phải là thăng cấp sao, không thành vấn đề.”

“Cậu xác định cậu là ở trong phòng thăng cấp chứ không phải để trêu chọc người khác.” Tần Mặc cong môi, tiếng nói thực đậm: “Độ tin tưởng của tôi đối với cậu đã sụp đổ, đừng nói nhiều lời vô nghĩa như vậy nữa, lấy hành lý của cậu cùng tôi lên lầu.”

Phó Cửu biết chuyện đại thần đã quyết định thì người khác sẽ không có biện pháp thay đổi nó.

Hơn nữa cũng xác thật là trước đó, đại thần có nói qua phải cho cô đơn độc khai chiến, nhưng mà bên trong việc khai chiến này cũng chưa từng nói sẽ cho cô ở một mình một phòng.

Cô cùng bất luận kẻ nào ngủ ở một gian phòng cô đều dễ nắm chắc mình có thể hoàn toàn toàn giấu được đối phương.

Nhưng cùng đại thần ngủ ở một gian..... Một người chuyên nghiên cứu tâm lý phạm tội, cô cũng không dám khẳng định đại thần đột nhiên có hay không đột nhiên phát hiện ra chuyện xấu của mình.

“Như thế nào? Không muốn?” “Tần Nặc dừng bước chân, trên tay lôi kéo rương hành lý, cười nhạt ngoái đầu lại nhìn về phía cô, cặp đôi mắt kia không hề có một chút âm áp.

Phó Cửu thực kiên trì: “Tôi cùng Phong Thượng chung một phòng cũng có thể đến nhờ anh Mặc chỉ đạo.”

Tần Mặc liếc mắt thật sâu nhìn Phó Cửu, tiếng nói lạnh dần: “Tùy tiện.”

Tiếp theo cực kỳ lạnh lùng xoay người.

Tuy rằng Phó Cửu cũng biết cô hai lần liên tiếp cự tuyệt như vậy rất đã thương người khác, nhưng là ở cùng với đại thần xác thật rất nguy hiểm.

Các thành viên của Đế Minh đứng ở nơi đó đều không dám nói nhiều, trên người đội trưởng phát ra hàn khí quá rõ ràng, rõ ràng đến ngay cả Lâm Phong ngốc nghếch như vậy cũng cảm giác được một cỗ lạnh lẽo thổi tới trên cổ.

Chờ đến sau khi Tần Mặc đi rồi, Lâm Phong mới mở miệng, duỗi tay vỗ vỗ vai của Phó Cửu: “Tiểu hắc đào, anh trai bội phục em, phải biết rằng trước nay chưa từng có ai cự tuyệt đội trưởng, em chính là người đầu tiên.”

“Tôi chỉ là nhìn thấy Phong Thượng rất muốn cùng ngủ với mình nha.” Phó Cửu một bên cười, một bên nhìn thoáng qua phương hướng Tần Mặc biến mất: “Tôi sợ tôi không kiên trì một chút, hần sẽ khóc.”

Phong đồng học:.....Cậu thật sự không có yếu ớt như vậy!

Bất quá có thể cùng thần tượng ngủ chung, thật sự rất là vui!

Hôm nay cậu mang áo ngủ rất suất khí nếu mặc ở trên người liền có thể nằm bên cạnh thần tượng, tâm sự chuyện nhân sinh!

Còn có những đồ ăn vặt của cậu đều có thể đưa cho thần tượng ăn!

Cùng đồng vàng trong trò chơi!

Phong đồng học đặc biệt hưng phấn.

Tiết Dao Dao lo lắng nhìn thoáng qua bên Phó Cửu.

Phó Cửu cho cô một ánh mắt trấn an, Phong bảo bảo thần kinh thô, căn bản sẽ không phát hiện ra cái gì.

Phong Thượng xác thật cái gì cũng chưa phát hiện, cậu hiện tại chỉ cảm thấy có thể gần thần tượng ở ngoài đời như vậy quả thực chính là bầu trời rớt bánh có nhân.

Lương bí thư đi theo Tần Mặc cùng nhau lên thang máy, cho nên hần là người cảm giác được khí lạnh mạnh nhất.

Nhìn Tần tổng nhà hần hiện ra khuôn mặt tuấn tú ngày càng lạnh, hần thật là một câu cũng không dám nói.

Tần Mặc đạm mạc nhìn thang máy sáng lên con số, dường như cũng không có chuyện gì.

Tay trái đang lôi kéo vali lại chậm rãi dùng thêm sức .....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 268: Ghen tị?

Đại khái là không nghĩ tới sẽ bị cự tuyệt.

Cho nên một khi có chuyện như vậy sự phát sinh.

Sẽ làm người ta cảm thấy không thoải mái.

Tần Mặc híp hai tròng mắt một chút, trông vô cùng nguy hiểm.

Thực không thoải mái.

Lương bí thư bảo trì độ khản trương cao, thật sự không dám mở miệng nói loạn lần nữa.

Lúc sau khi ra thang máy, di động rung lên xem như cứu hần một mạng.

Nhìn bóng dáng chừng chạc tôn quý phía trước mắt, Lương bí thư thật nhẹ nhàng thờ ra, điều tiết giọng nói, vô cùng ôn nhuận nói: “Lưu ly tiểu thư, dạ, chúng tôi tới rồi, không sai, chúng tôi còn đang ở khách sạn, cơm trưa liền không cần, Tần tổng giống như có vẻ mệt, nói cái gì chiều dài? Đều là tới tập

huấn, có thể, buổi chiều tôi liền dẫn bọn họ tới.”

Lương bí thư nói xong, liền đối diện với ánh mắt hơi lạnh của Tần Mặc.

Hắn vội vàng giải thích: “Phong phó trước đó đã an bài hành trình cho chúng ta thật tốt, hai chiến đội cùng nhau tập huấn.”

Tần Mặc vào phòng, đem áo khoác để xuống, lãnh đạm nói: “Đó là lúc trước, hiện tại chiến đội có người mới, ngày mai đem lịch trình hủy bỏ.”

“Dạ.” Lương bí thư cũng biết tổng tài của bọn họ không thích tiếp xúc với mấy cô gái, chính tại vì không tiếp xúc, nên đều bị bẻ cong a!

Một đầu khác, Phong bảo bảo còn đang hưng phấn, ngẩng khuôn mặt tuấn tú đỏ bừng nhìn Phó Cửu: “Thần tượng, cậu, cậu muốn ngủ trên giường nào?”

“Tôi?” Phó Cửu cúi đầu, tùy tay đem cặp sách ném sang một bên, thật soái khí nói: “Đều có thể.”

Phong bảo bảo thực nghiêm túc: “Kia, tôi đây ra bên ngoài canh, nếu người xấu tới, tôi còn, còn có thể bảo vệ thần tượng!”

Phó Cửu nhướn mày, đối với Phong Thượng thối tiếng huýt sáo: “Thấy thế nào, người cần được bảo vệ đều là cậu đi?”

Phong bảo bảo:..... Hắn thế nhưng không có lời gì để nói!

“Kia, cái kia, thần tượng cậu cùng Tần, Tần thần, hai người các người làm sao vậy? “Bạn học Phong Thượng ở phương diện nào đó vẫn là thực miễn cảm!

Phó Cửu chân dài quá mức, đành phải khoanh lại, nửa nằm ở trên giường, chậm rãi nói: “Không như thế nào cả, khá tốt a.”

“Vậy cậu, cậu như thế nào lại không muốn ngủ cùng Tần thần, lại muốn, muốn cùng tôi ngủ? “Về điểm này, trực giác của Phong Thượng đã sai hoàn toàn.

Phó Cửu ngậm kẹo que, cúi đầu đem khóa kéo kéo ra: “Không phải cậu yêu cầu sao? “

“Tuy, tuy rằng là tôi yêu cầu, nhưng, nhưng vẫn là không quá, quá thích hợp đi! “Phong Thượng nghĩ đến đây, cười gian nói!” Có phải hay không trên thực tế, thần tượng thích tôi nhiều hơn một chút so với Tần thần? “

Phó Cửu cũng cười, rất là đẹp: “Phong bảo bảo cậu suy nghĩ quá nhiều rồi, Tần thần quá đẹp trai, tôi sợ buổi tối chúng ta ngủ ngóc cùng nhau, tôi sẽ nhìn không được muốn ngủ với hắn, đến lúc đó hắn lại đánh tôi một trận thì sao? Quả thực hai chúng tôi không thích hợp ngủ cùng nhau.

“.....”

Những lời này là nói ngủ với hắn một chút giá trị đều không có sao?

Phong Thượng tỏ vẻ không phục lắm: “Tôi, tôi lớn lên cũng, cũng không tồi.”

“Cái này tôi công nhận là sự thật.” Phó Cửu thực tán đồng: “Bất quá liên tính tôi ngủ cùng cậu, cậu cũng chỉ có bị tôi áp bức, cậu đánh cũng đánh không lại tôi, nói thật ở đây tôi tương đối an toàn.”

Phong Thượng:..... Hắn như thế nào chính là chỉ có bị áp bức! Không vui!

“Diễn đàn trong WeChat có tin tức.” Phó Cửu nghiêng mắt nhìn màn hình di động, lập tức nói: “Một giờ sau, xuống dưới lầu tập hợp, sẽ đi trung tâm tập huấn.” Đọc xong những lời này lúc sau, Phó Cửu nâng mắt lên, nhợt nhạt cười: “Được, thu thập một chút đi, một hồi sẽ đi gặp chiến đội hữu nghị, nghe nói đều là các em gái.”

Chuyến đi gặp chiến đội hữu nghị này, làm cho cả đề minh đều sôi trào, đặc biệt là Lâm Phong, trong lúc sửa soạn còn cố ý xông vào trong phòng của Phó Cửu một chuyến, chỉ mái tóc của chính mình, thực nghiêm túc hỏi Phó Cửu: “Tiểu hắc đào, cậu xem kiểu tóc này của tôi thế nào? Khổ sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 269: Chương 270

Phó Cửu tay chơi tiết tấu bậc thầy, vốn đang chơi hăng say bỗng nhiên dừng lại, ngược mắt lên, chậm rãi trả lời: “Lâm Phong, tin tưởng em, có anh Mặc ở đây, em cảm thấy anh không cần để ý chuyện bản thân anh có ngẫu hay không nữa rồi, cho dù anh xinh đẹp như tiên nữ, hấp dẫn cũng chỉ có nam nhân, các em gái sẽ không nhìn anh.”

Lâm Phong:..... Đây quả thực, chính là một trận bạo kích!

Vân Hồ đi phía sau hắn, giơ ngón tay cái lên, cho kẻ vừa lên tiếng là Phó Cửu một tràng vỗ tay.

Dưới lầu tập hợp, Phó Cửu trên mặt còn đeo khẩu trang màu đen, thời tiết ở Đông Kinh cũng không có nhiều ấm, thời điểm ở Giang Thành khẩu trang có thể phòng sương mù, ra đường có thể giữ ấm.

Mấy đại lão gia ở chiến đội Đế Minh kia mỗi một người đều như vừa mới tắm xong, tóc chắc chắn đã bị gió thổi.

Ngay cả Ân đại thúc cũng giống vậy, trên đầu còn xịt rất nhiều kem xịt tóc.

Đây là ở Đông Kinh, nếu mà ở Giang Thành chỉ cần đi một vòng ra ngoài thì trên đầu cũng dính một loạt tuyết.

Trừ Tần Mặc ở ngoài, người bình thường duy nhất chính là Tiết Dao Dao.

Đương nhiên, còn có Phó Cửu.

Trên thực tế, Phó Cửu cũng không rõ các đồng đội đều làm sao vậy, không khỏi quay đầu hỏi Tiết Dao Dao: “Bộ dáng này của bọn họ không giống như là đi gặp chiến đội hữu nghị, mà giống như đi xem mắt.” Ngay cả Phong Bảo Bảo cũng rất nghiêm túc gỡ mắt kính xuống, gắn một bộ kính sát trùng màu trà vào, trong nháy mắt đẹp trai hơn không chỉ gấp đôi.

“Đến mức như vậy sao?” Phó Cửu chỉ là chờ Phong Bảo Bảo gọi đầu thôi, mà cũng mất 30p rồi, đã tương đương với thời gian của một thiếu nữ có đề trang điểm rồi đó.

Lâm Phong nhìn Phó Cửu, bộ dáng của người từng trải nói: “Tiểu Hắc Đào em không hiểu, đứng ở bên người đội trưởng như vậy, không trang điểm một chút, căn bản sẽ không được người ta nhớ kỹ, huống chi chiến đội hữu nghị chúng ta gặp chính là Tập Ly! Em suy nghĩ một chút, chẳng lẽ không cảm thấy đây là ngã rẽ quan trọng nhất trong cuộc đời xem em có thể thoát được sự độc thân sao??”

“Tập Ly.....” Phó Cửu lặp lại hai chữ, giữa khuôn mặt chỉ lộ ra một cái rãnh: “Em không quen biết bọn họ.”

Tất cả đội viên, bao gồm Tiết Dao Dao đều rất kinh ngạc nhìn Phó Cửu.

“Không thể nào, tiểu Hắc Đào, em chơi “Anh hùng” mà không biết Tập Ly?” Mặt Lâm Phong gần như nhăn nhúm lại thành 1 nắm: “Bọn họ nổi tiếng như vậy, đặc biệt là ở trong cảm nhận của đám trạch nam chúng ta, đó quả thực chính là trại tập trung của nữ thần!”

Phó Cửu cười, đem khẩu trang kéo xuống, chỉ vào mặt mình nói: “Trưởng thành như vậy, không xứng làm trạch nam, trạch nam đối với diện mạo cũng có yêu cầu, em đẹp trai như vậy, liền thôi vậy.”

Lâm Phong:..... Đậu má, bạo kích lần 2!

“Được, được! Em đẹp trai!” Lâm Phong thật sự muốn đem tiểu tử này tóm lại đây đập một trận: “Nhưng lại thế nào, em không biết Tập Ly, cũng thật kỳ quái, người chú ý “Anh hùng” đều biết mới đúng.”

Phó Cửu nhìn Tần Mặc vẫn không có cùng mình nói chuyện một cái, chột môi mông nhếch lên: “Em chỉ nghe qua Tần thần, cái khác, chưa từng nghe qua.”

Lâm Phong:.....

Vân Hồ:.....

Lương bí thư:.....

Lúc này, mọi người đột nhiên nhớ tới trước kia có một tin, tiểu Hắc Đào chơi game, hoàn toàn là vì theo đuổi đội trưởng, hiện tại xem ra, quả nhiên không giả!

Tần Mặc sau khi nghe đến những lời này, lạnh nhạt như rồng nhẹ mắt lên, đôi ngươi sắc lạnh, giọng trầm xuống: “Các cậu tin tưởng lời hắn nói?”

Bằng không đâu, còn sẽ có nguyên nhân gì mà một người chơi “Anh hùng” lại không biết chiến đội nữ thần Tập Ly!

Tần Mặc nghiêng đầu cảm điều thuốc, biểu tình lạnh nhạt: “Các cậu hỏi hắn tên những chiến đội khác, hắn cũng không biết, hắn chơi “Anh hùng” chỉ là cái ngoài ý muốn, đương nhiên không biết Tập Ly.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 270: Ghen tuông càng lúc càng lớn

“Anh Mạc, nhìn thấu không nói toạc ra, còn có thể làm bạn bè.” Phó Cửu ngay từ thời điểm bắt đầu chơi game, xác thật chỉ là vì kiếm cái tiền tiêu vặt, đến bây giờ tham gia trận thi đấu cả nước, cũng là vì có thể giúp Hạ Hồng Hoa danh chính ngôn thuận đem công ty đoạt lại.

Phó Cửu nói những lời này, người khác lại nghe có chút không thể tưởng tượng được.

Người giết vị vua mới của khu C, chơi 《anh hùng》cư nhiên chỉ là cái ngoài ý muốn!

Tình huống này là như thế nào?

Phó Cửu thấy mọi người hướng ánh mắt về phía mình, cười nói: “Bất quá, nếu quyết định chơi, liền sẽ chơi cho thật tốt, mục tiêu của chúng ta chính là trận thi đấu cả nước, có đúng không?”

Lâm phong vẫn là cảm thấy ngạc nhiên: “Vậy thì ngay từ thời điểm đầu cậu là muốn làm cái gì? Ở khu C giết nhiều người như vậy?”

“Kiếm tiền, Phó Trung Nghĩa đem tôi xóa tên khỏi Phó gia, công ty mẹ tôi lại gặp phiền toái, lại không kiếm được tiền, biệt thự trong nhà cũng phải bán, thế nào cũng không thể làm cái ả tiểu tam kia được lợi được, đầu tiên tôi yêu cầu một số tiền, trong trò chơi người trong bang phái có rất nhiều tiền, còn rất dễ kiếm nữa.” Câu nói này của Phó Cửu là thật.

Phong Thượng về mặt đáng thương ở bên cạnh nhìn hẩn: “Thần tượng, thì ra cậu nghèo như vậy.”

Phó Cửu:..... cô nhìn qua thực nghèo? Nay nếu cô không có nhiều tiền, thì có khả năng chơi được sao.

Nghe xong những lời này, Tiết Dao Dao nhìn về phía Phó Cửu ánh mắt thay đổi.

Cô trước nay đều không có nghĩ tới Cửu điện còn cần đổi mặt với những mặt này.

Cô còn tưởng rằng dựa vào năng lực Phó gia, ít nhất sẽ không làm Cửu điện tự lực như vậy.....

Nhưng hiện tại nhớ tới, nếu Phó gia bên kia không có vấn đề, Cửu điện cũng không cần phải giả nam như vậy.

Đại khái là ngày thường Cửu điện tỏ vẻ quá mức anh tuấn tiêu sái, cho nên mới làm người ta quên đi, nhưng trên thực tế ở trên lưng cô ấy gánh vác trách nhiệm quá lớn.

Cô xác thật hồ đồ, lúc trước ở truyền thông nói lời nói kia, chỉ cần bị đối đãi không công bằng nhân tài sẽ nói ra.

Phó Cửu thấy Tiết Dao Dao đang nhìn mình, nhướn mày nghiêng đi mắt tới, tiếp theo lại cười, luôn là bộ dáng ôn nhu như vậy.

Tiết Dao Dao chỉ cảm thấy một khắc kia, tâm của cô như bị hòa tan.

Cô cuối cùng cũng tìm được người có cùng mục tiêu tồn tại giống cô rồi.

“Tốt, tất cả mọi người đều ra cửa đi, xe thương vụ tới. “Lương bí thư trên cơ bản hoàn toàn tiếp nhận công việc của Phong Dật, trên thực tế làm hẩn như vậy xác thật có chút giết gà cần dùng dao mổ trâu.

Bất quá, vì cam đoan không cho Tần tổng bị bẽ cong, hẩn cần thiết phải đi theo, không thể để cho người khác thay thế!

Tần thị cũng xác thật có tiền, xe thương vụ đều là cao cấp, màu đen đơn thuần, ngồi trên thực thoải mái.

Phó Cửu không có lập tức đi, nhân lúc mọi người đều lên xe, đem một nửa túi tiền đặt ở trong lòng bàn tay của Tiết Dao Dao, thần nhiên nói: “Nhìn thấy đồ vật nào thích thì cứ mua đi, Đông Kinh chính là thiên đường mua sắm của con gái, cậu hẩn là chưa kịp đổi tiền tệ đi.”

Tiết Dao Dao há mồm liền muốn cự tuyệt.

Phó Cửu đem tay cô kéo tới, túm cô lên xe: “Chừng nào về trả tôi là được rồi!”

Lâm Phong ngồi ở ghế trên, thấy một màn như vậy, không khỏi sờ sờ cằm nói: “Vì cái gì tôi cảm thấy, tiểu hắc đào đối em gái Dao Dao đặc biệt tốt.”

“Không phải cậu nói, để mình chúng ta chỉ có một em gái, muốn quý trọng sao? “Vân hồ cũng không để ý.

Lâm Phong còn ở bên kia nỉ non: “Kia không giống nhau, dù sao chính là quá tốt, không thể nói tới”.

Nghe xong Lâm Phong nói, Tần mặc ngồi ở đằng trước đem tầm mắt từ ngoài cửa sổ thu trở về, ánh mắt thâm thúy đặt ở hai cái bóng người ngồi ở kia, đáy mắt thâm trầm mang theo hơi lạnh.....

Chương 271: Nơi tập huấn đặc biệt

Đồng kinh là nơi lớn nhất điện cạnh tràng và cũng là nơi tập huấn lần này.

Chơi game quan trọng nhất chính là cái gì?

Đó chính là bầu không khí.

Vì cái gì rất nhiều người đều có máy tính, còn nguyện ý đi quán internet?

Người hỏi một chút những người chơi đùa AU, huyền vũ người liên sẽ biết.

Ngồi ở cùng nhau, đánh tiết tấu, gõ bàn phím, tiếng vang thanh thúy, chính là làm người cảm thấy thoải mái!

Đánh « anh hùng » cũng giống nhau.

Trò chơi « anh hùng » này, rất chú ý bố cục cùng đoàn đội phối hợp, cho nên mới sẽ có như vậy nhiều người thích nó.

Nhìn quanh điện cạnh tràng cũng thực náo nhiệt.

Toàn bộ đều là các thiếu niên thích điện cạnh Nhật Bản, có chút người còn mang cặp sách, ở nơi đó gõ điện tử cổ.

Lâu một là khu vực đại chúng, cùng loại với đại hình quốc nội.

Chỉ là ở Đồng Kinh, nơi được coi trọng như vậy, ngay cả phát truyền đơn người, đều ăn mặc quần áo động họa COS, còn có mấy em gái mang một cái đuôi trắng thuần của hồ ly, hướng tới người nháy mắt, không chỉ là con trai sẽ thích, mà các cô gái làm theo cũng rất vui vẻ.

Tiết Dao Dao đi vào nơi này, liền phảng phất nhìn thấy một cái thế giới mới, nhìn một màn này hết sức bất ngờ.

Nơi này là thật sự thực náo nhiệt, người khiêu vũ một chữ triển khai, mặt trên còn có hai người khiêu vũ đang đứng ở PK, mỗi một động tác đều vô cùng đẹp.

Đối với đoàn người Phó Cửu tiến vào, mọi người cũng chỉ là quay đầu lại nhìn đến đồng phục thi đấu, hạ mi xuống, người Trung Quốc?

Lương bí thư mặc tây trang phẳng phiu hoàn toàn không có chút phù hợp với nơi này, cho nên hấn khụ lớn một tiếng, tiếp tục hướng phía trước dẫn đường: “Không phải tầng một, căn cứ tập huấn ở tầng thứ sáu.”

Phong bảo bảo vốn là trạch nam luôn luôn ngồi ở nhà dùng ánh mắt vô cùng nghi ngờ nhìn lương bí thư, dường như muốn nói, anh xác định muốn tại đây..... Những người này tới đây để tập huấn?

Lương bí thư đẩy đẩy mắt kính trên mặt, chậm rãi nói: “Địa phương là Phong phó tổng chọn, tôi tin tưởng hấn chọn nơi này, nhất định có lý do của hấn”

“Lý, lý do là, là gì?” Phong thượng kinh ngạc, nói lắp liền lợi hại hơn.

Lương bí thư..... Hấn như thế nào biết! Hấn là một người xử lý thương vụ, làm sao có thể biết phương diện điện cạnh!

“Bởi vì nơi này thích hợp luyện tập năng lực phản ứng cùng tốc độ tay nhất.” Những lời này là Phó Cửu nói, cô quét liếc mắt một cái qua người khiêu vũ bên trái, hai trông mắt như là ánh nắng chiều tà: “Còn có thể lúc mọi người chơi game mệt mỏi, xuống tầng dưới hoạt động thích hợp giảm sức ép, người khiêu vũ là rèn luyện phối hợp tay chân cùng năng lực phản ứng, bên kia có một trò chơi cơ gọi là tinh quang, nguyên lý cùng đại sư tiết tấu không sai biệt lắm, đi theo âm nhạc đánh khối vuông, bất quá mọi người lựa chọn hình thức khó khăn sẽ phát hiện, đôi mắt cùng với tay chưa chắc có thể đuổi kịp, chủ yếu là đôi khi đôi mắt đều theo không kịp tốc độ xuất hiện của khối vuông, cho nên đối với luyện tập tốc độ tay cùng dư quang rất có trợ giúp.”

Không chỉ là Phong thượng, ngay cả lương bí thư nghe đều có chút sững sờ, tiếp theo, hấn lấy lại tinh thần, thực khẳng định nói: “Không sai, lời nói của Cửu thiếu gia, chính là nguyên nhân mà Phong phó tổng chọn chỗ này tập huấn.”

Chúng đội viên..... Cậu xác định cậu thật sự biết?

Lương bí thư cũng không rảnh lo xấu hổ, trực tiếp mang theo mọi người đi phía trước đi.

Lâm Phong lại lùi lại phía dưới, nói nhỏ với Phí Cửu: “Tiểu hắc đào, chúng ta đều không có linh hội hết dụng ý của Phong hồ ly, em như thế nào lại biết? Lại còn có đối nơi này hiểu rõ như vậy? Anh lần đầu tiên nghe nói mấy thứ này có thể luyện tốc độ tay.”

“Trò chơi chơi nhiều, kinh nghiệm liền có.” Phó Cửu câu môi cười: “Anh hỏi lương bí thư, hẳn biết em là một người không nghề nghiệp không học vấn a.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 272: Lo lắng Tàn Mạc bị bề cong?

Đội viên nghe vậy, quay đầu nhìn lương bí thư.

Lương bí thư mỉm cười lắc lắc đầu: “Trước kia tôi cùng Cửu thiếu gia cũng không phải rất quen thuộc, cũng không rõ ràng.”

Các đội viên vô cùng thất vọng.

Lương bí thư là thật sự không nghĩ nói Phó Cửu trước kia có “quá khứ Huy hoàng” như vậy.

Huống chi hẳn chi biết là Phó thiếu gia thích quán ăn đêm, như thế nào biết hẳn còn tới địa phương này, hơn nữa còn hiểu dụng ý sâu như thế .....
Luyện tập tốc độ tay?

Lương bí thư mặc danh liền cảm thấy Phó Cửu nhìn ra điểm gì đó, lời này là cố ý nói với hẳn đi.

Nhưng lương bí thư cẩn thận nhớ lại một chút, lại cảm thấy không có khả năng, học sinh cao trung hẳn là tâm tư kín đáo mới đúng?

Phó Cửu khoe miệng mang theo vẻ phúc hắc, cười nói: “Lương bí thư, anh có phải hay không rất sợ em đem anh Mạc bề cong?”

Thanh âm kia rất thấp, sẽ không có vài người nghe được.

Huống chi lực chú ý của các đội viên đều đặt ở những loại máy chơi game kiểu đáng thời thượng.

Lương bí thư từ trước đến nay trầm ổn, nhưng lúc này cũng không khỏi chấn động một chút, trên mặt lại không có biểu tình gì, ôn nhuận vẫn nhả cười: “Cửu thiếu gia, cậu nghĩ nhiều rồi.”

“À, hôm nay tôi tới phòng anh Mạc ngủ.” Phó Cửu liền chọc lương bí thư: “Kỳ thật anh Mạc còn rất dung túng em, anh nói đi?”

Lương bí thư:..... ngữ khí cậu nói chuyện cùng phi tử được sùng ái có cái gì khác nhau! Còn có thể hay không đừng đùa giỡn vui vẻ như vậy!

Lương bí thư hít sâu một hơi, lấy lại tâm tình nói: “Cửu thiếu gia cứ nói đùa, Tàn tổng vẫn luôn coi cậu là em trai, rốt cuộc Tàn gia liền coi hẳn như con trai trong nhà, hẳn khi còn nhỏ cũng là một người chơi, nhìn thấy Cửu thiếu gia liền muốn thân cận. “

“Ách?” Phó Cửu gãi đầu: “Tôi tạm thời tin anh nói.”

Lương bí thư:..... Tạm thời.....

“Bất quá anh cũng không cần lo lắng, anh Mạc như vậy không ai dám bề cong hẳn đâu.” Phó Cửu một tay rút túi quần, tiếng nói như cũ thực đậm: “Ai bề cong hẳn, ai đã ngủ cùng hẳn, tôi lại không ngốc, anh không cần mỗi lần thấy tôi cùng anh Mạc ở bên nhau, liền nghĩ cách đem chúng ta cách ly, đến lúc đó tâm trạng anh Mạc mà phát hỏa, đem anh sung quân đến hoang sơn để tập luyện đi.”

Cuối cùng những lời này, mới là trọng điểm.

Lương bí thư trong lòng một trận quay cuồng, hẳn hiện tại chỉ có một ý tưởng, hiện giờ học sinh đều là nói chuyện như thế sao!

Hẳn phía trước bị Tàn tổng cùng một sinh viên áp chế liên tiếp, rốt cuộc khí thế cùng thủ đoạn của Tàn tổng hẳn đã lĩnh giáo qua đi.

Hiện tại còn phải bị một cái cao trung sinh áp chế!

Quan trọng nhất chính là, thiếu niên nói rất có đạo lý! Hẳn thế nhưng không thể phản bác!

“Này thật đúng là một tầng lầu một cái thế giới.” Lâm phong cũng không có nghe được phó cửu cùng lương bí thư nói cái gì, dùng bả vai chạm chạm thiếu niên: “Tiểu hắc, một hồi liền phải đến lầu sáu, tin tưởng anh, lầu sáu phong cảnh tuyệt đối không phải lạnh như mấy mốc, quan trọng nhất chính là tâm ý của các em gái, đặc biệt là cái cô Lưu Ly đội trưởng với biệt danh băng sơn mỹ nhân kia, em đã nghe qua chưa? Người cũng như tên, muốn khí chất có khí chất, muốn tướng mạo có tướng mạo, trong nhà là mở ra công ty giải trí, có tiền, có cửa! Tuổi không lớn, mới vừa vào đại học, chơi game lại

là một game thủ giỏi, lớn lên thì xinh đẹp, một chút đều như mình tính, có được tuyệt đại bộ fan nam trong《anh hùng》, bất quá vị Luru Ly tiểu thư này cũng không thiếu tiền, cho nên cũng không thể nào phát sóng trực tiếp, cùng đi trên một con đường rất giống với đội trưởng, rất cao lãnh, em nhìn đến sẽ biết, bất quá em cũng chỉ có thể nhìn ra xa, rốt cuộc..... “

Nói tới đây, Lâm Phong hướng tới bóng dáng trước mặt kia nhìn nhìn, mới tiếp tục nói với Phó Cửu: “Em hiểu chứ.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 273: Chương 274

Thông minh như Phó Cửu nghe vậy, thực ngoài ý muốn nhũn mày đẹp, cô rất rõ ràng Lâm Phong nói” Em hiểu” ba chữ này là có ý tứ gì, đi theo nở nụ cười: “Kia băng mỹ nhân thích anh Mạc?”

Lâm Phong dùng sức gật đầu, một bộ anh em, em thật thức thời: “Chuyện này là anh chính mình nhìn ra, em ngàn vạn không cần nói cho người khác, có thích hay không anh cũng không chắc chắn, bất quá cái kia băng mỹ nhân mỗi lần thấy đội trưởng đều sẽ cười.”

Phó Cửu:..... Như thế mà còn không gọi là thích? Vậy anh nói cho tôi thích là bộ dáng gì.....

“Anh nhìn ra, thế nào, lợi hại đi?” Lâm Phong đề thấp thanh âm: “Cho nên nói, tiểu hắc đào, về sau ở chiến đội liền đi theo anh hửn, đi theo anh có thịt ăn.”

Phó Cửu nhìn hấn, thực nghiêm túc: “Anh đều có thể nhìn ra, kia những người khác khẳng định cũng đều đã nhìn ra, này rốt cuộc có cái gì tốt đáng giá kiêu ngạo?”

Lâm Phong:.....

Phó Cửu không có lại cùng thạch hóa Lâm Phong nói chuyện, bất quá có một chút, cô càng thêm cảm thấy đây là quen biết lâu, mà không phải đi thấy chiến đội hữu nghị.

Cô thực hoài nghi, cái này hữu nghị chiến đội, là Phong đại người đại diện hoàn toàn an bài ra, kích thích năng lượng các đồng đội.

Ví dụ như các cô gái xinh đẹp trước mặt, các chàng trai đều sẽ tận lực đem trò chơi đánh soái một chút, là đồng dạng đạo lý.

Trách không được, người đưa ngoại hiệu Phong hồ ly, liền loại sự tình này đều có thể nghĩ đến.....

“A! Anh Phong! Anh Hồ! Đội trưởng! Các anh cuối cùng tới!”

Sáu tầng vừa đến, các em gái không phát hiện, liền thấy một bóng người hướng tới bọn họ nhào tới.

Người nọ không phải nổi tiếng đám đương COCO còn có thể là ai, nguyên lai hấn đã sớm tới rồi, liền trực tiếp tới tập huấn mà.

“Tôi không bao giờ đi tham gia toàn minh tính mới, tôi muốn lưu ở bên người đại gia! Cùng nhau kẻ vai chiến đấu!”

Mập mạp cũng ở đây, bất quá hấn cùng COCO phản ứng hoàn toàn không giống nhau, mà là thực kích động đối với Phó Cửu nói: “Máy tính tôi đã chuẩn bị tốt, chúng ta tới PK một phen thế nào? Anh lần trước rốt cuộc là như thế nào một bên tránh né tôi công kích, một bên hướng tôi thả xuống virus? Kia một tay chơi quá xinh đẹp!”

Phó Cửu hoàn toàn không nghĩ tới lại lần nữa nhìn thấy mập mạp, đối phương sẽ như vậy nhiệt tình.

Mập mạp chính là người cuồng nhiệt phần tử hacker, đối phương diện này vô cùng chấp nhất: “Đúng rồi, anh ở cùng chúng tôi lần này đánh một trận? Tôi ra phía trước xem như thế nào.....”

“Mập mạp. “Tần Mạc mở miệng, tiếng nói thực lãnh đánh gãy hấn nói: “Anh lại tưởng sẽ có một vòng như trước sao?”

Nháy mắt, mập mạp liền ngậm miệng.

Liên quan COCO cũng đều nghiêm lại.

Tần tổng (đội trưởng) tâm tình, giống như nhìn qua không tốt lắm a.

Cặp con ngươi kia đều là khí lạnh, băng sương.

Why?

Mập mạp cùng COCO đồng thời hướng tới các đội viên xem qua, muốn tìm được một đáp án.

Mọi người rất có ấn ý dùng ánh mắt tỏ vẻ, bọn họ cũng không biết.

Hiện trường không khí không biết vì cái gì, liền có chút động lại.

May mắn bên kia truyền đến một trận tiếng cười, đánh vỡ không khí áp suất thấp: “COCO để anh tiếp người, anh như thế nào ở chỗ này?”

Tiếng nói vừa dứt, bên kia liền đi tới không dưới bảy mỹ nữ có đôi chân dài, mỗi một cái đều là ăn mặc chiến đội đặc chế chiến phục, toàn hồng nhan sắc, phía dưới là váy ngắn, phối hợp giày bó, cho người ta một loại cảm giác xinh đẹp tới cực điểm.

Người nói chuyện rõ ràng khẩu khí khá lớn, nhưng lại không phải người có khuôn mặt đẹp nhất.

Tốt nhất xem người kia, đứng ở đội ngũ trung ương, mái tóc dài màu đen rối tung ở hai bên sườn khuôn mặt nhỏ, nói không nên lời hơi thở thanh thuần đó, chính hướng tới Tần Mặc bên này cười nhạt.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 274: Người mà cũng xứng vào Đế Minh

Phó Cửu câu môi, này hẳn là chính là mỹ nhân lưu ly trong miệng Lâm Phong rồi.

Mỹ nhân mang theo đông đảo các em gái phía sau, đi tới hướng bên này của bọn họ, quả thật phi thường đẹp mắt.

Thành viên của Đế Minh đại bộ phận đều là nam nhân.

Là nam nhân khi nhìn thấy nhiều em gái như vậy đều sẽ có phản ứng quá trớn.

Một đám ngây thơ đến không thể tưởng tượng được nghiêng mắt nghiêng mắt, giả vờ tàn khóc.

Điều này làm cho các mỹ nữ của chiến đội hữu nghị đều nở nụ cười.

“Đi? Lần này chiến đội có nữ sinh?” Tập Li có một em gái đôi mắt mượt mà, hướng tới phương hướng của Tiết Dao Dao nhìn qua.

Tiết Dao Dao vừa định mở miệng.

Em gái kia liền tiếp tục nói chuyện, mang theo điểm tùy hứng làm nũng: “COCO, anh gạt người, anh rõ ràng nói Đế Minh không cần con gái.”

“Trước kia là không có.” COCO thường xuyên ở bên ngoài làm tiết mục cùng phát sóng trực tiếp, cho nên quen được nhiều người, khó tránh khỏi sẽ gặp được những người muốn gia nhập chiến đội Đế Minh.

Chỉ là đội trưởng nhận yêu cầu của người khác, hẳn cũng không dám xác định, mới có thể dùng cái cớ như vậy để cự tuyệt.

Ý đồ của đối phương quá rõ ràng, nói muốn gia chiến đội Đế Minh nhưng thực ra là muốn tiếp cận đội trưởng.

Vì không dễ bị lãnh khí trên người của đội trưởng đông chết, hẳn đương nhiên không thể đáp ứng yêu cầu của các cô, cho dù là nhân khí tốt cũng không được.

Lương bí thư cười nói: “Hiểu Đồng tiểu thư, chỉ cần là cao thủ, Đế Minh đều hoan nghênh.”

“Dựa theo câu nói của Lương bí thư, vị này.....” “Thiếu nữ đáng yêu tên gọi Hiểu Đồng liếc mắt nhìn Tiết Dao Dao một cái, tiếp theo cười, chần chờ nói: “Mỹ nữ? Là cao thủ?”

Tiết Dao Dao có chút xấu hổ, có lẽ người khác nghe không hiểu, nhưng cùng là còn gái đối phương ở câu nói mỹ nữ kia tạm dừng một cái, thực rõ ràng là trong lời nói có ý gì.

“Tôi tên Lâm Hiểu Đồng, trong trò chơi tên là Đồng Hiểu Điện cô hẳn là có nghe qua đi.” Lâm Hiểu Đồng vươn tay tới nhìn như thực hữu hảo muốn cùng Tiết Dao Dao bắt tay.

Trước khi người của chiến đội Đế Minh còn chưa tới, các nàng đã nghe bằng hữu nói qua tình huống của năm nay.

Vào được ngoài một tên gay của Phó gia không nói, còn có một, cô gái rất là mập ở đó còn rất nổi danh, nghe nói trong nhà điều kiện không tốt, thích trộm đồ vật, còn không yêu tắm rửa.

Lâm Hiểu Đồng ánh mắt đầu tiên liền nhìn Tiết Dao Dao không vừa mắt.

Người như vậy, cũng xứng vào được Đế Minh?

Thật là vũ nhục chiến đội đánh chức nghiệp chân chính như bọn họ.

Lâm Hiểu Đồng ở kia mỉm cười chờ Tiết Dao Dao đuổi tay ra, thậm chí tất cả thành viên chiến đội Tập Lị đều nhìn thực điểm đàm.

Tiết Dao Dao trải qua nhiều chuyện, biết này đại khái là chiêu trò của một ít cô gái xinh đẹp hay dùng, chút chiêu trò này chỉ có các cô gái hiểu, đàn ông cơ bản không thể nào hiểu được.

Cho dù biết đối phương cố ý nâng cao bản thân để hạ thấp cô, Tiết Dao Dao cũng không thể ở ngay lúc này trực tiếp cho người ta nhãn mặt như vậy sẽ chỉ làm người đó có nhiều hơn đầu đề câu chuyện nói cô là người thích gây chuyện.

Tay phải của Tiết Dao Dao nắm chặt, vừa muốn di chuyển.

Có một người lại nhanh tay hơn so với cô..

“Thật ngại, chúng ta chỉ nghe qua Đế Minh, còn các chiến đội khác đều không quá hiểu biết.”

Là Phó Cửu, mái tóc màu bạc phối hợp với đôi mắt đen thâm trầm, nói ra một câu nói đầy gai nhưng người lại tỏa ra khí chất ôn nhu.

Vào giờ phút này, nụ cười phiếm bên môi làm người ta không dễ để người khác phát hiện ra hàn ý.

Tay của thiếu niên nắm nhẹ tay của Lâm Hiểu Đồng, sườn mặt kia tràn đầy hơi thở của thanh xuân.

Lâm Hiểu Đồng ngẩn người: “Chỉ nghe qua Đế Minh?”

Phó Cửu vẫn còn đang cười: “Tiếng tăm của Đế Minh rất lớn.”

Ngụ ý là nói Tập Lị của các cô không có tiếng tăm?

Hai tròng mắt của Lâm Hiểu Đồng lập tức liền tròn to lên!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 275: Âm mưu

Chiến đội Tập lị cũng có hai em gái thật sự đơn thuần, căn bản cũng không hiểu được bên này bọn họ đang nói gì.

Đừng nhìn Lâm Hiểu Đồng cái đầu nhỏ, diện mạo xinh đẹp, tự nhận là rất hiểu người khác, trên thực tế khi xảy ra chuyện, sẽ cho rằng là đối phương sẽ tới tìm cô.

Người như vậy vĩnh viễn đều sẽ không nghĩ tới, kỳ thật ngay từ đầu khi cô xúc phạm đến điểm mấu chốt của đối phương, mới có kế tiếp.

“Thật là ngại, Tập Lị của chúng tôi không có danh tiếng lớn như vậy.” Lâm Hiểu Đồng âm dương quái khí nói một câu: “Chẳng qua Phó thiếu gia có đôi khi cũng phải nhìn xem tác phong làm việc của mình có thích hợp hay không, dù sao cũng trở thành thành viên chiến đội Đế Minh, có một số lời nói khi mở miệng phải nghĩ một chút.”

Phó Cửu nhướn mày: “Tôi nghĩ rất rõ, cho nên mới muốn hỏi Lương bí thư một chút.”

Nói rồi, thiếu niên nghiêng mắt cười: “Đây thật là chiến đội hữu nghị của Đế Minh chúng ta?”

Lương bí thư vừa thấy tình trạng kia liền biết không thích hợp rồi.

Trong lòng hắn chỉ lo lắng hão huyền, thầm nghĩ Lâm Hiểu Đồng cô chọc ai không chọc, lại cố tình chọc cái không dễ chọc như vậy!

Lương bí thư giải quyết chuyện này, luôn luôn bình tĩnh hòa nhã: “Vâng, chúng ta đi vào trước, chào hỏi một chút.”

Nếu Lương bí thư đã nói như vậy, Phó Cửu đương nhiên phải cho lão Lương mặt mũi.

Lương bí thư:..... Hấn khi nào thì biến thành lão Lương!

Nhưng Lâm Hiểu Đồng không vui: “Cái gì tên là chiến đội hữu nghị của Đế Minh chúng ta? Phó thiếu gia, lời này anh nên giải thích đi?”

Cho đến giờ khắc này, đám hán tử thô kệch Đế Minh kia, mới ý thức được vấn đề xảy ra, toàn bộ đều nhìn về phía Phó Cửu.

Đây là..... Âm ỉ lên rồi?

Phó Cửu dừng bước, biểu tình lạnh nhạt: “Lâm tiểu thư, cô không có quan trọng đến yêu cầu tôi phải giải thích chuyện gì đó, nếu cô muốn có lời giải thích, chẳng bằng nói trước, thái độ mới vừa rồi của cô, Tiết Dao Dao là đồng đội của tôi, tôi mặc kệ cô có ý kiến gì, xin cô nhớ nghĩ một điều, cô đối bạn ấy không tôn trọng, chính là không tôn trọng tôi.”

“Cậu! “Lâm Hiểu Đồng còn muốn nói gì đó.

Đứng ở bên cạnh cô là Luru Ly mỹ nhân, duỗi tay, đè tay cô lại: “Hiểu đồng, người này nói chuyện thẳng thắn quen rồi, mới có thể để người ta hiểu lầm ý tứ của cậu, lần sau chú ý một chút, chúng ta và Đế Minh lại không phải ngày đầu quen biết, đều là lão bằng hữu, ngàn vạn đừng vì cái này mà có ngăn cách.”

Nói xong câu đó, Luru Ly lại nhìn về phía Phó Cửu, rất có thái độ của một tiểu thư đại gia: “Phó thiếu, tôi thay Hiểu Đồng xin lỗi, hai đội giao lưu, khó tránh khỏi có xích mích, hiện tại Đế Minh có đội viên mới, chúng ta cũng phải tổ chức một đợt luyện tập phối hợp mới, nha đầu này muốn vào Đế Minh thì chưa được đâu, khó tránh khỏi trong lòng sẽ không thoải mái.”

Luru Li vừa nói, vừa cười nhạt điểm hạ Lâm Hiểu Đồng đầu, tư thế rất là thân mật.

Tiết Dao Dao nghe đến đây, kéo góc áo Phó Cửu, cô không muốn Cửu điện chọc phiền toái.

Phó Cửu nghiêng mắt, nhìn khuôn mặt tròn kia, rất dễ dàng sẽ nhớ tới Hạ Hoa Hồng trong nhà.

Nếu không phải Tiết Dao Dao, Ân Vô Dược, cùng với Phong Thượng, cũng sẽ không có giải đấu người mới.

Người của cô, không thể tùy tiện để cho ai dẫm xuống, đây là nguyên tắc.

“Hóa ra là ghen tị. “Phó Cửu nở nụ cười, ánh mắt nhìn về phía Lâm Hiểu Đồng: “Kia cũng là lí do tốt.”

Lâm Hiểu Đồng nắm chặt nắm đấm lại, nhưng vẫn không thể làm được gì Phó Cửu, vốn cô nghĩ nên tìm quả hồng nào mềm mà bóp trước, thật không nghĩ tới, cuối cùng người bị tức chính là cô!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 276: Thật xứng đôi?

Mỹ nhân Luru Ly là người đứng ra hòa giải, cô không muốn lãng phí cô hội một năm được ít ỏi vài lần tiếp cận nam nhân này bởi vì những chuyện khác mà xảy ra biến cố, nghiêng mình hướng sang bên trái một chút: “Đều vào xem đi, năm nay quy mô lớn hơn so với trước kia, Anh Chi Luru bên kia cũng đã tập huấn, chúng ta ba ngày cùng bọn họ đánh một trận. Thành thật mà nói, bị đánh thật thảm, Anh Chi Luru sức chiến đấu cao không chỉ gấp đôi, so với bọn họ của năm trước thật sự là hai người khác nhau. Hiện tại mỗi một giây một phút với các người đều rất quan trọng, có gì thì từ từ nói, Hiện tại vẫn là đi tập huấn đi.”

Lời này nói ra thật dễ dàng dẫn đến sự quan tâm của các đội viên Chiến minh chú ý đến Anh Chi Luru rốt cuộc mạnh như thế nào.

Nguyên bản làm phân tán tâm tư, bầu không khí cũng ngưng đọng theo, liền không có ai nghĩ đến chuyện tranh cãi lúc này.

Tập huấn cũng không phải quá cứng nhắc, liền một lúc mấy chiếc máy tính để cho các đội viên không ngừng luyện tập kỹ năng.

Nếu chỉ có như vậy, còn không bằng ở lại Giang Thành luyện tập, cũng không cần cố ý bay tới Đông Kinh.

Nơi tập huấn này thật càng nhìn càng giống địa hình “Vồng già”.

Không, không đúng, nói Vồng già vẫn là không hấn vậy.

Nơi đó một bãi đầy máy tính, người ngồi vô số kẻ.

Chỉ là những người này cùng Vững già người chơi game bình thường có bản chất khác nhau. Bọn họ đến Đông Kinh đều là những nơi chức nghiệp tuyển thủ, muốn đánh một trận liền tới nơi này để đánh. Nói cách khác, người ở chỗ này một người một người đều là tuyển thủ chuyên nghiệp.

Mỗi cái chức nghiệp tuyển thủ ở chỗ này đều không giống nhau, tập huấn ở chỗ này có thể hữu hiệu làm cho Đế Minh ở trước mặt cả nước đại tái khí, phán đoán nên dùng loại đấu pháp nào ra khiêu chiến.

“Thế nào?” Lưu Li mỹ nhân nói xong những lời này, nghiêng đầu hướng tới Tần Mặc, khóe miệng còn mang theo chút ôn nhu. “Thấy màn này, có phải hay không rất muốn xuống đánh một trận?”

Tần Mặc một tay cầm túi quần, cũng không nói lời nào, mà đem ánh mắt nhìn về phía thiếu niên ở xa.

Phó Cửu đứng bên cạnh Tiết Dao Dao, miệng ngậm kẹo que, biểu tình lãnh đạm, nhưng chính như vậy làm cho thiếu niên giống như đang bảo hộ người bên cạnh.

Tần Mặc nhìn ánh mắt dừng một chút, ngón cũng di di có chút cứng ngắc.

Lưu Li luôn nhìn Tần Mặc nên đương nhiên cũng chú ý tầm mắt của nam thần, đảo mắt qua liền thấy hắn đang nhìn Phó Cửu, hàng mi không khỏi nheo lại, sau đó liền cười: “Nghe nói Hắc Đào Z rất lợi hại, tôi cũng nhận ra hắn là người Phó gia nhưng không ngờ hắn là Hắc Đào Z. Mặc kệ thế nào, có thể có Hắc Đào Z tham gia thì lực công kích của Đế Minh hẳn là sẽ rất lớn. Chỉ là nghe qua hắn chưa có đào tạo chuyên nghiệp, không biết đến lúc đấu chiến cả nước có thể hay không có sơ xuất gì?”

“Sẽ không”. Tần Mặc mở miệng, tiếng nói bất bình không đậm, sườn mặt vẫn tuấn mỹ tự phụ như cũ.

Lưu Li cười nhạt: “Có thể được Tần thần khẳng định, ta thực muốn giao thủ, xem ra người giảng giải nghĩa khí như ngài cũng rất bệnh vực người mình. Cô bé đi theo bên cạnh hắn (PC) hẳn là rất hạnh phúc.”

Nghe vậy, Tần Mặc ánh mắt thu về đặt ở trên người Lưu Li. Lưu Li cười càng ngọt ngào, nơi nào giống băng sơn mỹ nhân. Vô luận là Đế Minh chiến đội hay Tập Lị chiến đội nhìn một màn này vẫn có suy nghĩ khác.

“Đội trưởng cùng Tần thần thật sự rất xứng đôi.”

“Nếu là thật sự bại bởi một nữ nhân như vậy, tôi cũng chấp nhận.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 277: Cử điện hạ soái khí

Tiết Dao Dao lại không cho là như vậy.

Cô đã từng gặp qua trạng thái hoàn toàn thờ lộng của Tần thần cũng không phải là cái dạng này.

Mà chính là trận đánh cầu lông lần trước vậy, mỉm cười mà nheo mắt của thiếu niên, trong ánh mắt đều mang theo có một loại nói không nên lời.

Kia tuy rằng phải gọi là thích, nhưng là thực rõ ràng Tần thần cùng Cử điện hạ ở bên nhau, luôn rất là bất đồng.

Bất quá loại lời nói này cô đương nhiên sẽ không nói ra.

Bởi vì khi nói ra một lời như vậy liền sẽ gây khó khăn cho người khác.

Cô là tới từ một gia đình nhỏ, lai lịch cũng minh bạch, không cần đem ý nghĩ tự cho là đúng của mình tưởng tượng lên trên người khác.

Có thể YY, nhưng không cần vì chuyện này mà sinh ra bối rối.

Lương bí thư nhất rõ phương diện này, biết Tần tổng của bọn họ ghét nhất là ghép đôi cùng người khác, lập tức nói: “Trước cứ thử xem máy tính dùng thuận hay không, không thuận tay tôi sẽ an bài.”

Lời nói này tự nhiên làm Tập Lị bên kia an tĩnh không ít.

“Tới tới tới, đánh mấy cái?” Lâm Phong đem khóa kéo cửa áo ngoài kéo lên liền chuẩn bị ra trận.

Những người còn lại cũng làm theo đem ba lô đặt trên tay Lương bí thư.

Chiến đội Tập Lị mọi người cũng đều quen biết nên liền không phân biệt ngồi ở bên người bọn họ.

Tiết Dao Dao nào có cơ hội tiếp xúc với những thứ như vậy, đôi tay tới bàn phím, đều có điểm không biết nên như thế nào.

Ba bốn người bên chiến đội Tập Lị kia hoàn toàn không ý tứ muốn hỗ trợ, nói nói cười cười vào trò chơi.

Những loại chuyện giống vậy, kỳ thật vẫn là con gái giúp con gái tốt hơn.

Tiết Dao Dao đại khái cũng biết, đối phương sẽ không giúp nàng.

Bên ngoài mập mạp lại còn nghèo, đối một người ảnh hưởng xa xa không có như vậy rõ ràng.

Nàng cúi đầu, thử ấn bàn phím, vẫn là có chút quá sức.

Ngay lúc này, mọi người chỉ nghe một âm thanh kéo ghế nhựa vang lên.

Phó Cửu đứng lên, đi đến người ngồi bên cạnh Tiết Dao Dao sau đó ngón tay chỉ chỉ em gái còn đang cười kia: “Phiền toái đổi chỗ.”

Chiến đội Tập Lị cũng có nhiều người thích Phó Cửu, em gái đó hai má đỏ lên, còn tưởng cùng Phó Cửu: “Nhất định phải đổi sao? Tôi rất thích ở chỗ này.”

Phó Cửu cười, chợt hướng hạ thân tới, một tay chống hai cái lưng ghế, môi mòng nghiêng qua, lướt qua tai phải của cô: “Nhất định phải đổi.”

Động tác như vậy Tần Mặc đã rất quen thuộc rồi nhưng lúc này đây con người hắn toàn bộ vẫn đều là băng hàn.

Em gái kia bị như thế liền tránh ra chờ đến thời điểm nàng ngồi xuống, cũng không rõ ràng vì cái gì mà mình dễ dàng thỏa hiệp như vậy.

Bất quá Hắc Đào Z thật sự lớn lên rất đẹp trai một chút đều không giống bọn họ nói là người gay.

Em gái kia thay đổi chỗ ngồi, còn chống cằm nhìn Phó Cửu mỉm cười ngọt ngào.

Một màn này tự nhiên bị mọi người xem ở trong mắt.

Lâm Phong trêu chọc thổi tiếng huýt sáo: “Thật là lợi hại nha Z của anh, đây là tư thế tán gái cậu thường dùng à?”

“Làm gì có chuyện đó.” Phó Cửu chính là nói thật.

Nhưng không có người tin tưởng cô.

Lâm Phong càn rỡ gõ gõ bàn phím, ý tứ đơn giản là đang nói, chờ một lát trong trò chơi nói, anh trai đây có mấy chiêu dự phòng.

Phó Cửu chớp chớp mắt, cười gật đầu.

Tần Mặc vẫn còn đeo tai nghe, đôi mắt đen thẩm nhìn thiếu niên ngồi bên cạnh hắn đường cong hoàn mỹ cùng khuôn mặt tuấn tú nguyên bản bởi vì thiếu niên cách chính mình không xa nên cặp con người kia cuối cùng cũng khôi phục một tia ấm áp.

Chỉ là động tác tiếp theo lại làm tầm mắt băng lãnh của hắn trầm hơn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 278: Đại sát tứ phương

Phó Cửu ngồi xuống, chuyện đầu tiên cô làm cũng không phải chạm vào máy tính của mình, mà là xoay thân đi, nghiêng tới trình độ nhất định, cảm tay Tiết Dao Dao đang nắm con chuột, tiếng nói nhu hòa: “Giúp cậu quen thuộc ngôn ngữ nơi này, không bằng trực tiếp giúp cậu lập trình lại ngôn ngữ, về sau chúng ta dùng thói quen của người Hoa.”

Tốc độ tay của Phó Cửu thật sự rất nhanh, mặc dù là lấy tư thế như vậy, muốn phá giải được cũng không có vấn đề gì.

Trang bị trình tự được một lúc, chính là ngôn ngữ tiếng Trung của chúng ta.

Chơi game cũng không phải mỗi cái kiện đều sẽ dùng đến, cho nên mặt trái của trò chơi cũng không cần giải thích nhiều.

Chỉ cần đưa tài khoản cùng mật mã tiến vào trò chơi, thao tác liền sẽ không lại có bất cứ chướng ngại gì.

Tiết Dao Dao nhìn màn hình trước mắt, còn đang trong trạng thái kinh ngạc, Cử điện cư nhiên sẽ chú ý tới tình hình bên cô.

Liền thấy thiếu niên đã ngồi thẳng thân hình, đem tai nghe đeo lên, chậm rãi nói “Gặp vấn đề về ngôn ngữ thì hỏi tôi.”

Tiết Dao Dao ừ một tiếng, cũng tiến vào hình thức chuẩn bị chiến đấu.

Nơi này xác thật là nơi tốt để tăng lên thực lực của chính mình, Tiết Dao Dao có ý nghĩ của chính mình.

Cử điện bênh vực người mình, cô hoàn toàn để ở trong mắt.

Cũng chính là bởi vì như vậy, cô mới muốn cho chính mình trở nên càng cường đại hơn.

Tình huống hôm nay xảy ra như vậy, cô không nghĩ lại phát sinh lần thứ hai, cũng không muốn cho Cử điện thay cô xử lý.

Cử điện cũng có chính sự của chính mình.

Nếu thật sự có một ngày, khẳng định sẽ không giúp được Cử điện.

Chính mình không cường? Lại có tư cách gì giúp người ta.

Có chút thời điểm, ngay cả Tiết Dao Dao cũng không biết, dưới sự ảnh hưởng của Phó Cử, ý tưởng của cô đã xảy ra thay đổi.

Phải đối cha mẹ thật tốt, mặc dù là chính mình ở bên ngoài bị ủy khuất.

Muốn kiên cường một chút, mới có tư cách nói chính mình là một người hữu dụng.

Phó Cử xác thật đối Tiết Dao Dao vô cùng tốt, cái này cùng bản thân Tiết Dao Dao không có quan hệ gì, mà là chính bản thân cô muốn đối tốt với người em gái này một chút.

Hiếu chuyện, thiện lương, trung nghĩa.

Không sai, là trung nghĩa.

Trước mặt thì sống dễ dàng, sau mặt lại sống hòa thuận, không nói xấu ai thì hiện giờ càng ngày càng thấy ít.

Chỉ cần không phù hợp ý của mình, liền bán đứng người khác dễ như trở bàn tay.

Sẽ có nhiều người sẽ làm như vậy .....

Tại ngày đó, Tiết Dao Dao cởi đồng phục đưa cho cô, giúp cô che khuất vết máu phía sau.

Phó Cử liền biết, người này đáng giá để cô coi trọng.

Cô rất rõ ràng, có quá nhiều người, hiện tại là bởi vì cô là con trai mà thích cô.

Một khi cô khôi phục nữ trang, có khả năng gặp phải chất vấn cùng chán ghét của rất nhiều người.

Nhưng Tiết Dao Dao lại cái gì đều không có hỏi, chỉ là vẫn luôn bồi cô, yên lặng đi tới.

Cứ duy trì như vậy, trước nay đều không cần dò hỏi.

Lương Triều Vĩ ái mộ Lưu Gia Linh là như thế này.

Bạn bè gặp khó khăn mà đến giúp đỡ, cũng nên là như thế này.....

Bất quá, hình ảnh như vậy xem ở trong mắt người khác, liền biến thành ý tứ khác.

Rốt cuộc hiện tại Phó Cử còn ăn mặc nam trang, mỗi khi nghiêng đầu cùng Tiết Dao Dao nói chuyện, đều sẽ làm người ta cảm thấy thực thân mật.

Tần Mặc nghiêng mắt nhìn, khó có được tâm tư không có đặt hoàn toàn ở trên màn hình máy tính.

Thi đấu xếp hạng 1V1.

Một người khác, cũng không quen biết chữ hán tiếng Trung, liền ở kia bô bô đánh một câu văn, đại ý là đang nói: “Cậu như thế nào đứng lâu như vậy,

còn không đánh? Lại không đánh, tôi liền đánh cậu đến giọt máu cuối cùng. Đến lúc đó đừng có bỏ chạy lấy người.”

Những lời này của hắn vừa gửi đi.

Liền thấy trên màn hình một trận ánh sáng trắng nổ rộ, hắn còn chưa kịp xuất thủ, thì đã bị trực tiếp KO ở trên sân thi đấu.

Một chiêu?

Chỉ một chiêu hắn đã bị tên kia giết chết?

Đội viên chức nghiệp kia có điểm ngốc, lại liếc nhìn máy tính một cái, kia trên mặt biểu hiện đích xác thật là tiếng Trung, không phải cao thủ Đông Kinh bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 279: Chương 280

Khi nào thì điện cạnh Trung Quốc cũng trở nên lợi hại như vậy?

Đội viên chuyên nghiệp kia có phần hoài nghi, muốn xác nhận thân phận đối phương một chút, dù sao thì vẫn thường có vài người Đông Kinh(Tokyo) dùng tên chữ Hán.

Nào biết, ngay lúc này, liền nghe “Bang! ” một tiếng vang lên!

Người bên cạnh hắn hung hăng đập

phím, dùng tiếng Nhật nói: “Có lắm hay không, tốc độ nhanh như vậy? Ngay cả thời gian để tôi phản ứng cũng không cho, lại còn là tên chữ tiếng Trung!”

Đội viên chuyên nghiệp vừa nghe bạn mình nói, nghiêng người tới trước máy tính của cậu ta nhìn thoáng qua.

Lại là người Trung Quốc, xem không hiểu, chỉ xem hiểu mỗi cái danh hiệu: “Z? “

Phó Cửu chơi game xưa nay đều như vậy, 1V1 nhất quyết muốn tiêu diệt đối phương một cách nhanh chóng.

Chẳng qua làm Lưu Ly không rõ chính là, người đàn ông ngồi bên cạnh cô lúc này, tại sao lại đánh lại bất đồng với trước kia như vậy?!

Lười biếng tự phụ, không hoảng hốt không vội vàng, hắn, hôm nay là như thế nào?

Tần Mặc trong mắt đầy lạnh lẽo, thông qua các thao tác chuột cùng bàn phím, toàn bộ đều truyền tới trong trò chơi.

Ngay khi các đội viên Đế Minh thật vất vả mới tiêu diệt được một tên, thời điểm tính toán diệt tên thứ hai, liền thấy tên của đội trưởng nhà họ đã xuất hiện trên bảng xếp hạng diệt Nhật.

Vào bảng xếp hạng?!

Tuy chỉ là hạng 1V1, nhưng là cậu ta tới đây mỗi ngày như vậy thì các đội viên chức nghiệp sẽ nghĩ như thế nào!

Hơn nữa..... Tiểu Hắc Đào cậu ta đang làm cái quỷ gì, nếu không sao cũng mất trí như vậy, lại cùng đội trưởng xếp hạng liền sát thứ nhất!

Lâm Phong nghiêng đầu, hướng Phó Cửu bên này nhìn sang, gõ gõ tai nghe, ý là muốn Phó Cửu nghe thấy giọng nói.

Phó Cửu một bên thao tác trò chơi, một bên không quên thấp giọng mở miệng: “Làm sao vậy? “

“Cậu cùng đội trưởng sao lại thế này? Đây là muốn đem người ép điên sao? “Lâm Phong đề thấp giọng nói:” Ở trước mặt các cô em, chừa lại cho anh trai chút mặt mũi, không cần đẹp trai quá, bằng không lát nữa tôi biết ra tay như thế nào? “

Phó Cửu nhẹ nhàng cười một tiếng:” Em chơi game quả có nhanh, tí nữa em sẽ chậm lại. “

”Kỳ thật cậu còn chấp nhận được, như thế nào hôm nay ngay cả đội trưởng đều như vậy?! “Lâm Phong thở dài một hơi:” Anh ấy ngày thường, phong cách đâu phải như thế, chẳng lẽ biện pháp các em kích thích, cũng áp dụng được với đội trưởng? Lưu Ly thật đẹp, đội trưởng vậy mà khuất phục? “

Phó Cửu nghe nói như thế, hướng bên tay trái cách đó không xa nhìn qua.

Tần Mặc đang di chuyển con chuột, tay trái đặt trên bàn phím hoạt động qua lại, đầu ngón tay gõ xuống thật nhanh, làm người khác khó mà thấy rõ động tác của anh.

Cẩn thận nhớ lại, Phó Cửu vẫn là lần đầu tiên đại thần chơi game nghiêm túc như vậy.

Rất tuần tú.

Ngón tay cũng đẹp.

Chẳng trách sẽ có nhiều người muốn xem đại thần phát sóng trực tiếp như vậy!

Cùng nhân viên chuyên nghiệp đích xác không giống nhau

Huống chi gương mặt tuần mỹ của ác ma kia, vô luận khi nào, cũng cho người ta cảm giác cao quý khó nói thành lời.

Chỗ ngồi của đội trưởng cùng với bọn họ, hai vị trí cũng không giống nhau, ở giữa còn có khe hở một người đi vừa, đây là đặc thù của mỗi đội trưởng chiến đội.

Đại khái là đánh quá chuyên chú, vài ngọn tóc màu đen từ trên đầu hạ xuống, theo sau động tác lúc này của người đàn ông, mạnh mẽ đến mười phần.

Phó Cửu không khỏi nhìn nhiều thêm chút, lại không dễ dàng mà bắt gặp ánh mắt của người đang ngồi bên cạnh Tần Mặc lúc này.

Cái này cũng không kỳ quái, đầu sao từ lúc Tần Mặc bắt đầu trò chơi đến bây giờ, Luru Li liền không có bắt đầu một ván trò chơi, mà là vẫn luôn ngồi nhìn người đàn ông đang ngồi bên cạnh cô ta.

Bởi vì chỉ có lúc này, ánh mắt si mê của cô ta mới không bị ai phát hiện.

Chỉ là không nghĩ tới, thiếu niên cũng sẽ quay đầu qua.

Cho nên hiện tại lúc ánh mắt hai người giao nhau, Luru Li cũng không biết tại sao, liền cảm thấy cái nhìn đó đối với cô ta mà nói có hơi chướng mắt.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 280: Hiểu rõ với tâm của Phó Cửu

Luru Li không khỏi chớp mắt.

Thông thường, phản ứng theo bản năng của con người mới là chân thật nhất.

Một khắc kia, cô cũng không có khống chế được cảm xúc của bản thân, trong ánh mắt khó che dấu sự không thích, cứ như vậy truyền sang cho thiếu niên.

Phó Cửu chỉ nhướn mày, vô cùng có ý tứ nhìn Luru Li liếc mắt một cái.

Một cái liếc mắt kia làm cho Luru Li nhanh chóng phản ứng lại, đáng vẻ cô ta lúc này không được tự nhiên, lập tức nở nụ cười, còn mang theo một tia ngượng ngùng, tựa như chẳng qua chỉ là bị Phó Cửu nhìn thấu chút tâm tư cô ta yêu thầm Tần Thần, còn lại cái gì cũng đều không có.

Cô gái như thế, vô cùng thông minh, sẽ không để bất kì kẻ nào nhìn thấu cô ta.

Như vậy thì đã sao, Phó Cửu là trọng sinh mà đến, vốn đã tiếp xúc với nhiều người, hơn nữa còn là phụ nữ.

Phụ nữ hiểu rõ phụ nữ nhất.

Cô gần như có thể khẳng định, trên thực tế vị đội trưởng Luru Li này, cũng không hề rộng lượng giống như lời đồn đại, ngược lại cô ta cũng không hề thích mình, thậm chí có thể tính là trên cả chán ghét, nhưng ở trước mặt mọi người, lại biểu hiện ra giới giang, rộng lượng vô hạn.

Phó Cửu đem ánh mắt thu trở về, tầm mắt dừng ở trên nhân vật trò chơi cô đang tự mình thao tác.

Cái chiến đội hữu nghị này, đối với bọn họ cũng không thân thiện.

Bọn họ cũng không phải nhằm vào Đế Minh.

Mà là nhằm vào cô cùng Tiết Dao Dao.....

Đội trưởng đặc như thế này, đội viên khẳng định càng là như thế.

Phó Cửu nghĩ đến đây gio tay lên, đối mặt trò chơi chính là một kẻ tàn sát rộng rãi!

Mặc kệ đối phương nhìn các cô như thế nào, tốt nhất đem loại ý nghĩ này cất kỹ trong lòng, không cần có bất kỳ hành động gì.

Nếu không nói, cô cũng sẽ không cho người nào đó lưu lại mặt mũi.

Chính cô cũng là con gái nha, cũng không cần thương hương tiếc ngọc.

Thời gian từng chút một trôi qua, không có người nào chú ý tới một ánh mắt đối diện ngẩn ngui như vậy.

Lương bí thư đứng phía sau ở Tần Mặc, lực chú ý của anh ta toàn bộ đều tập trung ở trên tay trái của đại thần.

Trên tay Tần tổng còn có thương tích, không thể chịu thời gian dài như vậy, huống chi hôm nay Tần tổng phá lệ chủ động công kích..... Đây rốt cuộc là vì sao?

Lương bí thư có phần nghĩ không ra, bất quá hần nhìn thời gian ừ, không sai biệt lắm sắp đến thời điểm một giờ, hần lập tức hô ngừng, chính là lo lắng tay trái của Tần Mặc vượt quá sức chịu đựng.

Đám người Lâm Phong còn không có chơi đã, toàn bộ đều quay đầu lại hướng Lương bí thư bên này nhìn tới.

Lương bí thư khẽ cười nói: “Đã 5 giờ rồi, thật vất vả hai đội mới gặp mặt, đi ăn cơm chiều tụ tập một chút, tôi đã sắp xếp phòng ăn, Luru Li tiểu thư, xin mời.”

Ở bên ngoài, đương nhiên là ưu tiên khách.

Các cô gái cũng thích loại đãi ngộ này, tất cả buông trò chơi xuống, đứng lên.

Chiến đội Đế Minh bên kia mọi người cũng đều đói bụng, muốn ăn thịt, mà không phải là mấy cái thức ăn đơn giản trên máy bay kia, thu dọn đồ đạc, thu dọn đồ đạc, rút lui thật nhanh.

Thế cho nên chiến đội Anh Chi Luru nhận được tin tức lúc chạy tới nơi này, đội tập huấn đã không thấy một người Hoa nào.

Chỉ là sức ảnh hưởng của hai người Tần Mặc cùng Phó Cửu tạo ra vẫn còn lưu lại.

“Quá lợi hại!”

“Là chiến đội Hoa Hạ sao?”

“Chắc vậy, cũng không biết ngồi một loạt ở đâu?”

Bên này mặt khác chiến đội Đông Kinh vẫn còn người ở lại tìm, thì nhìn thấy người mặc chiến phục của Anh Chi Luru đi đến.

Ở Đông Kinh, sức ảnh hưởng của Anh Chi Luru tương đương với sức ảnh hưởng của Đế Minh ở giang thành.

Cho nên thời điểm khi bọn họ đi vào, toàn bộ những người còn lại của chiến đội đều chấn động.

“Anh Chi Luru, bọn họ làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này?”

“Không rõ lắm, có điều bọn họ thoát nhìn thật sự rất mạnh cùng với chiến đội của chúng ta một chút đều không giống nhau!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 281: Đông Kinh đối địch

”Khẳng định là rất mạnh, nghe nói bọn họ đã vào trận thi đấu cả nước, vẫn là danh lấy thành tích đứng đầu khu vực.”

”A! Trận thi đấu kia tôi cũng xem qua, đội viên cũ đều không có lên sân khấu, chỉ dựa vào đội viên mới liên phát huy như thế, năm nay anh chỉ lưu thật là sâu không lường được. “

“Nghe nói lần trước cùng Hoa Hạ thi đấu hữu nghị, bọn họ cũng là hoàn toàn áp chế đối phương, chẳng qua chiến đội Hoa Hạ đều là các em gái, này ..... Các cậu đều hiểu được đi.”

Tiếng người ồn ào, người một câu ta một câu nghị luận.

Đội trưởng Anh chỉ lưu lại không có để ý, mà là nhìn một lúc, sau hỏi người bên cạnh: “Nghe nói nơi này có hai đội viên Hoa Hạ sẽ lên chơi, đúng không?”

“Xác thật có hai người!” Người Đông Kinh kích động lên tiếng, ngữ điệu liên giọng lên: “Bất quá hiện tại giống như không còn nữa, trong trò chơi không thấy được bọn họ.”

Các đội viên của Anh chỉ lưu nghe vậy, nhũn nhũn nói: “thật là đáng tiếc.”

Bọn họ còn muốn nhìn xem, rốt cuộc là ai ở chỗ này, ra oai phủ đầu với chiến đội Đông Kinh.

Anh chỉ lưu lần này có ba trận thi đấu hữu nghị.

Trận đầu đã so qua.

Hiện tại còn hai trận nữa.

Trong đó, nghe nói là cùng Hoa Hạ - chiến đội đứng đầu cả nước so tài.

Vì thế, anh chỉ lưu bên này còn tưởng rằng chiến đội lúc này mới đến là chiến đội Trương nam.

Bọn họ cũng không có suy xét, bởi vì người Nhật Bản mặc kệ bề ngoài biểu hiện khiêm tốn cỡ nào, trời sinh huyết mạch cao ngạo ra sao.

Ở trong mắt bọn họ, nếu không phải đứng đầu, đều không đủ tư cách đi so sánh cùng bọn họ.

Mặc dù là, bọn họ biết ở chiến đội bên kia, có một đội trưởng đã từng bại bởi người kia.

Nhưng vậy thì thế nào?

Xếp hạng thi đấu đơn xong, lúc sau là hai người đấu, tiếp theo là đoàn đội đấu.

Trừ bỏ một người, bọn họ không chắc.

Dư lại hai trận, để mình cùng bọn họ căn bản không phải cùng một cấp bậc.

Huống chi hiện giờ đội trưởng đã thành người Đông Kinh duy nhất tài giỏi trong điện cạnh, vô luận là tốc độ tay hay là kỹ năng đều tiến lên một tầng rất lớn.

Mặc dù là đối phương đã từng đánh bại đội trưởng.

Hiện tại cũng không có khả năng là đối thủ của đội trưởng .....

“Hắn là Trương nam đi. “Nói chuyện chính là đội phó của anh chỉ lưu, hấn cười, mang ra vài phần soái khí: “Tốt chuẩn bị chiến đấu đi.”

Đội trưởng Anh chỉ lưu trầm ổn ừ một tiếng, mang theo đội viên đi ra tập huấn.

“Đội trưởng Sơn Khẩu. “Đội viên đứng ở cạnh mở miệng, trong đó một cái cà lơ phất phơ vỗ vai nói:” Chúng ta muốn ở chỗ này luyện tập, các người đi về trước đi. “

Sơn Khẩu quay đầu tới, nhìn lướt qua chiến đội bọn họ năm nay vừa mới tiếp nhận vị vua mới này, trầm thấp nói “: Tu nhị, không được gây chuyện. “

“Như thế nào sẽ. “Người tên tu nhị kia chậm rãi cười.

Nhóm chiến đội Đông Kinh, xác thật là thích ở chỗ này luyện tập tốc độ tay.

Cho nên Sơn Khẩu cũng không có ngăn cản đội viên của mình.

Chỉ là chờ đến đại bộ phận đi rồi, ánh mắt Tu Nhị lập tức thay đổi.

Người này vốn dĩ rất hung ác, thời điểm chơi thi đấu xếp hạng, là có thể nhìn ra được trong thân thể hắn có tổ chất thô bạo.

Đồng Kinh là bọn họ mở ra, sao có thể làm những cái đó, cái gì cũng đều không hiểu, người Hoa Hạ lại tỏ ra nổi bật?

Đi rồi thì thế nào.

Cuối cùng cũng phải quay về.

Hắn liền ở chỗ này chờ.

Phải cho toàn đội Hoa Hạ một cái giáo huấn trong trận đấu đầu tiên!

Trên thực tế, một đám người để mình cũng không có rời đi .....

Lương bí thư đã sớm an bài tốt, người tới phía trước tập huấn mà phụ cận lại có nhà hàng kiểu Trung Quốc, như vậy ăn xong cơm, lúc sau còn có thể tiếp tục huấn luyện.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 282: Không thoải mái

Vô luận Lưu Li là người như thế nào, một câu này của cô xác thực là rất đúng.

Hiện tại thứ quan trọng nhất đối với chiến đội Đế Minh chính là thời gian.

Bởi vì ở trong đội có bốn người mới ra nhập còn chưa từng đánh phối hợp với nhau bao giờ.

Dựa trên tình huống bây giờ chính là đội hình không có biến hóa.

Nếu muốn hoàn toàn phát huy được tác dụng của mỗi người, cần thiết phải biết phối hợp.

Nhưng thời gian lại không cho phép điều đó.

Nguyên bản Tần thị điều động nội bộ cũ lại trước thi đấu là vì muốn ma hợp.

Nhưng ai cũng không nghĩ tới Tần Mặc sẽ đem tư cách trùng cử hủy bỏ.

Cho nên không chỉ là người ngoài, ngay cả Lương bí thư cũng không hiểu lắm tại sao trong thời điểm này Tần Mặc lại quyết định như vậy.

Nhưng Phong Dật thật ra lại tương đối xem trọng cách làm này, còn khen thưởng một câu: “Tục ngữ nói rất đúng, không phá thì không xây được, Đế Minh thành lập lâu như vậy, cũng vào thời điểm này làm ra một chút ngoài dự kiến mới được.”

Xác thực là ngoài dự kiến. Rốt cuộc là đội viên mới, dự thi kỳ lục thiếu, đối thủ phân tích số liệu bọn họ liền ít hơn.

Nhưng đồng dạng, ma hợp là chuyện lớn.....

Lương bí thư lại là người xem toàn bộ lợi và hại vào trong dự kiến.

Mà thân là người chức nghiệp của chiến đội, chuyện này hắn rõ ràng hơn ai hết.

Một lúc sau đồ ăn đưa lên, Tập Li ở bên này cười khẽ lên tiếng, giống như vô tình đối mặt với Phó Cửu nói: “Người kia thi đấu chúng ta đều đã xem, thật sự quá xuất sắc, bất quá những người đó đúng là quá non, bị cậu dùng một cái điệu hồ li son đánh cho luống cuống tay chân, nếu không đám người kia cũng không có khả năng ở đối mặt với người mới như cậu không có chút phản kích, lực chú ý hoàn toàn bị dời đi. Vẫn là Bắc Đại lợi hại, một người đầu lại toàn bộ lực công kích đối phương, còn khiêng lâu như vậy. Có một cái đại thần như thế chống đỡ ở phía trước, trận đấu mới hẳn là dễ dàng chiến thắng đi?”

Những lời này có ẩn ý, đơn giản là đơn nói, những người mới có một trận thắng lợi xuất sắc, trọng điểm đều ở trên người Ân Vô Dục, trên thực tế chiến lược của Phó Cửu đúng tốt hơn một chút, vẫn là căn cứ vào năng lực của đối thủ bị đồ ăn hấp dẫn.

Phó Cửu nghe lời nói kia, môi mỏng ngoéo một cái, gắp một miếng thịt bỏ vào miệng, ý vị nói: “Là thật dễ dàng.”

Ân Vô Dục mày nhíu lên, tuổi hắn là lớn nhất, hơn nữa trước kia tại chức nghiệp chiến đội gặp bị rất nhiều phản bội, trên thực tế gặp một ít đội viên chức nghiệp trung gian hắn cũng không thể nào thích được

Chính là bởi vì thời điểm bọn họ nói chuyện đã hình thành một loại quán tính, có gì không làm tổn thương nhau nói nhanh, ở thời điểm khen một người lại hạ thấp người khác thì sẽ không nói.

Thiếu niên ở trong cảm nhận của hắn ra sao, chỉ có hắn là người rõ ràng nhất.

Nếu không phải là Hắc đạo Z, hắn sẽ không đánh lại liên chức.

Hắn thật sự không rõ cái người trong chiến đội Tập Li này là như thế nào, còn ở đó bày ra vẻ mặt mình nói trúng rồi.

Nhưng người khác căn bản sẽ không bao giờ nghĩ mấy cô ta nghĩ tới những cái đó.

Huống chi Hắc đạo Z có năng lực, còn cần chứng minh sao?

Trận giết người ở khu C, Trừ bỏ Tần Mặc ai còn đạt được thành tích như vậy nữa?

Nữ nhân này có phải hay có mắt không có tròng?

Mặc dù là người mới cũng phải có thao tác mới có thể làm toàn quân bị giết được.

Hắn hiện tại cũng đã rõ ràng, Tiểu đội trưởng hỏi Lương bí thư: “Bọn họ thật sự là chiến đội hữu nghị”

Đại lão gia đương nhiên sẽ không cùng đối phương so đo này nọ. Nhưng những lời nói kia quả thực nghe không thoải mái.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 283: Khinh người

Mặc dù là có thành ý nhưng cũng đều là muốn nhắm vào. Huống hồ lại là lão bằng hữu, bình thường đánh quái cũng không thêm đề ý.

Cho nên chiến đội của Đế Minh cũng không cảm thấy câu nói kia là không có ý tứ gì. Cái này cùng với chỉ số thông minh cũng không có quan hệ gì. Mà cái loại người nhiệt tình bên ngoài nhưng lại che dấu cái mơ hồ tính toán bên trong thích thì có chính mình mới hiểu rõ.

Còn có những người chiến đấu cùng Phó Cửu rồi cùng nhau chuyển thành tình đồng đội cảm giác lại rõ ràng hơn.

“Đúng rồi, Dao Dao đâu, có phải hay không cũng không có trải qua việc huấn luyện?”

Một cô gái ngồi bên cạnh Tiết Dao Dao nhào người qua, đề thấp giọng nói chỉ để có hai người bọn họ mới có thể nghe được: “Lát nữa ăn cơm nước xong, tôi sẽ dạy cho cô, cô trước kia vẫn luôn đánh linh tinh, đối với chiến đội cũng chưa phối hợp tốt, một số vấn đề vẫn cần chú ý một chút, dù sao chúng ta cũng cùng chiến đội, cô có cái gì không hiểu đều có thể hỏi, còn có điều kiện của cô bọn tôi cũng biết, có cái gì cần được hỗ trợ cũng có thể tìm chúng tôi, tất cả mọi người đều là nữ, không giống bên kia toàn là nam sinh, trong lòng cũng không để ý đến những chuyện này.”

Đối với bản thân của Dao Dao đoạn nói chuyện kia cũng không có vấn đề gì. Chỉ là sau đó cô gái kia lại tiếp một câu: “Về sau thích cái gì đều có thể nói với tôi, nhưng tôi có chút không thích người khác trước khi nói chuyện lại không chào hỏi lại còn chạm vào đồ của chúng tôi, cô ở trường chẳng lẽ không học cách nói chuyện với chạm vào đồ người khác không cần xin phép sao.”

Phanh một tiếng!!!

Tiết Dao Dao liền đứng dậy. Những người khác đều không biết nguyên nhân, chỉ thấy cả khuôn mặt cô đỏ rực, hàm răng nghiến chặt: “Cô nói những lời này là có ý gì?”

Tiết Dao Dao trước đó còn tự khuyên chính mình, mặc dù biết đối phương có chút khó tính nên cũng không đi gây chuyện để dẫn đến xung đột.

Một khi chuyện mà nháo nhào xảy ra thì lại mang thêm phiền toái cho Phó Cửu. Chẳng sợ đến lúc đó mọi người sẽ kêu nàng xấu, kêu nàng béo. Dù sao trong trường học cũng đã nghe rất nhiều.

Nhưng đối phương lại cố tình nói cô một câu khiến cô không thể nhịn được nữa

TRỘM

Cô gái kia ý là đang nói “Cô nghèo như vậy, nhìn được cái gì liền nói cho tôi biết, chúng tôi sẽ bỏ thí cho cô, nhưng cô không nên ăn trộm đồ của chúng tôi.”

Tiết Dao Dao cho rằng trải qua lần phỏng vấn đó sự tình đã được làm rõ ràng mới đúng. Nhưng đôi khi lại không phải như vậy.

Một số người nhìn cô là cái dạng nào, cô chính là cái dạng gì. Không có bất luận lý do gì chỉ vì nhà cô nghèo cho nên theo phương diện này cũng không phải không có khả năng.

Tiết Dao Dao hối hận nhất chính là đã nhặt được đồ và trả lại cho người mất... Cái người mất của đó lại là cô gái trước mặt nhưng lại nói ý là: “ Cô chính là thích món đồ của tôi, cho nên mới đi lấy trộm, lấy trộm rồi còn sợ bị phát hiện mới đem nó quay trở lại để trả nữa.”

Vì cái gì, trên thế giới có nhiều người như vậy, nhưng đây lại là cái dạng gì. Tiết Dao Dao không rõ, tức giận cùng với áp lực làm nàng nhìn tới cực điểm, đến giờ đã bộc phát.

Toàn bộ nhà ăn đều hướng về phía bên này xem để xem, mang theo ý không tán thành. Chiến đội Đế Minh đều là ngọc ngách.

Rất cuộc là lời cô gái kia nói với Dao Dao lại không có ai nghe được. Tiết Dao Dao nhìn những cái đầu ngoài kia quay lại nhìn, nhìn không được nắm chặt cổ tay.

Có lẽ cô bây giờ ở trong mắt mọi người chính là cái loại người vừa béo vừa xấu không có tố chất lại còn nghèo.

Nhưng mọi người không biết là cô đã nhìn đến mức không chịu nổi nữa rồi..

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 284: Cử gia nổi giận!!!

Tiết Dao Dao ngồi đối diện với mỹ nữ của chiến đội Tập Lị, lại một bộ dạng kinh hãi, rất sợ sệt rút vai lại.

Hơn nữa cô có vóc dáng nhỏ nhỏ xinh, cùng nói chuyện với ai đều rất tự tin, nhưng bây giờ lại co rút lại, ngược lại làm cho người khác thấy cô đã thành một con người khác, Tiết Dao Dao ở đây vô cớ gây rối khinh thường người khác.

Ai đều không rõ ràng lắm là tình huống như thế nào.

Lần này ngồi ở bên cạnh Tiết Dao Dao ngoại trừ em gái kia thì không có người khác

Bởi vì bàn ăn là hình chữ nhật, đồ ăn lại là của Trung Quốc, mọi người chú ý nhất chính là mỗi người một phần, cho nên đội viên nam đều ngồi ở phía đối diện, trong đó cũng bao gồm cả Phó Chấn cùng với Phong Thượng.

Phong Thượng nhìn thấy sự tình, phản ứng đầu tiên chính là đi kéo tay Tiết Dao Dao, bảo cô trước tiên hãy ngồi xuống.

Tiết Dao Dao cũng nghe lời mà ngồi xuống, biểu tình lại không có chút nào khoan nhượng.

Thậm chí Phong Thượng có thể cảm giác được cô bởi vì nhìn nhìn nhiều rồi giờ mới lên đến cực hạn, ngón tay run rẩy.

Phong Thượng không phải là đi xem xét người khác, nhưng hắn biết, nếu không phải thật sự là có ủy khuất thì Tiết Dao Dao làm sao lại biến thành cái dạng này.

Hắn thậm chí còn có thể đồng cảm như bản thân mình cũng đang bị như vậy, hắn muốn hỏi Tiết Dao Dao làm sao vậy.

Nhưng mà, chưa đợi ai mở miệng.

Cô em gái bên cạnh kia, hốc mắt đều đã đỏ: “Này... Tôi có nói sai cái gì sao? Nếu là bởi vì tôi nói mà làm lòng tự trọng của cô bị tổn thương, tôi sẽ xin lỗi cô. Chính là tôi chỉ muốn chỉ đạo cô chơi trò chơi tuyệt đối là ý tốt, không chỉ là tôi, chiến đội của chúng ta tất cả mọi người đều biết, một người mà không chịu qua sự huấn luyện của đội viên, đột nhiên gia nhập vào chiến đội để mình, sau đó đi tham gia trận đấu trong cả nước sẽ không phối hợp tốt với đội viên khác, tôi và cô nói chuyện này đó, hoàn toàn là bởi vì chúng ta ở cùng một chiến, càng không nghĩ đến trình độ của bọn họ có thể đều lui về phía sau, tôi...”

Lâm hiểu đồng đem mỹ nữ kia hướng về bên cạnh mà lôi kéo, thanh âm có chút thay đổi quay sang Tiết Dao Dao nói: “Chúng ta là đã chêu ai chọc ai, không nghe ý kiến của người khác tôi còn chưa nói, đây chính là tác phong của đội viên mới trong đế minh?” “

Tiết Dao Dao hận cực kỳ, nhìn người em gái kia, là do số cô quá thấp, như thế nào lại đòi trắng thay đen mà nói.

Cô hít một hơi sâu, cũng không biết phải nói cái gì nữa.

Cô sẽ không diễn, càng không muốn để mọi người nhìn thấy mà thương hại cô.

Nhưng cô vẫn phải cắn răng nói ra một câu: “Không cần lấy gia đình của tôi mang ra làm tình huống để nói, cũng không cần phải bôi nhọ tôi làm gì. “

”Bôi nhọ?” Người em gái kia tròn tròn hai tròng mắt...

Lưu li kéo tay em gái kia về phía mình một chút, giả vờ giáo huấn: “Dao Dao cùng với chúng ta không giống nhau, hàng ngày cô thường tiếp xúc với nhiều hoàn cảnh so với chúng ta đều rất bất đồng, người nói chuyện nên biết chú ý một chút.”

Nói xong lại hướng về phía Tiết Dao Dao cười cười: “Thật không dám nghĩ tới, Dao Dao là như vậy mà lại miễn cảm với một nữ hải tử, gia đình cũng không nên mang ra để tùy ý mà nói, bất quá Dao Dao, người khác nói có một ít, cũng không thể nói người đó đối với cô là có ý, cô về sau cũng không cần xúc động như vậy toàn bộ nhà ăn mọi người đều đang xem chúng ta ở bên này.”

Như vậy là có lý do, Tiết Dao Dao căn bản là không còn có cách nào để phản bác.

Cô lúc này mới phát hiện, vừa rồi người kia là châm chọc mình một lúc sau lại trả vờ vô tội.

Mà người ngồi trước mặt đội trưởng lại là --- Lưu li mỹ nhân

Sự tình rõ ràng là không phải như kia, lại bị người kia nói thành một cái bộ dáng khác.

Tiết Dao Dao có chút tuyệt vọng, ngón tay rũ xuống.

Sau đó ở ngay lúc này.

Phó chín lại đứng lên, một tay để vào túi quần, đôi mắt nhìn cái người kia khóc, khóe miệng nhếch lên: “Tôi cũng là người mới, không thì cô có thể chỉ đạo một chút được không?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 285: Vòng một

Phó Cửu nói ra những lời này làm cho tất cả mọi người đều yên lặng.

Lương bí thư mới đầu còn muốn mở miệng, cũng không biết là vì cái gì, đã bị lời nói của Phó Cửu làm ngẫn người, thu hồi những bước chân vừa muốn bước ra.

Đôi mắt đỏ ửng của người em gái kia cũng đã tan biến, ngón tay cầm chặt, quay đầu xuống nhìn đồng đội của cô, ánh mắt nhìn thoáng qua đội trưởng Lưu li.

Lưu li liếc đôi mắt lên nhìn vào người thiếu niên trước mặt, tâm tư linh hoạt nói rất tự nhiên lại hào phóng: “Cái gì là chỉ đạo hay không chỉ đạo, Đế minh cùng Tập lị đã rất nhiều năm như vậy là đội chiến cũng rất ăn ý và lộng hành khi thi đấu.”

Chiến đội Đế Minh bên kia mọi người cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.

Bọn họ nhìn đến cùng cũng là thấy Tiết Dao Dao tự nhiên phát hỏa, còn lại thật sự là không có sự phán đoán nào.

Cho nên không thể không thừa nhận lời nói của Lưu li cũng không hề sai, tại thời điểm thi đấu rõ ràng là không hòa hợp.

COCO vươn tay ra lôi kéo Phó Cửu, rõ ràng là muốn Phó Cửu ngồi xuống trước, có chuyện gì thì cứ từ từ mà nói.

Phó Cửu chậm rãi nhắm lại mắt, không thấy có chút nào là muốn rút lại lời nói.

Lưu li cười khề, còn tưởng tiếp tục nói ra cái gì.

Ở ngay lúc này, phía đối diện đột nhiên vang lên một tiếng nói trầm thấp: “Không phải vừa rồi còn nói thắng bại hay không thì cũng không có quan hệ gì chỉ cần cảm thấy hấn không có năng lực là được. Nếu đã như thế này, vậy thì chỉ đạo... chỉ đạo hấn đi.”

Ai cũng không nghĩ đến Tần Mặc lúc này đột nhiên lại mở miệng.

Ngay cả Lương bí thư cũng không khỏi hướng về phía tổng tài của bọn họ bên này nhìn thoáng qua.

COCO lại càng không rõ hành động lần này của đội trưởng là gì.

Đội trưởng thông minh như vậy, sao lần này lại không rõ ràng... có thể sẽ ảnh hưởng đến quan hệ của hai đội chiến.

Biểu tình của Luru li càng ngày càng cứng lại, có chút không tin nhìn vào gương mặt tuấn mã hoàn hảo kia.

Thông thường những lúc này thế này, nam nhân đều sẽ không quản lý nhưng lần này là vì cái gì...

Tần mặc không có nói nữa, dựa người vào sau ghế, tư thế lười biếng cũng có chút lãnh đạm, có thể thấy được những lời nói kia cũng không phải là tùy tiện nói ra.

Lâm hiểu đồng người này ngữ văn là không tốt lắm, hơn nữa ngữ khí Tần Mặc rất lãnh đạm, ở trong lòng cô trực tiếp cười như nở hoa.

Phó thiếu gia, ngay cả Tần thần mà nói thì năng lực cũng không được, chỉ làm người chỉ đạo hần.

Xem ra, Tần thần cũng đã sớm nhận nhìn đủ rồi cái này ở trong truyền thuyết là “Hắc đào Z”.

Lâm hiểu đồng cười lạnh một tiếng.

“Hiện tại như thế là rất tốt” Tần thần lên tiếng.

Vậy thì các cô cũng không cần khách khí!

Vừa rồi mắt của Lâm hiểu đồng còn đỏ bừng nhìn thoáng qua.

COCO ngây ngô cười nói: “Nếu Tần thần đã nói như thế, vậy thì hãy chỉ đạo một hồi đi, hữu nghị đệ nhất, thi đấu đệ nhị, nếu tôi thắng, thì Phó Thiếu không cần phải để ở trong lòng.”

“Đương nhiên.” Phó Cửu đang nói những lời này nhưng ánh mắt lại hướng về phía Tần mặc.

Tần mặc cũng không có biểu tình gì, ngón tay cầm chén trà lên để thưởng thức nhưng khuôn mặt vẫn lạnh băng.

Vòng 1 thi đấu xếp hạng.

Địa điểm gần nhất để chơi trò chơi chính là khu tập huấn.

Các đội viên đều trở lại chỗ ngồi phía trước của chính mình, vào trò chơi để điểm danh...

Lúc này tâm tình của chiến đội Đế Minh rất phức tạp.

Tập lị chiến đội cũng có hai ba người là nữ, cảm thấy hôm nay không khí rất bình thường nhưng lại quý dị.

Trước kia hiểu đồng rõ ràng là không phải như thế.

Có lẽ là Tiết Dao Dao cùng Phó Cửu thật sự làm người ta quá chán ghét?

Nói cách khác, hai ba người nữ của chiến đội Tập lị kia thật sự không hiểu được vì cái gì mà mới tiếp thu được một ít như vậy mà đã chỉ đạo ra thi đấu...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 286: Canh hai

Các nàng hoàn toàn tin tưởng năng lực của Rose.

Là thành viên chính thức của chiến đội Tập lị, Rose không chỉ là có fan ở Giang thành. Mà phạm vi cả nước cũng có lượng fan nhất định.

Lực công kích của nàng rất mạnh, trái ngược với bề ngoài, thao tác cũng sắc bén.

Dù gì Hắc Đào Z cũng là người mới, đây cũng chỉ là thời điểm mở đầu.

Đối thủ yếu, mới có thể thấy Hắc Đào Z có bao nhiêu lợi hại.

Trên thực tế, người như vậy trên cả nước cũng không hiếm.

Tập li chiến đội mỗi người có suy nghĩ của họ.

Cho nên, trận thi đấu tạm thời này, theo các nàng, Côi Côi sẽ thắng Phó Cửu.

Nhưng mà, các nàng ai cũng không để ý. Thiếu niên tóc bạc mang tai nghe lên trong nháy mắt, cả người dường như thay đổi.

Cặp mắt không còn phảng phất nụ cười duyên dáng, mà là đen hoàn toàn.

Vì vậy, mang theo hương vị khát máu.

Côi côi cũng không có chiến lược. Nàng là cảm thấy đấu với một người mới, chỉ cần có cảnh giác là được.

Mặc dù người kia là người đầu tiên giết vua, nhưng cũng chưa đánh chuyên nghiệp nhiều.

1V1, không có ai che chắn cho hắn.

Lấy lực công kích của mình, Hắc Đào Z tuyệt đối chịu không quá năm phút đồng hồ!

Côi Côi đếm ngược mong chờ trận đấu này.

“Bắt đầu rồi.”

Chỉ thấy trên đầu nhân vật trò chơi Hắc Đào Z, kỹ năng tung ra đến choáng váng.

Côi côi theo bản năng muốn tránh né, để tránh bị trúng chiêu.

Xuỵ, trè con? Rose thao tác nhân vật của mình, nghiêng người đi. Lúc sau, kinh thường cười một tiếng.

Nhưng mà, nàng không nghĩ chính là chỗ trống bên trái đột nhiên xuất hiện một bóng người!

Hai trông mắt Rose đều trừng lớn!

Rốt cuộc là hắn chạy đến bên này khi nào?

Hoàn toàn không nhìn thấy, thậm chí không nhận thức được.

Quá choáng váng, còn có thể tiếp tục công kích?

Trước nay Rose chưa từng gặp chiêu nối tiếp chiêu như vậy.

Hắc Đào Z..... Rốt cuộc tốc độ tay của hắn nhanh đến mức nào?!

Không chỉ là Rose, ngay cả các tuyển thủ của Tập li chiến đội tay đều nắm chặt con chuột phải!

Cặp tay Phó Cửu thon dài cặp còn lướt trên bàn phím, âm thanh gõ có tiết tấu, chọn một thanh kiếm.

Trên màn hình chợt lóe, thân thể Rose bắn ra một lượng máu lớn, thanh máu trực tiếp bị rút một nửa!

Nhưng điều này không phải quan trọng nhất.

Quan trọng nhất chính là, cùng lúc đó, Phó Cửu còn có thể đánh ra một câu: “Còn lại một nửa máu, ta sẽ giết từ từ, tiếp theo, ta muốn đánh bên phải.”

Rose vừa thấy mấy lời kia theo bản năng muốn khởi động phòng thủ.

Nhưng tưởng tượng là một chuyện, hành động lên lại là một chuyện khác.

Nàng chưa kịp khởi động.

Trên người lại nhiều một vết thương. Máu lại giảm xuống một nửa.

Nhưng ở ngay lúc này. Ai cũng không hiểu, vì sao Phó Cửu lại dừng tay.

Quay đầu nhìn, quả thật thiếu niên không hề công kích, mà đang ngậm kẹo que. Trên tay nắm con chuột, khóe miệng cười nhạt mang theo tà nịnh mười phần.

“Mau hồi máu! ‘Lâm Hiểu Đồng nhện không được lớn tiếng nhắc nhở Rose đã bị chém ngốc.

Theo quy tắc, làm như vậy là vi phạm.

Nhưng Phó Cửu cái gì cũng không nói, liền để nhân vật trò chơi lảng lảng đứng ở đó.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 287: Canh ba, nháy mắt hạ gục

Côi Côi cũng không rảnh lo cái gì, sống đời đời, mãi mãi mới là quan trọng nhất, chạy nhanh cấp chính mình đầy máu.

Thanh máu của cô mới vừa hồi phục, trong nháy mắt.

Phó Cửu gõ bàn phím, xinh đẹp đi vị thao tác, một cái con chuột kinh hoàng, đại chiêu liền thả qua.

Bất quá là thời gian một giây đồng hồ.

Côi Côi vừa thêm đầy máu liền lại đi xuống một nửa!

Lâm Hiểu Đồng ở bên cạnh nhìn, đập thật mạnh mặt bàn!

“Bên trái, chém xuống bên trái hần!”

Người vây xem có thể nhìn đến người thao tác thì không thể nhìn bằng mắt được.

Có một tin tức như vậy.

Côi Côi rút dao, liền muốn hướng tới Hắc Đào Z chém qua.

Nhưng rõ ràng người nọ đã ở trước mắt.

Lúc đưa xuống một giây đồng hồ, một cái nhanh chóng kết thúc trận đánh, giống như cao thủ thời cổ, lặng yên vô tức xuất hiện ở phía sau cô.

Phó Cửu cười khẽ, kiếm phong rơi xuống.

Côi Côi lại chỉ còn lại có một phần mười máu.

Giống như lần trước, Ở ngay lúc này, Phó Cửu lại bất động, hắc y lạnh lẽo, trường sinh ngọc lập*.Côi côi tiếp tục thêm máu.

* các bạn tra gg giúp mình nhé

Lịch sử tái diễn lần thứ ba.

Không chỉ là cô ngay cả người vây xem cũng đã nhìn ra chuyện là như thế nào!

Tiểu hắc đào hoàn toàn là cố ý.

Cố ý để ra thời gian cho cô thêm máu, sau đó chém nữa làm thanh máu của cô hạ xuống, như vậy một lần lại một lần, căn bản là chậm rãi ngược cô!

Trận này trò chơi đã đánh như vậy.

Hắc Đào Z chính là không chịu chém hết một giọt máu cuối cùng của cô.

Này chơi như vậy,cô có bao nhiêu chặt vật, chỉ cảm thấy từ xưa tới nay chưa từng có uất ức.

Hơn nữa mỗi lần Hắc Đào Z lại công kích cô, đều sẽ đem cảm giác nói cho nàng.

Chính là cô, lại liền đơn giản đề phòng cũng chưa khởi động tới!

Lưu li ở trước máy tính xem ngồi không yên, đi xem Lương bí thư: “Lương bí thư, không sai biệt lắm là đến nơi đi, thời gian này cũng không còn sớm, lại đánh tiếp liền thật sự tổn hại quan hệ. “

Lương bí thư như thế nào có thể làm chủ được, có thể hay không dùng trận đánh cũng phải nhìn ý tứ của Tần tổng.

Nhưng mà Tần Mạc, Tần Mạc toàn bộ hành trình đều chỉ là ánh mắt thâm thúy thường thức ngón tay thon dài của chính mình, một bộ cái gì đều không có nhìn đến, sùnn mặt tuần mỹ lại thanh quý.

Lương bí thư vừa thấy cảnh tượng này, trong lòng không khỏi lộp bộp một tiếng.

Chẳng lẽ vừa mới Tần tổng đáp ứng xuống dưới trận thi đấu này, chính là đã sớm tính toán tốt, muốn xé rách mặt?

Lương bí thư đi theo Tần Mạc thời gian cũng không ngắn, biết người này một khi xuống tay, chính là tàn nhẫn, nhẫn tâm.

Phải là đội viên Tập lị chỉ đạo Phó thiếu, bây giờ lại chính là..... Chính là lại làm phó thiếu buông ra giáo huấn người.

Tần tổng, cậu không phải đang chiều em trai ...

Nhưng mà những người của chiến đội Tập lị lại không nhìn thấu được cách làm của Tần thiếu.

Lâm hiểu đồng kiểm chế không được, thừa dịp thêm máu trực bánh xe biến tốc, trực tiếp cùng cô cô trao đổi máy.

“Cô, các người! “

Phong Thượng thật sự là không nghĩ tới đối phương sẽ được một tác lại muốn tiến một thước đến nước này, vừa rồi lộ tin tức ra ngoài liên tính, hiện tại cư nhiên còn thay đổi người!

Tất cả mọi người đều biết, chơi game là có độ mệt nhọc.

Như vậy đối cá nhân, liền đại biểu cho Phó Cửu muốn đối mặt một sức chiến đấu mới.

Nhưng làm người không nghĩ tới chính là, càng là như vậy, Phó Cửu gọi lên tươi cười liền càng nồng đậm.

Tư thái tà nịnh như vậy, giống như là bộ dáng cô đã từng khi xâm lấn internet.

Trước máy tính, Phó Cửu mái tóc màu bạc mang theo tai nghe màu đen, sùnn mặt trắng nõn tuần mỹ, trong tay con chuột một cái huy động!

Kịch liệt xinh đẹp ngân quang, máy đạo tề phát.

Lâm hiểu đồng vừa mới sờ đến con chuột, liền thấy trên màn hình đã nhảy ra hai cái chữ to: “K, O! “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 288: Tần Thần bệnh vực người của mình

Còn chưa tới một phút

Lâm Hiểu Đồng còn chưa kịp phản kháng đã bị hạ gục trong vài giây

Không chỉ là người bên tập lị, mà bên đế mình chiến đội cũng có một vài người vô cùng khiếp sợ

Tốc độ kia thật sự là quá nhanh

Lâm Hiểu Đồng ngược mắt nhìn lên màn hình tung tóe ánh sáng rạng rỡ

Ánh sáng màu bạc cuối cùng rơi xuống, nhân vật trò chơi của cô cũng gục ngã xuống đất

Không hề nghĩ tới kết quả như thế, tay Lâm Hiểu Đồng nắm chặt con chuột, chỉ hận không thể đem bóp nát

Các cô là những người xuất sắc nhất trong tập lị chiến đội.

Lần này lại phải chịu nhục nhã

Nhưng mà, sau khi đánh xong, Phó Cửu cười khê đánh qua bốn chữ

Chính là bốn chữ kia

Làm cho mọi người ở chiến đội tạp lị đều cứng lại, đơ ra

Lâm Hiểu Đồng lên tiếng:”Cảm ơn chỉ giáo!”

Những lời này thật quá mất mặt

Rốt cuộc rõ ràng từ đầu là cô muốn chỉ giáo hấn

Sao kết quả lại như thế chứ

Người bên tạp lị chiến đội không hề nghĩ tới khả năng này

Bị Phó Cửu lên mặt, ánh mắt ai cũng phần uất

Lâm Hiểu Đồng thật sự rất tức giận

Nhưng cho dù cô có tức giận cũng đâu được cái gì?

Để nói ra câu:”Cảm ơn đã chỉ giáo “với tên kia,cô đã phải rất cố gắng kìm nén cảm xúc của chính mình.

Các mỹ nữ bên tạp lị đến Đé Minh bảo người bên ấy nói vài câu với Hắc Đào

Nam nhân đánh thắng nữ nhân thì còn cái gì gọi là bản lĩnh

Nhưng Tần Mạc lúc này lại đứng lên:”Về sau không được tùy tiện như thế! “

Nói xong câu đó, Tần Mạc quay đầu nhìn về phía thiếu niên:”Chơi xong rồi thì đi, còn ở đây làm gì? “

Phó Cửu nở nụ cười:”Vâng! Thưa đội trưởng! “

Người bên tạp lị chiến đội đơ ra

Các cô cứ tưởng Tần Thần sẽ nể mặt Lưu Li đội trưởng mà trách cứ hấn

Nhưng hiện tại, Tần Thần rõ ràng là đang đứng về phía hấn, thái độ rất kiên quyết

Lưu Li hoảng hốt đứng dậy:”Tần Thần, đội viên của chúng tôi cũng chỉ là có ý tốt! “

“Có phải ý tốt hay không thì cô hãy xem lại đi! “Tần Mạc cười, ánh mắt lạnh lẽo:”Là Hắc Đào hay Tiết Dao Dao, cho dù họ có vô dụng đến mức nào cũng không cần các cô nói ra, nếu các nhiều chuyện, là đội trưởng như tôi,sẽ xem các cô là địch! “

Vừa dứt lời, một số người bên tạp lị cũng vỗ tay tán thưởng

Tiết Dao chưa từng nghĩ đến chuyện Tần Thần sẽ vì mình mà ra mặt

Cô cho rằng, Tần Thần vốn không vừa mắt cô.

Nhưng tình huống này là sao?

Hấn lại còn nói:”Là đội trưởng như tôi, sẽ xem cô là địch! “

Tiết Dao cuối cùng cũng hiểu vì sao Tần Thần lại được nhiều người tín nhiệm và kính trọng đến vậy.

Bởi vì, người này thật sự rất có khí phách

Nàng đột nhiên cảm thấy Phó điện hạ và Tần thần giống nhau

Đều là do hai người cùng toát ra vẻ đẹp mỹ hoặc lại khiến cho người ta có cảm giác tin tưởng an tâm

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 289: Chương 290

Phó Cửu đi đến trước mặt Tần Mặc, ý cười thâm sâu:”Thành Viên mới như em không làm cho anh mất mặt chứ hả? “

Tần Mặc cũng cười, một tay giữ chặt cổ áo thiếu niên, đi tới phía trước một chút, tiếng nói nặng nề:”Đừng có ở chỗ này mà phóng điện,ngoài tốc độ tay của cậu ra,thì tôi còn muốn rèn luyện cho cậu thêm vài điều nữa.

Nói tới đây, Tần Mặc nghiêng mặt, quét mắt về hai người bên kia của tạp lệ:”Chắc hẳn là tôi nên cảm ơn các cô đã bồi luyện cho hă! “

Bồi luyện?

Tần thân chính là nói Bồi luyện!

Lâm Hiểu Đồng không thông minh nên nghe nói như thế, cũng không hiểu là có ý gì

Chẳng lẽ hết thầy đều là do Tần Tần cố ý

Chẳng lẽ từ đầu đến cuối đều là....

“Vừa rồi chẳng phải là tôi đã nói cảm ơn đã chỉ giáo rồi sao, chỉ là,..”Phó Cửu vừa nói vừa xoa xoa tay mình:”Tôi thấy đối phương cũng có chút nhan sắc nhưng lại chậm chạp, không có tài năng nổi trội gì, vốn dĩ cứ tưởng rằng lần trước anh Mặc đi phát sóng cùng với người tài nên hôm nay tôi mới so thử nhưng lại không ngờ rằng,đối phương vốn không hề có một chút kỹ thuật cơ bản, so với anh Mặc vốn không hề sánh bằng! “

Nghe xong những lời này, Cô Cô cùng Lâm Hiểu Đồng ngoài tức giận lại còn thêm tức giận!

Ngay cả Lâm Phong cũng sờ sờ mũi, trầm nghĩ tên tiểu tử này, cũng phải nên thương hoa tiếc ngọc một chút chứ

Tần Mặc mắt nhìn thiếu niên:”Chỉ cần đừng đem sát khí dẫn đến hiện thực, ở trong trò chơi cho dù cậu có giết chết bao nhiêu người đi nữa thì cũng chả sao! “

Phó Cửu cười, không có tiếp tục nói chuyện

Xem ra lần sau khi nghĩ gì cũng phải che giấu kĩ hơn một chút

Dù sao cô cũng là một hacker,thỉnh thoảng cũng đi hại người

Lúc này đây đối phương rõ ràng là đang ba lần bốn lượt chạm vào điểm mấu chốt của mình

Phó Cửu cô là một người biết nhẫn nhịn

Nhưng nếu sự việc trở nên quá sức chịu đựng của cô,thì cô sẽ bộc phát

Vô số lần, cô nhìn thấy hình bóng của mẹ cô trên người Tiết Dao Dao

Bọn họ đều là những con người lương thiện, tốt bụng, chất phác,thật thà.

Nhưng chỉ vì gia cảnh và ngoại hình không được tốt nên luôn bị mọi người nhạo báng khinh rẻ

Phó Cửu rất quý trọng mẹ của mình, không muốn bà phải đau khổ.

Chính vì thế, cô cũng không muốn quá khứ của mẹ mình lại một lần nữa tiếp diễn lên người Tiết Dao Dao.

Cho tới lúc này, Lưu Li mới biết được rốt cuộc mình đã phạm phải cái sai gì.

Cô vốn dĩ không nên để cho đội Viên của mình hành động nông nổi như thế

Tần Mặc so với bất cứ ai đều rất thông minh

Khẳng định là đã nhận r được điều đó từ lâu

Lưu Li cực kì lo lắng, quan hệ cô cực khổ thiết lập với Đế Minh trong một năm nay, tuyệt đối không thể bị hủy dễ dàng như thế

“Tất cả đều là do đội viên của tôi sai! “Lưu Li chuyển động người quay sang đối mặt với Phó Cửu:”Phó Thiếu gia kì thật là người tài năng, Dao Dao tiểu thư cũng thật sự rất ưu tú, tất cả cũng tại là đội Viên của chúng tôi có hành động lỗ mãng, cầu mong hai vị có thể bao dung bỏ qua chuyện này!?” “

Lâm Hiểu Đồng tính tình trẻ con so với Côi Côi còn nhiều hơn nên lúc nghe đội trưởng nói vậy, chỉ có thể im lặng đem thù hận chôn sâu dưới đáy lòng.

Nhưng mà, Tần Mạc cũng không thèm nghe những lời biện hộ này.

Nếu nói là không nghe, chi bằng cứ nói là anh vốn không hề để ý vì tầm mắt ấy này giờ chỉ chăm chú nhìn thiếu niên tóc bạc

Lưu Li nhìn thấy biểu tình của nam nhân như thế, tay không khỏi siết chặt.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 290: Chương 291

“Lại đang xem cái gì?”

Thiếu niên quay đầu lại động tác quá rõ ràng.

Lực chú ý của Tần Mạc đương nhiên sẽ bị phân tán.

Phó Cửu thu hồi tầm mắt lại, chậm rãi nói: “Em cảm thấy vừa rồi có người đang theo dõi chúng ta.”

“Trực giác của em không tồi.” Tần Mạc nói thật nhẹ nhàng, nghe giống như là anh trai đang khen em trai vậy.

Phó Cửu được khen, đương nhiên cao hứng, vừa định nói cái cô đang nhìn.

Nhưng cổ tình, câu nói tiếp theo của đại thần làm cô bất giác cảm thấy chột dạ: “Trực giác tốt như vậy, em làm như thế nào bồi dưỡng ra được? Đừng nói với anh em chỉ đơn thuần dựa vào hoàn cảnh vườn trường?”

Thật là mỗi thời mỗi khắc đều không thể buông lỏng cảnh giác đối với đại thần.

Phó Cửu thở dài một hơi, mắt trái chớp một chút, vô cùng đẹp trai nói: “Em chính là ở trong trường học luyện ra, một giáo viên trung học rất thích từ cửa sau đưa cổ hướng bên trong xem, dần dà trực giác của em cũng tốt lên. Anh Mạc, anh là một học sinh giỏi, không có khả năng lý giải được những người học kém như chúng em đi học vào thời điểm muốn phát một cái WeChat hoặc là xem tiểu thuyết, thì mắt xem sáu phương tai nghe tám hướng; lúc sau mới dám đem điện thoại lấy ra chơi, lúc này nhất định phải có trực giác tốt mới có thể làm được, bằng không bị phát hiện được, đi động bị mất không nói, còn sẽ bị giáo viên gọi vào văn phòng tâm sự.”

Tần Mạc nghe xong thiếu niên giải thích, con ngươi nhàn nhạt nâng một chút.

Phó Cửu không biết tìm lý do thế nào, cái lý do này phải nói để cho đại thần tin một chút.

Chỉ là, đại thần luôn luôn nằm ngoài dự đoán mọi người, trực tiếp nói: “Xem ra em rất có kinh nghiệm, đây là bị gọi lên nói chuyện tâm sự bao nhiêu lần, mới tổng kết ra được?”

Phó Cửu:.....

Cô vừa mới tựa hồ là hiểu lầm một ít đi.

Tâm tình đại thần giống như cũng không có chuyển biến tốt.

“Thời gian không còn sớm.” Tần Mạc nhìn lướt qua đồng hồ treo trên vách tường, đối với các đội viên bên kia xem đến choáng váng nói: “Đều quay trở về khách sạn, ngày mai hành trình có Tân An bài.”

“A? Dạ, đội trưởng!”

Đám người Lâm Phong đều phản ứng chậm nửa nhịp.

Rốt cuộc đội trưởng cùng tiểu hắc đào đối thoại với nhau, tổng cảm thấy có chỗ nào quái quái.

Phảng phất chỉ có kia chính bản thân hai người kia có thể nghe hiểu được, còn lại những người đều có vẻ mặt mờ mịt.

Hơn nữa..... Đội trưởng đối tiểu hắc đào thật sự thực không giống nhau!

Nếu Tần Mạc nói phải đi, Lưu Li đương nhiên cũng không thể cứng rắn lưu người ở lại.

Cô cố nặn ra ý cười, muốn tiễn chiến đội để mình về khách sạn.

Vào thời điểm Phó Cửa đi tới cửa máy tính kia.

Đột nhiên dưới chân bị thứ gì một ngáng qua.

Nếu không phải Phó Cửa phản ứng nhanh, thân thủ lại tốt, đổi thành người khác, khẳng định sẽ trực tiếp ngã vào kia.

Tần Mặc đi phía trước Phó Cửa, nghe được động tĩnh phía sau, lập tức rút lui, đem hướng bên trái thiếu niên tùm một chút, ngay sau đó, tầm mắt lạnh như băng, trực tiếp nhìn thẳng về phía bên phải mà tên đầu sỏ gây tội đang đứng.

Đó là người đồng kinh tỏa ra ba phần hung ác, trên đầu còn mang theo tai nghe, tóc nhuộm màu vàng đậm, hốc mắt rất sâu, phía dưới cũng là một mảnh thâm cuồng.

Đây là ngày đêm thường xuyên hoan ái mới tạo thành hiện tượng như vậy.

Hắn vron chân tới, tuyệt đối không phải vô tình.

Bởi vì tư thế như vậy, tràn ngập khiêu khích: “Chiến đội Hoa hạ?”

Người nọ nói chính là ngôn ngữ Đông Kinh.

Cũng không phải các đội viên đều có thể nghe hiểu.

Nhưng Tần Mặc cùng Phó Cửa lại là hiểu.

Người nọ đứng lên, đôi mắt nhìn Phó Cửa.” Vừa rồi cậu đánh không tôi, à đúng rồi, tôi đã quên, các cậu nghe không hiểu ngôn ngữ Đông Kinh ..... Ông chủ, lại đây giúp tôi phiên dịch một chút. “

“Không cần.” Phó Cửa tiếng nói thực đậm: “Tôi nghe hiểu.”

Phó Cửa nói giọng Đông Kinh chính gốc làm người nọ ngây ra một lúc, tiếp theo nụ cười độc ác khẽ nhếch lên cười nói: “Nếu như vậy lại không dễ chịu lắm, các cậu hẳn là chiến đội Trương nam đi? Tôi là Anh Nhất Lư, chúng ta trước tiên nhìn xem ai mới là chiến đội để vương mới chân chính?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thân Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 291: Hai người ngôn ngữ thượng phối hợp

Tư thế như vậy mang theo khiêu khích rất rõ ràng.

Mặc dù bọn Lâm Phong cũng không hiểu lắm lời nói của Đông Kinh nhưng cũng nhìn ra người này tới chắc chắn không có ý tốt gì cho nên sôi nổi vây quanh lại đây.

Người bên chiến đội Tập Lị kinh hô: “Kia là Tu Nhị a!”

“Tu Nhị?” Lâm Phong cũng dừng lại theo: “Các người là đang nói cái người dự bị kia, là cái người ở chiến đội Anh Chi Lư có khả năng nhất kế thừa vinh quang của đội trưởng bọn tôi tôn hiệu siêu cấp tân nhân vương sao?”

Hai trông mắt của Lư Li tràn ngập lo lắng: “Không sai, chính là hắn, chỉ là rất kỳ quái, hắn tại lại ở chỗ này? Thời gian này đội viên của Anh Chi Lư hẳn là đang huấn luyện chứ, hơn nữa người này rất khó đối phó. Trận đấu hữu nghị này, đấu với đội trưởng của Anh Chi Lư này chắc chắn không có kết cục tốt, chúng ta chỉ là hai người tại thời điểm thi đấu có khả năng thắng được một vài lần, nhưng nếu mà thi hai trận, đấu đơn cùng đấu đội hẳn đều áp chế rất lợi hại cho nên nếu có Tu Nhị này ở đây, tuy rằng tốc độ tay của Hắc Đào Z rất nhanh, nhưng là muốn đối mặt với đối thủ mạnh như vậy đoán là chỉ dựa vào tốc độ tay thì không được.”

Phong Thượng đứng ở bên cạnh khi nghe đến đó thì không khỏi nhìn qua chỗ của thần tượng.

Phó Cửa vẫn bình thản câu môi, biểu tình của Tần Mặc càng thanh lãnh tôn quý hơn.

Tu Nhị thấy hai người kia đều không có ảnh hưởng gì, âm trầm cười: “Như thế nào? Không dám nghênh chiến?”

Phó Cửa nhìn hắn một cái, một tay còn cầm túi quần, tiếng nói không chút để ý: “Không phải không dám, là không có hứng thú.”

Ngữ khí càng đậm mạc như vậy.

Càng có thể làm cho đôi mắt của Tu Nhị tràn ngập tà lệ.

Làm một tân nhân vương được Đông Kinh xem trọng nhất nên Tu Nhị chưa từng thấy một đối thủ có ý tứ như vậy.

Không cần hiểu lắm, hẳn nói có ý tứ, cũng không phải là ca ngợi, mà là càng là như vậy đến lúc đánh thắng được đối phương càng có cảm giác thành tựu.

“Xem ra Hoa Hạ đệ nhất cũng có khí thế kiêu ngạo của Hoa Hạ đệ nhất, bất quá đưa ra ở nơi này của chúng tôi căn bản không đủ nhìn. “Tu Nhị đứng thẳng thân mình nói: “Cho nên, khi vừa đem khí thế kia của cậu thu lại thì vẫn là nói Hoa Hạ người chỉ biết sửa, trên thực tế cũng không có bao nhiêu thể lực. “

Nghe xong lời này các đội viên trong đội tập huấn đều ồn ào phá lên cười.

Bởi vì ở bọn họ cảm nhận được người của Hoa Hạ lại có hình tượng như vậy.

Muốn nói ra khuyết điểm của người Hoa Hạ xác thật là có quá nhiều.

Tổ chất quá thấp không được mà còn tới nơi này của bọn họ du lịch, cả đám người đều đem ra đủ loại chê cười.

Càng đừng nói trên thi đấu Điện Cạnh, chỉ có thể chết dưới tay bọn họ.

Đội viên của chiến đội Đế Minh vẫn không hiểu người xung quanh đang cười cái gì.

Lưu Li lại hiểu, cả khuôn mặt hồng lên một cách lợi hại, chỉ hận không thể nhanh nhanh rời khỏi nơi này.

Nhưng mà đôi khi chính nàng cũng cảm thấy người của Hoa Hạ quá mất mặt.

Đặc biệt là những việc mà nhóm các bác gái làm ra căn bản là để người khác chỉ vào mũi mà cười.

Những việc này, cả Tần Mặc lẫn Phó Cửu đều hiểu.

Nhưng hiện tại muốn so đo cũng không phải vấn đề phía trước.

Mà là vấn đề bản thân họ là người của Hoa Hạ, họ đang bị nhục nhã.

Tần Mặc nguyên bản là xuất thân từ quân khu đại viện, sau khi nghe xong câu nói kia, hắn dừng bước chân quay đầu lại, đôi mắt nhìn Tu Nhị cất lên tiếng nói nhàn nhạt: “Có biết hay không, ở Hoa Hạ của chúng tôi, hành vi này của người gọi là chỉ biết cãi nhau. “

Tu Nhị bị Tần Mặc nói làm trên mặt trầm xuống một chút, híp mắt lại vừa muốn phản bác lại bị Phó Cửu cắt ngang: “Có hai chuyện. “

“Một, ở chúng ta kia chỉ biết cãi nhau, mới gọi là sửa. “Phó Cửu vươn một ngón tay sau đó Tần Mặc liền nói tiếp.

Tần Mặc biểu tình đậm mạc vươn hai ngón tay, tiếp tục nói:” Nhị, chúng ta sẽ không sửa, chỉ biết ngược đãi người khác, cậu muốn chúng tôi hướng dẫn cậu cái gì, Anh Chi Lưu tân nhân vương? “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 292: Phó chín gặp thoáng qua lão bằng hữu

Một khắc kia.

Tần Mặc đứng sững vai cùng Phó Cửu phảng phất ấn ý xưa nay chưa từng có.

Không có hai người nào tung hứng với nhau mà họ đến thế.

Ngay tức khắc.

Tất cả mọi người trong đất tập huấn đều nhìn hướng này.

“Có lầm hay không? Đó là người chỉ đạo của Anh Chi Lưu Tu Nhị??”

“Bọn họ hẳn là không được đi?”

“Cũng không nhất định là vậy, tôi nhìn thấy mặt một người thao tác ở nơi đó, đặc biệt xinh đẹp soái khí.”

Trong đó có một người, thả ra thanh âm bên này không nghe thấy được, sau đó dựa người vào ghế, khuôn mặt tràn đầy cảm giác lười biếng.

Trên màn hình người đó vẫn còn hiện giao diện trò chơi 《anh hùng》cùng với xếp hạng của hắn_____2nd!!!!

Áo somi màu trắng cùng áo lông màu vàng nhạt, người này cho người ta một cảm giác cực kỳ ôn nhu, ngay cả khuôn mặt của hắn cũng rất đẹp trai.

Đội viên tập huấn ngồi ở bên cạnh người nọ lúc này mới nhìn tới khuôn mặt của hắn không khỏi kinh ngạc nhảy dựng, muốn mở miệng nói chuyện.

Người nọ lại một đem ngón tay đặt ở trên môi, cười nhạt làm một cái động tác hư vô.

Đội viên tập huấn lặc cộc đem hai chữ vừa nảy đã tới bên miệng ép xuống.

Không sai ả ở trong đám người người không phải người khác.

Mà chính là đội phó Nhất Tinh Dã của chiến đội mạnh nhất Đông Doanh.

Hắn nhìn một màn cách đó không xa, hơi hơi nở nụ cười.

Lúc này đây Tu Nhị đã muốn bỏ nhào.

Bất luận là người Hoa Hạ gì cũng không thể xem thường bọn họ.

Hắn có rất nhiều bạn ở Hoa Hạ, đại bộ phận đều ở chiến đội Tương Nam.

Năm trước Hoa Hạ cùng Đông Doanh cũng có trận một chọi một.

Bọn họ tuy rằng thắng nhưng chiến thắng cũng không dễ dàng.

Cái dân tộc Hoa Hạ này, vĩnh viễn không thể dùng nhận xét trước đó để nhìn họ.

Càng không nên nhìn thấp họ.

Hơn nữa cho dù là muốn đấu cũng phải đấu một cách có đạo đức.

Hiển nhiên, Tu Nhị cũng không hiểu rõ điều này.

Nhất Tinh Dã cũng không nghĩ lại nhìn thấp bọn họ, người của Tương Nam chiến đội hắn đều có quen biết, một chi chiến đội của Hoa Hạ này chắc chắn không phải chiến đội Tương Nam.

Bất quá, hắn rất hiếu kỳ rốt cuộc là chiến đội dạng gì lại phát ra một trận khí thế như vậy.

Đặc biệt là hai người kia .....

Ánh mắt của Nhất Tinh Dã một lần nữa đặt ở trên lưng hai người kia, cũng không có nhìn được đến chính diện, lâu bầu nói: “Sớm biết thế này đã đi học chữ Hán.”

Cũng không biết duyên cớ có phải vì quá tưởng niệm người kia hay không.

Vừa nghe nơi tập huấn này có người của Hoa Hạ hắn liền tới.

Hắc đào Z.

Như vậy xưng hô, sẽ làm hắn nghĩ lầm lại thấy được Z.

Nhưng cần thận nhớ tới, lại không có khả năng.

Z người kia nếu như thật sự lấy tên lại như thế nào sẽ ở phía trước thêm hai chữ Hắc Đào.

Phòng chừng là người nào đó đối với Z là sùng bái.

Đầu năm nay có rất nhiều người mang danh hiệu của Z.

Duy chỉ có Z, à không thể thay thế được.

Hắn đối với Z cũng coi là có hiểu biết nhưng bất quá đã từng hợp tác nhiều án từ kiều ngạo như cô sẽ không thêm chữ phía trước như vậy.

Quả nhiên. .... Là hắn tưởng tượng quá nhiều.

Tinh Dã vừa đứng lên, ánh mắt âm đậm xuống đôi tay cầm túi quần đi ngược lại so với hướng của Phó Cửu ra khỏi cửa.

Hắn vẫn là từ bỏ hai địa phương Hoa Hạ cùng Đông Doanh này.

Thừa dịp thời điểm không cần tham gia thi đấu này, lại trở về năm đại đạo nhìn xem đi.

Dù gì đó mới là khu vực hoạt động của Z.

Hắn không tin những người đó nói Z sẽ biến mất.

Chỉ cần trên thế giới này còn có sự tình bất bình đẳng tồn tại.

Z liên vĩnh viễn đều sẽ không biến mất.

Có lẽ còn chưa tới thời gian.

Chờ đến lại có án kiện gì xuất hiện.

Z liền sẽ xuất hiện!

Nhưng mà, chính là một cái suy nghĩ như vậy.

Hoàn toàn là Nhất Tinh Dã phán đoán.

Nếu là trước đây Z, xác thật sẽ không ở phía trước thêm cái gì mà Hắc Đào.

Nhưng cô là một Z được sinh ra một lần nữa, Phó Cửu, cô đã thay đổi phong cách hành sự của chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 293: Phó Cửu một chọi một

Trừ bỏ một đội Viên ngồi bên cạnh thì không có ai hay biết lúc hắn rời đi

Ngay cả Phó Cửu cũng không nhớ, chính cô và người này đã từng gặp qua một lần

Nhìn bóng dáng cao ngạo kia, tên đội viên ngồi bên cạnh chỉ hận không thể đem tin tức này nói ra bên ngoài

Ở Đông Doanh, Hoa Hạ cũng khá xem trọng ngành điện cạnh

Vì bởi trong mắt bọn họ, chơi game cũng chưa chắc hẳn là việc không đàng hoàng

Chỉ là đôi khi người nhiều, ý kiến tư tưởng mâu thuẫn

Có người cho rằng đó là việc đúng, mà cũng có người cho là sai

Hắn lúc sau nghe được Tần Mặc và Phó Cửu nói chuyện như thế, trên gương mặt càng thêm âm trầm, ngón tay nắm chặt

“Dám chỉ đạo ta? “Tu Nhị cười lạnh một cái, liếc mắt nhìn Phó Cửu.”Một chọi một, cậu có dám không? “

Phó Cửu không nói gì, hướng tới hắn chớp mắt một cái

Vào tình huống này, Tu Nhị chỉ hận không thể bóp chết Phó Cửu ngay lập tức, nhưng trong đầu lại hiện ra điều gì đó, ánh mắt lóe lên sự nguy hiểm.”Đi theo tôi, này giờ chắc chơi game chán một rồi, hay là thi cái khác đi! “

“Đừng đi cùng hắn!”Lư li nói

Cô nhất định phải suy nghĩ kĩ lưỡng một chút, nếu không may Phó Cửu thua, người mất mặt nhất chính là Tàn Thần

Phó Cửu nhìn Lưu Li một cái, thân nhiên cảm đồng phục của mình đi theo Tu Nhị

Ngoài Tu Nhị ra còn có hai người thấy tình hình không ổn, cũng vội vã chạy theo

Bốn người này toàn bộ đều đi lên lầu một

Đây là nơi có nhiều trò thể thao nhất như đấm bốc, khiêu vũ, trống jazz, Russia khối vuông,....

“Đừng nói ta khi dễ người! Bây giờ ta cho người chọn một môn bất kì, chúng ta cùng tỉ thí! “

Phong Thượng nghe nói như thế, vội vàng lên tiếng: “Này, rõ ràng là chúng ta ra luật mới đúng! “

“Như thế nào? Vừa rồi còn mạnh miệng lắm mà, giờ lại sợ rồi sao? “Tu Nhị cười lạnh lùng: “Ta chính là muốn cho các người biết, diện cạnh không thể nào chứa mấy đứa học sinh trung học miêng còn hôi sữa như các người được! “

“Người... người...” Phong Thượng nghẹn lời, tức giận nhưng không biết nói gì

Phó Cửu vỗ vai Phong Thượng, nghiêng mặt qua nói với Tu Nhị: “Ta không biết nên chọn gì nên cứ tùy người quyết định! “

“Có thành ý! “Tu Nhị khẽ mỉm cười: “Tỉnh quang thì như thế nào?! “

Phó Cửu nhẹ nhàng đem áo khoác cởi ra, tùy tiện ném cho Phong Thượng, nói ra hai chữ: “Đến đây! “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 294: Chương 295

“Từ trước đến nay tôi chưa từng gặp qua người nào ngu ngốc như thế!” Nghe thấy thế, mấy người sau cũng nói theo: “Dám cùng Tu Nhị so Vinh quang, chẳng lẽ bọn họ không biết là về phương diện tốc độ, tất cả mọi người trong tạp lị đều không đánh lại hắn, bộ bọn họ không biết hay sao! “

Nếu thắng Côi Côi và Lâm Hiểu Đồng thì có thể lí giải được

Nhưng mà không thể nào thắng nổi được người này

Tu Nhị hôm nay muốn cho Phó Cửu biết thế nào gọi là tài năng thật sự

Về phương diện thiết bị trò chơi, ở Hoa Hạ không có đào tạo nhiều

Nếu như không am hiểu về loại thiết bị nào, căn bản là sẽ không chơi tốt loại thiết bị đó.

Tu Nhị muốn hành hạ cậu từ từ, thông thả vui vẻ

Côi Côi cùng Lâm Hiểu Đồng cũng biết, nhưng lại không ngăn cản

Người ích kỉ vĩnh viễn không thể nào tốt bụng được

Tĩnh Quang, cùng tốc độ và tiết tấu trò chơi thì thao tác tay là nhanh nhất

Mà rắc rối là ở chỗ...

Không phải là chơi trên máy tính hay điện thoại mà là trên thiết bị trò chơi

Mặc dù có người không hiểu nhưng lúc thấy Phó Cửu mặt đơ ra, ít nhiều cũng hiểu được một chút

Lâm Phong nhìn không được quát một tiếng: “Đúng là vô sỉ, dùng cái mình thạo nhất để đi so tài! “

Đồng Kinh chiến đội đối với diện cạnh có bao nhiêu hiểu biết về máy móc, cả thế giới đều biết

Nếu như vậy mà thi, tiểu Hắc Đào chắc chắn sẽ chịu thiệt thòi lớn

Có người còn lo lắng, nhưng cũng có người muốn Phó Cửu mất mặt

Chỉ có duy nhất một người

Ánh mắt người ấy chăm chú nhìn vào thiếu niên, không băng lãnh cũng không ôn nhu

Phó Cửu quay đầu lại khẽ chạm phải ánh mắt đó

Cảm giác như là đang cùng nhau chiến đấu

Phó Cửu nhếch đôi môi mỏng, ngón tay đặt ở “tinh quang” trên màn hình

Tu Nhị nhướng mày, trực tiếp chọn cấp độ khó nhất sau đó còn chọn thêm bài hát có tốc độ nhanh nhất

Chơi loại trò chơi này tất cả mọi người đều biết phải có đôi mắt tinh anh, tay chân nhanh nhẹn hơn nữa còn phải có tiết tấu tốt

Trò chơi bắt đầu!

Cách thức rất đơn giản

Ai điểm cao hơn sẽ chiến thắng!

Ai cũng cho rằng Phó Cửu chắc chắn sẽ thua

Nếu may mắn dựa vào tốc độ của cậu thì có thể sẽ chơi được lâu hơn một chút

Nhưng bài hát này..... Mũi tên rất nhiều khó có thể tránh hết

Cái gì mà gọi là tránh, tên bay ra như thác đổ tứ phương tám hướng, né hết cái này lại trúng phải cái kia

Phó Cửu,.... A, mất mặt quá..

Trương Hiểu Đồng thấy một màn này, trong lòng không khỏi cười lạnh một cái

Cô hiện tại rất muốn xem bộ dạng người này khi thua cuộc thì sẽ như thế nào, chỉ cần vừa tưởng tượng đến, cô đã thấy trong lòng thật phần khích

Nhưng mà, giấy tiếp theo.....

Cô lại không thể cười nổi!!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 295: Hoàn toàn phá vỡ đối phương

Lạch cạch một tiếng!

Thời điểm tiếng ấn phím vang lên, trên màn hình liền liên tiếp xuất hiện hai cái Perfect!

Phó Cửu ngón tay có bao nhiêu xinh đẹp, cô gõ xuống tiết tấu liền có bao nhiêu chuẩn.

Xem không hiểu tránh mau?

Vui đùa cái gì vậy.

Cho rằng cô lúc trước xen lẫn chơi trong điện, trong thành ngậm kẹo que, chơi trò chơi, là chơi giả.

Tuy rằng từ sau khi trọng sinh, cô không có chạm qua “Tinh quang”

Nhưng là, này cũng không ảnh hưởng, cô nguyên bản nên phát huy rồi.

Rốt cuộc tiết tấu đại sư không có việc gì liền sẽ tới chơi chơi.

Nhưng cho dù có nhiều từ ngữ đều hình dung không ra, thao tác hoa lệ kia.

Màn hình không ngừng có mũi tên hiện lên, còn thoát ần thoát hiện.

Ngay cả COCO cái này được xưng chơi trò chơi nhiều nhất miêu hệ thiếu niên, cũng đang xem đến tốc độ kia, lúc sau, trực tiếp há to miệng.

Quá nhanh.

Không chỉ là nhanh, làm người khác hoảng con mắt còn ít!

Này..... ngườ này cùng ngườ đội trưởng thông báo là nam cong, hấn không phải hoa mắt chứ?

Ngắn ngủn một giây đồng hồ thời gian, Perfect đã liền tới 60 cái rồi, một cái MISS đều không có cao thủ.

Này không chỉ là làm người chiến đội Đế Minh bên này cảm thấy khiếp sợ, càng là làm hai người đội viên anh chỉ lưu trực tiếp trừng lớn hai tròng mắt.

“Này, này..... Hấn nữ mẹ nó! Như thế nào còn có người biến thái như vậy! “

“Tu nhị, cô lên! Không cần nhường, đừng cho hấn vượt qua anh đi!”

Tu nhị là có thể nghe được tiếng vang bên kia, thời điểm tiếng vang phá trăm Perfect truyền tới lỗ tai.

Hấn hai tròng mắt đều mụ mị lên, trên trán dần dần tràn ra mồ hôi lạnh.

Đó là một loại cảm giác áp bách nói không nên lời.

Hấn thật sự không rõ, vì cái gì thiếu niên nhìn qua một bộ vô hại, một khi ngón tay đụng tới thiết bị điện tử, liền sẽ cho người ta một loại cảm giác không thờ nổi.

Lúc tu nhị nghĩ như vậy, trên màn hình tiết tấu càng thêm nhanh, nhạc phổ cũng trở nên phức tạp hơn.

Tu nhị ngón tay ấn sai một cái, rơi xuống trong đó hai cái mũi tên.

Không chỉ là như thế, này bài hát của bản thân còn khó.

Tu nhị ngày thường chơi cũng nhiều nhất được chín mươi phần trăm, không cần xem thường chín mươi phần trăm thành tích, kia chính là toàn bộ Đông Kinh tiền tam.

Hấn sở dĩ tuyển một bài hát như vậy, chính là muốn cho quân lính thua tan rã.

Nhưng tu nhị như thế nào đều không có nghĩ đến, đối phương..... Đối phương.....

Tu nhị đánh vào nơi này, ngón tay đột nhiên cứng lại rồi.

Bởi vì, hấn nghe được tiếng nổ tung thật lớn!

Nói cách khác trò chơi còn chưa kết thúc, đối phương đã hoàn toàn phá vỡ kỷ lục của hấn ở chỗ này.

Tu nhị cổ cứng đờ, xoay đầu đi, đã không rảnh lo màn hình của chính mình, liền như vậy ngơ ngác nhìn Perfect kia còn không có rời đi!

Phó Cửu cũng giống vậy, cả người đều đắm chìm ở trong đó.

Không chỉ là tay phải, tay trái cũng linh hoạt đẹp đẽ.

Lạch cạch, lạch cạch gỗ.

Thắng đến cuối cùng, phanh một tiếng, trò chơi kết thúc.

Thắng bại như thế nào, đã rất rõ ràng.

Phó Cửu đánh tu nhị gấp mười lần còn không ngừng!

Một khác kia, làm hiểu đồng sắc mặt có bao nhiêu khó coi.

Bởi vì cô cảm thấy, Phó Cửu đánh không ngừng vào mặt tu nhị, vẫn là cô, hai má nóng rát đau lên, vừa hận vừa đổ kị!

Một bên,các đội viên Đế Minh thật là bị chấn trụ.

Lâm Phong nỉ non hỏi Tần Mặc: “Đội trưởng, tiểu hắc đào như thế nào liền cái này đều sẽ chơi?”

Tần Mặc tự phụ, sừng mặt tuần mỹ, mười phần thần sắc bất động, đến nỗi thiếu niên vì cái gì sẽ chơi, chính hắn biết là được, không cần phải nói cho mỗi người.

Lâm Phong bọn họ đi tới chỗ tiểu tử kia, vẫn là cảm thấy nó soái có chút quá phận.

Đặc biệt là lúc hắn hướng về phía đội trưởng cười, răng nanh trắng như tuyết đều lộ ra, đã thanh xuân lại tà nịnh.

Nói như thế nào..... Người này thật đẹp đẽ. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sừng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 296: Tần Thần ra tay

Nhưng mà người thấy được vẻ đẹp ấy là Tần Mặc, chỉ là đậm mạc như sương mây, tiếp theo từ trong tay Phỉng Thượng đang xem ngây người, đem áo khoác vừa kéo, liền như vậy tùy ý ném cho thiếu niên: “Chỉ đạo không tôi, bên ngoài lạnh lẽo, mặc vào, chúng ta trở về.”

Lại được khích lệ, Phó Cửu tỏ vẻ thực vui vẻ, ngâm kẹo que đem áo khoác mặc vào, cũng mặc kệ phía sau tu nhị là có biểu tình gì.

“Chiến đội Trương nam, các người đứng lại! “ Hai đội viên Anh chỉ lưu, không thể khiến cho bọn họ như vậy đi, việc hôm nay nếu truyền ra, danh dự của chiến đội bọn họ đều sẽ bị hao tổn! Cần thiết muốn đem tìm trở về mới được!

Phó Cửu nghiêng đầu, cười một chút, hơi hơi trào phúng: “Ai nói cho anh, chúng tôi là chiến đội Trương nam, xem ra anh chỉ lưu tin tức bắt được cũng không đúng chỗ. “

Tu nhị vừa nghe lời này, từ thất bại chợt phục hồi tinh thần lại, hai mắt đột nhiên mị lên, đồng tử đi theo chấn động: “Không phải Trương nam?”

Sao có thể?

Sớm tại tỷ thí phía trước, hắn liền vẫn luôn đang xem tay người này cầm con chuột định vị.

Chỉ pháp thực thành thạo, quan trọng nhất chính là tốc độ tay thiếu niên.

Thực mau, cũng thật xinh đẹp.

Đã biết được thiếu niên chơi tinh quang thế này.

Hắn càng thêm muốn cùng người này chân chính đánh một hồi 《anh hùng》

1V1 thi đấu xếp hạng, hắn cần thiết muốn cùng đối phương đánh!

Nhưng ở Hoa Hạ, lợi hại nhất còn không phải là Trương nam sao?

Còn có thể có ai?

Nghĩ đến đây, tu nhị không khỏi hô: “Các người rốt cuộc là chiến đội nào? “

Phó Cửu không có quay đầu lại, mà là nâng lên tay phải tới, hướng sau lưng chính mình chỉ chỉ.

Áo khoác chiến phục mặt sau bay múa, chỉ có một màu đen đánh dấu, rồng bay phượng múa tung hoành ở giữa!

Tu nhị cũng không biết chữ Hán, càng không rõ đó là chiến đội nào, cái này làm cho vẻ mặt của hắn đều đi theo âm trầm lên.

Trở lại bên chỗ anh chỉ lưu, hắn liền kéo một tiền bối biết chữ Hán lại đây, chôn đầu ở kia viết hai chữ.

“Đế Minh.” Kia tiền bối cười cười nói: “Đây không phải chúng ta muốn thi đấu mặt khác một chiến đội sao, thật là kỳ quái, cậu như thế nào sẽ viết tên của bọn họ. “

Tu nhị không có trả lời, mà là rũ mắt xuống, bút bi xẹt qua tờ giấy, đi theo thị huyết vô cùng nở nụ cười: “Đế Minh? Chiến đội kia tiền tam liền cũng chưa đến?”

Sĩ nhục này, hấn nhất định phải trả lại!

Trên thực tế, tu nhị đánh « anh hùng » kỹ thuật so với tình quang lợi hại hơn nhiều.

Hắn cùng Phó Cửu so tình quang, nguyên bản liền có ý tứ khinh thường Phó Cửu.

Không nghĩ tới, sẽ có chuyện này.

Nhưng không có quan hệ, hấn thực mau liền sẽ làm cho bọn họ biết đến cái gì gọi là điện cạnh chân chính!

Bên kia, người chiến đội tập lệ nguyên bản định tốt là muốn cùng Đế Minh ở cùng một khách sạn.

Nhưng Lương bí thư lại đột nhiên trực tiếp nói cho các cô, hành trình có điều thay đổi, kế tiếp chiến đội Đế Minh muốn chính mình tập huấn.

Lưu li đang nghe đến tin tức này, các ngón tay nắm vào nhau đều trắng bệch, trên mặt lại không thể không cười nhạt nói: “Chúng tôi đây liền về nước trước, thi đấu cả nước chúng ta gặp lại.”

Lương bí thư thay thế Tần Mặc gật gật đầu, lễ phép đem người đi ra ngoài.

Cứ như vậy, Phó Cửu nhưng thật ra thoải mái không ít, rốt cuộc cô thật sự là không quen nhìn một ít người ở dưới mí mắt cô thấp hèn chơi tâm cơ.

Đối phương lại không đi, cô có thể hay không xâm lấn mấy cái máy tính của các em gái .....

Phong Thượng là không có nghĩ nhiều chuyện như vậy, hấn hiện tại trong lòng chỉ có một ý niệm, đó chính là rốt cuộc có thể cùng thần tượng ngủ chung, bỏ áo ngủ thang đây!

Buổi tối 9 giờ, bạn học Phong rất nghiêm túc đem áo ngủ mặc tốt, nằm ở trên giường chờ thần tượng từ trong phòng tắm đi ra.

Cửa phòng mở ra .....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 297: Tần thần đổi phòng

Phong đồng học cả người đều giật mình.

Tình huống gì đây?

Khách sạn Đông Kinh làm sao thế?

Khách nhân không cho phép thì đẩy cửa sao?

Phong Thượng mặc áo ngủ vào, trong lòng còn đang chửi bậy, nào ngờ khi thu hồi ánh mắt nhìn vào phòng tắm, quay đầu nhìn lại sau lưng.

Chỉ thấy Tần thần một tay dứt túi quần, đang hướng về phía hấn đi tới, tay còn lại thì đang nghịch nghịch một tấm thẻ phòng chẳng biết kiếm từ đâu ra.

Phong Thượng:.....

Hấn cho rằng dựa vào sự dạy dỗ tốt đẹp của Tần gia.

Trước khi vào phòng, nên gõ cửa trước phải không?

Trong phòng tắm vẫn còn vang lên tiếng nước, hơi nước bốc lên thật nhiều.

Tình huống bên này, Phó Cửu cũng không biết.

Khi Phong Thượng nhìn Tần Mặc tiến vào, hai tay cứng lại, quỳ cù như một con chuột chũi nhỏ: “Đội, đội trưởng.....” Đã trễ thế này, Tần thần tới phòng bọn họ làm cái gì?

“Biểu hiện của cậu hôm nay không tồi.” Tần Mặc đột nhiên khen ngợi, giọng lạnh nhạt.

Phong Thượng nghe xong vô cùng không hiểu, hấn làm gì, khiến Tần thần cảm thấy hấn hôm nay biểu hiện không tồi?

Khi Phong đồng học còn đang nghỉ hoặc, Tần Mạc giờ tay, đem chìa khóa phòng ném vào trong tay hắn: “Vì khen thưởng cậu, cho cậu một mình một phòng.”

Phong Thượng nhìn chìa khóa phòng trong lòng bàn tay, con người đều tròn tròn, rất vất vả lấy hết can đảm tới phản bác: “Tôi, tôi không muốn được thưởng.”

Hắn đã nghĩ cùng thần tượng ngủ một giấc yên bình, Tần thần cũng không cho phép, đây là khen thưởng sao?

“Ồ? “Tần Mạc câu môi, sừng mặt hoàn mỹ lạnh lẽo: “Nhị thiếu, tôi hình như không có hơi ý kiến của cậu, mà là báo cho cậu biết, chính cậu phải đi ra ngoài, hay là muốn cho người ta mời cậu ra ngoài.”

Mỗi lần Phong Thượng nghe Tần thần gọi hắn nhị thiếu, sau lưng Phong Thượng đều cứng lại, lần này càng sâu.

Không phải hắn không muốn cùng thần tượng ngủ chung, chủ yếu là..... Chủ yếu là..... Áp lực tinh thần của Tần thần quá mãnh liệt.

Cuối cùng Phong bảo bảo không chống cự khí tràng lạnh lẽo ấy., lặng lẽ cầm quần áo của mình, lưu luyến đi tới phía cửa.

Thế giới này rất không công bằng.

Vì cái gì muốn dùng giá trị vũ lực tới áp chế người.

Ngoài cửa còn có hai tên bảo vệ đang đứng.

Tần thần rõ ràng là uy hiếp hắn!

Phong bảo bảo thật sự đau lòng, hắn chờ đợi một ngày áo ngủ thang dây, liền như vậy không có...

Hành động của Tần Mạc một chút áy náy cũng không có.

Sau khi đem người trong phòng giải quyết xong, Tần Mạc từ trong tay bảo vệ cầm bản tổng số thương vụ theo tuyến, cho toàn bộ bọn họ đều lui xuống.

Bảo vệ nhìn Phong đồng học đáng thương ở hành lang, lại nhìn gương mặt tuấn mỹ của Tần tổng nhà bọn họ.

Bọn họ không ý kiến gì với ông chủ.

Bất quá, Tần tổng làm như vậy, có phải quá vô si hay không?

Chủ yếu là cái lý do Tần tổng tìm kia, khen thưởng..... Cách nói như vậy thật sự thích hợp sao?

Cũng đáng thương cho Phong nhị thiếu, nếu đổi thành người khác cũng không chịu nổi Tần thần công công kích như vậy.

Bóng đêm một chút ám đi xuống.

Trong phòng tắm, Phó Cửu đóng lại vòi hoa sen, sau khi quần vải vài vòng trên người, cô mới mặc áo lót vào, bên ngoài còn mặc thêm một cái áo lông trắng, phối hợp thêm một cái quần dài, cách ăn mặc vô cùng mát mẻ, trên mái tóc màu bạc còn mấy giọt nước, mũi cao thẳng, môi mỏng mỉm cười, làn da trắng kia giống như có thể nhô ra nước vậy.

Cô cứ như vậy đi ra ngoài, nguyên bản còn muốn để Phong bảo bảo đưa khăn mặt cho cô, nhưng vừa ngừng đầu, ngón tay liền dừng lại.

Tần Mạc nửa người dựa vào trên tường, chân dài thờ ơ vắt lên, bàn tay màu bạc đặt trên mặt, sừng mặt tôn quý tuấn mỹ, khí phách tốt đẹp như cũ, chẳng qua quần phục và áo cổ áo sơ mi của hắn đều là còi ra, lại thêm một phần gọi cảm không nói nên lời.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 298: Hai người ở bên nhau

Lúc này, ánh mắt hắn thâm sâu nhìn cô, trong ánh mắt đó còn mang theo một chút lười biếng.

Ánh mắt như vậy, giống như có thể mê hoặc người.

Nếu lúc này fan Tần tiến vào, đoán chừng không có mở miệng, sẽ bị bộ dáng này của đại thần hạ gục.

Vừa đẹp vừa nguy hiểm.

Phó Cửu nhìn cũng nhếch miệng: “Anh Mạc, đã trễ thế này, sao anh lại tới đây? Phong bảo bảo đâu?”

Tần Mạc nhìn gò má tuấn tú như ngọc kia bởi vì vừa tắm xong còn chút đỏ ửng, nghiêng mắt một chút, giọng lạnh nhạt: “Tôi hướng dẫn cậu kỹ thuật trong trò chơi.”

Phó Cửu:..... Phong bảo bảo rốt cuộc đi đâu?

Từ từ, cô có một dự cảm vô cùng không tốt.

“Anh Mạc tính hướng dẫn em đến mấy giờ?” Phó Cửu ần ần trán, mắt hơi hơi híp, giọt nước cuối cùng cũng không rơi rồi, nhưng chính động tác như vậy, làm cô nhìn qua càng thêm đáng chú ý.

Ánh đèn sáng ngời chiếu xuống, trên mặt thiếu niên phác họa ra một vầng sáng rất nhạt, trên mặt sạch sẽ đến nỗi có thể nhìn thấy lông tơ.

Tần Mạc một lần nữa đem ánh mắt thả trở về, ánh mắt thâm thúy như thấm rượu: “Trước đi ngủ.” Nói xong, hần lạnh nhạt bỏ lại một câu: “Đêm nay anh và em ở cùng nhau.”

Nghe vậy, Phó Cửu còn nghĩ muốn nói gì đó, liền thấy nam nhân dù bận nhưng vẫn nhìn cô, giống như muốn nhìn thấy cô sẽ cho hắn cái biểu tình gì.

Đại thần là một nhân vật nguy hiểm cỡ nào.

Cô rõ ràng rất bất công.

Đôi khi càng trốn, ngược lại sơ hở sẽ càng nhiều.

Phó Cửu câu môi, giờ lên một nụ cười hơi hột: “Vậy anh mạc vất vả rồi.”

Tần Mạc hạ mi, trực tiếp đem bản thương vụ trên tay đưa cho thiếu niên lời nói và trong lòng không có nhất trí kia.

Nhìn gương mặt trống không của hắn, khóe miệng không khỏi giờ lên ý cười.

Phó Cửu nghi hoặc: “Anh Mạc tâm tình hình như rất tốt.”

“Ừ.” Tần Mạc cũng không có phủ nhận.

Phó Cửu vô cùng hứng thú: “Có chuyện vui vẻ gì, nói cho em nghe một chút?” Bằng không trong phòng không khí quá một mình đầu, ngược lại dễ dàng ra vấn đề.

Tần Mạc nhìn thiếu niên, không chút để ý: “Chẳng hạn như nhìn cậu buồn bức vậy.”

“.....”

Phó Cửu quyết định quay đầu, cô không nói lời nào, nói chuyện liền đạt được mục đích của đại thần, cô cũng không buồn bức, buồn bức càng đạt được mục đích của đại thần.

Cô muốn chơi trò chơi một cách thật rục rờ thật sáng chói!

Quả thật rất rục rờ, cũng rất sáng sủa.

Vừa lên tiện tay nhanh chóng đánh KO một người chơi.

Người chơi kia thật sự không hiểu được, gửi một câu: “Anh em, sao sát khí lại nặng như vậy? Chúng ta có thể thân thiện chơi đùa không?”

Đại thần trước nay đều không cùng cô thân thiện chơi đùa, không phục, tiếp tục giết.

Phó Cửu cứ như vậy ngồi ở bên cạnh Tần Mạc.

Giường đơn trong khách sạn thông thường sẽ rất lớn, hai người một trái một phải ngồi ở hai bên.

Sau khi nhìn tốc độ KO người của thiếu niên, ý cười bên khóe miệng Tần Mạc càng đậm.

Nếu Lương bí thư ở chỗ này, nhất định sẽ sụp đổ.

Cửu thiếu gia còn chưa có làm gì đâu, chỉ là tốc độ giết người nhanh một chút, vì cái gì Tần tổng của bọn họ sẽ cười vui vẻ như vậy!

Thời điểm Phó Cửu đánh đến người thứ tư, Tàn thần rút cuộc cũng lộ ra phong thái chỉ đạo của mình, hấn vuron tay phải ra, áp lên bàn tay đang cầm chuột của Phó Cửu, đôi môi phả ra mùi thuốc lá thanh đậm dễ ngửi: “Chỗ này, kéo về một chút, đến lúc đánh giải đồng đội thì có thể phòng ngừa phía sau có người đánh lên.”

Phó Cửu có thể cảm nhận được hô hấp nặng nề kia đang đánh vào lỗ tai cô, chẳng qua cô cũng không có trốn, chỉ theo động tác ánh lên, phát ra một cái đại chiêu!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 299: Tàn thần sủng người

Có thể nói, kinh nghiệm cùng kỹ năng của Tàn Mạc, thực sự có thể bù đắp cho thiếu hụt của Phó Cửu trong một thời gian ngắn.

Lúc này Phó Cửu mới ý thức được, mặc dù tốc độ tay của nàng nhanh. Nhưng vì cấp bậc của Hắc Đào không đủ cao, nên vẫn sẽ gặp một ít trở ngại.

Trên thực tế, đây là điều mà mỗi chiến đội đều rất rõ ràng.

Mặc dù là bọn họ thừa nhận hắc đào Z rất lợi hại.

Nhưng bọn hắn không cho rằng, khi thi đấu sẽ bị Hắc Đào Z đánh bại.

Bọn họ là chiến đội chuyên nghiệp, so với những người mới.

Cuộc thi toàn quốc, không phải chỉ có như vậy.

Ban đầu Tàn Mạc cũng đã phát hiện vấn đề này, cho nên lúc ấy, mới đồng ý cùng Phó Cửu đấu cặp.

Ngoại trừ Phó Cửu thuận mắt, còn có một nguyên nhân, chính là đánh cặp thắng cấp thắng nhanh.

Tất nhiên, đánh xếp hạng cũng vậy.

Trên thực tế, việc thắng cấp đối với chiến đội có rất nhiều lợi ích.

Nhưng hiện tại..... So ra còn kém Trương Nam chiến đội.

Đã nhận ra động tác dừng lại của Tàn Mạc, Phó Cửu nghiêng đầu theo, ánh mắt nghi hoặc.

Mái tóc bạc mềm mại lúc sau liền trở nên xù.

Tàn Mạc thấy thiếu niên nhìn mình như vậy, ánh mắt trở nên phai nhạt.

Cũng không có gì, trước khi gặp phải Trương Nam chiến đội.

Có không dưới bảy trận thi đấu. Cũng đủ để em trai hắn luyện tập.

Hắn chịu trách nhiệm về chiến thắng.

Nếu để người của chiến đội khác biết Tàn Mạc nghĩ như vậy, chắc toàn bộ học máu.

Bọn họ giống như bao cát sao? Luyện tập?

Tàn Mạc sùng em trai đến cảnh giới nhất định.

Điều này có liên quan đến gia giáo Tàn gia.

Không ai khác, là người của mình, thì phải che chở.

“Vậy sao?” Tàn Mạc nghiêng mắt hỏi thiếu niên.

Giọng người đàn ông vốn dĩ trầm thấp dễ nghe, đặc biệt là trong bóng tối.

Phó Cửu lắc đầu, di chuyển con chuột sang phía của Tàn Mạc so sánh việc đánh một phát chết được bảy người.

Ý là nói nàng còn có thể giết được bảy mạng luôn.

Nhìn thiếu niên nỗ lực như vậy, ánh mắt Tần Mạc thay đổi không ít. Trên thực tế, làm em trai hắn cũng không cần nỗ lực như vậy .....

Chỉ là hắn chưa kịp mở miệng, di động đặt ở bên cạnh liền vang lên.

Phó Cửu nghĩ rằng đó là đối tác, nhướn mày, bảo hắn tiếp.

Bản thân Tần Mạc biết rất rõ ràng, chuông điện thoại kiểu này, là cho người thân thiết.

Đứng dậy, lấy điện thoại di động lại, tiếng nói thật nhẹ: “A lô.”

“Lâu như vậy mới nghe điện thoại của mẹ, con có phải họp hay không?” Gọi điện thoại là một mỹ nhân, không chỉ là đẹp, còn mang theo một loại thanh thực ưu nhã nói không nên lời. Những người thấy nàng, đều ngưỡng mộ khí chất quý phái của nàng. Không hổ là ảnh hậu, mặc dù là tới cái tuổi này, vẻ đẹp vẫn làm người say mê. Nhưng mà lúc này ưu nhã toàn bộ đều trở thành oán giận nhỏ, có phần trẻ con: “Con biết không? Thím Vương của con được bế cháu rồi a.”

Tần Mạc nghiêng đầu chăm chú thuốc: “Con biết.”

“Hai chữ ‘Con biết’? Tính tình của con rốt cuộc là di truyền từ ai!” Mỹ nhân bắt lực, thờ dài một hơi nói: “Mẹ cũng muốn ôm cháu a.”

Tần Mạc nghe vậy nhướn mày: “Người có thể để cho Tần tiên sinh giúp người đi trộm một đứa. Cha có ở bên cạnh mẹ không?”

“Có.” Mắt mỹ nhân sáng rực lên: “Con muốn cùng cha con nói chuyện sao? Nói chuyện về bạn gái trên mạng sao?”

Tần mạc tiếng nói thật nhẹ: “Bạn gái trên mạng?”

Mỹ nhân vừa nghe giọng điệu con trai mình, liền biết hôm nay trêu chọc lớn.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 300: Rõ ràng là tình đậu sơ khai

Nhưng mà, trêu chọc lớn thì có làm sao.

Bây giờ Tần Mạc nói trước. Nàng cũng không cần nói bóng nói gió!

“Con trai, Tần gia chúng ta không phải là người bảo thủ, con xem hiện tại con thích chơi trò chơi như vậy, quen bạn gái ở trên mạng cũng không có ngạc nhiên. Nàng như thế nào? Bao nhiêu tuổi? Con cái nhà ai? Không phải, cái này không liên quan đến chúng ta. Chỉ cần con coi trọng đều có thể, khi nào đưa về nhà gặp mặt? Mẹ và cha con ngày nào cũng có thể bay trở về.”

Mỹ nhân nói, liền kéo người đàn ông đang xem tạp chí bên cạnh một chút: “Đừng không?”

Nam nhân kia một thân quân trang, tôn quý phi phàm: “Ân, có rảnh.”

Sĩ quan phụ tá đang chờ ở phía sau: .....

Tần Mạc trong tay còn cầm di động, cặp mắt nhìn thiếu niên chơi game ở trên giường, có chút không chút để ý: “Không có bạn gái.”

“Sao có thể, con trai, con không cần gạt ta a.” Mỹ nhân hí mắt: “Tuy rằng mẹ không thông minh như con và cha con, nhưng là chỉ số thông minh cơ bản nhất mẹ vẫn có. Theo mẹ được biết, khi con mở hộp đều chơi game, việc này không giống tác phong thường ngày của con. Còn có con tự nhiên cho người phát giọng nói trên WeChat, thậm chí chờ điện thoại của người ta. Con rõ ràng là đang yêu, lại còn là mối tình đầu. Trước kia con chưa từng có bạn gái, phương diện này có lẽ không rõ ràng lắm. Nhưng mà con có thể nói chuyện với mẹ, con muốn theo đuổi ai, mẹ đều có thể cung cấp phương pháp cho con, đúng hay không? Cho nên, con thành thật thừa nhận đi.”

Tần Mạc hút thuốc, có chút lười biếng: “An tiểu thư, con phát hiện Lương bí thư khi đi theo con, hay lên lút gọi điện thoại cho người a?”

Mỹ nhân nghe được có chút chột dạ, đè thấp giọng nói với nam nhân bên cạnh: “Làm sao bây giờ? Bị con trai phát hiện.”

“Cha mẹ nhìn con trai, căn bản chính là hợp lý.”

Tần Mặc ở bên kia nghe cha hấn trả lời, mày hạ xuống.

Mỹ nhân nghe chồng nói xong, lập tức có tự tin: “Con trai, con đây là cố ý ở nói sang chuyện khác. Nói sang chuyện khác chứng minh cái gì, chứng minh con đang chột dạ.”

“Đúng là con ở trên mạng có quen một người.” Tần Mặc biết nếu còn như vậy mẹ hấn sẽ không dừng lại, dứt khoát trực tiếp thừa nhận: “Nhưng mà, hấn là nam nhân.”

“Nam?” Mỹ nhân nghe thấy đáp án này, lúc sau trên mặt chợt lóe thất vọng: “Con trai, con sẽ không gạt mẹ chứ?”

Tần Mặc đi trở lại, tay trái dứt túi quần, tay phải cầm di động, tùy ý dựa ở đầu giường, mắt nhìn thiếu niên đầu xù: “Người có thể đi hỏi người Lương bí thư.”

Mỹ nhân vừa nghe lời này, liền biết là thật. Tại sao lại là nam nhân a.

Nhưng,.....

“Con trai, gần đây con ngủ có được không?”

Trên thực tế, đây mới điều là mỹ nhân quan tâm.

Ngón tay Tần Mặc khẽ gõ, mắt lại liếc Phó Cửu một cái: “Có thể, hiện tại có người ngủ cùng.”

“Ngủ cùng?” Mỹ nhân nghe xong lời này, thật sự kinh ngạc, nàng muốn hỏi thêm vài câu nữa.

Bên kia Tần Mặc đã mở miệng: “Như vậy đi, con cúp máy.”

Mỹ nhân:..... Trái tim tốt, tại sao tính tình con trai nàng lại như vậy!

Nhưng, rốt cuộc là ai, có thể làm con nàng buông bỏ cảnh giác?

Chờ đến sự tình bên này kết thúc, nàng nhất định phải gặp đối phương một lần!

Kể từ lần đó, con trai nàng liền thay đổi.

Mặc dù là bên ngoài nhìn không thấy cái gì.

Nhưng là người mẹ, sao có thể không hiểu con trai mình.

Nhiều năm như vậy, hấn cũng không vui vẻ gì.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 301: Liên tục phát đường trung (canh năm)

Bên này.

Phó Cửu một bên đánh trò chơi, một bên hướng đôi mắt nhìn thoáng qua

Tần Mặc.

Thời điểm lúc đầu cô cũng không hiểu tại sao đại thần lại muốn đổi chỗ khác để trả lời điện thoại.

Hiện tại nhìn có vẻ giống như không muốn cô nghe được nội dung bên trong.

Ân.....

Bất quá thính lực của cô rất tốt, vẫn có thể nghe được một hai câu.

An mỹ nhân?

Loại xưng hô như vậy thật không nghĩ là người như đại thần sẽ nói ra.

Hơn nữa thực rõ ràng vừa rồi đại thần nghe điện thoại ánh mắt cũng không nhàn nhạt như thường ngày.

Tuy rằng chỉ có mỏng manh một chút nhưng mà xuất hiện như vậy cũng rất là kỳ quái.

Chẳng lẽ là bạn gái?

Phó chín nghiêng đầu nghĩ.

Chờ tới thời điểm phục hồi tinh thần liền thấy trước mắt đã có một cây kẹo que được lột vỏ, vẫn là vị chocolate.

Đối với đại thần phương pháp giáo dục chính là thường thường thường sẽ cho cô ăn đồ ngọt.

Phó Cửu vẫn cảm thấy rất hương thụ, nghiêng mắt đi muốn ngậm lấy.

Nhưng đại thần cũng không biết như thế nào lại đem cảm của cô nâng lên.

Phó Cửu nhú mày muốn quay đi lại đưa tới anh nhìn chăm chú một thời gian dài.

Khi đó, trái tim của cô cũng đi theo dừng lại một chút.

Chẳng lẽ là bị phát hiện?

Không có khả năng.

Cô rõ ràng cái gì đều không có làm.

Nhưng ánh mắt của anh đặt ở trên mặt cô như vậy, sâu không thấy đáy như vậy.....

Phó Cửu có cảm giác nói không nên lời nơi nào đó có chút tê dại, liền cảm thấy anh ấy cách mình quá gần, hô hấp đều có thể phả vào trên mặt cô.

Thời gian phẳng phất như dừng lại, phi thường chậm.

Âm thanh đồng hồ như hợp lại với tiếng tim đập.

Phó Cửu còn đang suy nghĩ đối sách thì liền nghe âm thanh của người đàn ông chậm rãi vang lên, nhiều ít có điểm lạnh lùng: “Đôi mắt của cậu sao lại thế này?”

“Hà?” Phó Cửu duỗi tay, sờ soạng một chút: “Cảm nhiễm, chắc là nhìn vào màn hình lâu có, có điểm nóng.

Nguyên lai là vì cái này, đại thần đôi khi quá dọa người.

Bất quá trong tình huống bình thường, nói như vậy, có thể dời đi lực chú ý của người đàn ông.

Xác thật chính là như thế, Tần Mặc đem áo khoác lấy lại đây, ném tới tay của thiếu niên: “Mặc vào, đi bệnh viện gấp.”

“Đôi mắt nhiễm trùng không cần phải gấp đi bệnh viện.” Phó Cửu cảm thấy rất bình thường, đợi tìm được chai thuốc giảm nhiệt nhỏ hai giọt vào mắt liền không sao.

Chậm chạp, Tần thần từ trước đến nay đều không phải loại người chịu người khác cự tuyệt mình, đặc biệt là ở dưới tình huống thiếu niên sinh bệnh.

Đem người kéo qua trực tiếp phủ áo khoác lên người Phó Cửu,

Phó Cửu vừa thấy đại thần phải tự thân mặc quần áo cho mình, lập tức đứng thẳng eo, tỏ vẻ chính mình có thể tự làm.

Để cho đại thần mặc quần áo, đừng tới nơi không nên đừng thì làm sao bây giờ.

Đôi mắt của Phó Cửu xác thật có chút đỏ, không nhìn kỹ, căn bản nhìn không ra.

Chỉ có Tần Mặc mới có thể nhìn ra được khác biệt trong đó.

Phó Cửu cúi đầu đem khóa kéo kéo lên lông chồn màu trắng vòng ở trên mũi của áo khoác nhìn ra được quả thực rất ấm áp.

Nhưng mà sau khi ra khỏi khách sạn, Tần Mặc ngoái đầu liếc mắt nhìn lại nhìn thiếu niên một cái.

Lại đem khăn quàng cổ màu đen của mình tháo xuống vòng ở trên cổ của Phó Cửu.

Phó Cửu cảm thấy đại thần như là muốn trang bị toàn diện cho cô, rõ ràng lễ Giáng Sinh còn chưa có tới.

Đông Kinh có một bệnh viện cách khách sạn cũng không xa.

Đại khái khoảng cách không đến bảy trăm mét, đi qua con đường lớn phía trước là tới rồi.

Hai người sánh vai đi với nhau, khuôn mặt xuất sắc làm không ít người quay đầu nhìn lại.

Thường thường sẽ có âm thanh kinh ngạc cảm thán truyền tới.

Chẳng qua làm Tần Mặc nhường mày chính là nội dung mà các cô gái nói chuyện: “Tớ trước nay đều chưa từng nhìn qua một cặp như vậy, quá xứng đôi, chiều cao cũng rất thích hợp, như vậy mà hôn nhau khẳng định sẽ đặc biệt đẹp!”

Hôn..... nhau?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 302: Hôn môi ở ngoài đường

Phó Cửu đương nhiên cảm thấy được động tác của Tần Mặc, tuy rằng mũi của cô đã bị khăn quàng cổ màu đen che khuất ở phía dưới, nhưng vẫn còn đôi mắt lộ ở bên ngoài.

Cho nên cũng sẽ không ảnh hưởng khi cô quan sát biểu tình trên mặt của đại thần.

Nhìn được bộ dáng mười phần cấm dục kia của đại thần, Phó Cửu bỗng nhiên lại có tâm tư đùa giỡn, vì thế đem khăn quàng cổ hướng về phía bên trái một chút, nghiêng người nhìn bên cạnh người nam sinh, khóe miệng cong lên, mang theo hàm ý: “Tôi cũng rất muốn xem chúng ta hôn môi thì sẽ như thế nào?”

Vừa rồi chỉ xem qua gương mặt liền cảm thấy rất tuần mỹ, hiện tại khuôn mặt kia toàn bộ đều đã được lộ ra.

Mặc dù là ở Đông Kinh nhưng các phái nữ đều có điểm chung là không thể chống cự được những người nam nhân... trước mặt bọn họ bây giờ lại là người có gương mặt rất hoàn mỹ.

Hon nữa người thiếu niên kia giọng lại phẫn chấn nói!

Nếu các cô không có lý giải sai.

Chính là các cô muốn nhìn, đối phương sẽ hôn môi người kia để cho các cô xem?

Là như thế này sao?

Nhìn hai người nam sinh kia cảm giác như là đã hôn mê, bất quá ở phía trước, các cô thực sự đã quyết định biểu đạt ý nghĩ của chính mình, gật đầu thật mạnh.

Nhưng không giống nhau chính là, biểu cảm của Tần Mặc khi đang nghe đến lời nói kia của người thiếu niên trong nháy mắt lạnh hơn rất nhiều, một tay để túi quần, hướng về phía Phó Cửu ở bên này nhìn lướt qua, khí lạnh trong con ngươi ngày càng đậm.

Phó Cửu từ trước đến nay không hề sợ cái bộ dáng này của đại thần, môi mòng nhếch lên, túm chặt cổ áo của nam nhân, tư thế kia thực sự rất quyến rũ, đặc biệt là một bàn tay nàg còn nhắc cằm của Tần Mặc, khuôn mặt tuần tú nghiêng nghiêng nhìn qua giống như là đang muốn hôn lên.

Như vậy mặt đối mặt rất gần gũi, mọi người nhìn thấy đều cảm thấy trong không khí đều tràn ngập những tia hạnh phúc.

Những người phụ nữ kích động đến điên rồi!

A a a a!

Dừng lại, làm cái gì vậy!

Phó Cửu đương nhiên là không có khả năng làm thật.

Không ngờ sẽ như vậy, bị đại thần đè cô mới đặc biệt nhớ tới bộ dáng của đại thần khi sắc mặt biến thành màu đen.

Nhưng lúc này đây lại rất kỳ quái.

Đại thần thể nhưng liền không có động đậy một chút, cũng không có lùi về phía sau.

Nếu không phải cô đã nắm chắc nói không chừng thật sự sẽ bị đè lên thân...

Cái vị đại thần này, có cần phải giảo hoạt như vậy không.

Hiện tại đã bị đùa giỡn, đều không có đen mặt?

Nhưng mà, Tần Mặc lúc này đây cũng không có dùng mưu kế gì.

Ngay cả chính hắn đều nói không rõ, vì cái gì mà không có trực tiếp bóp nát thủ đoạn của người thiếu niên.

Mà là tùy ý để người thiếu niên như vậy tiếp cận chính mình.

Thời điểm hơi thở mang vị kẹo, một chút ý tứ muốn né tránh của hắn đều không có, ngược lại chỉ nghĩ đến như nào mới có thể hấp thụ được nhiều hơi thở ấy.

Bên trái là dấu vết của áo khoác khi người thiếu niên đội mũ cạo qua, mềm mại ấm áp... động tác nghiêng đầu nhẹ nhàng chạm vào gương mặt hắn, gần đến mức có thể xem nhẹ tất cả mọi thứ.

Nhưng ánh mắt của Tần Mặc vẫn là không chế không được đánh nhìn xuống phía dưới, đặc biệt là khi hắn nhìn đến đôi môi mỏng đẹp của người thiếu niên kia ở trước mắt hắn.

Lông mày của Tần Mặc thật nhanh đã nhíu lại, ánh mắt liếc xuống phía dưới nhìn xuống tên kia: “Tôi đếm tới ba, đem tay của cậu thu hồi lại...”

“Một.....”

Phó Cửu không có động tĩnh gì, rốt cuộc bộ dáng mặt đen của đại thần cũng không thấy được nhiều: “Mặc ca, đừng nóng giận, tức giận sẽ không đẹp trai đâu.”

“Ba.....”

Tay phải của Tần Mặc dùng sức đem mũ của người thiếu niên bỏ xuống!

Tiếp theo cúi người xuống một chút, sẽ thấy hắn hôn lên môi của người thiếu niên.

Chỉ là ở thời điểm hai người chỉ còn cách nhau 3 centimet, hắn đã dừng lại, lạnh lùng nhưng tươi cười nói: “Đây mới là tư thế tiêu chuẩn để hôn môi, muốn học thì bảo về sau tôi sẽ chỉ giáo cậu.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 303: Thật sự tưởng thân

Đại khái là khoảng cách quá gần nhau.

Trong nháy mắt Phó Cửu cảm thấy tư thế này không phải “Thân thiết” như vậy ngược lại nơi nơi đều tràn ngập nguy hiểm như thể chạm vào là nổ ngay.

Đặc biệt là ở thời điểm người đàn ông nói lời nói đó, hơi thở đánh vào môi cô, chứng minh cho cô biết lời nói của đại thần là thật.

Cũng may đại thần không có bị cô khi dễ đến mất đi lý trí.

Sau khi nói xong câu nói đó liền bắt kéo tay cô từ trên mặt mình ra.

Cả khuôn mặt trắng nõn tuấn mỹ vẫn như cũ rất thanh lãnh quý khí, chỉ là trong cặp mắt kia hiện lên thâm trầm không thể thấy rõ.

Nhưng mà ở khoảng cách gần như vậy hơn nữa về vấn đề góc độ còn cả Tần Mặc đang nói chuyện lại tạm dừng.

Người ở bên ngoài nhìn vào chính là cảm thấy bọn họ vừa mới làm chuyện không nên làm.

“Kéo tới lại, giữ chắc tới đi, tớ muốn phun máu mũi!”

Mặc kệ là ở nơi nào, biểu hiện của hủ nữ cùng đều giống nhau.

Phó Cửu đứng hình một chút, tiếp theo, cười khẽ hướng sang người ở bên cạnh vừa nói câu đó, mười phần tiếc nuối nói: “Cái gì đều không có xảy ra, không cần phun máu mũi.”

Các em gái này sẽ tin tưởng sao?

Đương nhiên sẽ không!

“Cậu ấy then thùng, cậu ấy nhất định là then thùng!”

“Bộ đáng then thùng cũng rất đẹp trai nha, còn khẩu thị tâm phi chịu đựng nha, trên mặt đã đỏ bừng rồi.”

Phó Cửu:.....

Khẩu thị tâm phi..... Chịu đựng?

Chịu đựng?

Cô nhìn qua giống thụ thể sao?

Cô thực ra là công đó biết không?

Nếu là khi khác, cô nhất định sẽ cho họ thấy năng lực của cô.

Bất quá, bóng dáng của đại thần nhìn quá rất lạnh lùng, từ đầu đến chân đều viết tôi khó chịu tôi rất khó chịu.

Đoán là nếu hiện tại cô mà tiếp tục khiêu khích khiêu khích, đại thần nhất định sẽ bạo phát.

Có thể sẽ đem cô như là bao tải ném vào thùng rác không chừng.

Phó Cửu luôn luôn cảm nhận độ nguy hiểm rất rõ ràng nên không có dám làm gì nhiều nữa, dù sao đại thần rất có khả năng là đã có bạn gái.

Đối với bạn gái của người ta không thể tùy tiện trêu chọc, đây là nguyên tắc.

Thời gian kế tiếp Phó Cửu đều rất ngoan, đôi mắt của cô bị nhiễm trùng đi theo phía sau Tần Mặc, khuôn mặt tuấn tú trắng nõn như ngọc cùng với áo ngoài màu đen, cái mũi lông chồn trắng và mái tóc lấp lánh màu bạc làm cô thoát nhìn giống như nhân vật từ trong thế giới anime bước ra, khuyên tai bên tai phải còn mang theo lấp lánh nhân nhạ.

Tần Mặc lại có chút không giống với anh của ngày thường.

Hai tròng mắt trầm xuống thậm chí có chút đáng sợ.

Bởi ngay cả chính anh cũng không có nghĩ đến.

Trong nháy mắt ở lúc kia, anh..... anh thế nhưng thật sự có ý nghĩ muốn hôn cô?

Tần Mặc híp hai tròng mắt tay đặt ở túi quần nắm chặt lại, tiếp theo lại dần dần buông ra.

Khẳng định là do bị thổi khí.

Đôi mắt khiêu khích như vậy của thiếu niên.

Anh không nhận được cũng là rất bình thường.

Sau khi thông suốt được điều này, đôi mắt của Tần Mặc lại một lần nữa có ánh sáng, dừng lại bước chân đang đi, quay đầu lại nhìn thoáng qua hướng của thiếu niên.

Phó Cửu lập tức tiếp xúc với ánh mắt đang đánh giá của đại thần, câu lấy môi mông cười nhẹ.

Lần này, đại thần cho tên gia hỏa hướng tới anh phóng điện một chút lưu tình, duỗi tay tóm lấy cổ áo người phía sau, cứ như vậy kéo thiếu niên vào bệnh viện.

Đăng ký xong trực tiếp đem người ném tới ghế đối diện bác sĩ, tư thế kia xác thật giống như ném rác rưởi.

Phó Cửu xoa xoa cổ mình, hướng tới bác sĩ người Đông Kinh đang nhìn mình đến ngây người cười một cái: “Người anh trai này của tôi ngày thường luôn rất bạo lực, tôi đây là đang nhường anh ấy.”

Vị bác sĩ kia tuy rằng không hiểu lắm nhưng vẫn tận lực làm ra một bộ đáng bưng tỉnh đại ngộ.

Tần Mặc bị cái người em trai tốt này chọc cho cười, bàn tay xoa xoa đầu của thiếu niên, ý cười ôn nhu lại mang theo hàn ý quen thuộc: “Nếu cậu nhường anh trai như vậy thì viện phí lần này cậu tự chi trả.”

Phó Cửu:.....

Biết cô yêu tiền mà đại thần lại đối phó với cô như vậy.

Thật là không có đạo đức!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 304: Đường, ngọt

Bác sĩ Đông Kinh khám rất cẩn thận, tuy rằng Phó Cửu tỏ ra là mình chỉ cần thuốc mỡ bôi mắt và thuốc nhỏ mắt.

Nhưng là bác sĩ vẫn là rất có trách nhiệm khai đơn cho cô rất nhiều thuốc, trong đó còn bao gồm thuốc giảm nhiệt.

Theo thuốc được khai đơn càng ngày càng nhiều thì khuôn mặt tuần tú kia của Phó Cửu càng biểu hiện cuộc sống không còn gì để luyện tiếc nữa.

Rõ ràng một chai thuốc nhỏ mắt là có thể giải quyết tất cả mọi chuyện nhưng nàng lại phải trả tiền có thể mua được một cái bàn phím.

Nếu không phải đại thần là lo lắng mới muốn đưa cô tới bệnh viện, cô còn tưởng rằng đại thần là cố ý gài bẫy mình.

Bất quá nhìn qua đại thần là rất có thành ý.

Hơn nữa còn rất có bộ dáng của một người anh trai, tiếng nói thanh đậm ở nơi đó dò hỏi những hạng mục đáng chú ý.

Đông Kinh bác sĩ rất thích loại người cho dù bị bệnh nhỏ nhưng vẫn xem là việc lớn thế này, đẩy đẩy mắt kính trên mặt nói một cách nghiêm túc: “Không nên luôn chơi di động cùng máy tính, hiện tại những người trẻ tuổi đều thích chơi những đồ vật điện tử đó.”

Không chơi máy tính?

Sao có thể?

Điều này đối với một hacker như Phó Cửu thật là giống như muốn cho cô tuyệt thực.

Huống chi đại thần tuyệt đối không có khả năng đáp ứng điều kiện này.

Hai ngày nữa còn có một trận hữu nghị cần phải đánh mà.

Nào biết đâu rằng.

Đại thần luôn là người luôn làm ngoài dự đoán của mọi người.

Tiếng nói nhàn nhạt, thái độ cũng rất thông dong: “Được.”

Lão bác sĩ thấy đối phương tôn trọng hẳn như vậy nên rất là nhiệt tình: “Còn có phương diện ăn uống vẫn nên chú ý một chút, thịt dê bò thì không nên ăn, ớt cay càng không thể chạm vào.”

Phó Cửu:.....

Một người thích ăn lẩu như cô mà lại không cho cô ăn thịt dê bò cùng với ớt cay.

Đây là thật sự tính toán cho cô tuyệt thực sao?

Quan trọng nhất chính là, cô trước nay đều chưa gặp qua đại thần phối hợp với người khác như vậy

Thế nhưng lại có tiếng nói nhàn nhạt vang lên: “Tôi sẽ coi chừng cậu ấy.”

Cứ như vậy, Phó Cửu sau khi từ bệnh viện đi ra liền thấy ba ngày vô cùng u ám sau này.

“Anh Mạc, kỳ thật tôi không có nghiêm trọng như thế.” Phó Cửu quyết định thuyết phục đại thần một cách logic: “Đều là vì trước đây ở Giang thành thời tiết quá bất ổn, sương mù quá nghiêm trọng nên đôi mắt của tôi mới bị nhiễm vi khuẩn, sử dụng thuốc nhỏ mắt hai ngày là ổn, huống chi hai ngày sau có một trận đầu hữu nghị, tôi không lên sân khấu thì coi sao được.”

Biểu tình của Tần Mạc nhàn nhạt, vốn dĩ muốn hút thuốc nhưng bởi vì nghe được thiếu niên nói đến hai chữ cảm nhiễm nên đem điếu thuốc thon dài màu đen thu trở lại: “Tôi thay thế vị trí của cậu.”

Nguyên bản đội viên được an bài thi đấu không có đại thần.

Này dù sao cũng là một trận thi đấu hữu nghị.

Không đáng để đại thần đi mạo hiểm như vậy.

“Không được.” Phó Cửu cự tuyệt một cách dứt khoát: “So với việc anh Mạc tự ra tay thì việc đôi mắt của tôi không phải là chuyện lớn.”

Thực hiển nhiên, Tần Mạc cũng không nghĩ sẽ nói nhiều về chuyện mình bị thương này: “Tôi bị thương chỉ có tay trái chứ không phải cả hai tay.”

Phó Cửu:.....

Cho nên ý tứ của đại thần là dùng một tay để thi đấu?

Đại thần, anh làm như vậy đã từng nghĩ tới cảm nhận của đối thủ chưa?

Trên đường lớn ánh đèn neon nhàn nhạt chiếu xuống.

Thời điểm hai người trở về, đã không giống vừa rồi có nhiều người như vậy bóng dáng thon dài chiếu xuống dưới chân.

Mới vừa trở lại khách sạn, điện thoại di động trong túi Phó Cửu liền vang lên, cô lấy ra theo bản năng muốn nhìn xem là ai lại bị đại thần lấy qua.

Phó Cửu ngoái đầu nhìn lại!

Tần Mạc đưa ra khuôn mặt tuấn mỹ như thiên thần, không có bất kỳ gợn sóng gì, tiếng nói trước sau như một thanh đậm như mực, nồng đậm hơi thở thương nghiệp: “Bác sĩ mới vừa nói qua nhanh như vậy liền đã quên, hai ngày này nên thu cái móng vuốt muốn chơi điện tử của cậu lại.”

Nói xong anh đưa điện thoại di động ném lên trên giường, cởi ra áo khoác của mình: “Hiện tại ngồi xuống đây uống thuốc đi.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 305: Uống thuốc ngọt ngào

Ở bên kia, một mình Phong Thượng ủy khuất vì đội mãi không thấy thần tượng trở về, liền nháp vào hảo hữu: “Cửu Cửu kẻo que” để hỏi.

Cần phải dựa vào thần tượng để hấn đem cậu trở về mới được.

Thần tượng nếu kiên trì nói muốn cùng ngủ với cậu thì Tần thần dù có vô sỉ cũng phải đòi được phòng trở về.

Thời điểm tin tức trên Wechat vang lên, Phó Cửu theo bản năng nhìn qua.

Thấy thiếu niên như thế, tay Tần Mạc đang mở hộp thuốc bỗng dừng lại, sau đó lấy điện thoại di động lại, nhàn nhạt nhấn tắt nguồn.

Phó Cửu nhìn lên thấy tin nhắn Wechat chưa kịp đọc đen dần theo màn hình, không khỏi ở trong lòng đối mặt với Phong bảo bảo nói một tiếng thật xin lỗi.

Có một số việc, thật sự không phải cô có thể khống chế.

Phong Thượng thấy tin nhắn chính mình gửi đi vẫn như chìm dưới đáy biển không khỏi uể oải, chẳng lẽ thần tượng thích cùng ngủ với Tần thần hơn so với cậu sao?

Nhưng,..... Vạ nhất thần tượng suy nghĩ lẫn lộn rồi làm chuyện sai lầm thì làm sao bây giờ.

Thần tượng cũng có nói qua, cô nếu là đối với Tần thần có việc làm xấu thì Tần thần sẽ vịn gậy tay cô.

Phong Thượng nghĩ nghĩ, vẫn là nhin không được nhiệt huyết quyết định đi cứu vớt thần tượng!

Chỉ là khi cậu vừa mở cửa ra đã bị hai tên vệ sĩ mặc áo đen chặn lại.

Phong Thượng tròn tròn mắt: “Anh, sao các anh còn ở đây?”

“Tần tổng bảo chúng tôi ở lại bảo hộ sự an toàn của Nhị thiếu ngài.”

Thời điểm vệ sĩ áo đen nói những lời này cũng có điểm không đành lòng.

Nhưng là không có biện pháp vì ông chủ của bọn họ luôn nói chuyện có nghệ thuật như vậy.

Phong Thượng:.....

Cái này mà kêu là bảo hộ sao?

Này rõ ràng là giữ để cho cậu không thể đi đâu được?

Phong bảo bảo lại suy sụp với thể trạng này của cậu, không thể nào đấu lại được hai người vạm vỡ này.

Tần thần rốt cuộc là xem nơi nào không vừa mắt mà lại muốn đối đãi với cậu như vậy.

Trên thực tế vẫn là Phong Thượng suy nghĩ quá nhiều.

Đối với Tần Mặc, đạo lý này rất đơn giản.

Em trai của mình cùng mình bất hòa có thể ở một phòng một mình.

Nhưng sao có thể chung một phòng với người khác?

Đối với việc đối đãi như thế nào với Phó Cửu, Tần Mặc xác thực rất để ý.

Đại khái giống như là anh nói như vậy.

Nếu là anh đã nhận người em trai này thì nhất định phải che chở thật tốt.

Cho nên đối với loại việc như nhỏ thuốc cho em trai này, anh không có ghét bỏ.

Chỉ là loại người giống như Tần Mặc khi tay đụng tới những vật như thuốc này đều có điểm ghét bỏ.

Nhưng hẳn cũng nhìn không nổi thiếu niên ngẩng đầu tự mình nhỏ thuốc.

Dứt khoát đem trai thuốc nhỏ lấy lại đây, ngón tay thật tự nhiên nắm lấy cằm thiếu niên.

Phó Cửu nhú mi đẹp, đây là tình huống gì.

“Tượng tượng cái gì, ngẩng đầu.” Tần Mặc dùng đầu ngón tay gõ gõ cằm thiếu niên.

Phó Cửu cũng cảm thấy có người khác nhỏ thuốc cho mình vẫn tốt hơn, dù gì loại đồ vật như thuốc nhỏ mắt này đa số người đều biết dùng.

Đôi mắt bị nhiễm trùng nên khi nước thuốc nhỏ giọt tới tạo nên một cảm giác đau đớn nói không nên lời, nếu là tự mình nhỏ thuốc thì ai cũng sẽ theo bản năng mà chớp mắt.

Nhát mắt, nước thuốc không vào được thì chỉ có thể làm thêm lần nữa.

Cho nên sau khi nghe thấy đại thần nói, Phó Cửu cười nhạt ngẩng đầu lên, hai tay chống ở phía, đôi mắt ở kia mở to, vẫn rất là tuần tú.

Mắt phải còn nghiêm trọng hơn mắt trái nhìn gần có thể thấy điều đó rất rõ ràng.

Tần Mặc đứng lên cứ như vậy nhỏ thuốc cho thiếu niên cơ hồ khi cong lưng có thể dính sát vào khuôn mặt đẹp trai kia.

Ngón tay của anh đè lấy mắt phải của thiếu niên làm nó tròn to sau đó nhỏ một giọt nước thuốc.

Phó Cửu theo bản năng liền muốn tránh đi.

Tần Mặc trực tiếp đè lại đầu của thiếu niên, tiếng nói nhàn nhạt: “Đừng trốn.”

Chương 306: Tàn thân kiên nhẫn

“Đừng che giấu khó chịu” Phó Cửu thở dài một hơi, quả nhiên không qua được mắt đại thần.

Tần Mặc không nghe thiếu niên, sau đó nhỏ giọt thứ hai vào mắt phải.

Phó Cửu trốn cũng không thoát, đành cắn răng chịu đựng.

“Đau cho thấy có hiệu quả.” Tần Mặc vừa nói, vừa xoa đầu thiếu niên.

Phó Cửu ừ một tiếng. Nàng cũng làm khó đại thần, rốt cuộc trình độ an ủi người khác của đại thần có hạn.

Tần Mặc thật ra không muốn nhìn thấy bộ dạng này của thiếu niên.

Âm thầm quyết định, về sau cho thiếu niên ăn nhiều một chút.

Thoạt nhìn cậu giống như bây giờ rất không có sức sống.

Giọt thuốc thứ ba, là nhỏ lên mắt trái.

Mắt trái cũng không phải nghiêm trọng, cho nên một giọt có thể khỏi.

Sau đó là thuốc mỡ tra mắt, ở Tokyo có thể mua được cái này cũng là không dễ dàng.

Sau khi tra thuốc mỡ mắt lên, trước mắt sẽ bị bao trùm hoàn toàn. Dính dính.

Phó Cửu còn muốn mở mắt ra, nhìn ánh đèn gì đó.

“Nhắm mắt lại, nghỉ ngơi.”

Tần mặc tiếng nói thật nhẹ, ngón tay còn xoa khoeo mắt Phó Cửu.

Như vậy sẽ làm nàng không khó chịu nữa.

Chỉ là ý thức bản sinh của Phó Cửu về sự phòng bị mạnh hơn so với người khác.

Như vậy không thể thấy rõ tình hình của đối phương.

Điều này chưa từng xảy ra trước đây.

Đặc biệt khi nàng là hacker, nàng thích nhìn mọi tình huống ở trong mắt.

Cô từ nhiều năm trước tới nay, đây là nguyên nhân duy nhất đủ để toàn thân cô trở ra

Ngoài Tinh Dã, nàng chưa từng gặp bất kì ai.

Cũng không tin tưởng bất cứ kẻ nào.

Nhưng lúc trọng sinh, nàng dường như trở nên không giống trước đây.

Nói như thế nào nhỉ? Càng bình thường?

Nhưng đây là bóng tối, vẫn là làm Phó Cửu có chút đề phòng trong lòng.

Hơi thở xung quanh tựa hồ còn có thể ngửi thấy mùi thuốc lá nhàn nhạt.

Là từ trên người đại thần.

Đây là cách duy nhất để Phó Cửu có thể biết vị trí của đại thần.

Trái tim tựa hồ cũng bị quấy rầy.

Phó Cửu cố gắng để mình không đụng tới Tần Mặc, vạn nhất bị đại thần hiểu lầm nàng muốn trêu chọc hắn, đó là điều oan uổng nhất.

Hơn nữa, không nhìn thấy ánh mắt của đại thần.

Nàng cảm thấy thân phận của mình thật không an toàn.

Bởi vì nàng không chắc chắn, đại thần sẽ tận dụng dịp này nhìn ra điểm gì.

Cho nên nàng không thể thả lỏng cảnh giác.

“Rất lo lắng?” Tiếng nói trầm thấp ung dung từ bên cạnh vang lên.

Phó Cửu cười một chút: “Làm sao có thể?”

“Lưng đều căng thẳng, không phải lo lắng là cái gì?”

Phó Cửu chỉ cảm thấy đầu mình bị người xoa một chút.

Lại nghe đại thần thấp giọng nói: “Đã quên rồi sao? Ta chính là học tâm lý.”

Phó chín dứt khoát thừa nhận: “Vâng, ta rất lo lắng vì không nhìn thấy gì.”

Tần Mặc hạ mắt, nhìn về thiếu niên đang phàn nàn, khóe miệng nửa cong lên, đại khái là cảm thấy thú vị.

“Mặc ca, hiện tại anh là đang cười sao?” Phó Cửu gạt đầu, lỗ tai giật giật.

Tần Mặc ừ một tiếng nhàn nhạt.

Thật là không che dấu chút nào, Phó Cửu cảm thấy người học tâm lý học, đều là cao thủ nói chuyện phiếm.

Nàng càng cảm thấy bất an.

Chỉ cảm thấy ngón tay đụng phải tai nàng, hơi lạnh lẽo, làm nàng muốn trốn.

Lại bị hắn kéo trở về.

Thì ra là tai nghe.

Tại sao đeo tai nghe cho nàng?

Tần mặc nhìn biểu cảm khó hiểu của thiếu niên, đầu ngón tay ấn nút điện thoại, đem âm thanh mở đến tối đa.

Xuyên qua tai nghe, âm nhạc nhẹ nhàng lập tức liên đánh vỡ bóng tối, giọng không cao không thấp, quanh quẩn ở trong tai, là bài hát của Trần Dịch Tấn, rất thích hợp giảm bớt cảm xúc.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 307: Có yêu có yêu, Tần thần

“Đi qua nơi kẻ đến rồi người đi, dù không thích thì cũng phải trân trọng.

Tôi lặng lẽ trải qua cuộc đời này, không đi vào thế giới của em, chỉ nguyện làm bờ vai của em. ....”

Thời điểm giọng ca ảm áp truyền đến, Phó Cửu trái tim lập tức mềm mại, phía sau lưng cũng thả lỏng rất nhiều.

Bởi vì đại thần quá lợi hại, cho nên thời điểm đối mặt với đại thần, cô vẫn luôn ở trạng thái phòng bị.

Không giống như khi cô đối mặt với Phong bảo bảo và Dao Dao, không có lo lắng như vậy.

Nói vậy đại thần cũng đã nhận ra, cho nên ở lần sau khi cô từ chối, mới có thể có vẻ mặt và bóng dáng như vậy.

Nhưng trên thực tế, mỗi lần đại thần thực hiện, đều là bảo vệ cô.

Tuy rằng tất cả đều dựa vào đại thần thật sự cho rằng cô là con trai, đem cô trở thành em trai mà đối xử.

Nhưng là, cô có bao nhiêu năm, không có nếm trải qua tư vị được che chở?

Sẽ có bao nhiêu người đối tốt với cô như vậy?

Hình như cũng không có nhiều.

Chủ yếu đại thần chỉ nhìn cô, cũng không sẽ không tin tưởng cô.

Điểm này, làm Phó Cửu vẫn luôn cảm thấy vui mừng.

Phó Cửu cũng nói không rõ, liền cảm thấy tình trạng như vậy rất tốt.

Vì để cô không khẩn trương, đã nhét tai nghe để cho cô nghe nhạc, biện pháp nuông chiều người như vậy cũng chỉ có đại thần mới có thể nghĩ ra được.

Đại khái cùng xuất thân của đại thần có quan hệ, tuy rằng ngày thường rất lạnh nhạt lại bá đạo, giáo dục lại vô cùng tốt, cho nên lúc ở chung luôn rất thoải mái.

Một khắc kia, thế giới ồn ào náo động giống như đều ngừng lại.

Trong bóng đêm, Phó Cửu có thể ngửi được hơi thở bạc hà quen thuộc, nam nhân thanh đậm như nước cùng hơi thở trong phòng nhất trí, tĩnh mạch lại mang theo một mùi thuốc lá.

Rất dễ dàng có thể khiến cho người ta an tâm.

Cho nên nói người học qua tâm lý học, thật sự rất khó đối phó,

Bởi vì lúc đại thần đối xử dịu dàng, đều sẽ đem sở dụng sở học của hắn dùng tới.

Dù sao theo tâm lý học, âm nhạc có thể làm cho người ta thả lỏng cảnh giác.

Phó Cửu cười, dựa vào hơi thở mà phán đoán phương hướng của Tần Mặc, nhắc chân chuẩn bị đứng lên.

Nhưng trọng tâm lại không ổn, trước tiên hướng phía trước mà ngã xuống.

Tần Mặc đứng ở phía trước thiếu niên, nhanh hơn Phó Cửu một bước, cầm tay Phó Cửu.

Bởi vì do thuốc mờ mắt, Phó Cửu vẫn đang nhắm mắt lại, không thể mở, dứt khoát ngẩng lên đầu tới, dùng nụ cười nhẹ để thay thế cho lòng biết ơn của mình.

Không nghĩ tới, bộ dáng này của cô sẽ có bao nhiêu lực sát thương.

Tần Mặc đứng ở kia, nhìn thiếu niên khuôn mặt tuấn mỹ trắng nõn như sứ kia, sự mềm mịn nơi đầu ngón tay khiến hắn có đôi chút không nỡ dời nó đi, cứ như thể nắm lấy thiếu niên ấy, ngũ quan ngay thẳng rạch ròi tựa như dung hòa cả ánh sáng ở trong gian phòng vậy.

Phó Cửu nhắm hai mắt, cho nên cô hoàn toàn không có nhìn thấy bộ dáng này của Tần Mặc.

Tình trạng của Tần Mặc như vậy, hoàn toàn không giống như hắn của ngày thường.

Nếu nhất định phải tìm một từ để hình dung, đó chính là có chút mất khống chế.....

Đôi mắt sâu thẳm đỏ hiện lên nét thâm trầm, khiến hắn tựa như nhìn thấy một quý tộc dracula từ thế kỷ mười chín vậy, vừa kiêu ngạo lạnh nhạt, vừa xa cách một cách đúng mức.

Mà khi hắn nhìn chăm chú vào môi thiếu niên, đôi ngời đen như mực ấy có một lực hấp dẫn chết người.

Khuôn mặt kia càng đẹp trai một cách quá đáng, ánh đèn chiếu tới, như là có kim cương vỡ ở sâu trong đôi mắt ấy vậy.

Tần Mặc có thể rõ ràng cảm giác được, tim hắn đập cùng lúc bình thường có điểm không giống nhau.

Không biết là nhanh, hay là chậm.

Chỉ là ngón tay lướt qua thiếu niên phát, ánh mắt chạm vào môi thiếu niên, không biết vì sao bên trong hắn có một loại xúc động, thúc giục hắn khom lưng xuống.....

Chương 308: Điên rồi sao?

Tần Mặc rũ mắt, lông mi lặng lẽ hạ xuống, sườn mặt đẹp trai làm người khác hít thở không thông. Phó Cửu ngẩng cao đầu, hình ảnh rất đẹp.

Nhưng Phó Cửu cảm thấy đại thần càng ngày càng gần mình, hơi thở cũng tăng lên theo.

Như thể hơi thở đều dây dưa lẫn nhau.

Là nàng ảo giác sao?

Phó Cửu quay đầu lại, có chút khó hiểu: “Anh Mặc?”

Tiếng nói đột ngột cắt ngang tất cả những cảm xúc giữa hai người.

Tần Mặc giống như là một người bị ấn nút tạm dừng, đột nhiên dừng động tác của chính mình.

Môi hai người, chỉ cách nhau ba phân.

Hơi thở phả vào mặt, làm thanh tỉnh Tần Mặc, cặp mắt kia đều có chút lay động.

Trước nay chưa từng như vậy.

Hắn điên rồi sao?

Kháng định là điên rồi!

Tần Mặc đứng lên, đi nhanh ra ngoài, nhanh đến nỗi có tiếng gió.

Phó Cửu không hiểu?

Cảm giác hơi thở của Tần Mặc dường như thay đổi? Lại còn đi ra ngoài? Vì cái gì?

Phó Cửu muốn mở to mắt, nhưng bị thuốc mỡ cản trở tầm nhìn, thế nên biểu cảm cuối cùng của Tần Mặc nàng không thấy rõ.

Tình huống như thế nào?

Phó Cửu không hiểu, dứt khoát đứng lên, bẻ vào cảm giác tích lũy lâu năm, đếm bước chân đi vào phòng tắm.

Tóm lại, dùng tay cố gắng rửa sạch thuốc mỡ trên đôi mắt, quá không mất vệ sinh.

Sau đó lại đi ra ngoài tìm đại thần.....

Lúc này Tần Mặc chỉ mặc một cái áo sơ mi trắng, phía dưới là màu đen quần dài, nhìn qua thực sự trẻ trung.

Tần Mặc cũng không có đi xa. Sau khi ra khỏi phòng, đôi mắt nhắm dần dần, rồi tựa lên vách tường ngoài phòng.

Môi mòng gọi cảm nhận không được phun ra một chữ: “Thao.”

Hắn muốn hút thuốc, nhưng cũng hiểu nơi này không thể.

Dứt khoát kéo cổ áo mình ra, xúng vói lời nói của mình, luôn luôn đẹp trai đến cùng dù là cảm giác lừa đảo.

Ở trên người Tần Mặc, luôn có hai khía cạnh khác nhau.

Chỉ là nhiều năm như vậy, cũng không có điều gì có thể làm hắn đem khía cạnh này thể hiện ra.

Nhưng mà so với bộ đồ tây phẳng phiu ở công ty, hắn có vẻ phù hợp với bộ dáng hiện tại hơn. Đêm tối, xa hoa, không chút thu liễm.

Chỉ có thời điểm như vậy, mới có thể làm người khác cảm thấy hắn cũng là công tử. Hơn nữa vẫn còn non.

Tự phụ trên người không giảm chút nào, đặc biệt là khuôn mặt của Tần mặc, ở thời điểm này, đặc biệt hấp dẫn người khác.

Những người trong sân đều nói, này rõ ràng là một bông hoa trong bụi hoa dại.

Nhưng ai cũng không biết hẳn suy nghĩ cái gì.

Có rất nhiều mỹ nữ qua đường, thấy bộ dáng Tần Mặc dựa vào vách tường. Liền muốn đi lên đến gần.

Mỹ nữ kia cười thực ngọt, cùng với một người bạn tới khách sạn chơi.

Bởi vì là khách sạn tốt nhất, cho nên ở trong khách sạn cũng sẽ có chỗ giải trí.

Kẻ có tiền luôn chơi một mẻ, rồi vào phòng luôn.

Loại chuyện này, Tần Mặc thấy không ít.

Cho nên khi có một mỹ nữ đi tới, hẳn cũng không cảm thấy điều này có gì kì lạ.

Chỉ là mỹ nữ kia đánh giá cao mị lực của chính mình, nhẹ nhàng cười: “Soái ca, có muốn cùng nhau đi xuống chơi một chút hay không?”

Tần Mặc không nói gì, khuôn mặt kia tràn ngập người sống chó đến gần.

Mỹ nữ không từ bỏ, thật vất vả mới nhìn thấy người đẹp trai như vậy: “Tại sao không nói lời nào? A? Chẳng lẽ ngươi không phải người Tokyo? Là người trong nước? Hay là người Trung Quốc?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 309: Đệ tam càng (canh)

Tần Mặc vẫn duy trì tư thế lúc trước, đầu nửa nghiêng, cũng không thèm liếc người phụ nữ kia lấy một lần, cười lạnh một tiếng, vừa muốn mở miệng.

Ngay lúc này.

Chỉ nghe răng rắc một tiếng.

Cửa phòng, bị mở ra.

Phó Cửu rửa xong đôi mắt, vừa xuất hiện, liền thấy được đại thần đang dựa vào trên vách tường cùng với..... trước mặt đại thần còn có người đẹp ăn mặc ướt át, đáng người kia thật nóng bỏng, ánh mắt cũng mang theo chút ái muội.

Phó Cửu dừng một chút, tình huống này là như thế nào?

Trong điện thoại người con gái kia giả giả thật thật là bạn gái của đại thần?

Không, rất không giống?

Dựa vào hiểu biết của cô đối với đại thần, đại thần không đến nỗi thích kiểu ăn mặc quá mức nóng bỏng như vậy chứ?

Bất quá nhìn cô ta cũng không đến nỗi nào, dẫu sao đàn ông nhìn phụ nữ, đều là nhìn dáng người.

Nhưng là, Phó Cửu ít nhất vẫn có năng lực phân tích.

Chẳng hạn như hơi thở trên người phụ nữ kia, rõ ràng là đã uống rượu, còn mang theo chút say.

Trong mắt lộ ra ý tứ cũng thực thẳng thừng, giống như là đang hỏi đại thần “Ngủ sao?”

Phó Cửu tuy rằng hiện tại là học sinh cao trung, nhưng là bản thân cô cũng không có nhỏ như vậy.

Cho nên đối với loại chuyện này, phản ứng cũng không phải rất lớn.

Ngược lại nhìn tới đại thần đang hướng ánh mắt vào mình, câu môi cười một chút, một tay rút túi quần, nhướn mày. Ý tứ kia giống như là đang hỏi “Sao

lại thế này? “

Tần Mặc nhìn thiếu niên nào đó đáng về thờ ơ, liền biết cậu ta không quá để ý loại chuyện này.

Nếu như là ở trước kia.

Đặt ở trên người kẻ khác.

Lúc này không thêm để ý, với hắn mà nói là thức thời, dẫu sao hắn cũng không quá thích có vài người vừa thấy ít chuyện nào đó, liền cho rằng là đáng về kia.

Chỉ là hiện tại, lồng ngực của Tần Mặc đang lúc có chút bức bối, ngay cả hai tròng mắt cũng theo đó mà nghiêm túc.

Phó Cửu càng không rõ tình huống lúc này.

Chẳng lẽ là do cô em bắt chuyện?

Đại thần muốn đáp ứng?

Hắn là không có khả năng.....

Hai người đều là trai đẹp, cứ như vậy nhìn nhau ánh mắt nổi lửa.

Tựa như người đẹp bên cạnh cũng không tồn tại vậy.

Cô gái bắt chuyện cùng Tần Mặc kia liền cảm thấy, từ sau khi thiếu niên xuất hiện, hơi thở trên người nam nhân cũng không biết sao lại thế này, trở nên càng lạnh thêm.

Ngay cả không khí xung quanh đều có một loại cảm giác bị đình trệ.

Đây là có chuyện gì?

Hai người này cãi nhau sao?

Một người đẹp khác ngược lại thật cao hứng, vô cùng đáng yêu chạy tới trước mặt Phó Cửu: “Oa, cậu thật sự rất đẹp trai nha! Quả nhiên bạn của soái ca cũng là soái ca, các người là đi cùng nhau? Cùng chúng ta đi chơi đi, thế nào?”

Phó Cửu một tay rút túi quần, lại có chút nhíu mày, vừa muốn cự tuyệt.

Liền nghe đại thần giọng nói không lạnh không nhạt vang lên.

“Được.”

Đây là Tần Mặc nói, chẳng qua là thời điểm hắn nói những lời này, đôi mắt lại nhìn về phía Phó Cửu.

Cứ như vậy, vốn là hai chữ “Tránh ra” đã đến miệng, nhưng vì vẻ mặt không thêm để ý của thiếu niên khi đẩy cửa xuất hiện kia, biến thành một chữ “được” có vẻ lạnh như băng.

Phó Cửu ngược lại có chút giật mình, khoe mắt xinh đẹp khẽ nhếch cao, cô không nghe lầm chứ?

Đại thần vậy mà đáp ứng rồi?

“Ha ha ha, tiểu soái ca, phản ứng của cậu thật là đáng yêu quá, yên tâm đi, chị sẽ không làm gì em đâu, liền cùng các chị đi xuống uống chén rượu, có điều, chị cũng không dám đảm bảo vị bằng hữu kia của cậu sẽ như thế nào đâu. “

Con gái đồng Kinh nói chuyện đều rất êm tai.

Phó Cửu không hiểu nổi đại thần rốt cuộc là có ý gì, cũng không thể tùy tiện cự tuyệt.

Dù sao thì..... Loại sự tình này xác thật cũng bình thường.

Đại thần với vẻ mặt lãnh đạm đi về phía trước, ngay cả bóng lưng cũng tản ra rét lạnh không thể xâm phạm.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 310: Độ tứ càng

Nhưng thật ra người đẹp đi theo bên người Tần Mặc, mặt đều đỏ, thật không nghĩ tới cư nhiên có thể hẹn được.

Rốt cuộc, vừa rồi xem bộ dáng người đàn ông kia, thực hiển nhiên là đối với cô không có hứng thú gì. ....

Cứ như vậy sau một cái chớp mắt, cô còn tưởng rằng đôi phương sẽ mở miệng làm cô bỏ đi.

Cô liền nói sao, tất cả đều là ảo giác.

Mị lực của cô vẫn còn!

Người đẹp đối bên ngoài của chính mình vẫn là rất có tin tưởng.

Nghĩ như vậy, cô lại hướng tới người đàn ông bên cạnh nhìn thoáng qua.

Vị trí này của cô vừa nghiêng đi, vừa vặn có thể nhìn đến đường cong khuôn mặt của người đàn ông cùng đôi môi đậm bạc kia.

Thật không biết, nếu leo lên thân người đàn ông như vậy thì sẽ có tư vị gì.

Rốt cuộc đôi phương cho cô cảm giác quá thừa thớt.

Đặc biệt là thời điểm người đàn ông nâng mắt lên, càng là hình dung không ra yêu nghiệt tận xương, còn có trên người hân phát ra khí chất tự phụ, quả thực đẹp đến cực điểm!

Suy nghĩ một chút cô đều cảm thấy chân mềm nhũn, quá may mắn!

Đi khách sạn chơi so với bên ngoài tới, còn tính tương đối chính quy.

Nhưng là chơi ở địa phương, trên cơ bản đều là bộ dáng không sai biệt lắm.

Trang hoàng vĩnh viễn đều là trắng lẽ, vô cùng xa hoa.

Ánh đèn cũng sẽ không quá sáng, mà là ở trần nhà treo một chuỗi đèn pha lê to.

Sau đó chính là sân khấu cùng ca sĩ, cùng với những bàn được đặt rất nhiều loại rượu.

Phía dưới bày rất nhiều chiếc ghế, mỗi người đều đang lắc ly rượu trong tay, đương nhiên, loại địa phương này tuyệt đối không thể thiếu thuốc lá.

Cùng với ăn mặc rất hở hang của các cô gái, những trang phục đó vẽ rất tinh xảo, lain tản ra hương thơm dễ ngửi. Các người đẹp đều lộ chân dài xinh đẹp, tựa hồ cười đều rất vui vẻ, có những người nương theo âm nhạc lắc lư vòng eo, mang theo vẻ quyến rũ.

Tần Mặc đi vào.

Trong nháy mắt liền hấp dẫn vô số lực chú ý.

Cũng khó trách sẽ là như thế.

Khí chất cấm dục như vậy, đặt ở nơi này, quả thực giống như là thần đề đi tới dục vọng của Ma Giới, vô cùng hấp dẫn người.

Ánh mắt các cô gái nhìn Tần mặc, đều mang theo vẻ ái muội.

Trong ánh mắt của các cô phát ra tin tức của thú săn mồi, bắt đặc dĩ chính là nhìn đến bên cạnh người đàn ông đã có bạn, không khỏi toát ra biểu tình thất vọng.

Tiếp theo, các cô thấy được đi theo phía sau Tần Mặc còn có phó Cửu

So với Tần Mặc, thì Phó Cửu phảng phất giống như là người sinh ra trong quán ăn đêm.

Đầu tiên là tóc của cô nhuộm đậm màu bạc thuần, hơn nữa khoe miệng cô cười tà nịnh cùng màu đen áo khoác da.

Cái này làm cho cô nhìn qua giống như là thần tượng nổi tiếng của đoàn đội chủ xướng, xấu xa nhưng soái khí.

“Trời! Như thế nào khóc như vậy.”

“Hắn ở trong đoàn đội nào? Là người mới sao?”

“Có lẽ không phải mình tinh, nhưng hắn như thế nào có thể lớn lên đẹp trai như vậy, giống như đi đến gần a, các người xem, hắn hướng tới bên này cười!”

Các mỹ nữ muốn có kích động liền có kích động, thật sự hận không thể là người bồi ở bên cạnh thiếu niên

Nhưng mà lần này Phó Cửu thật sự rất ngoan, chẳng qua sinh ra đã có sẵn khí tràng, ở thời điểm cô là hacker, vì tránh đi một ít hình thức đuổi bắt.

Cô đều sẽ lựa chọn địa phương có nhiều người lui đến.

Ví dụ như xe điện ngầm, tiệm internet, cùng với..... Quán ăn đêm.

Đương nhiên, trên thực tế quán ăn đêm là nơi cá nhân cô tương đối thích.

Có rượu, có âm nhạc, lại có có thể ăn mà đừng trái cây.

Mấu chốt ở thời điểm nhàm chán, còn có thể tiếp đón đến một đám không quen biết.

Cô thích nhất trò chơi chi nhất.

Với thân phận Hacker, liền chú định phó cử rất ít cùng ai đi lại rất gần.

Ở quán ăn đêm cũng là bèo nước gặp nhau ngồi ở cùng nhau chơi giết người trong ngôi mộ, là một cái hạng mục giải trí tương đối nhẹ nhàng của cô kiếp trước.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 311: Canh năm (thêm một)

Bởi vì rất nhiều thời điểm, cô an vị ở trong chơi “Trời tối thanh nhắm mắt” người soi sát trò chơi, sau đó nhìn những cái đó muốn bám lấy cô, từ trước mắt cô vội vã chạy tới.

Cảm giác như vậy, rất có ý tứ.

Muốn nguy trang hoàn mỹ nhất, liền phải hoàn toàn dung nhập sinh hoạt, đây là điều mà cô luôn lấy làm tôn chỉ của một hacker.

Cho nên nói, một đời này của Phó Cửu cùng chính mình thật ra có một chút rất giống.

Chính là thích đi quán ăn đêm.

Bất quá Cửu gia chúng ta cũng không nghĩ tới rằng, trước kia Phó Cửu đi quán ăn đêm là đi xem soái ca.

Phải nói, người bình thường thường đi quán ăn đêm, không phải xem soái ca thì cũng là xem những cô em xinh đẹp, cũng giống nhau cả thôi.

Vì chơi giết người trên diện rộng này nên mới phải đi quán ăn đêm, chỉ có cô.....

Bất quá này đó cũng không gây trở ngại, Phó Cửu lại lần nữa đi vào quán ăn đêm vui sướng.

So với cùng ở với đại thần trong phòng, sẽ bị phát hiện bí mật thì ở ngoài còn hơn.

Ở chỗ này chơi trò giết người trên diện rộng cũng là rất có ý tứ.

Phải nói là Phó Cửu người này bản thân liền thuộc về bóng tối.

Vừa đến nơi này cặp mắt cô liền phá lệ xinh đẹp, thời điểm cười nhạt, phảng phất như là mọi ánh đèn đều chạy đến đôi mắt cô.

Khuyên tai màu đen cùng màu sắc của áo khoác da, ăn mặc như vậy, bản thân liền trở nên quá phận.

Lại phối hợp với khuôn mặt kia của Phó Cửu, có thể thấy được sẽ khốc tới trình độ nào.

Tần mặc cũng nhận thấy được thiếu niên vui sướng, càng là như vậy, con người hắn hàn ý liền càng nhiều.

Thuộc về người trong bóng tối, một khi tới trong hắc ám rồi, tuyệt đối sẽ không bị hắc ám sờ cắn nuốt, mà là không chế hắc ám, giống như là năng lượng ánh sáng của nơi đó.

Phó Cửu chính là tồn tại như vậy, cô nghiêng đầu, khóe miệng gợi lên, càng sâu.

Giống như hoa mạn đà tuần mỹ ác ma, chỉ là cô không có áo bành tô cùng bao tay màu đen, bất quá cũng không ảnh hưởng khí chất của cô.

Với tính cách của Tần mặc đương nhiên sẽ ngồi lẩn lộn mà Phó Cửu cũng giống như vậy.

Ghế dài nơi này đều có sofa mềm mại, toàn bộ đều trang hoàng là sắc điệu mờ ám, nhưng là mặt trên lại được khảm rất nhiều thủy tinh, thời điểm ánh sáng chiếu vào, liền sẽ có vẻ vô cùng xa hoa, đường đi hai bên pho chạm đất thâm, gỗ trên mặt bàn bày màu đen sì chung.

Hai mỹ nữ ngồi xuống, liền có một tá bìa còn có rượu Cocktail xinh đẹp.

Đều nói uống xong rượu mới có thể nổi hứng.

Nữ nhân ngồi bên cạnh Tần mặc, nghiêng đầu hạ tóc dài của chính mình, liền muốn cách nam nhân càng gần một chút.

“Vừa rồi anh còn không có trả lời tôi đâu, các anh rút cuộc người là nơi nào, làm cái gì? Như thế nào có thể lớn lên đẹp như vậy? Nên không phải là còn chưa có xuất đạo trong nam đoàn đi?”

Trong ánh đèn lẩn lộn không chiếu đến địa phương, Tần mặc nhẹ nhàng xoay chén rượu trong tay, ngón tay thon dài mang theo một cỗ hương bạc hà thuần khiết, sương khói bốc lên gian chỉ có thể nhìn đến hắc nửa người trên ăn mặc áo somi thuần trắng, gợi cảm mà trí mạng.

Hắn cũng không có mở miệng.

Chỉ là cặp mắt lạnh băng kia nhìn thiếu niên tóc bạc cách đó không xa đang nghiêng nghiêng thân thể cùng nhóm người đẹp nói chuyện phiếm, tay trái hơi hơi dừng lại một chút.

Trên thực tế phó Cửu cũng không có làm chuyện xấu gì.

Cô là muốn tìm người lại đây chơi “Trời tối thỉnh nhắm mắt người sói sát.”

Tìm nhiều người, mới có thể hợp lại.

Giống nhau đều là mỗi tổ chín người, còn muốn tìm một cái thẩm phán.

Đó chính là mười người, cho nên cô cũng không phải ở xung quanh các em gái.

Mỹ nữ thấy Tần mặc vẫn luôn không để ý tới chính mình, đôi mắt mị một chút, thanh âm càng mềm mại: “Tôi biết còn không có xuất đạo trong nam đoàn đều không có tiện bại lộ thân phận chính mình, như vậy thế nào, anh nói cho tôi anh ở nam đoàn nào, tôi cho anh chú tư, chỉ cần anh hôm nay có thể bồi tôi .....”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 312: Đệ tam trăm một mươi hai sáu càng, hôn mê

Phó Cửu cũng không rõ ràng động tĩnh của bên này.

Chỉ là thời điểm ngược mắt nhìn qua

Chỉ thấy dưới ánh đèn, cũng không biết là đại thần nghe được chuyện có ý tứ gì, cánh môi đẹp kia nhẹ nhàng giương lên, hàn ý trong ánh mắt ngày càng đậm?

Tần Mặc nghiêng đầu, hai tròng mắt lạnh đạm đảo qua nữ nhân gần mình trong gang tấc kia.

Anh biết rõ ở trong mắt của người bình thường, nữ nhân đứng là rất có lực hấp dẫn.

Nhưng đối với anh thì lực hấp dẫn đó căn bản là không dùng được.

Cùng em trai của anh một phần ba cũng không bằng được.

Thậm chí còn làm cho người ta cảm thấy chán ghét.

Tần Mạc từ trước đến nay là một người thích sạch sẽ, khi nhìn đến đôi môi đậm kia của nữ nhân liền bắt đầu đem so sánh với em trai của anh.

Chỉ là càng so sánh thì chân mày càng nhíu lại.

“Lau.”

Nữ nhân kia có điểm ngây ngốc: “Cái gì?” Chẳng lẽ anh không có nghe được điều kiện mà cô đưa ra sao?

“Đem những thứ lung tung rối loạn ngoài miệng của cô lau đi, nói không chừng tôi có thể hôn cô.” Tần Mạc nói một cách lạnh lùng.

Hiển nhiên cũng không phải là thiệt tình.

Nhưng nữ nhân kia lại cười lên, cô chính là thích loại có tính khiêu chiến như thế này!

Rút khăn giấy tới hướng trên môi nhẹ nhàng lau.

Cô đương nhiên không thể thật sự lau đi toàn bộ.

Làm gì có nữ nhân nào dám để mặt mộc trước mặt nam nhân mình có hứng thú.

Căn bản là không có khoa học a.

Giữ lại một chút nhan sắc nhàn nhạt mới càng thêm mê người.

“Toàn bộ đều lau đi.”

Lại là năm chữ lạnh lùng đến mức tận cùng.

Nữ nhân kia dừng lại một lát những tiếp theo vẫn nhẫn nại lau thêm một chút: “Như vậy là được rồi đi, anh xem tôi nghe lời anh nhiều thế này.”

Tần Mạc nhìn đôi môi kia cuối cùng cũng sạch sẽ mới chậm rãi cúi người qua.

Tim của nữ nhân kia đập nhanh đến mức muốn nổ tung, cô trước nay cũng chưa từng gặp qua người đàn ông nào có tư thế cúi người đẹp như vậy.

Thật là, có chút không khống chế được.

Nhưng mà không đợi đến nàng nhón người lên thì người đàn ông đã rời đi, ánh mắt nhàn nhạt nhìn cô, không có chút cảm tình nào nói một câu: “Không thể hôn được.”

Khuôn mặt kia của nữ nhất đã muốn nứt ra rồi.

Đây là có ý tứ gì?

Muốn chơi cô sao?

Nhưng nhìn nhìn lại khuôn mặt rất có khí chất của người đàn ông kia.

Cô liền có cảm giác mình muốn say rồi.

“Chúng ta đi tới chỗ nào thống khoái một chút, tôi biết luật lệ của các anh, thân mật một chút bao nhiêu tiền đúng không? Anh cho một cái giá đi, ít hay nhiều đều được.”

Tần Mạc hoàn toàn không có đang nghe cô nói chuyện mà là một lần nữa đem ánh mắt hướng tới thiếu niên đang đi tới bên này.

Cùng với nói cho dù có che môi cũng không hôn được.

Không bằng nói một chút hứng thú hôn môi cũng đều không có.

Thậm chí là chán ghét.

Nhưng mà vì cái gì..... Ở lúc ấy, anh lại có chút không khống chế được chính mình.....

“Anh Mạc?” Phó Cửu đương nhiên thấy được một màn vừa rồi của đại thần, cùng với tư thế đại thần vừa mới chuẩn bị muốn hôn môi kia.

Chẳng qua nàng cũng không rõ ràng lắm vì sao sau đó đại thần lại có phản ứng như vậy.

Phó Cửu chỉ nghĩ đến một điều duy nhất chính là đại thần đột nhiên ghét bỏ nữ nhân kia đơn giản.

Cô là nhìn thấy hết toàn bộ quá trình bao gồm bao gồm cả việc nữ nhân kia lau son môi, còn liên tiếp lau hai lần.

Thật là quá rõ ràng!

Đại thần là có chứng bệnh sạch sẽ, về sau ai có thể làm bạn gái của anh đây.

Nhưng mà dù sao xem ra anh đối với mỹ nhân trong điện thoại kia, giống như rất dung túng. ....

Phó Cửu nghĩ như vậy xong lại cảm thấy chính mình quá nhiều chuyện.

Việc của đại thần cô nghĩ nhiều như vậy làm cái gì.

Tần Mặc nghe thiếu niên nói xong, tầm mắt không tự chủ được nhìn lên đôi môi đậm sắc kia.

Anh biết rõ đôi môi đó là như thế nào.

Chỉ cần lại gần một chút là có thể ngửi được hơi thở nhàn nhạt vị kẹo kia.

Rất ngọt, rất sạch sẽ. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 313: Đế tam trăm một mươi ba đại thần bị người ra giá cách?

Mỹ nữ trang điểm kiểu mới kia thấy đôi mắt của người đàn ông đang nói chuyện với cô chỉ nhìn người thiếu niên kia, một chút ý tứ quay đầu lại cũng đều không có.

Nhìn không được đành phải hỏi một câu: “Anh nói muốn bao nhiêu tiền thì anh mới đồng ý? Tôi có thể đưa cho anh rồi chúng ta cùng nhau đi!” “

Điều kiện tốt như vậy đối phương đáng lẽ nên đáp ứng rồi mới phải, cô đối với những người đàn ông khác cho tới bây giờ đều chưa từng hào phóng như thế đâu, với lại những người trước kia cô gặp được đều không cần cô phải mở miệng.

Nguyên bản Phó Cửu còn tưởng rằng đại thần cảm thấy có hứng thú đối với người phụ nữ này nhưng hiện tại vừa nghe người phụ nữ kia nói mới hiểu ra thì ra đại thần là bị người ta ra giá.

Muốn cười quá đi, làm sao bây giờ?

“Vị mỹ nữ này, cô xác định cô muốn nói chuyện như vậy với anh trai tôi sao? Tiền bạc không thể đã động được anh ấy.”

Khóe miệng Phó Cửu khẽ nâng lên khóe mắt xinh đẹp nheo lại, cứ như vậy dựa vào bên người Tần Mặc.

Tay trái gác vào phía sau sô pha, tư thế này trong đêm đen có chút phóng đảng khiến người khác không kiềm chế được.

Đương nhiên cũng rất là lạnh khốc.

Mấy cô gái ngồi đối diện nhìn thấy thế toàn bộ đều đỏ mặt.

Mỹ nữ đang quần lấy Tần Mặc cười nói: “Tiểu soái ca, tôi cho anh trai cậu không chỉ là tiền mà còn có tiền đồ trong tương lai, các cậu không phải vẫn còn chưa xuất đạo sao? Nếu muốn sớm tiếp xúc với các đại gia hay là lên giường với người khác tôi đều có thể giúp các cậu nghĩ cách.”

“Nhưng mà anh trai của cậu tôi thân mật một chút cũng không cho.” Mỹ nữ kia nghiêng mắt nhìn Tần Mặc một cái, dường như là đang nói làm sao lại có người đàn ông lạnh lùng như vậy.

Phó Cửu dựa vào phía sau, huyệt sáo một cái, quay đầu đi đem đôi mắt nhìn đại thần: “Anh Mặc, hiện tại anh thân mật với người ta một chút liền có thể có một tiết mục đáng tiền nha?” “

Nguyên bản là cô muốn trêu chọc đại thần một chút.

Nhưng ai ngờ đến, Tần Mặc đang cầm điều thuốc lá, ánh mắt như là thanh tỉnh một chút mang theo tiếng nói nhàn nhạt: “So với người nào đó tuyên bố phải tốn một ngàn vạn mới có thể ngủ với tôi, một tiết mục có tính là cái gì. “

“Một ngàn vạn?”

Mỹ nữ kia nhũ mào thật sâu, cô không thể hiểu nổi người đàn ông kia vì cái gì mà kiêu ngạo như vậy, thì ra là cô ra giá quá thấp.

Nhưng mà ai lại có tiền như vậy?

Một ngàn vạn ngủ với một người, người kia có phải điên hay không?

Phó Cửu đã hoàn toàn không biết nói gì nữa, bởi vì người tuyên bố phải tốn một ngàn vạn để ngủ với Tần thần chính là chính cô!

Không sai, chính là cô.

Ở nhà ăn, chỉ thấy được một bóng dáng liền muốn bao dưỡng Tần đại thiếu nhà người ta chính là cô.

Phó Cửu ơi là Phó Cửu, câu trước kia vì cái gì mà hoa si như vậy nha.

Bất quá chuyện này cũng đã qua rất lâu rồi đi.

Chẳng lẽ một hai phải trở thành việc để đại thần bôi đen cô cả đời sao?

Tần Mặc nguyên bản tâm tình rất không thoải mái đều theo gương mặt tuần tú kia của thiếu niên dần suy sụp xuống mà thoải mái hơn.

Quả nhiên, cậu ấy cũng không phải có chỗ nào không thích hợp.

Chẳng qua là tiểu tử này quá thích phóng điện làm anh trong nháy mắt đối với cậu ấy có ảo giác.

Phó Cửu còn ở kia buồn bực, thật là đặc biệt buồn bực, biểu tình trên mặt cũng không có che dấu.

Câu tiếp theo của Tần Mặc càng thêm có ý tứ: “Bất quá, nếu người đó hiện tại đưa ra điều kiện một ngàn vạn đó thật ra tôi có thể đáp ứng, xem hán muốn ngủ với tôi như thế nào chứ không phải là bị ngủ.”

Nói xong, Tần Mặc hướng tới Phó Cửu bên này, cúc áo somi nửa cởi ra, hơi thở thâm trầm: “Cậu nói đi, Cửu gia?”

Phó Cửu cuối cùng cũng hiểu hoàn toàn quy luật nói chuyện của đại thần, cả hai chữ Cửu gia đều kêu ra..... Thật là..... Cô hiện tại cuối cùng cũng hiểu vì sao khi đại thần kêu Phong bảo bảo sau lưng Phong bảo bảo sẽ cương cứng

Không ai có thể thừa nhận cách gọi như vậy của đại thần.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 314: Độ Nhị Càng

Người đẹp này liền cảm thấy, ánh mắt nam nhân đặt trên người thiếu niên quá nhiều. Suy nghĩ một chút, còn có một tiểu yêu tinh khác cùng mình tranh giành nam nhân, không khỏi cắn chặt răng, hạ quyết tâm nói: “Cũng không phải chỉ là một ngàn vạn sao, tôi cũng có, trước tiên là anh đẹp trai có thể làm cho tôi cao hứng, trừ một ngàn vạn kia tôi còn có thể cho người nhiều cái khác nữa.”

Nghe vậy, Tần Mặc chỉ cười nhẹ một cái, ánh mắt từ trên đầu thiếu niên chuyển qua bình rượu một bên, thực lãnh nói ba chữ: “Không có hứng thú”

Làm trò trước mặt nhiều người lại bị cự tuyệt. Thật là mất mặt!!!

Sắc mặt người đẹp tối dần. Lại thêm mấy người xung quanh cười vui vẻ. Cô nghe càng không chịu nổi, nói: “Các người còn không bằng mình tỉnh ra bán, như thế nào đến nơi này lại không có hứng thú?”

Trêu chọc là một chuyện, nghe người khác nói lại đại thần là một chuyện. Phó Cửu ngẩng đầu lên, hạ mi xuống: “Ai nói cho cô bọn tôi là mình tỉnh? Ai nói cho cô bọn tôi tới đây bán?”

“Còn bày đặt, hào phóng thừa nhận đi, đối với các người cũng có cái lợi.....” Người đẹp mang theo thái độ thật không sao cả.

Phó Cửu khẽ đem cánh tay khoác lên vai đại thần, áo da màu đen theo động tác cúi người chống tay xuống bàn của cô, tạo nên một tư thế đẹp mắt cùng phong thái tà nịnh: “Biết vì cái gì anh ta không có hứng thú không? Bởi vì hắn đã bị tôi đã bao, còn cái tuyên bố một vạn kia cũng là tôi nói, nói cách khác chúng tôi cũng không thiếu tiền, hiểu chưa?”

Lúc nói những lời này, trên miệng còn cong lên một hình cung, khuyên tai màu đen kim cương lấp lờ mang theo vẻ thần bí, hết sức tà mị. Nếu đổi lại là ở nơi khác, khẳng định mỹ nữ nhất định sẽ bị mê hoặc. Nhưng những lời thiếu niên nói với cô như sấm nổ bên tai.

Cô ghê tởm nhất chính là nam nam luyện ái, thật không ngờ bên ngoài cũng gặp được. Rốt cuộc nam nhân kia nhìn như vậy mà có thể là con sao? Cô nghĩ cũng không có nghĩ đến!

Cô cuối cùng cũng hiểu.....vì cái gì mà nam nhân nhìn thiếu niên kì như vậy. Như là hận không thể nuốt đối phương vào bụng vậy. Ánh mắt nam nhân thâm trầm, thâm trầm như vậy làm cho cô tưởng rằng bản tính của nam nhân đã như vậy.

Mỹ nữ kia chỉ cảm thấy toàn bộ nhiệt tình của mình đều uống phí, son phấn trang điểm trên mặt cũng theo tức giận mà nứt ra: “Các người thế mà biến thái đến loại này, thật ghê tởm.”

Phó Cửu nhướng mày.

Đôi mắt của Tần Mặc trực tiếp lạnh xuống. Chỉ là không đợi hắn nói, nhóm người bên cạnh liền đối với mỹ nữ đều biểu lộ không tán thành: “Cái gì vậy, vừa thấy nam nhân cùng thiếu niên lại cho là thích nhau, hắn cự tuyệt cô, cô lại chửi hắn ghê tởm?”

“Mặc kệ người khác, chúng ta đều không nên đánh giá xu hướng giới tính, không thích thì tránh xa, như tôi cũng không thích nhưng cũng sẽ không mắng ghê tởm.”

Người Đông Kinh ở phương diện này đều rất có tôn trọng, nhìn thấy mỹ nữ như vậy, đều sôi nổi nghị luận.

Mỹ nữ thấy vậy, ánh mắt căm giận căm bao da liền đứng lên. Hãy chờ đây!!!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 315: Liên tục phát đường

Người đẹp kia tên gọi là Thuần Từ, là khách VIP quen, thường xuyên tới khách sạn này chơi, cũng thường xuyên qua lại ở chỗ này cho nên quen biết được không ít người.

Tồn hại mặt mũi của cô, cô tuyệt đối không thể nhận.

Cô vừa rồi nghe thấy hai người kia nói chuyện riêng với nhau, dùng chính là ngôn ngữ Hoa Hạ.

Như vậy xem ra đối phương cũng không phải người nơi này, tuy rằng nói ngôn ngữ Đông Kinh rất chuẩn, nhưng cũng không che dấu được bản thân bọn họ là ở nơi nào.

Nếu là người Hoa Hạ, vậy đánh cho tàn phế đi.

Dù sao bọn họ cũng nói không nên cãi cái gì.

Thuần từ đi vào trong bóng đêm, đi theo phía sau cô là một cô gái còn khuyên cô: “Tính, tính, chúng ta đi tìm những người khác chơi, cậu không cần tức giận a, hơn nữa vừa rồi hai người bọn họ cái cũng không có quýt tiền của cậu, cho nên cậu cũng không có tổn thất gì.”

“Ai nói không tổn thất, ảnh hưởng tới tâm tình của bốn tiểu thư.”

Có ít người chính là như vậy, đã làm sai chuyện cũng cảm thấy chính mình có lý.

Cô bạn có chút bất đắc dĩ, đi nửa ngày theo không kịp Thuần Từ, liền dứt khoát cầm tiền đi tìm những người khác chơi.

Tới nơi này nguyên bản chính là hưởng lạc, cô cũng quan không được Thuần Từ, nhưng là đáng tiếc cho hai tên đẹp trai.

Thủ đoạn của Thuần Từ cô biết rất rõ ràng, lưu manh nơi này lại cùng Thuần Từ rất quen thuộc, đối phó hai người Hoa Hạ kia, sẽ không thành vấn đề.....

Ai, thật là đáng tiếc.....

Những âm thanh nghị luận cũng không có dừng lại.

Đặc biệt là khi biết được Phó Cửu cùng Tần mặc là một đôi.

Bên kia mấy người đã có chồng lại càng thêm kích động.

“Thì ra là như thế này, tôi nói đi, người đàn ông đẹp trai như vậy, như thế nào sẽ cùng Thuần Từ ở bên nhau. “

“Đại khái là cô ta cũng gần chạm tới, bất quá kia hai người nhìn qua quá xứng đôi, đặc biệt là bộ dáng tiểu thụ đang khoác lên vai tiểu công, quá đẹp! Làm người khác muốn áp đảo! “

Phó Cửu:.....

Lần thứ hai!

Đây là lần thứ hai trong ngày hôm nay cô bị người ta nói phải cam chịu.

Rõ ràng động tác của cô đều công như vậy.

Uy, các người đẹp, nhìn xem động tác của tôi rất mạnh mẽ a.

Cô đàn ông như vậy, rốt cuộc là nơi nào là thụ?

Nói trở về, đôi khi phó cửu cũng làm không rõ ràng lắm các em gái vì cái gì sẽ hưng phấn như vậy.

Trên thực tế tình yêu nam nam cùng tình yêu nam nữ giống nhau.

Vòng luẩn quẩn xác thật loạn, sẽ xuất hiện rất nhiều vấn đề, cũng không giống các cô tưởng hoàn mỹ như vậy.

Hơn nữa tiếng kêu than mang theo thật giả chiếm đa số.

Phó cửu sinh hoạt ở đại đạo thứ năm1, đối với cái này rất rõ ràng, bất quá cá nhân cô tôn trọng xu hướng giới tính của mỗi người, đặc biệt là mỗi một năm ở thứ năm nói bên kia đều sẽ cử hành một hồi du hành.

Cô thường xuyên sẽ xen lẫn mặt ở trong đó, vì tình yêu dân chủ mà lên tiếng.

Bất quá, đại thần có phải hay không hẳn là cảm ơn cô.

Dù sao cũng là cô đem những người quần lấy đại thần biết xấu hổ mà rút lui.

Nghĩ như vậy, phó cửu liền quay đầu đi, chuẩn bị nói chuyện phần thưởng.

Nào biết, đại thần nâng lên tay tôi, một tay đem cô túm qua.

Hơi thở liền như vậy đánh vào trên mặt cô, cười như không cười nói: “Nếu là bị cửu gia của chúng ta bao, đương nhiên phải cho cửu gia một chút phúc lợi, cửu gia, em nói xem anh nên hôn trước nơi nào của em? Hả?”

Phó cửu nhú mày.

Cốt truyện không nên phát triển như vậy.

Đại thần quả nhiên thực biến thái.

“Là nơi này.” Tần mặc vươn ra ngón tay tôi, hơi lạnh đầu ngón tay điểm ở trên trán phó cửu, theo động tác híp mắt của hắn, lông mi ở đầu mí mắt nhợt nhạt quét hạ một vòng quanh mặt: “Nơi này, vẫn là..... “

“Nơi này. “

Thời điểm nói xong lời cuối, ngón tay Tần mặc liền như vậy xoa đầu môi của phó cửu.

Mùi bạc hà đàn hương trên người đàn ông từ môi cô lập tức tràn ngập tới toàn bộ thân thể của cô, phó cửu cũng nói không nên lời đó là cảm giác như thế nào, chỉ là hiếm khi dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 316: Cử gia trêu chọc lại

Đầu ngón tay người đó dừng lại trên đôi môi cô.

Trước nay Phó Cử đều không có làm quá như vậy.

Cho nên, mới có chút ngây ngốc.

Con người của Tần Mặc trầm xuống, đó là một loại đen thâm thúy tới cực điểm.

Phi thường câu hồn người khác.

Lòng bàn tay chạm vào làn môi mềm mà trước giờ đều chưa từng chạm tới.

Một chút lại một chút ma sát, cực kỳ giống khúc nhạc dạo trước khi hôn kích tình.

Đám người đứng xem bên cạnh cơ hồ đều ngây người.

Một giây kia, ngay cả tiếng âm nhạc vang ồn ào ở lỗ tai đều nhỏ đi không ít.

Các mỹ nữ kia còn tưởng rằng một màn này sẽ dùng một trận hôn hung hăng để kết thúc.

Các cô thậm chí đều làm tốt chuẩn bị đến muốn thở hốc vì kinh ngạc.

Không nghĩ tới, giây tiếp theo giây, thiếu niên kia lại cười.

Thân mình nghiêng về phía trước, cách khuôn mặt của Tần Mặc cực kỳ gần: “Anh Mặc, là em bao anh, nếu như mà muốn thật mật cũng nên là em chủ động mới phải.”

Nói xong, Phó Cử rất suất khí đứng lên, một tay chống sô pha sau đó hạ thân mình xuống, lấy một loại tư thế phi thường xinh đẹp nghiêng mắt, môi mông ở vị trí gần cảm bên phải mặt của Tần Mặc nhẹ nhàng hôn một cái.

Đồng tử của Tần Mặc lóe lên, theo bản năng cau mày lại.

Kia căn bản không phải là hôn, ngược lại có điểm giống như là công tử nhà giàu đùa giỡn với người đẹp.

Tiếp theo, chính là đắc ý cười nhạt.

Nhìn khuôn mặt kia của thiếu niên, ánh mắt của Tần Mặc đen càng thêm đen, mặc dù là vừa rồi môi mông kia chỉ cọ qua gương mặt một cái nhưng anh cũng có thể cảm nhận được đó là cảm giác như thế nào, như là bị lông chim mon trón.

Thực nhẹ, thực làm người ta ngứa ngáy.....

Nhưng bên này Phó Cử lại rất vui vẻ, nhìn biểu tình của đại thân là biết không thể ngờ được cô lại có động tác như thế.

Nhưng mà cái loại tình huống như vừa nãy.

Người như đại thân sẽ không bận tâm ánh mắt người khác, nói không chừng thật sự cô sẽ bị hôn thật.

Phản trêu chọc như vậy là biện pháp xử lý tốt nhất.

Hơn nữa anh em quậy phá nên hẳn là không có gì.

Cùng lắm thì đại thân lại phát động kỹ năng đông lạnh của anh, nàng trực tiếp tới khiêng đao!

Bất quá, xem đại thân như vậy bất kỳ lúc nào cũng có khả năng trực hôn xuống để giáo huấn cô.

Cô vẫn nên rời môi đi rồi nói.

Phó Cử nghĩ như vậy, vừa muốn ngẩng đầu trở về nhưng không biết vì sao cánh tay lập tức bị đại thân túm lại.

Biểu tình kia của đại thân rất không giống với bình thường, ngày thường đều nhìn cô bằng ánh mắt nhu hòa, ngược lại bây giờ khuôn mặt tím tái rất âm ngoan.

Đây là tình huống gì?

Thời điểm Phó Cửu còn chưa có phản ứng được.

Liền nghe một âm thanh loảng xoảng vang lên!

Có thứ gì nện ở phía sau lưng cùng trên đầu của Tần Mặc!

Động tĩnh như vậy làm con người Phó Cửu chấn kinh một chút.

Tần Mặc chỉ là nửa rũ mắt xuống, liền như vậy nghiêng thân mình, cánh tay chống ở phía sau cô, đem cô bảo hộ ở sô pha.

Mái tóc màu đen của người đàn ông đều bị ướt, đã không còn có hơi thở thương nghiệp của ngày thường, cứ như vậy đáp ở trước mắt, làm cho Phó Cửu có thể thấy rõ ràng anh rũ lông mi xuống, tà nịnh mà dã tính.

Hoàn cảnh như vậy cũng không có làm anh có chút chột vạt nào

Ngược lại lúc anh cúi đầu tới làm cho Phó Cửu có một loại ảo giác làm kinh tâm động phách.

Phó Cửu không có phản ứng dư thừa, nhìn đến phía sau lưng Tần Mặc có một người đàn ông cao lớn còn đang cầm bình rượu

Đôi mắt nguyên bản vô hại ở trước mặt Tần Mặc chột trầm xuống.

Triệt triệt đề đề đen xuống.

Lúc này mới chân chính là cô.

Trên của Tần Mặc cũng không có chảy máu, chỉ là trong một cái chớp mắt kia anh không có giữ chặt thiếu niên.

Đã thấy thiếu niên đứng lên, không nói một lời cầm lấy bình rượu bên cạnh, hướng tới người kia đánh mạnh một cái.

Xoảng!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 317: Tần Thần soái khí , đánh

Lần này là đổ máu.

Mấy người tới tra giá kia, hoàn toàn không có phản ứng.

Phó Cửu đã một chân đem cái này đá vào giữa mặt đất, động tác của cô cũng là tàn nhẫn, ánh mắt lãnh khốc phát lạnh, cũng chỉ hướng tới một người đá, hơn nữa không có chút ý tứ muốn dừng lại.

Ai đều không có nghĩ đến thiếu niên mà tàn nhẫn thì sẽ tàn nhẫn như vậy.

Thuần tử ở một bên xem sắc mặt đều trắng bệch.

Đối với người bên cạnh nói: “Các người như thế nào còn thất thần, còn không động thủ nhanh lên!”

Mấy tên lưu manh cuối cùng cũng có phản ứng, đồng loạt tiến lên từ phía phải.

Nhưng mà, không đợi bọn họ tới gần thiếu niên nửa thước.

Đón tiếp họ chính là một cỗ tiếng gió mạnh mẽ!

Là Tần Mặc, hần tay phải cầm một bình rượu trên bàn gỗ, trực tiếp cho người ta vỡ đầu!

Về thân thù, so với Phó Cửu, chỉ sợ còn làm cho người ta sợ hãi hơn.

Trên ngón tay đều có máu, lại một chút đều không ảnh hưởng đến khí chất cả người hần.

Một đoạn cơ bụng hoàn mỹ kia làm cho con mắt người nhìn tràn ngập sung sướng, theo động tác hần đứng đưa chén rượu, dẫn tới mọi người vây xem

từng đợt kinh hô.

Người đánh nhau này thật là xinh đẹp quá phận.

Hắn chính là soái thật sự.

Tần Mặc chính là người như vậy.

Bóng dáng thon dài kia phối hợp trên cặp mắt thâm thúy cùng với biểu tình thông dong.

Mà động thủ người, cảm giác được từ đáy lòng phát lạnh.

“Mẹ nó!”

Bọn họ thấp giọng chửi một câu!

Thuần tử lần này rốt cuộc là chọc tới người nào, như thế nào sẽ khó đối phó như vậy!

Nói Hoa Hạ tôm chân mềm tốt đâu?

Thời điểm cảm giác đau đớn truyền đến, bọn họ chỉ cảm thấy một trận trời đất tối tăm.

Nhưng mà, người con trai đó lực chú ý tựa hồ cũng không có hoàn toàn đặt ở trên người bọn họ.

So với bọn họ đi đến, hắn giống như là để ý thiếu niên tóc bạc hơn.

Những người đó lúc này mới chú ý tới, từ vừa rồi bắt đầu, thiếu niên liền không có dừng động tác lại.

Hắn đây là muốn đá chết hùng bốn sao?

Hùng bốn chính là người đại diện cho kiểu hình đại hán tử, khi nào bị người như vậy đánh qua?

Nhưng hiện tại hắn chẳng những không có sức lực đánh trả, thậm chí liên tính ôm đầu, cũng chống cự không được cảm giác đau đớn như vậy.

Quá độc ác.

Cái chân đó dùng lực đạo đá trên người hắn.

Nữ cường!

Xuống phía sau lưng hắn khẳng định bị thương!

“Dừng lại, dừng lại!”

Hùng bốn đau đến mức phải cầu xin.

Phó Cửu lại chỉ là câu môi cười, dừng lại một chân đá qua!

Sau đó lấy một loại tư thế vô cùng soái khí, khom lưng, đem hùng bốn cả người đều xách lên, tiếp theo chính là thật mạnh đá một quyền!

“Dừng lại? Mày đang nằm mơ sao?”

Phó Cửu thừa nhận, cô có chút không chế không được.

Đó là bởi vì cô trước nay đều không có nghĩ tới đại thần cũng sẽ bị thương.

Hơn nữa vẫn là vì cô bị thương.

Điểm này là như thế nào đều không thể chịu đựng.

“Mày vừa mới dùng tay nào cầm chén rượu.”

Phó Cửu nhìn người bị cô đánh, ghé vào tai tên đó, hai tròng mắt liền dao động, cực kỳ giống ác ma từ trong truyện hay tranh đi ra, liền như vậy không coi ai ra gì thấp giọng dò hỏi:

“Là tay này?”

Cô vừa nói, một bên đem ánh mắt đặt ở trên tay phải của hùng bốn: “Vẫn là tay này?”

“Ác, đương nhiên, tao cũng có thể đem phía sau lưng mày đá cho hỏng luôn, rốt cuộc mày chính là đánh phía sau lưng anh tao, đúng không?”

Lúc Phó Cửu nói những lời này, thật là tràn ngập sát khí lợi hại.

Cũng không phải tùy tiện hù dọa người.

Mà là chân chân chính chính sát khí.

Một khắc kia, Hùng bốn cơ hồ cảm thấy chính mình chết chắc rồi!

Phó Cửu cũng mỉm cười lại lần nữa nâng lên chân dài.

Ở một khắc kia, một cánh tay duỗi tới hướng Phó Cửu.

Liền một tay túm lấy cô, một tay che lại đôi mắt cô, đem cả người cô đều lôi trở lại một hơi lạnh trong ngực.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 318: Canh sáu

Sau khi bị túm như vậy, một tay che mắt cô, đem cả người cô đều kéo vào một lồng ngực lạnh mát mẽ.

Khi mùi thuốc lá nhàn nhạt truyền đến, mùi máu tươi nồng đậm quanh mũi rõ ràng bớt đi rất nhiều.

Có lẽ ai cũng không có nghĩ đến, người ngăn cản Phó Cửu lại chính là Tần Mặc.

Nam nhân thân ngọc dài cứ như vậy đứng lại, chân thon dài, dung nhan tuấn mỹ, áo sơ mi trắng bị nhuộm máu, nhưng mặc dù là như thế, nhưng cũng không che dấu được hơi thở trời sinh của hắn.

Cái đó không giống với bất cứ ai.

Nếu như nhất định phải hình dung, thì giống như ngọc thạch được mài dũa một cách hoàn hảo, bách quý không xâm.

Đặc biệt là khi thiếu niên che mắt, giọng nói trầm thấp, càng là như thế.

“Cậu nghĩ muốn đánh chết hắn sao? Nhắm mắt của cậu lại, nhắm trùng, tốt nhất không cần nhìn nhiều máu như vậy.”

Phó Cửu nghe vậy, sau lưng ngừng lại, không có động thủ.

Cô biết, đại thần đang khiến cho cô bình tĩnh.

Phó Cửu cũng yên tĩnh lại, chân dài để ở kia, không có đá, nhìn qua giống là khôi phục bộ dáng thường ngày.

Dù sao trên người đại thần, có một loại hơi thở có thể khiến cho người ta an tâm.

Hơi thở như vậy cũng không phải hoàn toàn dịu dàng.

Mà là nói nhiều không ra đồ vật.

Nhưng thật ra mấy người bên cạnh kia còn nghĩ rằng cơ hội tới rồi, liền nghĩ thừa dịp lúc này, đánh lên Tần Mặc!

Tần Mặc trước nay đều không phải là người dễ chọc, một bàn tay túm lấy thiếu niên, chân dài vừa nhấc, đem những người kia hung hăng đá xuống mặt đất.

Một cái, tiếp một cái!

Trong động tác đi có chút gió, mang theo một luồng khí phách.

Làm cho người ta không dám tiến lên một bước.

Đặc biệt là trong bọn họ còn có người bị đánh gần chết.

Vậy càng không dám liều lĩnh.

Toàn bộ quá trình Phó Cửu chỉ đại thần che mắt lại, cô cái gì cũng không có nhìn thấy, lại có thể nghe được một đạo một đạo thanh âm kia.

Cái bàn là hoàn toàn nát.

Dưới đất đầy thủy tinh.

Đến khi đại thần di chuyển tay.

Có người ngã xuống mặt đất, có người ồ hốt hoảng mà chạy, khuôn mặt trắng bệch kia không có một chút máu.

Thấy Phó Cửu nhìn về phía cô, cũng nhanh chóng chạy thoát.

Thật là đáng sợ.

Bất kể là thiếu niên vừa mới vẫn luôn đá người.

Hay là nam nhân đánh người không có biện pháp tới gần kia.

Hai người kia, đều rất đáng sợ!

Phó Cửu chỉ kịp nhìn thấy đại thần một tay xách người, ném trên mặt đất.

Người này ngay cả đánh nhau cũng như vậy sao?

Mặc dù là cả người nhiễm máu, cũng sẽ cho người ta một loại quyết đoán đầu vào đấy?

Không hiểu.

Phó Cửu cảm thấy thân thủ như vậy, cô giống như là đã gặp qua.....

Trong chớp nhoáng, hình ảnh cực kỳ quen thuộc trước mắt lóe lên!

Phó Cửu chỉ cảm thấy trái tim ngừng đập.

Ngay cả Thuần tử đã bỏ trốn cũng không quên.

Mà ngược mắt nhìn về phía Tàn Mạc.

Hắn không có khả năng.

Đại thần hẳn là năm đó chưa có tới.....

Nhưng, có ai có thể nói đúng?

Dù sao thân thủ giống như vậy.

Nếu không phải lần nữa nhìn thấy, Phó Cửu cơ hồ cũng đã quên.

Ba năm trước, cô suýt bị một người bắt.

Người đó có bộ dáng gì, cô không có thấy rõ, bởi vì lúc ấy ánh đèn quá sáng.

Cô cuối cùng bị kết án tử, vốn tưởng rằng đã bình an vô sự, đã trà trộn vào trong đám người, thay đổi trang phục, thậm chí đội cả tóc giả, giống như là một thiếu nữ muốn tham gia vũ hội hóa trang, tay cầm ví tiền, Trên người mặc một bộ trường bào màu đen có mũ, giống với các “thần đế”, khoe miệng mọng theo nụ cười nhẹ, xinh đẹp đến nỗi khiến cho cảnh sát bỏ qua.

Nhưng mà, tại lúc này.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 319: Nana Nguyễn Dịch Các

Một chiếc xe tải đậu ở phía trước vũ hội mở đèn sáng!

Ánh sáng kia giống như một chùm tia rada, toàn bộ đều chiếu trên người nàng!

Ngay sau đó, trên xe tải một người nhảy xuống, động tác rất đẹp trai, cũng rất lưu loát, không giống người quen của nàng một chút nào.

Người kia đứng ngược sáng, trừ bỏ bộ đồng phục trên người có thể biết đại khái tuổi tác của hắn.

Còn lại cái gì cũng không có.

Ánh đèn quá sáng, cho nên ở vị trí của nàng, nhìn cái gì cũng có chút mờ nhạt.

Hắn liền đứng ở nơi đó, một tay đút túi quần, tiếng nói thật nhẹ: “Nghe danh đã lâu, Zero, Z.”

Khi đó, nàng không dự đoán được là sẽ có người nhận ra nàng.

May mắn thay, hôm nay nàng mặc áo khoác màu đen, giống nhân vật phản diện trong truyện tranh, Từ Thần.

Mũ lớn trên áo khoác làm cho nàng che dấu rất tốt.

Cho nên ai cũng không thể thấy khuôn mặt chính diện của nàng, càng không thể nhìn lên biểu cảm của nàng.

Cảnh sát từ phía sau người kia đi ra.

Nàng nghe được có một số người vẫn không tin được hỏi: “Ngươi chắc chắn đây là nàng sao? Đây là con gái a. “

“Ai nói cho ngươi, Z là nam? “Người kia rõ ràng là một học sinh cao trung, ở trước mặt cảnh sát thế nhưng có một cảm giác tất cả đều là hắn kiểm soát.

“Nhưng, những thông tin mà chúng ta thu được... “Cảnh sát dù sao vẫn còn muốn nói.

Người kia cười nhẹ: “Àn, chính là vì những thông tin kia của các người, làm Zero tự do trong nửa năm “

Cảnh sát:... Tại sao người Trung Quốc lại khó nói chuyện như vậy!!! Tương bọn họ dễ bị ăn hiếp, có phải hay không!!

Nếu thời điểm phù hợp, lúc ấy chắc chắn nàng sẽ cho người kia một lời khen. Bởi vì nàng có thể nghe được thanh âm nghiêng răng nghiêng lợi của cảnh sát sau khi nghe xong lời nói của nam nhân kia.

Tuy nhiên, người đó lại tới để bắt mình... Nên đây là một vấn đề khác.

Điều này nàng vẫn hiểu rõ ràng. Tuy nhiên, nàng rất bội phục trí thông minh của đối phương.

Nhưng trí thông minh này, sử dụng với nàng, thật là có chút khéo léo.

Trước nay, nàng chưa từng gặp đối thủ khó chơi như vậy, vừa gặp mặt liền dồn nàng vào đường cùng. Hơn nữa người này đến đây lúc nào, nàng thực sự không nhận được một chút tin tức.

Nhưng mà, hắn ở nơi này dù sao cũng là người ngoài. Hơn nữa đây là địa bàn của nàng, sao có thể để một người ngoài dễ dàng bắt lấy nàng?

Mọi thứ đều phải giấu diếm. Đây là phong cách làm việc từ trước đến nay của nàng.

Nàng không ngắt đầu, mà chỉ cười nhạt giờ tay phải lên: “Smith, ngươi chắc là biết cái này đi.”

Smith là người phụ trách vụ này, vừa thấy đồ vật trên tay Z, sắc mặt liền thay đổi!

“Bom, bom hẹn giờ!”

Nàng cười nhạt: “Không sai, chính là bom hẹn giờ. Vì vậy, ta cho các người một cơ hội, hoặc là bắt ta, hoặc là tháo dỡ nó, các người chỉ được chọn một cái. “

Smith cắn răng, rõ ràng là bảo vệ sự an toàn của nhân viên là quan trọng nhất!

“Không cần nghe nàng, căn bản là không có bom. “Người kia cực kỳ bình tĩnh.

Thật ra tìm nàng đang kêu một tiếng. Nếu cảnh sát không bị lừa, nàng căn bản không có cách thoát thân.

Người đàn ông nhìn nàng, khuôn mặt bị ánh đèn làm mờ.

Lần đầu tiên, nàng cảm giác được sự gấp gáp. Nếu không phải Tinh Dã cách đó không xa xuất hiện, nàng có thể bị bắt được. Cũng may Thượng Đế vẫn đứng ở bên nàng: “Smith, người sao lại biết cái người này a. Người biết ta là người nói được làm được, nếu không tại sao lại có báo trước, a.....”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 320: Duyên phận

Smith nghe Z nói xong, trên trán mồ hôi lạnh đều xõng ra.

Xác thật như thế, tác phong hành sự của Z, mỗi lần đều sẽ lưu lại thông báo trước trước tiên.

Hơn nữa còn thông suốt quá thật nhiều ngôi cao internet, đi nói cho đại gia vì cái gì mà cô ra tay.

Những người đó đều tội ác chồng chất.

Nhưng dù vậy.

Làm như vậy, cũng là khiêu khích quyền uy bọn họ.

Cho nên cần thiết bắt lấy Z.

Lại còn có là tìm kiếm Z cho bằng được!

“Làm sao bây giờ?”

Smith lưỡng lự.

Người nọ lại rất kiên trì: “cô ta sẽ không ở chỗ này đặt bom, những vụ án trước đều cho thấy, tại thời điểm Z hành động, sẽ không đa thương người thường, lần này cũng sẽ không ngoại lệ, cô ta muốn cùng cậu đánh chiến thuật tâm lý.”

Trong khoảng thời gian ngắn Smith thật sự rất rối rắm.

Tuy rằng cái vị tài giỏi bên ngoài này là một nhà tâm lý học.

Nhưng nếu là vạn nhất Z thật ở chỗ này đặt bom thì sao?

Thứ năm lại nói nhiều người đều hoạt động ở phụ cận phụ cận, một khi xuất hiện sự kiện nổ mạnh, liền xong rồi!

Cái tên Z này cũng thật là giáo hoạt, mỗi một lần đều xen lẫn trong đám người, chuyên môn chọn địa phương nào nhiệt xuống tay!

“Nếu Smith tiên sinh khó quyết định như vậy, vậy trước tiên sẽ làm một cái động tĩnh cho tiên sinh xem, xem có phải tiểu nhân đang lừa gạt người hay không.”

Cô đã chuẩn bị tinh thần chiến đấu cho thật tốt, ngón tay vừa động.

Phanh một tiếng!

Âm thanh nổ tung từ nơi không xa truyền tới!

Smith sắc mặt đều thay đổi, hô to: “Dừng tay! Z, người dừng tay cho ta!”

“Dừng khẩn trương, đây mới là cái thứ nhất, còn lại còn có bảy tám cái chôn ở này phụ cận, Smith tiên sinh, tôi vừa mới nói, cho tiên sinh lựa chọn, hơn nữa nếu các người lại nổ súng loạn, tôi sẽ đánh tới bom ác.....”

Ác em gái người!

Smith kia một khắc liền nhớ tới những lời này là ngôn ngữ Hoa Hạ!

Nói chuyện thật sự là không đủ tốt!

Khi đó, nhìn biểu tình Smith, cô liền biết chuyện này không sai biệt lắm muốn thành công, vì thế thần sắc bất động đem mu bàn tay qua đi, sờ lên búi sắt nam châm dính ở phía sau, xảy hỗn loạn, như thế nào có thể không có đạo cụ để chạy trốn.

Quả nhiên, bên kia Smith nghe xong lời cô nói, sắc mặt đều đen, hô to một tiếng: “Đều không cần nổ súng!”

Âm thanh phát nổ có thể khiến cho mọi người hoảng loạn, lúc này đám người đã không giống yên ổn như là vừa rồi, vừa nghe nói có nhiều bom hơn, bắt đầu hoảng sợ muốn chạy thoát.

Chính là thừa dịp một cái nháy mắt kia, cô dùng sức xé, hút trang thiết bị tạo thành lực hút cường đại, làm cô không cần tốn nhiều sức lùi lại mấy chục mét, cả người trực tiếp dính trên kỵ binh chúc mừng.

Nói không đau là gat người, nhưng là quan trọng nhất vẫn là muốn chạy trốn.

Bởi vì thực hiện nhiên ở thời điểm cô lui về phía sau, người kia đã theo dõi cô.

Chính là thân thủ quá mức đầu vào đấy, cô mới có thể nhớ rõ hiện tại.

Nếu không phải cô kim thiên thoát xác, hẳn cơ hồ một phen là có thể tóm chặt tay cô.

Mà trên thực tế một lần kia, hẳn xác thật cũng bắt được tay áo cô, chỉ là vải dệt quá yếu ớt, bị rách ra.

Nhưng mặc dù là như vậy, trước nay cô đều không có trước mặt người khác lộ mặt, cũng lộ ra sơ hở.

Đó chính là tóc dài của cô, lộ ở bên ngoài.

Cô không rảnh lo nhiều như vậy, một mảnh hoảng loạn trung chỉ nghe được cảnh sát bên kia đang nói: “FUCK! Lại bị Z chơi, căn bản không có bom! Là pháo! Động tĩnh vừa rồi, là pháo!”

Lúc ấy cô còn tưởng rằng kế tiếp sẽ có không ít phiền toái, không nghĩ tới cô an tâm hơn mười ngày, lúc sau trở ra thì người nọ sớm đã biến mất từ thứ năm.

Thân phận người nọ cũng rất thần bí.

Sở dĩ nói thần bí, là bởi vì mặc dù là cô, cũng không có tra được người nọ rốt cuộc là ai.

Duy nhất gần biết đến một chút, chính là người nọ cùng hắn giống nhau, đều đến từ Hoa Hạ.

Phó Cửu lại lần nữa nâng lên mắt tôi, nhìn sơ mi trắng trước mắt còn dính máu tươi của Tần mặc.

Người kia, sẽ là đại thần sao?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 321: Chương 322

Tần mặc hạ mắt, thấy thiếu niên đang nhìn mình, cũng không biết suy nghĩ cái gì, dù sao ánh mắt có điểm tê dại.

Hắn suy nghĩ một chút, đại khái là đứa nhỏ bị dọa rồi.

Không có sai, đại thần chính là cho rằng hắn đã dọa tới em trai rồi.

Này có lẽ là trời sinh tâm tính bao che cho con.

Tần mặc đã tự động xem nhẹ phó Cửu, vừa rồi đá người có bao nhiêu tàn nhẫn.

Dù sao thiếu niên hiện tại nhìn qua có vẻ ngốc ngốc, trên mặt còn lưu một chút vết máu, cùng một đứa trẻ không có gì khác nhau.

Tuy rằng vẫn là quá đẹp đi.

Nhưng vẫn là ngốc.

Tần mặc nghĩ đến đây, ánh mắt không khỏi mang theo sự ôn nhu, duỗi tay đem tiền bồi thường đặt trên quầy bar.

Bởi vì bồi thường kim ngạch quá nhiều, thế cho nên bảo vệ chạy tới khách sạn cũng không biết kể tiếp nên làm cái gì bây giờ.

Rốt cuộc những thứ rơi trên mặt đất, căn bản không đáng giá nhiều tiền như vậy.

Tần mặc không coi ai ra gì bắt lấy phó cử từ trong đám người ầm ĩ đi qua.

Trên đầu ánh đèn còn lóe sáng, âm nhạc cũng có thể làm trái tim đi theo gia tốc.

Ở quán ăn đêm còn mặc sơ mi trắng trên người, nếu là người khác, người sẽ cảm thấy hần bảo thủ.

Chính là người nọ đổi thành đại thần, hết thấy đều có vẻ phá lệ bất đồng.

Không chỉ ở trong nước bùn mà không nhiễm, mà là hơi thở đậm mặc cảm dục như vậy, giống như thiên thần sa đọa.

Mà tay hần bắt lấy thiếu niên, lại yêu nghiệt vô cùng như vậy, màu đen áo khoác da hơn nữa màu bạc hòa theo, căn bản là một cái ác ma biến ảo khôn lường.

Hai người đều quá đẹp, khí chất lại bất đồng.

Một đen một trắng, lại có thể hòa vào nhau tạo sức hút mãnh liệt như vậy.

Trong đám người nhóm hủ nữ tim đập rộn ràng.

Dắt tay như vậy, thật là quá ngọt quá ngọt đi!

Ngao ngao ngao ngao, cũng không biết nam nhân bá đạo như vậy, muốn lôi kéo thiếu niên đi làm cái gì!

Bắt quá, vừa rồi đánh nhau thật là quá đẹp!

Đẹp! Cho tới bây giờ các cô chỉ thấy sùn mặt Tần mặc, đều cảm thấy trên đời này như thế nào có nam nhân hoàn mỹ như vậy.

Nghe âm thanh bốn phía vang lên, phó cử gọi gọi môi.

Cùng đại thần ở bên nhau, vẫn là rất có ý tứ.

Liền đánh nhau đều thống khoái như vậy.

Bảo tiêu đều không mang theo lực cản.

Hơn nữa, phía sau bọn họ vẫn là bình rượu vỡ đầy đất.

Trước kia Đại thần khẳng định cũng là một cái ở quán ăn đêm xem giá!

Điểm này, phó cử xem như nghĩ sai rồi.

Tần mặc ở giang thành cũng không xem giá.

Có tên đui mù nào dám cùng Tần gia đại thiếu xem giá.

Trừ phi là muốn chết.

Tần mặc cũng đi quán ăn đêm, đó là bởi vì hần rất khó đi vào giấc ngủ.

Vài vị thiếu gia quân khu kia hướng bên kia ngồi xuống, không một ai dám trêu Tần Mặc.

Đặc biệt là tất cả mọi người biết Tần mặc không thích người khác chạm vào hần.

Cho nên ngay cả những cô em xinh tươi cũng không dám an bài cho hần.

Trước kia không phải không có an bài quá.

Tần mặc chỉ giữ yên nét mặt, làm người nên đi nào thì đi hướng đó.

Đó là Tần mặc hỗn loạn nhất một năm, lại cũng không có làm ra chuyện gì khác người.

Vì thế, rất nhiều người đều cho rằng Tần thiếu gia kỳ thật thích chính là nam, liền không ngừng đưa thiếu niên cho hần.

Tần mặc cười, trong tay phe phẩy rượu, lại một thân ôn nhã chỉ khi: “Tôi đều mang về mặt như vậy, các cậu làm tôi mang về mặt như vậy? Ai không thích, đều biến.”

Mấy cái thiếu gia bên quân khu kia có lời nói.

Tiếp theo hần liền đứng lên, đem áo somi tháo một cúc áo, Tần đại thiếu gia là thanh lãnh không thể xâm phạm.

Nhìn như nói vui đùa, lại tràn ngập cảnh cáo.

Cho nên từ lần đó về sau, không còn có người dám ở Tần mặc trước mặt làm yêu.

Phó cửu cho rằng dựa theo tính tình của đại thần khẳng định sẽ trực tiếp đem cô túm về phòng, dò hỏi cô một hồi, ví dụ như thân thủ của em vì cái gì sẽ tốt như vậy hoặc vài câu linh tinh khác.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 322: Còn sợ hãi?

Không nghĩ tới đại thần lại đem cô đưa tới cuối góc tường, quay đầu lại nhìn thoáng qua, tiếng nói thực đậm nói: “Còn sợ hãi?”

Hả?

Sợ hãi?

Trong nháy mắt phó cửu không có phản ứng.

Nhưng là đột nhiên cô nhớ tới biểu hiện của chính mình vừa rồi thật ngu xuẩn.

Lập tức theo đại thần nói: “Thời điểm Đá người không cảm thấy cái gì, vừa rồi nhìn nhiều máu như vậy, lập tức liền có điểm phát lạnh.”

Tần mặc dừng bước chân, quay đầu nhìn cô.

Hai người rất gần, gần đến nỗi hơi thở của Đại thần phảng phất trên mặt cô.

Khắc này, phó cửu cho rằng đại thần nhìn ra cô đang nói dối.

Chỉ thấy nam nhân giơ tay tới, từ trên mặt cô lau một chút, biểu tình đậm mạc như cũ, giống như là anh trai quan tâm nói: “Cho nên nói đừng nhìn những cái đó, về nhà rửa bằng nước thuốc đi.”

Phó cửu:..... Là logic như vậy sao.....

Bất quá đại thần nói cái gì chính là cái đó.

Phó cửu cảm thấy thực may mắn vừa rồi chính mình nhớ tới sự tình vừa nãy, làm được biểu tình như vậy.

Nói cách khác, thông minh như đại thần, cô phải đối đãi bằng một loại phương thức khác.

Trở lại phòng lúc sau, đại thần thật sự cho cô nhỏ một lần thuốc rửa mắt.

Lần đau đớn này tuy rằng vừa rồi không có mãnh liệt như vậy, vẫn là có chút phát bực

Bất đồng chính là, cho cô nhỏ xong thuốc rửa mắt, đại thần liền trực tiếp tắt đèn, sau đó hần đến giường đệm bên kia.

Đừng hỏi vì cái gì, cô nhắm mắt vẫn là có thể nghe được động tĩnh.

Trong lòng vẫn luôn có một cái nghi vấn dựa theo tính cách phó cửu, khẳng định là muốn coi bỏ nó đi.

Chỉ là nếu trực tiếp hỏi “Anh Mặc, anh có hay không đi qua thứ năm” Lại không quá hiện thực.

Làm không tốt còn sẽ bị đại thần phát giác dẫn đến chính mình bị bại lộ.

Cho nên hỏi như thế nào vẫn là cái kỹ thuật sống.

Bất quá.

Nếu đã dùng thân phận phó cữu tồn tại.

Đã từng làm việc đó thì hãy khiến cho nó qua đi.

Ít nhất là hiện tại trước làm nó qua đi.

Bởi vì hiện giờ cô đã tìm được mục đích rồi so với việc bắt lấy những người tội ác tày trời, càng làm cho người cảm thấy nên đi theo sự kiên trì.

Chính là làm hạ hoa hồng hưởng phúc, đối tốt với bạn bè, cùng bọn đại thần cùng nhau kề vai chiến đấu, tham gia trận thi đấu cả nước đại.

Không biết là ai nói quá.

Trên thế giới này, không tìm kiếm ra hết tội ác được.

Giống như là có ánh sáng, sẽ có bóng người.

Tương tự tâm sinh, chúng ta đối với người tàn nhẫn, nhất định là vì bảo hộ người quan trọng.

Giả sử như không phải.

Ăn cắp, nhục mạ, chơi tâm tư.

Một chút diễn biến này đó sẽ biến thành hắc ám, đều sẽ trở thành ma quỷ.

Kiếp trước cô gặp được quá nhiều án tử hình.

Người phạm phải tội ác, không phân biệt nam nữ, cũng không phân biệt tuổi đi.

Mặc dù là học sinh cao trung, đều có thể ở trong trường học khi dễ người sau đó cười rất đắc ý.

Mặc dù là học sinh trung học, đều có thể ở trộm đồ vật, sau đó cảm thấy chính mình thực đáng thương.

Càng đừng nói một ít đại nhân.

Nhưng mà, chân tướng luôn là sẽ làm người cảm thấy mệt mỏi hoặc ghê tởm.

Thời điểm người đương chăm chú nhìn vực sâu.

Vực sâu cũng nhìn chăm chú người.

Những lời này vĩnh viễn đều là có đạo lý như vậy.

Trước kia, Tinh Dã đã có thời gian rất lâu đều lo lắng cô.

Lo lắng cô khổng chế không được chính mình, dùng thủ đoạn khác, đi trừng phạt những tội phạm đó.

Trên thực tế, ngay cả phó cữu cũng sợ hãi chính mình, cô sẽ trở nên không kiêng nể gì, trong lòng nghĩ muốn diệt trừ ai liền diệt trừ.

Tựa như đáng vẻ hôm nay cô.

Thực Hung tàn.

Nhưng mà đại thần sẽ nghĩ cách ngăn cản cô.

Phó cữu nghĩ đến đây, nghiêng đầu cười, tâm tư cũng nhẹ không ít.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 525. Đại đại ngu

Nếu đại thần thật là người kia.

Vậy thì càng thêm không có gì.

Bởi vì ở trong mắt người kia, cô vẫn luôn là con gái.

Mà hiện tại cô là con trai.

Phó Cửu nghĩ, hướng giường trên nằm đi.

Cho nên, nếu dựa theo đẳng thức tới tính như vậy.

Thân phận Phó Cửu cho cô một tấm bảo hộ kiên cố.

Cô tuyệt đối không thể làm đại thần biết cô là con gái.

Nếu đại thần thật là người kia.

Lấy phong cách làm việc của người kia, khẳng định đầu tiên sẽ điều tra thân phận của cô

Cứ ưởng tượng như vậy.

Tựa hồ là có thể giải thích rõ, vì cái gì đại thần sẽ ở trong trò chơi nhìn đến cô, biết kỹ thuật hacker của cô, một hai phải bắt lấy cô cho bằng được.

Chỉ cần là bởi vì cô sẽ chỉ đơn giản chơi game như vậy?

Phó Cửu ở chỗ này đánh một cái dấu chấm hỏi.

Nếu không phải bởi vì chơi game, mà là đại thần hoài nghi cô chính là Z thì sao?

Vậy thực thuyết minh, ở thời điểm đại thần cùng cô nói chuyện, vì cái gì muốn cho cô sa vào bẫy.

Còn luôn là một bộ dáng muốn xem trọng cô.

Phòng chừng là lúc tra xét tư liệu của cô, phát hiện Phó Cửu ba năm trước cũng không qua lại nhiều lần, hơn nữa lúc ấy Phó Cửu vẫn là học sinh trung học, liên càng không có khả năng sẽ là Z.

Cho nên nói, học sinh cao trung gì đó, thật là cái thân phận tốt.

Phó Cửu càng nghĩ khoe miệng giờ lên càng lợi hại.

Nhưng thật ra Tần mặc nằm trên một cái giường khác, nghe bên này nửa điểm động tĩnh đều không có, chân dài chống mặt đất, ngồi dậy, tiếng nói đậm thực: “Còn sợ hãi?”

Phó Cửu vừa nghe vấn đề Tần mặc, liền biết đại thần tựa hồ hiểu làm cái gì.

Bất quá lúc này, nếu nói không sợ hãi, thật là sẽ lộ ra sơ hở.

Đành phải ngô một tiếng nói: “Có chút, trước mắt luôn có hình ảnh hoảng loạn đầy máu.”

Cá nhân cô xác thật cũng không thích máu, hơn nữa thời điểm cô phản ứng lại đây, mới kinh ngạc phát hiện lúc ấy chính mình dùng sức lực quá lớn.

Phó Cửu thậm chí không dám tưởng tượng, nếu không phải đại thần đúng lúc đem cô kéo vào trong lòng ngực hắn, che lại đôi mắt của cô.

Cô có phải hay không liền phải đem nội tạng người kia đá nát.....

Phó Cửu lắc lắc đầu, như là muốn đem cảm xúc này ném ra khỏi đầu.

Vốn dĩ xác thật là sự tình trầm trọng.

Nào biết đâu rằng, tiếp theo câu nói của đại thần thế nhưng là: “Nếu sợ, liền tới đây ngủ. “

Phó Cửu kinh ngạc.

Không phải bị những lời này làm cho kinh ngạc.

Mà là bị ngữ khí nói chuyện của đại thần, một bộ dáng thanh lãnh “Bởi vì cậu là em trai tôi, tôi mới có thể dung túng cậu, còn những người khác đừng nghĩ dính vào chân đệm của tôi”.

Phó Cửu quyết đoán lắc đầu: “Anh Mạc, dáng ngủ của em không được tốt lắm, cứ như vậy đi, dù sao biết anh mạc ở bên cạnh là được.”

Qua đây ngủ?

Ha ha, nói giỡn.

Này không phải cô tự chui đầu vô lưới sao?

Bất quá đại thần khẳng định lại đem cô trở thành đứa nhỏ bị dọa sợ,

Bằng không cũng sẽ không nói ra cái loại lời nói bảo cô qua đây ngủ.

Đáng tiếc, lúc này Tần mạc xem thiếu niên, chính là một bộ dáng tuổi trẻ phản nghịch, thích cậy mạnh.

Tần mạc tưởng chính là như thế nào cũng muốn cho thiếu niên chút lòng tự trọng, nghiêng thân đi giảm bớt ánh sáng của đèn bàn.

Phó Cửu lúc này cũng không thể trốn mất, lại cũng có thể cảm nhận được ánh đèn tràn ngập nhu hòa.

Kỳ quái hơn là, trên đời lại có một loại nam nhân như vậy.

Lúc Lãnh như hàn băng, lúc lại phúc hắc như vậy, lúc lại ôn nhu thấu xương.

Trước tiên người phải là em trai của hắn a.

Phó Cửu tưởng tượng đến cái này, trong lòng liền nhin không được thở dài một hơi.

Càng là như vậy, đại thần càng có khả năng ở biết được bí mật phía sau của cô, bắn ngược càng lợi hại.

Cho nên, tập huấn nhanh kết thúc đi.

Đồng Kinh tuy đẹp, nhưng người cùng phòng lại quá nguy hiểm.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 324: Chương 325

Ngày hôm sau

Sắc trời còn chưa có sáng hẳn.

Phó Cửu đã đứng trong phòng tắm bắt đầu kiểm tra xem bản thân có chỗ nào không ổn không.

Sau khi trải qua chuyện hôm trước, cô càng trở nên cảnh giác.

Nhất định muốn khóa cửa phòng lại.

Nhìn vào gương, cô đem băng vải quấn lại thật kỹ, lại mặc thêm áo lông cùng áo khoác.

Mái tóc sau khi tắm, nhìn qua lại càng thêm bù xù.

Lúc đẩy cửa ra, liền nhìn thấy nét mặt cực kỳ an tĩnh khi ngủ của đại thần.

Hai tay cứ như vậy đặt ở trước ngực, thời điểm lông mi hạ xuống, đều có thể nhìn thấy bóng dáng một vòng lại một vòng, thật giống như là mang theo trong người một phần dòng máu quý tộc.

Bộ dáng này của đại thần rốt cuộc là lớn lên giống ai mà gen tốt như vậy?!

Mặc kệ, trước thừa dịp đại thần đang ngủ, đem điện thoại ra xem tin tức vài lần mới là chính sự.

Ngày hôm qua wechat của Phong báo báo, cô còn chưa có trả lời đâu.

Chỉ là không nghĩ tới, di động vừa đến tay, hiện trên màn hình lại không phải là Phong báo báo khẩn cấp gọi tới.

Mà là anh trai cậu ta, người đại diện Phong.

Đại diện Phong rất trực tiếp: “Z, mau lên Weibo, phát ảnh chụp, không cần học theo Tần tổng, Weibo của tên kia đều là nằm vùng dò xét.”

Phó Cửu nghĩ nghĩ trả lời một câu: “Không cần phát Weibo, có điều tôi có thể phát thay đại thần, thế nào?”

Đại diện Phong còn đang ở sân bay, đang định lên máy bay đi Đông Kinh.

Sau khi xử lý xong công việc ở Giang thành, dĩ nhiên là phải tới Đông Kinh, trận thi đấu hữu nghị này, tuy nói là tranh tài hữu nghị, một khi thua trận, ý nghĩa liền hoàn toàn thay đổi.

Nếu bọn họ thua tại chỗ này.

Lấy đâu mặt mũi mà đi tham gia vào giải thi đấu toàn quốc?

Đại diện Phong vốn một lòng chỉ nghĩ đến cái này, hiện giờ vừa thấy WeChat, lập tức liền sôi trào: “Thay Tần tổng phát? Cậu xác định?”

“Xác định, mặt mũi của đại thần, trước kia tôi đã có rồi, còn không phải là cùng chung một cái mặt mũi với trò chơi sao?” Phó Cửu lười biếng nằm trở về trên giường, trong miệng ngậm kẹo que, cầm điện thoại di động trên tay, mới cảm thấy bản thân sống lại, hứng thú cũng liền đi theo tới.

Phong đại diện suy nghĩ một chút, dựa vào sự dung túng của Tần tổng đối với Hắc Đào Z, phát ra Weibo hẳn là không sao, cho nên quyết đoán đồng ý: “Vậy cậu phát đi nhớ mang theo ảnh chụp!”

Phó Cửu cười nhạt trả lại một câu: “Không thành vấn đề.”

Mang ảnh chụp, cũng phải mang ảnh chụp kỹ xảo.

Đại thần hẳn là không thích xuất đầu lộ diện, nhưng về mặt lúc ngủ đẹp như vậy, không cho các fan của Tần hưởng thụ một chút phúc lợi, cũng quá đáng tiếc.

Cho nên, Phó Cửu đặc biệt xuống giường sau đó, nghiêng người, từ bên phải hướng bên trái chụp, vừa vận dụng ánh mắt trời chiếu vào lúc sáng sớm, mơ hồ thấy được sườn mặt tuần mi của Tần Mặc, chỉ còn có một sự chỉ dẫn có thể làm người nhìn liên tưởng người trong ảnh chụp có bao nhiêu sáng sủa đẹp trai.

Đương nhiên, còn có cả tư thế ngủ tôn quý đẹp trai kia.

Đại thần như vậy quá sạch sẽ.

Giống như là cùng nắng ban mai dung hợp với nhau.

Phó Cửu vốn là con người đang cười, sau khi nhìn đến tấm ảnh tự tay chụp, chớp mắt một cái liền đứng hình.

Không cần hỏi.

Cô dường như có thể khẳng định.

Năm đó đại thần chính là người kia

Bởi vì độ cong của đường cong trên cằm lúc này, trùng khít với độ cao trong kí ức của ba năm trước.

Không thấy rõ khuôn mặt, cũng từng hỏi qua người này rốt cuộc là ai.

Lập tức liền có đáp án.

Có điều, Phó Cửu cũng chỉ là dừng một chút như vậy.

Nếu ngày hôm qua cũng đã hiểu rõ lẫn nhau, hiện tại hoàn toàn không cần phải rối rắm

Hơn nữa có một chút chính là, cô nhận ra đại thần.

Trước giờ đại thần cũng không có nhận ra cô..... cái này thật tốt.

Ôm tâm tình vui sướng, Phó Cửu mở Weibo ra, chỉ viết ra bốn chữ “Sáng sớm, dung nhan khi ngủ ”. Ngay cả ảnh chụp cũng mang theo, cùng phát lên.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 325: Chương 326

Lúc này cô phải cảm tạ trước đó không lâu bởi vì Tần thần không nhớ mặt khẩu Weibo nên người đại diện Phong đã trực tiếp đem mặt khẩu Weibo của Tần thần đổi thành mặt khẩu trò chơi.

Phó Cửu mới có thể vào dễ dàng như vậy.

Đương nhiên là cô còn có một loại phương pháp khác.

Chỉ cần lấy laptop của đại thần sau đó xem qua lịch sử, tiếp theo cài đặt một vài thứ rồi bỏ khóa mặt khẩu là được.

Nhưng mà hiện tại đã biết đại thần chính là người lúc trước cô đụng vào một lần đã rất phiền phức.

Phó Cửu đương nhiên sẽ không để lưu lại dấu vết lần nữa.

Đại thần thông minh như vậy nên không hề phòng là không được.

Nhưng khi đăng tải ảnh chụp này lên.

Tập thể những người theo dõi Tần thần lập tức sôi trào.

“Mẹ nó, tôi nhìn thấy cái gì đây! Tôi nhìn thấy cái gì đây!”

“Mới sáng sớm, tôi chẳng qua là cứ theo lẽ thường tới xem một chút Weibo của Tần thần, trước nay cũng chưa bao giờ hy vọng xa vời là Tần thần sẽ đăng lên Weibo, chính là, đây là cái gì! Ảnh chụp? Ảnh chụp đại thần đang ngủ? Ha ha, tôi nhất định là chưa có tỉnh ngủ!”

“Lần đầu tiên thấy Tần thần đăng lên ảnh chụp, ngao ngao ngao, đẹp trai đến muốn khóc, vì cái gì bộ dáng của Tần thần khi ngủ vẫn đều không thể xâm phạm đến như vậy, tôi muốn cong a!”

“Bạn nam phía trên điên rồi à, mang theo tôi với, tôi cũng muốn cong!”

“Mẹ nó, máu mũi của tôi.....”

Fan của Tần thần cứ không ngừng điên cuồng như vậy.

Các đội viên dậy sớm của chiến đội cũng đều ngốc luôn, liền đăng một cái bình luận: “Đội trưởng, anh làm sao vậy? Đội trưởng?”

“Thật hoảng sợ!” Lâm Phong một bên xem Weibo, một bên hướng tới trong phòng tắm kêu: “Vân Hồ ngơng mau ra đây nhìn xem, đội trưởng hẳn có phải hay không bị kích thích!?”

Vân Hồ bước chậm tới, nửa người trên không có mặc quần áo, nửa người dưới là quần dài màu đen, cơ bụng mang đầy hơi thở của người đàn ông, hoàn mỹ đưa ra trong không khí, vẫn còn dính hơi nước: “Như thế nào?”

“Anh xem ảnh chụp này đi.” Lâm hPong một bên ghen ghét đáng người của tên gia hỏa nào đó, một bên đem điện thoại đưa lên cho Vân Hồ xem.

Vân Hồ ngược mắt nhìn qua, cũng phải đơ luôn,

Đội trưởng..... Đăng ảnh chụp?

Ở trên Weibo? Lại còn là ảnh chụp đang ngủ?

“Mẹ kiếp! Đế Minh rõ ràng là muốn dùng sắc đẹp của Tần Mạc tới tranh địa bàn với chúng ta?” Đây là Hắc Kỳ đăng lên: “Không thể tha thứ, thế giới này vì cái gì nhất định phải là cái thế giới chỉ nhìn tới khuôn mặt! Không công bằng! Thật sự không công bằng!”

Hắc Kỳ, biệt danh Hắc đại béo.

Vừa nghe thấy hẳn nói chuyện, mọi người đều vui vẻ.

Có người trả lời lại: “Ngoan, đại béo, không cần nháo, so đáng người ngơng càng thua người ta.”

“.....” Hắc đại béo nhìn nhìn cánh tay thô béo của mình cùng cái bụng bia, lại nhìn nhìn cái người trên ảnh chụp đã có thể trực tiếp đi chụp tạp chí đàn ông, nháy mắt cảm thấy bị thương tổn một vạn điểm!

“Ha ha ha, đại béo đừng ưu thương, mau tới dựa vào vai của thúc thúc mà khóc.” COCO từ trước đến nay đều thích ở trên mạng chơi, vừa nghe nói đội trưởng của bọn họ đăng ảnh chụp ở trên Weibo, lập tức vọt lên xem náo nhiệt!

Hắc đại béo: “..... Buồn ca một khúc khái hoàn!”

Đương nhiên trừ bỏ việc này còn có một cái bình luận rất gây oanh động.

Bởi vì người đăng lên không phải người khác mà chính là quán quân cả nước đội trưởng chiến đội Tiêu Cảnh, anh nhân lại rất phù hợp với tính cách ít nói của hắn, chỉ có một cái dấu chấm hỏi.

Thuận tiện nhắc tới, ở trên Weibo còn có rất nhiều người thích cặp đôi Tần Mặc với Tiêu Cảnh này, thấy Tiêu Cảnh bình luận trên Weibo, liền càng thêm sôi trào!

“Tiêu đại thần, anh thừa nhận đi, anh có phải hay không chỉ theo dõi có mình Tần thần?”

“Nhìn thấy Tần thần đăng ảnh chụp đang ngủ liền nhìn không được, không tởi, đúng là Tiêu đại thần.”

“Chờ một chút, cái kia..... Chỉ có một mình tôi muốn hỏi tấm ảnh này là ai chụp sao.....?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 326: Là ai phát tán ảnh chụp

Đúng vậy, ảnh đó là ai chụp?

Góc độ như vậy, lấy ánh sáng như vậy, biết Tần Thần không thích lộ diện, cố ý để lại khuôn mặt không rõ ràng của Tần Thần, dù chỉ một thoáng nhìn, nhưng lại để lại cảm xúc mãnh liệt. Chỉ một cái nhìn thoáng vội vàng, lại khiến người ta khắc sâu ấn tượng. Cùng với khí chất tự phụ đặc biệt của Tần Thần.

Một bức ảnh gương mặt lúc đang ngủ của Tần Thần xuất hiện quá đột nhiên, thế cho nên các fan Tần Thần kích động đã quên vấn đề quan trọng nhất.

Hiện tại bị người như vậy vừa nhắc nhở.

Lại là một đợt nhiệt nghị đợt kích*!

* Cuộc thảo luận nóng, bởi việc đánh một cách mau lẹ và bất ngờ.

“Làm một ảnh tự chụp người yêu thích 18 năm, có thể phụ trách nói với nhóm Mỹ nhân, góc độ này tự chụp sẽ không được như vậy, dùng gây tự sướng cũng vô dụng, trừ phi là người khác chụp.”

“Tôi cảm thấy Tần Thần mà tự chụp cũng sẽ không dùng đến gây tự sướng.”

“Tôi tổng kết một chút, ảnh chụp tuyệt đối là người khác chụp! SO, người khác là ai?”

“Xem trên ảnh chụp, Tần Thần hẳn là còn không có tỉnh đi, có thể ở lúc Tần Thần ngủ, còn có người bên cạnh ..... Là ai?!”

“Tôi có chuyện muốn nói cho các người, Đế Minh hiện tại không phải đang ở Đông Kinh tập huấn sao? Nghe nói hai người một phòng, các người nên hiểu đi.”

“Dựa theo tính cách Tần Thần, khẳng định sẽ ở một mình một phòng! Đại Tần thần của tôi thói quen ở sạch, toàn nhân loại đều biết!”

“Có khả năng là người đại diện Phong, đây là đáp án duy nhất mà tôi có thể nghĩ đến.”

“Tôi cảm thấy không đúng, Tần Thần sẽ ngoan ngoãn mở cửa cho người đại diện Phong chụp gương mặt hắn lúc ngủ? Tần Thần chỉ biết hướng tới người đại diện Phong đậm đậm cười, cho hắn đi ra ngoài, cho nên đáp án này không thể xảy ra.”

Không sai!

Đây mới là phản ứng của đội trưởng bọn họ!

Người đại diện Phong ở trước mặt đội trưởng bọn họ, đuôi cáo kia phá lệ thu liễm, phỏng chừng là biết chính mình chơi đội trưởng cũng chỉ đến thế.

Cho nên, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Thân là đội viên Lâm Phong ở chiến đội Đế Minh, lúc này cũng không rõ ràng lắm là ai chụp bức ảnh này.

Dựa theo ngày hôm qua phân phòng, đội trưởng xác thật là một người ngu a.

Chuyện này ..... Buổi sáng 8 giờ hai mươi, không có người dám vào phòng đội trưởng đi?

Chỉ có bạn học phong đang ở trong phòng nhìn thấy Weibo là đoán được đáp án!

Người chụp bức ảnh này, rất có khả năng ..... Rất có khả năng chính là thần tượng của hắn!

Vì cái gì?

Vì cái gì vai nam chính là của hắn lại toàn bộ đều biến thành Tần Thần!

Trong ảo tưởng của hắn, là hắn cùng thần tượng cùng nhau tỉnh lại, rửa mặt xong cùng thần tượng chụp ảnh đăng lên Weibo!

Nhiệm vụ chính đáng của anh là trở thành chức nghiệp đội viên, mỗi ngày phát một cái Weibo, tích góp nhân khí.

Kết quả..... bạn học Phong tỏ vẻ thực ủy khuất, yêu cầu bình tĩnh cảm xúc một chút!

Bên kia Phó Cửu đăng xong Weibo, liền lui đi ra ngoài, gửi người đại diện Phong một cái.

OK thủ thế.

Người đại diện Phong cũng thấy được ảnh chụp, hắn không có hồi âm.

Mà là yên lặng ngẩng đầu, liếc mắt nhìn một cái, bên ngoài sân bay giang thành bị sương mù, bao phủ bầu trời.

Việc này cùng hắn không quan hệ.

Hắn là người sắp được trên phi cơ.

Ân..... Tiểu hắc đào, tự cầu nhiều phúc đi.

Phó Cửu thấy người đại diện Phong không trả lời tin nhắn, còn tưởng rằng đối phương đã đăng ký, cũng không có để ý, đứng dậy từ đầu giường cầm một cây kẹo que ngâm ở trong miệng.

Nghe nói 《anh hùng》ra tay du bản, cô có thể ở trên di động, tới đăng ký thăng cấp.

Nhưng mà, lúc này trên Weibo, các fan toàn bộ đều hóa thân thành thám tử!

Thậm chí bao gồm một ít thành viên chiến đội, tiểu bát quái, cũng nhện không được nội tâm hùng hực thiêu đốt, nói cho Lâm Phong tin tức.

Lâm Phong nắm lấy tóc ngắn của chính mình, một khuôn mặt đẹp: “Đều hỏi tôi, tôi nhưng thật ra cũng muốn biết là ai!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 327: Đại Hắc Đào

Lúc này, Vân Hồ lại nhìn thoáng qua ảnh chụp trên Weibo kia, uống một ngụm nước khoáng nói: “Tôi đại khái có thể đoán được là ai.”

“Cậu có thể đoán được?!” Lâm Phong lập tức liền kích động nhảy lên, bắt lấy tay Vân Hồ: “Là ai? Là ai?”

Vân Hồ hạ mắt nhìn xuống phần xương quai xanh trắng nõn của đối phương, đôi mày hơi nhíu, sau đó phóng to ảnh chụp: “Từ từ tìm, có chút sáng.”

“Nếu cậu cũng đã biết, vì cái gì không trực tiếp nói cho tôi!” Lâm Phong lại tưởng nắm chính mình đầu tóc!

Vân Hồ cảm y phục chụp lên trên đầu: “Bởi vì muốn mượn cơ hội này rèn luyện phản ứng thần kinh có phần chậm chạp của cậu, cho nên nhắc này, đội trưởng có khả năng tới hôm qua không phải là tự ngủ đâu đấy.”

Lâm Phong vừa nghe những lời này, liền biết được muốn lấy đáp án ở chỗ Vân Hồ cơ bản là không được.

Nhưng là đội trưởng không phải tự mình ngủ?

Bạo kích đó nha!

“Có chút sáng?”

Lâm Phong vuốt cằm, lại tròn mắt nhìn ảnh chụp trên weibo, sao hắn không thấy điểm sáng nào hết.

Điểm sáng nhất chính là bản thân đội trưởng, khuôn mặt kia dù cho không quá mức rõ ràng, cũng được ánh sáng chiếu tới mà phá lệ có đường nét, bóng dáng nhọt nhọt như vậy, thật giống như là một thiên sứ bị gãy cánh, đang nằm ở trong dư quang thánh khiết, loá mắt người khác.

Ai còn có thể nhìn ra thứ khác?

Nhưng một khi liên lụy đến chỉ số thông minh chính là đại sự.

Lâm Phong cúi thấp đầu, nhìn chăm chăm vào ảnh chụp kia!

Vẫn không có!

Nhưng hắn nhìn không ra, không đại biểu một ít các fan CP Mạc Chính nhìn không ra!

Đương nhiên, còn có một ít không phải là fan CP thì lại là fan lão Tàn vô cùng thông minh.

“Nhóm mỹ nhân đều xem cẩn thận, các cậu chẳng lẽ không cảm thấy tám ảnh này là lạ sao?”

“Lạ chỗ nào?”

“Đoạn cắt cảnh, mũi tên chỉ về cây kẹo que và chiếc nhẫn màu đen, và một ít thuốc nhỏ mắt trên chiếc quỳ nơi đầu giường, phía sau không nói, liền nói kẹo que và nhẫn màu đen..... Đại thần chưa bao giờ đeo nhẫn, được rồi, cho dù lần này đại thần đi Đông Kinh thấy thích và mua cho bản thân 1 cái đi nữa, chúng ta cũng phải cố kiểm một cây kẹo que nữa xu, đại thần không thích ăn đồ ngọt, càng không thể ăn kẹo que, các cậu nói..... Kẹo que kia là ai ăn?”

“Người hiểu ngầm như đi ngang qua.”

“Cầu động thân lại bị cho ăn một bát thức ăn cho chó, này đại buổi sáng, không chào hỏi, chỉ đi qua thôi, cũng là hiểu ngầm với nhau!”

“Chờ một chút, các nhóm anh chị ở trên, vì sao em không hiểu? Có ý tứ gì?”

“Rất dễ nhận thấy kẹo que là của ai, đêm qua là ai ngủ cùng một phòng với Tàn thần, hôm nay chụp ảnh chính là..... Các cậu hiểu.”

“Là fan đại Hắc Đào, tôi đã hiểu rồi!”

“Công 1 điểm cho mục hiểu biết siêu cấp!”

“Đại Hắc Đào lại bướng bỉnh rồi, lần phát đường này tôi trở tay không kịp.”

Có những fan tuổi nhỏ còn không rõ, còn cho rằng đây là Tàn thần tự mình chụp, liên quan gì đến người khác.

“Những fan Đại Hắc Đào thật là quá đáng rồi, một hai phải đem Tàn thần chúng ta và Hắc Đào Z ở bên nhau sao?”

Trên thực tế, người đầu tiên nói ra câu suy luận này, cũng không phải fan Hắc Đào mà là fan lão Tàn.

Rất hiển nhiên đại thần nhà bọn họ chính là cùng Hắc Đào Z ngủ với nhau, vậy còn lẽ mề cái gì nữa.

Rốt cuộc đều là người thật lòng thích Tàn thần, cũng không nghĩ để cho Tàn thần thêm phiền toái, đều không có để ý cái này.

Nào biết được, không ai để ý cô, cô vẫn không vui, lại đã gửi một tin tức: “Nhìn chỗ này, chỗ này nữa, đừng có gom Tàn thần của chúng ta và Hắc Đào Z cùng một chỗ, hiểu không?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 328: Đồng minh

Fan Hắc Đào nhìn những lời này, tất nhiên sẽ không thoái mái. Nhưng sau sự kiện internet kia, bọn họ bình tĩnh hơn rất nhiều, phản ứng đầu tiên cũng không phải đi minh oan, mà là đi hỏi chị đại của bọn họ.

“Quy tỷ, làm sao bây giờ? Fan Tàn thần bên kia lại nói chúng ta trối buộc Tàn thần.”

Trước kia, Quy tỷ chính là fan lý trí đã tin tưởng Hắc Đào, rất quyết đoán nói: “Đừng hành động, trải qua chuyện này các người cũng đã thấy, Đại Hắc Đào cùng Tàn thần quan hệ rất tốt. Tàn thần cũng rất che chở Đại Hắc Đào của chúng ta, nếu tình huống là như vậy, thì đừng cho lời nói ảnh hưởng tình cảm của bọn họ. Hôm nay ảnh này là do ai chụp, ta tin tưởng trong lòng mỗi người đều hiểu rõ. Hôm nay là Đại Hắc Đào phát đường cho chúng ta, nếu là phát đường, chúng ta cũng nên vui vẻ một chút. Không cần quan tâm loại người thích được chú ý này, đừng để nó phá hỏng tình cảm của Hắc Đào cùng Tàn thần. Chúng ta nên xếp hàng tag Đại Hắc Đào, trên hân.”

Nếu Phong đại diện ngồi trên máy bay biết sự tình là bị xử lý như vậy, chắc chắn sẽ cho vị Quy tỷ này một lời khen.

Đúng là tầm nhìn xa!

Phần lớn fan Hắc Đào đều hưởng ứng kêu gọi, chỉ còn rất ít vẫn còn gây tranh cãi.

Khôi hài nhất chính là một màn này.

Có người tự xưng là fan Hắc Đào ra nói: “Thực xin lỗi, Đại Hắc Đào chắc chắn không có nghĩ nhiều như vậy. Hiện tại ta cũng thấy fan Tàn thần gặp rắc rối, ta sẽ cho mọi người xem cuộc nói chuyện của họ.”

Người kia nhanh chóng trở thành fan Hắc Đào: “Nó không quan trọng, hiểu thì tốt.”

Fan Hắc Đào xem xong kêu nén giận a!

Tình huống như thế nào?

Đại Hắc Đào làm cái gì, mà phải xin lỗi?

Người nọ rõ ràng nỗ lực một chút, tuổi không lớn, rất nhiều tâm trí: “Ta chỉ nói chuyện một chút. Nói trước, ta cũng thích Đại Hắc Đào nhưng mà có một số việc không cần lúc nào cũng ở cạnh nhau.”

“Ân ân, người nói rất đúng!”

Quy tỷ nhìn đến một số fan Hắc Đào lại thành đồng minh của đối phương, không quan tâm, trực tiếp lên Weibo kêu gọi.

Đừng nói rằng những tấm ảnh này không phải Đại Hắc Đào chụp.

Quy tỷ share Weibo của Tàn Mạc lại còn tag Hắc Đào Z, sau đó viết: “Đại Hắc Đào. Lần sau khi chụp ảnh, người nhớ cầm nhãn cùng kẹo que, dấu vết không cần quá rõ ràng.....”

Vừa nhìn thấy bài đăng này, mấy người kia liền hiểu vì cái gì mà nói là Hắc Đào Z không chụp ảnh cho Tàn thần. Nhưng là lời đã nói ra, nàng liền làm bộ không thấy cái gì là được, dù sao sự chú ý cũng tập trung tới Quy tỷ.

Một vài fan Tiểu Hắc Đào lúc trước còn chưa rõ ràng tình huống, sau đó trả lời nàng: “Ân, thực xin lỗi, vừa rồi tôi còn cảm thấy người có vấn đề, ở bên kia nói vài lời không hay. Hiện tại ta lập tức cùng bọn họ làm rõ, người không sai, thực xin lỗi, thực xin lỗi.”

“Cám ơn người đã ra tới làm rõ, nếu không là fan Hắc Đào ta thật sự hiểu lầm người.”

“Ta cũng là fan Hắc Đào, lúc đầu nghe người nói ta còn không thể tiếp thu. Sau đó, lại thấy người cũng rất chính trực.”

Quy tỷ rất muốn hỏi các nàng một chút, người nọ rốt cuộc là làm rõ cái gì, ở nơi nào?

Nhưng nàng không hỏi.

Trước kia, nàng từng làm ở một trang web, cũng đã gặp được tình huống như vậy.

Đôi khi mạnh mẽ không có nghĩa là chinh phục tất cả.

Có rất nhiều người mà mình không thể biết được tâm tư.

Miệng thì nói thích, sao lại làm như vậy. Đơn giản là đối phương quá nhỏ bé, nếu lên án công khai sẽ biến thành hùng hổ dọa người.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 329: Tàn thần tỉnh

Nguyên bản cho rằng thông cảm, liền sẽ phản phê.

Bởi vì trên thế giới này, chính là sẽ có người tin tưởng một ít nguy trang.

Cô đại hắc đào không phải người sẽ nguy trang, nhưng đối phương lại là người như vậy.

Cho nên, cô sẽ không phạm sai lầm lần thứ hai.

Đặc biệt là chuyện hắc đào Z, cô sẽ lưu ý chuyện này đầu tiên.

Cô muốn bình tĩnh thêm, lấy kinh nghiệm để thắng.

Cũng may cô cũng không phải một mình hăng hái chiến đấu.

Cô mà xuất hiện thì có rất nhiều người đều đi theo cô, những người đó ngày thường thật tình thích hắc đào Z, chỉ chuyên chú với hắc đào Z mang cho bọn họ nhiều nhiệt huyết trên người.

Dùng một cái lại một cái, chứng minh bọn họ mạnh và có lực tồn tại!

“Tôi đại hắc đào chính là cố ý, bá đạo như vậy, tuyệt đối sẽ lưu lại chứng cứ hắc cùng Tàn thần đang ở ngũ chung!”

“A liệt? Công? Cậu xác định sao? Tàn thần sẽ không làm.”

“Tôi an vị chờ Tàn thần tỉnh lại, xem Weibo!”

“Không sai, dựa theo tính cách Tàn thần, kết cục sẽ có hai loại, vách tường đông đại hắc đào, không ngủ cùng đại hắc đào.”

“.....”

Cứ như vậy, phong cách một lần nữa thay đổi.

Trần đây có hơi thở phát tán ra.

Người nọ còn ở nơi phát tán tìm ra tình cảm tồn tại?

Xin lỗi, người chân chính thích là hắc đào Z, sẽ không cùng người hỗ trợ bất luận cái gì, tương cộ nhiệt độ, cho người một ánh mắt chính mình lĩnh hội.

Lâm phong còn bởi vì tiểu hắc đào thành công làm đội trưởng ngũ cùng, mà cảm động đến hoảng sợ.

Quay đầu tới, đối với vân hồ nói: “Không đúng a, người cùng tiểu hắc đào ngủ rõ ràng chính là phong tiểu thượng a, như thế nào liền đổi thành đội trưởng. Cậu nói hai người bọn họ ..... Đêm qua không có gì đi? Lấy tính cách tiểu hắc đào, khẳng định sẽ.....”

“Tiểu hắc đào liên tính đối với đội trưởng có mưu đồ gây rối, cũng không có gì, thực hiện nhiên sẽ có hai loại tình huống, một cái là hắc bị đội trưởng chinh đồn, lúc sau ném ra, cái thứ hai chính là người ngủ cùng hắc kia, không phải là đội trưởng.” Vân hồ không hồ là đội viên lợi hại nhất trong để mình trừ bỏ đại thần bên ngoài thì hắc chính là lợi hại nhất, câu nói đầu tiên nói trúng trọng điểm “Bất quá, tiểu hắc đào xác thật rất có mị lực, nhìn ra được có người giữ gìn hắc.”

“Giữ gìn? Cậu là nói người đó là hắc đào?” Lâm phong cũng không ngu ngốc: “Hương gió xác thật nắm chắc rất tốt, bằng không liền phải có người mượn cơ hội thượng vị.”

Nói xong câu đó lúc sau, lâm phong lại cực kì hưng phấn nói: “Tiểu hắc đào không hồ là một dòng nước trong của chiến đội để mình, dám chụp ảnh đội trưởng, còn dùng acc của đội trưởng phát Weibo,? Vì cái gì hắc có thể sử dụng acc của đội trưởng phát Weibo? Tôi khẳng định Weibo này không phải đội trưởng chính mình phát, chỉ là tiểu hắc đào làm sao bây giờ? Bôi đen hệ thống của đội trưởng?”

“Hắc là không phải.” Vân hồ nghịch nghịch di động: “Chiến đội chúng ta tổng quan không động tĩnh, nói cách khác phong dật biết chuyện này, rất có khả

năng tiểu hắc đào ở Weibo phía trước đã được phong dật đồng ý, bằng không giống như có hành động chụp ảnh như vậy, cậu cảm thấy lấy tính cách của Phong đại diện, coi tiền như tính mạng sẽ không chuyển phát? Hẳn đây là đang lẩn trốn, cố ý đem đội trưởng phát ra, hẳn sẽ chịu trách nhiệm liên quan.”

“Có đạo lý!” Lâm phong vỗ vào ót nói: “Ai nha nha, vậy thì tiểu hắc đào chẳng phải sẽ rất thảm, cũng không biết đội trưởng sẽ trừng phạt hẳn như thế nào, tôi rất muốn nhìn!”

“Hất xì!”

Trong giao diện《anh hùng》, một lần nữa đăng nhập acc, ngón tay thon dài của Phó Cửu không lăm đề ý chà xát mũi của chính mình, ánh mắt híp lại, đang muốn xem những người bị tag hay comment lại.

Liền nghe một tiếng cười nhẹ từ tay trái cô chậm rãi vang lên.

“Như thế nào đang tốt đẹp mà lại hất xì? Hà?”

Tiếng nói bởi vì vừa rồi ngủ quá giấc, đê đê trầm trầm dường như có thể để lộ ra hương vị triền miên. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 330: Phát hiện, ân!

Phó Cửu vừa quay đầu lại, liền đón nhận cặp mắt vô cùng thâm thúy kia, làm cho người ta có một loại cảm giác mông lung không thể xâm phạm.

“Là ngày hôm qua bị cảm, vẫn là nơi nào cảm thấy không thoải mái?” Đại thần còn nằm ở trên giường, gối đầu dán ở sườn tai của hắn, mặt mày giống như mạn họa tuần mỹ, có vài sợi tóc đen dừng ở giữa trán hắn, đuôi tóc để vào lông mi của hắn, ngay cả hơi thở ở trên người hắn đều phảng phất như được thăng hoa, thanh thanh đậm đậm rất dễ nghe.

Nhưng là..... Đại thần lúc này tỉnh, giống như có điểm không ổn a.

Cô mới vừa trả lời một cái tên là quy tỷ người thiệp, còn tính toán nhìn xem mặt khác tag. ....

Trên thực tế tag gì đó cũng không quan trọng.

Quan trọng là cô trả lời: “Tôi đẹp như vậy, đương nhiên là công. ....”

Nguyên bản cho rằng sự đáp trả của sẽ bị chôn vùi trong sự đông đảo nhấn lại.

Đại thần cũng sẽ không thấy.

Rốt cuộc đại thần không thích lên Weibo, cũng khẳng định sẽ không quan tâm cô đi xem những comment.

Nhưng có tình. ....

Ngón tay của phó cử dừng một chút, tiếp theo thực tự nhiên muốn đem điện thoại dịch đi: “Không có, em khá tốt.”

“À?” Tàn mặc nhìn động tác của cô, mày nhíu một chút, lấy tay xốc chăn bông lên, liền như vậy chậm rãi đã đi tới.

Tàn mặc trên người không mặc y phục, lộ eo tuyến, vân da cùng bộ ngực mê người, cảm giác áp bách mùi phần.

Phó Cửu cảm thấy mặc cho đại thần lại lợi hại như thế nào, cũng phát hiện không đến cô vừa mới đã phát một cái tin nhắn đi.

Nhưng mà. ....

Tàn mặc khom lưng một cái, trực tiếp cúi người lại đây, đè lại tay Phó Cửu, khoảng cách ly phi thường gần, gần đến giống như là muốn đem cô áp đảo.

“Thừa dịp thời điểm anh ngủ trộm chơi đi động?” Thanh âm kia xác thật rất êm tai, nhưng là lúc này tổng làm người ta cảm thấy một tắc đánh vào bên tai cô hơi thở đều mang theo nguy hiểm

“Anh nói cái gì rồi, nghe lời một chút.” Tàn mặc không ra mặt khác một bàn tay tới, điểm điểm khóe mắt thiếu niên: “Đôi mắt của em là nghĩ không muốn, hả?”

Thì ra là chuyện đôi mắt nhiễm trùng. Phó Cửu còn tưởng rằng đại thần thật sự nhìn ra cái gì: “Muốn, anh mặc, em phải xem tin tức đúng không, ví dụ như ngày hôm qua phong bảo bảo gửi tới cho em, anh cũng biết phong bảo bảo là người kia yêu cầu chiếu cố, phong đại diện không ở, em tổng muốn quan tâm hẳn nhiều hơn một chút, em cả đêm không trả lời wechat của hắn, hắn sẽ thật buồn a.”

Đáy mắt Tần mặc nhiễm một chút lạnh lẽo: “những gì em nói thật ra rất có đạo lý.”

“Đúng không.” Phó Cửu cảm thấy trời cao đối cô vẫn là không tệ, cơ trí như cô khi đối mặt với áp lực của đại thần, cũng không có lộ ra sơ hở gì.

Phó Cửu lại là không có lộ ra sơ hở, nhưng là cô giải thích như vậy.

Tần mặc cũng không thể thấy được thực thích.

Phong bảo bảo, a?

Này xưng hô nhưng thật ra thân mật.

Hắn giống như đối phong thượng còn có Tiết Dao Dao đều thực thân mật.

Tưởng tượng đến sự tồn tại của Tiết Dao Dao, hắn theo bản năng nhủ mảy, ngay đại thần đều không rõ ràng lắm biểu tình lúc ấy của chính mình.

“Anh đương nhiên không thể làm em cùng người khác chặt đứt liên hệ.” Tần mặc tiếng nói thực đậm rút điện thoại từ trong tay Phó Cửu ra: “em trả lời cho hắn cái gì, anh giúp giúp trả lời.”

Phó Cửu:..... cô thông minh nhưng cũng không nghĩ đến sự tình là phát triển như vậy, vì cái gì đại thần không dựa theo lẽ thường ra bài!

Tần mặc ngay từ đầu là thật sự phải trả lời wechat cho cái tên phong thượng kia, chỉ là lấy di động thiếu niên tới, nhìn đến kia trên màn hình còn đang dở một câu thấy được câu nhắn phía dưới Weibo.

“Tôi đẹp như vậy, đương nhiên là công.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 331: Sáng sớm phát đường

Xong rồi.

Trong đầu Phó Cửu hiện giờ chỉ có một ý niệm như vậy.

Lúc Tần Mặc cảm lấy di động. Hai người đều là bị lâm vào tình trạng ngơ ngác, bất động.

Như vậy nửa giây.

Tần Mặc hạ thấp mắt hướng tới trên giường thiếu niên nhìn qua.

Thiếu niên cũng đang nhìn hắn, khuôn mặt vẫn cứ sạch sẽ tuấn mỹ quá phận, chỉ là thấy thế nào lại làm người. .... Muốn giáo huấn.

“Công? Cậu?”

Tần Mặc mảy mui một chút, tiếp theo cong môi mỉm cười, vẫn cứ là đứng ở mép giường, nhưng tay trái lại đè xuống phía dưới, chống ở trên giường đệm.

Phó Cửu có thể cảm giác rõ ràng đệm giường bởi vì động tác đại thần, làm đệm lồm một chỗ.

Tần Mặc nửa cong eo, chân sau đầu gối đề lên giường lót, chân lớn lên quá phận xinh đẹp.

Khuôn mặt tuấn mỹ tự phụ kia, không hề báo động trước ngày càng gần cô, con ngươi lại thâm lại đen, phảng phất giống như hoa anh túc, mang theo nồng đậm khí chất cấm dục.

Tia nắng ban mai chiếu vào trên ngũ quan thâm thúy, đỉnh bạc, chỉ càng có cảm giác áp bách.

Hai người khoảng cách rất gần, làm Phó Cửu có chỗ không tốt để hành động.

Đại thần quá giao hoạt, đường lui của cô đều chật đút.

Tư thế như vậy, làm cô thoát nhìn giống như là cả người đều bị hấn vẩy ở dưới thân.

Hương thơm bạc hà thanh đậm kia, bốn phương tám hướng, tập chung lại chỗ cô.

Hắn liền như vậy nhìn cô, hai cặp mắt đậm bạc từ trước đến, vào giờ phút này giống như là muốn mở ra cuộc công kích, tản mát ra ánh sáng xinh đẹp, nguy hiểm khi sẵn thủ.

“Nếu cậu kiên trì chính mình là công, anh đành phải bồi luyện cậu, nhìn xem là cậu công, hay tôi là công.”

Tần Mạc nói, liền phải đem sự tình trước mắt cái này hai ba lần nháo với em trai, phản ứng đầu tiên chính là lộ thiếu niên.

Tần Mạc một động tác này, hoàn toàn làm Phó Cửu cảnh giác lên.

“Anh Mạc, về chuyện này tôi có chuyện muốn nói!” Phó Cửu lui một chút, lại trực tiếp bị Tần Mạc thủ đoạn đè lại.

Đại thần không cho là đúng thực: “Ác? Còn có nói chuyện?”

“Lúc chơi, người sói bị giết, mỗi một cái đầu lia khỏi người, trước khi chết đều phải để lại di ngôn.” Phó Cửu vẻ mặt nghiêm túc.

Tần Mạc đảo tới hứng thú, hắn muốn nghe nghe hùng hải từ còn muốn nói cái gì, còn cho hắn giết người sói, vì thế hướng tới thiếu niên như rồng mây, ý tứ là bảo hắn tiếp tục.

Người đánh « anh hùng » đều biết, tiến công mới là cách phòng thủ tốt nhất.

Phó Cửu một cái cúi người, eo ngồi thẳng, liền như vậy không hề phòng bị, thơm ở Tần Mạc trên má phải, con ngươi hắc bạch phân minh hơn nữa một đầu kia mới vừa tỉnh ngủ còn hơi hơi tóc bạc, cười vừa soái khí vừa tà nịnh: “Tôi tưởng nói, anh Mạc, buổi sáng, anh làm loại động tác này trên giường với tôi, tôi sẽ cho rằng anh đối tôi có ý tứ? Nhịn không được thơm anh.”

Tần Mạc cũng xác thật không có dự đoán được Phó Cửu sẽ có một động tác như vậy, ngón tay dừng lại, cảm xúc đi xuống phía dưới trầm trầm, con ngươi thâm đi xuống, thâm thủy như là nước giếng.

Phó Cửu thừa dịp, trốn ra khốn cục, đứng một tay cầm túi quần, rất là tiếc hận thở dài một hơi: “Anh Mạc, anh nói làm sao bây giờ đi? Tôi vừa mới cảm thấy chính mình thẳng trở về một chút, lại bị anh bẻ cong, như vậy không tốt, không tốt.”

Tần Mạc lúc này nhưng thật ra bị hấn làm cho cười, khoe môi như có như không nhếch lên, đứng thẳng thân mình, đủ trần trụi dẫm trên sàn nhà, giống như đề đề dày dọa thiên thần.

Sau đó.

Tay phải dùng sức liền đem người bắt trở về!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 332: Chụp ảnh chung phát đường

Khoảng cách giữa hai người ngày càng gần, bởi vì cả hai đều đáng đứng. Hơn nữa Tần Mạc là trực tiếp nắm lấy cổ áo của Phó Cửu túm cô lại gần.

Dựa vào lực đạo cùng tư thế kia, Tần Mạc chỉ cần cúi đầu hoặc cúi người đều có thể dán sát vào môi Phó Cửu.

Chiều cao cách nhau rất hoàn hảo, giống như những em gái ở Đông Kinh kia nói, nếu hai người mà hôn môi thì hình ảnh kia khẳng định phi thường duy mỹ.

Chỉ là Tần Mạc vẫn còn có lý trí, làm sao lại có thể sẽ hôn lên thật.

Nhưng mà vẫn nên cảnh cáo em trai không nghe lời: “Sao có thể bậy bạ như vậy, cậu nói muốn tôi giáo huấn cậu như thế nào đây, hà?”

“Anh Mạc, thật muốn dạy dỗ em sao? Anh là anh trai nên nhường em mới đúng chứ.” Phó Cửu quyết định đổi chiêu khác, dứt khoát trốn cũng không trốn, vẫn đứng một chỗ, khoe miệng còn mang theo nụ cười nhợt nhạt.

Tần Mạc nghe thấy ngữ khí rất vô lại của thiếu niên, không giận mà còn cười: “Thích ăn thịt? Thích chơi đi động? Thích online Weibo?”

“Trừ cái cuối cùng kia thì tất cả đều đúng.” Phó Cửu không có quá yêu thích online Weibo, lời này nhưng thật ra là nói thật.

Tần Mặc còn đang cảm đi động của cô, ngón tay di chuyển rồi đưa cho cô xem: “Đó là thích chụp ảnh?”

“Bộ dáng của anh Mặc lúc ngủ quá đẹp trai, những thứ đẹp để đương nhiên phải chụp để lưu lại nha.” Phó Cửu cười nhạt tùy ý nói: “Em còn là lần đầu tiên cùng nhiều người như vậy thi đấu, sau đó cùng anh em tốt ở chung một phòng ở khách sạn, sáng sớm tỉnh lại như vậy rất tốt, về sau để làm kỷ niệm”

Tần Mặc nghe thiếu niên nói, ngón tay thon dài buông ra, tiếp theo đem thiếu niên túm lại.

Hai người cùng nhau ngửa ra nằm xuống trên giường.

Phó Cửu cũng không có dự đoán được đại thần sẽ có một động tác như vậy.

Mỗi lần đại thần phản ứng đều khác với những gì cô đã đoán trước.

Cho nên trong khoảng thời gian ngắn cũng không có phòng bị cả người đều nằm ngửa ngã vào trên nệm mềm mại.

Liên thấy tay trái đang cầm điện thoại của đại thần giờ cao, tay phải đem đầu của cô ấn ở bả vai của anh.

Sau đó rắc một tiếng!

Điện thoại thành công xuất hiện mặt của cô cùng vai của đại thần.

Phó Cửu đơ người một chút, sau đó quay đầu đi nhìn người đàn ông bên cạnh.

Trước nay đều không có cùng ai thân mật quá mức như vậy, lại cảm thấy rất là vui vẻ.

“Nếu là kỷ niệm, chụp cảnh chung mới có ý nghĩa.”

Tiếng nói Tần Mặc nhàn nhạt, thái độ kia lại giống như em trai Phó Cửu của anh muốn làm cái gì, anh đều sẽ tận lực thỏa mãn đối phương.

Hơn nữa, trước kia lúc bị chụp ảnh anh vẫn luôn rất mâu thuẫn.

Giờ khắc này, lại cảm thấy cùng một người khác chụp ảnh như vậy cũng thực không có vấn đề gì.

Phải nói là thực không tồi.

Môi mọng của Tần Mặc hướng tới phía trước huyệt một cái, sườn mặt tuấn mỹ đến gần, Phó Cửu liền nghe thấy tiếng huyệt sáo.

Đại thần đẹp trai như vậy, thật là không cho người khác con đường sống mà.

“Biểu cảm tấm này hình như không đẹp lắm.” Phó Cửu đem điện thoại lấy lại đây muốn xóa.

Tần Mặc duỗi tay chặn lại động tác của thiếu niên: “Biểu tình quần bách như vậy của cậu đủ làm tôi cười cả một năm, lưu lại.”

Phó Cửu:.....

Vừa rồi cô rút cuộc rung động cái gì.

Đối với đại thần ý nghĩa của kỷ niệm chính là đem cô ra trêu chọc hả?

“Để em chụp lại tấm khác.” Cô đẹp trai như vậy, chắc chắn không thể thua bởi đại thần.

Lần này Tần Mặc không có chặn Phó Cửu lại.

Hai người vẫn duy trì tư thế như cũ, nhưng cứ như vậy nằm ngửa ở trên giường.

Khác một điều chính là lúc này Phó Cửu cũng đem đại thần chụp vào.

Ý nghĩa trong bức ảnh hai người chụp chung là ở..... Trên giường.

Hai người Phó Cửu cùng Tần Mặc, một người ngang ngạnh bướng bỉnh, một người khí phách đậm mực lại cảm thấy rất đẹp đôi.

Người thường khi nhìn đến ảnh chụp kia tuyệt đối sẽ suy tưởng rất nhiều!

Sau khi Phó Cửu chụp xong ảnh chụp, còn lợi dụng các trang trí của phần mềm trong di động của cô, cho chính mình cùng đại thần thêm một đôi lỗ tai ác ma màu đen.....

Chương 333: Cùng ăn cơm, ngọt...

“Thật đẹp“. Phó Cửu nhìn ảnh chụp, huyết sáo một tiếng, khóe miệng còn nhếch lên đầy tà khí.

Bên này cô vừa mới khen chính mình xong, bên kia đại thần liền lấy đi điện thoại của cô, tiếng nói thực trầm:

“Đi ăn cơm”

“Di động của em..”

“Tịch thu”

Tần Mặc đứng lên, đi đến tủ tìm quần áo thay. Phó Cửu hiện tại cũng chỉ có mỹ thực mới an ủi được tâm tình của mình. Cô cũng đi theo đứng lên, cảm thán: “Anh Mặc, anh muốn ăn gì, em đi xuống lấy.”

Khách sạn nào cũng đều là miễn phí bữa sáng, hình thức bữa sáng là tự mình lấy, gọi là buffe đầy

Tần Mặc đem cúc áo sơ mi cuối cùng cài xong, lập tức tràn đầy hơi thở của một thương nhân, nói: “Chờ anh rửa mặt xong, cùng đi”

“Được“. Phó Cửu cười, cực đẹp. Nam sinh cùng nữ sinh không giống nhau. Nói rửa mặt là rửa mặt. Nữ sinh rửa mặt là bao gồm tẩy trang, mi giả, kem bb, các thứ.... Cho nên về thời gian là cực kì bất đồng. Chỉ dùng không đến ba phút, hai người liền cùng nhau xuống sảnh. Nhà ăn khách sạn thiết kế là hai đại sảnh. Thảm trải sàn đầy màu sắc, trần nhà treo đèn hoa lệ.

Cơm Tây có, đồ ăn Trung Quốc cũng có, cùng hoa quả các loại,.... Trừ bỏ này kia, phục vụ ở đây rất chu đáo, bởi vì ở đây là Đông Kinh, trên người mặc tây trang màu đen phẳng phiu, trên tay mang theo bao tay màu trắng, bộ dáng nhu hòa.

Khách của khách sạn đều có thể vào ăn bằng phiếu, mà quan trọng ở đây là đồ ăn mới mẻ, cách mười phút là đổi một món mới. Phó Cửu cùng Tần Mặc chọn một cái bàn gần cửa sổ, từ nơi này nhìn xuống có thể thấy ánh đèn Đông Kinh phồn hoa.

Lại nói tướng mạo hai người lại quá nổi bật. Phó Cửu cảm thấy chính mình cũng đẹp nên không có cảm xúc gì quá lên, hiện tại ngồi cùng đại thần, xác thực...

Chủ yếu là ngoại hình cùng khí chất của đại thần đến chỗ này ăn cơm có chút không thích hợp, hay nói là quá kiêu ngạo. So với đại thần, cô thực sự là ăn rất nhiều. Cũng không biết dạ dày đại thần như thế nào mà ăn như vậy.

Những lời này, Tần Mặc cũng muốn hỏi Phó Cửu, hán nhìn lướt qua bên tay thiếu niên đã đặt ba cái đĩa không, cuối cùng lấy lý do thiếu niên đang trong độ tuổi dậy thì nên ăn nhiều một chút để thuyết phục chính mình.

Bằng không, thật không biết tiểu tử này đặt thức ăn ở chỗ nào....

“Ăn....Không thỏa mãn liền đi lấy một thêm một đĩa cơm rang.” Phó Cửu một tay dứt túi quần, một chút cũng không cảm thấy mình ăn nhiều: “Anh Mặc, anh còn muốn ăn cái gì? Chúng ta cùng nhau đi lấy.”

Tần Mặc nghĩ một chút, gia trưởng một chút cũng nên, chính là làm cho tiểu tử giúp mình làm việc nhiều hơn: “Hong trà “

“OK“. Tần Mặc nhìn thiếu niên đi lấy, tùy ý lấy đi động ra nhìn. Tài khoản của Hắc đạo Z không có đăng xuất, có thể nhìn rõ tag cùng comment. Làm người nhìn nhưng thật ra còn cảm thấy có chút ý tứ.

Chỉ là thời điểm hán click mở ra, hai tròng mắt híp lại....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiểu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 334: Tần thần muốn ra mặt

Đó là một tin nhắn đã được gửi rất nhiều lần, cho nên mới dễ dàng thấy được như vậy.

“Nhìn này, nhìn này, đừng có mà đem Tàn thần cùng Hắc Đào Z ở cùng bên nhau, hiểu không?”

Tin nhắn này, trên thực tế là có hai trường hợp.

Một là có người không thích bị ai trói buộc hấn.

Thứ hai là muốn thu hút sự chú ý.

Đương nhiên người này lại thuộc tình huống thứ hai.

Nếu không thì sẽ không nói: “Tôi chỉ nói chuyện một chút. Nói trước, tôi cũng thích Đại Hắc Đào nhưng mà còn có một số việc nên không phải lúc nào cũng ở cạnh nhau.”

Hấn không thích điều này.

Tàn Mặc click mở thông tin của người kia. Một lúc sau... có một cảm giác, chính là người này cái gì cũng bắt chước Hắc Đào Z, hơn nữa người này một lòng muốn làm tâm điểm để thu hút sự chú ý.

Tàn Mặc là một thương nhân. Mà thương nhân thì phải biết nhìn được bản chất của sự việc.

Cảm thấy Hắc Đào Z có thể thu hút sự chú ý. Để mang lại tiêu thụ, không phải là sẽ không có khả năng này.

Đương nhiên, Tàn Mặc không loại trừ. Ngay từ đầu, người này có lẽ thật sự rất thích Hắc Đào Z.

Nhưng cũng không phải là hoàn toàn.

Đầu tiên là làm fan, sau lại là bắt chước, cuối cùng lại nói câu như vậy, làm những người qua đường cũng phải chú ý.

Tâm tư là như thế nào, những người biết suy nghĩ, đều có thể nhìn ra.

Lần này chắc là bị các fan chân chính của Hắc Đào dùng dư luận dẫn đường, tránh được một lần.

Nhưng nhìn không thấu thì thôi lại còn ở đó cổ vũ người kia: “Tôi biết người cũng là fan của Hắc Đào, cho nên mới dám nói như vậy. Điều này sẽ làm cho Đại Hắc Đào càng tốt hơn, nó cũng không quan trọng lắm, cố lên.”

Người kia cũng trả lời một câu: “Tôi yêu nhất Đại Hắc Đào, muốn được ôm một cái!”

Lúc sau cũng có mấy người bắt đầu vui vẻ mà trả lời nàng.

“Muốn được ôm sao.”

“Đúng là một tin lớn. Tôi phát hiện người cùng Đại Hắc Đào có chút giống nhau, nói chuyện rất chính trực, tôi cũng sẽ thành fan của người.”

Ban đầu đã được chìm xuống, một lúc sau lại bị đảo lên như vậy.

Những người tự xưng là fan của Hắc Đào kia một chút cũng đều không ý thức được chính mình vừa mới làm tổn thương Hắc Đào Z.

Nói thích, nhưng lại đi giúp một người bắt chước Hắc Đào Z để nổi tiếng.

Trên thực tế, Tàn Mặc cũng không quan tâm người này sẽ tính toán cái gì.

Mà việc ghê tởm như vậy, hấn cũng không muốn để em trai hấn nhìn thấy.

Nếu dư luận làm không được, hấn sẽ tự mình đứng ra làm một lần.

Lúc này Tàn Mặc cũng không có trực tiếp đăng bài lên Weibo. Mà là đang ngồi xem những bình luận lúc trước, nhìn thấy Quy tỷ.

Sau đó click mở nick name này, gửi một tin nhắn cho nàng.

“Chút nữa tôi sẽ đăng lên Weibo bài viết liên quan đến người kia, có thể tag được không?”

Quy tỷ cũng đã nghĩ đến trường hợp Đại Hắc Đào sẽ đăng ở trên Weibo mà tìm tới nàng.

Nhưng không nghĩ tới... Tàn Thần lại tìm tới nàng!

Quy tỷ có kiến thức rộng rãi nhưng cũng thiếu chút nữa sặc nước.

Nhưng những người làm việc này, nói chuyện lại vô cùng lưu loát.

“Không thành vấn đề.”

Quy tỷ cũng không hỏi Tần thần vì sao lại tìm đến nàng để nói về việc này.

Những người thông minh khi mà vừa nhìn thấy bài đăng trên Weibo sẽ hiểu được.

Vừa rồi nàng còn lo lắng về tâm tư của những người khác. Dù sao, ngay cả khi mình làm việc tốt, thì cũng không biết người khác sẽ như thế nào.

Chỉ là cùng thông cảm và thấu hiểu.

Đại Hắc Đào đau lòng.

Điều đó có nghĩa là: “Chính nghĩa có lẽ sẽ đến trễ, nhưng nó sẽ không bao giờ vắng mặt”.

Thiếu niên cũng đang chịu tổn thương. Nhưng lại có người trở thành đồng lõa.

Chuyện này cần gì phải ngăn cản!

Quy tỷ vì đã thấy Đại thần xuất hiện đúng lúc liền thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Nhưng mà... Đại thần vừa mới nói “Người kia” hai chữ kia có phải gọi quá thuận miệng hay không..

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 335: Weibo phát đường

Chị Quy cũng không phải là fan CP.

Cũng biết trong lúc thi đấu điện cạnh hân là có tình cảm anh em rất sâu đậm.

Từ sự kiện trước có thể nhìn thấy, Tần thần đối với đại Hắc Đào của bọn họ quả thật rất tốt.

Nhưng người nào đó tới gọi tên của đại Hắc Đào bọn họ ..... Có thể hay không .....

Chị Quy lắc lắc đầu, làm một chức nghiệp nữ tính, cô không không cần phải đi theo con đường “hủ” chung với các nữ sinh cấp ba đáng yêu kia nữa rồi.

Giữ gìn tốt chuyện của đại Hắc Đào là được rồi.

Chị Quy nghĩ như vậy, người có Weibo tên là “Người nào đó” trong miệng Tần Mặc lại lần nữa đăng tiếp.

Lúc này, tại khách sạn cao cấp Đông Kinh.

Tần Mặc ngón tay vừa động, đăng nhập weibo của mình, đem ảnh chụp chung của thiếu niên đã qua xử lý đăng lên, hơn nữa rất đơn giản đánh mấy chữ: “Công thụ lập hiến.”

Trên giao diện máy tính của chị Quy dừng lại ở weibo Tần Mặc, vừa thấy ảnh chụp kia, cả người đều sửng sốt.

Trong ảnh chụp, thiếu niên tóc bạc mỉm cười nhìn ống kính, ngay cả độ cong khỏe miệng đều giống như mang theo đẹp trai linh động, híp mắt trái, một bộ tả nịnh muốn trêu chọc người, khuyên tai màu đen rất là trái ngược.

Mà Tần thần thì phối hợp với thiếu niên, rất khí phách nghiêng nghiêng đầu, trong con mắt màu đen như có thể bắn ra mũi nhọn, hơn nữa còn lộ..... Lộ xương quai xanh? Thật sự công kích mười phần!

Khí chất hai người hoàn toàn khác nhau, ở trên ảnh chụp không những không đem ưu điểm của bọn họ mờ nhạt, ngược lại càng nổi bật lên quý khí của hai bên, đẹp trai đến nỗi khiến người ta chỉ muốn thét chói tai!

Trên ảnh chụp kia còn cố tình cho thêm đặc hiệu, trên đỉnh đầu hai người có một ác ma màu đen lông xù, thật là đẹp đến khủng khiếp!

Hơn nữa..... Bọn họ gố chính là gố đầu..... Gố đầu đi?

Này..... Cái tiết tấu gì thế này?

Chị Quy cầm tay con chuột có chút rối laoj, nhắc lại lần nữa, cô thật sự không phải fan CP.

Nhưng như vậy, cô không nghĩ sai cũng không được!

Trên ảnh chụp Tàn thần lại phối hợp như vậy Như hàm nghĩa bốn chữ mười phần kia.

Tàn thần đây là muốn làm cái gì, phát đường cũng không phải phát như vậy a!

Weibo sẽ bị bùng nổ mất!

Quả thật bị bùng nổ.

Bên này, đã là nhắc lên sóng to gió lớn!

Trực tiếp soái xoát toàn bình!

“Đm, mắt tôi có phải xảy ra vấn đề rồi không!”

“Chụp ảnh chung? Nằm ở trên giường chụp ảnh chung?”

“Ngao ngao ngao, quá đẹp!”

“Hai con ác ma, a a a, rất đẹp rất đẹp! Tôi phải làm sao giờ?”

“Người trên lầu cậu không có hy vọng rồi, cậu không có nhìn thấy chữ đại thần đăng sao? Công thụ lập hiển, đại thần ở bên trái, Hắc Đào ở bên phải, còn lại tôi nghĩ không nổi nữa rồi, tôi muốn hỏi đại thần một chút, anh một lời không hợp liền phát đường sẽ duy trì trong bao lâu, tôi sợ thanh máu của tôi không chịu nổi, sẽ chảy máu mũi đó!”

“Nhìn này ảnh chụp này, làm sao giờ tìm tôi đập thật nhanh, đại thần anh nhìn lại ánh mắt của anh khi nhìn đại Hắc Đào đi, tràn đầy yêu thương!”

“Thật lâu trước kia tôi mạnh thượng một cái điện cạnh đại thần, weibo hẳn trước nay đều có năm bài! Năm cái đó lại có liên qua đến công lược trong trò chơi! Hiện giờ..... Hẳn thay đổi! Tôi không muốn nói nguyên nhân, chó độc thân tự làm thức ăn cho chó!”

“Rất muốn xuống dưới tầng chạy hai vòng, hai nam thần ta yêu nhất cùng chụp ảnh chính diện, tình huống này... Cự nhiên lại cảm thấy rất hạnh phúc.”

“Tôi muốn làm fan CP!”

“Đại Hắc Đào cậu cần phải luôn đi theo Tàn thần a, có cậu, chúng ta liền có phúc lợi, không có cậu, weibo Tàn thần chỉ cỏ thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 336: Sáu càng, an

Trải qua vị này được fan của Tàn thần nhắc tới.

Người khác mới hậu tri hậu giác phát hiện, xác thật, trên Weibo của đại thần ngoại trừ đã từng phát những thứ có liên quan đến công lược rò chơi ở ngoài, còn lại chính là Đại Hắc Đào.

Không có sai, tất cả đều có liên quan đến Đại Hắc Đào.

Hơn nữa chuyện này nếu như là trước kia..... Công khai ảnh chụp? Ha hả, đại thần khi thi đấu đều hận không thể mang khẩu trang đen để ngăn trở khuôn mặt tuần tú của mình lại.

Những truyền thông cũng không dám tùy tiện chụp hẳn.

Nhưng nhìn xem hiện tại!

Đại thần vì cái gì đăng ảnh?

Hơn nữa khí phách như vậy dùng bốn chữ ngăn chặn mọi âm thanh khác.

Hắn rút cuộc muốn nói cái gì, thông qua hành động như vậy tất cả mọi người đều đã biết!

Lần trước Đại thần nói muốn che chở cho Đại Hắc Đào tuyệt đối không phải chỉ nói mà thôi!

Người nào đó suy nghĩ đến đây đã hồi phục, đại đa số mọi người đều hiểu rõ chuyện là như thế nào.

“Đại thần đây là muốn cho Tiểu Hắc Đào chỗ dựa!”

“Phương thức cho chỗ dựa như vậy tôi thích, hy vọng đại thần về sau thường xuyên tới mô weibo!”

“Tần thần cùng đại hắc đào của chúng chụp chung, chụp chung a.....”

Quy tỷ nhìn đến nơi này, không có do dự, trực tiếp chuyển phát weibo của Tần mặc, tag Phó Cửu: “Công, chịu, lập, hiện, đáng thương Đại Hắc Đào của tôi, cậu đẹp trai như vậy, vẫn là không thể công quá Tần thần.”

Fan chân chính của Hắc Đào vừa thấy Quy tỷ động, lập tức đuổi kịp: “Công, chịu, lập, hiện, đại hắc đào của tôi, về sau tái chiến?”

“Cái này cơ bản xem khí chất, tôi kiên quyết tin tưởng đại hắc đào là công, một người dưới, vạn người phía trên, các người không cần nháo, Tần thần bắt quá vừa hay chính là một người kia!”

Tần Mặc ngón tay hoạt động trên giao diện Weibo, nhìn những cái fan của hắc đào tag, khoe miệng hướng về phía trước ngoéo một cái.

Một câu “Một người dưới, vạn người phía trên, Tần thần bắt quá là vừa hay chính là một người kia.” kia

Mặc danh thực thuận mắt.

Không khỏi, đầu ngón tay vừa động, liền nhấn nút like.

Trước nay đều không có nghĩ tới sẽ bị fan của đại hắc đào làm cho ngốc..... Tần thần so với trong tưởng tượng chính mình thật là dễ tiếp cận oa oa oa!

“Đại thần cho tôi nút like.”

“Đại thần là vì cậu khen ngợi đại hắc đào đi.”

“Đại thần thật phúc hắc, tôi hiện tại liền muốn biết đại hắc đào có thể nói cái gì, buổi sáng còn đang nói tôi đẹp như vậy, khẳng định là công..... Bị công.”

Phó Cửu nơi nào sẽ biết sự việc sẽ thành ra như vậy, miệng cô ngậm thổ ty phiền nóng hằm hạp, một bàn tay tùy ý đút túi quần, mặt khác một bàn tay còn nâng một cái khay, khay chứa đồ ăn đặc biệt phong phú.

“Đây là chỉ ăn cơm rang?” Tần mặc từ trên màn hình di động nâng mắt lên, quét mắt thiếu niên trước mặt liếc nhìn một cái.

Phó Cửu câu khoe miệng, sạch sẽ cười, giống như là ánh mặt trời, rất khó phai màu: “Cảm thấy ăn không đủ no, khẳng định nguyên nhân là bởi vì không có thịt.”

“Cũng có khả năng là do thân thể.” Tần mặc ngón tay còn đang hoạt động, nhớ tới thiếu niên trước mặt còn ở tuổi dậy thì tới, mày nhíu một chút: “Gần nhất có hay không cảm thấy đầu gối đau gì đó?”

Phó Cửu lắc đầu: “Không có.” Trước ngực ngẫu nhiên sẽ phát đau, nhưng thật ra thật sự..... Tuổi này như thế nào còn ở phát dục..... Đối với cô thật sự có điểm bất lợi.

“Com nước xong đi mua chút vitamin, dự phòng dùng.” Tần mặc nhớ lại chính mình năm đó thân thể sẽ gặp tình huống gì, nhưng hắn lại không nghĩ tới thiếu niên trước mặt sẽ là một loại tình huống khác.

Phó Cửu hàm hồ ừ một tiếng, ăn một ngụm đồ ăn, lại hướng tới Tần mặc nhìn qua, nhíu mày tà nịnh: “Anh Mặc, vừa rồi anh còn nhìn di động cười, là đang cười cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 337: Chương 338

Tần mặc ngược mắt nhìn phía sau, liền không khách khí ngồi: “Muốn biết? Vậy nhìn xem đi.”

Nói xong liền đem điện thoại đẩy đến trước mặt thiếu niên, khoe miệng còn mang theo hương vị cười như không cười.

Phó cử nhướng mày nhìn xuống màn hình điện thoại, một album ảnh chụp thêm bốn chữ “Công, chịu, xuất, hiện.”

Cùng với những điều bình luận, toàn bộ chỉ mình cô chịu đau sao?!

Ánh mắt cô cay cay, tiểu hắc ái không thấy được?

Đại thần xác thật thực công cũng không sai, nhưng là cô cũng không kém mà.

Ngón tay Phó cử khẽ gõ.

Trách không được đại thần không cho cô cầm di động, lúc này lại chủ động đem điện thoại đẩy ra cho cô xem.

Toàn bộ đều là kịch bản của đại thần.

Phó cử hiện tại đã không thể vui sướng thưởng thức vẻ đẹp của chính mình cùng đại thần.

Cái gì công thụ xuất hiện!

Tần mặc nhìn thiếu niên đối diện ngậm miệng mang vẻ khổ sở, thực vui sướng cười.

“Không cần nói chuyện.” Phó cử chỉ chỉ hần.

Tần mặc hần là anh trai, lại như thế nào sẽ nghe em của hần nói: “Fan của Em rất có ánh mắt, đặc biệt đối với vị trí của anh và em.”

“Anh Mặc, anh có địa vị, em cũng có địa vị, cho nên em cũng công.” Phó cử khi nói chuyện đem khay đồ ăn cầm lại đây, dùng đồ ăn tới đền bù thất bại lần này.

Weibo đã đem ảnh chụp chung của phó cử cùng tần thần làm lâm phong ngây ngốc một vòng.

Một đường đều hỏi vân hồ: “Đội trưởng thật sự ngủ cùng tiểu hắc đào? Anh nói tiểu hắc đào rốt cuộc là dùng biện pháp gì làm đội trưởng cùng hần chụp ảnh chung, hơn nữa đội trưởng hần cư nhiên cũng học được nói công thụ, trong đội của chúng ta không phải hần là thẳng nam sao? Liên tính những người khác công, đội trưởng cũng đại biểu cho muôn vạn thẳng nam mới đúng.”

“Ý của cậu là cậu có thể công sao?” Vân hồ trắng lè đi vào đại sảnh.

Lâm phong chạy nhanh lắc đầu: “Không thể.”

“Vậy cầm miệng lấy đồ ăn.” Vân hồ lấy cái khay.

Lâm phong cố định ánh mắt vừa nhìn, hướng tới phó cử bước qua, đầu tiên là bị số lượng mâm không trên bàn làm cho kinh ngạc một chút, sau đó thực nghiêm túc đối với Tần mặc nói: “Đội trưởng, tôi tới tìm tiểu hắc đào cùng nhau lấy đồ ăn, tiểu hắc đào, đi, nhìn xem em còn muốn ăn cái gì.”

Muốn hỏi chuyện, đương nhiên muốn đơn độc lời đi.

Phó cử sẽ không cự tuyệt đồ ăn ngon, mỉm cười liền đi lên.

Tần mặc tiếng nói thực đạm: “Hần đã ăn bảy bàn, cộng thêm một cái thổ ty, ba ly nước trái cây, cậu xác định còn muốn cho hần tiếp tục ăn?”

Lời này là nói với lâm phong, còn thâm thúy nhìn về phía hần, mang theo một tia cảm giác áp bách.

Lâm phong lập tức buông lỏng bàn tay.

Tần mặc giờ ly sứ tới uống một ngụm, lạnh nhạt thưởng thức cà phê.

Hần ý tức khắc tiêu tán không ít.

Nếu kéo không ra, lâm phong chỉ có thể nói bóng nói gió, dù sao hai vai chính trên ảnh chụp hai đều ở đây!

“Tiểu hắc đào, em ngày hôm qua ngủ thế nào? Bạn học Phong đâu, như thế nào không thấy được hần?”

Hần không biết đội trưởng bọn họ đã cùng tiểu hắc đào ngủ cùng phòng!

Nhưng mà hỏi chuyện này, lại bị phó cử rất sâu ý trở về, ngữ điệu mười phần tà nịnh nói: “Anh đoán xem.”

Đoán cái em gái nhà cậu a! Tiểu hắc đào anh và em có phải là anh em thân thiết hay không! Là anh em thân thiết liền nói thật cho anh!

Lâm phong nghiêng mặt đi không ngừng cùng phó cử dùng ánh mắt giao lưu.

Phó cử ngâm cái kẹo cao su, nhai nhai chính là một cái phao, đẹp như vậy cũng không như ai, chính là quá thiếu lời.

Nề hà đội trưởng cũng mặc kệ gia hòa này.

Lâm phong hỏi phó cử đã bị thất bại, tính toán từ Tần mặc bên kia hỏi, bộ dáng chính khí nói: “Khụ, đội trưởng, thật không nghĩ tới cậu cởi quần áo cũng là muốn có dáng người liền có dáng người, muốn có thân hình liền có thân hình, muốn khí chất có khí chất, không giống tôi một cởi quần áo liền rất công!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 338: Độ nhị càng

“Công?” Tần mặc nhướn mày cười, thực lãnh đạm nói: “Em không mặc quần áo đồng nghĩa với việc em cam chịu, khuôn mặt quá xinh đẹp, cởi càng phải chịu, em cũng đừng suy nghĩ đáp lại.”

Lâm phong:..... Một vạn điểm bạo kích!

Phó Cử nhìn không được cười.

Lâm phong cảm thấy tình huống này, như thế nào liền không thích hợp với việc hấn ngay ngốc ở đây.

Vân hồ liền đứng ở phía sau hấn, kéo hai cái mâm nói: “Toàn đội đều chỉ có em cởi áo trên ảnh chụp, em lại không biết xấu hổ nói em công?”

Phó Cử hứng thú hỏi: “Ồ nơi nào, em cũng nhìn xem?”

Lâm phong một tay đem vân hồ túm lại đây, vô cùng nghiêm túc nói: “Tiểu hắc đào, anh và anh vân hồ còn có chút việc muốn nói với nhau, em cùng đội trưởng tiếp tục ăn.”

Lực đạo của hấn như thế nào có thể túm được vân hồ.

Vân hồ một tay là có thể đem hấn áp đảo, bất quá vân hồ cũng là thích hấn quấy nhiễu mình, tùy ý để chính mình bị hấn lôi đi.

Phó Cử nhìn khay đồ ăn lưu lại vừa vặn có thịt, một đôi mắt đều sáng.

Bất đắc dĩ động tác của đại thần so với cô còn nhanh hơn, nữa vừa động, bình thần nói: “Đồ vật ác như vậy, vẫn là anh tới giúp em tiêu diệt nó. Em muốn nhìn người không mặc áo trên ảnh chụp, a, hứng thú của em thật đúng là không giống người thường.”

“Trên thực tế em chỉ nghĩ xem anh mặc.” Phó Cử khoe miệng nói một câu, chớp hạ mắt trái nói: “Cho nên anh mặc có thể đem điện thoại lấy lại đây, để em xem lại một chút.”

Tần mặc không chút dao động nói: “Đôi mắt của em đều đỏ như vậy, còn muốn cảm di động, nếu em muốn nhìn như vậy, về phòng anh thoát cho em xem.”

Phó Cử chậm rãi dừng lại, đại thần giao hoạt như vậy, thật đúng là khó đối phó.

Hơn nữa cũng không biết có phải do thường xuyên bị cô đùa cợt hay không, mà hiện tại đại thần càng ngày càng sẽ phòng cô hơn.

Bên này Phó Cử còn đang có chút buồn bực.

Bên kia vân hồ, lâm phong cùng các đội viên khác cũng tới.

Bởi vì hôm nay là buổi tập huấn cuối cùng, cho nên mỗi người đều ăn mặc chiến phục nhìn rất đẹp trai.

Như thế khiến cho không ít người đang dùng cơm chú ý.

Mơ hồ có thể nghe được các đại gia dùng ngôn ngữ Đông Kinh nói chuyện với nhau: “Là tuyển thủ điện cạnh sao?”

“Hình như là phải, mỗi một người nhìn qua đều rất có khí thế a.”

“Đáng tiếc không phải người Đông Kinh chúng ta, bên kia có cái thiếu niên lớn lên thật đẹp trai, giống nhân vật mạn họa quá.”

Điện cạnh này ở Đông Kinh rất được hoan nghênh.

Đám người lâm phong đều cảm thấy chính mình bị vây xem.

Nhưng mà hôm nay lương bí thư thật sự không có tâm tình lại thay thế đại diện phong dẫn theo chiến đội để mình đi tập huấn.

Hắn liền đứng ở nhà ăn khách sạn dùng cơm, biểu tình rồi rầm kia một chút đều không giống như là trợ lý tổng tài đẹp trai tài giỏi ngày thường.

Ai nói cho hắn biết hiện tại đây là tình huống như thế nào!

Tổng tài nhà bọn họ!

Cái người lãnh đến có thể đông chết người kia, ở giang thành không có người dám chụp ảnh Tần tổng, bây giờ lại có ảnh trên weibo!

Trên ảnh chụp vẫn là hai người, quả thực rất đẹp.

Nhưng lương bí thư thật sự không có tâm tình thưởng thức vẻ đẹp kia, đầu tiên là phải nhận điện thoại quốc tế đường dài, thật vất vả đem nhiệt độ trên Weibo áp xuống.

Kết quả!

Phu nhân điện thoại tới cho hắn!

Lúc này, điện thoại cho hắn.....

Đại diện Phong không rồi rầm mới là lạ!

Bên cạnh nhân viên phục vụ sinh đều rất để ý tới tâm tình của khách, rất có lễ phép đi lên trước hỏi: “Vị tiên sinh này, có chuyện gì cần chúng tôi giúp đỡ không?”

Nhân viên phục vụ ngay từ đầu nói chính là ngôn ngữ Đông Kinh, lại thấy lương bí thư vẫn còn nhú mày, lại dùng tiếng Anh lặp lại một lần.

Lương bí thư lúc này mới ý thức được chung quanh vẫn là có người, lập tức ôn nhu cười nói: “Cám ơn, tôi không cần, chỉ là tôi có cần nhận điện thoại.”

Nói xong, lương bí thư đứng dậy, đi tới địa phương an tĩnh.

Tiếp theo, hít sâu một hơi, ấn hạ nút nhận.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 339: Cong không cong?

“Dạ, phu nhân.” Thời điểm nói câu đầu tiên nội tâm hắn đặc biệt phức tạp, nếu phu nhân hỏi hắn chuyện ảnh chụp thì muốn hắn như thế nào trả lời đây.

Chẳng lẽ nói, hắn cảm thấy gần đây Tần tổng rất là lạ?

Hoặc là nói, cũng không có gì, chỉ là cùng một đội viên chiến đội có cảm tình tốt.....Tốt cái gì, Tần tổng là người từ nhỏ, trừ bỏ những người trong đại viện kia, có cùng ai có hảo cảm bao giờ?

Thời cao trung, thật ra phía sau có một đám người đi theo. Khi đó Tần tổng thật không giống bây giờ, đặc biệt có tiếng lão đại trong trường. Hiện tại học đại học liền trở thành tổng tài rồi.

Có không ít người sùng bái Tần tổng, nhưng người có thể cùng Tần tổng thân cận chỉ có..... một mình Phó Cửu.

Bất quá hắn cũng không có bài trừ việc anh em gần gũi với nhau.

Hắn chính là muốn chính trực một chút!

Lương bí thư hô hấp bình tĩnh, chuyên nghiệp hỏi: “ Xin hỏi phu nhân có chuyện gì sao?”

Người đẹp ở đầu điện thoại bên kia giọng nói có chút uể oải:

“Tiểu lương a”

“Có tôi.”

“Con trai của tôi đã phát hiện ra cậu.”

Lương bí thư tự mình nói, Tần tổng đã sớm phát hiện ra tôi, phu nhân người bây giờ mới biết sao, lệ rơi đầy mặt!!!

“Cậu như thế nào không nói cho tôi biết người cùng Mạc nhi nói chuyện chính là một đứa con trai, hại tôi kích động nửa ngày.”

Trái tim của Lương bí thư nhảy dựng, hấp tấp nói:“Người đã biết rồi sao?”

“Đừng, tôi đã biết.” Mỹ nhân thở dài:“ Tôi nói cậu nghe, hần không có khả năng đổi tính, cậu giúp tôi nhìn hần một chút, xem hần ở trước mặt nữ sinh có cái gì khác hay không? Không đúng sự thật, cậu liền tạo cơ hội làm hần gặp cho cô ta đi.”

Lương bí thư nghĩ một chút, Tần tổng đổi tính, chính là.....Không được,lại nói làm trợ lí tổng tài không thể tùy tiện suy đoán.

“Phu nhân, tôi đã an bài qua, bắt quá tổng tài rất không cao hứng.” ví dụ như lần huấn luyện ở Đông Kinh, hần đều cảm thấy hần sắp bị tổng vào lãnh cung, cũng bởi vì chuyện của chiến đội Tập Li, mỗi lần tần tổng nhìn hần ánh mắt đều mang theo băng hàn.

Lương bí thư biết, đó chính là cảnh cáo.

“Cũng xác thực không thể làm quá mức đâu.” Mỹ nhân nghĩ nghĩ lại nói:“VẬY cậu nói xem hần cùng ai có quan hệ tốt, lưu ý một chút, nam cũng được, chính là đừng để cho hần quá băng hàn.”

Lương bí thư há miệng thở dốc:“Nam nhân cũng được nhưng chỉ là....”

“Đương nhiên là làm bạn rồi, ngủ một mình Mạc nhi sẽ ngủ không tốt, nhưng có một người bạn bồ hần thì khác.” Mỹ nhân nói xong ngừng một lúc, lại cao giọng: “Tôi cảm giác hần sẽ không làm nên chuyện gì, lạ lạ đâu.”

Lương bí thư.....Cho nên nói, ngày hôm qua tổng tài cùng Phó Cửu ngủ cùng nhau. ảnh chụp kia cũng không phải tùy tiện mà có? Vì cái gì hần cảm thấy tâm thực mệt mỏi.

“Tốt, giờ tôi phải vào đoàn phim, chúng ta liên lạc sau.”Lương bí thư nghe âm thanh điện thoại bị cắt, liên lạc sau là cái quỷ gì,

Phu nhân giao việc hần lại không thể cự tuyệt.

Không phải không thể cự tuyệt phu nhân, mà là không thể cự tuyệt bà chủ.

Lương bí thư ở thời điểm nhận loại mệnh lệnh này, ngay từ đầu đã cho bà chủ biết tất cả. Bà chủ chỉ cười nhạt, nói với hần một câu:“Kia cũng thực tốt, có thể rèn luyện ra người nằm vùng có năng lực, thuận tiện nói cho cậu biết, các cậu theo tôi, bắt quá cũng là thông cảm cho tâm tình của một người mẹ đang quan tâm con trai thôi.”

Những lời này, có thể hiểu rằng, con trai của tôi khẳng định có thể phát hiện ra cậu, vậy nên cậu cứ đến đi.

Lương bí thư hít sau một hơi, chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, hần cần phải cận thân ngấm lại, nghĩ làm sao để tiếp tục công tác này!

Đầu tiên.....Lương bí thư nhìn thoáng qua điện thoại có ảnh chụp, trước tiên phải xác định Tần tổng có phải cong hay không..

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 340: Thi đấu hữu nghị, bọn họ có thể thắng sao!

Bởi vì chuyện ảnh chụp, trong không khí giữa các đội viên của Đế Minh luôn có chút kỳ quái.

Đặc biệt là Phong Thượng, đôi mắt kia lúc nào cũng mang theo ai oán, muốn tố cáo đội trưởng nhưng lại không dám.

“Video tác chiến của Anh Chi Lưu, có ai chưa xem qua không?”

Tần Mặc là người đánh võ bầu không khí kỳ quái này.

Trông cậy vào Phó Cửu?

Thiếu niên kia chỉ biết cười đầy tà khí, càng làm cho người khác nghĩ rất dễ đối phó.

Ân Vô Dược tuy rằng không có ở vòng này nhưng dù sao cũng là đánh chức nghiệp, đối phương về phương diện này ít nhiều đều sẽ chú ý tới.

Chưa xem qua chính là Tiết Dao Dao, Phong Thượng và Phó Cửu.

“Toàn bộ đội viên xem lại một lần, Lâm Phong phụ trách giảng giải.” Tần Mặc vừa nói vừa đứng lên: “Đi đến phòng hội nghị của khách sạn.”

Những khách sạn như vậy đều có phòng hội nghị, chỉ là giá cả quá xa xỉ.

Nhưng mà có Lương bí thư ở đây, loại chuyện này khẳng định sẽ được an bài thỏa đáng.

Tất cả đội viên đều ngồi hai dãy ghế của phòng họp, trường hợp này cũng phi thường tàn khốc, bình thường chỉ trong phim điện ảnh mới thấy được.

Vân Hồ thuận thực điều khiển máy tính, sau đó cắm USB vào, hình ảnh liền chiếu lên màn hình lớn của phòng họp.

“Đội trưởng của Anh Chi Lư, trước kia cùng đội trưởng đã giao thủ qua, am hiểu nhất chính là tấn công gần, dựa theo phong cách làm việc của Anh Chi Lư, hiện tại nhất định là đang huấn luyện khẩn cấp.”

“Còn có thi đấu hai đội viên, tôi cùng Lâm Phong rất quen thuộc, thi đấu lần này xếp hạng là 5V5, đến lúc đó tôi cùng Lâm Phong sẽ đối phó hai cái này.”

“Người mạnh nhất vừa nói chính là hấn, Tu Nhị.”

Mọi người nhìn ảnh chụp kia, hai trông mắt một ngờ ra: “Là hấn.”

“Không sai, chính là người ngày hôm qua gặp được ở căn cứ tập huấn kia.” Thần sắc của Vân Hồ không chút thay đổi: “Hấn là năm nay mới gia nhập chiến đội Anh Chi Lư, cũng đã trở thành đội viên chính thức, sở dĩ lần này sát khí của Anh Chi Lư nặng như vậy chính là bởi vì hấn gia nhập, người này am hiểu nhất chính là đánh lén, hơn nữa thời điểm thao tác nhân vật tràn ngập lệ khí, cho nên thi đấu lần này đội chúng ta yêu cầu cần phải đề phòng hấn sẽ từ trong bụi cỏ nhảy ra, đột nhiên tấn công chúng ta.”

Có người nhìn không được mở miệng nói: “Tốc độ tay của hấn hấn là không có nhanh bằng Tiểu Hắc Đào.”

“《Anh h Hùng》 chính là so tốc độ tay, Tiểu Hắc Đào xác thật có thể tránh đi đánh lén của hấn, nhưng tốc độ của chúng ta lại không có nhanh như đối phương, đây là thi đấu 5V5.” Vân Hồ buông bút máy, nhắc nhở một chút: “Nơi này có video khi Tu Nhị đánh lén người khác, tất cả mọi người đều xem một chút, thời gian rất khẩn cấp nên chỉ có thể sưu tập một vài tư liệu này thôi.”

Nói xong, Vân Hồ click mở video.

Các đội viên của chiến đội Đế Minh trơ mắt nhìn, nguyên bản hai người ở đường lớn khởi xướng tấn công người khác đột nhiên ở bị một hình ảnh màu hồng ở phía sau xuất hiện cố định ở tại chỗ, sau đó, hình ảnh màu hồng kia tấn công trái phải lập tức liền hoàn thành song sát, mà chính hấn cư nhiên bình yên vô sự!

Người như vậy, mặc kệ là công thành hay là thủ thành, đều phi thường khó giải quyết.

Toàn bộ các đội viên của chiến đội Đế Minh chỉ là nhìn thoáng qua một chút nét mặt của tất cả mọi người đều rất giống nhau.

Trong phòng hội nghị lập tức liền an tĩnh lại.

Trong lòng mỗi người chỉ có một suy nghĩ, đó chính là nếu bọn họ gặp được người này thì bọn họ phải ứng phó như thế nào đây.

Tất cả mọi người đều rõ ràng trận thi đấu hữu nghị ngày mai là một trận đánh ác liệt không thua gì thi đấu cả nước.

Tiết Dao Dao cùng Phong Thượng đều bị chấn động.

Là hai người mới, hiện tại bọn họ mới cảm nhận được cái gì gọi là thi đấu Điện Cạnh chân chính.

Gia nhập Đế Minh, thật sự chỉ là vừa mới bắt đầu.

Đối mặt với chiến đội mạnh như vậy, bọn họ có thể thắng sao?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 341: Chương 342

Không sao, khẳng định có thể thắng.

Bọn họ còn có ‘Hắc Đào Z’!

Nghĩ đến đây, Tiết Dao Dao và Phong Thượng cùng nhau nhìn qua Phó Cửu.

Phó Cửu lần này không có cười, chỉ nhìn video kia không biết đang suy nghĩ cái gì.

Lúc này, Tiết Dao Dao và Phong Thượng cũng không biết, vì bảo hộ đôi mắt của Phó Cửu, Tần Mặc đã tính toán không để Phó Cửu lên sân khấu.

Sau khi xem video thi đấu của Anh Chi Luru, không khí của toàn bộ chiến đội đều thay đổi.

Đó là một loại biến hóa bất tri bất giác làm cho người khác dung nhập vào đó.

Thời điểm tất cả mọi người đều bắt đầu huấn luyện.

Tay của Phó Cửu liền cảm thấy ngứa ngáy, ngay từ đầu cô cũng chỉ có thể ngồi ở kia ngâm kẹo que.

Sau đó, đôi mắt của cô liền bắt đầu không tự chủ đặt ở trên màn hình.

Tần Mặc ngồi ở vị trí cách Phó Cửu rất xa, sau khi dập tắt thuốc lá trên tay mới đứng lên đi tới trước mặt thiếu niên.

“Ngẩng đầu.”

“Hả?”

“Nhỏ thuốc.”

Tần Mặc xác thật là một người anh trai tốt, cả thuốc nhò mắt cũng mang theo bên người.

Thời điểm Phó Cửu được nhò thuốc còn nhìn không được đem đầu nhìn qua màn hình.

Ngón tay của Tần Mặc vẫn còn đang nâng cằm của thiếu niên, nhìn thấy đầu của đối phương trật đi một chút cũng không có nói gì.

Nhưng Phó Cửu lại mở miệng, cô nháy đôi mắt đang bị đau của mình, nói: “Ngày mai em có lẽ phải đi, Tu Nhị kia không có em thì sợ ngần không được.”

Tốc độ tay xác thật rất nhanh, không chỉ là nhanh, chủ yếu chính là người sẽ không khi nào hấn xuất hiện.

Ở trong trò chơi chỉ cần trốn ở trong bụi cỏ là có thể ẩn thân.

Đối phó hấn trừ bỏ phải phản ứng rất nhanh, có thể chạy kịp thì càng quan trọng là phải hiểu biết đánh lên chi đạo là như thế nào.

Phó Cửu là một hacker, so với Tu Nhị, cô càng am hiểu nguy trang công kích hơn, am hiểu thì sẽ có thể đối phó.

Tiếng nói Tần Mạ nhàn nhạt: “Có tôi ở đây, không cần lo lắng.”

Phó Cửu còn muốn nói gì đó.

Tần Mặc nhướn mày: “Như thế nào? Không tin tôi?”

Nghe xong lời nói kia, Phó Cửu cười: “Tin tưởng, em ở khu dự bị cổ vũ cho anh Mặc

Không biết bắt đầu từ khi nào.

Hai người đã dần dần thân mật thành như thế này.

Rõ ràng thời điểm mới gặp vẫn là mùi phàn mang mùi thuốc súng ở chung.

Hiện tại thì đều đã hiểu rõ ràng bộ đánh của cả hai là gì.

Nếu đã tin nhiệm như vậy thì trước đây đều không cần nói thêm bất cứ cái gì.

Chỉ là Phó Cửu vẫn là ít nhiều có chút tiếc nuối: “Nguyên bản cho rằng có thể cùng anh Mạc kề vai chiến đấu, thật là quá đáng tiếc mà.”

Thời điểm nói những lời này, thiếu niên là đang cười.

Tần Mạc đem thuốc thu hồi lại bỏ vào trong túi quần, một bàn tay khác vò loạn mái tóc bạc của Phó Cửu: “Đừng nói những từ ngữ kia thì mức độ đáng tin sẽ cao một chút.”

Gia hỏa này nói chuyện đều như vậy nhưng anh lại như thế nào chịu đựng được nhỉ.

Bởi vì có khuôn mặt đẹp sao?

Khuôn mặt của Phó Cửu quả thật rất đẹp, môi mỏng giương lên, tay giờ lên để ở trên vai của Tần Mạc: “Anh Mạc nhìn mắt của em như thế nào rồi.”

“Chỉ hồng một chút.” Tần Mạc cau mày: “Xem ra ngốc ở trong nhà cũng không tốt, tôi mang cậu đi ra ngoài một chút, mục tiêu của chúng ta là thi đấu cả nước, nếu đến lúc đó đôi mắt của cậu còn như vậy, sẽ chịu ảnh hưởng.”

Phó Cửu xác thật không thể ở chỗ này, xem màn hình máy tính như vậy càng làm tổn thương đôi mắt.

Hơn nữa sau khi Tần Mạc nói xong những lời này, Phó Cửu cũng biết nặng nhẹ, mặc vào áo khoác lông nhung màu đen, sau đó đi theo Tần Mạc ra ngoài.

Lần này Lương bí thư..... Đã không dám lại đi theo!

Không khí ngoài trời của Đông Kinh rất tươi mát.

Hơn nữa bởi vì quá lạnh, đã bắt đầu có tuyết bay, hết thấy nhìn qua đều rất đẹp.

Hai người một trước một sau đi tới, hình ảnh kia phi thường âm áp.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 342: Sáu càng

Chỉ là giây tiếp theo.

Phó Cửu muốn đi về phía trước, đi được vài bước lại dừng lại.

Sau giờ ánh nắng ấm dần dần chiếu vào trên người.

Phó Cửu bán người đến người đi, cũng có người ngẩng đầu.

Bên tai có người người kinh ngạc cảm thán, có người đang cười, có người đang nói chuyện.

“Trời ơi, đó chính là đệ nhất của chúng ta.”

“trong trận chiến đầu tiên của đội, tôi yêu nhất là Tinh Dã thật sự là rất đẹp trai!”

“Ngày hôm qua tôi còn đi mua những đồ vật quanh thân có hình Tinh Dã, không có biện pháp tôi thật sự quá yêu hắn, có thật nhiều đồ đều không đoạt được.”

“Vừa rồi cười các người thấy sao? Lòng tôi đều run.”

Người hỏi kia chính là đứng ở bên cạnh một cô em gái, sau đó vừa quay đầu lại, lại thấy một thiếu niên tóc bạc không thua gì tinh dã đang đứng phía sau, tức khắc liền ngây ngẩn cả người.

Hai trong mắt của Phó Cửu cứ như vậy dừng trên màn hình LED đang chiếu tin tức.

Người kia, cô rất quen thuộc.

Chính vì quen thuộc như vậy cho nên cô mới đột nhiên sẽ dừng lại như vậy.

Tần mặc đương nhiên đã nhận ra thiếu niên không có đuổi kịp, quay đầu lại, chỉ thấy thiếu niên nâng lên hàm dưới, tay trái dứt túi quần, cặp mắt kia nhìn đến hình ảnh trên màn hình truyền đến, trong ánh mắt tràn ngập ôn nhu.

Ôn nhu?

Còn không hoàn toàn, còn có quá nhiều mặt cảm xúc khác

Là người như thế nào mới có thể làm một người dùng ánh mắt nhìn chăm chú như vậy?

Tần mặc cũng thấy được hình ảnh kia.

Mấy năm nay tỉnh đã mới gia nhập tuyến thủ điện cạnh, ở Đông Kinh rất có tiếng tăm

Hắn sở dĩ được nhiều người thích như vậy, không chỉ là bởi vì hắn có nhiều chiến tích, mà còn khuôn mặt kia của hắn có thể so sánh mình tỉnh điện ảnh.

“Em nhận thức hắn?” Đây là vấn đề mà Tần mặc hỏi.

Phó cửu nghiêng đầu tới, mái tóc màu bạc rũ xuống chậm rãi nói: “Sao có thể, em chính là cảm thấy hắn rất đẹp trai.”

“Đúng không.” Tần mặc không có lại tiếp tục cái đề tài này.

Phó cửu nở nụ cười nói: “Trên thực tế là nhận thức, chính là hắn không quen biết em, em có xem qua hắn chơi trò chơi, hình ảnh không tồi.”

Tần mặc lại nhìn hai mắt thiếu niên, tiếng nói thực đậm: “Đã biết.”

Đại thần nói chính là đã biết, xem ra cũng không tin tưởng lời cô nói.

Phó cửu cũng hiểu được cô vừa rồi biểu hiện có điểm rõ ràng.

Chỉ là lập tức nhìn đến tỉnh đã vừa xuất hiện, cô mới có thể dừng lại.

Bất quá, cô cũng không có tính toán làm gì.

Sinh hoạt, đều là phải xem trước.

Tỉnh đã, hắn hiện tại hắn là quá cũng vui sướng.

Chỉ cần biết như vậy là đủ rồi.

Trước kia cô cô đều không có dùng tài khoản cùng thẻ ngân hàng, chính là muốn che dấu thân phận chính mình.

Chờ sự tình bên này giải quyết xong, lại đi giải quyết cái khác.

Nhưng mà, phó cửu cũng không biết, cô ở cái dạng này, ở trong mắt người khác liền thành biểu tình khác.

Tần mặc nhìn thiếu niên, trên mặt không có biểu tình gì, chỉ là ngón tay dừng một chút, cặp con ngươi dài hẹp dài kia lại như là mất đi độ ẩm vốn có.

Cuối cùng, bởi vì đi ra quá xa, trở về lại cần thiết ngồi xe.

Hơn nữa bởi vì nguyên nhân ở chỗ này chỉ có giao thông công cộng.

Tàu điện đông kinh mặt trên mở máy sưởi ra, vô cùng sạch sẽ.

Nhưng phạm là giao thông công cộng, đều sẽ có rất nhiều người.

Ngoài phong cảnh ngoài cửa sổ xe vẫn luôn biến hóa.

Phó cửu ít nhiều có cảm giác khó chịu khi bị người khác nhìn đến.

Mà Tần mặc lại càng không thích hợp hoàn cảnh này.

Phó cửu cơ hồ đều phải hoài nghi đại thần có phải hay không lần đầu tiên ngồi giao thông công cộng

Bởi vì nhìn hắn lấy tay che sườn mặt.

Một ông chú đi từ phía sau lên, mắt không thấy liền đụng phải phó cửu

Tần mặc dùng sức, liền đem người túm lại, đem cả người thiếu niên ôm vào vòm ngực rộng của mình ...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 343: Tần mặc hoài nghi (canh một)

Đầu của Phó Cửu trực tiếp để qua.

Hơi thở xung quanh lập tức liền trở nên dễ ngủ rất nhiều.

Tuy nói tàu điện Đông Kinh sạch sẽ.

Nhưng mà nhiều người, vẫn là có mùi.

Hiện tại không có.....

Phó Cửu sờ sờ cái mũi của mình, đầu tiên là nâng phía dưới.

Cô phát hiện vị trí hiện tại của cô cùng đại thần, vừa nhắc đầu liền có thể hôn.

Thật là.....

Không nên trách cô suy nghĩ quá nhiều.

Gần đây cô thường bị đại thần đùa giỡn.

Tần mặc nếu là biết ý tưởng thiếu niên, một hai phải cười lạnh hai tiếng, rốt cuộc là ai đùa giỡn ai.

Mặt sau là người, phía trước cũng là người, Tần mặc giống như là người ngăn cách.

Phó Cửu dứt khoát cũng không lui về phía sau, liền như vậy dùng đầu chống lên người Tần mặc, cuối cùng phát hiện còn rất có ý tứ.

Hoàn cảnh như vậy, khẳng định đại thần không có biện pháp nào ôm lấy cô.

Tần mặc xác thật không biện pháp ôm lấy thiếu niên, một tay cố định thiếu niên phía sau lưng, một tay bắt lấy vòng tay trên tàu điện, khuôn mặt tuấn mỹ nguyên bản người sống chớ đến gần.

Ai biết ở trong lòng ngực rồi gia hỏa này còn không thành thật.

Phó Cửu đụng phải một chút, thực rõ ràng nghe được âm thanh đại thần thở dài.

Lập tức liền vui vẻ, tiếp tục để.

Tần mặc liếc mắt, nhìn cái đầu tròn tròn còn ở trong lòng ngực hắn, trên đỉnh đầu còn có con xoáy nhỏ màu trắng, phá lệ nhìn có vẻ là người ngoan ngoãn, hắn cố nén cảm giác xúc động đem thiếu niên ném ra tàu điện như rác rưởi, tiếng nói trầm, rất có phong cách anh trai giáo dục em trai: “Chơi không đủ có phải hay không?”

Phó Cửu cười, tay để ở kia cũng ngừng.

Bị thiếu niên nháo một hồi, Tần mặc vừa rồi cảm xúc không thoải mái, thế nhưng tan đi rất nhiều, liền khoe miệng đều có chút gợn lên.

Thật là có điểm điên.

Bởi vì tàu điện quá đông.

Cho nên tư thế của hai người như vậy, cũng không có cái gì không ổn.

Chẳng qua là..... Phó Cửu đầu dựa vào vị trí bả vai Tần mặc.

Tóc bạc thiếu niên che nửa con ngươi, nam nhân còn lại là một bộ dáng khí phách cấm dục.

Có người còn muốn đem một màn này chụp lại.

Nhưng mà, trạm tiếp theo, hai người đã đi xuống xe.

Tần mặc là người đi ra ngoài trước, rõ ràng là không khí đường phố thực tối, ngực trước đã không có cái đầu xù xù dựa vào, ngược lại còn có cảm giác không quen?

Chỉ là, mặc dù như vậy, Tần mặc cũng không có quên, vừa rồi thiếu niên đứng ở phía dưới cao ốc, ngửa đầu nhìn về phía màn hình.

Hắn là nhận thức.....

Ánh mắt như vậy không có khả năng không quen biết.

Hắn đã xem tư liệu, thiếu niên cũng không có cùng Tinh Dã giao lưu gì.

Không sai.

Tần mặc đã điều tra qua Phó Cửu.

Ở phía trước sớm nhất.

Rốt cuộc có bao nhiêu sớm.

Sớm đến lần đầu tiên COCO chỉ vào máy tính làm hắn nhìn đến một cái thao tác nhân vật trong trò chơi trong thời điểm chém giết người.

Hắc đào Z.

Mặt sau cái kia chữ cái Z, thành công khiến cho hắn chú ý.

Z—Zero.

Thủ pháp rất giống, năm đó hắn đã rất hiểu Z, nhất định có phần đầu ăn khớp.

Khi biết được cái tên hắc đào Z này còn sẽ công kích internet, nghi ngờ càng thêm dày đặc..

Mà khi hắn biết hắc đào Z là Phó Cửu, tăng hoài nghi liền lại hoàn toàn phai nhạt đi xuống.

Mặc dù hắn đến bây giờ đều không rõ ràng lắm diện mạo Zero, bất quá hắn thực xác định đó là một cô gái.

Tần mặc nghĩ đến đây, nghiêng đầu nhìn thiếu niên bên cạnh liếc mắt một cái.

Mà Phó Cửu, trước kia còn muốn bao dưỡng hắn ăn chơi trác táng, không có khả năng là Zero.

Nhưng Tần mặc vẫn là không có bỏ qua bất luận khả năng gì, cho người đi điều tra, ba năm trước đây vào ngày internet bị công kích, Phó Cửu ở nơi nào?

Không có chút sai sót nào, khi đó thiếu niên vẫn chỉ là học sinh trung học, đang ở trong trường học gào khóc đòi ăn.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 344: Thi đấu hữu nghị bắt đầu!

Phó Cửu thấy Tần Mặc đang nhìn mình, lập tức tà nịnh cười.

Tiếp theo, cảm thấy mắt nhiễm trùng bị ngứa, gãi tay chuẩn bị gãi.

Tần Mặc nhanh hơn thiếu niên một bước, bắt được cổ tay đối phương, sờn mặt tuấn mỹ: “Đừng chạm loạn vào, trên tay có nhiều vi khuẩn.”

Phó Cửu cảm thấy cái dạng bệnh nhỏ nhặt này còn khó chữa hơn là gãy cánh tay nữa.

Trực tiếp chặt đứt cánh tay là được.

Mắt nhiễm trùng này..... Thật đúng là cần nhiều thời gian.

Cảm thấy thiếu niên không nhận được, Tần Mạc dứt khoát trực tiếp đưa thiếu niên trở về khách sạn.

Tư thế như vậy, Khiến kẻ vừa đến ĐK là người đại diện Phong Đại phải sửng người.

Tình huống này, hẳn đoán không ra.

Bất quá, người đại diện Phong Đại thông minh nhất chính là không nên hỏi.

Mai là chính thức tác chiến.

Có người đại diện Phong Đại trở về, cuối cùng cũng xem như khiến cho chiến đội Đế Minh đang trầm lắng có thêm một chút an tâm.

Ngày hôm sau.

Tuyết ngừng rơi, màu xanh da trời xinh đẹp.

Thi đấu hữu nghị tổ chức ở căn cứ tập huấn ngày hôm qua.

Nếu là thi đấu hữu nghị, đương nhiên sẽ không để cho giới truyền thông biết.

Chỉ là một ít người ở Đông Kinh biết.

Phóng viên điện cạnh đưa tin vẫn tới một hai người.

Đương nhiên, đối tượng bọn họ trọng điểm muốn phỏng vấn là Anh Chi Luru, mà không phải là bốn chiến đội của Trung Quốc.

“Trên thực tế thi đấu lần này đây căn bản là không có tri hoãn.” Trong đó một phóng viên điều chỉnh camera của mình, ít nhiều có cảm giác buồn chán: “Đối phương khẳng định sẽ bị Anh Chi Luru áp chế đến không thể di chuyển.”

Một phóng viên khác cũng ngập một cái: “Cậu cũng không thể nói như vậy, thi đấu lần này vẫn là có điểm xem, chẳng hạn như Tu Nhị biểu hiện, phía trên nói, để tôi viết nhiều một chút.”

Nghe xong hai người bọn họ nói, một người tiến tới xem cuộc chiến điện cạnh Đông Kinh không tán đồng lác lác đầu.

Phóng viên hiện tại a, không có điều tra rõ ràng liền đến nói bậy rồi.

Hắn tuy rằng là người Đông Kinh, nhưng lại không phải fan Anh Chi Luru.

Mà là Tần Mạc của Đế Minh!

Năm trước Đế Minh không có tiến vào Tứ Cường, hoàn toàn là bởi vì Tần thần không có dự thi.

Lần này đối chiến, không biết được ai thắng ai thua đâu.

“Bọn họ tới!”

Hai phóng viên kia đột nhiên tinh táo tinh thần, hai tròng mắt cũng kích động.

Xoảng xoảng, đối với chiến đội Anh Chi Luru tiến vào sân thi đấu chính là tiếng vỗ tay liên tiếp.

Chiến phục Anh Chi Luru rất phù hợp với thẩm mỹ của bản địa Đông Kinh, đằng sau áo màu trắng là hoa anh đào nở rộ.

Người cao nhất trong đó chính là đội trưởng của họ Sơn Khẩu Bản Nhất, hẳn không giống như là thi đấu điện cạnh mà giống như là đi đánh bóng rổ.

Tiếp theo đó là người có tiếng kêu cao nhất, Tu Nhị, trán của hắn dùng một mảnh vải bố buộc lại, chỉ có khuôn mặt tuần mỹ yêu tà bưng bưng sát khí.

Người Anh Chi Luru vừa tiến đến.

Người tới xem cuộc chiến cũng đều đứng lên.

Sân thi đấu điện này không lớn, nhưng cũng có thể chứa mười người.

Người ngồi xem ở đây một mặt toàn là fan Anh Chi Luru.

Tương đối mà nói, thỉnh phòng đối diện Anh Chi Luru, lại yên tĩnh có chút thể lương.

Ở Đông Kinh, mọi người vì thích tuyển thủ điện cạnh, từ thành thị khác tới đây cũng không phải không có.

Có thể thấy được thực lực của đối phương, lại chẳng ra gì.

Ngay cả một người fan cuồng cũng không có.

Nhưng mà, bọn họ cũng không biết.

Nơi này sở dĩ không có người, là bởi vì Đế Minh hành sự luôn luôn như thế.

Dùng người đại diện Phong Đại mà nói, Tàn thân bọn họ mà lộ mặt thì phải tính phí.

Sẽ làm thế nào để cho một người nào đó vào xem và quay chụp.

Đây là một điểm, còn có điểm khác, cũng là quan trọng nhất.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sừng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 345: Làm cho bọn họ hối hận khi đã tới Đông Kinh

Càng là tới gần trận thi đấu cả nước, chiến thuật càng bảo mật thì đối bọn họ càng có chỗ lợi.

Cho nên phong đại diện thực dứt khoát giấu hành động của chiến đội để mình, mặc dù tất cả mọi người đều biết đế mình ở Đông Kinh, nhưng không biết bọn họ rốt cuộc thi đấu ở nơi .....

“Xuy xuy, thật là thê lương.” phóng viên kia lại nhìn không được lác lác đầu, nghĩ nghĩ cũng vẫn chỉ là có thể xem một cái đề tài hay, cũng chỉ có một hai người phòng nghe chụp ảnh.

“Đối lập mới có thể hiện được thực lực của Đông Kinh.”

Ở thời điểm hần nói như vậy.

Chỉ nghe đối diện có một trận động tĩnh.

Ở phía dưới mười ba người đều chỉnh chỉnh tề tề bước đi ra.

Mỗi người bọn họ đều mặc chiến phục giống nhau, áo khoác màu đen vòng một vòng quanh hông hồ ly trắng thuần, cùng một thiết kế với áo choàng, làm cho bọn họ thoát nhìn giống như là mạn họa mới có thể xuất hiện ra kỳ sĩ.

Có chiến đội nào có chiến phục như thế này?

Này có thể hay không quá xa xỉ?

Xa xỉ?

Đối với đế mình mà nói, tiền là vấn đề sao?

Đương nhiên không phải.

Phong đại diện cười giống như là một con hồ ly, nụ cười như cát dầu lưỡi dao.

Tàn mặc đi đầu, đứng ở bên tay trái của hần chính là phó cửu còn đứng bên tay phải của hần lại là vân hồ.

Mỗi người đều có phong cách độc đáo riêng, lập tức hình thành một phong cảnh soái khí bức người, đặc biệt là phó cửu một đầu tóc bạc kia quả thực đẹp đến mê người, càng đừng nói đến miệng hần còn ngậm một cây kẹo que.

Hai phóng viên đối diện kia hoàn toàn không nghĩ tới, người trong chiến đội này sẽ có khí tràng như vậy.

Đặc biệt là người đi đầu, tự phụ khí phách, mang theo một loại cảm giác chấn động không nói nên lời.

“Rất đẹp!”

“Đây là chẳng phải là chiến đội Hoa Hạ có thực yếu hay sao? Nhìn qua bộ dáng cũng không tệ lắm a.”

“Có lẽ chỉ là mặt lớn lên đẹp.”

“Kia cũng chỉ quá đẹp một chút, bọn họ như vậy đều có thể làm mình tỉnh.”

“Lại là đẹp, hôm nay không chừng cũng muốn bị giết.”

Tư duy của nam sinh cùng nữ sinh chính là không giống nhau.

Ở trong điện cạnh tràng, lớn lên đẹp thì có ích lợi gì, thao tác đẹp mới thực sự coi là đẹp!

Tu nhị đứng bên kia cũng thấy được phó cửu, lập tức xoay đầu tới, đầu tiên là đối với cô giơ ngón tay cái lên, tiếp theo lại chậm rãi xoay ngược lại đi xuống.

Động tác này của hắn, dẫn tới một trận động tĩnh trong phòng nghe.

“Anh chi lưu. ....”

“Tất thắng!”

“Anh chi lưu. ....”

“Tất thắng!”

Tiếng reo hò ủng hộ liên tiếp vang lên, phó cửu nhìn động tác kia của hắn, một tay rút túi quần, khuôn mặt xinh đẹp cũng không giận chút nào, ngược lại khoe miệng giơ lên ba phần, bộ dáng rất là không sao cả.

Chính là thiếu niên có thái độ kiêu ngạo như vậy mới càng làm cho hắn nổi giận!

Tu nhị híp hai tròng mắt lại, chỉ vào phó cửu rồi quay lại nói với son khẩu: “Đội trưởng, một mình tôi sẽ nhìn chăm chăm hắn!”

Son khẩu đối với yêu cầu của tu nhị, có chút ngoài ý muốn: “Có thể, bất quá cậu nhớ kỹ, trọng tâm lần thi đấu này của chúng ta chính là phải đối phó với Tần mặc.”

“Tần mặc? Hắn không phải chỉ là một tay thương nhân thôi sao.” Tu nhị không cho là đúng nói: “Tới khi giao chiến, hắn giao lại cho đội trưởng, chờ tôi giết được người nọ rồi quay lại diệt toàn quân bọn họ.”

Hai hàng lông mày của son khẩu nhíu lại nghiêm túc nói: “Tu nhị, chiến đội để mình lần này cùng chiến đội trước kia chúng ta gặp được không giống nhau, cậu không nên xem thường bọn họ.”

“Lần nào thi đấu đội trưởng cậu không phải cũng nói như vậy, tôi biết cậu trước kia đã cùng để mình giao thủ, bất quá đó là anh chi lưu trước kia, mà hiện tại.” Tu nhị liếm môi mỏng, mang theo một tia độc ý nói: “Anh chi lưu có tôi, tôi sẽ từng bước từng bước đem toàn bộ bọn họ tiêu diệt, làm cho bọn họ hối hận khi đã tới Đông Kinh...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 346: Tần thần xuất quân , giết

“Hôm nay bộ dáng của tu nhị bộ so với dĩ vãng càng hung ác hơn.”

“Ha, trước kia tôi có xem qua! Tu nhị mà hung ác lên, bốn người đều ngăn không được hắn.”

“Tu nhị đây là muốn đại khai sát giới sao? Thật là chờ mong!”

Fan nhiệt tình ngăn cản không được, liền lên tiếng ủng hộ, đại diện phong đại tươi cười bất biến cùng người đại diện của đối phương nắm tay: “Bắt đầu?”

Người đại diện của Anh chi lưu vốn đang muốn nói nhiều hơn hai câu, khoe ra một chút chiến tích bọn họ, ít nhất là nên hàn huyên một chút.

Nhưng phong dật vừa nói như vậy, những lời hắn định nói bị nghẹn trở về, lấy lại khí chất của mình nói: “Bắt đầu.”

Cũng không phải chính thức thi đấu, cho nên cũng không có cái gì trận 1V1 cùng trận đấu của hai người, chỉ có trận đấu 5V5 đối chiến.

Nhưng mặc dù là thi đấu hữu nghị, cũng là dựa theo quy tắc của điện thi đấu quốc tế.

Trong game《anh hùng》khi mọi người ở ngoài thành, mỗi người đều có thể chết không giới hạn, sau đó trở về thành sống lại.

Nhưng thi đấu điện cạnh chân chính, mỗi người chỉ có cơ hội chết ba lần.

Sau lần thứ ba, liền phải rời máy tính.

Cái gọi là trận đối chiến công thành, thực hiện nhiệm công thành là trọng điểm.

Chỉ cần đem thành của đối phương phá vỡ, sẽ tính là thắng.

Đây cũng là điểm khác biệt giữa《anh hùng》và các trò chơi khác, vô cùng chú ý tới sự phối hợp của đoàn đội.

Tu nhị đã ngồi không yên, đem bao cổ tay màu đen đeo vào, liền đứng lên.

Đôi mắt của hắn gắt gao nhìn chăm chăm Phó Cửu.

Phó Cửu lại chỉ là cười một tiếng, ngả thân mình về phía sau dựa lên thành ghế, bộ dáng ngậm kẹo que, xác thật vừa đẹp vừa lười biếng.

Dựa theo tính tình tu nhị, liền lập tức phát hỏa!

“Tiểu hắc đào, cậu đang làm gì? Như thế nào còn ngồi ở chỗ đó?”

Lâm phong lên sân khấu phía trước, liền muốn đánh thố một chút.

Không nghĩ tới Phó Cửu thực nghiêm túc nói: “Người này tính tình nóng nảy, khiêu khích một chút, đối chúng ta có trợ giúp.”

“Muốn khiêu khích, em cũng đừng ở chỗ này khiêu khích, đi, trận đầu đi khiêu khích.” Lâm phong nói liền túm Phó Cửu lên.

Ngay lúc này Tần mặc lãnh đạm lên tiếng: “Hắn không lên sân khấu.”

“Cái gì?!”

Không chỉ là lâm phong, ngay cả ân vô được bên cũng kinh ngạc lên tiếng.

Tiểu đội trưởng không lên sân khấu?

Tiểu đội trưởng có thể đánh người như vậy sao lại không lên sân khấu?

Có làm hay không!

“Đôi mắt của hắn bị nhiễm trùng, trong vòng 3 ngày tốt nhất không cần chơi game.” khuôn mặt tự phụ của Tần mặc trước sau như một.

Nhưng là cảm giác áp bách vô hình, trước nay đều không có biến mất.

Lâm phong cùng ân vô được không khỏi lo lắng, nếu hắc đào Z không chơi, vậy bọn họ tiến công.....

Vân hồ trầm ổn hỏi: “Kia đội trưởng, vậy thì ai sẽ ra trận.”

“Cậu, tôi, lâm phong, ân vô được.” Tần mặc một mở miệng: “và Tiết Dao Dao.”

Tiết Dao Dao đều ngây ngẩn cả người.

Cô?

Cô có được không?

Chiến đội Đế mình có nhiều người giỏi như vậy sao đại thần lại chọn cô.

Cô..... cô thật không nghĩ tới đại thần sẽ chọn cô

Tần mặc còn không có nói chuyện.

Phó Cửu liền mở miệng, vươn tay đi, sờ soạng đầu Tiết Dao Dao một chút: “Cậu am hiểu chữa trị, đến lúc đó cậu phụ trách phụ trợ tiến công, ở trên đường đi ra ngoài thành, nhìn đến ai không được, liền cho thêm máu, yên tâm, không có vấn đề gì đâu

. Có anh mặc ở đây rồi, Tần thần chọn cậu có nghĩa là đối với cậu có tin tưởng.”

Mỗi lần đều thấy thiếu niên nói lời ác độc, khoe miệng lâm phong đều sẽ giật một chút.

Tần mặc nhìn động tác của thiếu niên, con ngươi rét lạnh, nhưng cũng không nói gì thêm.

Lúc sau Người giải thích cùng trọng tài đi vào chỗ.

Tần mặc đăm đăm đứng đây, nghiêng hàm dưới tuần mỷ, môi mỏng ngậm khóa kéo áo khoác, tay phải dùng một chút lực, đem áo khoác cởi ra ném cho Phó Cửu.

“Đi.”

Dáng vẻ kia, đẹp không ai bì nổi!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 347: Phó Cửu nhảy xuống

Phong bảo bảo bị để lại bên dưới.

Hơn nữa Tần Thần đi ở phía trước, còn giao cho hắn một cái nhiệm vụ vô cùng trọng yếu.

Nhiệm vụ đó là nhìn thần tượng, đừng cho gia hỏa kia được xoa mắt.

Đây là Tần Thần khéo đưa đẩy, chi là.....

Phong Thượng cảm thấy nhiệm vụ này cũng rất gian khổ, đặc biệt là..... Lúc đó hắn căn bản quản không được thần tượng!

“Thần tượng, Tần Thần nói, không cho anh xoa mắt.”

“Đại thần đi thi đấu, nhìn không đến nơi này, cậu không nói tôi không nói, ai biết.”

Trên thực tế, càng vào lúc này, Phó Cửu càng muốn xoa.

Cô không phải không tin thực lực của đại thần.

Cô lo lắng cho tay của đại thần.

Bất quá.....

Nếu hôm nay đại thần thua.

Cô liền tìm một cơ hội hành hạ Tu Nhị kia đến chết, nghĩ được hơn mười kiểu hành hạ.

Phó Cửu nghĩ đến đây, vừa muốn giơ tay.

Vừa vặn Tần Mặc quay đầu lại, ánh mắt kia thâm thúy tràn ngập hàm nghĩa, ý vị thâm trường.

Đây là vì người biết đọc tâm lý khó đối phó.

Làm cái gì, đều sẽ bị biết.

Phó Cửu không có biện pháp, đang bắt tay liền buông ra, cười nhạt, sau đó một tay kéo Phong bảo bảo, đem đi động đoạt lại.

Phong Thượng cảm thấy..... Hắn thiệt tình khó đối phó với thổ phi như thần tượng, có thể thay đổi người nhìn sao?

Phó Cửu cầm di động cũng không có gì, chính là gửi Tần Mặc một cái WeChat: “Anh Mặc, anh sẽ không trong lúc thi đấu, phải quay đầu xem tôi có xoa mắt hay không đi?”

Tần Mặc đem điện thoại di động từ túi tiền ra, sau đó bắt đầu đánh chữ: “Không muốn anh quay đầu lại, liền ngoan một chút, hiện tại đem di động từ chỗ Phong Thượng trả lại.”

Phó Cửu nhìn đại thần đang xem WeChat chính mình, ngậm kẹo que, ném đi di động về chỗ Phong Thượng, cười: “Đều nói không cần làm cho tôi, như thế nào lại không nghe lời như vậy.”

Phong Thượng:.....

Vừa mới đi lên đoạt người là ai, là ai?!

Bên này người Anh chỉ cũng phát hiện Phó Cửu không có đi xuống dưới.

Cặp mắt kia của Tu nhị lập tức liền thay đổi, phi thường bạo nộ: “Có ý tứ gì?”

Hắn nói chính là lời nói của Đông Kinh.

Nhưng là điểm này đều không ảnh hưởng đến việc tiếp thu người đại diện Phong: “Ác? Hôm nay chúng ta tác chiến, đội hình chính là như vậy, tiểu hắc đào không dự thi.”

“Không dự thi?!” Tu nhị nắm chặt đôi tay đến mức gần như nát, hắn chuẩn bị nửa ngày, đối phương cư nhiên nói cho hắn, không dự thi!

“Làm hắn xuống dưới thi đấu!”

Tu nhị cắn răng, vẻ mặt hung hãn!

Ở trong thánh phòng, các fan nghe hắn nói xong, đều bắt đầu hai mặt nhìn nhau.

“Đây là tình huống như thế nào?”

“Không biết a, tu nhị giống như thực không cao hứng.”

“Có phải hay không chiến đội bên kia làm sai cái gì?”

Tu nhị cười lạnh lên tiếng: “Các người không biết rằng, chiến đội các người, không có hắn thì xác định có thể thắng tôi sao? Tôi nói cho các người, tôi chính là muốn cùng hắn đấu, kêu hắn xuống dưới!”

Vân Hồ hiểu lời nói của Đông Kinh, nghe hắn nói xong, chợt xoay người, khí lạnh phi thường.

Son khẩu bốn một cũng nhịn không được răn dạy một câu: “Tu nhị! Câm miệng!”

“Chẳng lẽ tôi nói không đúng sao?” Tu nhị nghiêng đầu: “Tôi biết đội trưởng thực kiêng kị người tên Tần Mặc, hắn có một năm đều không đánh chức liên đội, có thể lợi hại tới đâu? Tôi hiện tại làm người đó lên sân khấu, là cho chiến đội Đế Minh một cơ hội.”

Phó Cửu vừa nghe lời này, hai tròng mắt xinh đẹp nhú lại, một tay chống lan can, liền như vậy từ trên thánh phòng nhảy xuống, áo khoác màu đen bay lên, tư thế khốc đưa tới một trận kinh hô.

Độ cao này không đến một thước!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 348: Khai chiến! Vả mặt là bước đầu tiên

Trước mắt bao người.

Chỉ thấy mỹ thiếu niên giống như quý tộc hút máu, tay để trong túi quần, đi về phía tu nhị.

Lạnh băng, thị huyết như vậy, giống như từ kẻ từ trong bóng đêm đi ra để báo thù.

“Cái kia Tần Mặc?” Phó Cửu nghiêng đầu, ánh mắt rét lạnh: “Anh xứng xưng hô như vậy với anh tôi sao?”

Tu nhị không những không có bức, nhưng thật ra cảm thấy máu đều nóng lên: “Phát hỏa đúng hay không? Phát hỏa liền tự mình lên đấu.”

“Tự mình lên đấu .....” Phó Cửu dừng một chút, cong môi cười: “Tôi càng không lên, thành thật giảng giải cho anh, loại người này tôi gặp được nhiều rồi, anh dựa vào cái gì muốn cho tôi và anh đấu, tôi phải cùng anh đấu? Chiến đội Anh chỉ lưu là thổ phỉ sao, còn cường bách người khác tham gia thi đấu?”

Phong Thượng:.....

Thần tượng, anh tin tưởng tôi, không có ai nhìn qua giống thổ phi như anh!

Phó Cửu nói đoạn này là dùng khẩu âm Đông Kinh, lập tức dẫn đến một mảnh ồn ào.

Người đại diện của đối phương chạy nhanh đi tới nói: “Không, tôi cũng không có ý tứ kia.”

“Không có ý tứ kia, vậy thì đội viên các người nên cảm miệng, hảo hảo thi đấu?” Phó Cửu người này bênh vực người của mình, hơn nữa cô cảm nhận đại thần chính là người duy nhất làm cô bận tâm, đối phương nói đại thần không tốt, đó không khác là đi tìm chết.

Tần Mặc nhưng thật ra không có đoán trước đến phản ứng của thiếu niên sẽ lớn như vậy.

Tuy rằng thời cơ không đúng.

Nhưng là nhìn bộ dáng thiếu niên hung hãn, hấn tâm tình không ngọn nguồn tốt hơn, dạo bước đi đến, xoa đầu thiếu niên: “Tốt rồi, trở về đi, nhớ kỹ, đừng xoa mắt.”

Phó Cửu:.....

Đại thần rút cuộc làm được như thế nào mà lúc này vẫn không quên cảnh cáo cô.

Hiện tại tu nhị đã bị khí trong lồng ngực làm cho quay cuồng.

Hiện giờ trong đầu hấn, chỉ có một ý niệm, đoàn diệt đối phương, làm thiếu niên hối hận vì lời nói vừa rồi!

Nghĩ đến đây, hấn quay đầu đi, việc thứ nhất ngồi ở trước máy tính, ngón tay với lấy, rồi mang lên tai nghe chỉ có màu đen.

Người đại diện cuối cùng là thở dài nhẹ nhõm một hơi, phải biết rằng hấn chính là quân không được tu nhị.

Các đồng đội Anh chi lưu bên này, đều không có nói chuyện.

Bọn họ rất rõ ràng tu nhị là dạng tuyển thủ nào.

Đối phương cho rằng âm ái ở đây muốn chọc giận hấn, lại không biết lửa giận của tu nhị càng vượng, người này càng hung tàn!

Tu nhị đằng đằng sát khí thì Tần Thần bên này có thể nói là tự phụ, không chút để ý, ngón tay của hấn thon dài lướt qua tai nghe, lấy một loại tư thế phi thường xinh đẹp cầm con chuột.

Không hiểu sao khiến cho người ta cảm thấy trên tay hấn nắm không phải con chuột, mà là quân cờ.

Mà trước mắt hấn chính là một bàn cờ cục.

Công tử như ngọc.

Không nghĩ tới ở hiện đại cũng có thể nhìn đến dạng người không thể xâm phạm này.

Ở trong thánh phòng, người trong nhóm đệ nhất ý tưởng của đối phương.

Đệ nhị ý tưởng, đương nhiên chính là muốn cho tu nhị nhanh lên đem bọn họ toàn bộ đều giết chết!

Nhưng mà ngược lại lại với người bên này.

Ngồi gần ở chỗ chiến đội Đế Minh bên này, có hai fan, trong đó, một người đã cảm thấy máu chính mình sôi trào!

Một năm!

Suốt một năm, Tần Thần không có nhiều lần đánh chức liên đội, tuy rằng chỉ là thi đấu hữu nghị, có thể nhìn đến hiện trường, rút cuộc có bao nhiêu phần chân, chỉ có những người chơi trò chơi mới biết nhân tài!

Răng rắc!

Ân thanh báo hiệu Trò chơi vang lên!

Hình ảnh chính thức tiến vào!

Toàn bộ người tới thi đấu trắng trên màn hình lớn!

“Tối!”

Hai cái phóng viên phân biệt giờ lên camera.

Ngay cả người giải thích nhóm cũng không biết vì cái gì, lúc này đây thế nhưng cảm thấy xưa nay chưa từng có khẩn trương.

Càng miễn bàn khuôn mặt ngồi ở trước máy tính là Tiết Dao Dao.

Cô chỉ cảm thấy lòng bàn tay đều ở đồ mồ hôi.

Ánh mắt lại kiên định.

Đây là trận chiến đầu tiên, đây là cô như vậy chứng minh chính mình trong trận chiến đầu tiên!

“Khởi xướng tiến công.”

Tần Mặc nhẹ nhàng bâng quơ bốn chữ, lại mang theo khác lực độ.

Chiến sự chạm vào là nổ ngay!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 349: Đế Minh phải thua?

Con đường tấn công có ba nhánh.

Chia ra bên trái, chính giữa và bên phải.

Năm người lúc này, ngoại trừ Tiết Dao Dao mỗi người đều là tay chuyên nghiệp.

Đội hình của đối phương càng không cần phải nói.

“Sặc!!!”

“Tốc độ thật nhanh!”

“Ván này Anh Chi Lư thắng chắc rồi!”

Bên ngoài sân, bất kể là kí giả hai bên, hay là các fan của những người trên sân khấu, đều có chung một nhận định.

Suy cho cùng thì chỉ cần từ trên màn hình xem liền biết, Anh Chi Lư không chỉ là nhanh về tốc độ, mà trong đó còn có ba người chuyên tấn công ở chính giữa.

Mất thấy đã đến thành bảo vệ của Thủy Tinh tháp, ba lần bốn lượt mạnh mẽ tiến công, hỏa lực vô cùng mạnh!

“Phá hủy, tháp phải bị công phá!”

Nhưng là phá hủy thật sao?

Lập tức một người đột nhiên tăng tốc, trực tiếp vọt tới bên này!

Vốn dĩ ba người đội Anh Chi Lư bọn họ cũng không có sợ.

Chính là không nghĩ tới, không biết từ đâu một người liền đánh cho hôn mê bất tỉnh.

Tổ hợp của ba người bị đình trệ!

Người nọ tập trung sinh lực, đầu tiên là hung ác bắn chết một người, cuối cùng một người quay đầu lại đột ngột tấn công!

Vân Hồ đã giết hai mạng liền tiếp!

“Tôi đi! Người này là ai, lợi hại như vậy?”

Trên khán đài các fan có phản ứng đại.

Nhưng mà trừ Văn Hồ ra, cũng không có người nào nhìn thấy là ai đã giúp anh ta đánh giùm một đòn trí mạng kia.

Người của Đế Minh bên này cuối cùng cũng thờ phào nhẹ nhõm.

Mặc dù chỉ là giết hai mạng liên tiếp, tình huống cũng không mấy khả quan.

Bởi vì!

Phía dưới bọn họ lại bị công kích rồi!

Hơn nữa!

Tu Nhị đã giết hai mạng liên tiếp!

Giết hai mạng liên tiếp?

Cũng có nghĩa là, Ân Vô Dục cùng Lâm Phong hai người đều không có ngăn hấn được? Toàn bộ đều bị Tu Nhị tiêu diệt!

Trái tim của mọi người trong chiến đội Đế Minh đều run lên, biểu tình của mỗi người theo đó mà càng thêm khẩn trương, đôi tay cũng đều nắm chặt lại!

Nhưng mà, cơ hồ là trong giây lát!

Tiết Dao Dao chỉ nhìn thấy trên màn hình trước mắt cô xuất hiện hàng chữ “Tuyến phòng ngự của tháp bên tôi đã bị phá hủy”!

“Thật là nhanh!” Người giải thích không khỏi dùng tiếng Đông Kinh cảm thán một câu: “Xem ra mấy ngày nay, tốc độ tay của Tu Nhị lại tăng không ít! Lực công kích cũng mạnh làm người ta rú lưỡi, lúc này đây người của chiến đội Đế Minh, đã gặp phiền toái lớn.”

Lâm Phong cũng không có dự đoán được chính mình sẽ chết, hai tròng mắt đều trầm xuống, ở trên khung thoại đánh chữ: “Cháu trai này đánh lên phía sau, một người báo cáo, tốc độ phải nhanh, nếu không thì chúng ta thêm người cùng nhau xuống đánh.”

“Không cần.” Người nói chuyện là Tần Mặc, rõ ràng còn đang chém giết ở phía trước, không ai nghĩ đến hắn còn có thời gian rảnh lời nói qua lại: “Hai người các người một trước một sau, lục soát bụi cỏ đi.”

Lâm Phong ừ một tiếng ở trong thành phục hồi máu, sau đó mới cùng ân vô dục tiếp tục đánh xuống.

“không thấy Tu Nhị đâu.”

“Kỳ quái, trong bụi cỏ bên này cũng không có.”

Lúc này, cũng không biết ai hô một câu!

“Hắn ở con đường giữa!”

Tu Nhị xác thật đang ở con đường giữa, cô ý nhích tới gần hướng của Tần Mặc, muốn tìm cơ hội đánh lên anh!

Lâm Phong sao có thể để hắn ta thực hiện được, nhanh chóng tăng tốc, đao kiếm ra sức, quét ngang một cái!

“Mẹ kiếp, đánh không tới được!”

Đối phương quá nhanh, lại am hiểu đánh dã chiến, tựa như trên tư liệu có nói như vậy.

Hắn cùng Ân Vô Dục hai người phối hợp, nhiều nhất chỉ có thể đánh hạ mất một nửa máu của hắn thôi.

Ngay sau đó chỉ một lát Tu Nhị lại một lần nữa máu đã đầy rồi!

Sau đó lại là một cái quét ngang.

Ầm một tiếng.

Chấn động toàn trường!

Tu Nhị giết hai mạng liên tiếp!

Lại là giết hai mạng liên tiếp!?

Sắc mặt của mọi người trong Đế Minh đều thay đổi!

Bốn cái mạng, Lâm Phong cùng Ân Vô Dục đã chết hai lần!

Chết thêm lần nữa, hai người này liền bị trọng tài mời ra khỏi sân.

Như vậy cũng có nghĩa là trận 5V5 sẽ biến thành trận 3V5, ba người đối chiến năm người.

Đến lúc đó tình huống rất khó đánh!

Chẳng lẽ lần này..... Đế Minh thật sự phải thua.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 350: Đội trưởng của Đế Minh quá yếu?

Cũng may là thành tích của bọn họ vẫn còn rất tốt, liên tiếp dẹp xong hai cái tháp hộ thành của đối phương.

Lại tiếp tục đánh hạ một cái hộ thành tháp nữa thì sẽ chính là chủ thành của đối phương.

Nhưng là, thực rõ ràng Vân Hồ đã sắp hết máu, chỉ còn lại có một chút ít để chống đỡ!

Một người tới tùy tiện đánh thì có thể làm hấn một giây là chết

Nếu vân hồ chết thì bọn họ đều sẽ mất hết cả năm mạng!

“Xem ra tình hình của Đế Minh không quá lạc quan a.”

“Xuy xuy, trận thi đấu này đoán rằng Tu Nhị đánh cảm thấy cũng thực không thú vị, đối thủ quá yếu.”

“Đúng là vậy.”

Tên phóng viên kia hạ khoe miệng xuống, bộ dáng mang mười phần khinh thường nói: “Cũng không biết đội trưởng kia đang làm cái gì, dáng vẻ kia cũng xứng để làm đội trưởng sao, còn không có mạnh bằng Vân Hồ kia.”

“Vừa rồi Tu Nhị cũng có nói là tay của hắn bị thương.” Một phóng viên khác vẫn còn lòng thông cảm.

“Tôi thấy không phải bởi vì bị thương mà là bởi vì hắn ăn quá nhiều!”

Bên ngoài tiếng nghị luận vẫn cứ vang lên, Phó Cửu lại vẫn duy trì dáng ngồi như vậy, tay phải để phía sau đầu, ngậm một cây kẹo que, cũng không có lại xoa mắt.

Về mặt của Phong Thượng thì lại rất sốt ruột, chỉ hận không thể tự mình đi lên phía trên để giúp đỡ họ đánh.

Lúc này Tu Nhị đã bắt đầu công kích bọn họ ở trên đường cái bên phải của hộ thành tháp thứ hai.

Lâm Phong có điểm tức giận, liền có ý muốn xông lên.

Tần Mặc đang đi theo sát liền nói: “Đừng ra khỏi tháp, chỉ cần bảo vệ là được.”

Ý tứ chính là bọn họ đừng tiến công.

Lâm Phong cùng Ân Vô Dục cũng biết hiện tại bọn họ không thích hợp tiến công.

Chỉ là có chút lo lắng.

“Nếu Tu Nhị thấy chúng ta không ra, từ bên sườn của đường lớn công kích đội trưởng thì làm sao bây giờ?”

Vân Hồ hiện tại còn đang ở trong thành thêm máu.

Đây cũng có ý nghĩa là tháp phòng ngự thường phía dưới chỉ có hai người là Tiết Dao Dao và đội trưởng.

Theo như cách làm của Tu Nhị lúc trước thì rất có khả năng lại sẽ thực hiện song sát.

“Dụ hấn tới.”

Ba chữ.

Ngữ khí không mặn không nhạt.

Ngay cả Ân Vô Dục trước nay đều chưa từng cùng Tần Mạc đánh qua loại trận thế này nhưng khi xem đến câu nói kia thì trong lòng cũng không khỏi dâng lên một hồi nhiệt huyết tràn trề.

Càng đừng nói tới Lâm Phong, đôi mắt nguyên bản đang khản trương cũng dần dần trấn định lại, sau khi giết chết hết tiểu quái công thành lại chạy về tháp phòng ngự.

Vào lúc này, Tiết Dao Dao chém một cái đã bắn chết một đội viên của Anh Chi Luru!

Tu Nhị vừa thấy như thế liền ngay lập tức thay đổi tuyến đường hướng tới con đường của Tần Mạc đánh qua.

“Lần này, đoán rằng đối phương sẽ bị giết cả đội.”

“Cũng chắc là thế rồi, giết một người căn bản không dùng tới cái gì, hơn nữa bên Anh Chi Luru vẫn còn hai người.”

“Hả, đây là bắt đầu chạy trốn về sao?”

“Thật sự là trước giờ tôi chưa từng gặp một đội trưởng túng quẫn như vậy.”

Bên này các phóng viên còn đang nói chuyện với nhau, bên kia hai đội viên của Anh Chi Luru đều đuổi theo hướng của Tần Mạc.

Tiết Dao Dao đứng ở dưới hộ thành tháp, bàn tay nắm con chuột run lên, luôn có một loại xúc động muốn quay đầu chạy.

Nhưng mà, cô cũng không có quên trước khi xuất phát Tần thần đã nói con đường này là nơi tấn công chủ đạo, nên cô không thể lui về phía sau được!

Trường hợp như vậy giống như là Đế Minh bị người ta đuổi đánh vậy.

Bên kia Vân Hồ đã thêm đầy máu.

Nhưng mà đã không có ích lợi gì rồi.

Thời gian ngắn như vậy, hấn không có khả năng đi lên viện trợ.

“Nếu tôi là chiến đội Đế Minh, tôi sẽ chủ động đầu hàng, cứ đánh tiếp như vậy, mất mặt cũng chính là bọn họ, hiện tại trên đường lớn đã không còn thấy bóng dáng của Tu Nhị, khẳng định là hấn đang núp ở đâu đó chuẩn bị tới đánh một trận lớn!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 351: Đệ tam trăm năm mươi một Tần Mạc treo lên đánh thức thứ nhất

“Tên đội trưởng của chiến đội Đế Minh kia rốt cuộc đang làm cái gì, chỉ biết dựa vào một người chơi nữ, rốt cuộc là lên làm đội trưởng như thế nào vậy.”

“Chỉ là người chơi nữ kia cũng không giết được người ta, ngoài chuyện bị người ta đuổi theo cũng không làm được cái gì.”

“Đây không phải vừa vận hợp với hình tượng của người Hoa Hạ bọn họ sao.”

Nói tới đây, thỉnh phòng bên kia vang lên một trận cười.

Hai người của Anh Chi Luru kia đã giết đến đỏ cả mắt, đang tùy ý đi về phía trước.

Son Khẩu Bồn còn đang ở bên đường trái, vừa muốn mở miệng kêu bọn họ dừng di chuyển!

Đáng tiếc đã muộn rồi.

Hai người kia thấy Tu Nhị cũng đã tới rồi thì còn sợ cái gì, nhất định muốn đem đối phương giết hết một lượt!

“Quả thực là tìm chết.”

Bốn chữ này là Phó Cửu nói.

Khóe miệng cô mang theo ý cười nhàn nhạt, nhìn kỹ lại có thể phát hiện trên khuôn mặt đó tràn ngập hương vị thị huyết.

Cô vừa dứt lời.

Ba người đã cùng nhau xuất hiện ở phía sau Tần Mặc.

Tu Nhị ở sau lưng hai người kia

Người phía trước liền hướng Tần Mặc phát một cái đại chiêu!

Dựa theo đạo lý mà nói.

Hai nhất là chết, hãn thế là đủ rồi.

Chính là trong một giây đồng hồ kia, Tần Mặc di chuyển một cái, tránh đi một kích, thời điểm một kích khác đánh tới thì, hãn đã vào trong hộ phòng thủ thành phố ngự.

Người của Anh Chi Lư làm sao có thể bỏ qua cơ hội tốt như vậy.

Hiện giờ bọn họ nhận thấy, kỹ thuật của Tần Mặc đã ăn hại đến không thể ăn hại được nữa, đại khái là tay bị thương, khí thế của suy yếu đi làm cho người ta cảm thấy đáng thương.

Tu Nhị mặc kệ đối phương là vì nguyên nhân gì, kỹ thuật kém như vậy cũng xứng đánh với hãn?

Hãn tăng nhanh tốc độ di chuyển chuốt, liền muốn đem tiêu diệt Tần Mặc và Tiết Dao Dao!

Các chiêu âm âm kéo tới.

Fan của Anh Chi Lư bên này đã cảm thấy không có gì trì hoãn nữa, tuyệt bức song sát!

Nhưng mà, để cho bọn họ không nghĩ tới chính là, chính là Tần Mặc mà bọn họ cho rằng rất ăn hại kia trong một khắc đó xoay tròn kiếm, bốn phía đều dâng lên trận gió hoa thật lớn, ánh sáng kia cơ hồ có thể chiếu sáng toàn bộ màn hình.

Hai người cách anh gần nhất kia chỉ trong nháy mắt bị anh di chuyển qua lại giết chỉ còn một giọt máu.

Hai người của cửa chiến đội kia đều ngây ngốc, liền muốn lập tức chạy trở về.

Lúc này Tiết Dao Dao quét một đại chiêu ngang qua, âm một tiếng, song sát!

Tu nhị cũng không có lui về phía sau, hãn cũng nhìn ra được cái tên đội trưởng Đế Minh này chỉ cần quay đầu quét hãn một chút hãn sẽ không có đường lui.

Tuy nói tên kia quét rất chuẩn nhưng đối với hãn mà nói thì không có tác dụng!

Tu nhị múa may bàn phím, thao nhân vật trò chơi của mình, trực tiếp hướng về chính diện của Tần Mặc đâm tới!

Người giải thích còn chưa nói chuyện thì các fan đã hô lên: “Người nọ có phải hay không choáng váng, vừa rồi trốn lợi hại như vậy, hiện tại lại bắt đầu ngược lại muốn chịu chết.”

Tu nhị cũng híp hai tròng mắt, khóe miệng mang theo sát ý rõ ràng trao phúng nói: “Rác rưởi, đi tìm chết đi!”

Lấy tốc độ của hãn không ai có thể ngăn cản được!

Trừ phi là thiếu niên kia còn có khả năng, người khác? A.....

“Tu Nhị! “Son Khẩu Bồn nhện không được hô lên!

Nhưng, đã chậm.

Tần Mặc ở trong nháy mắt đổi phương chạy tới kia, trực tiếp nhảy dựng lên, ngay cả trên chiến bào màu bạc cũng mang theo tia sáng trắng, dùng ra bao kích giết người!

Ở dưới đôi mắt đang bị loạn của mọi người chỉ có thể nhìn thấy đến thanh máu của Tu Nhị bị giảm hai phần ba.

“Không thể nào! Tốc độ tay của Tu Nhị nhanh như vậy, khẳng định có thể chạy đi! ‘Đây là phóng viên nói.

Phó Cửu ngồi ở kia, khoe miệng câu lại: “Khắp thiên hạ cũng không chỉ có Tu Nhị của các ngươi tốc độ tay nhanh.”

Chạy đi?

Nếu đem người kéo tới.

Đại thần còn để cho người đi?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 352: Ba ngàn đao trăm

Phó Cửu nghiêng đầu, miệng ngậm kẹo que, nhẹ nhàng nói ra hai chữ.

K, O!

Ngay sau đó!

Mọi người ở đây chỉ nghe thấy một tiếng âm vang lên!

Tay phải Tần Mặc cầm con chuột, tay trái ấn phím. Thao tác rất đẹp mắt, trường kiếm xuyên qua, đánh thẳng vào giữa Tu Nhị!

Ngăn chặn như vậy.

Đẹp trai, không có giới hạn, không ai địch nổi!

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn một màn này. Cặp mắt từ trước đến nay chưa từng chấn động như vậy.

Mới vừa..... Vừa rồi rốt cuộc là cái gì!

“Ba ngàn đao trăm..... Đây mới là chân chính ba ngàn đao trăm! “

Người hâm mộ Đế mình có người đứng lên, âm thanh gần như chọc thủng màng nhĩ, đủ để có thể thấy được có bao nhiêu kích động.

Ba ngàn đao trăm?

Đó là cái gì?!

Mọi người hầu như không tin Tu Nhị chết như vậy.

Nhưng mà, trên màn hình hiển thị KO.

Bọn họ nhìn xuống, nhìn thao tác của Tần Mặc ngồi ở trước máy tính. Người đàn ông đẹp trai như bước ra từ truyện tranh, tai nghe đeo trên mái tóc đen, toàn bộ màn hình tràn ngập ánh sáng bạc.

Nhưng mà, như vậy liền xong rồi sao?

Không có!

Ngón tay thon dài của nam nhân nắm con chuột, với một tư thế rất đẹp trai, xoay người trở lại xông thẳng.

Chỉ nghe thấy âm một tiếng!

Tháp thủy tinh cuối cùng —— bị phá hủy!

“Này, này..... Này.....”

Người thuyết minh không thốt nên lời!

Điều này bọn họ nên giải thích như thế nào!?

Giết người không tính, lại còn quay đầu đánh hạ thành!

Thành viên đội bên kia, đột nhiên chỉ còn âm thanh câm.

Một đội, có bốn người ở trạng thái chờ hồi sinh.

Ngoại trừ Yamaguchi đang đi đường rừng.

Ba đội viên còn lại chỉ cảm thấy cánh tay của mình đang tê liệt.

“Kia rốt cuộc là cái gì? “

Yamaguchi trầm giọng nói: “Ba ngàn đao trăm “

“Ba ngàn đao trăm không phải là một cái tuyệt chiêu hay sao?”

Điều này mọi người đều hiểu.

Bọn họ cũng đều biết a, khi đội trưởng của Đế Minh chiến đội xoay người đối phó bọn họ dùng tuyệt chiêu này, ba ngàn đao ánh lên, bọn họ đều thấy được.

Nhưng sau đó lại là cái gì!

Lúc này thanh âm Yamaguchi trầm xuống, cặp mắt cũng trầm theo: “Đối với Tần Mạc ba ngàn đao trăm, không chỉ đơn giản là một cái tuyệt chiêu, mà là hẳn muốn hoàn thành ba cái mục tiêu.”

Không có thời gian nói chuyện.

Nhưng Yamaguchi cũng không thể chạy vào giữa, tiến lên chính là chịu chết. Nhưng ở lên đường nơi này, sau đó phá hủy một cái tháp, bọn họ còn có hy vọng thắng.

Sau khi nghe Yamaguchi miêu tả.

Ba đội viên kia đều có chút ngáy ngẩn cả người.

Ba cái mục tiêu... Ý của đội trưởng là nói..... Người kia từ lúc bắt đầu liền tính kế bọn họ.

Trước đem hai người bọn họ đánh chỉ còn một giọt máu, để đồng đội phía sau theo sát. Sau đó chính mình lại đi chém giết Tu Nhị, mục tiêu cuối cùng chính là phá hủy tháp bảo hộ của bọn họ?!

“Cái gì ba ngàn đao trăm, chẳng qua là dựa vào vận may thôi!” Tu Nhị rất không phục, ánh mắt thâm trầm: “Nếu ta cũng có đồng đội giúp ta trị liệu, ta cũng có thể dùng chiêu, đuổi kịp ba mục tiêu? A, ta đây liền chặn đao của hắn!”

Tu Nhị nói xong, liền xông ra ngoài!

Hai cái đội viên kia cũng không quá tin tưởng có người có thể tính kế chuẩn như vậy, hét lên một tiếng: “Ta trị liệu.”

“Ta trợ thủ!”

Ba người đồng loạt xuất phát!

Yamaguchi vốn dĩ không kịp ngăn cản!

Lúc này Phó Cửu lại cười, mười phần đẹp trai phúc hắc: “Cho nên nói, đây là điểm yếu nhất của bọn họ. “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 353: Treo lên đánh, đoàn diệt!

Không có tin tưởng Yamaguchi 100%.

Phân tán lực lượng, tự cao tự đại.

Người không biết còn tưởng hiện tại bọn họ có hai đội trưởng.

Có lẽ đây là điểm yếu của tân vương. Quá tự cao, người đại diện cũng không muốn nói nhiều.

Có lẽ Đại thần cũng đã nhìn ra điểm này.

Nên mới tấn công như vậy.

Nhưng so với khiêu khích người khác, vẫn là đại thần lợi hại hơn. Rõ ràng biết Tu Nhị kia dễ bị kích động, dù biết Tu Nhị am hiểu dã chiến, vẫn đem đối phương giết ở trong bụi cỏ liền cấp diệt.

Có thể thấy được hiện tại Tu Nhị đã mất đi sức phán đoán!

Vừa thấy Tần Mặc quay đầu chạy, lập tức hạ lệnh: “Đuổi giết!”

Nhưng bọn họ cũng không chú ý tới, lúc này Vân Hồ đã sống lại.

Đang ở đường dưới, Ân Vô Dược cùng Lâm Phong cũng bắt đầu nhanh chóng chạy về đường giữa.

Đột nhiên, ở hai bên sườn hình thành thế bao vây.

Vừa thấy người đằng trước đã biến mất, Tu Nhị mới nhận ra mình bị trúng kế, muốn rút về.

Nhưng Vân Hồ cùng Tiết Dao Dao đã giết tại đây. Vân Hồ hung dữ với đối phương, lập tức tung một đại chiêu!

Một người trong đó lập tức rút nửa thanh máu.

Hai chỉ chết đúng một lần. Còn tưởng rằng Lâm Phong cùng Ân Vô Dược không dám đánh bọn họ đánh gần người, Vân Hồ tấn công một chút liền chạy.

Nào ngờ, đối phương thế nhưng không có một tia do dự, hai người trực tiếp chạy lại đây, chắn trước Vân Hồ, tiếp theo chính là một đại chiêu!

K, O!

Nháy mắt hai người đều chết!

Trước hết Tu Nhị nhận thấy được nguy hiểm. Vì thế không nói nhiều, trực tiếp nhảy vào trong bụi cỏ, muốn ở đó mai phục, chờ Lâm Phong cùng Ân Vô Dược lại đây, sau đó cho bọn hắn một đại chiêu!

Bởi vì có thể thấy rất rõ ràng, Lâm Phong cùng Ân Vô Dược đã rút máu. Vân Hồ đi giết đội trưởng của bọn họ, hấn thù tại chỗ này thích hợp nhất.

Nhưng mà, Tu Nhị không nghĩ tới chính là, hắn mới vừa đi vào.

Ba một tiếng!

Sau lưng hắn bị đâm xuyên qua!

Giống như hắn đã từng chém giết người khác, có người ở trong bụi cỏ, chém hắn một đao!

Là ai?

Đôi mắt Tu Nhị đều đỏ!

Cầm con chuột, chính là muốn phản công!

Nhưng vô dụng.

Tần mặc thoải mái. Sau đó lại dùng kỹ năng làm hắn choáng, bắt đầu đánh hắn!

Tu Nhị chưa bao giờ chịu nhục nhã như vậy.

Đội bên kia không biết nên nói cái gì, mọi người đều che kín môi mình.

Hai cái phóng viên kia không nói nên lời.

Những điều đó hoàn toàn phù hợp với phong cách người Trung Quốc, fan hoàn toàn dừng lại!

Khuôn mặt bị đánh kêu đau một tiếng.

Phong Thượng không hiểu: “Thần tượng, đại thần tại không phát bạo kích, trực tiếp giết người kia, tại sao lại còn giết từng chút một.”

Phó Cửu cũng không hiểu lắm. .... Nếu là nàng, trực tiếp tiêu diệt, tiết kiệm thời gian.

Nhưng mà rất nhanh. Bọn họ sẽ biết đáp án.

Bởi vì Tần mặc thông thả ung dung trả lời một câu: “Giết người như vậy, sáng khoái.”

Ban đầu còn một chút máu, có thể có cơ hội để Tu Nhị chạy thoát.

Phanh một tiếng liền đứng lên từ chỗ ngồi của mình!

Đôi tay nắm chặt, đôi mắt vô cùng thâm trầm hướng tới Đế Minh chiến đội bên này.

Tần mặc liền thừa dịp này, con chuột nhấp nháy——

K, O!

Toàn bộ đối phương, diệt!

Phó Cửu nhìn một màn này, nghiêm túc so sánh mình cùng đại thần.

Ngược lại, vẫn cảm thấy là đại thần vô si hơn.

Nàng vừa rồi khiêu khích gọi là gì.

Đều không bằng khiêu khích của thật sự đại thần .....

Khi hần đều ném con chuột, thừa dịp hần tức giận, giết hần. ....

Thật tốt, Đại thần thật tuyệt vời!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 354: Đội viên tốt nhất

Tu Nhị nhìn ngã xuống, trên mặt xuất hiện trắng đỏ.

Hần không rõ vì cái sao đối phương phải giết hần như vậy.

Người đại diện Phong Đại nhưng thật ra có rõ ràng, dù sao hần cũng hiểu rõ đại thần nhà bọn họ, dựa theo tác phong đại thần sẽ không chậm rãi chém người như vậy, trừ khi. ....

“Trước kia Tu Nhị đã gặp Tần tổng?” Phong Dật hỏi em trai hần.

Phong Thượng đem chuyện ngày đó ở chỗ tập huấn lấp bất nói, về mặt tức giận!

Người đại diện Phong Đại nghe xong, nhấp mắt đã hiểu: “Tần tổng đang báo thù bang người ta. “

“Báo thù? “Phong Thượng không hiểu: “Kia, ngày đó thắng, người thắng chính là thần tượng ta. “

Phong Dật vỗ vỗ vai em trai hần: “Thiếu niên em còn quá trẻ.” Tần tổng hoàn toàn là loại người sẽ đổ nguyên nhân khiến mất của HD bị nhiễm trùng lên đầu của người trong trận đấu đó, cho nên, hần đánh trận thứ hai mới nhấp như thế, hần nói rõ ràng là phải hành hạ đối phương mà.

Son Khẩu Bản Nhất biết trận thi đấu này chắc chắn bọn họ phải thua.

Muốn trở về phòng thủ, nhưng chỉ một mình hắn sống lại thì chẳng qua cũng chỉ là cái bia cho năm người đối phương đánh mà thôi.

Từng người của Anh Chi Luru năng lực đấu đơn có lẽ rất tốt, cái nào đều so với Tiết Dao Dao lợi hại hơn nhiều, nhưng chính là không tập trung.

Năm người cùng nhau công thành, Son Khẩu Bản Nhất nơi nào ngăn cản được.

Đặc biệt là Tần Mạc sửa phong cách tấn công, sau khi nhìn Son Khẩu Bản Nhất, do dự đều không có, đầu tiên là choáng váng, lại tặng thêm một đại chiêu.

Tiếp đó lại lui lại, sau đó lại một đòn bạo kích tầm xa nữa!

Tốc độ tay cơ hồ có chút xinh đẹp.

Trừ ánh sáng màu bạc lóe lên ở ngoài, cũng chỉ thấy hắn tạm dừng một lát, lại một rút kiếm thẳng tiến!

Tần Mạc trực tiếp ra lệnh cho Vân Hồ đứng ở bên cạnh hắn: “Ngăn chặn. “

“Vâng! “Vân Hồ cũng không dong dài, mạo hiểm nguy cơ rút máu, lao đến xuất một đòn bạo kích!

“A! “Theo Son Khẩu Bản Nhất ngã xuống, Tiết Dao Dao phát ra một kỹ năng hồi phục, mọi người ở Đế Minh chiến đội nháy mắt đầy máu.

Năm người liền ra đại chiêu, trực tiếp tấn công hủy hoại thành trì đối phương!

K, O!

Chỉ cái tượng trưng cho thắng lợi mang theo ánh sáng bạc hoành bá toàn bộ màn hình.

Tu Nhị thậm chí không có cơ hội sống lại lần hai, chỉ có thể trơ mắt nhìn như vậy.

Cánh tay phải của Son Khẩu Bản Nhất bị chấn cho run lên.

Hắn vốn cho rằng hắn ít nhất có thể chống đỡ được đến khi đồng đội sống lại.

Nhưng mà, làm hắn không nghĩ tới chính là.

So với một Tần ạcM mới bước ra khỏi nhà tranh lúc trước, Tần Mạc của hiện giờ mạnh đến mức khiến người ta phải kinh hãi. Rốt cuộc hắn làm sao làm được thế chứ, sao có thể tính toán một cách chuẩn xác đến thế được chứ?

Trên thính phòng Anh Chi Luru, lúc này hoàn toàn rơi vào im lặng.

Bọn họ như thế nào đều không có nghĩ đến sẽ là kết cục kiểu này.

Phải biết rằng Anh Chi Luru chính là vào chiến đội tứ cường của cả nước trước.

Sao có thể sẽ bị một cái tiểu đội của Trung Quốc đánh đến nỗi không có lực phản kích.

Nhưng hiện thực bày ở trước mắt.

Không phải do bọn họ không tin.

Đồng thời với lúc này, trên màn hình còn xuất hiện hình ảnh của đội viên đáng giá nhất trận này —— Tần Mạc!

Lúc này có người không phục.

“Cho dù đội người Trung Quốc thắng, Đội viên đáng giá nhất phải là cấp Tu Nhị mới đúng chứ?”

“Nhưng hắn là người đã có hai cái double kill đó.”

“Chính là cái kia đội trưởng Đế Minh chiến đội, tổng cộng cũng không có giết vài người, có tư cách gì làm đội viên có giá trị nhất?”

Nhưng mà, giây tiếp theo, những người này tự động im lặng!

Bởi vì trên màn hình xuất hiện chiến tích đối phương.

Giết 3, chết 0, hỗ trợ 10!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 355: Phó Cửu, cần quét ngàn quân

Hỗ trợ 10?!

Đây là chuyện khi nào?!

Bọn họ sao không có chú ý đến!?

Hơn nữa toàn đội Anh Chi Lư mới chỉ chết 12 lần.

Nói cách khác mười lần trong đó đều cùng Tần Mặc có liên quan!?

“Số liệu tính sai rồi đi?”

Có người căn bản không tin.

Nhưng thi đấu điện cạnh trong đó một cái phép tắc chính là, hình ảnh đội viên có giá trị nhất đánh nhau sẽ đơn độc lấy ra để chiếu.

Trên màn hình sau khi thao tác Tần Mặc được phóng đại, mọi người mới biết được là chuyện như thế nào.

Không xem không biết, vừa thấy mới đột nhiên phản ứng.

Ngay từ đầu Văn Hồ có thể giết nhanh như vậy, trong đó có một nửa nguyên nhân, là bởi vì Tần Mặc ở phía sau cho đối phương một cái choáng váng, cố định đội viên Anh Chi Lư ở bên này.

Càng không cần phải nói khi Tiết Dao Dao giết được, cũng là vì có Tần Mặc ở đó.

Mọi người sợ đi nhìn không ra, là bởi vì tốc độ Tần Mặc quá nhanh, bây giờ một lần nữa được phát lại, mọi người mới biết thao tác của TM đẹp biết chừng nào, tốc độ tay nhanh đến chừng nào!

Trong màn hình lỏng lẻo bạc, mỗi sự du chuyển kỹ thuật, mỗi một đòn tấn công đều có tác dụng cả. Phải hiểu mỗi kỹ năng đến mức nào thì mới có thể làm được như thế chứ?

Bọn họ lúc trước la hét đội trưởng Đế Minh chiến đội chỉ biết chạy trốn, hóa ra bọn họ không biết tình huống là như vậy!

Còn có một chuyện làm người kinh ngạc, hấn lại không chết!

Hơn nữa hấn cho tới giờ đều không có vẻ thành hồi sinh, chỉ dựa vào một đường máu và Tiết Dao Dao trị liệu, cứ như vậy KO toàn trường!

Không thể phản bác lại đội viên có giá trị nhất!

Nhìn đến thành tích như vậy, tất cả mọi người đều câm miệng!

Những cái đó nguyên bản các fan còn muốn tranh luận, biểu tình bị cứng đờ thực rõ ràng.

Tu Nhị ở nơi đó cúi đầu, đôi tay gặt gao nắm chặt, hai bờ môi mỏng đã mím lại thành một đường thẳng.

Chính là hiện giờ hấn đã không có tư cách phản nộ rồi.

Rõ ràng chênh lệch bày ở nơi đó.

Hấn xác thật là giết bốn người, nhưng không có trợ công một lần nào.

Nhưng đối phương đâu?

Mười lần!

Tu Nhị nguyên bản cho rằng ở Đế Minh chiến đội lợi hại nhất chính là thiếu niên kia.

Hiện tại xem ra, cũng không phải như thế.

Nam nhân kia từ đầu tới cuối, nói rất ít, chỉ đứng ở nơi đó, sùn mặt tuấn mỹ mà kiêu ngạo.

Vốn chỉ là một con tôm chân mềm thôi, nhưng thậm chí ngay cả lời nhắc của đội trưởng hấn cũng không để trong lòng, cứ xăm xăm lao về phía trước.

Kết quả.....

Tu nhị trước nay đều không có áp lực như vậy,nếu, nếu, có thể quay lại, hấn tuyệt đối sẽ không làm như vậy nữa.

Hấn hỏi hận nhất chính là xem nhẹ nam nhân tên là Tần Mạc kia!

Hai phóng viên kia, đã nói không ra lời.

Trong sự im ắng đồ sộ này.

Các đội viên Đế Minh chiến đội mỗi người đều để xuống tai nghe, đứng lên.

Cũng không biết có phải hay không bởi vì nguyên nhân mặc đồng phục giống nhau.

Làm cho người ta một loại khí thế có thể càn quét ngàn quân.

Thời điểm khi Tần Mạc trở về.

Phó Cửu đã đứng ở nơi, tay trái đút túi quần, tay phải nâng lên, khóe môi mỉm cười.

Tần Mạc cũng vron tay ra.

Bang một tiếng.

Hai người đẹp trai đập tay.

Hình ảnh như vậy, làm cho người ta cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Người xem thì không bao giờ cảm thụ được sự kích động như người trải nghiệm.

Cho tới bây giờ, lòng bàn tay Tiết Dao Dao vẫn còn đỏ mớ hôi.

Rất nhiều người đều nói thao tác Tần thần rất lợi hại, cô kỳ thật cũng không có cảm giác nhiều, Dù sao thì là một cô gái, cô không hiểu được nhiều. Tuy trước kia cũng từng chơi game, nhưng cô cũng chỉ cảm thấy Tần thần cấp thì cao, thao tác thì trâu thôi.

Nhưng hôm nay, trái tim cô đều nhảy lên.

Thật lâu không thể áp chế nhảy lên.

Hết thấy đều do nguyên với tự mình trải qua.

Tần thần mỗi một lần trợ công, mỗi một lần di chuyển, mỗi một lần về phòng ngự, mỗi một lần đánh chết.

Chỉ có cô mới thấy rõ ràng nhất.

Thế cho nên, sau khi trò chơi chấm dứt, tay cô đều phát run.

Không phải bởi vì sợ, càng không phải bởi vì tự ti trước kia.

Mà là..... Cô giữ vững một lòng tin.

Cô muốn lưu tại Đế Minh, mặc dù có rất nhiều người không xem trọng ngành này..

Mặc dù là sẽ bị chịu đủ loại cười nhạo, cô cũng muốn lưu lại, dù cho có một ngày cô thất bại, cô cũng không hối hận có thanh xuân tùy ý như vậy!

Tương đối với Đế Minh bên này không khí ngưng trọng. Anh Chi Lưu bên kia liền quá mức đông cứng.

Người đại diện có lẽ còn chưa có phục hồi tinh thần lại.

Trong cảm nhận của hấn, đây chẳng qua chỉ là một trận đấu nhỏ mà thôi.

Nhưng kết quả đâu.

Chuyện như vậy nói ra, còn chưa biết phải mất mặt tới cỡ nào!

Người đại diện cũng bưng bưng tức giận đi đến trước mặt Sơn Khẩu Bản Nhất, gầm nhẹ một câu: “Cậu rút cuộc là làm đội trưởng kiểu gì vậy? Hay nói cậu quá lớn tuổi, tốc độ tay theo không kịp? Nếu cậu không làm tốt chức vụ đội trưởng này, thì để Tu Nhị làm, cậu nhìn xem chiến tích của cậu, có từng giết ai chưa!”

Sơn Khẩu Bản Nhất không nói gì, chỉ là khuôn mặt kia quá trầm mặc, khi Toái Phát Đà tiến đến, không ai thấy rõ vẻ mặt của hắn.

Phó Cửu nghe được đoạn giáo huấn kia, theo bản năng nhũn mảy.

Bởi vì bốn phía quá mức yên tĩnh, cho nên mỗi một câu người đại diện nói, đều rõ ràng truyền vào tai mọi người.

Đồng dạng Phong Dật thân là người đại diện, cũng hướng phía bên này nhìn thoáng qua.

Người đại diện kia còn chưa có muốn bỏ qua: “Tôi đã sớm nói qua để cho Tu Nhị làm đội trưởng, nhưng cậu thì sao, còn nói hiện tại không phải lúc, cậu nhìn xem kết quả cuối cùng là bộ dáng gì, các cậu ngay cả một cái tiểu đội mà cũng đánh không lại, Sơn Khẩu, tôi hiện tại nói cho cậu biết, cậu không thích hợp đảm nhiệm vị trí đội trưởng Anh Chi Lư, điểm này tôi sẽ báo cáo cho cậu lạc bộ bên kia biết, nếu cậu khẳng khẳng như thế, tôi đành phải mời giám đốc ra mặt, trực tiếp đem cậu đuổi ra khỏi Anh Chi Lư, đây cũng là vì phát triển của chiến đội, dù sao tuổi cậu đã đến mức này rồi, không thể chơi được nữa.”

Nghe nói vậy, Ân Vô Dục chỉ cảm thấy rất quen tai.

Trước đây không lâu, hắn cũng bị đối xử như vậy.

“Già như vậy rồi, còn đánh điện cạnh làm gì, mày nhìn xem bộ dáng của mày, còn có thể kiếm tiền sao?”

Vốn dĩ cho rằng toàn bộ đều quên mất.

Trên thực tế, những tổn thương đó chỉ bị che giấu ở sâu trong lòng, chỉ cần nhẹ nhàng nhắc tới như vậy, toàn bộ đều sẽ xuất hiện.

Vì cái gì già rồi, thì không thể đánh điện cạnh.

Thi đấu thua trận, có rất nhiều nguyên nhân.

Chẳng lẽ không nghĩ đến mình làm sao để trở lên mạnh hơn sao?

Ân Vô Dục không dám quay đầu lại, hắn sợ khi hắn vừa quay đầu lại, liền sẽ nhìn thấy bản thân mình trước kia.

Bất luận kẻ nào đều không thể đồng cảm với người bị như vậy, hắn hiểu rõ.

Sơn Khẩu Bản Nhất, tuyển thủ kia làm hắn vô cùng kính trọng, cũng không chạy thoát được vận mệnh bị vứt bỏ như vậy ..... Hơn nữa cũng không thể làm gì.

Nhưng mà, tại thời điểm này.

Bên tai hắn đồng thời vang lên hai giọng nói.

Một giọng thì lạnh nhạt hờ hững, một giọng mỉm cười tà nịnh.

“Ông xác định nguyên nhân thua là tại hắn?”

Là đại đội trưởng và tiểu đội trưởng!

Ân Vô Dục đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía bên này.

Phó Cửu và Tần Mặc, hai người kia, đã đồng thời đi đến trước mặt người đại diện Anh Chi Lư .....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 356: Vả mặt người đại diện

Cánh tay của Phó Cửu đặt ở trên vai Tần Mặc, tiếng nói còn mang theo ý cười: “Nếu Anh Chi Lư không nghĩ muốn người chủ lực như bọn họ, anh

Mạc, chúng ta đem người đào qua đây, thế nào? “

Tần Mạc nhàn nhạt ừ một tiếng, đôi mắt nhìn người đại diện kia: “Giá cả như thế nào? Sơn Khẩu Bồn là tuyển thủ cấp quan trọng, hẳn là sẽ không thấp, người tùy tiện ra giá, nếu có thể kéo hẳn qua đây, Đế Minh rất vui lòng.”

Này, này liền trực tiếp nói đến tiền?

Người đại diện kia không hiểu Nhất Sơn Khẩu Bồn đó có bao nhiêu đáng giá mà bị người khác đào đi, há to miệng đứng ngốc một chỗ.

Người chấn động nhất không ai khác chính là Nhất Sơn Khẩu Bồn.

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn người đã từng đối thủ của mình, hai tròng mắt kịch liệt lay động.

Không phải không thất vọng buồn lòng.

Tại trước mặt nhiều người như vậy.

Thời điểm người đại diện chỉ trích hắn.

Hắn nguyên bản cho rằng những đội viên hắn đã từng chỉ đạo qua sẽ giúp hắn nói chuyện.

Nhưng chính là..... Một người cũng đều không có.

Cái loại cảm giác bị vứt bỏ này, rõ ràng đến thậm chí hắn không nghĩ lại muốn nói thêm điều gì.

Hắn chỉ có thể nói bất đồng về năm sinh.

Hắn còn nhớ rõ trước kia thời điểm bọn họ thi đấu, một đám lão bằng hữu kia, sau khi thi đấu thua sẽ tìm kiếm nguyên nhân mình thua, sau đó sẽ ăn sushi uống chút rượu.

Chỉ là các lão bằng hữu toàn bộ đều đi rồi, hắn không nghĩ đi, hắn cảm thấy hắn còn có thể đánh, hắn muốn ở lại là bởi vì sở thích.

Sự thật chứng minh, hắn vẫn là quá ngây thơ rồi.

Liền ở thời điểm hắn cho rằng mình sẽ bị cảm giác vô lực này làm cho sụp đổ.

Không nghĩ tới, đứng ra nói chuyện cho hắn, sẽ là đối thủ của hắn Tần Mạc cùng..... Thiếu niên tóc bạc mà Tu Nhị muốn giáo huấn kia.

Đủ rồi.

Như vậy là đủ rồi.

Nhất Sơn Khẩu Bồn vừa đứng lên, tựa như đánh rớt một thân trọng trách: “Xin lỗi, tôi cự tuyệt, tôi còn muốn cùng Đế Minh đánh thêm một trận nữa, nghiêm túc đánh một trận nhưng bất quá, tôi sẽ không tiếp tục ở lại Anh Chi Lư, tôi sẽ đi tìm một chiến đội tốt hơn để có thể xứng đấu với chiến đội của các người.”

Thời điểm hắn nói những lời này, trong mặt đều là nghiêm túc, càng tôn trọng đối thủ, càng có thái độ này.

Tần Mạc nhìn hắn một cái, chỉ bình đạm nói bốn chữ: “Tôi chờ anh tới. “

Tiếp theo, liền xoay người.

Đến nỗi người đại diện của Anh Chi Lư cùng các đội viên có phản ứng gì, hắn căn bản đều không quan tâm.

Phó Cửu còn đang cười, nhẹ nhàng phun ra một câu: “Anh Mạc nhà tôi nếu không phải cố kỵ đội trưởng Sơn Khẩu ở đây, đã sớm coi thường một đám nhãi nhép các người, anh em, lúc anh giáo huấn người khác có xem một chút thành tích chưa? Sơn Khẩu đội trưởng trên đường đã phá hai cái hộ thành tháp của chúng tôi, nếu không phải để đám thuộc hạ kia của các người bị lọt vào bẫy, cái hộ thành tháp cuối cùng kia cũng chúng tôi cũng sẽ bị hắn phá, không hiểu thì phải hỏi nhiều một chút, đừng chỉ nghĩ những thứ mình thấy được như vậy.... Không biết thương thức.”

Phó Cửu mà không nói, các fan của Anh Chi Lư cũng còn không rõ là như thế nào.

Vừa nghe thấy nguyên nhân như vậy, toàn bộ đều đã hiểu.

Nơi đó có mặt không ít fan lớn tuổi, lập tức đều đứng lên.

Đôi mắt nhìn Nhất Sơn Khẩu Bồn: “Sơn Khẩu đại nhân, cậu đi đâu, chúng tôi liền đi nơi đó!”

Không nhiều lắm, lại đủ để có thể lay động nhân tâm.

Cảm nhận được một cỗ cảm động kia không chỉ có Nhất Sơn Khẩu Bồn mà còn có Ân Vô Dược

Bọn họ sở dĩ có thể kiên trì đến bây giờ.

Trừ bỏ bởi vì đó là mộng tưởng ở ngoài của bọn họ, còn có một chút chính là, những người đó còn ở đây.

Tuy rằng chỉ có một chút ánh sáng mỏng manh như vậy.

Nhưng, chỉ cần là còn có những người này ở lại, bọn họ liền có động lực tiếp tục đi tiếp!

Mà Anh Chi Lư bên này.

Những fan đó cũng đều nói: “Sẽ không trở về nữa, sẽ không tiếp tục xem những trận đấu có quan hệ với Anh Chi Lư, càng sẽ không lại tiếp tục ủng hộ các người, bởi vì, các người làm người khác thất vọng buồn lòng.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 357: Phó Cửu bệnh vực người của mình

Người đại diện kia không thể nào đoán được cục diện lại trở thành thế này, hẳn nói những lời nói kia bất quá chỉ là muốn Nhất Sơn Khẩu Bồn rõ ràng được vị trí của mình, nhưng hiện tại. .... Nhìn những người đang khiển trách ở bốn phương tám hướng kia.

Đặc biệt là phóng viên còn đứng phía đối diện dường như cũng muốn đem một màn này viết lại.

Hắn cảm thấy mồ hôi trên trán bắt đầu đổ ra ào ào, lúc này mới nói một câu mềm mỏng: “Sơn Khẩu, anh nên hiểu tôi không có cái ý tứ kia, thật sự thành tích lúc này là không được, anh đừng không việc gì đã nói muốn rời đi, hợp đồng của anh vẫn còn ở đây, như vậy đối với ai cũng đều không tốt.”

Thực rõ ràng, người đại diện là đang nói Sơn Khẩu đừng nao động, nhưng Sơn Khẩu lúc nào cũng ảm đạm lại không nhìn được nữa: “Hợp đồng kia tôi sẽ xử lý, từ nay về sau tôi không hề có bất cứ quan hệ gì với Anh Chi Lư nữa.”

Phó Cửu nghe vậy, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Nhất Sơn Khẩu Bồn: “Đội trưởng Sơn Khẩu, anh không gia nhập để mình cũng không có sao, nhà của chúng tôi cũng là làm câu lạc bộ, trong vòng một năm trong vòng đều cho Điện Cảnh vợ số tình anh của Hoa Hạ chúng tôi, ví dụ như nói tôi, cho nên anh có thể suy xét tới nơi này của tôi, đãi ngộ gì đó đều. ....”

Sơn Khẩu Bồn liếc mắt một cái nhìn thiếu niên nói còn không có nói xong, đã bị Tần Mặc xách cổ áo kéo đi rồi.

Loáng thoáng còn có thể nghe được tiếng nói đậm mật tự phụ kia: “Vô số tình anh của Điện Cảnh? Ví dụ như cậu? A, trừ người ra ở ngoài còn có ai là Hạ thị bồi dưỡng?”

“Dao Dao, Phong bảo bảo còn có Ân đại thúc, anh Mặc, anh không thể không để ý tới bọn họ.” Phó Cửu bị kéo như vậy, còn vẫn có ý đồ đá động Nhất Sơn Khẩu Bồn: “Đội trưởng Sơn Khẩu, anh cũng thấy rồi, vừa rồi xuất chiến tuyển thủ cũng có Hạ gia quân của chúng tôi, tôi ở nơi này lúc nào cũng hoan nghênh anh.”

Nhất Sơn Khẩu Bồn: .... Đây. .... Cảm giác thiếu niên không phải tìm người gia nhập mà giống đẩy mạnh tiêu thụ sản phẩm hơn. ....

Tần Mặc thế nhưng tùy ý để cho Phó Cửu nói, sau khi nghe xong, thẳng thừng đánh gãy nó: “Hai người tự học thành tài, một người chơi cấp tro cốt, trước khi thi đấu một ngày mới gia nhập Hạ thị, từng bồi dưỡng qua?”

Phó Cửu cảm thấy đại thần chính là hủy đi hậu đài của cô, một chút đều không muốn phối hợp với cô, như vậy rất không tốt.

Vì thế, câu môi cười: “Có thể tính chỉ có một mình em cũng có thể đấu với vô số người.”

“Phó Tiểu Cửu.” Tần Mặc buông tay ra, dừng bước.

Phó Cửu cuối cùng cũng đem cổ áo của mình cứu vớt được, sau đó ở kia sửa sang qua sửa sang lại, cũng không có ngẩng đầu lên: “Anh Mặc, đây là nick name mới anh đặt cho em sao?”

Nghe đến đó, Tần Mặc quay đầu lại, tay trái đưa ra, nhẹ nhàng vỗ vỗ mặt của thiếu niên: “Thật sự nếu cậu không cảm ngại, tôi sẽ thân thiết đối với cậu thêm chút nữa.”

Lại uy hiếp cô, Phó Cửu cảm thấy cuộc sống thế này không có biện pháp qua được, vừa muốn sát lại gần trên chọc.

Lại chống cự không được câu nói tiếp theo của Tần Mặc: “Đôi mắt vẫn là có chút hồng, thuốc nhỏ mắt đâu?”

“Trong túi.” Phó Cửu nói xong, liền cảm thấy chính mình quá ngoan.

Đại khái là bởi vì..... Quá ít được người khác chăm sóc, sau khi ngẫu nhiên ném được tư vị như thế liền có thể an tĩnh lại.....

Ân Vô Dược đứng ở bên cạnh hai tròng mắt cũng không có di chuyển.

Sau khi phát hiện Ân đại thúc đang nhìn mình, Phó Cửu quay đầu đi tới, dương môi cười.

Ân Vô Dược dừng một chút, cũng cười theo.

Nguyên nhân tiểu đội trưởng lần này ra mặt, nguyên nhân rất lớn là vì Nhất Sơn Khẩu Bồn rất giống hán trước kia đi.

Không nhớ rõ là ai nói một câu như vậy, nếu bị thương, không cần từ bỏ, hãy để cho những vết thương đó trở thành một bộ áo giáp có thể chiến đấu

Bởi vì một ngày nào đó, người sẽ gặp được người quý trọng người.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 358: Tình yêu ~~

Không phải không hâm mộ

Chỉ là hán biết,hán không ở vị trí kia

Sơn Khẩu Bồn một mình đứng xa nhìn Đế Minh chiến đội dùng chung một phương thức,con người lóe sáng,hướng về phía Anh Chi Lư bước tới

Phóng Viên ở đằng kia giờ camera lên quay lại màn này

Chỉ sợ Anh Chi Lư lần này mặt mũi cũng không còn

Cùng với ảnh chụp bị tung lên mạng trước đó.

Làm cho không ít chiến đội từ các nước đến vây xem

Tuy chỉ ở Đông Kinh hoạt động không có tiến xa ra nước ngoài nhưng bọn họ ai cũng biết rõ thực lực của Đế Minh mạnh bao nhiêu

“Năng lực đúng là không tệ,nhưng như thế vẫn còn thua xa Trương Nam!”

Đây là lời nhận xét của một tuyển thủ điện cạnh

Còn Trương Nam bên này không có ai nói gì

Nhưng cũng có người âm thầm tỏ vẻ tán đồng

Hai ngày hôm sau

Trên mạng lại xuất hiện một đoạn video

Là Trương Nam cùng với Anh Chi Lư đối kháng

Cùng là 5V5 đánh nhau rất kịch liệt.Bên Trương Nam mới chỉ có hai người chết,nhưng phía Anh Chi Lư thì tận 13 người.

Số liệu như thế nói lên rằng Trương Nam là một chiến đội mạnh đến thế nào

Nếu so sánh với Đế Minh chiến đội,thì đúng là có hơi chênh lệch một chút

“Đúng là có sự đối lập,đúng là Đế Minh kém hơn một chút,Tiêu Đại giết bảy người đã thương mười người mà Tần Thần thì giết ba người đã thương mười người,xem ra Tần Mặc cũng bình thường mà thôi,cũng không thể tính là quá giỏi a!”

“Xem ra năm nay ngôi vị quán quân lại thuộc về Trương Nam!”

“Tình hình trước mắt thì chắc là vậy!”

Trên mạng hiện giờ người người đều dựa vào số liệu mà tiên đoán, nhưng họ vẫn quên một chuyện.....

Thời điểm Đế Minh Chiến đội đối kháng với Anh Chi Lưu thì Hắc Đào Z cũng chưa lên sân khấu, có nghĩa là thực lực của đối phương vẫn còn nhiều

Đến lúc Trương Nam đấu với Anh Chi Lưu thì Sơn Khẩu Bồn cũng đã rời khỏi đội, tuy rằng có chút tổn thất nhưng Anh Chi Lưu cũng không ảnh hưởng nhiều

Cho nên, chiến thắng rốt cuộc thuộc về ai thì cũng chưa thể quyết định được.

Còn Tiết Dao Dao thì luôn tin tưởng thiếu niên tóc bạc ngồi phía trước mình

Vào lúc máy bay cất cánh

Bầu trời Đông Kinh bị bỏ lại phía sau

Vinh dự mà trở về

Đây là điều mà Tiết Dao Dao luôn ước ao

Phó Cửu lúc giờ vẫn yên vị ngồi cạnh Tần Mặc, không hề biết rằng ánh mắt của anh đã ôn hòa đi rất nhiều

Tuy rằng thỉnh thoảng có độc mồm độc miệng một chút, nhưng ít nhất cũng không trào phúng chỉ số thông minh của cô nữa

Cách hành xử này khiến cho CoCo có điểm không hiểu

CoCo nghiêng đầu nhìn về phía Tần Mặc và Phó Cửu, chợt cảm thấy thế giới này thật có nhiều điều kì lạ, nhưng vẫn nói với chính mình bọn họ rất bình thường, chắc cũng chỉ là anh em với nhau thôi

Nghĩ xong hắn liền quay đầu lại, vì sợ xem nhiều sẽ nghĩ nhiều

Lúc xem những bình luận của fan CP của hai người bọn họ trên weibo, hắn luôn cảm thấy kì lạ và có cảm giác hơi đúng đúng

Loại cảm giác này giống như là ---- vô luận đội trưởng cùng Hắc Đào Z làm gì, hắn đều cảm thấy bọn họ giống như là những người đang yêu nhau!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sừng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 359: Làn da tốt hơn con gái

Nhưng mà hai bên đều không có cảm giác gì.

Ở cạnh người có cùng sở thích, nói cái gì cũng cảm thấy rất nhẹ nhàng, cho nên cũng không cảm thấy có tình cảm gì.

Phó Cửu nhắm một mắt, muốn tránh đi đau đớn.

Tần Mặc không chút để ý xoay mặt thiếu niên qua: “Đừng trốn.”

Lúc này Phó Cửu cảm thấy là đôi mắt của nàng bị viêm, đã tốt hơn lần trước.

Trên thực tế, mắt trái đã bớt đỏ, chỉ là khóe mắt có chút ngứa. Nếu không phải thuốc nhỏ mắt nhỏ vào, thì không cảm thấy vẫn còn bị viêm.

Sau khi nhỏ thuốc, Phó Cửu trông rất tốt.

Rốt cuộc ngoại hình cùng màu tóc đều ở đó.

Lâm Phong ngoái đầu lại nhìn thoáng qua, lúc sau vuốt cằm nói: “Các người có phát hiện làn da của Tiểu Hắc Đào đặc biệt tốt hay không? Không giống chúng ta, nhìn gần rất mềm.”

Nói xong, Lâm Phong liền vươn tay muốn chọc má Phó Cửu một chút.

Kết quả đầu ngón tay hần còn chưa đọng tới thiếu niên, đã bị một ánh mắt nhìn tại chỗ.

Ánh mắt kia —— có cảm giác rất áp bức.

Lâm Phong cứng người, hần đầu có treu chọc đến đội trưởng. Đội trưởng vì sao lại dùng ánh mắt như vậy nhìn hần?

Vẫn là chỉ số thông minh Vân Hồ tương đối cao, vươn tay tóm Lâm Phong trở về: “Người có muốn uống Coca không?”

“Uống. “Lâm phong một bên uống Coca. Nhưng đôi mắt còn đang xem Phó Cửu đang nhắm hai mắt.” Vẫn là quá mềm, so con gái còn mềm hơn. “

Tiết Dao Dao vừa nghe những lời này, đột nhiên ngẩng đầu lên.

Phó Cửu lại nhắm hai mắt, cười tà một tiếng: “Yên tâm, Lâm đại ca, người cũng là một bông hoa của đội, cũng rất non a.”

Kéo dài từ A, chọc cho toàn bộ chiến đội đều nở nụ cười.

“Đúng vậy, Lâm Phong, người còn nói Tiểu Hắc Đào. Người nhìn lại chính mình đi, diện mạo đẹp trai. Lại còn có người viết thư tình cho người? Mau lấy ra đây xem một chút.”

“Lăn! Cái kia bị mù mắt, lão tử nhìn qua có chỗ nào giống con gái, đầu má!”

Phó Cửu ở bên cạnh chen vào nói: “Nơi nào cũng giống. “

Lâm Phong: “..... Đội trưởng, người quản Tiểu Hắc Đào!”

Tần Mặc nhìn hần một cái, tiếng nói nhàn nhạt: “Mặc kệ. “

Lâm Phong tròn tròn mắt.

Phó Cửu cười thực vui vẻ.

Lâm Phong quyết đoán xoay đầu, PK thực tế hần không thắng. Đành về tìm sự trợ giúp bên ngoài.

Phó Cửu ban đầu thật sự rất ngoan, bị Lâm Phong khiêu khích như vậy, ít nhiều có chút tinh thần, muốn mở mắt ra lại đáp trả một chút.

Thấy bên cạnh có động tĩnh, Tần Mặc quay đầu sang, duỗi tay ấn mũi thiếu niên, tiếng nói trầm thấp dễ nghe: “Lại muốn nghịch ngợm, hả?”

Phó Cửu ngả người ra sau, khoe miệng cong lên, tỏ vẻ ta rất ngoan.

Tiết Dao Dao ở bên cạnh nhìn nàng thờ dài nhẹ nhõm một hơi. Nàng thật sự sợ đề tài vừa rồi lại tiếp tục.

Làn da Cửu gia thật sự rất tốt.

May mắn trong trường học, nam sinh như vậy không thiếu.

Hiện tại, công cũng rất nhiều, rất nhiều nam sinh cũng bắt đầu bôi mỹ phẩm dưỡng da.

Chẳng qua không có đẹp trai giống như Cửu gia.

Một số lại rất nữ tính.

Cửu gia rất đẹp trai, đặc biệt là khi Cửu gia đánh nhau cùng người khác. Tần nhẫn như vậy, còn có thể giảm bớt ít nhiều hoài nghi của người khác đối với Cửu gia.

Nhưng có thể duy trì trong bao lâu?

Sau khi trở lại Giang thành, bọn họ liền tham gia vào cuộc thi quốc gia.

Có nghĩa là đi đến các thành phố khác để tham gia vào cuộc thi khu vực ở ba tỉnh Đông Bắc.

Đến lúc đó không thể tránh phải ở cùng với những người khác.

Những người khác còn tốt, nếu cùng Tần thần. ....

Nếu Tần thần biết sự thật kia, có thể chịu đựng được sao?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 360: Sân bay phát đường

Lại lần nữa trở lại Giang thành.

Phó Cửu mới vừa tỉnh ngủ, mái tóc bạc bị xù, tay trái vô ý thức xoa khóe mắt, trên vai còn đeo một cặp sách màu đen.

Một bộ dạng lười biếng giống như trẻ con của thiếu niên, vừa ra liền rước lấy không ít tiếng hoan hô.

“Ồ nơi đó!”

“Ngọa tào, thật là Đại Hắc Đào của ta! Xem ra tin tức không có sai!”

“Ta muốn chụp ảnh, muốn chụp ảnh, nhanh chóng, nhanh chóng a!”

“Tần thần đâu? Ta muốn chụp Tần thần!”

“Ta chụp cả hai người bọn họ!”

Khác với lúc Đế Minh chiến đội đi thi đấu.

Lúc này hình như có người nghe được tin tức bên trong, nói rằng bọn họ về nước.

Không ít fan từ buổi sáng đã bắt đầu đợi ở sân bay.

Dù sao từ Tokyo bay về có đến 3 chuyến, không biết phải chờ đến khi nào.

Rốt cuộc trời không phụ lòng người!

Phó Cửu vừa ra tới, đôi mắt các nàng liền sáng, chưa kể đến hàng chục người đứng xếp hàng đằng sau, cảm giác là gì.

Các em gái rất hưng phấn, trong nháy mắt liền có một người vọt lại đây.

Phó Cửu dừng một chút, quay đầu nhìn Tần Mặc, này..... Tình huống này như thế nào?

Chính là phản ứng chậm một nhịp như vậy vừa tỉnh ngủ, mới có thể làm người ta máu huyết sôi trào.

“Có chuyện liền nhìn đại thần, ánh mắt này ta cho điểm tuyệt đối! “

“Hắc Đào nhà ta có phải ngốc hay không. Nhìn như ngốc ngốc vậy, ha ha ha.”

“Các ngươi biết cái gì, thụ đều là cái dạng này.”

Nghe được có người ở thảo luận về mình, lại là thảo luận như thế. Phó Cửu nâng môi, bước một bước dài, đi tới phía mấy em gái kia, đã treo chọc lại còn hấp dẫn: “Thụ? Ai?”

Quá trâu bò!

Ngừ khí kia, quả thực không ai có!

“Hừ, ngoan, yên tĩnh một chút, sẽ ảnh hưởng đến người khác. Nói cho các người chuyện này, thừa dịp Đại thần không ở đây, các ngươi nói thụ là đại thần, ta sẽ phát đường cho các ngươi.” Phó Cửu vừa nói vừa nhìn thoáng qua phía sau, khóe miệng vẫn đang cười.

Từ trước đến nay, mấy em gái kia thật sự là chưa từng nhìn thiếu niên ở khoảng cách gần như vậy. Trước kia đều nhìn ở trên mạng, rất nhiều ảnh chụp, nhưng là từ video trò chơi, nhiều nhất chính là hình ảnh trò chơi. Hắc Đào Z ngoài đời thật là đẹp trai rất ôn nhu!

Luôn có một cảm giác phải làm sao bây giờ?

Tim đập loạn nhịp!

Nhưng bảo các nàng nói đại thần là thụ..... Các nàng thật sự làm không được.

Ở thời điểm các em gái bối rối không biết nên làm thế nào, Tần Mặc cũng đã đi tới. Không nói hai lời kéo thiếu niên này đi, kéo Phó Cửu giống như là kéo bao tải, sau đó nghiêng người nói với Phong Dật: “Nơi này giao cho người.”

“Yên tâm. ‘Phong Dật’ tỏ ra đã hiểu.

Nhưng mà lần này giải quyết dễ dàng hơn, là bởi vì hành động vừa rồi của thiếu niên.

Rất rõ ràng, hiện tại các em gái còn đang say “năng”.....

Nhóm bà di ở sân bay nhìn đến cảnh tượng này còn tưởng rằng là fan đón tiếp minh tinh.

Nhưng mà đáng giá khen ngợi chính là, các fan đó cũng không giống như tưởng tượng của các nàng. Hoặc là rất ồn ào, hoặc là kích động muốn chết đi sống lại. Làm cho người khác bức mình, còn điều động bảo vệ tới duy trì an toàn.

Ân, không tồi.

Nhóm bà di nhìn thấy Phó Cửu rõ ràng, nhìn thoáng qua phía thiếu niên.

Thậm chí nếu không có việc gì làm, có thể về nhà tìm kiếm, nhìn xem thiếu niên diễn phim truyền hình nào.

Đây thật là hiểu lầm rất hay.

Nếu giống Tiết Dao Dao là một cô gái bình thường như vậy, căn bản sẽ không tưởng tượng đến trường hợp như vậy.

Đại khái là bị lời nói của Phó Cửu ảnh hưởng, những em gái kia đều không có lộn xộn, chỉ cùng hô lên một câu: “Mọi người, hãy cố lên!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 361: Hãy cố lên

Động tĩnh đều nhịp như vậy khiến người trong sân bay nhìn không được quay đầu nhìn lại đây.

Bởi vì đều là vài nữ sinh có tố chất mang theo ánh mắt kiên định tuổi thanh xuân cũng không làm người cảm thấy ảm ỉ, ngược lại muốn dùng chân để nhìn xem đã xảy ra chuyện gì.

Thậm chí trong đám fan kia còn có người mỉm cười với Tiết Dao Dao, lắc lắc tấm bảng khắc một chữ “Dao”.

Tiết Dao Dao dừng lại, thì ra đây là tư vị được người khen ngợi.

Cô bị người ta nói béo, nói nghèo, nói cổ quái trong thời gian quá dài.

Mặc dù có mộng tưởng, hàng xóm láng giềng cũng chỉ cười nhạo.

Cứ nghĩ rằng vẫn sẽ luôn yên lặng trong bóng đêm như vậy.

Hiện tại... Tiết Dao Dao ngẩng đầu nhìn bóng lưng cao lớn đi ở phía trước cô kia.

Ánh sáng, chính nghĩa đã bắt đầu tới rồi ư?

Đương nhiên sẽ có người chụp ảnh Phó Cửu cùng Tần Mặc, đặc biệt là hai người đi chung đường, chung chỗ. Trong đó một người còn kéo cổ áo sau của người kia.

Weibo lại hỗn loạn thêm lần nữa.

“Đại thần định đem Đại Hắc Đào đóng gói mang về nhà sao?”

“Thật hâm mộ các em gái ở hiện trường! Một màn này quá ngọt ngào!”

“Gửi tới những người đi ngang qua hiện trường, tôi chỉ muốn nói một câu rằng Đại Hắc Đào ở ngoài rất đẹp trai, sau này không được nói Đại Hắc Đào là thụ nữa! Thật công! Tôi gục ngã mất rồi, mau tới bơm máu cho tôi!”

Chính là vì như vậy mà làm thế nào cũng không áp chế được độ nổi tiếng.

Những ngôn luận nói rằng chiến đội Đế Minh không tốt trước kia mới có thể bị lấn át, giảm dần xuống.

Đại diện Phong làm trong ngành này biết rõ thời gian nào, nên phóng tin tức gì.

Một số kẻ không hiểu chiến cuộc sẽ dễ dàng đánh giá người ta, chỉ sợ lúc này chiến đội Đế Minh của bọn họ không có duyên với vị trí một trong bốn đội mạnh nhất cả nước, cũng không thích hợp để một chiến đội vừa mới đắc thắng nghe mấy lời phê bình không thực tế đó.

Đúng thật là Đế Minh còn tồn tại rất rất nhiều vấn đề.

Ví dụ như đội viên mới gia nhập vẫn chưa hòa nhập, lại ví dụ như khi lên sân thi đấu thực tế, năng lực ứng biến của một vài người chưa hoàn thiện được.

Nhưng đối với Phong Dật, tất cả đều không thành vấn đề.

Một người trưởng thành từ trong đội ngũ quân đội, khó nhất cũng như đáng quý nhất chính là bảo trì lòng dạ lúc ban đầu.

Hơn nữa Phong Dật tin tưởng, Đế Minh chỉ cần có Tần Mặc thì tuyệt đối sẽ không thua.

Huống chi bây giờ bọn họ còn có Hắc Đào Z...

Tại sân bay có xe chuyên dụng của công ty đang đợi.

Sau khi toàn bộ đội viên lên xe, phóng viên mới đuổi tới.

“Rốt cuộc chuyện này là như thế nào?” Lâm Phong cảm thấy dường như có hơi thở không yên ổn tồn tại bên trong xe.

COCO đang cúi đầu trả lời tin nhắn nghe vậy liền nhấn mở Weibo lên: “Tôi đoán rất có thể là vì đồng ngôn luận này.”

Lâm Phong nhìn thoáng qua, sau đó nhướn mày: “Mọi người đều đang nói chúng ta kém hơn Trương Nam sao?”

“Ừm, có lẽ là bởi vì chiến tích lần này.”

Lúc COCO nói xong câu này, toàn bộ người trên xe đều thấy được số liệu bên phía Trương Nam.

Không khí bên trong chợt yên lặng đi.

Phó Cửu dựa người ra sau, nhìn về phía Tần Mặc.

Trên mặt đại thần không có một tia gợn sóng, tựa như những việc này đối với anh đều không có chút ảnh hưởng gì.

Phó Cửu cười: “Yên tâm, nếu bàn về giá trị sắc đẹp, đối phương khẳng định thua. Còn kỹ thuật... Trong cuộc chiến ở Đông Kinh, đại thần chỉ phát huy 70% lực công kích, phần số liệu kia cũng không thể làm giá trị tham khảo.”

“70%?” Ân Vô Dục ghé đầu lại gần, thật là có chút không thể tin được. Dù sao không phải ai cũng có thể tùy tiện tiện làm ra mười lần trợ công, vì có gì tiểu đội trưởng lại nói như vậy?

Đám người Lâm Phong cũng muốn biết lấy số liệu này từ đâu ra. Ngoại trừ Văn Hổ, toàn bộ đều ngẩng đầu lên...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 362: Về sau sẽ không giống nhau

Phó Cửu dựa người vào ghế, tiếng nói rất nhạt: “Tôi và đại thần đã cùng nhau đánh phỏ bản vài lần. Từ trước đến nay anh Mặc đều đánh công kích, trợ công gì đó chỉ là thuận tay. Tôi nghĩ lúc này anh ấy vì phối hợp với mọi người nên mới luôn ở sau trợ công. Đội sau này tôi ra sân là có thể thay đổi chiến lược.”

Là như thế này sao?

Các đội viên trong chiến đội Đế Minh đều nghiêng mắt nhìn, đội trưởng không phản bác cũng đại biểu cho toàn bộ suy đoán của Tiểu Hắc Đào rất đúng.

Nhưng thật ra Phó Cửu cảm thấy có chút kỳ quái, mày đẹp hơi nhíu: “Các cậu và đại thần đã tổ đội hai năm mà không biết đại thần phụ trách đánh công kích ư?”

Lâm Phong và COCO nhìn thoáng qua nhau, sắc mặt kia không thể nói tới.

Vân Hồ đã mở miệng trước: “Bởi vì yêu cầu của chiến đội cho nên mấy năm nay đội trưởng vẫn luôn đánh trợ công.”

Nói cách khác, trước nay đại thần chưa từng phát huy kỹ năng anh ấy am hiểu nhất.

Đơn giản chỉ là yêu cầu của chiến đội...

Sau khi nghe được đáp án này, không chỉ Phó Cửu ngừng lại, thậm chí cả biểu tình của những người khác cũng đều thay đổi.

“Trước nay cậu đều không nói với tôi.” Lâm Phong nhìn về phía Vân Hồ, hai mắt lay động.

Ngược lại Vân Hồ vẫn trầm ổn như cũ: “Cũng do gần đây tôi nhìn thấy đoạn video ngắn về trận đánh ở vùng ngoại thành của đội trưởng và Tiểu Hắc Đào mới phát hiện, thì ra đội trưởng đánh công kích lợi hại hơn.”

Lâm Phong còn muốn nói thêm gì đó, nhưng lúc này mở miệng lại cảm thấy giữa yết hầu như bị thứ gì đó ngăn chặn.

Hóa ra ở một nơi mà bọn họ không biết, đội trưởng đã hi sinh nhiều như vậy.

Tần Mặc vẫn vân đạm phong khinh*: “Có vẻ như các cậu rất cảm động?”

*Vân đạm phong khinh: chỉ tính cách không màng đến những điều gì khác, đạm (nhàn nhạt) như mây trôi, nhẹ nhàng như gió thổi.

Các thành viên của chiến đội Đế Minh đều đồng lòng, cùng nhau gật đầu.

Tần Mặc cười: “Nếu vậy thì mỗi người tăng thêm một giờ luyện tập tốc độ tay trên một ngày, loại sự tình cảm động này cũng không thể nói suông ngoài miệng.”

Lâm Phong, Vân Hồ, COCO, Mập Mập cùng: “...”

Quả nhiên không thể cảm động vì đội trưởng!

Bản tính của thương nhân, nhà tư bản vạn ác!

“Khoan đã, ngoại trừ những người vậy xem đội trưởng và Tiểu Hắc Đào đánh ở vùng ngoại thành, hơn nữa cũng không quay video, kia cũng đại biểu cho người của chiến đội khác chưa biết sau này đội trưởng sẽ phụ trách đánh công kích, là ý tứ này đúng không?” Cuối cùng đầu óc của Lâm Phong cũng thông suốt.

Phong Dật ngồi ở trên ghế phó điều khiển, đúng lúc quay đầu lại, đuôi cáo cũng lộ ra ngoài: “Hiện tại các cậu đã biết rõ vì sao lúc tôi vừa thấy Tiểu Hắc Đào xuất hiện, hai mắt đều sáng lên, một hai đều muốn đào cậu ấy lại đây. Tốc độ tay của cậu ấy thích hợp với Tần Thần nhất, điểm này cần phải giữ kín. Chờ đến thời điểm thi đấu cả nước, những kẻ đó sẽ biết cái gọi là dự đoán của bọn họ căn bản chỉ là nói nhảm!”

Phong Thượng hiểu anh trai của cậu, ngày thường anh ấy không nói như vậy, quả nhiên hôm nay là nói sao trời...

Sau khi biết nguyên nhân này, tâm tình của các thành viên chiến đội Đế Minh đều rất phức tạp.

Ba năm nay đội trưởng vẫn luôn để cho bọn họ luyện tập tốc độ tay, có lẽ cũng là vì điều này.

Muốn tìm một người phối hợp cùng nhau đánh với anh.

Nhưng bọn họ vẫn không nghĩ sâu xa như vậy.

Cho đến khi thiếu niên kia xuất hiện.

Trách không được đội trưởng sẽ biến hóa nhiều như vậy.

Cuối cùng mọi người cũng giải trừ nghi hoặc trong lòng.

Vừa rồi bọn họ luôn muốn hỏi, thói ở sạch của đội trưởng đâu mất rồi?

Sau khi gặp được Tiểu Hắc Đào, tất cả mọi thứ đều tốt.

Anh sẽ không bao giờ chạm vào thuốc nhỏ mắt, càng đừng nhắc tới việc nhỏ thuốc cho người khác.

Nếu là trước kia, bọn họ căn bản không dám tưởng tượng đến loại sự tình này.

Nhưng bây giờ... Động tác của đội trưởng ôn nhã tự nhiên như vậy, bọn họ thật sự có một loại cảm giác thán phục*.

*Thác loạn: Lộn xộn, không ngay ngắn, không theo đúng trật tự của nó.

Nhưng mà hôm nay theo như lời của đại diện Phong, bọn họ đã hiểu rõ tất cả.

Nhân tài đặc thù, đương nhiên phải đối đãi đặc thù...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 363: Chương 364

Làm chuyện

Vốn dĩ chuyện này, đến đây liền dừng lại.

Sau khi COCO do dự cả buổi, mới nói rất nhỏ với Tần Mặc: “Người chiến đội Tập Lị bên kia vẫn luôn giúp chúng ta nói chuyện, đội trưởng, sự kiện lần trước, anh cũng đừng tức giận làm gì...”

Tần Mặc không có trả lời, chỉ là nhìn hần.

Ở cái liếc mắt kia, lại làm COCO hiểu rõ, ở vấn đề này, sợ là không thể hòa giải rồi.

Chiến đội Tập Lị bên kia còn đang suy nghĩ muốn hẹn người chiến đội Đế Minh cùng nhau ăn một bữa cơm, nói là muốn cho bọn họ đón gió tẩy trần.

Dù sao cũng là thắng Anh Chi Lưu, cũng coi như là cho các cô ra oai.

Người chiến đội Tập Lị liên hệ đầu tiên là COCO, dù sao đều quen biết lẫn nhau.

Chỉ là không nghĩ tới, vậy mà Coco lại trả lời cho các cô một câu: “Hắn là không thuận tiện cho lắm”

Tiểu cô nương kia vui mừng: “Này có cái gì không thuận lợi, có phải cảm thấy làm nữ sinh mời ăn cơm rất mất mặt?”

COCO không có trả lời lại.

Tiểu cô nương lại gửi WeChat: “Như vậy đi, nếu không các anh mời, coi như cảm ơn chúng tôi ở trên weibo ủng hộ các anh, thế nào?”

Ủng hộ bọn họ, thì bọn họ phải mời ăn cơm sao?

COCO cũng không nói gì, hơn nữa lại rõ ràng thái độ của đội trưởng rồi, sự kiện lần trước kia thật là không nên hoà giải.

“Em thay anh cảm ơn chị Lưu Li, có điều thật sự không thể cùng nhau ăn cơm, dù sao thời điểm ở Đông Kinh... Chờ quyết định thời gian đi, về sau mọi người gặp lại.”

Tiểu cô nương kia nghe những lời này liền không vui.

“COCO, chúng em là thích các anh, muốn mời các anh, các anh một đám nam nhân, đây là không cho chúng em mặt mũi?”

COCO cảm thấy không có biện pháp nữa liền trực tiếp đóng WeChat.

Ai biết việc này lại chưa xong, tiểu cô nương kia cực kỳ tức: “Người không vui lòng được đón tiếp, nói là dù sao thời điểm ở Đông Kinh như vậy...”

“Tôi đoán chừng là bởi vì thiếu gia Phó gia kia.”

“Tôi cảm thấy cũng đúng, cậu nói xem hần ta nhỏ nhen như thế, một chút việc như vậy mà còn chưa bỏ qua cho chúng ta.”

“Trước kia ở trên weibo, hần có một fan ở chỗ Tần thần nói rằng hần đừng có luôn làm ra vẻ quen biết với Tần thần nữa, tôi cảm thấy người ta nói khá đúng nha, người này thật là ghê tởm.”

“Nếu không phải bởi vì hần là người của chiến đội Đế Minh, tôi đã sớm tìm người xử hần, đồ chơi gì mà.”

“Người Đế Minh cũng thật là, chúng ta thích bọn họ như vậy, bọn họ còn như vậy.”

Lúc này, Luru Li đã đi tới, nhìn các cô, nhẹ nhàng nói: “Chuyện này cùng người Đế Minh không có quan hệ, trước kia chúng ta cùng Đế Minh quan hệ là dạng gì, hiện tại lại là dạng gì? Rất rõ ràng là nhiều nguyên nhân bên ngoài.”

“Đội trưởng, chẳng lẽ chị không có biện pháp sao? Hiện tại công ty Hạ gia tuy rằng hiệu quả và lợi ích không tồi, nhưng lại không tồi, cũng chẳng so được với đám “hồng tam đại” ở Giang Thành đâu mà.” Có người bắt đầu nhin không nổi, nói. (Hồng tam đại: đời cháu của các cán bộ khai quốc)

Luru Li cười cười, cũng không có nói nữa, chính là con người trầm xuống lại biểu thị cô kế tiếp làm chuyện không có ý tốt đẹp gì.

“Được, cần gì phải nhờ đám hồng tam đại ra tay chứ, một ít người thích thao tác Hắc Đào Z, cũng sẽ không thích con người hần, làm việc luôn không đề đường lui, chơi game online mà mới một chút bình luận như vậy cũng chịu không nổi, vậy còn chơi game online làm gì nữa? Ai nấy đều chẳng phải là như vậy đó sao, bị ám hại thì rằng mà chịu đi chứ, hần còn không nhin, các cô chờ xem đi, sớm hay muộn sẽ bị phản công.”

Kỳ thật thời điểm Luru Li nói những lời này, trong lòng rất rõ ràng.

Có một ít người thích cái mẽ ngoài.

Cái sở thích ấy, cho một đòn là nát ngay...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 364: Ngủ cái mao cầu

“Chúng ta không làm chút gì đó sao? “Em gái kia vẫn không phục.

Luru Li không để ý lắm nói: “Nếu các cô thật sự tức giận thì tạo vài nick nhỏ vào weibo của Hắc Đào Z tìm bằng chứng gây khó khăn cho người nọ đi. Những kẻ tiểu nhân khẳng định sẽ không phục biện pháp xử lý antifa lần trước của cậu ta. Các cô cứ nói như vừa rồi, chắc chắn sẽ có người đáp lại các cô.”

“Như thế có khả năng sao?”

Luru Li cười: “Một số trẻ con đều nghĩ chỉ cần là cô thích người đó thì người đó phải thích cô, một khi đã bị quản lý thì chắc chắn trong lòng sẽ có oán niệm, bọn họ sẽ bất chấp không quan tâm bản chất sự việc là như thế nào, chắc chắn hiện tại vẫn không hết ỷ khuất, đây là cơ hội để các cô hết giận.”

“Vậy bên phía Đế Minh thì sao? Đội trưởng, chúng ta đều không muốn như vậy, không thể hiểu được tại sao lại bị người chán ghét a! Gần đây, tên Hắc Đào Z kia đã biến thành cái dạng này, thật là... Không biết nên nói thế nào nữa.”

Luru Li vừa thu điện thoại lại, tóc dài phiêu dật: “Yên tâm, không thông qua COCO được thì còn có những chiêu khác, chỉ cần hiểu lắm được giải trừ thì sẽ không có việc gì, các cô chỉ cần đi gặp người đó là được.”

Người của chiến đội Tập Lị vừa nghe câu này trong nháy mắt liền lên tinh thần.

Đăng ký ba bốn tài khoản nhỏ liền online tìm kiếm weibo của Phó Cửu.

Đầu tiên là đăng một bình luận viết lên.

“Luôn lăng xê như vậy thật là không được tốt, tôi thật sự là rất thích Hắc Đào Z, hy vọng đại Hắc Đào có thể tập trung mọi tinh lực để nâng cao tốc độ tay tốt lên, chứ không nên luôn đi theo Tần thần, đây là ý kiến của cá nhân, có thể không quan tâm, cổ lên.”

Mười phút sau khi bình luận được đăng lên, đã bị quản lý xóa bình luận xử lý..

Xóa một cái bình luận như vậy càng không được.

Những người này còn lấy cớ.

“Quản lý anh đang ở đây tôi liền hỏi anh một chút vì sao lại xóa bình luận của tôi?”

Nguyên bản chuyện này không ai để ý tới.

Nhưng bởi vì một câu như vậy, đã chôn xuống một hạt giống làm tai ngoại họa ngầm để hãm hại Hắc Đào Z sau này.

Lúc này, Phó Cửu vừa về đến nhà, tiểu quân gia Trần Hiểu Đông liền chạy lại.

“Thiếu gia!”

Bởi vì biểu tình của tiểu quân gia quá nghiêm túc, một tay của Phó Cửu đang xách theo cặp sách, nhướn mày: “Như thế nào?”

“Cậu cùng Tàn thần các cậu. .... Các cậu. ....” Trần Hiểu Đông cảm thấy loại chuyện này thật khó mở miệng, thời điểm hắn đang xem Weibo, hình ảnh giường chiếu được đăng lên kia rất là rõ ràng: “Các cậu sẽ không thật sự làm đi?”

Phó Cửu duỗi tay, bộp một tiếng đánh lên trán của hắn: “Không cần suy nghĩ tùy tiện những chuyện này, ngu cái đầu cậu, chúng tôi là đi thi đấu.” Nói xong, cô ném người mình vào trên sofa, nhìn quanh bốn phía: “Mẹ của tôi đâu?”

Trần Hiểu Đông che lại cái trán của mình, thở phào nhẹ nhõm một hơi: “Phu nhân biết cậu hôm nay về tới, đang đi nhanh về, cậu không biết gần đây phu nhân có bao nhiêu bận rộn đâu, thật nhiều người đến phải tìm nhà của chúng ta hùn vốn, nói là cảm thấy Hạ thị rất có tiền đồ.”

Phó Cửu nghe Trần Hiểu Đông nói xong, động tác dừng lại một chút, mới cười khẽ hỏi: “Bên Phó Trung Nghĩa thế nào, có động tĩnh gì không?”

“Thiếu gia, đang tốt đẹp cậu nhắc tới người kia làm gì. “Trần Hiểu Đông một bộ dáng ghê tởm nói.

Phó Cửu bưng chén trà lên uống một ngụm: “Không có gì, chỉ là hỏi một chút. “

Hiện tại Hạ thị phát triển tốt như vậy, đối phương không có khả năng không có động tác gì, cô không tin người cha đề tiện đòi bại kia của cô đối với bọn họ còn có cảm tình.

Mặc dù là Phó Trung Nghĩa không có động tác gì, cái tiểu tam kia cũng sẽ không chịu để yên.

Trần Hiểu Đông thế nhưng lại không thêm đề ý: “Ai biết bọn họ, vài ngày này bọn họ đều không có động tĩnh gì.”

Không có động tĩnh?

Phó Cửu nhíu mày một chút, này không giống phong cách của tiểu tam kia.

Nếu không phải ghen đến hư thì chắc chắn là đang nghĩ ám chiêu gì. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 365: Tàn thần điện thoại

“Thiếu gia, cậu đang suy nghĩ cái gì vậy?” Trần Hiểu Đông nghiêng đầu hỏi.

Phó Cửu đứng lên, thuận tay đem kéo quai cặp lên: “Không có gì, tôi lên lầu nghỉ ngơi.”

Trần Hiểu Đông không hiểu được, từ sau khi xuất viện vì sao thiếu gia lại trở nên thần thần bí bí như vậy, giống như rất thích ngậm ngốc ở trong phòng, chẳng lẽ lại là đi chơi game?

Nhưng lần này Trần Hiểu Đông đoán sai rồi, sau khi Phó Cửu vào phòng cũng không có chơi game mà là trực tiếp mở ra laptop của mình.

Ngón tay thon dài đặt ở mặt trên khởi động màn hình.

Đó là một cái laptop màu đen tự chế tạo có chữ Z.

Từ sau khi gia nhập chiến đội Đế Minh, cô không còn làm những động tác như vậy.

Bởi vì có đại thần đứng nhìn bên cạnh nên không thích hợp công kích những trang web này nọ.

Mỗi một hacker đều có một thủ pháp đặc biệt của riêng mình.

Hiện tại đại thần còn chưa phát hiện ra cô là Z, là bởi vì “sự kiện về Trương chủ nhiệm kia” cô đã thay đổi một chút thủ pháp

Nhưng nếu làm nhiều lần, cô không xác định đại thần có thể phát hiện ra hay không.

Dù sao năm đó cô cũng từng vì trở tay không kịp mà bị đại thần bắt lại, hơn nữa người nọ còn thực xác định nói cô là nữ.

Loại chuyện bị người khác vạch trần thân phận này là lần đầu tiên cô gặp phải.

Hơn nữa đại thân so với tương tượng của cô còn rõ ràng về phong cách làm việc của Z hơn là bản thân cô.

Không hại người vô tội.

Không hãm hại kẻ yếu

Đây mà chuyện mà trước giờ cô tự nói với bản thân mình.

Trên thế giới này có quá nhiều chân tướng bất đắc dĩ che dấu bởi tiền tài cùng phía dưới của dư luận.

Một số việc nếu chỉ cần dựa vào cảnh sát cũng không thể nào xử lý hoàn mỹ được.

Còn có một số người.....Bị chà đạp, ở dưới nơi thấp hèn, ủy khuất mà không thể nào nói được.

Phó Cửu nâng mắt lên, nhìn về phía bầu trời bên ngoài đang dần hòa vào đêm đen.

Chờ đến khi giải quyết xong việc của Phó gia, cô liền sẽ trở lại Lầu Năm Góc.

Bởi vì cô rõ hơn so với bất cứ ai là cho dù thích an nhàn thì vẫn có một số việc, phải chính cô đi làm thì mới có thể giữ gìn tốt cái an nhàn này.

Liền ví dụ như Phó gia hiện tại.

Phó Cửu nhìn những cái tư liệu mà cô hack được, khoe miệng cong lên một chút, ánh mắt mang theo tia đắc ý nhàn nhạt.

Cô hiểu rõ tiểu tam kia chắc chắn sẽ không an phận.

Quả nhiên, đầu tiên là đánh chủ ý lên đám cô đồng kia.

Ngầm muốn những cô đồng có cô phản buộc mẹ cô đem cô phản trả lại?

Phó Cửu câu môi mỉm cười, biết biệt thự không đụng đến được, lại muốn tên con trai kia của bà ta lên làm tổng giám đốc?

Tuy rằng cô không để ý cái danh hiệu thiếu gia Phó gia kia.

Nhưng cái tiểu tam kia có lẽ đã quên mất, cái công ty kia rốt cuộc là của ai..

“Cửu, Cửu!” Ngoài phòng truyền đến tiếng nói rất có tinh thần của Hạ Hồng Hoa.

Phó Cửu cử động ngón tay, nhanh chóng rời khỏi giao diện, đem notebook đóng lại

Thời gian vừa vặn hợp lí.

“Mẹ, làm sao vậy?”

Phó Cửu vừa chuyển ghế dựa, khuôn mặt tuấn tú liền đối diện với Hạ Hồng Hoa.

Khuôn mặt Hạ Hồng Hoa đỏ bừng, néo néo khuôn mặt của Cửu Cửu nhà mình: “Lại gầy, cơm của Đông Kinh khẳng định ăn không quen đi, lát nữa mẹ sẽ làm đồ ăn ngon cho con, được không? Đôi mắt này sao lại thế này?”

Không hổ là mẹ ruột, vừa gặp là có thể nhìn ra vấn đề ngay.

Phó Cửu nghiêng đầu đi, cầm tay của Hạ Hồng Hoa, khẽ cười nói: “Không có việc gì, chẳng qua là có chút cảm nhiễm, hai ngày này vẫn luôn xài thuốc, vài ngày nữa liền tốt.”

“Hôm nay ăn chút cơm giải nhiệt, chắc chắn là thời gian nhìn vào máy tính quá lâu, khiến cho có phản ứng.” Hạ Hồng Hoa vừa nói xong.

Trần Hiểu Đông liền phanh phanh phanh chạy lên, bộ dáng thờ hờn hờn, đầu tiên là liếc mắt nhìn Hạ Hồng Hoa một cái, sau đó mới nói với Phó Cửu: “Thiếu gia, điện thoại cậu, Tần thiếu gọi tới.....”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 366: Dạy dỗ qua điện thoại

Chương 500. Dạy dỗ qua điện thoại

Đại thần gọi tôi hả?

Sao lại không gọi vào di động của cô?

Phó Cửu nghĩ vậy, đưa tay chạm vào túi quần mới phát hiện di động đã tắt máy.

Thời điểm xuống lầu nghe điện thoại.

Trần Hiểu Đông và Hạ Hồng Hoa hai người đứng một bên trái một bên phải, vẻ mặt biểu lộ như “Tôi không cố tình nghe lén đâu, tôi chỉ là đi ngang qua thôi”, biểu hiện hết sức rõ ràng.

Phó Cửu cười, một tay rút túi quần, cầm ống nghe đang đặt ở bên cạnh lên: “Alo, anh Mạc.”

Bên phía đại thần truyền đến âm thanh như ở bên ngoài, mặc dù cách ống nghe nhưng cũng có thể nghe được tiếng nhạc không rõ ràng: “Đa dùng thuốc nhỏ mắt chưa?”

Phó Cửu giật mình, đúng thật là đã quên mất cái này.

Trên tay Tần Mạc còn kẹp điều thuốc, nguyên bản là ra ghế ngoài nói chuyện cho an tĩnh một chút, vừa nghe thấy bên kia không phản ứng, anh mới hơi nhủ vậy.

Sau lưng anh đã có một bóng người đi tới gần, trên mặt nở nụ cười: “Cậu đang gọi cho ai đấy, lại còn đi ra ngoài gọi nữa chứ?!”

Đã rất nhiều năm trôi qua, đám người bọn họ chưa từng thấy Tần Mạc chủ động gọi điện thoại cho người khác. Anh em cảm thấy mới mẻ nên muốn hỏi thăm xem người kia là ai.

Tần Mạc chỉ liếc mắt nhìn bạn một cái, xem anh ta như không tồn tại, tiếp tục nói với bên kia: “Bên cạnh cậu còn có ai?”

“Trần Hiểu Đông và mẹ của tôi.” Phó Cửu cười khẽ: “Họ đang nghe lén tôi nói chuyện điện thoại, chắc là do anh Mạc gọi tới nên cảm thấy lạ.”

Trần Hiểu Đông và Hạ Hồng Hoa lập tức cứng đờ, người uống nước chút nữa thì bị sặc, người không uống nước cũng kêu rên trong lòng. Cửu à, có một số việc chỉ cần mình biết là được, không cần phải nói ra đâu!

Tần Mạc ở bên kia nghe, khóe miệng hơi cong lên, tựa như mỗi lần đều như thế này, thiếu niên cũng nói chuyện rất vui vẻ: “Đưa điện thoại cho đi.”

“Để làm gì?” Phó Cửu cau mày.

Giọng nói của Tần Mạc rất nhạt: “Có việc, hỏi thăm sức khỏe.”

Phó Cửu còn tưởng là chuyện làm ăn, nghiêng người tới gần Hạ Hồng Hoa nói: “Mẹ, đến đây đi, nghe lén lâu như vậy, anh Mạc muốn hỏi thăm mẹ.”

Muốn nói chuyện điện thoại cùng bà?

Hạ Hồng Hoa ngẩng người ra.

Không phải từ trước tới nay bà chưa được thấy mặt của Tần thiếu ở Giang Thành.

Chỉ là những lần đó đều là cuộc họp về thương nghiệp.

Loại họp như vậy đều có sự phân chia cấp bậc.

Vòng luẩn quẩn xung quanh Tần thiếu, đừng nói là bà, ngay cả Phó Trung Nghĩa cũng không có biện pháp chen vào.

Bà còn nhớ rõ lúc ấy Phó Trung Nghĩa cầm ly rượu, bộ dáng muốn tiến lại gần bên kia.

Thật ra Hạ Hồng Hoa cũng không có ý tưởng này. Dù sao lượng cơm ăn của mình, bản thân mình là người rõ ràng nhất.

Nếu đó không phải là một vòng tròn cố định, không cần thiết phải vứt bỏ tự tôn, một hai phải chen vào nó.

Nói vậy cũng quá hèn mọn.

Nhưng mà lúc ấy Hạ Hồng Hoa vẫn bị khí thế của người thanh niên Tần Mạc này làm cho hoảng sợ.

Hạ Hồng Hoa tới từ nông thôn, bà hâm mộ nhất chính là người có văn hóa.

Nhìn lướt qua Tần Mạc, không thể nghi ngờ chính là loại nhân vật nổi tiếng mà toàn thân đều lộ ra tự phụ.

Vốn dĩ Hạ Hồng Hoa cho rằng, đời này sẽ không có liên lạc qua lại với Tần thị.

Không nghĩ tới.....

Điện thoại?

“Là dì phải không?” Tiếng nói ở đầu dây bên kia gọi cho người ta một loại cảm xúc đẹp đẽ quý giá.

Cái này khiến Hạ Hồng Hoa có chút mộng ảo trong nháy mắt, bà ho mạnh một tiếng mới lên tiếng đáp: “Ừ.”

Có lẽ Tần Mặc chưa bao giờ gọi kiểu điện thoại như vậy, suy nghĩ một hồi mới nói: “Chào dì, tuy cuộc gọi hôm nay của cháu có chút lỗi mưng, nhưng cũng vì lo lắng cho gia hòa này. Máy Phó Cửu hoạt động quá mức cho phép, tốt nhất là khi ở nhà dì hãy giám sát chặt chẽ, đừng để cậu ấy tùy tiện chơi máy tính và đi động nữa.”

Phó Cửu đứng ở kia, tay đút vào túi quần, cũng không biết đại thần và mẹ cô đang nói gì.

Mẹ cô chỉnh lại ống điện thoại, vô cùng nghiêm túc: “Được, không thành vấn đề!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 367: Giúp đại thần lái xe 1

Cái gì không thành vấn đề?

Phó Cửu nhướng mày.

Hạ Hồng Hoa đem điện thoại đặt xuống, biểu tình đặc biệt nghiêm túc nói: “Hiểu đồng, “

“Có tôi, thừa phụ nhân.” Trần Hiểu đồng thò đầu tới.

Đầu tiên là Hạ Hồng Hoa liếc mắt nhìn Phó Cửu một cái, sau đó mới nói: “Đem những sản phẩm điện tử trên người thiếu gia còn chưa thu thu lại, hai ngày này không cho thiếu gia chơi máy tính, biết chưa?”

“Phụ nhân yên tâm, có tôi ở đây, tuyệt đối sẽ không để thiếu gia chơi máy tính! “Trần Hiểu đồng cam đoan nói.

Phó Cửu:.....

Rốt cuộc Đại thần cùng mẹ cô nói gì, để mẹ cô theo dõi cô?

Tần mặc đại khái có thể tưởng tượng được đầu bên kia điện thoại khi thiếu niên nghe đến tin tức này thì bộ dáng buồn bực ra sao, ý cười khóe môi không khỏi sâu thêm vài phần.

Hàn Phong đứng ở phía sau Tần mặc nhìn thấy biểu tình Tần mặc lúc này, thì cả người ngây người.

Tình huống này là như thế nào?

Tần Mặc có bạn gái rồi sao?

Cục diện buổi tối hôm nay thật khó gỡ a.

Hàn phong nhíu hạ mi, bất quá rất nhanh, hần liền lại nở nụ cười, bên ngoài những trận nháo nhổ đó, phỏng chừng cũng không tạo không khí được.

Vẫn là chờ em gái của hần dẫn người tới rồi nói sau.

Hàn Phong huyết một tiếng sáo, đi theo vào quán ẩm đêm.

Từ bên trong quần khu ra tới đại viện, tất cả mọi người đều quen thuộc lẫn nhau.

Chẳng qua trong đó hai người vừa lên đại học đã bị người trong nhà ném vào bộ đội, lần này thật vất vả mới trở về một lần.

Khẳng định là muốn tìm các anh em tụ tập chơi đùa thật tốt.

Nhưng mà có Tần mặc ở đây, bọn họ cũng không chơi quá mức được.

Nhiều nhất chính là ở quán ăn đêm hét lớn một trận.

Những gia giáo đều không có tồn tại ở nơi đây.

Mỗi người đều là những người khác biệt, nên khi ở bên trong ngôi xuống, đã có người kiềm chế không được, muốn tiếp cận bên này.

Đặc biệt là một ít cô gái tới chơi, trong ánh mắt đều mang theo tia trách móc.

Nhưng là bốn người cũng rất kỳ quái, thế nhưng không có một ai có hứng thú, trong đó chỉ có một người là hướng tới các cô gái nâng chén rượu, vẻ mặt tươi cười.

Những người còn lại đều ngồi ở chỗ kia nói chuyện phiếm.

“Nghe nói cậu có rất nhiều em gái, khi nào rảnh mang tới cho bọn tôi nhìn xem?” Người hỏi lời này chính là mới từ bộ đội trở về, bộ dáng trầm ổn kia, xác thật cũng thích hợp với quân trang.

Nghe hắn nói xong, Giang Tả đang uống rượu, ngón tay khê gõ, một bộ dáng lười biếng nói: “Không có gì đẹp.”

“Được rồi.” Hàn phong nghiêng mắt đi nói: “Không cần không vui, mình hiểu cậu mà. Không thể hiểu được cha của cậu lại phân chia một nửa tài sản cho người khác, làm như vậy cả gia đình cậu nghèo muốn chết, muốn cái gì đều không có, nghe nói đối phương còn có một cô con gái lớn, lớn lên rất béo, là học muội của chúng ta ở một trường trung học, họ gì ý nhỉ? Cậu xem đầu óc của tôi này, những cái đó đều không quan trọng, cậu không cần đề ở trong lòng, mẹ cô ta gả vào gia đình, còn không phải tùy ý để cậu chinh phục sao, nhanh lên mau đổi thái độ, chốc lát sẽ có mỹ nữ lại đây, giúp chúng ta lái xe, thế nào? Anh đối với cậu đủ tốt đi, biết cậu không vui, liền tìm người đẩy giải sầu cho cậu.”

Giang Tả nghe kia lời nói, mày nhíu hạ, nhìn qua có chút bức bối: “Các em ấy cũng không chịu được khi cậu nói như vậy. “

“Đúng, xác thật không trách bọn họ được, bọn họ có cơ hội từ bình dân mà đi ra, nếu là người khác đều sẽ quý trọng cơ hội này. “Người nọ nói cũng đúng trọng tâm.

Chính là bởi vì đúng trọng tâm, Giang Tả mới có thể cảm thấy trong lòng không thoải mái, đang nghĩ ngợi, đột nhiên liền nghe thấy bên kia truyền đến một tiếng: “Anh, các người ngồi bốn cái hướng này, còn có để nam sinh khác sinh sống không hả?”

Người nói chuyện là em gái của Hàn phong, Hàn tố tố.

Cô ăn mặc thật xinh đẹp, là người có con mắt trang điểm.

Cùng đi với cô còn có ba mỹ nữ khác, ba mỹ nữ kia toàn bộ đều đến từ chiến đội Khải Ly, người thân thiết với Hàn tố tố nhất cũng không phải ai khác chính là lưu li.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiểu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 368: Gọi điện thoại cho Phó Cử 1

Cô ngồi ở tận cùng bên trong Tần mặc, trên khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Hàn tố tố ở bên cạnh nhìn, câu môi đề thấp thanh âm nói: “chị nhìn chị xem, biểu hiện quá rõ ràng a.”

Lưu li đỏ mặt lên, bộ dáng cố nén ngượng ngùng nói nhỏ: “Em không cần nói nữa. “

“Được được được, em không nói nữa. “Hàn tố tố hướng phía trước đi tới, đối với Hàn phong nói: “Anh, người ta đều đã mang đến, mọi người đều có thể uống rượu, uống xong thì sẽ có người đem mọi người đưa trở về.”

Thấy vậy Hàn phong nhìn ra ngoài cười nói: “Mọi người nhìn xem, chiếc xe kia của Tần mặc là xe việt dã, thì tìm đâu được người có kỹ thuật lái xe tốt.”

“Vậy thì để chị lưu li đưa anh mặc trở về.” Bàn tay trắng nõn của Hàn tố còn đẩy phía sau lưng của lưu li: “Chị lưu li tới đưa anh Tần trở về là thích hợp nhất, bất quá, bọn họ đều là chơi điện cạnh, lại đều là đội trưởng, thời điểm ở trên xe còn có thể giao lưu với nhau.”

Dù sao vốn dĩ cũng là một chuyện nhỏ.

Tần đại ca nhất định sẽ xem mặt mũi của cô mà đáp ứng.

Ít nhất Hàn tổ tổ cho rằng là như vậy.

Cô làm như vậy là nghe phong phanh được một ít.

Thậm chí lại còn đi đến nơi đó, nhìn thoáng qua người nọ.

Tuy cô chỉ nhìn thoáng qua cũng đủ thấy được cái tên hắc đào Z kia căn bản là người có lòng dạ hẹp hòi.

Hơn nữa cái tên bại gia của Phó gia kia, trước kia cô không phải không có thấy qua.

Mặc dù là mỗi lần đều là người nọ ở dưới nháo, các cô đều phải cho hắn ngồi cùng.

Nhưng là đối với cái loại người này, bất kì một ai đều sẽ không có ấn tượng gì tốt.

Không nghĩ tới cái tên bại gia kia sẽ lại chơi game, nghe nói lại chơi khá tốt, nhưng vậy thì thế nào, nhân phẩm không tốt, cũng không vào được cái vòng luân quần này của bọn họ.

Huống hồ chị Lưu li vẫn luôn có ý tứ đối với anh Tần, hơn nữa hai người họ lại rất xứng đôi.

Nhưng cố tình bởi vì chị Lưu li cùng một ít đoàn đội trung gian mâu thuẫn, cho nên hiện tại anh Tần lại nổi giận với chị Lưu li.

Cái tên bại gia kia còn ở trong đó chỉ đạo.

Hắn nghĩ quan hệ của bọn họ chỉ là trung gian, là hắn có thể dễ dàng chỉ đạo sao?

Hàn tổ tổ cũng không rõ ràng sự tình từ đầu đến cuối, cô biết được sự tình cũng đều là chiến đội tạp lệ nói cho cô, cho nên nhận thức ban đầu đã có điều sai lầm. ....

Tần mặc như người tới, đem điều thuốc ấn dập xuống gạt tàn thuốc, khuôn mặt đậm mạc tuần mỷ, chỉ nói một câu: “mọi người như vậy, có ý tứ gì?”

Bây giờ không nhiều không ít.

Lại đủ để nghe ra hàn ý bên trong.

Lần này không chỉ là Hàn tổ tổ, ngay cả bản thân Lưu li trên mặt cũng là một trận nhăn nhó.

Bất quá tới thời điểm này cô đã chuẩn bị tốt tất cả, nhưng cũng không có biểu hiện ra bên ngoài.

Nhưng Hàn tổ tổ thì khác cô có chút bức bối, cô không rõ hôm nay anh Tần lại như thế nào không có khí độ như vậy!

“Anh Tần, anh ..... “Cô còn muốn nói thêm cái gì.

Lưu li liền đem người túm lại, thanh âm thực nhẹ nói: “Chị và em đều biết rõ ràng, Tần thiếu rất coi trọng đồng đội. “

Nói đến cùng vẫn là bởi vì cái tên phế vật của Phó gia kia! Nhất định là bởi vì cái tên phế vật Phó gia trong lòng quá mức âm u, bình thường chỉ nhếch khóe miệng một chút liền ảnh hưởng tới người khác, cho nên anh Tần mới có bộ dáng như hiện tại, thật là cô cũng không muốn nhiều lời cái gì!

Hàn tổ tổ chính là không hiểu biết như vậy, hơn nữa hoàn toàn không có ý thức được vấn đề trong đó là gì.

So với Hàn tổ tổ, Hàn phong lại bình tĩnh hơn rất nhiều, thậm chí đang xem đến thái độ người anh em của hắn lúc này, lại cảm thấy hôm nay chuyện này chắc chắn sẽ không dừng tại đây.

Quả nhiên, Tần mặc đứng lên, một tay rút túi quần, chậm rãi gọi: “Hàn phong. “

Hàn phong theo bản năng ngẩng đầu, chỉ nhìn đến cặp con ngươi của bạn tốt kia, không có một tia độ ấm.

“Tôi đi trước, mọi người cứ tiếp tục.” Tần mặc đậm mạc nói, nhưng Hàn phong lại biết, chuyện này giải thích không rõ ràng lắm, rất có khả năng sẽ trở thành mối ngăn cách giữa hai bọn họ. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 369: Gọi Phó Cửu tới đón tôi

Cậu chờ một chút. Vừa rồi cậu uống nhiều nhất, giờ làm sao mà lái xe về.” Hàn Phong sốt ruột muốn đem người giữ lại, khẩn trương nói:“Đề tôi tìm người đưa cậu về, được không?”

Tần Mặc ngừng lại, đôi mắt nhìn Hàn Phong, cuối cùng vẫn là có một chút lạnh lùng nói:“Không cần, tôi đã tìm được người đến đón tôi rồi.”

“Cũng đúng.” Hàn Phong cơ hồ có thể khẳng định về phương diện này tuyệt không có vấn đề gì, nhưng cũng không rõ nên hỏi lại:“Tim Lương bí thư sao? Nơi này mình có điện thoại.”

Tần Mặc lấy di động ra nhấn xuống một số chậm rãi nói:“Không phải hần, là người khác, vừa vặn nhìn xem tên kia có nghe lời hay không.”

Hàn Phong:.....giọng điệu này.....Như thế nào nghe.....Có chút không hình dung ra là ai?

Tần Mặc dường như không có ý tứ muốn gạt ai, ẩn mở loa ngoài. Lúc sau có vài tiếng động vang lên khiến mọi người đứng quanh có chút ngoài ý muốn, là giọng nói mang theo chút tức giận:“Anh Mặc, anh rốt cuộc cùng mẹ em nói chuyện gì, khiến mẹ em ngay cả tiểu thuyết cũng không cho em xem, cả buổi tối em biết làm cái gì.”

Người nghe thế nhưng lại là Phó Cửu!

Chiến đội Khải Ly lập tức trầm mặt xuống.

Tay Lưu Li càng xiết chặt hơn. Cô vất vả lắm mới tìm được cơ hội đưa Tần thần về nhà. Cứ như vậy mà mất đi???

Phó Cửu còn ở đó thờ dài nói:“Anh Mặc, chúng ta nói một chút về vấn đề tín nhiệm đi, anh cứ nhìn em xem có khác nào đang ở cục cảnh sát không.”

“Em từng vào cục cảnh sát?” Tần Mặc vừa nói, vừa hút thuốc.

Phó Cửu nghĩ đến kiếp trước, quyết đoán lắc đầu:“Không có, em chỉ là so sánh một chút, Ann Mặc mới có thể đồng cảm với em chút đi. Rốt cuộc chúng ta đều là soái ca. soái ca phía trước nói chuyện với mẹ em một chút, chắc không có vấn đề gì.”

“Phốc”: Giang tả nhện không được cười lớn, trong tay hần còn cầm chén rượu, đôi mắt nhìn Tần Mặc, tựa hồ đang hỏi tiểu gia hỏa này là ai mà nói chuyện có ý tứ như vậy.

“Có người?” Thính lực của Phó Cửu từ trước đến nay đều rất tốt

Tần Mặc ừ một tiếng nói:“Mở loa.”

Phó Cửu liền hiểu:“Anh Mặc ở bên ngoài chơi? Mà em lại bị cấm túc ở nhà. Thật bất công!!!!”

Giang Tả nghe xong càng cười lớn hơn. Tần Mặc nhìn hần một cái, mới hạ mặt nói chuyện điện thoại:“Oán niệm không nhỏ? Anh xác thực là có đi chơi, vậy em tới xem một chút, cũng rất công bằng.”

Làm trò trước mặt nhiều người như vậy, Tần Mặc thế nhưng cứ vậy cùng thiếu niên đùa giỡn.....thiếu niên bên kia lại cố tình không để bụng mở loa to. Cười thật tà khí, nói:“Anh Mặc, anh muốn lừa em thì thôi đi.”

“Anh ăn xong rồi, nhưng có uống rượu cần người đến đón.”

Tần Mặc chớp mắt nói hai chữ: “Đến sao?”

Phó Cửu cười khề nói:“Anh nói địa chỉ cụ thể, hiện tại trên người em không có di động, anh xem thời gian em đến rồi đi ra.”

“Là quán ăn đêm mà em thích nhất, cách Phó gia rất gần.” Tần Mặc nói xong câu đó, lại nghe thiếu niên âm ừ một cái, rồi mới cúp máy.

Không khí trong phòng rõ ràng thay đổi, mọi người đều nhìn Tần Mặc.

Hàn Tổ Tổ không nghĩ tới Tần đại ca sẽ có quan hệ tốt với Phó Cửu như vậy! Mà Giang Tả lại rõ ràng, Tần Mặc sở dĩ làm như vậy không phải không có lý do, đây là muốn người bên đầu điện thoại kia đến đón

Nếu không nói, trường hợp như vậy, trong phòng này lại để người kia tới.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 370: CỬ gia soái khí lướt ván trượt

Không khí xấu hổ bao vây xung quanh vẫn luôn duy trì đến khi Tần Mặc đứng lên lần nữa.

Anh vươn tay cầm lấy áo khoác, tiếng nói rất nhạt: “Tên kia tới đây nhanh thôi. Tôi đi trước, các cậu cứ tùy ý.”

“Khoan đã, đợi mọi người cùng nhau đi.” Hàn Phong cũng muốn xem thử rốt cuộc vị phế thiếu nhà họ Phó kia là người thế nào, sao lại được Tần Mặc nhìn với con mắt lợi hại như thế.

Một đám người đi ra từ trong quán ăn đêm không phải không đáng chú ý, dù sao cũng là nữ xinh đẹp, nam soái khí, không ít người đưa mắt nhìn về phía bên này.

Bên ngoài trời rất lạnh, mùa đông đến thì sương mù càng thêm nồng đậm, đến cả nói chuyện cũng mang theo hơi thở trắng xóa.

Hàn Phong và Giang Tả cùng nhau ra ngoài, lúc bị khí lạnh kia thổi tới trên người không khỏi nhìn thoáng qua đằng sau.

“Tổ Tổ, con gái như các em nên vào trong trước đi, nơi này có bọn anh tiền Tần đại ca của em là được rồi.”

Hàn Tổ Tổ không chịu đi vào, cô nhất định phải gặp tên phế thiếu nhà họ Phó kia để xem sắc mặt của cậu ta ra sao.

Đương nhiên Hàn Phong muốn nhấn mạnh chuyện này, nhắc một lần nữa: “Trở về.”

Hàn Tổ Tổ còn muốn nói tiếp đã phát hiện xe nhà bọn họ bị một bóng người chặn lại... Dưới lòng bàn chân người nọ còn đang dẫm lên ván trượt, không thấy rõ tướng mạo, cũng không biết đang làm gì, chỉ ở đó lắc lư qua lại.

Tiếng phát ra từ ván trượt thành công khiến mọi người chú ý.

Mọi người đều nhìn về hướng bên kia.

Hàn Tổ Tổ chợt ngừng lại.

Không chỉ riêng mình cô, ngay cả người của chiến đội Tập Lị cũng thay đổi biểu tình, nắm chặt tay.

Ngay lúc đó, Tần Mặc đã dạo bước đi tới: “Xoay người cái gì, ở bên này.”

Người nọ vừa xoay người lại vừa vận có một chiếc xe chạy qua, ánh đèn chiếu thẳng vào mặt lộ ra mái tóc bạc mắt đen, môi hồng răng trắng, hai mắt trong trẻo, luôn có thể khiến người ta kinh ngạc trong nháy mắt vì quá xinh đẹp, đây là Phó Cửu.

Dưới lòng bàn chân thiếu niên còn đạp lên ván trượt, trên người mặc áo khoác có mũ màu đen, ‘kít’ một tiếng liền ngừng trước mặt Tần Mặc, tư thế rất ngầu: “Mùa hè trời chuyển ấm áp, tôi không có xe nên chỉ có thể dùng cái này tới đón anh Mặc. Ặc, vương tử của tôi, bây giờ về nhà được rồi chứ?”

Thời điểm Phó Cửu nhướng mày nói “Vương tử của tôi”, Hàn Tổ Tổ cũng không biết tại sao tìm mình lại đập lệch nửa nhịp, hơi ngây người.

Chỉ cảm thấy đáng về kia của thiếu niên thật đẹp.

Nhưng mà đẹp thì đẹp, kết quả vẫn là chất thải công nghiệp.

Hàn Tổ Tổ nhanh chóng phục hồi tinh thần, ánh mắt nhìn Phó Cửu cũng thay đổi, cảm còn ngẩng lên cao, ý vị khiêu khích vô cùng rõ ràng.

Điều này làm Phó Cửu không thể không lướt qua Tần Mặc để nhìn đám người ở phía sau. Trách không được đại thần nói thú vị, cuộc gặp mặt này xác thật rất thú vị.

“Quan hệ hữu nghị?” Phó Cửu nghiêng đầu hỏi Tần Mặc. Số lượng 4 vs 4 vừa vận tốt, chỉ là... Chắc hẳn đại thần không thích quan hệ hữu nghị mới đúng.

Biểu tình của Tần Mặc không thay đổi gì, thản nhiên đáp lại một câu: “Có người tự cho mình thông minh, không cần phải xen vào, chúng ta đi thôi.”

“À...” Phó Cửu cười nhạt, thầm nghĩ đại thần nói gì thì chính là cái đó. Dù sao mục đích chính của cô đêm nay là tới đón vương tử về nhà, một hành động vì đại tới cỡ nào.

Nhưng mà... Tự cho mình thông minh? Sau khi Lưu Li nghe được bốn chữ đó, trên mặt đang cười cảm thấy có chút đau, cũng không động đậy, người như cô rõ nhất là nên ngăn tổn hại vào lúc nào.

Hàn Tổ Tổ không động, đứng tại chỗ hét lớn: “Tần đại ca, người bạn kia không thèm nói câu chào hỏi với bọn em sao? Đây cũng không quá lễ phép.”

Lúc này người dừng lại không phải Phó Cửu, ngược lại là Tần Mặc.

Hàn Phong vừa thấy trường hợp kia liền biết xong đời! Bỗng nhiên vươn một tay kéo em gái nhà mình lại: “Em cầm miệng!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 371: Động thủ?

“Sao lại bảo em cầm miệng? Em...”

Hàn Tổ Tổ nói đến chữ “Em” phía sau liền im lặng, có cảm giác nói không nên lời.

Không phải bởi vì điều gì khác mà là vì ánh mắt Tần Mặc nhìn cô, ánh mắt đó cực kỳ lạnh.

“Sao không nói tiếp?” Tần Mặc cười, đáy mắt như có thể tràn ra sương mù màu đen ngay lập tức, lạnh đến như vậy.

Khi còn nhỏ, thứ khiến Hàn Tổ Tổ sợ nhất chính là loại người như Tần Mặc. Lúc đó cô không dám tiếp cận người này, hiện tại cũng thế.

Người quen với Tần Mặc đều biết, một khi anh cười như vậy cũng có ý nghĩa rằng anh thật sự tức giận.

“Tiếp tục nói.” Tần Mặc bước tới gần: “Để tôi nghe thử xem cô còn muốn nói ra cái gì nữa.”

Cảm giác áp bách như vậy, phảng phất như có thể đóng băng không khí xung quanh mình.

Hốc mắt Hàn Tổ Tổ đỏ lên, không dám mạnh miệng tiếp.

Kẻ làm anh trai như Hàn Phong cũng bị chuyện này làm cho sốt ruột: “Tần Mặc, em gái của tôi còn nhỏ...”

“Tuổi còn nhỏ nên ăn nhiều hạt óc chó một chút.” Tiếng nói của Tần Mặc vẫn thản nhiên như cũ.

Hàn Tổ Tổ không hiểu vì sao lại bảo cô nên ăn nhiều hạt óc chó?

Phó Cửu đứng bên cạnh nhìn, trong lòng bất đắc dĩ thở dài một hơi. Đây là học sinh cao trung đúng không? Học ngữ văn thế nào mà đến vụ này cũng mờ mịt.

Nhưng mà nghe không hiểu đại thần độc miệng cũng là một loại hạnh phúc.

Dù sao cũng không có ai tình nguyện biết mình bị người ta khinh bỉ, cần phải ăn hạt óc chó để bỏ óc...

Đúng thật là Hàn Tổ Tổ nghe gì cũng không hiểu, nhưng cô biết đầu sỏ gây tội là ai, lập tức nhìn về phía Phó Cửu: “Đều tại cậu! Thật lợi hại nha, một thẳng phê vật như cậu cũng có quan hệ rộng rãi!”

Phó Cửu: “...”

Từ đầu đến cuối cô đều là quần chúng ăn dưa cơ mà?!

Họng sủng này...

Phó Cửu không chịu nổi bạch liên hoa*, trước kia không chịu nổi, hiện tại càng không chịu nổi, này cũng là khuyết tật trong tính cách của cô.

*Bạch Liên hoa là các em gái ngây thơ trong sáng sống như thánh nữ, lúc nào cũng cho là mình vô tội

Mang theo từ trong bụng mẹ ra ngoài, không đổi được.

Phó Cửu thề, nếu đối phương nói thêm một câu nữa, hai ngày kế tiếp cô sẽ không đụng vào đồng di động, toàn tự rải mầm trên người.

Chỉ tiếc là Tần Mặc không cho cô cơ hội này, lại tiến về phía trước thêm một bước, mắt nhìn Hàn Tổ Tổ: “Muốn chết?”

Hàn Phong vừa thấy tình huống kia không đứng liền gào lên: “Tần Mặc, Tổ Tổ là em gái của tôi!”

“Tôi biết.” Tần Mặc vừa nói vừa ung dung nghiêng mắt, ngay sau đó vung nắm đấm qua đánh vào mặt Hàn Phong một cái thật mạnh, tư thế kia vừa nhanh lại rất chuẩn, còn mang theo gió, một cơ hội để người khác hoàn hồn cũng không có!

Bịch!

Mặt Hàn Phong lệch về phía bên trái.

Đám người của chiến đội Tập Lị nhìn không được kinh ngạc thét lên.

Giang Tả muốn đi lên kéo người ra lại phát hiện sau khi Tần Mặc đánh xong cũng không còn ý tưởng tiếp tục động thủ.

“Tôi không đánh phụ nữ nhưng tôi có thể đánh anh trai của người phụ nữ đó.” Thái độ của Tần Mặc không coi ai ra gì, dáng người cao lớn đứng thẳng, giọng nói kia rất lạnh, nhanh chóng làm Hàn Phong đang có ý định đánh trả lập tức thanh tỉnh. Anh ta chửi nhỏ một tiếng, nhưng cũng biết lúc này bên anh không đứng, lại còn đặc biệt không đứng.

Không có gì khác để nói.

Hàn Phong chỉ đứng tại chỗ, nâng tay xoa xoa mặt.

Tất cả mọi người đều biết Tần Mặc chưa dùng hết toàn bộ sức lực. Nếu không với một cú đấm kia cũng đủ đánh ngã Hàn Phong.

Đều đến từ trong đại viện, lúc đi học lại luôn ở bên nhau rồi đánh nhau, không có ai không biết thân thù của những người còn lại.

Hàn Tổ Tổ chưa phục: “Tần đại ca, rốt cuộc là em đã chọc tới chỗ nào của anh mà anh lại đối xử với anh trai của em như vậy? Đều do cậu ta, mẹ nó cái tên Phó...”

“Vút”.

Không đợi Hàn Tổ Tổ nói xong, Phó Cửu vừa nhấc chân phải, một tiếng thanh thúy phát ra từ ván trượt chọt vang lên!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 372: Đánh sừng mặt

Hàn tổ tổ cả kinh, nhìn ván trượt đang hướng phía cô xông tới, dọa hai tròng mắt của cô đều trừng lớn. Nếu không phải Hàn Phong ở phía sau kéo cô, thì đầu gối của cô tuyệt đối sẽ bị đụng vào!

Hàn tổ tổ ngược mắt, hướng phía trước xem qua, vừa vặn có thể nhìn đến tư thế thiếu niên đem chân thu hồi, Phó Cửu cười cười, mang theo hàn ý nói: “Em gái, mắng chửi người là không tốt. Còn có, người sống trên đời, ngay cả năng lực phân rõ đều không có, liền không cần ra vẻ, bị người khác lợi dụng còn tỏ ra rất vui vẻ. Em cũng giống như một ít trà xanh vậy, cần phải thêm gia vị mới có thể sử dụng được. Có điều được nịnh hót cũng không tồi.”

Những lời này vừa ra, không chỉ là Hàn tổ tổ, ngay cả chiến đội tập lị và những người liên quan, trên mặt cũng là một trận trắng hồng, nhìn Phó Cửu bằng ánh mắt hận không thể giết chết hẳn.

Phó Cửu lại dường như một chút đều không thêm để ý, khoe miệng còn hơi nhếch lên.

Nghe vậy Hàn tổ tổ hít thở đều đau, lại bởi vì Tần mặc đang đứng ở bên cạnh, liền động cũng không dám lại động một chút.

Hàn tổ tổ đầu óc có chút thiếu năng, nhưng không đại biểu cho anh trai cô ta cũng thiếu năng trí tuệ.

Vừa thấy Phó Cửu ra tay, liền biết người này cũng không dễ chọc.

Từ vừa rồi khi thấy thiếu niên bắt đầu đứng ở chỗ này, hẳn không có động cũng không nói gì.

Hắn nhìn ra được, Phó Cửu cũng không sợ hãi thân phận bọn họ.

Trong ánh mắt của một người có thể nhìn ra rất nhiều thứ.

Có chút người nghĩ đến bọn họ là con cháu đại gia thế, tự nhiên sẽ lùi bước.

Thế nhưng trong ánh mắt thiếu niên lại không có ý này, nếu có cũng chỉ là không sao cả.

Vì cái gì thiếu niên kia mới chờ tới bây giờ để động thủ?

Đại khái là không thể nhìn được nữa đi.

Mà Tần mặc..... Hàn phong nghiêng mắt nhìn thoáng qua người bạn tốt, trong lòng tức khắc lộ bộ một tiếng, muốn mở miệng.

Tần mặc rõ ràng biết hắn có lời muốn nói, lại trực tiếp lướt qua hắn.

Trong nháy mắt kia, Hàn phong biết, không có cứu vãn được.

Đây chính là điểm mấu chốt của Tần mặc, nếu tái phạm lần thứ hai, đừng nói tình nghĩa bạn bè, ngay cả Hàn gia đều xong.

Hàn tổ tổ vẫn là cảm thấy ủy khuất, lời kéo anh trai cô với mục đích muốn anh trai xả giận thay cô a.

Trong lòng Hàn Phong thật là phiền, em gái hắn khi nào biến thành cái dạng này, đầu tiên là khiêu khích, sau đó lại mắng người, một bộ dáng chính là muốn lấy gia thế chèn ép người khác.

Hàn tổ tổ cố tình chính là không thuận theo không buông tha nói: “Anh, anh Tần, hắn như thế nào có thể như vậy, như thế nào có thể đối với chúng ta như vậy1, cái tên phế.....”

Tần mặc chính ngóai đầu lại nhìn, biểu tình lạnh lùng, dường như đang đợi cô ta đem câu cuối cùng nói nói xong.

Bang!

Hàn phong dùng một cái bàn tay đánh qua.

Đánh Hàn tổ tổ lập tức ngóc ở tại chỗ.

Tiếng vang như vậy liền chấn chiến đội tạp lệ, mỗi người đều run một cái.

Hàn tổ tổ quả thực không thể tin được, người anh trai cô luôn luôn yêu thương cô thế nhưng trước mặt nhiều người như vậy tát cô một cái?

Nước mắt không ngừng đảo quanh, tức giận ngày càng nhiều nhưng lại nhắm vào Phó cửu mà tức giận.

Cuối cùng, cô hung hăng hướng tới bên này nhìn thoáng qua, rồi chạy đi!

Lưu li đương nhiên phải làm thiên sứ chữa thương cho người ta, lập tức đuổi theo!

Đội trưởng cứ như vậy mà đi, đương nhiên chiến đội tạp lệ khẳng định cũng sẽ đi theo.

Chuyện giữa Phó Cửu cùng Hàn gia đều đã kết thúc, thì còn có thể có trái tốt gì mà ăn.

Chỉ cần các cô bồi ở bên người Hàn tổ tổ, về sau luôn có cơ hội đối phó với Phó Cửu

Nhưng mà, người Hàn gia, lại không phải ai đều ngu xuẩn giống Hàn tổ tổ vậy.

Trải qua sự việc như vậy, Hàn phong sao có thể để em gái của mình cùng những người này tiếp xúc.

Hắn nhìn Tần mặc, yết hầu gật gật nói: “Đề tôi đi xem Tổ Tổ. Về chuyện này, chúng ta về sau lại tâm sự. Đây là có chút hiểu lầm.”

Một cái chớp mắt, Hàn phong thật sự có chút lo lắng Tần mặc liền không để ý tới hắn.

Còn may Tần mặc vẫn còn lý trí, tiếng nói thực đậm “Được”

Hàn phong bên này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, cũng hướng em gái hắn chạy mà đuổi theo .....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 373: Cửu gia mang ván trượt tới đón đại thần

Giang Tà thấy rõ sự tình, đi đến bên cạnh Tần mặc nói: “Tổ tổ cũng chỉ là đơn thuần, người khác nói cái gì em ấy đều tin tưởng, hơn nữa..... Những người đó dù sao cũng là bạn bè của em ấy. Tin tưởng từ nay về sau, Hàn phong sẽ chú ý em ấy nhiều một chút.”

“Ừm. Tâm tư của Tần mặc giống như đã không còn ở bên này, cau mày nhìn người kia cách đó không xa đang dùng chân đi ván trượt rất giống với

thiếu niên.

Giang Tả cười: “Như vậy, chúng ta gọi xe trở về, cậu. .... “ Chưa kịp nói xong, hắn đã thấy tàn mạc không chú ý. Nương theo ánh mắt của Tàn mạc nhìn qua, ít nhiều có điểm trên ghẹo.” Vương tử như cậu cũng biết bảo vệ môi trường sao. Thôi trở về đi, dù sao cũng là có người tới đón. “

“Cậu về đi.” Tàn mạc nghĩ đến cũng có chút buồn cười, xác thật cũng không có người nào lấy ván trượt tới đón người, phỏng chừng chuyện này, cũng đủ Giang Tả cười lớn một trận.

Bực bội một ngày, cuối cùng cũng có việc khiến hắn vui vẻ. Giang Tả khoe miệng cong cong, xoay người, lại quay đầu lại liếc mắt nhìn hai người bên kia một cái.

Một người đậm mạc lạnh băng, một người soái khí lạnh băng, toàn bộ đều ăn mặc một chiếc áo khoác màu đen đứng ở kia, chẳng qua thiếu niên có thêm mũ áo khoác lông tơ màu trắng thuần, mà Tàn mạc lại là áo gió, tựa như ác ma đứng ở kia.

Thiếu niên chính là hướng tới chỗ Tàn mạc mà đi tới. Hai người hình thành sự đối lập, nhưng hợp lại càng tăng thêm sức mạnh soái khí.

Giang Tả nhớ tới một lần ở nhà ăn trung học, khi đó phó cử đã ngã một người, về mặt tùy ý soái khí, vỗ nhẹ mặt một vị mỹ nữ, hình như là đang nói: “Em gái, nghe anh nói, anh tùy thời có thể ngược em, còn có, liên tính anh thích đàn ông, cũng sẽ không thích vị Tàn thiếu trong miệng của em kia, hắn mà đến, anh tùy thời phụng bồi.”

Giang Tả còn nhớ rõ, lúc ấy Tàn mạc nghe được, cũng chỉ là nâng mắt tới, liếc mắt nhìn thiếu niên một cái.

Ai có thể nghĩ đến, hiện giờ hai người thế nhưng cùng tiến cùng lui, quan hệ cũng không tệ lắm ....

Cứ như vậy, trước cửa quán ăn đêm

Phó cử mang theo ván trượt đi tới, liền thấy chỉ còn một mình Tàn mạc, biểu tình rất là ảo não nói: “tắm ván giống như hồng rồi, em vừa mới đâm vào xe.”

Tàn mạc tổng cảm thấy những lời này, mặt sau mới là trọng điểm, không chút để ý nhướn mày hỏi: “xe ai. “

Phó cử về mặt ca ngạo: “ Một chiếc Land Rover vô cùng bá đạo, biển số xe cũng rất trâu bò, 666.”

Thật may, đó là xe của hắn, Tàn mạc hiểu rõ, hướng phía thiếu niên bên nhìn thoáng qua.

Phó cử sờ soạng mũi: “ lực đạo có mạnh một chút, nhưng không quá mức, rất may là em đâm không có nặng. “Nói xong cười: “ Chỉ xước một ít son. Cho nên anh mạc, anh phải phụ trách mua cho em một tấm ván mới.”

Cái tên Gia hỏa này, Tàn mạc cười: “Anh có thể mua cho em một tấm ván mới, nhưng chuyện mua tấm ván tính sau, trước tiên tính son xe thế nào?”

Một chiếc Land Rover giới hạn xi son. .... Phó cử không suy nghĩ giá trị, quyết đoán nói: “ Anh Mạc, chúng ta sẽ đi tẩy sạch vết xước nhưng trước đó chúng ta đi ăn đã.”

“A. “Tàn mạc câu môi, ngón tay búng búng thiếu niên mang theo ván trượt:” Em liên tính toán dùng cái tấm ván đã hồng như vậy rồi mang anh đi ăn thịt?”

Phó cử cười nhạt nói: “Tấm ván này rất lớn.”

“Như vậy cũng không chứa được hai người đàn ông.” Tàn mạc nói, vừa định hút thuốc, liền thấy khoe mắt trái của thiếu niên có một chút phiểm hồng, đem thuốc gấp lại, ném vào thùng rác bên cạnh nói: “theo anh ra xe. “

Phó cử chỉ chỉ chính mình nói: “Tuổi tác không đủ. “

Một người say rượu lái xe, một người không đầy mười tám, lái xe Land Rover?

Tuy rằng kỹ thuật lái xe của Phó cử không tồi, nhưng vẫn là không thể lái được.

Phó cử cười nói: “ Anh Mạc, không cần xem thường ván trượt của em, uy lực sau khi em cải tạo quá tốt, mang anh đi không thành vấn đề. Anh đứng ở phía sau em, hai tay bám lên vai em là được.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5/4. Cùng nhau hoạt, đường

Nội tâm Tần Mạc cực tuyệt.

Ít nhất ngay từ đầu là thế.

Chỉ là nghĩ đến đối phương đang trong thời kỳ thanh xuân phản nghịch.

Cho nên liền như vậy đứng lên.

“Hai chân đều bước lên.” Phó Cửu quay đầu nhìn thoáng qua Tần Mạc.

Tần Mạc đảo qua khuôn mặt tuấn mỹ của thiếu niên, rất non mịn, nâng ngón tay lên, búng vào trên má của Phó Cửu: “Đã biết, xoay người sang chỗ khác, nhìn phía trước đi, nếu như chạy không tốt, cả hai sẽ cùng bị tai nạn chết đó”

“Làm sao mà có chuyện đó được, tin tưởng kỹ thuật của tài xế già này đi, mang anh bay lên. “Phó Cửu cười một trận, chuẩn bị xong tư thế hoạt động, lại thấy người phía chậm chạp bất động, không khỏi kêu một tiếng:” Anh Mạc? “

Tần Mạc ừ một tiếng, ánh mắt thâm trầm, cuối cùng mới đưa tay đặt ở trên vai thiếu niên, hơi thở mang vị kẹo ở xung quanh càng đậm hơn, rất dễ chịu, còn mang theo một chút hơi lạnh.

Cứ như vậy một trước một sau, khoảng cách của hai người cực kỳ gần, gần đến giống như nhịp tim đập cũng có thể đồng bộ.

Trước giờ Tần Mạc đều chưa từng thân cận với ai đến như vậy, mỗi lần thiếu niên hoạt động chân trái, liền sẽ mang theo một trận gió, động tác kia quá thật cũng rất đẹp trai, xem ra sẽ không gây ra nguy hiểm lớn gì.

Chẳng qua. .... Tần Mạc hạ thấp tầm mắt, nhìn vào cái xoáy trên đỉnh đầu màu bạc của thiếu niên, mày nhíu lại một chút: “Trước đây không phải nói ăn uống rất có dinh dưỡng sao? Vì sao thân thể không cao được?”

Phó Cửu nghe xong lời này, mơ hồ ừ một tiếng, thầm nghĩ thân thể không cao được là vì tất cả dinh dưỡng đều đi đến nơi khác rồi.

Tần Mạc còn tưởng rằng là do anh nói quá mức trực tiếp nên làm cho thiếu niên bị tự ti, tuy rằng thiếu niên rất tuấn tú nhưng lại không cao, nghĩ nghĩ, lại bổ thêm một câu: “Về sau nên vận động nhiều hơn, tất cả con trai đều như vậy, khi học cấp ba sẽ phát triển rất nhanh.””

Đáng tiếc nàng là con gái, Phó Cửu yên lặng bổ sung một câu, dưới chân thuần thục vòng qua con đường ngoằn ngoèo phía trước, chuyển một cái đã đến đường lớn: “Anh Mạc, giữ chặt nhé, em muốn tăng tốc. “

Thời điểm này tuy rằng không còn sớm nữa, nhưng cũng chưa tới mười giờ, trên đường vẫn còn có tuyến giao thông công cộng.

Đường phố bên kia ngoại trừ nhà cao tầng ánh đèn lộng lẫy còn có thân ảnh ở giữa đường thấp phần khiến người khác chú ý kia.

Hai người xài một cái ván trượt?

Không, không đúng, phải nói là người này dùng ván trượt chở người kia?

Này rốt cuộc là chủ ý ai nghĩ ra vậy.

Mái tóc màu bạc của Phó Cửu rất làm cho người khác chú ý, nguyên bản mọi người ngồi trên xe buýt còn đang ngáp, sau khi thấy một màn như vậy, toàn bộ đều lên tinh thần.

Thừa dịp xe buýt chờ đèn đỏ nên dừng lại, một đám người nhin không được nhìn ra ngoài cửa sổ xe.

Chỉ thấy thiếu niên khỏe miệng đang cười, ván trượt hoạt động từ phía xa chạy ngang qua, nam nhân còn lại đang đứng ở phía sau thiếu niên lại càng tuấn mỹ làm cho người khác choáng váng hơn.

Bởi vì hai người đều mặc áo khoác đen nên đều làm cho người khác có ảo giác là có ác ma đi vào nhân gian, hình ảnh đậm chất anime đánh sâu vào mỹ cảm

Mọi người không khỏi lảng,

Này. .... Là tình huống như thế nào?

Hiện tại những người chơi ván trượt đều có giá trị nhan sắc cao như vậy à?

Không phải đang đóng phim hả?

Hơn nữa lại là hai người cùng xài một ván trượt, rốt cuộc là làm sao làm được?

Việc này đối với người bình thường khẳng định rất khó khăn, nhưng mà thân thủ của hai người kia rất tốt, tự nhiên hiểu được cân bằng lực đạo, hơn nữa là Phó Cửu điều khiển.

Vì thế mới có thể xuất hiện một cảnh tượng như vậy.

“Vẫn là còn trẻ rất tốt a. “

Không ít người phát ra những lời cảm thán như vậy, hâm mộ nhìn hai bóng người ở giữa đường biến mất trong màn sương mù dày đặc, không khỏi nhớ tới bộ dáng lúc thanh xuân của mình.

Chỉ là cho dù tưởng tượng cũng không thấy được bộ dáng soái như vậy của bản thân.

Một người như Tần Mặc, trước giờ đều chưa từng cảm nhận được cảm giác như vậy, bên tai là gió lạnh, trên tay lại là một cảm giác ấm áp như lòng to từ cơ thể người phía trước đảo qua lòng bàn tay anh.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 375: Hai người ở chung, ngọt ngào

Quán thịt xiên nướng cách nhà họ Phó cũng không xa, chỉ là ở trong một ngõ nhỏ của Giang Thành.

Nói thật thì không có nhiều người đi ăn đồ nướng vào mùa đông, đa số đều ăn lẩu, dù sao ăn lẩu cũng làm người ấm áp hơn.

Nhưng từ khi có cửa hàng tiện lợi, liền mất dần mảy dạn xuống cửa hàng ăn để sinh tồn.

Bên ngoài lạnh không chịu nổi, trong nhà thì ngược lại.

Ở phương Bắc, trong nhà rất ấm áp, đặc biệt cửa hàng thịt xiên nướng này lại không lớn, chỉ có trong cuộc sống của những nhân tài lão làng ở Giang Thành mới có cơ hội nhìn thấy lò lửa hình quả bầu, thực bội phục cảm giác cô kính này.

Phó Cửu cảm ván trượt lên.

Tần mặc nhướn mày: “Nhà này?”

Phó chín cười: “Đừng nhìn nơi này bề ngoài xấu xí, thịt là thịt sạch, dê là dê thật. “

Hiện giờ đồ giả rất nhiều, tất cả mọi người đều biết.

Nhà này không giống thế, người làm thịt xiên là cặp vợ chồng già, để ý nhất chính là chân thật.

“Lạnh, thực lạnh a.” Phó Cửu vừa nói, vừa đẩy cửa chạy đi vào, cuối cùng cũng có chút cảm giác của học sinh cao trung.

Tần Mặc đi theo phía sau cô, không có chút tức giận nào cả.

Cho nên thời điểm bọn họ vừa tiến vào mới có thể bị một vài người ở tiệm Internet vừa đánh xong trò chơi vây xem.

Những người đó tuổi cũng không lớn, vừa đủ một bàn bia. Lúc nhìn thấy ván trượt trong tay Phó Cửu, bọn họ liền ngây người hồi lâu. Ngay sau đó lại nhìn thấy Tần Thần tôn quý như vậy, đến cả nói chuyện cũng quên mất đi, ánh mắt nhắm thẳng bên này mà bay tới.

Thật ra Phó Cửu cũng không thêm để ý ánh mắt chung quanh, ngồi xuống ghế, quay mặt qua cười nói: “Phiền bà lấy cho cháu mười hai chai rượu, hai phần thịt xiên, hai phần gân, còn lại chúng cháu sẽ gọi sau.”

”Được, chờ chút! “ Bà chủ già kia trả lời, cầm rượu ra ngay.

Hai ngày này Phó Cửu hết nhịn nổi rồi, không ăn thịt không uống rượu thì sống trên đời này chẳng còn gì vui nữa. Hiện tại nhìn thấy mười hai chai rượu, khóe miệng câu lên cao.

Còn không chờ cô hành động, Tần mặc đã duỗi tay tới để lại cổ tay của thiếu niên đang nóng lòng muốn thử đồ ăn kia, tiếng nói rất nhạt: “Bỏ thuốc và rượu, đã quên à?”

Phó Cửu lắc đầu nhắc nhở: “Anh Mặc, lỡ như vào lúc không có mặt anh thì sao?”

“Lúc tôi không có mặt đã có di quán cậu thay tôi.” Tần Mặc rất bình tĩnh.

Phó Cửu nghe vậy, trong phút chốc liền ừ ừ: “Vậy tôi uống cái gì đây. “

Một tay Tần Mặc chống cằm, bàn tay khác cầm lấy thực đơn từ trên tay thiếu niên, chăm chú nhìn một hồi mới nói: “Canh trứng gà.”

Phó Cửu: “...” Có ai tới quán thịt xiên nướng để uống canh trứng gà sao? Không muốn cho cô ăn thịt xiên sao?!

“Nếu không thì nước sôi để nguội.” Tần Mặc lười biếng nhìn biểu tình của thiếu niên: “Cậu chọn một cái đi.”

Lựa chọn như vậy... Phó Cửu im lặng: “Canh trứng gà.”

“Được.” Tần Mặc nhìn thiếu niên như vậy, nhin không được bật cười: “Chắc là một chén không đủ để cậu uống. “

Về mặt Phó Cửu rất nghiêm túc: “Còn có thịt nữa, cũng không phải là tôi có thể ăn đặc biệt như vậy.”

“Thịt dê, bò thuộc thức ăn kích thích.” Tần Mặc vurun tay chạm vào khoeo mắt thiếu niên: “Muốn tái phạm?”

Khoan đã! Phó Cửu ngược mắt nhìn gương mặt tuấn mỹ bất cứ lúc nào cũng có thể tự phụ trước mắt mình, ý tứ của đại thần là nói cô chỉ có thể uống canh trứng gà thôi ư?

“Còn nói đi ăn thịt xiên nướng cơ mà?”

Tần Mặc nghe câu hỏi của thiếu niên, giọng nói thờ ơ lạnh lùng: “Tí nữa sẽ để cậu nhìn thấy thịt xiên mà cậu luôn thèm khát, cậu còn muốn ăn cái gì đều có thể gọi, gọi tới tôi ăn giúp cậu.”

“...” Phó Cửu dừng một chút mới mở miệng: “Anh Mặc, lòng dạ anh đen tối như vậy sẽ mất tôi, anh biết không?”

“Hử?” Tần Mặc cười cong môi, vô cùng đẹp trai.

Phó Cửu cảm thấy cô cũng có nhược điểm, ví dụ như khi đối mặt với người đẹp trai hơn mình sẽ phá lệ khoan dung đại lượng: “Lần này tha thứ cho anh.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 376: Hai người ở cùng nhau (2)

“Tôi đây có phải hay không còn phải cảm ơn cậu, hả?” Tần Mặc cất giọng hỏi, có chút cảm giác áp bức.

Phó Cửu lại không sợ hãi, cười nói: “Như thế nào? Mặc ca tính toán lấy thân báo đáp sao? Nếu là như vậy, tôi có thể xem xét không lấy của hồi môn.”

Tần Mặc quét mắt nhìn thiếu niên, nâng tay lên lôi kéo mũ áo của thiếu niên: “Cậu nên cảm thấy may mắn vì là em trai của tôi!”

Kia cô đúng là nhỏ tuổi hơn hẳn, Phó Cửu đưa tay lên mũ áo, mắt thấy thịt thơm ngào ngạt được mang lên, cô có thể nghe đến hương vị mặt trên của thịt, có chút tiêu nhỏ, còn có.... Rốt cuộc là ai lại nói không muốn ăn!

Cẩn thận nghĩ lại một chút, Phó Cửu trầm mặc, cùng đường đành quay đầu nhìn lão bản nướng hỏi: “Canh trứng gà khi nào thì được vậy?”

“Tới ngay! Tới ngay!”. Lão bản nướng kia cũng cảm thấy bộ dạng buồn bực của thiếu niên có chút buồn cười, trên mặt đều cười ra nếp nhăn, lại nghĩ đến, đến loại địa phương này chỉ có thể uống canh trứng gà, bộ dạng như vậy cũng có điểm đồng tình.

Phó Cửu:.....Lão bản nướng, người thực sự là cười quá rõ ràng rồi...Tần Mặc chỉ cười không nói gì, ngồi đối diện Phó Cửu ăn từng ngụm. Vì để phân tán lực chú ý của mình lên thịt, Phó Cửu tính toán hỏi vào chính sự: “Mặc ca, {{{ Anh Hùng }}} nhân vật cùng kỹ năng trang bị phối hợp, anh nhớ kỹ nhiều hay ít?” Hiểu biết chân chính về thực lực của đại thần, cô đến lúc đánh phối hợp mới tốt được, rốt cuộc đã du cùng league vẫn không giống nhau.

Tần Mặc đem ly rượu buông ra, bình tĩnh nói hai chữ: “Toàn bộ”

Phó Cửu bên này còn chưa kịp nói lời nào. Bàn bên cạnh đã truyền đến một trận cười, lác lác đầu, đại ý chính là người nói chuyện có hơi quá mức. Chơi Anh Hùng người người đều biết, trong trò chơi nhiều nhân vật như vậy, kỹ năng cũng rất nhiều, càng đừng nói là đủ loại trang bị khác nhau. Người này có bao nhiêu thực lực mà có thể nhớ toàn bộ nhớ kỹ?

Liên tính là trên mạng tìm hiểu cũng không có đầy đủ cả, muốn lừa gạt ai? Phó Cửu cũng hiểu bên ý tứ bàn bên, miệng thiên hạ cũng không có để vào

trong mắt. Cô tin tưởng đại thần cũng không có để bụng. Bất quá.....

“Nhớ kĩ như thế nào?” kỷ năng không thành vấn đề nhưng mấy cái trang bị khi nào dùng, nên phối hợp như thế nào....Loại này là dựa vào kinh nghiệm mới được.

Tần Mặc nhìn thiếu niên liếc mắt một cái, thông thả ung dung, nói: “Nghiên cứu một chút trang bị cùng số liệu công kích nhân vật, lại tiến hành phối hợp, muốn ta giảng cho cậu nghe một chút không?”

Phó Cửu vừa nghe hai chữ vật lý, đầu liền đau: “Không được, phương pháp này không thích hợp với tôi.”

Đại thần quả nhiên không giống người thường. Có người nào chơi game lại dựa vào số liệu công kích. Đây là làm cho mấy người làm kỹ thuật thất nghiệp? Nghĩ đến đây, Phó Cửu không khỏi nói thầm một câu: “Học bá liên chơi trò chơi đều như vậy, cái này làm cho mấy học tra chơi phải làm sao.”

Tần Mặc nghe thiếu niên không thấp không cao nói, khoe miệng ý cười dày đặc: “Thịt lại tới nữa.”

Câu nói kia là ngầm nói,....Phó Cửu hiểu ý, mày nhếch lên một chút, xích lại gần nam nhân một ngụm đối với thịt trong tay ăn hết!

Khoảng cách giữa hai người phi thường gần, chẳng qua là một bên trái một bên phải.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 377: Phó cửu muốn trốn?

Tần mặc tức khắc liền dừng lại.

Không ai có thể không dừng lại.

Ăn hết đồ trong tay xong liền thò khuôn mặt trắng nõn sạch sẽ, nhỏ nhắn không thấy lông tơ, lông mi đậm nhạt, đôi môi hồng nhuận, để ở bên cạnh bên má phải của hắn.

Trong nháy mắt, trong lòng tần mặc liền cảm thấy có chút ngứa.

Cảm giác khi đi ván trượt vừa nãy đã quay trở lại, giống như lướt gió vậy. Cọ một chút từ má phải rồi hướng về toàn thân hắn .....

Bên cạnh bàn ăn có mấy người nam đang chơi trò chơi, bỗng nhiên dừng lại toàn bộ đều hướng tới bên này nhìn lại.

Tôi —— thật hoài nghi!

Tình huống này là như thế nào?

Bọn họ có phải uống nhiều quá rồi không. Ở trong trò chơi xem các bạn nhỏ còn chưa tỉnh, như thế nào người say đều như vậy cơ?

Nhất định là uống say, trước xoa xoa mắt!

Phó cửu chính là thừa dịp lỗ hổng này, lôi thân mình trở lại, một lần nữa ngồi trở lại vị trí của mình, ngoài miệng ngậm một miếng thịt, môi cong cong, cười soái khí: “Quả nhiên là như vậy, hương vị không tồi.”

Tần mặc đầu tiên là nghiêng đầu cười một chút, sau đó cúi người xuống, ngón tay nắm cầm thiếu niên, hơi thở cầm dục, làm người nhìn tim đập nhanh: “Còn dám ăn vụng, anh cam đoan anh sẽ có rất nhiều phương thức làm em hối hận, hiểu chưa?”

“Uy, anh mặc, tư thế này có chút gàn a.” Phó cửu mỉm cười nhắc nhở.

Tần mặc a một tiếng, thông thả ung dung dùng ngón tay cái nắm cầm thiếu niên: “Em vừa rồi thò mặt tới chỗ anh, như thế nào lại không nói gần? Thiếu chút nữa làm thân cong lại.”

Phó cửu vừa nghe bốn chữ cuối cùng cười, thuận miệng nói một câu: “Bằng không anh mặc lui thân về?”

Lời kia vừa thốt ra.

Phó cửu liền cảm thấy không xong.

Đại thần có chuyện gì mà làm không được.

Như thế nào cô lại cố tình vào lúc này tiếp tục khiêu khích.

Quả nhiên, đại thần không có nói nữa, chỉ là cứ như vậy nhìn cô, nguy hiểm làm người khác hô hấp đều trở lên dồn dập.

Hô hấp còn tàn lưu hương vị thịt nướng.

Ở cách vách các nhóm nam chơi trò chơi đều không có động tĩnh.

Cô muốn trốn.

Đây cảm giác duy nhất của cô vào lúc này.

Cần thiết phải trốn.

Ở thời điểm tất yếu, thân thủ của phó cử là có thể đề cao ba cái trình tự, ví dụ giống như hiện tại.

Đầu tiên là cô nghiêng đầu, sau đó nghiêng người, chân dài còn không quên chạm vào cái ghế mộc làm ngăn trở động tác của Tần mặc.

Nhưng mà, tránh đi chính diện, lại không tránh được mặt sau.

Mũ áo khoác màu đen bị người tóm lấy.

Phó cử tựa như lò xo, cả người đều bắn trở về.

Bởi vì lực tác dụng, kết cục của phó cử chính là phía sau lưng trực tiếp đụng vào lồng ngực của Tần mặc.

Nếu là người khác không thể nghi ngờ sẽ bị trấn trụ, nhưng người đó lại là phó cử.

Eo uốn éo, đầu tiên là tay bên trái gỡ ra, lại đến cúi đầu một cái lắc mình khom lưng, khuôn mặt tuần tú xẹt tia gian nan, lại là bên phải tay áo.

Động tác kia soái khí mà lưu loát, thậm chí còn mang theo cả tiếng gió.

Người bên cạnh xác thật xem đến choáng váng.

Đây là..... Từ lấy ghế chắn đường đến dùng võ sao?

Đậu má, cho bọn hần một chút thời gian để tiếp thu có được không?!

Bất quá, kia rốt cuộc là như thế nào làm được?

Thân thủ tốt, khẳng định thường xuyên đánh lộn!

Đều là đàn ông, nhìn đến hình ảnh như vậy, đều cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, nhin không được liền muốn reo hò cổ vũ thiếu niên: “Tốt!”

Chỉ tiếc, lời nói quần chúng mới vừa rơi xuống.

Tần mặc liền nắm áo khoác màu đen hướng cái bàn ấn một cái, mặt khác một bàn tay bình tĩnh cầm tay áo bên phải vừa mới thoát ra, dùng sức trở về một thân, phong bá một tiếng, liền đem thiếu niên vây ở trước bàn, ngón tay ôm chặt hai sườn của phó cử, mắt đen thâm thúy đè thấp, nguy hiểm đầy người.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 378: Anh trai khi dễ em trai?

“Còn muốn chạy trốn?”

Tần mặc nhướng mày, sau đó cúi người xuống, làm người khó có thể tránh thoát.,

Hơn nữa trên người hần có mùi rượu, lại có mùi đàn hương nồng, theo động tác hần mà di động.

Phó Cử liền biết lần này cô muốn trốn, đầu nghiêng đi, cư nhiên quên mất đại thần sau khi uống rượu xong, không nên trêu chọc.

Lúc này đại thần trở rang không có lý trí như thường ngày.

Hắn đưa một bàn tay tới, ấn vai thiếu niên xuống, vốn là có tâm tư muốn giáo huấn, chính là khi nhìn đến người dưới thân, suy nghĩ trong đầu đã bị lấn áp.

Chỉ còn lại có tàn lưu ảm áp ở trong trí nhớ.

Cảm xúc thực mềm mại.

Nếu thân đi xuống, lại sẽ là cái cảm giác gì.

Lại hoặc là, muốn xem bộ dáng thiếu niên kinh hoàng thất thố.

Giấu đi bản tính đang nảy trong người, dường như khi chạm vào phía dưới áo lông, đôi mắt càng trở nên càng sâu hơn, thế cho nên đôi mắt của hắn đen như là ban đêm.

Bộ dáng Tần mặc nhìn qua xác thật soái khí tự phụ.

Nhưng cố tình hắn xuất thân lại là tàn nhẫn đến tận xương tủy.

Như vậy chỉ nhìn rõ ràng sườn mặt, lúc này lại bắt đầu khởi động ra bản tính tùy ý ngay thẳng vốn có, con gái mà nhìn đến chân đều sẽ mềm ra.

Đương nhiên, cũng là bởi vì dáng vẻ kia của hắn, hơn nữa vừa rồi có vài cái động tĩnh, bà chủ cửa hàng thịt nướng còn tưởng rằng đây là hai người uống say đánh nhau, chạy nhanh lại đây đuổi tay, liền kéo Tần mặc lại: “Ai ai ai, cái tiểu tử này, có chuyện từ từ nói, đừng đánh nhau, đừng đánh nhau a.”

Bà chủ thịt nướng tỏ ra vô cùng bình thường, trước nay đều không có nghĩ tới vừa rồi tư thế kia cũng có khả năng là muốn hôn môi, rốt cuộc đây chính là hai cái tiểu hòa tử!

“Buông tay, mau buông tay!” Bà chủ vẻ mặt chính nghĩa nắm lấy Tần mặc.

Tần mặc nghiêng mắt, động tác dừng lại, biểu tình kia có chút khó có thể hình dung.

Nhưng thật ra Phó Cửu ở kia cười cười, cái này làm cho Tần mặc lại có ý nghĩ muốn giáo huấn gia hỏa này.

Bà chủ đại khái cũng nhìn ra ý tứ trong ánh mắt của Tần mặc, vô cùng nghiêm túc nói: ““Vừa thấy đi đã biết cháu chính là một người anh. Đã lớn rồi, như thế nào còn đem người ăn ở trên bàn để đánh?”

Tần mặc không nói gì, chủ yếu là Tần đại học bá trước nay đều không có bị ai giáo dục qua như vậy.

Phó Cửu một bên cười một bên mở miệng: “Di à, không có việc gì đâu, chúng cháu chỉ đùa giỡn nha”.

“Đùa giỡn?” Bà chủ nghi hoặc, mới vừa rồi động tác kia không giống như là đùa giỡn.

Phó Cửu một tay dứt túi quần, nhẹ nhàng nói: “Thật là đang đùa giỡn, đúng không, anh.” Nói xong lúc sau, cô còn ngẩng đầu nhìn thoáng qua Tần mặc, bộ dáng soái khí kia thực đáng đánh đòn.

Lúc này Tần mặc đã khôi phục bộ dáng quý công tử ngày thường, trên thực tế trừ bỏ ở trước mặt thiếu niên, Tần thần ngẫu nhiên sẽ nảy sinh ác độc, còn ở trước mặt những người khác, vĩnh viễn đều là cao lãnh.

“Đứng.” Thực đậm mặc một chữ.

Bà chủ lắc lắc đầu, còn nói cho bạn già biết: “Hiện tại làm anh cũng không biết nhường em.”

Tần mặc:.....

Phó Cửu nhin không được cười, dứt khoát đem đầu để trên vai Tần mặc, mái tóc xù xù trên đầu đỉnh kia, làm Tần mặc nhìn thật lâu, mới không có đem thiếu niên túm lại đây đánh một trận.

Trước mặt người ngoài, xác thật nên nhường một chút.

Bất quá, hắn cũng phát hiện, hắn và người em trai này càng ngày càng cùng nhau làm càn.

Chỉ là lại hướng bên cạnh xem một cái, bộ dáng thiếu niên cười quá mức sáng lạn, giống như là nắng ấm dào dạt sau giờ trưa, ngồi ở trong nhà mở cửa sổ ra, chiếu xuống dưới tầng tầng cuối cùng.

Tần mặc không có đem thiếu niên đẩy ra, liền đứng như vậy, trắng như tuyết sương, cả người tràn ra hơi thở cảm dục, cố tình mắt của hắn trầm xuống, giống như bộ dáng của ác ma.

Rất giống hai ác ma dựa vào nhau, Phó Cửu tà soái cũng không có đi nơi nào.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 379: Nuôi một đại thần

Dù sao cũng là ở bên ngoài.

Phó Cửu cũng không cười lâu, vẫn phải ngồi xuống ăn cái gì đó.

Chẳng qua là từ lúc đó về sau, bà chủ của tổng hội trước quay sang bên này nhìn Tần Mặc bê một cái, mới đem cumin (hạt của Ai Cập xay nhuyễn) rắc lên xôi thịt, bộ dáng như muốn nói: “Tôi đang nhìn cậu đấy, cậu tốt nhất đừng có ở đây khinh dễ em trai mình”, xem ra là vừa lòng Phó Cửu.

Bên kia, nhóm trạch nam ngồi quan sát trò chơi đã nửa ngày, gào thét, đập má, vì cái gì người này lớn lên đáng vẻ lại đẹp trai như vậy, làm cái gì cũng đẹp!

Bọn họ tuyệt đối không tin giữa hai người này lại không có vấn đề!

Chỉ có điều hiện tại trọng điểm không phải là ở cái này.

Mà là di động của một người trong số đó vang lên, phía trên màn hình WeChat chỉ hiện một câu ngắn ngủi: “Đây là không dám tới?”

Người kia đem nội dung đưa cho mấy tên nhóc nhìn qua.

Nhưng mới xem xong câu đó, bọn họ mới phát hiện đội chiến 5V5 đang thiếu một người.

Bốn người đưa mắt nhìn nhau, nhớ tới lời của người đàn ông trước mặt vừa mới nói qua, một người trong đó liền trực tiếp đứng lên, đi về phía bàn của Phó Cửu đang ngồi.

“Người anh em tôi mới vừa nghe cậu nói, cậu chơi game rất trâu đúng không?” Người kia trong miệng ngậm thuốc lá, tự cho rằng ngoại hình của mình rất tuần tú, dầu sao thì nhìn đàn ông cũng không phải là nhìn mặt không, đôi khi còn phải xem... Người kia vốn là muốn nói khí chất, nhưng chỉ một cái ngược mắt của Tần Mặc, anh ta không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng trong lòng có chút run rẩy, ho khan hai tiếng nặng nề, như thể vừa bị sặc khói, tựa hồ ngay cả khí chất cũng thua?

Không đúng, cái này cũng không quan trọng, hấn đang tới để mời người mà!

Tần Mặc duỗi tay để ngăn khói thuốc bay qua, giọng rất nhàn nhạt: “Đôi mắt của em trai tôi đang bị nhiễm trùng, không thể chịu được những thứ kích thích, phiền anh hãy dập thuốc.”

Đại khái là khí thế của Tần Mặc rất thích hợp để đi dọa người, cậu thanh niên kia thật đúng là khi đã đem thuốc dập đi, dập xong rồi, hai mắt cậu ta liền trùng lớn... chờ một chút, dựa vào đâu mà người đàn ông này nói gì cậu cũng đều nghe theo?!

Phó Cửu nhìn cặp mắt chuông đồng kia, đại khái là có thể đoán được suy nghĩ của người này, quá đơn giản, biểu tình trên mặt của cậu ta chỉ cần liếc qua là hiểu ngay.

Chỉ là... Trách không được vì mấy ngày nay cô không có thấy đại thần hút thuốc, thì ra đều là bởi vì đôi mắt của cô...

Phó Cửu nghiêng mắt nhìn về phía Tần Mặc, đại thần đúng là được nha, đáng vẻ hào hoa đẹp trai, còn tâm lý nữa, cái đó nếu không phải vì quá cao, đối phương lại có nhiều tiền, cô lại không khồng chế được mình, thật rất muốn mang về nhà nuôi quá.

Nhưng ý tưởng này của Phó Cửu cũng chỉ là nghĩ, đại thần rất thông minh, muốn đào hồ cũng không được.

“Thuốc tôi cũng đã dập tắt rồi, bây giờ là thế nào? Đánh hay không đánh?” Người kia dùng ngón tay chỉ về phía sau của mình: “Chúng tôi có bốn người, chỉ cần thêm một người nữa là được, vừa vặn có thể đủ để đấu 5V5.”

Phó Cửu vừa nghe đến trò chơi liền ngửa tay.

Không... cũng không đúng.

Nếu nói cô vừa nghe đến trò chơi thì ngửa tay.

Chỉ bằng nói là cô vừa nghe đến sản phẩm điện tử liền đã ngửa tay.

Suy nghĩ xem cô là một hacker, thế nhưng một chút điện thoại cũng không cho cô chạm vào thì nói máy tính càng không được.

Đôi mắt đau rất khó chịu này rốt cuộc khi nào mới khỏi đây?!

Phó Cửu ít nhiều cũng có chút buồn bực nho nhỏ.

Tần Mặc liếc mắt nhìn người thiếu niên một cái, một cánh tay để không đưa ra ấn đầu Phó Cửu, cái ấn kia là để cho cô đừng có mơ mà đi ăn vụng, đôi mắt lại quay sang nhìn người kia, tiếng nói ung dung: “Chưa từng chơi THÍCH KHÁCH.”

Đây chính là cự tuyệt?

Có nhầm hay không!

Cậu ta cũng đã đập thuốc rồi, người đàn ông này vẫn còn cự tuyệt hẳn?

Lớn lên sẽ rất đẹp troai ghê gớm nha!

“Vừa nãy cho rằng mình lợi hại như vậy, cái gì mà toàn bộ kỹ năng hay trang bị đều có thể nhớ kỹ, vậy mà không dám lên sao?”

Phó Cửu vốn dĩ còn đang đầu tranh.

Hiện tại vừa nghe người kia nói như vậy, khóe miệng có chút co quắp.

Cô vừa rồi không QUÁI là bởi vì bà chủ đã ra mặt.

Người này — TẤT QUÁI không thể nghi ngờ được.

Tần Mặc khẽ nâng mí mắt, giọng nói tuy không lớn nhưng lại có thể làm chết người: “Đem những lời vừa rồi của cậu nói lại lần nữa.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 380: Một đám trường cao trung đệ nhị

Còn tốt là các bạn nhỏ bên kia hiểu ánh mắt, biết Tần Mặc không dễ chọc, đi lên cản bạn của mình lại, mở miệng giải thích: “Người anh em, vì chúng tôi thiếu đội viên chơi game nên có chút sốt ruột. Đó là trận đấu chiến giữa hai bang phái.”

“Bang phái?” Phó Cửu nhượng nài: ““Anh hùng” có bang phái từ khi nào?”

Không nghĩ tới người nọ sẽ nghiêm túc trả lời: “Không phải “Anh hùng”, là cuộc chiến bang phái giữa cao trung đệ nhị chúng tôi và cao trung đệ nhất! Chỉ có thể thắng không thể thua!”

Thân là học sinh cao trung đệ nhất, thật sự Phó Cửu không biết nên dùng biểu tình gì để đối mặt với bọn họ...

Bất đắc dĩ người nọ không chịu để yên, tiếp tục nói thêm, vô cùng kích động: “Bên kia đột nhiên gửi lời mời, còn ở trong [Anh hùng] khiêu khích chúng tôi. Cậu cũng thấy rồi đó, hiện tại chúng tôi chỉ có bốn người, còn thiếu một nên không đánh 5v5 được. Vì thế bọn họ phát điên, cho rằng chúng tôi thiếu tiền!” Người nọ vừa nói vừa đánh thật mạnh xuống bàn: “Cao trung đệ nhị chúng tôi sao có thể nghèo hơn đám một sách ở cao trung đệ nhất được, một đám toàn mặt mũi như con dê nhũ, cả ngày chỉ biết học tập. Này quả thực chính là vũ nhục nhân cách của học sinh cao trung đệ nhị chúng tôi!”

“Không sai!” Ba tên tiểu đồng bọn còn lại tiếp lời, bộ dáng như đánh cược toàn bộ danh dự, tư thái kia vô cùng uy phong.

Đối mặt với trận nhiệt huyết mệnh mông như thế, Tần Mặc đã thông thả mở miệng: “Nếu là vậy thì tôi càng không thể gia nhập.”

“Vi sao?” Tiểu thanh niên lại bắt đầu trừng mắt: “Người anh em, mặc dù vừa rồi tôi nói chuyện có hơi nhằm vào anh, nhưng đây là cứu chữa giang hồ gấp rút a! Thân là đàn ông thì chắc hẳn anh hiểu rõ, loại chuyện như lúc này không thể ném mặt mũi, chúng tôi cần phải đánh với bọn họ!”

Tần Mặc nhìn cậu ta một cái, thản nhiên đáp lại một câu: “Bởi vì tôi đã từng là học sinh cao trung đệ nhất.”

Ngay lúc đó, bốn người kia lập tức cứng đờ.

Biểu tình trên mặt rất giống kẻ thiếu năng trí tuệ.

Lại nghĩ thêm về lời bọn họ vừa nói... Đám mọt sách ở cao trung đệ nhất kia, một đám toàn mặt mũi như con dế nhũi...

Vì có gì lại đối lập với người đàn ông này, cảm thấy như đang mắng chính bản thân họ, dù sao rõ ràng đối phương rất đẹp.

Nhưng mà đó không phải điểm quan trọng.

Quan trọng là dù đã phát triển hơn mấy chục năm, cao trung đệ nhất và cao trung đệ nhị ở Giang Thành cũng là kẻ thù cũ!

Kẻ thù xưa, anh sống tôi chết!

Hề là nam sinh đi học đều hiểu này có ý nghĩa sâu xa thế nào!

Việc đối phương giúp bọn họ không có khả năng cao lắm.

Bốn người kia cùng chung một động tác nhìn về phía Phó Cửu.

Phó Cửu còn muốn trộm ăn thịt, vừa bị bắt gặp như vậy liền bị đại thần dùng tay đẩy ra sau ót lần thứ hai.

Lúc Tần Mặc làm động tác đó cũng không quên đánh cho đối phương một kích cuối cùng: “Cậu ấy càng không được, hiện tại cậu ta đang học cao trung đệ nhất.”

Chỉ trong một cái chớp mắt.

Không khí bên trong phòng nướng BBQ yên lặng hẳn đi.

Phó Cửu buồn cười nhìn bốn nam sinh trước mặt, cả đám trừng to mắt như bị ghen, những đứa nhỏ thật thà, quá đáng yêu.

“Đ**!” Người nọ nghiêng đầu sang một bên, cũng không trông cậy vào bên này nên nói với tiểu đồng bọn của mình: “Làm sao bây giờ? Chẳng lẽ để tên đáng ghét Lưu Tông Minh kia ngồi trên đầu khi dễ chúng ta ư?”

Phó Cửu nghe vậy, tay bưng ly trà ngừng lại: “Cậu vừa mới nói ai?”

“Lưu Tông Minh.” Mỗi khi nhóm trạch nam mê trò chơi này nói chuyện đều sẽ phun nước bọt: “Đền cả lão đại của cao trung đệ nhất mà cậu cũng không biết sao?”

Lão đại? Phó Cửu nghiêng ngẫm hai chữ kia, mỉm cười: “Quen biết, chỉ là cũng có ân oán nên tôi có thể giúp các cậu đánh trận này. Điều kiện là, nếu thắng thì bàn ăn này của chúng tôi do các cậu mời.”

“Vì sao lại là chúng tôi mời?” Thanh niên cầm đầu lại trừng mắt.

Phó Cửu cười nói: “Không muốn mời cũng được, chỉ là tôi sẽ đi nói rằng lão đại cao trung đệ nhị không dám chấp nhận cuộc hẹn từ lão đạo cao trung đệ nhất.”

“Tôi...!” Con mẹ nó thực ghen khui!

Đến khi Phó Cửu cho rằng cậu ta muốn nói thêm cái gì đó.

Thanh niên cầm đầu đã xoay đầu: “Để tôi xem chúng tôi góp tiền lại được bao nhiêu đã!”

Phó Cửu: “...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 381: Tần thần lên sân khấu (sáu càng, an)

Vừa nói xong câu này, bốn người kia đã bắt đầu lục túi tiền, đúng thật là đang góp tiền a ~

“Người anh em, cậu làm như vậy là không đúng.” Thanh niên đầu tiên vừa góp tiền vừa quay đầu lại: “Người trong bang như chúng ta vật chất không quan trọng, cái quan trọng là nghĩa khí.”

Phó Cửu cười khê: “Tôi chỉ là một học sinh trung học, giúp mấy người đánh một trận cũng có cảm giác chịu tội, có thể nghĩa khí một chút được không, không đánh?”

“.....” Làm ơn đi, người anh em thời điểm cậu đang nói có cảm giác chịu tội có thể hay không không chế một chút biểu tình của cậu, hoàn toàn nhìn không ra là chịu tội ở nơi nào!

Bốn người của Nhị Trung sau khi vét sạch túi tiền cũng mới chỉ có 80 tệ, đặt ở trên bàn: “Chúng tôi góp xong rồi, như vậy chắc đủ rồi chứ. “

Phó Cửu đếm tiền mà cô và đại thần muốn, 80 tệ đủ rồi, vì thế cười nhạt nói: “Cho tôi cái điện thoại, bắt đầu. “

“Cả điện thoại cậu cũng không có? Thế thì đánh như thế nào!” Bốn người Nhị Trung kia nói xong, liền bắt đầu gãi đầu.

Phó Cửu nhướn mày: “Đi mượn của bà chủ một cái.”

“Của bà chủ là Nokia, có thể chơi không tốt hay không.” Xem ra những người này là thường xuyên tới đây ăn, bà chủ dùng cái gì cũng biết.

Phó Cửu cũng cảm thấy đáng tiếc, vốn đang tưởng sẽ thu thập Lưu Tông Minh một chút.

Nhìn thiếu niên thành cái dạng này, Tần Mặc đương nhiên đã nhìn ra, cau mày: “Tên Lưu Tông Minh này là như thế nào? “

“Cùng người khác đánh em. “Lời này Phó Cửu là nói thật, tuy rằng mặt sau còn chưa nói.

Tần Mặc vừa nghe xong thì hai tròng mắt liền lạnh dần, nghiêng đầu nhìn đám học sinh Nhị Trung như tội phạm đang gãi đầu kia nói: “Tôi đánh. “

“Thật sự!?” Thanh niên đi đầu mắt sáng lên, tiếp theo lại hỏi: “Anh xác định là anh có điện thoại? “

Tần Mặc không nói chuyện, quét mắt liếc hần một cái, đem điện thoại ra, đặt ở trong lòng bàn tay thương thức.

Tinh thần của những người kia lên tinh táo lên: “Chúng tôi ở khu A, vào đi.”

“Yêu cầu chờ ba phút.” Tần Mặc tiếng nói nhàn nhạt.

Thanh niên đi đầu lại bắt đầu trừng mắt: “Vì sao?”

“Download.” Tần Mặc xác thật là chưa từng chơi liên minh, dù gì đánh chiến đội chuyên nghiệp đều là thao tác trên máy tính.

Bốn người kia thấy thế, nhiều ít có điểm lo lắng, nhỏ giọng ở nói: “Sao cảm thấy không chắc chắn thế a, cả trò chơi hần còn chưa download, có thể hay không không biết chơi?”

“Kia cũng không có biện pháp, có thể kéo Lưu Tông Minh xuống thì chắc chắn hần có thể” Có nhân đạo: “Cùng lắm thì đến lúc đó, chúng ta che chở cho hần, làm cho hần cái kỹ năng trị liệu, không trông cậy được hần đi giết người thì hồi máu cho chúng ta cũng được.”

“Cứ thế đi. “

Bốn người ở bên kia còn đang đứng đắn thảo luận chiến thuật..

Phó Cửu nhử mày, không cho đại thần đi giết người? Đây thật là..... Thực khó khăn.

Trong tiệm nướng BBQ có mạng vô tuyến, download một cái trò chơi trên điện thoại cũng không tính là chậm.

Bất đắc dĩ, thanh niên cảm đầu đã đem Tần Mặc đánh đồng với loại người thích khoe khoang nhưng chỉ là một người mới mà nhìn, cho nên ánh mắt nhìn về phía Phó Cửu bên này phi thường thương hại.

Phó Cửu vừa thấy Tần Mặc muốn đăng nhập vào tài khoản, duỗi tay liền chặn lại, tiếng nói hạ thấp xuống: “Anh Mặc, đăng nhập vào tài khoản của em đi, bằng không bọn họ thấy tên kia của anh, khẳng định sẽ điên lên.”

Tần mMặc không cự tuyệt: “Mật mã tài khoản? “

“135975280, mật mã 000000.” Sau khi Phó Cửu đọc xong.

Tần Mặc ấn một cái, đăng nhập vào giao diện trò chơi

“Tốt, toàn bộ thành viên đến đông đủ!” Thanh niên cảm đầu cúi đầu ồn ào: “Lát nữa toàn bộ đều nghe theo chỉ huy của tôi, đặc biệt là..... “Nói tới đây, hần ngừng đầu lên, nhìn thoáng qua Tần Mặc:” Anh em, lát nữa anh đừng đi phía trước, ở phía sau chúng tôi là được, đừng để bị người ta giết, như vậy sẽ ảnh hưởng đến việc hồi máu của chúng tôi, đây là một trận đánh ác liệt, cần phải đánh bằng mưu lược! “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 382: Soái ca khoác lác này mắc bẫy rồi

“Đúng vậy, cần phải thế!”

Ba người khác vô cùng nghiêm túc.

Bàn mưu lược cùng đại thần ư?

Không hiểu sao Phó Cửu rất muốn bật cười khi nghe đám Cao Trung Đệ Nhị này nói.

Cô cũng thật sự cười, bốn người nhất trí chung một động tác cùng nhau nhìn về phía cô, giống như là đang nói rằng “Chuyện nghiêm túc như vậy, cậu cười cái gì? Lần đánh nhau này có liên quan tới mặt mũi và danh dự của đàn ông đó!”

Bị nhiều ánh mắt nhìn chăm chú như thế, Phó Cửu cảm thấy dù sao thì cũng nên thu liễm một chút, nhưng nhịn không được a!

Có trời mới biết biểu tình của đám Cao Trung Đệ Nhị này có bao nhiêu buồn cười. Cô nghiêng mặt sang một bên, núp ra sau vai đại thần cười, đến cả đầu cũng lắc lư theo.

Tần Mặc ở bên này vừa mới chọn xong kỹ năng đã cảm giác được từng đợt hơi thở lay động sau gáy, ngón tay lập tức cứng đờ.

“Soái ca, làm gì đấy, đi theo chúng tôi mau!” Thanh niên cầm đầu nháp vài cái trong trò chơi, từ đầu tới cuối buổi cậu ta đều không an phận. Nhân vật trên màn hình nghiêng qua một bên, cậu ta cũng nghiêng người theo. Người không biết còn tưởng rằng cậu ta ngồi chỗ này chơi đua xe: “Ai hét vậy, thiếu chút nữa đánh tới ông!”

Phó Cửu ở bên cạnh nhìn rất muốn cười, thầm nghĩ với vị trí của cậu, không đánh cậu thì đánh ai.

Nhưng mà cô cũng ý thức được đại thần giống như đang bất động, vừa muốn ngẩng đầu liếc mắt nhìn đại thần một cái.

Không đợi động tác của cô thực hiện xong, đại thần đã vươn tay đẩy đầu cô ra, ngón tay chỉ vào cô, bộ dáng rất đẹp trai: “Có chùng mực chút.” Ảnh hưởng không nhỏ, Tần Mặc nghĩ thầm nuôi đứa em trai như vậy cũng đủ sốt ruột.

Phó Cửu thấy đại thần không cho cô đến gần, trực tiếp túm ghế dựa tiến tới cạnh thanh niên cầm đầu, đôi mắt nhìn màn hình: “Đừng qua đó, có người, chạy sang trái.”

Thanh niên cầm đầu còn đứng đó la om sòm, vốn tưởng rằng mình sắp chết, kết quả nghe được thiếu niên nói như vậy, theo bản năng chạy sang trái một chút, thế nhưng chạy ra được thật.

Cả người cậu ta như đang hút vào vô số gió mạnh, nhanh chóng tăng thêm máu, đồng thời cũng thấy được Tần Mặc trên bản đồ dường như không di chuyển tới phía trước chút nào cả.

Bốn tên Cao Trung Đệ Nhị một bên đánh, một bên lại nói: “Bảo vệ soái ca này cho tốt.”

“Đã biết.”

“Hiểu.”

Rất rõ ràng, bọn họ đã đem Tần Mặc trở thành một trong những tay mới.

“Chúng ta tập trung lại rồi đi, trực tiếp đoàn diệt đối phương!”

Vừa to mồm nói đoàn diệt đối phương, kết quả một người đột nhiên nhảy ra từ trong bụi cỏ, tung đại chiêu làm choáng váng tất cả bọn họ, còn bị giảm tốc độ.

Trong nháy mắt, bốn tên Cao Trung Đệ Nhị kia đã bị đánh tuột gần một nửa cây máu.

“Tôi... Đ**!” Thân mình của thanh niên cầm đầu lại bắt đầu động: “Mau chạy về, cậu ta con mẹ nó là tình huống gì đây, kỹ thuật này căn bản không phải là kỹ thuật của Lưu Tông Minh!”

Thanh niên cầm đầu nói không sai, kỹ thuật này xác thật không phải là kỹ thuật của Lưu Tông Minh.

Mà là kẻ trùng hợp xuất hiện trong giới Điện Cảnh, Phó Hi Minh!

“Lưu Tông Minh gian lận!” Sau khi nhìn thấy hình cái đầu kia, thanh niên cầm đầu đã hiểu rõ mọi chuyện: “Tìm chức nghiệp tuyển thủ tới tạo thành đoàn thể, tôi nhờ vào!”

Phó Cửu nhướng mày: “Chức nghiệp tuyển thủ?”

“Theo đuôi người của tôi, con mẹ nó, nam thần của Cao Trung Đệ Nhất các cậu, Phó Hi Minh!”

Đứa con riêng kia?! Phó Cửu chột ngừng lại.

Thân thể của thanh niên cầm đầu càng đông đưa nhanh hơn, khi một thành viên bên đối phương chết, cậu ta cắn thật mạnh vào cao răng: “Này còn muốn đánh như thế nào?!”

Một tên chức nghiệp tuyển thủ của đối phương chắc cũng đủ để đoàn diệt bọn họ, càng đừng nhắc tới bên bọn họ còn có tay mới.

Hơn nữa bên phía bọn họ đã chết một người.

Ba người bên kia còn đang công kích tháp bảo vệ thành!

Bên bọn họ cần phải tập trung mọi người lại mới có khả năng chết không quá khó coi.

Khoan đã, một người còn ở trên đường là ai?!

Có phải bị phân tán ra hay không?

Thanh niên cầm đầu tinh mắt thấy, là soái ca bên cạnh.

Trong lòng cậu ta chỉ có một ý niệm, ba người đối diện còn chưa rút về hân, tên thích khoác lác này mắc bẫy rồi!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 383: Tàn thần tam sát!

Nhưng mà... giây tiếp theo đầu thanh niên đã bị giữ chặt!

Ngón tay run lên!

Bởi vì trên màn hình đột nhiên xuất hiện hai chữ —— K O!

Không phải K O vì đối phương đánh chết bọn họ, mà là bên này người của bọn họ đã đánh chết người của đối phương!

Bọn họ đã có chiến công đầu!?

Có phải là hân đang nhìn lầm rồi không?!

Thanh niên xoa xoa mắt, cả khuôn mặt trong phút chốc đều ngây ngốc.

Bốn người của Trung Nhị bị cố định như vậy sẽ không có tinh thần để phục hồi, liền nghe thấy một trận âm thanh trong trò chơi truyền tới —— Double Kill!

“Mẹ ơi! “ Thanh niên không chế không được nữa đành mở to hai mắt nhìn, trực tiếp ngẩng đầu lên nhìn về hướng của Tàn Mạc!

Liền nhìn thấy người đàn ông đẹp như tượng, ngón tay trái ấn về phía trước, ngón tay phải đưa qua đưa lại, trên màn hình đã trực tiếp giết chết một người!

K O!

Hat - Trick!

Đầu thanh niên choáng váng.

Ba người kia của Trung Nhị cũng đều choáng váng

Ngón tay cũng đều quên cả di chuyển.

Nhưng kẻ đã giết người kia về mặt không chút gì là để ý, quẹo sang bên trái, nhanh chóng chạy về thành, ở cửa thành đứng chờ bọn họ, sau đó cũng không đi ra nữa, uống một ngụm rượu, tiếng nói nhàn nhạt: “Không tiếp tục đi về trước nữa sao?”

Bốn người của Trung Nhị liền lập tức tỉnh lại!

Không tự giác được đành đi theo phía sau người đàn ông!

Trong lòng thanh niên khiếp sợ, người buồn bực nhất chính là người đàn ông mà còn có thể rảnh rỗi ngồi đó uống rượu!!!

Nhưng rõ ràng là hắn sẽ không đi.

Như thế nào lập tức lại công khai là giống nhau?

Thanh niên không rõ mở miệng nói: “Người anh em, vừa rồi tôi nhìn anh còn tưởng anh rất ăn hại nhưng lại không nghĩ tới sẽ chơi tốt như vậy..., ha ha ha.”

Tần Mặc liếc mắt một cái, ngữ khí nhàn nhạt đáp: “Dùng điện thoại đánh không thuận tay, tôi muốn luyện tập thêm một chút.”

Thanh niên cầm đầu...Anh mới luyện tập đã trực tiếp giết ba người?! Lấy cái lực gì để công kích? Anh nói như vậy cảm thấy chúng tôi sẽ tin sao!?

Trung Nhị thiếu niên không tin, nhưng Phó Cửu lại tin tưởng, đại thần ngày thường đúng thật là không chơi bằng tay.

Giống như điện thoại rất cứng, chỉ cần vào tới trong tay của anh đều là công cụ dùng để khai chiến.

Có một chút Phó Cửu không biết.

Nếu không phải vừa rồi cô dựa vào phía sau của Tần Mặc, hơi thở đã làm ảnh hưởng tới anh.

Đại thần cũng không cần phải trở về thành để thêm máu.

Mà Lưu Tông Minh cầm điện thoại hung hăng mắng một câu: “Là cái quỷ gì! Tôi còn chưa chém được một giọt máu của đối phương! Như thế nào mà chết được!”

Phó Hi Minh ngồi ở bên cạnh hắn, khuôn mặt cao ngạo vẫn không thay đổi, hắn thành công dẹp xong hộ thành tháp của đối phương, mười phần cũng không cho là đúng: “Đoán chừng là đã mua kỹ năng, như vậy còn để ý làm cái gì, lát nữa tôi sẽ giúp cậu trở về.”

“Ha ha ha, Phó thiếu nói rất đúng.” Lưu Tông Minh ở trước mặt Phó Hi Minh vẫn rất lấy lòng: “Vừa rồi là bởi vì Phó thiếu không có mặt ở đây, nếu có thì tên thích khách áo đen kia, tới ba lần sẽ đều phải chết.”

Có Phó thiếu ở đây, bọn họ khẳng định sẽ không thể thua, bất quá đây chỉ là một chút sơ sẩy.

Đối phương lợi hại thì thế nào, có thể lợi hại hơn tuyển thủ chuyên nghiệp sao?

Lưu Tông Minh ở đó tưởng tượng ra một trận đại sát!

“Mẹ nó! Là Phó Hi Minh!” Thân hình của thanh niên cầm đầu lại bắt đầu lung lay trái phải: “Mau tránh ra, đừng cho hắn đụng vào!”

Tiếng nói của Tần Mặc truyền tới, chỉ có một chữ: “Giết”

Thanh niên cầm đầu muốn nói... đại ca à, người chỉ huy tác chiến là tôi mà!

Không phải là anh nên nghe tôi nói sao!

Mà khi hắn đối diện với đôi mắt đen của Tần Mặc, cũng không biết vì cái gì, khí thế tức khắc bị yếu đi: “Vậy được rồi, giết đi...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 384: Đại thần 1 đấu 5, cứu gia lên sân

Đoàn chiến bắt đầu!

Mặc kệ là Nhị Trung bên này, hay là Nhất Trung bên kia, toàn bộ đều ở hướng phổ thông đối!

Nhưng đồng đội này dù sao cũng không phải chiến đội Đế Minh.

Hơn nữa trung nhị thế giới, vừa nói giết, đều không chú ý!

Đặc biệt là thanh niên cầm đầu, hô to một câu: “A a a a!” Liền rống rống hướng tới Phó Hi Minh đang ở bên kia vọt qua!

Phó Cửu đầu tiên là bị giọng nói đặc biệt của hắn làm cho choáng váng, sau đó muốn trở về túm cánh tay của hắn đã không còn kịp rồi!

Mắt nhìn hắn liền vọt vào giữa hai người.

Nháy mắt năm người đối phương vây quanh hắn, giây diệt!

Phó Cửu nhìn một chút khoảng cách kia, tình huống này đại thần muốn cứu người, đều đuổi không kịp đi.

“Mẹ nó! Giết anh em của tôi! Coi tôi không tồn tại có phải hay không!” Một người khác trực tiếp bạo phát, cũng đi theo hướng phía trước!

Phó Cửu bắt đầu dĩ đuổi tay đỡ trán, mái tóc màu bạc toái xõa xuống dưới trán, nói sẽ dùng mưu lược để đánh? Đây là mưu lược của bọn họ sao?

“Đánh hắn, đánh, đánh hắn!” Thanh niên cầm đầu đã chết, còn không quên ở kia hô to.

Bà chủ còn tưởng rằng đã xảy ra chuyện gì, liền tiếp hướng tới bên này quay đầu lại.

Liền xem vài người ở kia chôn đầu, phì phì đi động.

Thanh niên cầm đầu cũng quá khiến người khác chú ý.

May mà cái cửa hàng nướng BBQ này có ít người, bằng không với bộ dáng ngốc của thanh niên này tất sẽ bị người ta vây xem.

Giết hai mạng liền tiếp!

Không cần nghĩ, bọn họ bên này lại mất thêm một người.

Đại thần lúc này thật ra chạy tới, nhưng là có một người so với hắn nhanh hơn một bước, đi phía trước nhảy một chút, liền bị giết.....

Cứ như vậy tặng mạng cho đối thủ rồi, Phó Cửu xem đều muốn thờ dài.

Bản thân Đại thần thể nhưng một chút cảm xúc đều không có, sừng mặt tuần mỹ trực tiếp lui về bảo vệ dưới thành tháp.

“Soái ca, cậu làm gì a! “Người của Nhị Trung kia còn chưa có bị giết, đôi mắt đều đỏ lên, sau đó tiếp tục chết.

Chết bốn người!

Bảo vệ dưới thành tháp lần này là thật sự chỉ còn lại có mình và đại thần.

Di động thao tác trực tiếp ảnh hưởng tới rồi tốc độ tay Tần mặc.

Nhưng Phó Cửu cũng đã nhìn ra, vừa rồi đại thần vì cứu mình bị một cái vào đầu, rớt một giọt máu.

Hắn đứng ở dưới tháp là tính toán lấy 1 đầu 5.

Bên này thanh niên cầm đầu thật vất vả sống lại thành công, rống rống vào cái liền phải đi tới hướng phía trước!

Còn không chờ ngón tay hắn động, trước mắt di động cũng không biết sao lại thế này, đã bị đoạt đi rồi!

“Uy! Đó là tôi.....” Thanh niên cầm đầu hướng tới Phó Cửu rống một cái.

Ngón tay của Tần mặc đi theo giật mình, âm thầm tính toán, mấy ngày nay Phó Cửu vẫn luôn rất ngoan, phòng chừng cũng thật sự nhìn không được muốn chạm vào di động.

Hắn có thể hiểu được thiếu niên ở tuổi dậy thì, đại khái nhìn không được trường hợp như vậy.

Phó Cửu xác thật nhìn không nổi, tuy rằng biết đại thần đứng ở bảo vệ dưới thành tháp lấy 1 đầu 5 không thành vấn đề, nhưng là cô nhìn trường hợp kia chính là khó chịu.

Đối phương là người nào, cũng xứng vậy công đại thần.

Thanh niên cầm đầu hoàn toàn bị sừng mặt sát khí của Phó Cửu làm cho đứng im.

Hắn là như thế nào cũng không nghĩ tới, vừa rồi vẫn còn là soái ca cười tủm tỉm, như thế nào trong nháy mắt, thật giống như là trở thành ác ma, vẫn là khuôn mặt kia, tuần mỹ làm cho bọn họ có tài hoa nhưng không có giá trị nhan sắc ghen ghét, nhưng khí thế hoàn toàn không giống nhau, giống như là bảo kiếm trong suốt, cả người đều tản ra khí thế áp đảo!

“Không phải, cậu đừng đi hướng phía trước a!” Thanh niên cầm đầu buồn bực kêu: “Cậu đây là muốn đi chịu chết a!”

Phó Cửu cũng không ngần đầu lên nói: “cậu cũng biết cái gì gọi là chịu chết?”

Thanh niên cầm đầu:.....

Vì cái gì hắn tổng cảm thấy những lời này là đang chửi hắn, nhất định là hắn nghĩ nhiều!

Đúng, hình thức thực nghiêm túc!

Thanh niên cầm đầu vẻ mặt nghiêm túc, Phó Cửu nhìn còn phải cười, cái nhóm Nhị Trung này...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 385: Hai người phối hợp, đánh!

“Hắc, đám ngu ngốc đối diện kia lại đi tìm cái chết. “Luru tông mình hưng phấn hai tròng mắt đều sáng lên, ngón tay cái ấn xuống tay cơ màn hình, khoe miệng cong cong bộ dáng thị huyết, một lộ không thể nghi ngờ.

Phó hi mình không chút nào để ý, lãnh ngạo nâng cằm: “Trước hết phải giết tên đầu heo đang bảo hộ thành tháp hạ kia, quá chướng mắt. “

“Biết.” Luru tông mình cười đắc ý: “Năm đầu hai, đối phương lần này chết chắc rồi! Còn đi hướng phía trước, đây là lại tặng đầu người cho chúng ta!”

Hai người bị đại thần giết qua kia, thấp giọng nói: “Người đứng ở dưới tháp kia giống như rất lợi hại. “

“Sợ cái gì! Chúng ta có phó thiếu! “Luru tông mình bắt đầu nói:”Đều tới đó! “

Phó hi mình cũng mở miệng: “Yên tâm, một mình tôi là có thể diệt bọn họ. “

Hắn vừa nói như vậy, những người khác đi phía trước tốc độ chạy liền nhanh hơn.

Chủ yếu là người đứng ở dưới tháp kia giống như lui một bước.

Mở ra hình thức đuổi theo đánh chết người!

Đại thần xác thật là lui một bước, nhưng hắn cũng không có ý tứ muốn chạy.

Mà là, hắn đang đợi người phía sau sắp đuổi tới đây, người đó chính là Phó Cửu!

Không biết có phải hay không bởi vì đã gặp qua.

Thanh niên thứ nhất chỉ cảm thấy người đứng bảo hộ thành tháp bên cạnh đặc biệt có phép tắc.

Có chút giống như là thời cổ vương, chỉ là một thân trường ngọc đứng ở kia, là có thể cho người ta một loại tuần mỹ đến mức tận cùng cảm giác.

Bất quá là qua mấy thời gian ngắn ngủn mấy giây

Thanh niên thứ nhất nhìn ngón tay thiếu niên thon dài ở trên màn hình chuyển qua chuyển lại.

Thậm chí ở thời điểm chạy ở phía trước, đều không có ý muốn đổi trang bị, hơn nữa những nhóm tiểu quái tiến công một cái đều không có đánh hắn.

Thanh niên thứ nhất vừa định hỏi thiếu niên là như thế nào làm được.

Liền thấy di động trên màn hình, hai đại soái ca hội hợp!

Hắn bên này còn nhìn chằm chằm, có thể thấy rõ ràng nguyên bản người đứng bảo hộ thành tháp, màu đen tay áo một phù, tức khắc chỉ gian liền dùng trường đao ôm lấy một người.

Thiếu niên tăng tốc bạo kích!

Người nọ nháy mắt liền hạ đòn phân nửa máu.

Thanh niên thứ nhất hô to: “Hắn muốn chạy trốn! “

Chính là có thể thoát được sao? Phía trước còn có đại thần chống đỡ.

Thanh niên thứ nhất thật là không biết soái ca này là như thế nào làm được, ngón tay vừa chuyển, thế nhưng quay đầu, trực tiếp thu hồi lại —

K, O!

Nhưng cứ như vậy, liền đại biểu cho phía sau lưng soái ca lộ cho quân địch.

Không xong!

Soái ca cái này muốn xong!

Đây là ý nghĩ đầu tiên của thanh niên.

Nhưng giây tiếp theo, ý tưởng của hắn liền thay đổi!

Bởi vì hắn lao xuống bên trái thiếu niên, mở ra hai tay ngăn trở một kích này đồng thời còn không thể cho đối phương một kích!

Thanh niên thứ nhất tròn tròn mắt.

Du. .... Trò chơi còn có thể đánh như vậy sao?

Cách phối hợp đánh này thật con mẹ nó soái a!

Hai người cùng nhau ở dưới tháp đang kịch liệt chiến đấu, cơ hồ không có bất luận tạm dừng. Tần mặc lại bắt đầu huy động trường đao Từ Thần của hắn, vừa muốn đánh lên người thiếu niên, nháy mắt đã bị diệt ở địa phương.

Giết hai mạng liền tiếp!

Các thiếu niên trung nhị biểu tình đã vô pháp dùng ngôn ngữ hình dung, mỗi một người đều há to miệng.

2 đấu 5, còn có thể giết hai mạng liền tiếp của đối phương.

Hon nữa hiện tại hai người kia đều chữa cho đầy máu!

Lời này lại nói trận đấu tiếp, nhưng thực tế lên trên cũng liền không đến hai mươi giây.

Tới thời điểm âm hiệu trò chơi âm hiệu vang lên tới.

Sắc mặt Phó hi minh đều thay đổi, ấn xuống tay cơ nắn một câu: “Trong đầu mấy người là có hổ sao! Đều tránh ra! “

Lưu tông minh còn sống, nhưng hắn cũng không có nhiều máu.

Người chết bên kia, còn ngây ngốc.

Tốc độ quá nhanh, bọn họ thật là không biết, chính mình như thế nào liền đã chết.

Đáng sợ nhất chính là đối phương mỗi một cái đánh kéo dài, đều tinh chuẩn làm người khác sợ hãi.

Cái kia. .... Cái người đàn ông canh giữ ở dưới tháp kia, vì cái gì mà đánh lợi hại như vậy?!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 386: Tần thần phúc hắc!

Chỉ có nhân tài bị giết mới cảm nhận được rừng mình. Mà Phó Hi Minh còn lại là tướng bọn họ ngu xuẩn...

Đối phương có cái gì lợi hại?

Đánh tới hiện tại cũng không dám lộ mặt ra khỏi tường thành bảo hộ. Nào biết rằng, hắn đang nghĩ như vậy. Nguyên bản đang đứng ở tháp để lường vọt qua một bóng người, nhanh chóng đến nỗi làm cho người ta không kịp có bất kì phòng bị nào.

Trong tiệm BBQ, chỉ nghe tiếng trò chơi vang còn lại cái gì cũng không có nghe thấy. Biểu tình của thiếu niên bây giờ thật sự không biết hình dung thế nào? Tốc độ làm sao có thể nhanh như vậy? Hơn nữa... Vì sao hai người kia có thể ăn ý như vậy, mặc dù không nói chuyện với nhau liền vẫn biết đối phương muốn làm gì?!

Thao tác xinh đẹp của thiếu niên, khoe miệng giương lên. Tóc bạc soái khí cùng khuyên tai màu đen, ngậm một cái kẹo que, như vậy vẫn có thể đánh?

Người ngồi đối diện lại không cần phải nói, vừa đánh vừa thấp giọng hỏi: “Ai là Luru Tông Minh?”

Tóc bạc thanh niên tổng thể cảm thấy hôm nay luôn bị vị kia chỉ huy, buồn bực!

“Kia, hoàng sắc khôi giáp kia.” Nhiều hiếm lạ.

Hắn thậm chí còn cảm thấy sau khi mình nói ra những lời này, con mắt của người đàn ông kia thâm thúy liên tục bắn ra nhưng tia băng lãnh. Sau đó giây tiếp theo, Luru Tông Minh bị giết!

Bị giết! Tam sát!!!

Không thể không nói, âm thanh này nghe thật sáng khoái!

“Chờ ta.” Thanh niên học hỏi Phó Cửu, đoạt lại con chuột, cấp tốc đi về phía trước! Nào đâu biết, lời hắn vừa nói ra... Liền thấy một cái bóng kiếm xoay tròn, trực tiếp nhảy dựng lên, ngay cả áo choàng màu đen cũng phát ra màu quang bạc, ra sức bạo kích!

K.O! Bốn người! Đối phương đã chết bốn người! Lúc này mới dùng bao nhiêu thời gian... 21 giây.

Thanh niên hiện tại nói không nên lời. Chơi trò chơi các người có hiểu không? Đó là chính mình thắng. Trên màn hình hiển thị, hắn thắng. Tuy rằng không phải chính mình đánh thắng nhưng cảm giác cũng thực phi thiên.

Phó Minh Hi lại càng muốn chửi người, 2V5.

Năm người không đấu lại hai người, còn bị đối phương trực tiếp giết bốn. Thật là quá mất mặt! Chuyện tới lúc này, hắn vẫn cảm thấy đám đồng đội quá kém. Còn cảm thấy đối phương lợi hại nhưng bắt quả cũng chỉ thuộc hàng nghiệp dư. Hai cái nghiệp dư có cái gì mà phải sợ!

Tự tin rằng mình có thể hạ thấp hộ vệ, không chờ đồng đội đến, mà chuẩn bị diệt trước hai người ở đội đó. Nhưng mà thời điểm muốn thao tác, không nghĩ tới lại bị đối phương đánh trước tại chỗ. Phó Hi Minh cũng không sợ, dù sao hắn ở tháp nội, đối phương cũng không dễ dàng gì tới vào được.

Cho nên có thể nói là người tình ta nguyện. Thấy thanh niên kia một phong đao trực tiếp đi tới tháp nội, sau đó lùi một bước, liền Phó Hi Minh cũng bị câu ra tới!

Ra khỏi tháp nội, Phó Hi Minh cũng không có phòng hộ. Là Tàn Mặc!

Còn không dùng đại chiêu G, trực tiếp đóng băng hắn ở trung ương! Thanh niên lúc này cũng là kích động, hét lớn: “Giết hắn, soái ca giết hắn.”

Nhưng mà, Tàn Mặc cũng không có ngần đầu đáp lại thiếu niên. Nói: “Ta vây hắn, ngươi từ từ đánh, không cần sốt ruột, từ từ chém.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 387: Hai vị trai đẹp bùng nổ!

Vì sao?

Vì sao không trực tiếp giết?

Bốn người trung nhị không thể lý giải nổi!

Lại không giết chết hắn đối phương mà để lại mấy cái cho đối phương sống lại!

Soái ca này rốt cuộc suy nghĩ cái gì?

Thanh niên nhìn qua Tần Mặc, hoàn toàn nhìn không ra bất luận cảm xúc biến hóa gì.

Phó Cửu lại rõ ràng Đại Thần đang làm cái gì.

Tìm chỗ dựa cho cô.

Rốt cuộc đối phương là ba người con trai a.

Nghĩ như vậy, khoe miệng không khỏi đều có chút cười, một đao lại một đao rơi xuống thanh máu của Phó Hi Minh.

Phó Hi Minh ngay từ đầu, còn tưởng rằng thao tác của đối phương là rác rưởi, giết không được hắn.

Nhưng lúc sau chờ hắn khôi phục lại, thời điểm nhanh chân muốn chạy.

Lại bị làm cho đóng băng, hắn liền muốn động không được!

“Mẹ nó!” Phó hi minh chửi nhỏ một câu!

Phó Cửu bắt đầu nhảy tới chém hắn, vẫn như cũ là một tiểu đao,.

Ngồi ở bên cạnh Phó Hi Minh, hai người đều không phải không biết: “Người này vừa rồi không phải thao tác như vậy, đây rõ ràng đều là phát đại chiêu.”

Phó Hi Minh sắc mặt đã bắt đầu khó coi, thẳng đến lần thứ ba hắn bị đóng băng. ....

Mọi người đều hiểu rõ!

Này. .... Đối phương là cố ý muốn đánh như vậy sao?

Như thế nào lại có cảm giác đang chơi bọn họ?

Một trong ba học sinh cao trung không dám mang câu này nói ra.

Rốt cuộc bọn họ đã biết tính tình của Phó Hi Minh.

Phó Hi Minh quả thực phải được dạy dỗ!

Thời điểm tới lần thứ tư.

Hắn thô bạo hô lên: “Hắn rốt cuộc có bao nhiêu lần đóng băng!”

Trên thực tế kỹ năng đóng băng của Tần thần cũng không nhiều, trước đó thấy thiếu niên sử dụng, liền trực tiếp mua mười lần để dùng.

Nói cách khác, từ lúc Phó Cửu bắt đầu đụng tới di động kia, Tần Thần liền quyết định chủ ý muốn ngược Phó Hi Minh như vậy, đây cũng là nguyên nhân vì cái gì Phó Hi Minh còn sống tới bây giờ.

Bốn học sinh cao trung đầu óc chậm lại, cũng nhìn ra hắn chính là cố ý.

Rốt cuộc. .... Đều bắt đầu đông lạnh lần thứ năm. ....

Thanh niên xem không khỏi nuốt nuốt nước miếng, hắn bắt đầu cảm thấy chính mình may mắn mới vừa rồi không cùng vị soái ca này đánh nhau.

Này. .... Đầu pháp như vậy, là đàn ông đều bị đánh đến nội thương a!

“Các người đều thấy hắn đóng băng tôi! Còn không nhanh lại đây!” Phó hi minh mặt đều đỏ lên, vừa hắn lãnh ngạo nói một câu một mình hắn có thể đem toàn quân đối phương tiêu diệt, kết quả. .... Bị người đánh đa dạng, cái này đánh vào mặt thật sự là đáng xấu hổ.

Một bọn học sinh cao trung cũng sốt ruột a: “Tôi còn có chín giây, Phó thiếu cậu chờ một chút!”

Phó hi minh cắn răng, lại một lần nữa bị đóng băng, hắn dùng sức quăng một cú!

Màn hình di động tan nát!

Bên này đầu tiên là yên tĩnh một chút.

Trò chơi còn đang tiếp tục.

Bốn người kia không rảnh nói chuyện, rớt cuộc sống lại, khẳng định là muốn chạy nhanh đi về phía trước!

Phó Hi Minh trực tiếp cũng mở một người khác, cầm di động đối phương, một lần nữa bắt đầu thao tác.

Hắn một hai phải đem hai người kia giết không tha!

Thanh niên cũng ý thức được toàn bộ người đối phương đều sống lại.

Trên thực tế bọn họ bên này cũng sống lại, so với đối phương còn nhanh hơn, nhưng bọn họ cách tường thành đối phương tương đối xa a, căn bản không thể đuổi kịp!

Cấp rống rống thao tác nhân vật chính mình: “Đừng giết, mau lui lại trở về, lui về tới đại gia cùng nhau!”

Lui?

Sao có thể?

Hai người cùng đánh lâm đồng bằng bốn người bên kia!

Theo sát câu, đánh, giết!

Không ngừng sáng lên tới mức ánh sáng cơ hồ chiếm đầy toàn bộ màn hình!

Hai bóng dáng kia người một trước một sau, đứng đầu phối hợp, liền giống như mũi kiếm nhọn.

Trong vài giây,

Liền giết được ba người!

Lại quay đầu lại một ngăm!

Giết một cách đẹp mắt!

Ngay sau đó một trận chấn động huyết mạch trò chơi đặc hiệu âm liên truyền tới.

Đoàn, diệt!

Bùng nổ!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 388: Xấu hổ

Editor: Quân Mộ Hàn

Bên kia, đám thiếu niên ngó đầu ngậy người nhìn hai chữ đại diện cho sự thắng lợi kia, như mất hồn.

Phó Cửu đánh xong, tùy tay ném di động vào tay thanh niên đầu đỉnh, cứ như thể một tay nắm quần đứng lên, đẹp trai đến chết người: “Thắng rồi, đi tính tiền thôi.”

Một màn phối hợp cấp đỉnh điểm như thế, nếu khiến những kẻ còn đang phỏng đoán “năm nay chỉ sợ Đế Minh không vào được tứ cường cả nước” nhìn thấy, chắc chắn sẽ phải cảm miệng ngay!

Chiến đội Đế Minh, dưới tình huống không ai hay biết, đã sớm có cho mình một vũ khí bí mật với sức sát thương lớn nhất... Đó chính là sự liên thủ tấn công của Tàn Mạc và Phó Cửu!

Bốn tên thanh niên ngó đầu trong tiệm đồ nướng thật sự bị chấn động đến mức mất một lúc rồi mà vẫn không hồi phục tinh thần lại được, thanh niên đầu đỉnh tiền xong liền kéo ghế qua, nói với Phó Cửu: “Thế này đi, anh trai, anh thu bọn này làm đồ đệ, sau này đi trường học thì anh em bọn này bảo kê anh.”

“Tôi học Nhất Trung, các anh học Nhị Trung.” Phó Cửu nhin không được phải nhắc nhở người này: “Không chung trường.”

Ánh mắt tên đầu đinh hơi sầm lại, lập tức nói ngay: “Trường Nhị Trung và trường Nhất trung các anh ở gần sát nhau, cho dù không chung trường thì bọn này cũng bảo kê được, thật sự đó anh giai, không phải bọn này khoác lác, nhưng tên lão đại trường Nhất Trung kia của các anh, nhìn thấy bốn đứa tôi cũng phải đi vòng qua đấy nhé!”

Phó Cửu nâng mắt lên nhìn tên này một cái: “Ồ.”

Ồ cái gì?

Tên thanh niên đầu đinh thật

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 389: Chuyện gì đều không có?

Bên kia.

Phó Hi Minh thua trận thi đấu, chân phải dùng lực hung hăng đá vào trên chiếc ghế: “Đối phương tuyệt đối không phải người chơi bình thường!”

Những người khác cũng không ai dám nói chuyện.

Phó Hi Minh không thể nào nuốt được cục tức này “Luru Tông Minh! “

“Tôi ở đây. “Luru Tông Minh mở miệng chạy nhanh lại.

Đôi mắt của Phó Hi Minh long lên sòng sọc: “Ngày mai đi hỏi một chút, rốt cuộc là ai đánh trận thi đấu này! “,

“Được.” Luru Tông Minh ngoài miệng tuy đáp lời nhưng trong lòng lại rất rõ ràng chuyện này không dễ làm như vậy.

Những người đó ở Nhị Trung học tập không tốt, từ trước đến nay đều dễ đánh bại hơn cả học sinh sơ trung.

Hắn làm sao có thể chạy đến Nhị Trung hỏi chuyện được.

Bất quá, biện pháp khác vẫn phải có, phải suy nghĩ một chút.....

Bóng đêm bên ngoài lại dày đặc thêm vài phần.

Không khí trong quán nướng BBQ giống như bị ngưng tụ lại.

Tần Mặc không giải thích mình ra chiều như thế nào, vừa vặn lúc đó màn hình di động sáng lên.

Là Lương bí thư.

“Tần tổng, ngài ở đâu?”

Tần Mặc nghiêng mặt đi, tiếng nói thực trầm, không biết vì nguyên nhân gì có một ít khàn khàn: “Có việc gì?”

“Hàn thiếu gia không yên tâm về ngài,kêu tôi gọi điện thoại hỏi một chút.”

Lương bí thư nói một câu, Tần Mặc liền biết đây là Hàn Phong đang chủ động đề giảm bớt quan hệ, anh cũng không có nói thêm gì, chỉ nói với Lương bí thư một cái địa chỉ

Lương bí thư dừng lại: “Kia Cửu thiếu gia đi cùng ngài.....”

Đồ.....

Không chờ Lương bí thư nói xong, bên kia liền cúp điện thoại.

Lương bí thư xác định Tần tổng nghe được lời hắn nói, thậm chí còn ở kia tạm dừng một giây.

Chỉ là không biết vì cái gì, phản ứng hôm nay của Tần tổng hình như có chút không thích hợp nhỉ.

Phó Cừu nghe được Tần Mạc muốn cho Lương bí thư tới đón, cũng không nói thêm gì, giờ tay uống chút trà cuối cùng, một tay bỏ vào túi quần, liền cùng Tần Mạc đi ra khỏi quán nướng BBQ

Không khí bên ngoài lạnh lạnh còn mang theo sương mù, cũng may là sắp đến lễ Giáng Sinh, trên đường lớn vẫn còn nhưng của hàng bán trang sức làm tăng thêm chút ấm áp.

Phó Cừu thấy đại thần không có ý tứ lại cùng cô dùng một cái ván trượt, dứt khoát nhất chân lên, thời điểm ván trượt bay lên tới, bị cô bắt lấy, chặn ngang kẹt ở sau thắt lưng.

Thời điểm Lương bí thư lái xe lại đây, nhìn thấy chính là một màn đẹp trai như vậy.

Đã có xe, hai người đương nhiên sẽ ngồi xe.

Phó Cừu ở gần, không đến năm phút đồng hồ xe liền đến.

Sau khi thiếu niên đi xuống, Lương bí thư liền cảm thấy bầu không khí trên xe không thích hợp, đặc biệt là vị trí mà Tần tổng của bọn họ đang ngồi kia.

Ảnh ngược của đèn nê ông chiếu lên cửa sổ xe, nhìn từ kính chiếu hậu, Lương bí thư cũng chỉ có thể nhìn đến sườn mặt không quá rõ ràng kia. ‘

Mái tóc màu đen rũ xuống che khuất mắt của Tần Mạc, bộ dáng này của hắn xác thực là không thường thấy.

Tần mạc vừa rời sở dĩ đột nhiên rút tay lại là bởi vì kia trong nháy mắt anh lại tưởng tượng muốn cuối đầu làm cái gì.

Chỉ là cả chính anh cũng không rõ ràng lắm, vì sao lúc ấy mình lại có phản ứng lớn như vậy.

Anh còn có thể nhìn thấy vẻ kinh ngạc rõ ràng trên khuôn mặt của thiếu niên.

Tuy rằng giây tiếp theo, tên kia liền tiếp tục cười, giống như chuyện gì đều chưa có xảy ra.

Nhưng đối với Tần Mạc thì không phải chuyện gì đều không có.

Anh duỗi tay sờ sờ đôi mắt của mình.

Có lẽ là trong khoảng thời gian này, anh đặt lực chú ý lên người thiếu niên quá nhiều

Mặc dù là nghĩ như vậy nhưng sau khi về tới Tần gia, Tần Mạc cũng không có ngủ được, cả phòng khách màu đen, đầu tiên là đem áo khoác ném tới trên sofa, sau đó lấy ra điện thoại, tự nhiên như thường ngày muốn gửi tin nhắn Wechat cho thiếu niên.

Nhưng chữ còn chưa đánh xong, lại đột nhiên nhú mảy, rốt cuộc là từ khi nào anh có cái thói quen này

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 390: Ca ca đều như vậy?

Tần Mạc di chuyển ngón tay rời khỏi giao diện của WeChat, duỗi tay chỉnh lại cổ áo của mình,

Nhìn thoáng qua thời gian trên điện thoại.

11 giờ 05 phút.

Có lẽ, anh phải hỏi một chút kinh nghiệm của người có em trai.

Tần Mạc tuy rằng rất ít tham gia tiệc tối, lại rất rõ ràng điểm này, Lý tổng thích về dự tính trong đời sống như vậy khẳng định là chưa ngủ, ngón tay di chuyển liền gọi một cuộc điện thoại.

Lý tổng nghe điện thoại rất nhanh, dĩ nhiên cũng phải xem là ai gọi mới được.

“Tần tổng, như thế nào? Đã trẻ thế này còn gọi điện thoại cho tôi.”

Tần Mạc cũng không khách sáo: “Lý tổng không tiện sao?”

Lý tổng cười nói: “Tiện.”

“Là có quan hệ tới em trai của tôi.” Tần Mặc nói tới đây thì dừng một chút, tiếng nói cũng trầm xuống như bóng đêm: “Muốn thỉnh giáo Lý tổng.....”

Sau khi Lý tổng nghe xong buồn rầu của Tần Mặc, lập tức cười phá lên: “Thật là mỗi người làm anh trai đều có buồn rầu giống nhau nha!”

“Ý Lý tổng là ông cũng đã từng có tình huống như vậy? “Đôi mắt Tần Mặc thâm thúy, có chút đoán không ra là cảm xúc gì.

Lý tổng đang nghe điện thoại bên kia căn bản là không phát hiện được, nói giống như là gặp được tri kỷ: “Tôi nói cho cậu, em trai mới vừa lên cao trung của tôi làm tôi lo lắng chính là ngày thường đều rất thích đi theo phía sau tôi như cái đuôi kêu anh trai, đột nhiên liền mang về một em gái cho tôi xem, làm lo cả người anh trai này, còn tùy ý để có tiểu cô nương kia sai khiến, cho nên a, mỗi lần em trai tôi thân mật với cô gái kia, lòng tôi thật là không thoải mái. Tóm lại là có giai đoạn như vậy, dù gì huynh trưởng cũng như cha.”

Nguyên lai là như thế này sao..... Tần Mặc nghe xong cũng không nói gì.

Lý tổng tiếp tục nói: “Cho dù cậu có nhẫn nại thế nào, em trai đang trong thời kỳ phản nghịch kia sẽ nhất định vì cô gái hám giàu kia mà nháo với cậu, rất nhiều lần tôi muốn đánh cho tiểu tử kia một trận nhưng cuối cùng vẫn nhịn xuống, dù sao cũng là em trai ruột của mình, chúng ta thân là anh trưởng phải dung túng độ lượng một chút, nếu là kém một chút cũng cả thể cãi nhau, tôi lớn hơn so với em trai tôi tận mười tuổi, ngoài nhường ra thì có thể làm sao bây giờ, cậu không biết đâu, khi hấn còn nhỏ, tôi đã thích sai khiến hấn, sờ sờ đầu của hấn bắt hấn canh cho tôi hút thuốc, ha ha ha....”

Tần Mặc không có biểu tình nghe lại hồi ức của Lý tổng, trong lòng thì lại nghĩ đến chuyện khác, tuy rằng các cô gái ở bên cạnh thiếu niên rất nhiều, nhưng tên kia cũng không phải người sẽ vì những cô gái hám giàu mà nháo với anh, đối lập như vậy, vẫn là em trai anh tốt hơn.

Bất quá..... Anh cũng sẽ không cho thiếu niên có cơ hội tiếp cận những cô gái.

Đồng thời, cuộc điện thoại này thành công thuyết phục Tần Mặc.

Không phải chỉ mỗi anh là có những cảm giác này kia, người anh trai nào cũng sẽ có.

Chỉ là Lý tổng này cùng anh có chút khác nhau.

Lý tổng luôn thích xoa năng mặt và đầu em trai hấn, thời điểm đó em trai hấn mới mười sáu tuổi.

Mà Phó Cửu đã mười bảy tuổi.....

Lý tổng tắt điện thoại xong vẫn còn cảm thấy có người đồng cảnh ngộ với mình, lôi kéo vợ của nói: “Em nhìn xem cả Tần thiếu uy chấn Giang thành này, liên quan đến chuyện của em trai cũng không khác biệt chút nào so với người thường.....”

Cùng thời gian, Phó gia.

Phó Cửu vừa từ trong phòng tắm đi ra, khăn lông màu trắng để trên đầu, theo bản năng muốn sờ điện thoại..... Không có.

Lại đi lấy notebook ở trên bàn, ngay cả notebook của cô cũng không có.

“Cuộc sống khổ cực như thế này biết bao giờ mới hết đây. “

Sau khi Phó Cửu nằm xuống, nhớ tới hôm nay đại thần xử lý Phó Hi Minh, vì cô mà đánh bại hấn, môi mông cong lên.

Chưa bao giờ được ai che chở như vậy.

Phó Cửu cười khẽ, xem ra cô là muốn luôn làm em trai của đại thần, nếu không sẽ không có đãi ngộ tốt như vậy.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 391: Ấp ủ âm mưu

Ánh đèn hạ xuống.

Phó Cửu đang ngủ cũng không biết, những bình luận trên mạng đã bắt đầu nảy sinh biến chất.

Chuyện này toàn bộ đều liên quan tới Tập Lị.

Chuyện hôm nay làm cho các cô ta một bụng tức giận.

Ánh mắt trầm thấp nhất chính là Luru Li.

Phó Cửu tiếp một người như vậy, kế hoạch của cô ta bị quấy rầy không nói, còn bị Hàn gia đuổi ra khỏi cửa.

Nguyên bản là cô ta muốn lợi dụng lúc Hàn Tổ Tổ nổi giận muốn nói xấu Phó Cửu, nêu như vậy, thua cũng không quá thảm.

Nào biết đâu rằng, Hàn Phong không cho các cô ta tiếp cận Hàn Tổ Tổ, ngoài miệng nói trời đã tối kêu các cô ta về nhà sớm một chút.

Trên thực tế, ý là không muốn tiếp các cô ta.

“Đội trưởng, hiện tại chúng ta nên làm gì bây giờ?”

Không đợi Luru Li mở miệng.

Liền có người cầm điện thoại nói: “Chờ một chút, các cô đều nhìn xem này.”

Là chuyện lần trước các cô ta bình luận đã có phản ứng.

Đã bắt đầu có người nói: “Tôi tuy rằng thích xem Hắc Đào Z chơi game, bất quá người này không ra gì, tính tình rất không tốt.”

“Chủ yếu là fan của hắn toàn là fan não tàn, quả thực là đủ rồi!”

Người nọ mới vừa nói xong, bình luận đã bị xóa.

Bình luận bị xóa, người nọ liền không phục: “Quản lý, người dựa vào cái gì xóa bình luận của ta, mẹ nó……”

Phía sau mắng rất khó nghe.

Còn có người an ủi người nọ: “Bình thường, ta cũng bị xóa nhiều rồi, quá đau lòng.” gì đó.

Sau đó có người trả lời lại nói: “Người nhấn lại này chắc chắn là bôi đen người, ta cảm thấy người này cùng Hắc Đào Z ngoài đời có quan hệ, xem ai đều có vấn đề.”

“Người này nếu không phải là fan của Hắc Đào Z thì là người của chiến đội Đế Minh, ta nghĩ chiến đội Đế Minh cần suy xét lần xem có nên để Hắc Đào Z đi thi đấu cả nước hay không, nói thật, trước giờ ta chưa bao giờ thấy một người như hắn.”

Chính là bởi vì có những người như thế này, chiến đội Tập Lị mới có thể thống khoái một chút.

Luru Li cười: “Tôi nói có đúng không, có một số việc không cần chúng ta tự ra tay, chỉ cần châm ngòi một chút, tự nhiên sẽ có người cùng dựng lên sóng gió.”

“Xứng đáng!” Người của chiến đội Tập Lị rất vui vẻ: “Cái tên phế vật của Phó gia này mắng là đúng.”

Luru Li liếc mắt nhìn một cái: “Đáng tiếc mắng còn chưa đủ nhiệt liệt, những người này dù sao cũng là số ít, cho nên chúng ta cần phải châm thêm chút lửa.”

“Đội trưởng là có biện pháp gì tốt sao?!” Chiến đội Tập Lị nghe đến đó, hai tròng mắt đều sáng lên!

Luru Li chỉ tay lên màn hình: “Nguyên bản chuyện này Hàn Tổ Tổ làm là tốt nhất, đáng tiếc, xem ra chỉ có thể tìm Phó gia bên kia.”

“Phó gia?” Có người không hiểu: “Tìm Phó gia là có ý tứ gì?”

Luru Li nhẹ nhàng nâng môi: “Muốn để cho Hắc Đào Z lẫn ra khỏi Đế Minh không chỉ có chúng ta, còn có những người khác, ví dụ như em trai cùng cha khác mẹ kia của hắn, Phó Hi Minh.”

Chiến đội Tập Lị vừa nghe cái này, trên mặt đều là nụ cười: “Ý của đội trưởng là giao cho hắn.”

“Hắn có một người mẹ tốt, sẽ lợi dụng dư luận để lăng xê. “Luru Li đi phía trước: “Các cô nhớ kỹ, Điện Cạnh này cùng với giới giải trí không có gì khác nhau, cái gì được nhắc đến nhiều lần thì chính là sự thật. .... Tìm thời gian đem bình luận này chia sẻ cho Phó Hi Minh, tốc độ nhanh một chút.”

“Không thành vấn đề.”

Tập Lị các cô cũng không phải ngọn đèn cạn dầu, đâu phải ai muốn khi dễ cũng đều được.

Hắc Đào Z cho rằng mình vào được Đế Minh là ghê gớm lắm sao?

Các cô ta sẽ tìm cách kéo hấn ra khỏi đó!

Ngày hôm sau .

Thời điểm Phó Cửu bị chuông báo thức gọi dậy, cô mới ý thức được mình vẫn là học sinh cao trung..

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 392: Anh hùng cứu mỹ nhân

Khoảng thời gian trước đây, sương mù có chút dày đặc.

Toàn bộ Giang thành, bất kể là tiểu học, sơ trung hay cao trung đều được nghỉ hai ngày.

Thế cho nên đồng hồ sinh học của Phó Cửu có chút hỗn loạn.

Thời điểm ngồi dậy liền lười biếng ngáp một cái, nghiêng đầu nhìn đồng hồ đã 8 giờ 10 phút.

Tiết đầu tiên của bọn họ bắt đầu lúc 8 giờ 30.

Hon nữa trường học rất biến thái, một khi có người đến trễ, đại thúc ngồi trông cửa kia sẽ trực tiếp ghi tên vào sổ.

Các thời gian thi đấu cả nước còn ba ngày.

Cô không thể vì chút chuyện nhỏ như vậy mà bị hủy bỏ tư cách thi đấu.

Phó Cửu rửa mặt rất nhanh, cũng không giống như các cô gái khác, rất soái khí đem áo khoác đồng phục mặc vào, sử dụng ván trượt nhanh chóng vượt qua một đám người.

Còn có mười phút.....

Phó Cửu tính toán thời gian, đột nhiên dừng lại ván trượt, nhìn qua con đường đi tới trường học

Khoảng cách quá dài.

Xem ra chỉ có thể đi tắt.

Bên cạnh cũng có một học sinh đạp xe đi học, rất không rõ người mặc cùng đồng phục trường hấn vì sao lại tự nhiên quay đầu, đi về một hướng khác.

Giờ này phải nhanh chóng đến trường chứ?

Tên kia là muốn đi đâu?

Mặc kệ, dù sao hấn là muốn đi hướng phía trước, tuyệt đối không thể để bị ghi tội!

Két một tiếng!

Phó Cửu chống chân trái, dừng lại ván trượt, bóng dáng cao lớn đẹp trai, bắt đầu nhìn độ cao của tường rào trường học.

Không có sai, Phó Cửu chính là muốn trèo tường.

Phía sau trường học có một đại thúc nướng khoai, nhìn thấy thiếu niên dừng ở chỗ này, còn đứng đối diện tường vậy như hổ rình mồi, khóe miệng ngậm thuốc lá co rút.

“Học sinh hiện tại thiệt là.....” “Học tập không một chút thành thật!

Có chút cao, sau khi Phó Cửu tính toán xong, liền bắt đầu chỗ có thể chống đỡ..

“Cẩn thận bị thầy giáo chủ nhiệm của các cậu bắt được!” Đại thúc nướng khoai đứng cạnh Phó Cửu nhắc nhở.

Bên này, cô nâng môi cười, cuối cùng giờ tay xem đồng hồ, còn năm phút, đủ rồi!

Thời điểm Phó Cửu định bước ra đôi chân dài.

Bên trái đang rộn ràng nhốn nháo truyền đến một trận động tĩnh không nhỏ.

Đại khái chính là có ba bốn học sinh Nhị Trung, dáng vẻ lưu manh vây quanh cô gái trang điểm rất xinh đẹp

Cô gái kia có chút quen mắt.

Hôm qua mới gặp qua.

Phó Cửu quay đầu nhìn tường rào trước mắt, lại nhìn nhìn tình huống bên kia.

Cuối cùng quyết đoán xoay người.

Đại thúc a một tiếng: “Không leo?” Ông còn chờ xem tiểu tử này ngã đấy.

Phó Cửu xua tay: “Lát lại leo, phải anh hùng cứu mỹ nhân cái đã. “

Thành thật mà nói, Phó Cửu để ý việc này, hoàn toàn là bởi vì đại thần.

Dựa theo tình huống ngày hôm kia mà nhìn, họ Hàn kia là bạn của đại thần.

Nếu là bạn... Cứu trước rồi nói.

Bên này Hàn Tổ Tổ cảm thấy mình quá xui xẻo, cô tới nơi này là muốn cảnh cáo em gái mập mạp ngồi kế Giang đại ca đừng có bất cứ ý nghĩ gì với Giang đại ca, cho nên cũng không có dẫn người theo, không nghĩ tới sẽ đụng phải chuyện như vậy: “Đều tránh ra cho ta, các người có biết ta là ai hay không, dám đối xử với ta như vậy?!”

”Mỹ nữ, chúng ta chả làm gì, chỉ muốn cùng nhau chơi đùa một chút, có phải hay không?”

Người nọ nói xong, liền kéo tay của Hàn Tổ Tổ.

Chỉ là hần mới vừa có động tác như vậy, phía sau liền truyền đến một trận gió.

Có thứ gì thẳng tắp hướng từ sau chân hần vọt lại, hần chấn kinh quay đầu lại.

Vừa thấy là Phó Cửu, người nọ liền vui vẻ: “Nhìn một cái xem nào, tưởng là ai, thì ra là tên phế vật nhà giàu mới nổi tới đưa tiền cho chúng ta.”

Phó Cửu xác thật cũng biết người nọ, đã từng kéo cô vào trong hẻm nỏ cướp tiền.

Nếu đã quen nhau.

Vậy càng không cần dong dài.

“Đến đây đi, thời gian của tôi không nhiều lắm, chỉ có ba phút.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 393: Cử gia soái khí

“Hét, nói chính mình nhiều lợi hại cơ mà. “

Trung nhị bên kia người vừa nghe lời này của Phó Cửu liền vui vẻ.

Phó Cửu tiếng nói thực đậm: “ Cho các người hai lựa chọn, một các người đi, hai liền đánh nhau, chọn cái nào?”

“Đương nhiên là khai chiến, đánh chết cậu nha!” Trong đó một người sắc mặt dữ tợn nói.

Hàn tổ tổ mắt thấy thiếu niên tóc bạc tuổi mới đến không được, duỗi tay đem khóa phục kéo hướng lên trên lôi kéo, liền đã đi tới, cười cười nhưng mang theo một cỗ khí tàn nhẫn!

“Tôi khinh a! cái cậu tiểu chất thải công nghiệp muốn tạo phản có phải hay không. .... “Người nọ nói còn không có nói xong, đầu gối đã bị hung hăng đập một chân!

Phó Cửu nói ba phút chính là ba phút, chân đánh cao, dùng lực cũng mạnh.

1 đầu 4.

Trước đã bắt được một người.

Tên đi đầu có nơi nào cam chịu, thừa dịp Phó Cửu còn ở đá người, thuận tay đem ván trượt của Phó Cửu tới, liền muốn hướng phía sau lưng Phó Cửu mà đâm qua đi.

Lần này nếu thật đâm trúng, tuyệt đối là trọng thương!

Nhưng Phó Cửu làm sao có thể bị người khác đâm tới.

Một cái nghiêng người xinh đẹp, lại thu chân đá vào sườn, ngay cả đồng phục trên người Phó Cửu đều mang theo tiếng gió sắc bén, phanh!

Người nọ trực tiếp bị đá tới vách tường.

Ván trượt tự động chạy về dưới lòng bàn chân của Phó Cửu.

Hàn tổ tổ ở bên cạnh nhìn, cũng không biết bắt đầu từ khi nào, trong ánh mắt chỉ còn có thân ảnh thiếu niên.

Cô trước nay đều không có gặp qua ai đánh nhau mà đẹp như vậy!

Trung nhị bên kia người thì bị đá quỵ hai chân xuống, một người khác trên mặt treo màu, những người còn lại là đều bị hôn mê.

Phó Cửu lông tóc lại không hao tổn gì chống ván trượt, khỏe miệng cười nhạt, bộ dáng cũng là soái không ai bì được: “Nói ai tiểu chất thải công nghiệp? Cho các người ba giây đồng hồ, rời đi này, bằng không tiếp tục đánh.”

Người bị đập, là thật sự rất đau a.

Bốn người họp ở bên nhau xem kỹ tình huống một chút, cần thiết mời viện binh!

“Người cứ chờ đó cho ta!”

Cái tên đi đầu kia một bên chạy trốn, một bên không quên quay đầu lại chỉ Phó Cửu.

Phó Cửu thầm nghĩ ông đây còn phải đi học, người nói ông đây chờ là ông đây phải chờ sao.

Phó Cửu xoay người muốn đi.

Nguyên bản Hàn tổ tổ còn nhìn sườn mặt thiếu niên, trái tim nhảy lên có chút không giống như bình thường. Hiện tại nhìn đến hán phải đi, dưới tình thế cấp bách cô duỗi ra tay, một phen liền kéo lại đồng phục của thiếu niên, trên mặt có chút phấp hờn: “Này, lần này thật là cảm ơn anh, ngày hôm qua là tôi không đúng, anh xem nếu không như vậy, tôi mời anh ăn một bữa cơm thế nào?”

“Không cần.” Phó Cửu đem đồng phục chính mình túm trở về, biểu tình thực đạm: “Tôi ra tay là nể mặt mũi của anh mặc.”

Phó Cửu không quá nguyện ý cùng cô gái này có quan hệ.

Tuy rằng theo cảm nhận chung của Phó Cửu các cô gái đều thực đáng yêu.

Nhưng loại như cô ta, cô vẫn là sẽ tránh xa thì hơn.

Phó Cửu nào biết đâu rằng càng là cái dạng này, Hàn tổ tổ liền càng cảm thấy thiếu niên khó, trên mặt đỏ càng thêm rõ ràng.

Phó Cửu không có thời gian quản này đó.

Còn có không đến hai phút.

Trực tiếp đem ván trượt ra dùng, kẹp ở cánh tay đem xuống, chân dài dùng sức vừa giẫm bên cạnh cây bạch dương, tiếp lực đạo kia, trực tiếp nhảy lên tường!

“Xinh đẹp!” ông chú bán khoai lang vừa ngậm một miếng thuốc lá vừa vỗ tay.

Hắn không vỗ tay còn tốt, một cái vỗ tay đem lực chú ý của bảo vệ cửa cách 700 m dẫn lại đây.

Bảo vệ ngoài cửa kia vừa quay đầu lại đôi mắt đều tròn tròn, chỉ vào Phó Cửu nói: ““Cậu! Cái cậu đứng ở trên tường cái kia! Cậu là học sinh ban nào?””

Phó Cửu nói mới là ngốc, cố ý mang theo đồng phục giấu trong áo khoác, đầu đội mũ không lộ ra tóc bạc, ngẩng đầu hướng tới bảo vệ ngoài cửa cười, trực tiếp nhảy dựng đi xuống, vòng qua đại thụ liền vào nhà của giáo viên, bóng dáng soái làm người khác cảm thấy ngứa răng!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 394: Tàn Thần cố ý khống chế mình

Bảo vệ ở cửa không nói hai lời đã bắt đầu đuổi theo.

Lần này làm cho cảnh đẹp học sinh bị ngăn ở cổng trường bị phá hỏng, vốn là còn nằm trên bàn gỗ viết vài chữ kia, khởi nghĩa vũ trang, còn điền đơn gì đó, thừa dịp không có ai ở đây, chạy!

Lúc này đều cùng bỏ chạy, bảo vệ cửa bối rối, cứ quẹo trái lại quẹo phải, hoàn toàn không biết nên đuổi người nào, chỉ có thể tròn to hai mắt, dùng tay ở đó mà chỉ: “Đứng lại, đều đứng lại hết cho tôi!”

Hắn không biết chính là, Phó Cửu đang trốn phía sau một cái cột rất gần hắn, nghiêng mắt nhìn động tĩnh của hắn bên này, khẽ cong khóe miệng, tà nịnh vô cùng.

Đến trễ là không thể nào.

Chỉ là bởi vì Nhất Trung quản lý nghiêm khắc.

Bảo vệ cửa cảm thấy chuyện này ảnh hưởng nghiêm trọng tới công việc của hắn, nguyên một buổi sáng đều ở đây tìm thầy Chủ Nhiệm nói chuyện này.

“Đây nhất định là có dự tính từ trước, bọn họ chính là muốn đến trễ! “Bảo vệ cửa vẻ mặt nghiêm túc nói: “Tên trèo tường kia là lợi hại nhất, nhất định phải cảnh cáo.”

Chủ Nhiệm Giáo Dục cũng không ngẩng đầu lên nói: “Ồ lớp nào, tên là gì?”

Bảo vệ cửa lắc đầu, lại lập tức nói: “Có điều, tóc hắn hình như là màu bạc!”

Phó Cửu? Đây là phản ứng đầu tiên của thầy chủ nhiệm.

Có điều kể từ sau sự việc lần trước.

Thầy chủ nhiệm hiện tại ở phương diện đối đãi với Phó Cửu đặc biệt thận trọng.

Trước không nói, bây giờ thành tích của Phó Cửu là đứng đầu toàn trường, chỉ riêng nhìn Tàn tổng bên kia..... Tàn tổng!

Thầy chủ nhiệm ánh mắt sáng ngời, liền đưa tay qua bấm số điện thoại của Tàn Mạc.

Làm phụ huynh, lần trước Tàn tổng có lại số điện thoại riêng cho ông ta.....

Cùng lúc đó, tại tầng cao nhất của Tàn thị.

Tàn Mạc đang ký tên lên văn kiện công ty khi nhìn đến cuộc gọi đến trên màn hình điện thoại, ngón tay dừng một chút.

Lương bí thư còn đứng ở bên, vô cùng nghi hoặc, xưng hô kia... chủ nhiệm Nhất Trung? Khi nào trên di động của Tàn tổng lại có số điện thoại của những chủ nhiệm trường học kia vậy?

“Alo?” Tàn Mạc một bên tiếp điện thoại, một bên đứng lên, đi tới cửa sổ sát đất.

Thầy chủ nhiệm đem ngọn nguồn sự việc nói một lần.

Trèo tường? Tàn Mạc bởi vì hai chữ này mà có chút nhú mày, nhưng sừng mặt tuần mỹ thì lại không có chút nào biến hóa cảm xúc.

Sau khi tùy ý để cho thầy chủ nhiệm đem lời nói cho hết, hắn mới thông thả ung dung mở miệng: “Lý chủ nhiệm, xác định là em trai tôi?”

“Bảo vệ cửa nói người trèo tường hình như là tóc bạc, toàn bộ Nhất Trung cũng chỉ còn Phó Cửu không có đem đầu tóc nhuộm lại. “Hoàn toàn không

có ý thức được chính mình bị dụ nói ra, thời điểm sau khi Lý chủ nhiệm nói những lời này, bảo vệ cửa kia còn ở đó mà gật đầu.

Tần Mặc cười: “Giống như? Nói cách khác Lý chủ nhiệm cũng không xác định.”

“Này.....” Lý chủ nhiệm còn muốn nói thêm điều gì.

Giọng của Tần Mặc rất nhạt: “Em trai tôi nghe lời yêu thích học tập như vậy, hẳn là sẽ không trèo tường.”

Nghe lời yêu thích học tập?

Bất kể là chủ nhiệm Lý ở đâu đây bên kia hay là Lương bí thư đang đứng nơi này, sau khi nghe được cái đánh giá đó, đều muốn hỏi Tần tổng một chút, nói như vậy cũng không chốt dạ sao?

Vậy còn cái đồng giấy phép xin nghỉ nhiều đến có thể đề chết người kia của Phó Cửu??? Nghe lời yêu thích học tập?!

Bọn họ là người đọc sách, không cần gạt người!

May là ánh mắt Lương bí thư lại lần nữa tập trung, Tần Mặc cũng rất không cho là đúng, thông thả ung dung hướng về phía bên kia điện thoại tiếp tục nói: “Hay là chủ nhiệm Lý hy vọng tôi hiện tại qua mở cuộc họp phụ huynh?”

“Không! Không cần!” Chỉ cần vừa nghĩ đến cảnh tượng kia, chủ nhiệm Lý nháy mắt liền thanh tỉnh theo: “Tôi lại tiếp tục tra, ừ, lại tiếp tục tra, không nhất định là bạn học Phó Cửu”

Tần Mặc lại cười: “Vậy chờ chủ nhiệm Lý điều tra rõ, lại gọi điện thoại.”

“Được, được.” Còn tra cái gì, so với Tần tổng muốn đích thân tới đây mở họp phụ huynh, trèo tường có tính là gì!

Chủ nhiệm Lý trong lòng nói thầm, hướng chi, lại không có camera, cũng không bắt được chứng cứ xác thực, người trèo tường ấy mà cũng sẽ tìm được góc chết.....

Sau khi cúp máy, tầm mắt Tần Mặc lướt qua WeChat của người nào đó trên di động, em trai hẳn thật đúng là có tiền đồ, trèo tường?

Lương bí thư nhìn Boss nhà mình, đôi mắt không rời di động, do dự một chút, thăm dò hỏi: “Tần tổng, có cần phái người đi tới trường học một chuyến hay không?”

“Không cần.” Tần Mặc ngón tay trượt một cái, đem điện thoại di động ném trở về chỗ cũ, sừn sàt đậm mặt mày tuần mỷ.

Hành động này lại một lần nữa làm cho Lương bí thư như phát giác ra điều gì.

Tần tổng bắt đầu từ ngày hôm qua, dường như có chút gì đó không quá thích hợp nha.

Thời điểm không cầm di động, ánh mắt sẽ hướng phía trên di động quét qua.

Tới lúc sau khi cầm lấy di động, lại sẽ lập tức buông xuống, tựa như là đang khống chế chính mình? Đây là có chuyện gì?

Phó Cửu bên này còn không biết thầy chủ nhiệm đã ở chỗ đại thần tổ cáo cô, còn đang ngồi quay lưng lưng lưng biếng nhác.

Ngược lại là mấy tên học sinh Nhị Trung bị cô giáo huấn kia, đã tìm đến chỗ lão đại bọn họ mách lẻo.

Tên lão đại kia vẫn còn đang cầm di động đánh “anh hùng” vừa nghe người của hắn bị bắt nạt, nháy mắt liền nổi giận: “Dám khiêu chiến uy lực của Nhị Trung chúng ta? Đi gọi người! Đập hắn!”

Cứ như vậy, bọn học sinh tan học của Nhất Trung, liền nhìn thấy phía ngoài cổng trường trước mặt đứng chừng hơn mười học sinh của Nhị Trung.

Lưu Tông Minh còn tưởng rằng những người này là tới tìm hắn, hắn được gọi là lão đại Nhất Trung, liền cổng trường cũng không dám ra.

Bởi vì vị trí đám người kia đứng là trường học đối diện, cho nên bảo vệ cửa cũng không tiện can thiệp.

Mấy nữ sinh nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trong lòng dù sao cũng có chút sợ hãi.

Dù sao đối phương bên kia có mấy người, quả thật rất lưu manh.

Thời điểm Hàn Tổ Tổ để tài xế lái xe mang cô tới đây, chính là nhìn thấy một màn này, con người liền mở to.

Kia rõ ràng là đám người buổi sáng..... Hàn Tổ Tổ muốn xuống xe, rồi lại sợ hãi, đối phương có tới mười mấy người, mà tài xế nhà cô tuổi tác lại cao.

Những người này khẳng định là tới tìm thiếu niên gây sự!

Hàn Tổ Tổ thay đổi suy nghĩ, ngồi thẳng người nói với tài xế: “Đừng chờ ở chỗ này, trực tiếp vào cổng trường”.

Cô cần phải thông báo cho thiếu niên!

Nhưng mà, ở Nhất Trung xe cô muốn vào trong cần phải đăng ký.

Chính là đúng khoảng trống thời gian này.

Phó Cửu đã từ đầu kia trường học chủ động đi tới.

Như cũ vẫn là một thân đồng phục học sinh, chân thon dài, mái tóc màu bạc, khuôn mặt tuấn mỹ...

Hàn Tổ Tổ lại cảm giác trái tim mình đập có chút không bình thường.

Nhiều người như vậy, dường như chỉ có thiếu niên là rực rỡ.

Không hoàn mỹ chính là, đi theo phía sau hắn có quá nhiều nữ sinh!

Hàn Tổ Tổ nhìn các nữ sinh đó vây quanh ở bên người Phó Cửu, ánh mắt hơi trầm xuống.

Xem chừng, cái trường học này có quá nhiều hoa si.

Hiện tại quan trọng nhất chính là làm cho thiếu niên không đi ra ngoài!

“Phó.....”

Cô bên này mới vừa mở miệng.

Liền thấy đám người bên ngoài trường học kia bắt đầu có động tác, có người thấy được Phó Cửu, đang ở chuẩn bị đi về phía bên này, khí thế cực kỳ hung hăng, còn tùy tiện mà đẩy người.

Phó Cửu dừng bước chân, không có nhìn Hàn Tổ Tổ, mà là lướt qua cô, nhìn về phía động tĩnh cách đó không xa.

“Mẹ nó, cuối cùng cũng nhìn thấy tên tiểu tử cặn bã này!” Tên nọ buổi sáng bị đập so với ai khác biểu tình đều dữ tợn, hận không thể một quyền đập nát đầu Phó Cửu!

Con người Phó Cửu nghiêng qua một chút, đem ánh mắt lại đặt trên hành lang bên tay trái cô.

Nếu không phải vì động tác này của Phó Cửu, Hàn Tổ Tổ cũng không có phát hiện, thì ra bên kia cũng có người!

Bên này cô còn đang ngây ngốc.

Thiếu niên đã đuổi tay, liền đem cô túm tới sau lưng, giọng rất nhẹ: “Đi tới chỗ bảo vệ cửa bên kia, nhanh một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 395: Ân nhân!

Khi Hàn Tổ Tổ nghe thấy lời nói của thiếu niên, thì thiếu niên đã đi vào bên trong rồi.

Khi quay đầu lại nhìn, chỉ nhìn thấy bóng dáng cao cao chững chạc kia.

Bọn học sinh Nhị Trung vừa nhìn thấy chính là chủ nhân rất thường xuyên đánh nhau, còn có thể hiểu ngay người, trong một lúc có thể đánh được ba phương hướng.

Tiểu nhuộc khi đã đánh bên kia chạy còn không được.

Bất quá khi đã đánh phải đánh cho triệt để

Người kia chính là nghĩ muốn bắt được hắn ở đây.

Phương pháp này thích hợp dùng với người khác. Nhưng không thích hợp dùng trên người Phó Cửu trên người.

Trước tiên.

Nàng cũng không nghĩ tới muốn lui.

Dù sao các em gái đều ở đây nên phải để họ đi trước.

Huống chi, người khác tránh không khỏi chỗ vây chặt chề này, không có nghĩa là nàng tránh không được.

Ngoại trừ về ngoài là Phó Cửu, nàng vẫn là Z.

Cảnh sát đều bắt không được ——Z.

Một công trường trong trường hợp này là náo nhiệt.

Trường hợp như vậy không thể diễn tả bằng lời.

Điều này khẳng định muốn ăn thua!

Ngón tay bảo vệ đang gọi điện thoại đã bắt đầu run rẩy.

Phó Cửu lại chỉ đứng ở kia, miệng ngậm kẹo que. Cởi áo khoác đồng phục của mình ra, đem mũ đội lên đầu.

Phía trước có cameras, nếu tính đánh nhau, cũng cần chú ý chứng cứ. Nàng đã phải duy trì phong cách và trình độ học vấn của mình, tránh cho mẹ lo lắng. ....

Người bên Nhị Trung thấy tiểu tử này không chạy trốn, nhìn về lão đại phía bên cạnh, kêu một câu: “Anh Hồ, chính là người kia! Hắn ở bên này, công trường này!”

Lão đại kia quay người lại, tức giận tăng vọt, nhìn trực tiếp khuôn mặt đẹp trai của thiếu niên.

Tiếp theo —— choáng váng!

Hét lên một tiếng, đây không phải cao thủ chơi game ngày hôm qua giúp bọn hắn sao?

Điều đó có ý nghĩa gì?

Người muốn đánh là hắn?

Thật sự lúng túng. ....

Phó Cửu cũng nhận ra hắn, mày đẹp nhếch một chút: “Thứ đầu Nhị Trung.”

Nhị Trung lão đại: .... Thứ đầu Nhị Trung là cái quỷ gì!?

“Em gái nguoi. ....” Bên cạnh có người thấy Phó Cửu liền muốn đánh.

Lão đại chặn cánh tay hắn, rất giống trẻ con: “Dừng lại, tất cả dừng lại! “

“Tình huống sao lại như thế này?”

Không chỉ là bọn học sinh Nhị Trung mờ mịt. Ngay cả các em gái Nhất Trung đang ôm tim, cũng dừng một chút.

Hắn ho khụ một tiếng thật mạnh, nghiêm túc đến gần Phó Cửu, tiếng nói trầm thấp: “Buổi sáng hôm nay nguoi đánh nguoi của chúng ta?”

“Đứng.” Phó Cửu môi mỏng cong lên, con nguoi tràn ngập hàn khí: “Như thế nào? Muốn đánh lại?”

Hắn nhìn thiếu niên như vậy, liền nhớ tới cái lần ở trong tiệm nướng BBQ. Xinh đẹp, thân thủ cũng không bằng được khi cùng với một nam nhân thân thủ pháp, không biết nó sẽ như thế nào, phía sau lưng lạnh cả người.

“Tại sao lại như thế, ta phải hỏi cho rõ.” Hắn rất có ý thức về trách nhiệm, quay đầu nói với đám tiểu đệ kia nói: “Hôm nay đến đây là tan, đây là ân nhân của Nhị Trung chúng ta, không đánh! Về sau nhìn thấy ân nhân đều phải khách khí. Nếu không, chính là không nể mặt Vương Đại Hồ ta! “

Những người đã bị đánh đập vào buổi sáng, làm thế nào có thể chấp nhận một kết quả như vậy.

Ân nhân?!

Các em gái Nhất Trung cũng buồn bực.

Cửu gia của các nàng từ khi nào trở thành ân nhân của Vương què mùa kia?

Hai người kia quen nhau?

Chơi cùng nhau?

Này..... Khí chất quá trái ngược.

Phó Cửu đứng bên cạnh Vương Đại Hổ, quả thật không thích hợp.

Vương Đại Hổ này là một người học kém, trên mặt đều viết rõ.

Phó Cửu..... Nhìn qua ít nhất giống một người học giỏi, vật lý toàn trượt.

“Tất cả lại đây nói tiếng cảm ơn với ân nhân. “Vương Đại Hổ cũng là không ai.

Cứ như vậy, Phó Cửu lại lần nữa trở thành tiêu điểm bị vây quanh. Nàng có thể nhìn thấy ánh mắt của bác bảo vệ nhìn nàng, thật..... không thể hình dung.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 396: Nhận tân lão đại?

“Cảm ơn ân nhân!”

Chục cái thanh niên trẻ tuổi, thanh âm kia làm Phó Cửu muốn đổ trán.

Ai nhìn thấy còn tưởng là nhận tân lão đại.

Phó Cửu nhìn thanh niên cầm đầu. À không, hiện tại phải gọi là Vương Đại Hổ: “Ta chẳng qua là giúp người đánh thắng trò chơi kia mà thôi.....”

“Đó không đơn giản là một trò chơi!” Về mặt hấn đứng đắn nói: “Mà có liên quan đến danh dự của Nhị Trung chúng ta! “

“Không sai! “

Tự nhiên còn có người ở bên cạnh phụ họa, Nhị Trung này.....

Phó Cửu lại cảm thấy buồn cười, khóe miệng khẽ nhếch, một tay rút túi quần, tay kia vẽ một đường vòng: “Nhị Trung các người đều về đi, toàn bộ đứng ở đây này, làm sợ các em gái. “

“Làm sợ các em gái? “Vương Đại Hổ về mặt không thể tin nổi:” Tại sao lại làm sợ các nàng? Chúng ta đẹp trai như vậy! “

Phó Cửu:..... Xem ra tiêu chuẩn đẹp trai của Nhị Trung, thật sự lệch khỏi quỹ đạo.

“Không phải, ân nhân, ta nói cho người.” Vương Đại Hổ còn ở kia thực nghiêm túc nói: “Chúng ta mỗi lần như vậy vừa ra động, quay đầu lại suất liền đặc biệt cao, các người một trung các muội tử không phải đẹp sao, nhưng chúng ta đơn độc ra tới, các nàng không sao xem chúng ta, lần này đại gia như vậy tích cực, thành thật giảng có một bộ phận nguyên nhân là vì đồ người, mặt khác một bộ phận nguyên nhân chính là vì làm các muội tử thường thức chúng ta soái.”

Phó Cửu: “..... Oh.”

Oh là có ý tứ gì? Vương Đại Hổ cảm thấy nói chuyện với người có học thức đúng là lao lực!

Phó Cửu nhìn bộ dáng của hấn, không nói nên lời, nghiêng người đi. Đi đến bên cạnh một em gái, tiếng nói ôn nhu dễ nghe: “Vừa rồi có sợ hay không?”

Em gái kia đỏ mặt lên, đầu tiên là gật gật đầu, sau đó kích động nói: “Có Cửu gia ở đây, chúng ta không sợ!”

“Ngoan.” Phó Cửu cười nhẹ. Sau khi nói xong, lại trở về, nói với Vương Đại Hổ, tiếng nói rất nhẹ: “Điều này mới gọi là đẹp trai.”

Vương Đại Hổ:.....

Nà nì. Trước nay, chưa có người con gái nào đồ mắt với hấn như vậy.

Thật là chệnh lệch, bạo kích!

Vương Đại Hổ cũng không muốn làm cho con gái sợ hãi bọn họ, xoay người nói với các huynh đệ: “Khi đánh nhau, phải cười. “

Cười?

“Lão đại, lúc đầu không phải ngài nói khi đánh phải ngầu sao. Hiện tại, con gái thích boy lạnh lùng. “

Phó Cửu nghe xong lời này. .... Lặng lẽ cúi đầu.

Vương Đại Hổ nhỏ giọng trả lời: “Cái này ta tin tưởng kinh nghiệm của ân nhân. Các người về trước đi, chờ tin tức của ta. “

“Được!“. Trong mắt của đám học sinh Nhị Trung kia, chiều vừa rồi của Phó Cửu, thật sự là không đùa được.

Cứ đi như vậy?

Người bảo vệ nhìn ngu ngốc.

Vương Đại Hổ lại rất nghiêm túc nói với Phó Cửu: “Ân nhân, việc theo đuổi con gái về sau còn cần chỉ giáo nhiều hơn. “

“Có thể.” Phó Cửu tiếng nói rất nhẹ.

Vương Đại Hổ cảm thấy mình đang được tiện nghi lớn.

Lại nghe Phó Cửu nói: “Chương trình học của Nhị Trung các người với của chúng ta chắc hẳn giống nhau đi.”

“Ân, giống nhau.” Vương Đại Hổ hoàn toàn không có cảnh giác.

Phó Cửu cười khê: “Vậy là tốt rồi, về sau ta khóa sau tác nghiệp, liền giao cho người.”

Vương Đại Hổ:..... Người có ăn có học, học giỏi đâu. ĐM?!

“Như thế nào, không muốn? “Phó Cửu nhìn về mặt của hấn, nhưn mảy mím cười.

Vương Đại Hổ cắn răng: “Có thể! “ Tất cả đều vì của gái!

“Xem như vậy người có thành ý, trước tiên cho người một bí kíp của gái.” Phó Cửu móc ngón tay một cái, rất ngầu.

Vương Đại Hổ phản kích lại gần: “Bí kíp gì?”

Phó chín chỉ ném đi qua ba chữ: “Nâng cao nhan sắc.”

Vương Đại Hổ:.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 397: Nam thần trung học

Một vạn điểm bạo kích!

Người bên cạnh cứng đờ nhìn Vương Đại Hổ, cũng không biết Phó Cửu nghiêng người nói cái gì với hấn.

Nhưng nhìn thấy Vương Đại Hổ cứ như vậy bị thiếu niên chế phục ở dưới, một vài người trước đây có thành kiến với thiếu niên cũng đều thành thật hơn.

Một vài người chính là như vậy, ăn mềm không ăn cứng.

Trước đây bọn họ còn chờ xem Phó Cửu bị đánh.

Nhưng không thể ngờ được. .... Vương Đại Hổ ở trước mặt Phó Cửu giống như là đã cõi móng vuốt xuống.

Không nói tới không thể đánh được, bộ dáng còn giống như rất tôn kính Phó Cửu.

Phía đối lập Phó Cửu cũng nhiều thêm vài thanh niên nhát gan sợ phiền phức.

Cùng ngày trên trang web trường trung học liền có người đăng ảnh chụp của Phó Cửu lên.

Tựa đề chính là “Một người có thể đánh ngàn người, thật là một nam thần đẹp trai đến không giới hạn a.””

Bình luận trả lời đều là ngao ngao ngoa, từ góc độ chụp ảnh như thế xác thật là Phó Cửu rất ăn ảnh, thậm chí làm cho người ta một loại ảo giác cảnh tượng này chỉ có trong truyện tranh manhua mới có thể xuất hiện.

Hành động Phó Cửu cố tình che chở các em gái, chỉ có người tự mình trải qua mới có tự lĩnh hội.

Người rõ ràng nhất trong đó đó chính là Hàn Tổ Tổ.

Cô nhìn thiếu niên còn ở đó nói chuyện với Vương Đại Hổ, trái tim đập thành thịch, hô hấp như nhanh hơn ngày thường rất nhiều.

Anh trai cô nói rất đúng, Cô không nên chỉ nghe Lưu Li tỷ tỷ nói liền cho rằng thiếu niên không tốt.

Mặc dù là trước kia nhìn sơ qua rất giống nhà giàu mới nổi, nhưng mà không giống với hiện tại.

Hàn Tổ Tổ ngược mắt, đáy mắt tràn ngập si mê.

Lưu Tông Minh còn đang trốn tránh ở cổng trường, sau khi trốn một lát thì gặp được một nhóm người có vẻ bình thường, kéo một bạn học lại hỏi: “Những học sinh Nhị Trung ở cổng trường vừa rồi đâu?”

“Đều đi rồi a.”

“Đi rồi, vì sao?”

“Vừa rồi một mình Phó Cửu chống đỡ ở kia, bọn họ không cảm động, hình như là bởi vì Phó Cửu giúp bọn hắn đánh một trận trò chơi gì đó, cụ thể tôi cũng không rõ lắm.”

Trò chơi? Trong nháy mắt Lưu Tông Minh liền nhớ tới cảnh tượng ngày hôm qua bọn họ bị diệt cả đội, cả đôi mắt đỏ lên, Phó Cửu này là một người phản bội!

Hắn lời thứ hai còn chưa kịp nói gấp gấp đem tin tức này nói cho Phó Hi Minh.

Đồng thời lúc này, Phó Hi Minh cũng nhận được thứ mà chiến đội Tập Lị chia sẻ cho hắn.

Thời điểm nhìn thấy 《 nam thần trung học 》 dán ở trên bảng nội bộ của trường học, lồng ngực của Phó Hi Minh liền bắt đầu xuất hiện một cổ oán khí không thể phát tiết.

Không biết bắt đầu từ khi nào, tên phế vật kia liền áp chế được hắn ta.

Học tập, học tập, hắn thi tốt hơn so với mình.

Trò chơi, trò chơi, hắn đánh giỏi hơn mình.

Hiện tại ngay cả xưng hô nam thần trung học này thế nhưng cũng ở trên người của tên đó?

Phó Hi Minh bị cứng chiều đến hư làm sao có thể chịu đựng được?

Hiện tại thì tốt rồi, trên tay hắn ta có những thứ này.

Phó Hi Minh đảo qua màn hình tin nhắn, không chút do dự gửi cho mẹ hắn ta.

Tô Mân vừa thấy thì trong đầu lập tức có ý tưởng, khóe miệng đều cong lên, ánh mắt là tràn đầy âm độc: “Con trai, con đúng là đã gửi cho mẹ một thứ tốt, đến bây giờ vẫn còn một ít cổ đông không có thái độ đứng về phía con, chính là vì bọn họ cảm thấy con trai của người đàn bà béo phì quê mùa kia vào chiến đội Đế Minh, về sau giá trị con người sẽ được nâng lên, hiện giờ có những thứ này, hắn còn mơ tưởng lại tham gia thi đấu cả nước được sao, chờ xem đi, chỉ bằng những tiếng nói bất bình này, mẹ liền có khả năng làm hắn biến mất khỏi vòng Điện Cảnh này, ở trên mạng có một ít bình luận, ngay cả Tàn thị đều không thể không chế được, người sớm nên cùng chiến đội Đế Minh xuất chiến nên là con mới đúng.””

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 398: Tàn thần đi Phó gia đón người

“Đội trưởng, Phó Hi Minh có tin tức.”

Ban đêm, người của chiến đội Táp Lị ngồi trước máy tính, quay đầu nhìn về phía sau.

Lưu Li đứng lên: “Bên kia nói cái gì?”

“Còn có thể nói cái gì.” Người nọ cười, đặc ý nói không nên lời: “Toàn bộ đều giống với những gì đội trưởng đã đoán trước, Phó Hi Minh so với chúng ta càng muốn làm cho tên Phó thiếu phế vật kia lẫn ra khỏi Đế Minh hơn, còn nói muốn chúng ta tiếp tục đăng bình luận, ngày mai chuyện này liền sẽ náo động đến cả vòng Điện Cảnh đều sẽ biết.”

Lưu Li rũ mắt: “Cứ như vậy thì Phó Cửu thật sự sẽ xong rồi.”

“Ai quản hấn xong hay không xong, đội trưởng, em biết là chị mềm lòng, nhưng chị cần thận nghĩ lại đi, nếu không phải vì tên Phó Cửu kia, chúng ta cùng Đế Minh có quan hệ khăng trượng như vậy sao? Chờ hấn đi rồi, chúng ta mới có thể chậm rãi làm hòa hoàn quan hệ với Đế Minh.”

Lưu Li nghe các đội viên nói, vờ giống như bị thuyết phục: “Vậy được rồi, cũng chỉ có thể như vậy.”

Trên thực tế, người lúc trước ra chủ ý chính là cô ta.

Làm sao cô ta có thể mềm lòng, chỉ là bên ngoài vẫn phải giả vờ một chút.

Còn có ba ngày nữa chính là thi đấu cả nước.

Thừa dịp lúc này đem Phó Cửu đuổi ra khỏi chiến đội Đế Minh, thời cơ vừa vặn tốt.

Là một người mới, quá cường hấn ắt sẽ chết.

Một đạo lý như vậy mà cũng không hiểu, còn muốn vào vòng hỗn loạn Điện Cảnh này.

Đôi mắt Lưu Li trầm xuống, cái già mà CP Tàn Đào, nên kết thúc rồi.

Người đàn ông kia nếu không là của cô ta thì cũng không nên là của bất cứ ai khác.

Bóng đêm bên ngoài ngày càng đậm.

Sương mù quanh quẩn, cơ hồ vây quanh khắp Giang thành.

Hàn Phong thật là không hiểu em gái này của mình.

Ngày hôm qua còn náo động nói người ta là lòng dạ hẹp hòi, hôm nay liền nói rất muốn mời người ta ăn một bữa cơm, một là vì xin lỗi, hai là vì nói lời cảm tạ, nếu không phải bởi vì Phó Cửu ở đó, hiện tại không biết cô đã bị người ta khi dễ thành hình dạng gì.

Hàn Phong cũng muốn tìm cơ hội ngồi xuống tâm sự với Tàn Mạc.

Hiện tại em gái nhỏ tuổi nhất nhà mình cũng bị thuần phục đến mềm mại, thậm chí còn quấn lấy hấn, hấn không gọi điện thoại, Hàn Tổ Tổ liền náo động ở trên lầu.

Hàn Phong lắc lắc đầu, đầu tiên là thông qua Giang Tà gửi một tin cho Tàn Mạc, nói là cần gặp Phó Cửu, hai anh em bọn họ muốn tự mình bồi tội.

Thời điểm Tàn Mạc nhận điện thoại, người đứng trước cửa sổ sát đất, thấp mắt nhìn ngọn đèn của toàn thành phố.

“Tàn Mạc, cậu còn đó không?” Giang Tà thật lâu nghe người bên kia trả lời, còn tưởng rằng người bên kia không đồng ý.

Nào biết được bên này Tàn Mạc lại trả lời, nhàn nhạt mở miệng: “Tớ hiện tại đi đón tên ở Phó gia kia, cậu nói địa chỉ đi.”

Sau khi Giang Tà báo xong địa chỉ thì cúp điện thoại, mơ hồ cảm thấy bạn tốt hôm nay có chỗ gì đó không thích hợp.

Chỉ là cụ thể không thích hợp chỗ nào hấn cũng không nói được.

Tàn Mạc thu hồi tầm mắt, nghĩ đến nếu anh đột nhiên trực tiếp xuất hiện ở Phó gia, bộ dáng ngây ngốc ngậm kẹo que của người nào đó, mỗi mông không tự chủ được công lên.

Lương bí thư đứng ở bên cạnh nhìn.

Từ trước tới này.

Tần tổng đều chưa từng cười giống như vậy.

Hiện tại bởi vì muốn đi đến Phó gia, cho nên mới có biểu tình này sao?

Thật sự không phải vì hấn tướng tượng quá nhiều.

Mà là Tần tổng biểu thị quá rõ ràng!

Chủ yếu là, Tần tổng, anh cứ như vậy tới Phó gia, có suy nghĩ tới năng lực tiếp thu của người ở Phó gia chưa?

Lương bí thư vừa thấy tổng tài nhà bọn họ phải đi, theo bản năng liền đuổi theo.

Toàn thân Tần Mặc mang hơi thở căm dục nhàn nhạt, bên trong là tây trang phẳng phiu, bên ngoài áo khoác màu đen có một vòng nhung quần quanh, giống như là một ma cà rồng thường xuyên xuất hiện ở phim điện ảnh nước ngoài, làn da trắng nõn, hai tròng mắt thâm thúy, xoay người lại, quét mắt liếc hấn một cái,

Lương bí thư nháy mắt ừ ừ, yên lặng lui trở về.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 399: Đại Thần đến nhà họ Phó làm khách

Editor: Dương Dương

Beta: Bích Hóa

Hôm nay không khí ở nhà họ Phó rất lạ lùng.

Không sai, là lạ lùng.

Đặc biệt là Hạ Hồng Hoa không ở trong phòng bếp nấu canh, cũng không mặc bộ đồ ngủ màu đỏ thắm lác lư qua lại, mà là cực kì yên tĩnh ngồi trên ghế sofa.

Khi Phó Cửu xuống lầu vừa vặn nhìn thấy một màn này, lại ngược mắt nhìn về phía người ngồi trong phòng khách, lòng bàn chân hơi dừng lại: “Anh Mặc?”

Được rồi, cô đã biết vì sao mẹ cô sẽ yên tĩnh như vậy.

Đúng là nhìn đại thần vô cùng mạnh mẽ, đặc biệt khi anh mặc áo gió màu đen.

Chỉ là sao đại thần không báo trước một tiếng để cô ra tiếp đón đã tới rồi?

Thật khó hiểu.

Phó Cửu mới vừa đứng bên kia nhướng mày.

Mẹ cô liền giơ tay kéo cô tới bên cạnh, đề thấp giọng nói: “Tổng giám đốc Tần mang cho mẹ rất nhiều đồ bồi. Cửu, con nói xem mẹ có nên nhận hay không?”

Cũng không phải sinh lễ, mẹ cô khẩn trương như vậy làm cái gì?

“Nhận.” Từ trước đến nay Phó Cửu đều sẽ không khách khí với Tần Mặc, nói xong liền trực tiếp ngồi xuống bên cạnh Tần Mặc: “Đã muộn thế này sao anh còn đến đây?”

Tần Mặc liếc mắt nhìn thiếu niên một cái, Giang Thành đã bắt đầu trở nên ấm áp, nhiệt độ trong phòng khá cao cho nên Phó Cửu chỉ mặc một chiếc áo lông trắng, trên mặt bị khí nóng làm cho có chút hồng.

Nhìn gần như vậy, sùnn mặt sạch sẽ, lông tơ thật nhỏ càng thêm rõ ràng.

Ánh mắt Tần Mặc trầm trầm, tiếp theo di chuyển thân thể, tiếng nói lạnh nhạt: “Không có gì, chỉ là muốn hỏi người nào đó tự xưng là học bá về kỹ thuật treo tường.”

Phó Cửu: “...” Đại Thần, anh nói chuyện phiếm như vậy sẽ chọc chết người, anh biết không?

“Cảm giác treo tường thế nào?” Ngữ khí kia giống như đang hỏi hôm nay sương mù có nghiêm trọng hay không.

Phó Cửu ho nhẹ một tiếng: “Tôi đi đường tắt gần đó thôi.”

“Sau đó anh hùng cứu mỹ nhân?” Giọng nói của Tần Mặc vang bên tai, có cảm giác đặc biệt nhẹ nhàng trầm thấp.

Phó Cửu sờ sờ mũi: “Đó là thuận tiện.”

“Thuận tiện thành tân lão đại của cao trung đệ nhất?” Tần Mặc nghiêng mắt nhìn thiếu niên, môi mỏng cong lên: “Thật là lợi hại.”

Phó Cửu tà nhỉnh cười, đem cánh tay đặt ở trên thành ghế sofa: “Không còn biện pháp nào khác, dù sao tôi cũng đẹp trai như vậy.”

“Nếu đẹp trai như vậy, thành tích vật lý lần sau tôi sẽ tự kiểm tra.”

Tần Mặc đứng lên, từ trên cao nhìn xuống nhìn thiếu niên, kế tiếp nghiêng người, nói với Hạ Hồng Hoa: “Di Hạ, nếu Phó Cửu đã xuống dưới đây, cháu sẽ mang cậu ấy đi. Nếu quá muộn thì để cậu ấy ngủ ở nhà cháu.”

Mang... Đi?

Về mặt Phó Cửu ngây dại. Đây là tiết tấu gì?

Hạ Hồng Hoa cũng bị dọa cho sợ hãi, chẳng qua bà sợ từ “ngủ” phía sau kia, sắc mặt đều thay đổi, lập tức nói: “Không được, Cửu nhà đi không thể qua đêm ở bên ngoài!”

Bởi vì Hạ Hồng Hoa phản ứng quá lớn.

Toàn bộ phòng đều yên tĩnh.

Ngay cả Trần Hiểu Đông cũng không rõ vì sao phu nhân sẽ phản ứng như vậy.

Tần Mặc nhìn qua phía bên này.

Lúc này Hạ Hồng Hoa mới ý thức được bà quá mức kích động, vội vàng giải thích: “Không phải, ý di là muốn nói đôi mắt của Cửu vừa khôi, lẫn lộn qua lại như vậy không tốt lắm. Hơn nữa ngày mai Cửu còn phải đi học...”

Nói ra nguyên nhân này cũng đủ làm khó Hạ Hồng Hoa, bà vì khẩn trương mà mặt đều đỏ lên.

Không đợi Phó Cửu tiếp lời.

Tần Mặc đã mở miệng: “Là do cháu suy xét không chu đáo. Di cứ yên tâm, chờ mọi việc kết thúc, cho dù đã trễ, cháu cũng sẽ đuổi gia hỏa này về.”

Có lẽ do liên quan tới xuất thân, mặc dù khi Tần Mặc nói ra những lời này, sự tôn quý đều không giảm chút nào.

Nhưng Hạ Hồng Hoa đã rất vui vẻ, hơn nữa càng nhìn càng cảm thấy vị Tần thiếu quyền khuynh Giang Thành này vô cùng thuận mắt.

Rất nhiều người không muốn chơi cùng Phó Cửu nhà bà mà chạy tới nhà họ Phó chơi cùng Phó Hi Minh.

Lại nghiêm túc nói tiếp, Tần thiếu vẫn là người đầu tiên tới nhà bọn họ làm khách... Không tồi, thật không tồi!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 400: Thân mật ở trên xe

Editor: Ân hân (Dung Ân)

Phó Cửu thật sự là không rõ, đại thần chẳng qua là nói một câu nhẹ nhàng

Mẹ cô vì cái gì mà liền xem cô như món đồ, đưa cô giao cho Tàn Thần

Này..... Thật là đáng sợ

Phó Cửu cảm thấy hâm mộ trước mị lực của Tàn thần, thu hút từ người già đến trẻ nhỏ.

Nhìn bộ dạng của mẹ mình lúc này, lúc bước ra ngoài cửa Phó Cửu liền uất ức: “Người ngoài nếu không nhìn kĩ thì cứ tưởng anh là mẹ của tôi luôn đấy! “

“Vì tôi chính chắn và lớn hơn cậu, hiểu lắm là đương nhiên! “Tàn Mạc nghiêng đầu nhìn thiếu niên, ấn khóa mở cửa, cảm khê động ý bảo cậu lên xe.

Hai người lên xe lúc sau.

Tàn mạc lại không có khởi động xe, mà là nghiêng đầu nhìn người thiếu niên ngồi bên phải.

Phó Cửu hạ mi mắt, cái gì?

Tàn mạc nhìn thiếu niên mang theo khẩu trang màu đen, bộ dạng chỉ lộ ra một đôi mắt.

Liền cảm thấy tên gia hỏa này thật trẻ con.

Phó Cửu nhìn Tàn Mạc cười mỉm, vào thời điểm này chuẩn bị nói điều gì nhưng đột nhiên người kia lại cúi xuống áp chặt thân mình.

Một mùi hương bạc hà lan tỏa khắp người cô, gần đến nỗi có thể nghe được nhịp thở của Tàn Thần

Phó Cửu kinh ngạc mở to mắt nhìn hấn

Đôi môi quyến rũ kia chỉ cách mặt cô một đốt ngón tay

Phó Cửu cố gắng điều chỉnh cảm xúc, không bị người nào đó làm cho mê hoặc

Cô theo bản năng rụt nhẹ về phía sau

Nhưng đúng lúc này, Tàn Thần lại đặt khuỷ tay vào vị trí nóng bỏng trên người cô

Mặc dù đã quần một khúc băng vải, nhưng cô vẫn cảm thấy hồi hộp vô cùng

Người này đúng là có sức quyến rũ chết người. -.

Vào thời điểm này Tàn Mạc rút tay lại, chỉnh sửa quần áo, lướt sang nhìn thấy bộ dáng của thiếu niên tóc bạc, trên miệng hiện lên ý cười khó đoán

Phó Cửu nhướn mày, đại thần rốt cuộc đang cười cái gì, còn không nhanh khôi phục dáng ngồi bình thường.

Tàn Mạc không có cử động.

Phó Cửu liền ngồi dậy, chuẩn bị thổi hơi vào vành tai non của Tàn Mạc

Tàn Mạc lại nhanh hơn thiếu niên một bước, nhanh chóng quay lại vị trí của mình: “Định làm gì sao? “

Phó Cửu cười tà nịnh, đôi mắt đẹp khê chớp.

Tàn Mạc chậm rãi khởi động xe

Thời điểm Hân Mã Sư đi ra ngoài, bầu trời giang thành đã dày đặc sương mù

Hân Tổ Tổ hôm nay như một nai nhỏ chạy loạn, cứ một chốc lại nhìn ra cửa, còn luôn miệng hỏi Giang Tả hôm nay mình trông có xinh đẹp không

Giang Tả là người thông minh, nhướn mày lúc sau, có ý tứ cười.

Tàn Mạc và Phó Cửu một trước một sau đi vào trong.

Giang Tả cũng không biết vì cái gì, chính là cảm thấy kia hai người đứng chung một chỗ, toát ra một sức mạnh cùng hấp dẫn thật đặc biệt

Hân tổ tổ thấy thiếu niên lúc sau, tim đập càng hơn, đi đến trước mặt Phó Cửu, nhẹ giọng nói: “Hôm nay thật sự thực cảm ơn cậu, cậu lại không chịu nói cho tôi biết số điện thoại, tôi chỉ có thể thông qua anh tôi để tìm cậu, lúc trước nói với cậu những không đúng đó, tôi cảm thấy thực có lỗi, hy vọng cậu có thể tha thứ tôi.”

Hôm nay Hân Tổ Tổ trang điểm tỉ mỉ xinh đẹp, khoác lên bộ váy đoan trang làm cho ai cũng phải động lòng.

Đặc biệt là lúc này lại có bộ dạng thiên kim tiểu thư làm nũng đáng yêu thật dễ thương...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 401: Ghen~ ghen

Editor:Dung Ân(Ân Hâm)

Giang Tả thấy thế, đối với bên này Tần mặc cười một chút, thấp giọng nói: “Tổ tổ nha đầu này, phỏng chừng là coi trọng cậu, như vậy trà không nhớ com không nghĩ, vừa thấy mặt lại thẹn ngượng ngượng, còn đừng nói, hai người kia tuổi xấp xỉ, ở bên nhau còn rất thích hợp.”

“Thích hợp sao?” Tần mặc môi mỏng hơi lên, anh tựa như vĩnh viễn đều là bộ dáng này, vô luận là ở trên thương trường, hay là ngày thường gặp mặt, sùnn mặt tuấn mã cũng không có cái gì biến hóa,tự phụ cao ngạo mọi lúc mọi nơi.

Nhưng lúc này đây, Giang Tả lại cảm thấy hần cười có điểm không giống nhau, nhưng nghe lời hần nói, hần lại nói không nên lời rốt cuộc là không giống nhau ở chỗ nào.

Chỉ là cảm thấy xung quanh mình nhiệt độ không khí giống như lập tức liền giảm xuống đi vài độ.

Chẳng lẽ là nơi này giữ ẩm không tốt lắm?

Bên kia, Hàn tổ tổ còn ở ra vẻ chính mình hối hận, thực hy vọng thiếu niên kia có thể nhìn mình.

Chỉ liếc mắt một cái cũng được.

Cuối cùng cô rốt cuộc cũng như ý nguyện, Phó Cửu nâng mắt tới, chỉ nói một câu: “Cô hần là nên cảm tạ anh Mặc.”

Hàn tổ tổ liền cảm thấy thiếu niên khóc bạo, đặc biệt là tương tượng đến thời điểm ở trường học,bộ dáng hần che chở cho mình, tìm đập lại bắt đầu không quy luật đập rồi loạn.

Cô không quan tâm đến nguyên nhân vì sao Phó Cửu cứu cô.

Dù sao mặc kệ thế nào, đối phương cũng đã tha thứ cho cô.

Hàn tổ tổ cười, vui vẻ đi theo phía sau phó Cửu vào trong

Lần này gặp mặt tuy rằng cũng là chỗ ăn chơi, nhưng lại không ẩm ỉ, ngược lại là rượu chủng loại rất nhiều.

Nhã gian bên ngoài có thể nghe được tiếng dương cầm, nhã gian bên trong còn lại là sắp ca hát cùng ăn cái gì,đều là thuộc về nơi cao cấp.

Đi vào, Hàn tổ tổ liền lôi kéo thiếu niên ngồi ở kia: “Làm cho bọn họ nói chuyện phiếm đi, giúp tôi lần này!”

Phó Cửu hướng tới đại thần bên kia nhìn thoáng qua, xác thật là ba người kia giống như có việc muốn nói, nên không qua làm phiền

Tần mặc ngồi ở nơi ánh đèn mờ mờ, tư thế lười biếng mà cảm dục, cà vạt đã bị hần kéo ra, lệch qua một bên, hần hai tròng mắt vô ý thức hướng tới kia nơi thiếu nam thiếu nữ nhìn thoáng qua.

Nghiêng đầu đốt một điếu thuốc, phảng phất chỉ có như vậy mới có thể ngăn chặn nỗi buồn xuất hiện trong lòng.

Kia buồn ý tới không có nguyên do, một tia thâm tiến vào, theo bên kia tiếng hát tràn ra tới, càng ngày càng nhiều.

Vì xua tan loại bức bối, Tần mặc quay đầu đi, đem lực chú ý đặt ở trên người Hàn Phong.

“Tổ tổ nha đầu, tôi cũng là quân không được.” Hàn phong nhìn thoáng qua bên kia cười cười: “Một hai phải ép tôi gọi cho anh điện thoại, xem ra không chỉ đơn giản là biết chính mình sai, bị em trai anh một anh hùng cứu mỹ nhân, liền tính cách đều ôn nhu không ít.”

Tần mặc không nói gì, giờ tay đem cái chén rượu một uống, ánh mắt có chút phiếm trầm.

Tựa hồ chỉ có như vậy mới có thể ngăn chặn cảm càng ngày càng không thể khống chế.

Nhưng sự thật chứng minh, căn bản là áp chế không được.

Hàn tổ tổ vốn dĩ không phải là người ngây thơ, ngồi ở chỗ kia cười nói, vào thời điểm hỏi phó Cửu thích gì

Tần mặc thậm chí cảm thấy thanh âm kia có chút chói tai.

Rõ ràng có người nói quá, Hàn gia đại tiểu thư có một giọng nói tốt, ca hát dễ nghe thực, chỉ là cô không nghĩ tiến vào giới giải trí,nếu có thì Hàn gia cũng sẽ không cho phép cô tiến vào giới giải trí.

Tần mặc trước kia cũng cảm thấy giọng nói cô cũng không tồi.

Nhưng hôm nay lại không phải như vậy.

Đặc biệt là ở thời điểm thiếu niên quay đầu đi hướng tới cô câu môi cười

Tần Mặc nắm chặt thân lý, ngón tay đều bắt đầu tăng thêm lực đạo.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 402: Chương 403

Hiện tại anh bắt đầu cảm thấy.

Đồng ý mang theo thiếu niên tới nơi này cũng không phải ý kiến hay.

Tần Mặc thử phân tán lực chú ý của mình thêm lần nữa.

Chính là vì tránh việc anh nhìn không được mà kéo thiếu niên tới gần mình.

Bỗng nhiên không biết vì cái gì, anh rất chán ghét phụ nữ.

Không cần biết đó là loại phụ nữ gì, chỉ cần người nọ tiếp cận thiếu niên đều thấy chướng mắt.

Ngay cả Hàn Tổ Tổ cũng giống như thế.

Hơn nữa Tần Mặc biết rất rõ, không ít học sinh cao trung ở tuổi dậy thì thích nhất chính là loại hình nữ sinh như Hàn Tổ Tổ.

Trang điểm xinh đẹp, lại còn hay làm nũng..

Em trai của anh cũng sẽ thích sao?

Tương tự đến điều này, ánh mắt Tần Mặc nhanh chóng trầm xuống.

Giang Tả như nhận ra được cái gì, chuyển mắt nhìn về phía bên này.

Chỉ thấy cặp mắt của Tần Mặc vô cùng thâm thúy, chúng nhìn chằm chằm sườn mặt thiếu niên, thâm trầm có chút không giống anh ngày thường.

Ánh mắt như vậy...

Không biết vì sao trong lòng Giang Tả lộp bộp một tiếng.

Hắn là do anh nghĩ nhiều.

Thấy Tần Mặc biểu tình không thay đổi dời ánh mắt đi.

Giang Tả trầm nghĩ, khẳng định là anh nghĩ nhiều.

Chẳng qua dục vọng chiếm hữu của Tần Mặc từ nhỏ rất mạnh, có lẽ là không nhìn được đứa em trai mình vất vả nhận tới lại trở thành của người khác...

Cũng may Phó Cửu không ở cùng Hàn Tổ Tổ lâu. Sau khi xong việc bên kia liền tách ra đi đến, ý cười dào dạt nhìn anh: “Anh Mặc muốn nghe gì?”

Nhìn khuôn mặt sạch sẽ vô hại kia, ý buồn vừa rồi phảng phất như bị ánh sáng xua tan đi không ít.

Phản ứng đầu tiên của Tần Mặc là nhẹ nhàng búng đầu điều thuốc lá, sau đó nói: “Cậu còn biết ca hát ư?”

Phó Cửu cười: “Tôi đang nắm giữ chức vụ nam thần của Cao Trung Đệ Nhất, không có tài năng thì làm sao giành được chiến thắng.”

Trên thực tế, vào thời điểm cô vẫn là Z, thân phận cô nguy trang chính là tay ca hát trong quán bar, về việc này đương nhiên cô sẽ không nói cho đại thần.

“Vậy nam thần ca hát đương nhiệm là thứ cậu am hiểu nhất.” Hàn ý nơi đáy mắt Tần Mạc dần tan đi.

Bốn chữ nam thần đương nhiệm này có chút nghẹn ngào.

Bởi vì người đã từng là nam thần Cao Trung Đệ Nhất chính là Tần Thần.

Thậm chí đã từng có người tiên đoán rằng, cho dù là mấy chục năm trước hay là mấy chục năm sau đều không có nam thần nào đẹp trai hơn Tần Thần.

Thẳng đến khi Phó Cửu xuất hiện...

Trên trang web trường còn tạo thành hai phe đối lập.

Nhưng mà đối đầu càng lâu, cong càng lợi hại, trực tiếp biến thành CP* gay.

*CP = Couple: Cặp đôi.

Thật ra Phó Cửu cảm thấy rất thú vị, chỉ là không biết sau này đại thần thấy càng ngày càng nhiều người nói anh ấy là cong, anh sẽ có vẻ mặt thế nào.

Lúc làm tay ca hát trong quán, những bài Phó Cửu hát không ít.

Cô nghiêng đầu nhìn về phía người đang ngồi trên ghế sofa, từ khi quen biết đã bắt đầu thành người che chở cô, ngón tay vừa cử động, chọn bài Thiên Tân Tháng Năm.

Tư thế ca hát của Phó Cửu hết sức chuyên nghiệp, ngón tay đỡ microphone dựng đứng, ngồi trên ghế chân cao, khoe miệng còn treo ý cười.

Khác với Tần Mạc, trang phục của Phó Cửu luôn phù hợp với vũ trường.

Áo khoác da cực kì mạnh mẽ kết hợp với quần jean hơi thiên về màu trắng, tóc màu bạc cùng khuyên tai đen huyền, người nào tùy ý đều sẽ không nghĩ đến Phó Cửu là nữ sinh.

Bởi vì chỉ cần cô ngồi xuống nơi đó, cả người tựa như phát ra điện, xinh đẹp chạm tới lòng người.

Ánh mắt Hàn Tố Tố đã có chút si mê, đợi đến khi tiếng nói trong trẻo của thiếu niên vang lên càng khiến hai mắt của cô ta không thể rời khỏi người Phó Cửu.

Nhưng mà mắt Phó Cửu lại nhìn về phía Tần Mạc, vừa tỏa sáng lại lười biếng.

“Muốn đem anh viết thành một bài hát, muốn nuôi một con mèo.

Muốn trở lại từng cảnh tượng, vẫn chậm lại từng cơn gió.

Nơi chúng ta ở cùng người lớn khi còn nhỏ, đó là một tòa lâu đài.

Chúng ta rất thân thiết, thân đến điên mất, giống như song bào thai thất lạc nhiều năm được tìm thấy...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 403: Không vui

Editor:NM

Ánh đèn chiếu xuống mái tóc bạc của thiếu niên, trên tay cầm microphone, cứ như vậy mỉm cười nhìn Tần Mạc, môi mông cách microphone rất gần, toàn bộ vàng sáng của căn phòng đều phản phát trên cánh môi cô, tựa lại điểm điểm rơi xuống.

“Sinh mệnh lại trường bất quá, pháo hoa rơi xuống khoe mắt.

Thế giới lại không hơn được nữa, người ta chăm chú nhìn mỉm cười.

Ở sở hữu trôi đi phong cảnh cùng trong đám người.

Người đối ta tốt nhất. ....” (Vì là hát nên tôi không biết đầu huhu)

Thực rõ ràng, bài hát này là bài hát mà Tần Mặc thích nghe.

Hàn Phong nhẹ giọng cười nói: “Tần Mặc, cậu nhận người em trai này quả thật là không tồi, cái gì cũng có thể làm được.”

Tần Mặc không nói gì, trên tay còn cầm chén rượu.

Thay vì nói anh không nói gì, chỉ bằng nói trong nháy mắt khi thiếu niên kia mở miệng.

Ánh mắt của anh liền không thể rời khỏi người Phó Cửu.

Thậm chí cả chính anh cũng không biết, biểu tình khi anh nhìn về phía Phó Cửu là cái dạng gì,

Ẩn trong bóng đêm, không coi ai ra gì muốn chiếm cho riêng mình.

Giang Tã ở một bên nhìn, tâm tình rơi lộp bộp, chân chính trầm xuống.

Xác thật từ trước tới giờ Tần Mặc chưa từng nhìn ai như vậy.

Là hấn nghĩ nhiều hay là Tần Mặc thật sự đối với Phó Cửu này. ....

Giang Tã dù sao là cái người thông minh.

Hấn không giống với Tần Mặc, đã gặp qua không ít về cái vòng luẩn quẩn kia.

Loại việc này dù sao cũng miễn cảm hơn so với Tần Mặc.

Hơn nữa ngoài cuộc tình tảo, cho nên khi nhìn đến sự việc cũng rõ hơn một chút.

Anh em tốt?

Có người anh trai nào sẽ dùng ánh mắt này nhìn em trai mình?

Giang Tã cũng biết, có một vài người cũng không phải tự nhiên cong,

Đôi khi, bởi vì tính cách hai người quá hợp, lại luôn ở bên nhau, hơn nữa. .... Khuôn mặt kia của thiếu niên thật sự rất đẹp đến có thể xem nhẹ cả giới tính.

Tần Mặc đối xử với đối phương tốt một chút cũng không có gì là lạ.

Cho nên Giang Tã còn đang do dự có nên đẹp chuyện này vạch trần hay không.

Bởi vì nếu một khi nói, làm không tốt Tần Mặc sẽ thật sự tương tượng về phương diện kia, tương tượng nhiều có khi thật sẽ cong.

Này. .... Hậu quả làm Tần gia đoạn tử tuyệt tôn hấn không gánh nổi.

Nhưng mà nếu không nói, nếu tình huống này phát triển hơn. .... Tần Mặc đối với Phó Cửu. .... Chờ một chút, vì cái gì hấn suy xét tới suy xét đi, đều là khả năng trong tương lai bạn tốt sẽ cong khá là lớn.

Nghĩ đến đây, Giang Tã cũng buồn bực, vừa định đi lấy chén rượu.

Tần Mặc liền nghiêng mặt tới, đối diện với tầm mắt của hấn, làm Giang Tã dừng một chút.

Thật sự là ánh mắt đậm đặc kia của bạn tốt, giống như là toàn bộ ý nghĩ của hấn đều có thể nhìn ra.

Anh em Hàn gia không biết vì sao lại thế này.

Hàn Phong còn đang buồn bực ở kia: “Ai? hai người các cậu sao lại thế này, như thế nào còn đối mắt nhau?”

“Không có gì.” Tiếng nói Tần Mặc nhàn nhạt.

Hàn Phong không tin, nhướng mày nhìn Giang Tã: “Thật sự không có gì?”

Giang Tả cười nói: “Có thể có cái gì, chỉ là cảm thấy cậu bé Phó Cửu này hát khá tốt, hiện tại đang là nam thần của một trường trung học, những người từng là học trưởng như chúng ta chỉ đứng phía sau.”

“Chỉ là hát dễ nghe một chút, có gì xinh đẹp đâu.” Hàn Phong đề thấp thanh âm, tiến đến trước mặt hai người nói: “Tôi có một chút vội vàng, cậu nhìn xem bộ dáng kia của Tổ Tổ đi, chỉ kém chút không ở trước mặt mọi người thổ lộ.”

Nếu trước đây Giang Tả nghe những lời này, khẳng định sẽ đi theo trêu chọc vài câu.

Nhưng sau khi hắn nhìn thấy ánh mắt vừa rồi của Tần Mặc, theo bản năng nhìn hướng bên trái.

Vài lần trước đều không có chú ý tới.

Cũng không biết có phải hay không bởi vì lần này để ý, thế nhưng có thể nhìn thấy thời điểm Tần Mặc nghe thấy những lời này, khóe miệng mím lại một chút, cái mím môi kia có chút vi diệu, có thể xác định anh tuyệt đối là không có vui về.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 404: Tần thần ghen

Editor:NM

Hàn Tổ Tổ ở kia vẫn đang đỏ mặt nhìn Phó Cửu đi xuống sau khi hát, cũng không có chú ý tới biến hóa ở xung quanh.

Có thể nói, Hàn Tổ Tổ lớn như vậy vẫn chưa từng rung động với ai nhiều như vậy.

Là cái loại rất muốn nhìn thấy đối phương.

Chỉ cần đối phương nói một câu với cô, đứng ở cạnh cô.

Cô đều sẽ cảm thấy trái tim không giống như là của mình.

Từ khi còn nhỏ, xoay quanh cô đều là con của những cán bộ cao cấp, diện mạo khí chất trước nay đều là thượng đẳng.

Tần gia, Giang gia, chỉ cần là hai anh trai của nhà này đều ưu tú hơn các bạn cùng lứa tuổi rất nhiều.

Cô đã từng thích Tần đại ca.

Chỉ là, cô rất rõ ràng, một khi chạm vào điểm mấu chốt của Tần đại ca, cô dù là lại gần Tần đại ca cũng không được.

Cho nên sau đó tâm tư kia liền phai nhạt.

Nhưng mặc dù là phai nhạt, cô cũng chường mất những người khác,

Những người ở trong trường học kia, cùng với nhận thức của cô là không thể nào so sánh được với các anh trai.

Thẳng đến ngày hôm qua ở Nhất Trung,..... Hàn Tổ Tổ cũng đã thấy được có người không vì gia thế của cô mà lấy lòng cô.

Thiếu niên từ đầu tới đuôi đối với mình rất lạnh lùng, lời nói cũng rất ít, nhưng chính là vì cổ lạnh lẽo kia, mới làm cho Hàn Tổ Tổ cảm thấy đây mới là người mà cô muốn tìm!

Vì thế, Hàn Tổ Tổ đã dứt bỏ cao ngạo trước kia, khi Phó Cửu hát xong, cô liền đi lên, túm chặt cánh tay Phó Cửu: “Chúng ta song ca đi, nam anh hát, nữ anh hát, khẳng định anh sẽ thích.”

Phó Cửu nhú mày, dừng nhìn ngày thường cô cảm thấy con gái đáng yêu, nhưng trên thực tế cô cũng không thích ai trực tiếp lại gần mình như vậy.

Đại thần là bởi vì thân, động tay động chân với cô mới không có gì.

Một người không quá quen thuộc..... Vừa rồi Phó Cửu thiếu chút nữa phản ứng hất tay Hàn Tổ Tổ ra.

“Anh hát trước.” Cả gương mặt của Hàn Tổ Tổ đều là phấn hồng, mặc kệ người khác nghĩ như thế nào, cô chính là thích cảm giác sóng vai đứng cùng thiếu niên.

Dù sao cũng là em gái của bạn thân đại thần.....

Phó Cửu nghĩ như vậy, một tay bỏ vào túi quần, tiếp nhận bàn tay trắng nõn của Hàn Tổ Tổ, vừa định nói chuyện.

Một bàn tay liền hướng tới phía của cô, microphone bị người từ phía sau cầm đi.

Là Tần Mạc.

Không chỉ là Phó Cửu quay đầu lại nhìn.

Ngay cả Hàn Tổ Tổ cũng ngừng lại, ngẩng ra một lúc: “Tần đại ca.”

“Đôi mắt của cậu ấy không tốt, nên về nhà nghỉ ngơi sớm một chút.” Tần Mạc tiếng nói nhàn nhạt, nhưng dù sao cũng là thiên chi kiều tử, chỉ cần đứng như vậy phảng phất liền có quý khí quanh quần, khí phách vô song: “Hát nhiều quá không tốt.”

Hàn Tổ Tổ há miệng thở dốc: “Lúc này mới 9 giờ.”

“Sương mù quá dày đặc, trễ hơn càng kích thích đôi mắt.” Tần Mạc quay đầu đi, đôi mắt nhìn Hàn Tổ Tổ.

Một giây kia, Hàn Tổ Tổ cũng không biết vì cái gì thế nhưng cảm thấy ánh mắt như vậy làm người khác có chút rét run.

Chỉ là bởi vì khuôn mặt kia quá mức tuấn mỹ tự phụ, Hàn Tổ Tổ cũng nhìn không ra cái gì.

Nhưng khi Giang Tả nhìn thấy Tần Mạc liền như vậy không quan tâm bóp tắt thuốc lá mà đi qua, trái tim hoàn toàn trầm xuống.

Hàn Tổ Tổ không nghĩ để thiếu niên về.

Nhưng mà, Tần Mạc đã lại tiếp tục mở miệng: “Đi mặc quần áo.”

Những lời này là nói với Phó Cửu, Phó Cửu cười, cũng không nói gì, không chút để ý đem áo khoác của mình kéo lại, kéo khóa kéo lên.

Tần Mạc lấy khẩu trang đen ở một bên túi cho Phó Cửu đeo vào, chỉ xuống dưới với hai người Giang Tả và Hàn Phong đang ngồi đối diện, ý tứ chính là bọn họ đi trước.

Hàn Phong còn muốn nói gì đó.

Tần Mạc đã mang theo thiếu niên ra khỏi phòng.

“Này..... Sao lại thế này?” Hàn Phong xác thật đã ngây ngốc: “Cứ như vậy mà về nhà?”

Giang Tả không nói gì, đôi mắt nhìn microphone bị Tần Mạc đặt trên bàn trà, con ngươi chuyển chuyển, cũng không biết là suy nghĩ cái gì.

Hàn Tổ Tổ rất vì Phó Cửu mà suy nghĩ: “Anh không nghe Tần đại ca nói sao, đôi mắt của Phó Cửu không tốt, nên trở về nghỉ ngơi sớm một chút. Anh, vừa rồi anh có nghe anh ấy hát không, có phải hay không đặc biệt dễ nghe!”

“Là là là, nhìn một cái đã mê hoặc em rồi à, như thế nào? Hiện tại không đuổi theo Tần đại ca cùng Giang đại ca của em nữa sao, lại đi theo đuổi một tên nhóc?” Hàn Phong còn ở kia reu ghẹo: “Cũng không biết là ai nói qua, bạn cùng lứa tuổi em đều churóng mắt, ở trong mắt em, những người học sinh cao trung cùng lứa tuổi với em chỉ là một đám trẻ con, một chút đều không thành thực, chẳng lẽ người này thực thành thực?”

“Anh!” Hàn Tổ Tổ liếc Hàn Phong một cái, di di chân nói: “Anh nói ai là nhóc con chứ, chỉ là anh chưa thấy anh ấy đánh nhau, đẹp trai chết đi được! Còn có, anh ấy không giống với những người trong trường học đó, rất thành thực. Bằng không Tần đại ca cũng sẽ không nhận anh ấy làm em trai, người mà Tần đại ca coi trọng anh cảm thấy sẽ kém sao? Há? Đó đều là cấp bậc nam thần!”

“Anh cho rằng chỉ có những anh chàng Hàn quốc trong TV mới là nam thần của em.”

“Bọn họ cũng không có đẹp trai bằng anh ấy, chờ đến khi anh thấy anh ấy động thủ thì sẽ biết.”

Hàn Tổ Tổ tưởng tượng tới cảnh tượng hôm nay ở công trường, trong lòng vẫn còn một trận nhảy loạn.

Hàn Phong cười: “Thế thì quá kỳ quái rồi, nếu như có thể đánh, vì sao Tần Mạc lại bảo hộ người em trai này giống như một dạng bảo hộ búp bê Tây Dương.

Giang Tả nghe đến đó, ngón tay dừng một chút, hắn còn đang suy nghĩ chuyện khác.

Cố tình lúc đó Hàn Phong quay đầu tới nói với hắn: “A Tả, cậu từ trước đến nay đều thông minh hơn bọn tớ, cậu nghĩ sao?”

Giang Tả đầu tiên là liếc mắt nhìn gương mặt đỏ ửng của Hàn Tổ Tổ, lại đem ánh mắt đặt ở trên mặt của Hàn Phong.

Trong lòng rất rõ suy đoán của hắn không thể nói ra.

Đặc biệt là không thể cho Hàn Tổ Tổ biết.

“Phó Cửu cũng là người của chiến đội Đế Minh, cách ngày thi đấu cả nước chỉ có hai ngày, hiện tại đôi mắt tốt hay xấu đối với đội viên bọn họ đều rất quan trọng.

Thời điểm Giang Tà nói những lời này cả mình cũng không tin.

Bất quá hắn tin hay không tin cũng không quan trọng.

Chỉ cần anh em Hàn gia tin là được.

Chỉ là, thời điểm rồi đi, Giang Tà vẫn nói một câu: “Hàn Phong nên kêu Tổ Tổ từ bỏ đi, thực rõ ràng là Phó Cửu cũng không thích cô, này cũng không phải là một đoạn lương duyên.”

“Em gái tớ như vậy mà hắn còn không thích?” Hàn Phong cảm thấy buồn cười: “Thế thì hắn thích cái dạng gì?”

Giang Tà thật muốn nói một câu, mấu chốt không phải thiếu niên thích cái dạng gì, mà là Tần Mặc có thể để hắn thích ai hay không.

Bất quá cuối cùng, hắn vẫn là nhịn xuống, đem thuốc lá dập tắt, nói: “Dù sao cậu nên nghe tớ, đừng để Tổ Tổ đi tìm Phó Cửu, càng đừng nghĩ muốn thông qua Tần Mặc để gặp đối phương.”

Hàn Phong thấy hắn nói nghiêm túc, cũng liền suy nghĩ ở trong lòng, chỉ là muốn em gái hắn không đi tìm người ta có chút khó.

Ngày hôm nay hắn có thể nhìn ra, em gái hắn đã có chút rơi vào rồi. ....

Xem ra đàn ông lớn lên quá đẹp trai, cũng sẽ trở thành họa thủy.

Bóng đêm càng dày đặc, sương mù liền càng nặng.

Tầm nhìn bên ngoài cực thấp.

Cho nên tốc độ Tần Mặc lái xe cũng không nhanh.

Đường cong khí phách của xe Land Rover làm cho người ta ghé mắt nhìn.

Mà Tần Mặc ngồi ở ghế điều khiển chỉ bất động thanh sắc nhìn con đường phía trước, đôi mắt sáng, mặt nghiêng tuấn mỹ, biểu tình sâu thẳm làm người khác nhìn không ra vui hay buồn.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 405: Hắn chuyên chúc

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: Đậu□Đậu

Hiện tại anh cũng cảm nhận được lời nói của Lý tổng. Cảm giác em trai mình ngày nào đó sẽ bị một người phụ nữ không biết tên cướp đi mất.

Rất khó chịu.

Đặc biệt là khi anh nhìn thấy thiếu niên ở cùng Hàn Tổ Tổ, cái cảm giác này càng thêm rõ ràng.

Mặc dù Tần Mặc cũng tự nói với mình, không thể làm như vậy.

Phó Cửu cũng không phải vật sở hữu của một mình anh.

Không giống những món đồ trước kia anh coi trọng.

Đây là một người sống.

Mặc dù là như vậy.

Tần Mặc cũng không muốn nhìn thấy cảnh tượng như thế này xuất hiện ở trước mặt mình.

Với anh mà nói, Phó Cửu vẫn là một học sinh cao trung.

Thanh xuân nổi loạn, rất dễ bị ảnh hưởng bởi thế giới bên ngoài.

Thân là anh trai, đương nhiên không thể để em trai mình ra tiếp xúc với bên ngoài.

Yêu sớm?

Lại càng là không có khả năng.

Nhưng đó là khi thiếu niên chưa tìm thấy người mình thích thật sự.

Anh còn muốn ngăn cản sao?

Tần Mặc cũng không biết vì sao, khi tưởng tượng đến hình ảnh này.

Ngực giống như là bị tảng đá lớn đè ngang.

Không đau, nó sẽ không đau.

Chỉ là anh rất muốn phá hỏng một cái gì đó.

Tần Mặc nghĩ, có lẽ anh sẽ ra tay, mặc dù..... Biết rằng như vậy là không đúng.

Nhưng anh cũng rất rõ ràng, Phó Cửu sẽ không vì một người con gái cắt đứt với anh?

Chỉ là, một khi anh ra tay, có một số điều không thể như ban đầu...

Tần Mặc nhìn thiếu niên đang nghiêng đầu.

Có thể là nhiệt độ trên xe quá thoải mái, Phó Cửu vừa lên xe liền có chút mệt rũ rỏi. Hơn nữa, hơi thở ở trên người Đại thần cũng đủ để cô yên tâm.

Cho nên hiện tại Phó Cửu cơ bản đã ngủ rồi. Nhưng đầu vẫn còn để lộ một chút cằm trắng nõn, áo khoác màu đen che đi mái tóc. Khi ngủ, cũng có thể đẹp trai lộng lộn, khó trách sẽ có rất nhiều con gái thích gia hỏa này.

Tần Mặc dừng xe ở trước cửa biệt thự Phó gia, không đi vào ngay lập tức. Mà là nghiêng người đi, thay thiếu niên tháo dây an toàn, rũ mắt nhìn Phó Cửu, không có lập tức rút tay trở về.

Thật ra Phó Cửu đã nhận ra có người tiếp cận mình.

Nhưng cô vô thức biết rằng mình là ở trong xe đại thần, chắc chắn sẽ không có chuyện gì.

Cho nên cô cũng không thức dậy. Nhưng lại giống ở trên máy bay, nghiêng người về phía trước, đầu di chuyển về phía trước, liền dựa vào lồng ngực Tần Mặc.

Tần Mặc có thể rất dễ dàng đẩy thiếu niên ra, nhưng là anh lại duy trì tư thế kia, cũng không đặt cơ thể thiếu niên trở về như cũ.

Tay trái nâng sườn mặt thiếu niên, để lại ngay ngắn.

Phó Cửu giật mình, thậm chí cọ tới cọ lui trong lồng ngực Tần Mặc tìm một tư thế thoải mái để nằm. Sườn mặt còn lại nằm ở trong lòng bàn tay anh, bộ dạng rất ngoan ngoãn.

Giống như là một con mèo bị cắt hết móng vuốt, vừa đẹp trai, lại vừa ngoan.

Có mấy sợi tóc bạc rũ xuống.

Sườn mặt mềm mại tinh tế, chạm vào lòng bàn tay, làm Tần Mặc luôn có một ảo giác bàn tay bị ánh nắng sa mạc thiêu đốt.

Vừa vặn, đầu thiếu niên nằm trên ngực anh, cách trái tim rất gần.

Cảm giác ngọt ngào lúc trước, bởi vì động tác này, giống như là biến mất ngay lập tức.

Tần Mặc rũ mắt xuống, đáy mắt thâm thúy hiện ra mái tóc màu bạc kia.

Có lẽ nó nên là như thế này.

Mặc dù không phải là vật sở hữu.

Nhưng cũng là em trai anh.

Nếu là em trai, tại sao lại để mấy đứa con gái kia cướp đi cho được.

Tần Mặc giờ tay, đầu ngón tay lướt qua mái tóc màu bạc của thiếu niên. Biểu cảm thờ ơ tự phụ giống như là ác ma bóng đêm.

Người này thích hợp nhất chính là ở bên cạnh anh, không phải sao?

Mặt khác, Trần Hiểu Đông đứng ở trước cửa, liếc mắt một cái liền nhìn ra chiếc Land Rover khí thế bá đạo kia, là xe Tần gia.

Trần Hiểu Đông tiến lại gần, vừa định mở miệng, liền thấy thiếu gia nhà bọn họ ..... Thiếu gia nhà bọn họ thế nhưng lại đang ở trong lòng Tần thiếu? Trong lòng!!! Trong lòng!!! Trong lòng!!! (Điều quan trọng phải nói 3 lần)

Điều này làm Trần Hiểu Đông bị đá kích!

Không gì có thể đá kích ông.

Một đòn đánh lớn làm ông bị sốc!

Rốt cuộc trong lòng thiếu gia có bao nhiêu vướng mắc.

Mà lại một lần nữa thách thức khả năng của Tần thần!

Trần Hiểu Đông miệng há to nhìn hai người ở trong xe.

Tần Mặc thu hết toàn bộ vào trong mắt. Cặp mắt thâm thúy kia nâng lên, nhìn Trần Hiểu Đông, ánh mắt tràn ngập cảnh cáo, áp bức.

Trần Hiểu Đông muốn phát ra tiếng nói, đột nhiên bị nghẹn ở cổ họng.

Khi hắn nhìn đến ngón tay thon dài Tần thần dựng thẳng ở trước môi. Ý bảo hắn nên trật tự.

Trần Hiểu Đông đành phải đứng ở ngoài xe như vậy, đi cũng không được ở lại cũng không xong.

Lúc này hắn mới phát hiện, thì ra thiếu gia nhà hắn ngủ rồi.

Trần Hiểu Đông nhẹ nhàng thở ra. Xem ra là hắn nghĩ nhiều, đương nhiên, điều kiện đầu tiên là thiếu gia nhà hắn không giả vờ ngủ.

Nhưng mà..... Nhìn bộ dạng Tần thần, có phải quá ôn nhu hay không?

Trong nháy mắt kia, Trần Hiểu Đông lại nghĩ tới ảnh giường chiếu trên Weibo.

Đôi mắt lại bắt đầu mờ to.

Đừng nói với hắn, hai người này thật sự đã ở kết giao!

Tần thần thật sự bị thiếu gia bẻ cong?

Trần Hiểu Đông bên này còn đang chần chừ.

Bên kia, Tần Mặc đã có động tác, đầu tiên là đem cơ thể trở về, sau đó đẩy cửa xe ra, lại vòng tới bên Phó Cửu, duỗi tay mở cửa xe bên phải ra.

Trần Hiểu Đông đành nhìn như vậy, bởi vì hắn đã không phải nói gì.

Tần Mặc cúi người xuống, hai chân thon dài, cơ thể tiến vào trong xe, một tay chống ở bên cạnh Phó Cửu, một cái tay khác lại ở chân Phó Cửu.

Tần thần là muốn bế thiếu gia ra tới!

Nghĩ đến điểm này, Trần Hiểu Đông lại muốn phát ra tiếng.

Nhưng hắn chống cự không được khí thế của Tần thần.

Hơi thở Tần Mặc thổi qua gương mặt Phó Cửu, ngón tay để lên phần eo của nàng.

Phó Cửu đột nhiên mở hai mắt, vươn tay cầm cổ tay người đàn ông.

Tần Mặc ngừng lại, nhướn mày nhìn thiếu niên.

Phó Cửu ngáp một cái, bộ dạng lười biếng: “Ta ngủ sao.”

“Ngủ từ khi lên xe.” Tần Mặc thấy thiếu niên tỉnh, tay thu trở về, lưng cũng thẳng: “Xuống xe đi, đem áo khoác mặc vào, nhớ đeo khẩu trang.”

Phó Cửu ừ một tiếng, cúi đầu giả vờ sửa lại khẩu trang. Trên thực tế nàng đang thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nếu vừa rồi nàng không tỉnh lại.

Đại thần cứ ôm nàng vào gia như vậy.

Cũng không biết sẽ xảy cái gì.

Nơi đó gần nhất càng ngày càng không nghe lời.

Đại thần trước nay đều không nghĩ đến cô là con gái, là bởi vì quần áo dày nên an toàn.

Không giống mùa hè, rất dễ lộ ra sơ hở.

Nhưng quần áo kia, vừa ôm vừa tiếp xúc, người khác có thể không phát hiện ra, nhưng đại thần thì chưa chắc.....

Phó Cửu cúi đầu, lại nhìn thoáng qua phần eo của mình.

Chỉ cần chạm một cái, sẽ bị nghi ngờ.

Việc nữ giả nam không thể kéo dài lâu hơn nữa.

Trước kia Phó Cửu còn chưa dậy thì.

Hiện tại dậy thì, hơn nữa thi đấu cả nước phải tiếp xúc, một năm sẽ qua, mùa xuân lại tới.

Đến lúc đó, quần áo mỏng.

Cô nguy trang tốt, có thể sẽ lừa được đại thần, cho nên, mặc kệ là thi đấu, hay là chuyện Phó gia, đều phải chú ý.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 406: Em trai của tôi tại sao lại phải cho?

Editor:Dung Ân (Ân Hâm)

Phó Cửu ngồi thẳng lưng,run nhẹ một chút mới từ từ đi xuống xe

Tần mặc đã sớm đã nhìn ra là thiếu niên đang sợ, cho nên chờ phó cửu vừa ra tới, hắn đã tự nhiên vươn tay đi,thuận tay giúp thiếu niên kéo dây áo khoác

Phó Cửu mang khẩu trang, rũ mắt nhìn người đó, trên mặt lộ ra ý cười nhẹ

Trần Hiểu đồng góc độ này nhìn qua, thiếu gia nhà hắn trước nay đều không có ngoan ngoãn nghe lời như vậy.

Hơn nữa, Tần thần hạ thấp đôi mắt màu đen quyến rũ, cộng với biểu cảm dịu dàng trên sườn mặt tuấn mỹ khiến người ta dễ hiểu sai.

Thật giống như..... Giống như thiếu gia là vật sở hữu riêng biệt của Tần Mặc vậy.

Trần Hiểu đồng lắc đầu, cố gắng đem suy nghĩ của chính mình dẹp tắt

Phó Cửu bản thân cảm thấy không có gì, chính vì đại thần luôn luôn săn sóc, cho nên cô luôn có một loại cảm giác ảm áp khi được Tần Mặc quan tâm

Vì thế.....

Phó Cửu nghiêng mặt quan sát Tần Thần, không nỡ ngăn cản

“Sao cứ luôn nhìn tôi,bộ tôi đẹp đến mức thế à?! “

Đại Thần ngữ khí thực đậm,mắt khẽ nhìn xuống cổ áo của cô,môi khẽ động

Phó Cửu cười: “Đẹp, chúng ta là cặp đôi đẹp trai nhất! “

“Tôi còn tưởng rằng cậu sẽ nói là cặp đôi học tốt nhất.” Tần mặc đem tay trái thu vào túi quần,ánh mắt thâm thúy,nhiu mày,thực biết quyền rũ người khác.

Phó Cửu:..... Học hành là vấn đề nhạy cảm, chuyển đề tài!

“Vào trong uống trà không?” Phó Cửu hiếm khi mời người khác vào nhà.

Tần mặc cũng không có đồng ý, có điểm thất thần: “Không được, đi ngủ sớm một chút.”

“Được thôi, ngày mai gặp!” Phó Cửu nghiêng đầu tới,nhìn tên quản gia liếc mắt một cái.

Trần Hiểu Đông giật mình,vội đi theo.

Làm hần liên tiếp quay đầu lại chính là, Tần thần thế nhưng không có lập tức đi, mà là dựa vào cửa xe Land Rover, giống như có phiền muộn, ánh mắt tựa hồ vẫn luôn đều đang nhìn về phía bọn họ.

Phó Cửu cũng đã nhận ra, xoay người lại, hướng tới Tần Mặc chỉ vào khẩu trang của mình.

Tần mặc nhướng mày.

Phó chín lại chỉ chỉ vào túi quần bên phải của anh

Tần mặc theo nhắc nhở chạm vào, phía sau lưng hơi ngạc nhiên một chút —— nguyên nhân chính là thiếu niên thừa dịp anh không chú ý,để lại một cái khẩu trang,tên gia hỏa này.

Tần mặc nhìn thiếu niên phía xa, khóe miệng chậm rãi câu lên.

Ngay sau đó, ở sương mù tràn ngập khắp không gian.

Cặp kia mất lại xuất hiện một chút âm độc và lạnh lùng

Thầm nghĩ,em trai hần tốt như vậy, tại sao phải đem cho người con gái khác?

Chờ đến phó Cửu hoàn toàn biến mất ở trong bóng đêm,Tần mặc mới lên xe.

Hần đem kia khẩu trang từ túi quần lấy ra, đặt ở tay lái phía trước.

Khi đó hai người cũng không biết, vì không có đưa quản lý đi theo,lại nhắc lên một trận gió sóng.

Đối với phát ngôn của Phó Cửu, đến rạng sáng lại bắt đầu có biến cố.

Không rõ mọi chuyện do đâu,fan của Hắc Đào Z lại ầm ĩ,không ít các fan đã biến thành antifan.

Mọi người bây giờ ai cũng nói Hắc Đào Z cái này không tốt cái kia không tốt,có một số người còn nói mình là fan của Hắc Đào,vì bệnh vực cho thần tượng lại bị mắng oan,cảm thấy bị ủy khuất, đều đứng lên chỉ trích Hắc Đào Z.

Nhưng điều đó không phải trọng điểm.

Điểm trí mạng chính là,họ bắt đầu lấy giới tính của Phó Cửu ra thảo:“Nếu Hắc Đào Z còn ở Đế Minh,bọn tôi sẽ không tiếp tục ủng hộ họ nữa! “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 407: Tử thần Tần mặc

Phong dật ý thức được tình thế nghiêm trọng là bốn giờ sáng hôm sau.

Trong nước cũng không giống như ở nước ngoài.

Ở phương diện nào đó, vẫn là có rất nhiều người không thể tiếp thu,

Ví dụ như hai người Tần mặc cùng Phó Cửu kia nếu là ái muội phát đường còn đỡ, nhưng là trong đó nếu thật sự có một người thích nam, tất sẽ bị một bộ phận fan bên kia bài xích.

Hơn nữa sự tình lần này, số lượng phát tán quá lớn.

Người trong internet đều biết, ở giới giải trí liên có người chuyên môn dưỡng fan chuyên đi công kích.

Đám fan này chỉ cần được thuê liền sẽ công kích.

Phong dật phát hoá, rốt cuộc là ai làm ra loại sự tình này!

Chuyện này khẳng định là có người ở giữa thu lợi!

Chỗ duy nhất có thể xử lý được chính là đại V bên này, trước tiên cùng họ nói chuyện rồi xin đừng chuyển tin tức.

Nhưng lợi ích trước mặt, có một ít người nơi nào quan cái dạng gì, chỉ cần có chuyện bọn họ liền chuyển tin tức.

7 giờ sáng.

Những lời phản hồi không tốt hoàn toàn không khống chế được đã bùng nổ trên weibo.

Một ít chiến đội nhỏ người liền bắt đầu quấy nhiễu, cái gì thật ghê tởm, như thế nào có thể có người thích nam như vậy.

Còn có người nội dung viết như thế này: “Bảo tôi giải tán trang của fan hắc đào, tôi làm cũng khó, dù sao cũng có người thêm vào.”

Phiên dịch lại đây chính là cô ta muốn tiếp tục lợi dụng nhân khí hắc đào Z gạt người, chỉ là một ít người không có sức phán đoán căn bản xem không hiểu tình thế. những người tâm tư bất chính còn giáo biện nói không có lợi dụng nhân khí hắc đào Z, nhưng chứng cứ thực rõ ràng. Bọn họ chính là lấy danh nghĩa hắc đào Z nêu ý kiến, không ít người mắc mưu bị lừa bỏ thêm đi vào.

Từ buổi sáng bắt đầu, điện thoại phong dật trước nay đều không có dừng lại, toàn bộ đều là hỏi hấn sự tình trên thiệp là sự thật có phải hay không, hắc đào Z thật là cong sao?

Thủ đoạn của Phong dật vẫn phải có nhưng cũng không có làm tình huống hạ thấp xuống.

Chỉ là hấn biết rõ hướng đi của chuyện này không tốt lắm.

Mà làm hấn quan tâm tới nhất chính là điện thoại của Tần mặc.

“Sao lại thế này?” Tần mặc tiếng nói vẫn như cũ thực đậm nhưng bên trong còn ẩn một tầng hàn ý.

Phong dật thật vất vả mới khống chế được cục diện, lúc sau mới nói: “Có người đem sự tình tiểu hắc đào ở trường học đã từng theo đuổi nam nhân nói ra. Còn có một ít bình luận chỉ trích hấn vào chiến đội để mình

, còn yêu cầu chiến đội để mình thanh tỉnh lại.”

“Vậy nói cho bọn họ, chiến đội để mình là của Tần thị, không phải của bất luận kẻ nào.” Tần mặc đạm mạc mang theo tia tàn nhẫn: “Để mình vĩnh viễn đều sẽ có một vị trí nhỏ cho hắc đào Z, chúng ta, sống cùng sống, chết cùng chết.”

Phong dật dừng một chút: “Thật muốn cường ngạnh như vậy sao?”

Tần mặc không nói gì, mặc dù là cách điện thoại, đều có thể cảm nhận được hơi thở băng hàn bên kia.

Phong dật hiểu rõ ý tứ Tần mặc, gian nan động đây yết hầu: “Tôi hiện tại liền đi phát thanh minh.”

“Không chỉ là muốn phát ra thanh minh.” con người Tần Mặc như là có thể tràn sương mù đen dày đặc, thời điểm áo gió màu đen bị cuốn lên tới, làm hấn nhìn qua rất giống nhân vật lười hái từ thần của hấn ở trong trò chơi: “Lúc này đây, phải đề cập tới việc chúng ta sẽ sớm bắt được người đang giờ trò sau lưng.”

Tập đoàn tổng bộ Giang thị, Giang Tả nghe Tần mặc nói xong điện thoại, mảy mọn một chút: “Đây là nguyên nhân mới sáng sớm cậu tới tìm tôi uống trà?”

“Uy.” Tần mặc ánh mắt thực lãnh: “Người đâu?”

Giang Tà thở dài một hơi: “7h buổi sáng cậu gọi một cuộc điện thoại lại đây, tôi liền cho cậu bộ tốt.”

“Vậy thì đi thôi. “Tần mặc đứng lên, tấm lưng kia bắt đầu khởi động ra hàn ý, làm Giang Tà hiểu rõ một đạo lý, lần này mặc kệ là ai giờ trò này, kết cục đều sẽ không được tốt.....”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 408: Z đã trở lại

Phó gia bên này.

Trần Hiểu đông nói cái gì đều không cho phó cử đến trường học.

Người thông minh như phó cử đã nhận ra có chút không thích hợp, đem tay đặt trên vai Trần Hiểu đông: “Cậu nói đi, có chuyện gì xảy ra rồi phải không?”

“Không, không có việc gì. “Trần Hiểu đông ánh mắt trốn tránh, hẳn thật sự không muốn thiếu gia nghe được những lời đó

Phó cử câu môi: “Là trường học có chuyện?” “

“Trường học có thể có chuyện gì. “Trần Hiểu đông hoàn toàn không có ý thức được chính mình bị dụ nói ra.

Phó cử một tiếng: “Vậy thì là chiến đội có chuyện.”

Trần Hiểu đông:.....

“Đưa máy tính bảng cho tôi.” Phó cử vươn tay ra, tư thế rất là đẹp trai.

Trần Hiểu đông ở kia liêu mạng ôm “Thiếu gia, Tần thần nói không cho cậu tùy tiện xem sản phẩm điện tử.”

“Hiện tại đôi mắt của tôi rất tốt.” Phó cử nhướn mày: “Đưa cho tôi.”

Trần Hiểu đông lắc đầu.

Phó cử cười: “Không cho đúng không? Muốn tôi phi lễ cậu?”

Con người Trần Hiểu đông tròn tròn, thiếu.. thiếu gia như thế nào có thể như vậy! Liền tính hấn lớn lên không tòi, thiếu gia cũng không thể ăn hấn a!

Phó cử thừa dịp lỗ hổng này, ngón tay vừa động, liền đem máy tính bảng từ trong ngực Trần Hiểu đông lấy lại.

Cô xem với tốc độ thực nhanh.

Cơ hồ là đọc nhanh như gió.

Trần Hiểu đông ở bên cạnh an ủi phó cử: “Thiếu gia,cậu, cậu đừng để ý những lời này, những người này thì biết cái gì, bọn họ.....”

“Tôi đi tiệm internet đây.” Phó cử không chờ Trần Hiểu đông nói xong, liền đem máy tính bảng ném tới trong tay của hắn.

Trần Hiểu đông muốn ngăn là ngăn không được.

Hơn nữa phó cử lúc này đây cũng không có đi tới chỗ của ân vô được kia, mà là thay đổi một cái tiệm vừa nhỏ vừa gần nhà.

Không lưu lại dấu vết chính là phong cách của cô, điểm này đại thần cũng không biết.

“Ông chủ, mở máy tính lên.”

Lúc này đây, phó cử không lộ tướng mạo cùng màu tóc, ăn mặc đều mang áo khoác và mũ màu đen, liền như vậy ngồi ở một góc sofa.

Phó cử cũng không có vừa lên liền công kích, mà là mở ra trò chơi huyền vũ để che dấu.

Nói cách khác, mặc dù là có người từ phía sau đi ngang qua, cũng chỉ sẽ nhìn đến cô chơi huyền vũ.

Cũng không biết trừ bỏ huyễn vũ ở ngoài, bên trong ẩn giấu việc cô đang làm.

Phó cử mang theo tai nghe, đôi tay đặt ở bàn phím màu trắng.

“Lộc cốc. “

Âm thanh đánh chữ thanh thúy giống như là âm phù đồn dập, không có một tia ngừng lại.

Internet đối với người thường mà nói, có lẽ rất nhiều thứ đều khó có thể phân rõ.

Bởi vì người ở sau lưng của một tầng nick name, người cũng không biết người kia là ai.

Nhưng đối với phó cử mà nói, kia chỉ là một cái số hiệu IP.

Vô luận đối phương đổi nhiều nick name, chỉ cần cô xâm nhập tra IP, là có thể tra ra thân phận thật của đối phương.

Nếu nói không chịu ảnh hưởng đó là không có khả năng.

Ngay cả phó cử đều rõ ràng, đại thần vì cái gì sẽ lưu ý cô.

Hàng năm đi ở cô đều màu đen, lại càng thêm không thể chịu đựng hắc ám.

Trên đời này sẽ không có cái gì tuyệt đối trắng.

Chỉ là, ở thời điểm đêm khuya tĩnh lặng cô không chế không được muốn nhất lao vĩnh diệt.

Ví dụ như giết người.

Cho nên, cô rất nguy hiểm.

Phó cử cười khẽ một tiếng, lại nghĩ tới nam nhân sửa sang lại cổ áo cho cô.

Không thể phạm sai lầm, đúng không.

Nhưng cũng không thể dễ dàng tha đối phương.

Ở trên mạng gây chuyện?

A, cũng không nhìn xem đây là địa bàn ai.

Phó cử đem kẹo que ngậm một cái: “Nhóm các người, hẳn là cảm ơn đại thần, nếu không phải bởi vì sắc đẹp đại thần, thì toàn bộ đều xuống địa ngục gặp Diêm Vương rồi. “

Nếu lúc này, tỉnh đã mà ở đây, nhất định sẽ nhận ra phó cử.

Trên màn hình không ngừng nhảy lên số hiệu màu trắng cùng với âm thanh tường phòng cháy.

Z—— đã trở lại!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 409: Cảm động

Editor: NM

9 giờ.

Trên Weibo nghênh đón một trận tin tức trái chiều với quy mô lớn.

Đế Hắc Đào Z rời khỏi chiến đội Đế Minh đã trở thành đề tài nóng nhất.

Fan của một ít thành viên khác cũng bị kích động mà bắt đầu nhả lại.

“Đại Đại, người nhất định phải cách xa Hắc Đào Z một chút, nếu không ta liền không phải fan của người.”

Trên Weibo của Lâm Phong, Vân Hồ, Phong Thượng, Ân Vô Dục, thậm chí cả của Tiết Dao Dao đều xuất hiện cùng một loại bình luận như vậy.

Tiết Dao Dao nhìn những bình luận kia cả đôi mắt đều đỏ lên, cô là đau lòng vì thiếu niên.

Ở bên trong một đám người, cô cái gì đều không có.

Nhưng chính là vì cái gì đều không có, cho nên cô mới không để bụng.

Không có văn tự, chỉ có lời nói.

Đăng một bài đăng lên Weibo, đề mục là Mọi người đều không hiểu rõ Hắc Đào Z.

Sau khi click hai lần vào bài đăng, thanh âm của Tiết Dao Dao liền truyền ra theo, vừa nhu hòa vừa chân thật: “Tôi từ nhỏ chính là một cô gái rất béo, ở trong trường học cũng không được hoan nghênh, thậm chí có thể nói là bị xa lánh, bị người khác bôi nhọ là ăn trộm, nếu không phải có một thiếu niên xuất hiện, nói cho đại chúng biết, “chính nghĩa có lẽ sẽ đến rồi, nhưng trước nay đều sẽ không vắng hợp”, tôi cho đến bây giờ đều phải đeo trên lưng tội danh ăn trộm cho đến cả đời, may mắn nhất là khi hắn xuất hiện, ở thời điểm có người ghét bỏ tôi béo không muốn chơi cùng tôi, ở thời điểm mọi người cười nhạo tôi, thiếu niên này dùng ôn nhu của cậu ấy mang theo tôi đi thi Điện Cảnh, hoàn thành mộng tưởng mà tôi cứ ngỡ cả đời đều không thể thực hiện được, tôi cảm thấy đây chính là cuộc đời mà tôi muốn, nếu Hắc Đào Z rời khỏi chiến đội Đế Minh, tôi cũng sẽ rời khỏi, bởi vì ước mơ của tôi là do cậu ấy ban tặng.”

“Thêm, thêm cả tôi nữa.” Phong Thượng rất nhanh cũng đăng lên Weibo, thời điểm chuyển tiếp bài đăng của Tiết Dao Dao, vọng lại giọng nói thực trầm: “Thật, trên thực tế, tôi rất, rất sợ hãi lấy này, loại hình thức này nói chuyện với mọi người, mọi người, mọi người hẳn là cũng đều nghe ra được, tôi, tôi nói lắp. Làm người, bởi vì cái, cái tật xấu này, cho nên có, có rất nhiều chuyện tôi không dám làm, thẳng, thẳng đến tôi gặp được thần tượng của tôi, cậu ấy, cậu ấy nói là, nói lắp không có gì, rất, rất đáng yêu a. Còn, còn thích kêu tôi là Phong bảo bảo, như, nếu có, có người bởi vì tôi có quan hệ tốt với cậu ấy, liền, liền không là fan của tôi nữa, vậy thì cứ không làm fan đi.”

Ân Vô Dục ngồi ở trước màn hình máy tính, ngậm thuốc lá, lời nói ít là nhất: “Một lần nữa trở về là bởi vì có người nói với tôi, già rồi thì thế nào? Già rồi làm theo cũng có thể làm chấn động giới Điện Cảnh, nếu người này phải bị bức đến lui khỏi đó, tôi đây liền tiếp tục trở về làm ông chủ tiệm Internet.”

Giọng nói của ba người, thật sự làm cho một ít fan chấn động không ít.

Rất nhiều người đều đang hỏi, có phải hay không chính mình sai rồi.

Nhưng người của chiến đội Tập Lị sao có thể trong thời điểm này cho bọn họ đem thanh âm áp xuống mọi chuyện.

Lập tức dùng tài khoản nhỏ nhấn lại: “Chiến đội Đế Minh sẽ không chịu uy hiếp của các người, chỉ là ba người mới còn nói nhiều như vậy.”

Phong chừng các cô ta nằm mơ đều không có nghĩ đến, những lời này của các cô vừa mới ra khỏi miệng.

Vân Hồ cùng Lâm Phong liền cùng nhau đã phát giọng nói, còn cùng sử dụng cái Weibo: “CP Vân Phong.”

“Anh nên đổi lại đi, rõ ràng là CP Phong Vân.” Lâm Phong còn ở kia không phục.

Mọi người đã nghe thanh âm trầm thấp dễ trấn áp của Vân Hồ tương: “Một đội viên có được hay không, chỉ có chính chúng tôi là rõ ràng nhất, vô luận là tôi hay là lâm phong, vĩnh viễn đều sẽ đứng về phía của Hắc Đào Z, nguyên nhân rất đơn giản, cậu ấy đã giúp đỡ rất nhiều người, thậm chí khi ở Đông Kinh, thể diện của Đế Minh trở lại cũng là do cậu ấy thắng, nếu một chiến đội đến biết ơn cũng không có thì cái chiến đội này xong rồi, cuối cùng, đội trưởng đang bận chuyện khác, nơi này có tôi đại diện truyền lời, đội trưởng nói, chúng ta, cùng tồn vong.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 410: Kỹ thuật của hacker Z

Chúng ta, sống cùng sống, chết cùng chết.

Rốt cuộc là cái chiến đội này tốt đến mức nào, mới có thể làm đội viên trong đó đều có thể nói ra như vậy.

Thậm chí không tiếc đắc tội các fan.

Ở bên kia chiến đội Tập lị vừa thấy tình huống này cũng đều choáng váng.

Ở trong mắt các cô, khi làm việc liền phải cân nhắc rất nhiều thứ, đặc biệt là phải cố kỵ cảm nhận của các fan, nhưng đối phương như thế nào có thể dám làm đến loại tình trạng này.

Các cô xác thật chưa tính đến tình huống.

Chiến đội Để mình lại như thế nào sẽ giống như những chiến đội phổ phổ thông đó, bởi vì sợ hãi dắc tội các fan liền không giữ vững được đạo nghĩa của chính mình?

Khôi hải.

Bọn họ sở dĩ sẽ đứng ở chỗ này, đều thực không dễ dàng.

Chính là bởi vì không dễ dàng, bọn họ mới có điểm máu chốt.

Giống như vân hồ nói, nếu một chiến đội ngay cả cảm ơn đều làm không được, thì cái chiến đội này liền xong rồi.

Núi sông ngựa chiến.

Trận chiến cả nước.

Bọn họ nhất định phải cùng đi, một người cũng không thể thiếu!

Bởi vì lời nói đã phát ra rồi.

Hướng gió trên mạng liền bắt đầu thay đổi.

Nhân tâm đều là từ thịt lớn lên, dù cho là thấy không rõ thị phi, cũng sẽ vì hành động của chiến đội để mình mà cảm động.

Một người trong chiến đội Tập lệ quăng ngã con chuột, còn bất bình tức giận: “Đáng giận, liền thiếu chút nữa đã chinh chết cái tên hắc đào Z kia! “

“Chúng ta muốn hay không lại phát thiệp?” ở thời điểm đó có người mới bắt đầu lên tiếng.

Mọi người đều không rõ ràng lắm nhóm nghiệp giới đại V bị làm sao vậy.

Thế nhưng ở cùng thời gian, phát ra một cái Weibo!

Tiêu đề trên Weibo đều thống nhất là “Tôi nhìn các thành viên của chiến đội tập lệ đang làm cái gì đi. “

Cơ hồ là nháy mắt.

Trên Weibo này đều điên cuồng chia sẻ.

Sao có thể không chia sẻ chứ.

Trên cùng một cái IP, ghi rất nhiều lời hô hào, đầu tiên là trang của fan hắc đào đi chia sẻ IP đó.

Phát xong, lại đổi một cái chú thích nhỏ, ủy khuất nói thiệp của chính mình bị xóa đi.

Thậm chí ngay cả diễn đàn các fan giả của hắc đào cũng là các cô ta làm ra.

Muốn hỏi đại gia vì cái gì lại rõ ràng như vậy?

Bởi vì ở thời điểm dán đồ tuyên bố tri kỷ thật giả, đại gia dùng mũi tên màu đỏ đánh dấu liền phát hiện địa chỉ đó tương tự như địa chỉ IP này.

Nhưng quan trọng nhất là trên mặt kia còn có một đoạn nói chuyện.

Nội dung cuộc nói chuyện là ——

“Đáng giận, thiếu chút nữa đã chinh chết cái tên hắc đào Z kia! “

“Chúng ta muốn hay không lại phát thiệp?”

Đối thoại thực rõ ràng, thậm chí ngay cả âm thanh nhỏ đều có thể nghe ra được.

Người trong chiến đội Tập lệ lại không phải không có phát sóng trực tiếp qua.

Liền tính các fan của các cô muốn giúp các cô nói chuyện, cũng không có mặt để nói nữa,

Cái này căn bản là bị quấy nhiễu!

Hai người bên chiến đội Tập lị kia còn không biết máy tính của mình bị xâm nhập, thẳng đến có người ở trên máy tính của mình kiểm tra, các cô mới biết được Weibo này.

Lại nghe được đoạn nói chuyện, mặt hai người tức khắc liền trắng!

“Là ai?! Là ai đem cuộc nói chuyện của tôi ghi âm lại!” Trong đó một người theo bản năng rống lên tiếng.

Nhưng quay đầu lại nhìn xem, nơi này đều là các nhân viên của các cô.

Bọn họ sao có thể sẽ hô chính mình sao.

Cái đoạn nói chuyện kia rốt cuộc là như thế nào bị truyền ra ngoài!?

Lúc này, liền ở tiệm internet của phố tây.

Thiếu niên mang theo khẩu trang màu đen, ngón tay ở trên bàn phím bay vọt, lấy máy tính của cô làm trung tâm tiến vào trạng thái công kích.

Ngay cả ông chủ tiệm internet cũng không biết, hơn mười cái máy tính rốt cuộc là khi nào bắt đầu vận hành.

“Thật tà môn! “

Theo âm thanh của hắn rơi xuống, phó cửu duỗi tay đem mũ áo khoác đội lên, từ ghế trên đứng lên.

Liền ở phía sau cô, mười mấy màn hình kia, tự động liên tiếp tách ra, toàn bộ đồng thời hiện ra một cái hình ảnh ——K, O!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 411: Chiến đội Tập Lị, cắt

“Mẹ kiếp!” Ông chủ tiệm internet kia còn không biết làm sao để giải quyết, đợi chút nữa tới kiểm tra máy chủ sau.

Phó Cửu đã từ con hẻm đi ra ngoài.

Lúc này hướng gió trên mạng đã hoàn toàn thay đổi. Vô số lời bình luận liên tục xuất hiện.

Nhưng mà chiến đội Tập Lị cũng vô sỉ tới cực điểm rồi.

Bị vạch trần còn không thừa nhận.

Có lẽ các cô đã chắc chắn rằng cho dù lời nói trên mạng thật hay giả cũng không cần chịu trách nhiệm.

Sự thật cũng đúng như vậy sao?

Chưa chắc.

Không cần đem tất cả mọi người xem như là kẻ ngốc chứ.

Nhưng xác thật có vài người bị mê hoặc.

Nhưng tỉ lệ người có tam quan bất chính* cực kỳ nhỏ.

*Tam quan bất chính: tam quan ở đây là thế giới quan, nhân sinh quan, giá trị quan; tam quan bất chính chỉ người có hành vi bất chính, không minh bạch, không lương thiện, có cái nhìn méo mó, lệch lạc về cách nhìn đời, cách ứng xử không đúng mực trong cuộc sống.

Gió to thổi xuống, tất cả mọi người đều yêu cầu chiến đội Tập Lị ra mặt nói lời xin lỗi.

“Lợi dụng danh nghĩa Hắc Đào Z của tôi đến đây gặp mặt fan nói là tiếp ứng, thực tế đang bôi nhọ.”

“Rốt cuộc là ai cho các cô quyền lợi này, để cho các cô càn rỡ như vậy?”

“Một người nhiều tài khoản chính là vì khiến Hắc Đào Z rời Đế Minh, thật hao tổn tâm cơ.”

“Chiến đội như vậy căn bản không có tư cách tham gia cuộc thi đấu trên khắp cả nước.”

“Đúng là tiên minh đối lập, nhìn chiến đội Đế Minh rồi nhìn lại các cô xem. Đồng dạng đều là tuyển thủ Điện Cảnh, cứ an ổn mà chơi game không được sao? Cứ một hai phải gieo tai họa cho người khác!”

“Người ở trên, cái này cậu cũng không hiểu à? Đầu tiên bọn họ lợi dụng Hắc Đào Z trước sau đó lại lừa đuổi Hắc Đào Z đi, cuối cùng kẻ thuận lợi chiếm tiện nghi chính là họ.”

“Xem hình và nghe ghi âm xong rồi, thật đê tiện!”

“Chỉ gửi chiến đội Tập Lị một chữ thôi, cút!”

Lúc đầu mấy cô gái mặt dày còn đang ăn vạ không chịu thừa nhận, sau khi bị spam thì đến cả máy tính cũng không mở.

“Rốt cuộc chuyện này là như thế nào? Tôi cũng đã xem qua, những người đó không phải là fan Hắc Đào Z, chuyện này cùng bọn họ có quan hệ sao? “

Cũng chỉ có cực phẩm mới có thể hỏi ra lời này thôi.

Có lẽ người trong chiến đội Tập Lị vĩnh viễn đều sẽ không hiểu.

Không cần biết là thứ gì đụng vào điểm quan trọng, kết cục mọi người đều đứng ở phe chính nghĩa.

Chuyện này cũng không cần ai tổ chức, càng không cần ai là fan, mà đây là do bản năng trong mỗi con người.

Ai mà không có lòng nhiệt huyết sôi trào?

Ngoại trừ đám người Lưu Li lần này.

“Đội trưởng, hiện tại chúng ta làm sao bây giờ? Nếu còn như vậy nữa thì ngày mai phát sóng trực tiếp khẳng định sẽ không ổn.”

Sự tình đã tới bước này mà vẫn còn người suy nghĩ mình phải phát sóng trực tiếp.

Ánh mắt Lưu Li trầm xuống, dù sao từ trước đến nay cô đều là nữ vương được đám trạch nam nâng niu trong tay, chưa bao giờ bị mắng như vậy.

Đều là vì cái tên Hắc Đào Z kia, ghi âm như thế ... Rốt cuộc là làm sao để được vậy?!

Nghĩ đến đây, Lưu Li mạnh tay ném con chuột.

Chỉ nghe ầm một tiếng!

Toàn bộ mọi người trong câu lạc bộ đều im lặng.

Các thành viên cũng không dám nói chuyện.

Lưu Ly hít sâu một hơi, hất mái tóc dài của mình nói: “Xin lỗi đi.”

Xin lỗi?

Loại sự tình này sao có thể xin lỗi?

Một khi xin lỗi, các cô sẽ không còn con đường nào để thi đấu, không phải sao?

Lưu Li nhìn sắc mặt tất cả đội viên, thông thả ung dung nói: “Hiện tại xảy ra chuyện như vậy, đương nhiên phải có người phụ trách. Nếu đã không cẩn thận nói sai, lại vừa vạ bị người khác bắt được, vì chiến đội Tập Lị, công khai mở miệng xin lỗi đi.”

Lúc này toàn chiến đội mới hiểu ý đội trưởng của mình.

Ý Lưu Ly là nói, ghi âm trên Weibo do ai phát thì người đó đi xin lỗi.

Nói cách khác, muốn hy sinh hai người các cô để hồi phục lợi ích toàn đội ư?

Hai cô gái mới vừa rồi còn hận Phó Cửu đến nghiêng răng lập tức ngăn cản cả người, có chút không thể tin được lỗi tai của mình: “Đội trưởng, lúc trước là do chị nói có thể...”

“Tôi có nói qua cái gì sao?” Lưu Li không chờ các cô nói xong đã thần nhiên lên tiếng ngắt lời bọn họ.

Chương 412: Tàn thân uy vũ

Editor:Dung Ân

Tiếp theo,cô quét mắt toàn đội một cái: “Tôi tưởng ý nghĩ của tôi và đại gia giống nhau, rốt cuộc cả nước đại tái hôm nay cũng phải gặp nhau,các người tưởng bọn tôi cho các người rời đi để vậy sao,không có khả năng đó đâu!.”

“Đúng, không có khả năng. “Có người đã đi tới nói: “Là chúng tôi làm việc không nhanh nhẹn,thật sự xin lỗi.”

“Chúng tôi đâu có nói là còn muốn thi đấu tiếp đâu!.”

Hai cô gái kia thật sự không thể hình dung ra tâm tình lúc này như thế nào,không thể ngờ đến chuyện các đội Viên khác lại dùng các chiêu thức mình dùng để đối phó với Hắc Đào Z để đánh lại với chính mình

Chuyện này rõ ràng chính là cùng với đại gia làm.

Vì cái gì lại đổ hết lên đầu các cô.

Không lẽ các cô bị thu âm lên??

“Các người, các người! Tôi sẽ không xin lỗi! “Trong đó một cô gái hô lên: “Phải xin lỗi cùng với đại gia tôi mới đồng ý!!!“

Lưu li đứng ở bên cạnh, trên mặt không có cảm xúc: “Nếu không phải do cô gây ra, tài khoản chẳng lẽ là tự động đăng nhập. “

Giờ khắc này kia hai cô gái kia mới ý thức được, các cô cho dù vô tội thì cũng sẽ bị đổ tội mà thôi

Bởi vì,chuyện kia đã xảy ra rồi

Không chỉ là đội trưởng, ngay cả các đồng đội tốt của các cô cũng đã quyết định đem hai cô làm người chịu tội thay cho chuyện này

Đúng rồi, các cô sao có thể quên được.

Nơi này không phải là Đế Minh, làm sao có tình cảm gì ở đây được chứ

Lưu li tính toán thật hoàn hảo.

Bên này hai cái đội viên đi công bố tin tức một cách nhanh chóng

Thượng Quan Vi,một nhân chứng nói:“Tập lị chiến đội xuất hiện vấn đề, đội trưởng cũng có trách nhiệm, không có ý thức được bên đây còn sẽ có loại người này, hiện tại đã đem loại bỏ, như vậy chứng minh cho mọi người thấy, hy vọng mọi người làm chứng cho chúng tôi!.”

Không thể không nói, lưu li thật sự rất gian xảo

Ngay lập tức liền có người an ủi cô

Ngay cả một ít fan hắc đào Z cũng cảm thấy chuyện này cô không có lỗi gì, thái độ này đã hòa hoãn đi rất nhiều.

Nhưng sự thật thật là như vậy sao?

Đương nhiên là không phải.

Lưu li tóm lại là đã tính sai một chút.

Nếu Tàn mặc quyết định ra tay, đương nhiên liền sẽ không đơn giản

Tới gần 10 giờ chung.

Liền ở một cửa hàng cà phê Starbucks.

Một người còn ở cúi đầu đùa nghịch mấy tính.

Hắn như là chuyên môn làm cái này để sản xuất.

Trên màn hình còn mở ra giao diện Weibo

Chỉ là hắn hiện tại tâm tư hoàn toàn không có đặt trên kia.

Internet đã bắt đầu thay đổi, hắn lại như thế nào trở về, có chút khó khăn.

Này hết thấy đều do cái kia kêu Tiết Dao Dao, viết như vậy một đoạn, rất nhiều người đều sẽ có thiện cảm.

Cứ như vậy mới tránh lãng phí thời cơ.

Bất quá để cho hắn buồn bực chính là, Weibo không phát ra cái kia tin tức đó

Hắn là người chuyên môn khuếch tán hắc đào Z.

Như thế nào lại đem tạp lệ chiến đội đi lên.

Hơn nữa ở năm phút đồng hồ kia, tài khoản hắn như thế nào đều đăng nhập không thành công.

Các người khác cũng thế toàn bộ đều là biểu hiện dị thường.

Này rốt cuộc là chuyện như thế nào?

Liền hắn muốn vọt tạp lệ chiến đội một phen, cũng chưa vọt.

Kia chính là chủ nhân.

Bất quá, chủ nhân vẫn là không tới, đặc biệt là vị lưu li đội trưởng, thực hiểu được nói như thế nào lời nói, đẩy hai người đi ra chịu tội thay

Người nọ đem điện thoại cầm lấy tới nhìn thoáng qua: “Kỳ quái, như thế nào lại còn chưa tới.”

Lời này vừa nói ra.

Chỉ nghe một tiếng.

Ghé đối diện lập tức bị người khác kéo ra.....

Mà ngồi xuống người, không phải người khác, đúng là hắn hiện tại rất sợ hãi khi nhìn thấy —— giang thành quyền thiếu Tàn mặc!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 413: Tàn thần đẹp trai

Editor: Dương Dương

Người nọ trong nháy mắt ngẩng đầu, liền muốn chạy!

Nhưng, Tàn mặc sao có thể để hắn chạy?

Cơ hồ là thân mình mới vừa nhô lên, đằng sau lưng liền bị người đè lại: “Ngồi xuống.”

Là vệ sĩ Tàn gia, những người này đều là người được huấn luyện ra từ trong quân đội, mặc dù là ăn mặc áo khoác màu đen, nhưng là thân phận của thiếu gia quá đặc thù, không chỉ bởi vì hắn là con một của Tàn gia, càng bởi vì thân thể thiếu gia không thể chịu một chút thương tổn, đây là thông tin tuyệt mật mà bên trong từ sớm đã hạ lệnh.

Mà người nọ lại không biết.

Nhưng dù vậy, trong sâu thẳm nội tâm hắn vẫn sợ hãi người nam nhân trước mặt này.

Tần Mặc nhìn qua lại ưu nhả rất nhiều, hần chân dài vắt chéo ngồi ở kia, một bên đeo bao tay màu đen, một bên cười nhạt nói: “Rốt cuộc là ai cho người lá gan để người đối phó với Đế Minh, đối phó Hắc Đào Z? Hà?”

“Tần thiếu, đây là hiểu lầm, nhất định là hiểu lầm, ta làm sao dám đối phó với Đế Minh.” Người nọ đương nhiên là muốn phủ nhận.

Tần Mặc nghiêng đầu, môi mỏng nói một câu: “Hiểu lầm? Chúng ta đây liền nói về pháp luật, quốc gia của chúng ta, hình pháp 246 điều 1 quy định, mặc dù là ở trên mạng, công khai hạ nhục người khác hoặc là bịa đặt sự thật phi báng người khác, tình tiết nghiêm trọng, thời hạn không dưới ba năm tù giam.”

Người nọ nghe đại danh đình đình Tần thiếu một chữ không sai nói ra điều khoản pháp luật, phía sau lưng đều lạnh cả người.

Tần Mặc bên này lại không chút để ý lại bỏ một đao: “Người là muốn ngồi tù?”

“Tôi ..... Tôi thật sự không có.” Người nọ vẫn là không chịu thừa nhận.

Tần Mặc nghịch bật lửa màu ngân bạch, cười nhạt hướng tới vệ sĩ nhìn thoáng qua.

Vệ sĩ nâng tay lên hướng tới bụng người nọ hạ xuống một quyền!

“Ngô!” Người nọ đau toàn bộ thân mình đều giật nảy lên.

Tần Mặc lại như cũ nhả nhả uống cà phê giống những quý công tử: “Lợi dụng độ nổi tiếng của Hắc Đào Z với đám fan, tội danh lừa gạt qua internet bị phạt cao nhất là mười lăm năm, người nói xem nếu tất cả tội danh đó đều tính trên người người, người sẽ ngồi bên trong tù bao nhiêu năm?”

Người nọ theo bản năng phản bác: “Việc các fan không phải tôi, là các cô ấy nói tôi làm ra việc này này, tôi. ....”

Mới nói được đến đây, người nọ mới kịp phản ứng lại, hần căn bản là đã rơi vào bẫy của Tần thiếu.

“Các cô ấy?” Tần Mặc đáy mắt hạ thấp, liền khoe miệng đều băng lãnh: “Chiến đội Tập Lị.”

Người nọ thật là sợ hãi, bởi vì hần trước nay đều không có gặp qua bộ dạng này của Tần thiếu.

Hần bị dọa đến tiếng nói đều phát run: “Là, là các cô ấy, bất quá hiện tại đã có người ra xin lỗi.”

“Tìm hai người chịu tội thay kêu lên xin lỗi? “Tần Mặc chỉ là ngồi ở kia, cảm giác áp bách liền phi thường lớn.” Xem ra người vẫn là không đủ hiểu biết ta.”

Tần Mặc nói xong, vệ sĩ lập tức hiểu ý, hướng tới bụng người nọ lại đánh một quyền.

Người nọ đau đến mồ hôi lạnh đều chảy ra, cầu xin tha thứ nói: “Tần thiếu, tôi nói, tôi cái gì cũng sẽ nói, tôi chỉ là lấy tiền thay người làm việc, chân chính người sai tôi làm việc này chính là chiến đội Tập Lị, đội trưởng Lưu Li. ....” Còn đánh tiếp như vậy, hần sẽ bị đánh chết.

Tần Mặc nghiêng mắt nghe người nọ nói xong, ánh mắt hoàn toàn trầm xuống, tiếng nói rất lãnh đạm “Các người hần là sẽ lưu lại lịch sử giao dịch.”

Người nọ không nghĩ tới Tần Mặc đến cái này cũng có thể đoán ra được, ánh mắt đều luống cuống.

Tần Mặc nhú mi một chút, khoe miệng băng lãnh.

Người nọ sợ vị Tần thiếu này lại động thủ, vội vàng lấy ra di động của mình: “Tôi hiện tại liền đem cuộc giao dịch chụp màn hình phát lên mạng.”

Bên kia, Lưu Li nhìn những dòng bình luận ở weibo phía dưới an ủi nhần lại, khoe miệng câu lên.

Nhưng giây tiếp theo, ý cười trên môi cô lập tức cứng đờ!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 414: Giang Tả làm rõ, Tần thần trả lời

Đó là lịch sử trò chuyện trên internet mà cô cùng đối phương liên hệ, viết rõ cô muốn nhờ đối phương đối phó Hắc Đào Z, hơn nữa còn trả tiền thuê!

Lưu Li cũng không bao giờ nghĩ đến kẻ hợp tác với cô đã qua nửa năm vẫn còn lưu lại cái này, còn đem chúng phát lên trên mạng!

Trong nháy mắt nhìn thấy ảnh chụp kia, Lưu Li cảm thấy xong hết rồi.

Thật sự xong rồi...

Mặc dù có mấy người không màng thị phi đi an ủi cô, nhưng cũng không đánh lại đám người có tâm hồn chính nghĩa!

Ngay cả đại úy cả nước cũng đã công khai.

“Dùng thủ đoạn bất lương nhằm vào một vài chiến đội để bôi nhọ người khác là thật, tổ ủy quyết định sẽ hủy bỏ tư cách dự thi của chiến đội Tập Li. Điện Cảnh vốn dĩ nên dựa vào thực lực nói chuyện chứ không phải dựa vào tâm tư đen tối đó.”

Hủy bỏ tư cách dự thi của tất cả đội viên.

Kia cũng có nghĩa là dù không còn ở chiến đội Tập Li, đi đến nơi khác cũng không thể dự thi.

Lần này, câu lạc bộ hoàn toàn yên tĩnh.

Mỗi người đều nằm liệt ở chỗ ngồi, sắc mặt tái nhợt.

Đặc biệt là Lưu Li, lồng ngực cô nghẹn lại cảm phẫn, phản ứng đầu tiên là đi gọi điện thoại: “Rốt cuộc chuyện này là như thế nào?! Anh còn có hành vi nghề nghiệp hay không, lại gửi...”

“Tôi là Tần Mặc.”

Chỉ bốn chữ liền đẩy âm thanh trong cổ họng Lưu Li nuốt vào lại: “Tần, Tần thần...”

Sao lại thế này... Sao lại là anh ấy.

Khuôn mặt Lưu Li nháy mắt trắng bệch.

Không có tình huống nào khó khăn so với hiện tại.

Sở dĩ Lưu Li làm tất cả là vì người đàn ông này.

Nhưng hiện tại kẻ đối phó cô lại chính là người nọ, hơn nữa anh ấy còn biết mặt dơ bẩn của mình..

Lưu Li cơ hồ cảm thấy người đàn ông này cố ý. Cố ý làm như vậy, cố ý nhận điện thoại của cô.

“Nghe cho rõ, đó chỉ mới là bắt đầu.” Tần Mặc sẽ không nhiều lời cùng loại phụ nữ này, vừa nói xong liền tùy tay ném điện thoại lên bàn gỗ.

Người nọ cười lấy lòng: “Tần thiếu anh xem, tôi đã nói là cô ta mà.”

Tần Mặc quét mắt nhìn hấn ta một cái: “Bắt lại, mang đến cục cảnh sát.”

“Tần thiếu!” Hai mắt người nọ trừng to, còn muốn giãy giụa.

Tần Mặc đã đứng lên, dạo bước đi ra ngoài.

Người đứng ở bên ngoài chính là Giang Tả, sau khi thấy Tần Mặc đi tới liền dập tắt điều thuốc. Tuy rằng biết bây giờ hỏi lời này sẽ không đúng thời điểm, nhưng anh vẫn không nhịn được mà hỏi ra: “Cậu có cảm thấy mình đối với Phó Cửu quá tốt hay không?”

“Cậu ấy là em trai của tôi, tôi không đối tốt với cậu ta thì tốt với ai?!” Tần Mặc quay đầu lại nhìn bạn tốt của mình, hai tròng mắt thâm thúy.

Về mặt của Giang Tả rất nghiêm túc: “Cậu biết ý tôi không phải là thế.”

Tần Mặc dừng chân lại, liếc mắt nhìn Giang Tả một cái: “Sẽ không có tình huống phát sinh như cậu nghĩ đâu, chúng tôi chỉ là anh em.”

“Vậy thì tốt rồi.” Nhìn qua Giang Tả có vẻ nhẹ nhàng hơn nhiều. Chỉ cần Tần Mặc có thể tự mình xác định rõ thì hết thảy đều ổn, dù sao đường vòng cũng không dễ đi.

Chỉ là... Rất kỳ quái, vai chính ngày hôm nay là thiếu niên sao lại không xuất hiện?

Phó Cửu cũng không phải không xuất hiện, mà là xuất hiện ở nơi thích hợp hơn - Công ty Phó thị.

Tầng cao nhất là nơi mời các cổ đông đến dự đại hội.

Hôm nay ở Phó thị không thể nghi ngờ là một ngày rất náo nhiệt.

Dùng cách nói của Tô Mẫn chính là mỗi người ngồi ở đây đều là ông chủ Phó Thị, có quyền quyết định tương lai của Phó Thị.

Đương nhiên vào thời điểm nói những lời này, bà ta không thèm liếc mắt nhìn Hạ Hồng Hoa một cái, khoe miệng mang theo ý cười, ý tứ rõ ràng là không tính Hạ Hồng Hoa trong danh sách đó...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 415: Đại hội cổ đông, vả mặt (1)

Editor: Dương Dương

“Mọi người đều biết hiện tại nhu cầu cấp bách nhất của Phó thị chính là nhân hiệu.” Tô Mẫn ăn mặc một thân trang phục chức nghiệp, bộ dáng dường như thực sự như: “Điện cạnh lần này bao gồm điện cạnh xung quanh chúng ta cùng với internet phát sóng trực tiếp, tất cả đều không thể đo lường lợi nhuận, đáng tiếc chúng ta một thế hệ người đều già rồi, mặc dù có ưu thế là rất quyết đoán, nhưng lại vẫn là không đủ hiểu biết người sử dụng muốn chân chính là cái gì, cho nên tôi mới có thể nói lão Phó mở đại hội cổ đông lần này, nếu sản nghiệp Phó thị lần này Phó Hi Minh tiếp nhận, tôi tin tưởng cậu ấy nhất định sẽ dẫn dắt được Phó thị chính xác.”

Ngồi ở dưới, mấy vị cổ đông nghe xong những lời này đều tỏ vẻ tán đồng.

“Phó thiếu xác thật có năng lực này.”

“Rất nhiều người đều thích hẳn chơi game.”

“Hiện tại cũng đã gia nhập tỉnh khu chiến đội khác, trong cuộc thi cả nước hẳn cũng sẽ lộ diện, như vậy sẽ mang đến cho Phó thị không ít nhân khí.”

“Công ty sớm một chút bầu ra một vị tổng giám đốc, mấy lão già chúng ta cũng có thể yên tâm.”

Trong đám cổ đông có đến ba người có quan hệ với Tô Mẫn, trong đó còn có một người là em trai Tô Mẫn, đương nhiên sẽ tán thành.

Cũng có một hai cổ đông nhỏ không quan tâm lắm, dù sao bọn họ chờ chia hoa hồng là được.

Rốt cuộc ở trong mắt bọn họ, Phó thị sớm muộn gì cũng là của Phó Hi Minh, mặc dù Hạ Hồng Hoa có cổ phần thì có ích lợi gì, 25% cổ phần cái gì đều không làm được.

Phó Trung Nghĩa thì khác, trong tay có 45% cổ phần, hơn nữa trên tay em trai Tô Mẫn cũng lại có 15%, như vậy Phó thị đến tột cùng là thuộc về ai, vừa xem hiểu ngay.

Còn lại có hai vị cổ đông không tán đồng cái này cách làm, bọn họ đều là người đi cùng Hạ Hồng Hoa và Phó Trung Nghĩa từ trước.

Biết nếu không có Hạ Hồng Hoa năm đó bán hết gia sản, liền không có Phó thị.

Phó Trung Nghĩa vong ân bội nghĩa, bọn họ không có quên: “Tôi không đồng ý, Phó thị hiện tại không giống với trước kia, các phương diện đều phải bản khoản lo lắng, người trên gia phả chính của Phó gia là ai, chức vị giám đốc Phó thị mới hẳn là do ai tới làm, nói như vậy đi ra ngoài cũng dễ nghe.”

Tô Mẫn đã sớm liệu đến rằng hai cái người bảo thủ này sẽ nói như vậy, bà ta đầu tiên là liếc mắt quét Hạ Hồng Hoa một cái: “Hai vị nói không sai, có điều nếu là chị Hồng Hoa dưỡng ra đứa con trai có thể đảm đương được chức vị này thì tôi cũng sẽ không để Hi Minh tới công ty làm gì. Hiện tại trên mạng cũng đưa tin, một đứa con trai theo đuổi một người đàn ông là thành ra bộ dạng gì? Thế nhưng lại vào được chiến đội Đế Minh, bất quá tôi suy đoán qua hôm nay, Cửu hấn rất có khả năng sẽ bị đá ra, cho nên một người có hình tượng đạo đức bại hoại như vậy làm sao có thể đảm đương chức vị giám đốc Phó thị?”

“Bà!” Hạ Hồng Hoa lúc trước đều có thể nhẫn, bà trước kia đều làm tốt, tùy ý mặc cho Tô Mẫn nhục nhã, bà cũng rất rõ ràng hiện tại không giống trước kia.

Kẻ thứ ba làm thư ký, trên đại hội cổ đông căn bản sẽ không có quyền ý kiến.

Thực ra đây là một đạo lý thô bạo, bởi vì cổ phần của bà ít hơn so với Phó Trung Nghĩa.

Mà đối với Phó Trung Nghĩa..... Hạ Hồng Hoa đã sớm chết tâm.

Chỉ là Cửu nhà bà có bao nhiêu ngoan, bà so với bất cứ ai khác đều rất rõ ràng.

Bà nhin không nổi bất luận một ai hướng tới con trai bà hắt nước bẩn, đây là bản tính trời sinh của một người mẹ.

“Bà nói ai đạo đức bại hoại?” Hạ Hồng Hoa thân mình tròn trịa đứng lên, lạnh lùng cười: “Bà là kẻ thứ ba còn có mặt mũi nói đến người khác sao?”

Tô Mân lập tức thân mình liền rụt lại một chút, Hạ Hồng Hoa rõ ràng không có làm gì bà, lại giống như bà bị Hạ Hồng Hoa đánh tới.

Phó Trung Nghĩa lập tức liền luyến tiếc, thân mình xoay chuyển liền chắn phía trước Tô Mân.

Tô Mân ở kia thở dài một hơi, lắc lắc đầu nói: “Chị Hồng Hoa, tôi thật là không nói chuyện được cùng với loại người như chị, bảo vệ đầu đi vào, đưa Hạ giám đốc ra ngoài đi.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sừng: Nam Thân Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 416: Phó cứu tới, vả mặt 2

Đây là muốn đuổi hạ hồng hoa đi!

Nhóm cổ đông đều nghe ra là có ý gì, sôi nổi đi theo nhìn lại đây.

hạ hồng hoa tròn tròn mắt: “cô dám!”

“chị Hồng Hoa, em gọi chị một tiếng chị, là tôn trọng chị, chỉ là nếu chị không cần này phần tôn trọng, em đây cũng chỉ có thể gọi bảo vệ mời chị đi ra ngoài. “Tô mân nói rất đúng không thể chối cãi!” chị la to đối với en như vậy, cổ đông sẽ như thế nào bắt đầu? Nơi này là công ty, không phải ở nông thôn, không mời chị đi ra ngoài, chúng tôi không có biện pháp tiếp tục.”

Hạ hồng hoa khí ngực đều đau: “Tôi còn có cổ phần ở Phó gia, dựa vào cái gì không thể ngồi ở chỗ này!”

“Đúng, chúng tôi đều biết chị có cổ phần. “Tô mân một bộ dáng chính mình thực phân rõ phải trái.” Cho nên lần đại hội cổ đông này mới có thể mời chị tới. Lúc trước tôi đề qua rất nhiều lần với chị, kêu chị đem cổ phần còn lại đưa cho trung nghĩa, chúng tôi mua cũng được, nhưng là chị không đồng ý. Hiện tại bên trong công ty xuất hiện cái cách nhân sự, đương nhiên là phải bắt đầu từ đại cổ đông trước, 25% cổ phần là khi công ty thành lập, chị lấy ra có mấy vạn đồng tiền mà có được. Chị hồng hoa, chị không thể bởi vì mấy vạn đồng tiền này, liền cảm thấy chính mình có thể muốn làm gì thì làm, như vậy không thể được.”

Những người cũ đi theo phó trung nghĩa đều biết, không có mấy vạn đồng tiền kia, Phó thị chỉ có con đường chết.

Nhưng hiện tại, chuyện này đều trở thành đề tài câu chuyện của tô mân cười nhạo hạ hồng hoa.

Không có một ai có thể hiểu được tâm tình của hạ hồng hoa, cái loại tâm tình thật đáng buồn đau, làm bà thậm chí ngay cả hô hấp đều có chút phát run.

Hai vị cổ đông kia bất quá cũng hiểu được, muốn nói chuyện.

Phó trung nghĩa lại lạnh lùng khụ một tiếng.

Một tiếng này làm cho bọn họ biết, muốn làm phó trung nghĩa nhớ lại ân tình cũ đã không có khả năng.

Không chỉ là hạ hồng hoa, ngay cả bọn họ cũng tựa hồ đều mất đi quyền nói chuyện.

Tô mân còn ở kia nói, nhướn mày nhìn hạ hồng hoa: “Công ty là thật sự không cần chị lại đến làm phiền, bảo vệ đều làm cái gì, đem không mau người mời đi ra ngoài, chúng tôi còn muốn tiếp tục cuộc họp.”

“Vâng.” Hai bảo vệ lập tức ào ào xông lên, bắt được cánh tay hạ hồng hoa.

Hạ hồng hoa đôi mắt đều đỏ: “cô bất quá chỉ là một cái bí thư có cái quyền gì để làm điều này? Còn có các người đã thấy rõ ràng, tôi mới là cổ đông.”

Các nhân viên an ninh làm việc lâu dài ở chỗ này, công ty rốt cuộc là ai làm chủ, trong lòng bọn họ đều sẽ rõ.

Hạ hồng hoa nói, bọn họ ngay cả nghe đều không có nghe, túm bà đi ra ngoài.

Ngay lúc này.

Bá một tiếng!

Có thứ gì từ phía sau vang lên.

Theo bản năng bọn họ đem đầu nhìn qua, cẳng chân không chút nào bố trí phòng vệ bị ván trượt thật mạnh va chạm.

Các nhân viên an ninh cơ hồ lập tức liền kêu đau thảm thiết buột miệng tay.

Ván trượt trở về chỗ cũ.

Một lần nữa về tới dưới chân Phó Cửu.

Cô liền như vậy đứng ở trước cửa, một thân hắc y, mái tóc màu bạc, mắt chứa lệ khí, tiếng nói lại đậm thực: “Ai cho các người chạm vào mẹ tôi?”

“Cửu?” Hạ hoa hồng ngây ngẩn cả người.

Trong phòng hội nghị mọi người cũng đều bởi vì một màn này mà đứng lên, bao gồm cả phó hi mình vẫn luôn ở tiểu ngăn cách cũng nhin không được vọt ra, về mặt chán ghét nhìn Phó Cửu.

Phó trung nghĩa con tức càng lớn, một chút mặt mũi đều không có lưu lại cho Phó Cửu, trực tiếp mở miệng chửi bới: “ Cái tên bại gia tử này cư nhiên còn có mặt mũi xuất hiện! Mày nhìn mày xem đã làm ra những gièm pha gì! Ở trường học theo đuổi theo nam nhân? Đề cử cho tao, mang theo mẹ mày cùng nhau cút!”

“Cút?” Phó Cửu nghiền ngẫm câu nói kia, khóe miệng chậm rãi câu lên, phảng phất đang nói ông có tư cách làm tôi cút sao?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 417: Chương 418

Tô mân thật ra sẽ làm người hòa giải, vội vàng kéo cánh tay phó trung nghĩa lại, ở nơi đó vuốt ngực thông khí cho phó trung nghĩa, một bên đối với phó cửu nói: “ Thân thể ba con vẫn luôn không tốt, con còn làm ông ấy tức giận đến như vậy. Những người đang ngồi chỗ này có người nào không phải là trưởng bối của con. Con ngày thường không có lễ phép thì thôi đi lại còn mang theo ván trượt tới nơi này đã thương người. Nơi này không phải nơi con nên tới, di khuyên con chạy nhanh đi, bằng không trong chớp lát sẽ rất khó coi, đối với con cùng mẹ con đều không có chỗ tốt. “

Phó cửu nghe vậy, nghiêng đầu cười, nghiêng người chắn trước mặt của hạ hoa hồng một tay dứt túi quần, nhìn xuống tô mân nói: “Nếu là bí thư, liền thành thành thật thật đứng ở bên cạnh, bà làm tốt bổn phận công tác của bà đi, người Phó gia chúng tôi nói chuyện với nhau, bà có tư cách gì mà xen vào. “

“mày. “Tô mân đôi mắt đều nheo lại” Phó cửu, đứa nhỏ này như thế nào hiện tại cùng mẹ con trở nên giống nhau như vậy, chẳng phân biệt trường hợp, đi nói lại lần nữa, nơi này là đại hội cổ đông, con..... “

Phó cửu không đợi bà ta nói xong liền đánh gãy lời bà ta nói, trên tay thường thức một cái USB, tiếng nói thực đậm: “Chính là bởi vì nơi này là đại hội cổ đông, cho nên tôi mới cảnh cáo bà, làm tốt chức trách bí thư, nói cách khác, liền cút ra ngoài cho tôi.”

“Mày cái nghiệt tử này! ‘Phó trung nghĩa vừa nghe phó cửu nói, càng không lưu tình: “ Gọi bảo vệ, gọi bảo vệ đều lên đây, xem nơi này là chỗ nào là địa phương tùy tiện nháo sao?”

Tô mân sắc mặt cũng lạnh, đôi mắt tràn đầy băng hàn, ở chỗ này còn không có ai nói bà cút đi như vậy.

Cái tên nông dân bán bao cá thể này, thật là mấy ngày không giáo huấn hần, hần đều nhanh quên chính mình là ai.

Xứng đáng bị đuổi đi!

Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt!

Thông minh như phó cửu sao lại nhìn không ra tâm tư của tô mân, nhưng cô lại dường như không thấy được, cũng không nghe được phó trung nghĩa muốn gọi bảo vệ tới, dạo bước hướng tới bàn dài phòng họp đi qua.

Sau đó, vươn tay tới, gõ gõ một người đang dựa vào lưng ghế.

Người nọ không phải ai khác, chính là em trai của tô mân, tô hành.

“Mày muốn làm gì! Phó cửu, mày rốt cuộc muốn làm gì!” Phó hi mình nhìn đến hần, khuôn mặt cao ngạo nhỏ nhắn tràn ngập độc ý.

Nếu so sánh với phó cửu thì phó cửu biểu tình đậm nhiên hơn rất nhiều: “Muốn hỏi một chút cậu của người, hần như thế nào có tư cách ngồi ở đây.”

“Phó cửu.” Tô mân lại có chuyện nói: “Tô hành là cổ đông thứ nhất của phó thị, con thấy hần hần là tôn xưng hần một tiếng tô tổng, mà không nên là cái ngữ khí này.”

“Đúng vậy, như thế nào có thể nói chuyện như vậy cùng với tô tổng.”

“Chính là nói, phó cửu này thật đúng là chết tùy hạ hoa hồng.”

“Lại nói như thế nào cũng là xuất thân ở nông thôn, liền tính hiện tại có tiền, cũng sửa không xong tật xấu kia, còn may Phó thị có hi minh.”

Bên cạnh hai cái cổ đông kia nhìn về phía phó cửu ánh mắt tràn ngập không tán đồng, hai vị này cổ phần trên tay cũng không nhiều, lại là nơi giữ gìn của Tô gia.

Tô hành cũng cười lạnh lên: “Thật là đủ rồi, hạ tổng, mang theo cái người đầu óc không rõ ràng lắm này chạy nhanh đi thôi, chúng tôi không nghĩ muốn chế giễu.”

Mỗi một lần đại hội cổ đông mở ra, hạ hoa hồng đều sẽ chịu đủ loại trào phúng.

Thường thường bà luôn là nắm chặt bàn tay mình lại, vì muốn nhấn.

Nhưng hôm nay, cửu liền đứng ở trước mặt bà, mà đám người kia lại.....

Hạ hoa hồng cũng xác thật ngốc không nổi nữa, không phải bởi vì bà chịu không nổi, bà là sợ cửu chịu ủy khuất, thời điểm bà vừa muốn vươn tay đi.

Phó cửu lại mở miệng, biểu tình đậm nhạt: “Người nào đó có phải hay không đã quên, ông đã đem 15% cổ phần đi thuê chấp vay mượn a.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 418: Cửu gia lật mặt thực tàn nhẫn

Editor:Dung Ân

Thiếu niên tiếng nói không cao không thấp, còn lộ ra từ tính.

Rất êm tai, cơ hồ không như là trong ấn tượng của phó Cửu vọng lại.

Nhưng chính là một câu như vậy.

Tô hành cả người đều bị chấn động một chút, sắc mặt đều có chút biến hóa, nguyên bản liền dính mùi rượu của hần, hiện tại nhìn qua lại có chút lay động.

Phó Cửu cười một tiếng, con người lại là lãnh khốc: “Xem ra tô tổng nhớ ra rồi.”

“Người, người..... Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng là người!” Tô hành môi sắc đều trắng.

Tô Mân lập tức liền cảm thấy tình huống không ổn: “Cái gì không có khả năng là hần, A Hành, này rốt cuộc sao lại thế này?”

“Không..... sao lại thế này.” Tô hành ánh mắt là tránh né.

Phó Cửu thông thả ung dung đem da ghế kéo lại, ngồi ở vị trí thượng, nhìn tô mân, soái khí toát ra: “Chính là có chuyện như vậy.”

Kia..... Đó là chỉ có cổ đông mới có tư cách ngồi vị trí đó!

Không có khả năng như vậy!

Sao có thể?

“A Hành, người nói xem!” Tô mân đã có chút nhịn không được.

Tô hành ấp úng, không dám nhìn, cuối cùng mặt tức giận liếc phó Cửu: “Người là cố ý! Là người cho ta mất mặt đúng hay không! Nói cách khác, ta ngày đó sao có thể sẽ thua nhiều như vậy!” Thua đến thời điểm cuối cùng, hần cắn răng đem cổ phần đều mượn nợ đi ra ngoài.

Hần tưởng chính là mượn nợ lại sẽ đi chuộc, nhưng không nghĩ tới đối phương thế nhưng không đem cổ phần còn cho hần.

Tô hành còn tưởng rằng đối phương là đối với giá cả không hài lòng, hẳn đang định hôm nay lại đi nói chuyện

Như thế nào cổ đồng liền biến thành tiểu tử này!

Phó Cửu chân dài một đáp, mơ hồ trả lời: “Tô tổng lời này nói qua, là ta cảm thương (sủng), buộc ông đi đánh cuộc sao? Là chính ông cảm cổ phần Phó thị nói mượn nợ liền mượn nợ. Kỳ thật cũng đúng, rốt cuộc cổ phần của ông cùng mẹ tôi không giống nhau, năm đó phó tổng thành lập Phó thị, chín phần đều là do mẹ tôi chi, sau lại Phó thị gặp nạn, mẹ đem tiền lấy ra tới góp vốn, thành cổ đồng chi nhất, khi đó Phó thị nơi nào đáng giá, ạn ở trên đường cái cũng sẽ không có người, mẹ rõ ràng chính là vì cứu người, lúc ấy cùng nhau giao tranh còn có hai vị đại thúc, những người này trên tay cổ phần, đều là mạng theo tâm huyết gian khổ tới, cho nên mới sẽ gấp đôi quý trọng, chẳng sợ có một ngày bị tiểu tam bức quá không nổi nữa, cũng sẽ không nghĩ đến muốn bán đi cổ phần, tô tổng liền không giống nhau, bất quá là có cái gì đến cũng sẽ đến, chúng ta Phó gia 15% cổ phần, đơn giản như vậy, đương nhiên nói mượn nợ là có thể mượn nợ.”

“Người, người!” Tô hành khuôn mặt đều đỏ lên!

Phó trung nghĩa, hạ tô mân sắc mặt càng là khó coi tới rồi cực điểm.

Phó Cửu này một phen nói xuống dưới, đem ba người trong ngoài thể diện toàn bộ đều xé.

Kia hai cái Phó thị lão nhân trước nay đều không có nghĩ tới phó Cửu sẽ đề cập chuyện này.

Có đôi khi ở tình huống nào đấy, hẳn không thể không đánh mất rất nhiều nguyên tắc.

Nhưng bọn họ cuối cùng cùng phó trung nghĩa vẫn là không giống nhau.

Ăn qua khổ mới hiểu được đến tới không dễ.

Không phụ năm đó nhờ có người ấy, mới là có thể sống yên tâm thoải mái.

Hiện tại bị thiếu niên vừa nói, những cái đó giống như là đã trở lại

Khi đó, bọn họ kẻ vai chiến đấu.

Hạ hoa hồng không văn hóa nhưng lại phi thường thật tình mắt cùng mưu lược, thậm chí có người thông minh sẽ biết bà quyết đoán cùng thành thật.

Chỉ là sau lại, có tô mân tham gia.

Nữ nhân này sẽ diễn trò, ra vẻ đáng thương hủy hết thanh danh hạ hoa hồng

Cho nên sau lại mọi người nhắc tới đến hạ hoa hồng, phản ứng đầu tiên chính là cái người quê mùa, không chút bản lĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 419: Đây là cô, hacker Z

Editor:NM

Nhưng có ai quy định qua, là một phụ nữ nông thôn liền chắc chắn không có bản lĩnh?

Loại đồ vật gọi là bản lĩnh này cũng không thể dùng bằng cấp và xuất thân để quyết định.

Khi đó bọn họ một lòng vào công việc nên vẫn không chú ý tới, chờ tới bây giờ mới nhận ra, đã quá chậm.

Phó Trung Nghĩa quyết tâm muốn che chở cho Tô Mân, bọn họ chỉ là một cổ đồng nhỏ thì có thể nói cái gì.

Vốn tưởng rằng kết quả lần này cũng giống với mấy năm trước.

Nhưng làm cho bọn họ không nghĩ tới chính là sẽ xuất hiện biến chuyển như vậy!

Trên thực tế ngay cả bản thân Hạ Hồng Hoa cũng ngăn cản cả người: “Cửu, hai ngày trước con đòi tiền mẹ là để mua cổ phần hả?”

“Dạ.” Phó Cửu cười khê: “Mua tới làm quà sinh nhật cho mẹ, mẹ, thế nào? Quà sinh nhật này mẹ có vừa lòng không?”

Phó Cửu tự nhiên sẽ không nói cho Hạ Hồng Hoa biết, theo dõi Tô Hành là kế hoạch từ sau khi xuất viện có máy tính thì bắt đầu.

Chẳng qua phải đợi đến thời cơ chín mùi.

Mà ngày trở về từ Đông Kinh đó chính là thời cơ tốt nhất.

Dân cờ bạc —— cả đời này đều phải có một lần đánh cược.

Lúc trước cô và đại thần cùng nhau đánh phỏ bản kiếm tiền, toàn bộ đều dùng cách đó để ngồi đầu lên.

Người của Tô gia khi dễ Hạ Hồng Hoa.

Cô sao có thể để cho bọn họ tiêu dao*.

*thong dong, thành thoi.

Mỗi một hacker thuần thục vào thời điểm tiêu diệt người khác sẽ không bao giờ để lộ dấu vết.

Phó Cửu cũng thế.

Kế hoạch của cô chu đáo chặt chẽ, mỗi khi gõ một chữ cái đều là có tính toán.

Đây mới là cô.

Cảnh sát quốc tế đều không có cách nào bắt được —— hacker Z.

Hạ Hồng Hoa nhìn thiếu niên trước mắt, nhìn không được cả vành mắt đều đỏ.

Quà sinh nhật?

Là tặng như vậy sao..

Cửu của bà thật là.....

“Mẹ rất thích.” Hạ Hồng Hoa hít mũi, khuôn mặt tròn trịa.

Phó Cửu lại đưa tay chỉ: “Không thể đúng như thế này. “Nói xong, cô vươn tay chuyển cơ thể của Hạ Hồng Hoa đứng đối diện với Tô Mân, soái khí như rồng mây: “Mẹ, tới, chơi cái này còn vui vẻ hơn, vừa rồi tiểu tam này muốn đuổi mẹ ra ngoài phải không, hiện tại dùng thân phận cô đồng nằm trong tay 40% cổ phần của mẹ, làm bà ta cút đi.”

Mặt của Tô Mân lập tức trắng bệch, khăn trương véo tay mình một cái: “Phó Cửu, mẹ mày không có quyền lợi này.”

“Bà ấy có. “Phó Cửu nhàn nhạt nói:” 40% cổ phần, cũng đủ đuổi một cái thư ký như bà, hay là bà muốn bảo vệ lên đuổi bà ra ngoài. “

Tô Mân gất gao cắn môi, phảng phất chỉ có như vậy, bà ta mới có thể khống chế cảm xúc của mình.

Bà ta không thể đi ra ngoài như vậy.

Công nhân của Phó thị hơn trăm người, bà ta cứ như vậy đi ra ngoài thì còn mặt mũi gì ngẩng ngóc ở Phó thị.

Không có cách nào, Tô Mân chỉ có thể rung rung nhìn Phó Trung Nghĩa.

Phó Trung Nghĩa đau lòng a, quay đầu dạy dỗ Phó Cửu: “Ai dám động gọi bảo vệ thử xem. 40% cổ phần thì thế nào, Tô Mân là thư ký của tao, tao mới là chủ tịch. “

“Không chỉ là 40%. “Hai ông lão này giờ vẫn đang muốn nói chuyện mới đứng lên, đi tới phía sau Phó Cửu.” Còn có hai người chúng tôi lên thêm 5%. “

Trong chốc lát, vẻ mặt của Phó Trung Nghĩa liền thay đổi: “Ông, các ông..... “

“Trung Nghĩa, làm người không thể quên cội nguồn. “Đây là lời nói của một người trong đó.

Nhưng Phó Trung Nghĩa lại không nghe vào, ông ta cảm thấy chính mình bị phản bội, tức muốn học máu nhìn về phía Phó Cửu: “Thật là có tiền đồ! Sớm biết rằng sẽ nuôi một bạch nhãn lang như mày, còn không bằng đem tiền của tao cho chó ăn.””

“Trung Nghĩa, anh đừng nóng giận.....” Tô Mân khuyên ngăn.

Phó Cửu nhìn hai người trước mắt, người đàn ông thì mập mạp vong ân, người đàn bà thì khôn khéo phiêu khí, đúng thật là xứng đôi.

Chương 420: Trở thành cổ đông

“Phó Tổng nói những lời này, vẫn là nói cho chính mình nghe đi, nếu năm đó tôi biết mẹ tôi sẽ lấy một con sói mất trắng có tiểu tam mà bỏ quên gia đình như ông, lại có thể được như bây giờ...Phó Tổng thật là tuổi lớn rồi, đem ân tình trước kia quên không còn một mảnh. Bất quá cũng không sao, rất nhanh thôi ông sẽ biết, tôi không chỉ có thể đem ông đuổi ra khỏi công ty, tôi còn có thể giúp mẹ tôi đoạt lại công ty, bằng không sao xứng với cái danh yêu nghiệt mà ông gọi tôi.” Phó Cửu thần thái vẫn như cũ ung dung bình thản.

“Mày, mày, mày!” Phó Trung Nghĩa lấy tay dè lên ngực mình, chỉ cảm thấy khí huyết không thông khiến mặt đỏ bừng.

Phó Cửu cũng không lo lắng người này, ngón tay đặt trên vai Hạ Hoa Hồng, khẽ miệng tà nịnh soái khí cười:” mẹ, chúng ta tiếp tục chơi trò chơi vừa rồi...”

“Không cần mày giúp, tao tự mình đi!” Tô Mân biết bà không đi cũng phải đi. Ngón tay bị bà véo đến không còn cảm giác, kia chính là không có biện pháp, chính mình đi còn hơn bị bảo vệ lôi ra ngoài đường.

Chỉ là bà không nghĩ tới, cuối cùng người bị đuổi ra không phải Hạ Hoa Hồng mà là bà.

Cái này mà nói là quá mất mặt rồi.

Nhưng mà cố tình, tựa như thiếu niên có ý chưa xong chuyện.” Tô bí thư, chỉ mình bà đi sao được, mang theo con cùng em trai của bà nữa, chúng ta chính là đại hội cổ đông chứ đâu phải yến hội gia đình.”

Phó Hi Minh nghe Phó Cửu nói những lời này, liền phát hỏa.” Mày cho rằng mày là ai?”

“Vậy cậu cho rằng cậu là ai.” Phó Cửu môi mỏng vẫn là cười, lại cho người ta cảm giác băng lạnh.” Hiện tại tôi lấy thân phận cổ đông cảnh cáo cậu, mau lập tức rời đi.”

Phó Hi Minh còn định nói

Phó Cửu đã nhấn nút gọi.” Bảo vệ đi vào đây.”

Tô mân thấy thế không thể không đem Phó Hi Minh kéo đi.

“Mẹ, mẹ xem hán kiều ngoan như vậy, con không đi, dựa vào cái gì con phải đi, con.....”

“Im miệng!” Tô Mân gầm nhẹ lên, nhìn con trai bảo bối của mình hít sâu một cái, dè thấp giọng nói:” Con không đi, chẳng lẽ muốn để bảo vệ kéo ra ngoài sao. Con chính là Nhị thiếu gia của Phó gia, bị đuổi ra cùng chính mình đi ra ngoài giống nhau sao?”

Phó Hi Minh ngón tay cong lại.” nhưng con nuốt không trôi cục tức này.”

Đừng nói là Phó Hi Minh ngay cả Tô Mân cũng nuốt không nổi.

Đây là đại hội cổ đông mà Phó Cửu cũng là cổ đông.

Tô Mân trước kia cũng là cũng ý vào ưu thế này, không ngờ hiện giờ thứ hại bà cũng chính là nó.

Bởi vì động tĩnh quá lớn, cửa phòng họp lại mở rộng, thời điểm mẹ con Tô gia đi ra ngoài, mọi người liền có ý hướng tới bên này nhìn qua.

Bị nhiều ánh mắt nhìn như vậy, làm Tô Mân cảm thấy trên mặt một trận nóng rát, hận không thể tìm lỗ chui xuống cho rồi!

Lúc này, mẹ con Tô mẫn đã không còn cao ngạo như trước.

Không những thế, nếu Phó gia đề cập đến điện cạnh, tổng hội có một ít fan của hắc đào tồn tại.

Thấy thiếu niên, các cô lại càng hưng phấn!!!

Lại nghe vừa rồi lời thiếu niên nói, vài người như là được tiêm máu gà, liền ở trên mạng bình luận.” Các người phải nhận thức Đại hắc đào hơn nữa, không chỉ chính nghĩa, càng là hiếu đạo, bảo hộ mẹ không cần thương lượng.”

Lúc này, trong phòng hội nghị Phó Cửu ngồi ở vị trí ba vị cổ đồng lớn, thâm trầm nhìn Phó Trung Nghĩa, môi mông câu lên, khí thế áp người.” Được rồi, phó tổng, chúng ta chính thức bắt đầu hội nghị đi, nếu ông còn có tâm tình nói.....”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 421: Tàn Mạc đối với con thật sự không tồi !

Beta: Na già

Bây giờ chỗ nào có cái hồ thì Phó Trung Nghĩa chắc chắn sẽ chui xuống.

Hắn hiện tại còn không uống thuốc trợ tim.

Cả người đều phát run.

Phó Trung Nghĩa tốt hay xấu gì thì cũng đã từng nổi tiếng một thời, thật nhanh ánh mắt đã trầm xuống, quay qua nhìn Phó Cửu, dáng vẻ kia không giống như là đang nhìn con của mình, trái lại là nhìn như kẻ thù vậy, hận không thể rút gân lột da Phó Cửu.

Nội dung hội nghị, không cần xem cũng biết.

Mặc dù trong tay Phó Trung Nghĩa có nhiều cổ phần nhất, lại còn có mấy cổ đồng nhỏ đứng về phe hắn nữa.

Nhưng công ty có rất nhiều nhân sự, hắn cũng không thể thu tóm hết được.

Trước kia Phó Trung Nghĩa đã lấy danh của Tô Mẫn để đuổi Hạ Hoa Hồng ra khỏi công ty, làm cho nàng chỉ còn lại một ít cổ phần cũng không dám lộ mặt, chính là muốn triệt con đường sống của Hạ Hoa Hồng.

Nhưng hiện tại Phó Cửu đã trở về.

Lại còn muốn làm giám đốc.

Nàng (HHH) là cổ đồng cũng không nói cũng không liên quan đến chuyện này.

Bắt đầu từ ngày Phó Thị làm ăn lại thì quyền hạn cũng không còn tập trung ở trên người Phó Trung Nghĩa như trước nữa.

Tất cả mọi người ở Phó Thị đều biết, mười năm trước công ty đã xảy ra biến cố, mười năm sau chỉ sợ lại một lần sẽ xảy nữa.

Hơn nữa, bọn họ đã từng khinh thường nhà Phế thiếu gia mới nổi nhưng rất giàu, thế nhưng bây giờ....

Từ trước đến nay mọi người đều ủng hộ Tô gia, nhưng thật không có nghĩ tới, cho nên thời điểm lúc tan họp mọi ánh mắt nhìn về Phó Cửu đều không tốt cho lắm.

Phó Cửu thì chỉ đứng ở đằng kia, hất mái tóc bạc, làm cho người khác cảm giác quý tộc đến chết đi được!!!

Cái này quả thật đối với các nữ nhân viên của công ty đúng là hạnh phúc.

“Các người thấy không? Đó mới chính là đại thiếu gia của chúng ta, người của chiến đội Đế Minh, nghe nói cực kì lợi hại.”

“Sao không lợi hại cho được, khu C đầu sát vương, kỹ thuật tay cực kỳ nhanh, nhân phẩm còn hoàn hảo.” Những lời này toàn là fan của Hắc Đào Z. Đường nhiên cũng có rất nhiều người không chơi game.

Nhưng mặc dù là như vậy, chỉ cần được nhìn người thiếu niên rất khí chất, nếu có thêm cái ván trượt thì sẽ rất soái không ai có thể sánh bằng...!!!

Cũng có người nói:” Người này biến hóa cũng rất nhanh, trước kia không phải là bộ dạng như vậy.”

“Đừng nói nhiều, mọi người vừa rồi đứng ở xa, nên cũng không có nghe thấy, Phó Thị từ nay về sau không biết ai sẽ là người làm chủ đâu.”

Chẳng trách công nhân viên chức xôn xao như vậy, rốt cuộc ai có thể nghĩ đến, nội bộ sẽ thay đổi lớn như vậy, lại có thiếu niên bên này ra một chiêu rất lớn, từ xưa tới nay chưa từng xảy ra như vậy.

Cứ như vậy, lúc lên xe Hạ Hoa Hồng có chút ngốc, bất quá nàng cũng ý thức được Phó Cửu nhà nàng đã biến hóa rất lớn.

Con trai hiểu chuyện như vậy đây đúng thật là một chuyện tốt, nhưng...

“Cửu nhi, con thành thật nói cho mẹ biết, còn còn có bao nhiêu chuyện gạt mẹ nữa?” Hạ Hoa Hồng quay đầu sang nhẹ nhàng hỏi.

Ngón tay Phó Cửu dừng một chút, cười khê: “Mẹ, con làm gì có chuyện gì gạt mẹ đâu.”

“Lần này con làm như vậy là như thế nào sẽ...” Hạ Hoa Hồng còn chưa nói xong Phó Cửu đã nói luôn: “Là Mạc ca dạy con.”

Đại thần, bây giờ chỉ có thể mượn người dùng để làm bìa đỡ đạn một chút.

“Tần Mạc?” Hạ Hoa Hồng mắt tròn to: “Hắn sao???”

Phó Cửu ngẩng đầu, bình tĩnh nói: “Đúng vậy, nói cách khác, đầu óc con làm sao nghĩ ra được nhiều chiêu như vậy, Mạc ca vốn là thương nhân, những chuyện này vẫn là làm được nhất.”

Hạ Hoa Hồng nghe vậy, cảm thấy cũng có đạo lý, bất quá vẫn phản bác một câu: “Cửu nhi của nhà ta cũng không ngu ngốc.”

“Là là là, không ngu ngốc...” Phó Cửu đáp lời, cầm di động phát ra một chút tin tức, nội dung chính là chuyện Tô gia đi sông bạc.

Hạ Hoa Hồng bên này còn đang suy tư, đột nhiên nhảy ra một câu: “Tần Mạc... đứa nhỏ này đối với con thật sự không tồi...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 422: Gọi đại thần tới nhà ăn cơm

Beta: Sừ nhi

Phó Cửu “Dạ?” Một tiếng, thực hiện nhiên kia tâm tư còn không có quay lại đây.

Hạ hồng hoa lặp lại nói: “Mẹ nói, đứa nhỏ Tần mạc này đối với con thật đúng là không tồi!”

Phó Cửu nghe vậy cười, đem điện thoại thu lại, thực tự nhiên nói: “Hắn là anh trai con, tất nhiên là đối với con không tồi.”

“Ừ.” Hạ hồng hoa cũng là thành thật, Cửu nhà bà nói cái gì thì chính là cái đó: “Hôm nay con mời Tần mạc tới nhà ăn bữa cơm, chúng ta phải cảm ơn cậu ấy thật tốt. Bằng không hôm nay chúng ta cũng không thể thống khoái như vậy, ha ha ha.”

Hạ hồng hoa cười rộ lên vô cùng sang sảng. Như vậy lại thấy bà ấy cùng cô rất giống nhau.

Phó Cửu tỏ vẻ: “Không cần, hai ngày trước con vừa mới mời hắn ăn thịt nướng rồi.”

Nếu là đem đại thần mời về nhà, thời điểm nói chuyện cô lộ ra sơ hở thì sao?

Phó Cửu cũng không muốn cho hạ hồng hoa biết, Phó Cửu trước kia đã không còn nữa.

Cô sợ đối phương sẽ thương tâm.

Nhưng Phó Cửu cũng biết, càng là người thân cận, sẽ càng phát giác cô bây giờ có rất nhiều điểm bất đồng so với trước kia.

Cho nên đại thần không thể tới.

Lần này Hạ hồng hoa cố tình lại không nghe lời Phó Cửu: “Cái đứa nhỏ này, con mời cùng mẹ mời có thể giống nhau sao. Mau gọi người tới nhà ăn cơm, đứa nhỏ Tần mạc này lớn lên đẹp trai lại hiểu chuyện, nhìn thật cao hừng.”

Cái này Phó Cửu cần thiết muốn khen mẹ cô thật tinh mắt, cô cũng cảm thấy đại thần lớn lên đẹp lại hiểu chuyện, còn muốn bao nuôi nữa.

Bất quá... mạnh mẽ chăn nuôi hậu quả quá nguy hiểm.

“Mẹ, anh mạc ngày thường công tác bận rộn như vậy, nhất định là không có thời gian. “Phó Cửu là muốn cho hạ hồng hoa đánh mất cái ý niệm này.

Hạ hồng hoa gật đầu: “Cũng đúng, vậy trước tiên con gọi một cuộc điện thoại hỏi hắn một chút, có thời gian mẹ liền chuẩn bị, không có thời gian chờ về sau lại mời cũng không muộn.”

“Được.” Phó Cửu nghĩ thầm cuối cùng tránh đi được.

Không nghĩ tới hạ hồng hoa vẫn là không có lái xe, đôi mắt nhìn cô: “Con mau gọi điện thoại a.”

Phó Cửu nhướn mày hỏi lại: “Hiện tại sao mẹ?”

“Đương nhiên rồi.” Hạ hồng hoa ra lệnh.

Phó Cửu cũng không thể biểu hiện quá rõ ràng, đành phải lấy số di động đại thần ra bấm gọi, thầm nghĩ điện thoại vang ba tiếng cô liền lập tức tắt, dù sao đại thần ngày thường ít sử dụng điện thoại, đến WeChat cũng phải hẹn trước, khả năng đại thần nhắc máy hẳn là sẽ không lớn.

Nhưng ai ngờ đến cái ý niệm này của cô vừa nghĩ ra, di động bên kia liền truyền đến một tiếng trầm thấp dễ nghe tiếng nói: “Uy.”

Này..... Vang một tiếng liền nghe sao.

Phó Cửu liếc mắt nhìn hạ hồng hoa một cái, thấy cặp mắt kia đều có thể tràn ra ánh sáng, bất đắc dĩ nói: “Anh Mạc, là em.”

“Anh biết là em rồi. “Tần mạc đang ngồi ở ghế phụ mà người lái xe lại chính là Giang Tả.

Giang Tả không biết là điện thoại của ai mà có mị lực như vậy, làm người bên cạnh ần ần cười một tiếng.

“Di mời ăn cơm?” Tần mạc giơ tay nhìn thoáng qua biểu tình chính mình hỏi: “Khi nào?”

Phó Cửu vội vàng nói: “Chiều nay 6 giờ, nếu anh bận, chúng ta liền đổi hôm khác“. Nghe ngữ điệu đại thần, hẳn là đang bận, không tới, cứ như vậy tránh đi cho đỡ phiền toái.

Tần mạc cảm động, khoe miệng nghiền ngẫm một câu: “Em tựa hồ không quá nguyên ý mời anh ăn cơm”

Thời điểm Phó Cửu đang nghe đến những lời này, mà mặt hạ hồng hoa lại trùng hợp đang nhích lại gần, nghe vậy, dùng ánh mắt vô cùng không tán đồng nhìn con gái nhà mình.

Phó Cửu không dao động, cười khẽ ra tiếng: “Anh Mạc, em như thế nào sẽ không muốn anh tới, một ngày không thấy em cũng rất nhớ anh a.” Đại thần thông minh như vậy làm cái gì, học tâm lý chính là có thể đùa giỡn như vậy.

Phảng phất giống như có thể nghe được nội tâm của thiếu niên, Tần mạc mỗi gian ý cười càng đậm, tiếng nói nhàn nhạt: “Nếu là như thế này, anh đây liền không tham dự liên hoan buổi tối, rốt cuộc..... Em như vậy muốn cho anh đi.”

Phó Cửu.....

Đại thần, anh kỳ thật không cần tới, thật sự.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 423: Nhận làm con rể?

Beta: Na già

Giang Tả mắt nhìn thấy Tần Mạc dừng xe ở nửa đường, chuyển tay lái, có hơi nhíu mày nói: “Là ai gọi điện mà có thể khiến cho tâm tình của cậu tốt như vậy?”

“Phó Cửu.”

Tần Mạc nghiêng đầu, châm điếu thuốc: “Tôi nay mấy người các cậu đi ăn với nhau đi, tôi qua bên nhà Phó gia một chuyến.”

Giang Tả ừ một tiếng, hẳn tạm thời tin tưởng Tần Mạc đối vị Phó thiếu gia là không có ý gì.

Dù sao thì lấy hiểu biết của mình về Tần Mạc mà nói.

Đối phương từ trước tới nay không phải là người có thể nhịn được người khác.

Nếu Tần Mạc thật sự thích Phó Cửu.

Sẽ không coi người kia là một cậu nhóc, mà ra tay.

Hơn nữa Tần Mạc của bọn họ rất thẳng, mỗi người trong nhóm bọn họ đều biết rõ.

Thời điểm tước kia khi lên cao trung, thường hay chơi cái trò phải đi tìm “MỘT NGƯỜI CON GÁI” cho Tần Mạc.

Tối đó, khi thêm một tiểu nam sinh, tướng mạo còn xinh đẹp hơn cả phụ nữ.

Nhưng kết quả lại là tan rã trong không khí không vui.

Tần Mạc không phản đối cũng không có hứng thú gì.

Cho nên mới bảo, hẳn không có gì phải lo lắng!

Giang Tà nghĩ như vậy, cũng coi là nhẹ nhàng đi rất nhiều.

Không thể phủ nhận, Tần Mạc quả thật đối xử rất tốt với Phó Cửu.

Nhưng đây cũng bởi vì đối phương là thành viên của chiến đội Đế Minh.

Tần Mạc đã từng nói, sẽ không có chuyện gì xảy ra, như vậy trong lòng hẳn hiểu rất rõ.

Là vì cuộc so tài của toàn quốc.

Người anh em này của hắn thật đúng là vô dụng.

Tần Mạc xác thật rất vô dụng, lần thứ hai tới thăm so với lần thăm đầu tiên còn khoa trương hơn rất nhiều.

Hộp quà bày xuống dưới đất, dáng vẻ thản nhiên cười nói: “Hai lần trước con tới tương đối rất vội vàng, cũng không có mang theo được thứ gì tặng đi.”

Hạ Hồng Hoa nhìn những hộp quà bày đầy dưới đất kia, dùng ngón tay chọc chọc sau lưng của Cửu Cửu nhà mình, lại quay sang Tần Mạc nói: “Tới thì tới chơi thôi, mang quà cáp làm cái gì, mà tôi đây còn đang bận nấu canh, các người cứ trò chuyện trước đi.”

Thấy mẹ cô vui vẻ rời đi, Phó Cửu không để ý chút gì mà mở miệng: “Mạc ca, mỗi lần anh tới nhà tôi chơi, đều giống như là đem của hồi môn đến vậy.”

“Của hồi môn?” Tần Mạc liếc mắt nhìn qua người thiếu niên đang uống nước, rất thông thả ung dung nói: “Chỗ đồ đó cứ coi như là sinh lễ cũng được.”

Nghe Tần Mạc nói như vậy, Phó Cửu sực chút nữa thì bị sặc nước: “Mạc ca, tôi phát hiện anh so với lúc tôi mới quen lúc đó... Không dễ để chọc!”

“Cái gì?” Trong nháy mắt, Tần Mạc liền đen mặt.

Phó Cửu cười nhạt: “Không có gì.”

“Nào nào nào, trước khi vào bữa ăn chúng ta ăn chút hoa quả đã.” Hạ Hồng Hoa mặc tạp dề từ trong phòng bếp đi ra.

Tần Mạc nói một tiếng “Cám ơn” khí chất lại rất anh tuấn.

Hạ Hồng Hoa càng nhìn lại càng vừa lòng.

Nếu như không phải do điều kiện của Tần gia quá tốt.

Mà có người con rể như vậy cũng không tồi.

Không, không, không, bà đang suy nghĩ cái gì vậy.

Tần Mạc quá thông minh.

Đã làm bằng hữu dĩ nhiên là rất tốt.

Làm người yêu... Tần Mạc còn chưa biết Phó Cửu nhà bà là con gái nữa.

Trong tương lai những thứ suy nghĩ này đều là lừa gạt, cho nên hai người này chắc chắn là không có khả năng.

Hạ Hồng Hoa càng nghĩ ánh mắt càng âm trầm, biểu tình cũng không vui vẻ và cao hứng như vừa rồi.

Có điều những chuyện này vẫn là nên giấu ở trong lòng, chờ bà đem cả một bàn đồ ăn toàn bộ đều đã làm xong, thời điểm kêu hai người đang ngồi trên sofa kia tới ăn cơm, sắc mặt lại bắt đầu trở nên đỏ rực.

Còn không đợi Phó Cửu nói, Hạ Hồng Hoa đã mở miệng, chỉ nói một câu: “Tần Mặc, chuyện đại hội cổ đông hôm nay, di rất cảm ơn con.”

“Đại hội cổ đông?” Tần Mặc ngón tay cầm chén rượu, lặp lại bốn chữ này.

Hạ Hồng Hoa cười nói: “Đúng vậy, di đã nghe Tiểu Cửu nhà di nói, mưu kế cũng không tồi, đứa nhỏ này con thật đúng là rất thông minh.”

Chỉ từ hai câu nói, Tần Mặc cũng đã đoán được ra việc gì, nghiêng mắt nhìn thoáng qua người thiếu niên nào đó đang ngồi bên cạnh hắn, môi mòng khê cong: “Di à người đã khách khí rồi, Phó Cửu cũng rất là thông minh...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 424: Đại thần chống lại lừa gạt

Giọng nói kia giống như là cổ ý vang ở bên tai cô.

Không cần nghĩ Phó Cửu cũng biết, thế này là đại thần đang dọn dẹp với cô xong rồi mới tính sổ đấy.

Nhất thời cảm thấy, mời đại thần vào trong nhà ăn gì đó.

Thật là một cái hố vô cùng lớn.

Hạ Hồng Hoa lại rất vui vẻ, có người mẹ nào lại không muốn nghe người khác khen con mình, càng nhìn Tần Mặc càng thuận mắt, càng thuận mắt lại càng tiếc hận.

Sau một bữa cơm, Tần Mặc ăn rất là tao nhã, mỗi một hành động đều giống như khí chất của hân, công tử như ngọc.

Hạ Hồng Hoa cuối cùng cũng hiểu cái gì gọi là xuất thân danh môn, nam nhân như vậy hẳn là sẽ có rất nhiều cô gái thích.....

Không được.

Nam nhân có nhiều cô gái thích, luôn luôn không nhờ cậy được. Bên ngoài nhiều cảm dỗ lắm.

Như vậy xem ra, vẫn là làm bằng hữu đi.

Chỉ là Hiểu Đông đã nói.

Cửu nhà cô sở dĩ thích chơi game, cũng là vì đứa nhỏ Tần Mặc này,

Cửu nhà cô sẽ không.....

Hạ Hồng Hoa nghĩ đến đây, trong ánh mắt đã xuất hiện một chút lo lắng, sau đó đứng lên: “Mọi người ngồi đây nhé, di đi nhờ người pha trà, sẵn tiện tiêu hoá thức ăn luôn.”

Trên thực tế, Hạ Hồng Hoa đâu có đi pha trà, mà là muốn yên lặng một chút.

Hạ Hồng Hoa trước nay cũng không có giống như hôm nay ý thức được, Cửu nhà cô đã lớn rồi.

Cô không khỏi nghi ngờ, năm đó cô quyết định có chính xác hay không.

Nếu như cái gì cũng không cần.

Cửu nhà cô hiện tại hẳn là sẽ giống những cô gái khác, có thể không kiêng nê gì đi thích một ai đó.

Nhưng hiện tại.....

Hạ Hồng Hoa không nghĩ năm đó nếu cô không làm như vậy, sẽ mất đi cái gì.

Nhà ở nông thôn không thể trở về.

Toàn bộ tiền đều bỏ vào Phó thị.

Hạ Hồng Hoa đến nay đều không có quên, lúc bác sĩ nói cho cô biết con cô mắc bệnh suyễn bẩm sinh, lúc đó nhất định phải nằm viện.

Cô làm sao gọi được cú điện kia vậy?

Hạ Hồng Hoa, từ mặt nào đó mà nói thì còn trung trinh hơn những người đàn bà trong thành nhiều.

Cô không thể chịu đựng được việc người đàn ông của mình có người khác, nên giấy thoả thuận ly hôn cô đã sớm viết xong rồi.

Quá khứ của cô cũng vừa cương quyết vừa mềm mại như thế, nghĩ lại, cũng lắm thì không cần bất cứ thứ gì cả, chỉ ôm Cừ của cô đi nuôi một mình là được.

Cho dù cuộc sống có khó khăn mấy cũng không sao, cô vẫn còn đôi bàn tay, làm bảo mẫu cho nhà người ta vẫn được mà.

Bốn chữ “bị tẩy trắng sinh” khiến cô phải liên hệ với Phó Trung Nghĩa

Phó Trung Nghĩa ngay từ đầu đã không kiên nhẫn, chờ sau khi nghe thấy cô nói Cừ là con trai, lập tức liền tới đây.

Khi đó, Hạ Hồng Hoa liền biết, muốn cho con cô sống tốt, nhất định phải như vậy.....

Hạ Hồng Hoa tuy rằng là người nông thôn, cũng là thiên tính của một người mẹ, cô không muốn Phó Cừ nhìn thấy bộ dáng hiện tại của mình, cho nên vẫn luôn không có ra ngoài.

Việc này lại tiện lợi cho quá trình thăm vấn người nào đó của đại thần.

“Hiện tại đi không có ở đây, em có thể từ từ nói một chút về đại hội cổ đông. “Tần Mặc cứ như vậy ngồi ở trên sofa, ánh mắt thâm thúy nhìn về phía thiếu niên, về mặt tuần mỹ: “Em dùng mưu kế gì? “

Phó Cừ biết là không thể trốn tránh liền dứt khoát liền đem chuyện xảy ra nói rõ ràng.

“Em đây là lừa gạt.” Giọng Tần Mặc vẫn lạnh nhạt.

Nhưng Phó Cừ khi nghe được lời đó có chút không đồng ý, nhọt nhọt cười: “Đôi khi, nói dối mà có ý tốt là rất cần thiết.”

Chẳng hạn như chuyện cô là con gái.

Nói chuyện này với ai cũng không được.

Một ngày mà chưa quay lại Phó thị, cô nhất định phải tạm thời giữ nguyên cái bộ dáng này.

Thứ nhất là dễ hành động, thứ hai là có thể đề phòng Phó Trung Nghĩa lợi dụng mấy chữ này để làm chuyện lớn.

Chẳng qua là thấy bộ dáng này của đại thần.

Hình như chuyện lừa dối này, cực kỳ không thích.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 425: Áo lót Z không thể rơi (Chịu cái tiêu đề luôn -.-)

Phó Cừ nghĩ đến đây, ngón tay dừng một chút.

Nếu để đại thần biết cô có rất nhiều chuyện gạt hấn, kết cục kia khẳng định sẽ không tốt.

Tần Mặc thông minh, Phó Cừ đã thành giáo qua.

Cô đã sớm nói qua, cô không muốn cùng người này làm địch.

Chỉ là vì không làm địch, hiện tại xem ra, về sau đều phải nhìn ý tứ của đại thần.

Phó Cừ cũng từng nghĩ tới đem chuyện mình là nữ sinh nói cho Tần Mặc biết.

Nhưng lúc ở Đông Kinh, làm cô nhớ lại rằng đại thần chính là kẻ bí ẩn có thể vây chặn được cô lúc trước.

Phó Cửu bỏ cái ý nghĩ này.

Huống chi.....

Phó Cửu mắt nhú lại.

Đại thần hình như không có thiện cảm gì đối nữ sinh.

Một khi đại thần đã biết cô là nữ sinh, cũng không bài trừ chuyện hấn sẽ liên tưởng đến thao tác của bản thân có chỗ nào đó trùng hợp với Z.

Vậy thì cô sẽ nguy hiểm ngay.

Không thể rơi áo lót.

Phải mặc vào.

Trừ khi đã giải quyết xong mọi chuyện, rời khỏi nơi này thì mới được.

Ánh mắt của Tần Mặc quét qua thiếu niên vừa chột yên tĩnh kia, hơi nghiêng đầu, khoe miệng hào sảng chột hé ra: “Thế nào rồi, còn chưa chịu nói hã, học bá trèo tường?”

Bốn chữ cuối cùng này..... Phó Cửu nâng mắt lên, nhìn thật đẹp: “Mặc ca, thương lượng chuyện này chút.”

Tần Mặc lườm một cái: “Cái gì?”

“Có thể lúc nào cũng gọi em là học bá được không.....” Hơn nữa hai chữ trèo tường, sự ác độc trong lời nói lộ ra quá rõ, đừng nên cho rằng cô không nghe ra được.

Tần Mặc nhìn bộ dạng gầy gò của thiếu niên kia, hơi cong môi cười, sau đó đưa tay đến búng một cái vào trán của cậu, cười thật tươi trả lời đối phương bằng hai chữ: “Không thể”.

Khỏe môi Phó Cửu hơi rụt lại... Còn có đạo lý hay không nữa đây, người anh như thế này thì bảo cô phải làm em trai thế nào chứ?

Tần Mặc quả thật là rất thích nhìn biểu tình suy sụp của gia hỏa này, bởi vì hấn hiểu bộ dáng ngây ngô tinh khiết của thiếu niên này, chỉ có hấn có thể nhìn thấy, còn những nữ sinh kia.....

Hai mắt của Tần Mặc hơi híp lại, sau chuyện chiến đội Tập Lị lần này...

Về sao có người tiếp cận thiếu niên này, hấn phải điều tra cẩn thận.

Đã là em trai của hấn, đương nhiên hấn phải bảo vệ tốt.

Nữ nhân, tâm tư quá nhiều.

Trước kia Tần Mặc cũng không cảm thấy như vậy.

Cũng không rõ có phải anh trai có em trai đều là bộ dáng này.

Chỉ là có một điểm tương thông nhau

Đó chính là mỗi người làm anh trai đều không hi vọng người có dụng ý gì đó mà tiếp cận em trai mình.

Tần Mặc cũng giống vậy.

Bất quá hấn đối với thiếu niên trước mắt này biết rõ.

Gia hỏa này bản lĩnh gây tai họa hay là trêu chọc người đều là số một.

Vì thế cứ giữ tư thế đó, rồi lăm bằm bỏ sung một câu: “Đã lấy anh ra làm tấm chắn, vậy thì cũng phải trả chút thù lao chứ.”

“Anh Mặc, chúng ta là anh em, nói thù lao làm gì để mất cảm tình.” Phó Cửu nhấc cánh tay lên, người cũng theo đó mà góp đủ

Tần Mặc vẫn như cũ ngồi ổn định ở đây, hơi nhướn mày lên, nâng cằm của thiếu niên: “Để móng vuốt của em xuống, dám thổi khí ở tai anh, anh hiện tại liền nói cho đi biết, mưu kế ở đại hội cổ đông là ai nghĩ tới.”

Không tốt, thật sự không tốt.

Đại thần tiến hóa quá nhanh.

Trước kia ánh mắt của đại thần nhìn cô rõ ràng giống như đang nhìn một bao rác.

Cô chỉ cần tiếp cận hắn, hắn đã nghĩ muốn đem mình đóng gói ném ra xa.

Làm sao mà hiện tại lại miễn dịch rồi.

Thanh âm Phó Cửu ở bên tai Tần Mạc khẽ lẩm bẩm.

Tần Mạc cũng không có đem thiếu niên đẩy ra, tùy ý để cho đối phương khoác lên vai hắn.

Mùi hương trên người thiếu niên quanh quẩn nơi chóp mũi hắn, lại còn hơi thở ấm áp ngập ngượng kia nữa, tựa như một chiếc lông chim mềm mại êm ái lướt qua vành tai của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 426: Cửu, con thích Tần Mạc?

Tức khắc, mắt Tần Mạc không kiềm chế mà trầm xuống, quay đầu, cứ như vậy nhìn thiếu niên.

Phó Cửu lại có điểm không rõ tình hình, cô cũng không có thổi khí vào tai đại thần, làm sao đại thần lại còn dùng ánh mắt cảnh cáo cô?

Phó Cửu cảm thấy đó là cảnh cáo.

Nhưng một màn như vậy, rơi vào trong mắt Hạ Hồng Hoa, lại không phải là chuyện như vậy.

Hạ Hồng Hoa trên tay còn bưng trà, thân hình run lên, thiếu chút nữa đem ném bộ đồ trà đi.

Cuối cùng, cô hít sâu một hơi, lại lui trở về.

Thấy Cửu nhà cô cùng Tần Mạc cũng không có chuyện gì, mới tìm cơ hội cách bức tường mở miệng.

“Cửu, lại đây một chút, chỗ này đồ nhiều, mẹ không lấy được..”

Nghe thấy Hạ Hồng Hoa la to như vậy.

Ánh mắt Tần Mạc mới thu trở về, giọng lạnh nhạt: “Di gọi em, còn không nhanh đi, chuyện báo đáp, chúng ta sẽ bàn sau.”

Phó Cửu:.....

Đại thần phúc hắc, thật sự là không thương thì không buồn bán.

Nếu sớm biết là như vậy thì hắn đã tìm một cái lý do để từ biệt rồi.

Nào ngờ được mẹ của cô sẽ tung ra một đòn như vậy chứ.

Phó Cửu trong lòng thở dài một hơi, thời điểm đứng lên lần nữa, đã là bộ dáng lười biếng.

Dù sao thì binh đến tướng chặn, nước lên đất ngăn, thù lao của đại thần cô có thể nợ.

Ai bảo cô còn nhỏ tuổi.

Từ khi Phó Cửu trọng sinh tới nay, là chuyện cảm thấy chiếm phần hay ho.

Đại thần mỗi lần dạy bảo cô cô, đều sẽ không quá mức, dù sao đại thần cũng từng nói muốn cho cô làm em trai.

Nghĩ như vậy, hai bờ môi mỏng của Phó Cửu lại mím thành một nụ cười.

Kỳ quái chính là, trong phòng bếp cũng không có thứ gì phải cầm.

Hạ Hồng Hoa nhìn thiếu niên một tay dứt vào túi quần đi vào, một tay đem Cửu nhà mình kéo đến bên cạnh: “Cửu, con và đứa nhỏ Tần Mạc kia rất cuộc là chuyện gì?”

Phó Cửu nhảy mắt đã hiểu, hóa ra vào phòng bếp giúp lấy đồ gì đó chỉ là cái cớ, là mẹ của cô muốn nói chuyện riêng với cô, chỉ là Hạ Hồng Hoa quá sốt ruột.

Không đợi Phó Cửu trả lời câu đầu tiên.

Cô lại hỏi câu thứ hai, vẻ mặt có phần nặng nề vì tâm sự: “Lần trước mẹ nghe Hiếu Đông nói con chơi game cũng là vì Tần Mặc, Cửu, đây là thực sự sao?”

Vấn đề này, Phó Cửu cũng không muốn trả lời, nếu nói mục đích ban đầu khi chơi game vì để kiếm tiền lật đổ người cha kia, đem Phó gia đoạt lại.

Vậy thì đại hội cổ đông bên kia, hôm nay cũng không trọn vẹn được rồi.

Phó Cửu là người không thích nói dối.

Chính là bởi vì lời nói dối, nhất định phải dựa vào rất nhiều lời nói dối không trọn vẹn.

Chỉ là, cô luôn tránh đi những chuyện có thể khiến cho Hạ Hồng Hoa nghi ngờ cô hơn

Chỉ là có một số thứ, người ta biết rồi thì chỉ khiến đau thương hơn mà thôi.

Nhưng, Phó Cửu cũng không định sẽ tiếp tục nói dối.

Chỉ cười khẽ, không trả lời mà hỏi ngược lại một câu: “Mẹ, vì sao mẹ lại đột nhiên hỏi con vấn đề này?”

“Mẹ chỉ sợ.....” Giọng của Hạ Hồng Hoa hơi cao lên, rất nhanh lại hạ thấp xuống.

Nhưng như vậy cũng khiến cho Tần Mặc đang ngồi ở trên sofa chú ý.

Hắn không biết tình huống của hai người mà đứng lên, còn cho rằng đồ nhiều, một người Phó Cửu lấy không được.

Hạ Hồng Hoa tiếp tục nhỏ giọng nói: “Mẹ chỉ sợ con thích hắn, con hiện tại cũng trưởng thành, một số tình cảm sẽ không không chế được, mẹ rất rõ ràng, chỉ là mẹ có một điểm muốn nói cho con, ngưỡng cửa Tần gia quá cao, con chờ mẹ kiếm được tiền gần bằng họ rồi hãy nói lại chuyện này nhé, mẹ sợ con bị thương thôi.”

Phó Cửu nghe vậy cười: “Mẹ, mẹ nghĩ đến đâu vậy, con và anh Mặc chỉ là bạn tốt.”

“Thật sự?” Hạ Hồng Hoa mắt sáng rực lên: “Con không thích hắn?”

Phó Cửu theo bản năng ừ một tiếng: “Không thích.”

Đâu có nghĩ, sau khi cô nói xong, Hạ Hồng Hoa nhìn phía sau cô, sắc mặt liền thay đổi.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 427: Tần Thần không cân bằng

Thông minh như Phó Cửu rất nhanh liền biết được cái gì.

Trong lòng lộ bộ một tiếng.

Chỉ có hai chữ xong rồi.

Quay đầu lại thần nhiên chống lại ánh mắt của đại thần.

Đôi mắt kia hơi có chút lạnh, nhưng so với lạnh nhạt thì càng nhiều hơn là thâm thúy và một chút thứ mà Phó Cửu nhìn không ra.

Cô cũng không biết đại thần đứng ở đây bao lâu rồi.

Tay đút vào túi quần, cứ như vậy lạnh nhạt nhìn cô, nhìn bộ dáng kia nhất định là đã nghe cuộc đối thoại giữa cô và mẹ cô.

Tình huống này..... Thật đúng là xấu hổ.

Dù sao cũng không có ai chấp nhận vào nhà cô làm khách mà lại nghe được mẹ cô hỏi cô là có thích nam nhân hay không.

Giới tính này cũng không nói.

Huống chi đại thần là thẳng.

Hắn là cũng không chấp nhận được kiểu nói đùa như vậy.

Chẳng qua cái này không quan trọng.

Mấu chốt là nếu là đại thần không nghe toàn bộ mà nghe câu “Không thích” kia thì quá đã thương người.

Phó Cửu lo lắng đại thần sẽ hiểu lầm cái gì, giải thích nói: “Anh Mạc, mẹ em nói chính là cái loại thích này, không phải giữa bạn bè với nhau, anh đừng hiểu lầm, em đây là chứng minh mình đối với anh không có ý nghĩ không an phận gì.”

“Đúng không.”

Giọng Tần Mạc không nghe ra một chút vui hay giận.

Cũng cùng một né lạnh lùng, tự phụ như thế, tựa như cái lạnh của mai vàng trong tuyết vậy.

Phó Cửu gật đầu, vì chứng minh lời mình nói là đúng, lại bỏ thêm một câu: “Đương nhiên, nếu là giữa bạn bè với sau, em sao có thể nói là không thích.”

Tần Mạc nghe vậy cười một chút, đáy mắt lại không có độ ấm, chỉ là phản cảm giác không rõ ràng kia, giấu quá sâu.

Vì không để cho Hạ Hồng Hoa quá xấu hổ, hắn duỗi tay đem thiếu niên túm lại đây: “Nếu nơi này không có chuyện gì, liền ra cửa tiễn anh.”

“Anh phải đi?” Phó Cửu nhướn mày, không uống trà?

Khuôn mặt tuấn tú của Tần Mạc ánh lên vẻ tự phụ: “Sáng mai còn có hội nghị.”

“Được rồi.” Phó Cửu cũng cảm thấy tình huống hiện tại này không thích để nói chuyện ở lại, ngày mai ngủ một giấc chờ xấu hổ qua đi, liền có chút dễ nói hơn.

Tần Mạc quả thật là có gia giáo tốt, mặc dù rời đi cũng không quên chào hỏi Hạ Hồng Hoa.

Từ biệt thự Phó gia đến cửa chính.

Dọc theo đường đi hai người cũng không có nói gì.

Chỉ là khi Tần Mạc ngồi trên xe, còn có thể nhìn thấy thiếu niên tóc bạc đứng ngoài cửa, ánh mắt ảm ảm tan một ít hàn ý.

Mở Hân Mã màu đen lên, tốc độ cũng không chậm.

Rất nhanh Tần Mạc liền tiến vào quân khu đại viện.

Phong Dật bên kia tới cái điện thoại, nói trên mạng sự nhờ họa được phúc, hiện tại người ủng hộ Đế Minh càng nhiều.

“Còn may là có Dao Dao đứng ra phát tin chi viện trước, cậu biết không? Đôi khi mặc dù là làm việc tốt, cũng cần phải có một người dẫn đầu đi làm, không uống phí tiểu Hắc Đào đối với nha đầu này tốt như vậy, hai người kia nếu không phải nhìn ngoại hình không có khả năng, tôi còn tưởng rằng hai người bọn họ đang nhiều nhau, lúc này trên weibo, tất cả đều là những lời bình tụng hô cho Đế Minh, và cả những lời của những bình luận viên chuyên nghiệp nữa. Đế Minh, không chỉ có những màn chiến đấu khiến người ta sôi trào trên màn hình, nhiều hơn chính là cảm tình của bọn họ, thanh xuân cũng không để ý thắng thua, mà là ai đi trước với cậu. ....”

Tần Mạc nghe Phong Dật nói, một tay kéo cổ áo của mình, nghiêng đầu đốt điếu thuốc, cánh tay liền tùy ý để ở trên xô pha, giữa ngón tay còn chơi đùa bàn có hạn của bật lửa Zippo bạc trắng, mái tóc đen còn có chút hỗn loạn.

Trên thực tế hắn quả thật có chút không để ý, thậm chí căn bản không có cần thận nghe nội dung mà Phong Dật nói.

Như vậy bởi vì trong đầu hắn còn lưu lại đoạn đối thoại kia.

“Mẹ, mẹ nghĩ đến đâu vậy, con và anh Mạc chỉ là bạn tốt.”

“Thật sự? Con không thích hắn?”

“Không thích.”

Chương 428: Giải thi đấu cả nước, truy mộng bắt đầu

“Không thích?”

Tần Mặc không tự giác nhú mày.

Đáy mắt cũng tự nhiên lạnh xuống.

Nhưng thiếu niên nói vậy cũng không sai.

Hai người bọn họ là bạn bè, không phải là cái khác.

Cho dù là hấn hay là thiếu niên đều cảm thấy như vậy.

Chỉ là Tần Mặc bỗng nhiên phát hiện, hấn không thích thời điểm thiếu niên nhắc tới hấn với giọng điệu hấn là một người bạn bình thường.

Bởi vì ở trong lòng hấn, gia hỏa kia là đặc biệt.

Nhận em trai, tất nhiên là nuông chiều rất nhiều.

Ai cũng sẽ như vậy.

Đem người khác trở thành người quan trọng liên hy vọng người kia cũng cho mình một thứ giống như vậy.

Đối xử đặc biệt và quan trọng.

Cho tới nay, hấn cho rằng hấn đã nhận được.

Được thiếu niên đặc biệt đối xử.

Dù sao thiếu niên ở trước mặt hấn và ở trước mặt người khác cũng không giống nhau.

Nhưng hiện tại.

Tần Mặc cảm thấy hấn hình như hiểu sai ý.

Giống như Phong Dật nói ở trong điện thoại.

Thiếu niên đối với ai cũng là rất tốt.

Đó dường như là tính chất đặc biệt của hấn.

Có lẽ dưới tình huống hấn không biết.

Thiếu niên ở trước mặt Tiết Dao Dao biểu lộ rất nhiều biểu cảm.

Dù sao hấn không phải không có nhìn thấy bộ dáng thiếu niên che chở cho Tiết Dao Dao.

Tình ngộ ra, khiến cho Tần Mặc có chút không cam lòng.

Mặc dù lúc này trên mặt hấn không có biểu tình gì.

Nhưng trong lòng hấn lại không có bình tĩnh như vậy.

Khó có thể tiếp nhận.

Ngón tay thon dài của Tần Mặc búng nhẹ đầu mẩu thuốc lá, một sợi tóc đen rơi xuống, cảm giác cầm dục lại thêm vài phần nguy hiểm.

Gương mặt ở trong bóng tối, nhìn không ra bất kì cảm xúc gì.

Chỉ là tư thế như vậy, dường như làm cho người ta cảm thấy có chút cô đơn.

Ngoài cửa sổ bóng đêm càng ngày càng đậm, sương mù tràn ngập, những bóng đen hắt ra từ những cửa sổ sáng đèn trong thành phố đều là những chiếc bóng đàn ông cao gầy, tựa như là quý tộc hút máu, đang kể một điều gì đó bằng dáng vẻ thần bí vậy...

Ngày hôm sau .

Cuộc thi tuyển khu vực của giải quốc gia chỉ còn một ngày

Những người không chơi game thì không thể nào cảm nhận được cái hưng phấn trong này

Những mục quảng cáo xuất hiện như kín cả trời đất, không chỉ riêng trên máy tính mà ngay cả trên ‘Anh hùng’, chỉ cần đăng ký trang chủ là có thể nhìn thấy bảng đếm ngược 24 tiếng đồng hồ nữa sẽ triển khai giải thi đấu quốc gia ngay...

Thứ tự đối chiến đã xuất hiện.

Trên weibo nhắc lên một trận nhiệt huyết.

Mà chỗ của Tiết Dao Dao lại rất yên tĩnh.

Những người già thì không biết điện cạnh là gì.

Ở trong mắt bọn họ, kia *****.

“Hét, đây là lại muốn ra ngoài? “Một bác gái ngồi ở trong sân chọn đồ ăn, thấy Tiết Dao Dao đi ra, khoe miệng hơi nhếch: “Dao Dao, cháu nói, đều là người một nhà, những lời bọn tôi nói, đều là vì tốt cho cậu cả, cậu cũng nên suy nghĩ lại xem, cứ như vậy cũng không phải hay đâu, đúng không. “

Tiết Dao Dao không nói gì, lúc cô mặc chiến phục của chiến đội Đế Minh, liền hỏi thăm ý kiến không nghe những thứ này.

Bác gái kia lại thở dài: “Lại là thái độ này, điều kiện của nhà cháu chỉ có cháu rõ, đừng luôn mơ giữa ban ngày, bác biết cháu không thích lời ngày đó bác nói, nhưng không có biện pháp, dù sao cũng phải nói cái này với cháu, mẹ cháu vừa mới kết hôn, nghe nói gả cho người không tệ lệ, cụ thể bác cũng không rõ lắm, chẳng qua nếu như cháu làm mẹ cháu có suy nghĩ an phận một chút, nói không chừng ngày đó mẹ của mày bị trả hàng rồi đó, nếu không làm sao lại bỏ lại mày một mình ở đây chứ, chắc chắn là nhà kia chịu không nổi bọn mày rồi. Nếu để tao nói á, mẹ mày cũng thật là biết lẫn lộn đó, đã bao nhiêu đó tuổi rồi, mà sao không nhận nổi cái...”

“Là cháu muốn ở đó.” Tiết Dao Dao đánh gãy lời bác gái, gương mặt có chút lạnh lùng: “Mẹ cháu có quyền lợi theo đuổi hạnh phúc của bà ấy, cháu càng có quyền lợi đi hoàn thành giấc mộng của cháu, điều kiện nhà cháu như nào cháu rõ, nhưng là chuyện của cháu, không cần bác nói ra nói vào.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 429: Tàn thần biến hóa

Editor: Dương Dương

“Hắc. “Bác gái kia vừa nghe như vậy liền hô to lên!” Hàng xóm láng giềng ơi, các người mau đến xem xem đây là đứa trẻ như thế nào, làm gì có người nào như vậy, người béo còn chưa tính, tôi khuyên nó vài câu, nó còn ngang ngược không nói lí, mơ tưởng? Chơi trò chơi đánh nhau cũng coi như mộng tưởng? “

Lời kia vừa thốt ra, lập tức liền có người bắt đầu tán thành, đuổi cổ hướng bên này xem.

“Đứa nhỏ Tiết gia này thật là, gần đây thời gian đi càng lúc càng lâu mới trở về. “

“Ai nói không phải, mẹ, bạn ấy trước kia có nghĩa vụ giúp Giang học trưởng trưởng con làm bài tập, liền ảo tưởng cùng người ta phát sinh cái gì, kết quả người ta còn không phải bị bạn ấy dọa chạy, cũng không nhìn lại xem bộ dáng chính mình, cũng dám nghĩ đến người khác. Hiện tại cũng như vậy, cả ngày ảo tưởng chính mình chơi game lợi hại, các người không cần phải xen vào chuyện của bạn ấy, loại người như vậy có thể có tiền đồ gì.”

Nghe âm thanh bàn tán bắt đầu phát ra từ tứ phía, ngón tay Tiết Dao Dao nắm chặt quai đeo cặp sách, nắm chặt lại càng chặt, trước sau không có quay đầu lại.

Cô chỉ nghĩ kiên trì rằng đó là điều cô muốn mới thôi nắm chặt tay.

Mặc kệ người khác nói như thế nào.

Càng mặc kệ tiền đồ không ra cái gì.

Cuộc thi đấu cả nước, cô nhất định trở về.

Bởi vì chỉ có đấu cuộc thi cả nước xong.

Mới sẽ không có người nói, cô bắt quá là đang nằm mơ.....

10 giờ 45 phút.

Đại sảnh Tân thị.

Phong Dật không ngừng giờ tay nhìn thời gian trên đồng hồ.

“Như thế nào còn chưa đến?”

Rất hiển nhiên là hắn có chút sốt ruột.

Bởi vì họ cần phải tới được Lâm Thành trước 5 giờ hạ Ngọ, đăng ký tại khu vực báo danh, nếu không ban tổ chức giải đấu quốc gia sẽ xem như họ tự ý bỏ giải.

Kỳ thật thời gian cái gì đó thật ra không trọng lắm.

Chỉ là năm trước bọn họ sở dĩ không có tiến vào được top tứ cường cả nước.

Chính là bởi vì ngày báo danh này.

Thời điểm Tân thần xuất hiện, trên ngón tay còn mang theo máu.

Cho nên phản ứng của Phong Dật mới có thể lớn như vậy.

Huống chi lần này còn có một đội viên nữ chưa tới.

Phong Dật liền càng thêm lo lắng, đứng ở kia đi qua đi.

Các thành viên khác đều đã ở trên xe buýt thương vụ, Tân Mạc cũng như vậy.

Nhưng thực rõ ràng là mỗi người trong chiến đội đều đã nhận ra hôm nay đội trưởng bọn họ dường như có chút không giống mọi khi.

Nhưng cụ thể là không giống điểm nào.

Bọn họ trong thời gian ngắn lại chưa nghĩ ra được.

Đại khái cũng là vì Tiết Dao Dao không có xuất hiện, đã phân tán lực chú ý của bọn họ.

Đặc biệt là Phó Cửu.

Cô trên mặt còn mang theo khẩu trang màu đen phòng sương mù, đôi mắt nhìn ngoài cửa sổ xe, lại thấy Phong Dật giờ tay xem đồng hồ, cô ngoác ngoác ngón tay, nhảy xuống xe, khoe miệng mỉm cười, tiếng nói lạnh đậm: “Phong tổng, các người đi trước, tôi đi tìm cô ấy, tìm xong lúc sau ở Lâm Thành hẹn gặp lại mọi người, cô ấy hẳn là còn bị vướng bận chuyện gì đó, dựa theo tính cách Dao Dao sẽ không không tuân thủ như vậy.”

Phong Dật nghĩ nghĩ nói: “Lại chờ ba phút, ba phút sau, nếu cô ấy còn chưa tới thì nói tiếp, báo danh yêu cầu toàn thể đội viên đều phải có mặt.” Nói cách khác, Tân mạc khi đó cũng sẽ không bởi vậy mà chậm trễ thời gian trị liệu tốt nhất.

Phó Cửu nghe Phong Dật nói cung nhận ra tầm quan trọng của việc này, một tay rút túi quần, đôi mắt cũng không khỏi trầm xuống.

Mà Tân Mạc ngồi ở bên trong xe, nhìn qua cửa sổ, đem ánh mắt đặt ở trên sườn mặt thiếu niên, biểu tình Tân Mạc không có chút nào dao động, liền phẳng phất dường như trong mắt hắn cái gì cũng đều không có.

Nhưng chỉ cần nhìn kỹ liền sẽ phát hiện, từ sau khi Phó Cửu xuống xe, tầm mắt Tân mạc liền không có rời khỏi thiếu niên.

Ánh mắt thâm thúy đậm mạc như vậy cùng với dáng ngồi tự phụ không chút để ý.

Thật là nhìn không ra vui vẻ hay tức giận.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 430: Đây là dấm sao?

Editor:Dung Ân

Tần Mặc vào thời điểm ấy đem toàn lực chú ý thu hồi lại

Hai tròng mắt của thiếu niên hiện ra sự kinh sợ.

Đúng là không lừa được người, giống như có pháo hoa đang bắn ra trước mắt.

Thần thái sáng láng, nhan sắc tuấn mỹ phi thường.

Hắn tận mắt nhìn thấy, thiếu niên đi phía trước đi rồi dừng bước, chờ người phía sau đi tới.

Cứ như vậy Tiết Dao Dao cũng xuất hiện trong mắt hắn.

“Thực xin lỗi, trên đường gặp một chút việc.”

Tiết Dao Dao đầu tóc hơi rối, là bởi vì thời điểm cô định đi phía trước, nhưng lại có người cố ý muốn kéo lấy cô

Tiết Dao Dao chỉ lo đuổi kịp thời gian, hô hấp rối loạn, hoàn toàn không có ý thức được trên mặt của mình bị xước một vết

Như là bị móng tay làm.

Phó Cửu một tay cầm túi tiền, mặt khác một bàn tay che ở trên mặt cô

Tiết Dao Dao cảm thấy hơi đau rát.

Ngay lập tức, mặt Phó Cửu biến thành màu đen, làm cho người ta cảm giác nguy hiểm, bất quá cô cũng không có quá nhiều biểu hiện, tiếng nói nhàn nhạt: “Lên xe trước, giải thích sau!”

“Được.”

Tiết Dao Dao cảm thấy không có gì, hết thấy đều nghe và làm theo.

Không hề nghĩ tới, một màn này ở trong mắt Tần Mặc, toàn bộ đều trôi chậm đi rất nhiều.

Ngày hôm qua anh còn tưởng như vậy.

Cho tới nay, anh đều cho rằng đối với thiếu niên, anh là đặc biệt nhất.

Hiện tại xem ra.....

Có thể tác động đến cảm xúc thiếu niên, cũng không phải chỉ có một mình anh

Lòng ngực như là bị một thứ gì đó nghẹn lại, làm cho Tần Mặc dứt khoát nhắm chặt mắt.

COCO cảm giác rõ ràng nhất

Trên người đội trưởng toát ra khí lạnh càng ngày càng nhiều

Hơn nữa..... Hắn đâu phải là người có địa vị cao lớn gì trong đế mình chiến đội?

Nói cách khác, hôm nay đội trưởng như thế nào lại đồng ý cho chính mình ngồi cạnh đội trưởng.

Mà không phải cùng hắc đào Z ở bên nhau?

COCO lên nhìn trộm đánh giá một chút về mặt của đội trưởng

Chính là bộ dạng này.

Rõ ràng là chiến phục giống nhau.

Mặc ở trên người hắn, muội muội sẽ liền nói “Thật là đáng yêu, muốn ôm về nhà nuôi quá đi mất”!!”

Mặc ở trên người đội trưởng, giống như là giai cấp quý tộc, khí chất quá nặng

Hắn giống như cùng hắc đào Z đổi chỗ

Dù sao hắc đào Z tên kia cũng không quá sợ đội trưởng.

Nhưng vào thời điểm hắn suy nghĩ, thời cơ tốt nhất đã qua đi.

Xe di chuyển

Phó Cửu cùng Tiết Dao Dao ngồi ở cùng nhau.

“Trên mặt bị thương, sao lại thế này?”

Phó Cửu nhìn thoáng qua di động, ánh mắt âm trầm.

Tiết Dao Dao biết là thiếu niên quan tâm cô, cười lắc lắc đầu.

Từ sau khi đã trải qua sự kiện trên internet, Tiết Dao Dao liền hiểu rõ, bởi vì hắc đào Z phản xạ quá nhanh, cho nên áp lực ở trên người thiếu niên không giống áp lực của người bình thường, cũng không phải dễ dàng.

Chuyện của cô, cô không muốn lại làm phiền đối phương.

Cũng không phải do cô khách sáo

Mà là cô muốn tự mình sẽ xử lý tốt mọi chuyện khi có vấn đề gì xảy ra

Như vậy, cô mới có thể giúp được Cửu điện hạ

Thông minh như Phó Cửu sao lại có thể không hiểu suy nghĩ của một nha đầu ngốc: “Nói đi.”

Nâng tay lên tới, khóe miệng cười nhạt lại chọc chọc vào má cô, tiếng nói dễ nghe: “Khi nào muốn nói thì nói vậy!!”

Trên thực tế hai người nói chuyện với nhau âm thanh cũng không lớn, thậm chí là rất nhỏ.

Nhưng qua lỗ tai Tần mặc, thanh âm kia lại như là bị phóng đại nhiều lần, thậm chí còn mang theo tiếng vọng.

Ngồi ở bên cạnh, COCO còn suy nghĩ nên mở miệng như thế nào để đề nghị đổi chỗ ngồi, liền thấy đội trưởng đôi mắt đã mở, cặp mắt kia nhìn theo hướng thiếu niên, lạnh lùng tàn nhẫn không có một chút dịu dàng ôn nhu.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 431: Tần mặc ghen?

Editor: Dung Ân

COCO cả người cứng đờ.

Hắn vẫn là nên quên việc muốn đổi chỗ ngồi a

Ánh mắt đội trưởng như vậy, y như là hận không thể đem hắc đào Z giết chết.

Người nào đó rút cuộc như thế nào lại chọc tới đội trưởng?

COCO một bên nỗ lực kìm chế sợ hãi, một bên lại quay sang nhìn.

Cuối cùng cũng không dám ngủ một chút, hàm răng cắn con lỗ tai thỏ.

Có cảm giác đội trưởng sắp nổi giận, như thế nào bây giờ?

Trên thực tế, Tần Mặc cũng không có làm cái gì.

Tại sao với mới vừa nhận thấy thiếu niên quan tâm người khác.

Cảm xúc Tần mặc hiện tại cùng trước đó hoàn toàn là khác nhau.

Thậm chí nó như là giận dữ xúc động.

Nếu tôi đối với cậu không phải đặc biệt.

Vậy cậu ở trước mặt tôi, cũng không phải đặc biệt đi. ....

Nhưng vào thời điểm này, anh liền sẽ nhớ tới bộ dáng của thiếu niên vì anh ở Đông Kinh.

Lúc ấy hắn che chở anh, toát ra sự lạnh lùng tàn nhẫn, làm người ta sợ hãi

Chỉ là, vì cái gì anh lại không phải là người duy nhất được như thế

Tần mặc hoàn toàn không có ý thức được tại sao chính anh lại lâm vào hoàn cảnh này

Hoàn cảnh này, làm anh cảm giác luôn có một số điều trên thế giới này mà người như anh cũng không thể đoán trước được

Mặc dù là nhắm mắt lại, Tần mặc trước mắt dường như còn cảm thấy bộ dáng thiếu niên xoa nức nhân kia.

Hình ảnh như vậy, xác thực thật chói mắt.

Phó Cửu cũng đang xem đại thần, trên thực tế từ ngày hôm qua xấu hổ như vậy, cô vẫn luôn muốn tìm một cơ hội nói chuyện cùng đại thần.

Nhưng vừa lên xe, đại thần cũng đã ngồi xong, COCO thì ngồi ở bên cạnh.

Phó Cửu lúc ấy dừng một chút, thông minh ý thức được, hiện tại cũng không phải thời điểm tốt để nói chuyện.

Chờ tới khách sạn rồi nói sau. ....

Trải qua hơn ba giờ trên xe, rốt cuộc cũng tới lâm thành.

Làm một khu vực cả nước đại tái báo danh.

Ở chỗ này có thể thấy rất nhiều chiến đội danh tiếng.

Phóng viên truyền thông đã sớm đến và đang ở bên trong.

Trường hợp diện cạnh đại tái cùng với COS diễn viên đứng ở bên ngoài, khiến cho người cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Tiết Dao Dao cùng Phong Thượng đều là lần đầu tiên tới địa phương này, trừ bỏ ngạc nhiên, đầu ngón tay đều có chút tê dại.

Đây là cả nước đại tái sao?

Nguyên lai, đây là lúc cả nước đại tái.

Trò chơi từ trước đến nay đều là internet phối âm cùng diễn viên

Thời điểm tiếng nói dễ nghe trầm thấp truyền đến, làm cho Tiết Dao Dao cùng phong thượng cảm thấy cả người đều đặt trong « anh hùng » cảnh tượng bên trong, phi thường mộng ảo.

“Kia, thanh âm kia là. ....” Phong thượng nói lắp, hắn chơi nhân vật trò chơi này, ra là đều do người kia lồng tiếng

Phong đặt ở bên cạnh cười khê: “Đừng làm trò cười, vị kia là vị đại thần phối âm viên cấp bậc cao, fan rất nhiều, thừa dịp bọn họ đều ở đó, các người chạy nhanh đi vào trong, bằng không bị người ta biết có Tần thiếu tới, anh không đảm là chúng ta an toàn đâu. “

Không thể xem nhẹ sức hút của Đại thần

g thượng bất đồng.

Để mình chiến đội mặt khác các thành viên ai cũng đã không ít hơn một lần tới nơi này.

Chính là mỗi một lần đều mang theo chút tiếc nuối.

Như lâm phong cùng vân hồ.

Điện cạnh đúng là nơi so tài thực lực

Hiện tại còn đánh không lại bọn họ, không biết sang năm sẽ là tình huống như thế nào.

Hơn nữa để mình chiến đội mỗi người đều trong lòng biết rõ ràng, đội trưởng không có khả năng nhưng vẫn luôn duy trì chiến đội, hẳn dù sao cũng là ông chủ Tần thị

Năm nay, không thể nghi ngờ đây là cơ hội cuối cùng của bọn họ.

Bọn họ tuyệt đối không thể nhận lấy thất bại mà kết thúc được!!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 432: Trào phúng

Editor: Dương Dương

Bên trong đại sảnh thiết kế, trang trí như lễ đường, là các chiến đội lần lượt tới dự thi.

Cho nên nói, người bên trong và người bên ngoài không thể so sánh được với nhau.

Thời điểm các đội viên chiến đội Đế Minh đi tới, một ít người không tự chủ được quay đầu lại nhìn.

Nhưng mà, bọn họ cũng không phải đang nhìn Đế Minh.

Mà là đang nhìn Tần Mạc.

Đế Minh cũng không yếu, nhưng đối với chiến đội Đế Minh mà nói.

Đội trưởng Tần Mạc là người đã từng áp chế Trương Nam, mới là người đáng được nhìn đến đầu tiên.

Tuyển thủ có giá trị điện cạnh nhất, danh hiệu này cơ hồ là mỗi người đều hy vọng có được.

Nhưng chiến đội Đế Minh rõ ràng không phải chiến đội đạt giải quán quân cả nước.

Nhưng danh hiệu tuyển thủ có giá trị điện cạnh nhất lại thuộc về Tần Mạc.

Trên thực tế ngay cả Phong Dật đều cảm thấy chấn động.

Năm đó thời điểm tuyên bố tin tức này, hẳn thậm chí lộ ra biểu tình không thể tưởng tượng được.

Một tuyển thủ rốt cuộc là có bao nhiêu lợi hại mới có thể đạt được giải nhất tuyển thủ có giá trị.

Chỉ cần xem số người giết được sao?

Không.

Không chỉ là như vậy.

Tuyển thủ có giá trị nhất, trừ bỏ kỹ thuật vượt qua thử thách ở ngoài, còn phải có năng lực chỉ huy chiến đội xuất sắc.

Rất nhiều người nói, có thể đem toàn bộ chiến đội có năng lực đề cao lên một cấp bậc.

Điểm này, chỉ có Tần Mạc có thể làm được.

Cho nên thời điểm hắn vừa tiến đến.

Rất nhiều người đều đánh giá, khe khẽ nói nhỏ.

“Thấy không? Đó chính là Tần Mạc, đạt được MVP nhiều nhất.”

“Đó là trước kia đi, hiện tại cũng không nhất định, năm trước Đế Minh tuy có phá vây được nhưng cũng chưa thắng.”

“Xác thật là như vậy, hơn nữa từ sau lần đó, Tần Mạc rất ít tuyên truyền, gần đây nhất cũng chỉ nghe nói qua hắc đánh dã du. Có thể hay không là thực lực đã giảm xuống? Không dám ra lộ mặt?”

“Cũng có khả năng là tay hắc bị thương còn chưa có khỏi, bất quá mặc kệ thế nào, năm nay MVP hắc muốn lấy không có dễ dàng như vậy, đừng quên ở mỗi một khu vực lại có một người mạnh. ....”

Vừa vào trường đấu liền nghĩ thấy nồng đậm mùi thuốc súng.

Đây là trừ bỏ trường đấu điện cạnh ở ngoài, khi khác trong lúc thi đấu cũng sẽ gặp được tình huống như thế.

Theo Đế Minh chiến đội ngồi xuống, không khí hiện trường dường như lại nóng lên.

Ngay cả người giải thích đang nói khi nhìn đến Tần Mạc, cũng dừng lại một chút.

Rất nhanh, hắc liền hồi phục tinh thần, tiếng nói trầm thấp vang lên: “Tôi hiện tại còn chưa có nhận được danh sách xác nhận báo danh chiến đội từ đội trưởng các đội, mời đại diện các đội tới đây điền danh sách, đã xác nhận báo danh chiến đội, đề nghị những người khác ngồi tại chỗ yên lặng.”

Trường hợp như vậy, trật tự rất quan trọng.

Điền danh sách có mười mấy đội trưởng, mỗi một đội trưởng đều bị khí thế cứng rắn của Tần Mạc áp xuống một chút.

Người giải thích nhìn danh sách báo danh trong tay, điều chỉnh lại microphone: “Phía dưới khu vực quán quân năm trước, cũng chính là tứ cường cả nước, chiến đội Vân Trung tới nói một chút quy định thi đấu, xin mời vỗ tay hoan nghênh.”

Hình thức chính là như vậy.

Phó Cửu ngồi ở dưới, có cảm giác như đang ở trường học thầy giáo ở trên nói chuyện, bọn học sinh ở dưới ngồi nghe.

Trong lòng còn đang suy nghĩ, lát sau nói như thế nào cùng đại thần.

Chỉ là không nghĩ tới khuỷu tay chống ở bên ngoài thế nhưng sẽ bị người đụng phải một chút.

Hơn nữa một chút kia, xem xét lực độ tuyệt đối là có ý.

Phó Cửu đảo mắt nhìn qua, chỉ thấy đi tới chính là một cái chiến đội.

Người đi đầu chiến đội đó, cô trước đây cũng đã gặp qua, thời điểm cô lần đầu tiên mua con chuột gập chính là người đi cùng Phó Hi Minh.

Người nọ cong môi, thế nhưng liền ngừng ở nơi đó, tiếng nói thực trầm: “Thật không nghĩ tới cậu chính là Hắc Đào Z, phế vật nghịch tập?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 433: Đế tứ trăm ba mươi lăm khinh thường đế minh

Beta:NM Thur

Phó Cửu không để ý đến hắc, ngược lại thực đậm mặt.

Đại khái chính là thái độ này, mới có thể làm các đội viên đối phương bên kia cười lạnh một tiếng

Người nọ vẫn cứ là bộ dáng lười biếng, nói xong câu đó liền hướng tới phía trước tiếp tục đi.

Một người cuối cùng là của chiến đội Vân Trung, không phải người khác.

Phó Hi Minh cùng các đội viên của chiến đội Vân Trung quan hệ không tồi.

Lúc hắc đi ngang qua Phó Cửu, ánh mắt đều mang theo cao ngạo, phảng phất là đang nói, mày vào Đế Minh thì thế nào, quán quân thi đấu của khu vực cũng không phải Đế Minh, mà là Vân Trung ở Lâm Thành

Phó Hi Minh sở dĩ xuất hiện là vì muốn nói cho cái đồ nhà quê này là đừng tưởng rằng chính mình có chút tài năng, đem cổ phần của cậu hấn đoạt đi, liền thật sự cho rằng chính mình cùng trước kia không giống nhau.

Lúc này cũng không giống trước kia, sở dĩ thua bởi đồ nhà quê này, hoàn toàn là bởi vì đồng đội của hấn không đủ mạnh.

Hiện tại dĩ nhiên bất đồng.

Vân Trung ở Lâm Thanh, mạnh trong top 4 cả nước.

Mặc dù là có Tần thiếu ở Đê Minh, đều chưa chắc có thể chống cự được.

Hơn nữa tay của Tần thiếu còn bị thương.

Hơn nữa trong khoảng thời gian bí mật tập huấn này.

Bọn họ đã nhắm vào phương pháp chiến đấu của Hắc Đào Z, nghiên cứu ra một bộ sửa trị phương án.

Hắc đào Z có lợi hại, cũng bất quá chỉ là giết người lợi hại.

Một khi đoàn đội thi đấu, ba người là có thể bao vây tiêu diệt hấn.

Đây là ý tưởng của Phó Hi Minh.

Mà biểu tình trên mặt đội trưởng của chiến đội Vân Trung- Lăng Khiếu vẫn có chút nghiền ngẫm.

Thật không giống với thiếu trước đây từng có ý đồ với hấn, thật sự cùng trước kia không quá giống nhau.

Tên con nam trước kia, chính là sau khi nhìn thấy hấn, dù động hay không động thì mặt cũng đều sẽ đỏ lên.

Thực rõ ràng là có thể nhìn ra tới.

Nhà họ Lăng và nhà họ Phó là đối tác làm ăn với nhau hấn khi đó còn nghĩ muốn chơi đối phương.

Khi đó hấn còn muốn chơi đối phương. Không nghĩ tới người nọ cũng đứng lên nói, chỉ cần hấn làm gì với đối phương, phé vật kia sẽ làm cái đó.

Nhưng mà mới chơi được một hai ngày.

Hấn lại không thích nam, cũng sẽ không chạm vào tên kia.

Chính là đơn thuần hưởng thụ cái loại ánh mắt này.

Thời gian dài, cũng sẽ cảm thấy ghê tởm.

Tự nhiên mà vậy cũng là khinh thường Phó Cửu.

Nhưng từ lúc bắt đầu Lăng Khiếu đã cảm thấy hứng thú về Hắc Đào Z, thậm chí nghĩ tới biện pháp tìm được người này để hấn gia nhập vào Vân Trung.

Từ khi biết Phó Cửu chính là hắc đào Z.

Lăng Khiếu liền cảm thấy có ý tứ.

Xem ra món đồ chơi trước kia, chính là một lần nữa nhặt về tới lại chơi chơi.

Mang theo ý nghĩ như vậy, Lăng Khiếu cầm đầu tám thành viên chính thức của chiến đội Vân Trung tới đứng ở giữa lễ đường.

Đó là khu vực quán quân mới có vinh hạnh đứng.

Vóc dáng của thành viên chiến đội Vân Trung cũng không xem là lùn, dù sao cũng là thuần túy lấy lợi nhuận vì mục đích của chiến đội, đương nhiên ở chọn lựa người tương đối chú trọng phương diện này.

Cho nên khi bọn hấn đứng ở nơi đó, xác thật cũng ra tới một trận hiệu quả không nhỏ.

“Xem ra năm nay khí thế của Vân Trung rất mạnh a.”

“Ai nói không phải đâu, năm trước người là không biết, chúng ta cơ hồ bị bọn họ ngược đánh.”

“Trận thi đấu này Vân Trung với Đê Minh hòa nhau, Tần mặc vừa vẫn không ở đó.”

“Phòng chừng ở đó cũng vô dụng, trên tay có thương tích, không thắng được Lăng Khiếu. ....”

Thời điểm tiếng nói khe khẽ vang lên, người của chiến đội Vân Trung bắt đầu một người tiếp một người phát biểu quy tắc, vì một màn này, toàn bộ camera đều quay chiến đội Vân Trung.

Người của chiến đội Vân Trung tổng làm người ta cảm thấy là đang đứng ở vị trí cao.

Trên thực tế bọn họ cũng xác thật cảm thấy chính mình có vị trí cao.

Trong ánh mắt bọn họ bốn chiến đội mạnh hay thi đấu khu vực gì đó đều không quan trọng, cho dù thanh danh có bao nhiêu vang dội, cũng chỉ là một tiểu chiến đội không chen vào được thi đấu cả nước.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 434: Khiêu khích Đế Minh

Editor: Dương Dương

Một người khi đứng ở địa vị cao liền sẽ kiêu ngạo.

Chiến đội Vân Trung chính là một ví dụ điển hình.

Sau khi kết thúc báo danh.

Ban tổ chức sẽ cho người cầm danh sách lên tầng cao nhất.

Các đại chiến đội liền sẽ trở lại khách sạn nghỉ ngơi, chuẩn bị trạng thái tốt nhất cho cuộc thi đấu ngày mai.

Chỉ là, người của chiến đội Đế Minh vừa đứng lên, vừa vận đổi mặt với chiến đội Vân Trung từ sân khấu trở về.

Thật đúng là oan gia ngõ hẹp.

Không khí hội trường cũng thay đổi.

Những người của chiến đội khác nhìn một màn này, ánh mắt khác nhau.

Âm thanh xung quanh lập tức liền an tĩnh xuống.

Mỗi người tựa hồ đều đang nhìn Lăng Khiếu cùng sườn mặt Tần Mặc.

Tầm mắt đặt trên người hai đội trưởng, đánh giá qua lại, như là đang đánh giá ai lợi hại hơn một ít.

Hai chiến đội ai cũng không có ý tứ thoái nhượng.

Bất đồng chính là, bên này trên mặt đội viên Vân Trung mang theo sự đắc ý rất rõ ràng.

Những người còn lại của chiến đội Đế Minh lại rất bình thường không có gì khác biệt.

Phóng viên nhìn hình ảnh qua camera, không khỏi lẩm bẩm: “Thật là đẹp trai.”

Xác thật là rất đẹp trai.

Trước mặt kỹ thuật của chiến đội Đế Minh có hay không so với chiến đội Vân Trung lợi hại.

Chỉ cần xem xét từ diện mạo, chiến đội Đế Minh bên này quả thực là nơi tập trung các mỹ nam.

Tần Mặc cùng Phó Cửu không cần phải nói, hai người lấy ra so sánh đều có thể sánh ngang với siêu sao thần tượng, cả người quý khí, người thường căn bản theo không kịp.

Lại xem Lâm Phong cùng Vân Hồ, người trước số lần được khen đẹp so với một số chiến đội nữ sinh còn muốn nhiều hơn, người sau xuất thân từ quân khu đại viện, dáng người cao lớn, điềm tĩnh.

Ân Vô Dược ngâm thuốc lá, mũi cao thẳng, vẻ mặt trung niên đại thúc soái khí.

COCO trên tay ôm con thỏ nhung, đứng ở bên cạnh Phong Thượng đều có khí chất giống nhau, tuổi trẻ xinh đẹp có thể làm một lượng lớn fan các dì thét chói tai.

Những người này toàn bộ đều mặc chiến phục, dẫn đầu từ Tần Mặc, về vấn đề nhan sắc đã áp chế được chiến đội Vân Trung.

Hoặc chính là bởi vì điểm này.

Các đội viên chiến đội Vân Trung mới có thể nhìn chiến đội Đế Minh không vừa mắt.

Rõ ràng bọn họ mới là khu vực tái quán quân, dựa vào cái gì chiến đội Đế Minh lại thu hút được sự chú ý cao hơn so với bọn hắn?

Sự bất mãn này khi hai chiến đội gặp nhau lại càng thêm rõ ràng.

Đặc biệt là khi một người có diện mạo cao lớn đứng vào vai Lâm Phong, còn cười lạnh phun ra một câu: “Thủ hạ bại tướng.”

Năm đó trong một hồi thi đấu không có Tần Mặc ở đó.

Vân Hồ tạm làm đại đội trưởng, tiến hành đoàn đội tái chiến, bởi vì Lâm Phong thất bại làm cho bọn họ không vào được tứ cường cả nước.

Chuyện này vẫn luôn là chướng ngại trong lòng Lâm Phong.

Mà người đang nói chuyện lúc này chính là tuyển thủ năm đó đã giết chết Lâm Phong.

Lâm Phong bước chân xuống dưới.

Người nọ lại cùng đồng đội bên cạnh phá lên cười: “Tức giận? Trước đừng nóng giận, bây giờ còn chưa có thi đấu đâu, chờ tới ngày mai rồi, cậu sẽ càng tức.”

Tiếng cười này, mang theo ý tứ trào phúng rõ ràng.

Giống như hai chiến đội giờ đây đang đối đầu ngập tràn mùi thuốc súng, chắc chắn sẽ được đưa lên trang nhất.

Hơn nữa tình huống hiện tại, camera càng sẽ không rời đi.

Bởi vì toàn bộ đội viên chiến đội Đế Minh khi nghe đến tiếng cười phía sau liền dừng bước.

Tuyển thủ cao lớn của chiến đội Vân Trung còn ở đó cười nói với Lâm Phong: “Trở về luyện tập nữa đi, ngàn vạn lần đừng giống như lần trước, tôi còn chưa phát huy hết thực lực mà cậu đã chết, thắng nha quá cũng không thú vị.”

Lâm Phong không nói gì, hắn biết tính tình chính mình thô bạo, hắn sợ vừa nói xong hắn liền nhào lên cào chết đối phương.

Tuyển thủ kia thực hiện nhiên là hiểu biết tính cách của hắn, vừa định nói thêm cái gì.

Liền thấy thiếu niên tóc bạc phía sau sai chân dài tiến lên, khuôn mặt tuấn mỹ mà tà nịnh, con ngươi đen lạnh lẽo, khóe miệng mang theo cười. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 435: Nhìn tôi mà nói

Editor:Dung Ân

“Có những lời tôi còn muốn nói với cậu, kỹ thuật nên rèn luyện tốt một chút, không cần vừa mới bắt đầu đã bị tiêu diệt!.” Phó Cửu một tay đút vào túi quần, nói ra những lời tàn nhẫn này một cách tự nhiên

“Cậu nói ai sẽ bị tiêu diệt!?” Người nọ vươn tay nắm lấy cổ áo Phó Cửu

Thiếu niên tóc bạc lại nhanh hơn một bước, thân hình lệch về một bên, môi mỏng còn mang theo ý cười hình cung.

Người nọ bởi vì không có đề phòng, một cái liền vọt tới chỗ ngồi bên cạnh, như vậy tạo thành động tĩnh lớn không thể không nghe thấy.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều hướng tới hán mà nhìn.

Người nọ da mặt rất mỏng,lập tức liền cảm thấy chính mình bị bêu xấu, muốn phản kháng liền định vung tay giáo huấn thiếu niên.

Vào thời điểm xoay người,lại nhìn thấy được Tần mặc.

Rõ ràng là cao bằng nhau.-.

Đối phương cái gì cũng đều không làm, chỉ là như vậy nhìn hán.

Phảng phất liền có một loại ảo giác làm hán bất động.

“Vương Lão, đủ rồi.”

Lăng Khiếu tiếng nói ở bên tai vang lên.

Trong một chiến đội,khí thế của đội trưởng là nhất.

Hán đem ánh mắt chuyển qua đi, đặt trên người Tần Mặc:“Ngày mai chúng ta vào trò chơi lại đem bãi tìm trở về. “

Tuy nóng tính,nhưng thật ra hán cũng biết nghe lời,hướng tới Phó Cửu lạnh lùng hừ một tiếng,lúc sau đi vào trong đội ngũ.

Tạm thời chuyện này đã dừng ở đây.

Như vậy nhưng không biết cái tên Lăng Khiếu lại nghĩ gì, đột nhiên liền ngừng lại ở trước mặt Phó Cửu, thân hình hướng tới phía trước nghiêng một chút,khuôn mặt cơ hồ đều áp sát vào Phó Chính.

“Mới mấy ngày không gặp,cậu cùng với con người trước kia hoàn toàn khác nhau, như thế nào đây? Đây là kế hoạch cậu bày ra à?”

Tiếng nói kia thực trầm, người khác cũng không thể nghe tới,cơ hồ như đang thì thầm to nhỏ với nhau.

Chỉ là một động tác như vậy.

Người bên đế mình chiến đội đều không khỏi quay đầu lại, nhìn lại đây.

Tình huống là như thế nào?

Tiểu hắc đào cùng đội trưởng đối phương biết nhau?

Phó Cửu cố gắng nhớ ra nam nhân này,chẳng phải là người trước đây cô gặp khi đi mua con chuột hay sao?

Tên này nhắc lại làm gì?

“Không nói lời nào?” Lăng khiếu cười, thanh âm cũng đi theo lớn một chút: “Lúc trước thời điểm cậu thổ lộ với tôi,không phải là bộ dạng này a.”

Cái gì..... Thổ lộ?!

Trong nháy mắt,tất cả mọi người đều trợn mắt, không thể hình dung ra tâm trạng lúc này thế nào.

Lỡ tai bọn họ có phải hay không có vấn đề?

Thổ lộ!?!?

Cái loại này là nữ với nam,hoặc là nam đối nữ mới có thể thổ lộ a!

Lâm Phong miệng đã mở rộng hết cỡ, cơ hồ có thể nhét vào một cái trứng gà.

Tiết Dao Dao lại có chút lo lắng, khoảng thời gian trước,Weibo có đăng một chút sự tình không tốt, chính là bởi vì thế nên Cửu điện hạ bị nghi ngờ có khả năng là cong, dư luận mới có thể thành ra như vậy.

Hiện tại lăng khiếu lại nói như vậy, nơi này lại chính là khu vực tái hiện trường,không ít đôi mắt ở đây đang chứng kiến.

Nếu sơ ý,Cửu điện hạ liền sẽ bị người khác hủy hoại

Camera cũng đang quay kĩ bên này, liền chờ xem Phó Cửu sẽ trả lời như thế nào.

Thành thật mà nói,Hắc đào Z là người quá ít lộ diện mức, trừ bỏ thời điểm ở lần trước đi đánh game với Tần thần, còn lại thời gian đều là trong trò chơi

mới có thể nhìn thấy cậu

Nổi tiếng ở khu C tân nhân vương,cậu có danh tiếng cũng khá cao.

Một ít lão chức nghiệp tuyển thủ thậm chí cũng không có đầu lại cậu.

Cho nên lúc Lăng Khiếu nói câu thô lộ kia,các phóng viên đôi mắt đều sáng rực,chắc chắn đây là tin hot nhất trong sự kiện lần này.

Mỗi người đều đang chờ thiếu niên phản ứng, hoặc là kinh hoàng thất thố, hoặc là cực lực phủ nhận, mặc kệ là thế nào,cũng sẽ tuyệt đối sẽ trở thành một cái tin hot!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 436: Ngoài tôi ra còn có ai nữa

Editor:Dung Ân

Ai biết, thiếu niên lại cười, không chút để ý: “Ồ trường học tôi bị quá nhiều người tỏ tình,không tám cũng mười, cho nên cho tôi hỏi một chút,cậu là vị nào?”

Cậu là vị nào?

Cậu là vị nào?!

Bên trong màn ảnh,Lăng Khiếu cười hung hăng một chút,.

Bên cạnh Phong Thượng nhìn, nhìn không được cười ra tiếng.

Vương Lỗi phía sau lưng Lăng khiếu, nháy mắt liền nổi giận: “Cậu nói hiện tại không quen biết đội trưởng chúng tôi?Cậu trước kia đối với đội trưởng chúng tôi như thế nào chẳng lẽ đã quên?”

Phó Cửu ánh mắt nhàn nhạt hướng tới hần đảo qua, câu môi cười, nghe ngữ khí tựa hồ xin lỗi, chỉ là nói ra nói lại khác hẳn: “Xin lỗi, đối với người lớn lên không có tương mạo xuất chúng, tôi đều sẽ không có ấn tượng.”

“Cậu,cậu,...!” Vương lỗi không nghĩ tới người này sẽ còn vô sỉ như vậy! Còn tại đây giả vờ mất trí nhớ, phủ nhận là mình quen biết.

Phó Cửu không cảm thấy chính mình vô sỉ, trước kia cô đối với mọi người đều như vậy, chẳng lẽ muốn cô nhớ hết cả lũ?

Còn chưa đủ lãng phí tế bào não sao.

Bất quá..... Vì cái gì cô lại được nhiều người tỏ lộ như vậy.

Cái này lãng khiếu có thể cũng ở trong số đó.

Nếu không phải hôm nay đối phương nhắc tới,cô thật sự là đã quên.

Lại hoặc là nói tiềm thức cũng không tưởng nhớ lại được

Cũng không biết đối phương rốt cuộc làm chuyện gì,mỗi lần muốn quên đi, đáy lòng lại ần ần cảm giác hơi phát đau.

Nhưng Z dù sao cũng là Z, nếu người tới không có ý tốt, vậy cũng đừng hy vọng cô có thể làm đối phương toàn thân trở ra.

Lăng khiếu sắc mặt lúc sau, lại lần nữa nở nụ cười, hai tròng mắt dè dặt: “Được, không quen biết tôi? A,Vậy chúng tôi nhìn xem lúc sau cậu biểu hiện như thế nào, một nam sinh công gia làm thẳng.”

Nói xong một câu này, lãng khiếu liền tính toán một chút.

Nhưng mà đúng lúc này, Tần Mặc lại đã mở miệng, tuần mỹ sùnn mặt nhìn không ra bất luận cảm xúc gì, chỉ là một mảnh thanh lãnh tự phụ: “Nếu hần thật là công,cậu cảm thấy có tôi ở đây, tại sao hần còn bình tĩnh như thế?”

Tức khắc chi gian, lãng khiếu mặt lại là cứng đờ.

Bởi vì thật sự là Tần Mạc các phương diện đều phải so lắng khiêu tốt hơn nhiều, căn bản không phải cùng cấp bậc.

Giống như Tần Mạc nói như vậy, trước mắt nam công, hai người kia đứng ở trước mặt, khẳng định sẽ chọn Tần Mạc.

Tần Mạc ngoại hình thể này, thật là có thể nam nữ đều yêu.

Cho nên lắng khiêu hiện tại loại hành vi này xác thật có điểm xấu hổ.

Mạc - Cửu chính là CP quan xứng.

Có ai sẽ vứt bỏ Tần Thần như vậy đi lựa chọn một cái khác.

Bất quá nghe ý tứ Tần Thần, giống như Hắc Đào Z đối với hắn cũng chưa có ý tứ gì, huống chi là đối với người khác.

Kia nói cách khác, Hắc Đào Z cũng không phải công?

Phía trước trên mạng tin tức đều là bôi xấu hắn, là như thế này sao?

Không thể không nói, câu nói của Tần Mạc rất có lực độ, không chỉ đánh xéo lắng khiêu, còn giải bỏ những điều không hay về Hắc Đào Z

Mặt khác chiến đội người lại nhìn về phía thiếu niên, cũng không có dám tìm tòi nghiên cứu, phóng viên bên kia đương nhiên càng không dám viết lung tung.

Nhưng thật ra lắng khiêu bên kia cười lạnh một tiếng, mang theo vân trung chiến đội rời đi khỏi hội trường, trước khi đi, hắn lại nhìn Phó Cửu liếc mắt một cái.

Ánh mắt như thế, mọi người đều biết, thiếu niên xác thật hướng người thông báo qua, đây cũng là vì cái gì Tần Mạc sẽ nghiêng mắt tới nhìn về phía thiếu niên hỏi nguyên nhân.

“Còn có mấy người?” Tần Mạc tiếng nói thực đậm.

Thế cho nên ngay từ đầu Phó Cửu còn không biết đại thần là đang hỏi chính mình, chờ phản ứng lại đây lúc sau mới nói: “Cái gì?”

“Cậu nói vì có quá nhiều người thô lỗ, tôi hỏi ngoài tôi ra còn có ai nữa?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 437: Khiến cậu thừa nhận

Editor: Bích Hóa

Sau lưng Phó Cửu chợt lạnh, thật sự cô không có dự đoán được đại thần sẽ hỏi tới loại vấn đề này.

Nhưng mà không phải mỗi khi đại thần hỏi loại vấn đề này đều phân biệt trường hợp sao?

Tuy rằng người của chiến đội Vân Trung và phóng viên đều đã đi rồi, lúc này xung quanh chỉ còn người của chiến đội Đế Minh.

Nhưng... Cái này làm cô không biết nói như thế nào. Hề có chút sắc đẹp, dường như cô đều coi trọng, trong trí nhớ là vậy...

“Hả?”

Hiển nhiên Tần Mạc cũng không tính toán để Phó Cửu tránh được vấn đề này. Anh hơi nhíu mày.

Phó Cửu sờ sờ mũi, mơ hồ nói một câu: “Cũng không có mấy cái.”

“Không có mấy cái là mấy cái?” “Ánh mắt Tần Mạc đảo qua.

Phó Cửu không nói lời nào.

Lâm Phong thích nhất là loại náo nhiệt này, bắt đầu dồn ép hỏi: “Cậu mới vừa nói không có mười cũng có tám, chẳng lẽ là chín?”

Phó Cửu vẫn không nói gì.

Lâm Phong cười ha ha: “Không thể nào, còn nhiều hơn sao? Mười mấy?”

Phó Cửu nhìn anh ta một cái, ý tứ là nói anh nhanh câm miệng lại.

Lâm Phong khiếp sợ: “Đừng nói cho tôi là hai mươi mấy người?”

Theo số lượng mỗi một lần gia tăng, sườn mặt Tần Mặc liền lạnh theo mấy phần.

Cuối cùng Phó Cửu thấy không có cách nào xong việc, dứt khoát thừa nhận: “Ai không có thời tuổi trẻ, không phải anh cũng từng thổ lộ với người khác sao?”

Câu hỏi dành cho Lâm Phong.

Lúc này sống lưng Lâm Phong dựng thẳng, tay vỗ vỗ ngực mình: “Đó có thể giống nhau à? Người được anh trai đây thổ lộ đều là phụ nữ. Còn cậu thì sao, sao lại coi trọng Lăng Khiếu?”

“Sao tôi biết được.” Đây là phản ứng chân thật của Phó Cửu, đúng thật là cô không biết vì có gì mà Phó Cửu trước kia lại coi trọng Lăng Khiếu.

Lâm Phong cười chỉ vào thiếu niên: “Thẹn thùng, này tuyệt đối là thẹn thùng.”

Phó Cửu: “...” Tôi thẹn thùng cái em gái anh, anh không thấy sắc mặt đại thần đang dần đen đi hay sao! Có thể chuyển đề tài không!

Thật rõ ràng là Lâm Phong không ý thức được điều này, ngón tay vuốt cằm: “Cậu nói xem, với cái dạng này của cậu, thời điểm thi đấu vào ngày mai có phải sẽ thủ hạ lưu tình gì đó?”

“Yên tâm, tôi sẽ giết chết anh ta.” Phó Cửu vì không muốn đại thần lại tiếp tục phát ra hàn khí, đến cả lời nói tàn nhẫn cũng thả ra ngoài.

Nào biết Lâm Phong bày ra tư thế từng trải, lắc đầu thờ dài một hơi: “Cậu đây là vì yêu sinh hận, anh hiểu, anh hiểu mà.”

Phó Cửu: “...”

Người nào đó tới lời anh ta đi có được không?!

Cứ như vậy, dọc theo đường đi, đề tài nói chuyện cũng không ở trên người Phó Cửu nữa.

Người trong chiến đội Đế Minh cũng đều không phải người thường.

Phát sinh loại sự tình này, thứ bọn họ để ý không phải là vì sao Phó Cửu sẽ tỏ tình với nam sinh kia.

Mà là chuyện khác.

“Tiểu Hắc Đào. “

“Hả? “

“Chúng tôi đều vẫn luôn muốn hỏi cậu, cậu đã tỏ tình với người khác rồi, sao còn có lá gan tỏ tình với đội trưởng nữa chứ?”

Phó Cửu theo bản năng nhìn thoáng qua bóng dáng cao lớn đi phía trước kia.

Ngày hôm qua ở nhà họ Phó mới xuất hiện tình huống xấu hổ như vậy

Hiện tại lại tới...

Phó Cửu cảm thấy chuyện này cần giải thích: “Đây là hiểu lầm.”

“Hiểu lầm? “

Lâm Phong nhướn mày: “Ý cậu là muốn nói cậu chưa bao giờ thổ lộ với đội trưởng ư?”

Phó Cửu lại liếc mắt nhìn người phía trước một cái: “Đã từng thổ lộ, nhưng chỉ là do thương thức, thương thức đó có hiểu không?”

Lâm Phong hiểu rõ “À” một tiếng.

Những người khác cũng lộ ra biểu tình “Thì ra là thế”.

Chỉ có người trong chuyện đang đi tuốt phía trước bỗng nhiên dừng bước chân lại, nghiêng người đi tới, gương mặt tuấn mỹ nhìn thiếu niên, ánh mắt thâm thúy: “Là dạng thương thức nào khiến cậu muốn ngủ cùng tôi, hả?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 438: Tàn Thân khó chịu

Editor: Dương Dương

Ngay lập tức.

Động tác toàn bộ thành viên Đế Minh đều dừng lại!

Không chỉ là tuyển thủ Lâm Phong như vậy, ngay cả Ân Vô Dược đang ngâm thuốc lá đều ngốc.

Ngủ?

Ngủ!

Ánh mắt mọi người tại một giây đồng hồ đều không khỏi nhìn về phía đương sự một cái.

Phó Cửu bị đại thần hỏi lại, liền sặc ho khụ lên.

Đại thần vẫn thông thả như cũ bỏ xuống một đao: “Bao gồm cả việc muốn bao dưỡng tôi, cởi quần áo của tôi, xem cơ bụng tôi, tất cả đều muốn thưởng thức?”

Nghe vậy, toàn bộ ánh mắt đều nhìn chăm chú vào Phó Cửu!

Đại thúc Ân Vô Dược một bộ dáng “Tiểu đội trưởng hóa ra cậu là người trọng dục như vậy, thật là nhìn bên ngoài không ra”

Các thành viên khác tầm mắt càng sâu thẳm.

Nhìn ánh mắt của cô giống như là đang xem cái gì ***** cuồng?

Nhưng mà đại thần, người ném quả bom to xuống như vậy lại như cũ, dáng người cao lớn tiếp tục đi về phía trước.

Trên thực tế đây cũng không giống tác phong ngày thường của Tàn Mạc.

Chỉ là..... nói trước toàn bộ hai mươi mấy người.

Tàn Mạc hai tròng mắt mị mị, tác phong như vậy lại mặc kệ một chút, về sau không chừng lại sẽ nhảy ra một người đến phân tán lực chú ý của người nào đó.

Hắn nguyên bản còn tưởng rằng, thiếu niên chỉ ở trước mặt hắn mới làm những cái đó, nói những lời đó.

Hiện tại nhớ lại, người nào đó rốt cuộc nói điều đó với bao nhiêu người.

Trước kia hắn cũng không để ý Phó Cửu là bộ dáng gì.

Mặc dù là thời điểm ở nhà ăn, đối phương nói thích hắn, muốn bao dưỡng hắn, một bộ dáng khi có tiền ăn no căng bụng cũng không có quan hệ gì cùng hắn.

Nhưng hiện tại thì khác.

Tàn Mạc chỉ cần tưởng tượng đến trong tình huống hắn không biết, thiếu niên cũng làm loại sự việc như vậy đối với người khác liền khiến cho hắn cảm thấy thực khó chịu.

Hắn cũng không phải đặc biệt, là ý tứ này sao?

Phó Cửu không biết Tàn Mạc nghĩ như thế nào, rốt cuộc lúc sau khi đại thần xoay người, cô liền có một loại cảm giác nhảy xuống sông Hoàng Hà cũng không tẩy hết.

Quả nhiên, Lâm Phong thò qua, vỗ vỗ vai cô, sau đó lắc đầu nói: “Thật là vất vả cho cậu, mấy ngày nay mỗi ngày đều đối mặt với đội trưởng, cậu hẳn là nhần thực vất vả đi? Tôi hiểu, tôi đều hiểu, tôi đối với những em gái tôi thích cũng như vậy, aizz, thích lại không dám thừa nhận, bất quá cậu so anh trai

đây thực dừng cảm, cậu còn biết được thổ lộ với đội trưởng, chính là có một chút, trước đây chúng ta cũng nói qua, đội trưởng hẳn thật ra không thích nam, cho nên Tiểu Hắc Đào cậu vẫn là sớm một chút từ bỏ đi, như vậy mới tốt, vì không để cho cậu thống khổ như vậy, buổi tối hôm nay cậu không cần ở cùng một phòng với đội trưởng, nam nhân kia phương diện nhân nãi xác thật là không tốt lắm, cậu nói nếu như cậu tưởng tượng không ra, lại làm ra chuyện gì đó với đội trưởng, đội trưởng đánh cậu một trận, ngày mai thi đấu làm sao bây giờ?”

Nói xong, Lâm Phong liền quay đầu hướng tới Tần Mặc hô một câu: “Đội trưởng, hôm nay Tiểu Hắc Đào ngủ cùng tôi.”

Tần Mặc khi nghe đến những lời này, bước chân dừng một chút, nhân nhạ nhà ra ba chữ: “Liên tuy cậu ta.”

Là hẳn ảo giác sao?

Vì cái gì Lâm Phong cảm thấy đội trưởng so vừa rồi càng không cao hứng.

Lại như có vẻ đang cùng người nào đó giận dỗi.

Lâm Phong lại lần nữa ngẩng đầu, hướng tới bóng dáng Tần Mặc, ừ, vẫn là rất tuấn tú thực đậm mực, hẳn là hẳn nghĩ nhiều.

Lâm Phong tùy tiện duỗi tay, đem cánh tay hướng tới đặt trên vai Phó Cửu: “Mau cảm ơn anh trai đi, nhân lâu đối con trai không tốt, anh đây là cứu vớt em với dục hòa bên trong, đội trưởng không phải như vậy nên ngủ ngon, em lại. .... Xuy xuy, như vậy sẽ khó chịu.”

Phó Cửu nghiêng mắt nhìn hẳn một cái, tiếng nói chậm rãi:” Anh nói không sai, nhân lâu đối với con trai không tốt, anh sẽ không sợ em nhìn không nổi, không ngủ được cùng anh Mặc, lui hảo cầu tiếp theo, đem anh ngủ cùng?”

Lâm Phong chợt yên lặng. ....

Một lát sau, lại nói: “Tiểu Hắc Đào, em nói rõ ràng cho anh, cái gì gọi là lui hảo cầu tiếp theo.”

“Anh Mặc như vậy, em mới muốn xem cơ bụng, anh như vậy. .... “Phó Cửu cười.” Có cơ bụng không?”

Mẹ nó, bạo kích, tuyệt đối bạo kích!

Ai cũng đều biết Lâm Phong thật sự là chỉ có xinh đẹp, không có tuấn tú.

Phó Cửu lắc đầu, tiếp tục nói: “Bất quá, em và anh ngủ cũng an toàn, không suy nghĩ đến nên sẽ không cần lo lắng về vấn đề nhân nhạ, cho nên vui vẻ một chút.”

Lâm Phong: .... Lý do như vậy, phải làm sao hẳn mới vui vẻ được, cái gì gọi là hẳn và cậu ta ngủ an toàn, hẳn lớn lên liền không có lực hấp dẫn như vậy!

Hắn cũng đã từng bị nam nhân theo đuổi cuồng nhiệt!

Chờ một chút, cái này tựa hồ cũng không có cái gì cảm thấy kiêu ngạo.

Mẹ nó, trả lời như thế nào mới có vẻ chính mình có đáng về, khí chất của con trai?

Thực hiển nhiên Phó Cửu sẽ không cho hẳn cơ hội phản kích, nói xong liền đi rồi.

Lâm Phong chỉ chỉ bóng dáng thiếu niên, lại hướng tới Vân Hồ nhìn qua.

Đáng tiếc, Vân Hồ lần này cũng không có để ý đến hẳn, ngược lại trực tiếp về từ bên người hẳn hướng phía trước mà đi.

“Ai, tình huống này là như thế nào?” Lâm Phong còn chưa từng bị đối xử như vậy.

Có người liền nói: “Anh Lâm, anh trước kia vẫn luôn cùng anh Vân ngủ, hôm nay đột nhiên nói ngủ cùng Tiểu Hắc Đào, này. .... Không tốt lắm đâu.”

Lâm Phong há miệng thở dốc, vốn dĩ định phản bác, nhưng suy nghĩ cẩn thận lại, bởi vì hẳn cùng Vân Hồ vốn dĩ là một đôi bạn học cùng trường, năm đó gia nhập Đế Minh, mới có hoạt động này, xác thật là ngủ chung, tức khắc liền á khẩu không nói lên lời.

Chính là lời nói đều đã nói ra.

Như thế nào rút trở về?

Phó Cửu bên này cũng đồng ý, rốt cuộc cô không xác định, dưới loại tình huống này, đại thần có thể hay không phát hiện bí mật của cô.

Có thể không ngủ cùng bên nhau, liền không ngủ cùng bên nhau.

Lấy tâm tình hiện tại của đại thần, nếu đã biết cô là con gái.

Khẳng định sẽ không quá vui.

Hơn nữa, người kia cũng biểu hiện thực rõ ràng, hẳn không thích bị lừa gạt.

Vì thế đến lúc phân phòng.

Lâm Phong cùng Phó Cửu phân ở cùng nhau.

Mà Vân Hồ cùng Tần Mạc tuy rằng vào cùng một thang máy, nhưng khi ở trước cửa, ánh mắt đậm đặc nhìn lẫn nhau.

Cuối cùng Vân Hồ nhú mi, thấp giọng nói một câu: “Tôi cho rằng cậu ấy chỉ là tùy tiện nói như vậy.” Không nghĩ tới người nọ thật sự liền bất hòa không cùng hẳn ngủ, điều này xác thật là nằm ngoài dự đoán của Vân Hồ.

Tần Mạc sườn mặt vẫn tuấn mỹ như lúc ban đầu, chỉ là cặp con ngươi kia lại lạnh đi rất nhiều.

“Đội trưởng?” “Vân Hồ nhìn Tần Mạc quay đầu liền đi, cũng không biết muốn đi làm cái gì.

Tần Mạc biểu tình thực đậm: “Cậu ngủ nơi này.”

Vân Hồ rất muốn hỏi vậy còn anh, bất quá cẩn thận nghĩ một chút, hẳn cùng đội trưởng hai người ngủ cùng một phòng, nghĩ như thế nào đều cảm giác..... Không biết nói như nào.

Vân Hồ rũ mắt nhìn chìa khóa phòng trong tay.

Hắn trước nay đều rất rõ ràng cảm giác của mình đối người kia là như thế nào.

Từ nhỏ đến lớn, trước nay đều không có chuyển biến gì nhiều.

Chỉ là, hẳn hiện tại có điểm nghi hoặc.

Hắn nghĩ muốn cùng Lâm Phong ở bên nhau, là bởi vì hắn vẫn luôn nghĩ như vậy.

Đội trưởng nghĩ muốn cùng Tiểu Hắc Đào ở cùng một phòng lại là bởi vì cái gì?

Vân Hồ nâng mắt nhìn lên, hướng tới cuối hành lang nhìn thoáng qua bóng dáng cao lớn.

Hắn là không phải là như hắn tưởng tượng, rốt cuộc đội trưởng là thắng.

Chính là đôi khi thắng thì có hữu dụng sao?

Vân Hồ lại nghĩ tới chính mình, không khỏi cười khổ lên thành tiếng, nếu hữu dụng, hẳn cũng sẽ không biến thành cái bộ dáng này.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 439: Người chùng nào thì cong

Beta: NM

Bóng đêm đánh úp lại quá nhanh, thế cho nên khi chưa kịp phản ứng, ngoài cửa sổ sương mù đã dày đặc.

Bên ngoài thực lạnh.

Trừ bỏ người đại diện Phong Dật tới Lâm Thành có xã giao ở ngoài.

Người còn lại Đế Minh đều ở tại khách sạn nghỉ ngơi, vì ngày mai phải thi đấu.

Phó Cửu vẫn luôn nghĩ đến việc tìm đại thần đem xấu hổ cõi bỏ, nào biết sau khi tới phòng, chỉ có mình Vân Hồ ở đó.

Vân Hồ mở cửa nhìn thấy Phó Cửu, cũng liền không thêm đề ý: “Tìm đội trưởng?”

“Ừ.” Phó Cửu không phủ nhận.

Vân Hồ xoa xoa tóc: “Anh ấy không ở chỗ này, một mình một phòng, đại khái chỉ có mình anh ấy biết là phòng nào.”

Vậy có chút khó tìm, một khách sạn lớn như vậy.

Phó Cửu rũ mắt nghĩ, thật ra cô có thể dùng máy tính xâm lấn hệ thống bảo an của khách sạn, bắt quá cô bên này vừa động, đại thần lại phát hiện điểm gì, liền lại muốn cô giải thích.

Tính toán qua lại, vẫn là ngày mai chờ đầu xong lại nói.

Phó Cửu nghĩ như vậy xong liền muốn đi.

Không dự đoán được cô mới vừa chuẩn bị bước đi, Vân Hồ bên kia liền mở miệng: “Cậu ngủ phòng này của tôi đi.”

Phó Cửu nghe vậy, nhũn mày, ánh mắt nhìn Vân Hồ, rõ ràng ý vị thâm trường hơn rất nhiều.

Vân Hồ nhưng thật ra rất hào phóng, cười một tiếng: “Tôi không muốn để tên kia ngoài tôi ra còn ngủ chung với người khác.”

Phó Cửu câu môi: “Tôi hiểu rồi, nhưng mà hần giống như không rõ được tâm tư của anh đối với hần.”

“Không rõ mới dễ dàng xuống tay.” Sau khi Vân Hồ nói xong, lại liếc mắt nhìn thiếu niên trước mặt một cái: “Cậu là khi nào bắt đầu cong?” Phó Cửu rất muốn nói, cô cũng không phải cong.

Nhưng Vân Hồ lại tiếp tục nói một câu: “Trước đây tôi có nhìn thấy tin tức về cậu.”

Câu này làm cho Phó Cửu chỉ có thể cười: “Anh có thể hiểu đó là thứ tôi yêu thích.”

“Yêu thích sao?” Sau khi Vân Hồ thu thập tốt mọi thứ, ánh mắt thâm thúy nhìn Phó Cửu: “Nếu là nói yêu thích, cũng nên xem đối phương là ai, có chút người vẫn là không cần tùy tiện nói cho người đó biết, bắt quá, tôi rất bội phục cậu, có thể ở trước mặt nhiều người như vậy, không sợ hãi ánh mắt chung quanh biểu hiện ra tình cảm của mình, mặc dù là đối phương cũng là một nam nhân. “

Phó Cửu:..... Khích lệ như vậy, cô thật sự không muốn tiếp thu

“Anh nói nam nhân kia là ai?” Cô phải về nhớ một chút, những người trước đây cô từng tỏ tình qua.

Vân Hồ nhũn mày: “Chính là Lăng Khiếu hôm nay vừa gặp, trước đây cậu giống như rất thích hần, cậu không nhớ sao?”

Phó Cửu cười khê: “Không nhớ rõ. “

Vân Hồ khốn đốn: “Vậy cũng tốt.”

Phó Cửu nhướn mày, xem bộ dáng Vân Hồ này, cô cùng Lăng Khiếu thật đúng là có gì đó không minh bạch?

“Hần bắt quá là trêu đùa cậu, người bên cạnh đều nhìn ra, cũng chỉ là muốn sai sử cậu đi mua cái này đi mua cái kia, dù sao cậu là người nhiều tiền “Vân Hồ nói tới đây, lại bỏ thêm một câu” Bắt quá, rất kỳ quái, cậu cùng trước kia không quá giống nhau..... “

Nói tới đây, Phó Cửu quyết định đình chỉ: “Tôi vào bệnh viện một lần, chỗ bị đánh là trên đầu,sau khi bệnh tình tốt lên, cả người liền thanh tỉnh, sự tình trước kia là do đầu óc tôi có vấn đề”

Vân Hồ gật gật đầu, một bộ dáng nhìn cậu liền biết là người tốt.

Phó Cửu:..... Thật là một chút đều không che dấu!

“Đúng rồi. “Vân Hồ dùng bước chân, thân ngọc cao dài: “Không cần nói cho tên kia, tôi không muốn cho hần biết tôi và cậu là đồng loại, thời cơ còn chưa tới, hần không giống với đội trưởng có tính cách cường ngạnh, có thể đối mặt với bất kỳ sự kiện đột phát gì xảy ra,Lam Phong thì khác, khẳng định sẽ bị dọa chạy. “

Phó Cửu đặc biệt muốn nói, tôi thật sự không phải đồng loại của anh, bắt quá chắc chắn Vân Hồ sẽ không tin,

Trải qua sự kiện liên tiếp ngày hôm nay.

Cô ở trong mắt các đội viên tuyệt đối được khẳng định là “Cong”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 440: Cảm giác của Tần Mạc

Beta:Sửu nhi

Bắt quá, cùng Vân Hồ nói xong, Phó Cửu càng thêm xác định một việc.

Đó là không thể ở dưới mí mắt đại thần tiến hành công kích internet được!!!

Cô hiện tại sở dĩ không có bị vạch trần, hoàn toàn là bởi vì phía đại thần cũng không có quá chú ý đến cô.

Ngay cả Vân Hồ, người không thích cùng người khác nói chuyện, trong mắt chỉ có Lâm Phong, cũng phát giác được cô cùng trước kia không giống nhau.

Đại thần bên kia chắc chắn cũng phát hiện được chút gì đó....

Phó Cửu ánh mắt nhìn xuống, quả nhiên không thể dùng thủ đoạn đi điều tra tin tức của đại thần.

Ngủ đi...

Phó Cửu cứ như vậy nói cho chính mình nghe.

Đại thần hẳn chỉ là tức giận cô thông báo cho đối thủ đi.

Chờ ngày mai xử xong cái tên Lăng Khiếu kia, liền có thể chứng minh chính mình trong sạch.

Ít nhất cô cũng có thể nói rằng cô không cong...

Cùng là phương Bắc, Lâm thành sương mù so với Giang thành cũng không ít.

Tần Mạc đứng trong phòng, giờ tay kéo cổ áo. Vươn tay cảm lấy rượu lại nhìn ngoài cửa sổ sát đất, dòng người đi lại tấp nập, lần đầu tiên phát hiện cửa sổ sát đất là như vậy.

Trông không làm người ta cảm thấy nhàm chán.

Nhàm chán?

Nếu là hẳn trước kia tuyệt đối không có cái cảm giác này.

Nhưng hiện tại chính là cảm thấy bên cạnh có chút tịch mịch, vắng vẻ.

. Đại khái là bên cạnh thiếu bóng dáng thiếu niên để giáo huấn đi.

Tần Mạc nghiêng đầu điểm một cây, ngón tay liền giờ lên, cũng không có chạm vào cái gì.

Bất luận là ai hiện tại nhìn tới bộ dạng của hắn, đều sẽ cảm thấy nam nhân này đầy khí phách.

Chỉ là hắn chăm chú nhìn ngoài cửa sổ, ngón tay bất động, có một loại cô đơn nói không nên lời.

Tần Mạc duỗi tay, ném thuốc lá đi.

Đi tới mép giường, lơ đãng đụng tới túi quần có một cái khẩu trang, ánh mắt ngưng lại.

Khẩu trang kia không thể nói bao nhiêu đặc biệt.

Thực bình thường, một màu đen, không có một cái hoa văn gì.

Chính là như vậy, vẫn làm con người của Tần Mạc ám áp một chút.

Tên kia cũng không phải hoàn toàn không có lương tâm.

Rõ ràng là một bộ dạng lười biếng, không thèm quan tâm ai, lại làm cho người ta thấy thực thoải mái. Còn có bộ dạng lúc buồn bực, đầu gục xuống, mấy chụm tóc màu bạc dựng lên, tên kia là chính mình cũng không phát hiện ra.

Tên kia....Thời điểm Tần Mạc phát hiện ra trong đầu chính mình không ngừng hiện ra khuôn mặt của thiếu niên, trái tim đột nhiên tê rần một chút, có chút cảm giác ảm đạm.

Đến khi điện thoại reo lên, hắn mới tỉnh lại. Trên màn hình hiện ra một dãy số quen thuộc. Tần Mạc đưa đến bên tai nghe:" Uy".

“Con trai.” Tâm tình của người bên kia quả thực rất tốt.” Ngày mai là ngày con thi đấu đúng không? Thế nào? Có muốn mẹ đây đi qua cổ vũ cho con không.”

Tần Mạc xoay người, nằm ở trên giường.” Không cần.”

Hai chữ đậm mặt, liền làm cho người gọi tới dừng lại, dựa theo tính cách con trai, lúc này khẳng định sẽ nói, Tần tiên sinh ở nơi nào kêu hấn quản mẹ cho tốt, không cần tùy tiện đến đây kéo phóng viên tới.

Nhưng hôm nay....liền an tĩnh nói một câu không cần?

Ảnh hậu ưu nhã dừng một chút, hướng tới người phía sau ra hiệu, sau đó tay nâng váy dài đi tới trước bàn hóa trang.” Con trai, con hôm nay làm sao mà thanh âm thấp như vậy?”

“Không có gì?” Tần Mạc nói xong ba chữ liền định cúp máy

.

Bên kia mỹ nhân sớm phát hiện, ngăn hấn lại.” Con như vậy khẳng định là ngủ không được, đúng không? Con bên kia như thế nào yên tĩnh như vậy? Người lúc trước nói làm gối ôm cho con ngủ đầu rồi?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 441: Đệ tứ trăm bốn mươi ba

Beta: Na già

Tần Mạc nghe vậy, ngón tay dừng lại một chút. Cuối cùng vẫn là không nói, chỉ thanh đạm nói ra một câu.” Người không ở.”

Liền cảm điện thoại tắt màn hình đi, nhắm mắt lại.

Hấn không có quá nhiều cảm xúc, nhưng bởi vì đối phương đã không đưa hấn trở thành người đặc biệt nên có chút....

Tưởng tượng đến việc này, trong lồng ngực như muốn vỡ ra, giọng nói cũng có chút chua xót.

Tần Mạc từ nhỏ đến lớn, chưa bao giờ gặp qua cái loại cảm giác này.

Đại khái là muốn thứ gì đều có được.

Có một số việc không phát triển theo ý của hấn nên mới ra sự việc như thế này.

Nghĩ như vậy, Tần Mạc cũng không biết làm cái gì, theo thói quen nhìn vào di động, liếc mắt nhìn vào WeChat.

Hấn nhớ tới trước kia khi không cho người thiếu niên chơi điện tử, biểu hiện buồn bực y như là bị khô héo.

Chỉ là hiện tại không có người ở bên cạnh, cảm thấy vào xem WeChat cũng rất buồn chán.

Tần Mạc nghiêng mắt, ngủ cũng không được, phảng phất trong lòng như đang tìm kiếm một thứ gì đó đánh mở “Anh Hùng” rồi đăng nhập vào.

Người dùng WeChat để chơi “Anh Hùng” có rất nhiều, lượng online cũng không ít, chỉ có Hắc Đào Z là hiện cái chấm màu xám.

Xem ra người nào đó hiện tại đang rất ngoan.

Bất quá, tên kia hiện tại là đang làm gì?

Hấn sẽ không bao giờ đi ngủ giờ này...

Lại lần nữa Tần Mạc ý thức được mình lại nghĩ đến thiếu niên.

Tần Mạc nhú mạnh một chút.

Hiện tại bên kia, mỹ nhân phụ nhân bị cắt mất điện thoại, ngón tay xinh đẹp điểm điểm trên môi, động tác trông rất đẹp, đặc biệt là lúc nghiêng đầu sang

một bên lẩm bẩm nói, lại càng tuyệt hơn: “Lão Lý, ông nói xem vì sao tôi nghe được trong giọng nói của con trai tôi có chút oán trách, hay là do tôi đang suy nghĩ nhiều?”

“Phu nhân, thiếu gia sẽ không bao giờ oán trách ai đâu.” Lý giám đốc trả lời dứt khoát.

Mỹ nhân nghe vậy gật đầu, đúng thật là như vậy. Con trai nàng, nàng rất rõ ràng, ở trước mặt nàng vẫn luôn là cái bộ dạng ngàn năm không đổi. Bất quá, mới vừa ở trong điện thoại giọng nói như vậy là đang có chuyện gì?

Loại sự tình như này Mỹ nhân nghĩ mai cũng không ra được.

Đành dứt khoát mà quyết định: “Ngày mai chúng ta bay về nước một chuyến, để xem con trai của tôi hiện tại đang bị làm sao.”

Lý giám đốc một bên khốn đốn: “Phu nhân, thiếu gia luôn dựa vào thực lực để nói chuyện, ngài hẳn là đã biết... nhưng trợ lý vừa nói phu nhân vẫn phải ở lại Milan vì ngày kia còn có một buổi biểu diễn thời trang phải tham gia, hơn nữa cũng định đặt vé máy bay qua bên này, nếu là nguyên nhân khác.....”

Mỹ nhân lại nói chuyện: “Ngươi thật sự là không biết rồi, vừa rồi trong điện thoại thiếu gia nhà ngươi âm điệu rất rõ ràng là không có người yêu ở bên cạnh mà bất mãn, con trai của tôi nên tôi rất hiểu.”

Lý giám đốc cũng không biết là vì cái gì mà có thể làm thiếu gia không vui. Nhưng nghe phu nhân nói vậy thì người yêu của thiếu gia là...ai?

“Tốt, mau đi đặt vé máy bay, đi về còn có thể nhìn thấy thiếu gia nhà ngươi đi thi đấu.” Mỹ nhân nói tới đây, như lại nghĩ tới cái gì mà đem điện thoại mở ra: “Người xem đi chính là người này, Hắc Đào Z, bất quá lại là không cho ta thêm bạn tốt, nghe nói đây là người của Tần thị chúng ta, vừa vặn tôi có thể đi gặp hắn.”

Lý giám đốc:.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 442: Z rất có khả năng không còn nữa

Editor:NM

Lý giám đốc hằng năm xử lý chuyện ở bên ngoài chỉ muốn nói phu nhân bà chơi trò chơi này, ông chủ có biết không? Hơn nữa tìm một đại thần gì đó mang bà theo.... Bà xác định là ông chủ sẽ cao hứng sao?

Bất quá từ trước đến nay Lý giám đốc là một người có tu dưỡng nên sẽ không nói những chuyện này ra, chỉ gọi một cuộc điện thoại cho ông chủ, phụ trách thông tin cho đại gia trường nào đó biết, sau đó liền đi đăng ký vé máy bay trở về trong nước.

Nhưng mà, liền vào một ngày này

Thứ năm đại đạo

Một quầy bán báo nhìn có vẻ tùy ý nhưng kiến trúc lại phi thường mang lại cảm giác của thời đại.

Xung quanh người đến người đi, người người tham gia vũ hội hóa trang

Một người đàn ông mang mặt nạ lông chim màu đen, thân hình thon dài, ở thời điểm mọi người còn đang điên cuồng, nghiêng thân mình đi tới tiệm bán báo.

Không có ai nghĩ tới, tiệm bán báo này thế nhưng sẽ có một cửa ngầm.

Sau khi đi vào, đó là một quán bar phi thường an tĩnh.

Người của quán bar tựa hồ không muốn để người khác biết thân phận của mình, ánh đèn xung quanh rất tối, tràn ngập thần bí.

Người đàn ông đem mặt nạ cởi ra, làm lộ ra khuôn mặt tuấn mỹ đậm nét Đông Phương của anh.

Không phải Nhất Tinh Dã thì còn có thể là ai.

Hắn đi đến quầy bar kia, gõ gõ mặt bàn.

Anh loạng choạng nhận chung rượu của bartender, lập tức liền đem một phần văn kiện đẩy cho anh: “Đây là những việc trong khoảng thời gian này của

hacker, anh xem một chút. “

Tĩnh Dã mở ra văn kiện, nhìn từ đầu đến cuối, không có sự kiện nào có dấu vết Z từng tham dự.

Bartender kia cũng không nói gì thêm, chỉ nói: “Giá cả không thay đổi, vẫn là quy cũ trước đây. “Tĩnh Dã vừa nghe nói liền ký một chi phiếu đặt ở trên quầy bar.

Sau khi bartender kia thu thập tốt, nói một tiếng cảm ơn hân hạnh chiều cố.

Nhưng Nhất Tĩnh Dã không giống với thời điểm vừa tới.

Đôi mắt kia rõ ràng âm ỉ xuống.

Mặc dù là anh một lần nữa mang lên mặt nạ, cũng không che giấu được vẻ chán nản vì thất bại phát ra từ trên người anh.

Không có tin tức của Z.

Một chút đều không có.

Nghe được đáp án như vậy.

Cho nên anh ra khỏi quán bar như thế nào cũng không biết.

Nhất Tĩnh Dã làm sao không rõ, dù loại dấu hiệu đều cho thấy, Z rất có khả năng đã chết rồi.

Là chính anh vẫn luôn không muốn thừa nhận.

Anh phải thừa nhận như thế nào đây, người kia không còn nữa là sự thật.

Nhất Tĩnh Dã rũ mắt xuống, trong lòng giống như là bị người khác lấy đi thứ gì đó, thế cho nên thời điểm người khác đụng phải anh, anh đều không có bất kỳ cảm giác gì.

Trở về trên đường phố, lại là đám người vô cùng náo nhiệt.

Khuôn mặt của Nhất Tĩnh Dã không thể nghi ngờ là rất dễ làm người khác chú ý, có mỹ nữ đến gần cũng là bình thường.

Chỉ là mỹ nữ kia cũng đã nhìn ra, người đàn ông trước mắt này, giống như là mất đi cảm xúc, cô ta nói cái gì, anh ta tựa hồ đều không có nghe được.

Bi thương không lời như vậy thật làm cho mỹ nữ tiếp cận Nhất Tĩnh Dã không khỏi nảy ra một chút, không thể không dùng tiếng Anh nhắc nhở nói: “Hắc, soái ca, điện thoại của anh vẫn đang reo, anh xác định không phải có chuyện lớn gì sao? “

Lúc này Nhất Tĩnh Dã mới hồi phục tinh thần lại, nhàn nhạt nói một tiếng cảm ơn, máy móc ấn xuống phím nhận điện thoại.

Là đồng đội gọi điện thoại tới, nói về chuyện thi đấu.

Cùng với động thái mấy ngày nay trong vòng Điện Cạnh.

Lúc anh nghe được đối phương nói đến dư luận trên mạng của hai ngày này.

Tay đang muốn cúp điện thoại của Tĩnh Dã chợt dừng lại, ánh mắt mang theo ánh sáng lóa mắt như vừa chết đi sống lại: “Cậu nói những người sở hữu tài khoản VIP của chính phủ đều ở cùng thời gian tuyên bố cùng một tin tức sao.”

“Cũng không phải vậy, tài khoản của tôi đến tôi cũng không hiểu như thế nào lại đăng một bài, bất quá tôi không có xóa là được, rốt cuộc bài đăng cũng rất chính xác.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 443: Chỉ có thể thắng không thể thua

Editor: sừu nhi

Không thể hiểu được ở cùng thời gian tuyên bố cùng phát tin tức, hơn nữa bản thân người sử dụng cũng không có thao tác.

Tinh Dã một cơ hồ có thể xác định, đây là một tông sự kiện hacker.

Chỉ là chuyện như vậy, như thế nào sẽ phát sinh trong điện cạnh giới.

“Đây là nơi nào? “Tinh dã một mờ miệng, chính là vấn đề trọng điểm: “Đồng Kinh sao?”

Người nọ lắc đầu: “Không phải, là Hoa Hạ. Gần đây nhiệt độ bên kia vẫn luôn rất cao, cậu cũng biết đi, cái vị kia đã từng cùng cậu sóng vai Hoa Hạ, trên tay hắn đang có những tuyến thủ vô cùng tốt. Hiện tại hắn đang dẫn dắt chiến đội của bọn họ tiến hành trận chiến khu vực Hoa Hạ. Vậy cậu chừng nào thì trở về, chúng tôi chính là muốn tháng sau đi phóng hoa, làm khán giả quan sát trận đấu cả nước của bọn họ. Cậu không cần nói cho tôi, lần này cậu lại không ra sân. ....”

“Tôi sẽ tham dự.” Tinh Dã cười, ánh mắt nhìn đám người đang vui mừng kia, ý vị thâm trường: “Tôi đi trước, chúng ta tập hợp ở Hoa Hạ.”

“Cái gì? Chờ một chút, Tinh. ....”

Không đợi người bên kia nói xong điện thoại, Tinh Dã một liên cắt đứt di động, trên mặt hắn vẫn cứ mang theo mặt nạ màu đen tượng trưng cho tôn quý, khí tràng lại so với vừa rồi ôn hòa rất nhiều.

Mặc dù là chỉ là cảm thấy giống nhau, hắn cũng muốn đi nhìn một cái.

Sự kiện hacker ở Hoa Hạ cũng không nhiều.

Nhưng vạn nhất nếu là Z ở đây thì sao?

Chính là bởi vì còn có loại này mờ ảo chờ mong này, hắn mới có thể vẫn luôn kiên trì cho tới bây giờ không phải sao?

Thứ năm đại đạo bóng đêm cùng lâm thành có sự khác nhau rất lớn.

Những kiến trúc và đường phố phục cổ vô cùng sạch sẽ, sẽ không nhìn đến sương mù.

Mà lâm thành lại mang theo sương mù mênh mông, mang theo cái lạnh đặc trưng của phương bắc.

Muốn thi đấu.

Không có người nào chân chính ngã đầu liền ngủ.

Thời điểm ngày hôm sau tỉnh lại.

Ngay cả lâm phong đều nói cho chính mình.

Lúc này đây nhất định phải xông vào trận thi đấu cả nước.

Sở dĩ hắn thích chơi game như vậy.

Trừ bỏ sức hút của điện cạnh, thì chính là làm bạn với mọi người.

Chờ đến khi bọn họ lui ẩn cũng cảm thấy vui vẻ khi mình đã nỗ lực hết mình trong trận thi đấu.

Tuyệt không thể lưu lại tiếc nuối.

Miền cho người bên này sẽ giống như năm trước nhìn thấy bộ dáng thất bại của hắn.

Như vậy một chút đều không đẹp.

Lâm phong môi mông giương lên, một tay cầm cặp sách, một tay để ở trên vai Vân Hồ cứ như vậy đi ra khỏi khách sạn.

Chính vì như vậy hai người kia bị gọi là CP, không phải không có nguyên nhân.

Bọn họ từ nhỏ cùng nhau lớn lên.

Người Vân gia đã nói rất nhiều lần, muốn đưa Vân Hồ ra nước ngoài.

Đây cũng coi như là trận cuối cùng mà bọn họ một lần sóng vai chiến đấu.

Cho nên, chỉ có thể thắng, không thể thua!

Người đại khái nhẹ nhàng nhất chính là Phó Cửu. Thiếu niên như ngọc, đứng ở dưới quang huy, trên người ăn mặc chiến phục, môi mông đều phảng phất

có thể tản mát ra hơi lạnh nhàn nhạt.

Thời điểm Tần Mặc mở cửa phòng ra, nhìn đến chính là một màn này.

Ai mà nhìn đến bộ dáng thoải mái của đối phương như vậy, đại khí cũng sẽ tiêu trừ đi một chút.

Tần mặc cũng giống như vậy. Không có đi hỏi thiếu niên làm sao có biện pháp tìm được phòng của hắn.

Hai người tự nhiên đi ở cùng nhau, cho đến toàn bộ chiến đội hội hợp.

Đôi khi, bởi vì mong đợi lâu lắm, nỗ lực lâu lắm, chờ đến một ngày kia chân chính đến, cảm xúc ngược lại sẽ không lộ ra ngoài.

Không có tâm tư đi ăn bữa sáng, lại đem chính mình ăn thực no.

Không biết có phải hay không trong mười lăm phút trái tim của mỗi người đều là tần suất đồng dạng nhảy lên.

Chiến phục đồng dạng, kéo nhau về một chiến tuyến.

Lúc sau Tần mặc buột miệng thốt ra một câu: “Đi thôi.”

Lúc này nhiệt huyết phảng phất có thể từ trên người mỗi đội viên thiêu đốt ra ánh sáng rực rỡ.

Khí tràng như vậy dường như là đang nói, trận chiến cả nước, chúng tôi tới đây!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 444: Đế Minh không là cái gì cả

Editor:Dung Ân

Cũng không biết có phải hay không oan gia ngõ hẹp.

Đứng trước Đế Minh chiến đội, không phải là ai khác, đúng là vân trung chiến đội.

Nơi này đúng là sân nhà của Vân trung chiến đội.

Dù sao cũng là ở lâm thành.

Trận này cùng thời điểm thi đấu cùng Đông Kinh không giống nhau.

Khi đó mặc dù là giao lưu quốc tế, cũng chỉ là một hội thi đấu hữu nghị.

Mà hôm nay là tại cuộc thi điện cạnh.

Ngôi sao cả nước, các đại lý internet đều sẽ tiến hành phát sóng trực tiếp.

Tỷ thí với nhau chắc chắn sẽ vô cùng ác liệt

Không thể xem thường lực ảnh hưởng của {anh hùng}, có rất nhiều minh tinh cũng yêu thích chơi trò chơi này.

Cho nên mặc dù khu vực thi đấu hơi nhỏ, nhưng vẫn hấp dẫn rất nhiều truyền thông đến chú ý.

Đương nhiên, lúc đến thi đấu tất cả các chiến đội cũng đều biết.

Các phóng viên sẽ đến nhiều, còn có một nguyên nhân nữa, là bởi vì nơi này lúc trước lúc có cả nước đại tái, vân trung chiến đội cùng với Đế Minh chiến đội đã từng diễn ra một hồi ác liệt

Cũng không thể trách có nhiều người không vừa mắt.

Bởi vì một ít người luôn cảm thấy, Đế Minh chiến đội chẳng qua là lớn lên trong gia cảnh tốt và có chút nhan sắc.

Dựa vào cái gì mà có tư cách so với bọn hắn chứ

Ở Vân Trung có một ít còn non cảm thấy Tần Thần sợ đi bị đồn đại lợi hại, bắt quá là bởi vì dựa vào sự tuyên truyền của Phong Dật.

Nếu đối phương giống như bọn họ, cũng sẽ không có nhiều người như vậy nói hấn là đệ nhất cao thủ điện cạnh trong mười năm nay.

Làm tinh đội, cả nước trước bốn cường, vân trung chiến đội bên này bất luận là như thế nào nhưng vẫn sở hữu lượng fan vô cùng hùng mạnh.

Thi đấu chia làm 1V1, 2V2 cùng với 5V5.

Mỗi cái đoàn viên chỉ có thể tham gia trong đó hạng nhất.

Chờ đến đệ nhị hạng thời điểm, liền phải thay đổi người, đây là luật

1V1 trước so, người sau tiếp tục.

Người giải thích lúc sau, lúc internet phát sóng trực tiếp chính thức bắt đầu.

“Giống như các bằng hữu chứng kiến, hai đội tuyển thủ đã vào chỗ, toàn trường thi đấu không đến hai giờ, đúng là tuổi trẻ tài cao, đúng rồi, lão Trường, người cũng ở vòng điện cạnh lẫn lộn nhiều năm nên có chút kinh nghiệm, không biết lần này người tương đối xem trọng chiến đội nào a?”

Sân thi đấu điện cạnh đều có hai cái người giải thích, mục đích là có thể hâm nóng sân khấu.

“Cái này còn phải nói sao, đương nhiên là Vân Trung. “Người giải thích đem tai nghe đeo vào, nói một tràng đạo lý:” Quả thật, thao tác của Tần Mạc ai cũng đều biết, tuyệt đối là đại thần về lĩnh vực này, trong đây không có ai sẽ dám là đối thủ của cậu ấy, không thể phủ nhận cậu ấy là nhân tài ngàn năm có một, nhưng đối với một tuyển thủ điện cạnh mà nói, nếu thường xuyên không luyện tập tốc độ tay thì liền sẽ bị giảm xuống. Tần Mạc hiện tại trạng thái sớm đã không phải như năm đó, huống chi mặc dù bây giờ Tần Mạc còn được như vậy thì cũng chỉ có thể tham gia tỷ thí một chút, còn lại hai trận thì phải làm sao bây giờ? Phải biết rằng hiện tại vân trung chiến đội quy mô chính là so năm trước đề cao không chỉ là một cấp bậc, lại nói năm trước Đế Minh chiến đội chính là bị đánh bại bởi vân trung chiến đội, mới không có thể tiến vào đến cả nước phá vây, cho nên nói lựa chọn hai cái chiến đội này, ta tuyệt đối đứng ở phía Vân Trung, đương nhiên tất cả điều này hết thảy đều là do cá nhân tôi suy nghĩ, các fan của Đế Minh không nên ném đá tôi a!”

Thực rõ ràng, người giải thích này cố tình hỏi câu này.

Một chính đoạn nói ra xong, không khí không khỏi có điểm xấu hổ.

Bắt quá phát sóng trực tiếp ngôi cao nhìn trổng cũng không phải vấn đề, mà là ở tuyển suất người xem

Đây là bọn họ vì cái gì sẽ hỏi người giải thích nguyên nhân.

Rốt cuộc lại có một vị tiền bối công khai nói là Đế Minh chiến đội tuy rằng lợi hại, nhưng lại không thể phóng tới cả nước tiến lên nên liền không thể tính là cái gì.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 445: Phó Cử lên sân khấu

Editor: Dương Dương

Mặt khác, người giải thích thật đúng là có điểm không biết nên nói như thế nào tiếp.

Rốt cuộc cá nhân hấn đối với bất cứ chiến đội nào đều không có cái nhìn, chỉ có thể nói sang chuyện khác nói: “Người Đế Minh chiến đội tới! Quả nhiên mỗi người đều rất tuần tú. “

”Xác thật là như vậy, bắt quá tham gia điện cạnh cũng không phải là so sánh xem ai đẹp trai hơn. “ Người nói là lão Trường, người giải thích cười luôn mang theo sự khinh thường.

Những người ngồi ở đây đều nghe thấy, hướng chỉ là Đế Minh bên này.

Phó Cử ngồi ở vị trí đầu tiên bên phải, miệng ngậm kẹo que, sừng mặt tuần tú, hướng tới người giải thích bên kia nhìn xem, cũng không biết vì cái gì, khóe miệng nổi lên ý cười nhè nhẹ.

Cô cười như vậy, khiến bên kia nhiều ít người mê muội quả thực muốn điên!

“Hắc Đào! A a a! Đại Hắc Đào của tôi! “

Không cần xem thường các em gái hồ nhỏ, kêu một tiếng như vậy, cơ hồ có thể đem toàn bộ sân thi đấu vang dội lên.

“Lão Trương, ông nhìn xem không khí này, nhưng không chỉ đơn giản là đẹp trai như vậy. “

“Ý kiến của tôi vẫn là xem thi đấu, một ít nữ sinh không chơi anh hùng biểu hiện ra ngoài như vậy, thật sự không thể làm ban tham khảo. “

“Lão Trương, ông có phải hay không không hiểu biết Hắc Đào Z, hẳn chính là tân nhân vương khu C, 99 chiến công đầu đều đạt được. “

“Lão Trương ơi lão Trương, ông như thế nào cũng cùng người trẻ tuổi giống nhau chỉ xem công phu bên ngoài, nếu như lợi hại thì đã không đi đánh dã du, không có trải qua quá trình huấn luyện chuyên nghiệp, hết thầy đều là không biết bao nhiêu a. “

“Ý ông như vậy, Đế Minh là không có khả năng thắng? “

“Tôi từ lúc bắt đầu đã có nói quá tôi xem trọng chiến đội Vân Trung, nếu đoán trước thì tôi đoán, trận thi đấu này rất có khả năng sẽ là 2 so 1, Đế Minh chiến đội có khả năng sẽ bắt lấy trận đầu 1V1 điểm, rốt cuộc có Tần Mặc ở đây.”

“Ý của ông là nói, 1V1 trận này, Đế Minh sẽ phái Tần Mặc ra?”

“Bằng không thì sao? Một chơi một mà nói, Đế Minh còn có khả năng thắng một trận, chờ đến khi đoàn thể tái, Tần Mặc, Vân Hồ, chẳng sợ hơn nữa Lâm Phong, Đế Minh này sức chiến đấu so với Vân Trung thật là, bất quá căn cứ vào một người chỉ có thể tham gia một hồi tới xem, Tần Mặc đánh trận đầu là thích hợp nhất.”

“Lão Trương ông có phải hay không đã quên, Đế Minh năm nay còn có đại thần Ân Sơn lấy Bắc nữa.”

“Đã từng là đại thần, lão Trương, Ân Sơn lấy bắc số tuổi cũng không nhỏ, hẳn xác thật có kinh nghiệm, nhưng là mấy năm gần đây, hẳn có hay không thực lực suy yếu, chúng ta ai cũng không biết.....”

“Chờ một chút! Đội hình 1V1 đã lên sân khấu!”

“Không cần cứ kêu loạn lên như vậy, khẳng định là Tần.....”

Lão Trương - người giải thích lời nói còn không có nói xong, trên màn hình lớn đã hiện lên ID trò chơi làm cho nghẹn họng.

Hắc Đào Z vs Lăng Khiếu!

Đế Minh chiến đội phái ra cũng không phải Tần Mặc, mà là Phó Cửu!

Một cho lão Trương còn ở kia vỗ ngực nói hẳn phỏng đoán.

Kết quả lần này, cả người đều cứng đờ, này mặt bị đánh..... Thật xấu hổ.

Ngồi ở bên cạnh người giả thích là một người họ Trương, nhìn đến bộ dáng kia của hắn, nhin không được cười lên tiếng: “Xem ra lão Trương lần này đoán sai rồi nha.”

Người nọ rốt cuộc cũng là da mặt dày, thực mau cười: “Đối với trình tự lên sân khấu như vậy tôi xác thật đoán không ra, chỉ có thể nói Đế Minh đánh ván bài lần này có điểm tự sa ngã, rõ ràng có thể thắng được một phen, ít nhất còn có thể giữ được mặt mũi cho Đế Minh, để Hắc Đào Z đi đối phó Lăng Khiếu, khẳng định sẽ thua cái là cái chắc, Lăng Khiếu là tuyển thủ như nào, chúng ta đều rõ ràng, cả nước đều có ván bài thứ tự, nói đến Hắc Đào Z, tôi vẫn là câu nói kia, không thấy qua hắn đánh chức nghiệp tôi không cho đánh giá.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 446: Đừng run tay

Editor: Bích Hóa

Giọng nói của người giải thích truyền bá thông qua microphone.

Nói cách khác, trước khi Phó Cửu đeo tai nghe vào có thể nghe được những lời này của đối phương.

Kế tiếp cô ngả đầu sang bên kia.

Mái tóc màu bạc rũ xuống, soái khí tà nịnh, có điểm tựa như ma cà rồng mỉm cười trước khi hút máu.

Nguy hiểm khiến người một khi chạm đến sẽ không thoát ra được.

Nhưng còn có người nói: “Hắc Đào Z cũng không có gì lợi hại, cứ vậy mà mặc người giải thích ở kia nói ư?”

“Hãy nhìn xem. Tuy rằng tôi cảm thấy Hắc Đào Z không tồi, nhưng về thao tác của Lăng Khiếu, mọi người đều rõ như ban ngày. Trận thi đấu này khó nói được ai thắng ai thua.”

Thậm chí ngay cả khi fan của Hắc Đào Z nhìn thấy danh sách đối chiến, trong lòng đều có chút lo lắng.

Nếu Đại Hắc Đào gặp được người khác, bọn họ sẽ không lo lắng như vậy.

Nhưng lần này là trận đấu của cuộc thi đấu cả nước.

Vẫn là 1v1, tại sao chiến đội Đế Minh đã phái Đại Hắc Đào ra mặt đối chiến với Lăng Khiếu? Dù sao thực lực đối phương thật sự rất mạnh.

Có sao Phong Dật đại nhân anh minh thần võ lại quyết định như vậy?

Ánh mắt các fan không khỏi nhìn về phía Phong Dật.

Trên thực tế không chỉ riêng các fan, ngay cả đội viên của chiến đội Đế Minh bên này cũng đều đang nhìn Phong Dật.

Phong Dật gõ nhẹ ngón tay, trực tiếp để bọn họ nhìn vị nào đó ngồi trên ghế dành cho tuyển thủ chức vị đại thần.

Mọi người vừa thấy là Tàn Mạc, lực sát thương trong ánh mắt kia lập tức yếu đi rất nhiều.

Nói cách khác là do Tàn Thần để Đại Hắc Đào đi đối chiến?

Trình tự xuất chiến này do Tàn Thần chọn?

Vì sao?

Lâm Phong cũng muốn hỏi vấn đề này: “Đội trưởng, để một mình Tiểu Hắc Đào đi đối phó Lăng Khiếu không tốt lắm đâu. Dù sao đây cũng là lần đầu tiên cậu ấy đánh chức nghiệp.” Lỡ như thật sự thua thì làm sao bây giờ?

Về mặt Tàn Mạc vẫn đậm mạc tự phụ như cũ, bóng lưng cao lớn mặc áo khoác chiến đội, ánh mắt đảo qua người Lâm Phong: “Có cái gì không tốt? Đối phó với những kẻ sau khi bị cáo thị cho công chúng liền tự cho là đúng trên toàn thế giới, biện pháp này vừa vặn tốt.”

Vì có gì đại thần nói ra những lời này giống như muốn đi đánh vào mặt kẻ để ý tới bạn gái của mình như vậy?

Không thể không nói.

Biện pháp này của đại thần... Quá thâm ảo.

Ngoại trừ Vân Hồ đang uống nước hơi dừng lại một chút, cái tên Lâm Phong chậm chạp kia căn bản không hiểu: “Đội trưởng, anh đây là đang kiểm tra đo lường độ thành thật của Tiểu Hắc Đào đối với Đế Minh chúng ta sao? Anh yên tâm, cậu ấy biết phân biệt nặng nhẹ, bạn trai cũ thì tính cái gì.”

“Bạn trai cũ?” Tiếng nói của Tàn Mạc rất nhạt, hí mắt nhìn về phía Lâm Phong.

Vân Hồ giờ một tay kéo Lâm Phong trở về, bịt miệng anh bằng nửa chai nước: “Uống nhiều nước, nói ít lại.”

“Không được, tôi sợ tôi uống quá nhiều, lúc thi đấu sẽ muốn đi liên tục.”

“Vậy cầm nó, làm bộ đang uống.”

Có Vân Hồ quản chế, Lâm Phong mới không đến nỗi bị khí lạnh phát ra từ trên người Tàn Mạc gây thương tích.

Ba chữ bạn trai cũ.

Khi nghe vào tai khó chịu một cách không thể hiểu được.

Sau khi người bên chiến đội Vân Trung thấy được danh sách đối chiến này, câu môi nở nụ cười.

Thậm chí lúc Phó Cửu đi tới máy tính, bọn họ còn mở miệng kêu gọi.

“Cậu xác định cậu sẽ xuống tay với đội trưởng của tôi ư?”

“Xùy, nói không chừng sẽ nhân cơ hội phun nước.”

“Mặc dù không phun nước, các cậu cảm thấy người này có thể đánh thắng đội trưởng sao? Để một thằng đàn ông bị cong ra mặt, quả thực rất buồn cười.”

Ý cười trên mặt Lăng Khiếu càng đậm, cứ như vậy ngồi ở trên vị trí của mình, trong lòng biếng mang theo một cỗ lạnh lẽo: “Để tôi nhìn xem cậu nói ngày hôm qua của cậu có phải thật sự hay không. Người được cậu tỏ tình quá nhiều nên sẽ không nhớ rõ tôi là ai. Trong lúc đánh, mong cậu ngàn vạn lần đừng run tay.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thân Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 447: Hắc Đào Z rót máu?

Editor: Bích Hóa

Đối mặt với khiêu khích như vậy.

Phó Cửu lại không thèm liếc mắt nhìn anh ta một cái, trực tiếp ngồi xuống trước máy tính, ngón tay vừa động liền cảm lấy tai nghe mang vào. Sau đó mở cửa sổ đánh chữ trên màn hình để kiểm tra thử độ nhanh nhạy của bàn phím.

Lăng Khiếu thấy thế cũng rũ mắt xuống.

Hiện tại đúng thật là thiếu niên không quá giống với người trước kia anh quen biết.

Nếu trước kia cậu ta có đáng vẻ như lúc này, nói không chừng bản thân anh còn có chút hứng thú.

Chỉ là đến bây giờ anh cũng không rõ ràng lắm, đây có phải là thủ đoạn lạt mềm buộc chặt kiểu mới không.

Mặc kệ có phải hay không.

Hiện tại anh rất muốn đem người này đạp dưới chân.

Còn Tần Mặc... Là đang khinh thường anh sao? Phái một người mới tới đấu 1v1 với anh? Vậy phải cho anh ta nhìn thật rõ thế nào là thực lực của một trong bốn chiến đội mạnh nhất cả nước!

Khởi động máy, đăng nhập.

Không cần biết là Phó Cửu hay là Lăng Khiếu, thời điểm làm những việc đó đều vô cùng nhanh nhẹn. Suron mặt mang theo tai nghe màu đen càng lộ ra cỗ mạnh mẽ tàn khốc.

Chẳng qua vừa chơi game vừa ăn kẹo que cũng chỉ có một người là Phó Cửu.

“Thừa dịp lúc tuyển thủ chọn nhân vật, chúng ta hãy phân tích rõ xem tại sao Đế Minh lại phái Hắc Đào Z lên sân khấu đầu tiên nào. Vừa rồi ông Trương nói rằng Đế Minh đang đánh một bộ bài hỏng. Tôi cũng đã nghĩ tới loại khả năng là có phải tay của Tần Mặc còn chưa tốt, không thích hợp đánh 1v1 nên mới phái Hắc Đào Z lên sân khấu.” Người giải thích họ Trương vẫn ở phe trung lập.

Ông Trương lại mỉm cười: “Vậy Đế Minh gặp phiền phức rồi. Nếu vết thương ở tay Tần Mặc còn chưa tốt, chỉ sợ lần này bọn họ sẽ không thắng được. Đây thật đúng là sân nhà của Vân Trung.”

“Thôi, không nói nhiều nữa, chúng ta vẫn nên tập trung xem thi đấu. Hai vị tuyển thủ đều đã chuẩn bị ổn thỏa, thi đấu cả nước tại khu vực chính thức bắt đầu!”

Theo giọng nói của người giải thích rơi xuống, Phó Cửu và Lăng Khiếu đồng thời tiến vào giao diện “Anh hùng”.

Căn cứ vào quy chế của thi đấu Điện Cạnh, trước khi chết ba mạng phải phá hủy thành thủy tinh của đối phương.

Một khi có người bị giết chết ba lần, thi đấu sẽ tự động kết thúc, bên nào chết thì bên đó thua.

Các fan lại bắt đầu lo lắng.

Bởi vì Lăng Khiếu lựa chọn nhân vật có lực công kích và trình độ nhất định cao hơn Đại Hắc Đào rất nhiều.

Trong lúc này, Lăng Khiếu cũng đang mỉm cười.

Hai trong mắt nhìn chăm chăm màn hình, tựa như thay đổi thành một người khác, tay trái ấn trên bàn phím, tay phải di chuyển con chuột vòng qua tháp bảo vệ thành phố thông, bay thẳng theo phương hướng nơi Phó Cửu đang ở.

Trong nháy mắt nổ ra một trận bạo kích!

Nếu người ở phía trước không phải Phó Cửu mà đổi thành một kẻ khác, khẳng định sẽ bị bao vây trong đó, trực tiếp bị định thân.

Nhưng bởi vì đó là Phó Cửu.

Tình huống bị định thân cũng không phát sinh.

Ánh sáng màu bạc rơi xuống dưới, chỉ thấy cô thao tác con chuột đột nhiên nhảy sang bên trái, bước đi xinh đẹp, trực tiếp lướt qua bụi cỏ, tránh xa phần lớn xạ kích.

Mặc dù là như vậy, máu của cô vẫn rớt một phần ba.

Tình hình chiến đấu đồng thời được chiếu trên màn hình lớn.

Đám người bên chiến đội Vân Trung đặc ý: “Vô dụng, đừng tưởng tránh đi một lần như vậy là có thể trốn được những lần đuổi giết phía sau. Lần này Hắc Đào Z chết chắc rồi! Nhất sát vương cái gì, cũng chỉ có thể đi dạo trước mặt người chơi bình thường thôi. Tới nơi này cũng khiến cho cậu ta biết, có chúng ta ở đây, cậu ta không xứng đáng xưng vương.”

Trên màn hình, Hắc Đào Z còn đang di chuyển. Nhưng mà lúc này cô cũng không thấy người liền giết giống trước kia, mà là đánh ở tháp bảo vệ thành.

Lâm Phong cũng cảm thấy tình huống có chút không ổn, ánh mắt đầy vẻ lo lắng: “Đội trưởng, Tiểu Hắc Đào thật sự có được không?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiểu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 448: Phải thua?

Editor: ĐậuĐậu

Vừa mới bắt đầu liền rớt máu.

Từ trước đến nay, Hắc Đào Z chưa từng bị như vậy.

Không lẽ lần này Hắc Đào Z thật sự thua?

Các fan có chút lo lắng.

Có người có tính nói một câu ở ngay lúc này: “Hắc Đào Z chỉ sợ lần này khó thắng nổi. “

“Hỏi hộp cái gì? “Lão Trương cười khê: “Bây giờ cậu ta rất giống như là bị Lăng Khiếu đuổi đánh, cũng không dám đến gần Lăng Khiếu, không chết đã là may mắn lắm rồi. Xem ra trình độ của Hắc Đào Z cũng chỉ có thế này mà thôi. Chỉ có thể nói rằng giải đấu chuyên nghiệp không thích hợp với cậu ta. “

Lão Trương nói như vậy, rõ ràng chính là khinh thường kỹ thuật của Hắc Đào Z.

Lâm Phong nhìn về phía Tần Mặc lần nữa: “Đội trưởng, “

Tần Mặc nâng mắt lên, nhìn hẩn một cái: “Trên chiến trường, phải tin tưởng đồng đội của mình. Hơn nữa người hiện tại đang thi đấu chính là Phó Cửu, cậu cảm thấy sẽ thua? “

Giọng điệu Tần Mặc thờ ơ hỏi lại.

Nhưng với cảm giác áp bức mạnh mẽ.

Những lời này có thể phiên dịch lại là: người kia không có khả năng thua.

Lâm Phong dừng lại. Từ trước đến nay, đội trưởng chưa đánh giá ai cao như vậy. Tiểu Hắc Đào là cái người đầu tiên. ....

Ý tưởng này chỉ nhảy ra trong chốc lát.

Trên màn hình nhảy ra một hàng chữ, Phó Cửu phá được tháp phụ của đối phương.

Bên này, tốc độ của Lăng Khiếu cũng rất nhanh. Nhanh chóng chạy tới phía sau Phó Cửu!

Có lẽ là muốn làm Phó Cửu trở tay không kịp!

Có thể nói rằng, chiến lược của hắn rất tốt.

Trên màn hình, máu Phó Cửu lại lần nữa bị chém rớt một nửa.

Nhưng mà, cô không có bị choáng.

Tuy nhiên vẫn đang chạy.

Lăng Khiếu ở đằng sau vẫn đang đuổi.

Đuổi gần đến nơi, mới phát hiện ra Hắc Đào Z đã trở về thành.

“Đáng tiếc! “ Lão Tửông kia không nhìn được nói: “Thiếu chút nữa thì Hắc Đào Z kia chết. Xem ra trò chơi này vẫn cần một chút may mắn, nhưng không phải ai cũng may mắn như vậy. Hắc Đào Z vẫn là nên ngênh chiến, hy vọng hắn đừng giống một kẻ đào ngũ, chỉ biết chạy trốn. Nếu không trận thi đấu này cũng không có gì để xem “

Một số ít người xem vẫn có vẻ đồng ý với lão Tửông.

Bọn họ là tới xem thi đấu.

Cái gọi là thi đấu, chính là chém giết.

Giải đấu lớn thế này, người tài vô số.

Phải giết người mới có người xem.

Chạy trốn như vậy thì tính cái gì?

Mặc dù rất nhiều người không coi trọng Phó Cửu như vậy.

Bản thân Phó Cửu lại không có cảm xúc gì.

Ngoài miệng vẫn ngậm kẹo que.

Lại lần nữa đi xuống đường dưới.

Trước tiên, đánh quái trong rừng, thuận lợi trực tiếp để lính công tháp bảo vệ thứ hai.

Lần này, Lăng Khiếu không đánh Hắc Đào Z từ phía sau phía sau đánh, để tránh đối phương chạy trốn.

Mà là quyết đấu chính diện!

Nhưng hắn muốn quyết đấu chính diện, cũng phải hỏi thiếu niên kia có muốn đấu với hắn hay không.

Ngón tay Phó Cửu linh hoạt tránh bạo kích của đối phương.

Hai mắt Lăng Khiếu nheo lên, không nói nhiều đương nhiên muốn đuổi đánh!

Phó Cửu đi vào bụi cỏ, tốc độ kia cũng rất nhanh.

Ngay lúc này không ai chú ý đến, tháp bảo vệ thứ hai bên Văn Trung chiến đội đang bị lính tiến công, máu đã tàn hơn một nửa.

Tất cả mọi người đều nhìn xem Lăng Khiếu có thể một đập giết chết Phó Cửu hay không?

Ngay cả bình luận viên cũng ngồi thẳng lưng, nhìn không được mở miệng: “Lần này chắc là sẽ chết. “

Nhưng mà.....

Lại là trở về thành!

Phó Cửu lại về đến phạm vi bảo hộ.

Vì còn tháp bảo vệ nên Lăng Khiếu vào không dễ dàng. Dù sao vào trong tháp chết là lẽ thường.

Vân Trung chiến đội vừa thấy cái này liền tức giận: “Mẹ kiếp, Hắc Đào Z! Trừ chạy trốn cùng chạy về thành, mày còn biết làm gì nữa?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 449: Chiến công đầu! Bắt đầu vả mặt!

Editor: ĐậuĐậu

“Chiến công đầu vẫn chưa có ai đoạt sao?”

“Cái này đâu phải là thi đấu. Cái này căn bản là chạy trốn đi.”

“Thật không hiểu nổi tại sao người như vậy lại có thể tham gia giải đấu chuyên nghiệp.”

Thanh âm nghị luận nổi lên bốn phía, thành viên Đế Minh chiến đội cũng không hiểu sao lại như thế này, thế nhưng không có một chút cảm giác xúc động nào.

Hắc Đào Z càng làm theo ý mình, đi đánh quái rừng lần thứ ba, hướng tới đường trên mà đi.

Ngay lúc này, mọi người nghe thấy tiếng chuông thứ hai.

Đó là.....tháp bảo vệ bên Vân Trung lại bị phá hủy?!

Người thường xem không hiểu đây là tình huống như thế nào.

Nhưng là người đã từng tiếp xúc với Phó Cửu, đều biết gia hỏa này trong lòng rất đen tối.

Hơn nữa nói thẳng ra đây chính là một trò chơi công thành.

Tên kia không nên truy đuổi.....

Lâm Phong chợt ngừng đầu, lại nhìn lên màn hình nhanh chóng thấy nhân vật nấp ở trong bụi cỏ. Suy đoán một chút, dè giọng nói xuống rất thấp: “Người nghĩ xem Tiểu Hắc Đào vẫn luôn đi đánh quái rừng, là trùng hợp hay sao?”

Vân Hồ nhìn hắn một cái: “Người nghĩ là tại sao?”

“Ta cảm thấy hắn là có âm.....”

Hai chữ âm mưu kia, Lâm Phong còn chưa nói xong!

Trên màn hình, Lăng Khiếu liền nhảy ra từ trong bụi cỏ!

Chiêu này rất đẹp, không chú ý sẽ bị bạo kích!

Hắc Đào Z lại rút huyết!

Người thuyết minh lập tức nói: “Quá tam ba bận, lần này chắc hẳn Hắc Đào Z trốn không thoát!”

Bên kia, thành viên Vân trung dứt khoát đứng lên hô to: “Đội trưởng, đuổi hắn, lần này nhất định đừng để hắn chạy thoát!”

Ở thời điểm mà mọi người cho rằng Hắc Đào Z sẽ chạy về thành, thì chỉ thấy nhân vật dừng lại đột ngột, ngón tay linh hoạt.

Kiểm xoay vòng tròn, Lăng Khiếu không có phòng bị, bị mất rớt hai giọt máu!

Ai cũng không đoán được Hắc Đào Z sẽ phản kích ở lúc này.

Miệng người thuyết minh đều cứng một chút.

Tuy nhiên, trong thi đấu sẽ không có nhiều thời gian để thể hiện như vậy.

Lăng khiếu sau khi bị bắn, tốc độ cũng giảm. Lúc này khi đấu 1V1, rất đơn giản. Tuy nhiên, đại chiêu của hắn chưa hồi.

Sau cú sốc, Lăng Khiếu không do dự cái gì, quyết đoán chạy về bên trái, rút về tháp bảo vệ đường dưới!

“Thật sự là một cú sốc.....” Người thuyết minh kia còn chưa nói xong một câu.

Liền thấy đằng sau Lăng Khiếu xuất hiện một bóng người.

ID của Hắc Đào còn hiển thị trên đầu.

Chỉ là động tác của cô thật sự quá nhanh. Khi mọi người còn chưa phản ứng, cô đã chạy qua đây, trực tiếp nhảy lên, sử dụng bạo kích!

Thậm chí Lăng Khiếu một chút chuẩn bị cũng không có, liền phải đỡ một đòn như vậy!

Thậm chí mọi người không thể tin vào đôi mắt mình khi họ nhìn thấy cảnh này.

Nhưng ID của Hắc Đào vẫn còn ở đó. Khi hắn rơi xuống đất, chiến bào màu đen tỏa ra ánh sáng bạc.

Đây chính là ở trong tháp, nếu cô giết hắn, cô cũng không sống được!

Nhưng trên thực tế, có thể như thế không?

Ngay lúc này, mọi người đều nhìn về thiếu niên tóc bạc đang ngồi ở trước máy tính giữa sân.

Khuôn mặt kia đẹp trai có chút sai lệch.

Thiếu niên càng đẹp trai hơn khi thao tác.

Âm thanh bàn phím thanh thúy, giống như là có tiết tấu âm nhạc.

Ngón tay thiếu niên thon dài lướt trên bàn phím, thật sự là nhanh muốn mạng.

Còn chưa có động tác choáng.

Trên màn hình hiển thị ID của Hắc Đào, thân hình chột lóc, nhảy ra khỏi vòng công kích của tháp bảo vệ!

Trên màn hình ánh sáng lấp lánh, hình ảnh phản chiếu trong mắt mọi người. Hai con mắt đều lay động!

Lăng Khiếu ngã xuống, ngay sau đó, bọn họ liền nghe thấy một loạt các hiệu ứng âm thanh đặc biệt!

K, O!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 450: Thiếu niên nói với Tần Thần.....

Editor: Dương Dương

Chiến công đầu!

Hơn nữa vẫn là không thể nghi ngờ đó là chiến công đầu!

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều có cảm giác muốn điên!

“Mẹ nó, mẹ nó chứ, thanh máu của tôi bị Đại Hắc Đào đẹp trai chém đúng không?”

“Một đao trường kiếm, càn tháp giết người! Trừ bỏ Đại Hắc Đào còn có ai?!”

“Chờ một chút, tôi không thể dao động, tôi là tới xem Tần Thần, cũng không phải tới xem đại Hắc Đào! Tôi không thể liên như vậy trở thành fan!”

Chính là một màn này thật quá chán động.

Từ đầu ngón tay đến chân tóc đều tê dại lợi hại.

Người của chiến đội Vân Trung trực tiếp bị giết phát ngốc, miệng giương lên, căn bản không khép lại được.

Những âm thanh hưởng ứng thật sự như muốn đem nóc nhà xóc lên!

Mỗi người đều kêu lên: “Chiến công đầu! Chiến công đầu!”

Vừa rồi còn dự đoán Hắc Đào Zsẽ sống không qua trận này, người giải thích trên mặt muốn bao nhiêu xấu hổ liền có bấy nhiêu xấu hổ.

Người giải thích Trương ở bên cạnh cười nói: “Lão Trương, tình huống này khác quá xa với những điều ngài nói. “

Lão Trương không nói gì, bởi vì hắn phát hiện vô luận hắn nói cái gì, đều giống như không đúng lắm.

Những bình luận đáng sợ ập tới, ai cũng đều không có để ý thấy sắc mặt Lăng Khiếu mỗi lúc một trầm.

Hắn an vị ở nơi đó, nhìn màn hình náy tính của mình biến thành màu đen, thậm chí không thể tin được chính mình đã chết.

Vẫn là do hắn khinh thường một người chơi mới nên mới để bị giết chết?

Nhưng thực rõ ràng Phó Cửu không muốn để cho đối phương bất luận cơ hội nào để phản ứng, lợi dụng thời gian nhần Lăng Khiếu tử vong, một bàn tay điều khiển nhân vật trong trò chơi công kích đối phương hộ thành tháp lần thứ ba, một bàn tay ấn ở trên bàn phím, ít ỏi mấy chữ: “Tôi sẽ không chỉ có trốn tránh, mà còn sẽ tiêu diệt cậu.”

Đây là đang cho chiến đội Vân Trung cơ hội hồi phục, càng là vậy như đánh vào mặt người giải thích.

Không có bất luận cái gì uyển chuyển.

Nói một cách thành thật, lão Trương kia sắc mặt thật đúng là..... Dù mọi màu sắc làm người ta muốn cười.

Nhưng lực chú ý của các fan cũng không có hoàn toàn đặt trên vấn đề này, bởi vì trong thời gian ngắn ngủi, chiến đội Vân Trung cái hộ thành tháp thứ ba cư nhiên cũng đổ!

Lăng Khiếu lúc này mới ý thức được, hắn từ lúc bắt đầu liên tính sai rồi!

Đối phương căn bản không phải là trốn.

Mà là, hết thảy những điều đó đều là bôn đầy tháp tới!

Trong nháy mắt.

Lăng Khiếu sắc mặt trở nên phi thường khó coi.

Nguyên bản còn cảm thấy bất quá đã chết một lần.

Hắn còn muốn văn hồi cục diện, lại phát hiện văn hồi không được.

Không chỉ có như thế.

Hiện tại giờ khắc này Hắc Đào Z đầu pháp cùng trước kia căn bản không giống nhau.

Nếu nói trước kia Hắc Đào Z vẫn luôn là trong trạng thái “Trốn “

Đây hiện tại thiếu niên giống như là một phen kiếm mạt băng, mang theo một luồng khí băng lạnh quét ngang ngàn quân, ập vào trước mặt.

Một khắc kia, mọi người mới ý thức được đây mới là chân chính chính diện đánh giá!

Hắc Đào Z.

Mọi người biết rõ đây là Hắc Đào Z.

Đã trở lại!

Không bao giờ cố kỵ cái gì, đơn thuần một cái liền giết.

Cameras trước, là bộ dáng thiếu niên điều khiển con chuột.

Theo ánh sáng màu bạc rơi xuống.

Trên trường đấu điện cạnh lại một lần vang lên âm hiệu quen thuộc.

Lăng Khiếu thân thể nằm xuống thật mạnh.

Không còn có bất luận cái gì ngăn cản.

Phó Cửu thả người xệt qua, cũng không có cho Lăng Khiếu cơ hội sống lại lần thứ ba, trực tiếp dẹp thành trì đối phương.

Xong, thắng!

Bên này thời điểm hai chữ biểu hiện ở trên màn hình, còn tản ra ánh sáng màu bạc độc đáo.

Lúc này đây không chỉ là người giải thích, ngay cả Lâm Phong biểu tình đều là viết hoa chữ “ngốc”.

Thắng..... Thắng?

Này cũng quá nhanh đi!?

Ai cũng không biết vì cái gì, ở trong nháy mắt kia, hiện trường thể nhưng xuất hiện một mảnh vắng ngắt.

Mỗi người đều như là bị thi triển ma pháp giống nhau, động tác đều bị đông cứng lại rồi.

Mà thiếu niên sau khi làm xong những điều này, lại chỉ là nghiêng đầu bỏ tai nghe xuống, hướng tới Tần Mặc đi tới, biểu tình nghiêm túc chỉ nói một câu: “Người này, em thật là tùy tiện thông báo “

Lâm Phong:.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 451: Ngọt ngào

Editor: Dương Dương

Hiện tại là lúc nói cái này sao!

Lâm Phong thật muốn kiểm tra xem trong đầu Tiểu Hắc Đào rốt cuộc chứa cái gì!

Phó Cửu nơi nào quản người khác thấy cô thế nào.

Cô đây là đang tiêu trừ sự xấu hổ trước kia của cô cùng đại thần.

Tần Mặc nghe thiếu niên nói xong, cúi người dựa vào ghế, chân dài liền tùy ý vắt chéo lên nhau, khi hẩn nhìn về phía Phó Cửu, môi mỏng hướng về phía trước hơi lên, cặp mắt kia có phảng phất ý cười lạnh lùng.

Cười như này cũng không nên khần trương.

Bị camera chụp được chiếu tới trên màn hình lớn, đó là khoảnh khắc kinh điển tuần mỹ.

Phó Cửu cảm thấy, cái dạng này của đại thần thật sự hẩn là nên bị đường ở nhà, bằng không nếu để anh tùy ý cười nói như vậy, khẳng định sẽ say chết rất nhiều người.

Đáng tiếc, hiện tại tài lực còn chưa đủ.

Mặc dù là tài lực đủ rồi, cũng muốn tự hỏi rất nhiều vấn đề.

Tỷ như đại thần có nguyện ý hay để cô đường.....

Tần Mặc nhìn bộ dạng kia của thiếu niên, khóe miệng không chút để ý câu lên: “Anh biết.”

Hai chữ kia mới vừa nói xong, liền vươn tay xoa nhẹ mái đầu xù xù của thiếu niên kia một chút, sùnn mặt tuấn mỹ nói không nên lời: “Đánh không tòi.”

Lại được khích lệ.

Phó Cửu tỏ vẻ thật cao hứng, vui vẻ nhất chính là chưa bị xấu hổ.

Một màn này, ở hiện trường nhìn qua là thập phần đáng chú ý.

Đặc biệt là ở trong mắt fan CP, quả thực cái này cùng phát đường không có gì khác nhau!

“Các người trước hết để tôi bình tĩnh, đại thần khi nào dùng ánh mắt ôn nhu như vậy nhìn người khác?”

“Thời điểm khi đối mặt với Hắc Đào Z liền hóa thân thành bộ dạng hộ vệ cuồng ma, đây lại là chuyện như thế nào?”

“Tôi chỉ nghĩ nói, hai người kia lại cùng trong một khung hình, thật soái ca!”

“Không coi ai ra gì phát đường, tôi chỉ phục đại thần!”

Hai người kia xác thật rất soái làm người khó mà không để mắt tới.

Mặc dù Tần Mặc chỉ đơn giản là đang ngồi, thiếu niên đứng ở trước mặt anh, liền có một loại hình ảnh và cảm giác nói không nên lời.

Nếu phải hình dung để nói về hai người kia, vậy chỉ có bốn chữ: Cảnh đẹp ý vui.

Chính là bởi vì bên này độ chú ý quá cao.

Cho nên ai cũng đều không có chú ý tới ở trên thánh phòng, nhiều thêm một mỹ nhân.

Mỹ nhân kia mặc một áo khoác dài, mặt đã bị cổ áo che khuất, chính là từ kia lộ ra độ cung của cằm, không khó nhìn ra, đó là một khuôn mặt phi thường xinh đẹp.

Chẳng qua hiện tại mỹ nhân phi thường giật mình, thế cho nên bà không thể không đè thấp tiếng nói, hỏi giám đốc Lý đi theo phía sau bà một vấn đề: “Kia là con trai tôi, thiếu gia nhà ông sao?”

Giám đốc Lý:.....

Không thể trách phu nhân hỏi tôi loại này vấn đề.

Thật sự là thiếu gia trước nay đều không có cùng ai như vậy..... Thân mật quá.....

Rất khó tưởng tượng có một ngày, một nam nhân luôn đậm mặt bình tĩnh kia, cũng sẽ sờ đầu người khác, này..... Xác thật rất không giống.

“Nguyên lai kia chính là Hắc Đào Z.” Mỹ nhân tựa như mê muội, cười cong mắt: “Thật là đẹp trai, một chút đều không thua con trai tôi, không hổ là đi cùng đại thần con trai tôi.”

Giám đốc Lý nghe vậy, nhẹ nhàng ho khan một tiếng: “Phu nhân, tôi cảm thấy chuyện người muốn thấy Hắc Đào Z này.....”

“Nhìn dáng vẻ cậu ấy dường như sắp rời khỏi. “Không đợi giám đốc Lý nói xong, tiếng nói ưu nhã của mỹ nhân vang lên liền đánh gãy lời nói ông: “Kỳ quái, thi đấu còn chưa có kết thúc, cậu ấy là muốn đi đâu.”

Giám đốc Lý ngược mắt nhìn một chút, thiếu chút nữa bắt gặp ánh mắt thiếu gia quét về phía này, lập tức rũ xuống mắt.

Bất quá hần cũng là chột dạ, thiếu gia chỉ là tùy tiện quét mắt một cái.

“Phòng chừng là đi phương tiện.” Giám đốc Lý nói hàm súc.

Mỹ nhân cười: “Như vậy sao? Nói cách khác là có cơ hội ngẫu nhiên gặp được.”

Giám đốc Lý:.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 452: Chương 453

Editor:NM

Lúc này Phó Cửu còn không biết mình bị người theo dõi.

Chỉ nâng mắt lên nhìn người của chiến đội Vân Trung bên kia.

Kế tiếp chính là 2V2.

Toàn bộ người của chiến đội Vân Trung đều nghẹn một ngụm ác khí.

“Đội trưởng, anh yên tâm, chúng ta nhất định sẽ đem mặt mũi của anh tìm trở về.” Những lời này là đội viên trước đây từng khinh thường Lâm Phong nói: “Lâm Phong cùng Ân Sơn Lấy Bắc, hai người kia một người thì già rồi, một người thì chính là bại tướng trong tay tôi, tôi sẽ đem đả kích vừa rồi Vân Trung phải chịu, toàn bộ đều thắng trở về!”

Ánh mắt của Lăng Khiếu trầm một chút, ổn định cảm xúc của mình.

Hắn không có quên trừ bỏ cá nhân ở ngoài, hắn vẫn là đội trưởng chiến đội Vân Trung, tiếng nói thực trầm: “Chú ý động tác của bọn họ, đừng để cho bọn họ trộm thấp, thời điểm hai người đánh, còn phải chú ý đến bụi cỏ.”

Người nọ gật gật đầu, lại cùng đồng đội ngồi đối diện nhìn thoáng qua nhau, hai người cùng nhau lên chiến trường, thời điểm đụng phải Lâm Phong, còn hiển nhiên là khinh thường.

Vị người giải thích họ Tưởng kia sau khi thấy một màn như vậy, như tìm về được một chút khí thế, lập tức lại nói: “Trận đấu thi đấu Vân Trung quá khinh địch, bằng không Hắc Đào Z cũng sẽ không thắng nhanh như vậy, hy vọng trận thứ hai Vân Trung có thể nghiêm túc lên.”

Những lời này nhìn như là đang nói chiến đội Vân Trung nhẹ tâm, trên thực tế nghe phải ý tứ bên trong là muốn này Hắc Đào Z chỉ là may mắn mới thắng được.

Bị vả mặt liền nói như vậy.

Fan của Hắc Đào thật muốn cười vào mặt người giải thích này.

Bất quá, lúc lên sân khấu Lâm Phong thật sự không nghĩ tới cộng sự của hắn sẽ là Ân Sơn Lấy Bắc.

Dù gì trước giờ thời điểm thi đấu, vẫn luôn đều cùng Vân Hồ ở bên nhau.

Trước nay đều không có tách ra.

Nghĩ đến đây, hắn quay đầu lại nhìn gia hỏa từ khi còn nhỏ đã cùng nhau quậy một cái, rất cảm thấy có chút không quen.

Sau khi Vân Hồ nhìn thấy ánh mắt như vậy, dừng một chút, sau đó dạo bước đi qua.

Lâm Phong nhướn mày, vừa định nói anh làm cái gì.

Liền thấy người nọ rũ mắt xuống, đeo một găng tay màu đen lên tay trái của hắn, tiếng nói trầm thấp, mạnh khỏe cùng với năm tháng: “Bảo vệ tốt tay, hào hảo thắng.”

Lời nói của Vân Hồ rất giống con người hắn, vĩnh viễn đều là lời ít mà ý nhiều.

Lâm Phong vừa nghe đã hiểu sự an ủi trong đó, câu môi cười: “Yên tâm, tiểu gia nhất định cho anh lấy cái MVP trở về, như vậy cúp của tôi mới có thể nhiều hơn anh.”

Vân Hồ nhìn bộ dáng gia hỏa cười rộ lên trước mắt, rất muốn nói tôi lấy những cái cúp đó nếu cậu muốn cũng có thể cho cậu.

Bất quá vì tránh cho người này quá kiêu ngạo, khuôn mặt tùy ý ngồi ở trước máy tính, không có nói thêm gì nữa.

Nhưng chính là một màn như vậy.

Vẫn là làm cho người ta có cảm giác được cái tốt đẹp khi làm bạn với nhau từ nhỏ đến lớn.

Cho nên trong vòng Điện Cảnh mới có thể lưu truyền một công.

Nhìn thấy hai người kia, mới có thể tin tưởng thanh mai trúc mã.

Kia không phải quan hệ tình yêu.

Mà là một đường đi tới, cùng nhau đồng cam cộng khổ, kiên trì bền bỉ.

Lâm Phong nâng mắt lên, nhìn thoáng qua chiến đội Đế Minh đang ở khu chuẩn bị chiến đấu.

Không ai có thể ở bên người nào cả đời.

Nếu có thể.

Ít nhất hắn sẽ coi Vân Hồ là một thời thanh xuân không có gì đáng tiếc nuối.

Năm trước, bởi vì bản thân mình nên bọn họ mới không thể tiến vào thi đấu cả nước.

Năm nay, hắn cần phải thắng!

Trên thực tế, nhìn đến nơi này, Phó Cửu đã không lo lắng, cho nên cô mới có thể đứng lên.

“Đi đâu?”

Thiếu niên vừa động, Tần Thần liền đưa mặt lại đây.

Phó Cửu đề thấp thanh âm: “Mua chút đồ uống, khát.”

“Tiểu Hắc Đào cậu không tiếp tục xem thi đấu sao?”

“Không có gì hay.”

“Hà? “

“Bởi vì Lâm Phong sẽ thắng.”

Mặc dù là thân ở trong nghịch cảnh, Phó Cửu cũng tin tưởng, sống nương tựa lẫn nhau có thể đánh bại hết thảy.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 453: Thấy bà bà tiết tấu?

Editor:NM

Phó Cửu chính là chắc chắn trận thi đấu này sẽ không thua.

Cho nên nhìn cũng không cần nhìn, một tay bỏ vào túi quần, đi từ bên góc ra khỏi cửa.

Đồng đội còn đang sững sờ nhìn bóng dáng của thiếu niên.

Tiếp theo, lại đem ánh mắt kéo trở về đặt ở trên màn hình đang đối chiến.

Không biết vì cái gì, ở thời điểm tiểu Hắc Đào nói chuyện, hắn tự nhiên nhớ tới một câu nói của đội trưởng, trên chiến trường cần phải tin tưởng đồng đội của cậu.

.Hai người kia, ở phương diện nào đó đều giống nhau rất làm người khác kinh ngạc.

Phó Cửu cũng không có nghĩ nhiều như vậy, cô là khát thật, đi đến máy buôn bán tự động bên cạnh, sờ sờ túi tiền, tiền xu không đủ, chỉ còn lại có một cây kẹo que.

Sau khi híp mắt mở ra, liền như vậy ngậm ở trong miệng.

Nghe đến cả một lon nước đáng thương đều mua không nổi, đó là cảm giác như thế nào?

Bất quá, đối phó loại máy buôn bán tự động này, Phó Cửu cũng có biện pháp của mình.

Cứ như vậy một tay bỏ vào túi quần, cong eo, ngón tay ở phía dưới máy buồn bán động một cái.

Bang một tiếng.

Tiếng nhạc được lựa chọn vang lên, tự động nhảy ra ngoài một lon.

Phó Cửu mỉm cười cầm lấy, vừa định mở ra, liền nghe phía sau truyền đến một giọng nữ trầm thấp rất dễ nghe: “Nguyên lai còn có thể mua đồ như vậy.”

Phó Cửu cong tay, không chút nào có cảm giác quần bách khi bị phát hiện, quay đầu cười: “Không có biện pháp, quá nghèo. “

Lý giám đốc:..... Cậu đã từng dùng một trăm tệ mua một cái tạc xuyên sự, chính cậu cũng quên mất rồi sao? Phó gia thiếu gia!

Muốn nói Phó Cửu bởi vì quá làm âm ỉ, hành vi nhà giàu mới nổi xác thật bị rất nhiều người nhìn thấy.

Lý giám đốc chính là một người trong đó.

Thời điểm xem đứa nhỏ này rải tiền, liền cảm thấy đứa nhỏ này đã không có biện pháp dạy dỗ.

So với người khác đối với Phó Cửu rất khinh bỉ, hẳn càng thương hại hơn.

Nếu một người chỉ dựa vào rải tiền để tìm cảm giác tồn tại, có phải hay không nội tâm của đứa nhỏ rất cần sự quan tâm của người khác.

Bất quá..... Hiện tại lại nhìn thiếu niên nói mình nghèo.

Một chút đều không giống bộ dáng muốn người khác để ý tới.

Ngược lại làm cho người ta thấy soái khí từ trong ra ngoài.

Lý giám đốc nghĩ thầm trách không được thiếu gia sẽ cùng cậu ấy trở thành bạn tốt, này nếu là Phó thiếu trước kia ..... Phòng chừng thiếu gia cũng sẽ không nhìn trong mắt.

Phó Cửu là một người thông minh, vừa thấy hai người này liền biết không giàu cũng quý, đặc biệt là vị phu nhân vừa hỏi cô.

Ưu nhã, xinh đẹp, quan trọng nhất chính là đôi phương cười rộ lên rất đẹp, cho người ta một loại mỹ cảm thật thoải mái.

Hơn nữa cô là cái loại này, bất luận có mặc cái quần áo gì đều sẽ trở thành trào lưu lớn.

Thật là một người rất xuất chúng,

Đều nói đôi mắt sẽ không gạt người.

Phó Cửu cũng tin tưởng điểm này.

Chỉ là, vì cái gì mỹ nhân này cứ nhìn cô chằm chằm vậy nhỉ?

Có phải vì cô quá đẹp trai hay không?

Phó Cửu dừng động tác, đôi mắt nhìn lại đây.

Ảnh hậu cười lên, bên cạnh môi mông xuất hiện hai má lúm đồng tiền: “A, cậu phát hiện tôi đang nhìn cậu sao?”

Phó Cửu:..... Phu nhân, bởi vì quá rõ ràng, tôi thật không thể lựa chọn làm như không thấy.....

Ảnh hậu cười càng thêm mê người: “Con trai, không nghĩ tới nhìn gần còn đẹp trai hơn là nhìn từ xa, tôi là fan của cậu, có thể chụp một tấm ảnh hay không?”

Fan? Không thể nào, cô vẫn luôn cho rằng tuổi tác của fan mình khẳng định khá nhỏ. .... Phó Cửu nghiêng cánh tay, dùng ống tay áo lau lau môi dưới, nhẹ nhàng khụ hai tiếng, phản ứng đầu tiên chính là: “Phu nhân, xin lỗi, có phải di nhận sai người hay không?”

“Làm sao nhận sai được, chính là cậu. “Ảnh hậu vươn tay tới nắm lấy cánh tay thiếu niên, chậm rãi nói ra một cái tên.” Hắc Đào Z. “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 454: Độ Hảo Cảm

Phó Cửu khủng hoảng, thật sự là fan của mình? Fan Hắc Đào?Hắc Đào fan?

Đại khái là nhìn ra ý tứ hiện trên mặt thiếu niên, ảnh hậu trực tiếp đem điện thoại ra: “Cậu xem, tôi cũng chơi anh hùng, cậu ở trò chơi mang theo tôi đánh một ván, sau đó tôi liền cùng cậu là người qua đường, bắt quá tôi thêm cậu, cậu luôn không đồng ý, hại tôi rất khổ sở. Phải chăng bởi vì tôi rắngốc, cho nên cậu không thêm tôi?”

Kỹ thuật diễn của Ảnh hậu chính là nhất đẳng, tốt vô cùng. Nói xong lời cuối, đôi mắt đẹp long lanh long lanh, Phó Cửu xác thực nhìn có chút không đành lòng.

“Cái kia, cháu liền... không có thói quen thêm người khác làm bạn tốt.” Lần đầu tiên Phó Cửu cùng ai đó giải thích loại sự tình này, ít nhiều đều nói lắp, ai... thật mất mặt.

Ảnh hậu còn u oán: “Kia, chúng ta cùng chụp ảnh đi?”

Phó Cửu chơi game hòa hợp ảnh trung gian, trước lựa chọn người: “Cháu là mang đi chơi trò chơi.” Chụp ảnh chung gì đó, thật sự... có chút không quen, trừ bỏ cùng đại thần a.

“Hiện tại chơi sao?” Ảnh hậu thoát nhìn hứng thú bưng bưng.

Lý giám đốc ở sau lưng bà khụ một tiếng thật mạnh, muốn nhắc nhở phu nhân... mục đích bọn họ tìm tới thiếu niên!

Đều là vì thiếu gia!

Nhưng hiển nhiên, ảnh hậu đã sớm đem chuyện này vứt đến sau đầu, bị chuyện chơi anh hùng hấp dẫn, nói một hồi, có thể cùng Hắc Đào Z thi đấu, thật là sự kiện vô cùng vui vẻ.

Mất thấy ảnh hậu chuẩn bị đáp ứng, Lý giám đốc bất đắc dĩ mở miệng: “Phu nhân, vị tiên sinh này hẳn là còn đang ở giữa cuộc thi đấu, hiện tại người cùng hẳn chơi game không tốt lắm đâu?”

“2V2 không phải cần người khác ở đó sao?” Ảnh hậu không hiểu cái này, lễ phép trung cầu ý kiến thiếu niên: “Cậu không cản trở về xem đi?”

Phó Cửu đem điện thoại lấy ra, cười nói: “Không cần, có đội trưởng, chúng tôi sẽ thắng.”

“Đội trưởng?” Rốt cuộc nhắc tới con trai của mình, ảnh hậu khoe miệng cong cong, nói một câu: “Cậu giống như thực tin nhiệm đội trưởng của cậu.”

Nghe tới đó Phó Cửu tự hào nhưng sau đó ném sự vui vẻ này đi,ngoái đầu nhìn lại cười nói: “Tần Thần rất lợi hại, cũng ôn nhu, có hẳn ở đây không thành vấn đề.”

Ảnh hậu thật sự là nhìn không ra con trai có khi nào ôn nhu nhưng ai làm mẹ lại không thích người khác khen con trai mình, không khỏi nhìn thiếu niên trước mắt tăng lên một phần hảo cảm.

“Chúng ta đến nơi đó đi, chơi game sẽ tiện hơn.” Phó Cửu chỉ vào bên kia khu nghỉ ngơi.

Ảnh hậu lập tức đáp ứng: “Tốt!” Thời điểm lên trò chơi, ý cười nơi khoe miệng không giảm chút nào.

Lý giám đốc:... Phu nhân, người tình lại được chứ?Nói tới kiểm nghiệm bạn của thiếu gia, thật sự không phải tới tìm người chơi game.

Nhưng thực hiển nhiên, ảnh hậu đã không còn đặt việc kia lên trọng điểm, vô cùng nghiêm túc nhìn chăm chăm màn hình di động của mình, vẫn là phạm vi rất ưu nhã, biểu tình rất là nghiêm túc.

“Chốc lát, đi trực tiếp đi theo đằng sau cháu, không cần cố gắng giết người là được, cháu đánh ở phía trước, cuối cùng giao cho gì chém, như vậy có thể tính là đi giết.” Phó Cửu một bên thực hiện thao tác nhân vật trò chơi, một bên dặn dò người người bên cạnh.

Hảo cảm của Ảnh hậu đối với thiếu niên lại lần nữa tăng lên. Trách không được con trai tính tình lành đạm đối người trước mặt nhìn bằng con mắt khác, hơn nữa tươi cười rất nhiều so với trước kia.

Đại khái chính là bởi vì tính cách thiếu niên như vậy, sự việc dù rất nhiều, vẫn là trước thông cảm cho người khác, thật sự rất khó tìm.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 455: Cảm thấy ảnh hậu quen mắt

Editor:Sửu nhi

K, O!

Phó Cửu dẫn người, thực dễ dàng liền đẹp xong thành của đối phương.

Một hồi thi đấu còn không đến năm phút đồng hồ.

Ảnh hậu càng xem thiếu niên càng cảm thấy đẹp: “Cậu có hay không muốn tới vòng phát triển của chúng tôi?”

Phó Cửu không hỏi ảnh hậu vòng là cái gì, mà là cười một chút, nói: “Tôi chỉ chơi trong điện cạnh, không thích mặt vòng khác.”

“Hiện tại cậu chơi điện cạnh kiếm được nhiều tiền! “Ảnh hậu là thật muốn đào người, khí chất như vậy vào giới giải trí tuyệt đối sẽ là lửa lớn, chủ yếu là thiếu niên vừa mới cười, quá mê người.

Phó Cửu câu môi: “Phu nhân, tôi nghĩ bà đối tôi có chút hiểu lầm, tuy rằng tôi chơi điện cạnh có một ít nguyên nhân là vì kiếm tiền, nhưng còn có một ít nguyên nhân khác là bởi vì tôi thích cái ngành sản xuất này, càng thích cái ngành sản xuất người này. Mỗi lần nhìn đến bọn họ, tôi đều sẽ cảm thấy thực vui vẻ.”

Ảnh hậu nghe xong thiếu niên nói, mỉm cười thu hồi di động chính mình.

Trong nháy mắt kia, bà nghĩ tới con trai nhà bà.

Rõ ràng chơi game đối với bản thân hần mà nói cũng không quan trọng.

Nhưng là mặc dù hần bị thương cũng muốn dự thi, chỉ vì ở trên sân thi đấu điện cạnh hần có để ý đồng đội.

Có lẽ, đây mới là điều quan trọng nhất.

Thích cùng người khác kể vai chiến đấu, mới không phụ thanh xuân thời niên thiếu.

Trách không được hai người kia có thể trở thành bạn tốt.

Bởi vì ở một ít phương diện bọn họ thật giống nhau

“Kia nếu là làm cậu chơi điện cạnh miễn phí thì sao? “Ảnh hậu lại hỏi một câu.

Phó Cửu cười: “Tôi không đánh, sẽ chơi lưu động, không đánh chức nghiệp. Con người của tôi tương đối hiện thực, làm chuyện gì đều phải nói sinh tồn trước, lại đến nói phát triển.” Nói xong, cô nâng mắt lên, nhìn lướt qua thời gian trên đồng hồ treo tường, hướng tới ảnh hậu làm một cái cô phải đi về đường vòng thủ thế.

Ảnh hậu cũng không có ngăn lại thiếu niên, mà là nhìn tấm lưng kia, chậm rãi cười: “Đúng là một đứa trẻ không tôi bắt quá, còn không có người nào cự tuyệt lời mời của tôi, ông nói đứa nhỏ này rốt cuộc là yêu tiền hay là không yêu tiền.”

Lý giám đốc nghĩ nghĩ, nói ra một câu: “Quần tử yêu tiền vẫn giữ được đạo đức.”

Ảnh hậu cười: “Người như vậy bởi ở bên người Mạc nhi, tôi cũng yên tâm. Mạc nhi đại khái cũng thích nhất là người có điểm máu chốt của chính mình.”

Lý giám đốc gật gật đầu, muốn nhắc nhở một chút cái gì.

Ví dụ như, phu nhân, chẳng lẽ bà không cảm thấy thiếu gia cùng vị phó thiếu này có chút thân mật?

Còn có cáiCPkia ..... Phu nhân chẳng lẽ bà không nghe được sao?

Làm quản sự, Lý giám đốc vẫn là phải nhắc nhở một chút: “Trên mạng giống như là lấy thiếu gia cùng phó thiếu ghép đôi...”

“Chuyện này là bình thường.” Ảnh hậu cảm thấy không có gì: “Trong giới giải trí của chúng tôi thấy được rất nhiều rồi. Quan hệ tốt liền sẽ bị ghép với nhau, hơn nữa hai người kia xác thật phối hợp thực tốt, chẳng lẽ ông không có cảm thấy sao?”

“Tôi....” Loại chuyện này, muốn hần nói như thế nào? Lý giám đốc có một cảm giác bị mắc nghẹn.

Ảnh hậu lại cười tủm tỉm nói: “Không biết khi nào có thể ra những cái quanh thân có hình hai bọn họ, tôi muốn mua một đồng về nhà, nhìn thật đẹp mắt.”

Lý giám đốc:.....

Bản thân Phó Cửu còn không có ý thức được chính mình đã để lại sự hoàn mỹ 100% trước mặt ảnh hậu.

Chỉ là một lần nữa Phó Cửu đi vào hội trường của điện cạnh, tổng cảm thấy tướng mạo mỹ nhân kia có chút quen mắt.

Nhưng trong khoảng thời gian ngắn lại nghĩ không ra đã gặp qua ở nơi nào.

Bất quá thật là thật xinh đẹp, bảo dưỡng cũng thật tốt...

Cảm thấy quen mắt, đại khái do nguyên nhân chứng giả mạo hiệp hội của cô phát tác đi.

Nghĩ như vậy, Phó Cửu ngồi trở lại chỗ mình.

Chờ đến khi cô nhìn về phía màn hình mới phát hiện cuộc chiến của bọn họ đang đứng ở nơi nguy hiểm nhất .....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 456: Người quan trọng nhất

Editor: Sừu nhi

1 giết3 chết.

Lâm Phong đã chết hai lần.

Chết lại một lần là có thể tiếp tục sống lại đây là quy định của điện thi đua.

Phong Thượng hàm răng đều ngứa, lắp bắp nói: “Người chiến đội Vân, Vân trung quá, quá không phải người, hấn, bọn hấn chỉ vậy đánh một mình anh Lâm, Lâm Phong.”

Mặc dù là Phó Cửu vừa rồi không ở đây, cũng biết tình huống là cái dạng gì.

Nếu đối phương liền không công đáp, chỉ nhằm một người vậy công, biện pháp này xác thật có trừ điểm.

Lão Tướng xuy xuy hai tiếng: “Xem ra đại cục đã định, để mình lần này thua là cái chắc rồi.”

Người ác độc nhất trong chiến đội Vân trung bên kia chính là lúc này thế nhưng còn phát tin tức: “Lâm phong, cậu sợ rồi sao? Có phải hay không tránh ở dưới tháp không dám ra? Tôi nói chúng tôi đang ở phổ thông, cậu như thế nào cũng không dám tới. Nếu hai người chúng tôi làm cậu quá sợ hãi, chúng tôi liền để một người ở lại đây, liền hỏi cậu có dám tới hay không!”

Đối mặt khiêu khích như vậy.

Nếu dựa theo tính tình của Lâm Phong đã sớm nhịn không nổi.

Hắn từ trước đến nay đều nóng nảy, cũng không biết cái gì là nhẫn lại.

Nhưng là tại đây một khắc này, hắn nhịn xuống.

Hắn suy nghĩ rất nhiều thứ.

Trước kia, bọn họ từng có dự kiến là cùng nhau kẻ vai chiến đấu một lần.

Chính là bởi vì từ nhỏ cùng nhau lớn lên.

Hắn mới rõ ràng người kia có bao nhiêu không thích thua.

Đánh nhau không thích thua, liền tính là trên cánh tay nhuộm máu cũng muốn mang theo hắn tìm hội trường chết theo.

Thậm chí bởi vì có người nói hắn sẽ không chơi bóng rổ, tên kia bỏ bóng súng trong nhà xuống, liền lên sân bóng, luyện một tháng.

Người như vậy, như thế nào sẽ thích thua.

Lâm Phong vĩnh viễn nhớ rõ, khi còn nhỏ, hắn vẫn luôn đi chơi, chơi bùn chơi đế, còn thích khi dễ nữ sinh trong đại viện.

Lúc ấy, bọn họ vừa mới bắt đầu học tiểu học năm nhất.

Tên kia liền cõng cặp sách, lạnh lùng nhìn hắn nói: “Lâm Phong, nếu cậu còn đi xuống như vậy, tôi liền không chơi với cậu nữa. “

Lâm Phong bức: “Vì cái gì? ‘Hắn làm sai cái gì.

“Tôi không thích cùng người ngu ngốc ở bên nhau. “Tên kia quét mắt liếc hắn một cái, lãnh đến tận xương.

Lâm Phong vì chứng minh chính mình không phải ngu ngốc, liền bắt đầu không tùy tiện chơi cùng người khác, nỗ lực đọc sách.

Tên kia học gì, hắn đều phải học tất cả.

Ngay từ đầu là như thế này không sai.

Đến mãi sau, hắn mới hiểu rõ mỗi người đều kiêu ngạo riêng của mình.

Nếu tên kia coi hắn là người quan trọng thì đã không cần đi yêu cầu hắn đi làm chuyện mà hắn không thích làm.

Coi hắn là người quan trọng thì đừng cho hắn thua.

Ngón tay Lâm Phong vừa động, thanh máu lại đầy, trực tiếp lại hướng hạ bộ vọt qua.

Đồng thời Ân Sơn lấy bấc xuất phát đi phổ thông.

Hai người như là đã thương lượng tốt.

Phân công nhau hành động!

Hơn nữa để cho người chiến đội Vân Trung bên kia khó lòng phòng bị chính là Lâm Phong cư nhiên đi hạ bộ, mà không phải nuốt không nổi khẩu khí này tới đi phổ thông.

Phải biết rằng đấu pháp của bọn họ đều là nhằm vào Lâm Phong mà luyện ra, chính là vì muốn tiêu diệt đối phương.

Đối mặt Ân Sơn lấy bấc, cái này đấu pháp cũng không dùng được!

Xác thật không dùng được, bên này có Ân Sơn Lấy Bấc kiểm chế.

Bên kia Lâm Phong trực tiếp mau mà chuẩn bắt lấy tòa hộ thành tháp thứ hai, hơn nữa đang chạy tới tiến công tòa thứ ba.

“ Quay về phòng bị! “

Một người trong chiến đội Vân Trung kêu.

Trong đó một người liền không thể không đi hạ bộ chặn đường Lâm Phong.

Mà Ân Sơn lấy bấc còn trực tiếp từ sau lưng một người khác xẹt qua, bạo kích tăng chiều lớn.

KO!

2 giết 3 chết!

Hiện tại chiến đội Vân trung cũng chỉ dư lại một người.

Đang nghe đến tiếng vang kia trong nháy mắt, Lâm Phong nhanh chóng xoay người, vô cùng xinh đẹp rồi vị trí, một trái một phải, tránh đi truy kích, thẳng đến cùng Ân Sơn lấy bấc hội hợp ở đường ngoại thành mới trực tiếp đánh trên người đối phương khiến hắn choáng váng.

Ân Sơn Lấy Bấc lại tiến hành đại chiêu công kích.

Phối hợp hoàn mỹ!

Giết hai mạng liền tiếp, đoàn quân đối phương bị diệt!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 457: Tần thần lên sân khấu

Editor: Sừnhi

“Cái chiến đội vân trung này chơi không tốt.” người họ Trương vuốt cằm giải thích.

Lão Trương cũng không cảm thấy như vậy: “cậu đừng quên hiện tại là để mình bên kia số lần chết đã nhiều rồi. Lâm Phong chết một lần nữa vậy đồng nghĩa với việc chỉ còn lại một mình Ân Sơn lấy bắc sẽ đánh. Tuy rằng thực lực của Ân Sơn lấy bắc không tồi, nhưng dù sao cũng là cái lão tướng, chính mình chống đỡ sẽ không được cái gì, cho nên bọn họ hiện tại khẳng định sẽ không tiếp tục cường công.”

Nhưng mà, lão Trương lại bị chính lời nói của mình đánh vào mặt.

Bởi vì lâm phong bọn họ,

Tiếp tục đi qua hạ bộ, tiến hành công tháp!

Trong một phút đồng hồ ngắn ngủi, bọn họ đã đảo ngược tình thế!

Xem tất cả mọi người vì chiến đội để mình một phen đỏ mặt mồ hôi lạnh!

Người chiến đội Vân trung bên này bởi vì không cùng chết, cho nên trước sẽ sống lại một người, sau đó người khác mới có thể sống lại.

Người sống lại trước đi ra ngoài chính là chịu chết, hấn căn bản đánh không lại hai người. không đi ra cứ như vậy nhìn cũng không được.

Cho nên chỉ có thể dựa vào kỹ xảo, tìm đúng nhược điểm của Lâm Phong, muốn đem hấn giết chết trước.

Lâm phong chơi game tính tình dễ dàng, Chỉ cần tới gần là có thể giết được hấn!

Chính là lúc này đây, đối phương lại phát hiện chính mình sai rồi.

Lâm phong thế nhưng trước sau lui một bước, đem tấn công chủ lực giao cho Ân Sơn lấy bắc, sau đó tiến hành rồi phụ trợ!

K, O!

3 giết3 chết!

Thành trì bị công!

Để mình thắng tuyệt đối!

Hấn vừa mới còn nói muốn giết lâm phong, bây giờ đôi mắt của hấn đều đại ra.

Hấn nhìn bóng của chính mình vừa mới sống lại ở tường thành.

Lại bị hai chữ thất bại kia làm cho sắc mặt đều tái nhợt xuống.

Lão Trương - người giải thích lần này thật là hoàn toàn câm miệng!

Fan bên kia không khỏi cố gắng vỗ tay.

Không phải fan của đế mình, mà là fan của vân trung.

Không thể không nói trận thi đấu này chơi thật xuất sắc.

Vô luận là Ân Sơn lấy bắc, hay là lâm phong, lại một lần nữa đi về phía trước.

Hình ảnh như vậy, chỉ cần là người nhìn liền sẽ cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Có lẽ chúng ta ở chiến doanh khác nhau, nhưng này cũng không ảnh hưởng đến sự kính nể chấp nhất của chúng ta.

Hôm nay lâm phong thực hiện nhiên là không giống như ngày thường, bộ dáng người kia khi mặc chiến phục thật xinh đẹp.

Chuyện đầu tiên hấn đứng lên, chính là hướng tới vân hồ nhìn qua, gương mặt đẹp nổi lên ý cười.

Như là một đứa trẻ đơn thuần nhất.

Nhưng mà, hần lại phát hiện sắc mặt Vân Hồ không phải thực tốt.

Tình trạng này là sao.

Hần đều thẳng, gia hòa này như thế nào còn cho hần bộ mặt xấu như vậy?

“Uy, cậu. . . . .” Lâm phong nói còn không có nói xong, vân hồ liền đem người một phen túm lại đây, tiếng nói thực trầm: “Vừa rồi bọn họ nói cậu như thế nào, giờ nhìn tôi như thế nào giúp cậu giết bọn họ.”

Lâm phong vừa nghe: “Đù anh em!”

Phó Cửu lắc lắc đầu, lâm phong tri độn như vậy, tâm sự của vân hồ không có khả năng thành.

Nhưng mà, hiện tại những cái đó cũng không quan trọng.

Quan trọng là, Tần mặc muốn lên sân khấu!

Mọi người tựa hồ đều đang chờ một màn này.

Một tên tay thương như Tần mặc rốt cuộc chơi tốt đến mức nào?

Hần có thể hay không vẫn là giống như trước kia, có được kỹ thuật xinh đẹp vô song.

Tất cả mọi người ở hiện trường đều nhắm ngay tới chỗ Tần Mặc.

Mất thấy Tần mặc đứng lên, khuôn mặt tuấn mỹ, thật sự có thể ở trong nháy mắt khiến cho mọi người thét chói tai.

Trên thực tế, chiến đội để mình đã nhìn lâu lắm rồi.

Tần mặc từ chỗ ngồi đi tới sân thi đấu, đã chúng mắt người giải thích.

Chỉ cần bằng điểm này, chiến đội để mình bên này cũng muốn đem mặt mũi tìm trở về.

Huống chi là đứa “em trai” này của hần đều chịu không được một chút khi dễ nào.

Cơ hồ là toàn bộ trung tâm cạnh kỹ, đều có thể cảm nhận được khí tràng trên người Tần mặc.

Cùng thời điểm hần ngồi ở trên ghế hoàn toàn bất động.

Vừa rồi hần như là một quân sư ưu nhã, chỉ điểm giang sơn, không có chút nào sắc bén.

Mà hiện tại, hần như là ác ma từ mạn họa đi ra, thị huyết vô cùng!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 458: Tần Thần phản công

Editor: Đậu Đậu

5V5 không giống hai lần trước.

Đế Minh chiến đội mặc đồng phục ngồi ở đó, chỉ có thể nói rất đẹp trai.

Đều mang tai nghe lên, điều chỉnh thứ bàn phím.

Hình ảnh như vậy, thật sự chỉ có ở giải đấu lớn mới có thể nhìn thấy.

Các fan kích động đã nhìn không được.

Trên màn hình hiện khuôn mặt Tần thần, đẹp trai khiến tim mọi người đập mạnh.

“Lên. “

Chỉ có một chữ.

Cùng với thanh âm trò chơi rơi xuống.

Để Minh chiến đội toàn thể xuất chiến.

Phong Thượng cùng COCO một người đi đường trên, một người đi đường dưới.

Vân Hồ mập mạp cùng đi đường giữa.

Còn lại Tần Mặc đi đường rừng, hỗ trợ giết địch.

Lúc này, vừa vào trận chưa đến hai phút!

Lúc trước, lão Trương còn nói lần này Để Minh chiến đội chắc chắn sẽ thua đã không nói nên lời.

Vân Trung chiến đội bên kia, đã chết một người.

Thậm chí có thể nói không chịu nổi một đòn.

Trên thực tế, năng lực của Vân Trung chiến đội cũng tệ như vậy.

Chẳng qua bọn họ quá khinh địch.

Khi 1V1, Lăng Khiếu ra trận.

Khi 2V2, 2 người tinh nhuệ ra trận.

Còn lại..... Vân Trung chiến đội mặc dù có Lăng Khiếu ở đó, nhưng cũng chỉ có hai người mới có thể ngăn Tần Mặc lại.

Hơn nữa Lăng Khiếu không trong trận. Hiện tại đang ngồi trên ghế dự bị, sắc mặt đều là xám trắng, hai tay chống lên hông, nắm chặt.

Quét sạch!

Thanh âm kia truyền đến nơi.

Ánh mắt bên Vân Trung chiến đội giống như là bị giết, không có một chút ánh sáng.

Lần này, cách đánh của Để Minh chiến đội giống như là cố ý.

Chủ yếu là mệnh lệnh của đại thần, chỉ có ba chữ: “Giết tất cả. “

Không phải thù địch bình thường.

Như muốn nói, không phải nói chúng ta chỉ biết trốn sao? Không phải nói chúng ta vô dụng sao?

Lần này, chúng ta trực tiếp giết chết!

Năm người thật sự làm như vậy, tốc độ tay rất nhanh.

Vân Trung chiến đội bên này, sợ nhất chính là Tần Mặc, cho nên để ba người tới vây anh.

Một đầu ba.

Tần Mặc không thể đủ máu.

Nhưng khi anh bị mất máu.

K, O!

Đối phương đã chết một người.

Double kill!

Đối phương đã chết người thứ hai.

Còn một người đuổi theo Tần Mặc. Hắn cảm thấy rằng đây là thời điểm để giết chết Tần Mặc.

Chỉ thấy Tần Mặc tung một chiêu choáng váng. Sau đó liền hồi máu, thanh kiếm xoay vòng tròn tạo nên hình ảnh thật đẹp.

Nếu cách đánh của Phó Cửu là ở tốc độ tay.

Thì Tần Mặc lợi hại chính là đi rừng, không ai có thể thấy rõ, chỉ biết giết người, mà không để lại dấu vết.

Ánh sáng xung quanh anh ta gần như bao phủ toàn bộ màn hình.

Mọi người tận mắt thấy người cuối cùng bên Vân Trung nằm xuống.

Âm thanh chấn động lại vang lên lần nữa!

Triple Kill!

Tần Mặc đứng ở kia, trên chiến giáp còn sót lại ánh sáng bạc.

Thủ pháp kia.

Fan của Tần thần không ai không biết —— ba ngàn đao trăm!

Đó là ý nghĩa thực sự của ba ngàn đao trăm!

Đây cũng là lý do có người dùng tên này để diễn tả cách đánh của Tần Mặc.

Là bởi vì toàn bộ trò chơi chỉ có một mình anh có thể làm được. Mặc dù là còn ít máu, lại còn có thể hoàn thành Triple Kill!

Chỉ trong nháy mắt!

Tất cả fan hâm mộ trong hội trường đều đứng lên.

Giống như là lửa được thắp sáng, miệng cùng kêu một cái tên ——

“Tần Mặc!”

Không chỉ tại hội trường, số lượng tìm kiếm trên internet, phá trăm triệu!

Lúc trước, lão Trương còn nói Tần Mặc bởi vì bị thương có lẽ sẽ chết. Bây giờ, cả khuôn mặt đều đỏ bừng.

Chưa nói đến Vân Trung chiến đội bên kia, không thể gượng dậy nổi.

Đế Minh, thắng tuyệt đối!

Tần Mặc giết xong người cuối cùng, nghiêng mắt tháo tai nghe xuống, tóc đen lộn xộn, chỉ nói một câu: “Chúng tôi không chỉ công thập, mà còn giết người.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 459: Ôm phát đường

Editor: ĐậuĐậu

Lời này thật sự là vớ vẩn.

Vân Trung bên kia, liền có người muốn đứng dậy.

Lão Trương - người thuyết minh càng không phải nói nhiều. Khi camera quay đến mặt, chỉ hận không thể biến mất ngay tại chỗ.

Trên thực tế, từ khi kết thúc trận đấu đôi, Đế Minh đã chiến thắng.

Chỉ có thể nói rằng bọn họ đánh giá thấp đối thủ, hoặc là chiến đội Đế Minh có mưu kế.

Hiện tại bọn họ không còn gì để nói.

Thua ba trận liên tiếp.

Để Minh căn bản không cho bọn họ cơ hội phản kích.

Lúc trước một số người còn nói rằng trận thi đấu này không đáng xem, giờ phút này cũng im lặng.

Ánh mắt nhìn xung quanh, thật sự không biết nên nói cái gì.

Đây chỉ là một giải đấu khu vực.

Để Minh cũng đã trâu bò như vậy.

Sau này sẽ thế nào?

Sẽ là cái dạng gì đây?

Tất cả mọi người đều bắt đầu chờ trận đấu tiếp theo!

Có lẽ đây là lý do Tần Mặc được gọi là game thủ có giá trị nhất.

Mỗi một lần thi đấu, đều là làm cho nhiệt huyết sôi trào.

Phó Cửu đứng ở đó.

Không biết vì sao, ở thời điểm đó, cô cảm thấy Đại thần rất đẹp trai.

Àn, cô thừa nhận.

So với cô còn đẹp trai hơn.

Có lẽ là bởi vì sườn mặt đại thần, luôn tràn ngập sự thờ ơ lạnh nhạt.

Từ trước đến nay, Phó Cửu chưa từng như vậy, nói như thế nào nhỉ. . . . . Làm cái gì cũng như là một người có học.

Mặc dù là đẹp trai như vậy, nhưng có chút ác ma.

Tĩnh tĩnh rất chính trực, thẳng thắn.

Phó Cửu nghĩ rằng đây là sự khác biệt giữa cô và đại thần.

Đại thần kiên trì như vậy, thật sự rất hiếm thấy.

Một thân thẳng đứng, rạng rỡ như ánh mặt trời.

Phó Cửu nở nụ cười, nếu là cô của trước đây, chắc chắn sẽ không liên hệ gì với đại thần.

Bởi vì, trong một số trường hợp.

Cô không muốn gặp một người như vậy.

Hâm mộ, nhưng không thể ở bên.

Cô chủ yếu là sống trong bóng tối.

“Còn không nhanh qua đây ôm ta, muốn nhìn bao lâu nữa? “Tần Mặc đi tới trước mặt thiếu niên, cười nhàn nhạt.” Ta đẹp trai đến phát khóc? “

Phó Cửu chợt cảm thấy nụ cười kia có chút quen mắt, cười nói: “Àn, đẹp trai đến phát khóc. Đúng rồi, Mặc ca, anh có anh chị em họ hay không? “

“Không có. “Ánh mắt Tần Mặc lãnh đạm” Tại sao lại hỏi như vậy? “

Phó Cửu cười nói:” Nếu em gái họ thì giới thiệu cho tôi. Tôi sẽ cưới về nhà, giống anh ba phần là được, chắc chắn rất đẹp.

“Hey, Tiểu Hắc Đào, kỹ thuật trên người của cậu đúng là rất giỏi a.” Lâm Phong nhìn sang bên cạnh: “Ngay cả đội trưởng mà cũng dám trêu, hiểu chưa? Chú ý một chút!”

Tuy nhiên, tâm trạng Tần Mặc không tốt lắm.

Cười về nhà?

Phải cười con gái về nhà sao?

Tần Mặc nhìn thoáng qua thiếu niên còn đang cười, càng nhìn lòng càng buồn, đi lên tay xoa đầu thiếu niên một chút: “Ôm tôi, hiểu không?”

“Vâng, muốn ôm.” Phó Cửu cong môi, giang hai cánh tay, trực tiếp ôm lấy Tần Mặc, bộ dạng rất đẹp trai: “Anh Mặc, chúng ta thắng.”

Tần Mặc ừ một tiếng nhàn nhạt, hơi thở xung quanh toàn bộ đều là mùi cỏ pha lẫn vị ngọt của kẹo que. Thế nên, tay anh đặt ở sau lưng thiếu niên luyến tiếc buông ra. Bởi vì là quá thoải mái, như có một loại chấn động sau khi phơi, làm mọi người muốn níu kéo.

Phó Cửu có chút cứng người, cô cho rằng ôm một lúc sẽ tách ra, giống như các đồng đội vừa nãy.

Cô cũng biết đại thần cũng không có ý gì khác.

Bởi vì đại thần ôm cô hoàn toàn giống như là ôm một người em trai.

Nhưng là ngực cô thật sự không thể ở gần đại thần quá.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 460: Mẹ, người như thế nào lại tới đây

Beta:Nm

Phó Cửu lại một lần nữa thấy may mắn vì hiện tại là mùa đông. Trước ngực cô còn quần băng vải rồi mặc thêm chiến phục, chỉ cần không quá gần liền không có vấn đề gì.

Tần Mặc cũng cảm thấy mình ôm thiếu niên có chút lâu, nhưng mà tay vẫn không buông ra, mãi đến khi các fan CP (COUPLE) kích động bắt đầu chụp ảnh mới đưa tay đẩy thiếu niên ra.

Nhưng chỉ cần một hình ảnh như vậy, đã có đủ cho các em gái suy nghĩ lung tung rồi.

Các xô nghĩ muốn hỏi một chút, Tần thần, anh xác định ở chỗ này phát đường sao? ngọt aaaaa.....

Mọi người a mọi người, lại có đề tài!!

Trận đầu tiên đánh xuất sắc như vậy, đương nhiên phải có chúc mừng. Đây hoàn toàn phù hợp với phong cách của Tần thần. Com chiều chính là tại khách sạn lớn nhất Lâm thành. Tần Mặc trừ bỏ Đế Minh chiến đội, còn phải xử lý một số công tác khác, cho nên đến trễ.

Ngồi bên cạnh Phó Cửu chính là Tiết Dao Dao, toàn bộ người ngồi đây đều là Đế Minh chiến đội, vốn đang rất náo nhiệt, liền thấy cửa phòng bị đẩy ra, đầu tiên là người phục vụ, trông phục vụ kia đối với người chuẩn bị tiến vào vô cùng khách khí, cho người đi phía trước dẫn đường.

Phó Cửu đang chờ xem người đến như thế nào, mày nường một cái, này không phải... Đây không phải vị phu nhân gọi là fan của nàng sao?

Cơ hồ trong nháy mắt.

Phó Cửu liền cảm thấy được không khí xung quanh có chút.....Không thể nói đó là cảm giác gì.

Chỉ là tay cầm rượu vang của Lâm Phong đã cứng lại rồi, Vân Hồ cũng trở nên đoan chính ngồi một bên. Có điểm như học sinh trung học gặp được chủ nhiệm lớp.... Phó Cửu nghiêng mắt, tình huống là như thế nào?

“Ta liền nói bọn họ tới đây.” Ảnh hậu mở miệng, ưu nhã hướng tới Phó Cửu cười: “Đại thần, chúng ta lại gặp nhau rồi.”

Phốc!

Nghe xong hai chữ đại thần kia, Lâm Phong không chế không được, ho khan!

Hắn theo bản năng bên này đưa mắt ra hiệu cho Phó Cửu ý muốn hỏi em là như thế nào quen biết nữ thần nhà chúng ta?

Vì cái gì mà nữ thần kêu em là đại thần!

Phó Cửu thật sự không lĩnh hội được ý tứ của hấn, tùy ý đứng lên, thái độ lễ phép:” Vị phu nhân này, vô cùng ngại ngùng, tôi không biết người như thế nào tới nơi này tìm tôi, nhưng nơi này là nơi chiến đội của chúng tôi tụ họp, lần này không thể cùng người chơi trò chơi.”

Lâm Phong nghe xong lời kia, bay thẳng đến túm ống áo của Phó Cửu, ý tứ em nhanh ngồi xuống, ngồi xuống a!!!

Phó Cửu như ong mầy, chẳng lẽ vừa rồi cô không lễ phép?

“Ảnh hậu, đó là ảnh hậu!” Bên này Lâm Phong còn đang nhắc nhở.

Bên kia Ảnh hậu đã nở nụ cười:” Không hổ là Hắc Đào Z, thật có cá tính, cháu thật sự không muốn nổi tiếng sao. Vòng giải trí của chúng tôi có nhiều người đẹp hơn so với vòng Điện Cạnh, hiện tại cháu không có bạn gái đúng không? Tôi có thể giới thiệu giúp cháu, với khuôn mặt này quả thực hoàn mỹ!”

“Tôi... ‘Phó Cửu còn chưa nói xong.

Lâm Phong liền đánh gãy lời cậu:” Hấn nói hấn có thể suy xét suy xét!”

Phó Cửu:.....Còn có thể bán đồng đội như vậy sao? Ngoài ý muốn, Vân Hồ cư nhiên không có quan Lâm Phong, sao lại thế này?

Trên thực tế, Vân Hồ không quản Lâm Phong vì hấn biết Lâm Phong cũng không biết sự thật. Mơ hồ từ bậc cha chú nghe qua, thân phận của vị ảnh hậu này.....

Chỉ là, hấn làm sao nhắc nhở tiểu Hắc Đào?

Hơn nữa, đội trưởng sẽ nói chuyện này sao?

Chủ yếu là tiểu Hắc Đào cùng đối phương quen biết như thế nào?

Hấn là nghề nghiệp của hai người chẳng có chút liên quan nào mới đúng.

Bên này Vân Hồ xôn đang suy nghĩ, bên kia Ảnh hậu đã nói không ngừng:” Cháu yên tâm, việc đó cũng không ảnh hưởng đến chơi game, thời điểm cháu muốn đánh đâu có thể trở về, chỉ....”

Liền ngay tại lúc đó, một giọng nói từ phía cửa bị đẩy ra đánh gãy lời của ảnh hậu, ngữ khí lãnh đạm” Mẹ, người như thế nào lại ở chỗ này?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 461: Này quá xấu hổ

Editor: Dương Dương

Là Tàn Mạc.

Hấn trên người toát ra khí tráng mạnh mẽ bước đến, ăn mặc tư phục, áo khoác lông tơ màu đen, sắc sảo mặt, càng làm tăng thêm dung nhan tự phụ vô song.

Chỉ là, hấn câu nói kia vừa ra khỏi miệng.

Phó Cửu cả người đều ngốc.

Đại thần gọi vị trước mắt cô là cái gì?

Mẹ?

Mẹ?!

Không chỉ là Phó Cửu, trừ bỏ Vân Hồ, những đội viên khác, cũng đều có một biểu tình bị sét đánh.

Ảnh hậu thế nhưng là mẹ đội trưởng?

Này cũng quá chán kinh rồi đi.

Nếu nói chị em còn kém không nhiều lắm.

Rốt cuộc ảnh hậu nhìn qua thật sự còn quá trẻ.

Một chút đều không giống như là người có con trai hơn hai mươi tuổi a!

Trên thực tế an ảnh hậu vốn dĩ từ sớm đã thành hôn, có Tần Mặc cũng sớm, hơn nữa bà ngày thường chăm sóc thực tốt, làn da lại rất tốt, quan trọng nhất chính là làn da luôn trong trạng thái rất tốt, cho nên ở trong mắt người bên ngoài nhìn như thế nào cũng là vừa mới 30, không nghĩ đến thế nhưng bà đã là mẹ!

Phó Cửu cười đến khoe miệng đều có điểm cương, nói như thế nào đây..... Mẹ đại thần là fan của cô..... Này cũng quá xấu hổ!

An ảnh hậu tự bản thân mình cảm thấy không có gì, bị con trai giữ tay, ngón tay còn bắt lấy cánh tay Phó Cửu: “Đi lại đây chính là cho con thêm động lực, thuận tiện mang đi đi chơi trò chơi đại thần.”

“Mang người đi chơi trò chơi đại thần?” Tần Mặc nhướn mày, hướng tới nhìn đến vẻ mặt xấu hổ của thiếu niên.

Phó Cửu thật là có điểm sống không còn gì luyến tiếc, cặp con người xinh đẹp kia, lẳng lẳng truyền đạt một tin tức, anh Mặc, em thật không biết đây là đi.

Tần Mặc nhìn biểu tình kia của thiếu niên, khoe miệng câu một chút.

Phó Cửu tiếp tục nhướn mày, kia ý tứ là, mau tới cứu ta a.

Tần Mặc dù sao cũng là anh trai, mặc dù là thích xem bộ dáng quần bách của thiếu niên, cũng sẽ không làm cái trạng thái này diễn ra lâu dài.

“An mỹ nhân, người trong miệng vị đại thần này là sẽ không gia nhập đội của mọi người, hẳn là đội viên của con. “

Ảnh hậu thiệt tình cảm thấy con trai nhà bà quá đậm mực, còn không bằng thiếu niên thoát nhìn rất tốt, vì thế nắm Phó Cửu không buông tay: “Đại thần, con suy nghĩ kĩ đi, lúc sau tùy thời đều có thể liên hệ với dì.”

Một bên giám đốc Lý cũng là quá xấu hổ, rốt cuộc phu nhân loại này giống như đang đào người của thiếu gia, đào quang minh chính đại như thế, đây là..... nói không được tốt lắm.

Các đội viên còn lại của chiến đội Đế Minh là tôi nhìn anh, anh nhìn tôi, lựa chọn tiếp tục yên lặng làm vách tường hoa.

Phó Cửu cười khế, cảm thấy việc này rốt cuộc cần thiết cự tuyệt: “Dì, thực xin lỗi, con đối với giới giải trí thật sự không có hứng thú.”

Lời nói đều nói đến phân thượng, an ảnh hậu đương nhiên cũng sẽ không làm khó người khác, không một chút tiếc hận: “Vậy được rồi, về sau có cơ hội, bất quá cái này cũng đều không trọng yếu, làm fan có thể cùng con tiếp xúc gần gũi như vậy, dĩ dĩ thực vui vẻ, thuận tiện nói một câu, con thật sự rất tuần tú, ra ngoài nhất định phải nói cho dì, dĩ dĩ cho người làm 999 bộ. “

Phó Cửu..... Có cảm giác người nhạo đại thần làm việc đều tốt mà lại rất hào phóng.

“Đến đây, mọi người đều không cần câu nệ, tất cả đều ngồi đi. “An ảnh hậu tiếp tục nói, khoe miệng cười lên liền có hai cái má lúm đồng tiền, phi thường ưu nhã.” Dĩ dĩ sẽ ảnh hưởng tới các con nên dĩ dĩ sẽ đi trong chốc lát, không quấy rầy các con liên hoan. “

Lâm Phong lập tức nói: “Dĩ dĩ ở lại ăn cũng không sao! “

An ảnh hậu thực thông dong: “Dĩ dĩ đây liền ở lại.”

Phó Cửu.....

Bất quá, như vậy, cô cuối cùng cũng biết lễ nghi của đại thần là từ đâu tới.

Mặc dù là nói nói như vậy, cũng đẹp không gì sánh được, ưu nhã kia như là từ trong xương phát ra.

Xem ra mỹ mạo đại thần phần lớn là di truyền từ ảnh hậu.

Ảnh hậu là kiểu người thực dễ ở chung.

Chính là có một chút.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 462: Đem người mang về nhà

Editor: Dương Dương

Thích tặng quà người khác!

“Đi vừa nhìn thấy con liền cảm thấy đi ở Paris tham gia cuộc thi thời trang mang về bộ quần áo nam thực thích hợp với con, sau này đi cho người đưa đến Phó gia, con nhất định phải mặc.”

Phó Cửu tay còn bị an ảnh hậu lôi kéo, chỉ có thể nghiêng thân mình đi, tiếp tục hướng đại thần cầu cứu.

Nhưng lúc này đây, đại thần không những không có giúp cô, ngược lại tiếng nói đều mang theo ý cười: “Hai ngày này đều không có thi đấu, mẹ có thể cho cậu ấy hôm nay ngủ ở nhà ta, tùy ý trang điểm.”

Phó Cửu:..... Cô lại không phải búp bê Tây Dương, tùy ý trang điểm gì đó, đại thần, anh không thể hồ đồ đồng đội như vậy.

Tần Mặc bất động thần sắc tùy ý mặc thiếu niên đánh giá chính mình, một chút thẹn ý đều không có, nếu thiếu người này, liền ngủ không ngon, không bằng đem người mang về nhà.

“Cái này tốt!”

Phó Cửu có thể rõ ràng nhìn ra, cặp con ngươi an ảnh hậu đều phát sáng.

Chính là tùy ý trang điểm, điểm này tuyệt đối không được.

Bởi vì như thế tức là muốn coi quần áo..... Cô một người con gái như thế nào ở nhà đại thần coi quần áo?

Phó Cửu còn đang suy nghĩ xem nên lấy có gì để cự tuyệt.

Bên kia Tiết Dao Dao thấy thế, cũng rất lo lắng, mở miệng nói: “Cửu điện đã cùng cháu giao ước, đáp ứng giúp cháu một chút việc, hai ngày này hẳn là không có thời gian.”

Tần Mặc nghe vậy, tay cầm chén trà dừng một chút.

Liền nghe thanh âm thiếu niên truyền tới, mang theo ý cười nhẹ nhàng: “Đúng vậy, đã sớm có giao ước, dì, chờ lần sau đi.”

Lâm Phong hứng thú nói: “Tiểu Hắc Đào, cậu thành thật khai báo cậu muốn ở riêng với em gái Dao làm gì đi, thần thần bí bí.”

Phó Cửu cũng không biết, nhưng cô cũng không có biểu hiện ra ngoài, ngược lại nhú mi một chút, chỉ cho Lâm Phong bốn chữ: “Không nói cho anh.”

Nghe xong kia bốn chữ, mi đẹp Tần Mặc nhăn lại, thực hiển nhiên đối phương cũng không nghĩ nói hẳn muốn cùng Tiết Dao Dao đi nơi nào.

Lâm Phong nghe cái răng trắng, ngón tay gõ gõ cái bàn: “Các cậu đây là hẹn hò! Tôi cũng phải tìm một em gái hẹn hò!”

“Tùy anh, nếu có người chịu nói.” Thời điểm Phó Cửu nói những lời này, hướng tới Vân Hồ bên kia nhìn lướt qua, lại phát hiện người nọ thế nhưng không có hành động gì, nếu không phải mắt hắn hạ thấp thâm trầm, Phó Cửu còn tưởng rằng hắn không có cảm giác gì.

Bất quá Lâm Phong nói tìm em gái, tuyệt đối không phải là nói tùy tiện.

Ngày mai là chủ nhật, thật vất vả nghỉ ngơi một ngày.

Hắn xác thật là muốn tìm người đi hẹn hò, xem phim ảnh gì đó, không chỉ là hắn nghĩ như vậy, phòng chừng chiến đội này các hòa thượng đều nghĩ thế.

Điểm này Lâm Phong xác thật không có nghĩ sai.

Tần Mặc cũng thực hiểu biết những người thù hạ này, chỉ là hắn không có nghĩ tới, thiếu niên cũng sẽ cùng ai đi hẹn hò riêng.

Đương nhiên, cũng không có người chú ý tới.

Tần Mặc lần này vào thời điểm gấp đồ ăn, bởi vì dùng lực quá lớn làm đứt một cọng rau xanh.

Rõ ràng biết trong lòng có một loại ý tưởng thực không đúng.

Cũng khuyên bảo quá chính mình, em trai cũng không phải là vật sở hữu riêng của mình.

Nhưng Tần Mặc vẫn là nhện không được suy nghĩ, có lẽ hần hẩn là nên làm một bộ còng tay xích chân, chế trụ người nào đó.

“Ai, thật hâm mộ các con.” Ảnh hậu một tay chống hàm dưới bộ dáng phi thường đẹp: “Đang còn là học sinh cao trung thực tốt, còn có thể hẹn hò, không giống Mặc nhi, hần lúc ấy căn bản là không biết hẹn hò là cái gì, bên người một đứa con gái đều không có, liền cứ như vậy lớn lên, đều không thể hưởng thụ tâm tình bí mật khi yêu sớm của tuổi trẻ.”

Đối mặt với những lời nói như phun tào này, Tần Mặc chỉ nói hai chữ: “Phiền toái.”

Là cảm thấy con gái phiền toái?

Phó Cửu uống một ngụm trà.

Xem ra, đại thần thật là một người mâu thuẫn con gái khó lòng tiếp cận hần.

Thế cục này, nan giải. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 463: Tần Thần ghen

Editor: Bích Hoá

Ăn xong một bữa cơm

Lâm Phong vẫn tò mò, biết hỏi bên Phó Cửu sẽ không ra liền quay sang hỏi Tiết Dao Dao.

Tiết Dao Dao nhìn tay mình, dẫu đi cảm xúc trong mắt mới nói: “Cũng không có gì, chỉ là mẹ tôi mới tái hôn với người khác, mà sắp tới lại là sinh nhật của anh trai mới, tôi muốn mời Cửu điện hạ đi cùng tôi.”

Sự thật thì lúc đầu Tiết Dao Dao không định nhắc tới chuyện này, vừa rồi nói câu kia cũng vì muốn giải vây giúp Phó Cửu.

Nhưng nếu đã nói ra thì phải cùng nhau làm.

Chỉ là... Cô còn không biết Cửu điện hạ có đồng ý hay không.

Nghĩ đến đây, Tiết Dao Dao lại nhìn về phía Phó Cửu.

Phó Cửu câu môi cười, nâng tay lên xoa nhẹ đầu cô: “Có thể làm hộ hoa sứ giả cho Dao Dao, đương nhiên là vinh hạnh không thể chối từ.”

“Tiểu Hắc Đào, cậu đủ rồi đó. Nếu còn tiếp tục trêu chọc em gái Dao, có tin anh trai đây sẽ dùng vũ lực trấn áp cậu không?” Lâm Phong cảm thấy Phó Cửu chính là kẻ địch công kích đàn ông bọn họ. Làm gì có đứa con trai nào hiểu rõ con gái như vậy!

An ảnh hậu nhìn bên này ảm ỉ càng cảm thấy bọn nhỏ không tồi, khoe miệng cũng nở nụ cười, vừa định quay đầu đi hỏi con trai nhà mình một chút chuyện, đến khi nhìn thấy sườn mặt lạnh băng kia, mắt đẹp liền híp lại: “Làm sao vậy?”

Lúc này Tần Mặc mới ý thức được cái gì, thu ánh mắt đang đặt ở trên tay thiếu niên trở về, thần nhiên nói: “Không có gì.”

An ảnh hậu lại nhìn thoáng qua phía bên kia, cũng không phát hiện có chỗ nào không đúng, nhưng vẫn hơi nghi ngờ: “Mẹ mới vừa nghe Dao Dao nói rằng ngày mai con bé phải đi tham gia tiệc sinh nhật của anh trai bên gia đình mới. Nếu mẹ nhớ không lầm thì ngày mai nhà họ Giang muốn tổ chức tiệc lớn... Chắc sẽ không trùng hợp như thế đâu nhỉ.”

Tần Mặc nghe vậy cũng nhìn về phía Tiết Dao Dao, không nói thêm lời nào. Từ trước đến nay anh đều không có hứng thú với chuyện của người khác. Tuy rằng trên cơ bản anh đã xác định Tiết Dao Dao chính là em gái kế của Giang Tả, anh cũng không dư thời gian đặt lực chú ý của mình vào đề tài này.

An ảnh hậu nhìn thiếu niên, lại nhìn con trai bà, lập tức có chút suy nghĩ hận không thể rèn sắt thành thép: “Sau này con học tập Tiểu Cửu một chút, thẳng bé có thật nhiều nữ sinh thích nha.”

Giám đốc Lý ở bên cạnh yên lặng nói: Phu nhân, ngài đã quên ư? Thiếu gia cũng không thiếu nữ sinh yêu thích mình.

Nhưng điều khiến giám đốc Lý ngạc nhiên chính là ngay lúc này Tần Mặc lại nói một câu, cả người mang theo chút lệ khí*: “Không bao lâu nữa cậu ta sẽ

biết con gái không tốt như vậy.”

*Lệ khí: Có thể hiểu là sự u ám, ác độc. Gần giống như âm khí.

An ảnh hậu cũng không nghĩ nhiều, chỉ là càng nhìn càng thấy thiếu niên thuận mắt: “Tiểu Cửu như vậy sẽ không có nữ sinh nào đối với thằng bé không tốt. Nhưng mà Tiểu Cửu và Dao Dao thực sự rất xứng đôi, mẹ thấy thằng bé đối với Tiết Dao Dao rất tốt. Con thân là đội trưởng cũng không cần hà khắc như thế. Ngày mai là đêm Giáng Sinh, đừng để thằng bé luyện tập nữa, lâu lâu cho cậu ấy thời gian ra ngoài hện hò đi.”

Xứng đôi?

Sau khi Tần Mặc nghe được câu này, ánh mắt cũng trầm theo vài phần.

Lúc này anh mới chú ý tới thiếu niên đang mỉm cười đối mặt với thiếu nữ kia, tựa như lần đầu gặp mặt vậy.

Tuy rằng hiện tại cũng không quá gầy, nhưng so với trước kia, dường như thể trọng của cô giảm đi không ít.

Khuôn mặt mượt mà, thiếu niên luôn thích sờ đầu cô.

Hai mắt Tần Mặc hơi híp lại. Cho đến khi An ảnh hậu rời khỏi, lạnh lẽo trên người anh cũng không tiêu tán đi.

Nhưng trước khi đi, An ảnh hậu lại cố ý nói với Phó Cửu một câu: “Sau này nhất định phải tới nhà họ Tần làm khách đấy.”

Phó Cửu rất muốn nói cô đã tới rồi, nhưng mà vì tránh thêm nhiều phiền toái, cô chỉ gật gật đầu, cười khẽ đáp một tiếng: “Vâng.”

An ảnh hậu càng nhìn gương mặt tuấn mỹ kia càng cảm thấy đáng tiếc. Đây rõ ràng là người nên lăn lộn trong giới nghệ sĩ. Thôi, nhường cho con trai bà vậy...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 464: Nghĩ muốn nuôi Đại thần

Beta: Sừ nhi

Khó hiểu, Phó Cửu cứ luôn cảm thấy từ sau khi cơm nước xong, hàn ý trên người đại thần lại trở lại.

Có điều, khi cô cẩn thận nhìn lại, đại thần nhưng lại mà cong môi mỉm cười với cô, bộ dáng lười biếng cười cười, nhìn vô cùng anh tuấn đẹp trai. Hẳn là cũng không có việc gì?!

Phó Cửu xác định đại thần không có việc gì, là ở ngày thứ hai khi trở lại Giang Thành sau cuộc điện thoại của đại thần.

“Ra đi.” Rất đơn giản hai chữ, vô cùng phù hợp với tác phong của đại thần.

Phó Cửu nhướn mày: “Anh Mặc, anh không phải là.....”

Như thể biết được thiếu niên muốn hỏi điều gì, Tần Mặc nhàn nhạt ừ một tiếng: “Ở bên ngoài nhà em.”

Nghe vậy, Phó Cửu cũng không có lãng phí thời gian, cúp điện thoại, liền ra ngoài, trên mặt cũng không mang khẩu trang, dù cho tiết trời lúc này đặc biệt lạnh.

Bởi vì từ rạng sáng tuyết đã bắt đầu rơi, nên lúc này bên ngoài đã phủ kín một màu trắng bạc.

Cảnh tượng như vậy dường như là chỉ có thể xuất hiện trong manga, tuyết phủ đầy trên những cây tùng bách.

Mà Tần Mặc đứng đó, một thân áo gió đen tuyền, đôi chân thon dài, nửa dựa vào chiếc xe thể thao, trên ngón tay thon dài còn đang kẹp điều thuốc, sau khi nhìn thấy Phó Cửu, nhàn mày một chút, tiếng nói từ tính dễ nghe: “Nhìn cái gì, còn không lại đây nhanh lên.”

“Em là đang thưởng thức sắc đẹp của anh Mặc nha!” Phó Cửu bỏ tay vào túi huyết sáo một tiếng: “Mới vừa rồi tư thế kia đặc biệt đẹp trai.”

Tần Mặc nhìn thiếu niên trước mắt, khuôn mặt vẫn rất tuấn mỹ, chỉ là ăn mặc so với ngày thường nhìn qua có dụng tâm một chút, ngay cả cái đầu màu bạc lộn xộn kia, đều đã sửa sang lại, rất hiển nhiên hôm nay đối với thiếu niên mà nói, cũng không giống với bình thường.

Càng như vậy, Tần Mặc lại càng cảm thấy hẳn phải làm chút gì đó mới được.

Chỉ là, Tần Mạc trước giờ vẫn là người vui buồn không nói với ai.

Cho dù là có chút tính toán, ánh mắt cũng sẽ không có thay đổi gì.

Ngược lại thì Phó Cửu không biết hẳn đang suy nghĩ cái gì, ngón tay ở trước mắt hẩn quơ quơ.

Tần Mạc duỗi tay, sau khi đem mấy móng vuốt kia kéo xuống, lại lần nữa nhìn về phía gương mặt thiếu niên, quả thật đang rất thích thú với việc trêu chọc người, chính là bởi vì sợ lạnh, chớp mũi mang theo điểm hồng nhạt, nhìn bộ dáng mới nhỏ bé làm sao!

“Như thế nào lại không mang khẩu trang?”

“Vừa nghe anh Mạc ở dưới, em liền chạy tới nên không có kịp.”

Không thể không nói, thời điểm Tần Mạc nghe được lý do này, quả thật cảm thấy cao hứng, nghiêng người lấy ra một cái khẩu trang trong xe: “Mang lên.”

“Là của anh Mạc?” Phó Cửu nhận lấy, nhìn nhìn.

Tần Mạc ừ một tiếng, đập tắt đầu mẫu thuốc lá: “Làm sao? Ghét bỏ???”

“Không có.” Phó Cửu đem khẩu trang đeo lên, thanh âm đều nhẹ đi một chút: “Liên hỏi một chút.”

Tần Mạc duỗi tay, thay thiếu niên điều chỉnh vị trí của khẩu trang một chút.

Phó Cửu thực tâm cảm thấy một gương mặt quá mức đẹp trai, đang cách mình rất rất gần, thật vô cùng có sức dụ dỗ!

Nếu cứ tiếp tục như vậy nữa, thì cô thật sự nghĩ muốn nuôi một đại thần nha!

“Lên xe.”

“Đi đâu?”

“Mua kẹo cho em, không phải đã ăn hết rồi sao.”

Phó Cửu không nghĩ tới ngay cả loại chuyện này mà đại thần cũng đều nhớ rõ, lúc lên xe ánh mắt cũng cười.

Có điều.....

“En cùng Dao Dao đã hẹn buổi trưa gặp mặt.”

Tần Mạc nghe vậy, tay đặt ở tay lái cứng lại, hai tròng mắt thâm thúy: “Anh biết.”

Đại thần biết?

Vậy là tốt rồi.

Như vậy đại thần mang cô đi mua kẹo xong, là cô có thể từ bên này rời đi, sau đó cùng Dao Dao tụ tập.

Nhìn bộ dạng tâm sự nặng nề của nha đầu kia.

Sinh nhật lần này hẳn là sẽ không phải đơn giản như vậy.

Chẳng qua, sự thật chứng minh cũng không phải chuyện như vậy.

Lúc ban đầu khi đi mua kẹo, khẩu vị của đại thần cùng vấn đề không có sâu răng, tư vấn vô cùng chuyên nghiệp, ắt phải tốn một chút thời gian.

Càng về sau nữa, đại thần lại muốn cùng cô ăn cơm.

Kết quả...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 465: Tàn Thần phúc hắc

Editor: NM

Phó Cửu nhìn một bàn đồ ăn trước mắt cùng với đám người ngồi xung quanh.

Trước đó đại thần cũng không có nói với cô ý tứ của ăn chút cơm còn bao gồm việc xã giao tốn nhiều thời gian này.

Tàn Mạc ngồi ở bên cạnh Phó Cửu, thay vì nói là xã giao, không bằng nói là lại có người muốn hợp tác với Tàn thị.

Cho nên không khí cũng không có nghiêm cẩn như vậy.

Ngược lại là thời điểm những người này tiếp đãi Phó Cửu cũng không phải không coi trọng như trước đây.

Có thể không coi trọng sao?

Này là em trai nuôi của Tàn tổng đấy.

Có ai có thể trêu chọc người của Tàn gia.

So sánh với một đám đàn ông trung niên, Tàn Mạc xác thật nhìn vừa mắt hơn nhiều, thân hình cao một mét chín, khí chất tự phụ, áo somi kéo mở, lộ ra cánh tay sạch sẽ, lấy đồ ăn tới để vào đĩa của thiếu niên.

Cho dù Phó Cửu có thể ăn tiếp, nhưng vẫn có giới hạn, huống chi cô còn có hẹn. Cô nâng mắt lên, tiếng nói trầm thấp: “Anh Mạc, đủ rồi, nhiều như vậy em ăn không hết.”

“Em nhìn lại thân thể của em đi, lúc ở trường em cảm thấy dùng thân thể một mét bảy này leo tường rất tiện sao?” Tàn Mạc nhàn nhạt nói một câu, thẳng thừng chọc vào điểm yếu của nam nhân.

Phó Cửu cúi đầu, lại ăn thêm một ngụm, hết thấy đều là vì đề cao lên!

Chỉ là ăn xong một ngụm này, vẫn chưa chắc có tác dụng.

Mấy ông chủ bên cạnh tươi cười nhợt nhạt: “Tàn tổng đối xử với anh em thật tốt.”

“Tuổi của cậu ấy còn nhỏ không nhìn một chút là không được, trưởng thành như vậy thật là không có một chút khí khái nam nhi. “Khuôn mặt Tàn Mạc tuần mỹ thâm thúy, rõ ràng chính mình cũng rất trẻ, nhưng lại rất nội liễm vững vàng.

Làm cho nhóm các lão tổng tài không nhịn được cười, từng người nói lên cách để quản em trai của mình.

Phó Cửu nghiêng đầu nghe, lại một lần nhìn về phía điện thoại của mình.

Thời gian thật sự rất gấp rồi.

Phó Cửu cũng là sợ Tiết Dao Dao chờ sốt ruột, dứt khoát hạ thấp con ngươi, gửi qua một tin nhắn WeChat: “Cậu hiện tại đang ở đâu, tớ trực tiếp đi qua.”

Tàn Mạc ngồi ở bên cạnh Phó Cửu, đương nhiên có thể nhìn thấy động tác của thiếu niên, nghiêng khuôn mặt qua, trên tay còn bưng một ly rượu vang đỏ, đôi mắt thì lại nhìn về hướng của thiếu niên.

Lúc anh biết được thiếu niên là nhắn tin với ai, trong đôi mắt hẹp dài ngày càng thâm thúy mang theo băng lãnh.

Tàn Mạc hoàn toàn không biểu hiện ra ngoài biến hóa của mình, chỉ là ngón tay dùng sức lực, bộ dáng cầm chén rượu như là một người con lai, lại giống như là ác ma.

Sau khi Phó Cửu nhận được địa chỉ, tính toán một chút thời gian, mở miệng nói: “Anh MẠC, mọi người cứ ăn, nói đó của Dao Dao cách qua xa nơi này, em qua đây sớm một chút.”

Trên mặt Tàn Mạc không có cảm xúc gì, chỉ nhàn nhạt nói một tiếng “Được. “

Chỉ là, thời điểm thiếu niên đang đứng dậy.

Đôi mắt của Tàn Mạc đã lạnh tới cực điểm.

Người ở bên cạnh đã nhìn ra được gì đó, vội vàng nói: “Cửu thiếu, cậu vẫn là không nên đi trước, cậu xem hôm nay Tàn tổng uống không ít, lại là lái xe tới, cậu đi rồi, Tàn tổng trở về như thế nào?”

Phó Cửu dừng lại bước chân, như là đang do dự.

Tần Mặc ngược mắt, mi cung tuấn mỹ: “Không có việc gì, vừa vận dạ dày không thoải mái, chờ tốt một chút, lại gọi người lại đây đón”

Đại thần không nói như vậy còn tốt.

Khi nói như vậy, Phó Cửu lập tức lại đã gửi một cái tin nhắn: “Cậu trước tiên cứ chọn quần áo của mình, tối nay tớ qua “

Sau khi gửi xong, Phó Cửu đem điện thoại bỏ vào túi, nói với Tần Mặc: “Hiện tại liền trở về, uống thuốc. “

Gặp những người khác khẳng định sẽ không dám đụng vào chuyện của Tần Tổng.

Sau khi mấy ông chủ nghe thiếu niên nói, càng thêm cảm thấy sau lại nhìn thấy vị thiếu gia ăn chơi trác táng này của Phó gia, nhất định phải chú ý một chút lời nói cùng việc làm.

Dù sao đến giờ vẫn chưa thấy Tần tổng có ý tứ tức giận nào, ngược lại nói với bọn họ: “Em trai này của tôi quá bá đạo, mọi người cứ tiếp tục, tôi về trước. “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 466: Đại thần nói dạ dày đau...

Mấy cái ông chủ kia đương nhiên sẽ không đồng ý, khách sáo nói Tần Mặc về nhà nghỉ ngơi thật tốt.

Chỉ là trong lòng lại nói thầm, Tần tổng thường ngày uống rượu sau đó cũng không phải là bộ dáng này a. Đây mới uống được một ít, phải biết rằng hắn uống một hơi hết một chai nha.

Như thế nào hôm nay lại uống bằng ly liền nói dạ dày không thoải mái?

Đại khái là trong nhà có việc nên mới tìm lấy cớ đi.

Chính là, Tần tổng trước nay đều không có viện cớ.

Dĩ vãng nói có chuyện, nói xong liền đi, vĩnh viễn đều là tuấn mỹ tự phụ mà áp bức.

Tuy rằng tuổi tác bọn họ so với Tần tổng lớn hơn nhưng khí chất như thế nào cũng không thể so với vị này.

Cho nên xem Tần Mặc như vậy, mấy cái ông chủ nhìn thoáng qua nhau, trong mắt xuất hiện vài tia nghi hoặc.

Hai người vẫn cứ không lái xe.

Phó Cửu qua năm mới mới tròn mười tám tuổi cho nên trên tay không có bằng lái.

Cô cỡ nào tưởng có cái lão già bỏ xe đi bộ.

Nếu không, trước quay đầu lại đi mua một cái.

Mùa đông, mấy lão già bỏ xe đi bộ cũng cảm thấy ấm áp.

Hoặc ván trượt cũng có thể, chính là đại thần gặp tình huống như vậy, không quá tiện.

Thời điểm Phó Cửu là hacker, thường xuyên kêu đau dạ dày, cũng hiểu đó là một loại khó chịu.

Tổng không thể về sau lúc Đại Thần đau, bọn còn đi đánh xe.

Hai người tới đại viện quân khu.

Các loại taxi căn bản không có vào được loại địa phương này.

Vào nơi này đều là nhìn biển số xe.

Tài xế rất khó xử.

Tần Mặc liền đem cửa sổ xe hạ thấp, mặt tuấn mỹ lộ ra, quân lính kính lễ một cái, nói: “Cho đi.”

Chỗ này có người ăn mặc quân trang cũng không kì quái.

Phòng chừng ông chú tài xế rất ít thấy cảnh này, nhìn cái gì cũng đều hiếm lạ.

Phó Cửu còn đang nhìn thời gian.

Tần Mặc cũng không có đem cửa sổ xe kéo lên, mà là nhàn nhạt nói một câu: “Nếu em có việc gấp thì đi trước đi, anh trở về sau, chính mình uống một chút nước ấm”

“Chính mình?” Phó Cửu nhướn mày: “Trong nhà không có ai?”

Tần Mặc đương nhiên sẽ không nói hấn vì hôm nay cho hết người hầu về nhà, chỉ bình tĩnh cho thiếu niên hai chữ: “Không có.”

Phó Cửu nghiêng mắt, không biết vì sao, bộ dáng đại thần thể này lại dễ dàng khiến cô nhớ tới bản thân khi đó.

Dạ dày đau chỉ nằm ở nhà uống nước.

Phòng lớn như vậy, chỉ có một mình cô, đau quá liền uống rượu, dù sao tỉnh ngủ sẽ hết đau.

“Em ở bên kia có thể tới liền tốt.” Phó Cửu vươn tay đem kéo cửa sổ xe lên trên: “Dạ dày đau đừng trúng gió, chốc lát em nấu cháo cho anh.”

Tần thần thể nhưng cười: “Có thể ăn?”

Phó Cửu vẻ mặt nghiêm túc: “Nấu cháo vẫn là có thể.”

Sự thật chứng minh, Phó Cửu tính nấu cháo, cũng muốn đại thần ở bên cạnh chỉ đạo.

“Em không biết làm” Tần Mặc nhìn thiếu niên cảm nôi liền phải dạy nấu, tiếng nói thực đậm nhắc nhở.

Phòng bếp Tần gia là cách điệu, trang hoàng rất trang nhã.

Phó Cửu cơ hồ vừa quay đầu lại là có thể nhìn thấy nam nhân đang dựa trên vách tường, bộ dáng thon dài, có chút soái đồng thời có chút bất đắc dĩ.

Phó Cửu hiểu đại thần là bất đắc dĩ cái gì, một bên đào bới một bên giải thích: “Em chính xác vừa mới quên.”

Tần Mặc nhìn thiếu niên, môi mỏng khẽ mở, thực không chút để ý: “Anh tin tưởng em.”

Phó Cửu: ... Cái ngữ khí này, thật sự không có thành ý!

Vì muốn chứng minh mình vẫn có thực lực, Phó Cửu lấy thớt ra, tới tập luyện thái một chút.

Không thể không nói, thịt chân giò hun khói cùng dưa chuột được thái vô cùng xinh đẹp.

Chỉ là kế tiếp... Phó Cửu đã quên thứ này khi nào thích hợp bỏ vào.

Tần Thần cũng nhìn ra: “Không bằng em nói cho anh, toàn bộ quá trình nấu cháo em còn nhớ được nhiều hay ít.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 467: Cùng nhau nấu cháo

Beta: Sừ nhi

“Anh Mặc, nếu anh nói như vậy liền không đúng.” Phó Cửu vừa nói, vừa mở điện thoại tìm kiếm. “Nếu không nhớ rõ em còn có thể lên mạng tìm hiểu quá trình, chuyện đơn giản như vậy đúng không?”

Tần Mặc nhìn thiếu niên cúi đầu, lộ ra một bêm mặt trắng nõn, đại khái là vì làn da quá tốt, mới làm cho người ta cảm thấy như có hào quang vây quanh vậy. Tần Mặc đột nhiên với tay ra,捏捏 sau cổ Phó Cửu.

Phó Cửu nghiêng mắt:” Cái gì?”

“Về sau đừng tùy tiện đem lưng hướng về phía người khác.” Tần Mạc nói thực đậm.

Phó Cửu cười khê:”Yên tâm, lúc đánh nhau khẳng định sẽ không, nhưng bây giờ là đang nấu cháo.”

Gia hòa này, nam nữ không kị? Nếu là sự thật, vì cái gì nghe không hiểu hấn nhắc nhở?

Vẫn nói là quá non! Tần Mạc cười cười, cứ như vậy đứng sau Phó Cửu. Sau khi tìm công thức, động tác của thiếu niên vô cùng linh hoạt, chính là âm thanh va chạm có chút lớn. Cuối cùng cũng là đại thần xem lâu quá, đi lên, tư thế cầm lấy cái muỗng đang cầm.” Nấu cháo quan trọng nhất là phải có kiên nhẫn, nào có ai như em quấy lung tung như vậy?”

“Cái này chính là phong cách của em, anh Mạc, anh không hiểu.” Phó Cửu nói đến đường ngang, ngỗ tất vẫn là rất lành nghề.

Tần Mạc câu lấy môi mỏng, ngón tay thủ sẵn trong lòng bàn tay như ngọc của Phó Cửu, cũng không nói lời nào.

Nhìn từ ngoài vào phòng bếp, liền thấy hai người một trước một sau, trên tay cùng nắm một chiếc thìa. Bởi vì cách biệt chiều cao thiếu niên cứ như là bị nam nhân phía sau ôm vào trong ngực.

Chính Phó Cửu cũng cảm thấy tư thế này quá mức thân mật. Đại thần lại đi trước cô một bước buông tay ra, ánh mắt thâm thúy:” Gần xong rồi, chờ nấu khoảng hai mươi phút là được.”

Nói xong, Tần Mạc đưa ra tay trái, ấn lên dạ dày chính mình. Phó Cửu trực tiếp vươn tay ra, đem tay đại thần đặt trên vai chính mình, cứ như vậy, khoảng cách hai người càng gần.

Thời điểm Tần Mạc cúi đầu, khóe miệng hơi giương lên. Xem ra quản lý em trai, mềm cứng đều phải dùng.

Phó Cửu xác thực ăn mềm không ăn cứng, một khuôn mặt soái khí, lại làm việc nhà nấu cháo, cuối cùng rất thống khoái bùng lên cho đại thần một bát cháo rau. Trên thực tế Phó Cửu cũng chú ý vừa rồi trong bữa tiệc đại thần cũng không có ăn cái gì.

Tần Mạc ngồi trên ghế, nhìn cái bát trên bàn ăn, nhớ tới thường ngày thiếu niên ăn cơm, lại muốn cười. Phó Cửu không hiểu đại thần cười cái gì? Chẳng lẽ cô bày biện quá khó coi? Chỉ là một chén cháo có gì mà bày biện?

Phó Cửu nghĩ nghĩ, lại cúi đầu nhìn điện thoại. Tính chờ đại thần uống xong chén này, liền rời đi. Nhưng, cô cũng không biết có phải đại thần ăn cơm quá ưu nhã như vậy khiến cho chén cháo kia vẫn không có dấu hiệu giảm bớt.

Đại thần ăn xác thật là chậm rãi đến lợi hại.

Phó Cửu nói tới đây, xác thật là có thể trực tiếp đi chụp poster. Trên thực tế, Tần Mạc ngay từ đầu cũng không có đói bụng, chỉ là ngoài ý muốn cháo này hương vị không tồi, không khỏi ăn nhiều hơn hai phần. Một chén cháo ăn xong, hẳn là dùng không ít thời gian. Chính là không nghĩ tới thiếu niên cứ như vậy mức một chén lớn.

Bất quá. Chén càng lớn, ăn càng lâu không phải sao!!!!??

Nhưng mà ngay lúc này, cửa đột nhiên truyền đến một tiếng vang. Tần Mạc theo bản năng cũng nhú mày lại...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 468: Không thắng nổi Tần Mạc

Beta: Na già

Đi vào là An mỹ nhân, đương nhiên còn có người đi theo sau là Lý giám đốc nữa. Lúc nhìn thấy người thiếu niên, đầu tiên là dừng lại một chút, lập tức cười lộ ra hai cái răng khểnh kêu: “Phó Cửu? Con tới chơi sao không nói với dì một tiếng?”

Phó Cửu lễ phép đứng lên, cười nói: “Mạc ca uống có hơi nhiều nên con đưa anh về nhà.”

“Uống hơi nhiều?” Nghe được lý do này, An mỹ nhân nghi hoặc quay đầu lại nhìn Lý giám đốc liếc mắt một cái, tiểu tử kia là đang nói con trai của nàng uống nhiều quá sao?

Lý giám đốc như là gặp được việc lớn, bình tĩnh kêu Tần Mạc một tiếng: “Thiếu gia, Phó thiếu” rồi liền im lặng đứng bên cạnh, hẳn thực sự không nghĩ là

sẽ nói, thiếu gia chịu đựng huấn luyện rất đặc thù, đến tam bình ngũ lương đều không đánh gục được Tàn Mạc.

An mỹ nhân cũng không quản nhiều, dù sao thì cũng thích người thiếu niên, liền tiếp đón Phó Cửu đưa đi thử bộ quần áo đã nói trước kia. Phó Cửu tất nhiên sẽ không đáp ứng, cười nhạt nói: “Đi... hôm nào con sẽ quay lại thử, vừa vận đi đã quay về có thể chăm sóc được Mạc ca. Dạ dày Mạc ca đang không thoải mái, con bên này còn có chút chuyện, thời gian cũng đã muộn con xin phép phải đi trước.”

An mỹ nhân là người thấu tình đạt lý, cười nói: “Vậy được rồi, hẹn con khi khác.”

Ai cũng không chú ý, lúc hai người đang nói chuyện. Tàn Mạc ngồi ở một bên ăn cháo, cặp mắt cũng đã thay đổi.

Phó Cửu cũng không có nói thêm cái gì, đem áo khoác đen mặc vào, hướng về phía Tàn Mạc ra hiệu chào tạm biệt. Chỉ là không biết có phải đại thần không nhìn thấy nên mới không chú ý đến nàng.

Cứ cho là bởi vì đang ăn cháo đi. Không còn thời gian nghĩ nhiều, có lẽ Dao Dao bên kia đã sốt ruột chờ đợi.

Phó Cửu nghĩ đến đây, bước chân cũng nhanh hơn. Nàng cũng không có quay đầu nhìn lại. Nhưng mà chỉ cần nàng quay đầu lại sẽ phát hiện Tàn Mạc tay đang cầm thìa gỗ, sau khi nàng vừa đi ra đã thả mạnh thìa xuống...

Tàn Mạc lại ăn thêm hai thìa cháo, phát hiện hương vị cũng không giống như trước, một chút cũng không ngon. Cuối cùng cũng dứt khoát bỏ chén cháo xuống, nghiêng người vói tay lấy cái áo khoác đen trên ghế.

An mỹ nhân nhìn hấn: “Mạc nhi, con định đi đâu? Không phải nói là đang đau dạ dày sao?”

“Đã khỏe ” Tàn Mạc nói một tiếng đậm bạc, dáng đi cũng không giống người đang đau dạ dày.

Vừa mới đau mà đã khỏe được. Cái này cũng thật thần kì... An mỹ nhân nhìn con trai biến mất sau cánh cửa rồi lẩm bẫm. Hơn nữa trong nhà sao lại không có một người nào? Người giúp việc đâu hết rồi?

Thông thường vào tầm này không phải vẫn đang ở đây sao? An mỹ nhân bên này lại đang tự hỏi mình.

Tàn Mạc sau khi ra ngoài liền đi tìm người. Nhưng nửa ngày cũng không nhìn thấy tung tích của thiếu niên đâu, chắc là đã lên xe đi rồi. Tàn Mạc cứ đứng trầm mặt nhìn về phía trước, động tác rất chậm, cũng thật ưu nhã, nhìn qua cũng không giống ngày thường chút nào. Chỉ là đôi tay mang bao tay đã dùng sức nắm chặt vào.

Về mặt vô cảm nhìn về khoảng trống phía trước, lặng im đứng tại chỗ, dần dần, gió lạnh đã nhiễm vào toàn thân hấn...

Không biết như thế nào, lồng ngực lại có chút khó chịu. Cái loại cảm giác giống như một người coi trọng thứ gì đó mà bị mất đi. Chỉ muốn chiếm cho riêng mình mà không tiếc thủ đoạn... Nhưng cuối cùng, trước sau đều không có được đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 469: Là anh trai của Tiết Dao Dao

Editor: Sừu nhi

Bữa tiệc sinh nhật của Giang gia, không có khả năng làm bình thường được.

Trên thực tế, Tiết Dao Dao cũng không muốn lộ diện ở trường hợp như vậy.

Bởi vì cô rất rõ ràng Giang Tả không nghĩ muốn người em gái như cô, càng không nghĩ tiếp thu mẹ cô.

Chỉ cần vừa thấy đến sườn mặt không có biểu tình của nam nhân kia.

Trong lòng Tiết Dao Dao liền sẽ khủng hoảng.

Cô nghĩ nếu mẹ không gả cho chú Giang thì tốt rồi.

Nhưng là làm người không thể ích kỷ như vậy.

Bởi vì cô rất rõ ràng, chú Giang là người tốt.

Thật lòng yêu thương mẹ cô, chú Giang cũng rất tinh tế và ôn nhu.

Mọi người ai cũng đều nói mẹ cô là đời trước tích phúc, cho nên mới có thể có một người chồng có tiền.

Đại khái là mẹ cô tuổi tác đã tới rồi, đã không có nhiều tâm tư như vậy.

Huống chi cha của Giang Tả là một người quân nhân, coi trọng mẹ cô là vì bà là người biết quan tâm người già và ôn nhu với trẻ nhỏ.

Cũng một phần là do hấn cùng con trai vẫn luôn có hiểu lầm.

Trong nhà không có nữ chủ nhân không được.

Cha của Giang Tả không phải không có do dự qua, muốn hay không lại kết hôn lần nữa.

Cuối cùng, hấn vẫn là quyết định đem người cưới về nhà.

Bọn họ là từ nhận thức bình thường đến cho đến có ý tốt, lại đến yêu nhau.

Không thể không cho nữ nhân một cái danh phận.

Vấn đề này hấn cũng cùng Giang Tả đã nói qua.

Giang Tả lúc ấy chỉ cho hấn hai chữ, kêu hấn tùy tiện, tựa hồ cũng không có phản cảm như vậy, nhưng là cũng không tán đồng.

Thẳng đến khi hấn nhìn đến người nhà của Tiết Dao Dao, sắc mặt đã hoàn toàn thay đổi.

Tựa hồ là nhận định mẹ con Tiết Dao Dao là vì tiền.

Có lẽ ngay cả Giang Tả đều không rõ ràng lắm, vì cái gì không nghĩ muốn cha tái hôn.

Chỉ là đồng thời, trong lòng của hấn cũng hiểu rõ.

Ở Giang gia, hấn vĩnh viễn là cháu đích tôn chính tông.

Có ông nội ở đây, mặc kệ là người phụ nữ nào tiến vào, đều phải giữ quy củ.

Mẹ của Tiết Dao Dao cũng hiểu đạo lý này.

Đối mặt Giang Tả, bà coi hấn như là một đứa trẻ có khí chất tự phụ, bất quá là so Tiết Dao Dao lớn hơn ba tuổi.

Nhưng khi ở chung, mẹ của Tiết Dao Dao mới hiểu được.

Cùng là đứa trẻ với nhau cho nên ý tưởng vẫn là bất đồng.

Ví như Giang Tả, đứa nhỏ này thành thực, làm bà làm chuyện gì đều phải suy xét.

Bất quá cái này cũng bình thường, dù sao bà cũng là mẹ kế của người khác.

Mấy ngày hôm trước, bà đã nói với mấy đứa nhỏ trong nhà sinh nhật sẽ được tổ chức, cho nên muốn Giang gia an tĩnh một chút, không nên gây chuyện.

Tiết Dao Dao cũng biết mẹ cô gả vào cái nhà này, đã suy xét rất nhiều.

Cho nên Tiết Dao Dao mặc dù là ở đã chịu một ít cười nhạo nhưng cũng không có đem vài thứ kia nói cho mẹ cô biết.

Ví như hiện tại.

“Cậu nói cô ta tới tham gia bữa tiệc sinh nhật này sẽ làm cái gì?”

“Không phải là còn chưa hết hy vọng đối với Giang thiếu đi.”

“Vậy thì quá ghê tởm, trước kia tôi chỉ là cảm thấy cô ta lớn lên béo, hiện tại Giang thiếu đã trở thành anh trai của cô ta, cô ta tưởng gần quan được ban lộc sao? Cũng không nhìn xem thái độ chán ghét của Giang thiếu đối với người nhà cô ta đi.”

“Các cậu đừng nói, có ít người nghèo vì tiền, ngay cả tự tôn đều không cần. Ví như mẹ của cô ta gả cho chú Giang còn không phải là vì tiền sao.”

Ngón tay của Tiết Dao Dao nắm chặt. Nếu không phải mẹ cô đã dặn dò qua, cô thật sự rất muốn tiến lên, nói cho mấy kẻ có tiền này.

Cũng không phải người nghèo nào làm việc cũng đều là vì tiền.

Vì cái gì những người này luôn lấy có tiền cùng không có tiền tới cân nhắc phẩm hạnh của một người.

Cô không muốn tới Giang gia, có lẽ chính là bởi vì nguyên nhân này.

Chính là trường hợp như vậy, cô lại không thể không tới.

“Cậu nhìn xem cô như vậy, còn muốn học người khác mặc váy gì đó, xấu muốn chết.”

“Tôi như thế nào cảm thấy cô ta có chút gây.”

“Cô ta chính mình vụng trộm giảm béo, cậu còn nói cô ta đối với Giang thiếu không có vọng tưởng, tôi đều không tin, chó không đòi được ****.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 470: Nghèo kiết xác lại dám làm loạn

Editor: Mỹ Linh

Tiết Dao Dao nghe những lời này, biết những người này ngày thường cùng Giang Tả quan hệ không tồi, cũng không biết các cô nói như vậy, có phải hay không bởi vì Giang Tả mà chán ghét cô.

Nghĩ như vậy, trong nháy mắt, cô thật sự có chút không nhẫn nhịn được, nâng mắt lên nhìn về hướng của một cô gái trong đó.

Cô gái đó thấy Tiết Dao Dao nhìn chính mình như vậy, đáy lòng hòa khí đều nâng lên, lập tức cười lạnh một tiếng, thầm nghĩ cái gì nghèo kiết xác lại dám làm loạn, dám dùng ánh mắt này nhìn cô.

“Tới tới tới, nếu là yển hội sinh nhật muốn tìm một tiết mục trợ hứng.”

Cô gái kia trang điểm vô cùng xinh đẹp, nói chuyện cũng mang theo ý cười, trong nhà có rất nhiều tiền.

Đứng ở bên cạnh cô không phải là người khác, đúng là người mê Phó Cửu nhưng mê không được Hàn Tổ Tổ, một vòng người các cô đều học cùng một trường, quan hệ cũng tốt, lại thường xuyên chơi ở bên nhau.

Thành thật mà nói, nếu không phải bởi vì Giang Tả, các cô đều sẽ không liếc mắt một cái nhìn Tiết Dao Dao, bởi vì ở trong lòng các cô, Tiết Dao Dao này thuộc loại người vừa béo vừa nghèo, làm cho các cô mất mặt.

“Giai giai, cậu nghĩ xem nên chơi cái gì.” Trong lòng Hàn Tổ Tổ muốn biết rõ xem bạn tốt muốn làm cái gì, vẫn là quyết định phụ họa một chút, nhân lúc còn sớm làm heo béo kia đi, các cô ngốc cũng vui vẻ.

Nhưng hào giai lại không nghĩ như vậy, cô vẫn luôn thích Giang Tả, thật vất vả mới có cơ hội được đến gần Giang Tả, dựa vào cái gì heo béo này có thể mỗi ngày đều nhìn thấy Giang Tả, liền bởi vì cô ta thành em gái của anh ấy.

“Đây không phải bình rượu sao, chúng ta chơi cũng được quá, liền chơi đại mạo hiểm, chuyển tới ai, người đó phải tìm khác phái ôm một cái.” Hào giai nói liền bắt đầu chuyển bình rượu, dùng lực đạo kia rõ ràng là có ý.

Bình rượu quẹo trái, liền nhắm ngay Tiết Dao Dao ngồi ở kia.

“Nha, thật không nghĩ tới chuyện sẽ khéo như vậy.” Hào giai ra vẻ giật mình nhìn Tiết Dao Dao liếc mắt một cái, tiếp theo nở nụ cười: “Nếu bị lựa chọn, liền chơi thôi.”

Tiết Dao Dao con người trầm xuống: “Tôi cũng không có nói muốn tham dự trò chơi của các người.”

“Tiết Dao Dao, hôm nay xảy ra trường hợp như vậy, cô còn tưởng cùng đại gia cãi nhau sao?” Hào giai tiếng nói thực đậm: “Một cái trò chơi như vậy còn không cho đại gia mặt mũi.”

Tiết Dao Dao muốn nói chuyện, lại thấy ở bên kia Giang Tả đã đi tới, phía sau còn có bạn tốt của hắn đi theo, những người đó đều là người có thân phận, quý khí lại tuấn mỹ.

Thực hiển nhiên, Giang Tả là nghe được cuộc đối thoại của các nàng. Nhưng là cũng không có nói lời nào.

Tiết Dao Dao tưởng, hẳn có lẽ cũng cam chịu loại hành vi này của đối phương đi.

Thậm chí cũng cảm thấy cô không đáp ứng chính là.

Tiết Dao Dao thật sự không nghĩ lại bởi vì như vậy làm mẹ mình ở cái nhà này sống không tốt.

Chỉ là nàng không muốn đi tìm ai ôm. ....

Người đứng ở đằng sau Giang Tả cười một cái: “Cô là em gái của Giang Tả vậy thì lại đây ôm tôi một chút không phải được rồi. “

Vốn tưởng rằng Giang Tả sẽ không đồng ý, không nghĩ tới lại là nhàn nhạt “Ân” một tiếng.

Nhưng Tiết Dao Dao như thế nào sẽ đi ôm Giang Tả.

Người kia đã sớm nói cô nên xa cách hẳn.

Đặc biệt là sự tình phát sinh lúc sau. ....

Tiết Dao Dao sợ hãi hồi ức sự việc buổi tối ngày đó, bởi vì bộ dáng chán ghét của nam nhân là rất rõ ràng.

Nếu hiện tại đi lên nói, chỉ sợ sẽ càng bị người phi nhổ.

Tiết Dao Dao cũng là có tự tôn của chính mình.

So với đi ôm Giang Tả, người xa lạ đại khái sẽ tốt hơn một chút.

Nghĩ như vậy, Tiết Dao Dao lấy hết can đảm đi đến chỗ người xa lạ đưa ra yêu cầu ôm trên yển hội.

Nhưng, người xa lạ kia ở bên cạnh đã sớm nhìn, căn bản là không nghĩ tranh trận này sẽ có tác hại gì, huống chi người nợ nguyên bản là quen biết hào giai. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 471: Cứu điện tới

Editor: Dương Dương

Hào Giai ở bên cạnh nhìn, khoe miệng cong lên, cô đã sớm liệu đến sẽ có tình huống như vậy, có ai nguyện ý nhận lời mời của một người béo như heo.

Cô nói như vậy, chính là vì muốn mang tai tiếng đến cho Tiết Dao Dao.

Cũng là để cho người kia biết, mặc dù là cô vào Giang gia môn, cũng không xứng làm em gái Giang Tả.

Xuất thân thấp kém hèn mọn từ bình dân, vĩnh viễn sẽ không cùng một cấp bậc với các cô.

Nếu đối phương lớn lên xinh đẹp, và hay đi nịnh bợ các cô một chút, còn chưa tính. Tiết Dao Dao này lâu như vậy, liền một chút động tĩnh đều không có.

Bất quá là một người nghèo, ở kia cao ngạo cái gì.

Tiết Dao Dao cũng biết đối phương là cố ý hại cô làm cô khổ sở.

Có lẽ chúng ta sẽ gặp được trường hợp như vậy.

Rõ ràng biết đối phương dùng thủ đoạn gì, tồn tại tâm tư gì.

Chính là vì so với mình người đó quan trọng hơn, không thể phản kháng, cũng không thể âm ỉ, bởi vì nếu cô có biểu hiện gì, liền lại sẽ bị người ta nói.

Là mẹ cô dạy dỗ không tốt, bình thường một đứa con trong gia đình không biết đại sự sẽ từ từ chờ.

Bên tai ý cười thực rõ ràng.

Cô bản chân như bị đông cứng đứng ở kia, muốn vứt đi hết thảy.

Hào Giai hai tay khoanh trước ngực cười khê: “Dao Dao như thế nào bất động? Mau đi a, bên kia không phải không có người đâu.”

“Chính là, nếu muốn chơi liền chơi thoải mái.”

“Nhanh lên đi a.”

Một vòng tròn lớn người bài xích một người.

Loại hành vi này, thường thường sẽ giết người một cách vô hình.

Kẻ có tiền tam quan không thấy được so với người không có tiền tốt hơn.

Loại tam quan này, trước nay đều không phải dựa vào tuổi cùng người nghèo tới phán đoán.

Chỉ là kẻ có tiền thường sẽ đem sự giàu có trở thành vũ khí.

Mà một ít người xác thật nhìn thấy người có tiền liền nghĩ có thể đi lên.

Loại hiện tượng này là tồn tại ở loại người sau.

Cho nên mới sẽ có nhiều người giúp Hào Giai cùng nhau tới chế giễu Tiết Dao Dao như vậy.

Loại chuyện này, càng kéo dài, Tiết Dao Dao liền sẽ càng khó khăn.

Không có người muốn cô ôm, chuyện này bản thân chính là một loại đã thương tự tôn con người.

Giang Tà ngón tay捏 chén rượu, cặp mắt đào hoa phong lưu mơ hồ có dấu hiệu trầm xuống.

Bạn tốt phía sau hắn vừa định nói chuyện, liền thấy hắn không biết làm sao lại như vậy, liền cất bước hướng tới Tiết Dao Dao.

Chỉ là, ai đều không có nghĩ đến, có một người so với hắn nhanh hơn.

Đó là ở phía sau Tiết Dao Dao xuất hiện một bóng người thon dài cao lớn.

Một đầu tóc ngắn màu bạc hỗn độn, trên mặt còn có dấu vết tuyết trắng.

Khuyên tai kim cương màu đen kết hợp với áo khoác bên ngoài, người nọ có vẻ tuấn mỹ cao quý, giống như là mang dòng máu quý tộc.

Đứng ở trước mặt một đám con trai ăn mặc tây trang, liền trở nên độc nhất vô nhị.

Chính là bởi vì bóng người quá mức soái khí.

Cho nên mỗi người đều không khỏi quay đầu lại hướng tới bên này nhìn lại đây.

Tiết Dao Dao chỉ cảm thấy, cánh tay bị người phía sau túm một chút, ngay sau đó chính là một cái ôm phiếm lạnh.

Tiếng nói thiếu niên ôn nhu dễ nghe, liền như vậy ấm lòng vang lên: “Kẹt xe nên tới chậm, tôi mới vừa liền ở phía sau, cậu như thế nào không có mời tôi ôm cậu, hả?”

Tiết Dao Dao có cảm giác muốn khóc, là thật sự muốn khóc.

Sườn mặt vui vào hõm vai thiếu niên, khoe miệng nâng lên tạo thành một nụ cười.

Thật là có Cửu điện, liền cái gì đều không sợ.

Phó Cửu đối đãi Tiết Dao Dao từ trước đến nay đều là vô điều kiện bảo hộ.

Hơn nữa cô tin tưởng loại sự tình bảo hộ này đều là tương đối.

Khi ở trên internet cô gặp phải bạo lực.

Trong lòng ngực nha đầu trước hết phát ra tiếng.

Con người, cả đời sẽ có rất nhiều bằng hữu.

Nhưng bằng hữu chân chính.

Lại là khi bạn đã chịu sự công kích của vạn người, cũng sẽ vì bạn đứng ra, không sợ bị liên lụy.

Chương 472: Cứu gia trút giận thay Dao Dao

Editor: Quá Quá

Đối với cái ôm giữa hai người kia, rất nhanh sẽ bắt đầu có nghị luận.

“Các cậu nhìn xem kia có phải là Hắc Đào Z, người rất nổi tiếng trong giới Điện Cạnh gần đây hay không?”

“Mẹ kiếp, không nghĩ tới Đại Hắc Đào của tôi cũng sẽ tham gia loại tiệc sinh nhật như thế này!”

“Cậu ấy đang ôm ai vậy? Bạn gái ư?”

“Khoan đã, sao tôi cảm thấy em gái kia trông rất quen mắt, là Dao Dao nhà tôi!”

“Cái gì mà Dao Dao nhà cậu?”

“Cô ấy cũng đánh [Anh hùng] và cũng là đội viên của chiến đội Đế Minh. Tránh ra, đừng làm phiền tôi nhìn thần tượng của mình.”

“Tôi muốn nhìn Đại Hắc Đào của tôi cơ.”

“Có vẻ quan hệ giữa hai người bọn họ không tồi.”

“Đều đã ôm nhau, cậu nói xem.”

“Tự nhiên tôi cảm thấy họ thật xứng đôi.”

Không thể không nói, hình ảnh như vậy nhìn vô cùng duy mỹ*.

*Duy mỹ: Chỉ có cái đẹp.

Ánh đèn chiếu xuống, khuôn mặt tròn màu đen trên tai thiếu niên còn mơ hồ tản ra tạp sắc.

Đẹp trai lại oai nghiêm.

Hàn Tổ Tổ đứng bên cạnh nhìn, lúc đầu còn cảm thấy vui vẻ vì thiếu niên xuất hiện.

Đến khi cô thấy thiếu niên ôm Tiết Dao Dao vào trong lòng ngực, ngay lập tức cặp mắt kia không còn thần thiện nữa.

Nhưng mà không có ai chú ý tới, ngoại trừ Hàn Tổ Tổ còn có một người khi nhìn một màn này, ngón tay chậm rãi xiết chặt lại.

Người nọ không phải ai khác chính là Giang Tả.

Về kinh ngạc trên mặt bạn bè của Giang Tả còn chưa kịp thu hồi lại.

Giang Tả vừa mới tiến lên một bước là tính toán làm cái gì?

Nhưng thật ra ánh mắt Phó Cửu luôn chú ý tới bên này, cô nghiêng đầu sang, câu môi cười: “Giang thiếu, lại gặp mặt.”

Giang Tả nhìn thiếu niên đang đứng bên này, thái độ lạnh nhạt đi rất nhiều, ánh mắt nhìn Tiết Dao Dao thản nhiên ừ một tiếng.

Phó Cửu đứng bên cạnh Tiết Dao Dao, liếc mắt quét bốn phía một cái, cong mắt nở nụ cười: “Dao Dao là con gái, tùy tiện để cô ấy ôm người khác như vậy đã không còn là trò chơi nữa. Nhưng mà nhìn vẻ mặt của Giang thiếu, dường như cũng không để ý sẽ có người nào đó làm ra trò chơi ác liệt như thế trong tiệc sinh nhật.”

Giang Tả nghe vậy, hai mắt híp lại.

Hào Giai lại bởi vì hai chữ ác liệt, sắc mặt biến đổi: “Ác liệt hay không ác liệt hình như không tới lượt cậu định đoạt. Dao Dao, cô có ý gì, mang theo bạn của mình tới đây gây chuyện sao?”

Tiết Dao Dao vừa muốn mở miệng, Phó Cửu đã kéo người cô lại, cảm xúc rất nhạt: “Hiểu lầm rồi. Ngày thường chúng tôi phải đánh [Anh hùng] nên rất bận, không có thời gian tới đây gây chuyện với kẻ khác. Hôm nay Dao Dao đến là vì tặng quà, dù sao cũng đều là người nhà họ Giang. Nhưng hình như vị tiểu thư này không phải họ Giang?”

Ở trong địa bàn nhà họ Giang, Giang thiếu có thể cam chịu để người ngoài tới chất vấn em gái mình... Tình tình của Giang thiếu thật tốt, nhưng tôi không giống vậy, Dao Dao là đồng đội của tôi. Nếu nơi này không có người hoan nghênh chúng tôi vậy thì, Dao Dao, quà cậu mua đâu, đưa cho Giang thiếu đi. Giang thiếu rộng lượng như vậy chắc là sẽ không để ý việc cậu rời khỏi đây trước đâu.”

Trong những lời nói này, nội dung rất nhiều.

Nhiều đến mức ánh mắt Giang Tả cũng thay đổi theo.

Anh ta nhìn về phía Dao Dao, đáy mắt càng thêm lạnh lẽo.

Đây là lần đầu tiên Tiết Dao Dao có thể nhìn thẳng vào ánh mắt như vậy.

Cô nghĩ từ trước đến nay cô đối với Giang Tả không quá thua thiệt.

Mặc dù trước kia là cô mơ mộng hão huyền, đã từng dùng ánh mắt yêu thích như vậy nhìn người này.

Hơn nữa đều vì mỗi lần anh ta tìm mình tâm sự mà cảm thấy bản thân mình không giống người thường.

Nếu có cơ hội, cô muốn nói cho Giang Tả rằng tôi thích anh. Nếu anh không thích tôi, có thể nói cho tôi biết, tôi sẽ từ bỏ, cho dù là quá trình từ bỏ có chút khó khăn.

Chỉ là trước nay tôi đều không muốn gây trở ngại cho anh, hoặc là cướp anh khỏi tay người nào khác.

Tôi hiểu, thích cũng là muốn tự yêu bản thân.

Tiết Dao Dao không nói thêm gì nữa, lấy quà ra: “Sinh nhật vui vẻ.”

Chỉ là bốn chữ bình thường nhất.

Rất có lễ phép.

Như vậy sẽ không tiếp tục có người nào nói cô và mẹ cô vì nghèo mà không được dạy dỗ đàng hoàng.

Trong lòng Tiết Dao Dao rất rõ, thiếu niên xuất hiện là vì duy trì tự tôn của cô...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 473: Ghen

Editor: ĐậuĐậu

Giang Tả cũng không có đưa tay đi nhận lễ vật kia, chỉ nhìn Tiết Dao Dao, tiếng nói thực đậm: “Người muốn rời khỏi đây đầu tiên?”

Tiết Dao Dao không đưa cho anh ta vì sợ món quà của mình không đủ quý trọng, thành thật mà nói món quà của cô thua xa quà của người khác tặng cho anh.

Chẳng hạn như một chiếc xe hoặc là một cái đồng hồ hàng hiệu.

Tiết Dao Dao không cần phải ở lại chỗ này. Cô không thích hợp với môi trường như vậy. Ở chỗ này đề phòng mấy người ti tiện thủ đoạn, chỉ bằng đi chơi cùng Cửu gia còn hơn.

“Thi đấu đã bắt đầu rồi, tôi phải đi luyện tập.”

Tiết Dao Dao thấy anh không nhận quà, nghiêng người đem giao cho lễ tân bên cạnh.

Thấy thế, ánh mắt Giang Tả lạnh tới cực điểm: “Cô đây là đổi mục tiêu?”

Một câu làm cho sống lưng Tiết Dao Dao cứng lên một chút.

Phó Cừ nhìn thấy thế, môi mỏng cong lên, kéo Tiết Dao Dao ra chỗ khác: “Tặng một món quà, đưa cho cô tiếp tân kia là được rồi. Đi thôi, thi đấu rất bận rộn. Lần sau những việc như thế này không cần nghĩ đến, không đi cũng được.” Sau đó, cô trừng mắt thật sâu, nhìn Giang Tà một cái: “Giang thiếu, chúng ta cáo từ trước.”

Giang Tà không nói gì, ánh mắt thâm nhìn bóng dáng hai người kia. Cái ly tong tay nắm chặt càng chặt.

Người bên cạnh cũng đã nhận ra Giang Tà không cao hứng.

Tất cả mọi người đều nghĩ bởi vì Tiết Dao Dao.

Cho nên ý cười trên môi Giang Tà biến mất.

Hào Giai ở bên cạnh nói: “Thật là ngu ngốc ngu, mồm bẻm, Phó thiếu gia kia bình thường cũng không tốt lắm. Dao Dao từ khi nào quen biết người như vậy. Giang Tà cậu vui vẻ lên một chút, bọn họ không thích hợp xuất hiện ở chỗ này. Không có bọn họ, party sinh nhật cậu càng vui vẻ.”

Hàn Tổ Tổ lập tức mở miệng: “Cái gì bình thường không tốt, cậu không cần nói bậy như vậy. Nam thần của ta chỉ vì Dao Dao ở cùng chiến đội của cậu ấy mà thôi. Vì vậy cậu ấy mới chiều cổ như vậy, chuyện này nói đến cùng cũng là Dao Dao sai, cứ thích dính lấy Cừ gia.”

Một màn vừa rồi, đã làm Hàn Tổ Tổ thực sự tức giận.

Nàng thực sự không nghĩ đến nam thần sẽ đối với ai ôn nhu như vậy.

Nam thần đối xử tốt Tần đại ca, nàng có thể nhìn, dù sao cũng là hai người đàn ông.

Nam thần thế mà lại đối xử tốt với một cô mập ú?

(Mập thì sao. Mập có liên quan gì đến bát com nhà cô không)

Hàn Tổ Tổ không thể nuốt trôi điều này.

Trong lòng xác định Tiết Dao Dao lại quyến rũ người khác.

Trước kia quyến rũ Giang đại ca còn đủ hiện tại còn không buông tha nam thần của cô.

(Cừ gia là của cô từ khi nào vậy, hỏi ý kiến Mạc ca chưa???)

Cũng không nhìn lại xem chính mình là bộ dáng gì, xấu như vậy!

Ánh mắt Hàn Tổ Tổ càng trầm: “Cô ta là muốn mượn cơ hội để lợi dụng Phó Cừ.”

“Tôi cũng đã nhìn thấy.” Hào Giai rất khinh thường nói thầm một câu: “Đúng là mẹ con giống nhau. .... “

Cô ta còn chưa nói xong những lời này, chỉ nghe xoảng một tiếng. Tiếng ly vỡ đánh gãy thanh âm nhẹ nhàng trong đại sảnh.

Trong nháy mắt, party xuất hiện một sự tĩnh lặng xưa nay chưa thấy.

Tất cả mọi người đều nhìn về hướng tiếng vang.

Bao gồm cả Hào Giai.

Chỉ thấy Giang Tà vẫn cứ đứng ở kia, cổ tay áo somi màu trắng dính màu máu đỏ tươi.

Không phân biệt được đâu là rượu vang đỏ, đâu là máu tươi.

Ly rượu bị cậu ta bóp nát trong lòng bàn tay.

Khuôn mặt kia lại không có bất cứ biểu cảm gì, cặp mắt sâu nhìn chăm chăm mấy đứa con gái đứng phía trước: “Đưa mấy người này đi ra ngoài.”

“Thiếu gia. .... “ Tiếp tân còn ở do dự, vì mấy người kia đều có mối quan hệ kinh doanh. Hơn nữa bên trong còn có Hàn tiểu thư.

Khuôn mặt Giang Tà lạnh lẽo: “Tôi nói lại một lần nữa, đưa họ đi ra ngoài.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 474: Tần Mạc tới

Beta:NM

Một khắc kia.

Mọi người mới hiểu được lần này Giang thiếu thật sự phát hỏa.

Hàn Tổ Tổ sắc mặt trắng bệch: “Giang ca ca, ý anh là ngay cả em anh cũng đuổi đi sao? “

Giang Tả không nói gì, thái độ thực rõ ràng.

“Vì cái gì?” Hàn Tổ Tổ tức giận: “Anh vì loại người này không sợ bọn em thương tâm sao? “

Giang Tả nghe vậy, quay đầu tới, tiếng nói thực đậm: “Vì cái gì? Bởi vì nơi này là Giang gia.”

Thời điểm nói những lời này, hần liệ61 mắt nhìn Hào Giai một cái.

Một cái liếc mắt kia, thân hình Hào Giai liền lay động.

Ba bốn nữ hài tử bị đưa đi ra ngoài, cũng không ảnh hưởng đến tiến trình yến hội sinh nhật.

Chỉ là Hàn Tổ Tổ sao có thể nuốt xuống khẩu khí này.

Quả thực chính là tức giận khó nguôi.

Nói đến cùng đều là vì nữ tử béo phì kia!

Có thể nói, khi Tần Mạc tiến vào chính là thấy một màn này.

Hàn Tổ Tổ giống như gặp được cứu tinh: “Tần đại ca, Giang đại ca cũng không biết là bị cái gì, một hai phải đuổi bọn em ra ngoài, rốt cuộc có làm hay không! Bọn em cũng là vì tốt cho hần, giúp đỡ hần đối phó cô em kẻ béo phì kia của hần, có gì sai? “

Tần Mạc bất động thần sắc nghe tiền căn hậu quả.

Cuối cùng, nhân nhạ nói một câu nói: “Người béo phì trong miệng em, cũng là đội viên của chiến đội Đế Minh bọn anh. “

“Có ý tứ gì? “Hàn Tổ Tổ tròn tròn mắt.

Tần Mạc ánh mắt nhân nhạ: “Ý tứ chính là, nếu anh là Giang Tả, cũng sẽ đuổi em ra ngoài, lẽ phép mà Hần gia dạy em đâu hết rồi? “

Liên tiếp hai lần bị người khác không cho mặt mũi, Hàn Tổ Tổ tức đến muốn nổ ngược.

Tần Mạc cũng không nói gì mà chỉ liếc mắt nhìn Hàn Tổ Tổ một cái.

Từ nhỏ đến lớn, anh chưa bao giờ có tình cảm mạo nhận gì với cô ta.

Hần cùng Giang Tả bất đồng.

Mặc dù nghĩ tới tình cũ, cũng là điểm đến mới thôi.

Đây cũng là nguyên nhân vì cái gì Hàn Tổ Tổ sợ Tần Mạc, quá máu lạnh.

Sau khi người đi rồi, yến hội cứ theo lẽ thường.

Chỉ là người cùng Giang Tả quan hệ tốt, lại đều lên lầu.

Bị thương như vậy cũng không thể thấy máu, cho nên loại chuyện như băng bó này, cũng giao cho các huynh đệ.

Khi Tần Mạc đi lên tới, Giang Tả còn đang nhìn một phương hướng, biểu tình có chút không chút để ý, cũng không biết đang suy nghĩ cái gì, thấy anh đã đến, câu môi cười một chút, ý cười cũng không có đạt tới đáy mắt: “Em gái kia của tổ hình như coi trọng em trai của cậu, thế nào? Muốn hay không liên hôn?”

Tần Mạc nhìn hần, cảm xúc không đậm không nhạt: “Hai người kia đâu? “

“Ai biết. “Giang Tả cảm lẽ vật ở lòng bàn tay thương thức, ánh mắt vu lnh.” Trước tiên phải nói là, chiến đội các cậu hiện tại cũng cho phép yêu đương?” “

Tần Mạc nghiêng đầu điểm đầu thuốc: “Trước kia cho phép.”

Giang Tả như rởn mảy: “Về sau đâu?”

“Yêu sớm đối với học sinh cao trung không tốt.” Tần Mạc phun một vòng khói, tuần mĩ sùnn mặt tự phụ đậm mạc: “Nhưng thật ra là tại cậu không quản tốt em gái của cậu?”

Giang Tả vừa nghe lời nói kia, dương môi cười: “Là cậu quản không tốt em trai của cậu thì có.”

“Cậu ấy tới nơi này, nguyên nhân lớn là vì giúp TDD giải quyết tình trạng rối rắm ở đây. “Tần Mạc đem thuốc lá bóp tắt ở gạt tàn thuốc, nghiêng mặt đi, cầm lấy di động đặt ở trên bàn, tiếng nói thực đậm” Thời gian không còn sớm, cho dù tâm tình của cậu không tốt vẫn nên xuống dưới cất bánh kem, còn có. “

Giang Tả như rởn mảy.

Tần Mạc thần sắc nhàn nhạt: “Thái độ của cậu quyết định thái độ của người bên cạnh đối với Tiết Dao Dao, nếu cậu không thêm để ý thì không nói gì, nếu đã để ý thì vẫn nên chú trọng một chút, cho dù cậu không chấp nhận chuyện Giang thúc thúc tái hôn”

“Cậu từ khi nào thích quản chuyện của người khác vậy?” “Giang Tả khước miệng phiếm cười.

Tần mạc đứng lên, sửa sang lại một chút áo somi, thong thả ung dung: “Bởi vì tớ không muốn lại thấy cậu ấy lần thứ hai tới giải quyết cục diện rối rắm ở nhà cậu.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 475: Quấy rầy đến các người?

Beta:NM

Nói xong, anh ấn di động của mình, gọi một cuộc điện thoại.

Đầu kia điện thoại không phải ai khác, đúng là người đại diện đang Phong bởi một đám truyền thông uống rượu.

Tần Mạc nói cũng không nhiều lắm, ít ỏi mấy chữ: “Thông báo toàn thể đội viên, nửa giờ sau ở tầng cao nhất của Tần thị tập huấn.”

Giang Tả vừa nghe lời này, mảy hướng về phía trước nhú nhú, Tần thần đây là... Mượn việc công để làm việc riêng?

Mở đầu tiệc rượu, nhóm truyền thông thấy Phong Dật dừng lại, không khỏi hỏi: “Phong tổng, đây là làm sao vậy? Tối tới, lại uống một chén.”

Làm một người đại diện hồ ly, Phong Dật ôn nhả cười: “Không có gì, việc nhỏ.” Trong lòng lại phun trào, đại thần người lúc này gọi điện thoại như vậy rốt cuộc là ý gì!?

“Tôi đi toilet.” Phong Dật không có buông di động bên tai, liền cứ thế cầm đi ra ghế lô sau, biểu tình nháy mắt liền biến đổi: “Đại thần, đừng náo loạn được không? Mới buông thả một ngày, cậu còn kêu mọi người tập huấn, giờ này khẳng định bọn họ đang hẹn hò với bạn gái, còn đang chuẩn bị xem một bộ phim điện ảnh tình cảm,nếu tiếp tục như vậy, chiến đội Đế Minh thật sự trở thành chiến đội hòa thượng.”

Tần Mạc một tay dứt túi quần, tiếng nói lạnh nhạt không chút để ý: “Gọi điện thoại, thông báo.”

Năm chữ.

Phong Dật không có nói gì.

Bất quá nghĩ lại tương tượng.

Những người không có bạn gái của chiến đội quản lí tốt hơn một chút.

Trên thực tế hần sẽ vẫn luôn ở chỗ này, nguyên nhân chính là vì điểm này. Mỗi một ngành sản xuất đều là giống nhau.

Một ít người có danh khí đều sẽ đi theo biến loạn.

Phong Dật đã từng gặp qua nhiều chiến đội loạn lên ái muội với fan của mình.

So với những người đại diện khác, hẳn ít nhất không cần lo lắng vấn đề tình yêu của các đội viên.

Bởi vì..... Một đám bọn họ thật sự là loại người không ra cảm giác gì.

Cũng kỳ quái, rõ ràng fan nhiều như vậy.

Nhưng nếu Phong Dật chịu thâm nhập hiểu biết một chút liền sẽ giải thích được.

Tỷ như một ít fan học muội ở đêm Giáng Sinh hôm nay đưa cho Lâm Phong loại thư tình cùng đồ vật gì đó.

Vì thế sau khi thấy Vân Hồ ở trường học liền muốn hẳn hỗ trợ.

Đôi mắt Vân Hồ nhìn đối phương, đột nhiên nở nụ cười: “Không công bằng.”

Học muội kia là lần đầu tiên thấy Vân Hồ tươi cười.

Phải biết rằng Vân Hồ ở đại học tư pháp cơ hồ là một tồn tại không thể với tới.

Nếu không phải không có người khác giúp đỡ học muội kia cũng không có lá gan phiền toái tới Vân Hồ. Tất nhiên luôn có người như vậy, bạn rất muốn nhìn hẳn lại sợ hãi không dám tới gần. Cho nên, lúc này thấy Vân Hồ cười, cả khuôn mặt của nữ sinh đều đỏ lên, trong lòng đập bang bang nhảy loạn đến lợi hại.

Thật sự rất soái, bóng người cao lớn đỉnh bật cùng sườn mặt cao lãnh tuấn mỹ đều khiến người ta ngẩn không được thân thể nóng lên: “Cái, cái gì không công bằng?”

Vân Hồ rũ mắt, đáy mắt thâm thúy: “Chỉ đưa cho Lâm Phong, không đưa tôi sao?”

Nhìn nam nhân bộ dáng tuấn tú, tiểu nữ sinh chỉ cảm thấy trái tim như bị cái gì bắn thủng, lập tức mở miệng nói: “Cái này tặng cho anh!”

Nghe vậy, Vân Hồ cười một tiếng, khoe miệng có điểm lãnh: ”Này chẳng phải cho Lâm Phong?”

“Lâm học trưởng em có thể về sau tặng.” Cô bé hai má phấn hồng: “Nơi đó còn có hai vé xem phim, sư huynh anh có.....”

Mỹ nhân còn chưa nói xong liền thấy phía sau Vân Hồ nhảy ra một bóng người trực tiếp ôm cổ hắn: “Mọi người còn đang đợi quả, anh em đã tập trung đủ rồi.”

Lâm Phong rõ ràng là một người tri độn.

Vừa nhắc đầu mới chú ý tới có người ở đây, động tác dừng một chút, do dự nói: “Tôi không phải là quấy rầy đến... các người đi?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 476: Đôi nào đôi nấy cũng đều có tình yêu cả

Editor: Mộ Hàn

Em gái kia không ngờ Lâm Phong sẽ xuất hiện đột ngột như thế, cho nên trên mặt đầy vẻ xấu hổ.

Vân Hồ thì lại rất ung dung: “Không có, vốn là học muội đây nói muốn chuyển thứ gì đó cho cậu, nhưng nhìn thấy tôi rồi thì lại bảo là muốn đưa cho tôi, cho nên tôi nhận thôi.”

Lâm Phong nghe thế bèn nhìn qua em gái họ, người này hẳn khá ấn tượng, nghe nói là thanh trong lắm, nhưng bây giờ xem ra cũng không hẳn là vậy.

“Vậy là hai người đang hẹn hò à?” Lâm Phong nhướn mày lên.

Vân Hồ lòi điện thoát ra, chìa cho Lâm Phong nhìn tin nhắn: “Tập huấn.”

“Tập huấn? Vào lúc này?” Lâm Phong kêu thảm: “Cái tên hồ ly Phong Dật kia có còn tính người hay không vậy?”

Có điều nghĩ lại thì tập huấn cũng tốt thôi, cũng đỡ mất công hấn nhờ Vân Hồ đi từ chối các em gái.

Việc này thì không cần chờ ai nói, hấn cũng phải nhắc cho Vân Hồ.

Mặt em gái kia lại đỏ lên, trái tim vốn đang thấp thỏm không thôi, bây giờ nhìn thấy vẻ mặt không cảm xúc của Vân Hồ lẫn ánh mắt đề phòng của Lâm Phong, chợt kinh hoàng như mình đã làm sai chuyện gì vậy.

Cô bé muốn giải thích, nhưng lại phát hiện mình không có lời nào để giải thích cả.

Cô vốn nghĩ mặc dù Lâm học trưởng rất tốt, nhưng Vân học trưởng thì lại càng khí phách hơn.

Cho nên mới lập tức thay đổi đối tượng theo đuổi.

Nhưng... Nụ cười vừa rồi của Vân học trưởng, thật sự là tràn ngập vẻ thua kém.

Nhất định là cô nhìn nhầm rồi đấy.

Dù sao thì vừa rồi Vân học trưởng cũng mới nói không công bằng mà.

Nhưng câu tiếp theo của Vân Hồ lại đập tan đi ảo tưởng của cô: “Trước kia thứ gì giao cho ai, thì tốt nhất bây giờ cũng giao cho người đó.”

Đây là ý gì chứ?

Em gái kia muốn hỏi cho rõ lắm.

Nhưng Lâm Phong lại nhanh hơn cô một bước, túm lấy Vân Hồ lôi đi rồi.

Đến khi trên đường chỉ còn lại hai người...

Lâm Phong mới thở phào một hơi: “Lão Hồ, tôi nói cho cậu biết, cậu tiếp xúc với con gái ít, cho nên không hiểu tâm cơ của con gái. Như người vừa rồi đấy, lúc trước còn theo đuổi tôi, bây giờ lại đổi sang theo đuổi cậu, đừng trách làm anh em tôi không nhắc nhở cậu nhé, loại sáng ba chiều bốn như thế không xứng với cậu đâu.”

“Hóa ra lúc trước cô ấy từng theo đuổi cậu.” Tuy vẻ mặt Vân Hồ vẫn bình tĩnh, nhưng trong ngữ khí đã có chút như là ngộ ra.

Lâm Phong đưa tay quàng qua vai hấn: “Gạt cậu cái mếu gì, tuyệt đối không có ý mắng người khác đâu nhé.”

“Tôi cũng đâu phải không tin tưởng cậu.” Vân Hồ ra vẻ thâm trầm: “Tôi chỉ là đang nghĩ là, có khi nào cô bé ấy muốn thông qua cậu tiếp cận với tôi hay không.”

Lâm Phong cũng chợt ngộ: “Bà tổ nội, chắc chắn là như vậy! Cậu đừng có suy nghĩ làm gì nữa, lúc trước cũng từng có trường hợp như vậy rồi, tưởng rằng Lâm Phong đây là đồ ngốc sao? Cậu yên tâm, sau này nếu có cô gái nào đó tiếp cận tôi thì tôi chắc chắn sẽ điều tra tới tận kẻ rãng.”

“Vậy cậu không sợ không tìm được bạn gái sao?” Vân Hồ hỏi lại.

Lâm Phong cười ha ha: “Tôi đẹp trai như vậy, sớm muộn gì cũng có ngày tìm được mà.”

“Thật không đấy...” Vân Hồ cup mắt xuống: “Vậy thì chúc cho cậu ngày nào đó đạt thành tâm nguyện.”

Cái tên này tuy là gương mặt trông thật là thông minh đấy.

Nhưng thực tế cũng không thông minh là bao.

Vân Hồ nhìn màn sương mù mờ lung của Giang Thành.

Đã có khoảng cách với con gái rồi, về sau hấn là những chuyện như thế này sẽ bớt đi rất nhiều đấy... Còn phần bạn gái thì... Thôi cứ vọng tưởng vậy.

Bản thân Lâm Phong rất là nghiêm túc, mà cũng đã chuẩn bị sẵn tinh thần rằng sau này ít tiếp xúc với con gái rồi.

Bên này, sau khi nhận được tin nhắn tập huấn, đôi mi ưa nhìn của Phó Cửu trầm xuống.

Tiểu Dao Dao nghiêng đầu: “Sao thế?”

“Không có gì.” Ngoài miệng thì nói vậy, nhưng tay Phó Cửu thì lại ấn vào màn hình, nhấn một cái tin cho Phong Dật

“Buổi tập huấn đại thần không đi được, hấn uống nhiều quá, còn đang đau dạ dày.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiểu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 477: Âm áp

Editor: Mộ Hàn

Uống nhiều?

Còn đang đau dạ dày?

Sau khi người đại diện Phong đọc được tin này...

Lập tức nhắn tin cho Tần Mạc ngay.

Nội dung cụ thể như sau: Tiểu Hắc Đào báo cậu đang bị đau dạ dày, không thích hợp tham gia tập huấn.

Tần Mạc nhìn thoáng qua tin nhắn trong điện thoại, biểu tình rất lạnh nhạt: “Nói hẩn biết, bởi vì thời gian khẩn cấp nên dù đang đau dạ dày, tôi cũng sẽ tham gia.”

Ha ha... Cái này... Quản lý Phong đại nhân cảm giác thấy không đúng.

Và lại, tiểu Hắc Đào hẳn còn chưa biết người muốn mọi người phải tập huấn lần này chính là đại thần đấy mà?

Thế là quản lý Phong đại nhân không gửi tin nhắn nữa, trực tiếp gọi một cuộc qua ngay: “Đại thần, cậu thật lòng nói tôi biết đi, vì sao hôm nay phải tập huấn?”

“Là vì phòng tránh yêu sớm.” Tần Mạc nói xong câu này là tắt máy ngay.

Không phải bởi vì cái gì khác, mà là vì hai người mới bước ra từ trong tiệm internet kia.

Ban đầu Phó Cửu và Tiết Dao Dao đều không nhìn thấy Tần Mạc.

Không biết hai người đang nói gì đó với nhau, mà đều cười.

Cho đến khi Phó Cửu phát giác ra điều gì, bèn hơi ngẩng đầu lên.

Chỉ thấy ở cuối hành lang, Tần Mạc đã rút từ trong gói thuốc ra một điếu, nghiêng đầu châm lửa, sau đó đứng dựa tường phun khói, tay thì chơi chơi bật lửa, mắt liếc nhìn họ.

Phó Cửu thật sự không đoán được là Tần Mạc sẽ xuất hiện nơi đây: “Anh Mạc, sao anh...”

“Tiện đường, tới đón các cậu.” Giọng của Tần Mạc rất lạnh: “Xe ở ngoài.”

Phó Cửu nhìn thấy sắc môi hẳn có hơi trắng, thế là tưởng rằng hẳn đang đau dạ dày rất nhiều: “Có cần gấp gấp đến mức bắt buộc hôm nay phải tập huấn không?”

Tần Mạc “ừm” nhẹ một tiếng, sau đó quay sang nhìn Tiết Dao Dao: “Nếu không, cũng sẽ không quấy rầy buổi hẹn hò này của hai người đâu.”

Tiết Dao Dao: ... Vì sao cô cứ cảm thấy vừa rồi trong ánh mắt của Tần thần tràn ngập vẻ lạnh lẽo thế nhỉ?

Nhưng hiển nhiên, thiếu niên Phó Cửu không hề phát giác ra được. Bởi vì Phó Cửu đang bận nghĩ xem làm thế nào để đại thần bớt đi đau đớn.

Hơn nữa trước mặt của Phó Cửu, Tần Mạc cũng sẽ không để lộ ra vẻ lạnh giá của mình.

Tần Mạc hiểu rất rõ, rằng những người ở trong thời kỳ phản nghịch của tuổi thanh xuân đều cực kỳ ghét chuyện tình cảm của mình bị can thiệp.

Các nhà tâm lý học đã từng nói rằng, vào thời điểm thế này, tốt nhất là đừng để đối phương biết cậu đang can thiệp vào đời sống của họ.

Nếu không, sự việc sẽ từ ban đầu là không có gì, bởi vì sự phản nghịch mà biến thành có gì.

Tần Mạc nhìn vào khuôn mặt của thiếu niên kia, đôi mày nhăn lại gần như chạm nhau.

Sao hẳn lại tìm một cái tên phiền phức như thế này làm em trai cơ chứ?

Phó Cửu ngồi trên xe, thấy sắc mặt tên này không tốt, bèn ghé sát lại thấp giọng hỏi: “Có phải đau lắm không?”

Đau dạ dày dạ diết cái gì chứ, nhưng lúc này Tần Mặc cảm thấy như thế cũng không tệ, cho nên hắn chỉ nhìn tên thiếu niên này, không phản bác, cũng không nói chuyện.

Nhưng vì cái thái độ ấy, mà môi của hắn trông càng trắng hơn.

Phó Cửu nhìn thấy thế, thờ dài một hơi, sau đó thuận tay chìa ra, xoa xoa đầu của đại thần, mỉm cười: “Không khóc.”

“Quảng cái móng vuốt ra.” Tần Mặc tức cười lắm. Phía trước, người lái xe và Tiểu Dao Dao đều hãi cứng hết cả người.

Kẻ dám làm thế với Tần thần (thiếu gia), cũng chỉ có Cửu thiếu mà thôi.

Đêm Giáng Sinh mà đi tập huấn...

Cũng chỉ có duy nhất đội Đế Minh này.

Có điều đã quyết định tập huấn rồi, ai cũng đều nghiêm túc cả.

Mập Mập thậm chí còn lấy ra tài liệu mà hắn thu thập được cho mọi người xem: “Đây là ba đội tiếp theo chúng ta sẽ gặp, thực lực đều rất khá, sẵn tiện nói luôn, giải đấu khu vực bên Trung Nam đã kết thúc rồi, không có gì bất ngờ cả, Trung Nam lại là đội vô địch, hơn nữa họ cũng không xuất ra tất cả chủ lực, cho nên có thể thấy thực lực họ siêu mạnh.”

Trung Nam

Một khi nhắc đến cái tên này, bầu không khí trong chiến đội đều sẽ lạnh xuống.

Đó là đội mà họ muốn chiến thắng nhất.

Ba năm rồi.

Suốt cả ba năm rồi.

Bởi vì đã từng có lúc thắng, cho nên mỗi khi nhắc đến cái tên này, ánh mắt mọi người đều trầm lại.

Không chỉ là Lâm Phong và Văn Hồ.

Mà ngay cả những người khác cũng đều tự nhắc mình, rằng đây chính là cơ hội cuối cùng.

Mục tiêu của họ là chức quán quân cả nước.

Đại khái là tin tức này của Mập Mập đã gây ra áp lực cho mọi người.

Cho nên Phó Cửu thấy ai cũng đều hồi hã tập luyện hết.

Lâm Phong khiếm khuyết ở tốc độ tay, cho nên luyện tập về mặt này.

Mà Phong Thượng thì không biết đang nghĩ gì, lại lên kênh thể giới rao cần mua mảnh kim cương, có lẽ là để tạo trang bị.

Đêm Giáng Sinh, chiến đội Đế Minh trên cơ bản cứ là như thế.

Mà cái tuổi này có lẽ cũng là như vậy. Tình yêu, từ xưa đến nay không bao giờ là thứ duy nhất trên đời.

So với tình yêu thì điều càng khiến người ta hăm mộ hơn chính là sự đồng vai tác chiến của các đồng đội.

Ngoài cửa sổ, bóng đêm lúc nhạt lúc đậm.

Làn sương ở Giang Thành, trước giờ chưa từng tan mất.

Phó Cửu là người uống nước nhiều nhất trong nhóm, bởi vì luôn cảm thấy cổ họng không được thoải mái.

Đại khái là do cái thân thể này vậy.

Trước kia cô không có tật xấu này.

Người ta luôn bảo rằng những người nghiêm túc là những người đẹp nhất.

Không chỉ là những người chơi nam này, mà Dao Dao cũng là như thế.

Trước mặt mỗi người, màn hình máy tính sáng rực.

Phó Cửu ngồi ở chính giữa, hai bên trái phải đều là đồng bạn.

Trước giờ, cô chưa từng trải qua cảm giác này.

Bởi vì hacker... luôn không bao giờ có bạn.

Hacker thần bí như vậy, không ngoài lý do là vì họ cô độc, là vì họ cao ngạo.

Họ rõ ràng là đang tồn tại, nhưng trong hiện thực sẽ là một bộ mặt khác.

Mặc dù họ có người nhà có bạn bè, nhưng chẳng ai biết đến đêm những hacker này làm gì cả.

Cho nên về bản chất, Phó Cửu là một người cô độc.

Trừ... Tinh Dã.

Nếu không phải vì chuyện xảy ra ở Đông Kinh, Phó Cửu sẽ không cất giấu tâm sự đến tận bây giờ.

Ngày mà cô sống lại, không phải là cô không muốn liên hệ với Tinh Dã...

Nhưng cuối cùng, cô vẫn không liên hệ.

Làm người, là phải nhìn về phía trước.

Đây chính là nguyên tắc làm việc từ trước tới nay của cô.

So với lúc giúp cô làm một ít chuyện không thể đưa ra ánh sáng, hiện giờ thân phận của Tinh Dã khá là đẹp.

Lạch cạch lạch cạch, tiếng gõ bàn phím, ở một thời điểm nào đó, sẽ rất thôi miên người ta.

Khi Phó Cửu ngẩng đầu lên thì Lâm Phong đã tựa vào vai của Vân Hồ, có vẻ sắp ngủ rồi.

Còn đại thần thì ngồi bên cạnh cô, không biết từ lúc nào đã đeo một đôi mắt kính màu đen vào, lộ ra một vẻ đẹp trai lạnh lùng không ai bằng.

Có lẽ là vì Phó Cửu nhìn lâu quá, cho nên Tần Mặc chợt nghiêng đầu qua, đôi mắt đen sâu thẳm nhìn cô, tựa như cười mà không phải cười: “Để nhìn không?”

“Để nhìn.” Ánh mắt hoa đào của Phó Cửu tựa như đang cười: “Anh Mặc, nhìn dáng vẻ thế này của anh, em thật muốn ôm về nhà nuôi đấy. Dạ dày anh còn đau không, để em lấy cho anh một túi chườm nóng? Được chứ?”

Tần Mặc cũng biết cái tật xấu thích thả thính của tên này thật là không sửa được nữa, cho nên chỉ nhìn bộ dạng quan tâm mình của tên này một lúc, rồi hơi nhướn mày lên, định ghé sát vào...

Chợt Phong Dật xách theo một túi gì đó khá lớn bước vào trong một bộ âu phục trắng thối: “Dậy cả nào, có đồ ăn khuya này, còn có cả món cháo Giang Vụ Mai Phúc Xạ đấy.”

“Cháo Giang Vụ Mai Phúc Xạ? Là cái gì thế?” Phó Cửu nghiêng đầu hỏi Tần Mặc.

Lâm Phong choàng tỉnh, vẻ mặt không tốt cho lắm” Chính là cái thứ cháo hắc ám mà Phong Hồ Ly tự mình nấu.”

“Ai, ai, ai, trốn cái gì chứ, Lâm Phong?” Phong Dật túm lấy tên này ngay: “Qua đây nhanh hết đi, nếm thử hương vị tình yêu của quản lý ta đây nào.”

Có sự cảnh báo của Lâm Phong, nên Phó Cửu rất thông minh quét nhìn cái hộp cháo bên trong chiếc túi kia trước một cái, chỉ thấy bên trong đó là một thứ dịch thể sền sệt gì đó màu xanh lè xanh lét.

Phó Cửu: ... Cái thứ này mà uống vào, thật sự sẽ không chết người hả?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 478: Vũ hội hóa trang

Editor: Hàn Nguyệt

Bữa ăn tình yêu của người đại diện Phong đã thành công đẩy lên một làn sóng rên rỉ

Có điều thật sự là nó tốt cho thân thể.

Theo hần nói thì món cháo này do hần hầm lá rau cần và lá rau chân vịt, còn thêm cả mấy lá bạc hà nát trong đó nữa.

Phó Cửu nghe xong phương pháp chế biến, cảm thấy sau này Phong Dật nên tránh xa phòng bếp.

“Phong bảo bảo, về sau ngăn anh cậu xuống bếp được không.”

Phong Thượng vừa bị anh trai của hần bắt buộc uống xong bát cháo kia, khuôn mặt giống như trái nướp đắng nói: “Ngăn, ngăn không được, anh ấy, anh ấy thích xuống bếp.”

Phó Cửu:..... Một người đại diện điện cạnh lại có thể thích xuống bếp, chủ yếu là làm đồ khó ăn như vậy, anh thích xuống bếp là gì!

Nhưng bản thân Phong Dực lại vô cùng tự tin: “Mùi vị rất ngon mà.”

Phó Cửu trầm nghĩ, quả thật là không có người chết sau khi ăn.

Nhưng mà phản ứng của Lâm Phong quá lớn, mới vừa uống xong liền ôm nhà vệ sinh rồi.

Chỉ có đại thần có thể may mắn thoát nạn, hần chỉ nói với Phong Dật ba chữ: “Tôi đau dạ dày.”

Lúc đó vẻ mặt Phong Dật không có từ gì có thể hình dung, vô sỉ, quá vô sỉ, một cái có thôi mà cũng dùng nhiều như vậy!

Dáng vẻ của Tần Mặc cũng tràn đầy khí phách, sắc mặt không hề biến đổi.

Phong Dật cảm thấy đại thần thật sự quá vô sỉ, cũng không nói gì, bắt đầu nói tới trọng điểm của hôm nay: “Buổi chiều ngày mai, trận thứ hai giải đấu khu vực sẽ bắt đầu lần này sẽ không có thời gian nghỉ mà là đấu ngay. Việc này trừ khảo nghiệm kỹ thuật của mọi người, cũng khảo nghiệm luôn cả thể lực nữa. Để tránh mắt của mọi người nhiễm trùng, trừ những loại thuốc thường dùng ra, tôi cũng sẽ đi theo mọi người, tự thân nấu cháo cho mọi người ăn. Còn mặt khác thì tin rằng mọi người đã nghe Mập Mập nói rồi, lần này Trương Nam có hai chủ lực không hề ra sân, nên tiểu Hắc Đào và Tần thiếu cũng nên hạn chế ra trận, để làm vũ khí bí mật đến giải toàn quốc mới thả ra đối phó với Trương Nam, bởi vì không ai biết được toàn bộ đội hình Trương Nam là thế nào, cũng không biết họ rút cuộc lợi hại đến mức nào.”

“Ngẫu nhiên, thần tượng và Tần Thần không, không lên sân?” Phong Thượng lo lắng hỏi lại: “Nếu, nếu chúng ta thua thì sao giờ?”

Phong Dật nhìn em trai nhà mình: “Nếu như chúng ta thua vậy thì giải giải đấu cả nước cũng không thắng được.”

“Được.” Giọng Phó Cửu trong veo, một tay dứt túi quần đứng lên, ý cười đầy mặt.

Phong Dật biết Phó Cửu hiểu ý tứ của hần.

Đạo lý rất đơn giản.

Giải đấu khu vực có cao thủ, nhưng nói đến cùng nơi này chẳng qua là giải đấu khu vực.

Rất nhiều chiến đội đều đem thực lực giữ đến giải đấu cả nước.

Chẳng hạn như là Trương Nam.

Đó là dưới tình huống không có chủ lực, vẫn đạt được hạng 3 trong giải đấu khu vực.

Nếu Đế Minh không có Phó Cửu và Tần Mặc sẽ thua.

Khác biệt kia cũng rất rõ ràng.

Quả thật không cần phải tham gia giải đấu cả nước gì đó nữa.

Tất cả mọi người đều nghĩ tới quan hệ này.

Đặc biệt là Văn Hồ, thông minh như hần, lại mang theo tâm huyết của quân nhân: “Yên tâm, chúng ta có thể thắng.”

“Vân Hồ nói rất đúng” Phong Dật cảm áo khoác âu phục: “Sau khi kết thúc giải đấu khu vực, chính là một năm thành lập của chiến đội Đế Minh chúng ta, tôi đã đặt sẵn vé đến thánh địa trượt tuyết rồi, còn có khách sạn nữa, nếu thắng thật đẹp vào thì năm nay chúng ta sẽ đón giao thừa ở suối nước nóng, đồng thời cũng có vũ hội hóa trang mà mọi người rất chờ mong nữa.”

Nghe được bốn chữ vũ hội hóa trang, các đội viên đều rất hưng phấn.

Chỉ có một người, Lâm Phong cũng không biết suy nghĩ gì, một tay nắm chặt hung hăng mà nói: “Năm nay rút thăm, nhất định không thể rút trúng quẻ hạ hạ nữa!”

“Vũ hội hóa trang còn phải rút thăm?” Phó Cửu nhướn mày.

Lâm Phong vừa định lôi kéo thiếu niên nói gì đó.

Ánh mắt Tần Mặc đột nhiên lóe lên, cảm cổ áo thiếu niên túm lại, giọng nói lạnh nhạt: “Tiếp tục luyện tốc độ tay của cậu.”

Cứ như vậy, Lâm Phong muốn đề cập đến “Rút thăm trọng điểm” của vũ hội hóa trang, cũng không có truyền đạt thành công.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 479: Có người cùng sống vai chiến đấu

Ngày thứ hai.

Giải đấu khu vực lại tiếp tục.

Lần này, đối thủ của Đế Minh chính là đội từng được xếp ở ba hạng đầu của khu vực tỉnh, chiến đội Ngạo Thiên.

Sở dĩ Mập nói trận tiếp theo không dễ chính là vì lý do này.

Đồng thời họ cũng là chiến đội hữu nghị của Vân Trung.

Về mặt thực lực, quả thật không phải là đối thủ của chiến đội Vân Trung.

Nhưng ai cũng biết rằng, trận trước đó có thể thắng dễ dàng như vậy, một là vì đội Vân Trung khinh địch, hai là vì Phó Cửu và Tần Mặc đều ra trận.

Còn trận ngày hôm nay, đội hình lên sân thi đấu không có hai người đó.

Màn một chọi một bắt đầu.

Ai cũng cho rằng sẽ là Hắc Đào Z lên sân, ngay cả MC cũng nghĩ rằng hẳn Đế Minh sẽ muốn tranh thủ khí thế từ trận đầu, sau đó cứ thế tiến lên.

Nào ngờ lại là Ân Vô Dục.

Bên Ngạo Thiên nhìn thấy cảnh này, bèn lạnh lùng cười: “Là ý gì đây, không đặt chúng ta vào mắt à?”

“Trưởng rằng thắng đội Vân Trung là giỏi lắm rồi sao? Khi, cho đám người này biết Ngạo Thiên chúng ta không phải là loại mà chúng có thể ứng đối bằng cách đây đi. Đưa một lão tướng hết thời đi đánh trận đầu, thật là buồn cười.”

“Không thành vấn đề, đối phó với một ông chú già kiết như vậy, dễ như trở bàn tay mà thôi.”

Giống như điều mà Phong Thượng lo lắng lúc trước vậy, trận này thật không dễ dàng.

Trừ lấy được một mạng ở đầu trận ra, Ân Vô Dục không hề có tiến triển gì.

Phó Cửu nhướn mày nhìn phần thời gian trên màn hình, hơi nhíu mày: “Chú hai nhất định phải kết thúc trận này sớm một chút mới được.”

Bởi vì đối phương là tuyển thủ loại thích khách, am hiểu đánh lén, mà tốc độ cũng nhanh, cho nên càng kéo dài thời gian thì Ân Vô Dục sẽ càng khó đánh hơn.

Lời suy đoán của Phó Cửu, được chứng minh sau khi Ân Vô Dục mất mạng đầu tiên.

Máng đối phương am hiểu chính là lén lút đánh trụ, cứ một đường đẩy tới.

Ân Vô Dục vì không để kết thúc trận đấu sớm, cho nên chỉ có thể không ngừng trở về thành hồi máu.

Tình hình chiến đấu như vậy khiến người ta căng thẳng.

Có những thời điểm, những người thi đấu sẽ không nhìn rõ bằng những người xem.

Lẽ nào lần này Đế Minh sẽ phải thua sao?

Ngay lúc mọi người nghĩ như vậy thì Ân Vô Dục thực hiện một màn băng trụ giết đối phương, rồi về thành với ống máu gần cạn.

Phó Cửu thấy thế, ánh mắt sáng lên ngay: “Chú hai nhận ra được rồi.”

Nhận ra được cái gì? Phong Thượng thật là không hiểu nổi.

Nhưng tiếp đó, phong cách đánh của Ân Vô Dục rõ ràng đổi khác, hấn không đánh trụ nữa, mà là nấp trong bụi cỏ, bắt đầu đi săn.

Bởi vì đối phương là dạng tốc độ nhanh, cho nên đầu tiên Ân Vô Dục làm choáng, tiếp đó mới đánh chết, xoay chuyển được cục diện lúc này.

Trận đơn đấu này không hề nghi ngờ chính là trận có thời gian lâu nhất.

Cuối cùng, Ân Vô Dục gần cạn máu, còn đối phương thì mất đi mạng cuối cùng.

Nếu trễ thêm một chút nữa thì nhà chính của Đế Minh sẽ mất ngay.

Chỉ có thể nói là trận này thực tế không phân ra được ai thắng ai thua.

Nhưng dựa theo quy tắc thi đấu, thì Đế Minh thắng.

Ân Vô Dục bỏ xuống tai nghe, bước về phía đám đội hữu.

Phó Cửu nghiêng mắt nhìn qua, đưa cho hấn một điều thuốc: “Cực khổ rồi.”

“Một mẻ đầu tốt rất là cần thiết mà.” Ân Vô Dục nhận thuốc, nhưng không đốt hút, mà chỉ ngậm ở đó: “Thật ước mong tôi có thể còn trẻ trung như các cậu.”

Phó Cửu cười nói: “Lớn tuổi cũng có cái tốt của lớn tuổi mà, chẳng hạn như kinh nghiệm phong phú, có thể tùy cơ ứng biến này, tôi tin rằng đây cũng là lý do mà đại thần giao cho chú đánh trận đơn đấu này đấy.”

Nghe vậy, Ân Vô Dục nhìn thoáng qua Tần Mặc ở cách đây không xa, hơi thấp giọng: “Chúng ta có một đội trưởng tốt.”

Đúng vậy, chúng ta có một đội trưởng tốt.

Hấn không phải dạng không coi trọng lính cũ, không đánh giá cao người mới như người trong các đội khác.

Hấn mang đến cho mọi người một sự tín nhiệm đầy đủ.

Hấn đối xử với mọi đội hữu như nhau.

Đây chính là đại thần.

Phó Cửu cười khế, lại một lần nữa may mắn có thể được sống vai chiến đấu với một người như vậy...

Nhất định không thể rút ra tấm thẻ lúc trước nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 480: Phó Cửu muốn mặc nữ trang

Beta:NM

Có Ân Vô Dục mở đầu, lúc sau thi đấu mặc dù có chút khó khăn, nhưng cũng không có lo lắng.

Cứ như vậy đánh đầu chắc đấy, không khinh địch cũng không luống cuống.

Người giải thích trò chơi nói:” Trận thắng này của Ân Sơn Lầy Bức rất quan trọng, chính là vì kiên trì của anh mà khí thế của Đế Minh lại trở lại.”

“Không sai.” Người giải thích khác trả lời.” Xem ra mặc dù là lão tướng cũng gặp được một đội trưởng biết dùng người.”

Trong lòng mọi người đều minh bạch.

Trình tự lên sân của Đế Minh đều là Tần Mặc an bài.

Có người từng nói qua rằng, nếu thời điểm Tần Mặc không có ngồi ở khu chuẩn bị chiến đấu, anh chính là người giáo luyện* của chiến đội.

*giáo dục, huấn luyện

Mà lúc anh đeo tai nghe, thao túng máy tính, anh liền trở thành một nhân vật khác.

Sở dĩ Đế Minh trầm ổn như vậy.

Nguyên nhân trong đó là do có Tần Mặc ngồi ở đó.

Kế tiếp là 2V2.

Chính bản thân Tiết Dao Dao chính cũng không rõ ràng lắm, cô di chuyển con chuột như thế nào, chỉ nghĩ giết một người hoặc là ở lại bảo vệ thành.

Chờ sau khi kết thúc, cô mới ý thức được, mình thật sự thắng.

Ngón tay đều run rẩy, trái tim cũng nhảy theo.

Lần đầu tiên, không có Phó Cửu giúp đỡ, cô thắng.

Cách đó không xa, Phó Cửu ngồi trên ghế theo dõi tình hình thi đấu nhìn tới câu môi cười, dùng khẩu hình miệng nói một tiếng: “Xinh đẹp.”

Có lẽ, đây là thứ mà bọn họ không màng tới những ánh mắt khinh miệt mà theo đuổi.

Điện Cảnh, chúng ta thật dũng cảm.

Mà bạn bè, chúng ta cũng tín nhiệm.

Không khí chúc mừng từ trước đến nay đều chưa từng náo nhiệt như vậy.

Phong Dật làm người đại diện ở kia cũng mỉm cười nhìn một màn này.

Trừ bỏ đệ đệ nhà mình, hẳn cũng ở chung rất nhiều với đám nhóc đó.

Có ai có thể nghĩ đến.

Trong bọn họ, một ít người thắng trước vừa kêu không biết Điện Cảnh là cái gì.

Mà hiện tại, mỗi người ở đây đều là có thể đội viên đáng giá để phó thác rồi.

Có lẽ năm nay, bọn họ có thể lấy quán quân cả nước.

“Anh. ” Phong Thượng với khuôn mặt đỏ bừng chạy tới:” Anh, anh nhìn xem, chúng ta...chúng ta thắng.”

Phong Dật nhu hòa vò đầu hất: “Thấy rồi, không tòi, thừa dịp như vậy, tiếp tục cố gắng nha.”

“Vâng.” Càng ngày càng hướng mắt tới, có thể thấy được tương lại tươi sáng phía trước.

Phó Cửu một tay đánh vào ghế sau, khoe miệng nhếch lên, vừa muốn mở miệng, bất chợt hướng tới bên trái nhìn một chút!

Tần Mặc nhượng mảy:”Như thế nào?”

“Không có gì” Ánh mắt Phó Cửu mãi không rời nhìn hướng của khu an toàn.

Là cô nhìn lầm rồi sao?

Nơi này như thế nào lại xuất hiện người kia...

“Tiểu Hắc Đào, cậu còn ngồi ở đó làm gì, mau xuống đây chúc mừng.” Lâm Phong mở miệng đánh gãy suy nghĩ của Phó Cửu.

Phó Cửu câu môi cười, liền như vậy một tay chống lan can nhảy xuống, động tác soái khí làm cho mấy em gái xung quanh chỉ muốn ngất đi.

Lâm Phong bị chấn động, dựng ngón cái: “Thân thủ tốt.”

Tần Mặc cũng hướng bên này nhìn qua, tiếp theo lại nhìn đến chỗ lúc này Phó Cửu nhìn, nơi đó trống rỗng, cái gì đều không có.

Gia hỏa này lúc này rốt cuộc là nhìn cái gì. ...

Thi đấu khu vực liên tiếp năm ngày. ...

Đề Minh chiến đội như một con hắc mã, liên tiếp thắng lợi.

Nhất cử nhất động đều bị người khác phân tích trên Weibo.

Bất quá đối với Phó Cửu cũng không phải trọng điểm.

Mẫu chốt là vũ hội hóa trang rút thăm. ....

“Đến đây đi, người trước rút đi lấy một chút may mắn.” Lâm Phong biểu tình thực nghiêm túc cảm ổng trúc.

Phó Cửu trầm nghĩ, một cái vũ hội hóa trang, có cái gì cần may mắn, cô soái như vậy, giả gì mà không được, đúng không?

Lâm Phong ý vị thâm trường: “Đừng trách người từng trải không nhắc nhở cậu.”

Phó Cửu cũng không để ý, cười nhạt vươn tay lấy ở chính giữa. Tiếp theo, lật ra vừa thấy.

Hai chữ. .... Nữ trang. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 481: Phó Cửu mặc nữ trang 2

Beta: sừu nhi

Nữ, trang?

Vì cái gì sẽ có chữ kỳ quái như vậy.

Phó Cửu nhướng mày, cảm thấy đôi mắt của chính mình xây ra vấn đề: “Rút sai rồi, em rút lại một lần.”

“Cái gì rút sai rồi, chính là một cây này!” Lâm Phong tươi cười: “Tiểu hắc đào, em cũng thật có phúc khí, năm rồi đều là anh có vận may tốt nhất, năm nay đến phiên em.”

Chờ một chút, có ý tứ gì.

Thật sự chính là nữ trang?

Phó Cửu khoe miệng cứng đờ, có vũ hội hoá trang nhà ai, chỉ định người khác mặc nữ trang!

“Nén bi thương.” Lâm Phong phảng phất thấy được chính mình năm đó, tay trái vươn tới vỗ vỗ vai Phó Cửu: “Em còn trẻ, bất quá em cẩn thận ngắm lại, có mấy nam nhân có thể có cơ hội quang minh chính đại mặc nữ trang như vậy, vui vẻ lên.”

Phó Cửu nghiêng mắt “Lâm đại hiệp.”

“Em cứ nói!”

Phó Cửu ha hả một tiếng: “Thời điểm anh an ủi em, có thể hay không trước đem răng của anh sau cắm thu hồi lại, vui sướng khi người khác gặp họa quá rõ ràng!”

Lâm Phong còn ở đó ha ha ha, căn bản mặc kệ Phó Cửu nói gì đó.

Ý tứ hạ an ủi, lúc sau liền nhảy ra thành viên chiến đội bên kia, kia trương khuôn mặt tuấn tú đang cười: “Mọi người đoán, mọi người đoán! Tiểu hắc đào hẳn rút phải cái gì?”

Tiết Dao Dao phụng phịu mặt, hai tròng mắt toàn là hướng tới: “Quý tộc hút huyết?”

Màu da của Phó Cửu cùng mái tóc bạc, nếu mặc vào lễ phục mười chín thế kỷ anh thì, tuyệt đối có thể kinh diễm toàn trường.

Phong thượng cũng ở nỗ lực nghĩ: “Ác, ác ma chấp sự?”

“NO, đều không phải.” Lâm phong lắc lắc ngón tay: “Lại đoán!”

Vân hồ lúc này đã đi tới, tiếng nói bình thường: “Xem cậu cao hứng như vậy, có phải hay không tiểu hắc đào rút trúng lá thăm năm trước của cậu.”

“Đại hồ, thông minh a!” Lâm phong hướng trên người hắn đánh một cái, thanh âm không nhỏ: “Không có sai, chính là lá thăm may mắn kia, nữ trang!”

Nữ trang?!!!

Trong nháy mắt.

Không chỉ là các đội viên cũ của chiến đội.

Ngay cả Phong Thượng cùng Ân Vô Dược, toàn bộ đều hướng tới phương hướng của Phó Cửu nhìn qua đi.

Người sau nguyên bản còn muốn rít điều thuốc, kết quả bởi vì quá mức với kinh ngạc, yên cũng chưa ngậm, trực tiếp rơi xuống đất.

Không có người nào không khiếp sợ.

Phó Cửu còn muốn mở miệng nói cái gì, vừa nhắc mắt liền thấy đại thần vừa vận xử lý xong chuyện của tập đoàn, một thân tây trang phẳng phiu đứng ở trước cửa, đường cong trên người, quá phận thon dài, đại khái là nghe được Lâm Phong nói, hắn dựa nghiêng trên kia, hướng tới Phó Cửu nhú mày, cười như không cười: “Nữ trang?”

Phó Cửu lại muốn há mồm.

Lâm phong quyết đoán đánh gãy lời của cô: “Tiểu hắc đào em cái gì đều không cần phải nói, tìm lấy cớ càng không cần. Ví như thân thể em không thoải mái, ngày mai còn có việc, hoặc là bụng đau từ từ chờ hoặc mấy cái linh tinh khác. Mấy lý do này năm ngoái anh đều đã dùng qua, tiếp thu vận mệnh an bài đi, các anh em sẽ không cười em.”

Phó Cửu:..... Thời điểm anh nói lời này, có thể hay không biểu tình thống nhất.

Chỉ là, lần này, lâm phong đem những biện pháp có thể sử dụng thoát thân đều đổ trở về. Cô ngẫm đi ngẫm lại, biện pháp tốt nhất chính là cự tuyệt vũ hội hoá trang này.

Nhưng đại thần cũng không có cho thiếu niên cơ hội này, ánh mắt nhàn nhạt: “Ngày mai tất cả mọi người cần phải dựa theo yêu cầu tham dự, không tới tự gánh lấy hậu quả.”

“Đội trưởng nói không sai, dựa theo yêu cầu tham dự. “Lâm phong vỗ vai Phó Cửu một cái.

Phó Cửu cuối cùng cảm nhận được cảm giác muốn đem người kẻ bên cửa sổ ném văng ra của đại thần.

Tiết Dao Dao liền đứng ở bên cạnh, ánh mắt tràn ngập lo lắng, chuyện mặc nữ trang này đối Cửu điện hạ mà nói, thật sự rất nguy hiểm.....

“Cửu điện hạ, chúng ta đổi cái lá thăm khác đi. “Tiết Dao Dao đề nghị nói: “Cửu điện soái như vậy, không thích hợp mặc nữ trang.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 482: Phó Cửu giả gái 3 (Phó Cửu mặc nữ trang)

Lâm Phong duỗi một tay chân: “Dao Dao, cái này không thể được, Đế Minh chúng ta có quy củ, cái gì cần thiết nên làm theo, có phải hay không đội trưởng?”

Phó Cửu nghe vậy, hướng Tần Mặc nhìn qua, ánh mắt đặc biệt nghiêm túc, ý tứ muốn nói, Đại thần, thời điểm thể hiện bản chất anh trai của anh đã tới rồi.

Tần Mặc nhìn thiếu niên một lát, Phó Cửu cho rằng sự tình sẽ có lúc chuyển biến. Nam nhân cười, đặc biệt tuấn mỹ: ”Đúng vậy.”

Phó Cửu: ... Yêu quý em trai vậy đấy. ...!

Tần Mặc thông thả ung dung đem thiếu niên hãy còn đang diện biểu tình buồn bực thu vào đáy mắt, lại nhìn Tiết Dao Dao đối diện nôn nóng muốn thiếu niên xong việc.

Nguyên bản tưởng rằng đảo lên một mặt tâm tư song vào giờ phút này giảm bớt rất nhiều, hấn tiến về phía trước một bước, tiếng nói thực đậm lại cực kì áp bách: “Biểu hiện tốt, ngày mai anh tự mình đi đón em, đừng nghĩ trốn, hiểu sao?”

Ý tứ đây là cô cần thiết phải tham gia?

Phó Cửu mảy mai hơi nướn, vì phòng ngừa vạn nhất, cứ dự phòng đi: “Không trốn cũng có thể, bắt quá anh Mặc, tuy rằng em không giống Lâm Phong, trước đây đều không có kinh nghiệm già gái...” Con trai nhưng thật ra mỗi ngày đều là giả.

“Yên tâm, sẽ không ghét bỏ em”

Tần Mặc giật tới thì đánh, ngữ khí như nước dâng lên làm Phó Cửu hiểu vụ này trốn không xong.

Lâm Lâm Phong nằm không cũng trúng đạn chờ Tần Mặc nói xong, lập tức hét lớn: “Tiểu Hắc Đào, anh cũng chỉ có hai lần đi.”

“Hai lần còn không tính là kinh nghiệm” Phó Cửu không chút để ý nói một câu bạo kích: “Trách không được trở thành đội hoa a.”

Làm một người luôn tự nhận bản thân là đàn ông nam tính, Lâm Phong vượt trái tim của mình trong chốc lát, soái khí cười: “Tiểu Hắc Đào, anh hoàn toàn lý giải hiện tại cậu nhìn ai cũng đều không vừa mắt, tiền bối lúc ấy cũng chính là như vậy đấy, anh rất hiểu một đại nam nhân bị ép buộc mặc nữ trang, a không, là bức nam làm nữ là khó chịu cỡ nào. Bất quá, tiền bối vẫn nên cung cấp một ít đạo cụ cho cậu.”

“Đạo cụ?” Phó Cửu bóc một cây kẹo que, tùy ý ngâm: “Không phải là trang phục?”

Lâm Phong một bộ dáng em mới chưa từng trải qua sự đời lớn lao, đề thấp giọng: “Có chút đạo cụ so với trang phục quan trọng hơn.” Phó Cửu vô cảm ặc ặc một tiếng. Bây giờ trong đầu cô chỉ sót hai chữ ‘nữ trang, nữ trang...’, quan tâm cái gì mà đạo cụ.

“Ài, cậu đừng nóng nha.” Lâm Phong vui đầu xuống: “Đem địa chỉ nhà cậu cho anh, anh mang người đem đạo cụ đến nhà cậu đi. Cậu nghe tiền bối, mở đầu vũ hội hóa trang, trang điểm càng giống càng không có ai nhận ra nên xác suất mất mặt sẽ nhỏ một chút.”

Phó Cửu cười ha hả: “Anh Lâm, trải qua việc anh vừa rồi tuyên dương, anh cho rằng ngày mai không ai biết em sẽ giả nữ sao?”

“Chiến đội không tính, chủ yếu là vũ hội hóa trang hẳn có một ít fan tham gia.” Lâm Phong thò lại gần: “Đừng nói Lâm ca không chỉ giáo cậu, đến lúc đó cậu một mực chắc chắn mình là fan, hiểu chưa?”

Thì ra cũng có thể thế, xem ra Lâm ca của cô đôi khi có thể cung cấp vài thứ nha... Hơn nữa ở vũ hội hóa trang, mang mặt nạ không thành vấn đề. Cho nên mặc dù mặc nữ trang vẫn che giấu được.

Phó Cửu muốn, tươi cười nơi khóe miệng sâu đậm “Vẫn là Lâm ca đáng tin cậy, ý kiến rất hay.”

“Đấy, anh cậu là ai.” Lâm Phong đắc ý lên cũng đẹp: “Mới nói đạo cụ đặc biệt quan trọng, kết quả ngay trang hoàn toàn dựa vào chúng nó.”

“Đạo cụ là?” Không biết sao Phó Cửu luôn có một loại dự cảm xấu xa.

Lâm Phong nướn mảy: ” Ví như keo 34D nhỏ nguyên thủy, ngực nữ thần của anh cũng nhỏ như thế a.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 483: Phó Cửu mặc nữ trang 4

Beta:NM

34D.

Keo nguyên thủy cầu.

Ngực.....

Những từ này tổ hợp ở bên nhau, là cá nhân đều có thể nghĩ đến đó là cái gì.

Phó Cửu nhịp nhịp ngón tay.

Tiếp theo, cô nhảy xuống từ trên bàn gỗ, liền như vậy ngâm kẹo que, vẻ mặt ăn chơi trác táng, bộ dáng đầy soái khí: “Lâm huynh, tôi chỉ muốn hỏi anh một câu, thời điểm anh mua mấy thứ này không có người nào nghĩ anh trở thành biến thái sao?”

“Cũng không có!” Lâm Phong đỏ mặt tía tai phủ nhận.

Vân Hồ ở bên cạnh nhàn nhạt nói: “Xác thật không có, bất quá bị chú và dì phát hiện, cho rằng cậu ấy thích giả làm nữ nhân.”

Phó Cửu:..... Kia so với bị trở thành biến thái còn thảm hơn.

Có tầng này quan hệ, Phó Cửu lựa chọn một cách rất sáng suốt: “Tôi cự tuyệt nhận đạo cụ này.”

“Cự tuyệt? “Lâm Phong vừa nghe lời nói kia, dương môi cười nói:” Tiểu Hắc Đào8, cậu như vậy không thể được, thành ý khi mặc nữ trang đâu? Cậu đừng nghĩ dùng một ít quần áo linh tinh tới lừa gạt chúng tôi, sau khi vũ hội ngày mai chấm dứt, trên diễn đàn của chiến đội cần đăng ảnh chụp, về sau bên trong còn có một bữa tụ hội nhỏ, cậu mặc không quá trang trọng là không được.”

Phó Cửu nghe xong câu nói của hắn thì câu môi cười: “Yên tâm, tuyệt đối sẽ trang trọng.” Trước đừng nói bản thân cô chính nữ nhân, hơn nữa nguyên bản cô rất am hiểu ngụy trang, nếu là hoá trang vũ hội, vậy không làm khó được cô...

Tần Mặc vẫn ở bên kia nghe điện thoại, hiện tại sự tình nói xong, lại hướng tới thiếu niên bên này nhìn thoáng qua, khóe mắt nheo lại, có tự tin như vậy?

Nguyên bản anh còn tưởng rằng gia hỏa này sẽ đến cầu cứu mình, cứ như vậy là anh có thể đề ra một ít điều kiện, tỷ như cách xa nữ hài từ một chút, đặc biệt là Tiết Dao Dao, bảo trì khoảng cách thích hợp.

Nhưng sự thật chứng minh, người nào đó ở một ít phương diện chính là không thông suốt như vậy, người khác đưa ra đòi yêu cầu tới lại rất cao hứng. Cũng không có nghĩ tới tới tìm anh nhờ hỗ trợ, nếu như vậy, anh rất muốn nhìn sau khi người nào đó mặc nữ trang sẽ có bộ dáng thế nào.

Khi đó Tần Mặc cũng không có ý thức được chính mình là bởi vì để ý mới có thể thành cái dạng này, chỉ là mỗi lần nhìn đến Phó Cửu cùng Tiết Dao Dao thỉnh thoảng đứng đối diện nhau, ánh mắt của anh đều sẽ lạnh xuống theo.....

Đêm tối đột kích, bầu trời Giang Thành lại bắt đầu nổi lên sương mù.

Nội thành còn tốt một chút, ra nội thành, phương hướng ga tàu cao tốc, mọi người đều di chuyển ở trong một mảnh sương mù, mỗi người đều mang theo khẩu trang, liền phẳng phất ở chụp sinh hóa nguy cơ điện ảnh. Liền ở kia trong đó đứng một cái thon dài đỉnh bạt thân ảnh, chỉ có một người là hắn không có mang khẩu trang, cho nên mới sẽ đặc biệt gây chú ý, ngũ quan tuấn mỹ lộ ở bên ngoài, làm người lên xe không khỏi liếc mắt nhìn hắn nhiều hơn một cái, người nọ một tay cầm di động, như là đang nói chuyện điện thoại, mơ hồ có thể nghe thấy thanh âm của hắn... “

“Nguyên lai là người Đông Kinh, khí chất thật tốt!”

“Gần đây không phải cậu đang học ngôn ngữ sao? Cậu có thể nghe hiểu hắn nói cái gì không?”

“Đại khái đi, hắn giống như nói, hắn gần nhất đều phải ở bên này, tạm thời không quay về, nói là có chuyện gì muốn làm, tại đây chờ hội họp?”

“Cái gì cùng cái gì a, cậu có phải hay không nghe lầm?”

“Không có a, hắn chính là nói như vậy..... Hơn nữa nghe ý tứ của hắn hình như là đang tìm người, di? Hoa Hạ, mỹ nam kia đâu?”

Tiếng nói trầm thấp vẫn còn quanh quẩn bên tai cô gái, chẳng qua bị Tĩnh Dã càng vút càng xa, cho đến rốt cuộc nghe không được mới thôi.

Không có sai, đạo nhân ảnh vừa rồi chính là Tĩnh Dã.

Hắn đã tới Hoa Hạ năm ngày, nhìn không ít thi đấu, cuối cùng vẫn là tòa đình ở khu vực ba tỉnh miền Đông Bắc này, chỉ là thời điểm ở xem thi đấu, hắn cũng không có phát hiện bóng dáng Z, chẳng lẽ là lẩn ở chỗ nào?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 484: Phó Cửu mặc nữ trang 5

Beta:NM

Tĩnh Dã híp mắt lại, mặc kệ thế nào, từ đầu đến cuối hắn vẫn cảm thấy không thể hiểu được, toàn thể đại V cùng lúc tuyên bố tin tức, loại thủ pháp này rất giống với tác phong trước kia của Z.

Hơn nữa hắn đã nghe ngóng qua các hacker Hoa Hạ bên này, hiện tại vẫn không có tổ chức nào đứng ra nhận chuyện này, nói cách khác không phải là bọn họ làm...

Kể từ đó, trong lòng hắn càng thêm nghi ngờ. Nói hắn là lừa chính mình cũng được, nói hắn còn mang theo vọng tưởng cũng được, sự kiện lần này tuyệt đối có liên quan đến Z!

Chỉ là người kia rốt cuộc đang nơi nào? Lâm thành? Bảo thành? Tân Thành? Hay vẫn là..... Giang thành?

Một tỉnh của Hoa Hạ có thể rộng bằng cả một nước Đông Kinh, chớ nói chi là dân cư của thành phố đông như vậy, muốn tìm ra một người cũng không phải dễ dàng.

Hiện tại xem ra, hắn chỉ có duy nhất một manh mối, đó chính là Z rất có khả năng đang ở trong giới Điện Cảnh, nếu không cô cũng sẽ không nhúng tay vào chuyện này.

Cho nên hắn sẽ không từ bỏ, có lẽ hắn phải đi cuộc thi đấu toàn quốc xem thật kỹ, hắn là không lâu, Tĩnh Dã vừa nâng mắt nhìn tầng sương mù mông lung của thành phố.

Trên đường từ Tân thị đi đến Phó gia, Tiết Dao Dao cũng không lập tức trở về nhà, mà là cùng Phó Cửu đi với nhau.

“Cửu Điện hạ, cậu thật sự muốn mặc đồ nữ thật sao? Làm vậy, với cậu liệu có ổn không?” sự lo lắng của Tiết Dao Dao không phải không có lý, dẫu sao thì Phó Cửu cũng vẫn còn muốn giữ bí mật.

Phó Cửu một tay chống thắt lưng, bên miệng mỉm cười, lại là bộ dáng phúc hắc mười phần: “Quả thật không tốt, có điều nếu là vũ hội hoá trang, cũng không có đến nỗi nguy hiểm lắm, đến lúc đó mình để cậu phát tin tức, cậu yểm trợ giúp mình, Lâm Phong có chút nói nhiều, chỉ cần giả trang giống, sẽ bớt đi không ít phiền toái.”

“Vậy cần mình làm gì sao?” Tiết Dao Dao khẩn trương nói.

Phó Cửu vuốt cằm ừ một tiếng: “Tận lực dời đi lực chú ý của mọi người, cậu mang theo người bạn nào đó có thân hình không sai biệt lắm đi cùng, hắn là có thể thay mình chặn chút thời gian.”

“Chúng ta không đi cùng nhau à?” Tiết Dao Dao không rõ: “Như vậy có khi nào không giúp được cậu hay không?” Đến lúc đó khoảng cách xa như thế làm sao để yểm trợ?

Phó Cửu cười nhạt, con ngươi tản mát những tia sáng, ngữ khí thông thả ung dung, thật giống như đây cũng không phải là lần đầu tiên cô làm loại chuyện này: “Sẽ không, bởi vì loại đồ nguy trang này, chính là muốn các cậu theo mọi người tiến vào trước mới hành động, người của chiến đội khẳng định đều sẽ cho rằng mình đi cùng cậu, dù sao đây là lần đầu tiên mình mặc nữ trang, không có nam nhân nào lần đầu tiên mặc đồ nữ sẽ tự nhiên, khẳng định muốn tìm bạn đi cùng, năm đó Lâm Phong chắc là bởi vì đi đến chỗ nào cũng đều lỗi theo Vân Hồ, mới có thể bị nhận ra. Cho nên chúng ta từng người tiến vào, đem thời gian tách ra, cậu mang theo người kia, hắn là sẽ bị bọn họ nghiến cứu một trận.”

Không biết có phải là ảo giác của Tiết Dao Dao hay không, cô cứ luôn cảm thấy thời điểm đang nói đến hai chữ nguy trang, trong bóng đêm thiếu niên nhìn qua chính là quý tộc hắc ám hút máu tinh lại, thân bí tà mị, sườn mặt tuấn mỹ mà trắng nõn, thậm chí ngay cả toàn thân đều mang theo một loại bí ẩn có thể làm người luân hãm, liên phảng phất..... Liên phảng phất thiếu niên vốn dĩ nên là bộ dáng này.

Ngược lại là ngày thường, cô, ấn dấu quá nhiều quá nhiều thứ.

Vì sao lại có cảm giác như vậy?!

Tiết Dao Dao ngờ ngác nhìn Phó Cửu trước mắt, không biết nên tiếp tục nói điều gì.

Thiếu niên chú ý tới ánh mắt kia, nghiêng đầu qua cười một tiếng, lại ảm áp như mùa xuân: “Như thế nào?”

“Không có gì.” Tiết Dao Dao trầm nghĩ nhất định là cô nhìn lầm rồi, Cửu điện hạ là người ảm áp như vậy làm sao có thể thuộc về bóng tối.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 485: Phó Cửu mặc nữ trang 6

Beta: Sừ nhi

Nhưng có một chút rất là kì quái.

Cửu điện hạ như là đối với loại nguy trang này thực sự rất am hiểu.

Liền một ít người đoán được điều nghĩ như vậy....

Này cũng quá thông minh rồi.

Mặc dù là hacker có thể thông minh đến mức này sao?

Phó Cửu biết Tiết Dao Dao có nghi hoặc, bắt quá cô cũng không tính nói thêm cái gì.

Tính thời gian trận thi đấu cả nước trở lại, đến lúc đó Phó gia sẽ lại một lần nữa tiến hành phân chia quyền hành của cổ đông đại biến, đến lúc đó coi làm tốt sự tình bên này rồi tất cả mọi thứ sẽ trở lại ban đầu.

Cô của trước kia thực sự không thích hợp cho bất cứ kẻ nào biết....

Cũng không rõ ràng lắm, có phải hay không vì hôm nay nhìn thấy bóng dáng kia, Phó Cửu suy nghĩ quá nhiều đến mối quan hệ trước kia, cô cùng tất cả mọi người trong chiến đội để mình đều không giống nhau, cô không thể dựa vào trò chơi để chính mình đi lên, cô có tín ngưỡng của cô.

Phân lượng tín ngưỡng kia là vì cô là hacker mới có thể tiếp tục.

Cho nên, sớm muộn gì cũng có ngày cô cũng rời khỏi nơi này. Dù cho sẽ không tha, cũng phải từ bỏ để làm chuyện của mình.

Phó Cửu lại hướng tới Tiết Dao Dao bên nhìn thoáng qua, vươn tay tới, mỉm cười xoa đầu cô.” Không cần lo lắng, bắt quá chỉ là mặc nữ trang, không phải chưa từng mặc.”

“Vậy Tần thần bên kia phải làm sao?” Tiết Dao Dao thấp giọng nói.” Em thấy sức quan sát của Tần thần rất mạnh.”

Phó Cửu trầm nghĩ há không mạnh, quả thực là không phải mạnh bình thường.

“Ngày mai tôi sẽ lấy cờ đi trước, chỉ cần đến lúc đó em giúp tôi bám trụ thời gian bên này, tôi sẽ phát mấy hình ảnh trong diễn đàn của chiến đội, không phải mặt đối mặt, hẳn là giảm bớt được nguy hiểm.”

Phó Cửu phân tích không sai.

Lúc này toàn bộ chiến đội đều đang nghĩ ngày mai làm sao bắt được cô.

Lấy Lâm Phong đi đầu.” Loại sự tình này tôi có kinh nghiệm, các người lúc đó cứ nhìn chăm chăm vào Dao Dao sư muội. Hai người kia quan hệ tốt, chắc chắn sẽ đến cùng nhau, hiểu chưa?”

“Hiểu.” Các đội viên chiến đội đều hứng thú bưng bưng.

Phải biết rằng mỗi một năm đều có một lần vũ hội, bọn họ chờ mong nhất là vụ này!!!

Vân Hồ không nói gì thêm, trong lòng lại thấy kì quái, như thế nào nhiều giấy rút thăm như vậy, Tiểu Hắc đạo lại bốc trúng mặc nữ trang?

Hắn duỗi tay đem ống trúc trên bàn Lâm Phong cầm lại, tùy tiện bốc một cái. Mở ra là hai chữ.....nữ trang.

Thêm một cái, vẫn là nữ trang.

Tiếp tục cũng như vậy. Vân hồ không có bốc tiếp, mà nhìn qua phía Lâm Phong.” Ống trúc là ai đưa cho cậu?”

Không phải hắn nghi ngờ Lâm Phong mà cảm thấy với IQ của tên này, làm không ra loại sự tình này đâu.

Quả nhiên, tên Lâm Phong kia còn cười.” Như thế nào? À, ống trúc à, là đội trưởng đưa cho tôi.”

Vân Hồ tức khắc hiểu, ...trách không được....

Nâng mắt lên, hướng tới người nam nhân còn đang hút thuốc kia nhìn qua.

Chỉ thấy về mặt phong thanh vân đạm của đội trưởng, tựa hồ một chút cũng không thêm đề ý đến ống trúc bị người khác biết bị hấn động tay động chân. Không thể không nói, công lực võ sĩ của đội trưởng, thật là càng ngày càng mạnh.

Tiếp theo. Tần Mặc hướng bên này đi tới, ném cho Vân hồ một miếng thuốc. Tần Mặc thực đạm nói:” Chuyện ống trúc, chính cậu biết là tốt.”

Vân Hồ từ trước đến nay không có nhiều lời, nhưng giờ này cũng nhịn không được, mở miệng hỏi:” Đội trưởng là muốn nhìn Hắc Đạo mặc nữ trang sao?”

Nếu là như vậy, Hắc đào theo đuổi người trong lòng cũng không phải không thể.

“Không có.” Tần Mặc búng búng đầu mẩu thuốc lá, thong thả ung dung:” Chỉ là muốn tên kia đến cầu xin tôi một chút.”

Vân Hồ: .... Là hấn suy nghĩ quá nhiều rồi

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 486: Phó Cử giả gái 7(Phó Cử mặc nữ trang)

Editor: Người qua đường Mặc Quan Nhiên.

Beta:Dung Ân

Lâm Phong còn ở bên kia ồn ào: “Đúng rồi,tôi muốn trở về thật nhanh để chuẩn bị một ít đạo cụ cho Tiểu Hắc Đào, tranh thủ ngày mai làm cậu ta trở thành bộ dáng tuyệt vời để cậu ta nể phục người tiền bối như tôi.

Qua thời gian nghỉ đông liền đến vũ hội.

Tựa như mỗi người đều mong chờ, trừ bỏ bốn đội viên của chiến đội, còn có kha khá nhiều fan trên mạng,có thể thấy cơ hội đến được như vậy cũng không nhiều.

Chỉ có từng người đặc biệt mới có thể đến đây,bởi do vé tham gia vũ hội hết thấy đều từ Tần thị câu lạc bộ cung cấp.

Chỉ cần có fan đến hội trường là có thể cùng thần tượng điện cạnh cùng nhau vượt qua năm.

Việc này từ trước đến nay đều là trường hợp đặc biệt của Tần thị.

Đương nhiên sẽ có ngôi cao internet làm phát sóng trực tiếp.

Phương diện này đối với Đế Minh phát triển càng mạnh mẽ, đối với fan lại là phúc lợi cho nên mỗi người mỗi người đều rất vui khi nhìn thấy.

Chỉ là... gương mặt giả chủ vũ hội là Tần Thần cũng không nhất định sẽ xuất hiện, rốt cuộc thì ngày giao thừa này Tần Mặc còn tham gia rất nhiều hội nghị thương nghiệp gì đó.

Bất quá dù có thế, cũng không thể ngăn cản ý muốn tham gia hoạt động này của các fan đầy nhiệt khí.

Không nhất định xuất hiện, đó gọi là “tỷ lệ xuất hiện”. Huống chi có người nói dù sao nếu không có Tần Thần không ra mặt còn có Đại Hắc Đào!

Cho nên việc báo danh trên mạng không khí cao đến dị thường, 0 điểm hết thời hạn, nhân số báo danh đã đột phá trăm vạn.

Tất nhiên không phải người nào cũng có thể đi vào hội trường, đều là phải tiến hành phân biệt.

Người đại diện Phong vẫn luôn cực kỳ bận rộn để xử lý chuyện này.

Vũ hội như thế này đương nhiên sẽ không thiếu đám tiểu thư Hàn Tổ Tổ, các cô đầu tiên là rất nhiều tiền, nhưng cũng bởi vì cô không chăm lo để tâm đến chiến đội, càng không có phòng bị tuyển thượng gì đó... sau cùng vẫn là thông qua Phong Dật bên kia rồi muốn có phiếu mời.

Phong Dật ngay từ đầu cũng định lễ phép cự tuyệt, chẳng qua thấy Hàn Tổ Tổ có thái độ tương đối cực đoan, hấn không nghĩ vì một hai cái phiếu mời mà kích thích đến vị đại tiểu thư này.

Loại người như Hàn Tổ Tổ từ nhỏ bị chiều hư, không chấp nhận được người khác cự tuyệt mình. Trong ấn tượng của Hàn Tổ Tổ, đối phương nên đồng ý, hơn nữa ai cũng thích cô ta.

Suy cùng thì Hàn Tổ Tổ vẫn là cái học sinh non nớt. Tất nhiên không phải nói học sinh không tốt nhưng có một ít đối mặt với chuyện đời phiền toái hơn người trưởng thành rất nhiều.

Bởi vì mọi vật theo thời gian đều có thể từ màu trắng biến thành màu đen, mà không bao giờ trở nên tốt đẹp.

Hơn nữa tính tình Hàn Tổ Tổ như vậy, nhân phẩm hẳn sẽ không có hoàn thiện.

Phong Dật thật không muốn cùng cô ta lằng nhằng thêm cái gì, trực tiếp nói chuyện với anh trai à: “Hàn thiếu, ngài cũng rõ ràng vũ hội này chúng ta là vì Đế Minh, sẽ cùng với fan vượt qua năm đề chuẩn bị. Nếu có thể, rất mong Hàn tiểu thư tới hội trường sẽ biết chuẩn mực một chút!”

Dù từ trước đến nay Phong Dật thái độ đều ôn nhã, nhưng lời nói kia vẫn khiến Hàn Phong đỏ mặt, xác thật em gái mình có rất phiền phức: “Anh yên tâm, tôi sẽ đi theo em gái.”

“Vậy là tốt rồi.” Không thể nói lời quá mức, hiện tại Đế Minh không thích hợp kết thù. Bất quá bản thân Hàn Tổ Tổ lại không ý thức được vấn đề của mình, ra câu lạc bộ Tần thị, cười lạnh một tiếng: “Phong gia tuy rằng không tồi, nhưng dù sao cũng là cái thương nhân. Anh, anh khách khí với Phong Dật làm gì hả, nói đến cùng hẳn cũng chỉ là vì Tần đại ca làm công.”

Hàn Phong lại một lần nữa tự hỏi rằng như thế nào có người em gái ngốc như vậy, hít sâu một hơi rồi nói: “Tổ Tổ, nếu em tiếp tục suy nghĩ thế, phiếu mời đưa cho anh, vũ hội em cũng không cần đi.”

Hàn Tổ Tổ bị mắng liền ủy khuất: “Anh, em mới nói chơi thôi, anh đừng đem phiếu của em thu hồi. Em còn vài bạn tốt, ngày mai sẽ cùng các chị ấy đi. Hơn nữa em đã sớm nói cho các cô ấy là em có lấy được phiếu mời a. Hiện tại anh đem nó lấy lại, em sẽ rất mất mặt... Huống chi muốn gặp nam thần, anh đừng ác độc như vậy...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 487: Phó Cửu mặc nữ trang 8

Editor: Người qua đường Mặc Quan Nhiên.

Beta:Dung Ân

Hàn Phong cũng biết tính cách em gái nhà mình, ần nhẫn giữ thể diện, đáp ứng lời nói, không làm được khẳng định là lại muốn đi phiền toái cha mẹ. Vì thế hẳn đem phiếu giao đi ra ngoài, thanh âm trầm xuống: “Muốn đi phải ngoan ngoãn, không được nhốn nháo.”

“Đã biết đã biết. Em đi xem nam thần của em, cao hứng còn không kịp, sao có thể làm loạn kia chứ.” Hàn Tổ Tổ cầm được tấm phiếu, cả khuôn mặt đều muốn cười rồi: “Kia hai bạn tốt của em cũng đều rất thích Tần đại ca, hẳn không có vấn đề.”

Hàn Phong cẩn thận ngắm lại, đi vũ hội hóa trang còn mang theo mặt nạ. Đầu là đại gia cùng nhau vượt năm, như vậy khi cao hứng cũng không xảy ra cái gì.

“Tốt, không nói nữa. Anh đi cho chúng ta biết các bạn nhỏ, làm các cô ấy nghĩ xem hóa trang thế nào càng xinh đẹp!” Hàn Tổ Tổ trước sau là tuổi còn nhỏ, đối với việc này luôn nhiệt tình.

Hàn gia chỉ có một khuê nữ, đương nhiên vạn sự đều nhường nhịn.

Hàn thiếu chỉ kiêu bảo tiêu tới, nói bọn họ ngày mai bảo vệ cẩn thận tiểu thư.

Bóng đêm lại dày đặc thêm vài phần.

Phó Cửu về đến nhà đã là một lúc sau, ném cặp sách xuống, trực tiếp đi tới hầm biệt thự ngầm.

Ở nơi đó có cái cửa nhỏ. Trên cơ bản thứ này do cô làm là nàng từ lúc trọng sinh xuất hiện tại Phó gia. Tuy rằng hao phí tương đối nhiều nhưng ít nhất cũng có thể coi như một mặt thất đi.

Cửa kia cũng phải đẩy tay. Muốn đem nó mở ra, yêu cầu xoay chuyển ám đèn bên cạnh. Mất thật nhỏ nhỏ nhưng đầy đủ mọi tiện nghi.

Bên trong bày ba cái máy tính, mỗi một cái đều có phân phối cao, bàn phím chỉ có một nhưng có thêm một màn hình tinh thể lỏng.

Trừ bỏ cái này ở ngoài, bên cạnh còn có đựng một loạt nào là ván trượt cùng một ít mũ.

Phó Cửu tay rút túi quần đi vào, giống như trở lại nhà cô hết nhau, ngón tay thon dài ở trên bàn phím gõ nhẹ.

Trên màn hình lập tức xuất hiện chữ cái — Z.

Theo màn hình tinh thể lỏng sáng lên, đèn trong gian nhà đều được bật.

Lúc này mới có thể thấy rõ ràng, nguyên lai ở tận cùng bên trong còn một cái giá.

Trên giá treo đầy đủ các kiểu sáng chế phục. Có nam trang, có nữ trang, có quần cũng có váy dài. Thậm chí đồ lót nhỏ nhỏ cũng có.

Phó Cửu miệng ngậm kẹo que, dầm ván trượt lướt qua, ở giá áo trước mặt đứng yên.

“Gương mặt giả vũ hội hóa trang? Vậy màu đen đi.”

Thiếu niên mày đẹp như rồng lên, ngón tay chọn một cái váy lụa thuần đen.

Không có mặc trên người, váy đều nhìn không ra hình thức, chỉ có thể mơ hồ nhìn ra tài chất gì đó.

Chọn tốt quần áo, Phó Cửu khom lưng, không biết cô ẩn cơ quan gì, đỉnh đầu tằm ván gõ phanh một tiếng liền bắn ra.

Đó là một khoảng không lớn cách vách, bên trong có mười cái gương, có kính râm, cũng có kính cận, chưa kể kính áp tròng đều có.

Trừ bỏ mấy thứ này, còn có vài hàng tóc giả.

Tóc giả dài có ngắn có, có đen có vàng... từng sợi như nhau phi trường tinh xảo chân thật.

Người bình thường trong nhà chắc chắn không có mấy thứ này.

Nhưng Phó Cửu bắt đồng. Cô là hacker. Từ bản chất mà nói, cô trước đây không có biến quá.

Học sinh cao trung chỉ là mặt ngoài thân phận giúp cô dễ dàng che giấu.

Biết được phải đối phó với Phó Trung Nghĩa, mọi thứ đều phải chuẩn bị hết thảy.

Là vì nếu lỡ gặp nguy hiểm, tùy thời có thể liền ra tay.

Chỉ là không nghĩ tới... Sau khi trọng sinh, lần đầu tiên dùng tới mấy thứ này lại ở vũ hội hóa trang... Phó Cửu lắc đầu cười cười, mộ bộ dáng lười biếng vô cùng soái, phỏng chừng nếu các cô gái nhìn thấy sẽ chết mê chết mệt.

Cô tùy ý chọn một bộ tóc giả cùng vòng tay liên qua tới đầm lụa đen tuyền kia.

Tắt máy, đều chờ ngày mai...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 488: Nữ trang Phó Cửu 9

Editor: Dương Dương

9 giờ.

Giang thành, ánh sáng còn bị che khuất sau tầng sương mù.

Dưới lầu Phó gia liền truyền đến tiếng gầm nhẹ của Trần Hiểu Đông: “Đây là cái gì? Những thứ này là cái gì? Thiếu gia!”

Phó Cửu cũng xác thật là bị cô gái tiểu quân gia đánh thức, mở mắt ra một lúc sau, còn đang ngáp, tóc bạc hỗn độn, chỉ làm người cảm thấy gọi cảm “Ư?”

Trần Hiểu Đông vội vàng hoàn hồn trở về, đem đồ vật ném về phía thiếu niên, rất tận tình khuyên bảo: “Thiếu gia, cậu trước kia chơi như thế nào, tôi đều không có cho cậu đề xuất ý kiến, nhưng hôm nay có chuyện này, tôi phải nói, những đồ này là cái gì?!”

“Tôi làm sao biết.” Phó Cửu đem chăn bông kéo kéo lại một cái, lại muốn ngủ.

Trần Hiểu Đông thực sốt ruột: “Đồ vật này phía trước còn viết người nhận bưu phẩm chính là cậu, đồ vật này may mắn là tôi ký nhận, nếu bị phu nhân thấy được làm sao bây giờ? Bà khẳng định sẽ thương tâm, đem thiếu gia đường thành như vậy.”

Phó Cửu tiếp tục ngập, đôi tư thế, ngăn cản lại thanh âm.

Trần Hiểu Đông thở dài một hơi, ôm cái thùng giấy kia, ngồi ở ghế bên cạnh: “Thiếu gia tôi biết tôi nói như vậy, cậu không thích nghe, tôi cũng hiểu được cậu trong lòng là nghĩ như thế nào, cậu vì Tần Thần liền từ người không biết chơi trò chơi trở thành một người chơi tốt như vậy, khẳng định nội tâm cũng phi thường hy vọng chính mình là một người con gái, các cậu không dễ lộ ra là trai con, nhưng cũng không thể là cái dạng này a, cậu rốt cuộc là từ đâu mua cái ô như vậy?”

Ô?

Phó Cửu cuối cùng cũng mở mắt, vươn tay ra, đầu tiên là xoa xoa mái tóc bạc của chính mình, cuối cùng mới hướng tới Trần Hiểu Đông hạ mắt xuống, một bộ dáng mỹ nam mới ngủ dậy thật đẹp: “Trước tiên lấy lại đây, tôi nhìn xem.”

“Cậu còn muốn kiểm tra!? “Trần Hiểu Đông thờ ơ nói: “Tuy rằng nói hơi quá thật, nhưng loại này đồ vật mặc kệ tốt xấu như nào, tôi đều phải nói nó thực tệ, cậu nói cho tôi, cậu mua ở cửa hàng nào, tôi một hai phải cử người đi báo nó không ôn!”

Phó Cửu chống nửa sườn mặt, tiếng nói nhàn nhạt: “Tôi nói lại lần nữa, lấy lại đây.”

Nhìn bộ dạng này của thiếu gia, Trần Hiểu Đông trong lòng liền phát mao, duỗi móng vuốt đem thùng giấy đưa qua.

Phó Cửu vừa thấy mặt đồ vật, trực tiếp nhủ mày.

“Thiếu gia.....” Trần Hiểu Đông còn định nói cái gì.

Phó Cửu lật chặn bông, đứng lên: “Đồ là Lâm Phong mua, tôi giúp hắn nhận mà thôi.”

“Thật sự?” Trần Hiểu Đông thực hoài nghi.

Phó Cửu nhướn mày: “Muốn hay không tôi gọi điện cho Lâm Phong, câu hỏi hắn?”

“Đó là sự thật.” Trần Hiểu Đông lắc đầu: “Thật không nghĩ tới Lâm đại cư nhiên còn có loại đam mê này.”

Phó Cửu cười nhạt: “Chuyện này chỉ mình cậu biết thôi, không cần truyền tin ra bên ngoài.

“Cậu yên tâm” Trần Hiểu Đông nhin nhần: “Tôi tận lực không nói.”

Phó Cửu cũng không tin tưởng hắn sẽ không nói, phỏng chừng đến một ngày, trường Nhất Trung liền sẽ tràn ngập tin tức bát quái.

Cho nên nói, từ phương diện nào đó, Phó Cửu cũng là cố ý, anh Lâm muốn hố cô, cuối cùng bị cô hố lại một phen, cái này cũng coi như là cô tận tình tận nghĩa biểu hiện.

“Chờ một chút!” Trần Hiểu Đông vẫn còn chút cảnh giác: “Thiếu niên, trên ghế này có vấy lụa màu đen, đây là tình huống như thế nào? Còn có tóc già.....”

Phó Cửu xoay người lại, thờ dài một hơi: “Loại sự tình này tôi vốn dĩ không nghĩ nói.”

Bí mật!

Trần Hiểu Đông dựng lỗ tai lên, lại lần nữa lặp lại nói: “Tôi cam đoan không nói cho người khác!”

“Được rồi. “Phó Cửu trước nay đều không phải không có nguyên tắc:” Lâm Phong trừ cậu ra thu được vài thứ kia ở ngoài, còn làm tôi nghĩ cách giúp hắn thu nhận vậy, hôm nay là vũ hội hoá trang, cậu hiểu chứ.....”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 489: Phó Cửu mặc đồ Nữ 10

Editor: Dương Dương

Trần Hiểu Đông nghe vậy, hơi giật mình nỉ non nói: “Lâm đại thì ra khẩu vị nặng như vậy.”

Hãm hại một cách hoàn mỹ, chỉ phục đại Hắc Đào.

Trần Hiểu Đông lập tức liền đem rương gỗ đến nói: “Thiếu gia, cậu nhanh lên đứng lên đi, bữa sáng đã làm xong, đã đặt lên bàn, tôi đi xuống trước.”

Loại bí mật này chính mình đã biết, muốn chia sẻ tâm tình cho người bạn tốt khác, thật sự ức chế không được.

Hắn thề chỉ nói cho bạn tốt của hắn, người khác đều không nói!

Phó Cửu vừa thấy Trần Hiểu Đông như vậy, liền biết hắn muốn đi làm cái gì, cong môi, chậm rãi cười.

Tiếp theo, cô nghiêng đầu, ánh mắt thâm thúy hướng tới một bộ váy lụa màu đen nhìn qua, dáng người thon dài, chậm rãi cởi áo sơ mi trắng của mình, lộ ra bên trong da thịt trắng tinh như ngọc cùng với từng tầng băng vải trắng quấn quanh ở trước ngực.....

Nếu Tần Mặc nhìn đến bộ dáng này của cô, khẳng định sẽ không tin người trước mắt này là em trai mình.

Nhưng Phó Cửu sao có thể dễ dàng bại lộ như vậy.

Phía trước nhìn qua liền thấy dáng người thon dài, lại trừ bỏ hết thấy trời buộc lúc sau, phần eo tế thực, có thể nhìn ra được áo choàng tuyến thực đẹp.

Đặc biệt là lấy một đôi chân dài.

Trắng nõn, thon dài, xanh miết như ngọc.

Dáng người như vậy, không chỉ là nam nhân, ngay cả nữ nhân nhìn đều sẽ thích.

“Cửu điện, cậu ở đâu?”

Thanh âm từ ngoài cửa truyền đến.

Phó Cửu vừa nghe là Tiết Dao Dao, tiếng nói lười biếng vang lên: “Vào đi.”

Tùy ý khoác một chiếc áo ở trên người, liền như vậy ngồi ở trên ghế, đối diện chiếc ghế là một cái gương trang điểm.

Hai người ngày hôm qua đã có hẹn, hôm nay Tiết Dao Dao tới Phó gia, chính là vì có một loại cảm giác, bên người cô vẫn luôn ảo giác là Phó Cửu.

Tiết Dao Dao vô số lần tưởng tượng qua Cửu điện khôi phục bộ dáng con gái, chính là những cái đó tưởng tượng, khi tận mắt nhìn thấy, nháy mắt liền hóa thành tro bụi.

Bởi vì cô phát hiện, cho dù cô nghĩ như thế nào, đều không có nhìn đến một màn này kinh điển.

Cô gái ngồi ở trên chiếc ghế, chân ngọc trần trụi đạp lên trên rương gỗ, tư thế kia thực lười biếng, hai chân lại xinh đẹp quá phận.

Đặc biệt là cô..... Cô bên trong giống như không có mặc quần áo, liền như vậy khoác một áo khoác mỏng, lưng trắng nõn lưng lộ ra, đường cong tuyệt mỹ làm người ta chỉ có thể nghĩ đến hai chữ —— yêu tình.

Đúng vậy.

Như là yêu tình từ trong bóng đêm đi ra, mỗi một tác đều không giống người thường, trắng như ngọc.

Kinh điển tận xương như vậy, Phó Cửu chống nửa sườn mặt, Tiết Dao Dao đóng cửa xong, một lúc sau vẫn chưa hồi phục lại được.

“Cậu.....” Tiết Dao Dao vốn dĩ định nói, cái dạng này của cậu, nếu như bị Tần Thần nhìn thấy, Tần Thần hẳn là cũng sẽ không tức giận khi cậu cất giấu bí mật này.

Nhưng nghĩ lại, Tần Thần tựa hồ đối với sắc đẹp quá có sức chống cự, lại rất không thích người khác lừa gạt.

Cô thật đúng là đoán không ra Tần Thần có thể hay không sẽ tức giận.

Bất quá có một chút.

Cửu điện chỉ cần là cái dạng này, liền đẹp không gì sánh được, nếu cô ấy mặc đồ nữ vào.....

Tiết Dao Dao cười khẽ: “Thật đẹp.”

Phó Cửu nghiêng mắt đi, lười biếng mang theo không chút để ý: “Còn có thể, sự thật là tớ quá đẹp trai, đừng tự ti.”

Tiết Dao Dao lại nhin không được muốn cười, quả nhiên mặc kệ Cửu điện biến thành bộ dáng gì, vẫn là Cửu điện kia.

“Khóa cửa lại đi, rồi tới đây ngồi xuống, ghé dựa bên cạnh cậu có đồ vật, lấy ra nhìn xem “Phó Cửu hướng tới Tiết Dao Dao hạ mắt xuống.

Tiết Dao Dao còn đang nghi hoặc là thứ gì, chờ khi nhìn đến một cái hộp quà thật dài màu lam, bên trong là váy dài màu trắng cùng hoa hồng màu đỏ, ánh mắt thật mạnh chấn động!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 490: Phó Cửu mặc đồ Nữ 11

Editor: Bích Hoá

“Đây là...?”

“Quà năm mới.” Phó Cửu cười khẽ, cứ vậy mà mặc váy lụa mỏng, lười biếng ngồi trên ghế: “Con gái tham gia tiệc hóa trang vào buổi tối sao có thể không có váy dài được. Mấy ngày gần đây cậu gầy đi không ít, màu trắng rất thích hợp với cậu, vừa đúng lúc để đóng vai thiên sứ.”

Tuy rằng Tiết Dao Dao chưa bao giờ nhìn thấy nhiều đồ quý giá như thế, nhưng chỉ cần sờ vải dệt kia một chút cũng đủ biết loại váy đó khẳng định mặc vào không thuận tiện.

Dường như Cửu điện hạ vĩnh viễn đều là như thế.

Chu đáo hơn so với bất kì ai.

Mang ấm áp tới cho người khác nhiều hơn so với bất kì ai.

“Cám ơn.”

Tiết Dao Dao nhận lấy hộp quà kia, trên khóe miệng tràn đầy ý cười.

Cô nghĩ cô cực kỳ hạnh phúc khi có thể gặp được người này trong lúc còn sống.

Phó Cửu vẫn chống sườn mặt như cũ, khóe miệng tà nịnh, đẹp không thay đổi.

Vũ hội hóa trang vào sáu giờ rưỡi tối mới bắt đầu.

Vì phòng ngừa thiếu niên thoát thân.

Hai giờ chiều, sau khi đại hội cổ đông kết thúc, Tần Mặc lấy đi động ra mở màn hình lên, gọi tới điện thoại của người nào đó.

Chỉ tiếc là cuộc gọi thứ nhất không có người bắt máy.

Ba mươi phút trôi qua.

Tần Mặc gọi cuộc thứ hai.

Lúc này có người nhận điện thoại nhưng lại truyền tới một giọng nữ: “Là Tần Thần ạ?”

Sau khi Tần Mặc nghe được giọng nói kia, ngón tay hơi cứng đờ: “Tiết Dao Dao?”

“Là em.” Tiết Dao Dao cũng không rõ vì sao mỗi lần đối mặt với Tần Thần, da đầu cô đều sẽ tê dại.

Ánh mắt Tần Mặc phai nhạt đi, thấy Lương bí thư cầm xấp tài liệu cần phải ký tên vào phòng liền giờ tay làm kí hiệu chờ một chút, sau đó quay lưng đi tới gần cửa sổ sát đất, giọng nói rất thấp: “Đề Phó Cửu nghe máy.”

Mặc dù cách đi động, Tiết Dao Dao cũng có thể nhận thấy tâm tình của Tần Thần có vẻ như không phải tốt như vậy.

“Cửu điện hạ đang tắm, không tiện nghe điện thoại nên em mới bắt máy giúp ạ.”

Hai mắt đen của Tần Mặc càng lạnh hơn, tiếng nói cũng mất đi độ ấm vốn có của nó: “Các em đang ở đâu?”

Tắm rửa lúc này... Khách sạn sao?

Nghĩ đến hai chữ khách sạn này.

Tay Tần Mạc gần như dùng hết sức nắm chặt tài liệu trên bàn.

“Ở nhà họ Phó.” Tiết Dao Dao giải thích: “Đây là lần đầu Cửu điện hạ mặc đồ nữ, rất nhiều thứ không rõ lắm nên em phải giúp cậu ấy, một lát nữa còn phải hóa trang.”

Cô nhận cuộc gọi này cũng là ý kiến của Cửu điện hạ, mục đích là vì làm mọi người và Tần Thần sinh ra ảo giác bọn họ sẽ luôn ở bên nhau. . .

Tầng cao nhất tại Tần thị.

Lương bí thư nhìn bóng lưng cao lớn trước mắt kia, cảm thấy ý lạnh trên người anh tan đi đôi chút mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Vừa rồi trên người tổng giám đốc phát ra lệ khí thật đủ làm lòng người run rẩy. Tựa như nếu nhận được tin tức gì, trong giây tiếp theo cậu ấy lập tức sẽ hủy diệt văn phòng này. Cũng không biết đã xảy ra chuyện gì mà khiến tổng giám đốc thành cái dạng này.

Cũng may bây giờ đã tốt hơn chút.

Nhưng mà cũng chỉ là tốt hơn chút.

Đáy mắt Tần Mạc không có ý cười: “Đợi cậu ấy tắm rửa xong thì bảo gọi lại cho tôi.”

“Vâng.” Tiết Dao Dao ngắt điện thoại, vỗ vỗ ngực của mình, nói với thiếu niên đang ngồi trước mặt: “Áp lực khi nói chuyện cùng đại thần thật lớn.”

Phó Cửu cười nhạt: “Quen rồi thì không sao đâu. Kêu bạn của cậu tới đây, các cậu đi trước, còn tớ sẽ ra ngoài từ bên này. Đợi tớ chuẩn bị ổn thỏa tất cả rồi bắt đầu.”

“Còn cuộc gọi tới đại thần. . .” Tiết Dao Dao nhắc nhở.

Phó Cửu ngược mắt nhìn đồng hồ: “Mười phút sau tớ trả lời.”

Trong văn phòng tổng giám đốc.

Tần Mạc liếc mắt nhìn về phía ảnh ngược từ cửa sổ, xe cộ nhiều như nước.

Môi mông câu lên, lạnh lùng cười.

Tắm rửa?

Tên kia không dễ bụng bất cứ điều gì, lại đã thân mật với Tiết Dao Dao tới loại tình trạng này rồi. . .

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 491: Cửu gia nữ trang 12

Editor: sừu nhi

Tần mạc đẹp mảy nhăn thành chữ xuyên (川).

Lạnh băng, ần nhẫn, không kiên nhẫn.

Cùng với cơ hồ áp bách làm trái tim buồn, làm hấn lại theo bản năng đi cời cà vạt.

Nhưng mà, tới cửa ải cuối năm rồi.

Các công ty lớn xác thật là vội.

Đừng nhìn thời điểm cuối năm một ít công nhân bình thường đều có ngày nghỉ thăm hỏi.

Tập đoàn CEO chân chính, lúc này xã giao nhiều nhất.

Địa vị cao càng là như thế.

Lương bí thư sợ tâm tình tổng tài nhà bọn họ lại chìm xuống, lập tức nói: “Tần tổng, ngài còn có một cái hẹn muốn đi bây giờ sao.”

“Lui lại.”

Hai chữ thực đậm mực.

Tần mặc duỗi tay, đem áo khoác để ở trên lưng ghế cầm lên.

Lương bí thư thấp giọng nói: “Lui không không, cuộc hẹn kia là của An gia.”

Tần mặc dừng một chút, cảm xúc dần dần khôi phục lại đây: “Ông ngoại tôi đã trở lại?”

“Dạ, về nhà qua năm mới, kêu cậu đi qua đó.”

Rất nhiều người đều biết, Tần mặc là thiếu gia quân khu, lại không biết hẳn chính là cháu ngoại duy nhất của An gia.

An gia ở quốc tế, thật là nắm giữ rất nhiều mạch máu kinh tế.

Mà lão gia tử cũng không thường xuyên trở về.

Tần mặc lại nhìn thoáng qua di động: “Đi An gia.”

“Dạ.”

Tần mặc thật ra nhận được điện thoại thiếu niên.

Chỉ là bên kia cười khẽ nói hai câu, liền tính toán.

Tần mặc ngồi ở ghế cuối xe Hãn Mã, ánh mắt đậm mực: “Em chừng nào có thói quen để người khác giúp em nhận điện thoại?”

“Không có biện pháp, em mới vừa vội.” Phó Cửu nói nửa thật nửa giả.

Tần mặc cười khẽ, cũng không có nửa điểm cao hứng, tiếng nói dễ nghe: “Vội vàng tắm rửa? Nếu em nguyện ý ở trước mặt người khác tắm rửa như vậy, thì quay về anh lại làm em ở trước mặt anh tắm đủ, hiểu chưa?”

Phó Cửu tưởng tượng hình ảnh kia, quyết đoán nói: “Con người này của em kỳ thật đặc biệt bảo thủ.”

“Đã nhìn ra, động nhưng không động liền hướng người khác tỏ lộ, xác thật thực bảo thủ..”

Phó Cửu:..... Đại thần, thời gian tra xét không phải đã sớm đi qua?

Nghe điện thoại bên kia tạm dừng.

Tần mặc cũng có thể tưởng tượng ra biểu tình buồn bực của thiếu niên, môi mông lãnh cuối cùng là tan một chút, bắt đầu nói chính sự: “6 giờ, anh lại đi đón em, bên này có chút việc.”

“Nói đến cái này, anh Mặc nếu anh vội, liền không cần tới đón em. Em cùng Dao Dao cùng nhau đi.” Phó Cửu ngồi ở cửa sổ sát đất trước, hai chân thon dài duỗi đưa, ánh mặt trời chiếu vào mặt cô, hình ảnh thực đẹp.

Tần mặc cũng không biết người ở điện thoại bên kia đã mặc xong nữ trang, chỉ đang nghe thiếu niên nói, lúc sau ánh mắt càng rét lạnh: “Tùy em”

Nói xong ba chữ này.

Tần mặc liền cúp điện thoại.

Không.

Nói hẳn cúp điện thoại.

Chi bằng nói hẳn trực tiếp đem điện thoại ném tới một bên.

Lực đạo như vậy, mặc dù là ở trong xe, cũng phát ra không ít tiếng vang.

Lương bí thư ở phía trước lái xe, căn bản là không dám quay đầu lại xem.

Tần tổng như vậy, so trước kia còn muốn khác thường.....

Phó Cửu nhìn đi động của chính mình, vô cùng khó hiểu.

Đại thần đây là tức giận đi?

Xác thật cũng nên tức giận.

Hôm nay đại thần hẳn là rất bận, còn suy nghĩ tới đón cô.

Phòng chừng là không nghĩ muốn cô một mình đối mặt với nhiều ánh mắt đánh giá mình như vậy.

Mà cô lại lỡ hẹn với hắn.....

Phó Cửu sờ sờ mũi chính mình.

Bất quá hiện tại tức giận là chuyện nhỏ.

Nếu một khi đại thần đến mà phát giác được cái gì.

Đến lúc đó đại thần lại tức giận.

Tuyệt đối không phải là dễ dàng như vậy.

“Cửu điện hạ, bạn bè của em tới rồi.” Tiết Dao Dao lại lần nữa đi đến: “Đang ở dưới lầu.”

Phó cửa từ trên ban công nhảy xuống, đưa cho cô một bộ quần áo khác: “Làm bạn của em mặc cái này, tóc phải nhuộm thành màu bạc.”

”Được.....”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 492: Phó Cửu mặc đồ Nữ 13

Editor: Bích Hóa

Buổi chiều bốn giờ.

Biệt thự An thị.

Ở Giang Thành, đây là nơi tắc đất tắc vàng, còn có khu vực bể bơi tư nhân, không thiếu gì cả.

Bên cạnh bể bơi tư nhân là một mảnh đất trống rất lớn, bên trong đậu từng chiếc máy bay tư nhân.

Ở nơi này, dường như số người nói tiếng Anh còn nhiều hơn số người nói tiếng Trung.

Trong đại sảnh trải thảm đỏ dài, vô cùng xa hoa rồi.

Chỉ là nơi này lại cực kỳ an tĩnh.

Ngoại trừ một hai người khách linh tinh tới thăm hỏi, cũng không thấy có bao nhiêu náo nhiệt cả.

Không phải người khác không muốn tới.

Mà là An lão gia đã nói hôm nay bọn họ có tiệc gia đình, không bàn tới bất cứ việc làm ăn nào.

Bên cạnh bàn cờ làm từ gỗ đàn hương, An lão gia còn đang chơi cờ cùng bạn bè. Sau khi Tần Mặc tiến vào, gương mặt uy nghiêm kia lập tức thay bằng nụ cười.

Mọi người không cần quay đầu lại nhìn cũng biết ai tới.

Người có thể khiến An lão gia thành như thế, ngoại trừ Tần Mặc cũng không tìm thấy kẻ thứ hai.

Tần Mặc đi tới gần, giọng nói không kiêu ngạo không siểm nịnh: “Nguyên gia gia, Vu gia gia.”

Hai ông già gật gù đầu, trong mắt lộ ra tia thưởng thức: “Đã gặp qua nhiều người gọi là nhân gian long phượng*, nhưng đứa nhỏ Tần Mặc này vẫn đẹp trai nhất.”

*Nhân gian long phượng: Rồng phượng ở nhân gian.

An lão gia rất thích nghe câu này, quay đầu nói với người hầu: “Vào bếp chuẩn bị cơm đi, làm nhiều món thiếu gia thích.”

“Vâng.” Người nọ cũng là ông lão sống tại nhà họ An lâu rồi. Trước kia ông thường chăm nom An ảnh hậu nên đối với khẩu vị của Tần Mặc cũng khá rõ.

Sau khi An lão gia nói xong liền quay đầu mở miệng trêu ghẹo: “Chỉ mới thấy hai vị gia gia, không thấy được em Vu của cháu sao?”

Lúc này mỹ nhân đang úp mặt trên bàn chột ngẩng đầu lên, khuôn mặt cô vô cùng xinh đẹp, miệng nhỏ như quả đào, làn da trắng nõn, cả người mặc đồng phục cảnh sát nhân dân, đôi mắt sáng ngời.

Tần Mặc cũng không trả lời câu hỏi của An lão gia, ngược lại lạnh nhạt nói: “Cháu còn phải đi gặp một người nên chỉ có thể ở cùng với ông ngoại đến 6 giờ.”

Gặp một người?

An lão gia nhướn mày. Chuyện này thật hiếm lạ, kẻ nào có thể khiến người có ánh mắt cao hơn đỉnh núi như cháu ngoại ông đi gặp?

Ông không khỏi nhìn về phía Lương bí thư đi theo sau Tần Mặc: “Lương tiên sinh, thằng bé muốn đi gặp ai vậy?”

Lương bí thư rất tôn kính An lão gia, thời điểm trả lời cũng tất cung tất kính, mặc dù có chút khó nói: “Chính là em trai thiếu gia mới nhận gần đây, là đội viên trong chiến đội, tuyển thủ không tồi.”

Anh không nói tên vị Phó thiếu kia ra.

Tuy rằng lão gia chưa từng nghe qua sự tích cũ của Phó thiếu, nhưng lỗ như đã nghe thì...

An lão gia cười cười: “Cháu thẳng nhóc này, ngoài buôn bán thì cũng là những đội viên đó. Lớn như thế rồi còn không biết đi tìm bạn gái.”

“Vu Chân nhà tôi không phải cũng đang cô đơn sao?” Vu lão gia nói: “Những chuyện như vậy không phải muốn là có.”

Nghe đến đó, mỹ nhân liền đứng lên, liếc mắt nhìn Tần Mặc một cái, ý cười nhợt nhạt: “Anh Mặc không tìm, cháu cũng không vội vàng tìm.”

“Đứng đứng đứng, từ nhỏ đến lớn đều như vậy, anh Mặc của cháu làm gì, cháu liền làm cái đó.” Ông Vu thở dài một hơi: “Bây giờ lại dám chạy đi làm cảnh sát nhân dân, mỗi ngày đều phải dài nắng dầm mưa, khuôn mặt của cháu chịu được sao?”

Vu Chân hơi nín thở, ngược lại có vài phần phóng khoáng: “Ông nội, không phải cháu đã nói đừng xem cháu như phụ nữ khác rồi sao?”

“Cháu nhìn mình xem, chẳng bao giờ để ý tới bản thân một chút nào.” Vu lão gia hoàn toàn không có biện pháp, trong mắt lại đầy tự hào.

An lão gia nói: “Nên như vậy, nhưng mà Chân Nhi, cháu phải nhớ kỹ đừng đi vào con đường nguy hiểm.”

“Vâng vâng, thưa các vị lão gia, các ngài cứ tiếp tục trò chuyện, cháu còn có vài điều về vụ án cần anh Mặc chỉ dạy.” Vu Chân xoay đầu sang, hai mắt sáng lấp lánh nhìn Tần Mặc.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 493: Phó Cử mặc đồ Nữ 14

Editor: Bích Hóa

Ý của người say rượu không phải do rượu.

Đây là phản ứng đầu tiên của Lương bí thư.

Nhưng mà đang ở trước mặt nhiều người lớn như vậy, chắc hẳn tổng giám đốc sẽ không cự tuyệt đâu nhỉ...

Lương bí thư cũng không chắc chắn.

“Tôi đã từng thề sẽ không chạm vào bất cứ vụ án nào nữa.” Tiếng nói Tần Mặc không to không nhỏ, nhưng cũng đủ làm mọi người nghe rõ ràng.

Vu Chân cứng đờ, kế tiếp mỉm cười: “Đợi đến lúc anh muốn chạm vào, em sẽ nhờ anh chỉ dạy.”

Tần mặc không nói gì.

Vu Chân lại giống như phát hiện ra gì đó: “Anh Mặc, sao màn hình điện thoại của anh bị nứt rồi?”

Lương bí thư trầm nghĩ, vừa rồi ném ở trên xe.

“Trượt tay rớt xuống đất.” Tần Mặc quay đầu đi, thực rõ ràng là không muốn tiếp tục nói chuyện.

Vu Chân cũng kéo ghế dựa sang ngồi bên cạnh anh, cứ như vậy cười tủm tỉm nhìn anh.

Lương bí thư không biết vì sao lại cảm thấy với động tác như vậy, vị Cửu thiếu gia kia nhất định sẽ làm được.

“Nghe nói hôm nay Tần thị có vũ hội hóa trang, đã lâu rồi em không tham gia loại hoạt động này, anh Mặc có thể cho em một vé mời được không?”

Tần Mặc còn chưa lên tiếng, An lão gia đã nở nụ cười: “Muốn đi thì đi, thằng nhóc này không đưa cháu đi thì để Lương tiên sinh dẫn cháu đi vào.”

Lương bí thư lập tức bị ba cặp mắt nhìn chăm chú. Anh nhìn thoáng qua Tần Mặc đang rửa mặt uống trà, bộ dạng như chuyện này không liên quan tới mình. Cuối cùng chỉ có thể căng da đầu, lên tiếng: “Vâng.”

An lão gia đây là muốn tác hợp tổng giám đốc Tần và Vu tiểu thư à, cách thân cận này...

Tần Mặc nghe đến đó liền buông ly sứ đứng lên: “Cháu còn có hẹn, hôm nay không thích hợp ở đây lâu. Ông ngoại, ngày mai cháu sẽ đến bồi ông.”

An lão gia nghe ra ý tứ trong lời nói, biết đứa cháu ngoại này luôn có chủ kiến.

Ông còn tưởng thằng nhóc này sẽ có cảm giác đối với Chân Nhi.

Dù sao Chân Nhi thích đi theo thằng bé như vậy, cho dù là tảng đá cũng bị lay động.

Thế tại sao đến cả một chút rung động cháu ngoại ông cũng không có?

Sau khi Vu Chân nghe được câu nói kia của Tần Mặc, ánh mắt cũng ảm đạm đi, chỉ là ngay sau đó cô lại mỉm cười.

Vì người này nên cô mới thích ngành cảnh sát.

Không sợ chịu khổ, cũng không sợ mệt.

Cho nên tất cả cái khác đều không tính là gì cả.

Chỉ là có một điều, người này cần phải là của cô.

Đáy mắt Vu Chân đầy ý cười, xoay đầu nói với Lương bí thư: “Tôi về trang điểm trước, tới lúc đó làm phiền Lương tiên sinh.”

“Này...” Lương bí thư đánh giá sườn mặt tổng giám đốc nhà mình, gian nan thốt lên một câu: “Không thành vấn đề.”

Đến lúc rời khỏi nhà họ An, Lương bí thư mới liều mạng giải thích: “Tổng giám đốc Tần, trong tình huống vừa rồi, tôi thật sự không thể không đáp ứng.”

“Không sao cả.” Cảm xúc của Tần Mặc rất lạnh nhạt: “Vu Chân muốn đi thì cứ để cô ta đi.”

Lương bí thư nghe vậy liền thở dài nhõm một hơi. Lúc này mới phát hiện hôm nay thiếu gia vô cùng yên lặng, đặc biệt là bộ dáng nhìn ra ngoài cửa sổ, dường như vẫn luôn suy nghĩ chuyện gì đó.

Hơn nữa anh còn biết, những việc này chắc chắn có liên quan tới vị Cửu thiếu gia kia.

Giang Thành tới năm giờ chiều liền bắt đầu kẹt xe.

Sau khi lên cầu vượt, Lương bí thư quay đầu lại nói: “Thiếu gia, tiệc liên hoan thương nghiệp vào tối nay...”

“Đi chuẩn bị một bộ trang phục để tham gia vũ hội hóa trang.” Tần Mặc thản nhiên lên tiếng ngắt lời anh: “Sau đó chọn một bộ quần phục dành cho nữ đưa đến nhà họ Phó.”

Cho dù tên kia không có lương tâm cỡ nào, anh cũng không hi vọng em trai do chính mình nhận làm việc cậu ấy không thích trước mặt nhiều người như vậy.

Quân phục nữ sĩ quan, dù sao cũng có quần.

“Vâng.”

Hiệu suất làm việc của Lương bí thư luôn rất nhanh.

Chưa tới ba mươi phút đã có người đem quân phục tới nhà họ Phó.

Chỉ là tin tức phản hồi lại đây là Phó Cửu đã đi rồi..

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 494: Phó Cửu mặc đồ Nữ (15)

Editor: Đậu Đậu

Lương bí thư cầm điện thoại nhìn Tàn Mặc còn đang sửa sang cổ áo: “Tàn tổng..... “

“Sao. “Tàn Mặc tất nhiên đã nghe thấy những lời đó, ngón tay thon dài, giọng nói có chút trầm” Dù sao, cậu ta còn có người con gái mà cậu ta tin tưởng hỗ trợ.”

Nhưng mà thật sự thế sao.

Lương bí thư cảm thấy khi tổng tài nhà bọn họ nói hai chữ này, người lạnh như băng.

Bên ngoài trời, mặt trời bắt đầu lặn.

Vừa đến buổi tối, sương mù dày đặc.

Có người nhìn thấy Giang thành lúc 2 rưỡi sáng thường xuyên trên chốc nói, sống ở Giang thành giống như sống ở “Tiên cảnh “.

Cũng may, lễ hội hóa trang là ở trong sảnh khách sạn Tuyết Ương.

Nơi này nằm ở ngoại ô Giang thành.

Cho nên không khí cũng tốt hơn một chút.

Đương nhiên ở đây cũng rất tốt, bởi vì không khí trong lành cùng tuyết rơi.

Ra ngoài đường, nhìn về hướng quốc lộ, hiếm khi có người lái xe tới nơi này.

Nhưng hôm nay nơi này lại rất náo nhiệt.

Ngoại trừ những chiếc siêu xe ở bên ngoài, còn có cây thông Noel giả.

Cây thông Noel kia rất lớn, bên trên treo rất nhiều đèn. Ở trong đêm tối như vậy, trông có vẻ là đặc biệt xinh đẹp.

Không khí nơi này rất giống là party Halloween Phó Cửu từng tham gia.

Các tòa nhà kiểu Anh, được che phủ bởi dây leo, nhìn qua trông rất có khí chất.

Hơn nữa tham gia lễ hội hóa trang, có một số ít người còn mặc áo choàng cổ xưa.

Trên mặt mang đeo mặt nạ xinh đẹp, không phân biệt được ai với ai.

Nhìn thấy mấy người hóa trang thành ma cà rồng hút máu, càng làm cho người khác cảm thấy nơi này là một tòa lâu đài Ma giới.

Đêm tối nhộn nhịp.

Lâm Phong mới sáng sớm liền tới.

Hắn phải rửa hận năm cho năm ngoái, cả người mặc một bộ trang phục pháp y.

Áo dài màu trắng, quần dài màu đen, hơn nữa còn đeo một cái mặt nạ.

Nếu là người khác mặc như vậy, chắc chắn sẽ rất bình thường.

Chỉ là Lâm Phong còn không có ý thức được ảnh hưởng của mình. Mặc như vậy thật sự là khiến người khác muốn phạm tội.

Vân Hồ trực tiếp mặc một thân quần trang. Khi xuất hiện, thậm chí còn mang theo nét ương ngạnh cứng rắn.

Hai người kia vừa xuất hiện.

Các fan vừa nhìn thấy mắt liền sáng lên.

“Nhìn xem, nhìn xem, cái người COS pháp y kia, chắc chắn là Lâm Phong!”

“Ta cũng cảm thấy như vậy!”

“Năm nay là pháp y sao? Đúng là đồng phục cảm đồ a.”

Lâm Phong không nghĩ tới khi đeo mặt nạ lên, còn có fan nhận ra mình, nghiêng đầu nhìn Vân Hồ cười: “Thấy mấy em gái kia chưa, đó là bởi vì tôi quá đẹp trai.”

Vân Hồ nhướn mày, không nói gì.

(Cạn lời vì độ tự kỉ của Phong ca)

Rất nhanh, liền nghe thấy fan bên kia tiếp tục nói: “Từ khí chất trên người là có thể nhận ra, đặc biệt là khi đi bên cạnh Vân đại thần, càng nhìn càng giống thụ.”

Tại sao?

Tại sao!!!

Lâm Phong quay đầu lại, nhìn mấy em gái đang nói chuyện kia, lại đây, chúng ta nói chuyện rõ ràng, anh đây MAN như vậy, có chỗ nào giống thụ!

Nhưng Lâm Phong cũng sẽ không gây sự với fan chỉ vì việc này.

Anh ta chán nản.

Nhìn qua chính mình, lại nói đến Vân Hồ từ nhỏ đã rèn luyện, nên người khác mới cảm thấy hắn tương đối mạnh mẽ.

Trên thực tế, anh cũng có thể đánh nhau, cơ bụng rõ ràng. Hắn sinh ra đã như thế, trách hắn được sao?

Không được, hôm nay anh ta nhất định phải tìm điểm giống nhau trên người Tiểu Hắc Đào!!!

“Đại hỏ, đi, chúng ta đi tìm Tiểu Hắc Đào. Tôi nghe nói, cậu ta và Dao Dao đi cùng nhau, chỉ cần tìm được Dao Dao, là chúng ta có thể tìm được Hắc Đào...”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 495: Phó Cử mặc nữ trang 16

Editor: Đậu □ Đậu

Lâm Phong vừa nói xong.

Liền thấy trong đám đông xì xào to nhỏ gì đó.

Ánh mắt một số người như bị dính chặt, nhìn chăm chăm lối vào khách sạn.

Nơi đó có một người phụ nữ.

Chiếc váy màu đen như dệt trên làn da trắng tuyết, ở dưới ánh đèn chiếu xuống làm vẻ đẹp càng thêm rung động lòng người.

Phía dưới chân váy, mọi người đều nhìn thấy cặp chân thon dài trắng nõn. Ở cổ chân, còn nở rộ một đóa hoa hồng đỏ tươi.

Khiến mọi người nhìn rồi lại nhìn lần nữa.

Chỉ là những cái đó đều không kịp người này cho người ta khí chất.

Trên mặt còn đeo mặt nạ, chỉ nhìn thấy đôi môi mỏng, giống như cánh hoa đình hương.

Mặt nạ cũng khác với những người khác, xung quanh được một nhúm lông vũ màu đen bao phủ.

Nhìn qua mặt nạ, mọi người chỉ nhìn thấy cặp mắt đen thâm sâu khó lường.

Tóc dài như mây, từng đợt từng đợt nhẹ rũ xuống, dài đến xương quai xanh cô.

Ở trên đầu, còn đeo một đôi tai ác ma.

Khi ánh đèn chiếu xuống, lấp loè một vẻ đẹp không nói không nên lời.

Đặc biệt là khi cô ngước mắt nhìn lên, càng quyến rũ hơn.

“Cô ấy COS ai a?”

“Không biết?”

“Cảm giác không tồi a.”

“Thật là tuyệt, quả thật rất đẹp, tôi vừa rồi như ngừng thở.”

“Cô ấy cũng là fan sao?”

“Con gái tới đây chắc chắn đều là fan.”

Đệ Minh chiến đội chỉ có mỗi Tiết Dao Dao là con gái.

Mà cô gái ở trước mắt này còn cao hơn, gầy hơn so với Tiết Dao Dao.

Quan trọng nhất chính là khí chất.

Từ trong ra ngoài, tỏa ra một loại lười biếng, thật là hiếm thấy.

Từ trước đến nay, các cô chưa từng gặp người con gái nào hợp với bóng tối như người này.

“Thật muốn nhìn khuôn mặt sau lớp mặt nạ kia.”

“Nhìn cô ấy, tôi chỉ nghĩ đến một từ, ma nữ.”

“Hôm nay, nhất định có không ít người mời cô ấy khiêu vũ. ....”

Sau đó, âm thanh bàn luận vang lên.

Tiết Dao Dao đang ngồi trong góc nâng mắt lên nhìn. Sau khi nhìn thấy hình bóng kia, hai con mắt đều lay động, bàn tay nắm chặt.

Không biết vì sao lại có chút khản trương.

Cửu gia.

Kia chắc chắn là Cửu gia.

Cái váy màu đen kia.

Tiết Dao Dao đã nhìn thấy một lần ở Phó gia.

Càng chứng minh người phụ nữ này là Phó Cửu.

Chỉ là khi mặc lên.

Vừa rồi cô cũng nhìn thấy.

Thật là quá đẹp.

Thiên nga đen.

Là từ duy nhất mà cô nghĩ đến.

Ưu nhã, quý phái, yêu mỹ.

Thậm chí có thể cảm nhận được hơi thở của lông vũ.

Chỉ là rất đáng tiếc.

Lâm Phong không ở đây.

Hắn cảm thấy mục tiêu của mình hôm nay không phải là để ngắm gái.

Gái đẹp xuất hiện có liên quan đến hắn sao?

Hiện tại, ở lễ hội hóa trang này, chuyện quan trọng nhất đối với hắn chính là tìm thấy Tiểu Hắc Đào!

Nhóm người của Hàn Tổ Tổ nhìn bóng người đang thu hút sự chú ý. Lúc sau, khóe miệng cười lạnh, uống một ngụm rượu.

“Người cao cao một chút, những người này có phải khoa trương quá hay không?”

“Nói về nhan sắc, chúng ta chắc chắn hơn cô ta.”

“Cô ta lại còn đeo mặt nạ. Không biết khi tháo mặt nạ xuống, có bao nhiêu xấu xí.”

Trong đám người này, Hào Giai là người khắc nghiệt nhất. Nhưng không cảm giác ngượng mồm, hơn nữa cô ta còn cảm thấy mình đang nói sự thật.

Những người này, chỉ là một số fan hâm mộ nhỏ, bối cảnh gia đình là cái gì còn chưa rõ ràng lắm.

Những người hiểu biết thì nên nhìn áo lông chồn trên người cô ta, cổ tay còn đeo lắc tay.

Người vừa đi kia, có cái gì?

“Tốt, mặc kệ nàng.” Hàn Tổ Tổ đặt ly rượu xuống: “Các cậu đều giúp tôi chú ý nam thần một chút. Cậu ấy không giống người khác, thậm chí khi đeo mặt nạ, chắc chắn có cảm giác tồn tại rất mạnh mẽ...”

Hàn Tổ Tổ nói không sai, Phó Cửu mặc dù là đeo mặt nạ thì cảm giác tồn tại cũng sẽ rất mạnh. Nhưng lúc này, không giống nhau. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 496: Phó Cửu mặc đồ Nữ 17

Editor: Dương Dương

Đêm còn tiếp tục.

Ánh đèn vũ hội chiếu xuống.

Phó Cửu liền như vậy lười biếng ngồi, cầm trên tay một cái cốc có đế cao, nhẹ nhàng lay động, khóe miệng là ý cười nhợt nhạt.

Cô trước kia có nói qua.

Cô thích loại cảm giác này.

Ngụy trang ở bên trong đám người, nhìn người tìm kiếm chính mình, phi thường có ý tứ một sự kiện.

Chẳng qua cô trước kia là vì tránh né cảnh sát.

Mà hôm nay cô tựa hồ không cần trốn.

Bởi vì cô đã nhìn đến Lâm Phong hướng phương hướng tới Dao Dao.

Lâm Phong xác thật là hướng tới Tiết Dao Dao bên kia đi qua.

Hơn nữa hẳn cảm thấy chính mình nhãn lực phi thường tốt, thế nhưng lần đầu tiên liền đã nhận ra!

“Dao Dao!”

Hắn một câu vừa nói ra.

Tiết Dao Dao theo bản năng liền nâng mắt lên.

Phó Cửu chống sườn mặt, ở nơi tối tăm nhìn, mày đẹp hơi nhíu, về sau muốn giáo huấn nha đầu Dao Dao này, không cần vừa nghe có người kêu tên của mình liền có động tĩnh.

“Hắc, bị tôi tìm được rồi, đi!” Lâm Phong lời kéo Vân Hồ, liền như vậy đi nhanh tới trước bàn.

Đầu tiên là từ trước người Tiết Dao Dao đảo qua, sau đó khom lưng một cái, trực tiếp đem ánh mắt đặt ở trên thân người ngồi ở bên cạnh Tiết Dao Dao, người nọ một đầu tóc bạc hỗn độn, vẫn là cái áo khoác đen.

“Án.....” Lâm Phong kéo gần lại khoảng cách, tiếp tục nghiên cứu, này hẳn là chính là phong cách Tiểu Hắc Đào thích không có sai!

Liền ở thời điểm hắn vừa định chỉ đối phương!

Một trận động tĩnh kịch liệt vang lên.

Không, không nên nói là động tĩnh.

Mà là thật thật tại tại đảo hút âm thanh trong không khí.

Nếu nói vừa rồi Phó Cửu xuất hiện làm người kinh diễm một phen.

Đây một vị đi vào này cơ hồ là trấn trụ toàn trường.

Trong vũ hội hoá trang người sắm vai quý tộc ma cà rồng hút máu không ít.

Nhưng tựa như ác ma lạnh nhạt cấm dục, cũng chỉ có hắn có thể làm được.

Tần Mặc!

Khi mọi người ý thức được người này.

Không đơn giản là fan, ngay cả những cô gái đang lựa chọn đề bầu phiếu, cũng đều là một trận thét chói tai.

Phó Cửu cũng hướng tới phương hướng cạnh cửa nhìn qua.

Chỉ thấy nam nhân hai chân thon dài đứng thẳng, vẫn như cũ là bộ dáng ưu nhã tùy ý.

Hắn trên người mặc áo choàng màu trắng đen, phía dưới chân là đôi ủng khá dài.

Khuôn mặt tuấn tú trắng nõn lạnh lùng hoa mỹ, thế nhưng nháy mắt thất sắc.

Hắn trên tay thậm chí còn mang theo một đôi bao tay màu đen, bao tay kia như là được làm theo yêu cầu, bao lấy ngón tay thon dài, càng thêm có vẻ xinh đẹp.

Trên ngón áp út kia còn mang theo một chiếc nhẫn đá quý màu đỏ như máu, dường như tượng trưng cho thân phận quý tộc ma cà rồng hút máu của hắn, trên cổ tay áo màu đen có phiến hoa màu bạc.

Mỗi một chỗ, đều hiện vẻ đẹp hắc ám quý giá.

Thời điểm hắn nghiêng thân đi tới, mũi cao thẳng, hình dáng rõ ràng.

Các mảnh vỡ điểm xuyết cho tấm mặt nạ bạch kim của hắn, làn tóc màu đen thuần chất bay bay, khiến hắn trông đầy sức mê hoặc một cách tà dị.

Các thiếu nữ đã không khống chế được tiếng tim đập kịch liệt, đã bắt đầu hét lên.

“Tàn Thần!”

“Tàn Thần!”

“Tàn Thần!”

Nghe từng đạo tiếng nói kia.

Phó Cửu trừ bỏ nghĩ đem đại thần ôm về nhà dưỡng, còn có một tầng ý tưởng chính là làm đại thần kim quang xán xán cũng không phải không dễ dàng.

Cẩn thận suy nghĩ một chút, đại thần mang mặt nạ cũng không mang mặt nạ có cái gì khác nhau, càng không có tham gia vũ hội hóa tranh lạc thú đáng nói.

Liên như vậy dáng người thon dài, cao lớn cùng khí phách đậm đặc khí tràng, vừa xuất hiện liền sẽ bị nhận ra.

Phó Cửu thời điểm nghĩ như vậy, liền thấy người nọ như núi pháp phòng tuyệt đẹp sống lưng tạm dừng một chút, dường như là đã nhận ra cô đang nhìn chăm chú.

Một sườn mặt tuần tú, liền tính toán đem ánh mắt lại đây.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 497: Phó Cửu mặc nữ trang 18

Editor: Tiểu Tiểu Nhạc (NM)

Nếu không phải lúc này Lâm Phong vuron cánh tay lên.

Phó Cửu nhất định sẽ bị Tàn Mạc nhìn đến chính diện khuôn mặt.

“Đội trưởng, nơi này, chúng tôi ở chỗ này!” Thanh âm của Lâm Phong vào một vài thời điểm thật sự rất lớn.

Nghe được tiếng nói kia, Tàn Mạc lúc này mới đem tầm mắt thâm thúy dời đi.

Trước đây Phó Cửu chưa từng cảm thấy biết ơn cái động tác vẫy tay này của Lâm Phong như bây giờ.

Không thể không nói, tính cảnh giác của đại thần thật đúng là quá cao, cô chỉ là chụp một tấm ảnh thôi, thế mà anh cũng có thể cảm thấy được.

May mắn, trừ bỏ có Dao Dao trợ giúp ở ngoài, còn có Lâm huynh...

Trên thực tế, Tàn Mạc sở dĩ sẽ đem ánh mắt dời đi, cũng không phải bởi vì Lâm Phong.

Mà là bởi vì..... Anh cũng nhìn ra Tiết Dao Dao.

Lâm Phong còn đang ở kia kích động, chạy nhanh tiến lên một bước, chia sẻ thành tựu của mình: “Đội trưởng, anh nhìn đi, em tìm được Tiểu Hắc Đào!”

Tàn Mạc duy trì tư thế đứng thẳng, cũng không có ngồi, mà là đột nhiên cong lưng, tay trái chống mặt bàn, ở trong không gian nho nhỏ kia, sát lại gần một chút cô bạn kia của Tiết Dao Dao.

Khuôn mặt của em gái kia lập tức đỏ lên, mặc dù cách một lớp mặt nạ, cũng có thể nhìn ra tim của cô đập khấn trương bao nhiêu.

Dù gì thời điểm Tiết Dao Dao mời cô tới, cũng không có nói qua sẽ được gặp Tàn thần

Hơn nữa Tàn Thần thật là đẹp trai hơn nhiều so với trên TV.

Đặc biệt là trang điểm như vậy.....

Bất tri bất giác, ánh mắt của cô gái kia liền mang theo si mê.

Hắn người đàn ông không thể gần cô ta một chút, lại gần một chút!

Nhưng mà, liền ở ngay lúc này.

Tần Mặc lại đột nhiên rút tay mình về, một lần nữa đứng thẳng thân mình, tiếng nói nhàn nhạt phun ra năm chữ: “Không phải là tên kia.”

“Không phải tiểu Hắc Đào?” Lâm Phong không tin: “Không có khả năng a, đội trưởng anh nhìn xem mái tóc bạc cùng với áo khoác của người này!”

Tần Mặc lại nhìn lướt qua cô gái kia: “Quần áo là của tên kia thì không sai, bắt quá người thì không phải.”

Lâm Phong tựa như đã chịu đả kích rất lớn, cả người đều ngây người: “Nhưng Dao Dao rõ ràng là ở đây, hơn nữa hình thể của người này.....”

“Cô ý làm cho chúng ta xem.” Tần Mặc lấy một ly rượu vang đỏ, ngừng đầu uống một hơi cạn sạch, khóe miệng lại nâng lên một tia cười mà người khác không nhìn thấy.

Lâm Phong lấy di động ra, nhìn tấm ảnh chụp trên Wechat của chiến đội: “Nhưng mà không có sai a, tiểu Hắc Đào nhất định có tới, bằng không cậu ấy làm sao có ảnh chụp của nơi này, hơn nữa người mà cậu ấy chụp là đội trưởng.....”

“Tôi?” Điện thoại của Tần Mặc đã bị anh ném làm bể màn hình, cũng không có vào xem tin tức trên diễn đàn, lúc này nghe xong Lâm Phong nói, duỗi tay liền lấy điện thoại của đối phương, nhìn ảnh chụp của chính mình, ánh mắt hơi trầm xuống: “Góc độ này ở đây không thể chụp được.”

“Đúng không?” Lâm Phong nhìn ảnh chụp kia nửa ngày cũng không phát hiện ra cái gì, đội trưởng làm sao đến cái này cũng hiểu.

Tần Mặc cũng không có đem điện thoại đưa lại cho hắn, mà là nhàn nhạt nói một câu: “Nếu tôi là cậu, tôi liền sẽ hỏi Dao Dao nhiều một chút, biết đâu sẽ tìm ra được gì đó.”

“Ý kiến hay!”

Hai tròng mắt của Lâm Phong sáng lên.

Hoàn toàn không có ý thức được đây là lý do tùy tiện của đội trưởng đưa ra để lấy điện thoại của hắn.

Nếu là loại tình huống này.

Tiết Dao Dao khẳng định sẽ không nói bất cứ thông tin gì về Phó Cửu mặc nữ trang.

Lâm Phong chỉ biết dùng mọi phương pháp.

Mà sau khi đem Lâm Phong đuổi đi, Tần Mặc liền đi tới phía đối diện, đứng ở trung tâm người đến người đi của vũ hội.

Anh như là đang dùng đôi mắt đo lường cái gì.

Ví dụ như khoảng cách chụp ảnh cùng góc độ.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiểu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 498: Phó Cửu mặc đồ Nữ 19

Editor: Bích Hóa

Anh yên lặng như vậy tựa ác ma, trên tay còn cầm ly rượu vang đỏ, chậm rãi thu hết mọi động tĩnh xung quanh vào đáy mắt.

Gia hỏa kia muốn chơi trò mèo vờn chuột ư?

Tần Mặc nhìn ảnh chụp trên màn hình điện thoại, kế tiếp nâng mắt quan sát nơi khác.

Mỗi cái giờ tay nhắc chân vô cùng tự phụ, hấp dẫn không ít ánh mắt nhìn lại đây.

Hàn Tổ Tổ trực tiếp dẫn người đến gần, bộ dáng hết sức vui vẻ, nâng tay tháo mặt nạ xuống, mỉm cười: “Tần đại ca, là em, Tổ Tổ.”

Tần Mặc vì bị người cắt đứt suy nghĩ, ánh mắt trầm trầm

Hàn Tô Tô là người chỉ biết xem sắc mặt, không nhìn ra những cái khác. Cô duỗi tay đẩy bạn mình tới trước: “Đây là Hào Giai, lần trước em chưa kịp giới thiệu, cậu ấy cũng là fan của anh.”

Mặt Hào Giai ửng đỏ, vừa định bắt tay chào hỏi Tần Mạc đã thấy anh cất điện thoại, tiếng nói rất lạnh: “Tôi đang vội.”

Chỉ có ba chữ.

Không dư thừa.

Tay Hào Giai cứ thế cứng đờ giữa không trung.

Cô ta cũng chỉ xấu hổ trong giây lát, tiếp theo lập tức thu tay về, nhưng trong lòng lại có chút âm trầm.

Vừa rồi cô đã thấy Tần Thần muốn đi về phía Tiết Dao Dao, khi chạm mặt với các cô thì lại là thái độ này.

Mặc dù Tiết Dao Dao là thành viên của chiến đội Đế Minh.

Nhưng không phải cô cũng là fan Tần Thần sao?

Tần Thần rất không quý trọng fan của mình như các cô.

Nhưng mà Hào Giai không nghĩ nhiều về phương diện này.

Hiện tại cô và Hàn Tô Tô nhìn không thuận mắt nhất chính là heo mập Tiết Dao Dao.

Còn một kẻ nữa là...

Người phụ nữ cướp hết nổi bật của các cô đang ngồi trong góc cách đó không xa kia.

“Hôm nay thật không suôn sẻ!” Sau khi về tới ghế bao bên các cô, Hào Giai mới tức giận quát: “Một con heo mập chưa đủ sao, còn tới thêm một á thích tìm xui xẻo.”

Hàn Tô Tô cảm đi động, sau khi gửi xong tin nhắn, mắt sáng rực lên: “Đừng buồn, nói cho cậu nghe chuyện này. Tí nữa một người chị rất tốt của tớ sẽ trở về. Nếu chị ấy tới, chắc chắn ai cũng phải nhường đường.”

“Chị nào của cậu?” Hào Giai biết xuất thân của Hàn Tô Tô, đương nhiên rõ bạn bè bên cạnh cô ta không phú cũng quý.

Hàn Tô Tô tiến lại gần tai cô, thấp giọng nói một cái tên.

“Cậu nói cái gì, Vu...”

Hàn Tô Tô lập tức vươn tay bịt kín miệng Hào Giai: “Cậu nói nhỏ thôi.”

“Đại tiểu thư duy nhất của Vu gia ư?” Hào Giai vẫn không thể bình tĩnh: “Tớ thấy lúc chị ấy mặc đồng phục cảnh sát rồi, xinh đẹp rạng ngời, đó chính là nữ thần của tớ!”

Hàn Tô Tô cười nói: “Lát nữa chị ấy sẽ tới ngay, đến lúc đó chẳng lẽ còn sợ không đoạt lại được ánh hào quang của chúng ta sao?! Huống chi quan hệ giữa Vu gia và Tần gia vốn dĩ rất tốt.”

“Ý của cậu là nói Tần gia và Vu gia có ý muốn...” Hào Giai suy đoán.

Hàn Tô Tô làm bộ không thèm để ý đáp: “Vẫn chưa xác định. Nhưng mà quan hệ giữa chị Vu với Tần đại ca luôn luôn rất tốt, cậu hiểu chứ?”

Hào Giai gật gù đầu. Tuy rằng trong lòng rất tiếc nuối vì theo suy đoán, tám mươi phần trăm Tần Thần đã có chủ nhân.

Chỉ là bây giờ so sánh với những cái đó, cô càng nguyện ý nhận được ánh mắt nhìn chăm chú của người khác.

Bởi vì từ lúc bắt đầu, đã có không dưới tám người muốn mời người phụ nữ đeo mặt nạ kia nhảy.

Không biết lùm được may mắn ở đâu mà ngay cả heo mập Tiết Dao Dao cũng được mời một lần.

Bên phía các cô lại không có người hỏi thăm.

Việc này đối với loại người như Hào Giai và Hàn Tô Tô, không thể nghi ngờ chính là đánh vào thể diện của các cô.

Cho nên, miếng mồi này, các cô nhất định phải giành lại!

Mà lúc này, Tần Mặc đang đứng trước mặt các cô đột nhiên dùng bước chân, lấy điện thoại ra xem tấm ảnh chụp lần nữa để đối chiếu góc độ. Mặc dù cặp mắt đen thâm thúy kia bị ngăn cách bởi mặt nạ cũng không ngăn cản được ánh sáng long lanh phát ra từ nó.

Tìm được rồi.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 499: Phó Cửu mặc nữ trang

Editor: Người qua đường Mặc Quân Nhiên.

Beta: Ân cuồng chịch

Bên này Phó Cửu còn không biết được, có một tấm trong đồng ảnh chụp kia sẽ tiết lộ ra hành tung của mình.

Rốt cuộc dựa theo quy định, cần thiết phải phát phiếu mời, mới có thể chứng minh cô đã ăn mặc nữ trang tới hội trường.

Trước lúc bị tung ra, cô còn phải xuất cảnh.

Cho nên bạn học Phó Cửu cũng nghiêm túc hoàn thành nhiệm vụ.

Chụp xong tấm đầu tiên, liền bắt đầu nghĩ nên chụp tấm thứ hai như thế nào.

Đồng thời, cô cũng đề phòng đám người ở trong chúc rượu Đại Thần.

Nhưng người nọ đột nhiên quay đầu, không hề báo trước đem ánh mắt thả xuống chỗ cô.

Phó Cửu cả người đều lùi về sau một bước, như vậy Tần Thần hẳn là không phát hiện được cô đi?

Nhưng mà người nọ lại bước tiếp theo một bước hướng tới cô đi tới.

Phó Cửu ở nơi tối tăm, Đại Thần ở chỗ rất sáng.

Cô có thể cực kỳ rõ ràng nhìn thấy mặt nạ bạch kim thượng đẳng đính đá bạc.

Thậm chí còn có thể thấy cả khoe miệng ai đó hơi hơi giơ lên, giống như tà mị tươi cười.

Hệt như một con gió, nhẹ nhẹ cuốn lấy tâm hồn, lại có cảm giác bị khóa trụ.

Kia, trong nháy mắt phảng phất bốn phía đều tắt thấy lặng im.

Ánh mắt thâm thúy như vậy dừng ở trên người Phó Cửu.

Thế nhưng hô hấp đều có chút cảm giác mê người.

Chẳng lẽ đại thần sớm nhận ra cô?

Khả năng không phải rất lớn.

Cô hiện tại cả thân thể một nửa là ẩn trong bóng đêm.

Lẽ ra không nhận ra mới đúng.

Chính là bởi vì muốn giải thích, hắn đã cách cô càng ngày càng gần, bóng người cao ngất đỉnh bật.

Thậm chí Phó Cửu thấy cả cổ tay áo màu bạc thêu hoa cùng bao tay màu đen tinh tế của Tần Mặc.

Bây giờ không thể tiếp tục trốn tránh.

Chẳng nhẽ, cô hóa trang kém như vậy...

Phó Cửu không động đậy, vẫn lười biếng dựa vào ghế sofa, một đôi chân dài khê lộ ra, sương khói ngập tràn... bộ dạng cuốn hút quyến rũ.

Mặc dù trong lòng loạn lạc, bất quá biểu tình như cũ lười nhác mà yêu mị, nhìn không ra lấy nửa điểm hốt hoảng.

Chưa kể cô cầm một chén rượu, nhàn nhạt uống một ngụm vang đỏ, liếm môi đỏ mọng. Nếu quyết định đánh cuộc một phen, vậy tốt nhất cứ nguy trang.

Hai người khoảng cách gần lắm rồi.

Phó Cửu luôn có một loại tâm lý trở về năm đó.

Bị người đuổi theo, vẫn là Tàn Thần xâm nhập trí óc tới giờ!

Theo nam nhân kia, hơi thở nồng đậm phiêu du tiếp cận, mang theo áp bách độc chiếm cần nuốt lại đây.

Ánh đèn hạ, con ngươi ai đó thật giống phát ra tia sáng đầy sao.

Phảng phất ở trước mặt hắn, bất luận cái gì đều không thể che giấu.

Rốt cuộc, nam nhân cũng đứng trước mặt cô.

Lúc này Tàn Mặc cũng xác định người ngồi trong bóng tối kia.

Không, phải nói là, trước hết nhìn đến cặp chân nộn phấn thon dài.

Nó phi thường xinh đẹp, trắng nõn như ngọc, đối lập với đêm tối càng non mịn.

Đặc biệt là cô còn mặc một cái váy lụa thuần đen, trải dài trên chân oánh sứ mềm mại.

Còn có, chỗ mắt cá chân điểm thêm một hoa hồng đỏ tươi màu huyết, tôn lên làn da cực phẩm, xinh đẹp lại đặc biệt chân thật.

Váy lụa cũng không phải nặng nề bất động, mà theo động tác uyển chuyển đung đưa so với ánh đèn càng thêm duy mỹ.

Cổ áo hơi trễ xuống dưới, xương quai xanh gợi cảm tinh xảo, ẩn hiện lộ ra.

Lướt qua một lượt, ánh mắt Tàn Thần đều trầm đi vài phần.

Hơn nữa chỉ cần nhắc đầu là có thể thấy mắt đối phương.

Trắng đen tách biệt, thanh thoảng mang theo thủy quang lóe lên.

Yêu tinh.

Trí óc Tàn tổng tự nhiên nhảy ra hai chữ này. Bất quá là nháy mắt.

Ngón tay hắn nắm chặt. Thân thể máu xuyên suốt lưu thông tựa hồ biến nhiệt.

Tàn Mặc rất rõ ràng phản ứng đó là cái gì...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 500: Phó Cửu bị phát hiện

Editor: Người qua đường Mặc Quân Nhiên.

Beta:Dung Ân

Nhưng mà, Phó Cửu bị hắn nhìn chăm chú thế, lại nhìn thẳng vào mắt cô, đứng yên như thạch, không dám cử động.

Đại khái bởi vì Tàn Mặc tới đây.

Cho nên những ánh nhìn phía sau đều tràn ngập kinh ngạc.

Đặc biệt là Hàn Tổ Tổ lẫn trong đám người. Các cô đều không nghĩ Tàn thiếu sẽ đi đến cạnh nữ nhân kia.

Tiết Dao Dao nhìn một màn này, trái tim hồi hộp sợ hãi, nhin không được đứng lên.

Khoảng cách quá gần rồi.

Chẳng qua là một đứng một ngồi nha.

Đại Thần khẳng định nhận ra Cửu điện hạ?

Mạch máu trong người Tiết Dao Dao giống như có vạn con kiến bò trên chảo nóng.

Phó Cửu lại chỉ hơi liếc qua mắt, dường như chưa từng gặp Tần Mặc.

Lại nhìn đến hai người đối nhau nháy mắt, Tiết Dao Dao cảm thấy hô hấp mình ngừng thật rồi.

Mỗi giây trôi qua đều cực chậm, chậm đến độ Phó Cửu đều cảm thấy sốt ruột, có chút lúng túng.

Tiết Dao Dao quan tâm Phó Cửu, sợ cô bị nhận ra.

Thời điểm người khác bàn luận sôi nổi, hận không thể có thể mọc ra một đôi cánh bay đi.

May mắn thay!

Tần Mặc bước chân không có chút gì muốn dừng lại, thậm chí cũng không có nghiêng đầu, là như hấn đi tới không phải vì tìm người mà bởi đây là phương hướng hấn cần đi.

Phó Cửu lo lắng ngắm sườn mặt đậm mạc siêu cấp tuấn mỹ vừa thở phào nhẹ nhõm.

Thế nhưng lại đột nhiên phía sau truyền đến giọng nam trầm thấp quen thuộc: “Chờ chút.”

Phó Cửu không có cách nào bước tiếp, chỉ có thể dừng lại.

Trông mắt Tiết Dao Dao lại lay động mãnh liệt.

Khí chất áp đảo từ nam nhân kia lại chỉ là bước chân đi ngược trở về.

Lần này Tần Mặc trực tiếp đứng đối diện trước mặt Phó Cửu, nhìn cô nửa ngày rồi khom lưng, nhìn thẳng vào mắt cô.

Cái kia... khuôn mặt tuấn tú mang theo mặt nạ chột phóng đại, đôi mắt đen nhánh như thạch bảo lộ ra khí thế quý phái khí mê hoặc.

Quá mức bức người!

Mặc dù cách một tầng đồ bạc, hơi thở sạch sẽ vẫn đều đặn truyền tới.

Khoảng cách kéo gần, áp khí cao thấp chuyển động.

Mùi thuốc lá nhân nhạ động lại quần quanh ở chóp mũi, thỉnh linh tiếp xúc gần gũi khiến Phó Cửu lại lùi về sau một bước, khóe miệng cười nhẹ: “Có việc gì sao?” Càng sợ hãi càng dễ bị vạch trần, đây là điều cơ bản.

Eo vẫn hơi cong, một tay Tần Mặc dứt túi quần, cười lạnh, lễ phép mà đậm mạc: “Xin lỗi, nhận sai người.”

Nói xong ít ỏi mấy chữ, bộ dáng lại thẳng đứng, giống tất thấy chỉ là nhầm người, Tần Mặc lại hướng tới phía trước tiếp tục rời đi, không một chút lưu luyến.

Lúc này Phó Cửu mới chân chính thả lỏng tinh thần.

Nhìn thấy Tiết Dao Dao, hường cô ấy lộ ra nụ cười nhẹ nhàng yên tâm.

Vừa rồi xác thực quá mạo hiểm.

May mắn nàng có vài kinh nghiệm cũ kỹ.

Bất quá nơi này vẫn không thể lưu lại.

Đại Thần quá thông minh, ánh mắt quá độc.

Cô ngồi chỗ tối vậy, trang điểm thành cái bộ dáng vậy, đại thần anh cư nhiên có thể nhìn ra?

Muốn mau chóng trở về, phải chuẩn bị du kích tác chiến phương án.

Chờ đến 0 giờ, lại chụp một bức ảnh, cần thiết thì lập tức đi.

Còn một tiếng rưỡi nữa mới đến 0 giờ.

Phó Cửu thoáng qua đồng hồ khách sạn treo ở giữa, sau đó di chuyển tới một góc khác, chụp trường ảnh thứ hai.

Thời điểm gửi đến, Phó Cửu đồng học của chúng ta hoàn toàn không biết rằng nhất cử nhất động toàn bộ đều bị Tần Thần xem ở trong mắt.

Đó là phòng điều khiển khách sạn.

Vừa mới Tần Mạc rời đi, chính là đến nơi này.

Bảo an đứng bên cạnh, quy củ hỏi: “Tần tổng, chỉ xem vị nữ khách này sao?”

“Ừm.” Tần Mạc dựa vào vách tường, trên tay cầm một ly rượu vang đỏ, ánh mắt đặt ở trên màn hình theo dõi, lại nhìn ảnh chụp gửi vào di động, khóe miệng nhợt nhạt cong cong hình cung...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 501: 0 giờ tắt đèn, hôn môi....

Beta: Sừ nhi

Phong Dật vừa nghe nói đại thần nhà bọn họ chạy tới phòng điều khiển khách sạn, còn tưởng xảy ra chuyện gì, chạy nhanh đuổi theo.

Chỉ là thời điểm hần chạy tới, Tần Mạc đã đẩy cửa đi ra, bao tay màu đen trên tay hần liền tạo cảm giác như ác ma vậy.

Phong Dật thấy thế nào cũng có cảm giác nguy hiểm.

Cụ thể là cái gì nguy hiểm hần cũng không rõ.

Chỉ có thể thử hỏi dò:” Tần tổng, tôi nhận được điện thoại nói cậu muốn khách sạn giúp cậu theo dõi vũ hội, đã được chưa?”

Tần Mạc không nói gì, chỉ nghiêng mắt nhìn hần một cái.

Chính là một cái liếc mắt như vậy làm Phong Dật khép miệng lại.

Hần hiểu, chuyện không nên hỏi thì đừng hỏi.

Phong Dật làm người đại diện đã lâu.” Hiện tại chúng ta nên quay trở lại vũ hội. Còn có một giờ nữa là tới 0 giờ, liên tính cậu không tham gia hoạt động 0 giờ tắt đèn nhưng cậu phải nhảy một điệu với cô gái được mời nhiều nhất hôm nay.”

Nguyên bản Phong Dật chỉ tùy tiện nói, để lãng sang chuyện khác a.

Nào biết, Tần Mạc thế nhưng lại thốt ra:” Tôi tham gia.”

“Tham gia cũng đúng a,.....tham.... Tham gia?!”

Không thể trách Phong Dật về mặt khiếp sợ, phải biết rằng hoạt động tắt đèn này nội dung không có gì khác, chính là hôn môi.

Mà ba năm nay

Vô luận có bao nhiêu người mời

Tần Mạc cũng không tham gia cái hoạt động này.

Năm nay rốt cuộc là như thế nào?!

Phong Dật bên này còn một biểu tình ngốc ngếch.

Bên kia, Tần Mặc đã lấy di động ra, đồng bộ theo dõi trên màn hình, người nào đó còn ngậm một cây khoai điều ; tựa hồ đang đánh giá bức ảnh cuối cùng là chụp ở chỗ nào.

Mặc dù là độ sáng không đủ rõ ràng, nhưng cơ bản là động tác cùng biểu tình vẫn có thể nhìn ra.

Tần Mặc nhìn màn hình theo dõi thì thấy người nào đó đang đi tới đi lui, ngón tay chọc lên màn hình, mỉm cười nói:” Con mèo nhỏ không biết sống chết.”

Phó Cửu nào đâu biết rằng mình đã bị theo dõi.

Có ai có thể nghĩ Tần Mặc có thể đi thay đổi máy theo dõi vũ hội.

Cho nên nói nhà tư bản đều là vạn ác.

Phó Cửu còn ở bên kia thực nghiêm túc hoàn thành nhiệm vụ, hơn nữa toàn bộ hành trình yêu tà, cự tuyệt không dưới hai mươi mấy người mời.

Mỗi người mời, đều bị Tần Mặc xem rõ ràng.

Nếu không phải dùng máy theo dõi xác nhận một lần, có lẽ ngay cả Tần Mặc cũng không thể xác định được người mặc váy lụa mang theo khuyên tai nữ nhân là gia hỏa kia. Hắn luôn cảm thấy tiểu tử xinh đẹp kia mang nữ trang, cũng sẽ không làm người khác thực thoải mái.

Nhưng.....

Ngón tay Tần Mặc phát qua trên màn hình kia, nhớ tới cặp mắt mang theo ánh sáng xanh kia, ánh mắt thâm lại.

Bên trái vũ hội là Hàn Tổ Tổ vừa rồi thấy một màn kia càng hụt hẫng, lấy điện thoại ra phát một cái WeiChat: “Chị Vu, chị như thế nào còn chưa tới? Chị không biết đâu, vừa rồi Tần đại ca thể nhưng hướng tới một cô gái đi qua. Trong lòng cô gái kia hiện tại còn đang rất đặc ý, chị nhanh tới đi, làm cho cô ta nhìn thật kỹ, cô ta không tính là cái gì.”

Hướng tới một cô gái đi qua?

Vu Chân nhìn đến mấy chữ trên màn hình, đôi mắt híp lại một chút, chân ga dẫm mạnh rồi dừng lại, cũng mặc kệ bảo an phía sau như thế nào, đem chìa khóa ném ra phía sau, dạo bước vào vũ hội.

Vu Chân xác thực xinh đẹp, nhưng cô mặc đồ khác với nhiều nữ nhân.

Một thân quân trang phục chế, giày da trường ống, trên đầu mang theo mũ da. Chân dài thẳng tắp còn hơn người mẫu. Eo bị dây lưng màu đen thắt lại, thực tiêu sái.

Cô là người duy nhất vào vũ hội không mang theo mặt nạ. Cho nên thời điểm cô tiến vào, chớp mắt mọi người đều hướng bên này nhìn sang!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 502: 0 giờ tắt đèn 2

Beta: NM Thư

“Vu tỷ tỷ, nơi này, chúng ta ở chỗ này! “Hàn Tổ Tổ phát phát tay.

Vu Chân có Vu gia chống lưng nên đặc biệt cao ngạo, hàm dưới khi nhấc lên, phi thường xinh đẹp, cô nhìn đến Hàn Tổ Tổ, đầu tiên là cười một chút, mới hướng tới bên kia đi qua.

“Đây là ai?”

“Không biết.”

“Hắn là không phải fan.”

“Đó không phải là người kia của Vu gia à?”

“Người nào?”

“Chính là tập đoàn xuyên quốc gia Vu thị của tỉnh chúng ta, vị siêu sao mà người thích nhất, chính là của nhà bọn họ.”

“Mẹ ơi, có tiền như vậy sao. “

“Thành thật mà nói hiện tại mặc kệ có tiền hay không có tiền, tôi chỉ muốn biết Đại Hắc Đào của ta ở đâu?”

“Ta cũng vậy.” Nói đến chuyện này người nọ cười khê: “Đại khái là tuổi của ta quá lớn, đối với này đó không có cảm giác gì, chỉ là Quy Quy muốn ta giúp cô ấy chụp gương mặt của Đại Hắc Đào, nhưng đến nay ta cũng không biết là Đại Hắc Đào ở nơi nào.”

Một vài fan của Hắc Đào là như thế này.

Nhưng không đại biểu là những người còn lại không động tâm với Vu Chân.

Người động tâm không chỉ có nam nhân mà cũng có nữ nhân.

Đại khái có vài người là cái dạng này, một khi biết đối phương có tiền, liền muốn kéo gần quan hệ, hơn nữa những người có tiền này lựa chọn như vậy là vì muốn thêm ít phân lượng.

Tỷ như hôm nay nếu không mang mặt nạ hay ăn mặc quân trang tiến vào hay là không trang bị gì cả.

Các nàng sẽ nói “Cảm thấy chính mình lớn lên không tồi, liền không mang mặt nạ, là muốn cố ý hấp dẫn lực chú ý của người khác sao. “

Giống như là vừa rồi thời điểm Phó Cửu xuất hiện, mặc dù quyến rũ xinh đẹp, những người này cũng sẽ tìm ra lý do không tốt của đối phương.

Bởi vì Phó Cửu không có thân phận như “Vu gia đại tiểu thư”.

Nhưng Vu Chân lại không giống vậy.

Cô mới vừa vừa ngồi xuống, các cô gái đều kéo qua.

Hàn Tổ Tổ hạ mi: “Vu tỷ tỷ, chị thấy người ngồi trong góc đó, cô gái mặc váy lụa màu đen không? Mới vừa rồi người mà Tần ca hướng tới chính là cô ta. “

Vu chân ngược mắt, hướng tới bên kia nhìn thoáng qua.

Đều là nữ nhân, đối với sự tồn tại của một nữ nhân xinh đẹp khác, dù gì cũng sẽ có đề phòng.

“Cô ta?”

Hàn Tổ Tổ gật gật đầu.

“Nhìn nhìn lại đi.” Vu Chân cười một chút, cũng không phải thực ám: “Bên cạnh anh ấy sẽ luôn xuất hiện rất nhiều cô gái, cũng không thể vì người đó xinh đẹp một chút, chị liền ra tay, anh ấy đâu?”

Hàn tổ tổ đương nhiên anh ấy trong miệng Vu Chân là ai, nhắc tới điều này cô có chút tức giận: “Tần đại ca cũng không tiếp đón chúng ta, sau khi vừa bắt đầu cũng không biết đi nơi nào, chắc là vẫn ở cùng các đội viên của anh ấy. “

Vu Chân nghe vậy, lại cười, đang định kêu Hàn Tổ Tổ chỉ phương hướng.

Liền có người lại đây, nói muốn mời cô khiêu vũ.

Đám người Hàn Tổ Tổ thấy vậy cười, các cô đã nói rồi.

Chỉ cần Vu tỷ tỷ tới, rất nhanh liền sẽ vượt qua nữ nhân không biết từ đâu ra kia.

Hàn Tổ Tổ mắt thấy Vu Chân cự tuyệt, tiến đến bên tai cô, thấp giọng nói: “Nữ sinh bị mời số lần nhiều nhất, sẽ có cơ hội cùng Tần đại ca khiêu vũ, đây là phúc lợi của fan để mình “

“Phúc lợi tốt như vậy? “Vu Chân nhướn mày: “Anh ấy không phải không thích khiêu vũ sao.”

Hàn Tổ Tổ buông tay: “Chị ra nước ngoài ba năm, Tần đại ca đều đáp ứng rồi, dù sao cũng là công ty an bài.”

“Chị hiểu được.” Ánh mắt Vu Chân chợt lóe, tuy rằng cô đã sớm khiêu vũ qua cùng Tần Mặc, nhưng là cơ hội như vậy cũng không thể nhường cho nữ nhân khác không phải sao.

Nghĩ đến đây, Vu Chân lại cười: “Trước tiên chị qua bên chỗ anh ấy nhìn xem.”

Vu Chân không di chuyển còn tốt, vừa di chuyển, hướng đi lại là Tần Mặc. Lần này, ngay cả các fan cũng đều hướng tới cô

Chương 503: 0 giờ tắt đèn 3

Editor: sừu nhi

Vu Chân khoe miệng cười, không coi ai ra gì liền như vậy ngồi ở bên cạnh Tần Mặc.

Lâm Phong vốn đang dùng cặp mắt của hắn để tìm kiếm tung tích của tiểu hắc đào.

Thật sự không có dự đoán được, đột nhiên có một người ngồi ở chỗ bọn họ, biểu tình trên mặt đều dùng một chút.

Âm thanh nghị luận từ bên tai vang lên.

Mỗi người đều ở tò mò.

“Vu tiểu thư quen biết Tần thần sao?”

“Hình như là rất quen thuộc.”

“Tôi luôn có một loại cảm giác muốn thất tình.”

“Cái gì thất tình?”

“Thực rõ ràng, tôi căn bản đang cạnh tranh nhưng mà Vu tiểu thư ... không phải thất tình là cái gì.”

“Cậu thật đúng là.....”

Các fan trên cơ bản đều có chút mất mát, bất quá này cũng không ảnh hưởng các cô chúc phúc cho thần tượng của mình.

Nếu thật là Tần thần thích, các cô liền yên lặng duy trì.

Bên này động tĩnh lớn như thế.

Phó Cửu mặc váy lụa dài màu đen cũng chỉ là nhìn thoáng qua.

Liếc mắt một cái sau đó cô tiếp tục bắt đầu tìm kiếm thời cơ chụp ảnh.

Bất quá vẫn là có chút ý tưởng.

Rốt cuộc cô nghe qua đại thần nói chuyện điện thoại.

Lần trước ở Đông Kinh, đại thần trong miệng vị mỹ nhân kia chẳng lẽ chính là vị hôm nay?

Nghĩ đến đây, Phó Cửu lại cảm thấy chính mình nghĩ nhiều, câu môi cười cười, lại nhìn thoáng qua đồng hồ treo ở đại sảnh.

Hiện tại quan trọng nhất chính là, chờ đến giờ để chụp ảnh sau đó rời đi.

Đợi như vậy tổng cảm thấy không an toàn.

Cô bắt chợt hành động, Tần Mặc đều xem ở trong mắt.

Đúng là bởi vì như thế, cặp con ngươi kia mới có thể dần dần lãnh xuống.

Tên kia tựa hồ cũng không để ý có ai ngồi xuống bên cạnh chính mình.

Xem ra, đôi khi, mình để ý người khác, người khác không nhất định để ý đến mình.

Vu Chân ngồi ở kia thấy Tần Mặc không để ý tới mình, mỉm cười nhướn mày, nghiêng mắt đi, liền muốn nhìn một chút Tần Mặc lại nhìn cái gì.

Tần Mặc trước cô một bước thu hồi di động, ánh mắt đậm mà hờ hững.

Vu chân cũng không để ý thái độ này của hắn, ngược lại câu môi nói: “Nghe nói cô gái nào được mời nhiều nhất có thể cùng anh Mạc khiêu vũ. Đến lúc đó nếu em thắng, anh cũng không nên cự tuyệt em.”

Tần Mạc nghiêng đầu, từ trong hộp thuốc rút ra một cây thuốc lá, đánh lửa: “Công ty an bài, tôi sẽ không cự tuyệt.”

“Là anh nói.” Ý cười nơi khóe miệng của Vu Chân càng sâu.

Tần mạc thanh âm thực đậm, lễ phép xa cách: “Cô trước thắng rồi lại nói.”

“Cái này dễ làm, tuy rằng em tới muộn, nhưng em vẫn còn có biện pháp khác.” Vu chân nói xong một câu này, liền hướng tới phương hướng của Phó Cửu đi qua.

“Xin chào “

Đi lên chính là một tiếng tiếp đón.

Cũng là âm thanh tiếp đón nàu, làm Phó Cửu tạm thời đem ánh mắt từ trên đồng hồ nghiêng mắt nhìn vị trước mắt này.

Cho tới bây giờ, Vu Chân đoạt được tất cả đều là dựa vào nỗ lực.

Từ sau khi nhận thức cái kia, cô liền rất rõ ràng chính mình yêu cầu cái gì.

Hơn nữa, Vu Chân vẫn luôn cảm thấy chuyện cô cùng Tần Mạc là sớm hay muộn.

Mặc dù là cô đi nước ngoài, tham gia một ít đặc huấn, cũng là vì hắn.

Trên đời này không có nữ nhân nào so với cô thích hợp với Tần mạc hơn.

Chỉ có cô gặp qua bộ dáng người kia khi phá án, cùng hiện tại hoàn toàn bất đồng.

Vu Chân rất rõ ràng người kia thường thức dạng con gái gì.

Cho nên cô làm việc lưu loát, có cái gì thì nói cái đó.

Chỉ là Vu Chân dù sao cũng là con gái duy nhất Vu gia.

Trước nay đều không có suy xét qua, hành vi của cô như vậy rất cuộc đột nhiên.

Hơn nữa lời nói của cô, tuy khách khí, rồi lại mang theo hàm nghĩa nhỏ khác: “Là như thế này, trước nửa trận tôi không ở đây, nghe nói ngài đêm nay được mời nhiều nhất. Vì vậy vị tiểu thư này, cô có thể đem cơ hội cô đạt được nhường cho tôi sao, tôi có thể ở những mặt khác bồi thường ngài.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 504: 0 giờ tắt đèn (4)

Editor: Dương Dương

Phó Cửu cũng không rõ ràng được mời đến nhiều nhất sẽ có cơ hội gì.

Vẫn luôn nghĩ đến nguy trang, hoàn thành nhiệm vụ chụp ảnh, cộng thêm đề phòng đại thần, như thế nào sẽ chú ý tới loại bát quái này.

Ở thời điểm Vu Chân đưa ra yêu cầu này.

Cô không có lập tức nói tiếp, vẫn là lẳng lặng chờ đối phương bên dưới.

Muốn nói vì cái gì, rất đơn giản.

Nàng cũng không phải thực thích thái độ đối phương.

Vu Chân không nghĩ tới sẽ có người không cho cô mặt mũi như vậy, đầu tiên là nhẹ nhàng cười, tiếp theo tiếp tục nói: “Vị tiểu thư này là có cái gì nghi hoặc sao? “

Phó Cửu nhìn cô ta, liền như vậy dựa vào Lưu Li trên đài, giờ tay lấy một ly rượu vang đỏ, tiếng nói lười biếng: “Không có.”

Vu Chân hai tròng mắt nhũn một chút, đột nhiên cảm thấy cô gái trước mắt này dường như không dễ đối phó.

Bất quá, cô ta không phải đến để gây chuyện, chỉ là muốn một cơ hội, tự nhiên sẽ không lộ ra cảm xúc không cao hứng: “Nếu như vậy, liền nói một chút về điều kiện đi.”

Phó Cửu uống một ngụm rượu vang đỏ, nhột nhạt mà cười: “Thái độ.”

“Cái gì?” Vu Chân không rõ.

Phó Cửu cười, đôi mắt dưới mặt nạ lộ ra hắc ý: “Tôi cho rằng nếu muốn từ nơi này có được đồ, thái độ ít nhất phải tốt một chút, mà không phải tức giận đi mắng chửi người.”

Vu Chân nghe vậy, ngón tay nắm chặt một chút, tiếp theo nghiêng đầu cười khê: “Xem ra tôi phải giải thích một chút, bởi vì nguyên nhân bản thân tôi là chức nghiệp, ngày thường mặc cảnh phục thành thói quen, phong cách làm việc cũng liền tự nhiên biến thành bộ dáng này, tôi cùng anh Mạc thật vất vả có một cơ hội cùng nhau khiêu vũ, có thể làm ơn cô nhường cho tôi không?”

Cùng nhau khiêu vũ?

Phó Cửu ngón tay ngưng trệ một chút.

Nếu là cái dạng cơ hội này.

Đương nhiên là phải cho ra ngoài.

Nói cách khác, người cùng đại thần khiêu vũ sẽ phải là cô.

Cùng nhau khiêu vũ, nghĩ như thế nào đều cảm thấy nguy hiểm.

Dứt khoát nhường cho cô ta, cũng coi như là một cái lý do thoát thân.

Phó Cửu khước miệng vì câu, vừa mới một câu: “Có thể” xuất khẩu.

Bên kia Tần Mạc liền đã đi tới, ánh mắt đảo qua, chỉ làm người cảm thấy lạnh tới rồi cực hạn.

Có thể?

Xem ra người nào đó thật đúng là thiếu giáo huấn!

Phó Cửu nhìn nam nhân kia trên sườn mặt không ra cảm xúc, thân hình không tự chủ được trước sau triệt triệt, bảo trì khoảng cách an toàn mới là yếu tố đầu tiên.

Tần Mạc nhìn qua tựa hồ vẫn là tư thái không chút để ý, chỉ là ngón tay đang giấu ở dưới bao tay màu đen, cung khớp xương có chút trắng bệch.

Hắn cũng không có cùng Phó Cửu nói chuyện, phảng phất như không quen biết người kia, mà là quay đầu tới, đối với Vu Chân nói: “Không cần phá hư quy củ Đế Minh.”

Liền như vậy nhàn nhạt mấy chữ.

Vu Chân con người thật mạnh chấn động một chút, như là nhận được không ít dả kích.

Bất quá, thực nhanh, cô ta liền lại nở nụ cười: “Em cũng chỉ là đang hỏi vị tiểu thư này, nếu anh Mạc không cao hứng liền thôi.”

Mọi người ở nơi xa nhìn một màn này, cũng nhìn không ra được Tần Mạc rốt cuộc nguyên ý cùng ai nhảy.

Nhưng cuối cùng, dựa theo quy củ, chính là cái ma nữ kia thắng lợi.

Người đại diện Phong đứng ở bên ngoài đám người, trầm nghĩ, tất cả đừng náo loạn, đại thần khi nào nói đến quy củ.

Ba năm vũ hội, năm nào hắn cũng đợi, từ đầu đến cuối, chỉ thấy đại thần lộ ra cái mặt liền đi.

Năm nay vốn dĩ khác.

Càng khác chính là, Tần Thần cư nhiên muốn tham gia kế hoạch diệt đèn, kia chẳng phải là muốn cùng hắn một hồi chọn bạn nhảy. .... Tiếp, hôn môi?!

Tôi đi, vì cái gì hắn tổng cảm thấy đại thần nhà hắn đối với cái “Ma nữ” kia thực không bình thường!

Tần Mạc nói xong lời nói lúc sau, cũng không có đi, vẫn cứ đứng ở trước mặt Phó Cửu.

Liền như vậy phong bế vị trí, đại thần không đi, cô căn bản cũng không có biện pháp đi.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 505: 0 giờ tắt đèn (5)

Editor: Dương Dương

“Vị tiên sinh này.....”

Phó Cửu vừa mới nói tới đây.

Bên kia tiếng chuông liền vang lên.

“Đang!”

Này biểu thị cái gì, tất cả mọi người đều rõ ràng.

Chỉ còn 15 phút nữa là tới 0 giờ.

Điệu Van dễ nghe đúng giờ vang lên.

Phó Cửu mất thấy người con trai đứng ở trước mặt cô, vươn tay mang theo bao tay màu đen, thần sắc nhàn nhạt: “Đưa đây. “

Đưa cái gì? Phó Cửu nhíu mi.

“Tay.”

Thanh âm kia giống như là ghét bỏ cô.

Phó Cửu vẫn không có động tĩnh.

Màn khiêu vũ cô đang suy nghĩ biện pháp cự tuyệt, như thế nào có thể nói nhảy liền nhảy?

Hai tròng mắt Tần Mạc thâm thúy nhìn đỉnh đầu lông xù xù, trên mặt không có chút cảm xúc, chỉ là đáy mắt lại trầm xuống, bâng vào sự hiểu biết của hắn đối người nào đó, hiện tại khẳng định là đang suy nghĩ thoát thân như thế nào.

Đáng tiếc.....

Tới bước này rồi, còn không muốn cùng hắn khiêu vũ.

Sao có thể để người nào đó dễ dàng chạy thoát.

Liền ở thời điểm ánh mắt Phó Cửu còn đang lơ đãng.

Tay trái đột nhiên bị người tóm đi!

Bởi vì động tác như vậy, cũng không có ở trong dự đoán của cô.

Phó Cửu không có chuẩn bị, mất đà lao về phía trước, chớp mũi lập tức liền đụng vào ngực Tần Mạc.

Trên người nam nhân ấy mang theo mùi thuốc lá nhàn nhạt, tức khắc tràn ngập trong khoang miệng và mũi cô, con người âm u lại mang theo lạnh lẽo, dễ ngửi lại quen thuộc.

Phía sau hắn, vô luận là mấy người Vu Chân, hay là đội viên chiến đội Đế Minh, trên mặt đều là kinh ngạc không thể che giấu.

Đại khái là cảm thấy Tần Mạc sẽ không làm như vậy.

Chỉ có Phó Cửu là không cảm thấy cái gì.

Bởi vì bên tai rất nhanh liền truyền đến một thanh âm không có mang theo độ ảm cảm tình nào: “Trạm hảo.”

Hai chữ, rất giống tác phong ngày thường của đại thần.

Cho nên nói, đại thần hẳn là đến bây giờ cũng không biết là cô mới đúng.

Chỉ là, bọn họ hai người thân cận quá.

Mới động một chút, mùi thuốc lá trên người nam nhân liền sẽ bay theo, quả thực làm cho Phó Cửu không có chỗ che giấu.

Phó Cửu có thể rõ ràng nhìn đến mũi cao thẳng của hắn, mỗi mông gọi cảm càng làm người ta khó có thể ngăn cản mê hoặc.

Hắn rũ mắt nhìn cô, dưới lớp mặt nạ kia là cặp con ngươi xinh đẹp, như là giếng cổ thâm thúy, đậm mực cao quý. ....

Cô định rút tay về.

Hắn cũng đã bắt đầu dẫn đường cô bắt đầu khiêu vũ.

Phó Cửu biết lúc này nếu ném tay đại thần ra, liền làm quá, nghĩ chỉ cần không dán quá sát vào nhau, liền sẽ không bị phát hiện.

Tiết Dao Dao là nhân sĩ cảm kích duy nhất ở đây nhìn đến một màn này lúc sau đã không biết nên nói cái gì cho tốt.

Nhìn hai người giữa sân nhảy kia.

Trong lòng cô chỉ có một ý tưởng, chính là thật xứng đôi.

Vô luận là dáng người, hay là khí chất, cùng với cái loại này hình dung không ra cảm giác.

Bởi vì Tần Thần là người tính tình đậm mực, lại cả người tự phụ, vô luận là ai đứng ở bên cạnh hắn đều sẽ thất sắc.

Nhưng đây là Cửu điện nên sẽ không như vậy.

Giống như yêu tinh hay thiên nga đen, bị Tần Thần vây ở trong ngực khiêu vũ, không những không có làm người ta cảm thấy bị so sánh đi xuống.

Ngược lại làm cô càng thêm đẹp ma mị, yêu ma.

Hai người kia nhìn qua giống như là đều đến từ thế giới hắc ám.

Ngay cả khi giả dạng, hợp lại càng tăng thêm sức mạnh.

Dường như bọn họ sinh ra là thuộc về nhau trên thế giới này. ....

Dần dần, Vu Chân ánh mắt trầm xuống, đồ vật cầm trên tay bị cô ta xiết chặt cơ hồ thay đổi hình dạng

Chung quanh cảnh sắc bởi vì vũ hội lưu chuyển mà không ngừng biến hóa.

Ánh đèn trong vũ hội vốn dĩ mờ ảo, lần này Phó Cửu cũng chỉ có thể thấy mắt Tần Mạc minh minh diệt diệt, còn người chung quanh là có phản ứng gì đều không nhìn ra.

Người trên sân nhảy bắt đầu gia tăng, hơn nữa càng ngày càng nhiều.

Có Tần Mạc nhảy dẫn đầu, người khác cũng đều kéo bạn nhảy, trượt tiến vào, rốt cuộc thời điểm bọn họ chờ mong nhất 0 giờ cũng tới rồi. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 506: 0 giờ tắt đèn (6)

Editor: Dương Dương

Ánh đèn trở nên tối hơn, xúc giác liền sẽ càng thêm mẫn cảm

Hơi thở đặc trưng thuộc về nam nhân, liền như vậy thấp thấp thổi tới trên cổ Phó Cửu, làm cô không được tự nhiên giật gật.

Phó Cửu trước nay đều không có khiêu vũ qua như vậy làm người phiền muộn.

Cô sợ hai người sẽ có tiếp xúc.

Nhưng cho dù là có khoảng cách trước ngực.

Phó Cửu cũng có thể rõ ràng cảm nhận được độ ẩm từ trên người Tần Mặc truyền đến.

Cô là mặc váy đen mỏng.

Mà một bàn tay đại thần lại đặt ở vị trí bên hông cô.

Như vậy theo chuyển động theo giai điệu, một chút lại một chút đụng chạm.

Trong khoảng thời gian ngắn, xương cùng chỗ bị chạm có loại tê dại nói không nên lời.

Cổ tình, nam nhân còn ở ngay lúc này, hạ thấp mắt, môi mỏng dựa vào bên tai cô, thanh âm kia như là không có cảm tình gì: “Đừng lại đứng không vững, hiểu không?”

Phó Cửu xem như đã nhận thức được đại thần đối xử với con gái, có bao nhiêu lãnh đạm.

Bất quá lúc này, cô tốt nhất không nên nói gì.

Vạn nhất mở miệng, thanh âm khiến cho đại thần chú ý thì phải làm sao bây giờ.

Dù sao vũ hội đều bắt đầu rồi.

Còn không bằng cứ như vậy nhảy cho xong.

Sau đó toàn thân trở ra.....

Phó Cửu sờ đi sẽ có loại suy nghĩ này, là bởi vì cô không nghĩ tới đều mau đến 0 giờ, bên kia Lâm Phong còn không có từ bỏ ý định muốn tìm cô.

Thanh âm vẫn luôn từ bên tai thổi qua tới.

“Tôi dám đánh đổ Tiểu Hắc Đào gần đây, hấn vừa rồi đăng ảnh, 0 giờ, hấn còn sẽ chụp ảnh, chúng ta liền tại đây nhìn, có ai sẽ đem điện thoại giơ lên!”

Phó Cửu nghe lời nói kia, trong lòng lại cười, Lâm huynh, chụp ảnh cũng không nhất định phải đem điện thoại giơ lên, huống chi cô cũng sẽ không một hai phải chụp lúc 0 giờ.

Một hồi đại gia đếm ngược, cô liền đem chức năng chụp ảnh ở điện thoại mở ra, lùi lại mười giây đồng hồ tự động quay chụp, hoàn toàn có thể làm được.

Nhưng mà khi có ý nghĩ này.

Phó Cửu cũng không rõ ràng còn có cái gì hoạt động 0 giờ diệt đèn.

Rốt cuộc cô là người mới của Đế Minh, năm thứ nhất tham gia vượt năm vũ hội, không rõ ràng lắm là thực bình thường.

Trên thực tế Tiết Dao Dao cũng không rõ ràng lắm, bởi vì không có hỏi thăm qua, hơn nữa lực chú ý của cô vẫn luôn đặt ở trên người Phó Cửu.

Nhìn ra được, cô thực lo lắng Phó Cửu.

Nhưng chính là bởi vì lo lắng, khi bị Tần Mặc quét mắt đến, tay người nào đó đặt ở bên hông, lực đạo lại tăng vài phần.

Phó Cửu tự nhiên là không rõ ràng lắm đại thần là làm sao lại như vậy, chỉ là nhìn nam nhân kia ánh mắt phiếm lạnh.

Chỉ phát giác được bên trong không kiên nhẫn.

Xem ra đại thần là thật sự không quá thích con gái.

Bất quá này đối với cô mà nói cũng là một chuyện tốt.

Nếu đại thần không phá hư quy củ tới nhảy vũ hội này, kia đại thần khẳng định so với cô còn muốn nhanh kết thúc hơn.

Đến lúc đó cô còn lại một mình, sẽ không bao giờ phải chịu loại dày vò này, thời khắc đều phải đề phòng chính mình bị phát hiện, tâm quá mệt mỏi.

So với mặc trang phục con trai tôi, còn muốn một tâm hơn.

“Cùng tôi khiêu vũ rất nhảm chán sao?”

Tiếng nói nam nhân trầm thấp, ung dung, chậm rãi vang lên.

Phó Cửu không thể nói chuyện, đành phải lắc đầu, thầm nghĩ là anh nhìn qua tương đối nhảm chán đi đại thần.

“Yên tâm, thực mau liền sẽ kết thúc.”

Hạ thấp mắt nên Phó Cửu hoàn toàn không có chú ý tới, Tần Mặc khi nói những lời này, cặp mắt đen nhánh kia có bao nhiêu thâm thúy mắt.

Mà người biết nguyên nhân bên trong Phong đại diện như thế nào đều ngồi không yên.

Một lần lại một lần đi xem đồng hồ, lại lần lượt nhìn về phía hai người đang được chú ý trên sân nhảy kia.

Chờ đến khi người chủ trì đi tới, nói cho hắn còn có ba phút nữa là tới 0 giờ, muốn đem microphone cho hắn.

Phong Dật thật là hoàn toàn khấn trương.

Mỗi một năm đều là như vậy.

Bất quá là hoạt động 0 giờ diệt đèn hôm nay hắn như thế nào cảm thấy không giống nhau.

Nhất định là bị đại thần ảnh hưởng.

Nhất định là như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 507: 0 giờ tắt đèn (7)

Editor: Dương Dương

Hai phút đồng hồ.

Khoảng chừng nửa phút.

Một phút đồng hồ.

30 giây.

Khi Phong Dật tiếp nhận cái microphone trên tay người chủ trì.

Âm nhạc hoàn toàn dừng lại.

Mọi người đều dừng khiêu vũ, hướng tới phương hướng Phong Dật nhìn qua.

Trong mắt sáng lên ánh sáng của sự hưng phấn.

“Còn có hai mươi lăm giây nữa là sẽ đến năm mới, là tới hoạt động 0 giờ diệt đèn, tất cả mọi người đã chuẩn bị tốt chưa?” Phong Dật dù sao cũng là người trong giới hỗn loạn lâu rồi, mặc dù là tâm tình đang rắc rối phức tạp, hắn cười vẫn cứ phong độ nhẹ nhàng, giống như là một người thành công.

“Chuẩn bị tốt!”

Mọi người thống nhất chỉnh tề trả lời!

Ngay cả COCO bên cạnh không khiêu vũ, cũng ôm con thỏ trắng lại xem náo nhiệt.

Hắn đã nghĩ kỹ rồi, hắn không có ai đi cùng, liền hôn chính con thỏ của mình.

Người khổ nhất chính là Lâm Phong, năm nay thật vất vả mới không cần giả con gái, có thể mời một người khiêu vũ, kết quả chờ hắn phản ứng lại đến 0

giờ, mới phát hiện toàn bộ hành trình của hắc đầu do Tiểu Hắc Đào, hiện tại bên người liền dư lại Vân Hồ, chẳng lẽ là hắc cùng Vân Hồ a?

Một ít fan chú ý tới khi hắc nghiêng mắt, vừa vặn Vân Hồ cũng cúi đầu.

Trong nháy mắt liền cảm giác được nơi này tràn ngập màu hồng phấn.

Phó Cửu cùng Tiết Dao Dao còn không biết làm sao, cách đám người trao đổi một ánh mắt.

Phó Cửu cảm thấy may mắn chính là đại thần ít nhất buông eo cô ra, như vậy là cô có thể hoạt động tay, cầm di động quay chụp 300 cái ảnh.

“Mười.”

Phong Dật cầm microphone, đôi mắt sáng ngời bắt đầu đếm ngược.

Thực nhanh mọi người liền hô tiếp.

“Chín.”

“Tám.”

“Bảy..... “

Khi hô đến năm Phó Cửu cũng tham gia tập thể vượt năm.

Như vậy không khí cùng một mình ăn tết là không giống nhau.

Mỗi người tựa hồ đều rất vui vẻ.

Một người vui vẻ chia sẻ niềm vui cho một người khác, liền sẽ biến thành hai người vui vẻ.

Nhiều người như vậy vui vẻ, liền sẽ lan tràn ra một loại kích động phấn khởi.

Cho nên Phó Cửu cũng không có ý thức được phương diện này có cái gì không đúng.

Thẳng đến khi đếm ngược đến bốn, Phong Dật đột nhiên mở miệng nói: “Đại gia chú ý đừng hôn sai người.”

Hôn sai người?

Có ý tứ gì?

Phó Cửu đã nhận ra cái gì, mày nhíu thật mạnh một chút.

Bên kia Vu Chân sắc mặt cũng trong nháy mắt trắng đi xuống, thấp giọng hỏi Hàn Tổ Tổ bên cạnh: “Phong Dật nói đừng hôn sai người là có ý gì?”

“Ồ giờ diệt đèn, mỗi cặp đôi khiêu vũ đều phải hôn môi chính bạn nhảy của mình.” Hàn Tổ Tổ đánh giá biểu tình Vu Chân: “Này hình như là từ xưa đến nay Đế Minh tiệc tối đều chơi như vậy.”

Hôn môi chính bạn nhảy của mình?

Vu Chân bức:” Chuyện quan trọng như vậy, sao em không nói sớm cho chị! “

“Chị Vu, chị yên tâm, Tần đại ca trước nay đều không tham gia trò chơi này, đếm ngược xong hắc liền sẽ trở về.” Hàn Tổ Tổ cũng không phải lần đầu tiên tham gia, thực rõ ràng năm nào cũng vậy.

Không chỉ có cô cho là như vậy, các đội viên khác cũng có chung ý tưởng này.

Cho nên ai đều không có để ý Tần Mặc bên này.

Chỉ có Phó Cửu đang nghe đến tin tức kia, trực giác tính liền phải trốn.

Nhưng vẫn chậm.

Cô vừa mới bước chân dài ra.

Phong Dật liền đếm đến “0”.

Phó Cửu chỉ cảm thấy tay mình lập tức bị tóm trở về.

Ánh đèn tức thì tắt, đổi thành vô số ngọn nến, ánh sáng hỗn loạn rơi vào cửa sổ gỗ.

Ánh nến lay động như ẩn như hiện, một vòng một vòng chậm rãi đong đưa, giống như là mạch đập của con người.

“Anh Mạc, là.....”

Phó Cửu còn chưa có nói xong.

Mắt mọi người chột thấy, một nam nhân thân hình vô cùng cao lớn, tự phụ, đột nhiên cúi đầu!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 508: Hôn đi xuống

Editor: Người qua đường”Mặc Quân Nhiên.”

Beta:Dung Ân

Cứ như vậy, không coi ai ra gì cậu liền hôn lên người trước mắt.

Không thể tưởng tượng nổi được thời điểm hơi thở lạnh như tuyết vurun ở trên môi Phó Cửu.

Đầu óc cô chỉ còn lại một mảnh trống rỗng.

Mùi thuốc lá nhọt nhạt thoang thoảng.

Không cho người ta một chút cơ hội chống cự.

Phải nói rằng, không thể nghĩ đến Tần Mạc sẽ cúi thân xuống.

Nếu dựa vào thói quen nhiều năm nay, hẳn là anh nên trở về mới đúng.

Chẳng qua trong nháy mắt kia.

Mọi người đều dừng lại.

Mỗi một cảm xúc đều khó hình dung.

Phó Cửu muốn lấy tay ra chống cự.

Nhưng nam nhân ấy lại nhanh hơn cô một bước, đè lại cổ tay, mặc khác dùng một bàn tay giữ nhẹ cái ót nhỏ nhắn của cô.

Thân hình nghiêng sang hôn môi cuồng nhiệt

Thậm chí ngay cả Tần Mạc cũng không rõ ràng lắm, bắt quá chỉ là đơn thuần muốn giáo muốn người nào đó.

Lại lúc nhìn đến bờ môi trong suốt của cô, nhin tới mức chịu không được thật sự cúi xuống hôn môi.

Hương vị như vậy!

Có chút làm hấn mê muội.

Ngọt ngào, mềm mại, tản hương thơm kẹo ngọt nhàn nhạt.

Cơ hồ khiến người khác trầm say càng muốn nhiều hơn.

Phó Cửu muốn phản kháng, chỉ là cả người lại bị Đại Thần đè ở một bên bàn com, mạnh mẽ dùng đầu lưỡi xâm nhập. Hệt như con lốc thổi quét mang theo gì đó rất điên mỹ.(*)

Tần Mạc trời sinh tính hướng tấn công chủ đạo, hướng chỉ mới vừa uống rượu.

Ở phương diện này, Phó Cửu căn bản chính là ma mới non nớt.

Lần đầu bị cưỡng hôn!

Trái tim vốn thất thường nhiều loạn, không có đập theo quy tắc gì.

Càng không cần phải nói, da thịt kề da thịt mà sát nhau tới cảm giác thật tê dại, còn hơn là bị tia chớp đánh trúng

Trời đất u ám.

Phó Cửu cái gì cũng nghe không được.

Lại như sở hữu năng lực phóng đại âm thanh.

Đặc biệt là rõ ràng ở bốn phía đầy những tiếng thét chói tai.

Tựa hồ đỉnh tai nhức óc.

Nhưng cô lại nghe rất rõ tiếng tim đập của đối phương.

Trầm mà mạnh mẽ.

Phảng phất có thể tránh xa hết thảy ồn ào và náo động.

Bản thân cô cũng không biết bao giờ mới kết thúc nụ hôn này.

Chỉ là tự nhiên muốn cắn người đối diện.

Đại thần đã buông nàng ra, đôi con ngươi kia đã không còn chút ánh sáng, tối tăm không nói lên điều gì.

Bất quá cảm giác như vậy chỉ có trong nháy mắt.

Giây tiếp theo, anh lại biến thành Tàn Thần khó tiếp cận, hơi thở lạnh lùng, công tử như ngọc.

Phó Cửu nhìn qua cũng không chật vật lắm, ngược lại được mặt nạ che hết ngoại trừ môi mỏng, bị hôn xong càng thêm yêu nghiệt.

Tàn Mạc cứ thế nhìn cô.

Hai người đối lập, hình ảnh vô cùng duy mỹ.

Trong khoảng thời gian ngắn, từ tiếng thét chói tai biến thành an tĩnh trước nay chưa từng có.

Lâm Phong kinh ngạc miệng há to đến không thể khép lại.

Đội trưởng... đội trưởng cư nhiên chủ động hôn một nữ nhân!?

Đồng thời ở một bên, Hàn Tổ Tổ đôi mắt tròn tròn.

Các nàng không ai dám đi xem mặt Vu Chân.

Bởi vì mặc dù đứng tận đây nhưng các cô đều cảm nhận được cỗ khí không cam lòng Vu Chân phát ra.

Không cam lòng, rất không cam lòng. Sắc mặt Vu Chân trắng bệnh, che miệng nhìn một màn này, ngón tay co lại rồi nắm chặt.

Duy nhất Tiết Dao Dao, tâm tình mang theo kích động bụng kín.

Tàn Thần... Tàn Thần hẳn hôn Cửu điện hạ a?

Phó Cửu híp mắt, dùng mu bàn tay lau môi, tính toán lập tức rời đi.

Ai ngờ, Đại thần đôi mắt sắc lạnh ở phía sau, cúi đầu, tiếng nói truyền vào màng nhĩ của cô: “Em vừa rồi tưởng nói em là ai?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 509: Đại Thần phúc hắc.♥

Beta:Dung Ân hân

Editor: Người qua đường Mặc Quân Nhiên.

Nói xong,anh liền lẳng lặng nhìn cô.

Như là nếu cô không nói ra được gì,thì còn lâu mới được đi.

Phó Cửu tức khắc có chút rất buồn bực.

Cổ tình tay còn bị người ta nắm.

Mà ở đây đông người, cô một thân váy lụa thuần đen đi tới, cũng là hơi bất tiện.

“Em có phải hay không gọi tôi là anh Mặc?” Nói đến chỗ này, Tần Thần bỗng nhiên im lặng, nâng tay lên, liền muốn bắt tóc giả của cô.

Phó Cửu biết Tần Mặc đây là nổi lên nghi ngờ, duỗi tay cầm chắc, biểu tình buồn bực, vì sợ trước mặt mọi người bị vạch trần, dứt khoát đánh đòn phủ đầu: “Phải, không sai, em là Phó Cửu. Đây là tóc giả.”

Tần Mặc nhìn người đó xù lông, mỗi móng lộ ngoài mặt nạ hơi mờ, thanh âm cổ ra vẻ ngạc nhiên: “Như thế nào em không nói sớm.”

Cô lại dùng mu bàn tay xoa xoa: “Em nghĩ nói, ai biết động tác anh nhanh như vậy, làm nụ hôn đầu tiên liền mất rồi.”

“Nụ hôn đầu tiên?” Tần Mặc nhướn mày: “Cửu gia bảo kính nghiêm phong phú, bất quá vẫn là nụ hôn đầu tiên?!”

Phó Cửu... Đại thần lúc này nói toạc ra, thích hợp sao? Hơn nữa cái gì mà Cửu gia, buồn bực.

Tần Mặc nhìn đối phương càng chà môi càng hồng.

Ngón tay khẽ động, ngăn lại người nọ.

Ánh mắt có chút trầm, tiếng nói thực đậm: “Không phải mới hôn một cái, rất bản sao?”

Phó Cửu không nghĩ bản, chỉ là cảm thấy tàn dư lưu lại mùi thuốc lá rất nhẹ, đều do tồn tại của đại thần quá cường.

“Làm quá thế, về nhà lúc sau lại lau. Lâm Phong bọn họ ở đây tìm em thật lâu,em nên cùng bọn họ ra chào hỏi?Được chứ?”

Phó Cửu hiểu rõ ai kia, hấn căn bản là muốn cùng cô nhắc điều kiện!

“Mặc ca, giúp em, lần sau anh đau dạ dày em còn giúp anh nấu cháo.” Phó Cửu xác thật không thích Lâm Phong nhìn đến bộ dạng này của mình, nếu Lâm Phong mà biết, tất cả mọi người sẽ biết.

Chủ yếu là cô cùng đại thần vừa hôn môi qua tất thấy sẽ bị vây công.

Làm thế nào đại thần vẫn dường như không có việc gì vậy.

Quả nhiên cô với đại thần không thể so sánh trình độ da mặt rồi.

“Ta không thiếu người nấu cháo.” Tần Mặc ngón tay cuốn tóc đen đối phương, suy nghĩ một lát, nhắc nhở: “Vẫn là điều kiện trước kia.”

Phó Cửu nhìn Lâm Phong cách bọn họ ngày càng gần: “Điều kiện? Trước kia có điều kiện gì?”

Tổng thể gia hỏa này không đem lời nói của hấn để trong lòng?

Tần Mặc hai tròng mắt nguy hiểm nhử lại, lạnh lùng cười: “Không được yêu sớm, cách xa những nữ nhân nam nhân gì đó một chút, không cần quá đào hoa.”

“Em lúc nào có nam có nữ?” Phó Cửu phản bác.

Tần Mặc chất giọng nhàn nhạt: “Tiết Dao Dao, các người quá thân cận, chiến đội không cho phép đội viên trộm yêu đương, ảnh hưởng thi đấu.”

Nguyên lai là cái này a.

Phó Cửu vừa định nói chuyện, đã thấy Lâm Phong hồ nghi nhìn đến.

Nghiêng người, khoe miệng cười khê: “Anh Mạc, loại việc nhỏ này về sau tiếp tục nói, em phải đi trước, anh giúp em yểm hộ.”

Trong con người sâu kín xẹt qua tia sáng, Tần Mạc đáp ứng, bất quá vẫn là có thêm điều kiện: “Cửa sau khách sạn biết không, đến nơi đó chờ anh.”

Phó Cửu: ... Bảo nàng ăn mặc vậy đứng đây chờ?

Đáp ứng trước, rồi kiến nghị sau.

Đáng tiếc, Tần Mạc cúi đầu, hơi cong eo, ở bên tai nàng nặng nề nói: “Không được cùng ai lưu lại, nếu chốc nữa không tìm được em, em hẳn là biết sẽ có hậu quả gì.”

Người khác cũng không biết cuộc trò chuyện có nội dung thế nào.

Chỉ là nhìn Tần Thần tư thế hôn môi phi thường soái khí tuấn mỹ, liền cảm thấy trái tim sắp xong rồi...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 510: Đại thần nói công ty an bài .....

Beta: Siêu nhì

Bị hơi thở gần lỗ tai làm trong đầu Phó Cửu nảy ra một ý nghĩ, đại thần quả nhiên khó đối phó. Cũng may nhìn bộ dạng đại thần bây giờ, tạm thời sẽ không nghĩ cô là một cô gái.

Tần Mạc ở trước ngăn cản Lâm Phong, lại liếc mắt nhìn Phó Cửu một cái, ánh mắt kia rõ ràng là cảnh cáo.

Lâm Phong dừng chân ở kia xem, hẳn muốn nhìn xem một chút là ai có mị lực lớn như vậy, lại có thể làm đội trưởng thực sự hôn xuống.

Liền như vậy bị đội trưởng ngăn lại.

Lâm Phong nói chuyện đều nói lấp: “Đội, đội trưởng, vừa rồi cậu, cậu như thế nào.....”

Tần Mạc thân nhiên mở miệng: “Công ty an bài.”

Một câu công ty an bài, khẳng định là chủ ý của Phong Dật!

Cho nên mặc kệ là Phong Lâm hay Văn Hồ bọn họ đều hướng người đại diện Phong nhìn qua! Phong Dật há miệng thở dốc, thầm nghĩ công ty chỉ kêu cậu khiêu vũ cũng không có ép cậu hôn a.....

Cái này là quá phức tạp đi.

Hắn không chịu, không chịu!

“Nhưng...” Lâm Phong lại không ngốc, mỗi một năm công ty an bài như thế nào đội trưởng cũng không đồng ý, năm nay sao lại đồng ý!?

Tần Mạc cũng biết hẳn muốn nói gì, giờ tay nhìn đồng hồ trên cổ tay, một tay rút túi quần, biểu tình đạm bạc: “0 giờ quá ba phần, tôi còn muốn trở về, có vấn đề gì. Các cậu trực tiếp hỏi Phong Dật, là người đại diện của Tần thị thì hẳn là người rõ ràng nhất phải ứng phó với loại phát sinh này, sẽ đem những điều các cậu muốn biết nói hết ra thôi.”

Thời điểm đại thần nói những lời này, đều là nhìn Phong Dật. Đại diện Phong quả thực là có miệng cũng khó trả lời, bị đại thần nhìn mặt nhấc nhờ như vậy, hẳn mới ý thức được nơi này có rất nhiều fan.

Lại có nhiều fan dưới cái tình huống này.....

Giống như đại thần bây giờ, khẳng định sẽ có nhiều người không nghĩ được sự tình sẽ xảy ra như vậy.

Một chuyện đã xảy ra, nguyên bản rất đơn giản.

Nhưng các fan nhìn vào thì không còn là đơn giản nữa!

Ví dụ như nữ nhân kia là ai? Tần thần như thế nào hôn cô ta? Rất nhiều, rất nhiều.....

Vì thế, ánh mắt Phong Dật vừa chuyển, lại lộ ra ôn nhã bất quá cười nhạt.” Xác thực là công ty an bài, làm cho fan có phúc lợi...”

Trên thực tế phúc lợi thì luôn có, chỉ có một ít đựng mẩu chốt thì đại thần chưa bao giờ phối hợp.

Lúc này đây, rốt cuộc vì cái gì mà hấn lại đi hôn một người?

Nhìn cái bóng kia rời đi, không chỉ một mình Phong Dật tự hỏi.

Vu Chân cũng đồng dạng như vậy.

Đang xem đến khi màn kia xảy ra, cơ thể cơ hồ đều lay động. Có gì đó dưới đáy lòng gợn sóng. Cái cô mong nhiều năm như vậy, lại không có đến với cô...

Vừa rồi nữ nhân kia nếu có thể đem cơ hội nhường cho cô, người được hôn có phải hay không sẽ là cô?

Mặc dù sẽ không, ít nhất cũng không giống bây giờ. Vu Chân thật không rõ, vì cái gì mà cô lại đến tham gia cái vũ hội này.

Cô càng không rõ, cô làm đến cái sự tình này, tại sao người kia không đáp lại cô?

“Chị Vu ....” Hàn Tổ Tổ lo lắng nhìn cô.

Vu Chân không có lên tiếng.

Hàn Tổ Tổ cảm thấy ánh mắt đối phương thật đáng sợ.....

Nhưng giây tiếp theo. Vu Chân liền nhẹ nhàng nở nụ cười!” Thì ra chơi game so với làm cảnh sát nhân dân của chúng tôi hi sinh còn lớn hơn, vì công ty suy xét, còn phải hy sinh chính mình đi hôn người khác.”

Hàn Tổ Tổ vừa nghe cô nói như vậy, lập tức nói:” Nếu không phải vì phát phúc lợi, Tần ca khẳng định chạp cũng không chạp đến mấy người đó.”

Nói xong cô hướng tới bên này nhìn lướt qua.” Lần này Đế Minh cũng không biết sự tình gì. Một cái vũ hội hóa trang tốt như vậy không tính mời những tuần nam hay nữ nữ tới. Chị Vu, chị cũng không biết, tiêu chuẩn mời của bọn họ là cái gì, thế nhưng là lại phân thời gian dài ngắn à.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thân Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 511: Chưa bao giờ hối hận

Beta: Sừ nhi

“Kia xác thật là Phong Dật lần này làm không quá toàn diện. Nếu là câu lạc bộ, đương nhiên muốn xem tài lực của fan, mới có thể làm Đế Minh phát triển càng lớn hơn.” Vu Chân trong lòng nghĩ, có lẽ chính là nguyên nhân này, mới làm một ít người ngay cả giáo đường cơ bản nhất đều không thể tiến vào.

Hàn Tổ Tổ cười lạnh một tiếng: “Không biết nghĩ như thế nào, còn nói không phải nói tiêu tiền không quan trọng, nhưng so với tiêu tiền, quan trọng nhất chính là một đường duy trì tới cùng.”

Thời điểm các cô đang nói những lời này.

Lâm Phong liền đứng bên cạnh hai người kia.

Đang nghe đến một câu cuối cùng này, con người nâng lên, biểu tình đậm nhạt: “Các cô xác thật lý giải không được, trên thế giới này, tổng phải có một ít đồ vật so tiền tài còn quan trọng hơn.”

“Ý của anh là nói anh không yêu tiền sao?” Hàn Tổ Tổ cùng Lâm Phong cũng không xa lạ, nhắc nhở nói: “Kia Lâm gia như thế nào còn từ bỏ buôn bán?”

Lâm Phong cười xán lạn: “Tôi làm ngành sản xuất cùng tín ngưỡng của tôi trước nay đều không xung đột. Biết vì cái gì cô không rõ cái loại cảm giác này không? Không có gì so với ở thời điểm cô khó khăn nhất, cho rằng chính mình đi không nổi, mà còn có người ở bên cạnh cô ; mới là người quan trọng nhất. Bởi vì tôi đã từng té ngã qua, cho nên so với ai khác đều tôi càng hiểu rõ. Ở thời điểm tất cả mọi người đang nói Đế Minh có lẽ đã không được, những người đó so với bọn tôi còn muốn lo lắng cho thành tích của Đế Minh hơn. Những người đó dùng lực lượng của chính bản thân mình tuy rằng nhỏ bé nhưng mạnh mẽ mà có lực chống đỡ cho chúng tôi. Những người đó mặc dù là ăn mì gói cũng muốn tới xem chúng tôi thi đấu ; những người đó hao phí tiền tiêu vật cũng chỉ vì có thể mua một vé, để nói cho chúng tôi biết, cho dù là Đế Minh không bao giờ sẽ giống như trước nếu bọn tôi không dịch nổi,

bọn họ cũng sẽ không rời đi. Những người đó so với chúng tôi còn muốn kiên định hơn, Đế Minh khẳng định sẽ lấy được giải quán quân cả nước, chúng tôi chẳng lẽ không nên mời những người này? “

Lâm Phong nói, làm hiện trường lâm vào một mảnh an tĩnh.

Ân Vô Dược ngâm thuốc lá, chậm rãi cười.

Đúng vậy, chúng ta hẳn là nên mời những người này?

Hắn trước nay đều không có giờ khắc giống như vậy, hẳn một lần nữa đã trở lại.

Trừ bỏ tiểu đội trưởng bên ngoài.

Mỗi người đều có điểm mấu chốt cùng nguyên tắc của chính mình.

Đây chính là đế mình.

Hàn Tổ Tổ bị làm cho có chút á khẩu không trả lời được.

Vu Chân ánh mắt cũng trầm thực.

Không phải bởi vì cái gì khác.

Mà là một ít người đã hướng tới chỗ các cô nhìn qua.

Tuy rằng người ta không có nói cái gì.

Nhưng là lập tức liền có người đem đoạn lời nói Lâm Phong kia, phát lên trên weibo.

Tiêu đề chỉ có ít ỏi mấy chữ.

“Chưa bao giờ hối hận, rung động quá. “

Trên thực tế, Phong Dật đang xem cái weibo kia, lo lắng mơ hồ mới được giải trừ.

Bởi vì hắn không thể cam đoan có hay không có người ở hiện trường chụp được video Tần mặc hôn người.

Nếu chụp được.

Thì trên mạng sẽ có một cuộc trận chấn động.

Cái này hiển nhiên là đối đế mình thực bất lợi.

Mặc dù là không có chụp được video, phàm là có người vừa nói như vậy.

Truyền thông liền sẽ bắt lấy đề tài, không ngừng mở rộng.

Hiện tại Lâm Phong nói ra câu như vậy những cái nguy cơ kia đều hóa giải.

Những lực lượng fan đích thực sẽ lớn hơn nữa.

Bọn họ luôn là yên lặng.

Ở thời điểm mình yêu cầu thì xuất hiện.

Cho nên đoạn lời nói của Lâm Phong kia, cùng ngày được chia sẻ rất nhiều lần.

Chỉ là..... Có một chút.

Tần thần lúc này đây là thật sự không thích hợp đi.

Phong Dật vừa tò mò vừa lo lắng.

Bất quá, vừa rồi cô gái được Tần thần hôn kia rốt cuộc là ai, vì cái gì hắn đều tra không được đó là fan nào?

Rõ ràng những thiệp mời đều là hắn tự mình phát.

Trừ phi người nọ là.....

Thành viên chiến đội?!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 512: Tàn thần công

Beta: sừu nhi

Phong Dật bị chính cái ý tưởng này của mình dọa tới.

Hơn nữa còn bị dọa không nhẹ!

Đầu tiên hắn hít sâu một hơi, sau đó nói cho chính mình phải thật bình tĩnh, không cần phải liên tưởng như vậy đúng không.

Có lẽ chỉ là người trà trộn vào ..... Cái rắm!

Lúc trước Phong Dật chính là vì tránh cho truyền thông quấy rầy, mới có thể mời người chuyên môn tới tiến hành loại trừ.

Cho nên nói không có thư mời tuyệt đối không vào được.

Nhưng nếu là fan mà nói, đều sẽ có nick name của chính mình ở trên mạng cùng một ít đặc điểm giả dạng để nộp lên bảng biểu, sau đó mới có thể an bài trình diện.

Nhưng vị vừa rồi hoàn toàn không có trong danh sách!

Mà năm nay thành viên chiến đội giả thành con gái ..... Tiểu hắc đào!

Ngón tay Phong Dật khẽ dừng lại.

Lại suy nghĩ, nếu là tiểu hắc đào liên không kỳ quái.

Tàn thần luôn luôn đối tiểu hắc đào dung túng vô độ.

Không, không đúng!

Cái gì nói là nếu là tiểu hắc đào liên không kỳ quái!

Kia chính là hai cái nam nhân!

Phong Thượng nhìn ra anh hắn giống như có chút choáng váng, tưởng hắn uống nhiều quá, liền tới đây trợ giúp hắn: “Anh, anh sao, làm sao vậy?”

“Phong Thượng, em nghe anh nói, về sau ngàn vạn không cần mặc nữ trang, biết không?” Phong Dật vẻ mặt nghiêm túc.

Phong bảo bảo ngốc hạ, lập tức nói: “Em, em đàn ông như vậy, mới sẽ không mặc nữ trang!”

“Thần tượng của em so em càng đàn ông, không phải là cũng mặc.....” mặc, lúc sau còn bị Tàn thần hôn.....

Chờ một chút, vừa rồi Tàn thần nói cái gì phải đi về, căn bản là giúp tiểu hắc đào giải vây đi?

Một sự kiện đã được nghĩ thông suốt.

Sở hữu sự tình giống như đều sẽ như là một cây tuyến giống nhau, mặt không thể phân bị liên hệ ở bên nhau.

Bao gồm phía trước Tàn thần vì cái gì sẽ xuất hiện ở phòng điều khiển khách sạn, Phong Dật cũng lập tức toàn bộ đều hiểu rõ.

Đại khái chính là xác định chỗ của tiểu hắc đào, do đó tiến hành xác nhận.

Nói cách khác đang qua video, xác định tiểu hắc đào là ai.

Tàn thần mới chịu đáp tham gia hoạt động 0 giờ tắt đèn này?

Nghĩ đến đây, hai tròng mắt của Phong Dật đều thay đổi.

Nếu là CP không có gì.

Chính là..... Tàn thần nếu là thật sự..... Thật sự cong mà nói.

Phong Dật cơ hồ có thể dự đoán được nếu người khác biết bí mật này, sẽ đưa tới hỗn loạn.

Không chỉ là tiểu hắc đào, ngay cả Tàn thần đều sẽ bị những người nói thích đánh ngã.

Cũng không phải bọn họ làm sai cái gì.

Mặc dù là Tàn thần là thiếu gia của Tàn thị, bão táp internet ở trước mặt, hấn cũng sẽ bị bắt từ bỏ ngành sản xuất điện cạnh này.

Cho nên chuyện hôm nay.

Hấn không thể nói.

Phong Dật lúc này mới hiểu rõ, vì cái gì Tàn thần ở trước khi đi, lại nhắc nhở mình như vậy.

Làm người đại diện của đế mình.

Bí mật này, hấn sẽ vĩnh viễn nuốt vào bụng, cứ như vậy vui lấp.

Chỉ là Tàn thần cùng tiểu hắc đào.....

Bọn họ rốt cuộc là cái tình huống như thế nào, thật sự sẽ ở cùng nhau sao?

Sẽ không.

Đây là Tàn mặc trả lời.

Không có người biết, khi hấn đi hướng cửa sau của khách sạn, chỗ sâu trong mắt quay cuồng cảm xúc.

Hấn là thẳng, điểm này sẽ không có bất luận cái gì hoài nghi.

Bởi vì hấn cùng thân thể chính mình tương đồng cho nên không có bất luận hứng thú gì.

Chỉ là, hấn không rõ, vì cái gì ở kia một khác, sẽ không khống chế được chính mình.

Thậm chí..... Muốn càng nhiều.

Cho nên hấn muốn thiếu niên ở chỗ này chờ chính mình.

Là vì muốn xác nhận một lần.

Làm tên kia đem nam trang mặc trở về.

Lại xác nhận một lần.

Phó Cửu vẫn là kia một thân váy lụa màu đen, chỉ là lần này đang hút thuốc.

Bởi vì nơi này không ai, cô dứt khoát đem mặt nạ cũng tháo xuống, liền như vậy mang theo yên lặng, cúi đầu hút châm, sương khói tỏa khắp xung quanh, cô híp nửa mắt, ngũ quan phảng phất bị thượng đế hôn môi như ẩn như hiện.

Chỉ là giây tiếp theo, cô đại khái cảm thấy hụt hẫng, trực tiếp đem kẹo que ngậm trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 513: Hai người thân mật....thân mật!

Tần Mạc nhìn một màn này, ánh mắt trầm trầm đi tới.

Tay từ trong túi quần lấy ra, liền đem điều thuốc Phó Cửu đang cầm trong tay, ngậm ở môi mòng của mình.

Phó Cửu ngược mặt cười: “Xem em nghe lời chưa, nói chờ liền chờ.”

“Là không có xe để về nhà đi.” Tần Mạc cầm chìa khóa xe, tiếng nói thực đậm.” Trước hết đem khẩu trang đeo lên.”

Sở dĩ nói như vậy, là bởi vì đối mặt với khuôn mặt này ngay lúc này, Tần Mạc luôn có một loại cảm giác muốn phá hủy cái gì đó...

Phó Cửu ngón tay nắm lại, cười nói: “Không đeo, em đã vị thành niên.”

“Vị thành niên có thể trèo tường, không thể lái xe?” Tần Mạc nhướn mày.

Phó Cửu thở dài: “Anh Mạc, anh không thể bởi vì một lần sai lầm của em, liền luôn chọc vào miệng vết thương của em, em nói là em, anh không nghe mà còn lập tức hôn.”

Vừa rồi Phó Cửu cũng nghĩ tới.

Đại thần là nam thẳng, phát sinh sự tình này chắc chắn không thể nào tiếp thu.

Dù gì khi đó đại thần giống như là không có nhận ra là cô.

Tần Mạc nghe Phó Cửu nói xong, vươn tay tới, dí lên đầu thiếu niên, thái độ thông dong: “Em nói quá chậm.”

“Dù sao cũng chỉ thân mật một chút, cũng sẽ không có việc gì.” Phó Cửu câu môi cười: “Nếu anh Mạc thật sự cảm thấy không thoải mái, lại tìm một cô gái khác thân mật.”

Nghe vậy, ánh mắt Tần Mạc hoàn toàn nhạt đi.

Lúc này đây, anh cái gì cũng không nói.

Sau khi xoay người, mới cho Phó Cửu hai chữ: “Đi thôi.”

Thanh âm kia phát ra, như là trộn lẫn sương mù, làm cho người ta phát hiện có chút cô đơn?

Một khắc kia, Phó Cửu cảm thấy chính mình nghe lầm, người kia như thế nào sẽ cô đơn.

Cô dừng một chút rồi dạo bước đuổi theo.

Tần Mạc như là áp chế cái gì, mở cửa xe lên, lấy một chai nước xuống, vặn nắp uống một ngụm, rồi ném lại trong xe: “Lên xe.”

Đây là câu nói thứ hai của Tần Mạc.

Từ vũ hội chạy đến trung tâm thành phố còn cách một đoạn.

Chủ yếu là đường đi đêm ở Giang thành, thực không dễ dàng.

Sương mù tràn ngập làm giảm tầm nhìn của người lái xe.

Phó Cửu lại không rõ ràng lắm, có phải hay không đại thần cảm thấy hắn hôn một cái “Nam hài tử”, làm cho tâm lý không tiếp thu được, đang xây dựng lại tâm lý.

Chỉ là lúc này, không ai quản Tần Mạc vừa uống rượu lại lái xe.

Thế cho nên Phó Cửu lại lần nữa đưa tay lên chà môi mình.

Anh đột nhiên lên tiếng, mang theo cảnh cáo:” Em còn chần, có tin hay không anh trai dạy cho em thế nào là hôn môi không?”

Phó Cửu nghiêng đầu, nhìn khuôn mặt tuấn mỹ tự phụ kia, thầm nghĩ quả nhiên là không thể tiếp thu được.

Nhưng, cô chà một chút có sao? Nếu không phải lực đạo vừa rồi của Đại, còn cắn cô một ngụm, hiện tại môi của cô cũng không sưng như vậy.

Nghe âm thanh lẩm bẩm nhỏ nhỏ của người nào đó.

Đáy mắt Tần Mạc có chút ôn hòa.

Ánh mắt thâm thúy lại đặt trên môi của người đang lẩm bẩm kia.

Sau đó chậm rãi rời xuống, là đường cong tuyệt đẹp. ....

Phó Cửu đương nhiên chú ý đến tầm mắt của anh.”

Trong lòng lộp bộp một chút, trên mặt lại bất động thanh sắc cười nhạt:” Có phải hay không cảm thấy rất giống nữ nhân? Nếu không phải Lâm Phong cho em đạo cụ nguy trang, cũng không biết sẽ bị bao nhiêu người nhận ra em trong cái bộ dạng này.”

Tần Mặc không nói gì, chậm rãi nhắm mắt, nguy hiểm nói không nên lời. Lại ngay lúc này, Phó Cửu duỗi tay đem tay anh kéo lại, trực tiếp ấn trước ngực chính mình. ...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 514: Nụ hôn đầu tiên?

Editor: Người qua đường Mặc Quân Nhiên.

Beta: Sứu nhi

Lòng bàn tay tinh tế mềm mại, mặc dù là cách một tầng vải dệt, vẫn có xúc cảm mang theo u hương nhàn nhạt ôn nhuận.

Tần Mặc cả người chấn động, hầu kết khẽ động, ánh mắt liếc về phía một bên.

Lại như thế nào không khống chế được, bởi vì cái này rất là mềm mại, toàn thân bốc cháy khô nóng đều mạnh mẽ ở một chỗ.

Kia, cảm giác thực muốn điên!

Cổ tình cái tên gia hỏa nào đó khoe miệng cười cười, tà nịnh soái khí: “Sờ xem nha, có phải hay không cảm thấy thật không tồi? Trình độ mô phỏng liên có thể đi lừa một ít trạch nam.”

Nếu Tần Mặc từng có bạn gái, hẳn khẳng định mình sẽ không bị động như vậy.

Nhưng Phó Cửu đánh cược rằng đại thần đã lâu không gần nữ sắc.

Hắn là sờ không ra thật giả có gì khác nhau.

Là đàn ông đều rõ ràng.

Một khắc kia Tần Mặc có cảm giác gì.

Hắn đem xe dừng lại ở ven đường, dùng ánh mắt khóa trụ vậy chặt, vừa vận thấy người nọ cười nhạt hướng tới hắn như rồng mây đẹp.

Môi mông ứng đồ, trông mắt trong suốt mang theo nước, quả thực lẫn với bóng đêm không khác gì yêu tinh.

Tần Mặc không suy nghĩ liền nắm cầm Phó Cửu, sườn mặt hạ thấp, ánh mắt thâm trầm: “Nếu em không nghĩ hiện tại bị anh ấn ở dưới thân, hãy ngoan ngoãn một chút cho anh.”

Phó Cửu một mực dùng ngón tay ngăn trở động tác của Tần Thần.

Chỉ là thủ đoạn của ai đó vô cùng cứng rắn mà có lực, cô nắm chặt đi lên phảng phất nắm tới thiết khối nóng bỏng, mạnh mẽ bang bang.

Tâm trí cô đột nhiên nhảy dựng.

Tần Mặc nhìn biểu tình đối phương, đem tay thu trở về, tiếng nói đậm mạc như nước:” Lại làm chuyện lưu manh như vậy, thì xuống xe cho anh.”

Đây là không phát hiện đi?

Phó Cửu câu môi, tâm tình vô cùng vui vẻ.

Chỉ là lúc này hy sinh có chút lớn đi.

Không chỉ mất đi nụ hôn đầu tiên, còn muốn chủ động trêu chọc làm đại thần ****.

Cô ở trong ấn tượng của đại thần phỏng chừng là người không có tam quan đi.

Cho nên nói, có quá nhiều lịch sử đen tối cũng không tốt đẹp gì.

Ví dụ như cô lại khiêu khích đại thần.

Đại thần chắc chắn sẽ đem cái người ô nhiễm như cô ném văng ra ngoài cửa sổ.

Cô đã nghĩ tới.

Đại thần hiện tại đã nhận nhện cô tới độ nhất định nảy sinh nông nổi.

Sau cùng, đều là bởi cái hành động 0 giờ tắt đèn ngốc nghếch.

Đã xảy ra sự việc hôn môi không nên phát sinh.

Về sau đại thần thấy cô, không nên nhớ tới hân hôn “Nam hài tử” rồi muốn tìm cô tính sổ đi.

Cô thân là em trai một chút ưu thế đều không thấy.

Lại nói tiếp, đại thần sẽ đề ý cái hôn kia sao?

Chẳng lẽ...

Phó Cửu ngược mắt: “Anh Mạc, anh không cần nói cho em, đó cũng là nụ hôn đầu tiên của anh đi?”

Tính toán không gần nữ sắc, thời điểm tuổi dậy thì cũng hôn một em gái đi.

Bởi đại thần lớn lên có bộ dáng đào hoa không ngừng.

Vừa đứng nơi nào, khẳng định có nữ sinh muốn hôn hân.

Ví như lễ Giáng Sinh đêm đó hoặc lễ Tình Nhân.

Nhưng sự thật chứng minh.

Nam nhân đảo qua ánh mắt lạnh băng, xác định ý tưởng trong đầu Phó Cửu.

”Vậy thời điểm anh Mạc đi học làm cái gì a?”

Chẳng nhẽ học giỏi liền chú định cùng học kém bọn họ khác nhau lắm sao, chỉ đọc sách không nói chuyện yêu đương?

Đại thần nhìn cũng không có giống đứa con ngoan nha?

Hơn nữa, lần trước xem đại thần cùng đám người nhị trung chơi game, khí chất lão đại rất cao a.

Với lại, Phó Cửu lúc trước đi dạo ở trường học Nhất Trung, mặt trên còn tàn lưu khí pháp chiến tích Tàn Mạc là Nam Thần Nhất Trung.

Còn nghe nói khi đó bọn lão đại Nhị Trung thấy hân đều phải đi đường vòng.

Người như vậy thật sự vẫn có nụ hôn đầu tiên?

Tàn Mạc đem tay lái xoay chuyển, ý cười lạnh hơn: “Anh đương nhiên không thể cùng Cửu gia đánh đồng, ở vườn trường thông báo là một tay đầy thiện nghệ.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 515: Ở trong xe thay quần áo

Editor: Người qua đường Mạc Quân Nhiên.

Beta: Sừu nhi

Phó Cửu:...

Cô muốn biết, đại thần khi nào có thể cho qua vụ hôn sai “nam hà” này a, không cần nói về lịch sử đen tối của cô.

Nhưng mà Phó Cửu cũng không rõ ràng lúc này Tần Mạc đang suy nghĩ cái gì.

Ngoài xe sương mù vẫn dày đặc.

Tần Mạc chuyển động tay lái, phăng phất trong lòng còn lưu lại xúc cảm mềm ấm như ngọc kia.

Àn, việc này làm hấn căn bản khó có thể tập trung lực chú ý.

Tưởng tượng đem tên ngọc kia đè ở dưới thân, thậm chí muốn hung hăng hung hăng...

Tần Thần ngón tay căng thẳng khiến tốc độ xe cũng bị ảnh hưởng.

Có thể thống khoái như vậy làm hấn *** người, không có khả năng là phụ nữ.

Chỉ là, hấn từ trước đến nay đều không có nghĩ tới chính mình sẽ có một ngày đối với con trai sinh ra loại ý tưởng này.

Hấn bỗng nhiên phát hiện hấn rất thích bàn tay non mịn vừa rồi.

Ấm áp, mềm mại.

Xuyên qua vật liệu vải dệt truyền tới tay, như là đang dụ hoặc.

Tần Mạc hầu kết không thể không nhúc nhích.

Đem xe màu đen thuần ngừng ở ven đường, hướng phía trước chính là biệt thự Phó gia.

“Đem quần áo đổi trở về.”

Ngắn ngủi sáu chữ, lại làm Phó Cửu ngốc lảng: “Tại đây?”

“Trên xe chỉ có anh và em, bên ngoài nhìn không tới.” Tần Mạc vừa nói, một bên cúi đầu ngậm điếu thuốc, rồi nghiêng đầu bật lửa. Liền cứ thế chống tay ở bánh lái, mỳ rừ xuống.

Phó Cửu bình tĩnh cười khẽ: “Em không mang quần áo, anh Mạc cởi cho em?”

“Phía sau em có một bộ thường phục anh mang.” Tiếng nói Đại Thần rất đậm.

Phó Cửu ngón tay cứng đờ: “Không cần phiền toái như vậy, đến rồi a.”

“Đổi trở về.” Tần Thần hít một hơi ngắn, khuôn mặt tuấn mỹ bị ánh đèn chiếu qua như ẩn như hiện, cười nhẹ: “Mới vừa rồi bộ đáng rất lưu manh, sợ cái gì?”

Phó Cửu bất động, dứt khoát lười biếng nói: “Không nghĩ đổi.”

“Chờ em khi nào muốn thay đổi, thì mới xuống xe.” Tần Mạc ngón tay mang theo thuốc lá, liền dập tắt lửa, hơn nữa đem cửa xe đều khóa lại, không chút để ý hút thuốc, một thân tự phụ cảm dục.

Phó Cửu biết từ trước tới giờ đại thần nói được làm được.

Cô xác thật cũng không thể ăn mặc một thân như vậy ở cùng đại thần.

Còn là thời gian buổi tối.

Nếu đổi lại là ban ngày.

Liền tính vừa rồi cô chơi trò lưu manh, đại thần cũng sẽ không giải trừ đi bản tính nghi ngờ.

Cho nên không thể lại tiếp tục ngốc nghếch.

Phòng chừng nãy đại thần bởi vì nhận biết cô là “con trai” nên vừa mới thấy một thân quần áo này của cô liền muốn đổi.

Chỉ là tính ở trong xe thay, cũng không thể ở phía trước có đại thần.

Thừa dịp hiện tại không có xe đi qua, trong xe cái gì đều không thấy, cô nhảy đến phía trước, trước tiên mặc quần dài, lại đem áo lông mặc, chỉ cần tốc độ vô cùng nhanh, hẳn là không có gì.

Phó Cửu vừa mới nhấc mắt.

Tần Mặc đã mất kiên nhẫn mở miệng, nhàn nhạt nói: “Muốn em thay quần áo, cần suy xét lâu như vậy sao?”

Thì ra cũng không hoàn toàn bỏ đi hoài nghi với cô sao?

Phó Cửu cup mắt, đem đại an toàn tháo ra, tay trái chống xuống, quay người khom lưng, dùng sức một chút, trực tiếp nhảy tới phía sau, hảo soái.

Trong xe vốn toàn bộ rộng mở cho nên thời điểm Phó Cửu làm động tác này chẳng có tí áp lực, ngược lại lại đẹp hoàn mỹ.

Cô lấy túi xách đựng trang phục, đầu tiên rút ra một cái quần dài, rồi tới áo lông lớn.

Tất cả đều đen tuyền, chất vải thoải mái, có vẻ đặc biệt rộng.

Phó Cửu mặc quần áo so tốc độ người bình thường nhanh hơn đến ba, bốn lần.

Cũng bởi cô am hiểu nguy trang.

Tần Mặc ngồi phía trước, lắng nghe những tiếng động rất nhỏ vang lên, ánh mắt phát thâm trầm.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 516: Tần thần không chế tưởng không được.....

Editor: Na

Hắn Mã trong xe chỉ có hai người bọn họ.

Một phần cảm giác làm yết hầu hắn có chút khó chịu.

Hắn muốn thả lỏng chính mình lại, ngón tay mang theo hơi lạnh lẽo, cố gắng không đi xem phía sau, đặc biệt là vật liệu may mặc ma xát phát ra tiếng vang kia, mà chỉ hơi ngửa đầu ra sau, nhìn sương mù ngoài xe.

Trước mắt không biết như thế nào, lại xuất hiện hình ảnh ở vũ hội, khi nhìn thấy người phụ nữ xinh đẹp đó.

Hai chân thon dài, xương quai xanh xinh đẹp, cùng với cặp mắt kia.

Tần mặc vì không cho chính mình tưởng tượng quá nhiều, dứt khoát nhìn sang chỗ khác lãng đi.

Vừa vặn có thể nhìn thấy một đoạn eo của thiếu niên kia.

Bóng lưng trắng nõn kết hợp cùng với bộ áo lông vừa vặn đến hoàn hảo, rung động lòng người.

Rốt cuộc Tần Mặc cũng không giữ được tiếng đập phát ra từ lồng ngực, cảm giác mãnh liệt khiến hắn không thể phủ nhận.

Vật dưới bụng cứ như được truyền khí thế mà nóng rực đến phát trường, như vậy nhiệt độ cứ như vậy tăng nhanh chóng truyền đi mỗi khối cơ bắp rồi toàn thân, thậm chí liền dập tắt thuốc lá người cứng cả lại.

Ở một khác kia, hắn thậm chí liền muốn lột sạch quần áo của người thiếu niên kia, đặt ngồi trên đùi mình, không thì cũng ở trong xe lột sạch mà hung hăng giáo huấn đối phương, giáo huấn đến khi đối phương không nhúc nhích được nữa thì thôi.

Ý nghĩ ngày càng rõ ràng, càng mãnh liệt đến không khống chế.

Trong từng cơn sóng hỗn loạn, Tần Mặc rất rõ khát vọng đó, khác biệt với bất cứ một người thường nào.

Bởi vì người thường sẽ không sinh ra khát vọng mãnh liệt như thế đối với một nam sinh có cấu tạo thân thể giống như mình.

Tần mặc nhắm mắt một chút rồi lại mở ngay ra, đã là một mảnh trầm tĩnh, ánh mắt nóng bỏng lúc đó đã biến mất tựa như chưa bao giờ tồn tại.

Thời điểm Phó Cửu vừa bước tới nơi, liền phát hiện đối phương đang nhìn mình rất chăm chú, cái loại ánh mắt chuyên chú này làm trái tim Phó Cửu có chút khẩn trương.

Nàng tận lực không chế được hô hấp của bản thân không loạn rồi loạn, khóe miệng khẽ gọi lên.

Chẳng lẽ..... Đại thần phát hiện?

Đây là tình huống xấu nhất.

Chính là vì vậy, Phó Cửu cũng án binh bất động.

Một chiếc xe ngoại Hàn Mã chạy băng băng hiện lên, đúng thời điểm chiếc đèn chiếu mà tiến vào.

Hai người cứ thế đối diện với nhau trầm mặc không lên tiếng.

Cũng không biết qua bao lâu.

Phó Cửu mới nghe được chất giọng dễ nghe trầm thấp nói: “Tôi đưa cậu về.”

“Được.”

Phó Cửu chậm rãi cười, cố gắng để không bị phát hiện.

Ngắm lại cũng không có khả năng, tốc độ nàng thay quần áo vốn dĩ rất nhanh.

Hơn nữa tầm nhìn xe cực thấp, đại thần không có mở đèn, bên ngoài lại là một mảnh sương mù.

Liền tính, cũng chỉ là xem một đoạn phía sau lưng.

Nói đến cùng đại thần hôm nay cảm xúc như vậy thật không đúng, phỏng chừng cũng là vì hôn “con trai” nên không vui.

Phó Cửu đối với giải thích này, rốt cuộc đã hết hân căng thẳng, ngày thường khẳng định thực mâu thuẫn, tôn trọng mỗi người xu hướng giới tính là một chuyện, nhưng là thật sự làm đại thần trở thành đương sự, khẳng định sẽ cảm thấy không thoải mái.

Huống chi kia vẫn là nụ hôn đầu tiên của đại thần..... Hiện tại đại thần cảm nhận như vậy, nàng chính là người đầu sỏ gây tội không thể nghi ngờ.

Phó Cửu cảm thấy chuyện này, cần thiết muốn giải thích: “Mặc ca, thời điểm hồng nhan tri kỷ người đưa ra yêu cầu, ta là thiết tình muốn đem cơ hội khiêu vũ nhường cho nàng, làm nàng cùng người nhảy.”

Tuy rằng nàng không thích thái độ người nọ.

Nhưng là lúc ấy nàng một lòng muốn tránh đại thần, nên cũng muốn cho.

Nhưng Phó Cửu cũng không biết, nàng một mực giải thích như vậy.

Con người Tần mặc càng ngày càng lạnh hơn, mở khóa cửa xe bên phải: “Tới nhà người rồi, xuống xe.”

Phó Cửu lúc này cũng đã nhận ra Tần mặc không cao hứng.

Đại khái hôm nay xác thật không thích hợp để hai người nói chuyện phiếm.

Chờ đến lúc Phó Cửu đi xuống, Tần mặc đập mạnh chân ga tăng tốc.

Ô tô khởi động bụi bay tứ tung, lớp xe ma xát mạnh xuống mặt đất, tạo nên một tiếng kêu vô cùng lớn.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 517: Đã nhận ra tình cảm của chính mình

Phó Cửu nhìn chiếc xe biến mất trong bóng đêm, ngón tay xoa nhẹ một chút áo lông mình đang mặc.

Hy vọng ngày mai gặp mặt, đại thần có thể khôi phục lại bình thường. Nói cách khác, dùng cái gương mặt giả này tham gia vũ hội quá là buồn bực.

Sau khi rời khỏi Phó gia, Tần Mặc cũng không có trực tiếp về nhà, mà là dẫm chân ga, một đường tiêu sái chạy tới Thuần Sắc....nơi mà anh cũng không ham thích gì.

Thuần Sắc.

Quán ăn đêm nổi danh lũy lừng. Toàn cảnh là kiến trúc pha lê, rực rỡ lung linh, xa hoa đến cực điểm.

Chậm rãi dừng mạnh đỗ xe vào bãi xe nhiều vô số kể.

Đặc biệt là một ngày giống như hôm nay.

Nhưng bất luận là loại xe gì so ra đều kém xa chiếc xe quân dụng mang theo hồng bạch sắc Hãn Mã, đường cong bánh xe dừng ở trước cửa lớn.

Mọi người vừa nhìn thấy biển số xe liền kinh ngạc.

Trong đó có một người tổng giám đốc, chạy nhanh đi gọi điện thoại cho Giang tổng, chỉ là Giang tổng gần đây tâm tình hình như không được tốt cho lắm.

Đặc biệt là sau khi sinh nhật xong, càng lại như thế.

Chẳng lẽ Tần tổng là tới tìm Giang tổng uống rượu.

Tổng giám đốc kia cũng chỉ có thể nghĩ như vậy.

Tần Mặc từ trên xe bước xuống, một đôi chân thon dài có lực.

Làm các cô gái đều không nhìn được hướng tới bên này.

Anh còn mặc đồ lúc tham gia vũ hội hóa trang, trang phục ác ma phác họa đường cong, mái tóc màu đen che mắt đôi mắt toát ra hơi thở của ma quỷ, làm cho người khác không rõ biểu tình gì.

Nhưng khí chất cấm dục tự phụ như vậy mới có thể làm cho dòng người đều đứng hình.

“Trời ạ, hần là ai? Thật đẹp trai! “

“Người đó mà ngươi cũng không biết? Là vị Tần thiếu của Giang thành chúng ta.”

“Tần thiếu?! Ta trước kia chưa từng thấy qua hần!”

“Ngươi đương nhiên chưa từng thấy qua hần, hần lại không thường tới đây, hôm nay xem như có phúc, diễm phúc a.....”

Mấy cô gái nhìn nhau cười.

Đi theo vào.

Ở quán ăn đêm chính là thế này!

Ai đều có thể đáp lại ai, cũng có thể mời đối phương uống rượu.

Thậm chí một ít cô gái coi trọng ai, lại có tiền liền sẽ làm người phục vụ đưa cho đối phương một tá rượu.

Cho nên nói, quán ăn đêm là một nơi không có khoảng cách.

Dù gì thì đều là người trưởng thành, đối với loại hormone hấp dẫn này, phi thường mê muội.

Chỉ là không biết từ khi nào, quán ăn đêm có rất nhiều học sinh cao trung.

Đại khái đây là thời đại biến hóa.....

Bởi vì một ít học sinh cao trung bây giờ so với người trưởng thành còn có tiền, hiểu được tiêu xài với hưởng lạc hơn.

Phải biết rằng với diện mạo của Tần Mặc, đối với mọi người là trí mạng, huống chi là các cô gái nhỏ.

Nhìn giám đốc Thuần Sắc tự mình dẫn đường, ánh mắt các thiếu nữ lại sáng thêm.

Ngày này, một bộ phận cô gái tới Thuận Sắc đều ở đây tìm cơ hội tiếp cận Tần Mạc.

Có một cô gái nhện không được, trong nhà cũng có tiền, liền uống rượu, nhẹ nhàng cười.” Các người không tới, tới tới, Tần Mạc như vậy, là thích chủ động một chút.”

“Cậu điên rồi sao.” Người bạn kia giữ cô lại.

Người kia lại không cho là đúng.” Tớ lớn lên không tồi, cậu cái người ngu ngốc này, không có nam nhân lên, cậu lo lắng cái gì.”

“Cậu có biết hay không khoảng thời gian trước có người động não động đến Tần thiếu, muốn hạ được hắn, nhưng cái gì cũng chưa làm, cuối cùng không bao giờ thấy xuất hiện ở Thuận Sắc nữa, tớ khuyên cậu một câu, thật sự không cần đi.”

Tần gia, dù thế nào cũng là xuất thân quân đội.

Tần Mạc lại như vậy tuần nỡ thanh cao, xuống tay lại tàn nhẫn vô cùng.

Muốn xui xẻo mới có thể đi trêu chọc vị này.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 518: Tần thần hoàn toàn cong !!!

Editor:Dung Ân

Cô cười cong môi, không cho là đúng.” Tôi chẳng có làm gì hắn, chỉ là nói mình thích hắn thôi mà, còn trẻ thì phải sống cho đáng, hiểu không? Nói không chừng còn có thể ngủ cùng nữa đấy! “

Bạn bè cô thấy như thế biết can ngăn cũng vô ích nên im lặng. Có nhiều việc bất đồng, cho dù có nói đến mấy cũng không thay đổi được gì. Cô gái kia cũng là xinh đẹp, lớn lên phi thường thanh thuần, hẳn là không lớn chuyện. Đôi khi, đây đúng là mẫu người yêu thích của các chàng trai bây giờ. Điều này đương nhiên sẽ làm cho cô càng thêm kiêu ngạo tự tin.

Trên mặt cô còn mang theo đồ ửng, chặn Tần Mạc phía trước, đi theo cười, đôi mắt nheo lại bộ dạng hết như con mèo nhỏ

Tần mạc nhìn cô, ánh mắt còn chút mê loạn, thấy thế, trực tiếp đi lên bắt lấy cổ áo Tần Mạc, đại khái là muốn hôn, rốt cuộc xem Tần thiếu sẽ phản ứng như thế nào!

Chỉ là cô không nghĩ tới là đối phương thế nhưng không cho tiếp cận, trực tiếp lùi về sau một bước. Cô dừng lại, trong mắt tràn ngập sự bất ngờ thất vọng

Tần Mạc bất quá không muốn tiếp tục, quay sang người bên cạnh nói.” Xử lý đi.”

“Vâng.”Vị giám đốc phụ trách đón tiếp kia thật là bất đắc dĩ, những người này biết rõ Tần thiếu không thích như vậy, còn cố tình làm

Cô gái kia cảm thấy ủy khuất, Cô gái gì cũng không làm à, liền tiến lên một phen, ôm lấy eo Tần Mạc.” Tần thiếu, em sai rồi, anh cho em một cơ hội, em cũng chỉ là vì quá yêu anh nên mới như thế a~~”

Cơ thể mềm mại dán chặt sau lưng. Nhưng Tần Mạc không biểu lộ cảm xúc gì. Thậm chí còn có cảm giác chán ghét nói không nên lời...

“Cút ngay.” Tần Mạc lần này không có duy trì lễ nghĩa, lạnh giọng nói hai chữ.

“Tần thiếu...” đôi mắt đẹp của cô đều ngập nước, Cô không tin có chàng trai nào máu lạnh như vậy.

Nhưng mà, Tần Mạc chính là máu lạnh. Thậm chí ánh mắt quét về phía giám đốc cũng toàn là băng tuyết. Giám đốc kia biết chính mình sơ xuất, liền kêu bảo vệ ném người kia ra ngoài.

Thế nên thời điểm Giang Tả chạy tới, câu đầu tiên chính là trêu ghẹo Tần Mạc.” Cái cô mỹ nhân đó, chọn ai làm nũng không chọn, lại nhìn trúng cái người mặt lạnh không có tình cảm như cậu mà quyến rũ chứ.”

Tần Mạc không nói gì, với tay lấy chai rượu vang đỏ, rót vào ly

Một ly cạn.

Suốt mặt tuần mỷ mà im lặng.Thực nhanh, Giang Tả ý thức có gì không thích hợp.

“Chuyện gì thế?”

Tần Mặc thấp mắt nhìn không ra gì, liền như vậy ngồi trên ghế sofa, kéo cà vạt ra:”Nếu một người con trai lớn lên quá xinh đẹp,thì cậu nghĩ như thế nào?”

Giang Tả là người thông minh, nghe xong câu nói kia, ngón tay dừng lại, hướng Tần Mặc bên này nhìn qua.Anh có dự cảm, câu kế tiếp Tần Mặc muốn nói, khẳng định là bí mật chỉ có hai người bọn họ có thể nghe.

“Tôi muốn tên kia.” Tần Mặc nghiêng đầu, giống như quý hút máu quý tộc cao lãnh.” Rất muốn.”

Điều Giang Tả lo lắng nhất đã xảy ra, nhưng vẫn không nhận được hỏi:”Tên kia là Phó Cửu sao?”

“Rõ ràng như vậy sao?”Tần Mặc châm một điếu thuốc, bốn phía độ ẩm lại hạ vì hắn mở miệng, tùy theo lại rơi chậm vài độ.” Nhưng tên kia đối với tôi rất bình thường.”

Giang Tả há miệng, không biết phải nói như thế nào. Tần gia hiện giờ chỉ có một mình Tần Mặc.

Cuối cùng,anh uống ly rượu, mới tìm lại được âm thanh của chính mình.” Nhưng không phải lần trước cậu còn nói,cậu đối với hắn không có cảm giác sao?Cậu nói cậu với hắn chỉ là anh em,chỉ xem cậu ta là em trai thôi mà.....”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 519: Tên kia chỉ có thể là của tôi

Beta:Ân thị hân

“Hiện tại không giống nhau.” Tần mặc thở ra một làn sương khói,mắt mờ hồ nhìn xa xăm, Giang Tả cũng không biết vì cái gì, thế nhưng cảm thấy đáy mắt Tần mặc có một ít phiền muộn.

Giang Tả lại uống một ngụm rượu, nghĩ nghĩ nói: “Có khả năng chỉ là ảo giác,cậu rút cuộc cũng không thể biết yêu đương là gì, cũng không giống như tôi thường xuyên ra vào mấy nơi như thế này, có đôi khi cùng một người bên cạnh trong thời gian dài, xác thật sẽ đương nhiên sinh ra cảm giác chiếm hữu.”

“Không chỉ là chiếm hữu. “Tần mặc nghiêng mắt tới, nhìn một cái.” Tôi lúc nhìn thấy tên kia bộ dáng mặc nữ trang, liền không chế không được hôn hắn,cậu có chắc cái này chỉ là ảo giác? “

Giang Tả nhún mày: “Nữ trang? Có lẽ đây mới là trọng điểm, bản thân cậu vẫn là đối với nữ có hứng thú, cho nên mới sẽ có phản ứng như vậy.”

Tần mặc nhìn đầu ngón tay cầm điếu thuốc: “Chắc không? “

Giang Tả gật đầu.

Lúc này Tần mặc bất chợt cười, đáy mắt lại không có một chút ấm áp, ngược lại là giống ác ma muốn lấy mạng, thanh âm chậm rãi: “Cậu có biết vừa rồi ở phía trước thời điểm có nữ ôm lấy tôi, tôi suy nghĩ gì không? Tôi suy nghĩ nếu là tên kia tới quán ăn đêm, cũng bị cậu dẫn như vậy, những cô gái đó đều nên xuống địa ngục. “

Nó xong,Tần Mặc lại hóp một ngụm khói, ánh mắt sâu và đen: “Bởi vì, hắn chỉ có thể là của tôi.”

Giang Tả nhìn bộ dáng Tần mặc, trong lòng lộp bộp một tiếng: “Kia hắn đâu?”

“So với tôi, hắn lại càng đau lòng cho em cậu,nghe nói ngày hôm qua cả ngày, hai người đều ở bên nhau, cậu nói đi?” Tần mặc tiếng nói thực đậm, cơ hồ không như là ngày thường: “Giang Tả, nếu có một con trai không để bụng đáng người cùng nhan sắc của một người con gái, lại đối với cô ấy ôn nhu gấp trăm lần, cái này là người con trai chính là thật sự thích người con gái ấy,cậu nghĩ đúng thế không? Từ lúc bắt đầu, Tiết Dao Dao với hắn mà nói chính là bất đồng.”

Giang Tả sậu một chút đứng lên: “Không phải.”

Tần mặc ngược mắt nhìn hắn: “Cái gì không phải?”

“Từ lúc bắt đầu người béo kia đối tốt, rõ ràng là tôi.” thời điểm Giang Tả đang nói đến những lời này, thế nhưng không giống tích cách phong lưu của

hắn, cặp mắt đào hoa kia ần ần lộ ra không cam lòng.

Chỉ là vừa nói xong những lời này.

Hắn lập tức liền dừng lại.

Tần mặc quét hắc liếc mắt một cái: “Thì ra là thế. “

“Cái gì thì ra là thế. “Giang Tả lại ngồi trở về, vẻ mặt cười khê:”Cậu đừng có hiểu nhầm,tôi đối người béo kia, không giống như cậu đối với Phó Cửu, hoàn toàn chưa từng có cái gì ý tưởng, chẳng qua tôi chính là không rõ,tôi trước kia đối với cô không tốt sao,cô tiểu tử ông tôi, rõ ràng biết tôi không muốn ba tôi tái hôn, thời điểm mẹ cô hỏi ý kiến của cô,cô lại nói đồng ý, thật là buồn cười. “

Tần mặc bóp tắt thuốc lá trong tay: “Cô hiện tại không cười với cậu,cậu vui về không? “

“Dựa vào cái gì cô ấy lại không nói không cười. “Giang Tả hí hai tròng mắt:”Cậu yên tâm, cô ấy cùng Phó Cửu không có khả năng,tôi đã có biện pháp. “

Tần mặc quét hắc liếc mắt một cái: “Mặc kệ cái kia biện pháp là cái gì, đều không cần thương tổn ai, đương nhiên, nếu cậu chỉ là đơn thuần ngăn cản bọn họ ở bên nhau,tôi sẽ giúp đỡ cậu hết sức có thể “

“Cậu lợi dụng tôi á?. “Giang Tả cười:” Chẳng qua vừa vặn tôi nơi này có nhược điểm nguy hiểm đối với cái người béo ú kia. “Tổng không thể ngủ,liên không nhận trưởng

Tần mặc chọn hạ mi, không có tiếp tục nói chuyện.

Trên thực tế, hắn lo lắng cũng không phải một cái Tiết Dao Dao.

Mà là gia hỏa kia đối hắn, căn bản là không để bụng đi.

Nếu không cũng sẽ không làm hắn đi tìm nữ nhân đi thử cảm giác hôn môi như thế nào

Chỉ cần tưởng tượng đến điểm này.

Lòng ngực chỗ sâu trong giống như là ở bị thứ gì gặm cắn.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 520: Là cậu phải không, Z?

Editor: Người qua đường Mặc Quân Nhiên. Beta:Dung Ân cuồng chịch

Tiệc vũ hội tối hôm nay có nhiều sự thay đổi.

Nhưng mà,cũng không có ai để ý tới điểm này.

Thậm chí cũng không rõ ràng lắm có cái gì đó sai sai

Tựa như thời điểm Tần Mặc rời đi, Giang Tả còn đang nói: “Cậu tốt nhất suy nghĩ kỹ lại, có lẽ hai ngày tách ra không liên lạc, liền trở về bình thường. Các cậu ở mãi trong vòng lẩn quẩn hắn là không thích hợp. Nếu cậu chỉ đơn thuần là người thừa kế Tần thị, có thể sẽ không để bụng, cũng lười chú ý tới ai. Nhưng mà, không phải các cậu muốn thi đấu sao?”

Tần Mặc đứng lên, dập tắt thuốc: “Chuẩn bị một gian phòng, tôi tối nay ngủ ở đây.”

Giang Tả kinh ngạc, hắn là tự phá vỡ thói quen nhiều năm qua, ở bên ngoài cơ?

“Có cần tôi đưa tới một tiểu nữ nhân... Hoặc nam nhân cho cậu?” Giang Tả đề nghị, có lẽ dời đi một chút, tâm tình sẽ tốt hơn nhiều.

Tần Mặc chỉ nói một chữ: “Dạ.”

Xem ra Tần đại thiếu gia vẫn tồn tại thói ở sạch.

Như vậy hắn có thể an tâm rồi.

Hơn nữa hiển nhiên Tần Mặc đối với con trai cũng không có ý tưởng đặc biệt gì.

Nói cách khác hần-không-cong.

Hết thầy đều là bởi tiếp xúc quá thân mật đi...

Hiện giờ Giang Tà chỉ còn cách tự an ủi mình thế, hy vọng sự tình đó còn có thể thay đổi.

Một đêm này xác định là phải có người mất ngủ.

Trừ bỏ Giang Tà ở ngoài biết bí mật, còn có Phong Dật.

Tần Mặc ly khai.

Lúc sau Phong Dật từ tốn nhắc nhở đại gia, hôm nay mọi việc đều là công ty hồi quỹ cấp phúc lợi đám bọn họ, hy vọng không cần phát sinh gì nữa, chỉ cần giữ bí mật.

Nhưng trên thực tế, để lộ tin tức loại sự tình này là không thể tránh khỏi.

Cũng may có người ở trên mạng nói việc “Tần Thần hôn môi ma nữ thần bí”

Cũng không tuyên bố ảnh chụp rõ ràng.

Cho nên cũng không khiến điều gì bị ảnh hưởng nhiều.

Nhưng thân là người đại diện, xuất hiện loại việc này cần phải coi trọng.

Với lại, sau khi biết được người bị hôn là Phó Cửu, càng gồng mình ngăn chặn tin tức này.

Ở internet, hần biết rõ, nước chở được thuyền thì lật được thuyền.

Đám người này chỉ nghĩ làm sao bôi nhọ làm to chuyện.

Không thể có một ít nhân tố gì đó đến ngăn trở bọn họ.

Mặc dù gọi là ‘nhân tố’, cũng bao gồm từ trước đến cuồng yêu thích, đến sau không hiểu vì sao từ fan thành anti.

Có lẽ là thời điểm thành lập fan club của Hắc Đào Z.

Chờ trời sáng, vẫn nên đi hỏi ý kiến tiểu hắc đào.

Có một số việc, hần trong lòng rõ ràng là được, không nhất thiết phải nói ra.

Hần thật sự hy vọng chuyện này hoàn toàn qua đi.

Bởi vì một khi có người đi bàn chuyện này, hậu quả không dám tưởng tượng...

Bên ngoài bóng đêm đen như mực.

Lúc sau Phó Cửu tắm rửa xong, lột rút tóc giả, lại hồi phục bộ dáng lười biếng hắc ám mỹ thiếu niên.

Cô một tay đút túi quần, một tay xoa xoa đầu tóc bạc của chính mình, nghiêng mắt nhìn thoáng qua chiếc áo lông cùng quần dài trên ghế.

Ngày mai giả cho đại thần.

Cần thiết giải trừ hiểu lầm vụ hôn môi.

Mong muốn cùng đại thần có thể lại cùng nhau đánh ‘Anh Hùng’, không khí vui vẻ sinh động.

Phó Cửu nghĩ đến đây, nâng lên tầm mắt, nhìn mình trong gương, môi mông hồng hào, đặc biệt là trên mặt nhất thời có điểm gian xảo.

Hôm nay xác thật rất nguy hiểm.

Nếu không phải vì hôn môi.

Chỉ sợ đại thần đã phát hiện ra bí mật của cô.

Trên thực tế, tất cả đều là đồ thật... có cái gì mà keo nguyên thủy cầu chứ.

Phó Cửu duỗi tay, chạm vào nơi mềm mại của mình, ánh mắt thâm thúy hết đại thần.

Hắn là nên bước chân nhanh hơn, ngốc ở địa phương này càng lâu, càng nguy hiểm...

Phó Cửu suy tư, mở notebook, làm việc mỗi ngày đều phải làm, chính là trọng tổ kho IP.

Chỉ là, hôm nay... như thế nào hôm thư của cô xuất hiện một bưu kiện.

“Là cậu phải không, Z?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 521: Tinh Dã (1)

Editor: Người qua đường Mặc Quân Nhiên.

Beta: Ân cuồng chịch

Ngón tay Phó Cửu dừng lại.

Bình thường Hacker có rất nhiều hòm thư.

Mà hòm thư này của cô lại là của một người nặc danh gửi đến

Trừ bỏ... Tinh Dã.

Phó Cửu hiện tại đã có thể xác định ảnh người kia ở khu vực thi đấu không chỉ là quen mắt mà còn rất có khả năng là hắn.

Đổi một cái IP, lại tiếp tục có biến hóa, là một phong bưu kiện.

Ánh mắt cô lay động, trực tiếp dùng IP tự động đăng nhập.

Lúc này mới phát hiện, một phần ba hòm thư có gần một ngàn phong bưu.

Một ngàn phong... Phó Cửu ngồi trước máy tính, nhắm mắt một chút, lại mở ra.

Bây giờ không phải thời điểm tốt nên hành động

Cần thiết phải đợi thi đấu cả nước kết thúc.

Cô ngược mắt nhìn lịch bàn treo ở trên vách tường, còn nửa tháng.

Chỉ còn thế, tất thấy mới có thể kết thúc.

Chỉ là, chắc chắn sẽ không gió êm sóng lặng.

Bóng đêm nhập nhằng đen tối.

Vu Chân nằm trên giường, lăn qua lộn lại căn bản không ngủ nổi.

Chỉ cần chớp mắt, trong đầu liền hiện ra hình ảnh Tần Mặc hôn môi người khác.

Nữ nhân kia, rốt cuộc là ai?

Người khác không hiểu biết Tần Mặc, thì cô cũng thế.

Cô thích hắn nhiều năm như vậy.

Cơ hồ nhìn ngắm nhất cử nhất động của Tần đại thiếu mà sống.

Người kia khi nào để ý quá quy củ công ty.

Càng nghĩ, Vu Chân càng cảm thấy thật không thích hợp, hơn nữa một loại cảm giác kì lạ khiến cảm xúc cô náo loạn, trực tiếp đem nguyên nhân đổ hết lên người lạ mặt.

Có lẽ cô phải điều tra lai lịch đối phương.

Hai trông mắt Vu Chân híp lại, ngồi dậy gọi điện thoại.

“Uy, phía Nam khu ngoại ô đằng kia khách sạn là người quản lí. Không, chẳng có gì, hôm nay tôi tham gia tiệc đêm, cảm thấy an toàn không tốt lắm, muốn đi xem lại camera theo dõi. Tốt, có thể, ngày mai chúng ta đi.”

Vu Chân là một cảnh sát nhân dân, làm ngành này, xác thật đôi khi đầy đủ thuận tiện.

Ngày hôm sau, cô thay đổi quần áo, ăn mặc một thân cảnh phục, cùng người quản lí đi tới hội trường vũ hội hóa trang ngày qua.

Cuối năm, cảnh sát nhân dân đi tra mấy thứ này không thành vấn đề cho nên vô luận là khách sạn hay đồng sự đều cảm thấy Vu Chân hành động đúng đắn.

Càng nói khách sạn bên này phi thường phối hợp, giám đốc nghe đồn tồn tại tai họa ngầm về vấn đề an toàn, trực tiếp đem người tới phòng điều khiển.

Chỉ là bảo an phụ trách phương diện này cảm thấy kỳ quái, người muốn xem camera theo dõi hôm qua sao nhiều như vậy?

Bất quá người trời sinh tính có một xu hướng theo bản năng, cứ thấy cảnh sát là im bật.

Cho nên bọn họ không chủ động nói Tần Thần xem qua máy theo dõi, Vu Chân cũng không biết.

Nhưng có một việc đặc biệt khác lạ, thời điểm bọn họ quay trở lại, tất cả hình ảnh đều mất sạch.

Hai bảo an nhìn thoáng qua nhau, cẩn thận trả lời: “Máy này hình như hỏng rồi.”

“Hỏng rồi?” Vu Chân nhíu chặt mày liễu: “Máy tốt như vậy làm cách nào bị hư?”

“Cái này chúng ta không rõ ràng lắm...” Bảo an suy đoán: “Hẳn là hệ thống có vấn đề.”

Vu Chân không đạt được mục đích, trên mặt phẩm lãnh: “Các người làm ăn thế hả? Việc này cũng không biết?”

Bảo an im lặng...

Nhưng thật ra đồng sự bên cạnh thấy sự tình vậy, đè thấp thanh âm nói: “Theo lệ kiểm tra thôi, lại không xảy ra chuyện gì, bất quá máy theo dõi hỏng, bảo bọn họ chú ý chút là được, cô vẫn còn muốn tra gì?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 522: Hacker Z???

Editor: Đậu □ Đậu

Vu chân lắc đầu, cô chắc chắn sẽ không nói cho đối phương lí do cô tới khách sạn theo dõi.

Đồng nghiệp kia quan hệ tốt với cô, mặc dù đã nhận ra hôm nay Vu Chân có phần kỳ quái nhưng cũng không nói gì.

Khi bọn họ tới đây, thành tích của Vu Chân thường xuyên nổi bật, nghe nói gần đây còn được điều lên trên.

“Gần đây đúng là có chút không ổn.” Đồng nghiệp kia cười nói: “Cô lo lắng như vậy cũng rất bình thường. Lần trước, tôi nghe thấy người bên tổ tổng án nói, Hình như hacker internet biến mất nửa năm trước bây giờ lại xuất hiện. Hiện tại người bên trên đều đang rất cẩn thận, bởi vì trước kia người này chỉ hoạt động hoạt động ở bên Mỹ, nhưng thời gian này giống như là hoạt động bên này.”

Vu chân vừa nghe nàng đồng nghiệp nói, đột nhiên mở to hai mắt: “Internet hacker cô vừa nói, có phải gọi là Z hay không?”

“Tôi cũng không biết cụ thể lắm” Đồng nghiệp kia lắc đầu: “Đây là tin cơ mật, vẫn nên hỏi người bên trên thì hơn.”

Sau khi nghe được đáp án, Vu Chân trở lại cục cảnh sát. Chuyện đầu tiên chính là xin điều đến tổ trọng án.

Cục trưởng họ Hoàng, là cái ông già bụng phệ, giọng quan to nói: “Nhanh nhanh, cô Vu, mời ngồi. Đơn xin kia của cô tôi đã nhìn thấy, nhưng người của tổ trọng án bên này cô cũng biết đấy. Nếu cô sang đó thì chính là làm việc không biết ngày đêm. Điều tra vụ án nào, thì đến thời gian ngủ còn không có. Nếu cô chuyển sang đó, tôi lo lắng cô không thích nghi được với cường độ công tác ở đây.”

Vu Chân nhìn ông ta, có vẻ không vui: “Cục trưởng Hoàng, năm đó người kia cũng ở đây, thân phận của hắn tôn quý hơn so với ta. Sao lúc đó ngài không lo lắng hắn không thích nghi được với cường độ công tác ở đây? “

Hoàng cục trưởng rất muốn nói. Cô có thể so sánh với hắn sao, đó là một nhân tài, cô..... Tôi còn muốn bồi dưỡng cô thêm một chút, với cả cô cũng không thích tổ này đúng không?

Vu Chân cũng thông minh, tiếng nói rất nhẹ: “Nếu ông chuyển tôi sang bên đó, tôi đưa người kia về đây.”

Cục trưởng Hoàng vừa nghe những lời này, ngón tay bưng trà dừng một chút, sau đó cười tủm tỉm nói: “Chuyện này không có khả năng, hắn không chạm vào án tử.”

“Điều này phụ thuộc vào người nói và nói như thế nào. “Vu Chân đối với điểm này rất có tự tin.

Cục trưởng Hoàng không phải là người nói những lời chết chóc, đừng nhìn dáng người mập mạp, cặp mắt lại lộ ra tinh quang: “Nếu như vậy, Tiểu Vu, cô đi mời chuyên gia tâm lý phạm tội lợi hại nhất Trung Quốc trở về đi. Cậu ta có thể trở về, tổ trọng án chúng tôi sẽ tổ chức tiệc chào đón cô. “

“Chào đón thì không cần, cục trưởng Hoàng không phải không biết tính cách của anh ấy.”

Vu Chân cười nói: “Chỉ cần một chút.”

Cục trưởng Hoàng nhưn mày: “Cô nói đi.”

“Tôi nghe được một tin tức, gần đây có vẻ như có một số nơi bị tấn công mạng. Có phải năm đó anh ấy rất muốn bắt cái người tên Z kia hay không?” Vu gia là thương nhân. Đương nhiên Vu Chân hiểu cách một đôi một.

Cục trưởng sau khi nghe đến vấn đề này, ý cười trên mặt biến mất: “Mấy tin tức này là ai nói cho cô?”

“Cục trưởng không cần quan tâm vì sao tôi lại biết được. Ngài chỉ cần nói có hoặc không?”

Ông ta buông chén trà, đôi tay khoanh trước ngực: “Không sai, dựa trên thủ pháp gây án, chúng tôi bước đầu hoài nghi là hắn.”

“Thủ pháp gây án?” Vu Chân hạ mày: “Ý tôi là, tại sao các người lại khẳng định đây chính là hắn?”

Cục trưởng không nói gì.

Vu Chân cười nói: “Hắn trở lại, chắc chắn anh ấy sẽ quan tâm đến vụ này.”

“Lần này sau khi tấn công mạng, hắn còn nhấn lại một câu.” Cục trưởng nghĩ ngợi, tay kéo ngăn kéo, lấy ra một tấm ảnh chụp từ bên trong ra, đưa cho Vu Chân.

Vu Chân cầm lấy tấm ảnh, chỉ thấy mặt trên viết một câu “Ta đã trở về”.

Người viết, Z.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 523: Tiếp tục tìm đại thần ôn tập

Editor: Đậu □ Đậu

Buổi trưa.

Mặt trời lên đến đỉnh đầu.

Trong trường học rất ồn ào.

Đối với Phó Cửu mà nói, cuộc sống trường học chính là một loạt kì thi liên tiếp.

Năm sau sẽ là kì thi tốt nghiệp.

Đây là nỗi đau của mỗi học sinh cao trung.

Nhưng đây cũng có thể xem là một cái cớ đi tìm đại thần.

Tiếp tục để đại thần giúp cô ôn tập.

Nhưng hiện tại Phó Cửu đã không giống với trước kia.

Khi cô đi đến trường học, một hành động nhỏ của cô chỉ sau một giây đều sẽ bị người khác đăng lên mạng.

“A a a a, Đại Hắc Đào của tôi quá đẹp trai!”

“Còn ở đó cắn đầu bút, lúc làm bài thật nghiêm túc a.”

“Có người nói Đại Hắc Đào của ta sẽ đạt hạng tốt, hơn nữa còn rất cao trên bảng thành tích.”

“Tôi nghĩ tất cả mọi người đều đến Nhất Trung năm vùng, xem khi nào có bảng thành tích thì chụp!”

“Tôi không tham gia. Tôi là một đầu bếp, chuẩn bị nhận lời mời đến nhà ăn Nhất Trung nấu ăn. Đại Hắc Đào muốn ăn cái gì, tôi liền cho cậu ấy hai phần, tôi phải bồi bổ cho Hắc Đào!”

Đúng rồi.

Không biết là tại sao.

Lúc trước Phó Cửu che chở Hạ Hồng Hoa, đứng ở cổng trường Nhất Trung nói không ít, bị người tìm thấy.

Một số a di quyết định trở thành fan.

Đương nhiên trong những người đó, bao gồm cả..... An ảnh hậu.

“Con xem, con xem, thần tượng của mẹ lại bị chụp lén, góc độ này..... Quá đẹp!” An ảnh hậu cầm di động ngồi bên cạnh Tần Mặc: “Không giống bộ dạng mèo nhỏ lần trước, thật không nghĩ tới Cửu nhi ở trường học lại ngoan như vậy. Lúc cúi đầu viết cũng rất đẹp trai, thành tích học tập chắc chắn là tốt.”

Tần Mặc buông đũa, rút ra một tờ giấy lau tay, mỉm cười một chút: “Ngao? Thành tích học tập tốt? “Thành tích vật lí của cô đúng là thảm đến không nỡ nhìn, có lẽ mẹ anh không biết.

“Ân, đã ngoan lại còn đẹp trai. “An ảnh hậu nhìn ảnh chụp, nhìn lại sườn mặt đẹp trai của con trai nhà mình.” Ta luôn mong sẽ có một đứa con trai như vậy, luôn muốn con giống như cậu ấy, ai biết..... Nhưng mà không sao, hiện tại con với Cửu nhi cũng giống nhau, quá trắng nõn.”

Lương bí thư ở bên cạnh nghe xong câu này, tỏ ra tôi không liên quan, ngẩng đầu nhìn trời.

Tần Mặc vừa định nói chuyện, di động trong túi quần liền kêu.

Một tin nhắn trên WeChat hiện ra.

“Anh Mặc, tôi sắp tốt nghiệp, muốn đến nhà anh ôn tập, có tiện không?”

Tần Mặc nhìn màn hình, nhớ tới lời Giang Tả nói, lại cất điện thoại di động vào túi quần.

Từ lúc đó.

Lương bí thư liền thấy tổng tài nhà bọn họ có phần thất thần.

Vẫn thất thần đến sau cuộc họp tập đoàn một giờ.

Hắn đứng đằng sau Tần Mặc, nhìn thấy tổng tài nhà bọn họ cầm điện thoại lên rồi lại đặt xuống rồi lại cầm lên đến bảy lần.

Ngón tay thon dài trượt màn hình, trả lời hai chữ: “Thuận tiện.”

Khi nhận được tin nhắn Wechat của đại thần, Phó Cửu đang đứng ở trước cổng tin trường học, ngậm một cây kẹo que, một tay rút túi quần. Tay còn lại vuốt mái tóc bạc, chỉ nhìn thấy sườn mặt bên kia.

“Các cậu nghe gì chưa?”

“Nghe gì?”

“Nghe nói vừa nãy, Hắc Đào bị thầy Hách gọi lên văn phòng. “

“Gần đây, thành tích của cậu ta giảm xuống rất nhiều. Thầy Hách gọi cậu ta cũng rất bình thường. “

“Ta tổng cảm thấy nơi nào quái quái. .... “

Phó Cửu nghe câu này, không biết nghĩ cái gì, đặt điện thoại di động xuống, quay người đi về phía đám con gái kia. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 524: Phó Cửu hành động

Editor: Người qua đường Mặc Quân Nhiên

Beta: Na già

Tiết Dao Dao cùng Phó Cửu đi đến siêu thị nhưng lần này Tiết Dao Dao lại giúp cô trả tiền, vì thế Tiết Dao Dao đã ra chậm hơn một chút.

Bất lợi hơn rõ ràng Tiết Dao Dao đã nghe được đoạn đối thoại kia.

Cô ngẩng đầu lên nhìn Phó Cửu một cái, do dự nói: “Thực tế thì... Cửu điện hạ, tôi có một việc muốn nhờ đến cậu. ”

“Nói. ” Phó Cửu ném cây kẹo que vào thùng rác, khẩu vị cũng đã không ngon miệng nữa rồi.

Tiết Dao Dao ngược mắt: “Vừa rồi các cô ấy đang nói tới bạn học sinh ở ban A tôi quen biết, tôi trước kia cũng đã từng học ở ban A, áp lực của cô ấy khi tới trường học rất lớn, gia đình của cô ấy so với chúng ta không giống nhau, gia đình luôn để ý đến thành tích học tập, nhưng gần đây tôi biết cô ấy đã rất sợ hãi khi tới trường học. ”

Phó Cửu nhướn mày, ánh mắt chợt lóe: “Cậu cứ tiếp tục nói. ”

Tiết Dao Dao ừ một tiếng: “Thầy giáo có vẻ rất thích tìm cô ấy nói chuyện, mỗi lần nói chuyện đều không cho cậu ấy tí mặt mũi nào. Nhưng tôi cảm thấy cho dù là như thế cũng không đến mức khiến cho cô ấy... đi tự sát. ”

“Tự sát? ” Phó Cửu dừng bước lại.

“Nói tự sát thì có hơi nghiêm trọng, tôi là đang nói tâm lý cô ấy có vấn đề rồi. Khi nói chuyện trên WeChat, luôn lảm bảm rằng mình không muốn sống nữa. ”

Năm vừa rồi Tiết Dao Dao mới mua di động, trên mặt cũng tràn ngập lo lắng: “Tôi có thể hiểu cảm giác này. Nếu... nếu... khi đó không phải cậu xuất hiện, thì tôi cũng chẳng thể dừng cảm như này, càng không thể thành một người như hiện tại. ”

Phó Cửu nhảy luôn vào lời nói của cô: “Dao Dao, cậu phải tin tưởng bản thân mình, nếu tính là không có tôi thì cậu vẫn sẽ dùng cách khác để được như bây giờ. Bất quá lại nói, vị bằng hữu này thật sự rất kỳ quái, có thể cho tôi xem lịch sử cuộc trò chuyện được không? ”

“Được. ” Tiết Dao Dao lập tức lấy điện thoại ra: “Có một số thứ là việc riêng của cô ấy, cái này thì không phải. ”

Phó Cửu nhìn cuộc đối thoại, ánh mắt trầm đến lợi hại.

Tiết Dao Dao cười khổ: “Trước kia có cái gì cô ấy cũng kể với tôi, hiện tại cảm thấy tôi phản bội, thậm chí không quan tâm tới cô ấy. Tôi cũng thấu hiểu cái loại cảm giác khó chịu này.”

Có những người trải qua vài việc lớn nhỏ.

Mặc dù là có một đám bạn rất tốt bên cạnh.

Cũng sẽ có thời điểm nào đó bị đánh tan quyền sở hữu.

Chẳng hạn là một số việc, người khác cũng đều không rõ.

Cho nên, đơn giản chỉ là im lặng.

Cứ thế càng ngày càng trầm mặc.

Càng yên tĩnh, càng tuyệt vọng, không thấy mình đang ở nơi nào.

Phó Cửu đang xem đến đoạn này, nghiêng đầu sang tiếng nói lạnh lạnh: ” Dao Dao, cậu biết không? ”

” Cái gì? ” Tiết Dao Dao nghi hoặc chớp mắt.

Phó Cửu nhìn cô: ” Chỉ có người sinh trong bóng tối mới thật sự minh bạch, người đó sẽ nghĩ như thế nào.”

Tiết Dao Dao tâm trạng mù mịt.

Chỉ là một khắc kia.

Cô bỗng cảm thấy thiếu niên trước mặt có chút khác thường.

Nhưng cụ thể khác cái gì, cô không nói ra được.

Giờ nghỉ trưa cũng đã hết.

Phó Cửu không có quay lại phòng học.

Cũng không ai biết cô đi đâu.

Hành lang hẹp dài phía cuối là văn phòng đơn độc của các thầy giáo.

Bộ dáng thiếu niên bất cần đời hai tay đút túi quần, chậm rãi đi về phía trước, tựa hồ thật bình thản khi bị xung quanh toàn máy ảnh chụp.

Cửa văn phòng hé mở...

” Tôi nói rồi chỉ cần em đáp ứng tôi... thì tôi khẳng định thành tích học tập của em sẽ tăng lên một bậc.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 525: Phó Cửu hành động 2

Editor: Người qua đường Mặc Quân Nhiên.

Beta: Na già

” Thầy, em không muốn như vậy. Cầu xin thầy đừng nói với bố mẹ em, em sẽ thật sự nỗ lực học tập. “

” Đưa bé ngốc, hiện tại không phải bàn về việc học hành, em không hiểu ý của thầy sao? “

Phó Cửu dừng bước, con người tối sầm lại.

Không muốn trực tiếp xuất hiện, nhưng ván trượt khẽ động.

Thật mạnh liền đâm vào cửa văn phòng.

” Ai... Ai đó? ” Một người đàn ông trung niên từ bên trong đi ra, bộ dạng sợ bị người ta phát hiện ra cái gì, chăm chăm nhìn ngó xung quanh. “

Phó Cửu đương nhiên sẽ không để cho hắn nhìn thấy, dựa vào vách tường sau lưng, ánh mắt nhàn nhạt.

Đúng lúc nữ sinh kia tò mò chột ngắc đầu lên, hướng về phía hành lang nghỉ hoặc.

Là... Phó Cửu sao?

Thầy giáo trung niên nheo mắt: ” Xem ra hôm nay không thích hợp để bàn chính sự, em trở về lớp học đi, không được ở trước mặt người nào đó ăn nói

bậy bạ. Nếu không nghe, em tự biết hậu quả sẽ như nào rồi đấy. Học sinh cao trung nên phải học tập tốt một chút, quan trọng nhất là không đi bôi nhọ người khác, thầy muốn soạn bài, em đi đi. “

” Vâng. ” Nữ sinh kia cầm giấy báo điểm, ngón tay run run.

Nhìn vào người ở vách tường, con người co rút tròn to tròn.

” Tại sao lại dừng lại rồi? ” Thầy giáo ở phía sau cô hỏi.

Nữ sinh trông thấy người thiếu niên trắng trẻo, sạch sẽ đưa ngón tay đặt trên môi mỏng làm động tác bí mật.

Thầy giáo nhướng mày: ” Lý Mộng Nhiên? “

” Không có gì thầy ạ, em đang suy nghĩ một chút, những lời thầy nói em đều nhớ kỹ. ” Lý Mộng Nhiên quay đầu, miễn cưỡng cười nhỏ nhẹ.

Thầy giáo cũng không tiếp tục thắc mắc: ” Thầy biết em là một đứa trẻ thông minh. “

Thông minh sao?

Là yếu đuối thì có.

Lý Mộng Nhiên nhịn tự véo vào tay mình, ra về không có chuyện gì tiếp tục bước chân. Thầy giáo cũng quay đầu vào văn phòng.

Lúc này Phó Cửu mới đi ra, nhìn đôi mắt ửng đỏ của nữ sinh, đưa cho cô một cây kẹo, cười nhạt: ” Tâm tình không tốt sao? Xin lỗi vừa rồi ván trượt bị mất không chế, gây đến đụng vào cửa. ”

Lý Mộng Nhiên biết thiếu niên đã giúp mình giải vây.

Bởi vì hiện tại ở Nhất Trung không ai là không biết đến Phó Cửu rất hoạt bát lại lướt ván rất giỏi.

Soái ca, ôn nhu như ánh dương.

Lý Mộng Nhiên cũng biết không có chuyện tự nhiên ván trượt lại đâm vào cửa.

Mà là, thiếu niên đã nghe được những lời đó mới ra tay giúp cô.

Chỉ là, sự việc thật khó để mở miệng.

Lý Mộng Nhiên khần trương nắm tay. Rất lâu sau đó mới nói một câu: ” Tôi không có làm, tôi cũng không muốn như vậy. “

” Tôi tin tưởng. ” Ngay tức khắc thiếu niên nói ra ba chữ này mà không do dự chần chừ.

Nhưng cũng chẳng bằng: ” Một mình, tự đối kháng, thực sự rất vất vả? “

Lý Mộng Nhiên không có cách nào để hình dung cảm giác kia.

Lâu lắm.

Suốt hai mươi năm, phẳng phất cô sống một ngày như bằng một năm.

Thầy giáo Dương biết tính cô yếu đuối, lại coi trọng thành tích cho nên mới duy trì tình thế này.

Chuyện như vậy.

Cô không biết làm như thế nào để tâm sự cùng người khác.

Thậm chí sợ hãi khi nói ra sẽ có người chỉ trích nói: ” Cậu xem, con bé kia học đã kém lại còn đi câu dẫn cả thầy giáo. “

Cô rất sợ những lời đồn đại vớ vẩn.

Nhưng biết là ngôn luận rất nguy hiểm, có thể đem một người đang khỏe mạnh để giết chết. So với đao hay súng còn nguy hiểm hơn nhiều.

Cho nên cô đành phải im lặng.

Có chuyện gì cũng không dám nói.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sừng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 526: Thấp

Editor: Bích Hóa

Không phải Lý Mộng Nhiên không muốn nói chuyện này với mẹ cô.

Chỉ là ở trong mắt mẹ cô, thành tích mới là thứ quan trọng nhất.

Gia cảnh nhà bọn họ cũng không tồi, là gia đình công dân viên chức.

Có vẻ như trong cái vòng luẩn quẩn kia của mẹ cô, vĩnh viễn đều lo so con cái.

Đặc biệt là thời điểm ăn tết.

So sánh mặt mũi xong lại qua so đũa nào hiểu chuyện hơn, đương nhiên quan trọng nhất vẫn là so thành tích.

Chỉ là cô mới vừa lên cao trung đã bị kỳ vọng có thể thi đậu đại học tốt nhất trong nước.

Lý Mộng Nhiên cảm thấy hơi tức giận.

Nhưng những việc đó cô đều có thể khắc phục.

Cái duy nhất không thể khắc phục chính là khi các dì nói đến thành tích, ánh mắt mẹ nhìn về phía cô như muốn từ bỏ.

Sau mỗi lần gặp nhau, mẹ cô đều luôn giữ một vẻ mặt.

Tuy rằng sẽ không nổi giận với cô, nhưng lúc lái xe lại không hề mở miệng nói một lời.

Cho nên Lý Mộng Nhiên càng không dám nói chuyện này với mẹ của cô.

Bởi vì mẹ cô vẫn luôn nói thầy Dương ở trường cô không tồi, còn chủ động gọi điện thoại nhắc nhở phải cho cô học bù. Lần này cô phải thật nỗ lực, đến tết có thành tích tốt, mẹ đưa cô đi tới biển chơi.

Lý Mộng Nhiên biết “học bù” đó tuyệt đối không phải là “học bù” theo ý nghĩa bình thường.

Cô sợ hãi, cho nên chỉ cần vừa đến ngày đó, cô sẽ tắt máy ngay, cũng không tới nơi “học bù”.

Ba lần liên tiếp “không nghe lời”.

Cuối cùng cũng có một ngày mẹ gọi cho cô: “Rốt cuộc con muốn thế nào, bắt con học tập khó khăn đến vậy sao?”

Lý Mộng Nhiên giải thích: “Không phải, chỉ là con cảm thấy thầy Dương...”

“Mẹ thật sự quá thất vọng về con.”

Mẹ cũng là phần tử trí thức, vì thế từ trước đến nay đều sẽ không tức giận.

Nhưng chính vì như vậy, Lý Mộng Nhiên mới càng cảm thấy không có cách nào mở miệng.

Có một chuyện vẫn luôn giấu kín ở đáy lòng.

Không có người để tâm sự.

Chỉ có thể ở trong phòng, ôm chặt hai chân của mình, dựa vào vách tường, muốn biến mất.

Bởi vì chỉ khi biến mất đi, cô mới không cần phải đối mặt với những việc kia.

Chỉ là ngày hôm sau, mặt trời vẫn mọc lên như cũ.

“Học bù” trở thành thứ khiến cô sợ hãi nhất.

Sau khi Phó Cửu nghe xong lời bày tỏ của Lý Mộng Nhiên, ánh mắt khẽ nhúc nhích. Cô nhìn không được vươn tay ôm lấy thiếu nữ kia vào trong ngực.

Cái ôm tràn ngập sự thua thiệt.

Không kẻ nào biết Phó Cửu đã từng thua ai.

Chỉ có bản thân cô biết rõ.

Nếu năm đó cô nhanh chân một bước, cô bé năng động luôn thích ghé vào lưng cô sẽ không rời đi.

Nếu năm đó cô nhanh chân một bước, các cô vẫn sẽ là bạn bè.

Cô chỉ luôn nghĩ tới thân phận hacker Z của mình, đi làm nhiều chuyện thay người khác nhiều như thế, lại không bảo hộ tốt người bên cạnh mình.

Lần này... Sẽ không như thế nữa.

Ánh mắt Phó Cửu trầm xuống.

Sau khi đưa Lý Mộng Nhiên về nhà, cô nâng tay nhìn thoáng qua di động, trên màn hình còn có tin nhắn Tần Thần gửi.

Cô luôn luôn tin tưởng rằng nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất.

Loại chuyện xâm lấn internet thế này, nếu thực hiện tại đại viện quân khu sẽ không có bất kì kẻ nào nghĩ đến, nhưng với điều kiện đại thần có thể cho cô ba phút.

Cô có thể làm mà thần không biết quý không hay.

“Bây giờ tôi qua ngay, được chứ?”

Phó Cửu cảm thấy ngoại trừ đưa chuyện này ra ngoài ánh sáng, quan trọng nhất chính là cô phải gặp đại thần.

Bởi vì khi nhìn thấy người đàn ông kia, cô mới có thể ngăn chặn sự u ám đang mãnh liệt dâng lên trong lòng mình.

Không thể để mình hoàn toàn biến đen.

Mà lúc này, chỉ cần nhắm mắt lại, trong đầu sẽ lập tức hiện lên tám thiệp Giáng sinh đã từng đặt trong nhà kia.

Nét chữ xinh đẹp uyển chuyển trên tờ giấy kia tựa như gương mặt trong trí nhớ.

Z.

Cậu cho rằng tớ không biết cậu là Z sao?

Cậu làm rất tốt.

Mong cậu vẫn luôn như vậy.

Sau này không cần xem lại.

Không cần cố kỵ bất kỳ kẻ nào.

Hãy sống thật vui vẻ.

Còn nữa, có một người bạn như cậu, tớ rất hạnh phúc.

Cô ấy nói: “Z, không thể để bản thân mình bị biến đen hoàn toàn.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 527: Z đã từng

Editor: Bích Hóa

Lý Mộng Nhiên xuất hiện làm Phó Cửu nhớ tới một chuyện rất lâu trước kia.

Nhiều năm trôi qua, lí do cô không thay đổi có lẽ là vì lời nói người kia để lại cho cô trước khi đi.

Lúc sáu tuổi, khi mới bắt đầu tiếp xúc với máy tính, Phó Cửu đã bị cha dạy dỗ rất nhiều lần.

“Z, nếu con muốn không chế năng lực của mình thì không được để bị cảm xúc chi phối. Con phải biết rằng, có vài năng lực không không chế được sẽ trở thành lực phá hoại.”

Cô cho rằng mình cũng đủ lý trí.

Nhưng sự thật đã chứng minh, cô không thể.

Sau khi cha qua đời, cô bắt đầu dùng bí danh Z để hoạt động trên mạng.

Khi đó có rất nhiều người mê luyện Z, cảm thấy hacker này kiêu ngạo soái khí. Đặc biệt là lúc truy cứu kẻ xấu, khiến người ta suy sụp trầm trọng càng làm mọi người vỗ tay chúc mừng.

Phó Cửu cho rằng không ai phát hiện cô chính là Z.

Nhưng theo thực tế, bạn có thể đã lừa gạt mọi người, nhưng lại không thể lừa được người thực sự quan tâm bạn.

Có vài người mặc dù biết rõ bí mật của bạn, họ cũng sẽ không nói, chỉ cười tủm tỉm nhìn bạn.

Thậm chí đến khi bạn làm xong việc rồi về nhà, họ sẽ ngồi xỏm trước cửa nhà bạn, xoa chân nói: “Mẹ tớ nấu canh thịt mà cậu thích nhất này. Tớ đã chờ cậu cả ngày nay, sao tới giờ cậu mới về? Cậu xem, canh lạnh hết rồi.”

Lúc đó Phó Cửu càng ngày càng cảm thấy việc mình làm là chính nghĩa. Đôi khi bởi vì vụ án, cô quá quất đến nỗi quên mất người bạn mà cô cần phải quan tâm nhất.

Tới lúc người kia muốn nói với cô điều gì đó, cô lại ôm máy tính, cũng không ngẩng đầu lên nói: “Tớ đang bận.”

Cô còn thường xuyên không xuất hiện ở trường vài ngày.

Đợi đến lúc cô hiểu ra, đôi phương đã mất đi nhiệt độ vốn có của cơ thể.

Tự sát...

Rốt cuộc là cậu ấy đã trải qua loại thống khổ như thế nào mới buộc mình phải tự sát?

Cô không có cách nào tiếp thu việc người quan trọng như vậy rồi đi.

Cùng nhau lớn lên, cùng nhau đi học, cùng nhau thảo luận kiểu nam sinh mình thích, đến mức mà sau khi tan học còn muốn cùng nhau đi nhà vệ sinh.

Rốt cuộc lúc đó cô ấy muốn nói với cô cái gì?

Sau khi Phó Cửu đọc nhật ký mới biết được.

Có một vài thứ luôn bị vùi lấp trong bóng tối.

Giống như những kẻ súc sinh luôn giả mặt nghiêm túc, đội lốt con người, thường xuyên xuống tay với một số nữ sinh rất nhỏ tuổi.

Đó là lần đầu tiên Phó Cửu muốn giết người.

Năm cấp hai.

Thời điểm quan niệm về sự sống con người của cô còn chưa xây dựng hoàn chỉnh.

Cô còn nghĩ tới phương án giết chết tên cận bã kia vô số lần.

Hơn nữa cũng trả giá bằng hành động.

Nếu không phải nhìn thấy tám thiệp Giáng sinh trên bàn kia.

Trưa hôm đó cô sẽ lập tức ra tay, rồi trở thành một tội phạm giết người rõ đầu rõ đuôi.

Trên thế giới này có một loại người như vậy tồn tại.

Cô ấy xinh đẹp, thông minh, đáng yêu, tỉ mỉ. Lúc làm ầm ĩ lên sẽ đột nhiên bỏ nhào tới trên lưng bạn. Lúc bạn cần yên tĩnh, cô ấy sẽ mỉm cười ngồi cạnh bạn.

Bạn không muốn để cô ấy biết đến một thứ.

Nhưng nếu có biết, cô ấy cũng sẽ không vạch trần.

Cô ấy sẽ giúp bạn giữ bí mật.

Bởi vì cô ấy không muốn hại bạn, muốn bảo vệ bạn. Mặc dù bản thân cô rất nhỏ bé yếu ớt, cô cũng sẽ ở bên cạnh bạn, giúp bạn che dấu một số chuyện. Nếu không đến lúc cảnh sát tới, cô cũng sẽ không nói dối với cảnh sát rằng bạn không hề chơi máy tính.

Nhưng cô thì sao?

Cô đã làm gì...?

Vào lúc bạn thân muốn nói chuyện cùng cô, cô lại lo che chở việc mình cảm thấy là chính nghĩa.

Chỉ là những việc nhỏ trên mạng đó không phải qua kiểm chứng kỹ lưỡng.

Có lẽ từ khi khoảnh khắc kia bắt đầu.

Phó Cửu dần thay đổi.

Cô biết cái quan trọng là gì.

Năng lực của cô rất cuộc nên dùng để làm gì.

Cô phải bảo vệ những người đó.

Những người muốn liều mạng mở miệng nhưng lại không có biện pháp thoát nên lời.

Những người có một thứ giống người kia...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thân Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 528: Đây mới là Z chân chính trở về

Editor: Dương Dương

Cuối cùng, Phó Cửu thành công đem thầy giáo kia vào ngục giam.

Làm Phó Cửu không thể tưởng được chính là, chỉ trong thời gian ba năm ngắn ngủi, thế nhưng đối phương lại lần nữa xuất hiện ở trước mặt cô.

Thực hiển nhiên là thầy giáo kia đã quên cô.

Hắn thay đổi tên, vẫn sinh hoạt bình thường như cũ.

Phó Cửu nhìn quan hệ trong nhà của người nọ, đang khi nổi tiếng học bỏ tức làm thầy giáo.

Lần đầu tiên tự hỏi chính mình.

Rốt cuộc cái gì là đen, cái gì mới là trắng.

Bằng hữu tốt nhất của cô tuổi tác sáng lạn nhất, trải qua sự việc thống khổ nhất.

Vì cái gì bị một ít người nói nhất định là vấn đề của cô, thầy giáo kia như thế nào không tìm người khác, lại cố tình tìm cô gái nhỏ này.

Nhưng tên cặn bã kia đâu?

Nổi tiếng học bỏ tức làm thầy giáo?

Một ngày kia.

Phó Cửu buông sách giáo khoa cao trung, về đến nhà, mở đài ra, ba năm nay đều không có chạm qua notebook.

Z—— một lần nữa trở về!

Cô bắt đầu nhận ra đã có vài thứ cũng không phải hoàn toàn như vậy.

Bởi vì người cùng người tam quan bất đồng.

Cùng tuổi thân phận đều không có quan hệ.

Có một số người đã làm sai chuyện, ngược lại càng thêm yên tâm thoải mái.

Dù sao cũng không tổn thất cái gì.

Mặc dù là tổn thất, cũng sẽ không tổn thất thực nghiêm trọng.

Đê tiện vĩnh viễn đều là đê tiện giả giấy thông hành.

Nếu không có người chế tài.

Kia cô liền tới chế tài.

Đây nhất định là một nhân vật phản diện.

Bắt đầu từ ngày đó, cô chân chính nguy trang.

Ban ngày cô cùng người thường giống nhau, sẽ ăn mì gói sẽ chơi game.

Buổi tối cô hóa thân thành Z, bắt đầu trừng trị một loạt kẻ ác.

Phó Cửu rũ mắt.

Cô lúc đầu nghĩ chờ đến sau khi cả nước đại tái, sẽ khôi phục lại thân phận.

Nhưng vụ án này không giống những vụ án trước.

Cô nhất định phải tham gia vào.

Nếu Tinh Dã tới.

Công tác của bọn họ cũng nên tiếp tục.

Phó Cửu ánh mắt chột lóe.

Vẫn là nơi treo tường để vào được trường học.

Thừa dịp bảo vệ còn đang hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang ngăn cản chiếc xe tiến vào.

Phó Cửu chân dài một cước đá thân cây, tay trái trực tiếp đặt ở vách tường, dùng sức chống đỡ một cái, nghiêng người nhảy qua.

Động tác cô rất suât khí, rất xinh đẹp.

Thế cho nên có một bác đang nướng khoai gần đó nhìn thấy Phó Cửu, rất nhanh đã bị kích thích ký ức: “Thiếu niên, kỹ thuật này của cậu, hẳn là cấp bậc quốc gia đi?” “

Phó Cửu hôm nay không có tâm tình trêu ghẹo cùng đại thúc, đi đến giữa đường lớn, gọi một chiếc tắc xi.

Cô ngồi ở phía sau.

Tài xế nhìn thấy là một học sinh cao trung còn đang đeo cặp sách, nhướn mày nói: “Giờ này còn chưa có tan học đúng không?” “

Phó Cửu lấy notebook tự chế mang theo ra, rất không chút để ý, nói hai chữ: “Trốn học.” “

Tài xế ở phía trước lắc lắc đầu, một bên lái xe, một bên nghe âm thanh bùm bùm phía sau, hình như là âm thanh bàn phím đánh chữ.

Chẳng lẽ là hắn nghe lầm.

Thiếu niên trong tay rõ ràng cầm một quyển sách?

Là người đều hiểu kỳ, tài xế cũng không ngoại lệ, thừa dịp chờ đèn đỏ, quay đầu lại nhìn thoáng qua, lúc này mới phát hiện kia xác thật là cái notebook, không khỏi kinh hô một tiếng: “Hiện tại thiết bị điện tử thật là càng làm càng cao cấp, loại như vậy đều có.”

Phó Cửu “ừ” một tiếng, ngón tay lướt nhanh.

Trên màn hình là một chuỗi lại một chuỗi số hiệu.

Tài xế lại cười nói: “Cậu đây cũng là đang chơi game đi, con trai tôi cũng như vậy, đặc biệt thích chơi trò chơi, bất quá nó đều là dùng di động chơi, mỗi ngày đánh cái gì 《anh hùng》, còn nói trên đó đều là học sinh tiểu học, thực lừa gạt.”

“Đúng là có điểm lừa gạt.” Phó Cửu nói những lời này cùng tư thế như vậy, hoàn toàn làm tài xế tin là cô đang chơi game.

Cho nên sau đó, tài xế cũng không có nói nữa.

Mà lúc này trên màn hình Phó Cửu, lại xuất hiện một cái icon màu đen, như là biểu thị sự chân chính nào đó đã bắt đầu ——Z.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 529: Đại thần cho Phó Cửu ôm

Editor: Dương Dương

Một cái thanh tìm kiếm hòm thư sau nửa năm một lần nữa được khởi động.

Chỉ là cái hòm thư này thực đặc biệt, hai người cũng không sẽ trực tiếp đối thoại.

Hơn nữa tựa như trước kia, Phó Cửu sẽ không chính thức lưu lại phương thức liên hệ cụ thể của mình.

Phó Cửu gửi bưu kiện đi, người kia sau khi nhận được, xem xong, hòm thư sẽ tự động khởi động trình tự tiêu hủy.

Trên cầu vượt xe nhiều như nước, một chiếc tắc xi bình thường thế nhưng cứ chạy như bay mà qua.

Ở ghế sau thiếu niên tóc bạc rũ mắt, ngón tay khẽ nhúc nhích, âm thanh vang dội bàn phím: “Là tôi ở đây.”

Chỉ là bốn chữ ngắn gọn như vậy.

Thời điểm nhảy ra màn hình lại mang theo đặc hiệu.

Hơn nữa là cái loại này sau khi xuất hiện, lại sẽ ngay sau đó biến mất chỉ còn lại màu đen.

Tĩnh Dã sau khi hồi phục lại, người của hắn chính là Z.

Tĩnh Dã ánh mắt chấn động, người còn ngồi ở trên ghế cao, trong đôi mắt màu hổ phách chỉ có màn hình trước mắt.

Tiếp theo, hắn chậm rãi cười.

Cười như vậy, làm cho cô gái ngồi ở bên cạnh hắn gần không được tìm đập không thôi.

Lớn lên thật là quá đẹp trai, giống như là minh tinh trong TV đi ra.

Hơn nữa đối phương ăn mặc không giống những người con trai khác.

Áo lông thuần sắc phối hợp với mắt kính mạ vàng, làm toát lên đôi mắt sạch sẽ của hắn.

Hắn liền biết, người kia sẽ không rời đi.

Tĩnh Dã một không sẽ thúc giục Z, làm cô nói cho chính mình, vị trí hiện tại của cô.

Bởi vì hắn biết, thời điểm Z yêu cầu hắn, sẽ để hắn xuất hiện ở nơi thích hợp.

Cho nên không nóng nảy.

Tĩnh Dã lại nhìn thoáng qua màn hình, thời điểm lại nâng mắt lên, cả người đã cùng trước kia không giống nhau.

Nguyên bản muốn đi phía nam tìm người của hắn.

Tại hạ vừa đứng đã đi xuống xe, đổi thừa trở về đi cao thiết.

Hoa Hạ dân cư nhiều như vậy, không có người sẽ đi để ý có xoay xe giữa đường.

Bên ngoài trời càng ngày càng lạnh.

Tắc xi không thể tiến vào quân khu đại viện.

Phó Cửu dứt khoát liền ở cửa xuống xe, trên vai cặp sách, liền như vậy tay trái dứt túi quần, cúi đầu đùa nghịch di động: “Anh Mạc, em tới rồi.”

Di động bên kia không có hồi âm.

Phó Cửu cũng không có để ý.

Nhưng thật ra binh lính đứng gác kia khi nhìn đến ở nơi xa người tới đón chính là Tần Mạc, cách khoảng cách liền đem tay phải đặt ở trên trán, một nghi thức chào theo kiểu quân đội.

Phó Cửu theo động tĩnh ngược mắt.

Liền thấy người nọ liền áo khoác cũng chưa mặc, trên áo sơ mi màu trắng vẫn còn thất cà vạt, soái khí cảm dục có điểm không thích hợp trong cái quân khu đại viện này.

“Mở cửa, cho người đi vào.”

Tần Mạc thanh âm vẫn cứ thực đậm.

Chỉ là sau khi nói xong câu đó, lại bổ sung thêm một câu.

“Về sau nhìn thấy hắn tới, không cần lại ngăn cản.”

Hai binh lính đứng gác nghe vậy nhìn thoáng qua, lại một lần nữa cúi chào: “Rõ!”

Tần Mạc lúc này mới đem ánh mắt đặt ở trên người thiếu niên còn đang ăn mặc một thân giáo phục: “Còn đứng ở đây làm cái gì?”

Phó Cửu cười, vì tránh cho đại thần nhìn ra cô hôm nay cảm xúc không tốt, dứt khoát giờ mới lên cười: “Lại chờ anh Mạc cho em một cái ôm thắng lợi, kỷ niệm lần thứ hai trèo tường thành công.”

Ôm?

Tần Mạc nhú mày.

Cũng mặc kệ thiếu niên có phải hay không nói như vậy mà thôi.

Bước qua đi.

Một cái duỗi tay liền đem người túm vào trong lòng ngực.

Phó Cửu chấn kinh, ôm thật?

Tần Mạc một tay ấn phía sau lưng thiếu niên, khóe miệng cong lên: “Như thế nào, dám nói không dám làm?”

Quả nhiên là đại thần, luôn có biện pháp tiêu trừ những cảm xúc không vui của cô.

Phó Cửu trước ngực xác thật cũng không thể tiếp xúc thân cận với Tần Mạc quá.

Chỉ là, hơi thở quen thuộc như vậy liền giống như núi cao nguy nga, luôn có thể làm người khác an tâm.

Bất quá đại thần lời nói lại không đáng yêu như vậy.

“Trèo tường học bá, bài tập vật lý của em đâu?”

Chương 530: Vật lý chỉ là lấy cớ, cái chính là muốn gặp anh

Editor: Dương Dương

Bài tập vật lý.....

“Anh Mạc, anh có thể khi chúng ta đang ôm nhau, miễn bàn về hai ba cái chuyện này không? “Phó Cửu môi mỏng đậm sắc bữu xuống: “Em choáng váng đầu.”

Tần Mạc liếc mắt nhìn thiếu niên một cái, ngữ khí thông thả ung dung: “Vậy em tính làm như nào để anh cho em học bỏ tức đoán đề? “

Phó Cửu nghe vậy, lúc này mới nhớ tới, cô nguyên bản là muốn để đại thần giúp cô đoán đề, chỉ là sau khi xảy ra sự tình, cô không có lại trở lại phòng học, chỉ mang theo một cái notebook ra cửa.

Tần Mạc thấy người trước mắt không nói lời nào, mày nhíu một chút.

Phó Cửu dứt khoát cười nhạt, lời nói thần nhiên: “Trên thực tế đoán đề cũng không phải trọng điểm, em là muốn gặp anh Mạc, vật lý gì đó, chỉ là cái cớ.”

Nghe câu nói lúc sau, Tần Mạc ngón tay dừng một chút, khóe mắt cau lại.

Bên cạnh hai binh lính nỗ lực duy trì hình tượng uy nghiêm, nhin không được hướng bên này nhìn thoáng qua.

Rốt cuộc lời nói này có điểm có lực sát thương.

Phó Cửu lại tiếp tục cười: “Anh nếu không tin tưởng, em hiện tại liền trở về lấy bài. “

”Không cần. “Tần Mạc lại liếc mắt nhìn thiếu niên một cái, sửa lại chuyện: “Đối với em mà nói, bài vật lý có hay không đều giống nhau, dù sao đều là thiên văn không phải sao?”

Phó Cửu thừa nhận đại thần nói câu này không có sai, nhưng là nói thật quá như vậy, sẽ thực mau không còn là bằng hữu.

Tần Mạc thấy người trước mắt bất động, lại bỏ thêm một câu: “Nếu đã tới, thì không cần lại trở về, bài vật lý cũng không thiếu em một quyển. “

Này rõ ràng là ý tứ muốn cho Phó Cửu cùng hắn đi.

Thông minh như Phó Cửu liền hiểu, khóe miệng cười khê: “Vậy cảm ơn anh Mạc.”

Lương bí thư đứng ở cách đó không xa, toàn bộ sự việc đều nhìn ở trong mắt.

Tổng tài nhà bọn họ đem hội nghị quan trọng rồi tới buổi sáng ngày mai, nguyên lai chính là vì phải cho Cửu thiếu học bù.

Nếu là để cho người khác biết tin tức này, không hiểu sai mới là lạ.

Mấu chốt nhất chính là, đối phương bài vật lý đều không có mang.

Như vậy thật sự là học bù, không phải hện hò sao?

Không, hắn không thể tưởng tượng như vậy.

Phu nhân ở nhà.

Hơn nữa, Cửu thiếu rốt cuộc là khi nào trở thành phu nhân “Nhi tạp”!

Vừa rồi khi phu nhân trang điểm, đã không chỉ một lần hỏi, Cửu nhà bà khi nào tới.

Nhà bà..... Nhà bà sao?

Lương bí thư thật sự là không nghĩ tới phu nhân sẽ trở thành fan Hắc Đào Z.

Buổi chiều, phu nhân mở di động ra, còn nói thừa dịp Cửu nhà bà chưa có tới, để hấn cùng bà đánh hai trận luyện tập kỹ thuật.

Hấn nói một câu: “Xin lỗi, phu nhân, tôi sẽ không chơi 《anh hùng》.”

Phu nhân thế nhưng thực kinh ngạc nhìn hấn một cái: “Cậu cư nhiên sẽ không chơi.”

Tiếp theo chính là lắc đầu: “Quá ngu ngốc.”

Lương bí thư:..... Loại cảm giác bị nữ thần cười nhạo chỉ số thông minh.....

Cửu thiếu, tôi liền muốn hỏi cậu một chút, mang theo phu nhân chơi cái gì 《anh hùng》!

An ảnh hậu cảm giác không giống vậy.

Biết Phó Cửu muốn tới, cũng không ra ngoài đi mua đồ, ngồi ở trên sô pha, động tác uống trà tuy rằng ưu nhã, thế nhưng đôi mắt vẫn luôn hướng ra bên ngoài xem

“Lại nói tiếp, hai ngày gần đây sắc mặt Mạc nhi đều không tốt, hấn mang khuôn mặt như vậy đi ra ngoài, sẽ không đem Cửu nhà ta dọa chạy đi chứ?”

An ảnh hậu quay đầu nói với bác Trương.

Bác Trương đã gặp qua Phó Cửu, hơn nữa ấn tượng về thiếu niên vẫn luôn rất tốt: “Cửu thiếu gia không phải loại người chỉ xem mặt ngoài, khẳng định không dễ bụng thái độ của thiếu gia.”

“Cũng đúng. “An ảnh hậu mỉm cười, khuôn mặt nhìn nghiêng thực mỹ.

Trên thực tế, bà thích Phó Cửu như vậy.

Sao có thể đơn giản là bởi vì đôi phương mang bà theo đánh hai trận trò chơi.

Xét đến cùng vẫn là bởi vì từ sau khi con trai nhà bà cùng thiếu niên ở bên nhau, trên người có vị nhân tình.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 531: Chương 532

Editor: Dương Dương

Bọn họ lo lắng nhất cũng là vấn đề này của Tần Mạc.

Sợ hấn chuyện gì cũng giấu trong lòng, càng lúc càng lạnh nhạt, càng ngày càng không cho người khác tiếp cận.

Nói vậy, ai cũng đều sẽ không rõ hấn rốt cuộc suy nghĩ cái gì.....

Đứa nhỏ này từ bé đến lớn tính tình liền đậm bạc, hơn nữa lớn lên trong công việc, lại càng cùng mọi người ai nấy đều xa cách.

Gần đây An ảnh hậu có thể rõ ràng cảm giác được con trai nhà bà thay đổi.

Tuy rằng bà vẫn cứ không hiểu được hấn suy nghĩ cái gì.

Bất quá, cuối cùng cũng có điểm giống bộ dáng người bình thường.

An ảnh hậu nghĩ như vậy, liền nghe bác Trương nói một câu: “Phu nhân, Cửu thiếu gia đã tới.”

Nghe vậy, An ảnh hậu cũng không ngồi yên nữa, đứng lên hướng tới phương hướng kia đi qua.

Phó Cửu xác thật không nghĩ tới sẽ được An ảnh hậu đối đãi nhiệt tình như vậy.

Tỷ như.

“Tới đây, nhanh lên ăn bánh kem, mới vừa làm xong bài tập khẳng định rất đói bụng đi. “

Phó Cửu xác thật là cho cái gì liền ăn cái đó.

Bắt quá bài tập..... Đây là sự tình gì.

Cô trước nay đều không làm bài tập.

Vì thế đem bánh kem nuốt xuống xong, mới hỏi: “Bài tập?”

“Đúng, làm bài tập a. “An ảnh hậu vừa nói, một bên đem di động của mình mở ra, trong đó cất chứa nhiều ảnh chụp: “Con xem con viết nhiều như vậy lại rất nghiêm túc. “

Phó Cửu thật sự ngưng ngừng, giờ học vật lý cô nghe không hiểu, đang ở trong lớp viết số liệu số hiệu.

Bắt quá điều này không quan hệ, đối với cô mà nói viết số hiệu chính là công tác.

Phó Cửu thực yên tâm thoải mái đem bánh kem nhận được trong tay.

Chính là có một chút rất kỳ quái..... Vì cái gì An ảnh hậu liền ảnh chụp cô đi học đều có?

Tần Mặc nhìn thoáng qua động tác vò đầu của thiếu niên, liền biết đối phương lúc ấy khẳng định không phải là đang viết cái gì tác nghiệp, thông thả ung dung kéo cà vạt ra: “Mẹ anh là fan của em, từ buổi sáng liền bắt đầu cùng anh khen em, học tập khắc khổ, đi học nghiêm túc. Làm một trèo tường học bá, Cửu gia hẳn là sẽ không làm mẹ anh thất vọng mới đúng, lát nữa hãy đem bài tập ra làm cho mẹ anh xem.”

Phó Cửu.....

Chiều này của đại thần thật là vô si hết mức.

Biết cô không thích làm bài tập, còn hồ cô như vậy.

Bắt quá An ảnh hậu tương đối ôn nhu thiện lương: “Em nó vừa từ cổng trường ra, con bắt em làm bài tập cái gì, ăn nhiều một chút, để đi nói bác Trương làm cho con canh ngao, con thích ăn cái gì, buổi tối nói bác Trương làm cho con.”

Phó Cửu cười khê: “Con cái gì cũng ăn, không kén chọn.”

An ảnh hậu tính tình thực tốt, cùng đại thần một chút đều không giống nhau.

Xem ra mặc dù là mẹ con, ghen cũng là có biến hóa.

Bắt quá, nếu là cô trước đây khẳng định sẽ cự tuyệt đề nghị làm bài tập này, theo An ảnh hậu nói sang đề tài khác.

Nhưng lần này không giống nhau.

Lần này yêu cầu cô một ít thời gian tới làm một số việc.

Cho nên Phó Cửu quay đầu ra nói: “Bài tập vẫn là phải làm, ngày mai phải nộp, đầu tiên con sẽ tự viết, nếu không được, lại hướng anh Mặc thỉnh giáo. “

An ảnh hậu nghe được những lời này, nháy mắt cảm thấy Cửu nhà bà quá vất vả, ăn cái bánh kem đều ăn không an bình, còn phải làm bài tập.

Nhưng thật ra Tần Mặc như rồng mây, tay cầm lấy chén trà, lại thả lại vị trí cũ.

Tiếp theo, hẳn đứng lên, tiếng nói nhàn nhạt: “Cùng anh đi thư phòng viết. “

”Được. “Phó Cửu cầm lấy cặp sách, đi theo Tần Mặc.

Thời điểm đẩy cửa, một câu không chút để ý hỏi: “Anh phát hiện em hôm nay đặc biệt thích học tập. “

Phó Cửu câu môi: “Này không phải nghĩ trước mặt An ảnh hậu lưu lại một ấn tượng tương đối tốt đẹp sao, dù sao cũng là bạn bè anh Mặc.”

“Đúng không?” Tần Mặc lại nhìn thiếu niên liếc mắt một cái.

Phó Cửu bắt động thần sắc: “Là như vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 532: Chương 533

Editor: Dương Dương

Tần Mặc đem chìa khóa ném lên trên bàn gỗ, ngoái đầu nhìn lại nói: “Nói những lời này, tự em cảm thấy có tin tưởng được không? Không phải muốn làm bài tập sao? Lại đây.”

Phó Cửu môi mông câu lên một chút.

Cô phát hiện, đại thần vẫn đang coi cô là em trai mà đối xử.

Ngày hôm qua hôn như vậy hẳn là không có gì.

Nói cách khác, đại thần cũng sẽ không tiếp tục dung túng với cô như vậy.

“Đồ vật đừng để lộn xộn. “Tần Mặc chỉ chỉ bên cạnh tư liệu, nghiêng thân đi, đem di động đang vang lên, đặt ở bên tai: “Alo, hạng mục Đông Thành bên kia.....”

Phó Cửu nghe không được nội dung cuộc nói chuyện.

Bắt quả hẳn là đang nói đến chuyện làm ăn.

Cuộc gọi này đối với cô mà nói tới thật đúng lúc.

Năm phút đồng hồ.

Thành lập kho IP giả.

Thông qua bên ngoài, trực tiếp xác định phong tỏa mục tiêu.

Kế hoạch như vậy, so với việc đi ra tiệm net dùng hơn trăm cái máy tính để làm, tốc độ sẽ nhanh hơn.

Nhưng là có một yêu cầu, cần đội ngũ phòng cháy thực tốt tới yểm hộ.

Đây cũng là lí do Phó Cửu lựa chọn hành động ở quân khu đại viện.

Bởi vì ở chỗ này khẳng định có một ít phòng ngự thi thổ trên mạng, thứ mà địa phương khác không có.

Thư phòng yên lặng, trầm tĩnh trong nháy mắt chỉ còn âm thanh đánh chữ vang lên.

Phó Cửu ngồi ở trên chiếc ghế, ánh sáng màu bạc phát ra, đầu ngón tay nhấc lên không có một chút ý định tạm dừng.

Càng là người cẩn thận càng sẽ trang bị trong máy tính một ít phần mềm sát độc.

Phần mềm sát độc này tuy rằng yêu cầu một chút thời gian đi phá giải.

Nhưng là cũng không có quá nhiều rắc rối.

Phó Cửu hạ tầm mắt, ngậm một cây kẹo que, sau đó nhẹ giọng nói: “1, 2.....”

Khi cô đếm tới 3, trên màn hình lập tức hiện ra màn hình đối phương.

Lợi dụng sự công phá của phần mềm sát độc tiến hành thao tác viễn trình, cái này cũng không tính là gì.

Mà muốn tra ra được đồ vật, cần phải nhanh chóng rút lui, hơn nữa phải dọn dẹp sạch dấu vết.

Phó Cửu lúc này neho lại hai tròng mắt, xem ra sắp tới cô phải tranh thủ thời gian.

Nhưng mà phân tích số liệu cũng là muốn số hiệu tự động phân tích tiến độ.

Ở chỗ này trước sau là không an toàn.

Nếu không phải vì có thể nhanh có được tin tức hơn.

Cô sẽ không chọn ở chỗ này hành động.

Phó Cửu một bên đề phòng đại thần tiến vào, một bên nhìn tiến độ trên màn hình, đồng thời còn phải chú ý thời gian.

Nếu không có quy định thời gian, nhanh chóng rút lui, liền sẽ lưu lại dấu vết.

Z, làm việc, cũng không lưu ngân.

“95, 96, 97——100!”

Tiến độ rất cuộc hoàn thành!

Nhưng mà ngay lúc này.

Cửa thư phòng đột nhiên bị đẩy ra.

Phó Cửu phía sau lưng một đột chấn động, ngón tay lại không có dừng lại, rốt cuộc không có phát ra âm thanh, một bên dùng một bàn tay ấn bàn phím, một bên cười nhạo nâng mắt lên.

May mắn là An ảnh hậu.

Bất quá, mặc dù là An ảnh hậu, cũng không thể để đối phương phát hiện cô đang làm cái gì.

Phó Cửu đầu ngón tay vừa chuyển, khởi động tự hủy virus.

Tự hủy virus chính là, không chỉ có máy tính cô xâm nhập sẽ trúng độc, chính máy tính cô cũng sẽ trúng độc.

Mặc dù là về sau tra ra.

Cũng sẽ không đem nàng này một đài làm công kích nguyên.

Chỉ là thực rõ ràng, tự hủy virus yêu cầu vận hành thời gian.

Cho nên, Phó Cửu ấn xuống phím ALT, liền thuận theo tự nhiên đứng lên: “Đi?”

An ảnh hậu cười khẽ tiến lên đi một bước.....

“Con đang viết tác nghiệp sao?”

“Con mang đi đi đánh anh hùng》.”

Hai câu nói, cơ hồ là đồng thời nói ra.

An ảnh hậu nghe vậy, lập tức ngừng bước chân: “Được a, bất quá đừng chơi ở thư phòng, không khí không đúng, sang phòng khách, tác nghiệp lúc sau viết tiếp. “

“Được” Phó Cửu khi nói xong câu này.

Đưa lưng về phía An ảnh hậu, trên màn hình máy tính chỉ xuất hiện bốn chữ —— phục chế thành công.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 533: Săn bắt thành công

Tự hủy chương trình tự khởi động, thành công.

Tại đây đồng thời, liền ở trung học Nhất Trung trong văn phòng, mở máy tính, còn nói chuyện phiếm cùng với Dương lão sư.

Phó Cửu cũng không để ý notebook của hắn là như thế nào. Ngay từ đầu, một chữ hắn cũng không đánh. Giao diện trên máy là một khung thoại, mặt trên là cái gì xem ra hắn cũng không hiểu. Hắn tưởng rằng ấn khởi động một lần nữa sẽ đánh được chữ nhưng ... cuối cùng vẫn không được., cảm giác như là ... máy tính của hắn bị ai thao tác vậy.

Sau lại, màn hình máy tính trước mắt là màu lam?

Hắn đánh vào notebook như thế nào đều không có, tức quá mắng một tiếng “ cái quái gì vậy? ”

Đối phương trong máy tính có dữ liệu, trước tiên là phục chế xong truyền đến USB của Phó Cửu đang cắm ở notebook.

Phó Cửu với tay qua, muốn rút USB ra. An mẫu hậu mở miệng “ Ở đây, chúng ta thường xuyên diễn điện ảnh. Quan trọng hơn là tình tiết này thường luôn diễn ra ở thư phòng, xem ra cũng không phải không có đạo lý ”

Ngón tay Phó Cửu cong lại.

An mẫu hậu nhìn bọn họ khẽ cười: “ Được, lúc này là bọn con không chơi trò chơi, mà là ở đây đánh chữ, bác cũng sẽ không nói với tiểu Mạc ”

Hắn là người tính tình lãnh đạm, nên ai ai hắn cũng xem thành ngu ngốc.

Tần gia ai cũng đều như vậy, nếu ai làm sai đề hắn sẽ nhủu mày, không nghĩ ngợi liền nói “ Đề đơn giản như vậy mà ngươi cũng có thể làm sai hay sao ” “ đại thần là như vậy ”.

Phó Cửu nhanh chóng đem USB rút ra, trở tay đặt vào lòng bàn tay, khẽ cười nói “ Bác thay con giữ bí mật nhé ”

Lời này vừa nói ra. Trương thẩm liền đi đến, đối với An mẫu nói “ Phu nhân, Vu tiểu thư tới, đang đợi ở phòng khách.”

“ A Chân? sao cô ấy lại tới đây? ”

An ảnh hậu ...có điểm kỳ quái

Phó Cửu nắm tay dùng sức khép lại để nguy trạng

Bây giờ mới được xem ra là không có gì, lúc cô làm người không biết quý không hay.

Bất quá An mẫu cũng là người thông minh, thoáng một cái liền biết được Phó Cửu vừa rồi không đánh Anh Hùng. Xem ra là đã lãng phí một cái notebook, nhưng không sao. Dữ liệu tới tay lão sư xem như mục đích của cô đã hoàn thành.

PHÒNG KHÁCH

Tần Mạc ngắt điện thoại, một tay anh bỏ vào túi quần, cứ như vậy đứng ở kia cùng với khuôn mặt lãnh đạm.

Đứng đối diện không ai khác mà chính là Vu Chân.

Phó Cửu nhìn đến khuôn mặt kia một chút, mày đẹp nhủu lại

Đối phương có lẽ không biết cô. nhưng cô nhớ rất rõ đối phương a .... Ở vũ hội hóa trang, cô đem cơ hội khiêu vũ nhường cho cô ta. Chẳng qua là hôm nay Vu Chân không mang tây trang, mà trên vai mang huy chương cảnh phục. Người thường sẽ không mặc đồ như vậy. cho nên, ánh mắt đầu tiên, Phó Cửu đoán được đối phương là ....cảnh sát.

Cũng là loại người mà cô phải tránh tiếp xúc trước tiên.

Vu Chân không nghĩ sẽ có người khác ở Tần gia, nguyên lai là đang nói cái gì đó, nhìn thấy Phó Cửu chợt dừng lại, tiếp theo cười “ An a di, cô gái này là ”

“ Cửu nhi, bạn tốt của Mạc nhi ” An mẫu khoe miệng công lên: “ nhìn con ngạc nhiên như vậy, nghĩ Tần gia chúng ta không có người khác? ” Vu Chân cũng rất nhanh thừa nhận “ Con không nghĩ tới Mạc ca sẽ dẫn người về Tần gia ”

“ Cửu nhi không giống ” An ảnh hậu thật vui vẻ nói, thái độ thân nhiên đến lạ thường. Vu Chân từ trước tới nay cũng chưa có gặp cảnh A di thích ai như vậy. Ngay cả cô cũng không có được. Xem ra người này không có giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 534: Cảnh sát đang cần gặp anh

Editor: Na già nghỉ hưu

Vu Chân lại quay sang phía Phó Cửu nhìn thoáng qua.

Cảm giác đầu tiên chính là, làn da của thiếu niên này... có hơi trắng quá mức hơn bình thường, đặc biệt là cặp mắt đào hoa kia, trắng đen rõ ràng dường

như đã từng bắt gặp qua đôi mắt này ở đâu đó rồi.

Có điều Vu Chân xác định lại là cô chưa từng gặp qua người này.

Lại nói nếu như đã gặp qua, không thể không có chút ấn tượng nào.

Dấu sao đáng đáp của đôi phương quả thật rất xuất chúng.

Tần Mặc cũng có chú ý tới ánh mắt của Vu Chân, không chút để ý nghiêng người đi tới, cũng không biết là vô tình hay là cố ý cứ như vậy chặn trước mặt thiếu niên, nhàn nhạt nói: ” Bài tập đã viết xong rồi hả? ”

Những lời này chính là hỏi Phó Cửu.

Phó Cửu cong môi mỏng đáp: ” Đương nhiên. ”

Từ phương diện nào đó mà nói thì bài tập của cô thật sự là đã viết xong lâu rồi.

Vu Chân không nghĩ tới chính là, người kia thế mà lại đi quan tâm xem người khác có làm bài tập hay không?

Trên thực tế tuổi tác của Vu Chân cũng không có lớn.

Chỉ là từ trước đến nay cô đều phải đứng đầu, bất kể thành tích hay là bạn trai.

Cho nên xác định vị trí phong tỏa mục tiêu, cô tự mình nhận chức, hơn nữa trong nhà có người, cho nên việc ra vào cục cảnh sát cũng không quá khó khăn đối với cô.

Cô lúc ấy...

Mạc đại ca thế nhưng cho tới bây giờ cũng chưa từng hỏi qua xem cô có làm bài tập hay không.

Vu Chân khẽ nhún mày, trong nháy mắt liền nhớ ra bản thân đã gặp qua người thiếu niên này.

Là ảnh chụp trên Weibo.

Hai người chụp ảnh chung.

Trong đó một người chính là cậu ta.

Tấm ảnh kia trái lại bị xoay rất nhiều lần, nói là phía chính phủ CP gì đó.

Vu Chân còn nhớ rõ lúc ấy, thời điểm khi cô nhìn thấy được cái tin tức kia, còn bình luận ra một câu nói vô căn cứ.

Cô không cho rằng có người nào ở đây lại là người đặc biệt của Mạc đại ca.

Hôm nay khi nhìn thấy người thiếu niên, cô mới phát hiện, đặc biệt không đặc biệt... nhưng thật ra rất khó mà nói, chỉ là có thể vào được Tần gia, chắc hẳn tình trạng quan hệ nhất định là rất tốt.

Nhưng nói là CP gì đó.

Cũng thật là có chút xa xôi.

Những người đó thực sự là tượng tượng quá khoa trương.

Đại khái từ trước tới nay đều không có ý thức qua.

Người bị các cô phối đi phối lại như vậy, bản thân có nguyện ý hay là không.

Chỉ là, còn có một loại tình huống, cô hoài nghi... chính là thiếu niên này tiếp cận Mạc đại ca là có mục đích gì?

Nhưng nói những điều này là hơi quá sớm.

Cô cũng không quen những người có mặt ở vòng điện cạnh

Cùng với Mạc đại ca càng không nên là người xuất hiện ở nơi đó.

Cho nên, cô mới có thể đi tới nơi này, làm cho anh một lần nữa phải đi vào quỹ đạo.

” Mạc đại ca, cảnh sát hiện tại đang cần gặp anh. ”

Vu Chân vẫn tiếp tục đề tài vừa rồi, chẳng qua lúc này đây cô đã đề thấp tiếng nói, cũng không để người nào ngoại trừ Tần Mặc biết.

An ảnh hậu cũng nhìn ra bọn họ có việc muốn nói.

Mang theo Phó Cửu đi tới một đầu khác của ghế sofa đó.

”Đến đây, Cửu để cho bọn họ nói chuyện riêng, chúng ta đánh một trận anh hùng.”

Tâm tư Phó Cửu cũng không có ở trong trò chơi.

Bởi vì cô cũng đã nhìn ra, hai người kia ý tứ muốn đi vào thư phòng.

Trong thư phòng notebook tuy rằng đã hỏng, nhưng vẫn còn đang bày phía trên bàn gỗ.

Nếu mà nữ cảnh sát này nhìn đến... Phó Cửu trong tay dừng lại một chút, cũng không có lập tức phản ứng.

Bởi vì cô lúc này mà có phản ứng gì, chỉ có vẻ càng thêm kỳ quái.

Nếu thời điểm cô ta vào thư phòng, đại thần liền nói qua không cho cô ta tùy tiện động vào đồ vật.

Việc notebook kia của cô, hẳn là cũng sẽ không bị đối phương lục soát.

Phó Cửu thả lỏng tâm tình, ngón tay bắt đầu di động, ngoài mặt là ở đây bởi An ảnh hậu chơi game, trên thực tế tai trái của cô đang thu thập âm thanh đang phát ra, cho tới bây giờ đều không có rời đi qua bên kia.

Vu Chân nhìn Tần Mặc không có một chút ý tứ dao động, khuôn mặt tuấn mỹ kia vẫn tự phụ như lúc ban đầu.

Chính cô ta cũng không rõ, cô muốn Mặc đại ca trở về là vì phá án, hay vẫn chỉ là đơn thuần muốn cùng hắn ở bên nhau.

Mặc kệ là vì nguyên nhân nào.

Vu Chân sau khi trầm mặc nửa ngày mới tung ra đòn sát thủ của mình!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 535: Đại thần thăm dò

Editor: Mộ Hân

“Hai ngày trước Hoàng đột nhận được một vụ án vô cùng quan trọng, vụ án loại này trong nước rất ít xảy ra, lần nào gây án, đối phương cũng sẽ báo trước cho dân mạng cả...”

Báo trước?

Tần Mặc nghe thấy thế, đôi mày hơi nhướng lên.

Nhưng, Vu Chân cũng không biết, có một thiếu niên đang ngồi chơi trò chơi ở bên kia, ngón tay cũng hơi thoáng dừng.

Vu Chân đưa ánh mắt chăm chú nhìn Tần Mặc: “Một tháng trước, người này lần đầu tiên hành động, hắn công bố một hành vi phạm tội của một người ở trên mạng, rất nhanh, đến rạng sáng, người này đã từ mái nhà ngã xuống, cảnh sát phán đoán là tự sát, bởi vì chứng cứ không đủ. Không chỉ như thế, địa chỉ IP đăng bài kia cũng chỉ là một địa chỉ IP ảo mà thôi, không ai có thể tra ra được địa chỉ cụ thể của hắn. Nhưng những điều này đều không quan trọng, quan trọng là tấm ảnh này.”

Vu Chân một bên nói, một bên đưa tấm ảnh cho Tần Mặc xem: “Bên trên chỉ có một câu nói, đó là ‘Ta đã trở về rồi’, ký tên Z.”

Thoáng chốc này.

Không ai hay biết.

Rằng khi nghe được câu nói đó, đôi mắt của thiếu niên đang kia chợt hơi rụt lại.

Phó Cửu thậm chí quên điều khiển nhân vật trên màn hình.

Ta đã trở về rồi, ký tên Z?

Cô hiểu rõ hơn bất cứ ai, rằng những chữ này không phải do Z viết.

Bởi vì cô chính là Z.

Một tháng trước, cô còn đang bận xử lý chuyện Phó gia.

Làm sao có khả năng đi gây án chứ.

Như vậy thì xảy ra vấn đề rồi.

Rốt cuộc, là ai đang giả mạo cô chứ?

Nói là giả mạo, không hề khuếch đại một chút nào.

Đầu tiên là phương pháp gây án giống hệt như cô.

Tiếp theo, là lời nhắn này...

Phó Cửu nhướng mày lên, kẻ này đang định làm gì đây...

“À!” An Ảnh Hậu khẽ gọi một tiếng: “Cửu, sao không về trụ, cứ đứng bên ngoài bị đánh, chết rồi kia.”

Câu nói này...

Chẳng những khiến Phó Cửu hồi phục tinh thần.

Mà còn khiến Tần Mặc nhìn qua bên này nữa.

Rất nhanh.

Tần Mặc đã đi tới, nhìn xuống màn hình di động của thiếu niên này, hỏi với giọng rất nhạt, thậm chí là có phần thờ ơ: “Vừa rồi cậu đang nghĩ gì thế?”

Với tốc độ tay của tên này, chỉ chơi một trò chơi 5 vs 5 bình thường sao lại chết được?

Ngay cả giải thi đấu chuyên nghiệp cũng chưa từng thấy hắn chết lần nào mà?

Phó Cửu biết nếu mình không tìm ra được một lý do nào thì chắc chắn sẽ bị nghi ngờ.

Thế nên cô đứng lên, nghiêng đầu, ghé sát miệng tới tai Tần Mặc, nói với vẻ thần bí: “Anh Mặc, người bạn cảnh sát này của anh sẽ không nhận ra người khiêu vũ lúc tối với anh là em chứ?”

Một hương vị dễ ngửi từ tên người thiếu niên này lan đến, mà lại là ở nơi nấn cảm này nữa...

Ánh mắt Tần Mặc xam đi, bèn đưa tay ra chỉnh lại người tên kia cho thẳng thớm, sau đó nhướng mày lên: “Điều cậu đang lo lắng là cái này?”

“Ừm, là ai cũng phải lo mà.” Phó Cửu cười nhẹ: “Thật không ngờ được, một người xinh đẹp như vậy mà lại là một cảnh sát.”

Cũng không biết là cố ý hay không, mà Tần Mặc hơi ép người lại gần, giọng trở nên rất trầm: “Hình như cậu rất có ác cảm với cảnh sát.”

“Đúng là rất có ác cảm.” Điều này, Phó Cửu chắc chắn nói thật, dù sao thì đại thần đã nhận ra được rồi, nếu cô còn giấu thì sẽ càng bị xem là có vấn đề hơn.

Tần Mặc nhìn lại tên này, sau đó thẳng người lại, chọc tay vào trong túi quần: “Yên tâm, cô ấy sẽ không biết người tối qua là cậu.”

“Vậy thì tốt.” Phó Cửu hơi nháy mắt: “Vậy hai người tiếp tục thân thiết đi, tôi đi đánh anh hùng với đi.”

Nghe vậy, trong đôi mắt hơi đượm chút lo lắng của Tần Mặc chợt lạnh xuống...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 536: Bị đại thần kéo lên giường

Editor: Mộ Hàn

Tiếp tục thân mật?

Tần Mạc thật rất muốn hỏi cái tên này, rằng lúc nào hắn thấy mình và người khác thân mật với nhau chứ?

Từ trước tới nay, Tần Mạc chưa bao giờ là kẻ để cho mình chịu uất ức.

Hắn cảm thấy không sáng khoái, cho nên túm lấy cổ áo thiếu niên kia kéo lại ngay: “Đừng có đi chơi trò chơi nữa, chúng ta tâm sự chút chuyện đi thì tốt hơn.”

Đã bao nhiêu lâu Phó Cửu không cảm nhận được cái cảm giác bị người ta xách như xách một cái bao tải rồi.

Xem ra, lần này cô lại khiến đại thần tức giận rồi.

Di Trương nhìn thấy cảnh này thì sốt ruột: “Thiếu gia!”

An Ảnh Hậu thân nhiên vui vẻ nói: “Di Trương, cứ mặc kệ bọn họ đi, người ta thân nhau thì mới vậy mà.”

Vu Chân cũng cười theo.

Mà trong lòng thì không vui chút nào.

Cô vốn cho rằng chỉ cần cô nói ra chuyện của Z, thì tất cả sự chú ý của Mạc đại ca sẽ tập trung vào người cô cả.

Nhưng sao lại trở nên thế này chứ?

Vu Chân nhướn mày, nhìn hai người đang đứng gần mình kia.

Từ bao giờ mà trong mắt Mạc đại ca, chuyện phá án lại không phải quan trọng nhất như thế này?

Có điều, sau khi nghe tới chữ Z kia, Mạc đại ca phản ứng cũng rất rõ ràng, đồng thời cũng không từ chối đề nghị của cô.

Lúc này trong nhà đang có khách, bàn chuyện này một cách kỹ càng là chuyện không thực tế.

Vu Chân tin rằng, con người lúc trước sẽ trở lại với tổ trọng án.

Chỉ là vấn đề sớm hay muộn mà thôi...

Song song với lúc này...

Tần Mạc không xách Phó Cửu đến thư phòng, mà là xách vào phòng ngủ luôn.

“Crắc” một tiếng, hắn đóng cửa lại.

Xách người ta quăng lên giường, sau đó một tay nhéo tai thiếu niên ấy, một tay khác nâng cằm hắn, khí vị cực kỳ nguy hiểm: “Thế này mới gọi là thân thiết, có hiểu chưa?”

Phó Cửu cảm thấy với tư thế cô ở dưới, đại thần ở trên, khi nói chuyện hơi thở của người ta cũng phả vào môi mình như thế này thật là không thích hợp để tiến công, cho nên rất sáng khoái lấy lui làm tiến: “Hiểu rồi.”

Chỉ là, Tần Mạc cũng không lập tức đứng lên.

Mà ánh mắt lại dường như dời đến đôi môi ấy.

Một lần nữa, Phó Cửu lại nhận ra là khoảng cách giữa hai người gần quá rồi.

Hơn nữa lúc này, cô vẫn đang còn là một tên con trai.

Nhưng...

Đại thần đột nhiên mở miệng ngắt ngang dòng suy nghĩ của cô: “Còn chưa khỏe sao?”

Phó Cửu còn chưa kịp trả lời thì trên bờ môi cánh hoa đã truyền đến cảm giác lạnh.

Khi ngón tay của một người khác chạm vào môi của mình, cảm giác sẽ rất khác.

Phó Cửu cảm nhận được ngón tay kia đang thuận theo làn môi của mình trượt ra ngoài, khiến người ta chẳng hiểu vì sao lại cảm thấy không được tự nhiên.

Cô nghiêng đầu qua, dùng mu bàn tay lau đi.

Tần Mặc nhìn hành động này của thiếu niên kia, tay hơi cứng lại, sau đó từ trên giường đứng lên: “Ồ đây chờ tôi, còn nói chuyện gì không có căn cứ nữa thì tin tôi cần cho sút cái miệng, một tháng cũng không lành nổi không?”

Một thoáng đầu, Phó Cửu còn chưa nghe ra được một mặt ý khác của câu nói ấy, cho nên nhướn mày lên, bày ra một bộ dạng rất ngầu, rất phản nghịch, trông cực kỳ ‘đẹp trai’.

Cho đến khi đại thần rời đi rồi.

Cô mới nghiêng ngẫm lại.

Thế là hơi hé miệng, túm cái chăn bông qua.

Không ngờ lại bị đại thần lợi dụng cơ hội chạm môi rồi.

Có điều... Rốt cuộc là ai đang giả mạo cô thế?

Ánh mắt Phó Cửu trầm lại.

Đồng thời hôm nay, thông qua chuyện này, cuối cùng cô xem như cũng xác nhận được thân phận của đại thần là thế nào rồi.

Chuyên gia tâm lý học tội phạm là chuyện phụ.

Điều quan trọng là, hần hần đã không chỉ một lần trợ giúp cảnh sát.

Thậm chí Phó Cửu còn có một cảm giác rằng đại thần rất có khả năng thuộc một tổ trọng án của Hoa Hạ, đồng thời còn từng là người chủ yếu phá một vụ án lớn nào đó nữa.

Nếu là như vậy, thì phiền phức lớn rồi...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 537: Chương 538

Trước khi Phó Cửu trọng sinh vào trong cơ thể này, từ Đế Ngũ Đại Đạo cô đã có nghe về tổ trọng án.

Nghe đồn rằng tốc độ phá án của họ rất nhanh.

Bất kể là vụ án có xưa tới cách mấy, vào trong tay họ thì chỉ trong vòng 10 ngày đều tìm ra hung thủ thật sự.

Hơn nữa, có một số kẻ ác muốn trốn tránh sự trừng trị của pháp luật, mặc dù đã chạy chọt lẩn tránh quan hệ cũng đều bị các chứng cứ trí mạng khiến vào tù.

Đây chính là truyền thuyết về tổ trọng án.

Có điều cũng không phải là toàn bộ.

Trong truyền thuyết này, phần quan trọng nhất, chính là một người trong đó.

Hần không giữ chức gì, chỉ hỗ trợ mà thôi.

Cho nên chẳng ai biết rốt cuộc thân phận của hắn là gì cả.

Nhưng, mọi vụ án có thể bị phá trong một thời gian ngắn như vậy, đồng thời cũng nhanh chóng bắt được hung thủ, đều là nhờ có người này.

Bây giờ Phó Cửu nhớ lại, mới thấy những miêu tả này dường như là đang miêu tả về đại thần.

Ba năm trước, đại thần còn là một học sinh cấp ba.

Nếu lúc đó, hắn đã trở thành huyền thoại...

Vậy bây giờ, hắn rốt cuộc đã lợi hại đến mức nào chứ?

Dựa vào thái độ của đại thần thì dường như rất cố chấp với các vụ án liên quan đến cô.

Phó Cửu không đoán được Tần Mặc sẽ chấp nhận lời đề nghị cùng phá án của nữ sĩ quan cảnh sát kia hay không.

Chỉ là cô đã tận mắt thấy bản lĩnh bất người của đại thần rồi, thật sự là khiến người ta vương tay vương chân lắm.

Sự phân tích kín đáo đầy logic của đại thần, khiến cô không thể dám chắc 100% che giấu nổi.

Phó Cửu ngẩng đầu, thoáng nhìn vào bầu trời đã hơi sẫm màu ngoài kia.

Có một số người, cậu thật không muốn trở thành kẻ địch.

Nhưng trong lòng Phó Cửu lại biết rất rõ, rằng những chuyện mà cô làm, không thể nghi ngờ là đã khiêu khích quyền uy của một số người.

Cho nên họ mới muốn bắt cô.

Nhưng đại thần thì lại không như thế.

Cái đại thần muốn chỉ là sự thật...

Phó Cửu biết rất rõ, rằng nếu cứ như thế mãi thì sớm hay muộn gì cũng sẽ có một ngày bị Tần Mặc phát hiện.

Nhưng vụ án này, cô không thể chờ được.

Không thể không nói, rằng mặc dù hiện giờ cô chưa rõ rốt cuộc mục đích của kẻ giả mạo cô là gì, nhưng mà vì hạnh vi của kẻ đó, hành động của cô bắt đầu trở nên không an toàn hơn.

Sau khi nghe được tin này, trong đầu Phó Cửu chỉ hiện lên 5 chữ: “Kẻ đến thì bất thiện”.

Có điều, lúc này cô cũng không có thời gian quan tâm chuyện này nhiều hơn.

Chuyện quan trọng nhất trước mắt, chính là dữ liệu trong cái USB này.

Muốn khiến kẻ kia nhận lấy sự trừng phạt thích đáng, nhất định phải tìm ra được một ít thứ gì đó từ trong những dữ liệu này.

Đồng thời, lần này hành động cũng không thể giống với lúc trước được, phải trải qua một lớp che giấu mới xong.

Nếu không, chắc chắn cô sẽ bị đại thần nhắm đến ngay.

Phó Cửu cứ nằm im trên giường như thế đến 5 phút, hết nhắm mắt rồi đến mở mắt, nghĩ đến chuyện vừa rồi nhưng mãi không thấy Tần Mặc đi lên, bèn quyết định không nằm nữa, đẩy cửa ra bước xuống lầu.

Nữ sĩ quan cảnh sát kia còn chưa đi, đang ngồi trên sofa hỏi thăm An Ảnh Hậu: “Hóa ra người tên Phó Cửu kia chính là thiếu gia của nhà ấy, thật là khó tin, người lễ phép như thế, nào giống như người ta đồn đại chứ? Có điều có vẻ cậu ta có quan hệ rất tốt với anh Mặc đó, làm sao hai người bọn họ quen biết nhau thế?”

An Ảnh Hậu bỏ đi động xuống, cười cười: “A Chân, từ bao giờ mà cháu lại có hứng thú với những chuyện như thế này thế?”

Vu Chân dừng lại, khóe miệng hơi mỉm cười: “Thật khó thấy anh Mặc có quan hệ tốt với ai như vậy mà, cháu thật sự rất vui thay cho anh Mặc, đồng thời cũng muốn biết chút ít xem rốt cuộc Phó Cửu là người như thế nào đó mà.”

“Người như thế nào thì tiếp xúc rồi sẽ biết thôi.” An Ảnh Hậu bày ra một bộ dạng rất mê hoặc: “Có điều Cửu nhà cô thì không cần tiếp xúc nhiều cũng biết, ngoại hình tốt, học tập tốt, đặc biệt là khẩu hiệu đặc biệt của nhà trường nữa. Cô bắt cậu ấy ăn cái gì cậu ấy cũng ăn nữa, rồi lại còn chơi game với cô, thế là tốt lắm lắm, còn lại thì không cần hiểu rõ làm gì.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 538: Sự nghi ngờ của đại thần

Vu Chân hơi ngại nói tiếp, vốn cô cho rằng với tính cách của di An thì thế nào cũng sẽ biết một chút ít, nào ngờ thực sự lại đúng là như vậy. Cô cũng biết rõ nếu mình còn hỏi di tiếp thì thật sự là rất không hay, dù sao thì đối tượng cũng là người mà cô chưa từng gặp, hỏi thăm nhiều như vậy cũng sẽ khiến di không thích. Vì thế Vu Chân không hỏi nữa, mà cười khê: “Di An nói đúng đó, tiếp xúc với người khác thì người tốt mới là quan trọng nhất.”

Phó Cửu nghe thấy câu này thì đôi mày hơi nhướng lên. Vị nữ cảnh sát này cũng thật là không ngốc, có điều dù là như thế, cái ý đồ hỏi thăm cô đã biết tòng rồi, theo lý mà nói thì đã không nhận ra cô là người tốt qua trong vũ hội, ắt hẳn sẽ không cảm thấy hứng thú với chuyện của cô mới đúng chứ? Trừ khi là có chuyện gì khác...

Bất kể là chuyện gì đi nữa, Phó Cửu cũng không thích có người hỏi thăm mình như thế, người cảnh sát này cô chắc chắn phải đề phòng, bởi vì càng là những nhân tố không rõ lai lịch như vậy, càng không ổn định hơn, huống chi đối phương còn là cảnh sát nữa.

Nghĩ như thế, Phó Cửu cũng không trở lên nữa, mà là đứng ở cửa cầu thang, bắt đầu tìm bóng dáng của đại thần.

Di Trương đang bưng một mâm trái cây trên tay, thấy Phó Cửu đi xuống thì vui hơn hờ nói: “Cửu thiếu gia cũng tới rồi, nào, ăn chút hoa quả đi, đây là những loại mà phu nhân thích ăn nhất đây.”

“Cám ơn di Trương.” Phó Cửu đưa một miếng cam đã cắt chín chu lên miệng, nhìn những người đang nói chuyện phiêu đầu kia, nhẹ giọng hỏi: “Di Trương, anh Mạc nhà cháu đâu?”

“Thiếu gia à...” Di Trương quay qua quay lại nhìn: “Thiếu gia vừa mới tìm phu nhân xin gì đó mà, bây giờ... Chắc là ở trong thư phòng đấy, thấy cầm sách đi rồi.”

Thư phòng? Ngón tay của Phó Cửu hơi khựng lại, sau đó lập tức bước về phía thư phòng. Bước chân của cô không gấp, nhưng lại rất nhanh. Nếu đại thần nhìn thấy cái notebook của cô, chắc chắn sẽ nghi ngờ thứ gì đó rồi.

Hy vọng là còn kịp – Phó Cửu thầm nghĩ như thế, sau đó đưa tay đẩy cánh cửa thư phòng ra. Hình ảnh đập vào mắt cô chính là Tần Mạc đang ngồi trước bàn.

Khuôn mặt của hắn vẫn đẹp hút hồn như thế, chỉ có điều trên tay đã có thêm một thứ gì đó. “Thứ gì đó” này không phải gì khác mà chính là notebook đã được nguy trang của cô.

Tiếng mở cửa khiến Tần Mạc hơi ngẩng đầu lên, nhìn thoáng qua bên này.

Ánh mắt đó khiến Phó Cửu không đoán nổi hắn đã biết được điều gì rồi. Có điều những chuyện cô làm từ trước đến nay đều không lưu lại dấu vết gì cả, ngay cả vừa rồi tuy hơi thất thố vì bị An Ảnh Hậu ngắt ngang, cô cũng kịp bật tiến trình tự hủy của máy tính lên, tức là dù đại thần có kiểm tra đi nữa, cũng không phát hiện được bí mật gì bên trong.

Dù như thế, chuyện cô dùng cái notebook này, nếu đại thần không phát hiện ra sẽ càng tốt hơn...

Nhưng rõ ràng, đại thần đã phát hiện ra rồi, hắn đang dùng ngón tay gạt gạt gì đó ở một đầu của notebook, hỏi với giọng rất nhạt: “Ngày thường lên lớp cậu cũng mang theo nó là để làm gì?”

Phó Cửu cười khê: “Chơi trò chơi kiếm chút gì đó, cũng có khi buồn buồn thì dạo diễn đàn hacker.” Những chuyện này đều là sự thật, chỉ có một điều là cô không nói, đó cũng là lý do mà vì sao khi lên lớp cô cũng mang theo nó – cô phải sẵn sàng hack bất cứ lúc nào.

Tần Mạc thôi không gạt ngón tay nữa, chỉ nhìn tên thiếu niên đang đứng trước cửa, ánh mắt sâu thẳm: “Từ trước tới giờ tôi vẫn chưa hỏi cậu, từ lúc nào cậu phát hiện mình có năng lực làm hacker thế?”

Phó Cửu biết đại thần sẽ không vô duyên vô cớ hỏi câu hỏi này, thực tế thì chắc chắn bác gái đã sớm hoài nghi tính cách của cô hiện giờ khác trước rất nhiều rồi, càng khỏi nói tới hành vi của cô.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 539: Tần thần hoài nghi 2

Editor: Giao

Betaer: Dung Ân

Đại thần tuy rằng đối với người này hiểu biết không nhiều lắm, nhưng cho dù như thế, cũng từng có tiếp xúc, đại khái là cảm thấy không giống nhau, mới có thể thời điểm ở ngay từ đầu đều hỏi để thăm dò, hơn nữa không thể xem thường người này...

Điều này, Phó Cửu trong lòng đều đã rõ ràng, nếu như nói rằng mình chỉ vừa là hacker trong thời gian gần đây, đương nhiên sẽ không chân thực, nhưng nếu nói rằng đã như thế từ lâu, thế tên kia sẽ yêu cầu giải thích chuyện cũ.

Phó Cửu tay rút túi quần, dạo bước đến gần: “Đại khái thời điểm trước kia, lúc ấy mẹ em mới vừa bị đuổi ra khỏi công ty, cái đồ tiểu tam kia thành công làm ba em không hề về nhà, tất cả mọi người đều biết, mẹ em lúc đó quyền lực bị lung lay, em về sau không chừng còn có thể là Phó đại thiếu gia hay không, lúc ấy ở tiệm internet em đi lượn một vòng trên diễn đàn liền thấy được một cái tệp. Là dạy người khác phá giải phần mềm virus, cứ nghĩ thực phức tạp, chỉ là chính em đều không có nghĩ đến, làm lên sẽ dễ dàng như vậy, lúc ấy em cũng chỉ thử phá giải phần mềm độc hại ở tiệm net thôi, sau đó đối với phương diện này cảm thấy hứng thú, rồi sau đó biết cách sử dụng internet, em liền nghĩ dùng nó tới đối phó với người một nhà kia, giúp mẹ lấy lại công ty, khi đó tuổi còn nhỏ, đại khái là đa số về internet đều không hiểu, hiểu có một chút, sau lại biết nếu dùng cái này sẽ bị cảnh sát điều tra, em liền dứt khoát thường xuyên đi quán ăn đêm, lấy hình tượng khác xuất hiện trước mặt đại gia, ngược lại cũng là bảo vệ chính mình, cho nên vừa rồi em mới có thể xảy ra mâu thuẫn đối với vị nữ cảnh kia như vậy.”

Thời gian, thời điểm được kể không có sai lầm.

Tần Mặc đã cho người điều tra qua một ít tư liệu về người thiếu niên.

Bởi vì khi đó anh hoài nghi thiếu niên này có thủ pháp của một hacker .....

Thời điểm trước đó, lại là ở trên người thiếu niên này đã xảy ra chuyện biến.

Giống như cũng là từ lúc ấy bắt đầu, người này trở nên càng ngày càng âm mưu cùng suy sút.

Phó Cửu dừng một chút: “Trên thực tế em làm việc này, cũng là vì em lúc ấy thực sùng bái một người, người kia chính là tuyên bố phá giải phần mềm tệp hacker, danh hiệu của cô ấy là.....”

“Danh hiệu của cô ấy là Z.” Tần mặc ngắt lời Phó Cửu nói, từ ghế trên đứng lên, nhìn về phía thiếu niên, trong ánh mắt tràn ngập thâm ý.

Phó Cửu nhướng mày: “Mặc ca, anh như thế nào lại biết?”

“Trò chơi tên đều kêu là hắc đạo Z, cũng không phải rất khó đoán.” Tần mặc không có nói cho thiếu niên, này hết thấy đều là bởi vì thủ pháp của đối phương.

Phó Cửu cười nhạt: “Coi như là em bất chúc, bất quá người nọ cũng không phát quá kỹ thuật dân, em cũng chỉ là học lóm một chút, nhưng thật ra nghe không ít nghiệp giới người ta nói, người này cùng những người khác đều không giống nhau, không thích xuất hiện, trừ phi là thời điểm đặc biệt, cô ấy giống như giúp cảnh sát phá không ít án tử, cảnh sát nhưng vẫn đều truy nã cô ấy, ngăn lại cũng rất kỳ quái, mặc ca, anh nói thử xem tại sao cảnh sát luôn là nhìn chằm chằm cô ấy không bỏ?”

Tần mặc nhìn thiếu niên, mắt thấp đen nhánh, ngữ điệu trầm thấp chậm rãi vang lên, như là đang suy nghĩ: “Bởi vì, khi con người đối phó với ác long, chung quy con người cũng sẽ biến thành ác long, thời điểm em chăm chú nhìn vực sâu, vực sâu cũng nhìn chăm chú em.”

Phó Cửu đặt tay ở túi quần, khóe miệng ý cười lại không có biến mất: “Anh Mặc, các anh học bá đều thích nói như vậy? Cũng may em văn khoa không tồi, xem qua một ít khóa ngoại thư, bất quá đối với những lời này, hãy chú ý thái độ cá nhân, mặc dù là người đấu với ác long, đến cuối cùng biến thành ác long, cô ấy cũng sẽ không hại người, phỏng chừng không chế không được ngày đó, nói không chừng cô ấy sẽ tự mình kết thúc, anh nói xem?”

đi mn

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 540: Phát đường phát đường.....

Beta:NM

“Anh không phải triết học gia, cũng không phải Z, không rõ được tới một bước kia cô sẽ làm như thế nào.” Tần Mặc nhìn thoáng qua thiếu niên: “Hảo, thời kỳ thanh xuân phản nghịch không thích hợp loại đề tài này, lại đây.”

Phó Cửu lại lần nữa cảm thấy thân phận học sinh cao trung này của cô đã bị đại thần khinh thường rồi, đề tài gì cũng nói đến tuổi tác?

Còn có, đề tài có quan hệ thời kỳ thanh xuân phản nghịch này khi nào có thể kết thúc?

Phó Cửu không nhúc nhích.

Thành thật mà nói, cô thật sự rất muốn biết đại thần đối với cô vẫn luôn “Theo đuổi không bỏ” như vậy là vì cái gì? Cũng cho rằng cô là người xấu?

Tần Mạc thấy thiếu niên chưa đi tới, ấn đường nhíu một chút, tiếp theo dùng sức một cái, ngón tay nâng lên cầm thiếu niên.

“Cái gì?” Phó Cửu lui về phía sau một bước.

Tần Mạc trực tiếp đem người kéo lại: “Ngốc, đừng nhúc nhích.”

Phó Cửu lúc này mới thấy rõ ràng thứ đại thần cầm đại thần là gì, một cái thỏi son đường môi.

“Không phải, Mạc ca, anh còn có loại đồ vật này?” Cô cho rằng đại thần trắng như vậy, là sẽ không giống một ít nam nhân bị cong, ngày thường không chỉ có bảo trì làn da mịn màng, cũng muốn bảo trì môi mỏng mịn màng, cho nên mỹ phẩm đường da cũng không ít hơn so với con gái, hơn nữa đều chú ý mùi hương.

“Em thật là không nghĩ tới, Mạc ca, anh thế mà là dạng người này.”

Tần Mạc nhíu mày, ngữ khí không chút để ý: “Người không cần có những cái ý nghĩ lung tung rối loạn đó, son đường môi là của fan đứng đầu bảng An nữ sĩ của em.”

“An ảnh hậu?” Phó Cửu nghiêng đầu, thực đàn ông cự tuyệt: “Không cần, quá nữ khí.”

Tần Mạc lại lần nữa nắm cầm của người nào đó: “Không có nhan sắc, hiện tại lại cảm thấy nữ khí, ngày thường kêu em tập thể hình, em như thế nào không cảm thấy chính mình nữ khí?”

“Em cũng có cơ bụng đó.” Phó Cửu làm bộ muốn xóc quần áo.

Chỉ là lúc này đây, không nghĩ tới đại thần thế nhưng không có ngăn cản hành vi chơi lưu manh của cô.

Ngược lại cười như không cười đứng ở kia, một bộ dáng chờ cô xóc quần áo.

Phó Cửu cũng không thể thật xóc quần áo lên, dứt khoát từ bỏ, ngẩng mặt mình lên, tiếng nói vẫn rất là khốc: “Bôi một ít thôi, đừng bôi nhiều, nếu để vị nữ cảnh sát kia nhận ra em, lúc đó sẽ rất mất mặt.”

” Các hài tử trong thời kỳ thanh xuân phản nghịch vào những tình huống bình thường đều rất để ý mặt mũi chính mình.” Tần Mạc rũ mắt xuống, ngón tay dừng lại trên đôi môi mỏng xinh đẹp.

Phó Cửu lại một lần nữa cảm giác được hơi lạnh của đầu ngón tay đang xẹt qua môi mình, cảm thấy ngứa ngáy, cũng không rõ ràng, có chút giống như là lông chim lướt qua mặt.

Vừa mờ mắt là có thể nhìn thấy khuôn mặt xinh đẹp ý vui của đại thần, sống mũi cao thẳng, đôi mắt thâm thúy, ngũ quan tuấn mỹ, không thể không nói, thực mê người.

“Mạc ca, anh có phải là con lai hay không? ”

Tần Mạc nhận nhặt ừ một tiếng: “Ông ngoại của anh là người Anh.”

“Trách không được.” Con lai đều đẹp trai giống nhau.

Tần Mạc lại hạ eo thêm một chút: “Cầm nâng lên chút, miệng mở ra.”

Hai người cách nhau rất gần.

Chính là bởi vì quá gần.

Cho nên mới cảm thấy tư thế này có chút ái muội.

Hơn nữa thời điểm hơi thở mùi thuốc lá quen thuộc dễ ngửi đánh vào khoe môi.

Phó Cửu rốt cuộc nhìn không được mở miệng: “Mạc ca, loại đồ vật như son đường môi này, kỳ thật chính em cũng có thể tự bôi, em đối với những thứ này cũng có hiểu biết một chút.”

Tần Mạc hoàn toàn không để ý tới ý kiến của thiếu niên, từ vị trí trung tâm môi bắt đầu bôi ra bên ngoài: “Không cần lo lắng vấn đề nhan sắc, càng không cần suy nghĩ cái gì cảnh sát, có anh ở đây, sẽ không tùy tiện bắt em.”

Phó Cửu muốn nói hiện tại không phải cái vấn đề kia, mà là đại thần chẳng lẽ không cảm thấy bọn họ thân cận quá sao?

Tư thế này giống như là muốn hôn môi.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 541: Tàn thần đối với Z, phát đường

Beta:NM

Nghĩ đến hai chữ hôn môi.

Phó Cửu theo bản năng liền có chút muốn dờ ra xa.

Cũng không biết có phải cái hành động này của cô bị đại thần nhìn thấu hay không.

Lúc này Tàn Mặc đã nhàn nhạt mở miệng “Anh điều tra qua Z.”

“Hả? ” Phó Cửu nỗ lực làm bộ đáng biểu hiện của mình như rất kinh ngạc: “Điều tra qua Z?”

Tàn Mặc gõ đầu thiếu niên một cái: “Nghe anh nói, em đừng nhúc nhích, không tốt.”

Phó Cửu:..... Hiện tại làm em trai đều bị thôi như vậy sao?

“Cô ấy ở Mỹ.” Tàn Mặc cũng không có nói tới chuyện lần đó, mà là xoa môi thiếu niên, ánh mắt thực trầm: “Nếu nói vì sao nhất định phải điều tra cô ấy, đại khái là cảm thấy thật vất vả có một đối thủ như vậy, liền muốn gặp một lần.”

Phó Cửu:..... Quả nhiên không thể dùng ánh mắt người bình thường để suy xét đại thần.

“Thao tác của cô ấy không tồi, làm việc cũng rất có ý tứ, chỉ là khi đó như là đã gây ra một tình trạng không thể挽 hồi.” Ngờ khi Tàn Mặc nhàn nhạt: “Chính là bởi vì như vậy, cho nên cần một người nói cho cô ấy, đừng đi lạc lối.”

Phó Cửu không nghĩ tới sẽ nghe được đáp án như thế: “Đừng đi lạc lối?”

“Đối thủ như vậy, biến thành kẻ ác thì quá đáng tiếc.”

Bất quá chỉ là một câu nói không chút để ý.

Lại làm Phó Cửu lúc ấy dừng lại thân hình.

Cho nên nói lúc trước đại thần xuất hiện ở nơi đó là vì đi cứu vớt cô sao?

Trên thế giới này đại khái không có bất cứ người nào hiểu mình hơn đối thủ của mình.

Nguyên lai, là đối thủ sao?

Phó Cửu không khỏi cười khẽ một tiếng.

Từ rất sớm rất sớm trước kia.

Cô đã từng nói, đại thần là người chính nghĩa nhất mà cô từng gặp.

Tam quan của anh thậm chí còn hoàn mỹ hơn ngoại hình.

Chính khí凛然, bách tà bất xâm*

(*):Trời sinh tính tình đã tốt đẹp, trăm điều xấu cũng không xâm phạm được

Rõ ràng là cảnh sát, ý nghĩ lại không giống với cảnh sát.

Từ trước tới giờ anh đều bảo thủ không chịu thay đổi, lại từ nhỏ liền rất hiểu chuyện.

Rất nhiều bạn bè nước ngoài đều thích dùng trường thành để nói tới Hoa Hạ vĩ đại.

Nhưng Phó Cửu lại cảm thấy, những thứ chống lại ngoại tộc xâm lăng đó không phải là trường thành.

Mà là quân nhân phòng giữ sừng sững ở biên cương.

Ở trên người đại thần.

Cô có thể nhìn ra không có chỗ nào là không tốt đẹp.

Cái loại nguy nga cứng cỏi, làm người khác phải hâm mộ.

“Em còn nhìn anh như vậy, sẽ làm anh cho rằng em muốn anh hôn em.” Tần Mặc giữ chặt cổ áo thiếu niên, đột nhiên cả người đều hạ thấp xuống, môi mỏng liến cách môi Phó Cửu mấy centimet, ánh mắt đều là một màu đen thâm trầm.

Lúc này Phó Cửu mới nhớ cái hôn nháo không thoải mái lần trước, phi thường nghiêm túc khẳng định lại lập trường: “Vừa rồi em chỉ là bị vẻ đẹp trai của Mặc ca làm tư duy tan rã, tuyệt đối không có ý tưởng muốn chiếm tiện nghi Mặc ca.”

Tần Mặc nhìn gương mặt trắng đến gần như trong suốt của thiếu niên, hơi thở từ thiếu niên lướt qua bên tai: “Đúng không?”

“Mặc ca, anh phải tin tưởng em.” Phó Cửu cảm thấy độ nguy hiểm của đại thần hôm nay lại nâng cao thêm một chút, vành tai quá ngứa, nhin không được xoa xoa: “Nếu em muốn chiếm tiện nghi cũng sẽ nói cho anh biết trước.”

Tần Mặc nhìn thấy thiếu niên như vậy, thu tay trở về.

Anh biết rõ thời điểm đối phó người nào đó, có một số việc không thể làm quá rõ ràng.

Hơn nữa, từ ngày đó trở về sau.

Anh liền xem qua thông tin về phương diện này.

Muốn bẻ cong một người, cần phải từ từ một chút.

Đại khái thiếu niên là thật sự không có ý muốn chiếm tiện nghi anh.

Anh thì không có lúc nào không nghĩ muốn đem người này biến thành giống như mình.

Thời điểm vừa rồi khi xoa đôi môi đậm sắc kia, anh thậm chí muốn không màng tất cả cứ như vậy hôn xuống.

Sau đó, lột quần áo thiếu niên ra, muốn làm gì thì làm. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sừng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 542: Bẻ cong nước chảy

QqEditor: Dương Dương

Dù cho Phó Cửu có thông minh như thế nào cũng không đoán được tâm tư hiện tại của Tần Mặc.

Huống chi người nọ cả người đều tản ra hơi thở căm dục tự phụ.

Nếu một màn này bị người khác nhìn thấy, cũng không giống như là Tần Mặc muốn hôn môi Phó Cửu, mà lại như là Phó Cửu đang đùa bỡn Tần Thần.

Xét từ phương diện ngoại hình, Phó Cửu lớn lên thật yêu nghiệt.

Bất quá, cô đến bây giờ vẫn không rõ, đại thần rốt cuộc có hay không tin tưởng lời cô nói vừa rồi, cho nên về sau cần phải chú ý nhiều.

Nhưng mà, Tần Mặc cũng không có nói cho thiếu niên.

Hắn xác nhận vừa rồi máy tính bị người dùng qua.

Cái bộ notebook bị xô lệch, điều đó chứng tỏ là không lâu trước đó có người đã sử dụng qua.

Người sử dụng là ai vừa xem hiểu ngay.

Nhưng hiện tại notebook lại không cách nào khởi động máy.

Một hacker, rốt cuộc là gặp tình huống như thế nào, mới có thể làm cho máy tính của mình không cách nào khởi động được.....

Tần Mặc nâng mắt lên, hướng tới bóng dáng thiếu niên cao lớn, thon dài nhìn thoáng qua.

Gia hòa này, rốt cuộc lại định dấu giếm cái gì.....

Thư phòng khẳng định là sẽ không có nhiều người ngốc.

Trước tiên chưa nói có An ảnh hậu ở đây, hơn nữa Vu Chân cũng ở đây.

Cô vẫn cứ bởi An ảnh hậu nói chuyện.

An ảnh hậu hiểu khách, mở miệng mời cô ở lại ăn bữa tối.

Vu Chân không có cự tuyệt, trên thực tế cô tới vào lúc này, chính là muốn cùng người kia ngáy ngốc trong chốc lát.

Chỉ là lúc này đây, không nghĩ tới trên bàn cơm lại có một người nữa.

Không khí liền cùng trước kia hoàn toàn không giống nhau.

Tần Mặc an vị ở bên tay phải Phó Cửu, mặc áo lông trắng tinh, tóc màu đen rũ xuống, tràn đầy cảm dục, đáy mắt lại mang theo ôn nhu không dễ bị phát hiện.

Điều này trước nay Vu Chân đều không có gặp qua.

An ảnh hậu ngồi ở đối diện Phó Cửu, từ lúc đưa đồ ăn lên, bà chiếc đũa cũng chưa có dừng lại: “Cửu, con nếm thử cái này, bánh bao thịt, ăn rất ngon.”

“Vâng.” Phó Cửu xác thật là loại người cho cái gì liền ăn cái đó, một khuôn mặt tuần tú, khi ngẩng đầu cũng chỉ là hơi ngước lên, như vậy cũng đủ đẹp trai hiếm thấy.

Tần Mặc khoe miệng câu lấy ý cười, cảm thấy trêu đùa thiếu niên cũng là hạng mục giải trí không tồi.

Phó Cửu cảm thấy chén thức ăn giống như là ăn không xong.

An ảnh hậu còn chưa tính.

Đại thần rốt cuộc đi theo xem nào nhiệt gì.

Cô ăn xong một chén rồi, hần lập tức cho cô một chén nữa.

Đây là nuôi cô thành heo sao?

Vu Chân nhìn một màn này, ngón tay nắm chặt đũa trúc, tiếp theo nở nụ cười: “Còn mấy ngày nữa là đến cả nước đại tái? Nhìn đến bộ dạng này của các người, đám fan khẳng định lại sẽ xị máu mũi, đối với bọn họ mà nói, các người tồn tại chính là phúc lợi.”

An ảnh hậu nghe xong những lời này, bộ dáng thực vui vẻ: “Bọn họ xác thật rất xứng đôi, lớn lên đều đẹp trai như vậy, chờ đến lúc thi đấu cả nước, dĩ nhất định phải đem Cửu đào lại đây, khi đồng hành cùng đi một tháng, sau đó nói cho những người đó, đây là con nuôi của dì.”

Phó Cửu:.....

Cô trước nay cũng không biết An ảnh hậu còn có khoe ra “Con nuôi” yêu thích.

“Dì, đào con không bằng đào đại thần, loại hình này của anh ý càng khiến cho các cô gái trẻ yêu thích.”

An ảnh hậu đề thấp thanh âm nói: “Trước kia thử qua, không được.....”

“Mẹ.” Tần Mặc mở miệng đánh gãy lời nói An ảnh hậu: “Lần sau đào người không cần làm trò trước mặt đội trưởng là con, nếu không nói, con chỉ có thể hạ mệnh lệnh rõ ràng, cấm đội viên cùng mẹ tiếp xúc, bao gồm lên mạng mang mẹ đi chơi game.”

An ảnh hậu liếc mắt nhìn con trai nhà mình một cái, chuẩn bị trong chốc lát gọi điện cáo trạng cho chồng bà.

Tần Mặc trực tiếp xách theo thiếu niên đã ăn no lên lầu, bắt đầu trên danh nghĩa “Học bổ túc vật lý”, trên thực tế là “Bể cong nước chảy“.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 543: Chương 544

Beta: NM Không sai, Tần Mạc sớm đáp ứng đưa Phó Cửu tới Tần gia là có mục đích. Không phải chưa từng có thời điểm muốn buông tay. Chỉ bởi vì ngay cả chính anh đều không có biện pháp tin tưởng, anh sẽ đối với nam tử dờ ra cái hành động mất khống chế gì nữa!! Nếu để thiếu niên biết anh có loại ý tưởng này... Kết quả sẽ không biết như thế nào? Một khắc kia, trái tim Tần Mạc thể nhưng đập rất mạnh. Nhưng Tần Mạc rất rõ ràng, qua mấy ngày tiếp xúc gần đây. Đối phương cũng không phải cong. Mà bởi vì là hacker, cho nên mới dùng thân phận cong để che giấu. Hơn nữa thiếu niên đối với nữ nhân rất che chở cùng ôn nhu, làm Tần Mạc ý thức được, nếu hiện tại không nắm chắc người này, rất có khả năng vĩnh viễn anh đều không có được. Vô luận thế nào cũng không nghĩ lại nhìn được hình ảnh như vậy. Đặc biệt, là gương mặt già ở vũ hội. Sau khi chấm dứt, ý nghĩ kia lại càng thêm mãnh liệt. Bởi vì hắn không thể chịu đựng được trừ bỏ mình còn có người khác hôn thiếu niên. Vô luận đối phương là nam hay nữ. Nếu đã không chịu đựng được mất đi, vậy thì khiến đối phương trở thành của mình thôi. Tần Mạc trong lòng thực minh bạch, muốn bề cong một nam thẳng cũng không phải là dễ dàng. Bởi vì đối thành hắn thì nếu có nam nhân khác tiếp cận hắn, hắn đều sẽ cảm thấy ghê tởm. .... Trừ bỏ thiếu niên kia.!!! Càng đừng nói là tương lai còn phải làm chuyện thân mật. Đại khái là cũng vì có liên quan đến xuất thân của Tần Mạc, trời sinh trong xương cốt của anh đã mang theo một cỗ chiếm hữu mạnh mẽ. Cho nên, cho dù có một chút cơ hội. Anh cũng muốn đem người này bề cong thử. Tâm tư của Phó Cửu cũng không để trên bài tập vật lý. Mà là túi tiền đựng USB. Thời gian không còn nhiều lắm, nhưng cũng không thể lập tức trở về. Nếu cứ như vậy rời đi, không phải lúc này chuyện nặng vào thư phòng là quá rõ ràng. Cần phải chờ bên này kết thúc. Lúc này Phó Cửu còn suy nghĩ tập trung hơn lúc trước. Bởi vì cảnh lực tốt nhất cả nước đều ở Giang thành. Nếu đại thần chính là cái vị kia của tổ trọng án truyền kỳ. Đại biểu cho tổ trọng án kia cũng là xây dựng ở Giang thành. Hơn nữa lấy hiểu biết của cô về cảnh sát, thời điểm không xác định được mục tiêu, vào tình huống thông thường đều là trước thử một lần, sau đó từ nơi tập trung các hacker tìm ra thủ pháp tương tự. Vì tránh cho bị đánh rớt, cô cần che dấu thật cận thân, lại hành động lần nữa... Đến nếu hành động như thế nào, cũng phải nhìn đến lúc đó Đại thần có trở về tổ trọng án hay không. “Em muốn phát ngốc đến khi nào, bút không động, cũng không viết ra được đáp án.” Bên tai truyền đến giọng nam trầm thấp quen thuộc. Phó Cửu nghiêng mắt, dứt khoát nói: “Quá khó.” “Anh giảng lại một lần nữa.” Tần Mạc nguyên bản là đang đứng, lúc này, cánh tay từ phía sau Phó Cửu vòng qua, đầu ngón tay đặt trên đề bài tập, giống như là từ sau lưng ôm lấy thiếu niên, hình ảnh vô cùng duy mỹ. Nơi này sử dụng 2 công thức...” Ngoài cửa sổ bóng đêm ám xuống, đã không thấy rõ lắm bóng người, bởi vì xung quanh đây đều là sương mù vây quanh. Vu Chân ở phòng khách uống trà, thẳng đến khi tách trà trong tay cô ta nguội lạnh, cô ta nắm chặt lòng bàn tay, cười nhạt với An mẫu hậu: “Nếu Mạc ca đã bận như vậy cháu liền cũng không gây người ở đây nữa, đi An cũng đi ngủ sớm đi, cháu còn phải trở về trực ban, gần đây vụ án cũng nhiều, cũng nhờ di chuyển lời đến Mạc ca, suy xét chút chuyện cháu nói, hẳn là đi An cũng muốn Mạc ca trở về tổ trọng án đúng không, chỉ có như vậy mới giúp anh coi bỏ khúc mắc lúc trước được.” An ảnh hậu ngay từ đầu không nói gì, cuối cùng thanh âm nói: “Xem nó nghĩ như thế nào, chỉ là nó có nguyện ý hay không thôi.” “Cháu đã hiểu.” Vu Chân đem mũ cảnh sát mang lên, ý cười trên khóe miệng không hề biến mất. Liền tính hiện tại Mạc Ca không có trở về. Chờ đến lần sau Z xuất hiện trở lại... Mạc ca chắc chắn cũng sẽ để ý tới. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 544: Tần thần bề cong Phó Cửu 1

Editor: Sứ nhi

“Công thức này là cái quái quỷ gì vậy. Vì cái gì không thể chỉ sử dụng một cái, một hai phải sử dụng toàn bộ.” Phó Cửu học vật lý, liền thích ngâm đầu bút, hơn nữa nói đặc biệt nhiều, cùng bộ dáng tà nịnh ngày thường hoàn toàn bất đồng.

Tần Mạc rũ mắt nhìn thiếu niên đang gãi mái đầu xù xù, tự nhiên liền cảm thấy gia hỏa này ngày thường tức chết người kia nhìn còn rất đáng yêu, nhịn xuống cảm giác muốn đem người ôm vào trong lòng ngực xoa loạn một phen. Khóe miệng không dấu vết cong cong.

Hai người nguyên bản cách rất gần.

Phó Cửu vừa nhấc đầu, liền nhìn thấy nụ cười này của đại thần, không khỏi bị sắc đẹp kia làm cho ngây ngẩn cả người, sau đó lắc lắc đầu.

Tần Mạc thấy bộ dáng này của thiếu niên, mày nhíu lại: “Lắc đầu cái gì?”

“Anh Mạc, anh luôn đẹp như vậy, chẳng lẽ không áp lực sao?” Phó Cửu không nghĩ lại xem những quyển vật lý đó, dứt khoát tìm đề tài tới nói chuyện.

Tần Mạc liếc mắt nhìn thiếu niên một cái: “Em học vật lý thành như vậy, không làm theo không áp lực.”

Phó Cửu:..... Anh nói chuyện có cần như vậy không.

“Muốn nghỉ ngơi?” Tần Mạc đứng thẳng thân hình, khuôn mặt tuấn mỹ đậm mạc.

Phó Cửu tùy ý để tay ở ghế sau, tư thế vô cùng đẹp, cũng sáng khoái thừa nhận: “Hôm nay em học có chút chậm, không bằng ngày mai chúng ta lại tiếp

tục?”

Nói những lời này, trên thực tế cũng không phải là Phó Cửu thật sự quá mệt mỏi, mà là bởi vì cô cần tìm một chỗ để cô phục chế lại những tư liệu đó.

Ngón tay thon dài của Tần Mặc để ở trên cổ tay của chính mình, để thiếu niên tự xem thời gian.

Chưa đến tám giờ, căn bản chưa quá muộn.

Tần Mặc nghiêng mắt tới, vô cùng tự phụ: “Sớm như vậy đã muốn trở về, là muốn làm chuyện khác sao?”

“Đi ngủ.” Phó Cửu đáp nghiêm túc.

Tiếng nói của Tần Mặc thực đậm: “Vẫn là câu nói kia, chính em tin tưởng sao? Con cú treo tường muốn học giỏi.”

Phó Cửu:..... Lần này lại bỏ thêm từ con cú là cái quỷ gì!

Bạn học Phó Cửu tỏ vẻ hoàn toàn không muốn động, đại thần bạo kích quá mạnh mẽ.

“Lên.” Tần mặc đem quyển vật lý thu lại.

Phó Cửu nhượng mảy: “Làm cái gì? Lại muốn ăn cái gì? Em ăn không vào.”

“Xem ra trong đầu của em toàn bộ đều là ăn với ngủ.”

Ngừ khí của Đại thần vô cùng trào phúng, Phó Cửu liếm môi mòng. Từ lúc bắt đầu cô vẫn luôn bị nhồi nhét các loại thức ăn, cho nên nghĩ tới phương diện kia cũng là đúng đi.

“Học quá mệt mỏi có thể nghỉ ngơi một chút.”

Tần Mặc nói xong, liền mang theo Phó Cửu đi vào một cái phòng khác.

“Đi xem phim”

Nghe vậy, Phó Cửu đánh giá thiết bị bốn phía, máy chiếu cùng màn hình lớn, những đồ vật này đều để ở trong nhà.

Cho nên nói nhà tư bản đều là vạn ác. Ngay cả xem phim đều không giống người thường.

Tần Mặc đã ngồi ở vị trí giữa, chân dài hạ xuống, bởi vì ở trong bóng đêm, cặp con ngươi kia nhìn qua càng thêm thâm thúy mê người: “Nơi đó có đĩa băng, em tùy tiện chọn một cái.”

“Ồ.” Phó Cửu không rõ, như thế nào bọn họ đã tới phòng xem phim, bất quá dựa theo tính cách của đại thần, hẳn là thích những bộ phim một ít tâm lý hoặc là trinh thám, vừa vặn có thể vừa học, vừa xem.

Thật sự liền tùy tiện chọn một cái đĩa băng cho vào, sau đó ngồi trở lại bên cạnh đại thần, một tay chống hàm dưới, chuẩn bị nghiêm túc xem.

Ngay từ đầu, Phó Cửu còn cảm thấy không có gì, rốt cuộc cốt truyện an bài cũng không tệ lắm.

Chờ đến những diễn viên đều xuất hiện.

Phó Cửu càng xem càng cảm thấy đĩa băng này giống như không có quan hệ gì với tâm lý trinh thám.

Quan trọng nhất chính là —— vì cái gì phim này không có nữ chính?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 545: Tần thần bề cong Phó Cửu 2

Editor: NM

Phó Cửu liếc mắt nhìn màn hình một cái, lại quay đầu tới xem đại thần.

Bóng dáng hoàn mỹ của người đàn ông ẩn hiện trong bóng đêm, cặp mắt đen nhánh nhàn nhạt ánh lên như kiểu bộ phim trước mắt là một thể loại rất bình

thường.

Chẳng lẽ là do cô nghĩ nhiều?

Ngón tay Phó Cửu gõ gõ sườn mặt của mình, mới vừa uống một ngụm trà đã bị hình ảnh kế tiếp làm chấn động!

“Khụ, khụ!”

Không trách sao cô bị sặc đến vậy, đối với loại một giây trước hai người vẫn là kẻ thụ, giây tiếp theo liền xuất hiện hình ảnh hôn môi.

Bất cứ ai cũng không thể có năng lực tiếp thu mạnh như vậy,

Mấu chốt nhất chính là, kia là hai tên con trai.

Hai tên con trai. ....

Con trai. ...

Phim. ....

Cũng may là Phó Cửu, nếu đổi thành những người khác chắc là đã sớm bị kích thích trực tiếp đứng lên.

Phó Cửu lại nghiêng mắt nhìn thoáng qua đại thần đang ngồi cạnh cô.

Lông mi của đại thần vốn dĩ rất đẹp, thời điểm nheo mắt lại, cảm giác cảm dục càng nồng đậm.

Phó Cửu còn chưa có mở miệng.

Tiếng nói của Tần Mặc liền truyền tới, không chút để ý: “Em muốn giải thích với anh là em không phải cố ý chọn phim này đúng không?”

Phó Cửu trầm nghĩ cô đương nhiên không phải cố ý, nhưng mà vì sao bị đại thần hỏi như vậy, giống như thật ra là do cô cố ý.

“Có hơn một trăm bộ phim” Tần Mặc không có nhìn thiếu niên, mà là sửa sang lại một chút ống tay áo của mình, tiếng nói thông thả ung dung: “Năng lực chọn lựa của em đúng là không tồi.”

Phó Cửu: ..... Loại cảm giác hết đường chối cãi này đúng là rất buồn bực a.

“Không đúng, Mặc ca, anh là một nam thẳng, vì sao lại có thể loại phim này.” Việc này còn có thiên lý hay không?

Tần Mặc rũ mắt, uống một ngụm trà: “Bởi vì phim này là do đạo diễn của Tần thị làm, nếu không phải do em, anh đến bây giờ còn không rõ ràng lắm đây là cái phim gì. “

Nói cách khác để ở nhà cho có?

Phó Cửu càng buồn bực.

Gần đây cô thật sự không thích hợp tham gia các trò chơi như lựa chọn đồ vật này.

Thật là chọn cái gì trúng cái đó.

“Em đi ẩn tạm dừng.” Phó Cửu cảm thấy sau khi hôn môi, còn sẽ có hình ảnh càng kịch liệt hơn, nhân lúc còn sớm nhanh ẩn tạm dừng, nếu không lát nữa đại thần nói cô là còn chưa buông bỏ ý niệm ngủ cùng anh, cố ý chọn phim này cho anh xem.

Cho nên nói loại quá khứ như vậy thật là tấy mắt không trăng.

“Ẩn tạm dừng làm cái gì? “Tiếng nói trầm thấp dễ nghe từ phía sau truyền tới” Chột dạ? “

Vì chứng minh chính mình không chột dạ, thân hình đang muốn đứng lên của Phó Cửu một lần nữa ngồi xuống, về mặt tà nịnh: “Không ẩn, tiếp tục xem “

Sự thật chứng minh, kết quả của sự quật cường, đều là tự hại mình.

Sau khi hôn lần đầu tiên.

Chính là thuận lý thành chương thân mật hơn.

May mắn chính là không có hình ảnh gì quá kích thích.

Nhưng cho dù là như thế này, mỗi lần nhìn đến hình ảnh đang hôn môi kia.

Phó Cửu liền sẽ nhớ tới gương mặt ở vũ hội cùng với một màn kia.

Nhìn không được lại uống một hớp nước trà.

Nếu lúc này Phó Cửu nhìn Tần Mặc, nhất định sẽ nhìn thấy khóe miệng nhếch lên thành hình cung của đại thần, hơn một trăm bộ phim, mỗi bộ đều là đam mỹ.

Người ta nói nếu muốn bề cong một người, bước đầu tiên chính là thuận nước đẩy thuyền để đối phương cảm thấy loại cảm tình này là bình thường, xem phim điện ảnh là một lựa chọn không tồi.

Đương nhiên chọn phim điện ảnh cũng là có chú ý, không thể coi trọng khẩu vị, nếu không những không thể làm đối phương tiếp thu, ngược lại sẽ khiến cho đối phương chán ghét.

Đừng nói là Phó Cửu, ngay cả Tần Mặc cũng không xem được cái loại phim này.

Trên thực tế, tựa như Giang Tả nghị Tần Mặc không có khả năng là cong, anh cũng vĩnh viễn không cong.

Chẳng qua..... Tần Mặc quay đầu đi, nhìn thiếu niên còn đang nỗ lực xem phim điện ảnh, nhưng người anh thích lại là một tên con tra

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 546: Chương 547

Editor: Sừu nhi

Thời gian xem phim đúng là có chút dài a.

Phó Cửu không biết đại thần là đang có cảm giác gì.

Dù sao cô cũng thực nghiêm túc xem.

Thật vất vả chờ đến bộ phim kết thúc, cuối cùng trên màn hình còn dừng lại hình ảnh ở trên mặt nam chính, mơ hồ có thể nhìn thấy nước mắt trên khuôn mặt kia.

Điểm này làm Tần Mặc nhú nhú mày.

Nếu có khả năng, anh muốn cho thiếu niên nhìn đến kết cục tốt, mà không phải kết thúc trầm trọng như vậy.

Phó Cửu lại cảm thấy như vậy không tồi: “Hai người thân phận bất đồng, xác thật rất khó đến với nhau.”

Một người là cảnh sát, một người là kẻ trộm. Mặc dù kẻ trộm kia đối với người cảnh sát vô cùng tốt, thậm chí vì đối phương mà đánh vỡ rất nhiều nguyên tắc.

Nhưng là, đen vĩnh viễn là đen.

Nếu nói chỉ có một người tồn tại.

Tôi hy vọng người kia là cậu.

Đây là kết thúc của bộ phim.

Phó Cửu an tĩnh nhìn người bị xử bắn kia.

Nhìn hắn đến cuối cùng không sợ hãi chút nào, đem một chuỗi giá chữ thập nắm ở trong tay.

Nhìn hắn chậm rãi mà cười, sườn mặt trắng nõn bị ánh sáng chiếu tới làm cho mơ hồ mà tuấn mỹ.

Sau đó, chính là hồi ức của cảnh sát.

Từ nhỏ đã quen biết người kia.

Cùng nhau gặp rắc rối, làm một chuyện to lớn, cùng nhau hút thuốc.

Chẳng qua sau lại tách ra.

Cuộc sống mới có nhiều cảnh ngộ bất đồng.

Nhưng những cái đó đều không chia cách được họ. Ở thời điểm hẩn ngủ, người kia cúi người xuống hôn.

Nói đến cùng vẫn là tình yêu buồn.

Trong đời sống hiện thực, kẻ trộm cùng cảnh sát cơ bản không có trường hợp như vậy.

Phó Cửu chống cằm, bộ dáng lười biếng: “Anh Mạc, nhìn bí kịch, tâm tình không tốt, xin về nhà đi ngủ. “

“Em hôm nay tựa hồ như rất muốn nhanh chóng trở về.” Tần mạc không lạnh không nhạt ném một câu như vậy.

Phó Cửu lúc ấy liền cảm giác chính mình như là ở thời điểm chơi anh hùng, bị người ta ra đại chiêu làm choáng váng, đại thần nói những lời này, là đang hoài nghi cô?

Trước mắt, cô cũng không có biện pháp xác định, chỉ cười càn bĩ khí: “Không có, chính là không muốn lại đối mặt với vật lý vạn ác. “

“Không dạy em học vật lý.” Tần Mạc tiếng nói nhàn nhạt: “Chơi trò chơi, nhìn xem tâm trạng gần nhất của em, mặt khác em hẳn là chưa có xem qua video của chiến đội Trương Nam tác chiến đi. “

Phó Cửu xác thật không xem qua, vì thi đấu, cũng là để không bị hoài nghi, cô lại theo Tần Mạc đi chơi trò chơi.

Thiết bị điện tử ở nơi này của đại thần, so với “Văn phòng ” trước kia còn đầy đủ hơn.

Ba máy tính, một notebook, mặt trên còn treo một cái màn hình lớn.

Hai người mà chơi game, hiệu quả không cần nói, phối hợp rất hoàn mỹ.

Đặc biệt là ở thời điểm đánh yêu quái.

Tần Mạc cơ hồ có thể một bên nhìn thiếu niên, một bên đem yêu quái đánh bại.

Thời gian xác thật không trễ.

Nhưng là, anh cũng không muốn cho người này rời đi.

Cho nên mới lấy cớ như vậy, lặp đi lặp lại nhiều lần để cô lưu lại.

Bất quá, đây cũng không phải là ý tưởng tốt.

Quan trọng nhất chính là anh chỉ cần vừa mở mắt ra là có thể nhìn thấy người này, hơn nữa đối phương chỉ thuộc về anh.

Cái này xác thật không phải cảm tình đối với em trai.

Tần Mạc nghiêng đầu, ánh mắt từ sườn mặt thiếu niên lướt qua, dừng ở môi mỏng của đối phương bởi vì bị anh cắn chưa khỏi hẳn, đầy mắt trầm trầm.

Bất quá, vẫn nên cho gia hỏa này về.

Nếu không, anh không xác định có thể hay không làm ra chuyện gì.

Chơi xong trò chơi, Phó Cửu còn đang xem video của Trương Nam, càng xem biểu tình trên mặt càng nghiêm túc.

Cô phát hiện mọi người sở dĩ chú ý Trương Nam như vậy không phải không có nguyên do.

Bởi vì mặc kệ là đội hình hay là thao tác, đối phương đều có thể xưng là vương giả, sát thương mạnh không nói, còn cả vị trí phục kích cũng rất tốt.

Đặc biệt là đấu pháp của đội trưởng bọn họ, rất khó đối phó.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 547: Ý đồ Bất lương

Editor: Mỹ Linh

“Người này, thủ pháp hẳn là rất xinh đẹp.” Ngón tay Phó Cửu chỉ trên màn hình.

Tần Mặc nhìn thoáng qua, chậm chậm nói hai chữ: “Đúng không?”

Phó Cửu đảo mắt, thông minh, lập tức cười nói: “Đương nhiên không phải rồi, anh Mặc mới lợi hại, theo như lời nhóm truyền thông kia anh Mặc mới là thiên địch.”

“Đánh một trò chơi mà thôi, có cái gì mà thiên địch.” Tần Mặc cầm điều thuốc, hai tròng mắt đen nhánh: “Bất quá, nếu muốn được hạng nhất của cả nước thì phải đánh bại được Trương Nam, cho nên tâm tư của em cũng nên thu lại đi, bỏ ra nhiều thời gian luyện tập một chút, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, chiến đội thi đấu cuối cùng với chúng ta chính là Trương Nam.”

Phó Cửu gật gật đầu, nhớ kỹ tên trò chơi của người nọ, một cái tên rất là bắt mắt.

Xác thật rất bắt mắt.

Cô nhớ rõ ở trên Weibo, người này cũng có chia sẻ bài viết cho đại thần.

Chẳng lẽ hai người quen biết nhau?

Phó Cửu nghĩ đến đây, vươn tay, vỗ một cái trên vai Tần Mặc: “Anh Mặc, em cảm thấy đội trưởng của đối phương đối với anh có ý đồ bất lương, nếu không cũng sẽ không chia sẻ bài viết trên Weibo cho anh, nếu không anh trực tiếp dùng mỹ nam kế làm đối phương choáng váng không đứng vững được, em ở phía sau hỗ trợ.”

“Không cần mình cong thì nhìn ai cũng cong.” Tần Mặc cười như không cười vươn tay ra, vỗ vỗ mặt thiếu niên, gần từng chữ một:

“Nếu lại muốn đem anh đẩy ra bên ngoài, cần thận anh đem mỹ nam kế dùng ở trên người em.”

Phó Cửu:.....

Đại thần gần đây thật là càng ngày càng nguy hiểm

Cũng không biết có phải hay không bởi vì nộ hôn đó.

Không làm gì được liền dùng phương diện này uy hiếp cô.

“Hai trận đầu của cuộc thi đấu cả nước anh có khả năng sẽ không ở đó. “Tần Mặc tiếng nói nhàn nhạt.” Nếu anh không ở trên đây, em coi như là đội trưởng, chỉ huy toàn cục, hiểu không?”

Phó Cửu không nghĩ tới đại thần sẽ đột nhiên nói như vậy, cau mày: “Tại sao không ở đó?”

“Có việc việc cá nhân, rất gấp.” Tần Mặc nói xong, đứng thẳng thân mình, ánh mắt tránh đi môi của thiếu niên: “Thời gian không còn sớm, anh đưa em trở về.”

“Được.”

Phó Cửu cũng không có hỏi cái gì.

Trên thực tế, lúc đại thần nói anh có việc gấp.

Phó Cửu trên cơ bản đã đoán được đại thần rốt cuộc là muốn đi vội việc gì.

Án tử.

Có quan hệ với tổ trọng án.

Phó Cửu ánh mắt trầm xuống, đến nỗi Tần Mặc gọi cô mà cô cũng không trả lời.

Cái này làm cho Tần Mặc cho rằng thiếu niên là lo lắng cho cuộc thi đấu lớn của cả nước, dạo bước đi tới, ngón tay ấn trên đầu thiếu niên: “Yên tâm, bất luận việc cá nhân gì cũng đều kém cuộc thi đấu quan trọng của chúng ta, trước hai trận không xuất hiện, là bởi vì anh xác định không có anh ở đó, năng lực tác chiến của một mình em cũng có thể thắng, chiến đội mỗi người đều yêu cầu có năng lực tác chiến một mình, mặc dù đã không có anh cũng không sao, hiểu không?”

“Đã hiểu.” Phó Cửu nở nụ cười, đây mới là đại thần, vĩnh viễn rõ ràng mục tiêu là cái gì.

Bất quá, dù vậy.

Cô cũng không thể không chuẩn bị sẵn sàng.

Bởi vì một ngày nào đó, người cô muốn đối mặt sẽ là đại thần.

Chỉ cần tưởng tượng đến chuyện này, liền khó tránh khỏi sẽ thất thần.

Không phải lo lắng bị bắt được.

Đại khái là không muốn nhìn người kia dùng ánh mắt thất vọng tốt đỉnh để nhìn mình.

Cho nên cần thiết phải chuẩn bị thật tốt tinh thần làm đối thủ không phải sao?

Nếu chú định là đối thủ, vậy thoải mái hào phóng quyết đấu.

Đại thần thích, hẳn là đối thủ dạng này đi.

Trên thực tế, Phó Cửu cũng vậy.

Cô lúc trước từng nói qua, nếu không phải nhanh như vậy bị phát hiện.

Cô rất muốn biết rốt cuộc là cô lợi hại hay là đại thần lợi hại hơn.

Hiện giờ, xem như ứng nghiệm lời nói của cô không phải sao?

Phó Cửu tay cầm vào túi tiền, nhìn bóng dáng cao lớn phía trước mình.

Vô luận thế nào.

Cô đều rất may mắn, có thể có đối thủ như đại thần.

Anh mạnh cũng không khi dễ yếu, xuất thân phú quý lại một thân chính khí.

Cùng mọi người đều không giống nhau. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 548: Z mặc đồ Nữ xuất hiện, bắt đầu hành động

Editor: Dương Dương

Mặc dù biết tiếp tục hành động như vậy có nghĩa là không thể quay đầu lại.

Trở lại Phó gia, chuyện đầu tiên Phó Cửu làm chính là tiến vào gian phòng căn cứ bí mật của cô.

Vì phòng ngủ đến lúc đó bị phát hiện.

Phó Cửu lần này nguy trang.

Nói là nguy trang, chỉ bằng nói là cô khôi phục bộ mặt của bản thân mình.

Thực mau trước gương liền xuất hiện một thân ảnh cao gầy, thon dài, cô mặc áo gió màu đen, quần jean trắng, chân đi ủng quân đội cao đến đầu gối, trong xương cốt đều phảng phất tản ra soái khí.

Trên tai cô còn mang theo một viên khuyên tai màu đen, khuôn mặt xinh đẹp, môi mỏng hơi cong lên, tóc màu nâu dài đến ngang eo buông thõng, thậm chí trên đôi mắt còn đeo lens.

10 giờ 10.

Giờ này ở tiệm net còn rất nhiều người.

Chọn tiệm net nào để đến rất quan trọng.

Không thể ở gần nhà mình, cũng không thể đến nơi của Ân đại thúc.

Không chừng là cảnh sát đang phiên nào khi xác định vị trí của cô.

Cho nên từ trước đến nay Phó Cửu lựa chọn địa điểm gây án đều tùy tính.

Lúc này đây cũng như vậy.

“Bá” một tiếng mở ví ra.

Khác với một ít kẻ có tiền.

Trong ví Phó Cửu chính là đủ loại chứng minh thư với các thân phận và công tác khác nhau.

Mỗi lần dùng qua giấy chứng minh thân phận nào liền sẽ trở thành phế thải, đây là để không lưu lại bất kỳ dấu vết gì.

Lúc này đây Phó Cửu hành động cũng là như thế.

“Ông chủ, mở máy cho tôi.”

Trong tình huống bình thường vào thời điểm này người tới đều là làm cả đêm.

Tiệm net cũng không có bao nhiêu người, hôm nay không phải thứ Bảy, bọn học sinh đều không có được nghỉ học, cũng có một ít trốn học, ở nơi đó khai đoàn đánh 《Anh hùng》.

Ngay cả người ngồi ở quầy thu ngân, cũng không ngẩng đầu lên: “Cả đêm sao? Nếu suốt đêm, tôi hiện tại trực tiếp mở.”

“Không, chỉ chơi một giờ. ‘Phó Cửu nói đem tiền giao đi.

Người nọ một tay di chuyển con chuột, một tay tìm tiền lẻ trả lại Phó Cửu.

Nói cách khác, cái người này cũng không có chú ý tới bộ dáng Phó Cửu.

Duy nhất có thể có hình ảnh chính là camera của tiệm.

Nhưng góc độ như vậy, cũng chỉ có thể chụp đến bóng dáng Phó Cửu.

Mở máy tính là chuyện thứ nhất.

Phó Cửu liền làm đen hệ thống theo dõi của tiệm, kế tiếp mới là xem xét USB.

Bên trong thực sạch sẽ, thậm chí là một chút bụi bặm đều không có.

Nhưng càng là như vậy, liền càng khó giải quyết.

Này chứng minh tính cảnh giác của thầy Dương rất cao.

Mặc dù là ở trên máy tính, cũng không có lưu lại bất luận đồ vật gì gây bất lợi đối với hắn.

Bất quá, đây là máy tính văn phòng của trường, cũng không phải máy ở nhà.

Xem ra nếu muốn lục soát chứng cứ gì, trước hết cần xác định địa chỉ nhà tên thầy kia.

Phó Cửu hí hất, ngón tay ở trên bàn phím bay nhanh, muốn đánh rớt trang web trường Nhất Trung, cũng không khó khăn, chỉ cần từ nơi đó tìm ra địa chỉ đối phương, là có thể ở tiệm net tiếp tục công phá.

Chỉ là, sự tình khó giải quyết đã xảy ra.

Ở trang web giáo viên trường, vị thầy Dương này cũng không có điền địa chỉ cụ thể của gia đình hắn.

Phó Cửu dừng lại ngón tay, nhanh chóng rút lui trở về.

Lại dùng ánh mắt quét một lần USB.

Phương diện này xác thật không có gì.

Nhưng có một đoạn QQ lịch sử trò chuyện, lại làm Phó Cửu thực để ý.

Đó là đối thoại của thầy Dương cùng một người khác không biết tên.

Đầu tiên là người kia hỏi: “Thế nào? Còn không có thu phục? Người mua đều nóng nảy vì phải chờ.”

Dương Minh: “Đội mấy ngày nữa, yên tâm, sớm muộn gì cũng có một ngày có thể ném đến tiên nhi.”

Phó Cửu nhìn tới nhìn lui những lời này, đều cảm thấy có vấn đề.

Không có giáo viên trường học nào sẽ kiêm chức bán ăn.

Hơn nữa ở trong mấy tính họ Dương kia cũng không có lưu lại lịch sử, trừ phi.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 549: Phó Cửu bị theo dõi

Editor: Đậu □ Đậu

Anh ta không phải là người bán nó.

Nếu không phải anh ta, vậy chỉ có thể là.....

Phó Cửu ngón tay nắm chặt lại một chút, hai mắt trầm một chút xuống. Nó giống như là đêm tối, rất khó để bình tĩnh.

Việc này còn phức tạp hơn cô nghĩ.

Hơn nữa chuyện như vậy không thể rút dây động rừng.

Chỉ bắt được một người có ích lợi gì.

Không bắt được những kẻ mua thì chuyện này sẽ không bao giờ kết thúc.

Phó Cửu dùng chức năng tìm kiếm của QQ, tìm hiểu tài khoản QQ của đối phương một chút.

Thông tin cá nhân rất khan hiếm, chỉ có tuổi tác và nghề nghiệp.

Thế là chỉ cần tìm hiểu nghề nghiệp kia, vì vậy Phó Cửu nheo mắt.

Cô ngồi lì ở một chỗ, rất lâu không di chuyển.

Cô nghĩ mình muốn hút thuốc.

Cô cũng không có che dấu, đi đến quầy bar kia lấy một hộp Marlboro.

Phó Cửu hút thuốc không giống Tần Mặc. Có một cảm giác cao ngạo không nói nên lời.

Đặc biệt là khi cô đứng ở ngõ nhỏ không có một bóng người. Loại cao ngạo này sẽ đặc biệt rõ ràng.

“Thì ra là như thế này.” Khi Phó Cửu nói chuyện, còn mang theo khói thuốc: “Thảo nào kiêu ngạo như vậy, xem ra từ từ đến tới.”

Bởi vì chuyện này rất có khả năng liên quan đến thân phận người mua, làm cho vụ kiện bị đảo ngược.

Vì vậy, trước khi chưa có bằng chứng rõ ràng.

Điều duy nhất cô có thể làm chính là bảo vệ Lý Mộng Nhiên thật tốt.

Làm thế nào để nhìn qua thật tự nhiên.

Phó Cửu rất nhanh liền nghĩ một biện pháp.

Chỉ là cô chưa kịp thực hiện biện pháp này.

Họ Dương kia thế nhưng chủ động tìm tới cô.

“Phó Cửu đồng học, cậu cùng tôi đến nơi này một chút.”

Cửa lớp D, ánh mắt kia đảo qua, bộ dáng rất nghiêm túc.

Nếu không biết rõ ràng, chắc chắn sẽ có người khinh thường cô.

Nhưng trên thế giới này, có lẽ không có ai phải khoác lên một tầng nguy trang trong cuộc sống.

Phó Cửu buông tay cứng nhắc đứng dậy cười nhạt.

Mặt khác thanh âm các bạn học xì xào dừng lại một chút, bởi vì không có lý do gì mà một thầy giáo ban A lại đến tìm học sinh ban D bọn họ?

Họ Dương kia cùng Phó Cửu đi vào văn phòng, sau đó chỉ vào ván trượt bên cạnh: “Đây chắc hẳn của cậu đi?”

Phó Cửu nhìn qua bên kia, như là đã cẩn thận xác nhận: “Rất giống của em, nhưng em đánh dấu tên của em, không phải ở mặt trên.”

Họ Dương hí hóp mắt: “Đúng không?”

“Thầy nếu cảm thấy hứng thú, em có thể gọi người mang tới đây. Ván trượt của em ở phòng học.” Lúc này, Phó Cửu sao có thể nói đó là ván trượt của mình.

Nhưng đúng như dự đoán, họ Dương này rất thông minh. Thậm chí thông qua ván trượt mà xác nhận người xuất hiện ở hành lang hôm qua là cô.

A, nếu đơn giản như vậy đã bị đối phương phát hiện.

Cô liền không cần phải làm hacker nữa.

Họ Dương lại liếc mắt nhìn học sinh trước mặt này một cái.

Về Phó Cửu, hẳn cũng biết ít nhiều.

Thực tế nói những lời này, là vô nghĩa.

Trước kia là kẻ chuyên đi cửa sau, không biết làm thế nào lại trở thành nam thần.

Có thể nói là oanh động toàn trường.

Đoạn phỏng vấn thiếu niên kia, hẳn cũng đã xem qua.

Không biết tại sao, từ tận đáy lòng hẳn không muốn tiếp xúc nhiều với thiếu niên này.

Chỉ là ngày hôm qua cái ván trượt này xuất hiện, làm hẳn không thể không để ý. ....

“Không phải cậu liền tốt.” Thầy Dương rất nhanh liền nở nụ cười: “Nghe nói thi đấu cả nước sắp bắt đầu rồi. Điều này đối với cậu chắc hẳn rất quan trọng, điểm tất cả các môn phải đạt. Cậu cần phải cố gắng lên một chút, đang là học sinh, vẫn nên đơn giản một chút thì hơn. ....”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 550: Làm bạn gái tôi

Editor: Mỹ Linh xg

Thông minh như Phó Cửu tất nhiên là nghe được uy hiếp trong đó.

Chẳng qua thực hiện nhiên vị Dương lão sư này đã hạ thấp cô quá rồi.

Cô chán ghét nhất chính là bị uy hiếp.

“Thầy nói rất đúng, là học sinh vẫn đơn giản một chút thì tốt hơn .....”

Lúc thiếu niên nói những lời này, tiếng nói rất chậm.

Dương Minh cũng không biết trong lòng mình vì sao muốn đề phòng cậu ta, rõ ràng đối phương chỉ là một học sinh năm hai, nhân khí cao thì thế nào.

Đến lúc đó vấn đề bài thi vẫn là do hấn ta định đoạt.

“Nếu không phải vấn đề của cậu thì trở về đi, thuận tiện hỏi giúp thầy một chút thứ này là của ai.”

” Vâng.”

Phó Cửu trước nay đều không ở trước mặt loại người này để lộ ra những điểm nguy hại chính mình.

Đây chính là hacker.

Vinh viễn đều trong bóng đêm mới có thể hành động.

Lý Mộng Nhiên vừa nghe nói thiếu niên bị thầy Dương gọi to đến, đầu tiên là vọt tới ban D, thấy nơi đó không có bóng người Phó Cửu, hai tròng mắt đều lay động.

Tiết Dao Dao thấy cô có chút không đúng, đuổi tay đỡ cô: “Mộng Nhiên, làm sao vậy?”

“Cửu điện hạ, Cửu điện hạ cậu thật sự đi văn phòng của thầy Dương dạy Văn?” Trên mặt Lý Mộng Nhiên mang theo kinh hoàng trước nay chưa từng có.

Tiết Dao Dao mới vừa gạt đầu một cái.

Tay đã bị túm qua.

“Dao Dao, chúng ta cần phải đi cứu cậu ấy, khẳng định là thầy Dương phát hiện, phát hiện người ngày hôm qua xuất hiện ở nơi đó là.....”

Lý Mộng Nhiên còn không có nói xong tên của hấn.

Phía sau liền truyền đến tiếng cười nhọt nhọt của thiếu niên: “Mộng Nhiên, sao cậu lại tới đây?”

Lý Mộng Nhiên quay đầu lại, thấy người nọ bình yên vô sự, lúc này mới thở dài một hơi nhẹ nhõm, lại thấy rất nhiều đồng học đều đang nhìn chính mình, miễn cưỡng cười cười: “Tối, tôi tới tìm Dao Dao. “

“Tôi tìm tôi thì chính là tôi tìm tôi, không cần lấy cớ là tới tìm Dao Dao. ”

Phó Cửu một tay cắm vào túi quần, bên ngoài áo trắng somi là áo khoác gió phục, liền như vậy đuổi tay gỡ đầu Lý Mộng Nhiên, thân mật như vậy như là cố ý để cho người khác thấy: “Đồ ngốc. “

Lúc Lý Mộng Nhiên còn không rõ tình huống như thế nào.

Thiếu niên khom lưng, liền đem cả người của cô đều ôm ở trong lòng ngực, thấp giọng, ôn nhu: “Là chuẩn bị đáp ứng rồi sao? “

“Cái, cái gì? “Lý Mộng Nhiên chỉ cảm thấy lỗ tai đã bị ma làm rơi xuống, dưới chân giống như là đắm phải bông.

Thiếu niên lại ở kia câu môi cười, tựa như nghiêng mà ra dương quang: “Đương nhiên là làm bạn gái tôi. “

Bạn, gái!!!!

Phòng học trong ngoài đều như là bị bom nguyên tử xuyên tạc.

Các cô gái đuổi tay bưng kín môi!

Nhóm con trai đem bàn gỗ làm cho thùng thùng rung động, ý tứ như muốn trợ uy cho Phó Cửu!

Tóm lại..... Bạn gái!?

Cửu điện hạ cư nhiên muốn kết giao bạn gái!

Lại còn là Cửu điện hạ chủ động theo đuổi người khác!

Không!

Các cô không muốn tiếp thu tin tức tàn nhẫn này!

Một ít em gái đều nát tim rồi!!!!

Các bạn học nam lại phi thường cao hứng.

Đặc biệt là ban D, những người này, phải biết rằng có Phó Cửu ở đây một ngày, bọn họ liền không có một ngày ngoi đầu lên.

Nói ngắn gọn, bọn họ đã tuyệt vọng với thế giới nhìn mặt không nhìn thực lực này rồi.

Mọi người suy nghĩ một chút, không có bạn gái, thời điểm đi thông báo, thích em gái e thẹn nói với người “Cũng không phải cô không tốt, chẳng qua là bởi vì tôi đã có người yêu thích.”

“Là ai? Người nọ là ai?”

Phát điên muốn biết!

“Tôi sẽ không nói cho cô.”

Các em gái một bên nói như vậy, một bên còn dỗi tằm mắt đi xem người ngồi phía sau thiếu niên tóc bạc.

Hắn là ngu ngốc sao?

Cho dù không nói đáp án đã thực rõ ràng rồi!!!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 551: Tin tức nóng nhất gây xôn xao Baidu Tieba cao trung đệ nhất

Editor: Dương Dương

Còn có một loại người có bạn gái.

“Tránh ra, đừng ngăn trở tôi xem Cửu điện hạ đánh Anh hùng, a, video này như thế nào lại ngắn như vậy, tính, nếu Cửu điện của tôi không còn nữa, tôi đây tự mình đi đánh《anh hùng》một phen, mới vừa rồi Cửu điện hạ hẳn là chơi thích khách, tôi cũng chơi thích khách.”

Nói cách khác, bọn họ chẳng những muốn cùng bạn gái nam thần đấu tranh, còn muốn cùng trò chơi đấu tranh.

Này là cái đạo lý gì thế!

Hiện tại Phó Cửu có bạn gái, này quả thực chính là khắp chốn mừng vui, nhất định phải tung đồng xu chúc mừng chúc mừng!

Không có cảm xúc giống như mọi người, trừ Lý Mộng Nhiên ra, chính là Tiết Dao Dao.

Bởi vì Tiết Dao Dao rất rõ ràng, thân phận thật sự của Cửu điện hạ không thích hợp tìm bạn gái.

Vì cái gì Cửu điện hạ sẽ vào lúc này đột nhiên hỏi vấn đề này, làm trò trước mặt mọi người?

Cửu điện hạ rốt cuộc muốn làm cái gì?

Lý Mộng Nhiên trừng lớn hai tròng mắt, đồng tử loạn choạng: “Không phải, cậu, tớ.....”

“Mau trả lời đi.” Phó Cửu khi nói những lời này, khom nửa thân xuống, thanh âm rất thấp, thấp đến mức chỉ có hai người các cô mới nghe được.

Lý Mộng Nhiên chấn động, tiếp theo gật gật đầu.

Phó Cửu lại một lần nữa nở nụ cười.

Hiện trường ồn ào tiếng người.

Cơ hồ là trong cùng một ngày, Baidu Tieba trường cao trung đệ nhất liền nổ tung.

“Các người biết không? Biết không?!”

“Cái gì?”

“Cửu điện hạ có bạn gái!”

“Lâu trên không cần gạt người, Cửu gia ngày hôm qua còn từ chối một nữ sinh tặng quà cho hắn.”

“Là sự thật, lại còn là Cửu điện hạ chủ động theo đuổi cô gái kia, làm trò trước mặt bao người, hỏi cô gái kia có nguyện ý hay không, giấc mộng đẹp của tôi, biến mất hoàn toàn!”

“Chỉ có tôi cảm thấy Cửu điện hạ quá đẹp trai sao? Cự nhiên làm trò trước mặt bao người bày tỏ tình yêu, nếu tôi là cô gái kia, tôi khẳng định sẽ hạnh phúc tề tề.”

“Yên lặng mà nói một câu, điều này cũng không có gì, rốt cuộc người mà Cửu điện hạ thổ lộ thật sự rất nhiều.”

Vừa nói như vậy, mọi người mới nhớ tới, trước kia Cửu điện hạ cũng thường xuyên thổ lộ với người khác.

Chỉ là phương thức thổ lộ như vậy cũng không hay lắm.

Luôn mang đến cho người khác phiền toái.

Hiện tại không như vậy.

Ôn nhu, kiên nhẫn, cười nhạt hỏi người khác có đồng ý hay không.

Suốt mặt mạnh khỏe tuần mỹ như vậy, cơ hồ có thể kinh diễm năm tháng.

Trên Tieba ảnh chụp bị đăng lên, quả thực là tin tức nóng bỏng phá vỡ kỷ lục lượt xem trên Baidu Tieba Nhất Trung.

Làm nhân vật chính của sự việc, Lý Mộng Nhiên đều không biết phải làm sao.

Cô rất rõ ràng thiếu niên không có khả năng sẽ vô duyên vô cớ làm như vậy.

Khẳng định là vì cô.

Lý Mộng Nhiên tuy rằng không rõ ràng lắm tiền căn hậu quả, lại luôn có một loại trực giác như vậy.

Cô lo lắng bởi vì sự việc của mình sẽ làm liên lụy đến thiếu niên.

Đến lúc đó.....

Lý Mộng Nhiên ngẩng đầu lên nhìn Phó Cửu.

Phó Cửu nhìn mắt cô, cười cười nhợt nhạt.

Một mảnh vui mừng, chính là hai người, mà không, phải nói là ba người.

Liên tính cả Tiết Dao Dao, bọn họ đi vào trong thư viện.

Trên thực tế nói là đi vào thư viện, nơi này cũng không có bao nhiêu người.

Không gian rất lớn, hơn nữa dựa cửa sổ, cũng rất an tĩnh.

Đương nhiên, điều đó đều không phải lý do Phó Cửu coi trọng nơi này.

Quan trọng nhất chính là vị trí tọa lạc của thư viện này trước mặt có cửa sổ sát đất, có thể khiến cô nhìn rõ ràng mỗi hoạt động của giáo viên.

Phó Cửu không có quanh co lòng vòng, nhìn hai cô gái đối diện liếc mắt một cái mới nói: “Thực xin lỗi, sự việc phát sinh đột ngột nên cần cậu giả mạo làm bạn gái tôi.”

“Điểm này tớ biết. “Lý Mộng Nhiên mấy ngày nay sắc mặt đều không tốt lắm: “Tớ chỉ sợ ảnh hưởng đến nhân khí của cậu, tớ nghe Dao Dao nói, cậu có rất nhiều fan, cậu đột nhiên tuyên bố có bạn gái như vậy, các cô ấy có thể hay không từ fan chuyển sang thành antifan. “

“Không sao, cái này không ảnh hưởng đến tôi, cậu cũng không cần suy nghĩ nhiều, tôi đánh trò chơi, cũng không phải nhân khí.” Phó Cửu vừa nói, một

bên cúi đầu đi điều chỉnh hình ảnh, giống như xác thật đối với loại sự tình này một chút đều không để ý.

Lý Mộng Nhiên đi xem Tiết Dao Dao.

Tiết Dao Dao vỗ vỗ vai cô: “Nghe Cửu điện hạ.”

Một khắc kia.

Trong lòng Lý Mộng Nhiên có một loại cảm động nói không nên lời.

Cô kỳ thật rất hiểu chuyện của cô có bao nhiêu phiền toái, không có nhiều người sẽ nguyện ý nhúng tay.

Ví dụ như một ít giáo viên, rõ ràng nhìn thấy rất nhiều lần thầy giáo Dương mang cô vào văn phòng, cũng bởi vì ở trên thầy giáo Dương còn có một người, chỉ giúp cô một hai lần, không hề có ý đem sự tình làm rõ.

Mà hiện tại.

Có một người như vậy, mặc dù là sẽ ảnh hưởng đến nhân khí của mình, cũng muốn ra tay giúp cô, thậm chí đối mặt trực diện cùng giáo viên.

Lý Mộng Nhiên không có cách nào hình dung cảm giác kia trong nháy mắt.

Chỉ là đột nhiên cảm thấy nguyên lai cô cũng không phải chỉ có một mình.

Ở phía sau còn có lực lượng chống đỡ cho cô.

Vô luận là thiếu niên, hay bạn tốt Tiết Dao Dao đều dùng ánh mắt quan tâm nhìn cô.

“Cậu trước nhìn xem, người bạn giao dịch quen qua mạng này của Dương Minh cậu có biết hay không.” Phó Cửu đem điện thoại chuyển qua, để Lý Mộng Nhiên nhìn lịch sử trò chuyện trên màn hình.

Lý Mộng Nhiên lắc lắc đầu, gian nan mở miệng: “Tớ đối với thầy Dương không hiểu rõ lắm.”

Nghe vậy, Phó Cửu quyết định đổi phương thức hỏi: “Cậu nói trước kia từng học thêm, địa chỉ là ở nơi nào?”

“Một nhà..... Một nhà cao cấp ở hội sở giải trí.” Lý Mộng Nhiên khi nói ra những lời này, theo bản năng nhìn mặt Tiết Dao Dao, quả nhiên thấy bạn tốt hai tròng mắt tràn ngập khiếp sợ.

Bất quá, đã tới bước này rồi, cô cũng không cần cố kỵ cái gì.

Lý Mộng Nhiên hít sâu một hơi, tiếp tục nói: “Thầy Dương cũng không có đưa tớ đến đó từ đầu, hai ba buổi trước đó đều là học thêm ở quán cà phê, sau này mới kêu tớ đến chỗ đó, còn nói tớ không biết đường.”

Phó Cửu nghe đến đó, con ngươi chuyển động: “Nơi hội sở giải trí cao cấp tên gọi là gì?”

“Thuần Sắc.” Lý Mộng Nhiên sau khi nói ra hai chữ này, lại bỏ thêm một câu: “Giang thành nổi danh ngoạn nhạc thánh địa, rất nhiều người đều sẽ đi nơi đó, cũng có trường học chúng ta, chẳng qua thầy Dương bọn họ trước nay đều không ở sân nhảy kia chơi, đều là sẽ đi phòng thư giãn.”

Nét bút trên tay Phó Cửu vẽ một vòng tròn, viết xuống hai chữ Thuần Sắc, lại viết hai chữ “Địa chỉ.”

“Dương Minh đang ở nơi nào, cậu biết không?”

Lý Mộng Nhiên lắc đầu: “Không biết.”

“Được, tôi đã biết.”

Địa chỉ kia, cô liền tự mình nghĩ cách.

Phó Cửu đóng quyển sổ trên tay lại, đôi mắt nhìn Lý Mộng Nhiên: “Hai ngày này để cho Dao Dao ở với cậu, vô luận họ Dương kia kêu cậu đi nơi nào, cậu đều không đi, hơn nữa nói cho hắn, cậu là người đã có bạn trai, lại đi học thêm sẽ không tốt lắm.”

“Tớ biết.....” Lý Mộng Nhiên ánh mắt rũ xuống, cô cũng không có nói nếu để mẹ cô biết chuyện này, hậu quả sẽ là bộ dáng gì, Cửu điện đã vì cô làm đủ nhiều, việc còn lại, cô cần phải tự mình đối mặt.

Phó Cửu buông bút trong tay xuống: “Lại nhấn nại hai ngày, hai ngày sau, mọi thứ đều sẽ trở nên tốt đẹp hơn.”

Hai ngày sau, chính là kiểm tra cuối kỳ.

Kiểm tra thí điểm, không chỉ là quan trọng nhất đối với Lý Mộng Nhiên, đối Tiết Dao Dao cùng Phó Cửu cũng đều quan trọng.

Trên Tieba sự kiện ảnh chụp đang nổi lên sóng gió.

Ở chỗ này không chỉ có có học sinh, cũng sẽ có giáo viên dạy học ngầm.

Phó Cửu sợ dĩ sẽ làm trò trước mặt mọi người đi thông báo rõ cái này.

Chính là vì làm cho có đủ người nói về đề tài đi đăng bài viết ở Tieba.

Bởi vì ở lịch sử trên máy tính họ Dương, trong đó có một cái trang web, chính là Tieba.

Nếu muốn đi sẵn, đầu tiên phải đem người dẫn ra.

Huống chi thời gian của cô cũng không nhiều.

Phó Cửu nhìn thoáng qua đồng hồ trên cổ tay, sự tình hẳn là đã áp ụ không sai biệt lắm.

Dương Minh sau khi nhìn thấy cái bài viết kia, nhất định sẽ không ngồi yên được.

Bởi vì trên lịch sử trò chuyện yêu cầu viết rõ ràng, “Ném thức ăn tươi “

Mấy chữ này ý nghĩa là cái gì, ở chỗ này cũng thực rõ ràng.

Đây là cách duy nhất cô nghĩ ra được vừa có thể bảo vệ tốt Lý Mộng Nhiên lại có thể làm Dương Minh nhanh chóng lên biện pháp hành động.

Biến cung thành tên, tòa định “con mồi”.

Nếu có bạn trai, thế tất nhiên sẽ làm Dương Minh cảm thấy khó giải quyết.

Phó Cửu dự đoán không có sai.

Trong văn phòng, khi Dương Minh nhìn thấy bài viết trên Tieba, hai tròng mắt đều hiện rõ sự tức giận.

Hắn rõ ràng đã cảnh cáo hai người kia, làm cho bọn họ một người ngoan ngoãn nghe chính mình nói, một người khác thì nên làm cái gì.

Lý Mộng Nhiên chẳng lẽ không biết nói sao?

Hắn luôn mãi không chế được cô, không để cho cô cùng nam sinh tiếp xúc quá nhiều, chính là bởi vì “Hàng hóa” một khi không mới mẻ, người mua cũng sẽ không cho ra giá cao.

Không được.

Hắn cần phải lập tức lại đi hỏi một chút, người kia khi nào còn có thời gian.

Thừa dịp mấy ngày nay liền đem Lý Mộng Nhiên đẩy ra đi, hỏi cô cùng nam sinh kêu Phó Cửu kia phát sinh việc gì.

Quan trọng là nữ sinh có bạn trai rất cứng cỏi, kiên quyết một hai phải khiến (người) nói ra, nếu không sẽ xảy ra chuyện

Nghĩ đến đây, Dương Minh đầu tiên là cầm lấy máy bàn văn phòng gọi điện cho mẹ Lý Mộng Nhiên.

Mẹ Lý vừa nghe là thầy Dương ở trường học gọi tới, vội vàng buông việc trên tay xuống.

Dương Minh còn ở bên kia ra vẻ do dự: “Lý nữ sĩ, có một việc tôi không biết có nên nói hay không, làm thầy giáo Lý Mộng nNhiên, tôi nghĩ phương diện này vẫn là nên thông báo cho gia đình, em ấy gần đây có tiếp xúc qua lại đặc biệt cùng một nam sinh ban D, hai lần trước cũng không có tới đúng lịch học thêm, dường như là vì nguyên nhân này, đương nhiên điều này tất cả đều chỉ là suy đoán của tôi, rất cuộc..... “

“Thầy Dương, thầy không cần nói nữa. “ Mẹ Lý đánh gãy lời nói của hắn, biểu tình trên mặt lạnh như băng sương:” Tôi về sau sẽ quản chặt con bé, trừ bỏ lớp học thêm, sẽ không để nó có bất luận cơ hội ra ngoài giao lưu nào. “

Dương minh thờ dài một hơi: “Vẫn là Lý nữ sĩ suy nghĩ đúng đắn, cũng lý giải lý tưởng dạy học của chúng tôi, không cần quá mức kích động, vẫn phải lấy việc học làm chủ. .... “

Điện thoại bên này mẹ Lý hoàn toàn bị tẩy não, cũng sẽ không nghĩ tới những điều gì khác.

Bà thậm chí cảm thấy thầy Dương tự mình gọi điện thoại tới, là bởi vì còn không có từ bỏ Mộng Nhiên nhà bà.

Mẹ Lý nghĩ như vậy, liền càng thêm kiên định, chờ con gái trở về lúc nhất định phải quản giáo ý tưởng thật tốt.

Bên kia Dương Minh nói xong điện thoại, cầm lấy chìa khóa xe đặt ở ngăn kéo, lại hướng trường học nói dối, nói hần rất đau đầu, đại khái là bị cảm, muốn xin về sớm trước.

Dương Minh nhân duyên ngày thường không tồi, tìm cái cớ nói với ban giám hiệu cũng không khó.

Cứ như vậy, Dương Minh rời khỏi khu dạy học.

Nhưng mà hần cũng không biết rằng, hành động của hần đã sớm bị thiếu niên ngồi ở thư viện toàn bộ hành trình đều xem ở trong mắt. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 552: Chương 553

Editor: Dương Dương

Trên người Phó Cửu còn đang mặc đồng phục, trượt ván trượt từ sân thể dục kia nhảy qua, chính là vì muốn đuổi kịp tốc độ của Dương Minh.

Cô là muốn ra cổng trường trước Dương Minh.

Phó Cửu đứng ở nơi đó, một tay dứt túi quần, nhìn thoáng qua hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang ở trước cổng trường bảo vệ mọi người, lại nhìn thoáng qua bên cạnh tường vây.

Dứt khoát kiên quyết lựa chọn người sau, một chữ, quay lại!

Này nếu để đại thần biết, phỏng chừng lại đến cười cô.

“Bác tài, làm phiền đuổi kịp xe phía trước. “

Đuổi xe đương nhiên sẽ không dùng ván trượt để đuổi, Phó Cửu bắt một chiếc tắc xi, ngồi ở trên ghế vị trí phó lái, đôi mắt không có rời đi phương hướng của Dương Minh.

Tài xế vừa nghe cái này, lập tức có hứng thú: “Có phải đang phá án hay không?”

Phó Cửu thấy bác tài xế bất động, lập tức nói: “Phải, cho nên bác đuổi theo nhanh lên, đừng để cho hần chạy thoát. “

“Không thành vấn đề! “Bác tài xế kia phỏng chừng cũng là nhìn thấy nhiều cảnh tượng như vậy: “Cậu nói hần có thể còn có đồng lõa ở gần đây không? Hần trên người có súng không? Có súng cũng không có việc gì, nếu hần ta bắn vào lốp xe, tôi liền đâm nha!”

Phó Cửu: .....

“Bác à, bình tĩnh một chút. “

Bác tài xế thực nghiêm túc: “Con người của tôi rất ghét người ác như kẻ thù! “

Phó Cửu tỏ vẻ công nhận: “Đã nhìn ra, nhưng tội phạm này không giống vậy, trên người hần còn có manh mối rất quan trọng, cho nên chúng ta trước mắt chỉ có thể đi theo, còn không thể rút dây động rừng. “

“Ai nha, nguyên lai là có chuyện như vậy, cậu nên nói sớm a. “Bác tài một bên chuyển tay lái, một bên nói giọng thân thiết như anh em: “Tôi để các anh em giúp cậu trên dưới áp sát hần, không cần biết hần đi đến nơi nào, chúng ta cũng có thể có tung tích!”

Phó Cửu cười, lập tức hướng tới bác tài xế giơ lên ngón tay cái.

Trên đường kẹt xe lợi hại.

Bác tài xế xác định tốt cụ thể vị trí xong, cũng mặc kệ đường chật hay không chật, mở cửa xe để cho Phó Cửu xuống xe đuổi theo.

Phó Cửu có ván trượt, một khi kẹt xe, cô liền phát huy ưu thế ván trượt.

Chỉ là trước khi đi, không quên ở ghế phó lái thả một ngàn đồng tiền.

Phó Cửu tính qua, một đường đuổi lại đây, bác tài vượt một cái đèn đỏ không nói, còn vi phạm kỷ luật một lần.

Dương Minh cũng không phải về nhà của mình.

Đừng hỏi vì sao Phó Cửu biết.

Phó Cửu nhìn lướt qua kiến trúc khu nhà này.

Thừa dịp Dương Minh ở trong xe gọi điện thoại, trực tiếp vung cặp sách về phía trước, cô bắt đầu “Nguy trang.”

Tốc độ thay quần áo của Phó Cửu rất nhanh, cơ hồ là thời gian ngắn ngủn một phút đồng hồ, cô liền thay đổi thành một người khác.

Dương Minh trong tay còn cầm di động, cũng không có chú ý tới phía sau hần từ khi nào đã có thêm một người.

Chờ đến khi vào thang máy, hần mới ý thức được bên cạnh có một nhân viên giao com hộp, nói với người ở điện thoại bên kia: “VẬY, TÔI LẬP TỨC LIỀN ĐẾN, TỐT.”

Tiếp theo, hần cúp điện thoại, thân mình lùi về phía sau một chút.

Dương Minh luôn luôn khinh thường nhân viên giao com hộp, trên người luôn có một loại hương vị cổ quái, người này cũng không hần là như vậy, bất quá hần ta vẫn là không muốn cùng đối phương tiếp xúc quá nhiều.

Trên thực tế, nếu có một cái thang máy khác, hần ta đã không đi thang máy này.

Thế nhưng hai người lại cùng đến tầng trệt.

Không nghĩ tới cái tầng trệt này cũng sẽ có người gọi com hộp?

Dương Minh nhú nhú mày, chờ đến khi cửa thang máy mở ra, bước đi ra ngoài.

Mà lúc này nhân viên giao com trong thang máy, đột nhiên ngẩng đầu lên, cặp mắt đen sáng quắc, khuyên tai màu đen phát ra ánh sáng quỷ dị, không phải Phó Cửu thì là ai.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 553: Tàn thần đã biết

Ba giờ chiều.

Tại tầng cao nhất của Tần thị.

Đại bộ phận đội viên của chiến đội Đế Minh đều đang nhìn di động của chính mình.

“Đây là sự thật sao?”

“Hần là sự thật, trong ảnh chụp là Tiểu Hắc Đào không có sai, hơn nữa động tác này của Tiểu Hắc Đào đều như là ở trong thông báo.”

“Tôi thật sự không thể tin được, Tiểu Hắc Đào hần cứ như vậy đã có chủ?”

“Chờ một chút, Tiểu Hắc Đào hần là người đầu tiên trong chiến đội của chúng ta thoát khỏi cô đơn đi?”

“VẬY MÀ CÒN NÓI CÙNG NHAU LÀM HÒA THƯỢNG? KHÔNG VUI!”

Ở nơi đó chỉ có Vân Hồ không nói gì, ánh mắt nhàn nhạt nhìn nội dung bên trong Tieba*.

* tieba: mạng xã hội baidu tieba

Phó Cửu cũng giống như hần, không có khả năng có bạn gái đi.(ám chỉ Phó Cửu là gay)

Nhưng cái này lại giải thích như thế nào?

Phong Dật cầm thư kế hoạch vừa tiến đến, nhìn thấy mọi người cúi đầu nhìn cái gì, mày nhíu lại: “Còn không nắm chặt thời gian luyện tập tốc độ tay, mọi người lười biếng như vậy không sợ bị trừng phạt sao? Hiện tại không luyện cho tốt, thì buổi tối đi quán bar Thuần Sả sẽ không có các người.”

“Hò ly, anh lại đây!” Lâm Phong chạy tới, liền đem Phong Dật đưa tới một bên, ngón tay click mở: “Anh xem, kính ngạc không.”

Chỉ có người đại diện của Đế Minh là được như vậy.

Phong Dật nỗ lực duy trì hình tượng trí thức của chính mình, duỗi tay đẩy đẩy gọng kính vàng đặt tại trên mũi, không chút để ý nói: “Có thể có bao nhiêu kính.....”

Hai chữ kính ngạc, hẳn còn không có nói xong, liền đem di động trên tay của Lâm Phong đoạt lấy, ánh mắt hơi trầm xuống: “Đây là chuyện khi nào?”

“Hơn ba giờ trước đi.” Lâm Phong lại liếc nhìn ảnh chụp kia một cái: “Là một mỹ nữ, hơn nữa còn rất thanh thuần.”

Phong Dật trước kia sẽ không quân đội viên yêu đương, hơn nữa bọn họ ở nơi này đều không có tụ tập, tốt nhất không cần yêu đương, yêu đương sẽ làm giảm đi nhân khí.

Chỉ là nếu đối phương là Phó Cửu liền không giống vậy.

Bởi vì trải qua sự kiện kia ở vũ hội hoá trang cho nên Phong Dật thật sự không rõ ràng lắm hiện tại Tần tổng của bọn họ đối với Phó Cửu rốt cuộc là cảm tình gì.

“Chuyện này trước không cần nói cho Tần tổng.”

Lâm Phong nghi hoặc: “Vì cái gì không nói cho đội trưởng biết? Đây là chuyện tốt a, suy nghĩ một chút Tiểu Hắc Đào thông báo nhiều lần như vậy, không có một lần tiếp thu, lúc này đây rốt cuộc là tiếp nhận rồi, đối phương lại là mỹ nữ, xem bình luận đều nói Tiểu Hắc Đào lúc ấy rất tuấn tú, hoàn toàn có phong độ của vương tử.”

Những lời này của hắn vừa nói ra, sau lưng Phong Dật liền vang lên một đạo âm thanh quen thuộc để nghe.

Chẳng qua, tiếng nói kia vào lúc này lại có chút lạnh lẽo kinh người, thậm chí nghe vào lỗ tai đều làm người ta cảm thấy phát trâm.

“Này xác thật là một chuyện tốt.”

Ngữ điệu kia quá mức với thông thả ung dung, ngược lại có vẻ áp bách có chút nói không nên lời.

Tức khắc, tất cả mọi người đều an tĩnh.

Toàn bộ ngẩng đầu hướng tới cửa ra vào nhìn ra.

Tần Mặc đứng nơi đó, dáng người cao lớn đứng thẳng, trên mặt không có chút cảm xúc nào. Nhưng trong đáy mắt đen kia dường như đã lâm vào một nơi lạnh lẽo, mơ hồ tản ra ánh sáng.

Lâm Phong cũng không biết vì cái gì, chỉ cảm thấy toàn thân đều lạnh.

Thẳng đến khi Tần Mặc duỗi tay, đem di động trong tay hắn lấy đi, sự lạnh lẽo kia trở nên càng thêm rõ ràng.

Trước khi tiến vào, Tần Mặc còn đang suy nghĩ hôm nay phải làm gì để tiếp tục chậm rãi bẻ cong người kia.

Sau khi tiến vào, toàn bộ những lời Lâm Phong nói, giống như là đều khắc ở trong đầu hắn.

Hơn nữa ảnh chụp trong Tieba kia, thiếu niên cười nhạt nhìn chăm chú thiếu nữ, ánh sáng nhu hòa nơi đáy mắt, là như thế rõ ràng có thể thấy được.

Tần Mặc rũ mắt, lông mi khép lại, tay của anh không khỏi nắm chặt di động kia, đến mức đốt ngón tay đều trắng lại.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 554: Soái ca giao cơm hộp

Betaer:Dung Ân cuồng ***

Phong Dật đứng ngay bên cạnh nhìn mà lòng đau như cắt.

Lâm Phong cũng cảm thấy rằng đội trưởng của bọn họ cùng Kính Nhi rất giống nhau

Chờ một chút, anh có nên nhắc nhở đội trưởng không nhỉ, điện thoại di động đó là của anh, anh mới mua.

Chỉ là ... không đợi đến lúc Lâm Phong mở miệng. Tần Mặc đã nâng mắt lên nhìn, tiếng nói lãnh đạm: "Các người rảnh rỗi quá nhỉ?, rảnh đến mức từ phòng huấn luyện tới đây để thảo luận chuyện thiên hạ? Hay là, muốn tăng thêm thời gian huấn luyện?"

Lâm Phong:..... Đây rõ ràng là nằm không cũng bị trúng đạn a~

“Phong phó tổng!” Ngón tay của Tần Mặc lướt qua đồng ảnh kia, đáy mắt thâm sâu: “Bảo người này tới đây ngay!”

Phong Dật ho khụ một tiếng: “Hiện tại phải gọi sao!? Cậu đừng đùa chứ! Vừa mới tỏ tình xong, Chắc là hắn đang cùng nữ sinh kia vui vẻ bên nhau, nếu bây giờ gọi hắn nhớ lại nghe thấy được thanh âm của nữ sinh kia thì phải làm sao?”

Tần Mặc không nói gì, như rồng mây nhìn thoáng qua anh.

Phong Dật không rét mà run, lập tức gọi điện thoại cho Phó Cửu

Tại Mỗ Cục lâu

Phó Cửu một thân mang com hộp, kéo thấp vành nón của mình, đang chuẩn bị đi theo Lưu Minh về phía trước. Đột nhiên di động trong túi vang lên. Lúc đầu muốn đẩy cửa ra, nhưng vừa nghe thấy tiếng động liền lập tức quay đầu qua nhìn, đôi mắt rơi xuống túi com hộp của Phó Cửu, mày nhíu lại.

Phó Cửu biết trong tình huống này, nếu không tiếp điện thoại sẽ mất tự nhiên, vậy nên cô dùng một tay nhận lấy bao nilon, tay khác lấy điện thoại di động ra đặt ở bên tai: “Tầng lớn Tần thị đúng không, chờ đơn này xong tôi lập tức qua đó.”

Lưu Minh không rảnh rỗi đi nghe một tên giao com hộp nói chuyện điện thoại, nói đúng ra hành động này của đối phương làm hắn yên tâm đẩy cửa ra, nói cách khác, hắn nghĩ người này cố tình theo dõi hắn

Theo Lưu Minh tiến vào Phó Cửu lập tức treo điện thoại.

Về mặt của Phong Dật ở bên kia đang rất ngốc.

Cái gì? Chờ đơn này xong rồi lập tức qua đây?

Tần Mặc nhìn qua sắc mặt của Phong Dật, cất giọng nói “Đưa điện thoại đây.”

Phong Dật nghe thấy bên kia đang vội vàng, lại ho khụ một tiếng: “Bên kia tắt điện thoại rồi, hắn là đang rất vội!”

“Vội??” Tần Mặc cười lạnh: “Vội vàng hẹn hò?”

Lâm Phong không nhìn ra biểu hiện khác lạ của Tần Mặc, ở bên cạnh còn chăm dầu vào lửa: “Có khả năng là vậy!”

Tức khắc căn phòng huấn luyện lạnh xuống mấy độ

Toàn thân Tần Mặc giống như là bị tuyết trắng bao trùm bên ngoài, muốn sống chó lại gần

Mà lúc này Phó Cửu lại gặp phiền toái lớn

“Cậu!, nói cậu đó” Một cô gái khoảng 30 tuổi đi giày cao gót bước tới “Nơi này không có người cần com hộp, người không liên quan không được tiến vào, cậu đi lên đây làm gì?”

Phó Cửu ngẩng đầu, a một tiếng, tiếp theo đó sờ gáy “Tôi... tôi nhớ lầm, là tầng trệt!”

Cô gái kia vừa thấy biểu tình trên khuôn mặt Phó Cửu liền dừng lại, sao lại có một tiểu soái ca com hộp như vậy, quả là hiếm thấy.

Phó Cửu vội vàng khom lưng xin lỗi “Thật sự xin lỗi cô, hôm nay là ngày đầu tiên tôi đi làm, đối với bên này cũng không rõ, đi tới đi lui liền lẫn lộn!”

“Không sao, không sao!” Cô gái kia cũng không phải cố tình gây khó dễ cho người khác, còn là một tiểu soái ca như vậy, ai lại có thể nở mắng: “Lần sau chú ý là được, mau đi xuống đi!”

“Vâng vâng vâng.” Phó Cửu một bên gật đầu, một bên hướng đến thang máy đi tới, còn không quên khuyến mãi cho cô gái kia một nụ cười.

Cô gái nhìn cửa thang máy chậm rãi đóng lại, miệng lầm bầm: “Chết rồi, quên chụp ảnh, loại này tuyệt đối là soái ca com hộp! Nhưng dù sao tuy mình với cậu ta cũng không có quan hệ gì, mình cũng là quản lý nơi này, lần sau chụp ảnh lại cũng được!”

Nhưng mà ... cô lại không biết, sẽ không còn lần sau ...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 555: Đại thần điện thoại

Editor:Dung Ân xinh đẹp

Bức tường cách thang máy.

Phó Cửu nhanh chóng thay đổi tư thế, trên thực tế đã sớm đề lại khuyên tai của mình

Sau khi tỉ mỉ quan sát tình hình.

Cô liền biết không thể dùng internet công kích được.

Từ trước đến giờ, những gì liên quan đến internet đều được bảo quản rất chặt chẽ.

Hơn nữa nơi này mọi góc ngách đều có một cái camera.

Trong thời gian ngắn không thể hack hệ thống dễ dàng được.

Lấy notebook ra tới, sẽ bị nghi ngờ, nào có ai đi giao com hộp lại còn mang cái notebook đi theo.

Cảnh sát cũng không ngốc, có điểm đáng ngờ bọn họ nhất định sẽ truy ra

Hướng chỉ ở chỗ này là nơi có phòng thủ và bảo mật hàng đầu.

Một khi xuất hiện vấn đề, khẳng định sẽ có người xử lý lập tức

Cho nên, cô bắt buộc phải mạo hiểm tiếp xúc gần với Dương Minh như vậy.

Không vì cái gì khác, toàn bộ đều là vì cái máy nghe lén nhỏ xíu.

Máy nghe lén kia chỉ ghi lại cảnh người đi qua thang máy

Cho nên mặc dù là có ghi lại hình ảnh, cảnh sát cũng sẽ không nghi ngờ đến một cậu nhóc giao com hộp chứ.

Cô biết rất rõ ràng là cảnh sát phá án rất qua loa.

Thang máy cách âm hoàn toàn với bên ngoài

Phó Cửu chỉ có thể nghe được vài tiếng nhỏ

Ra thang máy liền không giống nhau.

Âm thanh tuy rằng không phải là rất lớn, nhưng cũng đủ để nghe rõ tiếng đối thoại.

“Ngài yên tâm, không ai biết chúng ta ở đây.”

Giọng nói này là của Dương Minh, hai người trước đây hẳn là đã từng có nói chuyện với nhau.

Đối phương tính cảnh giác rất cao.

Đây là ấn tượng đầu tiên của Phó Cửu.

“Cậu cứ gấp gấp như vậy, rốt cuộc là có chuyện gì! “Giọng người đó nghe như có điểm không kiên nhẫn.

Dương Minh khẽ thấp tiếng nói: “Lần trước Lưu tổng coi trọng, có ý với cô nữ sinh kia, nhưng cô ta lại không ngoan ngoãn!”

“Còn chưa làm gì cả, có sao cô ta lại không ngoan ngoãn?”

“Cô ta không chịu nghe tôi nói, còn bảo rằng mình vẫn còn bạn trai.”

“Bạn trai?” Người nọ nghe ba chữ lúc sau có điểm giận dữ: “Nghe nói như thế, bộ cậu không biết đi thuyết phục à!?”

“Tôi đương nhiên biết, càng nhanh càng tốt.” Lưu minh nói: “Ngài xem thế này được không, hôm nay tôi đem cô nữ sinh kia đến bar Thuận Sắc, để tránh tình trạng đề lâu sẽ không còn trinh trắng!”

Người nọ còn ở đó do dự: “Nếu cô ta nhất quyết không đồng ý, không giống như những cô gái trước đây, nếu sau khi làm xong cô ta vào trường làm lớn chuyện, chắc chắn sẽ rất khó giải quyết!”

“Nữ sinh kia rất sợ mẹ, nếu lúc ấy dám làm lớn chuyện, đối với cả hai bên cũng không có ích lợi gì, đến lúc đó chỉ bằng chúng ta quăng cho chút tiền, việc này chỉ cần tiền, liền không còn vấn đề gì, hơn nữa thành tích của cô ta tôi đang nắm trong tay, một học sinh thì có thể làm được gì ngoài học hành thật tốt? Dù sao hiện tại có không ít nữ sinh cũng muốn chủ động đeo bám, quyến rũ lên giường với đại gia, ai biết lúc ấy cô ta rốt cuộc là đồng ý hay vẫn là không đồng ý!”

“Được thôi, theo cậu mà làm.”

Phó Cửu nghe đến đó, khóa áo khoác lại.

Lúc này cô đã đạt được mục đích, ngay lập tức phải trở về.

Phó Cửu rất rõ ràng, mặc dù là cô đã ghi âm toàn bộ, rồi đem đến toà án, nhưng cái này cũng không thể tính là chứng cứ xác thực.

Phải có video hình ảnh của người nói chuyện, nếu không thì đối phương rất có khả năng sẽ nói đây là vu khống.

Xem ra, cô phải đi đến Thuận Sắc một chuyến.

Lần này, cô nhất định phải dẫn theo chuyên gia, đem hết thầy đều chuẩn bị đầy đủ hết.

Điện thoại bỗng nhiên lại một lần nữa vang lên.

Hai chữ “Đại Thần” ở trên màn hình cứ chậm rãi hiện lên. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 556: Tàn thần ghen

Editor: NM

Phó Cửu dừng một chút, ấn xuống phím nhận điện thoại: “Uy, anh Mạc.”

“Em không ở trường học đúng không, em đang ở nơi nào?” Trong âm thanh của Tàn Mạc không nghe ra hi vọng.

Chính là vì vậy nên Phó Cửu mới càng cẩn thận: “Bên ngoài.”

“Ở bên Lý Mộng Nhiên kia sao?” Ngữ điệu của Tàn Mạc trầm trầm.

Phó Cửu cười hỏi lại: “Sao anh Mạc lại biết?”

“Em nói đi?” Tàn Mạc nói xong câu đó, liền cúp điện thoại.

Lúc này, xung quanh anh không có người khác, khoe miệng mang biểu tình lạnh lùng cũng sẽ không có ai nhìn thấy.

Trước giờ anh chưa từng có cảm giác như vậy.

Chỉ cần nhắm mắt lại, trong đầu liền sẽ hiện ra hình ảnh thiếu niên tỏ tình với người khác.

Hiện tại tên kia đang làm cái gì?

Đang hẹn hò sao?

Có phải đang nắm tay của cô gái kia hay không hay là đang... Hôn đối phương.

Chỉ có nghĩ đến điểm sau này.

Tàn Mạc liền không chế không được muốn hút thuốc.

Anh cũng là làm như vậy, một tay kéo cổ áo, trước mắt là một đồng lớn đầu màu thuốc lá.

Sương khói quanh quần xung quanh, chỉ ảm ảm có thể nhìn đến cặp mắt thâm thúy kia.

Thời điểm cục trưởng Hoàng đẩy cửa ra, ngồi được chính là này một phòng đầy mùi thuốc lá, ít nhiều có chút kinh ngạc, trong ấn tượng của ông, tên kia vĩnh viễn là một người trẻ tuổi đầy cao lãnh người, trước nay đều không hút nhiều thuốc như vậy.

Bất quá, người ngồi trên ghế vẫn mang một vẻ đăm đăm tự phụ.

Cho nên ngay cả lão cảnh sát như cục trưởng Hoàng cũng đoán không ra rốt cuộc có phải tâm tình của anh đang không tốt hay không.

“Tôi cho rằng cậu vĩnh viễn đều sẽ không chủ động liên hệ tôi.” cục trưởng Hoàng vừa nói, vừa ngồi đối diện Tần Mặc.” Thế nào? Đồng ý quay trở lại?”

Tần Mặc bất chèo đôi chân thon dài, có chút thất thần: “Không.”

“Không?” “Cục trưởng Hoàng lại muốn hô lớn một tiếng, nhiều năm nay ông chưa từng bị ai làm tức giận như vậy, ông đường đường là một cục trưởng bị gọi tới, chỉ vì nghe một chữ không của cậu ta sao?”

“Vậy cậu kêu tôi lại đây làm gì?” cục trưởng Hoàng tròn tròn mắt.

Tần Mặc nghiêng đầu, lại đốt một điếu thuốc: “Đơn thuần là cảm thấy hứng thú đối với Z trong miệng các người, tôi có thể nhúng tay vào vụ này, bất quá chỉ một chút ảm thôi.”

“Cậu nói đi!” Chỉ cần có thể nhúng tay, nhiều ít đều đồng ý!

Tần Mặc tiếng nói nhàn nhạt: “Tôi không ra mặt, thời điểm cần các người, tôi sẽ để các người hành động, chuyện tôi gia nhập sự cũng không được nói cho ai biết.”

“Vì sao?” cục trưởng Hoàng cố gắng hỏi đến cùng.

Tần Mặc chỉ nói hai chữ: “Phiền phức.”

Cục trưởng Hoàng:..... Chỉ có tiểu tử này không đem tổ trọng án của bọn họ để vào mắt! Bọn họ sẽ gây phiền phức sao? Sẽ sao?

“Lấy tài liệu ra đi.” Tần Mặc ngồi thẳng thân hình, đáy mắt lại không có chút ảm áp.

Cục trưởng Hoàng nhướng mày: “Tài liệu gì?”

“Người ông đã ở đây, còn không phải là đoán rằng tôi sẽ trở về, sao có thể không mang theo tài liệu vụ án. “Tần Mặc lại mở rộng cổ áo một chút, anh cần làm chút chuyện để phân tán một chút trí nhớ của mình, nếu không, anh thật sự sẽ trực tiếp tìm đến thiếu niên, lột sạch quần áo của cậu ta, làm cậu ta rõ ràng rõ ràng rốt cuộc cậu ta thuộc về ai.

Rõ ràng biết loại ý tưởng này là không đúng.

Nhưng chính là không chế không được.

Cục trưởng Hoàng cũng tò mò tăng quan hệ trong đó, cảm giác bị tiểu tử này nhìn thấu rất khó chịu, nhưng mà án tử là quan trọng nhất, mở ra bao công văn: “Manh mối chúng ta nắm được đều ở trong này.”

Tần Mặc rũ mắt lật xem những ảnh chụp cùng ký lục.

Cục trưởng Hoàng nhin không được lại hỏi một câu: “Cậu có thể nói nguyên nhân cậu trở về không?”

Tần Mặc nhìn những tư liệu đó, không đáp hồi lại: “Ông có từng chơi anh hùng không?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 557: Tần Thần điều tra Z

Cục trưởng Hoàng lắc đầu: “Đó đều do con trai tôi chơi.”

“Vậy đúng rồi, chơi [Anh hùng] sợ nhất là gặp được đồng đội hổ đen. Lúc đánh 5v5, trong đội có một học sinh tiểu học, không chỉ không thể dựa vào cậu ta giết địch mà còn phải cảnh giác bảo vệ cậu ta, không để cậu ta tự mình đi dâng đầu cho đối phương.” Ánh mắt Tần Mạc khẽ nhúc nhích: “Phá án cũng tương tự.”

Cục trưởng Hoàng: “...”

Đây là đang so sánh năng lực phá án của bọn họ bằng học sinh tiểu học đúng không? Thằng nhóc này độc miệng không thừa ai cả!

“Manh mối quá vặt vãnh, đa số đều vô dụng.” Tần Mạc buông ảnh chụp kia xuống: “Nếu đối phương thực sự là Z, ông nên suy xét kĩ một chút về hành vi ban đầu của cô ta là gì. Bởi vì cô ta là người sẽ bố cục ngay từ đầu, những hành động phía sau cũng chỉ dùng để che dấu.”

Cục trưởng Hoàng ưỡn bụng bia của mình ra: “Cái gì gọi là nếu đối phương thực sự là Z? Cậu cảm thấy đối phương không phải là Z sao?”

“Không có. Cuối cùng vẫn không có ai xác định được kẻ gây án là người nào.” Tần Mạc lấy bút ra, vẽ một dấu chấm hỏi vào một chỗ: “Ông đã phải người đi tra xét các tiệm internet lớn chưa?”

Cục trưởng Hoàng ho nhẹ một tiếng: “Chưa.”

Tần Mạc buông bút, cười như không cười.

Trên mặt cục trưởng Hoàng có chút nhịn không được: “Đề tôi phải cấp dưới đi tra, thằng nhóc cậu tốt nhất không cần nói nữa.”

Tần Mạc cũng không nói thêm, không chút để ý tiếp tục mở ra.

Cục trưởng Hoàng lại ho khan một tiếng: “Kia là cái gì? Ý cậu là muốn điều tra hết những nghi ngờ của cậu sao? Là nhân viên lưu động à?”

“Nhân viên lưu động vô dụng.” Tần Mạc lại vẽ vòng tròn trên chỗ kia: “Tiệm internet lớn hay bé tại Giang thành cũng có không dưới một nghìn, hơn nữa nhân viên thu ngân sẽ không nhớ kỹ tướng mạo từng người. Cách tra nhân viên lưu động không chỉ lãng phí thời gian mà còn không có manh mối chính nào.

Cái ông cần nhất chính là hỏi xem gần đây máy tính ở tiệm internet có bị trục trặc gì không. Chẳng hạn như khi mọi người đang chơi game, máy tính đột nhiên xuất hiện hàng loạt con số, tình huống đó có chút giống bị virus xâm nhập. Thậm chí có lúc không sử dụng được máy tính nữa. Nếu có, lập tức thông báo cho tôi.”

Cục trưởng Hoàng đương nhiên sẽ không ngu ngốc đến mức hỏi vì sao phải tra những thứ đó. Đây rất rõ ràng là nhắm vào cách thức hoạt động bí mật của hacker.

Chỉ là...

“Sao cậu lại cho rằng Z sẽ ra tay tại tiệm internet?”

Tần Mạc ngược mắt: “Xác suất 80%. Một phần là vì thói quen cá nhân của Z, phần còn lại thì tiệm internet là nơi có khả năng che dấu thân phận của cô ta rất lớn, mà nó còn có thể tiêu hao thể lực của cảnh sát, nhiều tiệm như vậy cũng không dư thời gian đi tìm từng chỗ một.”

Cục trưởng Hoàng: “...”

Hacker thời này đều nghĩ nhiều như thế sao?

“Nhưng mà cũng không chắc chắn.” Tần Mạc nhìn câu “Tôi đã trở về” cuối cùng kia, ánh mắt trầm xuống.

Cục trưởng Hoàng không theo kịp suy nghĩ của anh, lấy di động ra rồi nói: “Bây giờ tôi gọi bọn họ đi tra.”

Tần Mạc ừ một tiếng. Sau khi phân tích xong, suy nghĩ liền đặt vào chiếc điện thoại.

Màn hình vẫn tối.

Đó cũng đại biểu cho việc người kia không có bất cứ ý định trả lời tin nhắn để giải thích nào cả.

Giải thích?

Hình như cũng không có gì để giải thích đúng không?

Dù sao ở trong lòng cậu ấy, anh cùng lắm cũng chỉ là người anh em tốt, cần phải giải thích cái gì chứ?!

Thậm chí anh còn nghĩ tới việc đẩy cậu ấy vào tay người khác.

Bởi vậy có thể thấy được, anh có để ý tới quan hệ giữa bọn họ.

Anh biết rõ sức trâu ghẹo người của thiếu niên.

Nếu thiếu niên chủ động bắt chuyện thì sẽ không có kẻ nào từ chối đáp lời một người có khuôn mặt cùng nụ cười xinh đẹp như cậu ấy.

Huống chi là hôn môi mang theo vị kẹo.

Cho nên hai người kia rất có khả năng đã...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 558: Định vị Phó Chủ

Editor: Bích Hóa

Nghĩ đến đây, ngón tay Tần Mặc lập tức căng thẳng. Đây là lần đầu anh dùng tới quan hệ của mình: “Còn có một việc.”

“Cái gì?” Cục trưởng Hoàng kích động, còn tưởng rằng có manh mối mới gì đó.

Tần Mặc viết một dãy số điện thoại lên giấy: “Giúp tôi truy tìm hành tung của người này, tôi muốn biết rõ hiện tại cậu ta đang ở nơi nào.”

“Kẻ tình nghi à?” Hai mắt cục trưởng Hoàng sáng rực.

Tần Mặc chỉ thản nhiên đáp lại một câu: “Không phải, đây là người nhúng tay vào thù lao của án kiện.”

Nói cách khác, đây là việc tư?

Cục trưởng Hoàng lập tức cự tuyệt: “Không được, cậu không thể tự tiện định vị người khác như vậy.”

“Phải không?” Tần Mặc đẩy tư liệu lên phía trước: “Vậy cục trưởng Hoàng hãy mời người khác tới tra vụ án này đi.”

“Cậu, cậu...” Cục trưởng Hoàng nghiêng rằng: “Không phải, người này có gì mà cậu một hai đòi phải định vị người ta. Hành vi này của cậu là xâm phạm quyền riêng tư của người khác, cậu có biết không?”

Ngón tay Tần Mặc gõ trên mặt bàn, thong thả ung dung: “Là định vị, không phải bắt người.”

Cục trưởng Hoàng thật sự phục anh, cũng biết thằng nhóc này nghiêm túc, chỉ là không rõ rốt cuộc chủ nhân dãy số này đã làm sai điều gì mà bị thằng nhóc này theo dõi.

“Tôi đáp ứng giúp cậu định vị, nhưng điều kiện đầu tiên là cậu không được làm chuyện gì tổn thương tới người nọ.”

Tần Mặc nghe vậy, khoe miệng gọi lên thành hình cung, nhưng đáy mắt lại không có nhiều độ ấm: “Kia còn phải xem biểu hiện của cậu ta.”

“Biểu hiện gì?” Cục trưởng Hoàng lại dùng ngón tay chỉ vào người anh: “Không được xằng bậy.”

Tần Mặc dập tắt điều thuốc lá bỏ vào gạt tàn, cười như không cười: “Cục trưởng Hoàng, ông suy nghĩ nhiều quá rồi. Đây là đội viên của tôi, tôi có thể xằng bậy cái gì.”

Cùng lắm cũng chỉ trói người mang về nhà, làm tên kia không còn một chút sức lực để xuống giường.

Càng đừng nhắc đến việc đi nói rõ cái gì.

Gương mặt tuần mỵ cảm dục đã bắt đầu lộ ra dục vọng chiếm hữu.

Đáng tiếc cục trưởng Hoàng không nhận thấy được điều này. Nhưng mà ông vẫn cảm thấy trong tình huống bình thường, thằng nhóc này sẽ không bao giờ để tâm tới ai như vậy.

Nói thật, ngoại trừ những lúc phong tỏa phạm vi của tội phạm, người làm cảnh sát như ông đều định vị người khác qua số di động.

Ngoại trừ tội phạm, thật đúng là chưa từng có. Đây là trường hợp đầu tiên...

Biệt thự Phó gia.

Phó cử cũng không biết vị trí của cô đang bị người theo dõi.

Chẳng qua có một chuyện.

Cuộc gọi đến từ đại thần khiến cô rất để ý.

Cô vẫn luôn biết rõ đại thần là đối thủ khó đối phó.

Cho nên ngay từ đầu, cô liền ra chiêu.

Đó chính là trở thành “Bạn trai” của Lý Mộng Nhiên.

Cho dù có một ngày đại thần sẽ biết chuyện này do cô làm, cô cũng có cơ để biện minh. Bởi vì đối phương là bạn gái của mình, mà mình vì phần nộ nên mới cần phải làm như vậy.

Như thế mới có thể che dấu thân phận Z của cô.

Phó Cửu nhìn chính mình trong gương, ảnh phản chiếu là một nữ sinh mặc đồng phục, váy dài qua đầu gối cùng áo sơ mi màu trắng, không có chỗ nào không toát lên nhiệt huyết tuổi trẻ.

Cái bất tiện nhất là diện mạo của Phó Cửu quá yêu nghiệt, muốn trong sáng cũng không trong sáng nổi, nhưng ít nhất cũng có thể ngụy trang để trà trộn vào.

Sáu giờ bốn mươi phút.

Từ nơi này đến Thuần Sắc mất gần một tiếng đồng hồ.

Này là dưới tình huống không kẹt xe.

Nói cách khác, cô có thể đi tới Thuần Sắc trong khoảng tám giờ.

Phó Cửu ngược mắt, ngón tay thon dài lạnh lẽ buột lại nơ bướm, bên trong chiếc nơ cất dấu một cái camera hồng ngoại rất nhỏ.

Cô kiểm tra đồng hồ thêm lần nữa, cũng tranh thủ trước khi xuất phát để điều chỉnh thời gian tự tiến hành phát sóng trực tiếp của tài khoản này.

Cùng lúc đó, nơi công kích internet vẫn ở trên xe taxi như cũ. Ngón tay thon dài nhảy múa trên bàn phím, ảnh ngược từ màn hình lên cửa kính chỉ hiện ra một chữ, Z!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 559: Ngẫu nhiên gặp được Tàn Thần 1

Editor: Đậu □ Đậu

Dưới tình huống video được quay chụp bất hợp pháp, mặc dù là hình ảnh rõ ràng. Nhưng ở thời điểm thưa kiện cũng sẽ bị coi là chứng cứ không có hiệu lực.

Hơn nữa, hiện tại Phó Cửu đã biết người đang đối đầu với mình là ai, liền càng không đi kiện tụng gì đó. Một hacker như cô còn đi kiện tụng, cái này không phải buồn cười sao.

Nếu một người không sợ tiền, thì chính là sợ có tiền lại có quyền.

Phó Cửu quang minh chính đại tồn tại.

Nhưng ở thế giới này có đối trắng thay đen quá nhiều.

Kẻ tiểu nhân có thể lúc trước nể người, lúc sau lại trưng cái bộ mặt ủy khuất.

Có người nhìn qua uy nghiêm đứng đắn, trên thực tế như thế nào thì không ai biết.

Không thể cho đối phương một cơ hội cần ngược lại.

Nếu là như vậy.

Thì danh dự của Lý Mộng Nhiên chắc chắn sẽ bị tổn hại.

Dương Minh rất thông minh. Mặc dù biết việc này đã bại lộ, nhưng hắn cũng có điểm phản kích.

Có lẽ ở trong nước chính là như thế này.

Một cô gái bị bắt nạt ở đây. Chắc chắn sẽ có một số người nhảy ra nói, khẳng định là hành vi ngày thường của cô gái kia có vấn đề.

Càng đáng sợ hơn chính là căn cứ vào số liệu, những bình luận trách cứ cô gái kia, có một phần lớn là con gái nói ra.

Bọn họ dùng từ ngữ mà người khác không thể nghĩ đến.

Ví dụ như ‘điểm’.

Phó Cửu cũng không thiện lương. Cô hiểu nhất chính là nhân cách con người.

Cũng bởi vì rõ ràng như vậy nên trước tiên cô mới nói Lý Mộng Nhiên là bạn gái mình.

Gần đây, sau khi sự việc phát sinh, ít nhất sẽ không có người nói Lý Mộng Nhiên là vì tiền.

Bởi vì bạn trai cô không chỉ đẹp trai mà còn rất có tiền.

Nghĩ đến đây, Phó Cửu ngẩng đầu nhìn kính chiếu hậu, ân.....

Hiện tại không thể nói đẹp trai, nên nói là xinh đẹp.

Dữ liệu bắt đầu khởi động.

Phát sóng trực tiếp trên Internet cũng không công phá tốt như vậy.

Nhưng là bởi vì ở trên mạng, cho nên lỗ hổng rất nhiều.

Điều này làm Phó Cửu hành động rất thuận lợi.

Một đoạn ghi âm ở trên mười mấy web phát sóng trực tiếp.

Hơn nữa tài khoản bị hack đều là tài khoản có chút danh tiếng.

Cho nên, sau khi đoạn ghi âm bị phát ra, nhanh chóng tạo ra một cuộc thảo luận bùng nổ.

“Mẹ nó, có phải tôi vào nhầm trang hay không? Không sai a, là nữ thần của ta phát sóng trực tiếp a. Vì sao không có hình ảnh chỉ có ghi âm? Lại còn là ghi âm của hai người đàn ông!”

“Lầu trên, đừng nói nữa, lắng nghe cẩn thận!”

“Ta thêm vào! Thật ghê tởm! Đây là ghi âm ở đâu! Người đang nói rốt cuộc là ai!”

“Người kia nhắc tới một nữ sinh, còn nhắc tới thành tích? Hắn nói hắn nắm giữ thành tích của đối phương. Cái này rõ ràng là chỉ có giáo viên mới làm được!”

“Mẹ nó, tên này căn bản là căn bã. Nói cho tôi biết, hắn là ai, tôi muốn đi giết chết hắn!”

“Kết quả đâu? Kết quả là gì? Chỉ có một nửa như vậy thôi sao, cô gái kia sẽ không xảy ra chuyện chứ?”

“Nghe xong đoạn ghi âm này, tôi cảm thấy tôi cần phải hỏi em gái một chút. Gần đây ở trường học có bị bắt nạt hay không?”

“Lão tử về sau không bao giờ làm người chỉ coi trọng thành tích.”

“Chờ một chút, xem kìa, có tin nhắn để lại!”

“Muốn biết tình hình cụ thể. 8 giờ tối, phát sóng trực tiếp tại phòng 009.”

Sau khi mọi người nghe xong đoạn ghi âm sẽ nhìn thấy một câu cuối cùng này.

Buổi tối hôm đó.

Mọi người đến com còn ăn không vào.

Nghe xong liền chạy tới phòng 009.

Trong khoảng thời gian ngắn, phát sóng trực tiếp trên internet đạt lượt người xem kỷ lục, hơn nữa còn không ngừng tăng lên.

Bởi vì chỉ còn cách giờ phát sóng trực tiếp 20 phút!

Trong 20 phút ngắn ngủi này, đừng hỏi tại sao người trong cuộc không có phản ứng khi nghe những lời này, ngay cả cảnh sát cũng sẽ không nhận ra được.

Nhưng mà ngay lúc đó, Phó Cửu đã đi tới Thuận Sắc

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 560: Ngẫu nhiên gặp được Tàn Thần 2

Editor: Đậu dễ thương -.-

Cùng lúc đó.

Ở Tàn thị, cục trưởng Hoàng chuẩn bị rời khỏi thì nhận được một cuộc điện thoại: “Phát sóng trực tiếp trên internet?” Lòng mày nhướng lên: “Đúng là kì lạ. Hiện tại lập tức kiểm tra xem đối phương ở nơi nào gửi tin tức này. Còn nữa, gửi địa chỉ mà người này phát sóng trực tiếp đến di động của tôi, gửi ngay lập tức.”

“Dạ.” Người bên kia sau khi nói xong liền cúp điện thoại.

Cục trưởng Hoàng xoay người nói với Tàn Mạc: “Trước khi tìm ra Z, tôi có một việc muốn cậu hỗ trợ.”

Tàn Mạc nhướng mày.

Cục trưởng Hoàng đề thấp giọng nói: “Một giờ trước, có người ở trên internet phát sóng trực tiếp một đoạn ghi âm. Nội dung đoạn ghi âm ở chỗ này, cậu nghe một chút.”

Sau đó, ông nhấn điện thoại di động.

Tàn Mạc nghe giọng nói kia, sừng mặt vẫn đẹp trai như cũ: “Mở lại một lần nữa.”

“A?” Cục trưởng Hoàng tuy không hiểu hành động của anh, nhưng vẫn làm theo.

“Dừng lại.” Tay trái Tàn Mạc chống lên mặt bàn, đứng lên: “Nếu tôi là ông, trước tiên đi kiểm tra một chút tất cả các Phó cục trưởng, Phó giám đốc ở Giang thành này. Kiểm tra xem có mấy người họ Lư. Sau đó, lại kiểm tra lịch trình của bọn họ ngày hôm nay.”

Cục trưởng Hoàng nghe vậy, ngay lập tức nhận ra: “Đoạn ghi âm này, đối phương gọi là Lư phó?!”

“Ừm.” Tàn Mạc tiếng nói rất nhẹ, lại một chiêu trí mạng: “Gọi Lư phó như vậy, chỉ có ở trong quan trường mới dùng đến.”

Cục trưởng Hoàng cảm thấy lần này ông đến đây không có uống công.

Trước mắt tiêu tử này, bọn ông căn bản chỉ là nhân vật phụ!

Bất luận là trước đây hay là bây giờ, chỉ cần có anh ở đây, các vụ án đều sẽ được giải quyết rất nhanh!

Cho nên mấy năm kia, tỉ lệ phá án ở Giang thành cực cao.

Nhưng không ai có thể tưởng tượng được, năm đó anh vẫn còn là học sinh cao trung.

Cục trưởng Hoàng hưng phấn cực kỳ, lập tức gọi điện thoại thông báo lại cho cấp dưới.

Chỉ là bên này, giọng nói Tần Mặc lại không có thay đổi gì: “Đã muộn rồi.”

“Cái gì?” “Ông ta xoay đầu nhìn, nhướn mày.

Tần Mặc mở laptop màu bạc ra rồi nhấn vào link phát sóng trực tiếp trên màn hình.

Trước giờ số người đang xem quả thật chưa bao giờ cao như thế.

Tần Mặc nhìn số người đang xem trên màn hình, nâng mắt lên nhìn nói: “Còn gần hai mươi phút, chờ người bên ông điều tra ra, phát sóng trực tiếp bên này không chừng đã kết thúc.”

“Vậy..... Chúng ta nên làm gì bây giờ?” Cục trưởng Hoàng tuy có kinh nghiệm phong phú, nhưng ông chưa tiếp xúc với vụ án nào như thế này.

Nhưng Tần Mặc thì khác, ngón tay anh chỉ lên màn hình, ánh mắt thanh đạm: “Xuống dưới, lên xe chờ khi phát sóng trực tiếp bắt đầu, sắp xếp cảnh sát các khu vực ổn thỏa, khai thông đường xe chuyên dụng. Đây là biện pháp tiết kiệm thời gian nhất.”

“Tốt! Hiện tại tôi sẽ để bọn họ đợi lệnh tại chỗ!” Cục trưởng Hoàng thật sự là có chút sốt ruột.

Bởi vì một đoạn ghi âm như vậy, rất khó để người khác không để ý.

Không có ai can đảm như vậy, dùng chuyện đó để lừa đảo.

Bởi vì một khi nội dung đó sai sự thật, người đăng sẽ đối mặt với án tù 5 năm trở lên.

Cho nên, đây có thể không phải là lừa đảo.

Việc này rất có khả năng là sự thật.

Chuyện này thực sự là rất khó giải quyết.

Nếu nội dung đoạn ghi âm này là thật.

Đó sẽ là một vụ án buôn bán với học sinh, hơn nữa bối cảnh của những người liên quan không phải là đơn giản.

Cục trưởng Hoàng là người một tham lam, nhưng từ trước đến nay không chạm vào giới hạn cuối cùng này.

Rốt cuộc là ai, sức sinh như vậy!

Và là ai đã thu đoạn ghi âm này?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 561: Ngẫu nhiên gặp được Tần thần 3

“Người tuyên bố tin tức này không phải là tay mới, bên kia hẳn là không có tra được tin tức này rốt cuộc là do ai tuyên bố.”

Cục trưởng Hoàng khụ một tiếng: “Phương diện này tất cả mọi người đều nỗ lực.”

“Nỗ lực chờ đến sự tình kết thúc?” Tần Mặc nhếch miệng, sau đó ấn hạ điện thoại nội bộ trong văn phòng “Kêu Mập Mập lên đây, không phải tập huấn, nói cho hắn, là thứ khiến hắn cảm thấy hứng thú nhất, truy lùng tung tích của hacker.”

Hacker?

Cục trưởng Hoàng nghe hai chữ, hai tròng mắt đều tròn tròn: “Vừa rồi cậu nói là hacker?”

“Trong vòng một ngày ở cùng một thời gian, ba mươi mấy kênh phát sóng trực tiếp nổi danh trên Internet đều truyền phát đoạn ghi âm này, trừ bỏ hacker, không có ai có thể làm được.”

Tần Mặc vừa nói vừa đứng lên, ngón tay thon dài đem cúc áo trên áo khoác tháo ra, từ trong túi ngoài đều tràn đầy hơi thở cảm dục.

7 giờ 45 phút.

Còn kém mười lăm phút, liền có thể bắt đầu phát sóng internet trực tiếp.

Phó Cửu lại một lần nhìn thoáng qua thời gian trên đồng hồ.

Lại ngược mắt nhìn về phía kiến trúc dạ quang lộng lẫy.

Vô số nhân vật nổi tiếng siêu xe chậm rãi tiến vào.

Ai đều không có chú ý tới ở đối diện Thuần Sắc, có một cửa hàng tiện lợi 24h, tầm nhìn cực tốt.

Nếu có người liếc mắt nhìn kỹ một cái, tuyệt đối sẽ nhìn thấy ở cửa sổ khu ăn uống của cửa hàng tiện lợi, một phần ăn Quảng Đông cùng với một notebook màu ngân bạch.

Người ngồi ở phía trước notebook, bị che mặt.

Chỉ là mười ngón đặt ở trên bàn phím, bùm bùm đánh chữ, âm thanh bàn phím thanh thúy vang lên mang cảm xúc gì đó.

Có chút như là đang chơi game.

Nhưng, trên thực tế chỉ cần có người nhìn màn hình của cô một lần liền sẽ biết.

Cô cũng không phải chơi game, một hàng lại một hàng số hiệu nhảy lên ở trong đồng tử màu đen của cô, không một không biểu thị đây là một trận công kích internet.

Loại địa phương như Thuần Sắc này, nhìn như hệ thống bảo an rất tốt, nhưng internet là một nơi có rất nhiều lỗ hổng.

Internet càng có nhiều người sử dụng thì lỗ hổng sẽ càng lớn.

Đặc biệt là phòng điều khiển, càng là có thể tìm ra chỗ hổng công kích.

Đầu ngón tay Phó Cửu bay nhanh, không đến ba phút, liền bỏ virus vào hệ thống.

Đương nhiên, loại virus này yêu cầu cô kế tiếp mở ra.

Notebook không thể mang theo bên người.

Nhưng máy quay nhỏ thì có thể.

Laptop làm máy chủ, sẽ vẫn luôn ở tại chỗ này, tiến hành phát sóng trực tiếp video qua internet.

Phó Cửu làm tốt hết thảy, đứng dậy, lại mua một phần đồ ăn Quảng Đông, thuận tiện hỏi một chút nhân viên thu ngân buồng vệ sinh ở nơi nào.

Làm như vậy mục đích là cho mọi người nghĩ cô không có rời đi, hết thảy đều là vì không cho nhân viên thu ngân chạm vào notebook của cô.

Nhân viên thu ngân kia nhìn Phó Cửu liền cảm thấy quen mắt, nhưng cũng gần là quen mắt, đại khái là đối phương lớn lên quá xinh đẹp, đặc biệt là bộ dáng cười rộ lên, một đôi mắt giống như là trắng non.

“Buồng vệ sinh? Buồng vệ sinh ở đằng sau, em sau khi ra ngoài quẹo trái.”

“Cám ơn.”

Phó Cửu lại là giương lên môi, đi ra ngoài, cũng không có quẹo trái, mà là bay thẳng đến phương hướng Thuần Sắc đi qua.

Còn có năm phút đồng hồ, internet phát sóng trực tiếp chính thức bắt đầu.

Bất quá cô không thể tự mình đi vào, cô đang đợi tên Dương Minh.

Thời gian một chút một chút trôi qua.

Dương Minh nhìn dòng xe như nước châu trước mắt, nhìn lướt qua người ngồi trên ghế phó lái: “Khai không đi vào, từ nơi này xuống xe.”

Sau khi Lý Mộng Nhiên nhận được điện thoại của mẹ cô, trái tim liền vẫn luôn như bị ai nhéo, như thế nào cô đều không có nghĩ đến mẹ cô sẽ đem cô đây cho người nam nhân này.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 562: Ngẫu nhiên gặp được Tàn thân ở Thuần Sắc

Trước khi đi, lời nói của mẹ cô vẫn còn quanh quẩn ở bên tai: “Đừng tưởng rằng tao không biết ở trường học mày làm cái gì, thành tích hiện tại của mày đã giảm xuống. Cái người bạn trai kia của mày, tao phải tìm đến nhà của nó, hỏi mẹ nó một chút, câu dẫn con gái nhà tao thì phải phụ trách! Được, mày không gọi điện thoại đúng không? Mày không làm liên đi theo thầy Dương đi. Tao tự nhận mình là một người mẹ hiện đại, cũng hiểu rõ đối với hải tử vào tuổi dậy thì cái gì cũng tò mò, cho nên muốn yêu đương, nhưng mày nhìn xem chính mình trở thành cái bộ dạng gì? Cả lớp bồ túc cũng không đi học? Mày đem bao nhiêu năm tâm huyết của tao với ba mày bỏ đi đâu?”

Lời Lý Mộng Nhiên muốn nói đều nghẹn ở trong cổ họng, vì cô ở trong hội không xong, còn học tập, người trong nhà còn cho cô học đàn dương cầm!!!

Mỗi ngày, cha đều sẽ tăng ca đến 9 giờ mới trở về. Cả nhà cơ hồ đều đem hi vọng tất cả đặt trên người cô. Thuốc bổ não tốt nhất, gia sư dạy riêng Tiếng Anh tốt nhất, quần áo đẹp tốt nhất,.....

Đều là muốn cho cô vững vàng đầu đại học. Đôi khi loại bùng binh này như thẩm thấu vào xương cốt. Cho nên cô đối với lời nói của ba mẹ đều nghe theo.

Mặc dù ở cuối cùng còn nói câu cảm ơn, nhưng cô không bao giờ nói không đi.

Mẹ cô vẫn là một đường mở cửa xe đẩy cô vào.

Trong chớp mắt khi ngồi lên xe, Lý Mộng Nhiên tuyệt vọng.

Cô muốn xin giúp đỡ.

Nhưng mà xin giúp đỡ sẽ mang lại cho thiếu niên phiền toái lớn hơn.

Người kia là người đứng đầu Điện Cảnh cả nước, vô luận thành tích hay là tương lai, tựa hồ đều có hào quang lấp lánh.

Nếu bị mẹ cô đi trường học nháo thì không chỉ danh dự thiếu niên bị hao tổn, thành tích cũng sẽ bị hạ xuống a...

Một khi xuất hiện không đạt tiêu chuẩn, liền không thể tham gia trận thi đấu lớn.

Như vậy điều lệ là sẽ thua...Cô không thể ích kỷ như vậy.

Bởi vì Lý Mộng Nhiên rất rõ ràng, thi đấu cả nước không chỉ là giấc mộng của thiếu niên mà còn là của Dao Dao.

Cô là bạn tốt, thời điểm nói mấy lời này, đều là đôi mắt đều nhòe đi.

Như vậy thì tốt rồi.

Lý Mộng Nhiên nghĩ, chậm rãi nắm chặt dao trong lòng bàn tay.

Dựa theo người trên mạng kia nói mà làm đi.

Nhóm người này hẳn là đều sẽ xuống địa ngục đi.

Lý Mộng Nhiên cúi đầu.

Dương Minh không nhìn thấy biểu tình của nha đầu, cũng không có chú ý đến cặp mắt ôm hận của cô.

Nguyên bản còn ý mình ở trong bóng tối, Phó Cửu đến bên cạnh Dương Minh nhìn Lý Mộng Nhiên, bước chân thật mạnh dừng lại một chút liền trở về chỗ ban đầu.

Tình huống tệ nhất đã xảy ra.

Phó Cửu hạ mắt, cô đương nhiên hiểu Lý Mộng Nhiên sẽ không đồng ý xuất hiện ở nơi này, đó chính là đang kháng cự nhưng kháng cự không thành công.

Nếu có người quen ở đây, lúc hành động cô phải chú ý không thể để lộ quá rõ ràng.

Bất quá đây đều là chuyện nhỏ, mấu chốt chính là Lý Mộng Nhiên không thể bị thương.

Xem ra, cô cần phải tăng tốc nhanh hơn.

Ngón tay Phó Cửu vừa dừng lại, virus trình tự chính thức khởi động.

Tất cả camera ở đây đều chuyển phương hướng....

Thần không biết, quỷ không hay!!!

Đi theo đường WC, bảo an theo dõi cũng không nhìn thấy camera thay đổi phương hướng, vị trí gì.

Cứ như vậy, đảm bảo sẽ không lưu lại bất cứ hình ảnh gì, một thân quần áo học sinh Phó Cửu đi theo Dương Minh về phía sau vào Thuận Sắc.

Cùng thời gian.

Hình ảnh phát sóng trên internet trực tiếp! Đồng bộ tới tất cả ngôi cao* lớn.

(*) Ngôi cao: kênh phát sóng trực tiếp

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiểu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 563: Ngẫu nhiên gặp được Tàn Thần (5)

Editor: Người qua đường Mặc Quân Nhiên. Beta:NM Nhóm cư dân mạng đang nhón chân mong chờ đôi mắt sáng rực! Trong nháy mắt đã gây ra bạo động! “Hình ảnh? Thế nhưng có hình ảnh?” “Chờ một chút, đây là nơi nào? Cảm giác có chút quen mắt?” “A, là quán bar a.” “Mẹ nó! Ta nhận ra rồi, Thuận Sắc! Nhất định là Thuận Sắc!” Thuận Sắc? Mập Mập nghiêng mắt, nhìn phía đội trưởng bên cạnh. Tàn Mặc bắt chéo hai chân, mặt quay qua, con ngươi đen nhánh, làn da trắng nõn làm anh nhìn rất giống quý tộc ma cà rồng. Đặc biệt là thời điểm khi anh hạ mệnh lệnh, bộ dáng lười biếng, hơi thở lạnh băng ngày càng nhiều: “Bắt đầu công kích, tòa định (phong tỏa+xác định) đối phương.” “Vâng.” Mập Mập vô cùng hưng phấn, trước nay cậu ta không tiến hành trong xe như vậy, thế nào ấy... Ừ... Ngón tay đều có chút phát run. Cục trưởng Hoàng nhìn đằng sau một cái: “Cậu ấy không có vấn đề gì chứ?” “Có chút say xe.” Tàn Mặc mang theo tiếng nói nhàn nhạt. Trên đường liền bắt đầu tiến hành phát sóng trực tiếp, tòa định IP người khác sẽ giúp bọn họ tiết kiệm một khoảng thời gian. ‘Lộp cộp’ tiếng bàn phím vang lên. Ngay lúc này, Tàn Mặc rũ mắt nhìn thoáng qua điện thoại di động, vẫn là không có phản hồi. Phát sóng trực tiếp vừa được ba phút, số lượt xem đã đột phá ngàn vạn. Không có người nào nhìn thấy rõ người quay phim. Chỉ là từ video nhìn đến, người này hẳn là ở phía trước Thuận Sắc vào buổi tối luôn tiến vào giai đoạn cuồng loạn. Thời điểm vòng qua đại sảnh, có thể thấy rất nhiều nữ nhân xinh đẹp, phương diện này có không ít người phi thường trẻ tuổi. Phó Cửu đi đứng tùy ý, tựa hồ giống với vô số người đi chơi. Chẳng qua không ai có thể nhìn ra, chiếc nơ màu đen gắn một chiếc camera trên áo cô. Trên thực tế, khi vào loại quán bar này phải trải qua quá trình quét máy kiểm tra. Nhưng Dương Minh không cần. Cho nên khi dừng lại, đôi mắt cô phát ra ánh sáng tà mị. Cũng may cô lười mang đồ đạc, cũng tốt! Chỉ là vì như vậy mà khoảng cách hai người càng xa hơn. Dương Minh cũng không ở lại đại sảnh mà đi tới hành lang, hình như gọi điện thoại. Phó Cửu vừa định tiến lên, bên tai liền truyền đến giọng nói quen thuộc. “Tôi đi, nơi này trước sau đều đông người, xem ra chúng ta có hi vọng thoát khỏi kiếp hòa thượng độc thân rồi!” Là Lâm Phong. Hai trông mắt cô chấn động, thân hình đột nhiên vòng sang bên, rời khỏi nơi đó. Không chỉ có Lâm Phong, còn có Vân Hồ, đám Phong Thượng... Cơ hồ toàn bộ đội viên chiến đội Đế Minh đều có mặt. Lúc này Phó Cửu mới nhớ tới người đại diện Phong nói muốn dẫn bọn họ tới Thuận Sắc một chuyến, giải trí để thi đấu cả nước tốt hơn! Nếu mà nói như vậy... tức là đại thần cũng ở đây? Hai chân cô đang đi về phía trước, nhưng đầu óc lại suy nghĩ rất nhiều thứ. Đầu tiên không thể để các đội viên thấy cô. Tiếp theo chính là đại thần, tuyệt đối không được để chạm mặt nhau. Dương nhiên, chuyện này không phải trọng điểm. Mấu chốt là phía trước có vệ sĩ. Thực rõ ràng chỗ kia người thường không thể đi vào. Mà bóng dáng của Lý Mộng Nhiên lại dừng ở đó. Chân mày nhíu lại, Phó Cửu nhắm mắt tới mười lăm, sau đó mới tới gần dãy hành lang kia. “Vị tiểu thư này, nơi đây cấm người không liên quan tiến vào, mời cô rời đi.” Phó Cửu giống như là bị dọa, giọng nói mềm mại như mì: “Là lão sư bảo tôi tới học bù, khẳng định là tôi nhớ sai rồi, tôi đi nơi khác nhìn xem.” “Chờ một chút.” Vốn đã đem người đi vào rồi, nhưng Dương Minh nghe xong lời này liền đứng ở cuối hành lang mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiểu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 564: Ngẫu nhiên gặp được Tàn thần 6

Editor: NM Thư Phó Cửu chậm rãi xoay người, mặt vẫn hạ thấp xuống một chút. Nhưng càng như vậy, càng xứng với thân phận hiện tại của cô, thiếu nữ vô cùng thuần khiết. Nhìn thấy cô mặc một thân đồng phục, khoe miệng Dương Minh liền cong lên, dù sao đưa một người đi vào cũng là đưa, đưa hai người đi vào còn có thể kiếm nhiều hơn một chút. Bên trong không chỉ có riêng Lưu phó, còn có một tên khác, vừa vặn đều thích ăn loại hàng ” thuần khiết” này. “Vị bạn học này, học bù ở chỗ này không sai.” Dương Minh biểu hiện ra nhiệt tình chưa từng có. Phó Cửu không có lập tức đi cùng hắn ta, ngược lại ra về khẩn trương nhìn trái nhìn phải: “Nhưng nơi này một chút cũng không giống chỗ học bù mà, thầy của tôi cũng không có ở đây.” “Thầy của các người là bạn tôi.” Dương Minh sớm biết ở Giang thành không chỉ mỗi mình cung ứng phương diện này mà còn có vài giáo viên khác, chỉ là những người đó không giống với bọn họ, đúng là mèo mù vớ phải chuột chết, gặp được một học sinh ngu ngốc dễ lừa như vậy. Thực hiện nhiên, lúc này Phó

Cửu đã trở thành một học sinh ngu ngốc trong mắt Dương Minh. “Thầy của em ở phòng chờ phía trước, lúc nãy hần có nói là hôm nay có học sinh tới đây.” Dương Minh tiếp tục nói: “Thầy của em có phải họ Lý không, mang một bộ mắt kính, ba mươi tuổi. “Thật tốt, lại nói ra một người cùng phạm tội như hần. Trên thực tế trước khi tới Phó Cửu cũng không biết còn có một tên họ Lý. Nếu đối phương cho cô một cái gợi ý, cô đương nhiên sẽ bình tĩnh nói theo. “Ngài biết thầy Lý sao? “Phó Cửu nỗ lực làm âm thanh của mình nghe ra chút khiếp đảm. “Đương nhiên. “Dương Minh cười nói:” Chúng tôi đều là đồng nghiệp, đi thôi, tôi dẫn em vào.” Phó Cửu ra về do dự trong chốc lát, lúc này mới gật gật đầu. Dương Minh đẩy đẩy mắt kính, xoay người sang chỗ khác, ý cười tùy ý, thật là ngu ngốc. Mà lúc này những người đang xem phát sóng trực tiếp trên Internet toàn bộ đều sôi trào. “A a a, không đi theo hần ta!” “Mẹ nó, không được, ai ở Thuần Sắc, mau đi làm anh hùng cứu mỹ nhân a!” “Có lẽ người ở Thuần Sắc không có khả năng xem phát sóng trực tiếp đi, người ta còn đang chơi đùa.” “Ta nói các người không cần nhọc lòng đâu, các người ngấm lại xem bác chủ (người phát sóng trực tiếp) ở thời điểm này chắc chắn đã biết đối phương là loại người gì, này rõ ràng là đang nguy trang một cách cao minh, muốn đánh vào hang ổ kẻ thù a.” “Vừa nghe người nói như vậy, hình xác thật là như thế.” “Nhưng cho dù là như thế, các người có nghe ra không, thanh âm của bác chủ thật nhẹ nhàng, chắc chắn vẫn là một tiểu cô nương, làm sao đối mặt với đám cầm thú kia, không được, hiện tại ta liền đi tới Thuần Sắc! “Phát sóng trực tiếp không chỉ có nhóm cư dân mạng đang xem, Tần Mặc cũng đang xem, lúc đó, anh như là nghĩ thông suốt cái gì, khóe miệng câu lên một chút: “Thật thông minh.” “Ai thông minh?” Cục trưởng Hoàng bên này còn đang sốt ruột: “Xe làm sao lại đồ như thế này! lực lượng cảnh sát gần Thuần Sắc, lập tức cho tôi đi vào, không có lệnh điều tra có thể bỏ sung sau, anh nói sợ người nào cản các anh? Giang gia?” Nghe thấy họ này, cục trưởng Hoàng nhìn về người ngồi bên cạnh ông. Tần Mặc tiếng nói nhàn nhạt: “Kêu bọn họ nói rõ tình huống với bên kia, Giang gia không phải loại người chỉ nhìn tới lợi ích.” Cục trưởng Hoàng gật đầu, lại lau mồ hôi một chút, nháo ra chuyện lớn như vậy, trái tim ông như muốn ngừng đập theo. “Đúng rồi, vừa rồi nói cậu nói cái gì thật thông minh? “Cục trưởng Hoàng chưa có bị bệnh si ngốc của người già, cũng biết tiểu tử này nói mỗi một câu đều rất hữu dụng. Tần Mặc giờ tay lên, nhìn thoáng qua cánh tay của mình: “Cục trưởng Hoàng, ông có biết vì sao hacker này lại phát trực tiếp như vậy không?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiểu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 565: Chương 566

Editor: NM

Cục trưởng hoàng cũng không có ngu ngốc: “Bởi vì cô cảm thấy nếu cô không làm như vậy, liên lụy tới người khác, rất có khả năng người này rất thông suốt cách đánh rớt chế tài(*) hoặc là đến tiến hành trả thù với người trong đoạn ghi âm, đến cuối cùng không chiếm được công bằng là những nữ học sinh đó. Ai, hacker này, quá không tín nhiệm chúng ta, chúng ta sao có thể sẽ bênh vực những tên súc sinh đó!”

(*) Chế tài: là bộ phận chỉ ra những biện pháp tác động mà Nhà nước sẽ áp dụng đối với chủ thể không thực hiện hoặc thực hiện không đúng quy tắc xử sự đã được nêu trong phần giả định của quy phạm và cũng là hậu quả pháp lý bất lợi mà chủ thể phải gánh chịu khi không thực hiện đúng nội dung tại phần quy định.

”Đó đều là những ý tưởng mới xuất hiện sau này.” Tần Mặc nghiêng mắt tới, tiếng nói nhàn nhạt: “Nói trắng ra làm cô muốn cứu người, hơn nữa cô rất rõ ràng sau khi tuyên bố tin tức này sẽ khiến cho cảnh sát chú ý, đến lúc đó cô không cần làm gì, khác, cảnh sát liền sẽ chủ động bắt người. Có lẽ cũng sẽ bắt luôn cô, bắt quá trước khi cảnh sát đến cô cũng có đủ năng lực để chạy trốn.”

Cục trưởng Hoàng nghe vậy, há to miệng: “Cậu, cậu là nói cảnh sát chúng ta vô hình bị cô chỉ huy?”

Tần Mặc không có nói nữa, rõ ràng là tán đồng.

Cục trưởng Hoàng tức giận: “Này, này hacker cũng quá, quá.....”

“Đợi khi tìm được người lại nói.” Tần Mặc nói, nhìn lướt qua Mập Mập ngồi bên người: “Tra thế nào rồi?”

Mập Mập nâng mắt lên, vẻ mặt nghiêm túc:” Tôi hoài nghi hành động lần này có hai người, đội trưởng, anh xem, đây là vị trí IP mà tôi xác định được, rõ ràng là ở bên ngoài Thuần Sắc, nhưng người quay phim thì lại ở bên trong Thuần Sắc, thật là kỳ quái. “

“Đúng là có chút kỳ quái.” Tần Mặc nhìn thoáng qua ngựa xe như nước phía trước, nghiêng khuôn mặt tuần tú, không biết là đang suy nghĩ cái gì.

Nhưng mà lúc này.

Hai người trong phòng kia vẫn không biết đã xảy ra chuyện gì.

Sau khi nhìn thấy Lý Mộng Nhiên liền có chút nhịn không được, đang chuẩn bị động thủ, liền thấy Dương Minh lại mở mạnh cửa ra.

Chạm vào một tiếng, cửa gỗ đóng lại phía sau Phó Cửu!

Rũ mắt xuống, chính là Lý Mộng Nhiên đang cầm dao uy hiếp hai người kia: ” Nếu các người lại đây, tôi liền giết các người!”

“Lão Lưu, ông đi đối phó với con nhỏ kia, tôi muốn cùng tiểu mỹ nhân của tôi ôn chuyện thật tốt.” Người lớn tuổi nhất trong đó liếm môi, gương mặt béo phì liền nhào tới chỗ Phó Cửu.

Hai người kia cũng không biết, hình thái của bọn họ lúc này, đã hoàn toàn toàn toàn bị đặt ở trên kênh phát sóng trực tiếp!

Bên ngoài Thuần Sắc.

Tần Mặc mở cửa xe, từ bên trong đi ra, sau đó hướng tới chung quanh nhìn qua một lượt, sau khi lướt qua cửa hàng tiện lợi, lại trả trở về, ánh mắt thâm thúy hơi trầm xuống: “Cục trưởng hoàng các người đi vào trước, tôi đến phía đối diện nhìn một chút. “

Đã đến Thuần Sắc rồi, cục trưởng Hoàng cũng không quan tâm nữa, liền đi hướng vào bên trong.

Một tay Tần Mặc cầm túi quần, một tay đẩy cửa pha lê của cửa hàng tiện lợi, dường như mặc kệ là chuyện gì xảy ra, anh đều là bộ dáng không chút để ý này.

“Hoan nghênh quang lâm.”

Âm thanh của nhân viên cửa hàng vang lên, nhìn qua người vừa bước vào, hai tròng mắt sáng lên.

Hôm nay là có chuyện gì vậy, người tới không phải là mỹ nữ thì cũng soái ca!

Tần Mặc ánh mắt nhàn nhạt, càng như vậy càng làm người khác cảm thấy hơi thờ mệ đại tàn ra từ người anh.

Lúc hán nhìn đến laptop đặt trên bàn com, ánh mắt dừng lại, đi tới chỗ đó, tiếng nói trầm thấp: “Vị tiểu thư lúc này ngồi ở chỗ này đi đâu rồi?”

“Thì ra là tiên sinh tới tìm người.” nhân viên cửa hàng như bừng tỉnh đại ngộ: “Cô ấy đi toilet cũng được một lúc rồi, có lẽ sẽ trở về nhanh thôi. ”

Toilet?

Khóe miệng Tần Mặc nâng lên một chút.

Tầm nhìn tốt như vậy, đối diện chính là Thuần Sắc.

Máy tính rõ ràng đang vận hành, lại chỉ toàn màu đen, thực rõ ràng là đang làm cái gì.

Nếu trường máy ở đây.

Thế tất nhiên chủ nhân của máy tính sẽ trở về.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 566: Phó Cử ngẫu nhiên gặp được Tần Thần

Editor: Dương Dương

Thậm chí ở bên trong khi cảnh sát đi vào cũng không thấy bóng dáng người nào.

Cho nên ngóc ở chỗ này đợi thời cơ là thích hợp nhất.

“Tiên sinh?” Nhân viên cửa hàng nghi hoặc đứng ở bên cạnh hỏi.

Tần Mặc xoay người lại, sườn mặt tuấn mỹ đầy cảm dục: “Làm ơn cho một ly cà phê.”

“A? Được, sẽ có ngay.”

Thì ra đúng thật là tới tìm người, hán còn tưởng rằng đối phương chạm vào notebook kia là muốn làm cái gì.

Nếu để cục trưởng Hoàng biết, bọn họ đổ mồ hôi đi tới phía trước, người nào đó lại tư thế ưu nhã ngồi bên cửa sổ tại cửa hàng tiện lợi uống cà phê, nhất định lại sẽ nổi giận!

Trong Thuần Sắc, sau khi đóng cửa lại, Dương Minh cảm thấy cô gái bị hán ta đẩy mạnh kia khi ngược mắt lên dường như có chút quen mắt.

Nhưng cụ thể là gặp ở nơi nào, hán ta lại không nhớ ra được.

“Kỳ quái, xinh đẹp như vậy, hẳn là phải có ấn tượng mới đúng.”

Dương Minh còn đang ở bên ngoài lăm bằm lăm bầu, khi nghe động tĩnh ái muội ở bên trong, trong lòng nghĩ chỉ cần lấy được một đơn hàng này, về sau hẳn còn sợ không có cơ hội tiến lên sao?

Chỉ sợ chính là Lý Mộng Nhiên, nhưng chỉ cần trải qua sự tình ngày hôm nay, cũng liền gạo nấu thành cơm.

Người còn lại kia, hẳn ta hoàn toàn không cần lo lắng, vừa nhìn liền biết chính là một người không có chủ kiến, cũng sẽ không có khả năng làm ra chuyện gì.

Phó Cửu không có chủ kiến?

Những lời này nghe quả thực như đang chọc cười.

Cô nghiêng người tránh đi một người đàn ông trung niên bụng béo phệ, ngón tay chống mặt đất, đầu cúi thấp, nhìn qua xác thật có điểm yếu đuối, trên thực tế như vậy chỉ là vì tránh đề mặt của Lý Mộng Nhiên lọt vào camera, chỉ chụp tướng mạo hai người đàn ông đang hành động kia: “Tôi nhất định là đến nhầm nơi, các người làm rồi, tôi là tôi học thêm, vừa rồi người kia gạt tôi nói hẳn ta là thầy giáo.”

“Bảo bối, kia xác thật là thầy giáo.” Người đàn ông trung niên quay đầu đi tới, chuẩn bị tấn công lại lần nữa: “Cô em không đi nhầm, nếu muốn học thêm, anh đây cũng có thể dạy cô em.”

Lý Mộng Nhiên không nghĩ tới sẽ có một người bị hại khác tiến vào.

Cô đã nghĩ kỹ rồi, cho dù chết, cũng không thể để cho bọn họ đạt được mục đích.

Nhưng hiện tại, không mượn một đao của cô gái kia thực rõ ràng trở thành bọn họ “Giết”.

Làm sao bây giờ.

Cô nên làm cái gì bây giờ.

Đôi tay của Lý Mộng Nhiên đều run lên, ném mâm đựng trái cây qua, sắc mặt tái nhợt hướng tới người chuẩn bị đánh về phía Phó Cửu hô to một tiếng: “Các người làm như vậy không sợ gặp báo ứng sao?!”

“Báo ứng?” “Người đàn ông kia cười to nói: “Có ai dám cho chúng ta báo ứng? Tiểu bảo bối, em ngày thường không xem tin tức có phải hay không, đừng có gấp, anh đây sẽ yêu thương em thật nhiều.”

Lý Mộng Nhiên hoảng loạn lui về sau.

Trong lòng bàn tay đã thấm đẫm mồ hôi.

Cô cho rằng lúc này đây, thật là không còn ai có thể cứu mình.

Nhưng, giây tiếp theo.

Lại nghe “Ầm” một tiếng vang lên!

Người chuẩn bị tiếp cận cô, bị một người lấy chân đá ngã lăn ra mặt đất.

Lý Mộng Nhiên dừng lại, cứ như vậy ngơ ngác ngồi ở nơi đó, mắt thấy cô gái lúc giống như là bị dọa sợ đến phát run lúc trước một phen kéo nơ ra, tay trái chống mặt đất, nhảy lên, tay trái còn thuận tay cầm bình rượu bên cạnh lên, liền lợi dụng sức mạnh ở cánh tay, ném lên đầu tên kia.

Xoảng một tiếng!

Rượu tràn ngập khắp phòng.

Người kia căn bản không chịu được lực đánh như vậy, choáng váng đầu óc, đông nam tây bắc đều nhìn không rõ.

Một người khác thấy thế, không thể tin được trừng lớn hai tròng mắt, phản ứng đầu tiên chính là muốn gọi người tiến vào.

Còn không chờ hẳn mở miệng, cô gái kia đuổi tay một cái, trực tiếp từ sau lưng ôm lấy cổ hắn, động tác thân thủ như vậy, nước chảy mây trôi soái khí: “Ông nếu dám kêu một câu, tôi liền cắt cổ ông.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 567: Phó Cử ngẫu nhiên gặp được Tàn thần 2

Lúc này Lý Mộng Nhiên mới phát hiện ra âm thanh của cô gái kia đã thay đổi, trở nên không hề mềm yếu, mà là thanh lãnh tà nịnh giống như một ác ma tuần mỵ.

Người đang ở địa vị càng cao, càng sợ chết.

Cho nên người đàn ông kia nhìn thấy mảnh thủy tinh cách mình rất gần kia, bị dọa đến mức sắc mặt trắng bệch, run rẩy mở miệng: “Tôi, tôi không kêu.”

“Giúp tôi mở cửa. “

Ba chữ kia, Lý Mộng Nhiên cũng không biết là nói với chính mình.

Cô gái nhẹ giọng kêu một tiếng: “Lý tiểu thư.”

Lúc này Lý Mộng Nhiên mới hồi phục tinh thần lại, nhìn bóng dáng cô gái kia.

Cô gái kia không có quay đầu lại, tiếng nói lại mềm mại đi rất nhiều: “Còn có sức lực để cử động sao? “

“Có a!” Lý Mộng Nhiên thấy người đàn ông nằm trên mặt đất, tựa hồ sắp tỉnh lại, lập tức đứng lên, ngón tay một chút lại một chút cạy khoá cửa, chỉ mong động tác của mình có thể nhanh một chút, lại nhanh một chút.

Răng rắc một tiếng.

Cửa rót cuộc cũng đã mở.

Lý Mộng Nhiên quay đầu, hai tròng mắt rạng rỡ nhìn người đang đứng ngược ánh sáng.

Cô gái kia lại không có ngược mắt, chỉ nói một câu: “ Cô ra ngoài trước đi, cảnh sát hẳn là đã tới rồi, cô sẽ không có việc gì.”

“ Còn có?” Trái tim của Lý Mộng Nhiên vẫn còn run.

Tiếng nói của cô gái kia thực đậm: “Tôi cần ở phía sau.”

Lý Mộng Nhiên đành phải gạt đầu, chính là cô vừa mới một bước ra khỏi cửa, phía sau liền truyền đến một tiếng vang răng rắc.

Vì cái gì?

Cả người Lý Mộng Nhiên đều ngây ngốc.

Cô lo lắng cho cô gái đang ở trong nhà kia, cho nên phản ứng đầu tiên chính là gọi điện thoại báo nguy.

Mà lúc này Dương Minh còn đang đứng ở hành lang khác hút thuốc lá, lại thấy bên kia đột nhiên xuất hiện một nhóm cảnh sát, thẳng hướng này đi tới.

Bảo vệ mặc đồ màu đen bên cạnh đi phía trước ngăn cản, nói với những cảnh sát đó: “Lưu phó cùng Trương cục trưởng đều ở bên trong, nếu các người có nhiệm vụ, chờ Lưu phó cùng Trương cục trưởng ra lại nói. “

Cũng không nhìn xem đây là địa phương nào mà lại muốn tới nơi này tra án sao.

Dương Minh nuốt một ngụm nước bọt, trong ánh mắt không có chút nào sợ hãi.

Có hai vị kia ở đây, cho dù cảnh sát đi đến trước mặt cũng không có vấn đề gì.

Trước kia không phải cũng giống vậy sao, cũng có người thông báo cho bọn họ.

Bất quá cũng là ý tứ mời cảnh sát ra mặt.

Nhưng mà, lúc này đây, Dương Minh lại nghĩ sai rồi.

Chỉ thấy cục trưởng Hoàng đi phía trước vừa đứng lại, thanh âm trầm trầm vang: “Mở họp? Tôi nghĩ chỗ này chần chẫn có chứa chấp tội phạm, tra cho tôi, mặc kệ có ai ở trong đó, trước mời về cục cảnh sát rồi lại nói! “

“Ông!”

Hai tên bảo vệ kia còn muốn nói cái gì.

Giấy tiếp theo đã bị bốn cảnh sát vịn cánh tay ấn xuống mặt đất

Dương Minh ngậm thuốc lá choáng váng.

“Người mới vừa dẫn người đi vào chính là giáo viên này. “

Mập Mập một tay nâng notebook, một tay chỉ vào Dương Minh.

Dương Minh nghe vậy sắc mặt đều trắng!

Động tác của cảnh sát quá nhanh.

Nhanh đến mức Dương Minh còn không có phản ứng lại.

Giao dịch của bọn họ bí mật như vậy rốt cuộc đối phương làm sao mà phát hiện được.

Đột nhiên Lý Mộng Nhiên chạy tới, một đôi mắt còn mang theo nước mắt: “Nhanh lên, cô ấy còn ở nơi đó, cô gái kia còn ở bên trong! “

Cục trưởng Hoàng cùng Mập Mập nhìn thoáng qua nhau, ý bảo giám đốc bên cạnh chạy nhanh đi mở cửa.

“Này, này khóa trái!”

Giám đốc kia sốt ruột đầu đầy mồ hôi.

Cục trưởng Hoàng cũng bất chấp tất cả: “Phá cửa!”

Hai cảnh sát nhìn thoáng qua nhau, bang bang hai chân, chỉ nghe loảng xoảng một tiếng!

Cửa mở.

Đèn bên trong vẫn sáng.

Mà ngay ở giữa ánh đèn, Lưu phó cùng Trương cục trưởng trong miệng bảo vệ mặc đồ đen, đang lưng dựa lưng mà ngồi, nửa người dưới cũng không có mặc quần, tóc dính rượu, bụng bìa lộ ra bên ngoài. Bộ dáng vô cùng xấu xí chật vật.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 568: Chương 569

Betaer:Dung Ân

Đồ đồ đồ!

Notebook trên tay Mập Mập phát ra tiếng vang xác định mục tiêu.

Hắn đi qua hướng có phát ra tiếng vang, chỉ thấy trên bàn trà bên cạnh có một cái nơ màu đen.

Tuy chỉ là cái nơ, nhưng nó trông có vẻ rất đáng nghi.

Mập Mập duỗi tay, sờ đến đồ vật bên trong, trên mặt lộ ra sự hứng thú: “Thì ra đây là một cái camera mini!”

“Trước tiên đừng động vào cái này, người hacker kia đâu? “Hiện tại cục trưởng Hoàng chỉ quan tâm đến việc này.

Mập Mập chỉ chỉ ngón tay: “Manh mỗi chỉ có cái nơ này, nếu muốn tìm người, sao không trực tiếp hỏi hai tên súc sinh kia đi.”

Lưu phó cùng Trương cục trưởng câm nín, đôi mắt vẫn luôn nhìn hướng lên trên.

Cục trưởng Hoàng trực tiếp dùng tay nắm lấy cà vạt của bọn họ: “Người đâu? “

“Các người như thế nào lại tới chậm như vậy! “Lưu phó tức giận.” Tội phạm kia đều chạy thoát, có người xông tới đe dọa chúng tôi, còn làm ra sự việc dễ tiện như vậy, chẳng lẽ đây mới chính là năng lực phá án của cảnh sát các người? “

Trương cục trưởng thần nhiên: “Trước đem quần áo của hai chúng tôi lại đây. “

“Hai người làm rồi.” Mập Mập mở miệng: “Người cảnh sát tìm kiếm chính là các người, không có tội phạm nào cả.”

Cục trưởng Hoàng vốn đang muốn hỏi hacker kia từ đâu rơi xuống, nhưng ai biết hai tên bại hoại này chỉ nghĩ muốn chê bai năng lực phá án của cảnh sát bọn họ.

Không có cách nào, ông chỉ có thể quay đầu đi hỏi Lý Mộng Nhiên: “Cô gái kia thật sự ở trong phòng này?”

Lý Mộng Nhiên ngơ ngác nhìn một màn này, lúc cô đến, người kia rõ ràng còn ở.....

Trước máy tính.

Vô số cư dân mạng nhìn hình ảnh trước mắt.

Tuy rằng trung gian màn hình đen mất thời gian ba phút.

Nhưng cũng không có ai rời đi.

Ngay sau đó, chính là cảnh sát vọt vào tới xuất hiện trên màn ảnh.

Việc này so với xem điện ảnh kích thích hơn nhiều.

Đương nhiên, thời điểm hai người kia còn muốn lật lọng

Một loạt bình luận thời quét toàn bộ ngôi cao phát sóng trực tiếp.

“Cái gì đều không nói, người như vậy, thỉnh cầu cấp trên tra rõ.”

“Nếu hai người kia không bị nhận hình phạt, tôi về sau sẽ không bao giờ tin tưởng cái gì người tốt có kết quả tốt, người xấu có báo ứng.”

“Đừng quên đối phương có thân phận.”

“Có thân phận thì sao? Làm gì có kẻ nào có thể thoát khỏi sự truy tố của lực lượng quần chúng chứ.”

“Tôi nói các người có phải ăn no rảnh rồi hay không, cùng các người có quan hệ gì, nói không chừng cô gái kia là tự nguyện, bác chủ cũng có ý tứ, riêng tư của người khác các người quản sao được, rắc rối, đi đi đi.”

“Tự nguyện cái em gái nguoi, xem qua phát sóng trực tiếp sao, nguoi liền tùy tiện nói bậy, người kia chính là cầm dao giết người, tôi mặc kệ người khác làm như thế nào, đầu tiên tôi là một người mẹ, loại này nhất định phải xử lý, tôi không phải người rất cao thượng, nhưng ít nhất tôi muốn con gái tôi cũng gặp phải loại sự tình này.”

“Tôi cũng giống vậy, tôi tuy rằng còn chưa có kết hôn, nhưng làm một người con gái, tôi muốn hỏi một chút, dựa vào cái gì vừa xảy ra chuyện như vậy liền nói nữ nhân là tự nguyện? Hiện tại điểm đáng chú ý là cái này sao? Nên bị trừng trị chẳng lẽ không phải là những đứa súc sinh kia! “

“Đê tiện vĩnh viễn là đê tiện, nhìn đến vị kia mắng chúng ta một tiếng rắc rối, tôi chỉ muốn nói một câu, nguoi cùng những đứa súc sinh kia là cùng một thứ. “

“Ông chủ đầu, ông chủ đi nơi nào? Kế tiếp là cái gì? Chúng ta cần tận mắt nhìn thấy kết cục của hai đứa súc sinh mới có thể ngủ được!”

Cửa hàng tiện lợi, Tàn Mạc ngồi ở bên cửa sổ, trên tay còn cầm một ly cà phê nóng hổi, cứ như vậy không chút để ý nhìn các tin trên mạng cùng với các hình ảnh phát sóng trực tiếp, biểu tình nhàn nhạt gọi điện thoại cho cục trưởng Hoàng, chỉ nói ba chữ: “Trần nhà..... “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 569: Ôm cây đọt thỏ

Beta: NM

Cục trưởng Hoàng nghe vậy, đánh một phát vào ót!

“Đổi diện, trần nhà!”

Nhưng muốn bọn họ đi lên thế nào?

Cục trưởng Hoàng ngược mắt nhìn đỉnh đầu của mình.

Tần Mạc cau mày, như là ghét bỏ hương vị cà phê: “Không thể đi lên đúng không. “

“Hiện tại cậu lại bắt đầu nghi ngờ năng lực của tôi sao? Tiều tử thú! Tôi hiện tại liền bò lên trên cho cậu xem! Không đúng, cậu đang ở đâu? Cậu như thế nào biết tình huống của chúng tôi ở bên này?!”

Nghi vấn của cục trưởng Hoàng càng ngày càng nhiều, nhiều đến Tần Mạc không có hứng thú trả lời, dứt khoát duỗi tay cắt đứt điện thoại, một bàn tay khác cứ như vậy nửa chống sườn mặt, đầu ngón tay cậu được cậu không đập vào trên mặt bàn, hai tròng mắt híp lại.

Đến đây đi.

Để tôi nhìn xem, cô là ai.

Thuần Sắc, trung tâm sân nhảy khách quan vẫn không biết có chuyện gì xảy ra, chỉ thấy một loạt cảnh sát tiến vào.

Sau đó lại bắt đầu gõ trần nhà, làm cho trường hợp phi thường hỗn loạn.

Trong tay Mập Mập còn cầm một cái notebook, tạo hình kia thập phần làm người khác chú ý.

Cho nên từ chỗ xa Lâm Phong liền thấy được thằng nhãi này, tiến lên một phách chạm vai hắn: “Mập Mập, đội trưởng không phải gọi cậu có việc sao? Sao cậu cũng tới chỗ này?”

“Nói đến thì có hơi dài.” Mập Mập là một người nói chuyện đặc biệt bất chước phong cách cổ đại: “Việc này....”

Vân Hồ không chờ hắn thao thao bất tuyệt, ánh mắt thâm thâm: “Đội trưởng có phải hay không cũng đi theo cùng tôi.”

“A!” Mập Mập gầm nhẹ một tiếng.” Đội trưởng còn ở đối diện siêu thị chờ tôi hồi báo công tác! “

Lâm Phong nhướn mày: “Đổi diện siêu thị? Đi, cùng đi, tình huống này cũng chơi không nổi nữa, dứt khoát đi xem đội trưởng, bắt quá kỳ quái, đội trưởng không phải nói anh ấy không tới sao?”

Mấy đội viên của Đế mình muốn đi ra ngoài trước cũng không dễ dàng, bởi vì ngoài cửa vẫn còn có cảnh sát đứng để kiểm nghiệm thân phận của một đám người.

Mà lúc này.

Trong một góc trên lầu một Thuần Sắc vang lên một trận động tĩnh.

Những người không biết chuyện còn tưởng là có người quậy phá.

Nhưng cẩn thận nghe mới có thể phát hiện, động tĩnh kia là từ trên trần nhà truyền tới.

Cứ như vậy vang lên hai tiếng, ở cửa thông gió có một người nhảy xuống.

Người nọ không phải là ai khác mà chính là Phó Cửu.

Trên người cô vẫn cứ ăn mặc sơ mi trắng cùng váy, tóc hỗn độn, lộ ra một vẻ đẹp khác.

“Hò, đã lâu không có đi qua mấy con đường khác thường này, thật là đủ buồn. “

Phó Cửu duỗi tay phui phui ống tay áo của mình, mắt lại phát hiện đang có mấy tên cảnh sát kiểm tra mấy cái cửa thông gió.

Không cần suy nghĩ, khẳng định là tới tìm cô.

Phó Cửu mày liễu vừa nhú, nhanh chóng xoay người, dạo bước đến gần thang máy.

“Thế nhưng có thể đoán được mình sẽ từ cửa thông gió đi ra, không nghĩ tới cảnh sát Giang thành này còn rất thông minh. “

Trong lòng nghĩ Phó Cửu cũng sẽ không nói ra, cô thấy thực may mắn vì mình có tốc độ rất nhanh, lúc cảnh sát vừa mới bắt đầu tra xét, cô cũng đã thoát thân.

Hiện tại cô cũng giống như là một vị quan khách bình thường.

Cô rất rõ ràng sẽ có cảnh sát ở cửa chính chờ, cho nên Phó Cửu cũng không có sốt ruột đi, mà là vẫn luôn ở thang máy, trực tiếp đi tới tầng có bãi đỗ xe.

Bãi đỗ xe phía dưới kia đã sớm đặt một cái ván trượt, chân trái Phó Cửu thon dài chống lên, liền cứ như vậy lợi dụng bóng tối ra khỏi Thuận Sắc, không có bị bất luận kẻ nào chú ý tới.

Liên tục không ngừng, xe cảnh sát chạy như bay mà đến.

Lần đầu ở ngoài vì nguyên nhân này mà phát sóng trực tiếp đưa tới truyền thông cùng quần chúng.

Thuận Sắc trước nay đều không có một ngày nào giống hôm nay như vậy.

Trong ngoài đều là người.

Xe đỗ một đường.

Ầm ỉ vô cùng. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 570: Hai người đối đầu

Editor: Bích Hóa

Có vẻ như mọi người đều không sợ lạnh, cứ vậy mà đứng ở bên ngoài, sương mù phủ kín bầu trời tạo thành khung cảnh vô cùng hoành tráng.

Không thể nghỉ ngơi, trường hợp như vậy càng có lợi cho việc cô chạy trốn.

Phó Cửu hơi giương môi, ván trượt dưới chân lướt tới trong bụi cỏ.

Cô dứt hai tay vào túi áo, nâng mắt lên nhìn thoáng qua cửa hàng tiện lợi 24 giờ ở phía đối diện, cứ thế mà dạo bước đi qua.

Mặc dù có cảnh sát đi ngang qua cô cũng sẽ không hoài nghi một người đi mua đồ như vậy.

Cục trưởng Hoàng sẽ không bao giờ nghĩ đến khi đám người bọn họ còn đang ở bên này điều tra, kẻ gây chuyện đã rời khỏi Thuận Sắc từ sớm.

Cuối cùng cục trưởng Hoàng vẫn không có biện pháp, ông rút điện thoại ra gọi cho người nào đó: “Người của tôi ở phía dưới mới vừa báo cáo chỗ cửa thông gió không có ai, bên lầu một tôi cũng tra xét khắp nơi, không tìm thấy kẻ khả nghi nào cả.”

“Rõ ràng là các ông đến chậm.” Tần Mặc cầm di động, tiếng nói lạnh nhạt: “Còn nữa, các ông tìm ở lầu một đương nhiên sẽ không tìm thấy gì. Người kia có đi cũng đi bằng đường ở bãi đỗ xe dưới tầng hầm, để che dấu lại dễ ra vào.”

Cục trưởng Hoàng cắn răng: “Sao cậu không nói sớm về việc này!”

“Bởi vì từ lúc bắt đầu ông không giúp tôi làm việc riêng nên tâm tình của tôi rất không tốt.” Tần Mặc nói tới đây, ngón tay đột nhiên cứng đờ, nhưng ngữ khí vẫn lạnh nhạt như cũ: “Có việc, không nói nữa.”

Có việc?

Ngoại trừ các vụ án, cậu ta còn có thể có chuyện gì?

Chẳng lẽ thằng nhóc kia phát hiện manh mối mới sao?

Không thể không nói, ở phương diện tượng tượng, cục trưởng Hoàng phản ứng rất nhanh.

Tần Mặc xác thật có phát hiện.

Bóng người đối diện không đi xem náo nhiệt mà vừa ra ngoài đã đi ngược chiều với đám đông. Có vấn đề.

Tần Mặc nâng tay lấy lại di động màu trắng bạc, tiếp theo đứng lên.

Ngoài trời bóng tối càng thêm nồng đậm

Xung quanh Thuận Sắc bị bóng đèn xe chiếu vào sáng rực như ban ngày.

Người của chiến đội Đế Minh còn đang xếp hàng chờ kiểm tra.

Lâm Phong có chút bất đắc dĩ khi bị tra xét, nhưng lại rất muốn phối hợp điều tra.

“Để cho bọn họ đi.” Là Vu Chân, cô ta mặc đồng phục cảnh sát, nhanh nhẹn đi tới từ bên ngoài, trên đầu mang mũ cảnh sát, ánh mắt đảo qua đám người Vân Hồ: “Những người này tôi đều quen biết, sẽ không có vấn đề.”

Một cảnh sát khác còn đang do dự: “Chỉ là cục trưởng Hoàng đã nói...”

“Kẻ chủ mưu lần phát sóng trực tiếp này là một cô bé, cậu xem bọn họ có chỗ nào là con gái không?” Vu Chân lại mở miệng ngắt lời vị đồng nghiệp kia một lần nữa.

Cảnh sát kia cũng không nói gì thêm, chỉ gật gù đầu rồi để bọn Lâm Phong đi qua.

Lâm Phong hơi buồn bực. Hình như anh và nữ cảnh sát này không thân thiết lắm, có sao đối phương lại nói giúp cho bọn họ chứ?!

Anh còn chưa kịp nghĩ ra câu trả lời đã nghe Vu Chân hỏi Mập Mập: “Anh Mập cũng tham gia hoạt động lần này đúng không? Nếu không cảnh sát cũng sẽ không xông vào Thuận Sắc nhanh như vậy.”

Mập Mập sẽ không nói dối, vì thế chỉ di chuyển ánh mắt sang bên trái.

Vu Chân vốn thông minh, vừa thấy thế liền lập tức cười: “Là do tôi đi tới Tàn gia vào mấy hôm trước để đề nghị anh ấy trở về tổ trọng án. Bây giờ anh ấy đang ở đâu?”

Mập Mập liều mạng nói cho bản thân mình rằng không được nhìn về phía cửa hàng tiện lợi bên kia.

Nhưng thực tế lại không như mong đợi, anh không khống chế được ánh mắt mà cứ thế ngo sang hướng bên trái.

Vu Chân cũng không lập tức biết nơi Mập Mập nhìn chính là cửa hàng tiện lợi. Bởi vì lúc này xe và người ở bên ngoài quá nhiều, ngay cả trước cửa hàng tiện lợi cũng bắt đầu tụ tập thành từng nhóm người.

Vài giây sau cô ta mới phản ứng lại, khóe miệng nhếch lên: “Anh ấy ở cửa hàng tiện lợi phía đối diện sao?”

Không xong.

Anh đúng thật là hồ đen của đội.

Mập Mập đánh vào đầu của mình một cái thật mạnh.

Mà ngay lúc này Phó Cửu đã đi tới trước cửa hàng tiện lợi, cứ thế mà đẩy cửa pha lê trước mắt ra.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiểu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 571: Ngọt ngào

Editor: Đậu □ Đậu

“Hoan nghênh quý khách.”

Tiếng nói của nhân viên cửa hàng lại vang lên lần nữa.

Không thể không nói, sau khi bỏ trần nhà, nghe thấy tiếng cười hòa nhã thì cũng cảm thấy tâm tình tốt hơn.

Phó Cửu nâng mắt, nhìn về phía nhân viên cửa hàng mỉm cười. Sau đó di chuyển đến vị trí ban đầu.

Ánh mắt nhìn lướt qua mặt bàn, đồ vật của cô không có người động vào.

Rất tốt.

“Cô gái.” Ngay lúc này nhân viên cửa hàng mỉm cười và nói: “Cho cô. “

Một bát Oden*, vẫn còn nóng hổi.

* Oden là một trong những món ăn gia đình của người Nhật và rất được ưa chuộng vào mùa đông. Hình thức khá giống món lẩu nhưng cách chế biến tương tự món hầm.

Phó Cửu cười nhạt nhuróng mày: “Cô vẫn còn nhớ sao, vừa rồi tôi mới đi lên phía trước một chút, cô đã nấu Oden cho tôi.”

“Không, không phải bát này.” Nhân viên cửa hàng vội vàng giải thích: “Đây là bằng hữu của cô gọi cho cô.”

Bằng hữu?

Phó Cửu nghe được hai chữ kia, phía sau lưng bắt chợt giật mình, trong lòng xuất hiện ra hai chữ.

Không đúng!

“Bằng hữu của cô đợi cô đã được một thời gian rồi.” Nhân viên cửa hàng tiếp tục nói, vẻ mặt có chút không hiểu: “Anh ấy nói cô vừa mới bỏ trần nhà xong, chắc hẳn đã đói bụng.”

Phó Cửu nghe vậy, hai mắt đột nhiên nhú lại.

Ngay lúc này.

Sau lưng cô vang lên một giọng nói.

Từ tính trầm thấp, nghe rồi nổ mạnh, làm da đầu người khác tê dại.

“Tại sao lại không ăn? Hay là tôi đoán sai rồi, cô cũng không thích ăn Oden.” Trên tay Tần Mặc còn cầm ly cà phê kia, chẳng qua vừa rồi có tình đứng ở sau quầy đồ ăn vặt. Hiện tại đi ra, đôi mắt nhìn bóng dáng cô gái trước mặt, giọng nói chậm rãi: “Bác chủ đại nhân.”

Không cần quay đầu lại.

Phó Cửu cũng biết người đó là ai.

Không có gì ngạc nhiên khi cảnh sát biết cô trốn thoát bằng lối thông hơi.

Nếu tất cả đều là đại thần chỉ huy, vậy thì cô không còn gì để nói.

Phó Cửu nghe tiếng bước chân càng ngày càng gấp phía sau, cuối cùng quyết định đánh đòn phủ đầu: “Anh Mặc, là em.”

Bước chân Tần Mặc bỗng nhiên dừng lại, anh nhìn chằm chằm vào khuôn mặt và đôi mắt quá quen thuộc kia, mảnh vụn như là rơi xuống trong ánh mắt đôi phương, đẹp không gì sánh được.

Là cậu ấy.

Cư nhiên sẽ cậu ấy.

Kỳ thực, cũng không phải Tần Mặc không có nghĩ đến Phó Cửu.

Nhưng nghĩ càng nhiều, anh càng cho rằng vụ này có liên quan đến Z.

Chẳng lẽ chỉ là bất chước thôi sao?

Mi tâm Tần Mặc nhú lại một chút.

“Anh Mặc.” Phó Cửu lại tiến lên một bước, tay trái nắm cổ tay Tần Mặc: “Emsẽ giải thích cho anh chuyện này, anh đem em giao cho cảnh sát cũng không sao. Nhưng anh nhớ chỉ tiền bảo lãnh em ra nha. “

Ai bị một thiếu nữ xinh đẹp nắm lấy như vậy, đều sẽ không đành lòng.

Tần Mặc từ trước đến nay đều cảm thấy chính mình cũng không sẽ không đành lòng.

Nhưng từ trước đến giờ đối với chuyện này, đương nhiên anh sẽ đem tiền để bảo lãnh tiểu gia hỏa.

Tần Mặc bắt đầu có tâm tư.

Ngón tay anh căng thẳng, nhìn Phó Cửu từ đầu đến chân.

Ánh mắt thâm thúy nhìn xuống môi mỏng gằn trong gang tấc.

Thiếu nữ.

Anh chỉ tưởng tượng đến hai chữ này.

Có vẻ như có cái gì đó vượt qua tầm kiểm soát của anh.

Máu chảy ra một loại nhiệt độ kì lạ.

Hơn nữa, cái người đứng trước mắt anh kia lại còn mở cặp mắt trong như nước nhìn anh, mái tóc dài đen nhánh, áo somi trắng, sườn mặt da thịt tựa như loại ngọc tốt nhất. Bởi vì vừa mới bỏ trần nhà xong, nên mặt còn phỉm hồng, càng nhìn càng thấy giống yêu tinh. ....

Ngay lúc này, chuông cửa lại vang lên một lần nữa.

Thành viên Đế Minh còn chưa tiến vào, đã nghe thấy thanh âm của Lâm Phong: “Đội trưởng thật sự ở đây, chờ một chút! Cô gái bên cạnh anh ấy là ai?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 572: Hôn hôn hôn

Editor: Dương cute <3

Không chỉ là Lâm Phong ngăn cả người, ngay cả những đội viên chiến đội Đế Minh đi theo phía sau hắn cũng đều có cảm giác trong nháy mắt mọi thứ đều dừng lại.

Không phải nói đội trưởng ở chỗ này có việc chính sự sao?

Đây là chính sự trong miệng đội trưởng?

Mấu chốt nhất chính là bên người đội trưởng cho tới bây giờ đều không có con gái nha!

Lâm Phong đẩy đẩy Vân Hồ.

Vân Hồ về mặt biểu tình tôi cũng không biết.

Vu Chân là người cuối cùng tiến vào, khi cô nhìn đến một màn này ở cửa hàng tiện lợi, ý cười trên mặt không khỏi trầm xuống vài phần: “Mạc đại ca, anh đây là đang làm cái gì? Bắt được người bị tình nghi sao?”

Phó Cửu nghe động tĩnh phía sau, cũng biết người tiến vào không ít.

Tình huống như vậy, nếu đại thần khẳng khẳng muốn vạch trần cô.

Cô cũng chỉ có thể tốt nhất trước tiên đi cùng cảnh sát, sau đó lại nghĩ cách.

Chỉ là, còn không có chờ đến lúc cô mở miệng.

Tay trái đã bị người tóm trở về.

Ngay sau đó, ập vào mũi chính là mùi hương quen thuộc để ngửi của nam nhân kia.

Tần Mạc không có để tâm bất luận kẻ nào, liền như vậy một tay chống lên mặt bàn quầy bar phía sau Phó Cửu, cả người đều hạ thấp xuống dưới, thậm chí không màng đến cặp mắt kia lộ ra kinh ngạc, liền như vậy hôn thật sâu xuống!

Sườn mặt tự phụ tuấn mỹ, qua tấm kính cửa sổ của cửa hàng tiện lợi, giống như là đang thưởng thức một poster đẹp lãng mạn.

Bên ngoài còn vang lên tiếng còi xe cảnh sát ồn ào náo động.

Phó Cửu lại không có biện pháp để tập trung, phía sau là bóng đêm mờ mịt.

Trừ bỏ không khí chung quanh đảo hút chính là cảnh tượng minh bạch ngoài cửa sổ.

Tâm cô nhảy lên cùng đôi môi lạnh băng của anh giao thiệp cùng nhau.

Hôn như vậy, như là con người của anh.

Bá đạo, cường hãn, làm người khác không thể chống cự được.

Lâm Phong đã không còn nói được gì, con người đều trờng lớn, ngón tay duỗi ra bên ngoài: “Này, này, này” này là tình huống như thế nào, lại đây liền thấy đội trưởng đang ngược cầu độc thân?

Vân Hồ cũng không hoàn hồn.

Trên thực tế, ai cũng đều không có nghĩ đến Tần Mặc sẽ có động tác như vậy.

Không coi ai ra gì liền cúi đầu hôn xuống, trên đời này chỉ phục đại thần.

Vu Chân đứng bên cạnh nhìn, đôi mắt đều đỏ lên, vẻ mặt tràn ngập sự ghen ghét vô tận.

Mập Mập trên tay còn cầm máy tính, cả người đều có điểm ngốc, không phải, chờ một chút, đội trưởng không phải cùng hân nói rõ, muốn phân công nhau xác định vị trí phong tỏa mục tiêu sao?

Hình ảnh trước mắt này, hân nhìn có điểm choáng váng.

Phó Cửu mới chân chính là choáng váng.

Hô hấp trong khoang miệng như là toàn bộ đều bị đối phương đoạt đi rồi.

Quanh hơi thở trừ bỏ mùi hương thuốc lá dễ ngủ trên người nam nhân, còn lại không còn mùi gì khác.

Trái tim nhảy lên cũng bởi vì thiếu dưỡng khí mà trở nên nhanh hơn.

Bị hôn đến ngón tay một tia sức lực cuối cùng cũng không còn.

Tần Mặc mới buông tha người trước mắt, hai tay chống ở phía sau Phó Cửu, tư thế tà nịnh bá đạo, hướng tới bên trái hơi hơi trật phía dưới, đối với người tới nói: “Có việc?”

Thực đậm mật hai chữ, tiếng nói trầm thấp đại khái là bởi vì vừa mới hôn môi xong còn mang theo từ tính làm người mê muội.

Sườn mặt tuần mỹ, ánh mắt sâu thẳm, cùng với thái độ đương nhiên kia.

Thực sự làm nhóm người mới tới này, có điểm không biết nói gì tiếp.

Cuối cùng vẫn là Lâm Phong lá gan lớn, nhảy lên trước nói một câu: “Mập Mập nói đội trưởng anh ở chỗ này chờ hân, có chính sự.”

Những người đi theo còn lại gật đầu, động tác ánh mắt nhất trí rơi vào mặt Tần Mặc.

Tần Mặc lại thực bình tĩnh, tiếng nói nhàn nhạt hỏi lại: “Hẹn hò chẳng lẽ không phải chính sự?”

Hẹn hò?!!

Bọn họ nhất định là nghe lầm!

Đội trưởng sao có thể sẽ cùng ai hẹn hò!?

Lần này, Lâm Phong đối với việc “con gái” này còn không có mở miệng nói càng tò mò.

Đầu lệch về một bên, muốn nhìn diện mạo của cô gái này.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thân Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 573: Sau khi hôn xong liền ôm

Editor: Dương cute <3

Ai ngờ Tần Mặc lại nhanh hơn cậu một bước, duỗi tay đè lại cái ót cô gái, liền như vậy đem người ấn vào ngực, làm cả khuôn mặt cô đều vùi vào trong lòng ngực anh.

Ôm một cái như vậy, mang theo khí phách đậm đặc, một ánh mắt đảo qua đi, ánh mắt kia cực lạnh: “Như thế nào? Các cậu tới lúc này là muốn quấy nhiễu tôi hẹn hò hả?”

Làm sao dám!

Lâm Phong hận vừa rồi không thể nhìn thấy được, khoe miệng cười: “Đội trưởng, anh tiếp tục, anh tiếp tục, coi như chúng em không tồn tại.”

Phó Cửu chớp mắt gắt gao dán vào ngực nam nhân, mặt dán ở trên, cảm thụ được độ ấm từ áo sơ mi, nguyên bản cho rằng người như vậy, nhiệt độ cơ thể đều sẽ lạnh, ôm lấy khẳng định không thoái mái.

Trải qua hai lần, Phó Cửu không còn suy nghĩ như vậy, nhiệt độ cơ thể đại thần vừa phải cùng mùi hương thuốc lá thực thích hợp ôm về nhà nuôi.

Khoe miệng không tự giác liền cong lên một mặt hình cung.

Cô biết, đại thần liền tiếp có hành động như vậy, là đang giúp cô.

Đầu không tự chủ được dụi dụi về phía trước.

Kia ý tứ đơn giản là đang nói cảm ơn.

Đại thần lại vào lúc này quay đầu đi tới, môi mỏng dán vào tai cô, tiếng nói trầm thực: “Không muốn bị người khác nhìn thấy bộ dáng là con gái của em, liền ngoan một chút.”

Xem ra đại thần hoàn toàn không có tiếp thu lòng biết ơn của cô.

Bất quá, lần này đại thần hy sinh đủ lớn, vừa rồi một nụ hôn kia, nếu không phải trước đó anh có nói hai chữ “Diễn trò”, Phó Cửu thật sự rất muốn tránh thoát, cái loại cảm giác tê dại không khống chế được, không chỉ dễ dàng ảnh hưởng suy nghĩ, liền đến sức lực cô đều như là bị rút thời giờ giống nhau.

Nói đến cùng vì cái gì một hai phút hôn, ôm một chút cũng đúng a.

Nếu không phải phía sau lưng còn có đồ vật chống đỡ, nói không chừng vừa rồi cô ngay cả đứng đều không vững, mặc dù là hiện tại, trái tim nhảy lên còn không có khôi phục bình thường.

Còn có, câu nói kia của Lâm Phong là có ý tứ gì?

Tiếp tục ở đây nhìn cô cùng đại thần?

Cô không thể luôn duy trì tư thế cùng đại thần ôm được.

Duỗi tay nắm nắm ống tay áo Tần Mặc, tiếng nói đè thấp: “Anh Mặc, nghĩ cách làm cho bọn họ đi đi.”

Tần Mặc ấn cái ót Phó Cửu, khoe miệng cong lên, chỉ có hai người mới có thể nghe được âm điệu phúc hắc: “Xem biểu hiện của em.”

Cái gì gọi là xem biểu hiện của cô?

Chẳng lẽ thật sự muốn như vậy bị vây quanh nhìn cả đêm?

Phó Cửu hơi có chút buồn bực.

Này muốn ôm tới khi nào?

Cô quá rõ ràng đám người chiến đội Đế Minh.

Yêu thích bát quái, đặc biệt là chuyện bát quái của thành viên trong nhóm.

Ai có bạn gái, hận không thể toàn bộ công ty đều biết.

Dù sao cũng là chiến đội hòa thượng.

Có thể lý giải.

Nhưng nếu cô là “Bạn gái” kia.....

Phó Cửu thần sắc kém đi, lại nắm một chút ống tay áo đại thần.

Tần Mạc lại không nóng nảy.

Anh xác thật không nóng nảy, dứt bỏ hết thấy vấn đề yêu cầu hỏi, anh cảm thấy tư thế như vậy thực tốt.

“Tôi từ trước đến nay cũng không biết, đội trưởng cũng sẽ ân ái như vậy.” Lâm Phong quay đầu đi cùng Vân Hồ kể tai nói nhỏ.

Vân Hồ không nói gì, chỉ cảm thấy trong chuyện này đều có điểm kì quái.

Vu Chân đứng ở một bên ngón tay càng nắm chặt càng chặt, chờ đến khi bình tĩnh lại, chính là hung hăng cắn môi dưới: “Mạc đại ca, cục trưởng Hoàng còn ở bên trong chờ tin tức của anh.”

Tần Mạc nghe vậy ngược mắt, cảm xúc nhàn nhạt: “Tuân thủ tốt quy định, tôi mới hỗ trợ. “

Quy định gì?

Vu Chân cắn bản cái gì cũng không biết, cũng không rảnh lo đã biết.

Cô trong mắt chỉ còn có người trước mắt này.

Vì cái gì.

Vì cái gì sẽ là như thế này.

Cô ở bên hán nhiều năm như vậy.

Rõ ràng đều sắp có hi vọng.

Cô gái này rốt cuộc là từ đâu ra.

Vu Chân ngón tay cắm sâu vào trong lòng bàn tay, khi mở ra lưu lại một chuỗi lại một chuỗi dấu vết hình trăng non.

“A, tôi nhớ ra rồi!”

Lâm Phong đột nhiên vỗ một cái vào đầu mình!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 574: Cảm giác yêu đương

Editor: Sừu nhi

“Đội trưởng, vị này, khụ khụ, chính là người hóa trang thành ma nữ ở trong vũ hội hoá trang kia đi?” Lâm Phong càng nói càng hưng phấn, vòng quanh hai người kia bắt đầu đánh giá: “Xem sườn mặt có chút giống.”

Tần Mạc hướng tới bên này nhìn lướt qua, như là cảnh cáo, lại không có phủ nhận.

Cái này làm cho Lâm Phong càng thêm chắc chắn “Đội trưởng, hai người không phải chỉ hôn một lần liền kết giao đi?”

“Như thế nào? Không thể?” Tần Mạc thông thả ung dung nhướn mày.

Lâm Phong há to miệng, này cũng đúng?

“Các người rốt cuộc có đi hay không?”

Thời điểm Tần Mạc nói ra câu này.

Mắt của Vu Chân híp lại thật mạnh.

Dựa vào cái gì?

Dựa vào cái gì cô gái này lại có thể được anh Mạc đối đãi như vậy?

Cô ta rốt cuộc là ai?

Cầu mà không được, liền biến thành oán hận.

Đó chính là nói Vu Chân lúc này, nhưng loại chuyện như thế này chỉ có cầu không thể thành sự thật.

Vu Chân không giống như Lưu Li, cô biết khi nào nên tiến khi nào nên lui.

Không thể rõ ràng đi tới.

Là bởi vì cô quen thuộc tính tình người kia.

Cần phải đi điều tra rõ lai lịch của cô gái kia.

Đây là suy nghĩ duy nhất của Vu Chân giờ phút này.

Bởi vì cô sẽ không đem anh Mạc nhường cho ai.

Ít nhất cô muốn cạnh tranh công bằng.

Vu Chân cũng không có ý thức được, cạnh tranh công bằng trong miệng của cô nguyên bản chính là chỉ mình cô tình nguyện.

Cô hít sâu một hơi, nỗ lực ổn định cảm xúc của chính mình, nói cho chính mình tương lai còn dài: “Nếu anh Mạc bận, bọn em liền đi trước. “

Đi?

Mập Mập cũng không muốn chạy, bởi vì máy tính của hắn lúc này lại có phản ứng!

Sao có thể?

Vừa rồi không phải đã định vị tới địa chỉ IP kia rồi sao? Là cái màu đen kia a.

Hiện tại trên màn hình internet như thế nào lại xuất hiện màu đỏ ở trạng thái nhắc nhở.

Nhắc nhở kia lại không có thanh âm.

Nhưng Tần Mạc vừa thấy biểu tình của Mập Mập, liền biết hắn muốn nói gì, tiếng nói càng thêm phai nhạt: “Không đi, là muốn lưu lại về sau cuối tuần ăn chay sao? Hay là muốn ở công ty 24 giờ để luyện tập tốc độ?”

Nghe vậy, thân hình toàn thể đội viên của Đế Minh cứng đờ.

Tập thể lựa chọn về sau cùng.

Ăn đối với Mập Mập là quan trọng nhất, hơn nữa vị trí notebook của hắn vừa động, khu vực màu đỏ lại không thấy.

Chẳng lẽ là xảy ra vấn đề?

Mập Mập không dám chứng thực lại, sợ về sau không có thịt ăn.

Chỉ vươn tay tới vỗ vỗ notebook trên tay của chính mình.

Đám người chiến đội Đế Minh cứ như vậy ra cửa hàng tiện lợi.

Biểu tình của Lâm Phong vẫn có chút mờ mịt: “Các người nói, đội trưởng hắn sẽ không yêu đương đi?”

“Có khả năng!” Mập mạp thực nghiêm túc, bằng không sao có thể ngay cả ăn chết đều mặc kệ. Cái này không giống tác phong ngày thường của đội trưởng.

Lâm Phong rất là ưu thương ngẩng đầu nhìn trời một cái: “Tôi nguyên bản cho rằng tôi so với đội trưởng sẽ sớm hơn, không nghĩ tới, đội trưởng như đám mây ở chân trời đều có người đi hái còn tôi là một đóa hoa hướng dương bình dân, như thế nào còn không có em gái hỏi thăm?”

Vân Hồ nhìn hắn một cái.

Lâm Phong lập tức bắt tay hướng vai hắn vỗ một cái: ” Tiểu Hắc Đào may mắn là đã có bạn gái, bằng không hắn theo chúng ta tới ThuậnSắc mà thấy đội trưởng hôn người khác như vậy sẽ có bao nhiêu thương tâm. “

Vân Hồ nhíu mày, vừa định mở miệng.

“Cậu không cần phải nói, tôi cái gì cũng đều biết.” Lâm Phong thâm trầm đánh gãy hắn: “Tôi trước nay đều không có gặp qua ai lại nặng tình như Tiểu Hắc Đào vậy. Nghe tiểu quân gia của hắn nói, hắn vì đội trưởng của chúng ta mà không kể ngày đêm chơi game mới tu luyện tới đẳng cấp ngày hôm nay. Cũng vì một người mà đặt chân vào chức nghiệp trước kia chính mình cũng không thể am hiểu qua, cảm tình như vậy, thật đáng khâm phục.”

Vân Hồ ở một tiếng, tiếp tục nói: “Vậy thì theo những lời cậu nói nếu hắn thích đội trưởng như vậy, vì cái gì còn tìm bạn gái.”

“Là do hắn thương tâm a. “Lâm Phong lắc đầu.” Còn nhớ rõ bữa tiệc hoá trang ngày hôm đó không. Tôi đem ảnh đội trưởng hôn cô gái kia cho Tiểu Hắc Đào xem, Tiểu Hắc Đào cũng không có trả lời. Ngày hôm sau mới trả lời một hàng 6666, kết quả không tới mấy giờ, liền tìm được bạn gái. Ôi cái cảm giác thích thẳng nam lại còn thấy đối phương hôn người khác, tôi quá hiểu, ài, làm anh em, tôi đều cảm thấy khó chịu thay hắn.”

Những lời vừa rồi nghe xác thật thực phù hợp logic, thời gian cũng tương đối khớp.

Chỉ là..... Vân Hồ lại ngoái đầu nhìn thoáng qua phương hướng cửa hàng tiện lợi.

Chỉ có hắn cảm thấy bóng dáng cô gái kia cùng Tiểu Hắc Đào hơi có chút giống nhau?

Có lẽ là hắn suy nghĩ nhiều.

Hắn là sẽ không phức tạp như vậy.

Đội trưởng nhìn qua cũng không giống như là con.

Trừ bỏ đội viên chiến đội Đế Minh, cửa hàng tiện lợi vốn dĩ cũng không có người nào khác.

Bởi vì mọi người toàn bộ đều còn vây quanh Thuận Sắc.

Trận phát sóng trực tiếp kia khiến cho mọi người oanh động như thế nào, nhìn xem bên ngoài xe cảnh sát chạy như bay mà đến liền biết.

Lâm Phong còn buồn bực: “Đây là tìm người nào, như thế nào cảm giác có chuyện lớn xảy ra.”

Xác thật là có chuyện lớn xảy ra, nếu không phải có chuyện lớn xảy ra.

Đội trưởng hắn là cũng sẽ không ở chỗ này.

Nhưng mà Vân Hồ cũng không có đem những lời này nói cho Lâm Phong, có một số việc, không nhất định phải nói ra.

Trong khi đó ở bàn gỗ, Tần Mặc còn duy trì cái tư thế kia, chẳng qua ở thời điểm mở miệng, tiếng nói lại trầm “Anh đang đợi em giải thích.”

Cũng không cần ôm như vậy để giải thích a?

Phó Cửu muốn động.

Tần Mặc lại nhàn nhạt nói: “Bọn họ còn chưa đi xa, Vu Chân còn ở bên ngoài.”

Vậy thì ôm rồi giải thích đi.

Dù sao cảm giác được đại thần bé lên cũng không tồi.

Trên thực tế.

Phó Cửu không phải không có giấu cảm xúc tốt.

Hôm nay đại thần xuất hiện, cũng cho cô một hồi chuông cảnh báo.

Anh một lần nữa trở về tổ trọng án.

Về sau nếu cô hành động lần nữa, cô cần rõ ràng người mình phải đối mặt là ai.

“Em cần thiết làm như vậy.”

Đây là câu đầu tiên mà Phó Cửu nói.

Tần Mặc nhướng mày, còn không có mở miệng.

Liền thấy người trong lòng ngực kia nắm chặt tay: “Hai tên súc sinh kia hôm nay muốn xuống tay với bạn gái của em.”

Bạn gái?

Thời điểm nghe được ba chữ kia.

Tay trái của Tần Mặc đặt ở trên đầu thiếu niên đột nhiên cứng đờ, ánh mắt đều trầm xuống, nói như vậy ảnh chụp trên Tieba là sự thật?

Phó Cửu còn toàn lực sắm vai trò bạn trai: “Anh Mặc, nếu đổi lại là anh, anh có thể chịu đựng được cô gái mà mình thích bị khi dễ như vậy sao? Cho nên em chỉ có thể hành động.”

“Mặc dù hiện tại hành vi của em rất có khả năng sẽ bị người tố tụng?” Tần Mặc chỉ cảm thấy độ ấm của trái tim lạnh xuống, rõ ràng còn ôm người này, nhưng sao lại cảm thấy rất xa cách.

Đôi mắt của Phó Cửu trong nháy mắt đen lại: “Kia cũng không tính là gì, người nên tiến vào ngục giam không phải là bọn họ sao?”

“Liên tính là bọn họ thì cũng do cảnh sát làm những việc này.” Tần Mặc lần đầu tiên dưới tình huống như thế, nhìn thẳng mắt thiếu niên: “Không cần em làm như vậy.”

Phó Cửu không có lui, hai tròng mắt đen bóng: “Em cũng không nghĩ, bắt quá không còn kịp nữa rồi. Nếu anh Mặc xem qua phát sóng trực tiếp, hẳn là rất rõ ràng giáo viên kia có đức hạnh gì, có giáo viên như vậy ở bên cạnh Mộng Nhiên, em không yên tâm.”

Tần Mặc nhìn ác nhân trước mắt, như là phân tích những lời này, cuối cùng ngón tay nắm chặt, khóe miệng khê cong: “Này xem là cái gì? Sức mạnh của tình yêu sao?”

“Đúng.” Phó Cửu không có phủ nhận.

Nhưng khi nghe đến chữ “Đúng” kia.

Ánh mắt của Tần Mặc đều thay đổi.

Trở nên thâm trầm như nước, giống như là biển đêm, làm người khác căn bản nhìn không thấu.

Nhưng là Phó Cửu cảm giác được anh không giống với bình thường.

“Anh Mặc ...”

Tay trái của Tần Mặc đột nhiên nắm eo của thiếu niên, tiếng nói trầm thấp mà rét run: “Em tốt nhất đừng tiếp tục nói em quên mình vì tình yêu.”

Phó Cửu yên lặng.

Hai người không có nói nữa.

Nhiệt độ không khí xung quanh lại thấp dần xuống.

Nhân viên cửa hàng ở bên cạnh nhìn cũng không dám đi về phía trước.

Tần Mặc cuối cùng vẫn là buông lỏng tay của chính mình ra, trong ánh mắt đã không có ám áp, sừng mặt đạm mạc: “Em lên kế hoạch bao lâu rồi?”

“Trong thời gian dài, trước khi đi Đông Kinh.” Phó Cửu biết lúc này không thể nói thật ra, đành phải hạ mắt nói: “Em nguyên bản đối với Mộng Nhiên có ấn tượng tốt, trước kia em có bộ dáng gì, anh cũng biết, có không ít cô gái lúc ấy khinh thường em, nhưng cô ấy thì không. Cho nên khi khôi phục diện mạo chân thật, em vẫn luôn chú ý cô ấy. Cô ấy rất thích cười, thích nhảy nhót, đôi khi gặp được đồ ăn ngon thì dừng lại, lôi kéo gọi người vào xem. Em trước nay đều không có gặp qua bộ dáng cô ấy không vui, cũng không biết từ khi nào, cô ấy bắt đầu trở nên có chút sợ hãi, đặc biệt là ở trong trường học.”

Thời điểm Phó Cửu nói những lời này, cảm xúc là thật sự.

Nguyên nhân chính là vì cảm tình là thật sự.

Cho nên Tần Mặc cũng sẽ không đoán được người trong miệng Phó Cửu kia cũng không phải Lý Mộng Nhiên, mà là người kia.

Chỉ là nhìn khuôn mặt trước mắt kia, bởi vì hoài niệm mà nhu hòa.

Làm Tần Mặc chỉ cảm thấy địa phương nào đó có chút khó khăn.

Giống như là khi còn nhỏ ăn thịt chưa kịp chín.

Vào yết hầu, khó có thể nuốt xuống được.

“Em nguyên bản là muốn chờ đến trận thi đấu cả nước kết thúc.” Phó Cửu tiếp tục nói, mắt lộ ra nồng đậm màu đen: “Nhưng không nghĩ tới, những

người này sẽ vô si như vậy. Ở thời điểm em phát hiện Mộng Nhiên sợ hãi là bởi vì những người này, em liền bắt đầu chuẩn bị. Trên tay Dương Minh có thứ để uy hiếp Mộng Nhiên, nếu cô ấy không đáp ứng, hẳn ta rất có khả năng sẽ làm cô ấy không đạt tiêu chuẩn, nếu chờ đến khi cảnh sát đi điều tra, tất cả đều đã chậm. Trước khi động thủ em đã suy nghĩ rất nhiều, bao gồm phải đợi ở chỗ này. Anh Mạc, anh còn nhớ rõ không? Là anh nói cho em, mấy cửa hàng giống như cửa hàng tiện lợi, hiệu quả quan sát là tốt nhất. Không nghĩ tới, em ở lần này sẽ dùng tới.”

Tần Mạc cười một tiếng, khoe miệng lạnh cả người: “Anh có phải hay không nên khen em một câu thông minh.”

Phó Cửu cũng biết anh đang tức giận, nhưng là vì không cho đại thần nhìn ra mình chính là Z, cô cần phải đem thân phận hiện tại nguy trang cho thật tốt.

Thấy thiếu niên không nói lời nào, Tần Mạc một tay dứt vào túi quần, có chút không để ý nói: “Em cứ như vậy thích Lý Mộng Nhiên kia, thích đến nỗi vì cô ta không tiếc mặc đồ con gái?”

Phó Cửu há miệng thở dốc, cô muốn nói như vậy bất quá là vì thuận tiện trà trộn vào chụp ảnh.

Đại thần lại không chờ cô nói xong, liền đánh gãy lời cô.

“Phó Cửu, em vì một cô gái, ngay cả nguyên tắc của mình đều từ bỏ, anh lý giải không sai đi?”

Đây là lần đầu tiên đại thần gọi tên đầy đủ của cô.

Phó Cửu ngẩng đầu lên, hướng tới nam nhân nhìn qua.

Tần Mạc móc ra bật lửa cùng thuốc lá, nghiêng đầu đốt một cây.

Ngũ quan thâm thúy ẩn quanh sương khói làm người khác có một loại cảm giác nói không nên lời.

Ảnh ngược ở trên cửa kính, như là lãnh khốc, lại như là cô đơn?

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 575: Cho rằng anh sẽ hôn em ?

Editor: Mỹ Linh

Phó Cửu định nói cô trước nay đều chưa bao giờ từ bỏ nguyên tắc của chính mình.

Bất quá vào lúc này, càng nói càng không tốt.

Đành phải bảo trì im lặng.

Thời gian trôi qua một lúc lâu.

Lâu đến mức cô cho rằng cô tuyệt đối sẽ bị giao cho cảnh sát.

Tần Mạc lại đã mở miệng, thanh âm đầy lạnh lẽo: “Muốn chuyện này không bị người biết, có thể, cùng bạn gái của em chia tay.”

Phó Cửu ngẩng đầu, môi mỏng khẽ nhếch.

“Thực hiển nhiên cô ta tồn tại đối với em không có chỗ tốt.” Tần Mạc lại không cho Phó Cửu có cơ hội nói chuyện, đi đến gần thiếu niên, đáy mắt thâm trầm: “Đối với cuộc thi cả nước cũng là một loại ảnh hưởng bất lợi, suy nghĩ cẩn thận một chút, rốt cuộc là cái gì quan trọng.”

Sau khi Tần Mạc nói xong câu đó, ngữ khí lại phai nhạt đi:”Hiện tại cùng anh về nhà, hoàn cảnh phong bế hoàn toàn càng có ích cho em tự suy nghĩ.”

Phó Cửu nhướng mày, đại thần là tính toán muốn đích thân trông giữ cô?

Không cho cô về nhà cũng không đem cô giao cho cảnh sát.

Hẳn là còn có điều hoài nghi.

Chỉ là hiện tại cùng đại thần trở về, đồng nghĩa với việc cô phải ngủ ở nhà đại thần .....

Phó Cửu dừng bước chân một lúc, biết hiện tại cự tuyệt căn bản không phải quyết định sáng suốt.

Máy mấn cô lần này mặc đồ nữ cũng có buộc ngực, phía trước còn quần băng vải.

Nói cách khác, vừa rồi đại thần đã đối với thân phận của cô sinh ra hoài nghi.

Phó Cửu rất rõ ràng hiện tại, yêu cầu cần thiết nhất của cô là bảo trì một tư thái mới, kỹ thuật hacker có thể có, nhưng là dùng kỹ thuật hacker tới làm những việc này.

Cô phải biểu hiện thực non nớt.

Cho nên trên cơ bản Tần Mặc bảo cô đi đâu, cô đều đi theo.

Người đàn ông bên cạnh đang lái xe, tốc độ xe so với trước kia nhanh hơn rất nhiều.

Từ trên kính khi xe đang di chuyển còn có thể nhìn được xe cảnh sát chạy như bay qua.

Xem ra, đại thần xác thật không tính toán đem cô giao cho cảnh sát.

Chỉ là lúc này đây đại thần mang cô tới cũng không phải nơi quen thuộc trước kia.

“Anh Mặc, đây là?” Phó Cửu ngẩng đầu nhìn căn nhà cao tầng trước mắt.

Tần Mặc đem chìa khóa xe nhấn một cái, ánh mắt thật sâu: “Nơi này là chỗ của anh.”

“Không phải, Anh Mặc, anh tìm một chỗ hoang tàn vắng vẻ để nhốt em lại à.” Phó Cửu ngoài miệng nói như vậy, cánh tay lại trực tiếp đặt trên vai Tần Mặc, khỏe miệng mang theo ý cười soái khí, một chút đều không thấy gì khác lạ.

Tần Mặc quay đầu đi, cười như không cười: “Em nói đi?”

Phó Cửu:.....

Xong rồi, thực sự có khả năng.

Hiện tại chạy trốn cũng không còn kịp rồi.

“Đi vào.” Ngón tay Tần Mặc ấn lưng Phó Cửu đẩy về phía trước, lực đạo cũng không lớn, lại vô hình làm cho người ta cảm nhận được một loại nguy hiểm.

Mắt của Phó Cửu không có biện pháp thích ứng trong không gian tràn ngập bóng tối: “Tối quá.”

Tần Mặc nhìn người trước mắt, đột nhiên cong hạ eo.

Hô hấp của Phó Cửu trong nháy mắt có chút khó khăn, tầm mắt không tự giác liền dừng trên môi mỏng của đại thần.

“Chỉ là bật đèn. “ Tay của Tần Mặc chống trên vách tường phía sau Phó Cửu, nhận thấy được tầm mắt Phó Cửu, môi cong lên, có điểm trào phúng: “Em cho anh tôi muốn làm gì? “

“Không có gì. “ Phó Cửu thần sắc bất động cười nhạt, mặt mày không thay đổi nhìn khuôn mặt tuấn tú trước mắt ở dưới ánh đèn, anh rất gần cô, hơi thở nhiễu loạn, cô đây là được hôn môi tổng hợp chứng sao? Mới vừa rồi đại thần cúi đầu, cô còn tưởng rằng.....

Tần Mặc nhìn khuôn mặt kia, ngón tay vỗ lên đó, đôi mắt áp thấp, liền như vậy đem Phó Cửu nửa vây ở chỗ cánh cửa, đầu ngón tay kia làm hấn muốn chà đạp môi mỏng, tiếng nói tràn ngập từ tính: “Cho rằng anh sẽ hôn em? “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 576: Ôm? Thân mật? Hay là ngủ

Editor: NM

Máu theo sự tiếp xúc lạnh lẽo này bắt đầu chuyển động một cách bất thường.

Đặc biệt trái tim nằm ở phía bên trái kia, như là đập chậm dần theo thời gian.

Phó Cửu nghiêng đầu tránh đi ngón tay làm nhiễu loạn suy nghĩ của mình, vẫn cảm giác được hơi thở kia còn lưu lại trên môi cô, giờ tay lên cọ cọ, khoe miệng mỉm cười: “Có một chút, nếu anh Mạc dùng mỹ nam kế với em như vậy nếu em biến thành công, nhất định sẽ bắt anh phải phụ trách.”

Nghe vậy, ánh mắt Tần Mạc trầm xuống, vẫn cứ duy trì tư thế như vậy: “Vậy thì cứ phụ trách thôi, vừa vặn còn có thể nhốt lại. “

Phó Cửu: Lời này là nghiêm túc? Đại thần vì muốn thăm tra cô, hi sinh cũng quá lớn rồi.

“Em chuẩn bị để anh phụ trách như thế nào? “Tần Mạc nhú mày, ý bảo người trước mặt tiếp tục nói.

Cô là tùy tiện nói, căn bản không có suy nghĩ gì.

Tần Mạc liếc mắt một cái liền nhìn thấu tâm tư của gia hỏa này, hai tròng mắt lạnh xuống theo, tay trái vừa động, lại đè thấp một chút: “Ôm? Thân mật? Hay là..... Ngủ? “

Nam nhân nghiêng mặt, tiếng nói cùng hơi thở đều mang theo một cỗ mê hoặc.

Đại khái là bởi vì hơi thở cấm dục trên người đại thần quá cường đại, thời điểm tà niệm trêu chọc người khác, giống như yêu nghiệt làm loạn tâm người khác.

Thầm vân như vậy, thật đúng là..... Làm người khác không chống đỡ được.

Phó Cửu biết thanh âm kia ẩn nhẫn nguy hiểm, chủ động thừa nhận sai lầm: “Không dám anh Mạc phụ trách, chuyện lần này là do em không đúng. “

Tần Mạc nhướng mày, không chuyển động.

“Trên thực tế ở thời điểm em lập ra kế hoạch cũng rất do dự. “Phó Cửu nâng mắt lên, đôi mắt rất sáng: “Nhưng mà không có biện pháp, chuyện này nhất định phải có người đi vạch trần, nếu không nói, Lý Mộng Nhiên..... “

Tần Mạc nhàn nhạt lên tiếng đánh gãy câu nói của thiếu niên, như là rất không muốn nghe đến cái tên kia: “Có thể tìm cảnh sát bảo hộ, em không tin tưởng cảnh sát như vậy à? “

“Nói thật là có một chút. “Phó Cửu thừa nhận rất thống khoái là bởi vì cô biết mặt này không lừa được đại thần.

Tần Mạc thu tay trở về, đôi mắt nhìn cô: “Đây là nguyên nhân em bắt chước cách gây án của Z. “

“Đúng. Ánh mắt Phó Cửu chợt lóe sáng, quả nhiên đại thần hoài nghi, nhưng có một điểm dù cho đại thần có thông minh thế nào cũng không nghĩ ra được là Z đã trọng sinh, cho nên đại thần mới có thể vẫn luôn cho rằng cô là đang bắt chước.

Không hiểu sao cô cảm giác trừ bỏ việc trọng sinh này, cô rất có ưu thế để thắng đại thần, các phương diện khác đều không cần quá một giây.

Cũng may lúc nói ra lý do thoái thác này, Phó Cửu đã sớm chuẩn bị tốt: “Ngày đó sau khi trêu đùa cùng anh Mạc em có đi tra xét tư liệu chuyên môn của Z, phát hiện cô đã từng làm qua loại án tử giống vậy, án tử kia đã dẫn dắt em nghĩ ra kế hoạch đó.”

“Cho dù là hacker, vụ án đầu tiên trong tay, cũng sẽ là bởi vì người quan trọng bên cạnh mình xảy ra chuyện, em là muốn nói với anh cái này?” Tần Mạc cảm xúc nhàn nhạt.

Ngón tay Phó Cửu dừng một chút, đại thần ngay cả vụ án đầu tay của cô ở đời trước cũng đã tra ra sao?

Quả nhiên đối thủ như đại thần.

Một lần gặp được đều phải điều chỉnh suy nghĩ thật tốt để đối mặt.

Trước nay đều chưa từng có qua loại cảm giác gặp được kỳ phùng địch thủ này.

Hiện tại gặp được, ngược lại kích động đến lòng hiếu thắng của cô.

Bất quá nếu lần sau, thời điểm đại thần dùng mỹ nam kế cô cần phải trụ vững, không thể tùy tiện bị mê hoặc như vậy được.

“Em muốn giải thích.” Phó Cửu nhìn vào mặt Tần Mạc: “Vì sao lại động thủ trước khi thi đấu cả nước. “

Cô biết, thi đấu cả nước rất quan trọng với đại thần.

Không chỉ với đại thần, đối với từng người của chiến đội để mình đều rất quan trọng.

Nếu không phải tình huống khẩn cấp, cô sẽ không ra tay.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiểu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 577: Anh có nói cho em về nhà sao?

Editor:NM

Tần Mặc nghe vậy, ánh mắt nặng nề, chỉ phun một câu: “Thế thì đối với em thì đấu cả nước và Lý Mộng Nhiên, cái gì là quan trọng nhất?”

Đây là một câu hỏi lựa chọn.

Phó Cửu cũng không biết rõ người khi yêu sẽ nghĩ như thế nào, ví dụ như cô cùng Lý Mộng Nhiên nói chuyện yêu đương thì cô sẽ trả lời Lý Mộng Nhiên là quan trọng nhất

Nhưng ở cái vấn đề này, Phó Cửu không muốn nói dối.

“Thì đấu cả nước. “Phó Cửu trả lời xong, lại nói thêm một câu.” Nhưng người khác đều biết Lý Mộng Nhiên là bạn gái của em “

Tần Mặc nhướn mày: “Không có thì đấu cả nước nào quan trọng vấn đề bạn gái. “

”Trước mắt là như thế. “Phó Cửu cảm thấy không biết vì sao hơi thở của đại thần hình như không có lạnh như vừa rồi.

Tần Mặc nhàn nhạt nói: “Không có quan trọng như vậy. “

“Cũng rất quan trọng. “Phó Cửu là muốn cho đại thần biết, cô ra tay là có nguyên nhân.

Tần Mặc không trả lời, ánh mắt lại trầm xuống.

Tiếp theo, anh đem áo khoác cởi ra, tiện tay ném vào trên sofa, chỉ còn lại áo somi trắng bên trong, cổ tay áo cuộn lên, cứ như vậy bỏ vào túi quần nhìn Phó Cửu, rõ ràng là không mở miệng nhưng ý cảnh cáo lại vô cùng mạnh mẽ.

Chỉ số thông minh của Phó Cửu vẫn khá cao, thấy ánh mắt của đại thần không đúng, lập tức im lặng, không nói thêm gì nữa.

“Chỉ một lần này. “Tần Mặc đến gần Phó Cửu, lông mi cong dài che khuất ánh mắt thâm thúy: “Nếu có lần nữa, anh sẽ nhốt em lại. “

Phó Cửu tuyệt đối tin tưởng câu nói này, nhưng nghe đại thần nói vậy thì chắc đã chấp nhận lý do thoái thác của cô, quả nhiên trước tiên làm bạn trai của Lý Mộng Nhiên là một bước cần thiết để lấy cớ.

Nói vậy cảnh sát bên kia cũng sẽ tìm Lý Mộng Nhiên nói chuyện.

Hiện tại cô chỉ lo lắng một chút.

Bởi vì không có nghĩ tới mình bị đại thần bắt đến đây.

Cho nên điện thoại cũng không có biện pháp gọi.

Bước cuối cùng của kế hoạch chính là muốn nói cho Lý Mộng Nhiên, để cô không đem những gì mình biết nói cho cảnh sát.

Đó không nhất định có nguy hiểm gì, chỉ là tránh không được cảnh sát sẽ tìm cô để hỏi chuyện.

Phó Cửu đang suy nghĩ, liền nghe giọng nam trầm thấp quen thuộc vang lên bên tai: “Em định mặc bộ quần áo nữ này trong bao lâu?”

Phó chín ngược mắt, đối thượng đại thần cặp kia gọn sóng bắt kinh mắt, đại thần còn hơi hơi cau mày, như là có chút không quá thích nàng cái dạng này.

Phó Cửu hiểu, một nam thẳng chắc chắn không thể chấp nhận nhìn nam giả nữ.

Đại thần chính là quá thẳng.

Nhưng mà cô không rõ ràng.

Tần Mặc không phải quá thẳng mà là bộ dáng người trước mắt giả nữ sẽ làm anh làm ra một số chuyện rất cực đoan.

Ví dụ như mang theo thiếu niên tiến vào phòng.

Anh nghĩ tới quá nhiều biện pháp trừng phạt thiếu niên.

Trong đó một biện pháp, chính là có được thiếu niên.

Chỉ là rất rõ ràng, một khi làm như vậy, hai người liền sẽ không thể quay lại.

Cho nên mới thu tay.

Người nào đó còn cố tình để bộ dáng này lác lư trước mặt anh, không có một chút tính tự giác.

“Sau khi về nhà liền thay.” Phó Cửu thấy đại thần vẫn luôn nhìn mình, đại khái cũng đã hiểu về sau không nên mặc đồ nữ trước mặt đại thần, sẽ làm anh liên tiếp nhớ tới hai lần hôn liền tiếp này.

Tần Mạc kéo cổ áo, quay đầu đi tới: “Anh có nói để em về nhà sao?”

Phó Cửu:..... Chẳng lẽ ngủ ở đây thật?

“Hôm nay vì bắt em, dùng não quá độ, cho nên Phó Tiểu Cửu, em tốt nhất ngoan một chút, đừng trêu chọc sự kiên nhẫn của anh.” Tần Mạc nhú mày, trực tiếp đem áo lông trắng ném tới trên đầu Phó Cửu “Trước tiên đến phòng tắm thay quần áo toàn thân của em đi.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 578: Chương 579

Editor: NM

Phó Cửu đem áo lông che khuất tầm mắt của mình lấy ra, cũng không có nói thêm cái gì.

Dù sao đổi lại mặc đồ nam so với mặc đồ nữ an toàn hơn.

Trước ngực có băng vải nên không cần quá lo lắng.

Chỉ là nếu lại muốn ngủ chung cùng đại thần, nhất định phải thêm nhiều hơn một tầng bảo hộ.

Cho nên Phó Cửu quần ngực rất chặt.

Nhưng đối với cô mà nói, quần áo của đại thần có hơi lớn một chút.

Đặc biệt là áo lông, tay áo phải xoắn lên ba lớp.

Tần Mạc cầm chén rượu quay đầu lại, nhìn thấy chính là dáng vẻ này của thiếu niên, còn xách quần ở kia, tóc ngắn màu bạc hạ xuống, khuôn mặt kia trông có chút buồn bực, giống như là trẻ con trộm mặc quần áo người lớn. Dù bận vẫn ung dung dựa vào một bên.

Phó Cửu ngược mắt, thấy đại thần một chút ý tứ muốn hỗ trợ cũng không có, môi mỏng câu lại: “Quần áo này quá lớn, em mặc không vừa.”

“Hiện tại biết mình lùn rồi sao?” Tần Mạc uống một ngụm rượu, tiếng nói chậm rãi: “Học bá leo trần nhà.”

Phó Cửu trượt chân, thiếu chút nữa ngã quỵ, loại tội xấu đặt biệt hiệu độc ác này của đại thần có nên sửa lại hay không.

Tần Mạc rũ mắt nhìn thoáng qua màn hình điện thoại đang sáng lên của mình: “Anh kêu em làm chuyện kia, đã làm xong chưa?”

“Chuyện kia? “Phó Cửu lôi kéo tay áo của mình.” Chuyện gì? “

Tần Mạc thấy tình cảnh này, buông chén rượu, dạo bước đi tới, túm lấy cánh tay của thiếu niên, cuốn cổ tay áo, sùnn mặt tuần nỷ mà đậm mực: “Chia tay.”

Gần từng chữ một, âm sắc trầm ổn.

Lúc này Phó Cửu mới nhớ tới, xác thật có chuyện này.

Bất quá, cô không thể đáp ứng quá sáng khoái, bằng không sẽ lộ ra sơ hở.

Đành phải cúi đầu, không nói gì.

Tần Mặc cười như không cười ngừng động tác: “Sao vậy? Luyến tiếc?”

“Đây trên danh nghĩa cũng là mối tình đầu của em.” Lời nói này của Phó Cửu là thật: “Anh Mặc, anh đừng thấy em tỏ tình nhiều lần như vậy, nhưng đây là lần duy nhất thành công.”

Tay Tần Mặc tăng thêm lực đạo: “Em cũng biết số lần em tỏ tình rất nhiều sao.”

Phó Cửu sững người, sao cô cái hay không nói lại nói cái xấu thế này, đây xác thật không phải chuyện đáng để kiêu ngạo.

“Tóm lại đây là lần đầu tiên, anh cho em chút thời gian.”

Trả lời như vậy chắc là không sai đi.

Tần Mặc dùng mắt, sau đó tiếng nói nặng nề vang lên: “Một ngày.”

“Cái gì? Phó Cửu ngược mắt.

Tần Mặc tiếp tục thay thiếu niên cuộn cổ tay áo, đường cong sườn mặt nhìn không ra bất kỳ cảm xúc gì: “Anh chỉ cho em thời gian một ngày, nghe không, đây đã là cực hạn.”

Phó Cửu không có lập tức trả lời.

Mà Tần Mặc lại không biết hôm nay đã bao nhiêu lần có loại tâm tình như vậy.

Cái loại tâm tình lo lắng sợ bị cự tuyệt.

Lo lắng?

Từ khi nào anh cũng sẽ có loại cảm xúc khó hiểu này.

Không phải không có cảm giác tội ác.

Dùng nhược điểm như vậy ép buộc thiếu niên chia tay.

Căn bản không chịu đựng được người này sẽ thuộc về một cô gái khác.

Nếu còn chưa có quan trọng.

Thì phải hoàn toàn nhỏ bỏ.

Không cho bất cứ thứ gì có cơ hội nảy mầm.

Lúc này đây anh đã học được giáo huấn.

Về sau, bên người thiếu niên bắt buộc chỉ có anh.

“Được. Phó Cửu tận lực làm biểu hiện của mình có điểm buồn, thanh âm cũng khàn đi.” Em sẽ nỗ lực để mình quên đi. “

Tần Mặc nhìn cái đầu đang cúi thấp, lông xù xù màu bạc.

Có được đáp án mà mình muốn.

Cũng không có tâm tình sung sướng.

Bởi vì Tần Mặc phát hiện, nếu có thể, anh cũng không muốn cho thiếu niên mất mát như vậy.

Đặc biệt là thiếu niên này mất mát, không phải vì anh, mà là vì một cô gái.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5/5. Ngủ chung, ngọt ngào

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: NM

“Em muốn là một người tỉnh lặng.” Phó Cửu không ngừng cố gắng ngay trang: “Về nhà suy nghĩ tốt một chút ngày mai mở miệng thế nào với Mộng Nhiên, dù sao người mở lời trước là em.”

Những lời này mới vừa ra khỏi miệng.

Nhiệt độ không khí trong phòng liền xuống thấp.

Tần Mặc không nói lời nào.

Thời điểm Phó Cửu cho rằng đã được đồng ý, định xoay người muốn đi.

Tần Mặc lại vươn tay tới, đặt trên khung cửa, vừa vặn chặn đường đi của Phó Cửu.

Cứ như vậy cúi đầu ghé sát mặt cô, luồng hơi thở ấm áp một lần nữa dừng ở bên tai Phó Cửu, có một loại tê dại không nói nên lời.

“Anh nói rồi, hôm nay rất mệt.” Tần Mặc dừng một chút, ngừng khí mang theo một tia cảm xúc không rõ: “Có khó chịu như vậy sao?”

Phó Cửu đương nhiên yếu thế hơn: “Cũng có một chút.”

“Vậy uống chút rượu.” Tần Mặc đem thiếu niên túm trở về: “Anh bồi em.”

Phó Cửu cảm thấy mình lại đi một nước cờ không tốt.

Cô như thế nào cũng không nghĩ tới đại thần sẽ ở lúc này nhớ tới anh là anh trai cô.

Tóm lại, chuyện này không đi được rồi.

Hai người mở một chai rượu vang đỏ.

Phó Cửu uống cũng không nhiều.

Quan trọng nhất là muốn thanh tỉnh.

Quả thật, nơi này đúng là chỉ có một gian phòng.

Đại thần không cho cô cơ hội mở miệng nói muốn ngủ sơ pha, ánh mắt nhàn nhạt: “Không dám ngủ cùng anh? Là sợ hãi cái gì?”

“Anh Mặc, sao em lại cảm thấy anh muốn trông chừng em cả 24 giờ thế.” Phó Cửu không ngu ngốc, đại thần có cái dạng này, không phải là không có nguyên nhân.

Tần Mặc nghiêng đầu, châm một điếu thuốc, sau đó mở điện thoại ra, ném cho người trước mắt.

Phó Cửu nhìn tin tức trên điện thoại, đột nhiên hai tròng mắt chấn động.

Không nhiều không ít, chỉ có một hàng chữ.

“8 giờ buổi sáng ngày mai, Z sẽ hành động.”

Phó Cửu nhướng mày, đại thần vẫn không hoàn toàn tiêu trừ hoài nghi đối với cô.

“Đêm nay ở nơi này.” Tần Mặc ngược mắt: “Về sau sẽ không trông chừng em cả 24 giờ nữa.”

Phó Cửu cười nhạt: “Tốt quá, vì tự do sau này.”

Đây chính xác là một cơ hội để mình hoàn toàn thoát khỏi hiểm nguy.

Bất quá, người giả mạo cô, rốt cuộc muốn làm gì??

Phó Cửu càng biết rõ đại thần sẽ không nói.

Anh cho cô xem tin nhắn này...

Tuy ngủ cùng phòng, lại cùng giường nhưng lại không giống với trước kia.

Thời điểm đèn tắt đi, căn phòng rơi vào bóng đêm tĩnh lặng.

Phó Cửu vẫn có thể thông qua ánh trăng nhàn nhạt thấy mờ mờ xung quanh.

Mặc dù là nằm cùng với anh, Phó Cửu vẫn ngủ không được.

Nói như thế nào đây.

Quá thân cũng không quá thân có chút khác nhau.

Phó Cửu cảm giác hơi thờ quen thuộc tới gần, trong đầu liền sẽ hiện ra cảnh tượng người đàn ông hôn môi cô, cánh môi đặt lên cánh môi cô.

Hôn rất sâu, như muốn đem cô nhập vào thân thể.

Nghĩ như vậy, liền khó tránh khỏi sẽ muốn lui về phía sau.

Trên môi nguyên bản còn chưa được tốt, đầu lưỡi lướt qua gian, là có thể chạm đến miệng vết thương.

Có chút ngứa.

Phó Cửu nghĩ nghĩ, lại xê dịch về phía sau.

Đột nhiên ánh đèn sáng ngời.

Một bóng dáng cao lớn lật qua, bao phủ trên đỉnh đầu Phó Cửu, cái loại áp bách nguy hiểm lại tới nữa rồi.

Hô hấp của đại thần ở phía trên người cô, nhàn nhạt phả xuống.

Lần đầu tiên Phó Cửu có một loại cảm giác choáng váng không nói nên lời.

Thời điểm đại thần nhìn cô, nhìn gần như vậy, tầm mắt thẳng tắp nhìn vào nhau.

Phó Cửu không thể không nhìn trực diện.

Tần Mặc cúi đầu, nguyên bản nhận thấy người thiếu niên vẫn luôn tránh anh, con người lạnh lùng, lại dừng ở trên môi thiếu niên, khóe miệng câu lên: “Rất ngứa? Hay là lại nghĩ tới cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 580: Chung giường, ngọt ngào

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta:NM

“Là ngứa, thời tiết lạnh, không tốt, hơn nữa hôm nay lại.....” Phó Cửu cuối cùng không có đem lời nói hết, chủ yếu là quá mất mặt, sau khi thân mật qua hai lần vẫn luôn lưu lại dấu vết như vậy.

Tần Mặc vươn tay ra, muốn dùng đầu ngón tay chạm vào mặt cô.

Vui đùa cái gì, tư thế như vậy?

Phó Cửu trực tiếp ngồi dậy, bằng không thật quá ái muội rồi.

Nhưng cuối cùng, cô phát hiện ra rằng tư thế lúc sau càng ái muội hơn.

Đại thần cũng không biết nghĩ như thế nào, gương to đặt bên trái giường.

Phó Cửu nghiêng đầu về một bên, vừa vặn có thể nhìn thấy hình ảnh của hai người họ trong gương.

Người đàn ông vô cùng tuấn mỹ, đầu gối chống lên khăn trải giường, đôi tay chống ở hai bên người cô, nửa người trên để sát vào, cổ áo somi nửa mở, lộ đường cong rắn chắc ở ngực, tiếng nói trầm thấp: “Lại cái gì, như thế nào không nói?”

Cho dù là từ tư thế hay là ngoại hình, khí thế của đại thần đều rất cường đại.

Phó Cửu không mở miệng, bởi vì cô cảm thấy khi nhìn cảnh tượng kia trong đầu liền sẽ xuất hiện một đồng lớn hình ảnh không nên xuất hiện.

Hết thấy đều do đại thần lớn lên quá đẹp trai.

Hơi thở cấm dục tồn tại như vậy rất dễ dàng gây hiểu lầm.

Như là chú ý tới ánh mắt của Phó Cửu.

Tần Mặc nghiêng đầu, theo tầm mắt kia nhìn qua.

Trong gương, người thiếu niên cứ như vậy bị anh vây ở dưới thân, cổ áo màu trắng nửa che nửa hở, lộ ra xương quai xanh xinh đẹp tinh xảo, làn da trắng nõn, môi mỏng khẽ nhếch, con ngươi thậm chí bởi vì kinh ngạc, mà mang theo một tia hơi nước.

Nhìn hình ảnh như vậy khiến ánh mắt Tần Mặc có chút thâm trầm.

Trên thực tế, vô luận thiếu niên mặc nữ trang hay nam trang.

Tựa hồ đều không ảnh hưởng đến cảm giác của anh đối với tiểu gia hỏa này.-.-

Muốn xé rách quần áo của đối phương, tốt nhất là có thể ở trên người của gia hỏa này, mỗi một tác đều ấn hạ dấu vết của anh, không chỉ là môi, còn có lỗ tai, cổ, xương quai xanh, cùng với bất luận chỗ nào có thể lưu lại.

Thật kỳ quái, rõ ràng cấu tạo thân thể cũng giống mình.

Lại ngăn cản không được ý nghĩ như vậy.

Muốn cho tiểu gia hỏa này chân quấn trên eo anh, muốn nghe âm thanh thiếu niên này khó khăn cầu xin tha thứ.

Tựa như những cái anh đã tưởng tượng ra trước khi bước vào căn phòng này.

Có được người này, để cậu á triệt triệt để để thuộc về mình.

Quanh cơ thể người thiếu niên tản ra một mùi hương kẹo ngọt, phảng phất như thúc giục anh làm chuyện này.

Máu huyết đều đã sôi trào.

Đã hưởng qua hương vị của thiếu niên, sẽ muốn ném càng nhiều hơn.

Nhưng Tần Mặc rất rõ ràng, một khi anh làm như vậy, sẽ mất đi tất cả.

Cho nên anh chỉ cách thiếu niên một cái áo lông, thông thả di chuyển, lòng bàn tay một tác lại một tác liền đem thiếu niên túm lại: “Nếu em không ngủ, anh không ngại trực tiếp đem em ném văng ra ngoài cửa sổ, để các fan của Hắc Đào nhìn xem, Tiểu Hắc Đào mà các cô âu yếm không chỉ thích trèo tường bò trần nhà, còn thích hút sương mù, hoặc là để ca ca dạy em làm một vài việc khác, ví dụ như rèn luyện một chút kỹ năng hôn của em ha?”

Cảm nhận được hô hấp ấm áp trên môi càng ngày càng gần, lúc này Phó Cửu mới ý thức được sách giáo khoa nói không sai, nên tránh đi hết thấy hormone hiếu thắng của người đàn ông.

Tuy rằng đại thần không phải con, vạn nhất vì cô quá đẹp trai nên muốn động thủ thì làm sao bây giờ?

Cô khẳng định không thể áp bức được đối phương.

“Em ngủ.” Phó Cửu thực nghiêm túc đem đầu quay đi, lại mở mắt, bỏ thêm một câu: “Anh Mặc, ngủ ngon.”

Tần Mặc cúi đầu, không nói gì, con ngươi xẹt qua vài phần thâm thúy, nhẫn nại.

Những cái đó nhẫn nại sau khi tắt đèn thiếu niên cũng không có nhìn thấy.

Chỉ là, nhiệt độ trong phòng không biết như thế nào lại hơi cao.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 581: Đánh răng cũng muốn ân ái

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta:NM

Ong —

Phó Cửu nghe thấy âm thanh chân động, lại nghiêng đầu nhìn sang, Tần Mặc đã cầm điện thoại dạo bước đi ra khỏi phòng.

Là điện thoại của cục trưởng Hoàng, tiếng nói có chút trầm: “Vụ án này có chút không như đã tính trước, nếu cậu có thời gian, ngày mai tới cục cảnh sát đi.”

“Đã biết.” Tần Mặc tắt máy, nhìn thoáng qua thiếu niên, cuối cùng cũng không trở về mà lựa chọn ngủ ở trên sô pha.

Ngày hôm sau, tám giờ.

Trên mạng Z quả nhiên đã hành động.

Chỉ là kết quả làm người ta có chút ngoài dự đoán.

Thiếu nữ lần trước cũng không có xuất hiện.

Bắt quả có một ít hình ảnh được đưa ra ngoài ánh sáng, làm cho cảnh sát có chút sứt đầu mẻ trán.

Phó Cửu đem qua ngủ cũng không sâu, lúc tỉnh lại liền thấy TV đang đưa tin tức kia.

Tần Mặc ngồi trên sô pha, đầu ngón tay ấn xuống điều khiển từ xa, ngữ khí nhàn nhạt: “Người em bắt chước cùng người đó tựa hồ nhắm vào cùng sự kiện.”

Phó Cửu nhướn mày: “Anh Mặc là nói tên Z kia?”

“Em cảm thấy nói thiếu nữ lần trước là ai? “Tần Mặc không đáp, hỏi lại.

Phó Cửu ngồi xuống: “Em mới vừa tỉnh ngủ, anh Mặc liền lại muốn thăm dò em? “

“Là phân tích vụ án.” Tần Mặc đem tay đặt ở trên đầu thiếu niên: “Hiềm nghi giải trừ 80%, vui không?”

Ngữ khí không chút để ý như vậy, thật là đang dạy dỗ tiểu hài tử sao? Hay là đang dạy dỗ cho có lệ...

Phó Cửu đề kiến nghị: “Dư lại 20%, không thể tìm đủ sao? “

“Hiện tại là 25%.” Tần Mặc đứng lên, sườn mặt tuấn mỹ, tư thế của anh tràn ngập hơi thở cấm dục: “Anh không thích cò kè mặc cả.”

Phó Cửu:..... Không thể hiểu được sao lại nhiều thêm 5% rồi.-.-

“Đi rửa mặt, sau đó đi cùng anh tới cục cảnh sát.” Tiếng nói của Tần Mặc lại vang lên, rất trầm.

Phó Cửu đã đứng ở trong phòng tắm, cúi đầu bóp kem đánh răng, thời điểm nâng mắt lên, vừa vận đối diện với mặt của người đàn ông trong gương: “Đi làm cái gì?”

“Tiêu trừ hiềm nghi 20% kia của em. “Tần Mặc nguyên bản dựa vào khung cửa, thấy thời điểm thiếu niên đánh răng, như là muốn né tránh vị trí cánh môi.

Nhướn mày một chút, dạo bước đi qua, đem bàn chải đánh răng trong tay thiếu niên cầm lại đây, sau đó một tay nhéo cằm đối phương: “Há mồm.”

Phó Cửu trong miệng còn có bọt biển, bắt quả cô cảm thấy điều này cũng không ảnh hưởng tới vẻ đẹp trai của mình: “Trước giờ đều chưa có ai giúp em đánh răng nha, khi còn nhỏ cũng vậy, với không tới bồn rửa mặt thì liền lấy một cái ghế, đứng trên ghế đánh răng.”

“Không cần khen em thông minh, cho em mua đường ăn? “Tần Mặc nhướn mày, so với cảm giác áp bách thì động tác lại rất mềm nhẹ:” Đừng nói, đi súc miệng.”

Phó Cửu lúc này rất ngoan, mệnh lệnh của đại thần, cô cơ bản liền làm theo.

Nước tiến vào yết hầu, ùng ục ùng ục phát vang.

Một khắc kia, tia nắng ban mai cũng trở nên ôn nhu như nước.

Tần Mặc vẫn luôn biết làn da của thiếu niên tốt, nhưng mà khi ánh sáng chiếu lên, sườn mặt kia càng giống như dương chi bạch ngọc, đầu ngón tay còn lưu lại xúc cảm mềm mềm, nhẵn ẩm.

Anh nghĩ, anh thật sự hoàn toàn cong rồi.

Bởi vì mặc kệ người trước mắt này là bộ dáng gì.

Anh tựa hồ đều bắt đầu trở nên có chút không khống chế được chính mình.

Ý niệm muốn chiếm hữu càng ngày càng mãnh liệt.

Mãnh liệt đến mức chỉ cần ngửi được hơi thở trên người thiếu niên, ngón tay đều sẽ nóng lên.

Nhưng, hiện tại không phải thời điểm đem dã thú trong lòng kia thả ra.

Nếu không bọn họ đến bạn bè cũng không thể làm.

Bởi vì, anh không muốn nhìn thấy bài xích ở trong mắt thiếu niên, cho dù chỉ là một chút.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 582: Đây là em trai tôi

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta:NM

Buổi sáng 9 giờ.

Cửa cục cảnh sát.

Truyền thông vẫn chưa nhiều.

“Nghe nói ở trên mạng đã có người thả ra tin tức, so với cảnh sát còn nhanh hơn một bước, đem người liên lụy đến vụ án này toàn bộ đều tìm ra, xin hỏi cục trưởng Hoàng, đây là thật chăng?”

“Còn có người nói chuyện này nhiều nhất chỉ xem như giao dịch quyền sắc (sắc đẹp và quyền lực), học sinh cao trung không phải không có người có năng lực phân biệt thị phi, vì sao các cô phải đáp ứng, có phải nhìn trúng ích lợi gì hay không?”

“Người bị hại đâu? Cục trưởng Hoàng không tiện trả lời, có thể hay không để người bị hại ra nói mấy câu?”

Phó Cửu nghe những vấn đề đó, cau mày, cùng đại thần từ một cái cửa khác đi vào cục cảnh sát.

Khuôn mặt kia của Tần Mặc nếu xuất hiện ở trước mặt truyền thông, khẳng định sẽ nổ tung chảo.

Cục trưởng Hoàng cũng hiểu được đạo lý này, cho nên sớm phái người ở vị trí riêng chờ, hiện tại nhìn thấy Tần Mặc vừa tiến đến, liền lập tức đi lên đón: “Sự tình thực khó giải quyết, người bị hại.....”

Nói tới đây, cục trưởng Hoàng dừng lại, hướng tới Phó Cửu đứng phía sau Tần Mặc nhìn qua: “Đây là?”

“Em trai tôi.” Tần Mặc thanh âm nhàn nhạt: “Nói đi, truyền thông ở bên ngoài nháo lợi hại như vậy, cũng không có chuyện gì là bí mật.”

Cục trưởng Hoàng muốn hỏi là cậu từ khi nào lại có nhiều em trai như vậy, nhưng thực rõ ràng trường hợp như vậy không thích hợp hỏi, chỉ liếc mắt nhìn Tần Mặc một cái, thấp giọng nói: “Người nhà của người bị hại tới.”

Xem ra vấn đề là ở trên người nhà của người bị hại.

Thông minh như Tần Mặc, cơ hồ là nháy mắt liền hiểu ý tứ của cục trưởng Hoàng.

Hai người cùng nhau đi theo cục trưởng Hoàng vào phòng nghỉ.

Nơi đó không chỉ có Lý Mộng Nhiên, còn có mẹ Lý Mộng Nhiên ở đó, ánh mắt cô nhìn qua có chút ngây ngốc, như là chưa tiếp thu kịp sự tình đột nhiên phát sinh này.

Vu Chân ở bên cạnh ngồi ghi chép, như là đang tiến hành xác nhận lần cuối cùng: “Ý của cô là nói vị Dương lão sư vẫn luôn đối với con gái cô rất tốt?”

Sau Phó Cửu nghe thấy dạng câu hỏi như thế, tay để trong ống tay áo có chút biến động, cặp mắt kia cũng đen xuống.

“Tiểu Vu! “Cục trưởng Hoàng đi qua: “Không phải tôi đã nói tạm thời không cần ghi chép sao?”

Vu Chân một ngày không ngủ, đã rất mệt, sắc mặt vừa định trầm xuống, liền thấy Tần Mặc đứng ở cách đó không xa, tiếng nói cũng biến đổi theo: “Một bộ phận lớn truyền thông đều đang chờ kết quả của vụ án này, cục trưởng Hoàng, chúng ta đã kéo dài lâu lắm rồi, phải cho mọi người một công đạo, huống chi công chúng có quyền được biết.”

“Công chúng?” Mẹ của Lý Mộng Nhiên đột nhiên bừng tỉnh: “Ý của cô là muốn đem chuyện này nói cho mọi người biết.”

Vu Chân trấn an nói: “Đây đều là chuyện bình thường, lập án điều tra, cần phải có người bị hại khởi tố.”

“Chúng tôi khi nào nói qua muốn khởi tố.” Mẹ của Lý Mộng Nhiên đứng lên, cảm xúc có chút kích động: “Chuyện này..... Chuyện này nếu bị mọi người biết, con gái của tôi làm sao có thể ở trong trường học được nữa, hàng xóm đều sẽ chỉ chỉ trỏ trỏ, nói tôi như thế nào sẽ có một đứa con gái như vậy, các người phá án không có nghĩ tới hậu quả như vậy sao, vì cái gì muốn công khai?”

Không có ai chú ý tới.

Thời điểm bà nói những lời này.

Cặp mắt của Lý Mộng Nhiên cũng ảm đạm xuống.....

Có lẽ, cô nên nghe người kia, tối hôm qua liền rời đi.

Nói vậy, điều mọi người nhớ kỹ là cô lấy cái chết để thể hiện sự trong sạch.

Mà không phải giống như bây giờ, đối mặt với vô số màn ảnh cùng với sự tò mò, suy đoán của mọi người và phản ứng với mẹ cô.....

“Dì”

Đột nhiên, một tiếng nói vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 583: Người nhà Không chính thức

Editor: Bích Hóa

“Điều quan trọng lúc này không phải là những lời dì vừa nói.” Khuôn mặt xinh đẹp quá phận của thiếu niên lộ ra từ trong ánh nắng bên cửa sổ: “Mà là con gái của dì đang bị bắt nạt, dì phải bảo vệ bạn ấy như thế nào.”

Mẹ Lý cứng đờ, sắc mặt có chút khó coi: “Cảnh sát các cậu có ý tứ gì, kẻ không mặc đồng phục cảnh sát cũng có quyền vào đây nghe những chuyện đó sao? Quyền riêng tư của người dân bình thường như chúng tôi đâu rồi?”

Câu hỏi này xác thật đã khiến cục trưởng Hoàng không biết trả lời như thế nào.

Vu Chân xử lý việc rất công bằng. Cô ta liếc mắt nhìn Tần Mặc một cái rồi nói với thiếu niên: “Nhân viên không có liên quan tới vụ án mời ra ngoài trước, tránh ảnh hưởng đến tiến trình phá án của chúng tôi.”

Tần Mặc vừa nhũn mày, Phó Cửu liền mỉm cười, khoe miệng mang theo tia tà nịnh: “Ai nói tôi không có liên quan tới vụ án này? Người bị hại là bạn gái của tôi, với vai trò là người nhà không chính thức, tôi mong mình có thể tham gia vào việc này.”

Vu Chân nuốt một ngụm nước bọt.

Mẹ Lý nhìn Lý Mộng Nhiên rồi lại nhìn Phó Cửu, ngực phập phồng hai cái, sau đó hít sâu một hơi: “Quyết định bây giờ của tôi rất rõ ràng, đó chính là bảo hộ con bé. Hai đứa còn quá nhỏ, căn bản không hiểu rõ sự đáng sợ của ngôn luận. Ai cũng không muốn xảy ra việc như vậy cả.

Cũng may Mộng Nhiên không làm ra chuyện gì lớn. Đồng thời tôi cũng tin tưởng cảnh sát, cho dù con gái tôi không ra mặt thì mấy người bị bắt kia cũng sẽ bị nhốt lại. Chẳng phải trên phát sóng trực tiếp đã công bố hành vi phạm tội của bọn họ sao? Khoảng một năm nữa là các con phải thi đại học, nếu làm chuyện này thêm âm ỉ thì sẽ ảnh hưởng không tốt tới Mộng Nhiên. Cho nên... Chúng tôi không định khởi tố.”

Một câu cuối cùng, bà ta nói gian nan một cách lạ thường.

Mà quyết định này của bà lại khiến căn phòng lâm vào một mảnh yên lặng.

Một lúc sau, tiếng nói lạnh lùng của Tần Mặc vang lên: “Việc có khởi tố hay không là do người bị hại quyết định, không phải do người nhà của người bị hại quyết định.”

Hai mắt Lý Mộng Nhiên nhìn Phó Cửu, thiếu niên đang đứng dưới ánh mặt trời kia.

Mẹ Lý kéo kéo tay cô, ý tứ kia đã rất rõ ràng.

Lý Mộng Nhiên hít sâu một hơi, cổ gồng kiềm chế con tức giận.

Cuối cùng cô vẫn lựa chọn nghe lời: “Đúng vậy, chúng tôi không định khởi tố.”

Một khắc kia, Lý Mộng Nhiên thực sự rất sợ khi phải nhìn thấy thất vọng trong mắt thiếu niên.

Chỉ là không có.

Ánh mắt người kia nhìn cô vẫn như cũ, dịu dàng trong suốt như nước.

Con người, cho đến cùng vẫn sẽ ân hận tất cả vì người quan trọng.

Dù là đau lòng hay ủy khuất đến tận xương tủy.

Vì thế mặc kệ Lý Mộng Nhiên quyết định ra sao.

Phó Cửu cũng đều thuận theo.

Trong lòng mẹ Lý cũng rất khó chịu, bà ấn tay con gái mình, liên tiếp nói hai tiếng “Thật xin lỗi”.

Trên đời này, cha mẹ nào cũng đều yêu con của mình.

Chỉ là có điều tất sẽ có khác.

Nếu đổi thành Hạ Hồng Hoa, cho dù bà bị mất hết tài sản, nhận hết lời chỉ trích của mọi người cũng sẽ vì cô mà vùng lên chống lại.

Trong cảm nhận của mẹ Lý, chắc hẳn là vì kiêng kị một số thứ nên bà mới không dám khởi tố.

Phó Cửu đã suy xét qua về thứ kia từ lúc mới bắt đầu kế hoạch.

Nơi làm việc của ba Lý Mộng Nhiên chính là cấp dưới của tên Lưu phó cục này.

Làm như vậy cũng không có gì không đúng.

Có lẽ theo như lời của mẹ Lý, hai đứa còn quá nhỏ, căn bản không hiểu rõ sự đáng sợ của ngôn luận.

Con đường sau này của Lý Mộng Nhiên còn rất dài.

Dài đến mức nếu chuyện này bị đưa ra ngoài ánh sáng, cô sẽ đeo cái mác này trên lưng cả đời.

Phó Cửu thừa nhận đây mới là hiện thực.

Cho nên nhiều người lựa chọn không nói không phải vì yếu đuối, mà là vì muốn sống thật tốt.

Chỉ là cố tình có một số kẻ không muốn buông tha người như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 584: Ôm trước mặt Tần Thần

Editor: Bích Họa

Ánh mắt Phó Cửu vững vàng nhìn Lý Mộng Nhiên cúi đầu xuống.

Khoảnh khắc kia giống như là có thứ gì đó muốn sụp đổ từ chỗ sâu nhất trong lòng.

Nếu không phải phía sau màn có người lên tiếng vạch trần thì có lẽ sự thật đã hoàn toàn chìm vào bóng tối.

“Không cần tự khởi tố, đi tìm công tố viên đi.”

Phó Cửu vừa thu hồi mắt đã thấy Tần Mặc nâng tay mở cổ áo sơ mi ra, tay khác cầm bút máy viết câu trả lời lên tờ giấy, ánh mắt thâm thúy: “Công tố viên sẽ không tiết lộ tin tức của người bị hại, cũng không nói ra tại phiên tòa. Còn những kẻ căn bã đã gây tổn thương cho cô, tôi sẽ khiến bọn họ sống trong tù cả đời.”

Lý Mộng Nhiên nghe vậy, cả người chấn động thật mạnh.

“Nếu không nhìn thấy một màn kia thì cho dù chết cũng không thể nhắm mắt, tôi nói có đúng không?” Tần Mặc ngẩng đầu, môi mím khẽ nhúc nhích: “Tề phẩm thiếu nữ.”

Lý Mộng Nhiên ngây người, nhìn kẻ được gọi là Tần Thần trong truyền thuyết kia, có chút không thể tin tưởng: “Tần thiếu, anh, anh... Sao lại biết ID trên diễn đàn của tôi?”

“Tôi cũng không biết đây là ID trên diễn đàn.” Tiếng nói của Tần Mặc vẫn bình thản như cũ: “Chỉ là suy đoán có lẽ mấy chữ này có liên quan tới cô. Tôi đã từng học về tâm lý, những lời nói tiếp theo của tôi có khả năng sẽ rất trực tiếp. Lấy cái chết để giải tỏa sự uất giận của mình không phải là biện pháp tốt, người nhà của cô và những người quen cô sẽ rất khổ sở.”

Người nhà không chính thức là bạn học Phó Cửu cứ vậy mà bị điểm danh.

Tần Mặc nói tiếp: “Ngày hôm qua tôi bắt gia hỏa này chia tay với cô, cậu ấy đã khóc cả đêm.”

Phó Cửu: “...”

“Sáng hôm nay còn gọi tôi là anh trai, đòi tôi dẫn cậu ấy tới gặp cô.” Ngữ khí của Tần Mặc rất thờ ơ.

Người không rõ sẽ tin đây là sự thật!

Mẹ Lý liền nhìn về phía Phó Cửu.

Vẻ mặt của cục trưởng Hoàng như là không thể tin được khi biết học sinh cao trung bấy giờ nói chuyện yêu đương đều si tình như vậy.

Chỉ có Lý Mộng Nhiên biết rõ đó là chuyện không có khả năng, thấy thiếu niên chột ngáy người liền lập tức bật cười: “Không ngờ tôi lại quan trọng với cậu ấy như vậy.”

Tần Mặc rất bình tĩnh: “Vô cùng quan trọng, nhưng mà chỉ trong ngày hôm nay. Ngày mai cậu ta sẽ chia tay với cô, hãy hưởng thụ thật tốt.”

“Này.” Phó Cửu nhướng mày: “Anh Mặc, hình như chuyện chia tay này phải do em cùng người ấy tự quyết định?”

“Bây giờ anh sẽ cho em cơ hội này.” Tần Mặc khoanh tay trước ngực, khuôn mặt tuấn mỹ tự phụ: “Đi giải quyết đi.”

Phó Cửu tiếp tục nhướng mày.

Lý Mộng Nhiên không biết tại sao khi thấy một màn trước mắt này, trong lòng bình ổn hơn rất nhiều.

Có thể là vì hai người kia đứng chung một chỗ, mỗi người nói một câu tựa như vô tình, trên thực tế đều là đang mở đường cho cô.

Hoặc là do câu “Tôi sẽ khiến bọn họ sống trong tù cả đời” cho cô chấn động rất lớn.

Thực ra thì tuy hai người kia có phong cách khác nhau, nhưng tam quan lại rất giống nhau không phải sao?

“Mộng Nhiên.” Phó Cửu bước tới gần nơi Lý Mộng Nhiên đang đứng.

Lúc đầu mọi người đều cho rằng chỉ là bắt tay bình thường.

Không nghĩ tới thiếu niên chợt vươn hai tay ôm người nọ vào trong ngực.

Ngay cả Tần Mạc cũng không đoán trước được hành động này.

Cho nên khi Phó Cửu ôm Lý Mộng Nhiên, tay còn đang di chuyển bút máy của Tần Mạc cũng dừng lại theo.

Mà Lý Mộng Nhiên lại vì cái ôm này mà trong mắt hiện lên ý cười.

Bởi vì lúc thiếu niên nghiêng đầu rũ mắt xuống đã nói nhỏ vào tai cô một câu: “Dù cậu không tin tớ cũng phải tin đại thần, anh ấy nhất định sẽ không để cậu chịu ủy khuất. Sau khi về nhà phải ôn tập thật tốt, đặc biệt là vật lý, nếu có thi cùng trường thì cho tớ mượn sao chép.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 585: Tần Thần và mặt

Editor: Bích Hóa

“Kêu cục trưởng của các cậu vào đây.”

Hai người bị nhốt lại cũng không biết chuyện phát sóng trực tiếp trên mạng. Vì thế vị Luru phó cục kia còn đang cảm thấy chỉ với lực ảnh hưởng của ông ta, chuyện này cuối cùng cũng có thể từ lớn hóa nhỏ.

Chỉ tiếc người đối mặt với ông ta bây giờ là Tần Mạc.

Kỳ lạ là vị Luru phó cục mới nhậm chức này cũng không quen biết đại thiếu gia của Tần gia.

Nếu không thì cũng chẳng phải là loại thái độ này.

Luru phó cục nhìn lướt qua người thăm vấn ông ta, ngón tay kia đã sắp chọc tới trên mặt anh: “Nhìn cái dạng này của cậu thì chắc là mới tốt nghiệp chứ gì. Chuyện của tôi cậu không làm chủ được, đòi người!”

Phó Cửu đứng bên cạnh thầm nghĩ tên Luru phó cục này không sống qua nổi đêm nay, chọc ai không chọc lại đi chọc đại thần.

Trên mặt Tần Mạc lại không có thay đổi nào, anh cúi đầu viết mấy chữ, thần nhiên nhắc nhở: “Luru phó cục, nơi này là cục cảnh sát.”

Luru phó cục cười một tiếng: “Tôi đương nhiên biết nơi này là cục cảnh sát. Bây giờ tôi hỏi cậu có biết tôi là ai hay không?”

Tần Mạc liếc mắt nhìn ông ta một cái, sau đó gõ xuống mặt bàn ý bảo người bên cạnh ghi âm lại.

Luru phó cục vừa thấy thế liền híp mắt lại, vẫn giữ thái độ như cũ: “Trước khi luật sư của tôi tới, tôi sẽ không nói bất cứ điều gì.”

“Vậy ông có thể yên tâm, luật sư riêng của ông không tới được.” Tần Mạc buông bút xuống, sừn mặt tuấn mỹ.

Luru phó cục nghe vậy, không biết tại sao trong lòng lại dâng lên một trận bất an.

Có lẽ là vì khí chất của đối phương.

Luru phó cục nhìn không được mở miệng: “Tôi cần gọi cho luật sư của tôi.”

Hai đồng chí cảnh sát không khỏi nhìn thoáng qua nhau.

“Gọi giúp ông ta.”

Tần Mạc đã mở miệng, cục trưởng Hoàng tự nhiên sẽ gạt đầu.

Luru phó cục nhanh chóng nhận điện thoại, bên kia vang lên hai tiếng mới nhận cuộc gọi. Đáng tiếc đối phương không đợi ông ta mở miệng đã cuống quýt nói: “Luru phó cục, không ổn rồi, người bên kiểm tra kỷ luật đột nhiên xông vào nói là muốn điều tra ngài. Có phải tài khoản của ngài đã lộ ra bên ngoài rồi hay không? Tôi đã nói từ sớm rằng những người phụ nữ đó không đáng tin, ngài lại cố tình không nghe. Chuyện của chúng ta... Khoan đã, các người không được đụng vào thứ đó!”

Ngay sau đó là một trận ồn ào.

Tần Mạc thưởng thức chiếc bật lửa trong tay, ngửi khí thần nhiên: “Xem ra tội danh của ông còn rất nhiều. Chứng cứ lần này đã có đủ tất cả.”

Lúc này Lưu phó mới ý thức được chuyện ngu xuẩn mình đã làm.

Chỉ là vì sao người bên kiểm tra kỷ luật lại tìm được luật sư của ông trong nhà ngay lúc này chứ?!

Có phải quá trùng hợp hay không?

Chỉ có Phó Cử biết đây không phải là trùng hợp.

Từ trước đến nay đại thần luôn như thế, mỗi câu nói đều có mục đích riêng.

Chắc hẳn là đã tính thời gian, đến khi cảm thấy tới giờ chỉ định mới để Lưu phó mắc vào lưới, dẫn đường cho ông ta gọi cuộc điện thoại kia.

Nếu hành vi xâm phạm vị thành niên không đủ trừng phạt tên súc sinh này vậy thì thêm một cái nữa.

Cho nên mục đích từ đầu của đại thần không chỉ đơn giản là khiến bọn họ không thể ra khỏi tù, mà là... Tử hình!

Cứ vậy mà làm trò trước mặt Lưu phó, Tần Mạc đi gọi điện thoại: “Các cậu không cần tra tên luật sư kia. Tra kỹ những người phụ nữ đã từng tiếp xúc với Lưu Ái Quốc, đặc biệt là người có tài khoản.”

Trong phút chốc, sắc mặt của Lưu phó cục trở nên tái nhợt như tuyết: “Cậu, cậu!”

Tần Mạc đứng lên, thông thả ung dung: “Bây giờ tôi đi gọi cục trưởng của chúng tôi, cục trưởng Hoàng.”

Cục trưởng Hoàng: “...” Ông vốn dĩ đã đứng bên cạnh cơ mà!

“Chiều đãi ông ta thật tốt.” “Chiều đãi” trong miệng Tần Mạc chắc chắn không phải loại khách khí bình thường.

Lưu phó cục nghe vậy, cả người mềm nhũn ngồi trên ghế, không còn khí thế khiến ai cũng hoảng sợ như vừa rồi nữa.

“Cậu, rốt cuộc cậu là ai?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thân Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 586: Người đưa ông đến địa ngục

Editor: Đậu □ Đậu

Có thể giao tiếp với Ủy ban kiểm tra kỉ luật, lại có thể chỉ huy toàn bộ cảnh sát như vậy, Lưu Phó từ trước đến nay chưa từng nhìn thấy như vậy.

Hắn tự nhận là hắn rất hiểu rõ cách cảnh sát phá án.

Hơn nữa, hắn cũng hiểu thân phận của hắn ở đây, không có ai dám làm gì hắn.

Nhưng đối phương cố tình cho hắn một bạt tai như vậy. Thật sự bất ngờ, hắn còn mong chờ vào mối quan hệ của mình. Nếu có quan hệ tốt, ngay cả khi không có địa vị cao như hiện tại, hắn cũng có thể về một thị trấn nhỏ nào đó làm bá vương.

Chính là sợ bị điều tra ra tài khoản có vấn đề, nên mới đem tài sản tham nhũng mấy năm nay toàn bộ đều đặt ở bên ngoài.

Hiện giờ bại lộ như vậy..... Lưu Phó nắm chặt hai tay, hai mắt tràn ngập tơ máu. Đôi mắt nhìn chăm chăm Tần Mạc, muốn một câu trả lời.

Nhưng mà Tần Mạc thậm chí không thèm quay đầu lại, chỉ ném cho hắn sáu chữ: “Người đưa ông đến địa ngục.”

Lưu Phó bên cạnh giật mình.

Hắn không nghĩ rằng kết cục của mình lại như vậy.

Bởi vì ảnh hưởng của hắn, ngủ với một học sinh cao trung cũng không có gì to tát.

Ngay cả khi đối phương không đồng ý, xuống nước thương lượng là được. Huống chi hắn đang ở vị trí này, có ai dám làm loạn?

Nhưng tại sao lúc này lại không giống như vậy???

Có ý tưởng giống hần chính là Trương cục trưởng.

Trên thực tế, một số người có quyền thế, muốn có phụ nữ thì rất đơn giản.

Trương cục trưởng chính là một ví dụ.

Trên thực tế hần không đi cưỡng bức ai, cũng có rất nhiều nữ muốn cùng hần.

Trong đó không thiếu bạch thỏ.

Chỉ là hần cảm thấy nhân phẩm của mình vẫn là rất cao, không muốn đi ngủ với mấy cô bồi rượu.

Hần liền thích thanh thuần.

Ngay từ đầu, hần xác định trả tiền để mua.

Hiện tại, một số học sinh cao trung sống rất cởi mở, phóng túng. Miễn là có tiền tất cả đều không có vấn đề.

Nhưng sau này, càng ngủ hần liền càng cảm thấy cô gái từ chối hần mới thật sự là đẹp.

Cho nên sẽ ngủ thêm vài lần.

Từ trước đến nay chưa từng xảy ra việc gì lớn.

Duy chỉ có một lần.

Khi đó hần ngủ quá sung sướng, chơi cũng quá mức, không cẩn thận làm người đó bị thương.

Người kia có một anh trai, vẫn luôn làm loạn.

Khi đó hần đang leo lên trên, cho nên tác phong không thể ra chuyện gì.

Cho nên, liền tìm một đám người dạy cho hần một bài học.

Nghe nói anh trai cô gái kia bị đánh gãy chân.

Nhưng chuyện này hần không thêm để ý, chỉ cần không liên quan đến mạng người cũng đủ để cảnh cáo rồi.

Nhưng lần này.....

Cảnh sát rút cuộc vì sao mà dám xông tới.

Cục trưởng Trương so Lưu phó cục thông minh nhiều.

Thái độ hần thừa nhận sai lầm rất tốt, thậm chí khi nói còn mang theo kỹ xảo: “Tôi không phải là một tấm gương tốt, vi phạm quy định là do lỗi của tôi. Tôi sẵn sàng bồi thường cho người bị hại, nhưng có một việc tôi muốn hỏi cảnh sát, cho tôi một cái công bằng. Tôi không có cưỡng bức bất cứ ai, tôi chỉ phạm sai lầm mà người đàn ông nào cũng phạm phải, không bao giờ bị dụ hoặc, không nên đi tiến hành loại mua bán này.”

Không sai, khó đối phó nhất chính là lý do thoái thác này của hần.

Về vô sỉ chúng ta còn kém người đàn ông này rất nhiều.

Khi hần rũ mắt xuống, còn nói: “Tôi sẵn sàng tiếp nhận khiếu nại về vấn đề này. Nhưng là tôi biết tôi đã trả tiền, tôi cũng hiểu bản chất của nó khác nhau.”

“Nếu là như vậy, tại người bị hại kia lại cầm dao? Ông không nhìn thấy cô ấy không muốn sao? “

Hai mắt Trương cục trưởng trừng lớn, ra vẻ vô tội: “Tôi nghĩ rằng đó là tình thú. Tôi ở bên này ra yêu cầu, đối phương để có nhiều thù lao hơn, cho nên sẽ thỏa mãn tôi. “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 587: Mạc Cửu liên thủ

Editor: Đậu □ Đậu

Ông ta thay đổi cả tính chất của sự việc.

Biết sự việc này không có cách nào phủ nhận, liền muốn thay đổi tính chất.

Nếu như vậy, hình phạt sẽ phán rất nhẹ.

Người hiểu biết pháp luật đều biết dụng ý của Trương cục trưởng ở đây.

Có lẽ đây là lí do vì sao bà Lý không nhắc tới nguyên nhân tố tụng.

Bà sợ những người hiểu luật pháp, có quyền có thể này.

Bọn họ rất hiểu khi nào thì nên đi tìm người ở cái ngành này.

Đến cuối cùng, có lẽ một vụ kiện rất lớn, cũng sẽ bởi vì chứng cứ không đủ mà biến mất không để lại dấu vết.

Đáng sợ nhất cũng không phải loại này.

Mà là khi ở trên tòa án, người phụ nữ thường hay phải chịu đủ loại suy đoán.

Ví dụ như chắc chắn là hành vi thường ngày của cô không tốt. Lại ví dụ như có thể là muốn tiền, dù sao phương diện này có thể nhận được tiền.

Nếu như vậy, người bị xâm hại liền biến thành người bán.

Không có một người mẹ nào mong con gái mình thừa nhận điều này.

Bởi vì bà rất rõ ràng, có một số người chính là vô sỉ như vậy.

Đen cũng có thể nói thành trắng.

Tần Mạc nghe đoạn đối thoại bên trong, nghiêng mắt liếc nhìn Phó Cửu một cái: “Lý Mộng Nhiên có nhận tiền của đối phương hay không?”

“Không có, nhưng mà.....” Phó Cửu cũng biết vấn đề ở chỗ đó: “Laptop của Dương Minh còn ở trong tay bà Lý, nói là vì để học tập tốt hơn nên đều gửi bài tập lên đó. “

Tần Mạc tiếp tục nhìn thiếu niên.

Ngón tay Phó Cửu khẽ nhúc nhích: “Laptop là loại mới nhất, giá trị 6 ngàn tệ trở lên.”

“Đã biết.” Giọng điệu Tần Mạc rất nhẹ: “Chứng cứ trí mạng để lật lọng. Khi ra tòa, Trương cục trưởng hoàn toàn có thể nói đây là giao dịch.”

Phó Cửu nghiêng mắt: “Người thường sẽ không nghĩ đó là cái bẫy. “

Tần Mạc ngay từ đầu không nói gì.

Hai người đứng đối nhau như vậy.

Đột nhiên, đồng thời mở miệng.

“Vậy xem laptop là ai mua. “

”Tôi cần một notebook để tra ra người mua. “

Cục trưởngHoàng đứng bên cạnh bị sự ăn ý của hai người kia làm cho sững sốt.

Chỉ thấy thiếu niên tóc bạc kia cười nhạt vươn tay phải.

Tần Mạc cũng phối hợp với đối phương, khước miệng câu lên.

Hai người cùng nhau đập tay, rất đẹp trai.

Cục trưởng Hoàng:..... Vì sao ông có cảm giác mình hoàn toàn không tồn tại ở đây.

Ông nhin không được đem nghi vấn này nói cho Tần mặc.

Tần Mặc giơ tay nhìn thoáng qua cổ tay của mình, không chút để ý: “Vẫn phải có, ví dụ như có thể giúp chúng tôi nơi ăn cơm, không cần cơm hộp bình thường. Chúng tôi ăn không quen đồ ăn dầu mỡ, Mì thực son đi.”

”Mì thực son!” Đôi mắt cục trưởng Hoàng trừng lớn: “Ngài có thể dùng ăn đất tiền như vậy không. “

Tần Mặc nhướn mày:” Đất sao? “

Cục trưởng Hoàng nói rõ lập trường: “Tôi là quan thanh liêm.”

“Tiền lương cơ bản cũng đủ ăn ba bữa.” Tần Mặc vỗ vỗ vai ông.

Cục trưởng Hoàng:..... Vì sao ông lại tìm một người như vậy đến phá án. Một bữa cơm ăn hết mười ngày tiền lương của ông!

Phó Cửu cũng vỗ vai ông một cái: “Nghĩ lại phóng viên bên ngoài, bọn họ đang chờ kết án.”

Chờ một chút, Tần Mặc vỗ vai ông là bởi vì quen biết. Tiểu tử xinh đẹp quá mức này cũng tới vỗ vai ông là có ý tứ gì! Tốt xấu gì ông cũng là một cục trưởng!

Lúc này không có ai quan tâm ông có phải cục trưởng hay không.

Dùng thời gian nhanh nhất tìm ra chứng cứ hữu dụng nhất, chính là ý tưởng của Tần Mặc và Phó Cửu.

Một người viết điểm mấu chốt của chứng cứ, một người trực tiếp cầm notebook, cùng nhau ngồi giải quyết ở văn phòng.

Phóng viên bên ngoài còn đang phỏng vấn nhân viên cảnh sát.

Không có ai biết người thu thập chứng cứ thực sự là một đại thần Điện Cảnh và một học sinh cao trung.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 588: Phá án , ngọt ngào

Vu Chân nhưng thật ra thấy được hai người kia cùng nhau đi vào.

Nhưng cục trưởng Hoàng cũng đã phân phó qua, không cho bất luận kẻ nào tiếp cận văn phòng của ông.

Cho nên Vu Chân chỉ có thể ở bên ngoài nhìn, cảm giác này làm cô ta rất không dễ chịu.

Căn bản cho rằng lợi dụng tin tức Z, kêu người kia trở về tổ trọng án liền có thể cùng nhau kẻ vai chiến đấu.

Đó là điều cô mong muốn nhất, thậm chí làm một công việc như vậy cô cũng chấp nhận, chỉ vì mong có thể đến gần người này một chút.

Nhưng hiện tại lại thành ra thế này

Mà sở dĩ không cho người tới gần văn phòng, là bởi vì Tần Mặc không muốn cho ai biết là thiếu niên hacker có kỹ thuật đạt tới đỉnh cao kia.

Công kích Internet cũng không tính là cái gì.

Có thể công phá bảo toàn bộ hệ thống mạng, điều tra ra lịch sử giao dịch, điểm này không thể khinh thường.

Nếu bị người khác biết được...

Quả thật sẽ khó tránh khỏi có người đem việc này đổ lên trên người Phó Cửu.

Chuyện này cục trưởng Hoàng biết là đủ rồi.

Người khác, Tần Mặc không tin được.

Hai người đều nhanh chóng ở lại

Trong văn phòng chỉ còn lại âm thanh soạn soạn của bút viết và cạch cạch của bàn phím. Trước kia Phó Cửu căn bản không thể tưởng được có một ngày cô sẽ gặp được đối thủ một mất một còn, lại còn hợp tác với nhau.

Một khi ra tay, Phó Cửu mới phát hiện, rất không dễ dàng.

Cô không cần lại đi nghĩ về những việc nhỏ không đáng kể.

Đại thần tựa hồ nghĩ cô rất chuyên nghiệp.

Cô chỉ cần phát huy kỹ thuật hacker của mình.

Điều tra lịch sử rút tiền của người đó. Chỉ cần công phá hai nơi một là tài khoản trên danh nghĩa và thai là tài khoản ứng đối ngân hàng, sau đó tìm hấn ta chất vấn...

Sáu ngàn sản phẩm điện tử, rất ít người sẽ dùng tiền mặt mua, đây là điều căn bản.

Nhưng hiện giờ còn có Alipay cùng WeChat.

Cho nên Phó Cửu yêu cầu công phá đài giao dịch cần phải công kích thêm hai cái kia.

Đồ ăn đã đưa tới.

Là cục trưởng Hoàng tự mình mang bốn món ba mặn một canh tiến vào văn phòng.

Món ăn rất thơm ngon, làm người ta nhìn vào liền muốn ăn a.

Trên thực tế thời điểm này Tần Mặc cũng không có chú ý như vậy.

Chỉ là hiện tại có thiếu niên, đối phương còn ở trong này.

Cho nên Tần Mặc ở phương diện ăn mới không hàm hồ.

Viết xong điểm mấu chốt cuối cùng, anh buông bút xuống, nhìn thoáng qua thiếu niên ngồi ở trước máy tính.

Ngón tay thon dài lướt trên bàn phím thoăn thoắt, cặp mắt kia cũng không rời khỏi màn hình.

Thiết bị văn phòng cục trưởng không tồi.

Tần Mặc đi vào phòng vệ sinh rửa tay, lại liếc mắt nhìn thiếu niên một cái, thấy Phó Cửu vẫn là trạng thái kia, khom lưng mở ra hộp cơm của thiếu niên.

Cục trưởng Hoàng ở đứng bên cạnh nhìn, trong lòng nói thầm một câu, tiểu tử Tần Mặc này học cách chăm sóc người khác từ khi nào. Cậu ta không phải là đại thiếu gia mười ngón tay không dính nước sao.

Tần Mặc có bao nhiêu thói quen sạch sẽ, cục trưởng Hoàng từ trước đến nay đều biết.

“Trước tiên đi ăn cơm.” Đây là thanh âm của Tần Mặc.

“Không rảnh.” Phó Cửu cũng không ngẩng đầu lên, mái tóc bạc rũ xuống, tầm mắt nhìn chằm chằm vào mặt mã.

Cục trưởng Hoàng nghe vậy hai mắt đều tỏa sáng, tiểu quý này thật lợi hại, cư nhiên cự tuyệt chiếu cố của Tần Mặc, không tòi, không tòi, nếu là có người như vậy vào cục cảnh sát, về sau cũng có thể có người không sợ Tần Mặc! Được lắm!

Bất quá để cho cục trưởng Hoàng ngoài ý muốn cũng không phải này đó.

Mà là kế tiếp, Tần Mặc ăn một ít đồ ăn, đem ghế mình dịch sang một chút.

Tầm mắt đảo qua màn hình, lại nhìn thoáng qua thiếu niên nhấp miệng.

Tiếp theo, môi mòng câu lên, bàn tay cầm chiếc đĩa, dùng chung một đầu đĩa chạm chạm môi thiếu niên.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 589: Tàn thần tiếp tục bẻ cong Phó Cửu

Chuyên tâm tiến hành công kích internet, Phó Cửu cũng không biết đó là cái gì, theo bản năng mở miệng, hoàn toàn không có cự tuyệt, còn làm bầm lâu bầu: “Lại công phá cái trạm giao dịch này, tài khoản của hần sẽ hiện ra. Đầu tiên muốn tránh tường lửa của đối phương thì phải cho virus xâm nhập vào, tranh thủ trở về sớm nếu không sẽ bị phát hiện. ....”

“Được.” Tàn Mặc một bên đáp lời, một bên lại đưa cho thiếu niên một muống com.

Cục trưởng Hoàng ở bên cạnh xem đến tròn tròn mắt, này, tình huống này là như thế nào?

Phó Cửu không chút do dự há miệng, nhai hai lần. Mặc dù là có huyết thống cao quý, nhưng vẫn là làm người khác cảm thấy có chút dễ thương.

Khóe miệng của Tàn Mặc nhếch lên vài phần, cứ như vậy chính mình ăn một miếng, dứt cho thiếu niên một miếng, sừn mặt tuần mỹ kia không hề không có chút khó chịu nào.

Cục trưởng Hoàng thật muốn rống với người này một tiếng, uy, tôi còn ở bên cạnh? Cậu có thể hay không chú ý một chút!

Không đúng.

Vì cái gì ông cảm thấy ông phát hiện ra một bí mật động trời.

Liên tính thời điểm tên tiểu tử Tàn Mặc kia giới thiệu, có nói người này là em trai cậu ta?

Được, cứ coi như là em trai cậu ta.

Trước giờ ông cũng không biết Tàn Mặc có một người em trai?!

Cục trưởng Hoàng cảm thấy đầu óc có chút loạn, vừa muốn ngồi xổm góc tường rít điều thuốc để yên lặng một chút.

Liên thấy thiếu niên tóc bạc đẹp đến mức quá phận kia giương khóe mắt lên: “Tìm được rồi, trên danh nghĩa cái tên Dương Minh không có quan hệ với tên họ Trương kia. Hơn nữa, năm trước hần ta liền mua, khi đó hần ta còn không có trách nhiệm ở giữa. ....”

Phó Cửu còn chưa có nói xong, liền thấy trước môi của mình xuất hiện một miếng thịt bò.

Mà người cách cô gần nhất chính là Tàn Mặc một bộ dáng tựa như thiên thần cầm dục.

Trong nháy mắt, Phó Cửu có chút bị mê hoặc.

Lúc sau Phó Cửu há miệng, mới phát hiện cô thật tự nhiên để đại thần dứt đồ ăn.

Lần đầu tiên trong cuộc đời, cô cảm thấy được cái gì gọi là “Tú sắc khả xan”*.

* Một vẻ đẹp có thể nhìn thay com

Lại phát hiện ra kỹ năng mới của đại thần, ở thời điểm cô bận còn có thể dứt com cho cô, chủ yếu là khuôn mặt này của đại thần quá đẹp, đến lúc đó cô còn có thể liền ăn nhiều hơn một bát com.

Tàn Mặc thấy thiếu niên cũng không có cự tuyệt, trong mắt đều là cười như không cười, xem ra biện pháp bẻ cong như vậy dùng rất tốt.

“Nếu không phải mấy thứ kia nặng, bọn họ không có khả năng dọn sạch chứng cứ, huống chi còn không phải ở cùng thời gian mua, bọn họ càng không thể dọn sạch được.”

Tàn Mặc lại cầm chiếc đĩa trong tay đưa qua, tiếng nói trầm thấp dễ nghe: “Chúng ta ăn com xong, sau đó đi tới chỗ cục trưởng Trương một chút.”

“Được.” Phó Cửu ngồi ở ghế trên cười, thiên đầu ăn cái gì bộ dáng quả thực không thể lại ngoan.

Hiện tại Hoàng cục trưởng nhớ đến muốn nói một chuyện, Tàn Mặc, Tàn đại thiếu gia, em trai cậu đều đã hết bận rồi, thật sự không cần cậu lại tiếp tục dứt!

Phó Cửu cũng đã nhận ra vấn đề này, liền lấy đôi đũa: “Anh Mặc, em tự ăn được, em tự ăn sẽ nhanh hơn.”

“Đã hết rồi.” Tàn Mặc đem hộp com lên, nhàn nhạt nói.

Phó Cửu nhìn nhìn, xác thật hộp com đã hết, đại khái hai phần ăn cuối cùng đại thần cảm thấy đem chiếc đĩa giao cho cô phiền toái, dứt khoát liền gấp cho cô.

Đại thần khẳng định là muốn nhanh chóng kết thúc việc ở đây, không nghĩ đem thời gian lãng phí ở việc ăn com, cho nên mới có thể như vậy.

Quả nhiên tam quan rất tốt a.

Không thể không nói, lúc này đây người nào đó thật là hiểu lầm Tần thần.

Tần thần đơn thuần chỉ muốn qua phương thức thân mật này bề cong người nào đó thôi.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 590: Phu xướng phụ tùy

Cục trưởng Hoàng bên này bị nhồi nhét một đồng lớn thức ăn cho chó, vừa mới bình phục xong tâm tình, quyết định dùng đồ ăn tối trị liệu cho mình một chút.

Dù sao mấy món kia chính là tiền lương mười ngày của ông mua tới a,

Nhưng ai biết chiếc đĩa của ông còn chưa có cầm lên, bên kia Tần Mạc đã đứng lên, sửa sang lại quần áo của mình một chút, tiếng nói thông thả ung dung: “Cục trưởng Hoàng, chúng ta đi.”

Cục trưởng Hoàng ngậm một cái súp lơ, vẻ mặt ngây ngốc, hộp cơm của tôi đều mở ra, cậu lại nói cho tôi phải đi! Có thể hay không đợi chút nữa rồi đi!

Thiếu niên nhìn biểu tình của Cục trưởng Hoàng, rất tự giác đi tới, vỗ vai đối phương,

Cục trưởng Hoàng:..... Hai tiểu tử này, ngay cả khi dễ ông đều ăn ý như vậy!

Phòng thẩm vấn.

Vị cục trưởng Trương kia còn đang suy nghĩ bước tiếp theo muốn đi như thế nào.

Hắn thậm chí đã nghĩ kỹ đường lui rồi, chỉ cần một mực chắc chắn đối phương thu tiền, đến lúc đó hắn sẽ đem chuyện này đổ lên người đối phương mà hắn sẽ không có liên quan gì.

Mà con gái đề ý nhất chính là danh dự.

Huống chi đối phương vẫn là học sinh cao trung, chuyện cần cân nhắc sẽ có càng nhiều.

Mặc dù những việc này không rõ ràng lắm, cha mẹ của đối phương cũng nên hiểu.

Cho nên Trương cục trưởng cũng không lo lắng người bị hại bên kia sẽ phản cung.

Tất cả đều phải cảm ơn những cái đó đã thu hút được các cô gái.

Đã có việc tương tự xảy ra, nhưng tính chất chuyện này liền không giống nhau.

Trương cục trưởng rũ mắt, tuy rằng tiền đồ sẽ chịu ảnh hưởng rất lớn, nhưng cũng không quan trọng, chờ thêm vài năm nữa không có người chú ý chuyện này, đề tài tự nhiên cứ như mà hạ xuống.

Đến lúc đó hắn lại mượn thế lực nhà ba vợ dốc sức làm lại, cũng không phải không có khả năng.

Tóm lại nói tới nói lui, vẫn là muốn xem lực ảnh hưởng truyền thông của ai lợi hại hơn.

Trương cục trưởng sở dĩ ngồi lâu như vậy, hoàn toàn bởi vì hắn tin tưởng ở phương diện này khẳng định có một ít người sẽ giúp hắn nói chuyện.

Nếu chức cục trưởng của hắn không còn thì lợi ích của đám người kia cũng sẽ bị tổn thất theo.....

Thời gian lại đi qua một ít.

Xung quanh cục cảnh sát có rất nhiều phóng viên vây quanh, có thể rõ ràng nhìn thấy có một ít người phóng viên tay cầm microphone, đối mặt màn ảnh, còn đang nói cái gì.

“Cục trưởng Hoàng, phóng viên bên ngoài yêu cầu chúng ta cung cấp tin tức, nói là muốn hỏi chúng ta một ít tin tức trên mạng kia có phải là sự thật hay không?”

Người nọ nói còn chưa nói xong, mắt đã thấy có truyền thông đang vọt tiến vào, microphone giờ lên trước mặt Cục trưởng Hoàng, giống như mảnh thủ lũ lượt kéo đến, vội vàng đến một chút cơ hội phản ứng cũng không có: “Nhiều cô như vậy đều làm ở trong ngành sản xuất này, chúng ta có phải hay không nên ra tay ở bên trong trường học, hoàn thiện tư tưởng đạo đức của học sinh. Hơn nữa hiện tại tôi thực sự hoài nghi, cái video phát sóng trực tiếp trên mạng kia có phải hay không chính là thủ đoạn lăng xê. Nữ sinh cầm dao kia đến giờ vẫn không có lộ mặt, nếu cô ấy thật sự bị ỷ khuất, vì cái gì mà không nói ra? Ít nhất cũng nên lộ mặt, hay là cô ấy đang sợ cái gì? Có phải hay không là sợ lời nói dối của mình bị vạch trần.”

Phòng viên tới quá nhanh, suýt chút nữa đã chụp được Phó Cửu cùng Tần Mặc rồi.

Không thể không nói, thân thủ hai người xác thực đều rất tốt, từng bóng người chột lóc, đồng thời dán ở hai mặt trái phải trên tường, đều vẫn không mất đi soái khí tuần mỷ.

Cục trưởng Hoàng kia béo lùn chắc nịch, dáng người đồ dùng để che chắn quả thực đủ tư cách, bắt quả đồi mảy của ông ta khi đang nghe đến câu hỏi của phóng viên liền nhủ lại: “Sự việc vẫn chỉ đang dừng ở bước điều tra, mong các vị đừng suy đoán thêm.”

“Cục trưởng Hoàng, ý của ông là ông không có bất cứ hành động gì đáp trả sao?” Vị phóng viên kia mới vừa nói xong, liền đối mặt với màn ảnh nói: “Quý vị cũng đã thấy được rồi đây, cảnh sát cũng không đưa ra đáp án chính xác, nói cách khác chuyện này ai đúng ai sai còn chưa được nhận định, tôi tin tưởng không ít người xem ở đây đều đang chờ một màn xoay ngược tình thế.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sừng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 591: Phỏng vấn ác ý

”Chúng ta cũng sẽ mau chóng liên lạc với cô gái tự xưng là người bị hại trong đoạn video kia, tất nhiên, cô ta có vô tội hay không, còn phải xem mọi truyền cuối cùng như thế nào.”

Cục trưởng Hoàng nghe xong những lời kia, ngực thở phào phòng một trận, những người này không hiểu tiếng người hay sao, tại sao lại không hiểu ý ông? Tại sao lại xuyên tạc lời ông nói?

Trên thực tế, phóng viên sao có thể nghe không hiểu.

Những người này cuối cùng là muốn gì?

Sự thật?

Không, bọn họ nhất định là hy vọng điều ngược lại, nếu không ngoài dự đoán mức độ nóng sẽ càng lớn.

Đối với giới truyền thông mà nói, làm sao để lấy được tin tức mới là quan trọng nhất.

Với lại sự hiểu biết của bọn họ cũng hạn hẹp, tạo ra một điều có lợi cho cục diện mà nói, bọn họ cũng không thể phản bội lãnh đạo.

Thấy thế, Phó Cửu và Tần Mặc nhìn thoáng qua nhau, người thông minh như hai người liền có thể nhìn thấu âm mưu trong đó.

Thời điểm Cục trưởng Hoàng xuất hiện, nỗi giận dữ đinh không nói, trán còn xuất hiện mồ hôi, môi cũng bởi vì lúc này nói quá nhiều mà khô khan, quần áo lại còn có chút nhăn nhó, thật khó lắm mới tránh được hấn một lần, lại nhìn đến hai tiểu tử vẫn cứ bình tĩnh giống như công tử manhua kia, tâm trạng càng bế tắc

Cùng lắm, tâm trạng bế tắc, chính sự vẫn làm

“Hiện tại dư luận rất bất lợi đối với người bị hại.” Cục trưởng Hoàng lời ít mà ý nhiều: “Trong đó có thuần túy là cam tâm tình nguyện, còn lại không ít, nói đến đây cũng là bởi vì Z cung cấp một phần danh sách.”

Bắt quả Tần Mặc đã sớm biết tin tức này.

Thời điểm Phó Cửu nghe thấy những lời này, nhủ mảy một chút: “Danh sách gì?”

“Một ít kẻ thấy có tiền liền sẽ bám lên người cô gái, cũng có học sinh cao trung và người họ Trương, hơn nữa rất nhiều đều là tự nguyện, hiện tại đối phương liền năm điểm này xoay ngược tình thế lại, truyền thông lại càng lấy chuyện này làm đề tài mới. Nếu những cái đó không xuất hiện, mọi chuyện hầu hết đều đã được giải quyết ít nhiều, cái tên Z này thật là! Chẳng lẽ là giúp đỡ họ Trương kia?”

“Cô ấy không phải là giúp họ Trương, mà là càng chán ghét những chuyện đó, tiếp theo cô gái này sẽ là một người khác.” Tiếng nói Tần Mặc âm trầm, bên trong cũng không có bất kỳ cảm xúc gì.

Phó Cửu ở bên cạnh nghe, ánh mắt trầm xuống, không biết suy nghĩ chuyện gì.

Cục trưởng Hoàng xoa xoa huyệt thái dương nhức của mình: “Chuyện này càng ngày càng khó khăn.”

“Không có gì khó khăn.” Tần Mặc nghiêng người đi qua, dung mạo tuấn mỹ: “Mở cuộc họp phóng viên, mời truyền thông cả nước khấy đảo dư luận.”

Cục trưởng Hoàng trừng mắt: “Làm sao để xoay chuyển. “

“Tôi sẽ nói cho ông biết phải làm thế nào. “Tần Mặc một tay đút túi quần.” Phát thông báo đi. “

Cục trưởng Hoàng lại muốn trừng mắt, rốt cuộc ai mới là cục trưởng!

Vừa nghe nói muốn mở cuộc họp phóng viên, dường như tất cả mọi người đều mang máy quay đến hiện trường.”

Cục trưởng Hoàng đứng ở kia, uy nghi tự nhiên, điểm này cũng không cần Tần Mặc nói.

“Có vấn đề gì, các vị truyền thông có thể từ từ hỏi, cùng lắm có cái này, nếu cần thiết các vị có thể truyền ra ngoài. Nếu có truyền thông nào trộn lẫn thông tin do mình tự suy đoán, tôi có thể nghi ngờ truyền thông đó đang bao che ai đó hoặc sao chép đề tài. Bất luận là tình huống như thế nào, tôi đều sẽ hạ lệnh bắt giữ.”

Những lời này vừa nói ra khỏi miệng

Có ít nhất ba người phóng viên đã đem đầu đề đã soạn tốt, lấy hồ sơ đi ra ngoài.

Hoàng cục trưởng nhướng mày: “Bây giờ chính thức bắt đầu đi vào vấn đề.”

Nghe vậy, người thứ nhất giơ tay đứng lên: “Hoàng cục trưởng, hiện tại vấn đề đang được dư luận quan tâm nhất chính là đoạn phim được phát sóng trực tiếp trên internet của nạn nhân kia, tình huống của cô ấy như thế rồi, vì sao mọi chuyện đã rõ ràng, còn không nhìn thấy cô ấy khởi kiện?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 592: Chương 594

Editor: Sunshine ^^ (Dương Dương)

“Tình huống của người bị hại cũng không ổn định. “Ánh mắt của cục trưởng Hoàng nhìn thẳng về phía màn ảnh: “Tôi hy vọng mọi người có thể cho người bị hại một chút không gian riêng tư, sự tình như này ai cũng đều không mong muốn trải qua. “

Người nọ nghe xong câu trả lời này cũng không vừa lòng: “Cục trưởng Hoàng còn không có nói về phương diện kết quả khởi tố, nếu đã làm ra loại sự tình trái ngược này rồi, càng hèn là muốn đòi lại một chút công đạo đi. “

”Không sai, người bị hại hiện tại hy vọng nhất chính là lấy lại công đạo. “Cục trưởng Hoàng nói xong câu đó, liền nói: ” Bất quá qua điều tra của cảnh sát, phương diện này không chỉ là một việc của người bị hại, đã liên quan đến những việc khác, cho nên án này sẽ chính thức chuyển về công tố. “

“Công tố? “Một phóng viên đứng lên: “Như vậy cũng là nói người bị hại không định khởi tố? Quả nhiên, phương diện này có ẩn tình khác, cục trưởng Hoàng, cảnh sát có thể xác nhận người bị hại không có bị đối phương ép buộc sao? Nếu không, theo đúng lẽ tự nhiên, người bình thường đều sẽ cho rằng là học bù cũng sẽ không đi đến nơi như Thuần Sắc để học? Chỉ số thông minh của cô ấy có bao nhiêu thấp, khẳng định cô ấy cũng biết đó là một nơi không bình thường, vì cái gì ngay từ đầu cũng không có cự tuyệt, thậm chí còn ngồi xe thầy giáo kia đến hiện trường? Điểm này, nên giải thích như thế nào? “

Thực rõ ràng, phóng viên này là có chuẩn bị mà đến.

Mỗi một vấn đề cô ta hỏi, đều chỉ hướng về phía một sự kiện, đó chính là từ lúc bắt đầu cô gái kia đã biết rằng cô đến nơi đó thì sẽ ra sao, nhưng là cô vẫn đi, đây không phải tự nguyện thì là cái gì?

Điểm này, đối với Lý Mộng Nhiên mà nói quả thực chính là một đòn trí mạng.

Nếu trả lời không tốt điểm này, toàn bộ cục diện sẽ thua hết cả bàn cờ.

Trương lai Lý Mộng Nhiên đi đến nơi nào, đều sẽ bị người ta nói, chính cô cũng không phải người tốt đẹp gì, người làm quan kia cũng là một người bán một người mua.

Trên thực tế, thật là như vậy sao.

Cũng không phải!

Người có tâm địa xấu xa đủ để rắn nuốt được con voi.

Mọi người thường nói rằng dao nhỏ không giết chết người, lời nói không có đạo đức ngoài miệng mới là vũ khí chân chính.

Bây giờ có rất nhiều ví dụ về việc đó. Chẳng hạn như càng ngày càng nhiều người cố chấp với suy đoán của mình. Họ còn cảm thấy mình mới là bên có lý trí, những người lương thiện đều là bạch liên hoa (ý chỉ những con người giả tạo), dùng lòng ác độc để phán đoán tình thế. Sau đó bắt đầu hòa theo dư luận, một câu hai câu đều là tra hỏi động cơ của cô ấy lúc đó. Thậm chí còn có người nói thẳng là mục đích lúc đó của cô ấy không trong sáng, đó là muốn tiền.

Những người có quan hệ ngầm với trường cục sở dĩ dám để cho phóng viên làm như vậy, chính là bởi vì bọn họ biết trên mạng có quá nhiều “Anh hùng bàn phím” “Có thể giúp bọn hần “Mở rộng chính nghĩa.”

Nhiều lời chất vấn như vậy, bên trong vô hình mang cho bọn họ đủ một bàn cơ hội.

Mà những nhóm “anh hùng bàn phím” đó còn đang suy nghĩ, rốt cuộc bọn họ có thể thực sự thông minh để đối mặt với sự tình.

Đúng, bọn họ xác thật thông minh, thậm chí đều suy nghĩ rất nhập tâm vào sự tình, đoán được người bị hại đã sớm biết cái cuộc hẹn này là cái cuộc hẹn như nào.

Nhưng là, bọn họ vứt bỏ đi cái làm người căn bản nhất.

Đó chính là nhân tính.

Bọn họ thành công gây ra nổi thống khổ đặt trên một cô gái nhỏ.

Khi một đám người chất vấn vừa hỏi ra miệng.

Không nên gây áp lực cho cô gái, làm như vậy khiến cho cô sợ hãi ngôn luận.

Cục trưởng Hoàng đứng ở kia, sắc mặt rất khó coi.

Phóng viên kia thấy thế, hơi đắc ý nở nụ cười: “Cục trưởng Hoàng, vấn đề này rất khó trả lời sao?”

Cục trưởng Hoàng nắm chặt ngón tay, liếc mắt nói cho chính mình, hần vẫn là cục trưởng, không thể nhảy qua cán chết đối phương.

Liền khi phóng viên kia cảm thấy hết thấy đã thu phục được.

Trong không gian tĩnh lặng đột nhiên vang lên một giọng nói: “Không khó.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiểu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 593: Càng nhìn đại thần càng thấy thuận mắt

Editor: Sunshine ^^ (Dương Dương)

Nghe vậy.

Tất cả mọi người đều ngược mắt nhìn theo một hướng.

Đám người này cũng bao gồm Phó Cửu.

Người trước nay đều không muốn tiếp nhận phỏng vấn của truyền thông như Tần thần, lần này như nào lại dạo bước đi tới trước mặt phóng viên.

Trong nháy mắt, toàn bộ hiện trường cơ hồ đều lâm vào một khoảng không an tĩnh.

Phảng phất toàn thể giới chỉ còn lại nam nhân dáng người cao lớn đứng thẳng.

Sau một giây chần chịt.

Một số truyền thông bắt đầu điên cuồng chụp ảnh.

Phóng viên kia còn không rõ đây là tình huống như thế nào.

Dù sao trước giờ cô ta đều không quan tâm đến Điện Cạnh.

Nhưng điều này cũng không ảnh hưởng đến những người xung quanh.

Này đối với bọn họ thật là thu hoạch ngoài ý muốn.

Ai cũng đều không có nghĩ đến, lại ở chỗ này thấy được Tần thần.

Nhưng mà, Tần Mặc chỉ là đứng như vậy, một tay đút túi quần, ánh mắt đăm đăm nhìn phóng viên kia: “Nếu cấp trên đuổi việc cô, cộng thêm khiến cô ở cái ngành sản xuất này thậm chí toàn bộ Giang Thành đều cảnh cáo cô không thu nhận cô vào làm, bắt cô bồi hấn ăn một bữa cơm, cô có đi hay không?”

“Tôi.....” “Kia phóng viên mới vừa há mồm.

Tần Mặc liền đánh gãy lời nói của cô ta: “Cô không có khả năng sẽ không đi, rốt cuộc cô hiện tại không đủ sức mạnh để nói lại dư luận, liền đủ để nhìn ra được, điểm mấu chốt của cô thấp hơn so với người bình thường.”

“Anh! “Phóng viên muốn nổi điên!

Tần Mặc khuôn mặt tuấn tú lại vẫn cứ đăm đăm: “Đương nhiên, đề tài này đối với con gái mà nói từ trước đến nay trách móc nặng nề. Tôi cũng không phải một cô gái, lại rất rõ ràng việc con gái đi làm việc, so với con trai sẽ gặp phải nhiều vấn đề hơn, nhiều vấn đề như vậy đều khắc phục lại đây không thể bởi vì một việc như vậy liền chạy lấy người, nếu còn muốn tiếp tục sinh hoạt, một số cô gái chính là yêu cầu công việc này, vô luận là ở phòng trà hay là ở phòng tiếp khách, gặp phải tình huống bị quấy rầy như thế, người trưởng thành đều sẽ nhịn một chút, bởi vì loại sự tình này nói ra, lý giải cho cô biết, có người sẽ an ủi cô vài câu hoặc là thể cô hết giận, nhưng những người khác thấy cô thế nào, nói cấp trên quấy rầy cô, một số đồng nghiệp sẽ bàn tán là cô ngày thường thường xuyên điểm lệ, họ khách quấy rầy cô, cũng sẽ có người bàn tán, là cô nghĩ nói thành như này mới có thể đi ứng phó những bữa tiệc như vậy. Nếu là người trưởng thành đều sẽ cân nhắc, chuyện này có đáng giá hay không đến làm lớn chuyện, huống chi là một học sinh cao trung. Cô hiện tại chất vấn cô ấy vì cái gì không đứng ra khởi tố, cô ấy khởi tố kết quả sẽ như thế nào, chính là giống cô, lấy cô ấy mang ra làm đề tài nói chuyện của mọi người sao?”

Phó Cửu đôi mắt vẫn luôn nhìn người kia.

Thì ra trên thế giới thật sự tồn tại một loại người.

Ngày thường anh rất ít nói.

Nhưng gặp phải sự tình.

Mỗi một câu giảng giải được nói ra, đều có thể đánh thẳng vào vấn đề.

Điều này cùng giá trị nhan sắc không có quan hệ.

Đơn thuần là khí chất cho phép.

Người kia cơ hồ có thể phát ra ánh sáng bóng dáng cao lớn.

Chỉ nghĩ như thế nào ôm về nhà.

Phó Cửu rũ xuống mắt, cười nhạt thổi tiếng huýt sáo.

Tần Mặc cũng không có ngăn lại, thanh âm thanh lãnh, ung dung trầm thấp thực có thể bắt lấy lỗ tai người khác: “Cô ấy xác thật từ lúc bắt đầu liền biết đó là cuộc hẹn như nào, cô ấy vì cái gì vẫn đi gặp mặt, còn mang theo một cây dao, kia không phải vì tiền, mà là cô ấy lực lượng nhỏ bé, tránh không khỏi cuộc hẹn như vậy, thật sự là sợ hãi thống khổ đến không được, muốn kết thúc sinh mệnh chính mình hoặc là cùng những người đó đồng quy vu tận, đây mới là ý nghĩ lúc ấy của cô. Bất luận học sinh cao trung nào đều có thể minh bạch, có một số việc bọn họ làm không được lựa chọn, khi giáo viên dùng thành tích uy hiếp một học sinh, sự việc như vậy cùng người trưởng thành gặp phải tình huống bị quấy rầy, không phải hai dạng khác biệt gì.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 594: Chương 596

Editor: Sunshine ^^ (Dương Dương)

“Mỗi người đang ngồi ở đây đều có mẹ, một số người có chị hoặc là em gái, thậm chí là con gái. “

“Tôi tin tưởng phàm là người có một chút tâm huyết đều không hy vọng người thân của mình gặp phải tình huống như vậy, còn bị con tin nghi. “Nói tới đây, Tần Mặc dừng một chút, nâng mắt lên, khuôn mặt tuấn tú kia cũng đủ áp đảo chúng sinh: “Tại thời điểm những người đó còn muốn nói gì đó, lại không có lực lượng nào nói ra cho người khác một chút công đạo.”

Trong nháy mắt.

Không khí hiện trường toàn bộ đều thay đổi.

Không có người nhắc lại hỏi.

Bởi vì đã không còn bất luận vấn đề gì.

Trong nghề nhiều năm, những người bọn họ trong đó có lẽ có một ít người đã vì những đề tài như này mà đánh mất quá nhiều lương tri.

Nhưng xét đến cùng, bọn họ cũng là người, nếu hôm nay bọn họ không cho cô gái ấy một chút công đạo.

Tương lai con gái bọn họ lại gặp phải loại sự tình như vậy, có phải hay không cũng sẽ phải chịu đối đãi như vậy?

Hơn phân nửa người buông microphone cùng camera xuống.

Chỉ còn hai ba người linh tinh cùng Trương cục treo câu nói bên miệng cũng không dám nói nữa.

Bởi vì vấn đề phóng viên vừa rồi chính là một ví dụ.

Tất cả mọi người đang nhìn cô ta, ánh mắt phảng phất như đang nói, cô căn bản không xứng làm truyền thông.

Phóng viên kia mặt mũi trắng bệch, hoàn toàn không nghĩ tới sẽ bị vả mặt như vậy.

Lúc này mọi người đều vô cùng rõ ràng.

Buổi nói chuyện này, Tần Mặc đã hiệu quả ngăn con sóng dữ.

Phó Cửu cũng thu hồi ý nghĩ lúc trước.

Thuyết phục loại người này cùng nhận giá trị tuyệt đối khó khăn.

Tỷ như đại thần loại này, liền đứng ở kia không cần mở miệng, cô cũng muốn ôm về nhà nuôi.

Hoảng hốt.

Cô nhớ tới người kia sau khi rời khỏi.

Cô đem chính mình nhốt tại trong phòng ôm món đồ chơi người kia thích nhất lông nhung, nói cho chính mình.

“Z, làm một hacker có thể cứu người.”

Đúng vậy, có thể cứu người.

Trên thực tế, cô cũng không có bao nhiêu thiện lương.

Chỉ là, đó chính là tín nhiệm có thể chống đỡ cô đi đến hiện tại.

Mà hiện giờ, cô phát hiện cùng có người tín nhiệm cô.

Đây là nguyên nhân không muốn cùng đại thần đối nghịch.

Bọn họ đang ở bất đồng trận doanh.

Chính là điều này cũng không ảnh hưởng cô chính là như vậy thường thức đại thần.

Phó Cửu thậm chí muốn cho đại thần trúng được rồi hôn mê, sau đó trực tiếp ôm lấy.

Nhưng lấy thân thủ của đại thần, nếu hấn tỉnh lại tức giận, làm sao bây giờ?

Phó Cửu rất là tiếc hận nhũ nhũ mi, một bên ánh mắt liếc đi liền đón nhận ánh mắt Vu Chân cách đó không xa.

Vu Chân đang nhìn Phó Cửu, ánh mắt hơi trầm xuống, tuy rằng rất nhanh liền hướng tới cô cười, lại cũng làm người khác cảm thấy không có nhiều ít chân thành.

Tiếp theo.

Cô ta chậm rãi hướng tới Phó Cửu đi qua.

Phó Cửu một tay dứt túi quần, mặt mày thanh tuyền không đổi.

Vu Chân đầu tiên là hướng tới phương hướng Tần Mặc nhìn thoáng qua, sau đó đối với Phó Cửu nhẹ giọng nói: “Mạc đại ca rất tuần tú, đúng không?”

“Đúng, rất tuần tú. “Phó Cửu ngâm kẹo que, biểu tình không có chút nào biến hóa.

Vu Chân bỗng nhiên cảm thấy, đối phương so với trong tưởng tượng khó đối phó một chút.

Bất quá không quan hệ.

Cô thích đi thẳng vào vấn đề: “Nghe nói fan của cậu thực thích nói về việc cậu cùng Mạc đại ca đi với nhau. “

Phó Cửu nhìn cô ta một cái, không nói gì.

“Tôi đại khái hiểu biết một chút chuyện của cậu.” Vu Chân tiếp tục nói: “Thực thích cùng đồng tính ở bên nhau, hơn nữa làm người cũng tương đối phóng khoáng, nguyên bản loại sự tình này, tôi không nên nói, bất quá tôi còn muốn nói một câu, Mạc đại ca cũng không thích cái vòng luẩn quẩn kia. Tôi biết, với diện mạo của Mạc đại ca, xác thật thực dễ dàng hấp dẫn một ít tiểu nam sinh, trước kia cũng từng có cậu con trai tỏ lộ với Mạc đại ca, cậu biết kết cục của cậu ta là gì không? Cho nên, đừng có bất cứ ý đồ gì với Mạc đại ca, đây là lời khuyên của tôi.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 595: Đã có ý tưởng

Editor: Sunshine ^^ (Dương Dương)

Nghe vậy, Phó Cửu cười.

Rất chậm rất chậm nâng lên hàm dưới, liền như vậy một tay dứt túi quần, đến gần Vu Chân: “Cảnh sát Vu, cô khuyên chậm rồi, hiện tại tôi rất muốn có ý đồ khác với anh ấy.”

Ngay tức khắc.

Mặt Vu Chân liền có chút cứng đờ lại.

Cô ta nhìn thiếu niên trước mắt, ánh mắt trầm xuống một chút.

Phó Cửu này, có phải hay không còn không rõ ràng lắm, cô rốt cuộc là ai.

“Kia thật là đáng tiếc. “Vu Chân cũng không giận.” Nguyên bản tôi còn muốn ở chung thật tốt với anh em bên người Mạc đại ca, hiện giờ xem ra có chút khó khăn. “

Phó Cửu lại bóc một cây kẹo que, chỉ cho đối phương hai chữ: “Tùy cô. “

Liền bởi vì thái độ thiếu niên như vậy, Vu Chân mới có thể càng tức giận, đôi tay cô ta đã nắm chặt lên.

Rốt cuộc từ trước nay đều không có ai nói chuyện như vậy cùng cô ta, hơn nữa thực rõ ràng Phó Cửu này rất không biết tốt xấu.

Bất quá, cô ta cũng không có tiếp tục nói tiếp, ngược lại khước miệng mang theo ý cười nhột nhạt.

Không phải bởi vì cái gì khác, mà là bởi vì bên kia Tần Mạc đã nói xong, hướng tới bọn họ bên này đi tới.

Vu Chân từ trước đến nay sẽ không ở trước mặt Tần Mạc biểu hiện ra ngoài cô ta can thiệp vào đời sống sinh hoạt của anh, thậm chí trước nay đều là tự nhiên hào phóng.

Ví dụ như thời điểm học cao trung, cô biết được có một ít người bị hại bởi vì án tử mà được đặc biệt đi gần Tần Mạc, lại ghen ghét cũng sẽ không làm trò trước mặt Tần Mạc.

Bởi vì Vu Chân rất rõ, một khi người kia nhận thấy được suy nghĩ này của cô ta, khẳng định sẽ đối với cô ta có điều phản cảm.

Vu Chân rất rõ ràng cư xử đúng mực, thấy Tần Mạc, lập tức mở miệng nói: “Mạc đại ca, vị luật sư bên Trung cục trưởng tới, đang ở phía sau, anh muốn hay không gặp một lần.”

“Không cần.” Tần Mạc nhàn nhạt nói, cả nhìn cũng không có nhìn Vu Chân, trực tiếp đuổi tay đem thiếu niên túm qua, hướng tới tận cùng bên trong đi.

Phía sau hai người còn có rất nhiều phóng viên.

Nhưng Tần Mạc cũng không để bụng việc này.

Đề thấp thanh âm ở bên tai Phó Cửu chậm rãi nói: “Em có phải hay không lại quên lời nói của anh, hử? Lại đi lung tung trên chọc người, trực tiếp đem em khóa lại, tin hay không?”

“Anh Mạc, lần này anh thật là oan uổng em. “Phó Cửu cười khê.” Em đối với cảnh sát từ trước đến nay không có hứng thú, đặc biệt là loại hình như Vu tiểu thư.”

Nghe vậy, Tần Mạc mày nhíu một chút, cũng không có buông thiếu niên ra, mà là mang theo Phó Cửu cùng nhau vào phòng thẩm vấn.

Bị làm lo, Vu Chân chỉ cảm thấy từ trước đến nay cũng không từng có quá ghen ghét người nào đến như vậy.

Bất quá là ý vào chính mình là con trai, lại là đội viên chiến đội Đế Minh, càng dễ dàng tiếp cận người kia, mới dám nói chuyện cùng cô ta như vậy.

Rốt cuộc Mạc đại ca cũng sẽ không đối với một cậu con trai có phương diện này mà chuẩn bị tâm lý phòng bị.

Vu Chân mang theo mũ cảnh sát neho mắt lại.

Xem ra, cô cần phải tra thực kỹ người Phó Cửu này, nhưng cô không chịu đựng được bên người Mạc đại ca có một người tâm cơ như vậy tồn tại.

Mà lúc này, ngồi ở phòng thẩm vấn Trung cục đã biết tin tức luật sư nhà mình tới.

Đây không thể nghi ngờ là một tin tức tốt.

Luật sư xuất hiện cũng có nghĩa chuyện này có thể xoay ngược lại.

Trung cục trưởng vẫn là rất tín nhiệm đồng bọn của hắn.

Phòng đoán là lợi dụng quần chúng tới làm dư luận, là dễ dàng nhất.

Trung cục mặc dù không ra ngoài cũng có thể tưởng tượng được mọi người đã đem lực chú ý từ trên người hắn chuyển dời đến trên người cô gái kia.

Khẳng định sẽ không thể thiếu chất vấn.

Cứ như vậy, hắn bên này áp lực liền sẽ giảm bớt.

Nói không chừng cuối cùng chỉ nói chuyện này nhỏ nhất không đáng, phán vấn đề tác phong làm việc của hắn, khiến hắn bị cắt chức ăn năn.

Cho nên nói người đem sự tình làm lớn chuyện lên cũng thật là ngốc.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 596: Tần thần và mặt

Editor:Mỹ Linh

Cô ta cũng thật là hồ đồ.

Ngoan ngoãn ngủ với ông ta, đối với ai cũng không có hại.

Nhưng lại cố tình dùng bộ dáng này để giải quyết.

Đúng là tự gây phiền phức cho mình.

Ông ta đã sớm nói qua, không có người trị được ông ta, còn không tin.

Hiện tại cũng coi như cô ta vì không biết tốt xấu mà phải trả giá lớn.

Trương cục trưởng sửa sang lại quần áo, ông ta vẫn luôn cho rằng khi cửa mở ra, ông ta sẽ nhìn thấy luật sư của mình.

Không nghĩ tới, người đến lại là người mà bọn họ muốn bắt chuyện khi đến Giang Thành nhậm chức – Tần đại thiếu gia.

Cơ hồ là giấy tiếp theo, Trương cục trưởng liền đứng lên.

Còn không chờ ông ta nói chuyện.

Cảnh sát tiến vào cùng Tần Mặc đã còng tay ông lại.

“Các người làm gì vậy?” Trương cục trưởng bị biến cố bất thành linh làm cho ánh mắt sững lại.

Tần Mặc đứng ở kia, nhàn nhạt nói: “Đương nhiên là mang Trương cục trưởng vào toà án.”

“Toà án? “Trương cục trưởng đột nhiên ngừng đầu.” Vào toà án thì có thể, nhưng tôi muốn gặp luật sư của tôi.”

Tần Mặc nhìn ông ta, nghiêng đầu châm điếu thuốc: ‘ Nếu Trương cục trưởng nghĩ là sẽ nói cho luật sư của ông, để hắn một mực chắc chắn những vết thương bị ông hại là do cô ta cầm tiền của ông, tự nguyện cùng ông phát sinh quan hệ, liền không cần sắp xếp theo dòng chảy này, video phát sóng trực tiếp trên internet cộng thêm việc cảnh sát điều tra, đã xác nhận hành vi phạm tội của Trương cục trưởng, hơn nữa cũng chứng minh người bị hại không có thu bất luận chỗ tốt nào, hoàn toàn là bị bắt buộc, ông có thể giáo biện, nói cho thẩm phán nghe. ‘

Trương cục trưởng nghe vậy thì sắc mặt trong tức khắc liền thay đổi!

Không, chuyện không nên là như thế này.

Dư luận khẳng định có hướng phát triển.

Cảnh sát không thể nhanh như vậy liền định tội ông ta!

“Tôi yêu cầu gọi điện thoại!” Trương cục trưởng hô lên với người bên cạnh.

Mấy người cảnh sát nhìn Tần Mặc.

Tần Mặc nhướng mày: “Trương cục trưởng là muốn cầu cứu trưởng đài Lý (làm ở đài truyền hình)? Thời gian này, người kiểm tra kỷ luật hắn là đã tới đó, hơn nữa tiếng đồng hồ nữa, hắn sẽ cùng lại đây bởi ông chịu thẩm vấn, tự mình nói xem hắn ta giúp ông không chế dư luận để che giấu hành vi phạm tội như thế nào.”

Nếu nói lúc trước Trương cục trưởng còn tự tin mười phần.

Thì hiện tại ông ta đã muốn liệt cả người.

Bởi vì sống trong xã hội này nên từ nhỏ ông ta đã xác định tương lai của mình, giao dịch sắc quyền cùng khổng chế dư luận có bản chất khác nhau.

Quốc gia không thể chứa chấp được người đứng sau.

Một khi chạm vào, ai cũng không thể cứu được ông ta.

Không.

Ông ta không thể như vậy.

Vẫn còn chưa có định án.

Trước tiên ông ta phải cho những tên canh gác kia một ít chỗ tốt.

Chỉ cần nắm chắc điểm này, là có thể còn sống.

Nhưng mà, khi cảnh sát lấy ra giấy tờ.

Không chỉ là Trương cục trưởng choáng váng, ngay cả luật sư biện hộ cho ông ta cũng biết trận kiện tụng này nhất định thua rồi.

Vợ của Trương cục trưởng còn đang suy nghĩ biện pháp tìm quan hệ, lại phát hiện những người ngày thường cùng bà ta đánh bài, không có một người tiếp điện thoại của bà ta.

Không chỉ có như thế.

Ngay cả nhà mẹ đẻ của bà ta cũng bị kiểm tra kỹ lưỡng theo dõi.

Roi vào đường cùng, bà ta đành phải đi cầu người.

Một vị hồng quân tâm huyết đã lớn tuổi, thậm chí trực tiếp mở miệng: “Sức sinh như vậy, bắn chết hắn cũng chưa hết giận, cô còn tới thay hắn cầu tình? Ai dám cứu sức sinh này, người đó liền chờ bị thu thập đi.”

Khô hài nhất chính là, bà ta còn tới Tần gia cầu tình.

Tần thượng tướng liền nhìn đều không có nhìn bà ta, buông di động mới vừa chơi một trận trò chơi xuống, chỉ đối với sĩ quan phụ tá của mình nói một câu: “Đi ra ngoài nói cho Trương phu nhân, án tử này người phụ trách là ai.”

“Vâng.” Lý sĩ quan phụ tá lui ra.

Trương phu nhân nguyên bản thấy Lý sĩ quan phụ tá ra tới, cõi lòng còn đầy hy vọng.

Chờ nghe xong “Tần Mạc “Hai chữ làm cả người mặt đều cứng đờ .....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 597: Hoài nghi

Editor: Mỹ Linh

An ảnh hậu đi ra, liếc mắt nhìn bên ngoài một cái, hỏi Tần thượng tướng: “Bà ta tới làm gì vậy?”

“Muốn tìm con chúng ta cầu tình.” Tần thượng tướng nói, duỗi tay một cái, liền đem người kéo lại đây.

An ảnh hậu trịnh trọng lắc đầu: “Bà ta không có hy vọng rồi, con em cũng không để ý đến mặt mũi của ai van xin hộ, đúng rồi, anh luyện trò chơi thế nào rồi?”

“Còn kém một chút.” Tần thượng tướng ra vẻ khó xử: “Có chút kỹ năng phóng không chuẩn.”

Lúc này Lý sĩ quan phụ tá đã đã trở lại.

Sự thật chứng minh Lý sĩ quan phụ tá là người phi thường hiểu được tâm tư, đối với chiến tích vừa rồi của BOSS ở trong trò chơi một hơi giết ba người im miệng không nói, hơn nữa rất có nhãn lực thấy vậy thối lui đến phòng khách.

An ảnh hậu bên này vừa nghe Tần thượng tướng nói, liền trực tiếp ngồi qua, phi thường có phong phạm cao thủ: “Em dạy cho anh.”

“Tốt.” Tần thượng tướng bình tĩnh đáp lời, nghĩ thâm đôi một loại phương pháp, có đôi khi trò chơi cũng không nhất định là vô dụng.

Đáng tiếc, câu nói tiếp theo của An ảnh hậu lại làm Tần thượng tướng không vui: “Chờ ông học xong, tôi bảo Phó Cửu mang theo hai ta cùng nhau đánh.”

“Phó Cửu? Chính là người thường xuyên ở trong trò chơi đem em theo?” Tần thượng tướng nhàn nhạt nói.

An ảnh hậu một bên phui màn hình, một bên gật đầu.

Tần thượng tướng thông thả ung dung nhướng mày, xem ra cần phải tìm cơ hội cùng “Phó Cửu” ở trong trò chơi gặp mặt.

Phó Cửu cũng không biết, cô hiện tại bị Tần thượng tướng theo dõi.

Tin tức thảm án tử vừa ra tới, cô trực tiếp nhận điện thoại của Lý Mộng Nhiên: “Ồ tù chung thân, giống như đại thần nói, bọn họ cả đời đều không ra được khỏi ngục giam.”

Lý Mộng Nhiên không biết nên hình dung loại cảm giác này như thế nào.

Cô vẫn luôn xem TV, xem về tin tức này, khi nhiều con tin hỏi cô vì cái gì không đứng ra, thậm chí lòng cô đều lạnh.

Mà khi cô nhìn đến Tần thần đứng ra mở miệng, trong nháy mắt.

Cô đã sớm đã không quan tâm hai cảm thú kia sẽ có kết cục gì.

Lý Mộng Nhiên cười khê: “Phó Cửu, hai người thật sự rất giống nhau.”

“Chúng tôi?” “Phó Cửu nhướng mày.

Lý Mộng Nhiên nhìn trần nhà: “Cậu cùng Tần thần, hai người thật sự rất giống nhau, khi vừa mới bắt đầu đoạn thời gian kia tôi thậm chí đã từng nghĩ tới dứt khoát chết đi, không ngừng ở trên diễn đàn đăng bài viết, tôi có thể kiên trì lâu như vậy, chính là bởi vì lúc ấy cậu ở trước màn ảnh nói qua một câu, rất may mắn, chính nghĩa tôi chờ tới rồi.”

“Là vì chính bản thân cậu đủ dũng cảm.” “Phó Cửu ngược mắt nhìn thoáng qua hình ảnh nhóm cách đó không xa, sau đó khẽ thấp tiếng nói: “Mộng Nhiên, có một việc tớ muốn hỏi cậu, tên diễn đàn kia là gì? Ở trên diễn đàn có ai cùng cậu tiếp xúc qua?”

Lý Mộng Nhiên không rõ thiếu niên sao lại muốn hỏi việc này: “Về điểm này, Tần thần có hỏi qua tớ, cảnh sát bên kia cũng rất dễ ỷ, Phó Cửu, diễn đàn này có vấn đề gì sao?”

“Chỉ là tò mò tại sao cậu lại si mê một cái diễn đàn như vậy.” Phó Cửu giải thích không rõ ràng.

Lý Mộng Nhiên hạ thấp giọng: “Bởi vì sẽ có người an ủi tớ, nhưng mà cũng không phải trực tiếp tiếp xúc, mà khi tớ đăng bài thì tất cả mọi người đều sẽ trả lời, vẫn cảm thấy ở nơi đó rất có cảm giác an toàn, mọi người đều không quen biết nhau, nhưng lại có thể đem bí mật thống khổ nói ra.”

“Xác thật là địa phương không tồi.” Phó Cửu hai tròng mắt bắt đầu có sát khí, hơi thở đều có chút nguy hiểm: “Nếu có thể nói, nói cho tớ biết và cho tớ xem được không?”

Phó Cửu vừa nói xong, phía sau liên vang giọng nói của Tần Mặc: “Địa phương nào không tồi?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 598: Ghen

Editor: NM

“Một nơi để du lịch giải sầu.” Phó Cửu thu hồi ánh mắt, môi mòng câu lên, vô cùng tự nhiên, sau khi trả lời xong vấn đề của Tần Mặc, lại nói chuyện với người bên kia điện thoại: “Mộng Nhiên, trước cúp máy nhé, địa điểm cụ thể nhớ gửi đến điện thoại tớ.”

Tần Mặc nhìn Phó Cửu đem điện thoại bỏ vào túi quần, ánh mắt có chút thâm trầm.

Đây là lần đầu tiên anh ý thức được, mặc dù là bắt buộc thiếu niên chia tay, cũng không có biện pháp khống chế hành vi của thiếu niên.

“Còn có ba ngày nữa là thi đấu cả nước, em lại còn đang suy nghĩ nơi để du lịch giải sầu.” Tần Mặc nói xong câu cuối, cả hơi thở cũng có chút rét run: “Xem ra anh bố trí huấn luyện cho em quá ít.”

Phó Cửu há miệng thở dốc, còn chưa có nói chuyện đã bị Tần Mặc tóm vào xe thể thao.

Phó Cửu cũng phát hiện gần đây đại thần lái xe có chút nhanh.

Nhanh giống như là muốn giết tiếp theo mang cô cùng nhau đụng vào thứ gì đó.

Đáy mắt Tần Mặc nổi lên lệ khí.

Khi anh nghe được thiếu niên nói đến hai chữ “Mộng Nhiên” liền có chút không khống chế được bản thân mình.

Tần Mặc rất rõ ràng, thứ làm người ta khó có thể quên nhất chính là mối tình đầu.

Nhưng mặc dù là như vậy.

Anh vẫn rất ghen ghét.

Thậm chí còn bắt đầu lo lắng nếu về sau thiếu niên nhện không được lại đi tìm Lý Mộng Nhiên, anh phải làm sao bây giờ?

Chỉ cần tưởng tượng đến điểm này, trái tim Tần Mặc thật giống như bị thứ vô hình gì đó đập vào.

Rất đau.

Đây là cảm giác duy nhất của anh hiện tại.

Đôi tay đang đặt ở tay lái bắt đầu nắm chặt lại

Cuối cùng cũng bình ổn được cảm xúc của bản thân.

Mà tiêu chuẩn để bình ổn cảm xúc của Tần Mặc chính là anh sẽ không cho thiếu niên cơ hội kia.

Nói anh bá đạo cũng được, ích kỷ cũng được.

Anh chính là muốn đặt người này ở bên cạnh, chậm rãi bẻ cong.

Phó Cửu không rõ vì sao đại thần lại nhìn cô bằng ánh mắt kia.

Nói như thế nào nhỉ, đằng đằng sát khí, có chút nguy hiểm.

Chắc là tức giận vì hành động lần này của cô.

Đúng lúc này, điện thoại trong túi quần rung lên.

Phó Cửu nghiêng đầu nhìn, trên màn hình chỉ có duy nhất hai chữ, cứu rồi.

Cô không có do dự, cơ hồ giây tiếp theo liền mở ra trang web tìm diễn đàn mà Lý Mộng Nhiên chia sẻ cho cô.

Nhưng lúc này Phó Cửu mới phát hiện, diễn đàn này không phải ai cũng có thể vào được, cần phải có mã xác nhận.

Hiện tại Phó Cửu có thể khẳng định 100%, diễn đàn này xác thật có vấn đề.

Bởi vì những diễn đàn cùng loại đều để cho người khác xem được.

Nhưng diễn đàn này lại có yêu cầu cao để trở thành hội viên.

Này quá không bình thường.

Bất luận ai làm diễn đàn trên mạng đều muốn lượng phản hồi cùng lượt người xem.

Nhưng một khi làm loại mã hạn chế như vậy, liền đồng nghĩa sẽ đánh mất đại bộ phận người xem.

Như vậy lợi nhuận làm sao cao được?

Trừ phi mặc dù là yêu cầu mật khẩu, cũng có rất nhiều người muốn gia nhập.

Phó Cửu đã biết tình huống có hai loại, một loại là một ít ** diễn đàn, sợ bị quét đến mới yêu cầu mật khẩu loại này.

Một loại khác chính là diễn đàn đặc biệt của hacker bọn họ, cũng yêu cầu mật khẩu mới có thể tiến vào.

Nhưng thực rõ ràng, diễn đàn này đều không nằm trong hai loại kia.

Để cho Phó Cửu để ý chính là, mặc dù là dưới tình huống như vậy, lượng tương tác của diễn đàn này vẫn rất cao.

Nếu dựa theo cách Lý Mộng Nhiên nói, nơi này mỗi người đều đem bí mật thống khổ của mình nói ra.

Diễn đàn như vậy tồn tại là một thứ rất tiêu cực.

Sớm đã có các nhà tâm lý học làm nghiên cứu, nếu người cùng người có nội tâm buồn khổ ở bên nhau, tỉ lệ người trở thành một người như vậy sẽ cao

hơn tỉ lệ người trở nên lạc quan.

Huống chi là nhiều người thông khổ như vậy tụ tập lại, đối với tỉ lệ tâm lý sinh ra bất lương của con người thật sự rất cao.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 599: Tìm Vân Hồ để tiếp tục bẻ cong

Editor:NM

Vừa thấy một diễn đàn như vậy, Phó Cửu liền ngửa tay muốn phá giải, bất đắc dĩ đại thần đang ở bên cạnh cô, cô cũng không tiện hành động.

Tần Mạc tự nhiên biết thiếu niên đang xem điện thoại.

Chỉ là từ góc độ này của anh nhìn qua chỉ có thể nhìn đến sườn mặt bị mái tóc màu bạc che khuất của thiếu niên.

Cứ như vậy nhìn vào màn hình điện thoại nhưng lại không có bộ dáng muốn trả lời tin nhắn.

Luyến tiếc đến như vậy sao?

Tần Mạc nắm chặt tay lái, quay đầu một cái đem xe ngừng ở ven đường, tiếng nói hơi trầm xuống: “Phó Cửu. “

Thiếu niên ngược mắt.

“Anh một lần nữa cho em cơ hội. “Tần Mạc nghiêng đầu đốt một điếu thuốc, thường thức bật lửa trên tay, tầm mắt cũng không có đặt ở trên người Phó Cửu: “Đây là một lần cuối cùng, em chọn Lý Mộng Nhiên, hay là chọn thi đấu cả nước? “

Phó Cửu không có do dự, trên thực tế cô cũng không rõ ràng vì sao bỗng nhiên đại thần lại hỏi như vậy, trả lời rất quyết đoán: “Thi đấu cả nước. “

Tần Mạc nghe vậy, quay đầu tới, gần từng chữ một: “Vậy chặt đứt liên hệ, chuẩn bị thi đấu thật tốt. “

“Đạ. “Phó Cửu đem điện thoại tắt đi, cô không phải đáp ứng chuyện Lý Mộng Nhiên, mà là nói với chính mình tạm thời thu tay lại, vụ án này xác thật rất ảnh hưởng tới cô, làm cô suy nghĩ đã quên trừ bỏ cái danh Z ở bên ngoài, cô vẫn còn là Phó Cửu, một Phó Cửu có bạn bè cùng người nhà, ở trên người cô còn phải gánh rất nhiều trách nhiệm của cô ấy, trong đó quan trọng nhất chính là bắt lấy cuộc thi đấu cả nước này.

Tần Mạc nhìn khuôn mặt kia của thiếu niên, ánh mắt trầm xuống.

Anh đã cho cậu ấy cơ hội thoát đi.

Đã cho cơ hội một lần.

Về sau cho dù gia hỏa này lại khổ sở luyến tiếc.

Anh cũng sẽ không mềm lòng. ....

Có thời điểm sẽ ngầm nói cho đối phương, con gái có bao nhiêu không tốt, tìm bạn trai mới là đáng tin cậy.

Bước thứ ba khi bẻ cong chính là để đối phương thích ứng.

Thích ứng được thì cần phải gặp nhiều trường hợp tương tự.

Thiếu gia ở Thuần Sắc thật ra không ít.

Nhưng Tần Mạc cũng không muốn cho thiếu niên nhìn loại tiểu bạch kiểm như vậy.

Thứ nhất là lo lắng thiếu niên không tiếp thu được, thứ hai là lo lắng thiếu niên nhận thấy được cái gì, trực tiếp trốn đi.

Cho nên, muốn tìm liên tục những người ái muội không rõ.

Ánh mắt Tần Mạc trầm xuống, không dấu vết quay đầu xe.

Phó Cửu nhướn mày: “Anh Mạc, chúng ta đang đi đâu vậy”

“Trường đại học A.” Tần Mặc tiếng nói nhàn nhạt: “Đã lâu không có chơi game ở trong trường học, giờ này Văn Hổ với Lâm Phong chắc là không có khóa học, chúng ta tổ chức thành đoàn thể chơi một trận.”

Phó Cửu nghe vậy, hứng thú nổi lên: “Nghe nói hai người kia ở cùng một phòng ký túc xá, chúng ta trực tiếp đi ký túc xá có gặp được bọn họ không?”

Tần Mặc “Ừ” một tiếng, nhìn không ra bất kỳ dấu hiệu gì, nhưng ánh môi đẹp để lại ấn ản giương lên hình cung.

Là một học sinh cao trung, Phó Cửu rất muốn đến ký túc xá của trường đại học nhìn xem một chút, dù gì đời trước cũng rất ít có loại kinh nghiệm này.

Trường đại học A lớn nhất cả nước, bên trong trừ bỏ nhiều thụ một chút, còn lại nơi này cùng các trường đại học khác cũng không khác biệt gì mấy.

Thậm chí có chút kiến trúc còn cổ xưa hơn một số trường khác, điều này tượng trưng cho trường được xây dựng đã lâu.

Nguyên bản đại học A đến khoảng 4 giờ chiều sẽ đặc biệt lười biếng yên lặng.

Nhưng hôm nay lại hoàn toàn tương phản.

Khi Phó Cửu và Tần Mặc cùng nhau đi vào vườn trường, tiếng thét chói tai đều chưa từng ngừng vang lên.

Hai tên này quá khiến người khác chú ý.

Mặc dù trên mặt Phó Cửu mang khẩu trang màu đen, cũng khó néen được soái khí.

Tần Mặc càng không cần phải nói, vừa đi, một bên ngón tay khẽ nhúc nhích, gửi tin nhắn cho Văn Hổ, sườn mặt tuấn mỹ cảm dục như vậy không biết đã bị chụp hình bao nhiêu lần.

Nguyên bản người đang đánh trận bóng rổ bên kia muốn thừa dịp Văn Hổ nghỉ ngơi câu dẫn các học muội tới chỗ vũ hoan hô, không nghĩ hán đem bóng ném muốn hồng mà một người xem cũng không có.

Mọi người cư nhiên đều đang nhìn khu người xem, này rốt cuộc là tình huống quỷ quái gì!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 600: Trêu đùa thực vui vẻ?

Editor:NM

Bởi vì trận oanh động này cũng không nhỏ.

Ngay cả Văn Hổ đang uống nước khoáng cũng đều nhìn qua đi hướng bên này.

Không nhìn không biết, sau khi nhìn xong, hán liền hiểu vì sao người xung quanh lại điên cuồng như vậy.

Bất quá, rất kỳ quái.

Đội trưởng tại sao lại muốn tới trường đại học A?

Văn Hổ vừa mới đứng lên, người phía sau kia liền đem bóng rổ trong tay ném tới: “Văn đại thiếu gia đây là muốn đi đâu? Sợ thì cứ nói.”

Một câu nói này của hán ta.

Không chỉ có Văn Hổ nghe được.

Người xem xung quanh cũng đều có thể nghe được.

Đương nhiên cũng bao gồm Phó Cửu và Tần Mặc.

Hai người cũng không có ngồi, một người mang khẩu trang màu đen, một người bỏ một tay vào túi quần, thân ngọc cao dài cứ đứng ở nơi đó như vậy, nhướng mày.

Người nọ còn không có ý thức được bầu không khí vi diệu này, ngược lại đi về phía trước một bước, ngón tay chỉ chỉ: “Không hiểu sao lập trình chuyên

nghep lại tuyển một người trạch nam như mày, chơi game có gì đặc biệt hơn người, không cần ý vào mình có chút đẹp trai liền chỉ biết câu dẫn con gái, hiểu không?”

Vân Hồ thu hồi ánh mắt, cứ như vậy nhìn hấn ta: “Không hiểu.”

“Mày!” Người nọ a một tiếng: “Đây là không nghe người khác khuyên bảo hả? Thật rõ ràng trước khi lên sân bóng mày không dám lên ra sân là có ý gì?”

Vân Hồ cho hấn ta một ánh mắt như nhìn kẻ ngu, tiếp tục đi về phía trước, ý tứ như đang nói, tao không lên sân khấu là bởi vì mày không xứng.

Người nọ cực kỳ tức giận, đôi mắt nhú lại: “Tao nhìn mày liền biết đi theo thằng Lâm Phong kia làm gì đó, treu đùa thật vui về đúng không?”

Nghe vậy, Vân Hồ buông ba lô trên tay xuống, ánh mắt lạnh như băng.

“Như thế nào? Muốn đánh tao?” Người nọ vỗ vỗ mặt mình, tiến đến trước mặt Vân Hồ: “Đánh đi, đánh đi, mày cũng đừng muốn đi thi đấu cả nước nữa, bị cấm thi đấu cả nữa cũng thực vui về đúng. ....”

Bốp!

Đối phương còn chưa nói xong.

Chỉ thấy một quả bóng rổ bay từ trên thính phòng xuống tới chỗ hấn ta.

Không nghiêng không lệch, vừa vịn đánh trúng đầu gối hấn ta.

Đụng vào một chút làm hấn ta đau đến thay đổi sắc mặt, cứ như vậy ôm chân mình, kêu lên thành tiếng: “Mẹ nó chứ! Là ai!”

Người nọ vừa nói vừa nhìn phương hướng bóng rổ bay tới.

Chỉ thấy thiếu niên tóc bạc đứng ở trong đám người, phì phì khẩu trang màu đen của mình, ánh mắt đen nhánh: “Thật ngại quá, trượt tay.

“Mày. .... mày!” Người nọ muốn tiến lên.

Lại có một quả bóng rổ tới.

Lúc này chỗ bị đánh không phải chân hấn ta, mà là mặt!

Bốp một tiếng!

Làm cho người nọ cả người loảng xoảng ngã về phía sau, trước mắt choáng váng.

Duỗi tay sờ sờ cái mũi, một mảnh đỏ hồng.

Mẹ nó!

Lần này lại là ai!

Người nọ ngồi dậy.

Đầu sỏ gây tội Tàn Mạc đã đi tới bên cạnh hấn ta, nhàn nhạt nói một câu: “Tôi cũng trượt tay, người chơi game trong tình huống bình thường tay đều không linh hoạt lắm.”

“Mày, bọn mày!” Người nọ mở miệng muốn mắng.

Bên kia Vân Hồ đã còi áo khoác: “Không phải muốn đánh sao? Đến đây đi.”

Người xung quanh vừa thấy tình huống này liền biết hôm nay Vân Hồ muốn đánh nhau.

Trên thực tế Vân Hồ đã nói qua trong khoảng thời gian này không đánh bóng rổ, là bởi vì thi đấu cả nước sắp tới rồi, hấn không hy vọng tay của mình xuất hiện tình huống ngoài ý muốn gì.

Nhưng hôm nay tên này rõ ràng là chạm được nghịch lân(vây ngược) của Vân Hồ.

“Hồ ca, không được. “

Cùng là người chơi game, bọn họ thật sự sợ các hoạt động thể dục sẽ gây ra chuyện gì đó.

Huống chi lấy kỹ thuật của bọn họ, sao có thể thắng được đối phương?

Chưa chiến đã thua.

Vân Hồ cau mày.

Phó Cửu duỗi tay đem khẩu trang tháo ra: “Tôi tới đánh.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 601: Phó Cửu đẹp trai

Editor:NM

Vân Hồ nghe vậy phản ứng đầu tiên chính là nhìn Tần Mặc.

Vốn dĩ sắp thi đấu, không thích hợp làm bất kỳ vận động gì, đặc biệt là đối phương rất có khả năng sẽ đánh gian lận.

Mấy ngày nay Phong Dật vẫn luôn dặn dò bọn họ, không cần huyết khí phương cương (có huyết khí, tinh lực) gây xung đột với người khác.

Chính hấn lên là được rồi, nếu mang theo Tiểu Hắc Đào, vạn nhất thật sự xảy ra chuyện liền tương đương Đế Minh sẽ thiếu mất hai chủ lực.

Nhưng Tiểu Hắc Đào bên này đã cởi áo khoác mà đội trưởng bọn họ cũng không có một chút ý tứ muốn ngăn cản.

Vân Hồ há miệng thờ dốt, muốn nhắc nhở.

“Hai người các cậu trước nay đều chưa từng phối hợp với nhau.” Tần Mặc nhàn nhạt nói: “Đem bóng rổ trở thành trận thi đấu Điện Cạnh, luyện tập một chút.”

Vân Hồ cũng thông minh, trầm thấp lên tiếng: “Được.”

Có những lời này của Tần Mặc, Vân Hồ cũng liền thả lỏng, có đôi khi kinh nghiệm hợp tác của chiến đội không chỉ có ở thi đấu Điện Cạnh, từng chút từng chút đều có thể tích lũy.

Phó Cửu bên kia đã cầm bóng rổ, lên sân khấu phía trước quyết định trêu chọc đại thần một chút: “Anh Mặc, thắng có khen thưởng không?”

Tần Mặc nhìn thiếu niên đang dựa sát vào mình, chột cười: “Đương nhiên là có.”

“Em đây sẽ nỗ lực và nỗ lực.” Phó Cửu nghĩ dựa theo tính cách hào phóng của đại thần, quà khen thưởng khẳng định cũng là giá trị xa xỉ, không thắng thì rất xin lỗi chính mình.

Người gây chuyện kia thấy Phó Cửu muốn lên sân đấu, xoa khuôn mặt của mình, âm ngoan nói: “Cho tên đó biết được cái gì gọi là chơi bóng.”

“Đội trưởng anh yên tâm, chỉ là một tên nhóc con, tôi đảm một chút, cả cánh tay hấn đều có thể phế.”

Thực hiển nhiên, giống y như suy đoán của Vân Hồ, đây không phải là một trận thi đấu thân thiện.

Có không ít người ngồi trên thính phòng lo lắng vì thiếu niên: “Cậu ấy thật sự có thể chứ? Gầy như vậy, rất có cảm giác sẽ bị người đâm bay.”

“Ta cảm thấy ngại là nên lo lắng một chút, cậu có thể ném vào rổ tương đối tốt hay không, chiều cao như vậy khi tới rổ sẽ trực tiếp bị người chặn lại..”

“Cho nên Vân sư huynh sao làm tìm một người trợ giúp như vậy, ta thật là nôn nóng.”

Bốp!

Thanh âm giao bóng lưu loát vang lên đánh gãy những câu nói khe khẽ.

Hai bên đoạt bóng.

Vân Hồ nhảy lấy đà chiếm ưu thế tuyệt đối, một cái nâng tay liền đem bóng đánh tới đồng đội của mình bên này.

Bất đắc dĩ là đồng đội kia kỹ thuật quá kém, chỉ chạy ba bước bóng đã bị người cướp đi rồi.

“Rác rưởi!” Người nọ một bên di chuyển bóng, còn không quên khinh thường quay đầu lại liếc mắt nhìn Vân Hồ một cái: “Tối đi các anh em, chúng ta trước thắng một ván này!”

Liền ở thời điểm hần ta đang đắc ý thì thấy một bóng người nửa cong eo, xoạt một tiếng lướt qua từ bên trái hần ta!

Tốc độ của người nọ rất nhanh, nhanh đến không ai kịp phản ứng, bóng trên tay đã biến mất!

“Thăng khôn!” Người nọ mắng một câu, chạy nhanh phải về phòng thủ!

Nhưng đã không còn kịp rồi.

Bá một tiếng!

Bóng đáp rỏ một cách hoàn mỹ.

Ngay sau đó, chính là thiếu niên rơi xuống đất, tóc bạc phiêu động đẹp trai không thờ được.

Ngay tức khắc!

Toàn bộ thính phòng đều ồ lên!

Quá nhanh!

Thật là quá nhanh!

Học sinh thể dục của đại học A cũng không yếu, thậm chí ở thi đấu đại học cũng được xem là xuất sắc.

Người nọ sở dĩ thường xuyên tìm Vân Hồ gây phiền toái là bởi vì lúc trước thua bởi Vân Hồ, muốn kéo Vân Hồ gia nhập đội nhưng lại bị cự tuyệt.

Cho nên vẫn luôn bởi vì điểm này mà cứ muốn tìm Vân Hồ gây phiền toái, kết quả là lần nào cũng thua.

Bởi vì trước kia bên người Vân Hồ không có ai phối hợp.

Muốn đánh thắng một trận phải cố gắng cố hết sức.

Nhưng hôm nay thực hiện nhiên tình huống đã bất đồng.

Sau khi thiếu niên rơi xuống đất, nhanh chóng xoay người, sườn mặt không mang khẩu trang còn đẹp trai tinh xảo hơn.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 602: Ôm một cái

Editor:NM

“Mẹ ơi, thật là đẹp trai quá đi! Tại sao có thể đẹp trai như vậy! Vân sư huynh là từ đâu tìm tới người này!”

“Bình tĩnh một chút, lát nữa chúng ta kéo một đám lại hỏi số WeChat được không!”

“Máu mũi của ta chảy ra rồi! “

Nghe tiếng hoan hô xung quanh, nắm tay của các sinh viên thể dục kia nắm chặt lại, đặc biệt là đội trưởng của đối phương: “Đề ý tên tiểu tử kia một chút! Đâm vào hần!”

Sau khi ra sách lược như vậy.

Phó Cửu đồng thời bị bốn người ngăn cản đường đi.

“Đề tao xem bây giờ mày làm sao mà chạy qua!”

Mắt của tên kia đỏ lên, tràn ngập sát khí nồng đậm.

Ngay lúc này, không có ai nghĩ đến, thiếu niên thế nhưng lui về phía sau một bước, gót chân cách mặt đất đồng thời tay phải cong thành một hình cung phi thường xinh đẹp.

Bốp!

Lưu loát lấy ba điểm!

Lần này, khán giả thật là muốn điên rồi!

“Thần xạ thủ a!”

“Không cần nói cho ta, soái ca này chính là đánh từ xa!”

“Chuyện đó quan trọng sao, quan trọng là mặt đẹp!”

Khác với các em gái kia.

Tần Mặc cũng không nhìn mặt.

Mà là khi thiếu niên nhảy lấy đà, bên hông lộ ra làn da trắng nõn kia.

Xác thật rất đẹp.

Nếu là ở trên giường hẳn là sẽ càng đẹp hơn.

Nhưng đẹp như vậy, anh cũng không muốn chia sẻ cho người khác.

Ánh mắt Tần Mặc thâm trầm.

Xem ra, có một chút chuyện phải đẩy nhanh tốc độ mới được.

Ví dụ như lợi dụng thủ đoạn phi thường tới bề cong người đó hay là từ bây giờ liền tuyên bố với người nào đó là anh...

Lúc này, trên sân bóng rổ, người của hai đội còn đang giao chiến.

Lúc này đây người nọ còn ác liệt hơn, không chế được xung quanh Phó Cửu, nói cách khác cả lấy ba điểm cũng không cho cô cơ hội.

“Lần này xong rồi.”

Các em gái trên thính phòng nắm chặt quần áo, sợ bóng trong tay thiếu niên bị cướp đi.

Bởi vì nếu tình huống cứ như vậy, một khi thiếu niên giơ tay lên tới, bóng nhất định sẽ bị cướp đi.

Học sinh thể dục bên kia đã chuẩn bị cướp bóng!

Ngay lúc này, thiếu niên lại đem bóng ném đi hướng góc phải bên dưới!

Nhóm học sinh thể dục ha một tiếng, thậm chí chịu đựng không nổi đi.

Nhưng không ai nghĩ đến, liền ở thời điểm bọn họ cho rằng sẽ ngăn lại quả bóng kia, lại phát hiện Vân Hồ không nghiêng không lệch xuất hiện nơi đó, xinh đẹp dời bước, hoàn mỹ cho bóng vào rổ.

Bốp!

Lại là một điểm!

Ba trận thắng liên tiếp!

Nhóm học sinh thể dục thật là bị đánh đến hồ đồ, một lòng muốn đề phòng thiếu niên, lại đã quên Vân Hồ.

Rất nhanh bọn họ liền phát hiện.

Cũng không phải do bọn họ hồ đồ.

Mà là hai người kia thế nhưng ở trong lúc thi đấu đã thiết kế ra một phương pháp liên thủ.

Ở thời điểm bọn họ cuốn lấy người này, người kia liền sẽ bước đuổi kịp.

Hơn nữa hai người kia đưa ra rất nhiều động tác giả, căn bản là phòng không được!

Bốp!

Quả bóng ba điểm cuối cùng rơi xuống

Nhóm học sinh thể dục bên này thấp hơn hai mươi mấy điểm.

Mấu chốt chính là, đối phương thật sự chỉ có hai người kia đánh, những người còn lại chẳng qua chỉ truyền bóng, đôi khi còn sẽ đem bóng ném đi.

Nói cách khác bọn họ 5V2, còn thua bởi đối phương?

Trước nay đều chưa từng mất mặt như vậy!

Nhóm học sinh thể dục ngơ ngác nhìn ta, ta nhìn người, cuối cùng xám xịt cầm đồ chạy lấy người.

Vân Hồ bên này lau trán một chút: “Không nghĩ tới cậu nhảy lấy đà cao như vậy.”

”Đây không tính cái gì.” Phó chín là muốn khiêm tốn thương thức vẻ đẹp trai của mình.

Bất đắc dĩ lúc này Tần Mặc đã đi tới, nhân nhật nói một câu: “Đối với học bá trèo tường mà nói, này xác thật không tính cái gì.”

Phó Cửu nhướng mày, vừa muốn mở miệng, liền thấy đại thần đi đến bên người cô, chợt duỗi tay, đem cả người cô đều kéo vào trong lòng ngực anh.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 603: Em muốn khen thưởng

Editor:NM

Mặc dù là từ trước đến nay Phó Cửu gặp chuyện gì cũng không sợ hãi, nhưng cũng không dự đoán được đại thần sẽ có một động tác như vậy.

Hơi thở trong tức khắc chỉ còn lại mùi thuốc lá quen thuộc làm tim đập nhanh kia.

Xung quanh chỉ còn lại sự tĩnh lặng.

Bị đại thần ôm như vậy, làm cô có một loại cảm giác không nói nên lời.

Nếu không phải cánh tay của cô kịp thời chặn trước ngực đại thần thì hậu quả thật không thể tưởng tượng nổi.

Ở thời điểm Phó Cửu thở một hơi nhẹ nhõm.

Người trên thính phòng đều tròn tròn mắt.

Đây là tình huống như thế nào?

Chúc mừng sao?

Nhưng trước giờ các cô đều chưa gặp qua phương thức chúc mừng như vậy nha.

Tay đang lấy đồ của Vân Hồ cũng dừng một chút, biểu tình có chút không hình dung được.

Thế giới to lớn, nơi nào cũng có hủ nữ, đặc biệt là ở trường đại học, nhìn đến một màn như vậy, nếu không liên tưởng đều thực có lỗi với bản thân!

Rất nhanh, bốn phía đều vang lên thanh âm nghị luận.

“Đó là một đôi đúng không?”

“Nhìn rất giống vậy.”

“Trước giờ đều chưa gặp qua một đôi đẹp trai như vậy, lại còn rất lớn gan nha, wow wow, thật hạnh phúc.”

Lớn mật cái gì, hạnh phúc cái gì..... Phó Cửu muốn nói cho các em gái kia biết là các người tưởng tượng quá nhiều rồi.

Bất quá.....

“Anh Mạc, nhiều người như vậy, không thích hợp để anh ôm em đi?” Phó Cửu duỗi tay muốn đem người đẩy ra.

Tần Mạc không buông tay: “Không phải em muốn được khen thưởng sao?”

Phó Cửu:..... Cho nên khen thưởng trong miệng đại thần là gì, là cái này?

“Sao vậy? Ghét bỏ anh? “

Đại thần nửa nhủ mi, khi nghiêng mặt tới nói chuyện, hơi thở ấm áp vừa vạt đánh vào bên tai cô, đáng vẻ kia rất dễ dàng làm các cô gái mặt đỏ tìm đập.....

Ngay lúc này, phía sau hai người đột nhiên truyền đến một tiếng thét kinh hãi: “Đội, đội trưởng, hai người đang làm gì vậy?”

Người kinh hô không phải người khác chính là người nghe được chuyện náo loạn ở phòng thể dục, cả luận văn cũng không thềm viết liền nổi giận ùng ùng chạy tới Lâm Phong.

Nhưng hán thật sự không nghĩ tới, khi tới nơi lại thấy một cảnh tượng như vậy..... Thành thật mà nói, hán chịu kinh hách rất lớn!

Tần Mạc bị người khác đánh gãy chuyện tốt, chậm rãi neho lại hai tròng mắt.

Mà cuối cùng Phó Cửu cũng tìm được lí do không cần tiếp tục ôm, xoay người lại nói với Lâm Phong: “Đừng loạn tưởng, đây là khen thưởng của anh Mạc cho tôi. “

“Khen thưởng cái gì?” Hán muốn hỏi một chút khen thưởng cái gì mà cần phải ôm!

Phó Cửu: “Thắng thi đấu bóng rổ.”

Lâm Phong không tin, đem người bên cạnh kéo đến, thấp giọng nói: “Tiểu Hắc Đào cậu thành thật cho tôi, khen thưởng này có phải cậu muốn đội trưởng làm không?”

“Phải, cũng không phải.” Phó Cửu ngoái đầu liếc mắt nhìn đại thần một cái.

Lâm Phong lắc đầu: “Tôi còn tưởng rằng sau khi cậu có bạn gái liền sẽ hết hy vọng với đội trưởng, không nghĩ tới cậu vẫn si tình như vậy, bất quá đội trưởng cũng thật là tốt, biết cậu yêu thầm anh ấy, cũng không có để cậu khó coi.”

“Yêu thầm.....?” Phó Cửu nghĩ thầm không thể nào, chẳng lẽ hành vi của cô còn không có chưa tẩy trắng trong mắt đại thần, cô cho rằng tiếp xúc thời gian dài như vậy, đại thần đã quên chuyện cô từng nói muốn bao dưỡng anh, quả nhiên những lịch sử đen tối thật không dễ tiêu trừ.

Nếu dựa theo suy nghĩ như vậy, vừa rồi đại thần khen thưởng ôm cô cũng có nhắc tới quá khứ..... Thật sự là đại thần luôn dung túng người “Em trai” này

“Bất quá có một chuyện tôi cần phải nhắc nhở cậu, tuy rằng sau khi cậu nghe thấy tin tức này sẽ rất thương tâm” Vẻ mặt của Lâm Phong trở nên nghiêm túc trong nháy mắt.

Phó Cửu nhướng mày: “Cái gì?”

“Đêm qua tại cửa hàng tiện lợi đối diện Thuận Sắc, đội trưởng hẹn hò cùng một vị mỹ nữ.” Lâm Phong hạ thấp giọng nói: “Hơn nữa còn phi thường ân ái, hôn rất lâu ở trước mặt bọn tôi.”

Phó Cửu:.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 604: Bạn gái?

Editor:NM

Cô không muốn nói chuyện, cô chỉ muốn im lặng!

Lâm Phong thấy thiếu niên không nói lời nào, còn tưởng rằng Phó Cửu đang mắt mắt, mở miệng an ủi nói: “Cậu cũng không cần quá thương tâm, tìm một em gái rồi yêu đương thật tốt, đội trưởng ở nơi này cậu cũng không cần nhớ thương.”

Phó Cửu vẫn cứ không có động tĩnh.

Lâm Phong thấy thế, thở dài một hơi: “Khi cô gái tôi thích thích người khác, tôi cũng có cảm giác như, anh đây hiểu cậu.”

Phó Cửu:.....

“Bất quá sao cậu lại cùng đội trưởng đến nơi này?” Bất quá xong, Lâm Phong mới nhớ tới chính sự.

Cuối cùng cũng hỏi được một vấn đề bình thường, Phó Cửu tìm lại tiếng nói của mình: “Anh Mạc nói muốn tới tìm anh và Vân Hồ sư huynh chơi game, cùng nhau tổ chức đánh đoàn thể.”

“Thật thế sao!” Đôi mắt Lâm Phong sáng lên: “Tôi viết luận văn đến đâu cũng muốn phình to, thật không nghĩ tới đội trưởng có bạn gái rồi mà vẫn chuyên nghiệp như vậy.”

Phó Cửu nghe vậy thì tạm dừng bước chân: “Tôi cảm thấy đó không nhất định là bạn gái của anh Mạc, anh ấy cũng không giới thiệu với các anh như vậy không phải sao?”

Đại thần lúc ấy chỉ là vì che dấu giúp cô mà hôn một cái thôi.

Lâm Phong dùng ánh mắt nhìn người đáng thương để nhìn Phó Cửu: “Nếu nói như vậy có thể làm trong lòng cậu dễ chịu một chút thì cậu cứ an ủi mình như vậy đi, làm gì có đứa nhỏ nào không còn ảo tưởng trong lòng.”

Phó Cửu:.....

“Ảo tưởng cái gì trong lòng?” Tần Mạc đã dạo bước đã đi tới, ánh mắt nhìn về phía Lâm Phong mang theo một chút hàn ý.

Lâm Phong nghĩ sao nói vậy: “Còn có cái gì, chính là Tiểu Hắc Đào còn chưa tiếp thu sự thực là đội trưởng đã có bạn gái.”

“Tôi có bạn gái bao giờ?” Tiếng nói của Tần Mạc lạnh xuống.

Lâm Phong cắn mạnh vào lưỡi mình: “Tôi đoán vậy nha, sự thật là tôi qua đội trưởng đã hẹn hò với cô gái kia trong cửa hàng tiện lợi a.”

Phó Cửu muốn kêu Lâm Phong im miệng, nhưng đã không kịp rồi.

Nghe xong câu này của Lâm Phong, biểu tình của Vân Hồ trở nên khó diễn tả được.

Dứt khoát trực tiếp đem người kéo về phía mình, rất thông minh thay đổi đề tài: “Hiện tại đã 6 giờ rồi, nếu thật muốn huấn luyện đánh đoàn thể thì trước tiên nên đi ăn một bữa cơm đúng không?”

“Được, ăn cơm!” Lâm Phong một bên nói, một bên không quên dùng bả vai chạm vào Vân Hồ: “Làm tốt lắm người anh em, đội trưởng chắc chắn không nguyên ý nói đến chuyện ngày hôm qua.”

Vân Hồ nhìn người đàn ông lớn hơn mình một cái đầu, khuôn mặt kia vẫn đẹp muốn mạng người khác, cả đôi mắt cũng rất đẹp.

Thầm nghĩ, gia hỏa này ngốc một chút cũng có chỗ tốt.

Nghĩ như vậy liền nhìn không được xoa xoa đầu Lâm Phong.

Bốn người có phong cách khác nhau đứng chung một chỗ.

Một động tác như vậy đúng là rất ái muội.

Đây quả thật chính là phát phúc lợi cho đám hủ nữ kia.

Sân bóng rổ của trường đại học A bây giờ đã không còn âm thanh gì khác ngoài những tiếng nghị luận về bọn họ.

Tần Mạc bước tới bên cạnh Phó Cửu, nhướn mày nhìn thiếu niên: “Không tiếp thu được chuyện anh có bạn gái?”

Nghe vậy, Phó Cửu cảm thấy có một số việc vẫn nên giải thích rõ ràng một chút.

Nếu không nói, lịch sử đen tối sẽ rửa mãi không sạch.

“Anh Mạc, trong thời kì học cấp ba anh có từng làm việc gì mà không có suy nghĩ không, thường thức một việc gì đó.” Phó Cửu mở miệng, hai tròng

mất thanh lãnh: “Ví dụ như trước đây em đòi bao dưỡng anh Mạc, đơn thuần chỉ là thưởng thức, ý của em là..... “

Tần Mạc nhàn nhạt đánh gãy câu nói của thiếu niên, ánh mắt trở nên rất sâu rất sâu: “Ý của em là em chưa bao giờ thích anh, ý em muốn nói như vậy sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 605: Chính là phát đường, không giải thích

Editor: NM

Bạn học Cửu theo bản năng cảm thấy trả lời vấn đề này không tốt lắm.

Trả lời đúng thì giống như tôn trọng người khác.

Trả lời không phải, đại thần lại hiểu lầm rằng cô còn có ý gì với anh thì làm sao bây giờ?

Tần Mạc nhìn sùnn mặt trầm mặc của thiếu niên, lại mở miệng: “Anh hiểu rồi, không cần nói nữa. “

Nói xong một cách thật bình tĩnh, Tần Mạc dẫn đầu bước đi, bàn tay không khống chế được nắm chặt, có lẽ chỉ có như vậy anh mới có thể ngăn chặn loại cảm xúc đau khổ này.

Câu trả lời của người nào đó, anh không muốn nghe.

Mà người nào đó trong miệng Tần Mạc đang nhìn người đi ở phía trước mình, bóng dáng mui phần lạnh lùng, không tự giác sờ sờ mũi.

Lâm Phong ở phương diện nào đó rất mẫn cảm nhìn lại đấy, thấy thiếu niên tóc bạc đang ngây ngốc: “Tiểu Hắc Đào, vừa mới cậu nói cái gì thế, sao tôi lại có cảm giác đội trưởng đang giận cậu. “

Thiếu niên nghe vậy qua một hồi mới liếc mắt nhìn Lâm Phong một cái, thông thả ung dung: “Nếu sau này anh ở trước mặt tôi cùng anh Mạc nói linh tinh tôi yêu thầm anh ấy, tôi liền đem ảnh chụp năm đó anh giả nữ, đăng lên Tieba của đại học A. “

Lâm Phong: “Không được, Tiểu Hắc Đào, cho dù cậu khó chịu cũng không nên giận chó đánh mèo với ca ca nha. Cậu nói đi, vừa rồi có phải cậu thổ lộ với đội trưởng, bị đội trưởng cự tuyệt không?!”

Cự tuyệt em gái anh, thiếu niên tóc bạc quay đầu lại, chỉ phun ra năm chữ: “Lại nói, đăng ảnh chụp. “

Lâm Phong:.....

Cho nên nói, là đàn ông thì không nên mặc đồ nữ!

Đến cả Tiểu Hắc Đào cũng có thể uy hiếp hần, thật là!

Bốn người cứ như vậy một trước một sau đi trong sân trường.

Ba người kia đều rất an tĩnh, chỉ có Lâm Phong, vì để ảnh chụp của mình không bị đăng lên Tieba mà cứ mãi đi theo thiếu niên khuyên ngăn.

Cho nên nói không nểng đắc tội con trai khi tỏ tình thất bại, hậu quả thật là quá đáng sợ!

“Hồ Tử, tôi cảm thấy bầu không khí không đúng.” Vào nhà ăn, Lâm Phong liền nhảy tới bên người Vân Hồ kể tai nói nhỏ: “Cậu nói tôi có nên đi an ủi Tiểu Hắc Đào một chút không.”

Vân Hồ nhanh tay lẹ mắt đem người giữ chặt: “Không cần.”

“Vi sao, đây là thời điểm cần đồng đội an ủi nhất nha!” Mắt Lâm Phong tròn lên.

Vân Hồ nhìn hần một cái: “Lấy chỉ số thông minh của cậu, càng an ủi càng nặng nề hơn.”

“Chỉ số thông minh của tôi, chỉ số thông minh của tôi làm sao, tôi.....”

Lâm Phong còn chưa có nói xong, Vân Hồ đã mở miệng: “Hôm nay nhà ăn có sùnn hầm đậu, ăn không?”

“Ăn ăn ăn!” Làm một đồ tham ăn, Lâm Phong cũng rất đủ tư cách: “Ồ nơi nào? Cậu đi xếp hàng đi, không chừng các học muội còn có thể nhường cho cậu một phần, chúng ta không thể để Tiểu Hắc Đào nghĩ đồ ăn của đại học A cũng tệ như Nhất Trung của bọn họ.”

Vân Hồ đặc biệt muốn hỏi một sinh viên như cậu so sánh cơm canh với một học sinh trung học cái gì.

Bất quá nhìn bộ dáng gấp gáp của gia hỏa trước mắt, tâm tình không khống chế được trở nên tốt hơn.

Có thể làm bạn tự nhiên cười rộ lên.

Không phải vì đầu của bạn có vấn đề.

Mà là vì bạn quá thích người này.

So với cái lí do trước, vân hồ vẫn chọn lí do sau, không có do dự, trực tiếp lôi kéo tay của gia hỏa, đi tới đội ngũ phía đông kia xếp hàng.

Cơ hồ là trong nháy mắt.

Các cô gái đang lấy cơm đều không tự chủ nắm chặt khay cơm trên tay.

Tuyệt đối là do kích động!

Hình ảnh trước mắt này đối với các cô mà nói quả thực chính là phúc lợi!

“Có thấy không? Vân thần cười đầy sùng nịch kia.”

”Ta liền biết ta lại bị ném thức ăn cho chó, nắm tay tiểu thụ nhà mình đi lấy cơm gì đó, quả thực là quá ngọt ngào! “

“Chờ một chút, đều lo nói chuyện, các cô nhìn vị trí phía tây đi, tấm lưng kia có phải là Đại Hắc Đào của ta hay không?! “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 606: Đường đường đường

Editor:NM

“Còn có cả Tần thần! Trời ơi! “

”Ta cảm thấy hôm nay Đại Hắc Đào đi phía sau Tần Thần rất ngoan ngoãn nha, là ảo giác sao? “

“Tuyệt đối không phải! Vừa rồi ta vì nghe hai người kia nói chuyện, đã lơ đãng lấy trứng xào cà chua từ hàng bên kia, Đại Hắc Đào của ta vẫn luôn hỏi đại thần muốn ăn cái gì! “

”Ta đi! Ta cũng đi lấy trứng xào cà chua! “

Vì vậy mà hôm nay người xếp hàng lấy trứng xào cà chua đặc biệt đồ sộ.

Đều là vì muốn tiếp xúc với Tần Mặc đứng sau thiếu niên gần một chút.

Cô đầu bếp còn tưởng rằng lại có minh tinh nào tới trường bọn họ để chụp ảnh, đề tài như trở về vườn trường gì đó.

“Đại Hắc Đào của ta thật là ngoan, cảm giác chỉ kém một chút sẽ đặt cảm lên vai đại thần làm nũng!”

Nghe thấy động tĩnh xung quanh, bạn học Cửu đây mới là ý thức được khoảng cách của cô và đại thần xác thật có chút gần.

Nhưng mà nếu muốn xóa bỏ mâu thuẫn thì cần phải đi sát theo bước chân của đại thần.

Chỉ là nhìn đại thần cũng không có cao hứng như vậy nha.

Thiếu niên nghĩ, dừng bước chân, lấy điện thoại ra, rất nghiêm túc ở trên Weibo đăng mấy chữ: “Anh em tốt tức giận thì phải đỡ thế nào đây, online chờ, rất gấp. “

Phải tin tưởng lực lượng fan, tuyệt đối sẽ có một biện pháp tốt!

Thành thật mà nói các em gái đi com không có thật sự đang lấy com, một đám cùng đứng nhìn về phía trước, tầm mắt đảo qua thiếu niên đang cúi đầu bấm điện thoại kia.

“Đại Hắc Đào của ta đang làm gì vậy? Không lấy com sao? Không tiếp tục hỏi Tần thần ăn cái gì sao, tiếp tục rải đường đi a!”

“Sao đột nhiên dừng lại như vậy, không nghe thấy âm thanh rất sốt ruột nha.”

“Từ từ, Đại Hắc Đào của ta cũng không có dừng lại, các người mau xem Weibo đi!”

Chờ đến thời điểm các em gái trong nhà ăn phản ứng lại nhìn vào điện thoại.

Phía dưới bài đăng kia đã có rất nhiều bình luận phản hồi.

“Nói đi, anh em tốt là ai?”

“Nhìn ra là Tần thần.”

“Là một học sinh của trường đại học A, ta dùng nhân cách để đảm bảo, không phải nhìn ra, mà là khẳng định! Tần thần đi ở phía trước, Đại Hắc Đào toàn bộ quá trình đều đi theo phía sau, hiện tại hai người họ đang lấy com!”

“Đại Hắc Đào chắc chắn đã làm gì sai chộc Tần thần tức giận, một bộ dáng đồ bạn trai này thật là ngoan.”

“Đại Hắc Đào, nghe tỷ tỷ, không cần nói gì hết, chỉ cần hôn đại thần một cái thôi!”

“Đúng vậy, lấy ra khí chất làm công của cậu, hôn anh ấy!”

Cửu có khí chất “làm công” đã lấy xong com ngồi trên ghế, bởi vì muốn xem điện thoại, cho nên dứt khoát rất suất khí đem chiếc đĩa ngậm ở trong miệng.

Chỉ là, những bình luận phản hồi này..... Có chỗ nào giống đồ anh em tốt?

“Tiểu Hắc Đào, tôi ném thử cái này, sừn hằm tương. “Lâm Phong bung một đồng lớn đồ ăn ngồi ở đối diện thiếu niên, người ngồi ở bên trái là Vân Hồ.” Aizz, các cậu có cảm thấy các em gái vậy xem chúng ta so với vừa rồi còn kích động hơn hay không? Lại còn có một đám bấm điện thoại, ngày thường vào lúc này chắc chắn các cô đều đang chụp ảnh, hôm nay sao lại không chụp? Thật kỳ quái, chẳng lẽ là hôm nay tôi không đủ đẹp trai?”

Yên tâm, anh rất tuần tú, bởi vì các cô đang trả lời vấn đề của tôi trên Weibo, không có thời gian chụp ảnh, bạn học Cửu tự mình hiểu lấy trả lời trong lòng, ánh mắt có chút lơ đãng.

Tần Mặc nhàn nhạt ngồi ở kia, nhìn lướt qua thiếu niên cũng đang bấm điện thoại, lại nhìn hoàn cảnh xung quanh, nghiêng mắt đi, click mở màn hình di động đặt trên bàn com của anh.

Weibo vừa mới tự động đăng nhập.

Trên kênh hào hựu, liền nhảy ra một cái bài viết: “Anh em tốt tức giận thì phải đồ thế nào đây, online chờ, rất gấp”.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 607: Mọi người đều đang nhìn, then thùng

Editor:NM

Ngón tay Tần Mặc dừng một chút.

Xác thật là anh không ngờ thiếu niên lại đăng một bài viết như vậy trên Weibo.

Xem ra người nào đó cũng không phải hoàn toàn không để ý đến anh.

Nhưng mà.....

Tần Mặc nâng mắt lên, nhìn thoáng qua đỉnh đầu xù xù lông của người bên cạnh kia, bất động thần sắc để điện thoại sang bên cạnh, thứ anh muốn làm cũng không phải chỉ là anh em tốt gì đó.

“Sao tôi lại có cảm giác người vây quanh chúng ta càng ngày càng nhiều.” Lâm Phong một bên phui đi com trên tay, một bên nói với Vân Hồ: “Ăn nhanh lên, ăn xong còn chạy?”

Vân Hồ nhàn nhạt ừ một tiếng, lại nói: “Cho tôi một miếng xương sườn.”

”Đây.”

Lâm Phong vốn là muốn trực tiếp đem miếng xương sườn kia để vào khay com của Vân Hồ.

Nhưng không nghĩ tới hắn vừa nhắc đĩa lên, đối phương đã nghiêng mắt cúi người, trực tiếp cắn miếng sườn trên đĩa hắn.

Lâm Phong nhìn khuôn mặt góc cạnh rõ ràng trước mắt, cảm thấy họ có phải cách nhau quá gần không?

“Sao vậy?” Vân Hồ nhướn mày.

Lâm Phong cảm thấy rất kinh ngạc, người mặc chung một cái quần lớn lên với hắn, cái gì gần hay không gần: “Không có gì.”

Tiếp tục ăn com, còn không quên đem thịt kho tàu của Vân Hồ trộn đi.

Trong ánh mắt hắn chỉ có ăn, hoàn toàn không có chú ý tới, nhất cử nhất động của bọn họ so với tình nhân còn thân mật hơn.

Cái Vân Hồ muốn chính là loại hiệu quả này, khỏe miệng dương một chút, tràn đầy vẻ đã sắp xếp từ trước.

Bạn học Cửu cũng không có nhìn thấy một màn như vậy, còn đang nhìn chuyên tâm bình luận phản hồi trên điện thoại, nhưng cho dù là lần trước hay là lần sau đều là đại thần trực tiếp bắt được cô rồi liền hôn.

Này..... Cô phải nói với các cô bé khả ái này về việc cô đã từng hôn đại thần như thế nào đây?.

Tuy rằng là đại thần chủ động, nhưng mỗi một lần hôn, ánh mắt đại thần nhìn cô đều như thể muốn giết chết cô.

Đoán rằng cuối cùng vì cô mang danh là “em trai” của anh nên mới không đem cô ném vào thùng rác đi.

Xem ra chỉ có thể nghĩ cách trong lúc chơi game thôi.

Đối với hành động của thiếu niên sau khi buông điện thoại ra liền bắt đầu vui đầu ăn com.

Các em gái vậy xem tỏ vẻ rất khó hiểu, sao lại không hôn đại thần đi, đồ người khác cũng thật không có thành ý mà.

Sau khi bạn học Cửu đọc được liền trả lời: “Chờ không có ai tới lại dễ, trước mắt bao nhiêu người tôi rất thẹn thùng.”

Tần Mặc đương nhiên cũng đọc được bình luận đó, mày đẹp nhử lại một chút, trước mắt bao nhiêu người sẽ thẹn thùng đúng không, vậy anh sẽ chờ lúc không có ai xem gia hỏa này muốn đồ anh như thế nào.

Vừa buông điện thoại xuống, màn hình kia liền sáng lên, còn đang run lên.

Một cái điện thoại trên bàn, bốn người đều hướng tới kia nhìn qua.

Mặt trên điện thoại báo người gọi là cục trưởng Hoàng.

Ông cục trưởng cục cảnh sát kia tìm đội trưởng làm cái gì?

Đây là phản ứng đầu tiên của Lâm Phong.

Vân Hồ thì lại khác với hắn, đã sớm mơ hồ biết một chút sự tình, vẫn như cũ trầm mặc ít lời ngồi ăn com.

“Alo.” Tần Mặc đứng lên, một tay cầm điện thoại, một tay bỏ vào túi quần, chậm rãi đi về phía góc khuất.

Cục trưởng Hoàng ở đầu bên kia điện thoại từ giọng nói phát ra có thể cảm nhận được một chút ẻo oái: “Chúng tôi chậm một bước rồi, dựa theo lời nói của cậu, chúng tôi tìm mấy người lúc trước từng an ủi Lý Mộng Nhiên trên diễn đàn, tư liệu cũng đã điều tra xong, tổng cộng có năm người, trong đó bốn người có thể tìm được địa chỉ cụ thể, đều đã hỏi một người lại một người, cũng không có cái gì khả nghi, chỉ có một người liên ở thời điểm Lý Mộng Nhiên gặp chuyện mấy ngày này thì người nọ đã không thấy tăm hơi, cho tới bây giờ cũng chưa xuất hiện lần nữa, hơn nữa địa chỉ IP cũng là giả, căn bản điều tra không ra, nhưng mà, cậu có thể nói cho tôi biết rốt cuộc cậu đang hoài nghi cái gì hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 608: Đại thần phát hiện tên thật của Z

Editor: Mộ Hàn

Lúc đầu Tần Mạc không có nói chuyện.

Cho đến khi cục trưởng Hoàng bên kia chờ không nổi.

Anh mới mở miệng: “Tôi nghỉ ngơi, có người đang chỉ đạo Lý Mộng Nhiên tự sát.”

“Cái gì? Tự sát!” Cục trưởng Hoàng lập tức đứng lên: “Đây là ý gì? Không phải là vụ án xâm phạm sao, sao tự nhiên lại nói đến tự sát? “

Tần Mạc sùnn mặt tuần mỵ: “Nội dung diễn đàn ông thấy chưa? “

“Tất nhiên thấy rồi.” Cục trưởng Hoàng nhú mảy: “Lại nói tiếp diễn đàn kia vào cũng rất không dễ dàng, cần phải có cái mã mồi gì đó, nếu không phải cậu đề Mập Mập giúp tôi, muốn vào được chắc còn phải cần một ít thời gian.”

Tần Mạc hạ thấp tầm mắt: “Tôi hỏi chính là nội dung.”

“Nội dung cũng rất phổ.....” Cục trưởng Hoàng nói đến đây liền dừng một chút: “Chủ đề rất bình thường, có điều cái đó làm cho người nhìn thấy không thoải mái.”

Giọng Tần Mạc lạnh nhạt: “Căn cứ vào miêu tả của Lý Mộng Nhiên, người có mặt ở đó đều bắt mắt nói ra đau khổ và oán giận của mình, đại học Gia Luật hạng nhất về nghiên cứu tâm lý phát hiện, cảm xúc hư hỏng giống như là cảm cúm, có thể thông qua giữa người với người trong lúc tâm tính tự cảm ứng mà nhanh chóng lây bệnh, người có tâm sự đến đây, sẽ không được chữa khỏi, ngược lại sẽ càng ngày càng dễ dàng theo chiều hướng cực đoan, mà một ít chỉ đạo tâm lý rất dễ dàng khiến cho người đối với thế giới này mất đi lòng tin. Lễ tế thiếu nữ, có hai tầng ý tứ, một tầng là ID của Lý Mộng Nhiên, còn tầng thứ hai lại là dự đoán có người muốn tự sát. Chẳng qua sau đó đã xảy ra một ít nguyên nhân làm Lý Mộng Nhiên lúc đó từ bỏ ý nghĩ muốn tự sát, mà lựa chọn đi phản kháng.”

“Đó là nguyên nhân gì?” Cục trưởng Hoàng chăm chú nghe, ông cho tới giờ cũng không biết sự việc sẽ nghiêm trọng như vậy.

Tần Mạc ánh mắt thâm thúy: “Giống như đột nhiên có người tỏ tình.”

Cục trưởng Hoàng dùng vài giây: “Cậu nghiêm túc?”

Tần Mạc không nói chuyện.

Cục trưởng Hoàng khẩn trương: “Vậy cậu mau mau gọi người tỏ tình với cô ấy đi khuyên cô ấy đi, nếu cô ấy lại nghĩ quần thì hỏng đấy.”

Tần Mạc ngón tay căng thẳng, giọng nói trầm xuống: “Hiện tại cô ấy đã không có việc gì, dùng cái gì khuyên?”

Không hiểu, nghe xong những lời này, cục trưởng Hoàng cảm thấy điện thoại trong tay có chút lạnh cả người, đây nhất định là ảo giác của ông!

“Được rồi, không có việc gì là tốt.” Cục trưởng Hoàng yêu cầu cũng không cao, với ông mà nói không có chuyện gây ra mạng người thật sự là rất tốt: “Chúng ta có nên tìm hiểu nguồn gốc để tiếp tục tìm ra Z hay không? Đúng rồi, nói đến Z, tôi đang có một cái tin tốt, mấy năm gần đây tổ trọng án chúng ta đều cùng cục điều tra bên kia có hợp tác, lúc trước tra không ra tư liệu, hiện tại trải qua thẩm tra đối chiếu, đã đều ra rồi, trong khi Z xử lý án kiện thứ nhất, cô gái vì bị khóa lại mà đã chết kia, cô ấy quả thật có một bạn tốt, chỉ là lúc ấy người nọ cũng không biết làm sao lại xuất hiện ở trong trường học, còn rất cô độc nữa, từ sau sự kiện kia, cô ấy liền biến mất, cũng không còn xuất hiện, hơn nữa lưu lại manh mối cực nhỏ, ngay cả một tấm ảnh cũng không có, rất phù hợp với suy đoán khi đó của cậu về Z, đáng tiếc bây giờ đã hơi muộn rồi, chẳng qua ở đây tôi có tên họ của cô ấy.....”

Tần Mạc nghe có chút không tập trung, trên thực tế với anh mà nói tên họ của Z là gì, cũng không quan trọng.

Bởi vì cho dù đối phương có tên là gì, cũng chẳng qua là một cái danh hiệu.

Ngay lúc Tần Mạc định cúp máy, thanh âm cục trưởng Hoàng rõ ràng truyền đến: “Cô ấy kêu tên Bạc Cửu, Bạc trong bạc tình, Cửu trong cửu thập (chín mươi).”

Bạc..... Cửu?

Cũng tên Cửu?

Ánh mắt của Tần Mạc hơi dừng lại, anh thoáng liếc nhìn về phía thiếu niên kia.

Tên này đang nhần điện thoại, miệng thì ngậm một cây dưa trúc, ngồi ở nơi ánh mặt trời chiếu sáng nhất khiến làn da trắng nõn trên mặt gần như trong

suốt ...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 609: Chân chính cô, Bạc Cữu

Editor: Mộ Hàn

Nhưng mà lúc này bạn học Cữu cũng không có trả lời tin tức trên weibo.

Bởi vì điện thoại của cô hiện lên một mail.

Cái mail kia từ rất sớm đã nhắc trước rồi.

Trừ Nhất Tinh Dã, sẽ không có bất cứ kẻ nào biết.

Nội dung mail lời ít mà ý nhiều, chỉ có một câu ngắn gọn: “Cảnh sát đã tra được tư liệu khi cậu đi học, hiện tại hẳn là đã biết tên thật của cậu, cẩn thận.”

Câu ‘cẩn thận’ sau cùng kia, là Nhất Tinh Dã muốn dẫn dò Z.

Cho đến bây giờ, Z đều không có nói cho hẳn, cô rốt cuộc là ở chỗ nào.

Có lẽ là bởi vì thời cơ còn chưa tới.

Chỉ là Nhất Tinh Dã đã nhận ra có chỗ nào không thích hợp mà.

Vì sao cảnh sát lại đột nhiên bắt đầu điều tra hành tung của Z.

Hơn nữa khí thế lần này to lớn, làm cho bọn họ có chút khó lòng phòng bị.

Không giống biện pháp vòng vèo trước kia.

Hắn rất lo lắng người kia sẽ xảy ra chuyện gì. ....

“Phó đội trưởng, phó đội trưởng!” Một thiếu niên bên cạnh đẩy cánh tay Nhất Tinh Dã: “Người chủ trì đang hỏi cậu, vừa rồi nhắn tin cho ai mà mê mẩn như vậy. “

Tinh Dã cười một cái. Trong bộ đồ thi đấu chuyên nghiệp, điệu cười này của hắn trông như một tên chỉ huy hạm đội vũ trụ đang lạc đường vậy: “Nếu tôi nói là người tôi yêu thầm, vậy thì có bị mất fan không ta?”

“Người cậu thích?”

Không chỉ có là người chủ trì, ngay cả thiếu niên kia cũng tròn tròn hai mắt.

Đùa cái gì vậy?

Phó đội trưởng trừ ngủ, chính là chơi game, vờn vai cho người đỡ mỏi, sao có thể sẽ có người yêu thầm chứ!

“Tinh Thần thật là biết nói đùa.” Người chủ trì cho rằng đối phương là đang nói đùa, dù sao nam nhân như vậy, sao có thể sẽ yêu thầm ai, một khi mở miệng thì ai sẽ đồng ý được chứ.

“Được rồi, vì đề phòng Tinh Thần lại không muốn trả lời vấn đề, chúng ta tới hỏi về phương diện Điện Cạnh.” Người chủ trì đem micro đưa qua: “Thi đấu cả nước đã bắt đầu rồi, mười hai đội quán quân của cả nước đều sẽ tiến hành một trận đấu, xin hỏi Tinh Dã, cậu cảm thấy chiến đội của quốc gia nào cho cậu ấn tượng sâu sắc nhất. “

Vấn đề như vậy, không cần Tinh Dã Nhất trả lời.

Thiếu niên bên cạnh liền nở nụ cười: “Mỹ nữ, chúng ta chỉ mới so đấu với Trương Nam, những chiến đội khác còn chưa có tiếp xúc qua, chờ về sau khi tiếp xúc, rồi sẽ đánh giá đi.”

Người chủ trì nghe vậy, trầm nghĩ cũng là, ở phương diện điện cạnh, Hoa Hạ vẫn luôn ở trình độ bậc trung.

Mà Đông Doanh cũng là bên nổi bật.

Mặc dù là Trương Nam, trước mặt họ cũng chỉ là một chiến đội bình thường mà thôi, càng khỏi cần nói đến những chiến đội khác trong nước.

Người chủ trì cũng không có ý hạ thấp chiến đội nào, ngược lại, chính cô là fan của Đế Minh, fan rất nhiều năm rồi.

Một thoáng khi cô nghe được câu trả lời của đối phương, cô suýt nữa đã nói ra rằng, năm đó từng có một chiến đội hoàn toàn có khả năng chiến thắng Đông Doanh, chỉ là khi đó Tần thần không biết đang ở đâu, và khi trở về thì đã bị thương mà thôi.

Cô còn nhớ rõ, bộ dáng người kia rất mạnh mẽ, một người đánh năm, sau khi giết cả đội, vẫn còn máu để trở về thành, sắc bén giống như gió.

Chỉ là hiện tại..... Cô lo lắng tay Tần thần cũng không có hoàn toàn khỏi hẳn.

Bằng không không có khả năng cho tới nay, Tần thần đánh đều là phụ trợ công kích.....

Từng phút trôi qua, cũng ở cùng thời gian này, ở nhà ăn lớn, thiếu niên sau khi xem xong cái mail kia, trong lòng rất rõ ràng cảnh sát sở dĩ sẽ tra được tên họ thật của mình, là bởi vì có đại thần ở sau lưng sắp xếp.

Nói cách khác, rất có khả năng đại thần đã biết được toàn bộ thông tin về cô.

Không có sai.

Bạc Cửu.

Đây mới chân chính là cô.

Cô sống ở bóng tối.

Là thời điểm cô dùng lại tên thật.

Thiếu niên ngẩng đầu lên, con ngươi đen đến cực hạn.

Bởi vì chỉ có như vậy, mới là cô hoàn chỉnh nhất.

Không hoàn toàn đen, cũng không hoàn toàn trắng.

Dùng Z để viết tắt cho Zero

Chỉ là, tiếp theo, cô phải đối mặt với nghi ngờ của đại thần như thế nào.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 610: Tần thần hoài nghi

Editor:NM

Cách đó không xa, Tần Mặc còn chưa cúp điện thoại.

Cục trưởng Hoàng ở bên kia đã phát hiện ra anh thoáng dừng lại một chút: “Sao cậu không nói gì? Là có phát hiện mới sao?”

“Không có.” Đôi mắt Tần Mặc vẫn cứ nhìn thiếu niên ngồi ở chỗ kia, ánh mắt thâm thúy như biển rộng, trầm đến mức không thấy được điểm cuối, anh nhàn nhạt nói: “Nhưng mà nói một chút, người lần này không phải là Z.”

“Không phải Z?” Cục trưởng Hoàng chấn kinh: “Không có khả năng đi, phong cách gây án còn có câu nói như vậy. “

Tần Mặc bất động thần sắc: “Phong cách gây án có thể bất chước, câu nói để lại cũng có thể là giả.”

“Ý của cậu nói là có người giả mạo hacker Z?” Cục trưởng Hoàng cảm thấy đau đầu, vụ án này sao lại phức tạp như vậy: “Căn cứ đâu?”

Tần Mặc khẽ nhấp máy môi mỏng: “Không có căn cứ. “

Cục trưởng Hoàng lại lần nữa chấn kinh, người này phá án từ trước đến nay đều rất chú ý đến chứng cứ, lần này thế nhưng không có bất luận căn cứ gì

mà đã đưa ra phán đoán.

Rốt cuộc là vì nguyên nhân gì làm anh thành như vậy?

Cục trưởng Hoàng hỏi ra miệng.

Mặt Tần Mạc nhìn qua không có biến hóa gì, giống như là đang trần thuật một sự kiện có thật: “Bởi vì Z chân chính sẽ không dẫn đường một người bị hại đi tự sát.”

Cục trưởng Hoàng nghe vậy, dừng một chút mới nói: “Tôi biết từ trước cậu đã cảm thấy Z này rất đáng tiếc, muốn để cô ấy trở thành cộng sự phá án của cậu, nhưng mặc dù là đáng tiếc, cô ấy cũng là một tội phạm, bước tiếp theo tội phạm muốn làm cái gì ai cũng không thể đoán trước được, ngay cả chính cậu cũng đã nói qua, một vài người căn bản không phải ác ma, nhưng cô ấy tiếp xúc với bóng tối trong thời gian dài liền sẽ biến thành ác ma, lần cuối các cậu giao đấu đã là ba năm trước đây, khi đó cậu còn đang học năm ba, thời gian ba năm, cậu thay đổi, có lẽ cô ấy cũng đã thay đổi.”

Tần Mạc không nói gì.

Cục trưởng Hoàng thấy thế thở dài một hơi: “Nếu cậu kiên trì như vậy, chúng ta liền lại điều tra, lần điều tra này thật sự cần cậu, diễn đàn như vậy không thể tiếp tục tồn tại.”

Có thể thấy hung thủ cũng không đáng sợ, loại người thông qua một cái diễn đàn sử dụng ngôn ngữ dẫn đường kêu gọi người khác tự sát, mới thật sự đáng sợ.

Hơn nữa ông xem qua một vài bài đăng trên diễn đàn kia, thậm chí có một ít đã chuyển hình trở thành thô bạo, tuyên bố còn không bằng làm người bên cạnh đều chết sạch linh tinh gì đó.

Cho nên, mặc kệ đối phương là ai, bọn họ cần nhanh chóng đem người đó bắt ra.

“Người này rốt cuộc có phải là giả mạo Z hay không, đối với cái vụ án này cũng không quan trọng.” Đây là ý của Cục trưởng Hoàng.

Tần Mạc co ngón tay lại, nhàn nhạt nói: “Không, rất quan trọng, nếu đối phương thật là giả mạo, vậy cần phải tra một chút hấn vì sao muốn giả mạo Z, mỗi hành động của một kẻ phạm tội đều có quan hệ với bản thân hấn, đây là tâm lý phạm tội thường thức.”

Cục trưởng Hoàng:..... Tiểu tử này..... Hiện tại là đang nói ông không có thường thức sao?!

“Z. “Sau khi Tần Mạc nói ra cái tên này hơi ngừng một chút, mới tiếp tục nói: “Lúc ấy bao nhiêu tui?”

“Cái này cũng là tâm lý tội phạm thường thức?” Cục trưởng Hoàng xem tài liệu một chút: “Bằng tuổi cậu, 18, cung Song Tử. “

Ba năm trước đây, 18.

Mà thiếu niên trước mắt, hiện giờ mới 17.

Tuổi không khớp.

Bối cảnh gia đình cũng khác.

Z mặc dù là người Hoa Hạ, nhưng lại sống ở đại đạo thứ năm.

Thiếu niên lại là ở Giang thành..

Chỉ là Tần Mạc không có cách nào đi giải thích cái loại cảm giác này.

Thời điểm lần đầu tiên người này xuất hiện.

Trực giác nói cho anh biết, ID Hắc Đào Z độc lai độc vãng trong trò chơi kia, có thủ pháp thao tác xinh đẹp, cự tuyệt kết bạn với anh, chính là Z.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 611: Tần thần cho người điều tra Cữu

Cho nên anh mới có thể kêu Mập Mập tiến hành điều tra hành tung.

Nhưng sự thật chứng minh, cũng không phải.

Tần Mặc cúp điện thoại, một tay bỏ vào túi quần, đôi mắt nhìn về hướng thiếu niên.

Ai cũng không biết anh đang suy nghĩ cái gì.

Chỉ là ba giây sau không sai biệt lắm.

Anh lại một lần nữa cầm điện thoại, gọi cho một dãy số: “Giúp tôi điều tra thông tin cá nhân.”

“Được, đội trưởng, anh nói đi, điều tra ai?” Mập Mập thích nhất là làm chuyện này: “Có quan hệ với cảnh sát sao?”

Ánh mắt Tần Mặc đen xuống: “Không, cùng cảnh sát không có quan hệ, điều tra Cừu một chút.”

“Ai?” Mập Mập cho rằng tai của mình xảy ra vấn đề, nĩa ăn mì gói cũng rớt xuống.

Tiếng nói của Tần Mặc lại không có một chút biến hóa: “Cậu không có nghe lầm, là điều tra Phó Cừu, điều tra từ đầu, tất cả thông tin chi tiết điều tra được đều phải nói cho tôi.”

“Không phải, đội trưởng, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Vì sao đột nhiên muốn điều tra Tiểu Hắc Đào?” Mập Mập không rõ.

Tần Mặc lại chỉ cho hắn hai chữ: “Đi tra.”

Mập Mập rất rõ ràng, đội trưởng như lúc này không thể đắc tội, hơn nữa hắn rõ ràng nhất chính là nếu chuyện này đến cảnh sát cũng không được nói, khẳng định là một chuyện phi thường trọng yếu.

Tiểu Hắc Đào rốt cuộc là làm cái gì.

Sao đội trưởng lại đột nhiên làm như vậy?

Mập Mập không dám hỏi lại.

Bởi vì hắn có thể cảm giác ra vấn đề này tốt nhất đừng hỏi.

Mà lúc này thiếu niên đã quyết định trở lại thân phận Z của cô.

Bạc Cừu, là tên chân chính của cô.

Ra quyết định này là bởi vì thời điểm đã tới rồi.

Từ lúc bắt đầu Phó Cừu liền biết một khi cô lại lần nữa khởi động kỹ năng hacker, một ngày nào đó cô sẽ bị đại thần hoài nghi.

Hiện tại ngày này đã tới.

Đều đã dự kiến.

Nhưng cô lại không muốn đánh vỡ quan hệ hiện tại giữa mình với đại thần.

Cho nên, chỉ có thể kéo dài, có thể kéo dài bao lâu tính bao lâu.

Ít nhất phải đợi cô đánh xong trận thi đấu cả nước, lại đi thừa nhận cái thân phận kia.

Sau khi khôi phục thân phận, Bạc Cừu liền rõ ràng hơn vị trí của mình.

Đại thần sẽ không lập tức phát hiện ra cô.

Bởi vì chuyện trọng sinh này, không có bao nhiêu người sẽ nghĩ đến.

Nghĩ đến đây, Bạc Cừu cười một chút, là cái loại cười rất soái.

Lúc này đây, sẽ là cô thắng hay là đại thần thắng?

Mặc kệ ai thắng.

Cô nghĩ cô sẽ không quên, bóng dáng cao lớn như cây tùng bách kia.

Mặc dù không phải là một chiến hào, thậm chí là địch.

Cô cũng rất cao hứng.

Bởi vì, đối thủ của cô là một người có tam quan hoàn mỹ, không phải là một kẻ nào khác.

Khi đó, ngay cả bản thân Z cũng không rõ ràng lắm.

Ở trong thế giới của cô.

Một đối thủ trở nên quan trọng như thế mang ý nghĩa gì.....

Bằng vào bản lĩnh của Tần Mặc, sẽ không ai biết được anh nghe điện thoại của ai, bởi vì thời điểm anh đi về, điện thoại đã tắt, một tay bỏ trong túi quần, sẽ chỉ làm người khác cảm giác được anh sinh ra đã tuần mỹ.

Các em gái nhìn thấy, nhìn không được lại đi tag Đại Hắc Đào nhà các cô.

“Thấy Tần thần, như vậy chẳng lẽ cậu thật sự không muốn hôn anh ấy sao?”

“Đại Hắc Đào của ta đang thẹn thùng, ngầm nói là hôn, nhưng ngoài hôn ra còn có thể làm chút chuyện khác! Dù sao Đại Hắc Đào của ta cũng tự xưng là công!”

“Yếu ớt nói một câu, lại chỉ có thể lần này đến lần khác khẳng định mình là công, thật đáng yêu.”

“Tóm lại đây là tiểu thụ đang tìm biện pháp dỗ bạn trai!”

“Cả giận dữ cũng muốn phát thức ăn cho chó, tôi muốn tĩnh lặng.”

Không khí trong nhà ăn ngọt ngào y như không khí trên Weibo.

Lâm Phong sau khi ăn cơm xong liền nhìn không được liền lôi kéo Vân Hồ chạy ra ngoài.

Có thể thấy được, hiện trường sẽ sôi trào thành cái bộ dáng gì.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 612: Dụ dỗ anh như thế nào?

Editor: Bích Hóa

Bốn người rời khỏi nhà ăn liền đi tới tiệm internet gần trường học.

Một tổ hợp có giá trị nhan sắc cao như vậy cùng nhau xuất hiện thật sự rất hiếm.

Ngay cả nhân viên thu ngân của tiệm cũng không tự chủ được mà ngẩng đầu nhìn bốn người này một cái.

Cùng là đàn ông, vì sao gương mặt cậu lại khó coi như thế chứ!

Cũng may nhân viên thu ngân kia không đánh [Anh hùng] nên không biết bọn Tần Mặc. Nói cách khác, có lẽ khi bọn họ tới sẽ có người vây xem.

Bởi vì [Anh hùng] ra mắt bản xạ thủ nên hiện tại trò chơi này càng ngày càng được nhiều người biết đến.

Từ người trưởng thành đã đi làm đến học sinh tiểu học đều kéo nhau chơi.

Là một học sinh, đặc biệt là sinh viên chuyên ngành máy vi tính, họ càng có tình yêu không giống bình thường đối với Điện Cạnh.

Cho nên trong các tiệm internet ở gần đại học A có không ít fan của Đế Minh.

Trong tình huống bình thường, nếu Phó Cửu không ngâm kẹo que thì chính là đeo khẩu trang màu đen của cô.

Đứa nhỏ này không sợ bị người nhận ra.

Khuôn mặt của Tần Mạc lại quá dễ bị phát hiện.

Vì thế bốn người tìm vị trí bị che khuất, cứ vậy mà ngồi thành một hàng.

Với hình ảnh như vậy, bất kì người nào đi ngang qua tiệm internet cũng cảm giác được.

Nói thế nào đây nhỉ? Bởi vì là đoàn chiến cho nên có loại soái khí không nói nên lời.

“Mẹ kiếp, các cậu mau đến xem!”

“Gì vậy?”

“Trận 1 đấu 5 lần trước của Tần Thần đã ra video rồi!”

Không sai, các tiệm internet có quy mô lớn đều sẽ chiếu những trận thi đấu Điện Cạnh lên màn hình vào mỗi ngày cuối tuần.

Mà trận đánh kia của Tần Mạc được hoan nghênh nhất.

Nếu muốn biết vì sao nó được hoan nghênh thì vào chơi thử sẽ biết ngay.

Một đấu năm, thời điểm giết chết ba người của đối phương, đại thần rõ ràng đã sắp cạn máu. Vốn tưởng rằng giây tiếp theo đại thần sẽ bị đối phương giết chết, thế nhưng anh ấy lại tiến tới bụi cỏ, lệch sang vị trí khác. Kế tiếp anh xoay người dùng đại chiêu giết một người trước mặt. Sau đó hồi máu, lại dõn bước, tiếp tục đứng im.

Ngũ sát, đoàn diệt!

Với thao tác công thủ kết hợp đơn giản như vậy cũng có thể khiến người phát run toàn thân.

“Đẹp!”

“Nam thần duy nhất không giải thích!”

“Tôi muốn hỏi một chút, rốt cuộc Tần Thần đã làm như thế nào? Tôi cũng chơi [Anh hùng] như Tần Thần, chẳng lẽ các cậu không cảm thấy lúc mình chơi trò này rất bình thường sao?”

“Cho dù là [Anh hùng] hay thứ khác, chỉ cần tới tay Tần Thần đều biến thành phần mềm hack. Anh ấy có thể làm người khác không động đậy được một cách chuẩn xác, cậu phải làm quen với việc đó.”

Những người đang ở chỗ này cùng Tần Mạc mà không biết, nếu biết được nhất định sẽ phát điên.

Phó Cửu cũng đang xem video kia, lúc xem tới khúc cuối liền hơi nhú mày: “Này không phải là vấn đề vị trí.”

“Vẫn là Tiểu Hắc Đào thông minh!” Lâm Phong vừa di chuyển con chuột, vừa đeo tai nghe nói: “Người bình thường không nhìn ra được. Lúc ấy tôi còn tưởng rằng vấn đề là do vị trí, sau đó nghe đội trưởng nói mới biết được anh ấy đã tính trước. Dùng vô số công thức tính toán là thế giới của học bá biến thái a!”

Phó Cửu nghe vậy liền dứt khoát nhìn sang đại thần đang ngồi cạnh cô.

Người nọ đeo tai nghe, môi mím ngậm một miếng thuốc lá, mặc dù là đang lúc chơi game cũng cực kỳ cao quý. Sau khi thấy thiếu niên nhìn anh, Tần Mạc tháo tai nghe xuống, nghiêng đầu nhìn thẳng vào mắt thiếu niên.

Hai người ngồi cạnh nhau, khoảng cách càng gần hơn so với ngày thường.

Mọi người đều rõ những loại ghế dựa ở tiệm internet, chúng được đặt rất gần nhau, chỉ cần động đậy là tay đụng tay.

Huống chi hiện tại Tần Mạc còn giữ tư thế đó.

Hơi thở của hai người gần như có thể hòa quyện vào nhau.

Gần đến mức có chút mập mờ.

Nhưng mà đây không phải là điểm quan trọng.

Quan trọng là đại thần nói: “Cho dù bây giờ có người ở xung quanh, cũng không cần quan tâm những con mắt đang nhìn lại đây, bởi vì sẽ không có ai nhìn thấy em đang làm gì. Về vấn đề nên dụ dỗ anh như thế nào, em đã nghĩ kỹ rồi sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 613: Chương 615

Editor: Bích Họa

Âm một tiếng.

Lúc này bạn học Phó Cửu chỉ có một loại cảm giác đó là tự tạo nghiệt không thể sống.

Nhưng mà cô cũng đã rõ độ phức tạp của đại thần.

“Em công như vậy chắc là sẽ không thẹn thùng đâu nhỉ?” Tần Mạc nhướn mày.

Phó Cửu: “...” Chẳng lẽ đây là cái giá phải trả khi bị phát hiện đăng bài lên weibo ư?

Cũng may lúc này Lâm Phong ngồi phía bên kia đột nhiên hô lên: “Đội trưởng, chính giữa!”

Tần Mạc nhíu mày, mang tai nghe lên lại, tay trái cầm con chuột, đầu tiên là ẩn thân, nhanh chóng lướt qua bãi cỏ, trực tiếp chụp lấy người ở giữa.

Dùng một chiêu triệu hồi về giết vẫn cướp đoạt được tháp.

Đối phương căn bản không ngờ sẽ đột nhiên xuất hiện một người như vậy, muốn phản kích lại đã không còn kịp nữa rồi.

Nhưng đồng đội bên kia lại muốn mượn cơ hội lúc đại thần chỉ còn nửa cây máu và đang chạy tới tháp để giết chết anh.

Không nghĩ tới đại thần lại trực tiếp nhảy lên, bắn ra ba kỹ năng bạo kích về phía đối phương.

Người nọ lập tức bị choáng váng đứng tại chỗ.

Lúc này Lâm Phong tiến lên, tung ra đại chiêu rồi nửa quỳ nửa ngồi dưới đất.

Song sát!

“Quá đã! Đội trưởng, tiếp tục nào!”

Vì trong trò [Anh hùng] này, thứ quan trọng nhất chính là sự phối hợp của tập thể. Nếu như trong đội có một thích khách giống như thần, cảm giác kia sẽ như thế nào?!

Ngay cả trên đường đi cũng diệt cỏ tận gốc, đẩy tháp thì tính là gì? Chúng tôi muốn giết người!

Phó Cửu cũng bị chấn động bởi cách đánh của đại thần. Phải biết rằng xem ở trên màn hình là một chuyện, tận mắt nhìn thấy người kia dùng chuột chơi game lại là một chuyện.

Dù sao thì chỉ với một mình đại thần, anh ấy cũng có thể gánh toàn bộ.

Vì thế Phó Cửu quyết định không ra ngoài thành, cứ vậy mà tà nịnh chống cằm, nghiêng mắt nhìn Tần Mạc, miệng còn hỏi: “Có phải từ trước đến nay anh Mạc chưa từng thua hay không?”

“Đâu chỉ là chưa từng thua, đội trưởng cũng chưa bao giờ chết trong trò chơi.” Lâm Phong còn muốn trả lời nghi vấn của thiếu niên: “Tiểu Hắc Đào, sao cậu không nhúc nhích vậy?”

Phó Cửu cười nhạt: “Nếu tôi lại ra tay sẽ không công bằng với đối phương, anh và đại thần hai đầu năm là được.”

Cô vừa nói xong câu này, người đối diện vừa mới bị giết lập tức kêu biệt hiệu của đại thần, vẻ mặt tựa như cực kỳ không phục: “Thích khách đối diện, cậu chờ đó cho tôi!”

Bắt đại thần chờ?

Phó Cửu trầm nghĩ, người này cần phải chết.

Tần Mạc cũng không nói chuyện, chỉ là có chút kỳ lạ.

Anh thật sự dừng lại trước tháp, ngay cả động tác nhỏ cũng không có.

Bên đối phương nhanh chóng chạy tới ba người.

Kẻ dẫn đầu a một tiếng: “Nếu cậu đã muốn chết như vậy thì tôi sẽ thành toàn giúp cậu!”

Nhưng không ai ngờ tới, anh ta vừa nói xong câu đó thì người trước mắt chợt lóe, không thấy nữa!

“Mẹ kiếp, ân thân à?”

Không đợi anh ta nói hết khúc sau, một luồng ánh sáng màu bạc đã đâm thẳng tới từ phía sau, thẳng vào chỗ hiểm.

Đây là chiêu thứ nhất, chiêu thứ hai là bạo kích giảm tốc độ, chiêu thứ ba là đẩy lùi đối thủ.

Chỉ vang lên một tiếng K O!

Nếu dùng một câu để miêu tả kỹ thuật này của đại thần, quả thực chính là mười bước giết một người, không giữ lại bất cứ tung tích gì.

Quan trọng nhất là anh chỉ giết người kia, không đụng tới những người khác.

Hơn nữa từ lúc đó, anh chỉ đuổi bắt người kia.

Đợi đến khi đối phương bị chết ba lần.

Người nọ mới thật sự sợ hãi, ngay cả thành cũng không dám ra.

Kết quả lần này chắc chắn là thua, bởi vì đến cả thành thủy tinh cũng không bảo vệ được.

Nhưng mà có vài người vẫn còn mạnh miệng: “Ha ha, cậu thật trâu, có bản lĩnh thì vào thành giết tôi!”

Anh ta vừa thốt ra câu này, Phó Cửu liền thấy đại thần có động tác. Đầu tiên là ân thân, sau đó nhanh chóng chạy, thần không biết quỷ không hay mà dùng đại chiêu mạnh mẽ giết người nọ ngay trong thành thủy tinh!

Nếu đồng đội của đối phương chắc chắn sẽ chạy tới vây bắt đại thần.

Phó Cửu vừa thấy thế thì đột nhiên nhếch miệng, đảo mắt tới nhìn Tần Mạc còn đang giết địch...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 614: Hôn!

Editor: Bích Hóa

Trên màn hình máy tính xác thật có hai người chạy ra từ trong thành, nhanh chóng lướt về hướng Tần Mạc.

Chỉ là điều làm Bạc Cửu không đoán trước được chính là có một người lúc trở lại thời điểm giết, tốc độ sẽ nhanh như vậy.

Đến lúc cô đưa mặt lại gần, định hôn sùm mặt đại thần một cái, cho anh một lần bối rối.

Tần Mạc bên cạnh đã giải quyết xong hai người đối diện, vừa nhận ra thiếu niên tới gần liền xoay mặt qua.

Ngay lúc đó, hai người đồng thời ngốc tại chỗ.

Bởi vì động tác trùng hợp này của Tần Mạc, khi Bạc Cửu thò mặt qua hôn không phải là mặt Tần Mạc, mà là khoe môi xinh đẹp kia.

Khoảng cách giữa hai người rất gần.

Ngồi trên hai chiếc ghế dựa khác nhau trong tiệm internet, môi lại dính lên nhau.

Hai mắt đen của Bạc Cửu chấn động thật mạnh.

Cảm xúc trên môi lạnh lạnh còn mang theo hương thuốc lá mùi bạc hà quen thuộc, dịu dàng mềm mại đánh thẳng vào sâu trong lòng.

Bạc Cửu thậm chí còn có thể nhìn thấy khóe miệng chưa thu hồi độ cong cùng với mái tóc đen lay động trong màn đêm của đại thần. Lông mi đen dày hình cánh quạt của anh tràn ngập mê hoặc, khi làn mi hạ xuống còn mang theo màu xám bạc nhàn nhạt. Chiếc mũi trắng nõn thẳng tắp của anh tựa như cổ ngọc ngà voi (Ngà voi bằng ngọc thạch cổ xưa). Máu môi anh vừa nhạt lại vừa mỏng, mơ hồ lóe lên ánh sáng ngọc trai, đặc biệt xứng với gương mặt tràn đầy cảm giác cảm dục kia, quả thực rất câu hồn đoạt phách.

Bạc Cửu không thể nói rõ cảm giác khi đó như thế nào.

Ngoại trừ tiếng tim đập mạnh thì chính là âm thanh gõ bàn phím đặc thù của tiệm internet.

Chỉ là trong khoảnh khắc này, dường như những tiếng bàn phím kia đều trở nên không rõ ràng.

Bốn phía tựa như đều yên tĩnh lại.

Mà Lâm Phong ngồi bên cạnh cô vừa thấy đại thần giết ba mạng liên tiếp trên màn hình liền nghiêng đầu, định nói với Tần Mặc một tiếng “Ngầu!”

Thế nhưng lại thấy được một màn không thể nào tưởng tượng được!

Tiểu Hắc Đào cách đội trưởng đặc biệt gần, há có thể là gần, miệng của bọn họ rõ ràng đang chạm vào nhau!

Nhìn hình ảnh trước mắt này, miệng Lâm Phong mở to thành hình chữ O. Trong phút chốc, đầu óc đều rối loạn một mảnh, làm sao còn có thể lo chơi game được. Anh chỉ trợn mắt há hốc mồm ngồi đó, cả con chuột cũng quên đi chuyển, cả người đều hóa đá!

Hơn nữa nhìn tư thế thì có lẽ là Tiểu Hắc Đào chủ động?

Rốt cuộc Tiểu Hắc Đào có ý tứ gì? Vì biết đội trưởng có bạn gái nên đau lòng quá mức, cho nên cuối cùng không chịu đựng được, quyết định ra tay với đội trưởng?

Thành thật mà nói, đối với một người thường xuyên thất tình, Lâm Phong có thể hiểu được tại sao thiếu niên lại muốn làm như vậy.

Chỉ là Tiểu Hắc Đào à, cậu có nghĩ tới việc cậu làm vậy với đội trưởng, anh ấy sẽ giết cậu hay không?!

Mà đối thủ trong [Anh hùng] vẫn không biết tình huống như thế nào.

Chỉ thấy cao thủ giết chết ba người của bọn họ đột nhiên đứng yên tại chỗ, anh ta còn tưởng rằng đây là bẫy rập gì đó.

Cho nên, đầu tiên anh ta bắn một mũi tên từ nơi xa, thấy đối phương không có phản ứng liền chạy nhanh tới, đánh Tần Mặc một trận loạn xạ.

Cuối cùng cũng giết đối phương được một lần!

Trong trò chơi truyền đến âm thanh thông báo đã chết làm Bạc Cửu lập tức thu người lại.

Tần Mặc vẫn cứ nhìn thiếu niên trước mắt, không giống như lời Lâm Phong nói là đi giết Bạc Cửu, chỉ là cặp mắt kia càng thêm thâm thúy, mơ hồ tản ra tia không nhìn thấu được.

Về mặt nhũ mào kia tựa như đang đợi thiếu niên cho anh một lời giải thích.

Mà đây lại là lần đầu tiên Bạc Cửu ném thử cảm giác thế nào là ăn trộm gà không thành mà còn mất nắm gạo.

Nhưng cố tình trên môi vẫn còn giữ lại hơi thở nhàn nhạt của người đàn ông kia, chứng minh cô vừa mới làm ra hành động gì...

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 615: Nói đi, làm sao vậy?

Editor: Bích Hóa

Sau khi xảy ra hành động kia, hai người Tần Mặc và Bạc Cửu đều không cử động.

Ở trong tiệm internet ồn ào, cứ vậy mà vai chạm vai, ngồi trong góc nhìn đối phương.

Giống như Tần Mặc nói, không có ai nhìn thấy được thiếu niên đang làm gì.

Mỗi người đều đang chơi game, trong miệng còn nhao nhao nói muốn chết hoặc là đánh bậy.

Chỉ có Lâm Phong thấy được.

Nhưng chính là vì như vậy, Lâm Phong mới càng kinh ngạc!

Đội trưởng vậy mà để Tiểu Hắc Đào hôn!

Cứ vậy mà bị hôn!

Không có tức giận, cũng không có nổi cáu?!

Âm thanh thông báo trong trò chơi còn đang vang.

Đối phương công kích lại đây.

Trong năm người chơi lại có bốn người không đi ra khỏi thành.

Điều này khiến cho Vân Hồ duỗi tay gõ gõ tai nghe, đôi mắt còn nhìn màn hình: “Phong, lên đường bắt người.”

Không có người đáp lại?

Vân Hồ nghiêng mắt, hỏi Lâm Phong bên cạnh: “Sao lại không nhúc nhích?”

Lâm Phong dùng một tay giữ Vân Hồ lại, làm động tác nhắc nhở im lặng, sau đó đè thấp giọng nói: “Cậu để tớ im lặng một lát. Hồ Tử, cậu biết vừa rồi tớ nhìn thấy gì không? Tiểu Hắc Đào thò mặt lại gần chủ động hôn đội trưởng một cái!”

Nếu Lâm Phong nói lời này vào trước kia, Vân Hồ chắc chắn sẽ tin tưởng.

Nhưng hiện tại Vân Hồ không cho là như vậy.

Bởi vì đội trưởng trong hiểu biết của anh, nếu như không muốn thì nhất định sẽ không để ai hôn mình.

Huống chi cho tới bây giờ, Vân Hồ vẫn còn nghi ngờ “Cô gái” ở cửa hàng tiện lợi kia chính là Tiểu Hắc Đào.

Hơn nữa thái độ gần đây của đội trưởng đối với Tiểu Hắc Đào... Trước nay anh chưa từng thấy đội trưởng nuông chiều ai như vậy. Mặc dù đội trưởng đã nói qua đó là em trai của anh ấy, nhưng cho tới bây giờ cũng chưa có ai đối xử với em trai mình bằng cách đó.

Cho nên khi Lâm Phong bắt đầu câu chuyện đó lần nữa, Vân Hồ muốn nâng người một cái, sau đó nhìn qua phía bên kia.

Lúc này, ánh mắt của Tần Mặc vẫn chưa dời khỏi người thiếu niên.

Về mặc Bạc Cửu nghiêm túc, nhìn còn có chút ảo não: “Anh Mặc, hãy tin tưởng em, chuyện này chỉ là trùng hợp.”

Tần Mặc liếc mắt nhìn thiếu niên một cái, buông tay phải đang cầm con chuột ra, chậm rãi hỏi lại: “Tò tính là trùng hợp, nói muốn bao dưỡng anh là trùng hợp, muốn ngủ cùng anh là trùng hợp, hiện tại thò mặt qua hôn anh cũng là trùng hợp, đây là giải thích của học bá trèo tường sao?”

Lâm Phong loáng thoáng nghe được vài câu, rất nghiêm túc cho thiếu niên một ánh mắt “Tiểu Hắc Đào, cậu không cần tiếp tục mạnh miệng, thừa nhận mình thích đội trưởng khổ như vậy sao? Không cần cậu thừa nhận hay không thừa nhận, tất cả những việc cậu đã làm đều đủ để chứng minh cậu yêu đội trưởng đến mức chịu không nổi phải cường hôn tại quán internet, tôi bội phục cậu!”

Bạc Cửu chỉ cảm thấy bị đại thần nói như vậy, dù cô có nhảy xuống sông Hoàng Hà cũng không rửa sạch tội được. Chỉ cần nhìn ánh mắt của Lâm Phong, cô cũng có thể đoán trước tương lai sau này.

Việc này có cần phải phiền muộn như vậy không?

Trong trò chơi, đại thần xác thật là đã chết.

Nhưng cái giá cô phải trả có chút lớn.

Nhìn thiếu niên trưng ra bộ mặt buồn bực, trong lòng Tần Mặc rất rõ ràng, đúng là giống như lời thiếu niên nói, chuyện này chỉ là một lần ngoài ý muốn.

Nhưng càng như vậy, ánh mắt Tần Mặc càng thêm thâm thúy.

Bởi vì anh không muốn nhìn thấy nhất là bộ dạng muốn giải thích rõ ràng, vạch rõ quan hệ của thiếu niên sai khi hôn anh.

Tần Mặc quay đầu đi, không quan tâm trò chơi nữa, trực tiếp vươn tay nắm cầm Bạc Cửu, hai tròng mắt thâm thúy. Anh vẫn giữ tư thế như cũ, không lạnh không nhạt mà chăm chú nhìn Bạc Cửu, lòng bàn tay chậm rãi xoa cánh môi nóng bỏng khác thường của cô, toàn bộ hơi thở đều phả vào trên mặt

cô: “Nói đi, chuyện này em định làm thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 616: Hôn anh, liền phải phụ trách

Editor: Sunshine ^^

?

Bạc Cửu nhướn mày.

Loại sự tình này còn có thể làm như vậy sao.

Hôn liền hôn.

Nhất định không thể lại để đại thần toàn thân trở về.

Tần Mạc hơi thờ lại thấp một chút, khoảng cách như vậy, khi nói chuyện, hơi thờ đều sẽ phát qua môi Bạc Cửu: “Hôn anh, liền phải phụ trách, đã hiểu chưa?”

Phụ trách? Đại thần hôn cô hai lần, cô đều không có nói đại thần phụ trách, cô mới hôn đại thần một lần, đại thần lại bắt cô phụ trách?

Bạc Cửu nhướn mày, chợt cười: “Nếu anh Mạc không ngại, em có thể ôm anh Mạc về nhà nuôi.”

Lâm Phong nghe được âm thanh phong phanh, một phen bụng kín nặt mình, nói đến cùng, Tiểu Hắc Đào, em chính là đối với đội trưởng tà tâm không thay đổi!

Cái tà tâm này, Bạc Cửu vẫn thừa nhận, dù sao đại thần cũng sẽ không đáp ứng.

Nhưng ai biết, tâm tư đại thần, vĩnh viễn giống như là dự báo thời tiết, trước nay đều sẽ không chuẩn.

“Có thể. “

Hai chữ không nhanh không chậm thốt ra, thanh âm kia còn tràn ngập từ tính quen thuộc.

Không chỉ là Lâm Phong, ngay cả Vân Hồ sau khi nghe câu trả lời này, đều hướng tới bên này nhìn qua.

Người tham gia trò chơi bên kia còn đang kêu gào: “Người đối diện tròn tròn mắt đi, đây mới là thực lực chân thật của chúng ta, trước đây đều là nhường các người! “

Đại khái là bởi vì thanh âm đối phương quá lớn, ảnh hưởng tới không khí lúc này.

Tần Mạc ngoái đầu nhìn lại, một lần nữa cảm con chuột, nhấp chuột một cái thật xinh đẹp, trước đó ẩn thân giờ lại đột kích, thẳng bước tới thành đối phương, cơ hồ là một chiêu giết người trong giây lát.

“Ha, lại tới? Lần trước ngươi chính là chết như vậy, ngươi đã quên? “

Người đối diện thực rõ ràng có suy nghĩ lại dùng phương thức như vừa rồi bao vây rồi tới đánh chết đại thần.

Nhưng khiến cho bọn họ như thế nào đều không có nghĩ đến.

Lúc này đây phản ứng của đối phương cùng lần trước hoàn toàn không giống nhau, giết một người không tính, ngay sau đó lại giết người thứ hai, thứ ba, thứ tư, thứ..... năm!

1 giết 5!

Còn nửa thanh máu vẫn đi phá thành!

Người bên kia hoàn toàn tròn tròn mắt, ai có thể nói cho bọn họ, vì cái gì trình độ người đối diện lại chợt thấp chợt cao?!!!

Nếu lợi hại như vậy, vừa rồi đứng ở nơi đó để cho bọn họ giết ba lần là có ý tứ gì?

Chơi bọn họ sao?

Đương nhiên bọn họ như thế nào cũng không thể tưởng được.

Vừa rồi sở dĩ Tần Mặc bất động, là bởi vì một cái hôn của thiếu niên.

Mà hiện giờ bọn họ sở dĩ bị tiêu diệt cả đoàn, cũng đều là bởi vì đã tới lúc Tần thần cùng người nào đó đối thoại.

Trò chơi kết thúc.

Dứt khoát, lưu loát.

Tần Mặc cầm lấy áo khoác của mình, hai tròng mắt hướng tới Bạc Cửu nhìn qua, khoe miệng tùy ý câu lên: “Tìm một nơi không có ai nói lại thật rõ ý tưởng chuyện em muốn đem anh ôm về nhà nuôi, dù sao…… “Nói tới đây, Tần Mặc dừng một chút, tiếng nói chậm rãi” trước mặt bao người, em sẽ thẹn thùng.”

Bạc Cửu:…….

Đại thần hứng thú nhất chính là lấy chuyện của cô ra nói, tới lấp kín miệng cô, nói đến cùng từ lúc bắt đầu chuyện này chính là cái hổ.

Vẫn là cái hổ lớn vô cùng, một cái hổ rất không tốt.

Tần Mặc không có nói cái gì nữa, trực tiếp đuổi tay cầm cổ tay Bạc Cửu, vừa định đem thiếu niên túm lên mang ra ngoài.

Liền thấy trên màn hình lớn của tiệm net đột nhiên xuất hiện một hình ảnh.

Hình ảnh kia không phải hình ảnh nào khác, chính là cảnh người chủ trì đang phỏng vấn chiến đội Đông Doanh tại Điện Cạnh.

Chiến đội Đông Doanh, kia quả thực chính là một trong những chiến đội hùng mạnh Á Châu!

Nếu nói Trương Nam là chiến đội thường thắng Hoa Hạ.

Đông Doanh kia chính là chiến đội đấu giải quốc tế thường thắng.

Tám nước đối chiến, mười năm qua, Đông Doanh trước nay đều không có thua một trận quá lớn nào.

Bên trong một ít đội viên còn đang thao tác, càng là bị nhóm người giải thích dự vì thần chi thao tác, trở thành người tới hướng dẫn mọi người chơi 《Anh hùng》như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 617: Chương 619

Editor: Sunshine ^^

Có thể nói năm đó chiến đội Đông Doanh tồn tại đã làm dấy lên một trận nhiệt huyết cho toàn bộ điện cạnh Á Châu.

Trước đây không gọi là Điện Cạnh, mà là chơi game.

Nhưng hôm nay Điện Cạnh đã dần dần trở thành một loại chức nghiệp được tán thành.

Thậm chí có một số trường học đều có cửa chuyên về Điện Cạnh này.

Này tất cả đều là bởi vì sự xuất hiện của chiến đội Đông Doanh, Hoa Hạ bên này mới ý thức được cái gì gọi là chơi game cũng có thể thu hút fan.

Trong một năm kia, phàm là người chơi game thì sẽ không ai không biết chiến đội này.

Mặc dù tới hiện giờ cũng là như vậy.

Các fan 《Anh hùng》 như thế nào cũng không thể tưởng tượng được, lúc này đây khi thi đấu cả nước, thế nhưng còn có thể mời chiến đội Đông Doanh tới.

Ngay lập tức.

Toàn bộ tiệm net đều sôi trào.

“Mọi người thấy không? Đó chính là Tinh Dã trong truyền thuyết chưa bao giờ thò đầu ra, biết hẳn am hiểu nhất cái gì không? Tàn huyết tam sát, quả thực chính là huy động lười hái Từ Thần!”

“Cái này là đang phỏng vấn ở trong nước đi? Trời ơi, tôi thật sự rất muốn biết bọn họ hiện tại ở nơi nào? Muốn cầu kiến thần tượng!”

“Chờ một chút, hình như chiến đội Đông Doanh không phải đảm đương vai trò khách quý, mà là sau khi thi đấu cả nước xong, ở chỗ này sẽ có một trận League Châu Á, mà chiến đội Đông Doanh tới lúc này là muốn đại biểu cho quốc gia bọn họ dự thi!”

“Bất quá, chiến đội Đông Doanh cũng là đủ **, cậu nghe người chủ trì đối thoại, bọn họ trả lời như thế nào, bọn họ nói, ở Hoa Hạ bọn họ chỉ biết Trương Nam. Cũng chính là những chiến đội khác hẳn đều không có nghe qua.”

“Không có biện pháp, Đông Doanh chiến đội thật là quá mạnh.”

Không có ai có thể cảm nhận sự lớn mạnh của rằng chiến đội Đông Doanh rõ hơn so với người chơi trò chơi được.

Đó là một loại cơ hồ lay động bất động tồn tại.

Cũng khó trách mọi người sẽ có phản ứng này.

Lâm Phong cùng Vân Hồ cũng đang xem video kia, là bởi vì bọn họ trước nay cũng không biết sau khi thi đấu cả nước chấm dứt, còn sẽ có một trận League Châu Á.

Cho nên khi người chủ trì hỏi xong vấn đề, bọn họ mới từng người từng người buông con chuột trong tay xuống, đôi mắt nhìn trên màn hình phỏng vấn, tràn ngập ý đề phòng quân địch.

Nhưng thực hiện nhiên, Bạc Cửu đang ngồi ở một bên không phải như thế.

Cô cứ ngồi như vậy nhìn người trên màn hình lớn, không có di chuyển.

Người nọ ăn mặc chiến phục League chuyên nghiệp, hai chân thon dài trắng tấp, ngũ quan vẫn cứ mê người, khoe miệng khẽ nhếch trả lời vấn đề người chủ trì đặt ra.

“Nếu tôi nói là tôi yêu thầm một người, sẽ giảm bớt lượng fan sao?”

Tinh Dã.....

Bạc Cửu cơ hồ là theo bản năng dừng lại bước chân, toàn bộ lực chú ý đều đặt ở trên người kia, cũng không có ý thức được, khi cô dừng lại, ánh mắt đại thần nhìn cô cũng thay đổi.....

Tần Mặc nhìn theo tầm mắt thiếu niên, ánh mắt đầu tiên liền nhận ra người trên màn hình kia là ai.

Lúc trước khi ở Đông Kinh.

Thiếu niên chính là nhìn thấy hình ảnh người này, mới có thể có hành động khác thường dừng lại bước chân.

Hôm nay, lại là như thế.

Hơn nữa, Tần Mặc lại lần nữa nhìn thấy rất rõ ràng trong mắt thiếu niên có sự chuyên chú.

Không giống với loại chuyên chú khi thiếu niên nhìn bất luận kẻ nào, phảng phất trong đôi mắt đều sẽ hiện lên ánh sáng.

Ánh sáng như vậy, có lẽ không dễ dàng bị người phát hiện.

Nhưng nguyên nhân chính là vì Tần Mặc vẫn luôn nhìn Bạc Cửu, cho nên anh mới có thể nhìn thấy được.

Ngay cả anh cũng đều không có được nhìn một cách chuyên chú như vậy.

Đôi tay Tần Mặc chậm rãi cho vào túi quần, nhìn thoáng qua sườn mặt thiếu niên, lại nhìn thoáng qua thiếu niên đang nhìn chăm chăm không rời màn hình.

Đầu rũ xuống, tóc dài che khuất hai mắt, chỉ lộ ra nửa môi đang câu lên của cậu, như là đang cười.

Nhưng Tần Mặc chân chính rõ ràng, nụ cười đó không có một tia ám áp.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 618: Muốn được đến

Editor: Sunshine ^^

“Đây hẳn là lần đầu tiên chiến đội Đông Doanh bộc lộ quan điểm cao điệu như vậy, không nghĩ tới lớn lên cũng không tệ lắm.” Lâm Phong cũng đứng lên, đi tới bên cạnh Tần Mặc cùng Bạc Cửu: “Không biết đến lúc đó khi thi đấu sẽ an bài cái gì.”

Tần Mặc cũng không có nói lời nào.

Vân Hồ nhìn hẩn một cái: “Mặc kệ là an bài cái gì, chúng ta chỉ cần làm tốt việc của mình là được.”

“Đương nhiên.” Lâm Phong nở nụ cười, lại hướng tới phương hướng thiếu niên bên kia nhìn qua: “Tiểu Hắc Đào cần giải quyết tốt việc của cậu ấy cùng đội trưởng mới được, bằng không chúng ta – chủ chiến đội viên, tâm tình không tốt, lại bại bởi đối phương, khi đó sẽ lại ghen ghét.”

Vân Hồ nghĩ thầm chuyện như vậy sao có thể nói giải quyết là giải quyết, chính là muốn yêu cầu cần có cơ hội đi làm rõ.

Bất quá, khi thi đấu cả nước, cũng không phải thời điểm để giằng giải về tình cảm cá nhân.

Chiến đội Đông Doanh xuất hiện liên dự báo, thi đấu cả nước năm nay cùng những năm trước đây đều khác nhau.

Bên ngoài, trời đang tối dần.

Tần Mặc không có tiếp tục phụ trách thiếu niên, bởi vì di động anh có cuộc gọi tới, là điện thoại từ phía bệnh viện bên kia, có liên quan đến tay bị thương của anh.

Năm đó sự việc Tần Mặc tay bị thương, Phong Dật cũng để lại số điện thoại của bác sĩ chính phụ trách, cho nên việc hẹn tái khám, hai người tự liên lạc với nhau.

Từ tiệm net đi ra, Tần Mặc không có nói cho bất luận kẻ nào rằng mình đi bệnh viện.

Chỉ là trước khi đi bệnh viện, anh lại liếc mắt nhìn thiếu niên một cái, sau đó thông báo cho Mập Mập một tin tức: “Khi điều tra, thuận tiện tra một chút xem cậu ấy có phải đã từng biết Nhất Tinh Dã hay không.”

Nếu là trước đây Tần Mặc cũng không sẽ quản ai giao lưu với thiếu niên.

Có lẽ ngay chính anh cũng không biết, vì sao lại để ý đến thiếu niên kia như vậy.

Đại khái là bởi vì Tần Mặc rất rõ ràng các loại bộ dáng của thiếu niên, ngày thường người này mặt ngoài nhìn qua tựa hồ rất ôn nhu, nhưng đáy mắt lại trước nay đều không có như vậy, cái loại ánh mắt đen thăm thẳm mà chứa chút ánh sáng đó, làm anh cũng rất muốn có được.

Ở tiệm net sau khi xem xong đoạn phỏng vấn kia, Bạc Cửu xác thật ẩn dấu tâm tư, cô nghĩ rốt cuộc có nên nhận người quen với Nhất Tinh Dã hay không.

Thực rõ ràng, hiện tại cô đã không giống với trước kia.

Bất kỳ ai nghe xong chuyện như vậy chắc chắn đều sẽ cảm thấy hoang đường.

Đổi hồn sống lại.

Sống lại trên một cơ thể học sinh cao trung.

Mặc dù là tin tưởng năng lực tiếp thu của Nhất Tinh Dã, nhưng Bạc Cửu vẫn còn đang suy nghĩ cùng hẩn nhận người quen là thích hợp hay không thích hợp.

Trước nay cô cũng không biết sau khi cô rời khỏi Tinh Dã đã lựa chọn tiến vào Điện Cảnh này, trên thực tế cẩn thận giấu lại, từ rất lâu trước kia Tinh Dã đã nói qua, hẩn ngoài thích thì chính là chơi game.

Tinh Dã không giống mình, không cần phải gánh vác trách nhiệm trên lưng như cô.

Lực lượng cảnh sát bây giờ rõ ràng không giống với trước đây, hơn nữa có đại thần ở đó. Lại nói Hoa Hạ không phải ở đại đạo thứ năm, càng không phải ở Đông Kinh, trong một số hoàn cảnh chủ định sẽ hạn chế hành động của bọn họ, nếu có một ngày, cô bị hoài nghi, thậm chí đi ngồi tù đều không sao.

Nhưng mà Tinh Dã thì không được.

Người kia, cô nhất định phải bảo vệ tốt.

Ban đêm, trung tâm bệnh viện đệ nhất Giang Thành, khu vực ngoại khoa, lầu ba.

Bác sĩ điều trị chính ngồi ở ghế dựa, ngón tay chỉ vào tấm film bên cạnh, thần sắc ngưng trọng:” Cậu không thể tiếp tục tham gia thi đấu, nếu vẫn cứ tiếp tục như vậy, tay cậu tuy rằng sẽ không có vấn đề gì lớn, nhưng là tương lai nếu muốn đánh trò chơi cũng khó khăn, tôi cho rằng lần trước sau khi tôi nói rồi, cậu sẽ coi trọng, thẳng đến khi tôi nhìn cậu ở khu vực tái chiến tích, làm một người bác sĩ, cần thiết phải nhắc nhở cậu. Trò chơi về sau có thể lại đánh, nhưng tay cậu không thể liền như vậy phé bỏ. “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 619: Tay Tàn thần

Editor: Sunshine ^^

”Tôi nhất định phải thi đấu.” Tàn Mạc nghe bác sĩ chính nói xong, duỗi tay đem nửa ống tay áo thả xuống dưới, sùm mặt tuấn mỹ đậm mực, làm cho bác sĩ lắc lắc đầu.

Thời điểm Phong Dật đi tới, nghe được một câu như vậy, nguyên bản mắt còn đang cười, lập tức tối sầm lại.

Lần trước khi hấn hời, Tàn thần nói với hấn, nói hấn không cần lo lắng tay Tàn thần bị thương, hấn liền cho rằng đã sớm khỏi.

Nhưng hiện tại nhớ tới, nếu đã sớm khỏi, bác sĩ như thế nào sẽ vào lúc ấy nói bảo anh chú ý nhiều hơn.

Bàn tay đang nắm then cửa của Phong Dật có chút khản trương, tiếp theo dùng sức đẩy ra, không để ý đến ánh mắt Tàn Mạc hướng tới hấn nhìn qua, chỉ đem tầm mắt đặt ở trên mặt bác sĩ:” Bác sĩ Lưu, theo như lời ông nói, tôi sẽ để cậu ấy nghỉ ngơi, ông có thể nói cho tôi biết, cần nghỉ ngơi bao lâu? “

”Ít nhất ba tháng.”

”Ba tháng..... “Phong Dật rất rõ ràng khoảng thời gian này có ý nghĩa như nào, thi đấu cả nước, toàn bộ lịch thi đấu mới hai mươi ngày.

Ba tháng, kia cũng có nghĩa rằng Tàn thần phải từ bỏ thi đấu năm nay.

Thấy thế, bác sĩ dùng một chút lại nói:”Đương nhiên nếu đi một chuyến đến Mỹ, hỏi chuyên gia bên kia một chút, có lẽ sẽ mất ít thời gian hơn, bọn họ có biện pháp có thể ổn định, nhưng mặc dù là như vậy, cũng yêu cầu ít nhất một tháng tĩnh dưỡng, thần kinh trên tay rất mất cảm, hơn nữa các cậu thi đấu chức nghiệp, càng kịch liệt thi đấu, càng yêu cầu ngón tay phải linh hoạt cùng với dùng sức cổ tay, thời gian dài tập trung chơi trò chơi, tay cậu không nhất định có thể chịu được áp lực lớn như vậy, tôi biết thi đấu cả nước đối với các cậu rất quan trọng, nhưng là thi đấu quan trọng cũng không bằng một bàn tay khỏe mạnh. “

Phong Dật rất rõ ràng đạo lý này, hấn từ khi bắt đầu biết Tàn Mạc thi liền biết người này quả thực là sinh ra vì Điện Cảnh.

Chỉ là ban đầu, hấn làm một người đại diện có quá nhiều khiếm khuyết, mới có thể để cho anh mặc dù là tuyển thủ có giá trị nhất Điện Cảnh nhưng trước nay đều không có được một lần là chiến đội quán quân.

Lúc ấy Trương Nam không phải không có tới để đào Tàn thần.

Nhưng là, người kia cự tuyệt.

Hơn nữa lấy ra một số tiền, chiến đội Đế Minh lớn mạnh, từ đây chiến đội Đế Minh bắt đầu lệ thuộc vào câu lạc bộ Tàn thị.

Hấn rốt cuộc không cản trở về kế thừa sự nghiệp gia tộc mà hấn không thích, bắt đầu phát huy phương hướng của mình, đến nay đã trở thành người đại diện có tiếng số một số hai Điện Cảnh.

Nhưng là, hấn thiếu người kia một giải quán quân cả nước, từ lúc bắt đầu liền thiếu.

Nguyên bản cho rằng Đế Minh năm nay có Hắc Đào Z, người kia có thể khôi phục đấu pháp trước kia.

Trước giờ Phong Dật chưa từng quên, ý niệm thúc đẩy hấn đảm đương chức vụ người đại diện, chính là thiếu niên cao lãnh, huy động con chuột 1 V5 hoàn thành một màn đoàn diệt kia.

Nói thật, lúc ấy là hấn lừa dối đại thần, nguyên bản cũng không có kinh nghiệm làm người đại diện gì, chỉ là trong nhà có sản nghiệp giải trí, cũng không rõ lắm, Điện Cảnh cùng giải trí không giống nhau, ngoài việc xử lý tốt sự tình bên ngoài, càng quan trọng là phải tìm được đồng đội tốt.

Cẩn thận ngẫm lại, từ sau khi đoàn chiến, người kia không còn giống như trước, không kiêng nể gì huy động con chuột của anh.

Nhưng thật ra khi cùng Tiểu Hắc Đào hợp tác .....

Phong Dật rũ xuống mắt.” Bác sĩ Lưu nói rất đúng, thi đấu quan trọng, cũng không bằng một bàn tay khỏe mạnh. “

Nghe vậy, Tần Mặc mặc áo khoác vào, nhìn thoáng qua hướng Phong Dật, tiếng nói nhàn nhạt.” Anh hấn là rất rõ, đối với Đế Minh mà nói đây không chỉ là một trận thi đấu. “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 620: Cử đã biết

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: NM

“Kia đối với Đế Minh không chỉ là trận hồi thi đấu, nhưng là cậu cần phải tiếp thu trị liệu.” Phong Dật không thoái nhượng: “Trước cứ đi Mỹ thôi, sau khi về lại nói.”

Tần Mặc thông thả ung dung bỏ tay vào túi quần, ánh mắt thâm thúy: “Không đi.”

Bác sĩ chủ trị thở dài một hơi.” Thắng thua trong thi đấu thật sự quan trọng sao? “

“Không phải vấn đề thắng thua.” Thời điểm Tần Mặc đang nói những lời này, đã muốn chạy tới cạnh cửa, tiếng nói không cao không thấp truyền tới: “Chỉ là không muốn tiếc nuối.”

Không nói đến thắng hay thua.

Tiếc nuối nhất chính là không có tham dự.

Anh đã nói qua muốn dẫn theo Đế Minh thắng được quán quân cả nước, mà không phải ngay lúc Đế Minh thua, anh lại không tham gia trận đấu.

Không nói về sau anh còn có thể tiếp tục làm cái chức vụ này hay không nhưng hiện tại anh không thể rời đi.

Phong Dật đương nhiên biết Tần Mặc nghĩ như thế nào, anh cũng rất rõ ràng chính mình khuyên không được người này.

Nhưng anh không thể để tình thế tùy ý phát triển như vậy.

Nhìn bóng dáng cao lớn kia biến mất ở cuối hành lang.

Phong Dật nghĩ tới nghĩ lui cho rằng người có khả năng khuyên nhủ Tần Mặc nhất chính là Bạc Cửu.

Anh rõ ràng hơn bất cứ ai, người mà Tần thần hôn trong hôn vũ hội là ai, cũng rõ ràng người thiếu niên đó là một sự tồn tại khác biệt đối với Tần thần.

Sau khi ra khỏi bệnh viện, Phong Dật liền gọi điện thoại cho thiếu niên, đây là lần đầu tiên anh không làm theo ý của Tần Mặc.

Bóng đêm bên ngoài có chút an tĩnh, tiếng nói của anh cũng có biến hóa, không còn là Phong hồ ly trước đây: “Có một việc, tôi muốn tìm cậu nói chuyện. “

Thời điểm nhận được điện thoại, Bạc Cửu vừa về đến nhà, hàm răng ngậm khóa kéo áo khoác, đang chuẩn bị cởi quần áo, nghe Phong Dật nói xong, dừng động tác, cũng không hỏi chuyện gì, chỉ một tay dứt vào túi quần, tiếng nói mát lạnh: “Có thể, gặp ở đâu? “

Phong Dật chính là thích tính cách dứt khoát này của thiếu niên.

Đồng thời anh cũng rất rõ ràng, thiếu niên mệnh thực nghiêm.

Hơn nữa nhìn từ phương diện nào đó có thể thấy Hắc Đào Z cùng Tần thần có quá nhiều điểm tương tự.

Một trận thi đấu cần chú ý nhất chính là ai chỉ huy tiết tấu.

Nếu muốn thuyết phục Tần thần trị thương trước hết cần phải có một người giống thể dẫn đầu Đế Minh.

Cả Vân Hồ lẫn Lâm Phong đều không thích hợp.

Chỉ có Hắc Đào Z, trước nay đều chưa từng thua qua, tựa như bộ dáng khi xuất hiện của người kia năm đó.

Bóng đêm càng thêm dày đặc.

Hạ Hồng Hoa còn đang nấu canh, thấy cô về nhà rồi lại kéo khoá áo lên lại, hơn nữa còn mang khẩu trang đen, ánh mắt sững lại: “Vừa mới về sao lại ra ngoài liền vậy?”

“Hiện tại có chút việc.” Bạc Cửu cười nhạt, lộ đôi mắt rất đẹp ra bên ngoài: “Mẹ, chờ con về sẽ ăn cùng mẹ.”

Hạ Hồng Hoa rất dễ dãi, nghe cô nói xong, dặn dò một câu: “Bên ngoài lạnh lẽo, sương mù lại dày, con mang khẩu trang nhiều thêm một cái, còn có quần áo cũng phải mặc ấm, ngàn vạn lần đừng để cảm mạo.”

Thân thể Cửu ngày thường nhìn qua không có gì vấn đề, một khi cảm mạo so người bình thường còn nghiêm trọng hơn, cho nên Hạ Hồng Hoa mới có thể khẩn trương như vậy.

Nhưng cũng may, hiện tại điều kiện kinh tế lại lần nữa tốt lên, hơn nữa Cửu cũng không đi những quán ăn đêm rối loạn lung tung, Hạ Hồng Hoa đã yên tâm rất nhiều.

Thời điểm gặp mặt, Phong Dật đang ở một cửa hàng cà phê.

Cửa hàng cà phê buổi tối chỉ buôn bán đến 10 giờ, được cái vô cùng an tĩnh, cũng sẽ không có truyền thông chú ý tới nơi này, tiện cho bọn họ nói chuyện.

Lúc sau gặp được thiếu niên, Phong Dật không có vòng vo, trực tiếp đem tư liệu trên tay đẩy qua.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 621: Đau lòng

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta:NM

“Đây là giấy khám hôm nay bác sĩ đưa cho Tần thần, có liên quan đến việc anh ấy bị thương, bác sĩ chủ trị nói, hiện tại anh ấy cần dùng hết thầy các trận thi đấu, nếu không rất có khả năng trong tương lai, tay sẽ không đánh trò chơi được nữa.”

Bạc Cửu sững người, một khắc kia cô thậm chí đã quên tháo khẩu trang trên mặt xuống.

Ở thời điểm thi đấu, không phải không có người nói rằng trên tay đại thần có thương tích.

Nhưng cô cho rằng nếu có thể một lần nữa tham gia thi đấu, chắc là đã khỏi hẳn.

Vì sao lại.....

“Chuyện này chỉ có cậu biết.” Phong Dật tiếp tục nói, quay đầu đi, nhìn về phía ngoài cửa sổ: “Toàn bộ bọn Lâm Phong đều cho rằng Tần thần đã tốt, trên thực tế nếu không phải lần này bác sĩ chủ trị gọi điện thoại cho tôi, tôi cũng sẽ không ý thức được việc này.”

Sau khi những lời này nói ra.

Không khí tựa như ngưng trọng, hai người đều không nói chuyện tiếp.

Phong Dật cũng không biết qua bao lâu.

Thiếu niên ngồi đối diện anh mới mở miệng, cặp con ngươi màu đen sâu đậm: “Mặc ca sẽ không từ bỏ lần thi đấu này, đây là việc anh ấy rất kiên trì.”

Phong Dật: “Cậu nói không sai.”

“Ngày mai tôi sẽ đi tìm anh ấy.” Nói xong câu đó Phó Cửu liền đứng lên: “Tôi đã hiểu ý tứ của anh, anh ấy trước hết cần trị liệu.”

Chỉ là đồng dạng, Bạc Cửu rất rõ ràng, để đại thần bỏ qua thi đấu cả nước nghĩa là gì.

Hiện tại Bạc Cửu mới phát hiện ra mình nghĩ sai rồi, lúc trước đại thần nói có lẽ sẽ có một hai trận không tham gia, cô còn cho rằng đại thần là vì muốn đi điều tra tin tức của Z.

Nhưng nghe xong Phong Dật nói, cô mới hiểu được, đại thần cũng không phải bởi vì cảnh sát bên kia, mà là vết thương trên tay anh hẳn là đã tới giới hạn chịu đựng.

Vì tránh bị đối thủ tìm ra nhược điểm ngay từ đầu trong thi đấu cả nước nên mới không xuất hiện ở hai trận đầu.

Đánh bình thường thì không có vấn đề, nếu tới trên thi đấu chức nghiệp thì liền khác nhau.

Tốc độ tay càng nhanh, đối với cánh tay bị thương của đại thần càng nghiêm trọng hơn.

Hướng chỉ đại thần dùng tới ba ngàn đao trăm.

Kĩ năng đặc thù như vậy, không chỉ là tốc độ, lực ở cổ tay cũng có yêu cầu nghiêm khắc vô cùng.

Do đó gián tiếp tạo thành cảm giác áp bách ở cổ tay.

Có thể những trận thi đấu sau sẽ không nhẹ nhàng như thế.

Đặc biệt là tương lai phải đối chiến với chiến đội Trương Nam, không nói tới 1V1 hay là 5V5, nếu đại thần không dùng ba ngàn đao trăm, đồng nghĩa với thua.

Lấy hiểu biết của cô đối với đại thần, ba ngàn đao trăm, một khi lại sử dụng, hậu quả không dám tưởng tượng.

Mà đại thần rõ ràng biết, lại vẫn cứ quyết định muốn ở phía sau vòng bán kết, đặc biệt là khi đối chiến với Trương Nam, muốn vô hạn sử dụng kỹ năng này.

Vì để Đế Minh có thể thắng, giành giải quán quân cả nước.

Anh đã sớm tính toán dùng sự sống ở tương lai của anh để đổi.

Nếu không phải như vậy, đại thần cũng sẽ không lừa gạt chuyện tay bị thương.

Thứ nhất là anh nghĩ mọi người biết sẽ lại ngăn cản anh, thứ hai là anh không muốn để trong lòng mọi người có bất cứ gánh nặng gì.

Từ lúc bắt đầu, Bạc Cửu từng nói qua, cô xem không được người nợ thua, càng xem không được người nợ phong độ đi xuống.

Giống như đại thần vậy, ngoại hình soái ca, tam quan hoàn mỹ hơn người, không nên có tiếc nuối như vậy.

Lần đầu tiên có cảm giác đau lòng đối với người khác.

Bạc Cửu suy nghĩ cái gì mới là quan trọng.

Tha thứ cho sự ích kỉ của cô.

Người bên cạnh là quan trọng nhất.

Thiếu niên rũ mắt, click mở hòm thư ở di động của mình, tạm dừng hết thấy động tác truy lùng Hắc Đào Z già, một lần nữa ẩn tàng tung tích của mình.

Từ hôm nay trở đi, hai mươi ngày sau chỉ có thể thắng, không thể thua.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 622: Kêu đại thần rời giường

Edit: Cẩm Quỳnh

Editor:NM

Giải toàn quốc đã tới.

Vô số tin tức ập vào trước mặt.

Giống như Phong Dật nói vậy, mọi người trong chiến đội đều không biết tay Tàn Mạc bị thương.

Rất nhiều người đều mong ngày này lâu lắm rồi, kể cả những đội viên cũ như Lâm Phong hay đội viên mới như Tiết Dao Dao đều như vậy.

Từ trước đến nay, ý nghĩa của giải toàn quốc đối với bọn họ không chỉ là một trận thi đấu.

Những khinh thường cùng cười nhạo, toàn bộ đều tan thành mây khói.

Cũng như mọi người cùng kẻ vai chiến đấu.

Tiết Dao Dao không có cách nào giải thích tâm tình của mình, cách một ngày lại nhìn khoanh tròn màu đỏ trên lịch, khi ngày này tới, trái tim vẫn nhảy lên liên tục.

Vân Hồ cùng Lâm Phong còn đang luyện tập tốc độ tay, 365 ngày, người khác không thể lý giải được bọn họ vì sao lại thích chơi game, bọn họ đem phần lớn thời gian đều đặt lên việc này.

Không có một nỗ lực nào là không nên hoàn thành.

Sáng sớm, ánh sáng nhu hòa chiếu tới.

Tàn Thần dù có thông minh cũng không nghĩ tới vừa mở mắt đã nhìn thấy thiếu niên ngồi ở trong phòng anh.

Người nào đó an vị ở bên cửa sổ, trên tay còn bưng một ly sữa bò, ở nơi đó bôn cho chú mèo.

Thực hiển nhiên, chú mèo không có để ý người nào đó.

Người nào đó bị sữa bò đổ ra tay, cũng không để bụng việc chú mèo nhỏ không để ý tới mình, như vậy mút đầu ngón tay.

Vừa nhìn liền biết gia hỏa này chưa từng nuôi dưỡng động vật nhỏ.

Xác thật là Bạc Cửu chưa từng nuôi động vật nhỏ.

Sau khi tới đã bị An ảnh hậu giao nhiệm vụ kêu đại thần rời giường, thuận tiện giúp đại thần cho mèo ăn.

Chuyện kêu đại thần rời giường, cô cảm thấy chờ đại thần tự nhiên tỉnh thì tốt rồi, cho nên liền quyết định cho mèo ăn trước.

Ai biết đại thần lại nuôi chú mèo này thành như vậy, một bộ dáng rất cao ngạo, người không đáng để ta chú ý tới.

“Tao sẽ cạo hết lông của mày, xem mày còn như vậy không.”

Nhỏ nhỏ uy hiếp, Tàn Mạc vừa tỉnh dậy đã nghe vào lỗ tai rồi.

Tàn Mạc nhướn mày, vừa mới tỉnh lại, tiếng nói còn hơi khan khàn, lại từ tính dễ nghe: “Công chúa lại đây.”

Con mèo kia sau khi nghe âm thanh kia lập tức meo một tiếng, nhào tới mỹ nam trên giường.

Cao ngạo đâu? Bạc Cửu đặt sữa bò xuống, nhìn con mèo mập mạp kia.

Con mèo mập mạp kia dường như là đã nhận ra ánh mắt Bạc Cửu đang nhìn mình, xoay đầu tới, cho nhân loại ngu xuẩn Bạc Cửu một ánh mắt để chính cô tự hiểu.

Bạc Cửu cười: “Mạc ca, bữa sáng hôm nay ăn thịt mèo nướng thì thế nào?”

“Nó sẽ cho em một cái móng vuốt.” Tàn Mạc nhìn thiếu niên, không có chút ý tứ muốn lên nào.

Bạc Cửu nhướn mày: “Ghê gớm vậy sao, lên đi. “

“Tần công,“ Tần Mạc vỗ về con mèo nhỏ, sau đó dựa nửa người vào đầu giường.

Bạc Cửu giờ mới để ý đến hai chữ kia, dừng một chút: “Một con mèo được lại gọi là công chúa? “

“Như thế nào? Không tốt? “Tần Mạc nhướn mày.

Bạc Cửu câu môi cười: “Khá tốt, công chúa, tôi đây kêu một tiếng đi. “

Mèo mập mạp:..... Meo, hơi thở của nhân loại khá nghi, đừng tưởng rằng nó nghe không hiểu ý cười trong giọng nói của cô, mèo được lại gọi là công chúa! Thì làm sao!?

Tần Mạc nhìn thuộc hạ đang xù lông, lại hạ mày: “Em sao lại chọc tới nó, nó sẽ không đối xử như vậy với con trai.”

Bởi vì em không phải là con trai, Bạc Cửu ngồi lên ghế, cầm đặt trên lưng ghế, nhìn thoáng qua con mèo đó, nghĩ đến đại khái là bị nghe thấy được hơi thở, khoe miệng nửa cong: “Không rõ ràng lắm, đại khái là lần đầu tiên gặp mặt, cảm thấy em quá đẹp trai nên ghen ghét em. “

Tần Mạc lại liếc mắt nhìn thiếu niên một cái, ánh mắt dừng ở đôi chân thon dài kia, cặp con ngươi thâm thúy cùng hầu kết trầm trầm chuyển động .....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 623: Lại phát đường

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta:NM

Cường bách chính mình không nghĩ tới những hình ảnh khiến con người ta mất kiểm soát nữa.

Đối với Tần Mạc mà nói cũng thì không khó.

Chỉ là tình huống vừa thấy đến tên kia liền muốn hôn môi cùng chiếm hữu như vậy, trước nay đều chưa bao giờ có.

Sau khi bình tĩnh lại.

Cảm thấy ngốc như vậy rất thoải mái.

Thiếu niên ngồi rất gần anh, nhìn thế nào cũng đều thấy thuận mắt.

Tiếp theo, tên kia đem ghế dựa kéo tới, kéo tới vị trí gần anh nhất: “Mạc ca, anh thu nhận đồ đệ không?”

“Lại muốn làm cái gì?” Tần Mạc nhìn gương mặt cách mình rất gần kia, làn da trắng sáng, trên mặt còn mang theo long tơ nhỏ.

Bạc Cửu câu môi: “Anh hùng có một nhiệm vụ, yêu cầu thầy trò cùng nhau hoàn thành, vừa vận Mạc ca có thể dạy em một chút, đấu pháp của học bá các người, dùng tính toán đánh 1V5..”

Tần Mạc buông con mèo ra: “Muốn thay đổi đấu pháp?”

“Cần tinh chuẩn* hơn một chút.” Bạc Cửu rất rõ ràng mình và đại thần không phải cùng một loại hình, đấu pháp bất biến, cái cần thiết là cần phải nâng cao.

*Tinh tế chuẩn xác

Cũng may Tần Mạc sẽ không cự tuyệt yêu cầu của thiếu niên, nhân nhật nói một câu: “Lại đây. “

Lúc này Bạc Cửu đang một lòng nghĩ tới việc nâng cao bản thân, đặt điều kiện, không có chú ý tới tư thế của cô và đại thần.

Tần Mạc cũng không có chú ý tới.

Bạc Cửu cầm di động, tay Tần Mạc vòng qua sau hông cô, sau đó chỉ ở trên màn hình: “Từ vị trí của em, hẳn là có thể sử dụng cái này trong trận tới để

không chế người, sau đó tính toán thật tốt. ....”

Tiếng nói rất thấp, thời điểm vang lên ở màng nhĩ, để lại cho người ta một loại cảm giác rung rung.

Chờ đến sau đó, Tần Mặc mới nhận ra tư thế của mình và thiếu niên.

Ngoài ý muốn, người nào đó hôm nay phá lệ rất ngoan.

Tần Mặc rũ mắt nhìn người trong lòng, buông tay đang đặt bên hông thiếu niên xuống, không chế không để mình vì xúc động mà cúi đầu hôn xuống.

Chỉ là thừa dịp thiếu niên không chú ý tới chụp một bức ảnh.

Ảnh chụp kia rất có tâm, cũng sẽ không làm người hiểu sai, nhưng Tần Mặc đã sớm nói qua muốn cho tất cả mọi người đều biết người này thuộc về ai.

Quan sát mấy người phát biểu cái nhìn về sự tình hôm qua, một ít người lại không chịu yên phận mạo hiểm đặt điều, cơ bản chính là cảm thấy Hắc Đào Z đơn phương thích.

Cách làm của Tần Mặc vĩnh viễn là tuyệt vời, đăng hình ảnh do chính anh chụp, chỉ viết mấy chữ: “Người nào đó đang hồng hách, tới nơi này của tôi chơi game.”

Ảnh vừa đăng.

Không ít người tỏ vẻ: “Ta biết lại phát thức ăn cho chó mà! Ngày hôm qua Tần thần không phát không có nghĩa là thức ăn cho chó ăn, như thế nào càng ngày càng cảm giác bị ngược tôi tả rồi.”

“Chỉ là chơi game sao? Ngồi ở trong lòng ngực chơi game? Về sau ta cũng muốn ngồi trong lòng ngực bạn trai ta chơi game.”

“Tiểu Hắc Đào chơi game, Tần Thần nhìn còn không quên chụp ảnh, này. .... Không gian thật bỏ não nha.”

“Cái gì đều không cần nói, hai người đều đẹp trai như vậy, còn có Tần Thần là vừa tỉnh ngủ, lại phát hiện được một bí mật không ai biết, như thế nào có thể đẹp mắt như vậy, nuốt thức ăn cho chó!”

“Tần Thần thay đổi rồi, Tần Thần!”

Bạc Cửu còn đang học thuật công kích, không có quan sát tin tức mới nhất, rũ mắt nhìn màn hình, chờ đến sau khi hoàn thành 1V5 diệt cả đội mới mở miệng: “Mặc ca, tay anh bị thương, em đã biết.”

Tần Mặc nhú mày, dừng lại động tác đang xem Weibo, sừn mặt tuần mỹ: “Anh đang nghĩ sao hôm nay em lại ngoan như vậy, thì ra là đảm đương vị trí thuyết khách*?”

*Dùng tài ăn nói để thuyết phục người khác nghe theo

“Thuyết khách? “Thiếu niên buông điện thoại xuống, điều chỉnh tư thế chống xuống giường, cũng mặc kệ có áp đến đuôi mèo hay không, con người chậm rãi tới gần, ngây ngô trả lời như đứa trẻ mạnh mẽ: “Không phải thuyết khách, là em muốn cưỡng bách anh, anh cần phải đi chữa trị.”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 624: Sẽ làm em không kìm lòng được

Editor: Mỹ Linh

Beta: NM

Tần Mặc vẫn luôn cho rằng gia hỏa này sẽ nói rất nhiều lời, nhưng nghĩ lại gia hỏa này trước nay đều không nói nhiều như vậy.

Chỉ là. .... Tần Mặc nhìn cánh tay chống bên cạnh người mình, thiếu niên gần sát bên cạnh, khuôn mặt tuần tú sắc bén vươn tay búng một cái, ngữ khí thông thả ung dung: “Em dùng tư thế như vậy, rốt cuộc là muốn cưỡng bách anh trị liệu, hay là muốn cưỡng bách anh ngủ với em.”

Có một loại tình huống trùng hợp như vậy.

Bởi vì công chúa chạy xuống, thím Trương ôm tay mèo, ngõ ngác đứng ở cửa, ít nhiều có chút không thể tin được mình đã nghe thấy cái gì.

Công chúa ở trong lòng ngực bà kêu lên, dùng tiếng mèo nói:” Hơi thở của cậu không phải của nhân loại bình thường, buông chủ nhân tôi ra!”

Động tĩnh như vậy, Phó Cửu đương nhiên sẽ nghe được, quay đầu sang, vừa vặn nhìn thấy biểu tình của thím Trương.

Liền biết là cái gì đều không cần phải nói!

Dù sao tư thế hiện tại của cô rất giống là muốn bá vương ngành thượng cung.

Hơn nữa đại thần nói lịch sử đen tối của cô và anh ấy, tẩy mãi không trắng.

Tần Mặc cũng nhìn thấy người bên kia, nhú nhẹ mày, tiếng nói chậm rãi: “Thím Trương, có việc gì sao?”

“Không, không, không, tôi đem công chúa ôm đi, các cậu, các cậu tiếp tục……”

Thím Trương cơ hồ là chạy trốn chết, hơn nữa rất là rối rắm.

Nếu là một cô gái đối với thiếu gia như vậy, bà còn có thể lý giải.

Như thế nào động tác vừa rồi của Cửu thiếu gia ……

Nhất định là do bà suy nghĩ nhiều!

Nhưng rõ ràng thiếu gia nói” ngu “Cái chữ này …… Rối loạn, hoàn toàn rối loạn!

Thì ra Cửu thiếu gia đối với thiếu gia là tâm tư này sao?

Thím Trương ôm công chúa, cũng mặc kệ công chúa có kêu hay không, chỉ cảm thấy hốt hoảng, thẩm thoát hoảng hoảng.

Trong phòng.

Phó Cửu và Tần Mặc ngồi đối diện nhau.

Tay Tần Thần dứt khoát đỡ trên eo thiếu niên, cười như không cười: “Như thế nào? Không tiếp tục cưỡng bách?”

Phó Cửu chớp chớp mắt, dịch xuống một chút, hơi thở phả vào tai của người đàn ông, khoe miệng vẫn đang cười: “ Anh Mặc, anh nghĩ một chút, tay anh nếu là thật sự xảy ra vấn đề, giá trị vũ lực của em đều có thể đem anh đánh gục, thật là quá nguy hiểm, em hoàn toàn là để ý về đẹp trai của anh, sẽ không thể kìm nén được cảm xúc nha.”

Ánh mắt Tần Mặc lại trầm xuống, đại khái là bởi vì đã nhìn thấy bộ dáng thiếu niên mặc đồ nữ.

Hiện tại chỉ cần người này chống ở bên cạnh người mình, dùng phương thức như vậy tới gần mình, hình ảnh trong đầu liền sẽ không thuần khiết được.

Nếu là người này chủ động tới gần.

Vậy không nên trách anh không khách khí.

Tay trái Tần Mặc dùng sức một chút, trực tiếp đem người ném đi, trở tay chặn lại bả vai thiếu niên, lộ ra xương quai xanh xinh đẹp, môi mông tới gần nơi đó, ngữ khí nặng nề: “Em muốn cảm lòng không đậu như thế nào, hả?”

Không nghĩ tới đại thần sẽ phản kích như vậy, hơi thở ảm áp của anh phả vào xương quai xanh, rất khó xem nhẹ.

Quan trọng nhất chính là, đại thần thể nhưng liền một ngụm cắn xuống như vậy.

Cắn thật nha.

Phó Cửu trong tức khắc cảm thấy sống không còn gì lý thú, nhưng mà dù sao cũng đã chuẩn bị trước, đại thần cũng sẽ không biết được bí mật của cô, dứt khoát liền không động, nếu tiếp tục động dậy thì có lẽ sẽ càng nguy hiểm hơn.

Về sau cô phải bỏ thật chặt băng vải và nguy trang học bá cẩn thận hơn mới được.

Có chút đau, còn có chút ám muội, cuối cùng cũng chỉ có một cảm giác không nên lời.

Tần Mặc cúi đầu, mái tóc màu đen che khuất vẻ mặt của anh, cặp con ngươi kia càng thêm thâm thúy.

Da thịt bên ngoài tình tứ mềm mại, mang theo hơi lạnh đặc biệt của thiếu niên, làm cho anh biết rõ, anh có bao nhiêu hy vọng có thể đem gia hỏa này nuốt vào bụng.

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 625: Tin tưởng em giống như em tin tưởng anh

Editor: Mỹ Linh

Beta: NM

“Này, anh Mạc, anh là lão hồ sao, cần cũng không yên?”

Phó Cửu động thân, né tránh tư thế ái muội này, thân thủ vẫn xinh đẹp như cũ: “Cần em, em cũng muốn cường bách anh, đi trị liệu. “Nói xong, Phó Cửu dùng tay chọc chọc vào tay phải anh.” Hoàn mỹ như vậy, không nên có khuyết tật, bằng không về sau bắt tội phạm như thế nào.”

“Bắt tội phạm dùng đầu óc không dùng tay.” Tần Mạc nhìn thiếu niên, khoác tay lên vai thiếu niên: “Anh sẽ không để lần thi đấu cả nước này phải thua, em cũng không cần phải nói, hiểu không?”

Phó Cửu ngắt đầu: “Cho nên em cảm thấy chúng ta nên gộp cả hai ý kiến vào, thế nào, anh đi Mỹ trị liệu trước, trước mấy ngày em sẽ tới đấu, em sẽ chống được đến vòng bán kết, sẽ không để mình thua, càng sẽ không để Đế Minh thua.”

Tần Mạc không nói gì.

Phó Cửu nhướn mày, đem tay Tần Mạc kéo lại, nắm lấy, giọng lên cao: “Anh Mạc, anh phải tin tưởng em, giống như em tin tưởng anh vậy, huống chi đánh Anh Hùng vốn dĩ dựa vào chiến lược, nếu trận trước anh sử dụng quá nhiều ba ngàn đao trăm, trận sau anh khẳng định sẽ lực bất tòng tâm, thực lực của chiến đội Tương Nam anh biết rõ, nếu đến lúc đó chỉ vì tay bị thương, còn không thể toàn lực ứng phó, anh Mạc, anh sẽ càng tiếc nuối.”

“Mười lăm ngày.” Tần Mạc nâng mắt lên: “Anh sẽ chỉ rời đi mười lăm ngày, mười lăm ngày này, ở đây có bất luận tình huống gì, em đều phải nói cho anh.”

Phó Cửu cười: “Mười sáu ngày, thời gian đi máy bay là một ngày rồi.”

Tần Mạc không muốn cùng người nào đó cò kè mặc cả loại sự tình này, chỉ nhìn xương quai xanh bị anh hôn một cách tàn nhẫn, ánh mắt thâm thúy thêm vài phần, sau đó đem thiếu niên đẩy ra, rút ra một cái khăn lông.

“Đi đâu?” Phó Cửu cũng đứng lên, như thế nào cũng không trò chuyện được.

Tần Mạc cũng không có quay đầu, ném lại đây mấy chữ: “Tắm rửa, muốn tắm cùng sao?”

“Em sợ nhìn thấy dáng người của anh Mạc sẽ ghen ghét, vẫn là không nên.” Phó Cửu tìm cớ: “Em đi xuống lầu bồi dì chơi game, anh Mạc, anh tắm rửa xong liền thu thập đồ đạc đi, em đưa anh đến sân bay.”

Tần Mạc nhìn bóng lưng thiếu niên, chỗ nào đó không những không có chút nào mềm xuống, ngược lại càng hưng phấn hơn, cổ vũ anh hướng về phía trước.

Thật là muốn điên rồi.

Tần Mạc khom lưng, một phen kéo ra dây quần chính mình, quần áo ở nhà nửa người trên cũng kéo xuống, hướng nước lạnh tắm, giọt nước rơi xuống thân thể anh mới thanh tỉnh vài phần.

Chỉ là, tâm tư muốn có được người kia lại không có biến chuyển.

Chỗ sâu nhất trong nội tâm người kia đang giam cầm một con dã thú.

Không biết sẽ còn bị như thế này bao lâu.

Nếu không phải vì người kia, có lẽ anh có thể muốn làm gì thì làm.

Nhưng chính là bởi vì người kia.

Đừng nói là chán ghét, chỉ một chút xa cách, anh cũng không muốn nhìn thấy.

Sau khi Tần Mạc thay xong quần áo, liền xuống lầu.

Lúc xuống lầu liền nghe thấy âm hiệu của anh hùng vang lên.

An ảnh hậu lúc chơi trò chơi, thực rất đáng yêu, vẫn luôn nói chuyện: “Pháp sư này rốt cuộc là như thế nào, diều đem người đánh cho học máu thành tàn phế mà hắn vẫn không tiếp tục đánh, cứ nhiên vọt tới dưới tháp đi đánh tháp.”

“Tay du bản hiện nay rất nhiều. “Chỉ nghe thiếu niên cười một tiếng, một bên thao tác điện thoại của mình, một bên không quên nghiêng đầu nhìn một cái: “Tránh ở trong bụi cỏ chờ cháu.”

An ảnh hậu tỏ vẻ có chút hưng phấn, đây chính là đại biểu cho Phó Cửu muốn mang bà đi giết người, đấu pháp như vậy rất có ý tứ.

Chỉ là người còn chưa có đến gần, thiếu niên đã bị Tần Mặc túm lên, tới gần mặt sườn thiếu niên thanh âm trầm thấp: “Không phải nói muốn đưa anh đi săn bay sao.”

“Hiện tại?” Phó Cửu cười: “Em đây đành phải hổ di, thời gian dài ngăn trở, không chừng sẽ lại gặp trễ hơn một ngày. “

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 626: Bảo vật của anh

An ảnh hậu không rõ: “Đi săn bay làm cái gì? Ngày mai đã phải thi đấu cả nước, trận đầu tiên chính là đấu ở Giang thành không phải sao?” Bà trở về chính là vì muốn xem trận thi đấu này.

Tần Mặc ừ một tiếng, mở miệng nói: “Lúc sau thi đấu giao cho Cửu, con đi trị tay bị thương. “

Nghe vậy, An ảnh hậu dừng một chút, tiếp theo ánh mắt hướng tới tay Tần Mặc đảo qua: “Còn chưa khỏi “

” Dạ “Tần Mặc không nghĩ nói trước mặt thiếu niên, lúc trước tạm thời chữa khỏi chỉ là tâm bệnh kia.

An ảnh hậu cười nhạt, thực ưu nhả: “Mẹ đã biết, đi thôi, để sĩ quan phụ tá Trương đi theo con. “

Tần Mặc không có cự tuyệt an bài như vậy, anh đi làm chuyện gì, tốt nhất cũng đừng cho bên ngoài biết, chỉ là trên tay vẫn túm thiếu niên như cũ, một chút ý tứ muốn buông ra đều không có.

An ảnh hậu nhìn hai người rời đi, tiếng nói mang theo vui mừng: “Chị Trương, Mặc rốt cuộc cũng chủ động đi trị thương, còn yên tâm đi, quả thực là không dễ dàng.”

“Đúng vậy, phu nhân. “Dì Trương đứng ở bên cạnh.

An ảnh hậu cười: “Đại khái là tìm được người đáng tin tưởng rồi, cho nên mới sẽ như vậy, với nó mà nói, Cửu rất quý giá.”

Trong đầu còn không có quên đi một màn kia, làm dì Trương không biết trả lời những lời này như thế nào, bà không thể nói cho phu nhân, mới vừa rồi thiếu gia thiếu chút nữa bị Cửu thiếu bá vương ngành thượng cung.

Bất quá xem thái độ này của thiếu gia, hẳn là cũng nguyên ý bị thượng cung.

Dì Trương hầu hạ Tần gia cả đời, ở trong đại viện cũng gặp qua loại chuyện này.

Có hai người tham gia quân ngũ, đều có thể xem mất.

Chỉ là con đường này quá khó đi.

Cho nên bà vẫn lựa chọn cái gì đều không có nói.

Ở trong lòng hy vọng hai vị thiếu gia kia đều có thể nghị kỹ, đều có thể hạnh phúc.

Chỉ là có người lại không nghĩ như vậy.

Vốn dĩ Vu Chân đã không quen nhìn thiếu niên, ở weibo của Tần Mặc, nắm con chuột, tay khăn trang quá mức.

Cô hít sâu một hơi đứng lên.

Trên thực tế, cô thực không rõ, cô thích người kia nhiều năm như vậy.

Vì cái gì người kia trước nay đều không đáp lại cô.

Cách làm như vậy thật sự làm người ta quá thất vọng buồn lòng.

Bất quá mặc kệ thế nào, cô vẫn là thích anh.

Hơn nữa tất cả đều thay đổi đều là bởi vì người kia thích đánh người.

Có lẽ, cô hẳn là nên đổi phương pháp mới.

Ánh mắt Vu Chân híp lại, gọi điện cho Hàn Tổ Tổ, câu đầu tiên chính là: “Thiếu niên mà em thích hẳn là cong. ....”

Còn lại nói cái gì, Hàn Tổ Tổ cũng không có nghe rõ.

Người mình thích, biến thành một cái cong nam.

Giống như tất cả ảo tưởng đều tan biến.

Uổng phí cô còn có thể duy trì Hắc Đào Z như vậy, tin tưởng cậu ấy như vậy.

Không nghĩ tới cậu ấy là cái dạng này.

“Thật ghê tởm. “Hàn Tổ Tổ xoa xoa cánh tay của mình: “Trách không được hẳn trước nay đều không đáp lại em, thì ra hẳn là cái dạng này, em thật là nhìn lầm hẳn, em nhất định phải ở trận thi đấu cả nước làm giảm đi ánh sáng của hẳn. “

Vu Chân nhũn mảy: “Như vậy đối với Đế Minh rất bất lợi, em hẳn là biết anh Mạc coi trọng nhất chính là Đế Minh.”

“Kia làm sao bây giờ, hiện tại em thật sự rất ghê tởm. “

Có chút người thích sẽ biến chất.

Đương nhiên ở thời điểm biến chất như vậy, liền sẽ trở thành một loại nguy hại.

Vu Chân rất rõ ràng, cho nên cô sẽ không làm cái gì, chỉ là nói cho Hàn Tổ tổ, mà sau đó Hàn Tổ Tổ nhin không được, sẽ tự mình đi làm, làm xong còn sẽ cảm kích Vu Chân.

Trên thực tế, Vu Chân cũng là đem Hàn Tổ Tổ trở thành là em gái mới có thể nói này đó.

Một cái cong nam, liền ý vào chính mình chính là nam, có thể cách người khác gần như vậy, còn càng ngày càng không biết đúng mực.

Thích người của hẳn, hẳn không cho đáp lại.

Tồn tại như vậy là vi phạm quy tắc của thế giới này.

Cho nên, Vu Chân chính là nhìn hẳn không vừa mắt. ....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sùng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 627: Cho người ké chút tài năng của Hắc Đào Z

Editor:Dung Ân

“Em không muốn đem người mình thích tặng cho người khác!”Hàn Tổ Tổ tiếp tục nói chuyện với đầu dây bên kia: “Người như vậy thật đúng là hiếm có, em muốn hẳn!”

Sau khi quyết định xong, Hàn Tổ Tổ ngắt điện thoại, bắt đầu suy nghĩ,...

Cô hàng ngày đều cùng bạn bè theo đuổi người kia, chẳng phải đã thích rồi hay sao.

Cô chỉ đơn giản cho rằng thiếu niên không đáp lại tình cảm của mình, chỉ là bởi vì tính cách lạnh lùng.

Nếu giờ nghĩ kĩ lại chắc chắn là hẳn bị cong, vì vẫn luôn thường xuyên bám lấy Tần Thần.

Cô muốn làm chuyện này lớn ra, để hần không thể trở mặt

Thích có rất nhiều kiểu, đáng sợ nhất là kiểu này.

Kiểu này là khi thích một ai đó, sẽ làm cho người đó đau khổ

Mặc dù ý thức được hành động của mình, nhưng vẫn sẽ cam tâm tình nguyện

Rất đơn giản, bởi vì đây là hành động ích kỉ mang tính chiếm hữu đối với những người yêu lần đầu.

Có như vậy mới có cau, tôi thích cậu, cậu cũng phải thích tôi, nếu không tôi sẽ dùng đủ mọi cách để có được cậu, lỡ như cậu vẫn còn lạnh lùng với tôi, tôi sẽ khiến cậu sống không hạnh phúc

Hàn Tổ Tổ chính là loại người này.

Hon nữa loại người này từ trước đến nay đều cho mình là đúng.

Đem fan hâm mộ cùng lũ bạn thân theo, đi lên án công khai một người, chắc chắn có thể xé rách bộ mặt nam công nguyệt trang.

Đây là mục đích của Hàn Tổ Tổ, sau khi chuyện đó xảy ra thì cô đã thay đổi, trước nay cô làm nhiều việc như vậy, cũng không có được đền đáp lại, cho nên tới thời điểm bây giờ, sự tình chắc chắn sẽ khác trước kia

Hon nữa fan điện cạnh đa số còn trẻ tuổi vài người ghé vào cùng nhau thảo luận vài câu.

“Sớm biết rằng hần là một nam công, ta căn bản là không thích hần.”

“Trước kia xem hần cùng đại thần ở bên nhau, còn cảm thấy rất có tình cảm, nếu sự thật là công, thật không thể chấp nhận được.”

“Chúng ta còn ủng hộ hần nữa chứ, đúng là có mắt như mù!”

“Trên thực tế tôi cảm thấy liên tính là công nam cũng không có việc gì, vì cái gì không nói cho mọi người biết.”

“Tôi thật sự thích hần, bắt quá đây là lần cuối cùng!”

Trên cơ bản cái gì cũng đều nói.

Trong đó còn có mấy người căn bản là không phải là fan Hắc Đào Z, mà do Hàn Tổ Tổ sắp đặt trà trộn vào

Chủ yếu là cố tình xoay quanh chủ đề Hắc Đào Z bị công, chất vấn một đồng lớn vấn đề.

“Thích cậu ta, cậu ta nở cười xử như vậy đối với chúng ta.”

Không sai biệt lắm chính là cái ngữ khí này.

Buồn đưa lê mà lại đem Hắc Đào Z ra nói xấu, rảnh rồi quá sao???

Người quản lí ra tới, liền giải thích rõ sự tình: “Trước đây không có ai nói Hắc Đào Z là thẳng, hôm nay dám lôi Tàn thần ra để nói về việc này, nếu các người muốn chết sớm, thì cứ tiếp tục đi!”

“Chúng ta hâm mộ hần như vậy có sao hần lại biến thành cái dạng này?”

“Cho dù là người qua đường thì cũng sẽ cảm thấy này Hắc Đào Z thật không có nghĩa khí đối với fan!”

“Ngốc, Đại Hắc Đào nhà ta có chỗ nào không nghĩa khí với fan?”

“Hần là nam công, nhưng hần lại không nói kia!!”

Người này một câu người nọ một câu, không chỉ hai ba người mà có tận mười mấy người thi nhau tranh cãi.

Phong Dật quét mắt một cái, nhanh chóng bắt đầu giải quyết: “Mặc dù Hắc Đào Z bị công cũng không có nghĩa vụ nói cho ai, cậu ta chỉ là một tuyến thủ Điện Cạnh, chơi game thật tốt mới là nhiệm vụ của cậu ấy, thi đấu cả nước hàng năm, nếu sơ suất thì sẽ rất dễ thua, nhiệm vụ của fan là đến để cổ vũ chứ không phải như thế này!”

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 628: CỬ ĐỐI VỚI TÀN MẠC

Editor:Dung Ân

Trên thực tế,các fan thật sự của Hắc Đào Z không hề nghi ngờ,bọn họ đã rất tin tưởng thần tượng của mình.

Từ lúc thiếu niên xuất hiện cho đến hiện tại.

Bọn họ vốn hiểu rất rõ về người thiếu niên này

Mà cho dù cậu ấy có thật sự đồng tính,thì cũng chả làm tổn một xu tiền nào của thiên hạ.

Cho nên lời nói của Phong Dật vừa ra tới,tất cả các fan đều vùng lên truy hỏi rốt cuộc các người thích Hắc Đào là vì cái gì

Đương nhiên,giả mạo thì vẫn là giả mạo.

Phong Dật rất rõ ràng, một ít fan sẽ không nhận thức được họ vừa nói ra điều gì khiến các fan còn lại thương tổn lũ fan giả mạo.

Bởi vì nói xấu quá đà, đã có một số người lộ ra dấu vết.

Trong đó có một người nói“Tất cả chúng ta hôm nay tới làm sáng tỏ chuyện này, chắc chắn ai cũng hiểu rõ vì sao lại thích hắn,nếu không thì, cho dù sau này có không vui thì cũng nên im lặng.” Sau một người khác lại nói “Ha hả,tại sao phải như thế, tôi chỉ là một người qua đường nhìn không vừa mắt, nên chỉ góp ý vài câu thôi aa~“

Phong Dật xem xong cảm thấy rất buồn cười

Lời nói trước sau đều mâu thuẫn.

Đáng tiếc một ít người diễn quá tệ.

Cũng may các fan thật sự của Hắc Đào Z như một bức tường kiên cố, không gì có thể lung lay.

Đôi khi anh thật sự rất tự hào về điều này.

Không cần gặp gỡ quá nhiều, chỉ cần dành tình cảm thật sự cho thần tượng của mình.

Đây mới thật sự là điều đáng quý.

Nhưng từ trước đến giờ,mấy ai không thay đổi theo thời gian

Tùy vào mỗi người,đương nhiên mỗi suy nghĩ sẽ hoàn toàn khác nhau

Tựa như lúc trước, hắn lựa chọn Tàn mặc, bất luận như thế nào cũng tin tưởng tuyệt đối

Sự tình không có nháo lên.

Nhưng,hai chữ nam cong vừa ra tới.

Tất cả sự tình ngay lập tức biến đổi.

Và đây cũng chính là kết quả kết quả mà Hàn Tổ Tổ mong muốn nhất.

Tuy nói là đến tìm người

Nhưng như thế chưa đủ.

Sự thật chuyện kia,cô vốn dĩ đã sớm biết.

Nơi này không ai bình tĩnh từ lúc đầu đến giờ.

Vừa vặn lúc này cô nói chuyện hàn huyên với các fan vài ba câu,tiền thể đem vấn đề nam cong nói ra,đương nhiên sẽ làm náo loạn hiện trường

Đến lúc đó cô cũng không cần ra tay, tựa như hôm nay như vậy nhìn là được.....

Aiz,nói đến nói đi cô vẫn là thật là ghê tởm, như thế nào mình lại thích một tên cong nam

Hơn nữa cho rằng chính mình là ai, như vậy thích hấn,hấn cũng không cho đáp lại.

Cô lần này cũng bắt quá là dạy cho đối phương một bài học.

“Thích một người nhưng người đó không thích mình,thật đáng tức giận”

Dù sao cũng có người giúp cô hết giận.

Hắn Tổ Tổ an tâm về điểm này

Bởi vì,Phong Dật cũng cần phải có thời gian nhất định để giải quyết ổn thỏa mọi chuyện.

Loại sự tình này rất khó để sắp đặt ổn thỏa cho cả hai người được.

Phong Dật ngẩng đầu lên, nhìn thoáng qua đồng hồ.

Tiểu Hắc Đào đã nhắn tin,khuyên ở người kia, hiện tại đang đưa đại thần đi sân bay.

Phong Dật rất rõ ràng, Tàn thần đi rồi lúc sau đối với Đế Minh sẽ có ý nghĩa rất lớn.

Thời điểm mấu chốt như vậy, càng nhiều người càng tốt.

Bởi vì về sau áp lực sẽ rất lớn,nên sẽ dồn hết tất cả vào thiếu niên.

Thiếu niên cũng hiểu rõ,một người mới tiếp nhận vị trí chủ chốt, thắng sẽ là điều đương nhiên,nhưng nếu thua thì sẽ chịu không ít lời bàn tán từ mọi người

Mặc dù là hiểu, lúc trước vào thời điểm anh tìm thiếu niên, thiếu niên cũng không nói thêm gì, chỉ nói với anh một một chút: “Tôi sẽ không làm cho anh Mạc từ đỉnh cao rơi xuống vực tối. “

Thời điểm thiếu niên đang nói những lời này,cặp mắt biến thành màu đen lạnh lẽo.

Trên thế giới này trước nay đều không có cái gì là bền vững,đương nhiên sẽ có kẻ thì đi người sẽ ở lại..

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thân Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 629: Sủng...

Editor:Dung Ân

Hắn lúc ấy thực sự cảm động

Kết quả thiếu niên liền trở mặt: “Em chỉ vì anh là anh của em nên mới làm việc này thôi.”

Cái gì..... Các người đúng thật là “anh,em” “Sao?Thế hôn môi cũng là việc bình thường của anh em với nhau hay sao?Giữa hai người này thật sự có cái gì đó rất ám muội,tuy không nói ra nhưng về cơ bản thì anh đã hiểu.

Phong hồ ly không vạch trần,tiểu Hắc Đào cứ nhất quyết nói là hi sinh,một hai cứ nói “anh,em” “Hắn nói ra thì có ai thềm tin đâu chứ?

Bên kia,hai người “anh,em”,đang ở sân bay tạm biệt.

Chỉ là đại thần có vẻ như không phải đang chào tạm biệt.

“Anh sẽ cho người bảo vệ em. “Tàn Mạc nhíu mày: “Về sự việc lần trước,cảnh sát chắc chắn sẽ không tha cho cậu,lần này nhất định phải nghe theo anh.”

Phó Cửu a một tiếng: “Em dạo này đang bận thi đấu,không tiện. “

“Đưa điện thoại đây. “Tàn Mạc thần nhiên nói.

Phó Cửu nhượng mày,không hiểu đại thần kêu cô đưa điện thoại để làm gì,tốt nhất là cứ đưa,dù sao đây cũng là lần cuối cùng gặp mặt.

Tần Mặc nhìn vào điện thoại, ngón tay cử động một chút, xóa phương thức liên hệ của ai đó, không phải ai khác, chính là Lý Mộng Nhiên: “Chia tay thì phải cắt đứt hoàn toàn, đừng làm tôi thất vọng.”

“Được rồi, anh Mặc, đối với em, anh nói gì cũng nghe. “Phó Cửu cười nhạt: “Yên tâm, những chuyện đó sẽ không ảnh hưởng đến cuộc thi đấu của em được đâu.”

Tần Mặc nhìn thiếu niên, liếc mắt một cái.

Phó Cửu cho rằng cô lớn lên đẹp như vậy, chắc chắn sẽ được mọi người tin tưởng.

Không nghĩ tới Tần Mặc đột nhiên duỗi tay ôm lấy đại phi miêu, trực tiếp đặt ở trên tay thiếu niên: “Cho nó giám sát em”

“Meo?! “Đại phi miêu nghiêng đầu.

Phó Cửu ở bên kia nhướn mày: “Công chúa?” Là một con mèo giám sát cô?

“Đúng, đi đến nơi nào đều phải ôm nó, một khi em tiếp cận con gái, nó sẽ có phản ứng. “Tần Mặc thần nhiên nói.

Nghe vậy, đại phi miêu duỗi móng vuốt, dùng sức hướng về phía kia cào, dáng vẻ kia rõ ràng chính là đem Phó Cửu để trong tầm mắt.

Phó Cửu một tay đem nó để lại: “Em cảm thấy không ổn, nó với em vốn không hợp nhau. “

“Vậy thì phải làm cho hợp, nếu anh trở về phát hiện nó gầy, liền tìm em tính sổ.” Tần Mặc ngữ khí ung dung thông thả.

Phó Cửu về mặt ngực, cô trước giờ không thích động vật, đột nhiên lại bắt cô chăm sóc một con mèo, đặc biệt nó còn rất khó hầu hạ? Cô chăm sóc chắc chắn sẽ xảy ra chuyện..

Đại phi miêu cũng đã hiểu ý tứ chủ nhân, móng vuốt cũng không cào, quay đầu đi ngo ngắc nhìn thiếu niên, vẻ mặt oan ức, vô tội.

Trương sĩ quan phụ tá ở bên cạnh nhìn, nhìn không được muốn cười.

Tần Mặc không quan tâm, thờ ơ mà nhìn.

Sân bay đại sảnh truyền đến âm thanh nhắc nhở, du dương mà quen thuộc, mang theo vẻ ôn nhu: “Các vị hành khách nghe chú ý, chuyến bay thứ CA8157 chuẩn bị xuất phát, mời hành khách số 13 nhanh chóng lên máy bay.....”

Tần Mặc không có đem mèo lấy lại, chỉ đem hành lý nhắc tới, bóng người thon dài cao gầy, bàn tay nắm chặt thành quyền, xoa đầu thiếu niên, ánh mắt yêu thương: “Chờ anh trở về. “

“Được. “Phó Cửu vốn là muốn cùng đại thần ôm cáo biệt, nhưng con mèo trên tay không ngừng lăn lộn, vốn muốn cản trở ý định này của cô.

Phó Cửu bên này mới vừa đem cái đuôi áp xuống, xung quanh liền truyền đến hương thơm bạc hà kèm mùi thuốc lá, chính là Tần Mặc một tay đã đem thiếu niên kéo vào trong lồng ngực.....

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 630: Tiếp tục ngọt ngào

Editor: Sunshine ^^

Cái ôm này, Bạc Cửu không hề nghĩ tới.

Thẳng đến khi mặt mình dán vào một lồng ngực ấm áp.

Có cảm giác rất nhẹ như là áo lông xẹt qua gương mặt, một bàn tay khác của đại thần xoa đầu cô.

Trong nháy mắt kia, chung quanh vang lên rất nhiều thanh âm nhỏ.

Khi hai người đứng sát vào một chỗ với nhau có thể nghe được tiếng tim đập một tiếng lại tiếng.

Bởi vì là ở sân bay, mỗi người đều phải chia ly.

Cho nên mặc dù là có một mỹ nam anh tuấn đem thiếu niên kéo vào trong lòng ngực mình, cũng sẽ không khiến mọi người suy nghĩ quá nhiều.

Duy chỉ có trương sĩ quan phụ tá là suy nghĩ quá nhiều.

Rốt cuộc, hẳn không phải Phong Dật, chưa có từng thấy qua loại sự tình này, lần đầu tiên thấy Tần thiếu đi ôm ai.

Hai người đều lớn lên đáng chú ý, không chỉ là kia khuôn mặt, còn có thân hình, khí chất cùng với ăn mặc.

Mặc dù là đầu Bạc Cửu đã chui vào trong lòng ngực Tần Mặc.

Nhưng khi đi ngang qua khu đăng ký, vẫn có thể thấy một thiếu niên mặc áo khoác đen trong tay ôm một con mèo trắng, đầu lại để trong lòng ngực một người con trai.

Ngươi con trai kia vô cùng tuấn mỹ, mắt đen thâm thúy, chiếc mũi cao thẳng cùng với đôi môi mỏng cong lên, mang đến cho người ta một loại cảm giác đậm đặc khó có thể tiếp cận.

Chính là trong một cái chớp mắt khi hắn vượt đầu thiếu niên, đậm đặc kia lại như là bị thứ gì hòa tan, mới có thể cười nhẹ một chút: “Không muốn ngồi tù thì ngoan một chút, chờ khi anh trở lại có việc muốn nói với em.”

Bạc Cửu nhướn mày, cô cũng không để ý có thể ngồi tù hay không, dù sao cô cũng không có nhu nhược, yếu đuối đến mức tùy tiện tiện tiện là có thể bị người khác bắt được.

Chỉ là đại thần nói rõ ràng

Rốt cuộc là có chuyện gì muốn nói cho cô nghe.

Loại vấn đề này sau khi nói ra, liền đi luôn, là cố ý sao?

Bạc Cửu nhìn bóng dáng thon dài ở đằng xa, rất phối hợp dang hai tay ra để nhân viên an ninh kiểm tra, ân, rất tuấn tú.

Quả nhiên một đại thần như vậy, liền sẽ làm cô có loại suy nghĩ xúc động.

Lại lần nữa đề lại đuôi mèo, cười nhạt uy hiếp: “Anh Mặc đi rồi, ngươi mà làm loạn, ta sẽ cạo lông ngươi. “

“Meo, meo, meo!” Chủ nhân người mau trở lại, cái người này có vấn đề, là một người biến thái, meo!

Ngoài miệng nói uy hiếp, trên thực tế Bạc Cửu ôm mèo ú kia động tác vẫn là rất ôn nhu.

Cô đang ở độ tuổi vị thành niên không thể lái xe.

Trương sĩ quan phụ tá nói muốn đưa cô đi.

Nhưng là không tiện đường.

Hơn nữa Bạc Cửu muốn đi phương tiện địa phương từ sân bay ngồi xe điện ngầm đi đến nơi đó.

Cho nên ở khu vực vãn vé xe điện ngầm tại Giang Thành, liền xuất hiện bóng dáng Bạc Cửu.

Bất quá có một việc xác thật là Bạc Cửu đã quên, ở Giang Thành không giống với Đông Kinh, động vật không thể mang lên xe điện ngầm.

Chính là đã đến nơi đây. .... Thiếu niên nhướn mày, trong miệng còn ngậm một cái kẹo que, kéo khóa áo khoác đem công chúa bọc trong lòng ngực, tiến vào.

Mùa đông mặc nhiều áo không có gì, chủ yếu là tuy rằng công chúa là mèo béo nhưng cái đầu lại không phải rất lớn.

Cũng may xe điện ngầm này chỉ kiểm tra túi xách, không có kiểm tra toàn thân.

Bất quá, một đường đi tới, đã có không ít người ngó nhìn Bạc Cửu.

Này. .... Lần đầu nhìn thấy, con trai cũng có thể mang thai?

Bị nhiều ánh mắt đánh giá, Bạc Cửu dứt khoát đem mèo hướng lên trên lấy thác.

Không cần cảm thấy công chúa có bao nhiêu ngoan, là bởi vì nó vừa động, thiếu niên tất sẽ ở bên tai uy hiếp nó: “Cạo lông ngươi. “

Cái này là không chú ý quyền của loài mèo!

Công chúa buồn bực, phi thường buồn bực.

Bạc Cửu duỗi tay sờ soạng lỗ tai nó.

Bên cạnh có một em gái mất thấy Bạc Cửu trên xe điện ngầm, nguyên bản là cô muốn đi làm bằng xe điện ngầm khác, nhưng trong nháy mắt lại thay đổi đường bộ.

Cô là thật sự không nghĩ tới lại ở chỗ này ngẫu nhiên gặp được soái ca Đại Hắc Đào nhà cô!

Bạn đang đọc truyện *Đế Thiếu Trong Lòng Sủng: Nam Thần Quốc Dân Là Nữ Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.